BVLLARIVM ROMANVM NOVISSIMVM

S.MI D. N. VRBANI VIII.

CONSTITVTIONES COMPLECTENS

Opus absolutissimum

A LAERTIO CHERVBINO PRÆSTANTISSIMO I. C. ROM.

Olim inceptum, &

A D. ANGELO MARIA CHERVBINO MONACHO CASINENSI,

Perfectum iam & Editum

Nunc verò denuò Typis datum

APPENDICE ADDITA

Constitutionum eiusdem S. D. N. vsque ad hanc diem emanatarum.

TOMVS QVARTVS.

CVM PRIVILEGIIS.

ROMÆ,

Ex Typographia Reu. Cameræ Apostolicæ. MDCXXXVIII.

SVPERIORVM PERMISSV.

INDEX
VNIVS ROMANORVM PONTIFICVM,
cuius Constitutiones iuxta temporum seriem continentur in hoc Quarto Tomo.

Imprimatur. Si videbitur Reuerendiss. Magistro Sacri Palatij Apostolici.
I. B. Episc. Camer. Vicesg.

Reimprimatur. Fr. Nicolaus Riccardius Sac. Pal. Mag.

VRBANVS VIII.
PONT. CCXXXIX.
ANNO DOMINI MDCXXIII.

VRBANVS OCTAVVS Florentinus, Maphæus antea dictus, Antonij Barberini filius, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyter Cardinalis tituli sancti Onuphrij. Romæ die sexta Augusti Summus Pontifex pronuntiatus, anno Domini 1623. & die 29. Septembris eiusdem anni coronatus. Creauit vsque ad præsentem diem Cardinales 42.

1\. Priuilegia, Gratiæ, & indulta concessa Conclauistis qui inferuierunt in Conclaui in quo S. D. N Vrbanus Octauus Diuina inspirante Prouidentia ad summi Apostolatus apicem fuit euectus.

Non dissimiles gratias concesserunt Conclauistis suorum temporum Clem. 8. const. 16. Equitatis, sup. t. 3. p. 15. Et Paul. V. const. 3. Romanum, vbi sup. pag. 192. ac Greg. XV. vt in sua Const. 1. Romanus, loc. sup. pag. 274.

Edita A. D. 1623.

VRBANVS EPISCOPVS
Seruus Seruorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Prooemium.

CIRCVMSPECTA in omnibus Romani Pontificis prouidentia, singulorum merita æqua lance considerans, illos potioribus gratijs, & fauoribus prosequitur, quos erga se & Sedem Apostolicam, benemeritos, & in laboribus, & vigilijs pro Sede ipsa sufferendis fideles & pluribus cognoscit meritis adiuuari.

Illos Conclauistas omnes ... a Censuris ...

§. 1. Hinc est quod Nos dilectos filios Conclauistas, qui in Conclaui, in quo Nos, diuina fauente clementia, ad summi Apostolatus apicem assumpti fuimus, Nobis, & Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, vti familiares, & continui commensales inseruiendo, interfuerunt, quique ea de causa labores, vigilias, & incommoda plura subierunt, habita ratione obsequiorum huiusmodi, fauoribus, gratijs, & priuilegijs, pro cuiusque meritis exornare valentes, ipsosq; Conclauistas, & quemlibet eorum, a quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsq; Ecclesiasticis sententijs censuris, & pœnis a iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, Motuproprio, non ad ipsorum Conclauistarum, vel alicuius eorum, vel alterius pro eis Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex nostra mera liberalitate, ipsos Conclauistas, & eorum singulos, quibus etiam hodie summam decem millium scutorum auri in auro in tot locis Montium vacabilium de Vrbe, cum primum illos vacare contigerit per duos saltem ex Deputatis ab ipsis Conclauistis, inter eosdem Conclauistas, & per singula eorum capita solitum præscriptum numerum non excedentia, non autem singulas cellulas æquis portionibus distribuendorum, gratiosè, & irreuocabiliter Apostolica auctoritate donauimus.

§. 2. In veros, indubitatos, & non fictos familiares continuos commensales nostros, ac eos, qui ex illis Clerici existunt, seu militiæ Clericali adscribi desiderant, quosque tres huiusmodi Cardinales singulatim, in quolibet ordine antiquiores gradu, nobilitate, & alijs meritis dignos tali dignitate iudicauerint, in nostros, & Apostolicæ Sedis Notarios sine præiudicio dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium, recipimus, & tam illos, quam alios conclauistas singulos, qui singulatim ab eisdem tribus Cardinalibus digni tali honore reputati fuerint, Sacri Palatij, & Aulæ Lateranensis Comites, & Milites, ac tam illos, quam omnes, & quoscunque alios conclauistas indistincte, qui nobiles non sunt; nobiles, quique Vrbis, vel alicuius alterius ex Ciuitatibus, temporali dominio eiusdem Romanæ Ecclesiæ mediate vel immediate subiectis, Ciues esse voluerint, singulos in ea ipsa ciuitate, quam sigillatim quisq. eorum elegerit, & ad quam ab eisdem tribus Cardinalibus se admitti petierit, veros ciues ad instar, & nulla prorsus differentia, inter eos, & singulos alios veros, originarios, & antiquissimos etiam nobiles, & participantes Ciues ipsius Vrbis, vel ciuitatis, ita vt ipsum ius ciuitatis, ad quoscumque illorum hæredes, eodem modo transeat creamus, constituimus, & assignamus, ac nobilitatis, & ciuilitatis titulo, honore, & insignibus decoramus

Et creat milites, Ciues, ... commensales, ac familiares Papæ, & Comites Lateranenses ac ... participantes.

rum, aliorumque familiarium, & continuorum commensalium Nobis actu in Palatio nostro Apostolico inseruientium, ac illis tinello comedentium, & bibentium, ac nostrorum, ac Sedis prædictæ Notariorum, Palatijque, & Aulæ prædictorum Comitum, Militum, & Nobilium, ac Ciuium huiusmodi originariorum numero, & consortio fauorabiliter aggregamus, ac pro veris, & non fictis familiaribus, continuis commensalibus, ac Notarijs nostris, Comitibus, Militibus, Nobilibus, & Ciuibus deinceps haberi, & reputari volumus, ac mandamus.

§. 3. Eisque in quibuscumque impetrationibus, concessionibus, & literis tam gratiæ, quam iustitiam concernentibus, se familiares continuos Commensales nostros, Comites, Milites, Nobiles, & Ciues, etiam originarios nominare, nec propterea impetrationes, concessiones, & literæ subreptionis vitio subiaceant, sed validæ, & efficaces existant, ac ex nunc deinceps in perpetuum omnibus & quibuscumque, ac prorsus similibus, præelationibus, anteferationibus, prærogatiuis, priuilegijs, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, decretis, declarationibus, derogationibus, mandatis, suspensionibus, fauoribus, gratijs, priuilegijs, indultis, ac iuribus, quibus alij nostri familiares tempore dictæ assumptionis nostræ ad Summi Apostolatus apicem, ac quibus alij eiusdem Sedis Notarij, etiam de numero participantium, existentes, etiamsi habitum, & rocchettum Notariorum ipsius Sedis non deferant, Palatijque, & Aulæ præfatorum Comites, Milites, Nobiles etiam originarij, ac antiquissimi Ciues eiusdem Vrbis, vel Ciuitatis, quam, vt præfertur, elegerint, quique ex vtroque parente vere nobiles, & ciue originario, & antiquissimo procreati de iure, statuto, consuetudine, vel alias ex aliquo speciali priuilegio, seu alias quomodolibet, etiam quoad assecutionem quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum, etiam per quascumque literas, seu constitutiones Apostolicas pro tempore editas, vtuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac vti, frui, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, vbique locorum in iudicio, & extra, sine tamen eorumdem Notariorum de numero participantium præiudicio, vti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite valeant, realiter, & integre in omnibus, & per omnia, etiamsi in Vrbe, & Ciuitate huiusmodi non habitauerint, perinde ac si de vere nobili genere, & ex vtroque parente nobili originario, ac antiquissimo Ciue procreati forent, & huiusmodi prærogatiua, priuilegia, exemptiones, gratiæ, fauores, concessiones, indulta, & iura, quæ pro alijs nobilibus, & Ciuibus originarijs emanarunt, & quæ ratione Nobilitatis, & Ciuilitatis naturalis, & originariæ alijs competunt, pro eisdem Conclauistis in specie emanassent, seu emanarent, & eis naturaliter de iure, statuto consuetudine, fundatione, vel alias competerent auctoritate, & tenore similibus, indulgemus.

§. 4. Singulosque Conclauistas prædictos, solutione, & exactione Decimarum & cuiuscumque Pedagij, Subsidij, Gabellæ, & cuiuscumque oneris, tam ordinarij, quam extraordinarij, vbique locorum, & ex quacumque quantumuis vrgentissima, & inexcogitabili causa, & occasione, etiam ad instantiam Imperatoris, Regum, & Rerumpublicarum, etiam Venetiarum, ac aliorum quorumcumque Principum impositarum, & imponendarum pro tempore ex nunc, prout ex tunc, & e contra, & postquam casus huiusmodi impositionis, & solutionis euenerit, liberamus, & eximimus, liberosque, & exemptos fore, & esse ad instar Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium decernimus.

§. 5. Ac a quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis, si quas quomodolibet propter contrauentiones eorumdem in Constitutionibus super creatione Romani Pontificis, pro tempore editis, vel alias quomodolibet incurrerunt in foro conscientiæ tantum, absoluimus, & liberamus.

§. 6. Ac omnes, & quoscumque defectus, si qui forte sint, omnium prouisionum, Beneficiorum, Dignitatum, ac Pensionum eorumdem Conclauistarum, tam ex multiplicitate titulorum, & ob incursionem quarumcumque censurarum, & irregularitatis, quam alias ex quauis causa prouenientes sanamus, ac huiusmodi prouisiones, vigore eorum priuilegiorum, in foro conscientiæ tantum, perinde ac si nouas prouisiones obtinuissent, reualidamus, & quatenus opus sit, omnibus, & singulis eorum de omnibus, & singulis dignitatibus, & alijs cum cura, & sine cura beneficijs Ecclesiasticis quomodolibet qualificatis, & nuncupatis, etiam cuiusuis ordinis regularibus, per eos respectiue obtentis, de nouo etiam respectiue prouidemus, & omnes & singulas pensiones eis, & eorum singulis, super quibusuis beneficijs Ecclesiasticis quomodolibet qualificatis & nuncupatis etiam alicuius ordinis regularibus, respectiue reseruatis, similiter de nouo reseruamus.

§. 7. Ipsisque Conclauistis, eorumque singulis quoscumque fructus, redditus, & prouentus Ecclesiasticos occasione quorumcumque dignitatum, canonicatuum, & præbendarum, aliorumque beneficiorum Ecclesiasticorum quorumcumque, ac quarumcumque pensionum annuarum ipsis, vel eorum cuilibet concessarum, & reseruatarum, tam ex antedictis, quam ex alijs defectibus, & occasionibus etiam ratione omissionis recitationis horarum Canonicarum indebite perceptos, cuiuscumque quantitatis fuerint, gratiose remittimus, & condonamus.

§. 8. Ac eum eis super inhabilitate, & irregularitate, per eos propterea quomodolibet contracta, vel etiam ex eo quod Censuris huiusmodi ligati Missas, & alia Diuina officia, dummodo tamen non in contemptum Clauium, celebrauerint, aut alias in diuinis se immiscuerint, quoque illa, & alijs præmissis non obstantibus ad omnes, etiam Sacros, & Presbyteratus Ordines alias rite, & dummodo nullum aliud eorum obstet canonicum impedimentum, promoueri, & in illis & eorum susceptis eos alias suis Ordinibus etiam in Altaris Ministerio ministrare, etiam libere, & licite valeant, dispensamus.

§. 9. Ac eosdem Conclauistas, si qui eorum defectum natalium patiuntur, ex quocumque damnato, & illicito coitu, etiamsi ex nobilissimis parentibus, & vilibus fœminis forsan procreati sint, etiamsi legitimati existant, legitimamus, omnemque ab illis geniture huiusmodi maculam, siue notam abstergimus, & abolemus, ac legitimis natalibus restituimus.

§. 10. Eosque eorum singulos, vt in quibuscumque bonis paternis, & maternis aliorum consanguineorum, seu cognatorum vel aliorum quorumcumque, sine tamen præiudicio venientium ab intestato, vel ex testamento, legata, de iure valida dispositione, & præterquam in bonis Ecclesiasticis, & ab Ecclesia prouenientibus, succedere, & illa donationis, vel alio quouis titulo consequi & habere, atque æquales portiones, cum legitimis succedere, eos ad omnia, atque legitimas successiones ex testamento, vel ab intestato hæreditates, legata, libertates, restituendo realiter, & cum effectu.

§. 11. Ac ad dignitates, honores, & quæcumque alia officia secularia, publica, vel priuata, etiam assumi, illaque gerere, & exercere in omnibus, & per omnia, ac si de legitimo matrimonio procreati forent ac eodem defectu non obstante, si aliud canonicum eis non obsistat, vt Clericali caractere, qui illo nondum insigniti sint, insigniri, ac ad omnes, etiam Sacros, & presbyteratus ordines, si nondum ad illos promoti sint, promoueri ac postmodum caractere, & ordinibus huiusmodi, illorumque priuilegijs vti, ac in eisdem ordinibus, etiam in Altaris ministerio ministrare, ac quæcumque & qualiacumque cum cura, & sine cura beneficia Eccl. etiamsi personatus, administrationes, & officia, etiam curata, & electiua in Cathedralibus & Metropolitanis vel Collegiatis Ecclesijs, seu parochiales Ecclesiæ, vel earum perpetuæ Vicariæ, ac Canonicatus, & Præbendæ, Dignitates, non tamen maiores post Pontificalem, aut principales in Collegiatis Ecclesijs huiusmodi fuerint, si sibi alias canonice conferantur, aut ipsi eligantur, præsententur, vel aliàs assumantur ad illa, & instituantur in eisdem, recipere, & dummodo plura simul non sint, quam quæ à Concilio Tridentino permittuntur, retinere libere, & licite valeant.

§. 12. Ac eisdem Conclauistis, & eorum singulis, vt quicumque loci Ordinarij, vel Canonici Metropolitanæ, vel Cathedralium, seu duarum insignium Vrbis Collegiatarum Ecclesiarum, aut personæ aliæ quæcumque Ecclesiasticæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, tam in Romana Curia, quam extra eam ad id per eos, & eorum singulos eligendi, seu eligendæ quascumque pensiones annuas eis, & eorum singulis super quibuscumque fructibus, redditibus, & prouentibus quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum, etiam per Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales obtentorum, & in posterum obtinendorum, cum cura, & sine cura, secularium & quorumuis ordinum regularium, seu fructus, redditus, & prouentus huiusmodi beneficiorum reseruatos, seu reseruandos, etiamsi alias semel, vel pluries translatæ, seu translati fuerint vsque ad summam centum ducatorum auri de Camera similium in toto, vel in parte, ac etiam in mortis articulo cassare, & extinguere, & postquam cassatæ, & extinctæ fuerint, alias similes pensiones annuas, seu fructus, redditus, & prouentus huiusmodi, vsque ad summam prædictam vni, vel pluribus alijs personis Ecclesiasticis, vel etiam si clericali caractere tunc temporis nondum insigniti sint, cum clausula tamen ea tunc, prout postquam dicto caractere rite insigniti fuerint, per eosdem Conclauistas, & eorum singulos nominandis, etiam quæcumque, quotcumque, & qualiacumque beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus, alias tamen capacibus, similiter eis quoad vixerint, vel eorum procuratoribus legitimis eisdem modo, & forma, quibus eisdem Conclauistis reseruatæ, seu reseruati fuerint, etiam absque beneficia ipsa obtinentium consensu, integre persoluendas, ac per eos propria auctoritate percipiendas, exigendas, & leuandas, reseruare, constituere, concedere, & assignare valeant, atque in quasi possessione dictas pensiones exigendi, in qua ipsi Conclauistæ tempore translationis per eos præsentium vigore faciendæ, existebant, in omnibus, & per omnia subrogati esse censeantur, etiam concedimus, & indulgemus.

§. 13. Etiamsi similem gratiam à Prædecessoribus nostris alias forsan obtinuerint, seu quilibet eorum obtinuerit tam vigore aliorum priuilegiorum Conclauistarum, quam ex quocumque alio indulto, & priuilegio, quorum effectum per hanc nouam gratiam, & concessionem impediri nolumus, seu cumulatiue concessam, vel concessam esse volumus, itaut quilibet eorum cumulatiue, & amplatiue prædictis facultatibus prætensis, ac præteritis priuilegijs hac in re concessis, vti, frui, & potiri possit. Decernentes ipsas translationes, & nouas reseruationes, constitutiones, & assignationes pensionum, seu fructuum, redituum, & prouentuum huiusmodi, vt præfertur, faciendas, ex nunc, prout postquam factæ fuerint, plenam roboris firmitatem obtinere, ipsosque beneficia, super quorum fructibus, redditibus, & prouentibus reseruatæ fuerint, obtinentes, ad illas persoluendas efficaciter obligatos fore.

§. 14. Ac cum eisdem Conclauistis, quos ratione quarumcumque pensionum annuarum eis, & eorum cuilibet, super quibuscumque beneficijs Eccl. etiam Cathedralibus, & alijs Ecclesijs, seu Monasterijs

Illegitimos legitimat Natalibus restituit.

Hab. Hæredes ad successionem bonorum ... Ecclesiasticorum.

Ad etiam ad dignitates, honores, & officia.

Indulget vt pensiones ... ad summam 100. ducatorum ...

Hanc facultatem ...

... reseruandorum habeat in istis... Sixti V. *[illegible marginal note]*

sterijs, etiam à prædictis S. R. E. Cardinalibus obtinendis, vel alias quomodolibet qualificatis, non tamen vltra summam ducatorum ducentorum pariter pro quolibet, nunc, & pro tempore reseruatarum, & reseruandarum habitum, & tonsuram clericales gestare, & in illis dummodo alias ipsi habitum decentem & honestum deferant, incedere minime debeant, nec ad id à quoquam desuper cogi, seu compelli, minusque aliquas sententias, censuras, ac etiam priuationis, seu cassationis ipsarum pensionum pœnas occasione præmissorum incurrere possint, sed easdem pensiones ad prædictā summam ducentorum ducatorū ascendentes, & reseruatas, vt præfertur etiamsi matrimonium iam contraxerint, vel posthac contrahere voluerint, cum vnica tamen, & virgine, recipere, & libere retinere.

Ipsorum bona spolijs subiacere prohibet, sed in illis habeant successores.

§. 15. Postremo quod bona quæcumque ad dictos Conclauistas & eorum quemlibet spectantia, & per eos etiam ratione quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum, etiam canonicatuum, & præbendarum, ac dignitatum, etiam maiorum, & principalium, etiam speciali nota, & expressione dignarum quarumcumque, per eos alias obtentorum, & obtinendorum, aut alias quomodolibet, & quouis quæsito colore, vel ingenio, seu eorum industria, licite tamen ac alias licite acquisita, & acquirenda, etiam in Vrbe, eiusque districtu, ac vbique existentium spolijs minime subiaceant, sed Conclauistæ prædicti, etiamsi Religioni alicuius Militiæ, etiam Sancti, Ioannis Hierosolymitani adscripti fuerint, de illis in fauorem quarumcumque personarum, etiamsi Ciuitatem esse desierint, & in quocumque loco quantumuis remoto, etiam extra eorum, & cuiuslibet ipsorum propriam residentiam eos decedere contigerit, testari, & alias disponere, ijsque ab intestato decedentibus, legitimi eorum hæredes quicumque succedere, libere & licite valeant, similiter modo concedimus, & indulgemus.

De spolijs habet pœna notata ad const. 32. Pauli V. ... p. 247

Contrauenientes in hac const. ... mandat.

§. 16. Præcipientes, ac mandantes, dilectis filijs nunc, & pro tempore existentibus S. R. E. Camerario, & Thesaurario, Præsidentibus, Clericis Cameræ nostræ Apostolicæ, & quibusuis alijs spoliorum huiusmodi Collectoribus, & Subcollectoribus, ac Militiarum prædictarum Officialibus, aut Prioribus, ne in huiusmodi bonis manus apponant, neque hæredes prædictorum Conclauistarum desuper molestare audeant, seu præsumant, ac etiam decernentes donationes etiam per viam testamenti, & codicillorum per ipsos Conclauistas de eorum bonis huiusmodi faciendas, semper, & perpetuò validas, & efficaces fore.

Nec ad registrationem ... teneri.

§. 17. Nec eosdem Conclauistas, eorumve aliquem ad præsentes literas in dicta Camera insinuandum, aut admitti, & registrari petendum teneri, nec illas, etiam si illæ intra tempus legitimum insinuatæ, admissæ, seu registratæ non fuerint propterea minus validas censeri, sed suos plenarios effectus sortiri debere.

Clausulas pro firmitate ad dat.

§. 18. Ac easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumq. sub quibusuis reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, decretis, constitutionibus Apostolicis similium gratiarum reuocatorijs, vel quæ eas limitarent, seu moderarent, quæ à Nobis, & dicta Sede, & pro tempore, & ex quibusuis causis, etiam vrgentissimis, etiam in fauorem fidei, & diuini cultus augmentum, etiam consistorialiter, vel alias quauis auctoritate hactenus, vel in posterum emanauerint, minime comprehensas esse, sed quoties illæ emanabunt, toties easdem præsentes in pristinum statum restitutas, repositas, & reintegratas esse, & censeri.

Sublata aliter iudicandi facultate.

§. 19 Sicque per quoscumque Iudices, & Commissarios, quauis auctoritate fungentes in quauis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, vbique iudicari, & definiri debere, irritumq. & inane si secus super his à quoquam, quauis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Literarum prædictarum expeditionem gratis fieri iubet.

§ 20 Et insuper dilecto filio nostro Ludouico tituli Sancti Laurentij in Damaso Presbytero Cardinali Ludouisio nuncupato, S. R. E. Vice Cancellario, & literarum Apostolicarum Summatori, ac Secretarijs Apostolicis, & Præsidenti Plumbi, alijsque Officialibus ad quos literarum earumdem expeditio per viam secretam spectat, in virtute sanctæ obedientiæ, & sub pœna indignationis nostræ, Motu simili, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam mandamus, vt easdem præsentes literas super præmissis omnibus, & singulis, tam coniunctim, quam separatim, ac pro singulis, quibus concessa fuerunt, ac seorsum, & separatim cum omnibus, & quibuscumque derogationibus, decretis, & clausulis in eis contentis, gratias etiam quoad compositionem in Dataria, & per viam secretam absque alio mandato expediant, & expediri faciant.

Confirmat ... Conclauistis ... concessa.

§. 21. Et insuper omnia, & singula priuilegia, gratias, & concessiones eisdem Conclauistis, & eorum cuilibet à diuersis Summis Pontificibus prædecessoribus nostris, hucusque concessa, Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus confirmamus, & approbamus, ac de nouo liberalissime concedimus.

Contraria remouet.

§. 22 Non obstantibus præmissis, ac de certo eorumdem Notariorum numero, etiamsi ad illum nondum sit deuentum, cui per hoc alias non intendimus derogare, ac nostra & Cancellariæ Apostolicæ regula de præstando consensu in pensionibus, ac felicis recordationis Pij Quarti de similibus, vel dissimilibus gratijs in Camera Apostolica intra tres Menses præsentandis, & registrandis, ac Pij Quinti Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum contra illegitimos, necnon Pictauen. Concilij, ac nostris, & Cancellariæ prædictæ Regulis, etiam in crastinum assumptionis nostræ ad Summi Apostolatus apicem editis, & in prædicta Cancellaria publicatis, & etiam in vniuersalibus, Prouincialibusque Concilijs editis, specialibus, vel generalibus constitutionibus, & ordinationibus, ac Ecclesiarum, Monasteriorum, ordinum etiam S. Ioannis Hierosolymitani, ac etiam Vrbis Romanæ, & aliarum Ciuitatum, Oppidorum, & terrarum Cameræ prædictæ, ac quarumuis Vniuersitatum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis vsibus, naturis, decretis, etiam nouis reformationibus, & legibus, tā Pontificijs, quam Imperialibus, Regijs, & Ducalibus & Sacris Canonibus, priuilegijs quoq. indultis, & literis Apostolicis, illis eorumq. superioribus, & personis, ac locis quibuscumque in genere, vel in specie, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis derogatoriarum derogatorijs, alijsque efficacioribus, & insolitis clausulis irritantibus, & alijs decretis, etiam vim contractus, & statuti perpetui continentibus, ac etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam Consistorialiter, & alias in contrariū quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumq. totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idē importantes mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, tenores huiusmodi, acsi de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita obseruata, inserti forent, præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat harum serie specialiter, & expresse derogamus, contrarijs quibuscumq. Aut si quibusuis communiter, aut diuisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Nomina autem conclauistarum qui in Conclaui huiusmodi interfuerunt, sunt hæc, videlicet.

VEnerabilis Frater noster Fulgentius Gallutius Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini Episcopus Tagasten. Sacrarij Pontificij Sacrista, & dilecti filij Paulus Alaleo Canonicus, Ioannes Baptista etiam Alaleo, & Carolus Antonius Vaccarius Clerici respectiue, perpetui Beneficiati, Beneficiatus, & Clericus respectiue nuncupati Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, & Petrus Ciammariconus perpetuus Beneficiatus Ecclesiæ Lateranensis, Magistri Ceremoniarum, Mutius Riccerius Cameranen. canonicus Ecclesiæ Sancti Angeli in Foro Piscium, collegij Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Secretarius, Franciscus Adrianus Ceua Montis regalis, & Antonius Crisolinus à Sancta Sofia Clerici, nostri etiam dum cardinalatus honore fungebamur. Iulius Piccinnus Mutinen. Albertus Danesius clerici Narnien. Diœcesis Antonij Ostiēsis Sauli. Marcus Antonius Dognanus Mediolanen. Sebastianus Brusatus clerici Casalen. Ioannes Baptista Butus laicus Narnien. Diœcesis Francisci Tusculani Sfortiæ. Alphonsus Carandinus clericus cōiugatus Mutinen. & Miles Militiæ IESV Christi, Petrus de Castro Toletan. & Tobias Aldinus Cæsenaten. clerici Odoardi Sabinen. Farnesij. Franciscus Caualcantes perpetuus Commendatarius Monasterij S. Petri de Laderchia, alias de Riolo Imolen. Diœcesis, Soterus Tardettus clericus Sabinen. Diœcesis. Octauij Prænestin. Bandini, Ioseph Buccellas Presbyter Politianen. Fabius Tauianus Pistorien. Nicolaus Acorsinius de Sancta Flora Clerici. Io. Baptistæ Albanen. Deti. Venerabilium Fratrum nostrorum Episcoporum. Io. Ambrosius Villa presbyter Mediolanen. Hieronymus Pontonus laicus etiam Mediolanen. Federici Borromæi. Petrus Frāciscus Bonioannes Presbyter Firman. Ecclesiæ S. Mariæ Maioris de Vrbe Præpositus, & Franciscus Fracassinus clericus Vrbeuetanus. Andreæ S. Laurentij in Lucina Peretti. Galeottus Oddus Laicus Perusin. & Miles Militiæ S. Stephani, Paulus Emilius Andructius Laicus Romanus, Miles Militiæ IESV Christi, Pelegrinus Treuesanus clericus Ferrarien. Bonifacij S. Mariæ in Transtiberim Benilacquæ. Æmilius Sperellus Laicus Asisien. Franciscus, Thedeschus Ferrarien. Guglielmus Valletta Auenionen. Clerici Dominici SS. Duodecim Apostolorum Gymnasij. Bernardinus Machanus Presbyter Senogallien. Caroli S. Cæsarei Madrutij, Franciscus Ghettus Fauentin. Thomas Pastorus Vellenen. clerici. Scipionis Sancti Chrysogoni Burghesij. Petrus Roncius clericus Nepesin. Diœcesis. Io. Garsiæ Sanctorum Quatuor Coronatorum Millini. Io. Baptista Laurus Perusin. Franciscus Barusaldus Cremonen. clerici. Marcelli Sanctorum Quirici, & Iulittæ Lantis. Alexander Bissius Florentin. & Ioannes Crisentius Corrigien. Laici. Fabritij Sancti Augustini Veralli. Alexander Barbantes Laicus, siue clericus Vrbinaten. Io. Baptistæ Sanctæ Cæciliæ Lenij. Ioannes Reiltus Ragusin. & Vitalis Touanus Rauennaten. Laici, Aloysij Sancti Petri ad Vincula Capponij. Alexander Viola presbyter Aquilan. & Ioannes Paulus Leonardus Terræ Camatariæ clericus, seu Laicus Beneuenten. Diœcesis. Decij SS. Ioannis, & Pauli Carafæ. Ludouicus de Horatijs Bononien. Gaspar Morelius Romanus Laici. Dominici Sancti Martini in Montibus Riuarolæ. Cornelius Henricus Motmannus Clericus Leodien. & Antonius Mancinellus Laicus Vrbeuetanus. Petri Pauli Sanctorum Nerei, & Achillei Crescentij. Ioannes Ansonius Presbyter Ianuen. & Ioanes Antonius Pasiadescus Laicus Albinganen. Diœcesis. Iacobi Sanctæ Mariæ de Pace Serræ. Raynaldus Magnanus Sarsinaten. canonicus Ecclesiæ Sancti Laurētij in Damaso, Petrus Antonius Pugliolus Presbyt. Mutin. Augustini S. Mariæ in Araceli de Araceli Ioseph de Heredia clericus Ilerden. Gasparis sanctæ Crucis in Hierusalem Borgiæ. Franciscus Maria Collagutus canonicus Ecclesiæ S. Mariæ in Via lata Ianuen. Petrus

Septimius Cesarius Nauonen. Presbyteri, Felicis S. Anastasiæ, de Alcaio. Andronicus Spinellus Clericus Patauin. Roberti S. Alexij Vbaldini. Aurelius Marrignonus Mediolanen. & Iulius Laurentius de Laurino caputaquen. Diœcesis Clerici. Tiberij s. Priscæ Muti. Philippus de Escobar, & Bernardus clericus Vallisoletan. Petrus Muñoz de Castro Laicus Clunien. Gabrielis S. Bartholomæi in Insula Treslij, Petrus Palla presbyter Reatin. Diœcesis, & Vincentius Benignus clericus Camerinen. Iulij S. Sabinæ Sabellij. Iacobus VVerskircher Viennen. Marcus Antonius Guardantia Romanus laici. Melchioris S. Syluestri Kleselij. Michael Angelus Anchianus Clericus Lucen. Petri S. Thomæ in Parione Campori. Io. Dominicus Cera Vicentin. & Simon Brunus Nonantulanus Presbyteri, Antonius Apellorellus clericus Nursiæ Matthæi Sancti Marci Prioli. Delius conuersus clericus Narnien. Diœc. Scipionis S. Susannæ Cobellutij. Albertus Marianus presbyter Parmen. Ioannes Baptista Mangilius clericus Romanus. Francisci sancti Marcelli Gennasij Aldexanus Belinceles clericus Lucem.barranen. Diœc. Ioannes Duepye laicus Leodien. Guidonis Sanctæ Mariæ de Populo Bentiuoli Ioannes Thomas Guglielmus laicus, seu clericus Pisauren. Antonius Benedellus Nonantulanus presbyter nullius Diœcesis, ac Annibal Palutius clericus Firman. Petri S. Saluatoris in Lauro Valerij, Alexander Simon Antuerpien. Carolus Scara Constantien. & Franciscus Antonius Remus Tiburtin. clerici Ieelij Fridericj S. Laurentij in Pane, & Perna Zulirien. Didacus Bulca presbyter Papien. Seuerinus Balduccius de Vorbinio clericus Vrbeuetanus. Iulij S. Mariæ supra Mineruam Romæ Antonius Gratielius Nucerin. Gulielmus de Leonibus Perusin. clerici. Laurentius Sclarra clericus Firmanus. Caietani S. Petri in Monte aureo Gherardi. Adrianus Tanus presbyter Nucerin. Diœc. Io. Baptista Moranus Parmen. Andreas Morellus Florentin. Clerici, Albertus Berlus Laicus Vrbinaten Diœc. Desiderij S. Clementis Scaliæ. Hieronymus Lanfrancus clericus Neapolitanus, Vincentius Iacobellus Romanus clericus, Io. Baptista Belardus de Monte castello Tudertin Laicus. Stephani S. Mariæ in Via Pignatelli, Ioannes Nicolaus Trighettus presbyter Senogallien. Basilicæ S. Petri de Vrbe canonicus, Epiphanius Rosa clericus Spoletan. Vincentius Crucius Ianuen. & Ioseph de Burgoniouis Bononien. Laici. Ludouici S. Laurentij in Damaso Ludouisij. Franciscus Petrulus presbyter Capuan. Antonij S. Pudentianæ Caetani. Ludouicus Paulucius clericus Maceraten. Francisci S. Matthæi in Merulana Sacrati. Anellus Deamatus, & Matthæus Deamatus Clerici Campanien. Dominicus Brandolus de Mancinis clericus Romanus. Lucij S. Stephani in Monte Cælio Sanseuerini Ocldatus Placidus presbyter Firman. Canonicus S. Mariæ in Cosmedin nuncupatæ de Vrbe, & Aurelius aticus laicus Bononien. Marci Antonij S. Eusebij Gozadini. Georgius Cedolinus Iadren. Commendatarius S. Ambrosij Nonen. Ricciardus Villa Placentin. clerici. Cosmi S. Pancratij de Torres. Menaldus de Mansandis de Aspello Fulginaten. Diœcesis, Petrus Franciscus Rancenus Florentinus clerici. Octaui S. Agnetis in Agone Ioriorum Presbyterorum Rodulphij nuncupatorum. Ioseph Fontanella Regien. Muet manteg S. Iacobi de Spatha, Tiberius Roberti Asmeniæ, & Petrus Paulus Mecis Aquilan. clerici Alexandri S. Mariæ in Via lata Estensis. Ambrosius del Pueyo clericus Tirasonen. Franciscus Rizzutus Clericus, seu laicus Ianuen. Ioannettini S. Adriani de Auria. Petrus de Nores clericus Papien. Lucas Massarentius laicus Reatin. Caroli Emanuelis S. Nicolai in Carcere Tulliano Pij. Angelus Magnesius Polignanen. perpetuus commendatarius Monasterij S. Mariæ della Grottella Hidruntin. Diœcesis, & Claudius Amadeus Vibo Gratianopolitanen. clerici. Mauritij Emanuelis S. Eustachij de Sabaudia. Octauianus de Lotto Florentin. Miles militiæ eiusdem S. Stephani, & Franciscus Acussinus Bombaginus laicus Caroli S. Mariæ in Dominica Medices. Fabius Leonida de Sancta Flora, & Vlixes Senensis Clerici Auximan. Diœcesis. Francisci S. Angeli in Foro Piscium Boncompagni. Laurentius Bernardinus presbyter Lucen. & Hieronymus Adimarus clericus Florentinus Hippolyti S. Mariæ nouæ Aldobrandini, Diaconorum S. R. E. Cardinalium, etiam nuncupatorum. Frater Marcus Antonius Vianus Bononien. cum dicto Fulgentio Episcopo, Stephanus de Bubalis Romanus presbyter Societatis Iesu confessarius, Gabriel Fonseca laicus Physicus, Prosper Cecchinus Chyrurgus, Franciscus Ampius Clericus Romanus adiutor dicti Secretarij Concilij, Fabius Nouellus eum dicti Magistri Ceremoniarum. Appollonius de Appollonijs Senen. Aromatarius, Antonius Fernautus clericus Romanus, Iacquinius Gabridus laicus eius adiutores, Linus Blasinus de Sancto Oreste Nullius Diœc. custos Fontis, Franciscus Anna, & Ioannes Baptista Campana Barbitonsores, Iacobus Philippus Tanus, & Se ne dus Tallonus eorum Adiutores, Franciscus Soria Faber lignarius, Ioannes Antonius Bernasconus Cementarius, Ioannes Sorcius, Dominicus Tognardellus, Ioannes Augustinus, Simon Petricciolus, Basilius Colarebus, Io. Augustinus Laurentij, Petrus Pomol, Andreas Palumbus, Hieronymus Tamansinus, Petrus Fumarettus, & Iulianus Fulginaten. Scoparores Conclauis.

§. 23. Et insuper cum dilectus filius Franciscus Viarius laicus Burgi S. Sepulchri, nunquam dictorum Conclauistarum Procuratoris in præmissis sedulam pro ipsis operam, vt accepimus, nauauerit, propterea, & aliorum meritorum suorum, ac obsequiorum Nobis, & Sedi Apostolicæ impensorum intuitu Volentes, ipsum specialibus fauoribus, & gratijs prosequi, eidem Francisco Viario, quod licet in Conclaui prædicto non interuenerit, nihilominus, omnibus, & singulis supradictis gratijs, priuilegijs, facultatibus, immunitatibus, libertatibus, honoribus, prærogatiuis, præeminentijs indultis, exemptionibus, ceterisq. præmissis, non tamen quoad participationem decem millium scut. huiusmodi, per Nos vt supra dictis Conclauistis donatorum, & inter ipsos, vt præfertur distribuendorum, tamquam Conclauista, & vnus ipsorum frui, & gaudere libere, & licite possit & valeat, perinde ac si Conclaui huiusmodi vere, & realiter interfuisset, constitutionib. & ordinationibus Apostolicis, ceterisq. supradictis, & alijs contrarijs nequaquam obstantibus, Motu, & scientia similibus de speciali gratia indulgemus.

§ 24. Volumus autem quod præsentium transumptis impressis, & sigillo, ac manu alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, & subscriptis, eadem fides tam in iudicio, quam extra illud adhibeatur, quæ originalibus literis adhiberetur si forent exhibitæ vel ostensæ.

§ 25. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, receptionis, creationis, constitutionis, assignationis, decorationis, aggregationis, liberationis, exemptionis, remissionis, condonationis, aspirationis, legitimationis, abilitationis, erectionis, restitutionis, decretorum, concessionum, indultorum, præceptorum, mandatorum, derogationis, & voluntatum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum.

Dat. Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimo tertio, octauo Idus Augusti, Pontificatus nostri Anno primo.

Canonizatio S. Philippi Nerij Congregationis Clericorum sæcularium Oratorij Fundatoris. II.

Hunc Philippum Greg. XV. retulit (...) Sanctorum Confessorum numerum, vna cum Sanctis Isidoro, Ignatio, & Francisco Confessoribus, ac Teresia Virgine, vt in ordine præcedenti, Bullas (...) ipse expedire non potuit, & (...) hic Pont. (...) expediuit.

Iste Sanctus, dum viueret, erexit Congregationem enunciatam in prima rubr. quam postea approbauit Greg. 13 vt videre est in sua Const. 1 Copiosus, in Append. t. 3, pag. 367, vbi omnia ad eam spectantia adnotaui.

VRBANVS EPISCOPVS, Seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Rationi congruit, & conuenit æquitati, vt ea, quæ de Romani Pontificis prouidentia processerunt, licet eius superueniente obitu literæ Apostolicæ desuper confectæ non fuerint, suum debitum consequantur effectum.

§. 1. Dudum si quidem fel. rec. Greg. Papa XV. Prædecessor noster piæ perpendens, quod supremus ille, & diligens Pater familias, qui ab origine mundi plantauit vineam suam, vniuersalem scilicet Ecclesiam, in eam quotidie non desinat mittere operarios, quorum studio, atque cultura illa vepribus expurgata fructum afferat, vel centesimum, vel sexagesimum, vel trigesimum, quodq. ante Incarnationem Verbi misit in eam Patriarchas, & Prophetas, viroq. sanctissimos, qui portauerunt pondus diei, & æstus, post assumptam vero humanitatis nostræ substantiam venit vocare nouissimos, sanctos videlicet Apostolos, qui vineam hanc, & suo feruore, & prædicationis verbo, per vniuersum propagarunt orbem, ijsq. adiunxit non solum fortissimorum Martyrum exercitus, qui effuso sanguine illam irrigarunt vberrime, sed etiam Confessorum laudabilem numerum, quorum sanctitatis exemplo hæc vinea vbiq. terrarum odorem afflat suauissimum.

§ 2. Inter quos paucis ante annis sanctissimum ad rei o'ere (...) conspicerat Beatum Philippum Nerium, Congregationis Oratorij Fundatorem, eum in, & vitæ puritate, & summum virtutum congeries, & miraculorum proprio plurimum elucebat, ipsius Beati Philippi Catalogo Sanctorum adscriptionis decreuit intendere.

§ 3. Cumque iam ab ipso die, quo dictus Beatus Philippus obdormiuerat in Domino famæ sanctitatis, & miraculorum eius adeo creuisset, vt tamquam dignus Canonizatione acclamaretur, & multi viri graues de illa promouenda cogitarent, & apud piæ memoriæ Clementem Octauum etiam Prædecessorem nostrum desuper egissent, & eiusdem Clementis Prædecessoris auctoritate viuæ vocis oraculo concessa, statim eodem ipsius Beati Philippi obitus anno, in Vrbe, & extra eam iurisdictionis reperiæ informationes, & factis processibus super illius virtutibus, sanctitate, & miraculis

§. 4 Et successiue coram similis recordationis Paulo Quinto pariter Prædecessore nostro, pro eadem canonizatione charissimus in Christo filius noster Ludouicus Franciæ, & Nauarræ Rex Christianissimus, & charissima etiam in Christo filia nostra Maria, eiusdem Ludouici Regis mater, ac dilecti filij nobiles viri Senatus Populusque Romanus, & Maximilianus vtriusq. Bauariæ, necnon Carolus Gonzaga Niuernensium, & dum in humanis agerent, Ferdinandus Primus, & post eius obitum Cosmus Secundus Magni Hetruriæ eius subiectæ Duces, & dilectæ in Christo filiæ nobiles mulieres Christina Cosmi mater, & Catharina Caroli prædicti vxor, ac etiam dilecti filij Presbyteri dictæ Congregationis institissent.

§ 5. Et Paulus prædecessor prædictus Venerabilibus Fratribus nostris, tunc suis, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, super Sacris Ritibus deputatis per suas in forma Breuis sub Annulo Piscatoris desuper expeditas literas commisisset, vt inquirerent in genere prius, ac deinde in specie super fama Sanctitatis, virtutibus,

tibus, & miraculis dicti Beati Philippi formarent iuris ordine seruato processum.

§. 6. Eoq. diligentissime peracto, & facta, per bon. mem. Dominicum eiusdem S. R. E. Cardinalem Pinellum nuncupatum, relatione, ex processu videlicet in genere facto, plene constare de fama sanctitatis, & miraculorum dicti Beati Philippi, ac deueniri merito posse ad inquisitionem in specie.

§. 7. Dictus Paulus Prædecessor, bonæ memoriæ Francisco Peniæ Rotæ Decano, & Horatio Lancellotto, ipsoq. Horatio promoto ad Cardinalatus honorem, Alexandro Ludouisio tunc in minoribus constituto, qui deinde ad Summi Apostolatus apicem assumptus, Gregorius XV. prædictus fuit nuncupatus, ac Venerabili fratri nostro Dionysio de Marquemont Ecclesiæ Lugdunensi postmodum præfecto, omnibus causarum Palatij Apostolici tunc Auditoribus, vt coniunctim, vel saltem duo eorum procedentes, inquisitiones, & probationes huiusmodi facerent, factasq. referrent, demandasset.

§. 8. Dictiq. Auditores Commissarij iniuncto sibi officio, diligenter perfuncti, totius negotij seriem in scriptis eidem Paulo Prædecessori retulissent.

§. 9. Et dictus Paulus Prædecessor relationem, vt præfertur, factam vna cum iteratis instantijs, ac precibus dictorum Principum, & presbyterorum dictæ Congregationis Oratorij, ad prædictos Cardinales, vt præfertur, deputatos remisisset, ac omnibus per bonæ mem. Robertum dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalem Belarminum nuncupatum, ad id specialiter electum examinatis, & relatis in octo Congregationibus, diuersis temporibus habitis, de validitate processuum in specie factorum, tam in dicta Vrbe, quã extra eam, & de Fide, Spe, Charitate, Virginitate, de Prophetia, alijsq. donis, & virtutibus, de fama sanctitatis, & miraculis quamplurimis tum in vita, tum post obitum dicti Beati Philippi plene constare, seruatis seruandis conclusum, & decretum extitisset.

§. 10. Idem Paulus prædecessor, vt in illius honorem tamquam de Confessore non Pontifice missa celebrari, & officium recitari in Ecclesia Beatiss. Virginis Mariæ, & Sancti Gregorij in Vallicella de Vrbe licite posset, indulsit, & successiue indultum huiusmodi ad alias eiusdem Instituti Congregationes in alijs Ecclesijs extra Vrbẽ canonice erectas extendit.

§. 11. Dictoque Paulo Prædecessore, viam vniuersæ carnis ingresso, prædictus Gregorius Prædecessor, qui illi in Apostolatus ministerio successit, Beati Viri sanctitatem (quippe qui virtutum illius excellentiam in minoribus, vt præfertur, constitutus, bene nouerat) veneratus, & Christifidelium deuotione, precibusque dictorum Principum instantius quam vnquam repetitis permotus, negotium Canonizationis illius perficiendum constituit.

§. 12. Et ad hunc effectum prædictis Cardinalibus dictæ Congregationis Sacrorum Rituum mandauit, vt prædictos processus omni qua decebat diligentia, rursus inspicerent, & vniuersam causam sibi referrent.

§. 13. Qui quidem Cardinales dictum Robertum Cardinalem denuo elegerunt, eoque ab humanis exempto, dilectum filium nostrum tunc eiusdem Gregorij Prædecessoris, Petrum Paulum eiusdem S. R. E. Card. Crescentium nuncupatum, in eius locum subrogarunt, & negotio exactissime discusso, ac diligentissime examinato seruatis similiter seruandis, vnanimiter congregati censuerunt, plenissime constare tam de validitate processuum, quam de vitæ sanctitate, virtutibus, & miraculis, tum in vita, tum post mortem dicti Beati Philippi, itaut si dicto Gregorio Prædecessori videretur posset dictus Beatus Philippus in Sanctorum numerum adscribi.

§. 14. Cumq. nihil iam superesset vlterius idem Gregorius Prædecessor voluit in Consistorio suo secreto de his omnibus relationẽ fieri, & Venerabilis frater noster, tunc suus, Franciscus Maria Episcopus Ostiensis, tunc Portuensis, & Cardinalis a Monte nuncupatus, suo, & aliorum dictæ Sacrorum Rituum Congregationis Card. nomine summam processus exposuit & ex rebus ab ipso Beato Philippo præclare gestis selegit nonnullas, quas disertis plane verbis enarrauit, ac se, ceterosq. dictæ Congregationis Sacrorum Rituum Card. censuisse asseruit, dictum Beatum Philippum, si ipsi Gregorio Prædecessori visum foret, Sanctorum Cathalogo aggregari posse, in quorum sententiam reliqui omnes Cardinales in dicto Consistorio tunc assistentes, de quorum numero Nos quoque tunc eramus, suo quisq. suffragio ex ordine deuenerunt.

§. 15. Et successiue idem Gregorius Prædecessor ex antiquo Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, tunc suorum, instituto publico Consistorio, in quo præter dictos Card. etiã Venerabiles fratres nostri Patriarchæ Archiep. Episcopi, ac alij Romanæ Curiæ Prælati, & dicti Gregorij Prædecessoris familiares dilecti filij conuenerunt, conuocato, dilectus filius Magister Ioannes Baptista Spada iunior, Aulæ Consistorialis Aduocatus, de vita, virtutibus, & miraculis dicti Beati Philippi dixit, & nomine prædictorum Principum illius Canonizationem suppliciter petijt. Quibus auditis, dictus Gregorius Prædecessor respondit, se precibus libenter assentire.

§. 16. Sed quoniam non audebat Sancta Sedes librum æternæ vitæ perscrutari, nisi Spiritu sancto aperiente, velle se diutius immorari, ac maturius procedere, & propterea omnes in Domino rogauit, vt secum vna orationibus, ieiunijs, ac eleemosynis diuinæ voluntatis arbitrium explorarent.

§. 17. Demum vero Consistorio, quod semipublicum vocant, indicto, in quo prædicti omnes, ac etiam Sedis Apostolicæ Notarij, & causarum dicti Palatij Auditores dilecti filij interfuerunt, omnes Beatum Virum canonizandum esse publicis suffragijs iudicarunt, quorum vnanimi consensu audito, ipse Gregorius Prædecessor aperiens os suum in benedictiones, gratias egit diuinæ clementiæ, quod tantam contulisset gratiam seruo suo.

§. 18. Statuitque illum inter Sanctos referre vnà cum Beatis Isidoro Agricola, & Ignatio Loyola, ac Francisco Xauerio, necnon Teresia. de cuius quidem Beati Viri Philippi origine, vita, virtutum donis, & miraculis aliqua ex multis in processu deductis recensenda duxit.

§. 19. Est igitur natus Beatus Philippus Florentiæ, millesimo quingentesimo decimoquinto salutis anno, sedente Leone Decimo Pontifice Maximo, & in Ecclesia Sancti Ioannis Baptistæ baptismali fonte ablutus. Franciscum Nerium, & Lucretiam Soldiam honestissimæ vitæ, atque probatæ integritatis habuit, a quibus adhuc puerulus, optimis moribus imbutus, ab pia ineunte ætate ob præclaram, quam præferebat naturæ indolem, non modo aliorum animos in sui rapiebat amorem, vt Pippus bonus appellaretur, sed diuina in omnibus iuuante gratia, videretur de se magnum aliquid præponere.

§. 20. Non octo annos natus, vnà cum asello, quem conscenderat, in cellam vinariam preceps delapsus, atque iumenti onere oppressus, ingenti admiratione, qui mortuus credebatur, extractus est viuus, & incolumis.

§. 21. Vbi verò ad annum peruenit ætatis decimum octauum, missus est a Patre ad Oppidum S. Germani, vt ibi apud Patruum opibus abundantem, mercaturam exerceret qui adolescentis optimi indicatus aduentu, ipsum breui propter eius probitatem in hæreditatem vocare constituit.

§. 22. At verò Philippus cælestium desiderio in dies ardentior, a Patrui gratia, & beneuolentia sibi timere cœpit, donce duobus annis transactis, mercaturæ nobilioris auidus, contempta vigintimillium aureorum hæreditate ab illo oblata, Romam inde se contulit: vbi opportunum, & aptum ad solida virtutum officia nactus locum, pietatis operibus, Philosophiæ, ac Theologiæ studium adiunxit.

§. 23. Et interim arctam vitæ viam ingressus, humi plerumque cubare, tenui victu, atque assiduo ieiunio delectari, & aliquando per triduum ab omni cibo abstinere, Septem præcipuas Vrbis Ecclesias obire, & in Cœmeterio Callisti nuncupato, in oratione pernoctare sæpè consueuit.

§. 24. At vix annum ætatis suæ vigesimum nonum attigerat, cum inter alia diuinitus accepta dona, plane mirabilis cordis palpitatio tum, ac fractura costarum quæ publico medicorum testimonio præter naturæ ordinem obtigit, quasi mentis dilatato sinu, etiam corpo dilataretur, & exultaret in Deum viuum.

§. 25. Et ad animarum propterea subsidium se multo magis vocari sentiens, de solitariæ vitæ seueritate diuino nutu remittere cœpit, atque inter cuiusque conditionis homines ea mente versari, vt publicis adhortationibus, & priuatis colloquijs Christo Domino quamplurimos lucraretur, nullo incommodo, nullo penitus deuitato labore.

§. 26. Eodemque ferè tempore, quo Sanctissimæ Trinitatis Confraternitas ad Peregrinorum, & Conualescentium commoditatem ipsius consilio, atque opera fuit instituta, cum vnoquoque mense quadraginta horarum supplicatio decreta esset, ipse totas pene noctes deducebat insomnes, & confratres ad orationem hortabatur, & exemplo mirifice incitabat.

§. 27. Cum verò ad trigesimum sextum annum peruenisset, Confessarij iussu Sacerdos factus, & audiendis fidelium confessionibus præfectus, in ædibus Sancti Hieronymi de Caritate nuncupati habitauit.

§. 28. In cuius Ecclesia ad Sacramentorum frequentiam, & ad dandam scientiam salutis semper intentus, in proprio etiam cubiculo pia de diuinis collocutione illos erudiebat, qui eius se se disciplinæ tradiderant.

§. 29. Et in hoc ipso suorum progressu attendit animum Indias adeundi, ad vineam Domini excolendam, & fructus vberiores etiam profuso sanguine reportandos.

§. 30. Vt autem ea de re supernum consilium exploraret, virum Cisterciensis ordinis pietate insignem consuluit, a quo reuelante Deo admonitus est, eius Indias Romæ futuras.

§. 31. Quamobrem maiori succensus ardore, non solum durissima peccatorum seruitute pressos ad Christi Domini obsequium traducere studuit, verum etiam sedens in tenebris & vmbra mortis infideles ad clarissimum Fidei lumen adduxit, qui illustrati nonnulli Hebræi Christum recipere, & Hæretici ad Catholicam veritatem redire non dubitarunt.

§. 32. Certe de nouatoribus retinendis, vel ad Romanam Ecclesiam reducendis, maxime visus est fuisse sollicitus, cum bonæ memoriæ Cæsarem Presbyterum Cardinalem Baronium nuncupatum, adhuc in minoribus constitutum, ad opus Annalium per tot annos vrgere non destitit, vt ipsemet postea Cardinalis scripserit, non se Annalium Ecclesiasticorum, sed Philippum auctorem extitisse.

§. 33. Iamque in Ecclesia Sancti Hieronymi pijs, ac familiaribus colloquijs diu ad virtutes exciderat confluentes, cum ad maiorem fructum ex verbi Dei semine percipiendum, ex his, quos Christo genuerat, delectis nonnullis recol. mem. Gregorij XIII. etiam Prædecessoris nostri auctoritate, apud Ecclesiam Beatissimæ Virginis MARIÆ, & Sancti Gregorij, Congregationem prædictam Oratorij fundauit.

§. 34. Et congruentibus institutis à prædicto Paulo Prædecessore postea confirmatis in Presbyterorum secularium statu, absque votis vllis, vel promissionis vinculo, ad quatuor familiares sermones singulis in hebdomada feriis, excepta die Sabbati, diurnis de rebus habendis, ad quotidianam sub vesperam in Oratorio publico Orationem, ad Sacramentorũ frequentiam, & alias complures Christianæ pietatis exercitationes retinendas muniuit, ac stabiliuit.

§. 35. Vt autem speciatim tanti viri virtutes agnoscantur, & per viam salutis incedentibus subsidio esse valeant, non est omittendum quod is fuit in primis caritate in Deum admirabili, et internus ille ignis nonnunquã dum attenderet ad diuina, redundaret in corpus, & faciem, atque oculi scintillulis micarent, atque etiam ex improuiso, illa Apostoli verba sæpius vsurparet, Cupio, sed mox animaduertens, suæ in Deum deuotionis occultandæ gratia, reliquum sententiæ reticebat, dissolui, & esse cum Christo.

§. 36. Perpetuo, atque ardenti studio venerandum Eucharistiæ colebat Sacramentum, vel enim laicus, vel Sacerdos celebrans, vel ægrotans in lectulo, illius quotidiana susceptione reficiebatur. Verum inter celebrandum feruidus ligneum altaris gradum quodam exultationis tremore concutiebat.

§. 37. In ipsa Dominicæ passionis memoria, atque iniquorum hominum ingratitudine gemitus fundebat vberrimos, & miraculo tribuebatur, quod præ assidua lacrymandi consuetudine vim oculorum non amisisset.

§. 38. Inter cetera quibus ad huiusmodi caritatis gradum peruenit Philippus, summum fuit orationis studium, cui inexplicabili desiderio semper addictus, omnia Congregationis exercitia in eam quodammodo tendere curauit, vt inde merito Oratorij Congregatio fuerit appellata.

§. 39. Hæc ipsa Beati viri caritas miris modis redũdabat in singulos cuiusque conditionis homines, nam omnium vtilitati, ac necessitati expositus, nullum sibi tempus certum esse voluit, in quo suæ parceret valetudini, & quod habitabat cubiculum non pateret aliorum commoditati, summa lenitate excipiens ad se venientes, factus omnibus omnia, vt omnes Christo lucri faceret.

§. 40. Singulari præsertim industria per Christianæ lætitiæ semitas deduxit adolescentes, qua vel septem Vrbis Ecclesias, vel Xenodochia, vel alia pia exercitia frequentantes labore, ac molestia ex parte leuarent.

§. 41. Summa item assiduitate visebat ægrotantes, præsertim e suis, nec eos deserebat dum nollet mori, sed cœlum inhiare.

§. 42. Tentationes diaboli sæpe pellebat, atque a plurimis laborantibus in extremis, cum ipse accederet, proferretque verba, Quis istic? Dæmones ad vocem perterriti, sese in fugam visi sunt conijcere.

§. 43. Curabat autem hominum saluti non solum interno, sed etiam externo subuenire subsidio, & numerosis plerumque familijs necessaria suppeditare, dotem indigentibus Virginibus elargiri egenis Religiosorum domibus opem ferre vinctis in carcere eleemosynas abundanter impertiri vt inde Pater animarum diceretur, & corporum, quem caritatis affectum etiam miraculis Dominus comprobauit.

§. 44. Intempesta enim nocte panem deferens ad familiam, in egestate multa constitutam, in profundam foueam incidens, ab Angelo incolumis exceptus est, qui etiam alias Angelo sub specie pauperis eleemosynam sibi petenti omnem pecuniam, quam apud se habebat prompto, atq. hilari obtulit animo.

§. 45. Castitatis virginalis donum adeo insignem habuit, quo multi, qui cum ipso versabantur, vel vultu, atque oculorum intuitu, vel suaui fragrantia, quam eius corpus redolere compertum erat, recreabantur.

§. 46. Solitus ipse pudicitiam ex odore, impudicitiam ex fœtore dignoscere, soloque manuum contactu impuris tentationibus esse remedio.

§. 47. Huic integerrimæ puritati sæpe humani generis hostis per impudicas mulieres tetendit insidias, pie vero ad orationem semper confugiens victor gloriosus euasit.

§. 48. Eam ob causam perpetuæ debitus abstinentiæ, loco prandij tenui vtebatur ientaculo, cui cœna succedebat non absimilis. Abstinuit semper a cursu ferme vlla lacticinijs, et pisces, carnes vero sanctissime degustauit, potu fuit admodum tenui, aqua magis vsus, quam vino. Ea deinde erat potus, vbique parcitas, vt assentarentur medicorum attestatione naturæ viribus non valeret. Crederetur tamen (præsertim a suis) Eucharistiæ virtute vitam ad senectutem traduxisse.

§. 49. Cum huiusmodi abstinentia coniunxit etiam rerum omnium mundanarum contemptum, non modo enim dignitatem, ac patrimonium respuit, & quam multas sibi testamento relictas facultates summa animi constantia repudiauit, ita etiam dum in ædibus S. Hieronymi habitaret, nudis contentus cellulis, consueta stipendia recusauit.

§. 50. Ab honoribus, atq Ecclesiasticis dignitatibus alienus, adduci numquam potuit, vt pensiones, atq beneficia reciperet. Canonicatus in Vrbe primos. Episcopatum, & Cardinalatum dignitatem à piæ etiam memoriæ Gregorio Decimoquarto, & prædicto Clem. Prædecessoribus nostris sibi oblata omnino recusauit.

§. 51. Humillimus fuit, atque Beati Francisci exemplo se maximum ex peccatoribusconstanter æstimabat, ideoq. contestans quotidie solitus erat his fere verbis, A me tibi caueas Domine, te enim hodie traditurus sum, & omnia perpetraturus mundi peccata, nisi tua me gratia benigne protexeris.

§. 52. Cumque ægrotaret aliquando, atque ipsum obsecrarent adstantes, vt suorum saltem beneficio, illam Sancti Martini diceret ad Deum orationem: Domine si adhuc populo tuo sum necessarius, non recuso laborem; summa animi demissione respondit. Non sum ego sanctus Martinus, nec me talem vnquam existimaui. quòd si me vobis necessarium reputarem, peremptum crederem.

§ 53 Atque hinc est, quod se Rectoris, & Prepositi, necnon Congregationis a se erectæ Fundatoris titulo, ægre admodum tulerit appellari. Quinimmo biennio ante obitum, Congregationis administrandæ munus deposuit.

§. 54. Tantæ eius humilitati patientia non defuit. Tranquillo semper animo excitatas tam aduersum se, quam Oratorij sui exercitia persecutiones tolerans, in quibus etiam pro persecutoribus verus Christi imitator ardenter deprecabatur, atque fuit precationum fructus, vt ex eis plurimos sola patientia ad Deum conuerterit, qui vero ab incœptis non destitere, diuinam vltionem sunt experti.

§. 55. Magnæ insuper patientiæ extitit in perferendis diuturnis corporis infirmitatibus, quibus singulis fere annis diuexabatur, ita vt ad extremum vitæ perductus, oleo sancto quater inunctus fuerit, quo autem tempore ægrotabat, nulla vnquam de doloribus habita querimonia, sed hilaris facie incredibilem animi lætitiam indicabat, ab ipsa vero infirmitate quantumuis graui, conualescere sæpe solebat repente prorsus, ac mirabiliter.

§. 56. In Christiana mortificatione adeo præcellebat, vt merito habitus fuerit eiusdem virtutis singularis magister, & in primis mentis discursum, quem ipse, rationalem nominare consueuerat, alijs comprimere, & captiuare intellectum in obsequium Christi studuerit, ideoq ea ipse plerumq faciebat, & facienda proponebat alijs, quæ intuentibus animi potius leuitatem, atque stultitiam saperent.

§. 57. Iam vero nonnulla etiã dona recensenda sunt, quibus beatis Viri virtutes immensa Dei bonitas illustrauit, frequenter enim ecstasim rapiebatur diuinos patiens, e terra sursum totus vndique splendore circumfusus eleuabatur.

§. 58 Cœlestibus item visionibus dignabatur assidue, Dominicæ etenim Natiuitatis nocte Christum in altari pueri specie intuitus est, & aliquando in sacratissima Hostia Paradisi gloriam conspexit. Vidit etiam Beatissimam Virginem veteris Ecclesiæ S. Mariæ in Vallicella tectum manibus sustinentem, donec imminentis casus ademptum est periculum. Eamdem iterum vidit, cum anno ante obitum ægrotaret, quem ipsa sibi obuiam sublatum in aera mirifice recreatum repente sanauit.

§ 59 Quamplurimum insuper confitentium, atq. amicorum animas euolantes in cælum intueri, atq. Angelos cõcinentes interim audire solitus erat, quin etiam interiorem eorũ pulchritudinem qui essent in statu gratiæ diuinitus agnoscebat.

§ 60. Sanctorum Caroli Borromæi, & Ignatij Loyolæ facies miris splendoribus vidit coruscantes.

§ 61. Ea erat prudentia præditus, & discretione spirituum ita excellebat, vt propterea cuiusque conditionis homines ad ipsum, tamquam ad oraculum consulendi gratia confluerent, & ipsimet Summi Pontifices Prædecessores nostri, eius consilium magni semper facerent.

§. 62. Veras a falsis visiones discernebat, & licet sæpissime antiquus nostri generis hostis horribili se forma videndum offerens, deterrere ipsum conaretur, semper tamen fortis, & inuictus de eodem gloriose triumphans, pacem, veramq. tranquillitatem, qua fruebatur interius, retinuit.

§. 63. In prophetiæ dono, & absentium rerum, ac si præsentes essent prævisione, occultorumq. cordis humani diuinitus dignoscendis talis erat, vt de ipso vere affirmari possit, Non est inuentus similis illi.

§ 64 Illud etiam Philippo collatum a Deo fuit, vt dum vno esset in loco in alio longe distante, vno eodemq prorsus tempore nonnullis appareret.

§ 65. Quapropter cum in ædibus S. Hieronymi commoraretur cuidam suo ipso dictum Ecclesiam Beatissimæ Virginis Mariæ, & S. Gregorij degenti, se præsentem ostendens, subsidio quo indigebat adfuit.

§. 66. Et Romæ alias existens, quemdam ex numero sibi confitentium, in mare pene submersum, medijs e fluctibus capillis apprehensum liberauit.

§. 67. Iterumq. cum in Vrbe maneret, tunc in humanis agentem Catharinam Ricciam, sub regula S. Augustini monialem, Prati in Hetruria commorantem, longo temporis spatio est allocutus.

§. 68 Inter hæc miram ad patranda miracula à præpotenti Domino consecutus gratiam, quamplurimos liberauit a quacumque detinerentur infirmitate.

§ 69. Nonnullos enim solo sanctissimæ Crucis adhibito signo, Alios salutari manuum contactu, inter quos Clementem Octauus prædecessor noster grauissimis chiragræ doloribus oppressus, sanus illico factus est, & nobilis quidam Romanus a pestifera corporis contagione curatus. Alios prætera pristinæ sanitati restituit sola orationis virtute.

§. 70. Alios morbis, quibus tenebantur, tantum imperando, quod præcipue contigit Mariæ Feucij a Castro, in monasterio Turris speculorum moniali, quæ continua febri correpta, Philippo iubente, statim conualuit.

§. 71. Alios remedijs omnino contrarijs curauit, quod dictus Cæsar Cardinalis est expertus, cui stomachi, & capitis debilitate tradabo anni, vt retinere vix cibum, atque pene nulla ratione posset, imperauit, vt coram se panem integrum cum malo citreo comede-

comederet: qui statim atque Serui Dei mandatum executus est, stomachi, atque capitis molestia, sensit se omnino liberatum.

§. 72. Alij vero, rebus, quibus vtebatur Philippus, morbo admotis, sanitatem pristinam recepere. Inter quos Eugenia Mansueta de C[illegible] e Scipionis maribus vlcere quodam decem & octo mentium spatio horrendum in modum infectis, linteoli parte Serui Dei, adhuc viuentis, sanguine respersa, vlceri summa hic apposita, continuo curata est.

§. 73. Quin etiam constat, mortuos fuisse eius voce vitæ restitutos. quod Paulo Fabricio de Maximis filio contigit, qui mortuus, nomen illius inclamante Philippo, illicò ad vitam rediit, & confessione peracta, ab eodem interrogatus, an libenter iterum e vita decederet, annuens, in pace quieuit.

§. 74. His virtutibus, ac donis, quibus à Deo tam liberaliter auctus est Philippus, tantæ extitit mortalibus admirationi, vt qui Seruum Dei nouerant, eius sanctitatem vbique prædicarent, & prædicti prædecessores nostri summo honore, ac veneratione prosequerentur. Clemens prædecessor prædictus eius manus etiam osculans, & Gabriel Paleottus in libro quem scripsit de bono senectutis Philippum, adhuc viuentem, tamquam eximiæ sanctitatis, atque virtutum omnium exemplar proposuit. & Augustinus dictæ S. R. E. Cardinalis Veronen. nuncupat. libellum quem composuit, Beato Viro itidem viuente, Philippum, seu de lætitia Christiana inscripsit. Summæ etiam venerationi habitus est à Sanctis viris, & quamplurimis Dei famulis, vt à Sancto Carolo, qui quotiescumque eum adibat, ponere genua, & manus eius osculo petere non sueuit.

§. 75. Verum ingrauescente iam ætate, cum inchoato semper cursu susceptam salutaris vitæ rationem tenaciter prosequutus esset, die mortis suæ atque hora multo antea prædictis, plenus dierum, octauo kalendas Iunij, anno millesimo quingentesimo nonagesimo quinto, qua die Dominici corporis celebritas contigit, cum mane vehementi deuotionis spiritu, quasi præ lætitia concinens, sacrosanctum Missæ sacrificium celebrasset, & nonnullis adstantium, quorum confessiones audierat, Eucharistiæ Sacramentum ministrasset, consuetis exercitationibus de more expletis, post mediam noctem, ea qua prædixerat hora, omnipotenti Deo, cui hactenus seruierat, spiritum placidissime reddidit, & post obitum quamplurimis, tam Romæ, quam alibi gloriæ claritate illustris apparuit.

§. 76. Et summo mane Serui Dei corpore in Ecclesia super feretrum exposito, mortis celerrime fama iam diuulgata, innumerabilis cuiusque conditionis hominum illuc multitudo conuenit inter quos multi ex viris Principibus, Præsulibus, atque Cardinalibus confluxere, & toto biduo spatio, quo corpus antequam conderetur in Ecclesia pie reseruatum est, ingenti populi frequentia, absque intermissione, manus, pedesq. exosculari, coronas, atque rosaria venerando corpori admouere non destitit. & ij, quibus præ multitudine ad corpus non dabatur accessus, feretrum in quo iacebat osculabantur.

§. 77. Eo interim tempore multa sunt, eius suffragantibus meritis, edita miracula.

§. 78. Inter ceteros enim adolescens vna cū sorore, strumis diu laborantes, Serui Dei manu loco admota, vbi morbus residebat, extemplo curati sunt.

§. 79. Quemadmodum & mulier quædam a diutina difficultate respirandi, & alij quamplures a varijs infirmitatum generibus conualuere.

§. 80. Post hæc, vbi selectiore in loco corpus reconditum est, est, ad ipsum venerandum populi concursus ibi, votiuæ deferri tabellæ, donaria permulta appendi, ac suauissimus quidam odor a multis inde percipi cœpit.

§. 81. Septem autem post annos, integrum repertum, summa omnium lætitia translatum est in sacellum inde ductum, atque ornatū à quondam Nerio de Nigris nobili Florentino, & Dominico Romano. cui Deus tale ex huius translatione beneficium contulit, Philippi parentis reparationis quem post menses decem & octo, graui morbo correptum, mortiq. iam proximum beatus vir sibi commendatum pristinæ statum sanitati restituit.

§. 82. Sed ne videamur singula recensere miracula, quibus seruū suum mirificauit Altissimus, notum satis erit, alio præterito eiusdem generis, vt Theodorum Monialem monasterij Luciæ in vrbe de Vibe, quæ splenis morbo decem & quinque annos afflicta, extemplo curata fuit.

§. 83. Alios vero nepitis, vt puerulum natum mortuum, qui vt baptismo ablui posset, est reuocatus ad vitam.

§. 84. Alios quibusdam Serui Dei coronis, vt Felicem Sebastianam, quæ a diuturnis crurium vlceribus, statim conualuit.

§. 85. Alios linteolis, vt Septimiam Neriam, quæ in interiori oculi parte, ignito ferro incautè à sorore percussa, illico omnino sanata fuit.

§. 86. Et Iosephum Sermeum, qui cum ob grauem infirmitatem conualuisset, vt omnium iudicio mox efflaturus animam crederetur, sanus repente factus, e lectulo, in quo iacebat inter cubilia omnium admiratione surrexit.

§. 87. Alios alijs eiusdem Reliquijs, grauissimis tentationibus exemptos, vt Stephanum Calcinardum, qui ab impurissima quadam femina sollicitatus, Sancti Viri Reliquijs, quas deuotionis ergo secum deferebat, sibi pectus oculta quadam vi percussum sensit, & angem eius audiens increpantis se, vt à peccato caueret, atque inde festinus abiret, dicto obtemperans, continuo aufugit.

§. 88. Nonnullos sola eius vitæ lectione, vt Vincentium Valesium, qui vehementi vexatus tentatione supradictum exemplum perlegens, ex animo Philippum compellans, hic tandem affatus est: cur modo non id ipsum mihi abs te Pater? eodemq. temporis instanti ab eo omnis illa permolesta mentis agitatio.

§. 89. Quamplures suis apparitionibus, vt Drusillam Fantinam, quæ præcipiti casu prostrata, ac horribili capitis oculorum, & totius corporis collisione semiuiua iacens, tribus Serui Dei apparitionibus mirabiliter liberata. Non absimile accidit Leonardo Rouello, cui sanitatem iam a medicis desperatam petenti, Philippus in sui festi peruigilio, nocti apparens, pronuncians q. verba illa. Fili vade in pace, confestim præbuit. & adueniente die Leonardus accepti beneficij memor ad audiendam in eius sacello missam, pro gratiarum actione, continuo adiuit.

§. 90. Multos sepulchrum eius visitantes, velut Claudiam Grignanam, quæ post longa sexennij infirmitatem, non valens in ipsa summa dolorum acerbitate loco se penitus mouere, ad Philippi sepulchrum aliorum auxilio perducta, vouens de seruando singulis annis in vigilia festiuitatis eius, panis & aquæ ieiunio, statim doloribus quibus tenebatur, liberata est, & omnino sana per ecclesiam nullius adminiculo incessit.

§. 91. Denique fere innumerabiles editis votis, vt fratrem Ioannem Baptistam Maliam de Valentia, Ordinis Sanctissimæ Trinitatis redemptionis captiuorum, qui Neapoli cum esset, annumq. ageret supra septuagesimum, vouens se Dei Seruo eadem prorsus hora, qua Romæ in eiusdem Sacello sacrum votiuum peragebatur, tribus desperatis infirmitatibus, quibus toto biennij spatio laborauerat, & ita consumptus fuerat, vt de facie vix amplius agnosceretur, repente curatus est.

§. 92. Præscripto itaque Canonizationis die, in festo S. Gregorij Magni nuncupati, quarto videlicet Idus Martij, Pontificatus ipsius Gregorij prædecessoris anno secūdo, iterum dictus Gregorius prædecessor est hortatus ad iteratas preces, ieiunia, & eleemosynas, vt in tanto opere exequendo lumen eius, qui lucem habitat inaccessibilem, implorarent ad ea peragenda, quibus diuinæ gloriæ honor, & Catholicæ Ecclesiæ fides augeretur.

§. 93. Omnibus verò iuxta Sanctorum Patrum traditiones, Sacrorumq. Canonum institutis, & Romanæ Ecclesiæ consuetudinem rite, & recte peractis, dicta die, quarto Idus Martij, idem Gregorius prædecessor, ad Principis Apostolorum Basilicam, cum Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Prælatis, & ipsius Gregorij prædecessoris familiaribus, necnon dictis eius Clero seculari, & regulari ac maxima populi frequentia conuenit, & post iteratas, primo, secundo, ac tertio pro Canonizationis decreto, petitiones, per dilectum filium nostrum, tunc suum, Ludouicum Tituli S. Mariæ Transpontinæ Presbyterum Cardinalem Ludouisium nuncupatum, nomine prædictorum, qui pro eo intercesserant, post factos Hymnos, Litanias, aliasq. preces, & post imploratam Spiritus Sancti gratiam, ad honorem Sanctissimæ, & indiuiduæ Trinitatis, & Fidei Catholicæ exaltationem, & Christianæ Religionis augmentum, auctoritate eiusdem Dei omnipotentis Patris, & Filij, & Spiritus Sancti & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum decreuit, & definiuit, dictum Philippum Nerium Florentinum, dictæ Congregationis Oratorij Fundatorem, vnacum Beatis Isidoro, & Ignatio, ac Francisco, necnon Theresia prædictis, Sanctum, & Sanctorum Catalogo adscribendum esse, prout adscripsit, & aggregauit.

§. 94. Statuens, vt ab vniuersis Christifidelibus, in eius honorē ecclesiæ, & altaria, in quibus sacrificia Deo offerantur, ædificari.

§. 95. Et quolibet anno dicta die illius obitus, septimo videlicet Kalendas Iunij, festum ipsius, & officium tamquam de Confessore non Pontifice, ad formam in rubricis Romani Breuiarij præscriptam, solemniter celebrari possint.

§. 96. Insuper eadem auctoritate omnibus vtriusque sexus Christifidelibus, vere pœnitentibus, & confessis, qui annis singulis ipsius festo ad sepulchrum, in quo corpus eius requiescit, visitandum accesserint, vnum annum & quadraginta dies. ijs vero qui in eiusdem festi octaua id fecerint etiam quadraginta dies de iniunctis eis, aut alias quomodolibet debitis pœnitentijs misericorditer in Domino relaxauit.

§. 97. Et decantato solemniter Hymno Te Deum laudamus; & omnina ope implorata S. Philippi, & aliorum Sanctorum prædictorum meritis, per peculiarem ad id orationem, quam dictus Gregorius prædecessor pie, & solemniter recitauit; sacrosanctum Missæ sacrificium, solemni pompa, & ritu, cum eorumdem Sanctorum commemoratione, ad Altare Principis Apostolorum celebrauit. & omnibus Christi fidelibus, tunc præsentibus, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem ad Dei laudem, & gloriam Sanctorum eius impertitus fuit.

§. 98. Ne autem de decreto, definitione, adscriptione, aggregatione, statuto, relaxatione, alijsq. præmissis, pro eo quod super illis ipsius Gregorij prædecessoris literæ, eius superueniente obitu, confectæ non fuerunt, valeat quomodolibet haesitari; Volumus, & & Apostolica auctoritate decernimus; quod decretum, definitio, adscriptio, aggregatio, statutum, relaxatio, impartitio, aliaq. præmissa à dicta die, quarto Idus Martij, suum debitum sortiantur effectum, ac si super illis ipsius Gregorij prædecessoris literæ, sub Datum eiusdem diei, confectæ fuissent, prout superius enarratur. Quoque præsentes literæ ad probandum plane decretum, definitionem, adscriptionem, aggregationem, statutum, relaxationem, aliaq. præmissa, vbique sufficiant, nec ad id probationis alterius adminiculum requiratur.

§. 99. Ce-

§. 99. Ceterum quia difficile foret, præsentes nostras literas ad singula loca, vbi opus esset, deferri; volumus, vt earum exemplis, etiam impressis, manu publici Notarij subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem vbiq; fides habeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

§ 100. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrarum voluntatum, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac BB. Petri, & Pauli Apostolorum eius, se nouerit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo sexcentesimo vigesimo tertio, octauo Idus Augusti, Pontific. nostri anno primo.

Papa subscribit.

✠ Ego Vrbanus Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

Card. subscriptiones.

†
† Ego Franciscus Maria Episc. Portuen. Card. à Monte.
† Ego Odoardus Episc. Tusculan. Card. Farnesius.
† Ego Oct. Episc. Prænestin. Card. Bandinus.
† Ego Io. Baptista Episc. Albanen. Card. Detus.
† Ego Federicus tit. Sanctæ Mariæ Angelorum presbyter Cardin. Borromæus.
† Ego And. tit. Sancti Laurentij in Lucina presbyter Cardinalis Perettus.
† Ego B. tit. Sanctæ Mariæ in Transtyberim presbyter Cardinalis Beuilaqua.
†
†
† Ego Dominicus SS. Apostolorum presb. Card. Gymnasius.
†
† Ego Carolus tit. S. Cæsarij presb. Card. Madrutius.
† Ego S. Cardinalis Burghesius tit. S. Chrysogoni Maior Penitentiarius.
† Ego Io. Garsia tit. SS. Quatuor Coronatorum presbyter Card. Millinus.
† Ego M. tit. SS. Quirici, & Iulitæ presb. Card. Lantes.
†
†
† Ego Io. B. tit. S. Cæciliæ presb. Card. Lenius.
† Ego A. tit. S. Petri ad Vincula presb. Card. Capponius.
†
† Ego D. tit. S. Martini in Montibus Card. Riuarola.
† Ego Petrus Paulus tit. SS. Nerei, & Achillei presb. Card. Crescentius eiusdem S. Philippi Discipulus.
†
† Ego Fr. Ang. tit. S. Mariæ de Aracœli presbyter Cardin. Sanctæ Romanæ Eccl.
† Ego G. tit. S. Crucis in Hierusalem Card. Borgia.
† Ego Felix tit. S. Anastasiæ presb. Card. Asculanus.
† Ego Robertus tit. S. Alexij presb. Card. Vbaldinus.
† Ego Tib. tit. S. Priscæ presb. Card. Mutus.
† Ego Gabr. tit. S. Bartholomæi in Insula Card. de Trejo.
†
† Ego Iulius tit. S. Sabinæ presb. Card. Sabellus.
†
† Ego Melchior tit. S. Mariæ de Pace presb. Card. Kieselius.
† Ego P. tit. S. Thomæ in Parione Card. Camporeus.
†
† S. presbyter Card. S. Susannæ S.R.E. Bibliothecarius.
†
† Ego Franciscus Cenninus Card. S. Marcelli.
†
† Ego Guido tituli Sanctæ Mariæ de Populo presbyter Cardinalis Bentiuolus.
†
†
† Ego Iulius S. Mariæ supra Mineruam presb. Card. Roma.
†
† Fr. Desiderius tit. S. Clementis presb. Card. de Cremona.
†
† Ego Ludouicus tit. S. Laurentij in Damaso presb. Card. Ludouisius, S.R.E. Vicecancellarius, & Summator Sanctiss.
†
†
†
†
† Ego Cosmus tit. S. Pancratij presb. Card. de Torres.
†
†
†
†
† Ego C. S. Nicolai in Carcere Diac. Card. Pius.
† Ego M. S. Eustachij Diac. Card. de Sabaudia.
† Ego Carolus Sanctæ Mariæ in Dominica Diaconus Cardinalis Medices.
† Ego Alexander Sanctæ Mariæ in Cosmedin Diaconus Cardinalis Vrsinus.
†
†
† Ego Franciscus S. Angeli in Foro Piscium Diaconus Cardinalis Boncompagnus.
† Ego Hippolytus S. Mariæ Nouæ Diaconus Card. Aldobrandinus S.R.E. Camerarius.
†

Canonizatio S. Ignatij Loiolæ Societatis IESV Fundatoris, eiusq. relatio in Sanctorum Confessorum numerum; ac institutio suæ festiuitatis pro die 31. Iulij. III.

Aduertas lector, quòd (licet hanc Bullam expedierit ille S. D. N. Vrbanus VIII.) illum Sanctum, vna cum Sanctis Isidoro Agricola, Francisco Xauerio, & Philippo Nerio Confessoribus, ac Theresia Virgine canonizauerat Greg. XV. qui morte occupatus literas desuper expedire non valuit.

De tota verò Societatis, quam viuens iste Sanctus instituit, materia, plenissime habes indicata in 2. & 3. Rubr. ad Const. 25. Pauli III. incip. Regimini, sup. tom. 1. pag. 538.

VRBANVS EPISCOPVS,
Seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Edita An. D. 1623.

Rationi congruit, & conuenit æquitati, vt ea, quæ de Romani Pontificis prouidentia processerunt, licet eius superueniente obitu, literæ Apostolicæ desuper confectæ non fuerint, suum debitum consequantur effectum. Exordium.

§. 1. Dudum siquidem felicis recordationis Gregorius Papa XV prædecessor noster, pie attendens, quòd ineffabilis Dei bonitas, & misericordia, quæ miro consilio sua quæque temporibus apte disponit, & præteritis seculis, siue ad disseminandum Euangelium inter gentes, siue contra subnascentes hæresiarchas, destinauit plures sanctitate, ac doctrina illustres viros; nouissimis temporibus, cùm per Lusitanorum Reges in longinquas Indiarum terras, ac remotissimas insulas latè patentem vineæ Domini propagandæ aditum aperuissent; necnon minorem Catholici Castellæ Reges nonum in Orbem ad Occidentem repertum patefacerent; veterem autem Religionem, omnemq. illis sanctitatem, ac perfectionis vitæ professionem Lutherus, monstrum teterrimum, aliæq. detestabiles pestes blasphemis eorum linguis in Septentrionis partibus corrumpere, & deprauare, ac Sedis Apostolicæ auctoritati detrahere conarentur; excitauit spiritum Ignatij Loiolæ, qui ex medio honorum cursu, & à seculari, & terrena militia admirabili quadam ratione vocatus, ita se diuino imperio regendum, & formandum tradidit, vt demum noua Societatis IESV, quæ inter alia pietatis, & caritatis opera Gentilibus conuertendis, hæreticis ad fidei veritatem reuocandis, & Romani Pontificis potestati tuendæ ex instituto se totam impendit, religione fundata, vitam admirabili sanctitate traductam sanctissimo pariter concluserit exitu, ac plurimis sit miraculis illustratus, eiusdem Ignatij Catalogo Sanctorum adscriptioni, de qua dudum agebatur, decreuit intendere.

§. 2. Quippe increbescente in dies in diuersis mundi partibus ipsius Ignatij sanctitatis fama, & miraculorum gloria; cùm claræ memoriæ Philippus Secundus, & Philippus Tertius, Hispaniarum Reges Catholici, & Maria similis memoriæ, Maximiliani Secundi Romanorum Regis Illustris, in Imperatorem electi, & Margarita dicti Philippi Tertij Regis coniuges, necnon plures Ecclesiarum Præsules, & Populi, vna cum dilectis filijs Præposito, & alijs dictæ Societatis Religiosis, apud piæ mem. Clementem Papam VIII. etiā prædecessorem nostrum, oblatis illi processibus, per diuersos locorum Ordinarios, etiam auctoritate tunc existentis Sedis Apostolicæ in Regnis Hispaniarum Nuncij, super prædictis sanctitate, & miraculis fabricatis, pro literarum remissorialium, & compulsorialium, ad faciendos pro canonizatione progressus, concessione institissent.

§ 3. Ipseq. Clemens prædecessor oblatos processus, & petitionem ad dilectos filios nostros, tunc suos, S.R.E. Cardinales super sacris Ritibus deputatos, discutiendos commisisset; dictiq. Cardinales petitioni prædictæ satisfaciendum esse censuissent, si ita eidem Clementi prædecessori placuisset; & dictus Clemens prædecessor morte præuentus nihil desuper constituere potuisset.

§ 4. Similis record. Paulus Papa V similiter prædecessor noster, repetitis per dictos Principes, ac Præpositum, & Religiosos, ac nouis, per claræ etiam memoriæ Henricum Quartum Francorum, & Nauarræ Regem Christianissimum, porrectis instantijs permotus, prædicto Gregorio prædecessori, tunc in minoribus constituto, & officio Auditoris causarum Palatij Apostolici fungenti, ac dilectis filijs Alphonso Manzanedo, & Ioanni Baptistæ Pamphilio, etiam causarum earumdem Auditoribus, dedit in mandatis, vt causam huiusmodi in statu, & terminis, quibus reperiebatur, reassumentes, coniunctimq. procedentes, acta omnia, & probationes perpenderent, & si opus esset, alios testes super vita, & miraculis eiusdem Ignatij per se, & alios ab eis subdelegandos, de nouo in genere reciperent, & super his suum ipsorum interponerent iudicium: vt si ex ijs constaret, inquisitiones, probationes, ac processus huiusmodi esse legitime factos, causamq. sufficienter esse instructam, ea posset ipse Paulus prædecessor exequi, quæ Sanctorum dogmata, & sacrorum Canonum postulant instituta.

§ 5. Vnde

§. 5. Vnde dicti Auditores visis, & diligenter discussis processibus coram eis exhibitis, censuerunt cum illis debere coniungi processus auctoritate Apostolica conficiendos. & ad hunc effectum per se ipsos in Romana Curia, & per nonnullos Archiepiscopos, & Episcopos extra eam, in diuersis mũdi partibus ab eis subdelegatos, iuridicos processus super præmissis confici curarunt. quibus iussu eiusdem Pauli prædecessoris, ad eosdem Cardinales super Sacris Ritibus, vt præfertur, deputatos transmissis, & per eos visis, & perpensis; idem Paulus prædecessor, ex sententia eorumdem Cardinalium, quod dictus Ignatius Beatus nuncupari, & de eo Missa, & Officium de Communi Confessoris non Pontificis celebrari posset, benigne concessit, & indulsit.

§. 6. Et deinde cum preces eorum, qui pro canonizatione eiusdem Beati Ignatij institerant, fierent in dies auctiores; volens idem Paulus prædecessor in huiusmodi causa secundum consuetudinem sanctæ Sedis Apostolicæ procedere, eisdem Auditoribus per specialem rescriptum mandauit, vt processus factos etiam de nouo perpenderent, & alios testes super veritate præmissorum in specie diligentissime examinarent, & ipsi Paulo prædecessori referrent.

§. 7. Quod quidem mandatum Auditores prædicti exequi, prout par erat, volentes, causam similiter de nouo executere cœperunt. & alios quamplures testes super eisdem præmissis per se ipsos receperunt in dicta Curia; & per alios ab eis subdelegatos extra eam examinari curarunt: ac nonnulla iura ad causam facientia ex Archiuio dictæ Societatis extraxerunt. & Alphonsus, ac Ioannes Baptista Auditores prædicti, necnon dilectus filius noster Franciscus, eiusdem S.R.E. Cardinalis Sacratus nuncupatus, tunc, tamquam Archiepiscopus Damascenus, vnus ex Auditoribus causarum dicti Palatij Locumtenens, & in locum dicti Gregorij prædecessoris, qui iam ad Ecclesiam Bononiensem assumptus fuerat, subrogatus, in pluribus Congregationibus, inter eos habitis, de nouo fabricatos, & alios processus prædictos etiam perpenderunt, illosque legitime confectos, ac probationes in eis contentas esse, & recte peractas, ac sanctitatem, & miracula satis, superq. probata fuisse, prædicto Paulo prædecessori retulerunt.

§. 8. Cumq. ipso Paulo prædecessore viam vniuersæ carnis ingresso, dictus Præpositus eiusdem Societatis humiliter apud Gregorium prædecessorem prædictum institisset, vt ad vlteriora in canonizatione eiusdem B. Ignatij procedere dignaretur; idem Gregorius prædecessor illius petitionem benigne audiens, relationem, vt præfertur, factam, ad eosdem Cardinales super prædictis Sacris Ritibus deputatos, recognoscendam etiam remisit.

§. 9. Cumque, pendente dictæ relationis discussione, superuenissent charissimi in Christo filij nostri Ludouici Francorum, & Nauarræ Regis Christianissimi primum; mox vero nobilis viri Maximiliani vtriusque Bauariæ Ducis, & successiue etiam charissimi in Christo filij nostri Ferdinandi Romanorum Regis in Imperatorem electi, preces accetissent; dictiq. Cardinales relationem prædictam comprobassent; Venerabilis frater noster Franciscus Maria Episcopus Portuen., eiusdem S.R.E. Cardinalis à Monte nuncupatus, rei summam, suamq. & aliorum, vt præfertur, deputatorum Cardinalium sententiam in eorum, tunc eiusdem Gregorij prædecessoris, Consistorio secreto exposuit. & alij, qui in illo Consistorio aderant Cardinales, dilecti filij nostri, in eamdem sententiam deuenerunt, posse videlicet dictum Gregorium prædecessorem, iuxta ritus dictæ S. R. Eccl. ritus, dictum Beatum Ignatium inter Sanctos referre.

§. 10. Quare idem Gregorius prædecessor ad vlteriora procedi mandauit. Voluerat autem ipse Gregorius prædecessor nonnulla ex ijs, quæ in processibus, & actis de vita, sanctitate, & miraculis eiusdem B. Ignatij constabant, in eodem Consistorio recenseri, videlicet

§. 11. Natus est B. Ignatius in ea Hispaniarum regione, quæ ad Pyrenæum pertinet, ad Oppidum Aspeitiæ Pampilonen. Diœcesis, anno Domini millesimo quadringentesimo nonagesimo primo, ex Beltramo Loiola, & Maria Sanchea nobilibus catholicis, & pijs parentibus. qui simili pietate illum educandum curarunt.

§. 12. Adolescens ille factus, cum esset eximia & animi, & corporis indole, missus fuit in claræ similiter memoriæ Ferdinandi Regis Catholici Curiam vbi eum inter honorarios pueros aliquandiu mansisset, ad tunc existentem Nauarræ Proregem, in Ciuitate Pampilonen. degentem, se contulit, & rei militari operam dare cœpit. Cumq. dicta Ciuitas ab exercitu Gallorum obsideretur; ipsi Ignatio ante alios dimicanti lapis, ex muro bombardæ vi excussus, læuam læsit tibiam; dexteram vero ita contriuit, vt semiuiuus corrueret. quorum vulnerum acerbam, grauem, & diuturnam curationem ita patienter tulit, vt omnibus esset domesticis admirationi. Cumque eidem, in lecto affixo libros profanos, tunc sic Deo volente, non repertos, petenti, nonnulli pij libri, legendi causa porrecti fuissent, ex eorum lectione tam ardenter fuit incensus, vt ingenti sui odio concepto, decreuerit Christi, & Sanctorum vestigia sequi, Hierosolymam proficisci, vt sacra illa loca veneraretur, & fideles in spiritu promoueret, ac infideles ad Euangelium adduceret.

§. 13. Curatis ergo vulneribus, patriam, parentes, res omnes fluxas, & caducas reliquit & Christo deinceps militaturus, ad Monasterium B. Mariæ de Monte Serrato Ordinis S. Benedicti Vicen. Diœc. perrexit. ibiq. generali confessione peracta, gladio, & pugione in templo eiusdem Monasterij suspensis, aspera talari tunica indutus, fune præcinctus, nudo capite, baculum manu gestans, totam eam noctem, cui dies festus Angelicæ salutationis illuxit, ante aram eiusdem B. MARIAE Virginis inter preces, & lacrymas vigilauit. seque penitus diuino cultui, nouum exinde militiæ genus secuturum, addixit.

§. 14. Minorissam inde vicinum Oppidum petijt: & ad Hospitale S. Luciæ diuertit: & in eo, & quodam specu, ad præterfluentis amnis ripam sito, faciens dignos pœnitentiæ fructus, pauperem, atque asperam vitam transegit inter egentes & sordidos homines, quibus etiam humillima inseruiebat obsequia.

§. 15. Post aliquod vero tempus Almam Vrbem nostram, & successiue Venetias, ac postmodum Hierosolymam contendit: & perlustratis sacris locis, ibidem permanere, & animarum saluti incumbere vetitus, rediens in partes Hispaniarum & quo melius posset in spiritu proximis vtilitatem afferre, triginta natus annos, Grammaticæ primò in Ciuitate Barchinonen., & deinde Compluti Philosophiæ, & Theologiæ per annum cum dimidio operam dedit: ac demum Parisijs omnia illa studia repetijt, ex eleemosynis victitans, & officia caritatis, humilitatis, & pœnitentiæ nõ intermittens: sociis eiusdem propositi: inter quos fuit Franciscus Xauerius, vir sanctus, & Indiarum Apostolus; collectis: & voto cum eis nuncupato, vt consummatis studijs inceptis, Euangelica contenti paupertate, Hierosolymam omnes adirent; vitamque, ac summo conatu saluti proximorum incumberent. quod si per annum nauigandi se non offerret occasio, vel Hierosolymis permanere prohiberentur; illo voto absoluti Romam irent, & suam ipsorum operam Summo Pontifici in auxilium spiritualis proximi offerrent.

§. 16. Verum cum ex studiorum laboribus & vigilijs grauem stomachi morbum Parisijs contraxisset, iussu medicorum, & ex sociorum consilio, in patriam redijt, anno eiusdem Domini millesimo quingentesimo trigesimo quinto. ibiq. per tres menses in Hospitali Sanctæ Mariæ Magdalenæ, ostiatim victum emendicans, & pauperibus inseruiens, tempus sedulo traduxit.

§. 17. Quo transacto, cum constituisset, Venetias, quo socij ex composito venire debebant, etiam ipse profectus; in ea Ciuitate ad Sacerdotium promoueri voluit: & paupertatis, castitatisq. in manibus Hieronymi Veralli Archiepiscopi Rossanen., in ea tunc Sedis Apostolicæ Nuncij, votum emisit.

§. 18. Et elapso anno inter eos condicto, & nauigatione in Palæstinam, propter pacem inter Turchas & Venetos per id tempus lubricam, intercisa, Romam cum socijs venit, anno millesimo quingentesimo trigesimo septimo: vbi a quodam Quirico Garzonio Romano ciue, in quadam ipsius Garzonij vinea sub Monte Pincio receptus hospitio, constitutam operam piæ similiter memoriæ Paulo Tertio, pariter prædecessori nostro, ad animarum salutem obtulit paratissimam.

§. 19. Quam causam quo vberius, & cumulatius tractare posset, dictam Societatem instituit, ac tria cum alijs Religionibus communia vota quarto adiuncto, per quod peculiarem pollicerentur Romano Pontifici obedientiam in Missionibus, non petito viatico, etiam ad Indos, Turchas, Hæreticos, Schismaticos, & quoscumque alios, obeundis, a prædicto Paulo Tertio prædecessore commendandam curauit: eamq. postmodum optimis etiam constitutionibus, & legibus stabiliuit; & in Præpositum Generalem electus, summa cum prudentia, & probitatis laude moderatus est.

§. 20. Ac post multos labores, IESVM appellans, in eadem Vrbe pie obdormiuit in Domino, pridie Kalen. Augusti anni eiusdem Domini millesimi quingentesimi quinquagesimi sexti. Vir vere, quem præelegerat Dominus, vt eorum Dux foret, qui portarent, eius sanctissimum nomen coram gentibus, & regibus, & infideles ad veræ fidei cognitionem inducerent, ac rebelles hæreticos ad illius vnitatem reuocarent, atque in terris Vicarij auctoritatem extenderent.

§. 21. Ornauit enim illum Dominus magnitudine, & excellentia fidei, & maxima spe communiuit, vt satis superq. eius testantur actiones.

§. 22. Assiduum autem obsequium, quod pauperibus, & ægrotis exhibuit in hospitalibus, & eleemosynarum distributio, quas a pijs personis suo ipsius studio corrogabat; maxima etiam cura, & studium, quod iam inde a principio suæ conuersionis in eo posuit, vt rudes, & pueri doctrinam Christianam perdiscerent; & detentorum in carcere visitatio, ac subleuatio, quam instituit, & exercuit accurate; necnon per vniuersum terrarum orbem Missiones, quas instituit; & domus, Ecclesiæ, & Collegia, quæ creauit, & in dicta Vrbe, præter scholas Grammaticæ, & Humaniorum literarum, quas ipse aperuit, Collegium Germanicum, ac Orphanorum, & Catechumenorum domus, & S. Marthæ, ac S. Catharinæ monasteria, aliaq. loca pia, quæ excitari curauit; & dissidentium reconciliatio, animarum conuersiones, & spiritualia exercitia ab eo composita, Sacramentorum frequentationes procuratæ; iniuriarum denique remissio, & pro inimicis oratio; quam ardenter amaret proximum propter Deum, plane demonstrant.

§. 23. Deum autem ipsum quantopere diligeret, patet ex illa summa cura, & diligentia, qua studuit propter Deum proximo in spiritualibus, & temporalibus semper benefacere: & ex maxima vigilantia, qua curauit cor suum mundum custodire. A sua enim conuersione nullum in eo deprehensum est dictum, factumue, quod censeri posset esse peccatum mortale: omnes suas cogitationes, verba, & opera in Deum tamquam in finem referebat, & ad Deum, & Dei gloriam, & honorem destinabat atque hæc verba, videlicet, Ad maiorem Dei gloriam, vti symbolum in ore semper habebat.

§. 24. Pro-

Prudentia admirabili.

§ 24. Prudentia quoque fuit in eo admirabilis. In negotijs enim ad Dei honorem peragendis prius quidem omnia Deo commendabat; deinde solaris habita consultatione, & rationibus ad examen vocatis, congruentia ad optatum finem adhibebat præsidia, & eo pacto contingentia mala facile declinabat.

§. 25. Eius erga Deum, & homines iustitiam, aspera vita, & voluntariæ pœnitentiæ, quibus offensas iam Deo satisfacere se putabat, spiritus deuotio, & religio, qua Deo reddidit debitum cultum, & honorem; gratitudo quoque, quam erga suos, & Societatis benefactores continuò ostendit, & pura veritas, quæ ex eius ore sine vlla fallacia, fuco fictione, aut obscuritate procedebat, cum cordis puritate, & simplicitate satis commendant. Animi præclara magnitudo ex pœnitentijs, obsequio erga ægrotos, ex operibus caritatis, à quibus propter labores & difficultates, irrisiones, iniurias, & contumelias non recessit; sed in illis constanter vsque ad optatum finem perseuerauit.

Patientia admirabilis.

§ 26. Patientia verò admirabilis, & mansuetudo ex multis, & ingentibus laboribus; ex opprobrijs, confusionibus, & persecutionibus, libenter, & alacriter pro Dei amore perpessis; ex gratiarum actione in maledicentes relata, & beneficijs in iniuriantes collatis apparent.

§. 27. Ieiunium ipse adeò coluit, vt eo tempore, quo fuit Minoressæ, & Barchinonæ, per totam ieiunans hebdomadam, exceptis diebus Dominicis, solo pane vesceretur, & aquam biberet: & propter continuatas orationes, & abstinentias semel, & iterum debilis, ac ferè sine viribus est inuentus.

Castitatem custodiuit.

§ 28 Castitatis fuit adeò diligens custos in se, & in alijs, vt in Constitutionibus Societatis voluerit, illam ius esse iam perfectè seruandam, vt niti debeant, corporis, mentisq. munditia, Angelicam puritatem imitari.

Profunda humilitas.

§. 29. Profundæ etiam humilitatis non obscura dedit indicia, dum se ad nouæ vitæ genus accingens, noluit suum audire germanum, sibi familiæ nobilitatem, opes, & in militia strenuitatem, ac futuram inde gloriam repræsentantem; sed statim atque ex morbo, & vulnere conualuit, seculo nuntium remisit. Idem etiam denotatur, quia in patriam valetudinis causa rediens, cum se à quodam iam cognitum esse animaduertisset, timens honorem, quem & germanum, & incolas Aspeithiæ sibi exhibituros esse intelligebat, noluit cum eo, à quo cognitus fuerat, via recta Aspeithium proficisci; sed per montes, & semitas obliquas solus illuc accessit: & nobile palatium cum vilitate humilis hospitalis libentissimè commutauit: nullisque precibus adduci potuit, vt domum paternam ingrederetur.

Mundi gloriam, ac se ipsum contempsit.

§. 30. Denique non solùm vanam mundi gloriam, sed se etiam ipsum egregia magnanimitate contempsit. Renunciatus enim Præpositus Generalis Societatis, tamdiu id muneris subire recusauit, quoad eius Confessarius ei, vt demandatum reciperet officium, imperauit. & post receptum munus, vt eos, quos in Constitutionibus ad humilitatem hortatus verbo, firmaret exemplo; primum quidem in coquinæ ministerijs aliquot versatus est dies, tum docere aggressus est pueros, & rudes doctrinam Christianam.

§. 31. Excellentem verò famuli sui sanctitatem comprobari voluit etiam Altissimus supernaturali splendore vultus, quem dum viueret aliquando viderunt B. Philippus Nerius, & quondam Oliuerius Manareus Flander, eiusdem Societatis religiosus.

§. 32. Ac testimonio miraculorum. quorum plura etsi ab eo viuente facta in processibus recensentur, insigniora tamen post eius felicem dormitionem edita probantur.

§. 33. Isabella enim Rebelles monialis, ordinem S. Claræ in monasterio S. Elisabethæ Barchinonensi eiusdem Ordinis expresse professa, annos nata sexaginta septem, dum aliquid operis alto in loco molitur, repente tam graui casu ad terram est collapsa, vt coxendicis, seu femoris os, quod maximum est in humano corpore, totum fuerit confractum. & per quadraginta dies, & vltra adhibitis per medicum, & chirurgum, quanta planè irrito, medicamentis, ac dolore, & febri, quæ ex contractione superuenerant, non cessantibus; ægrota apud omnes erat citra vllam salutis opem, quæ saltem naturalibus parari possent remedijs, vt eadem die moritura crederetur. deuota tamen pia eam religiosa, & impetrata reliquia B. Ignatij, & super coxendicem applicata, statim sana est reddita, & coxendicem, ac tibiam prius tumentem, atque immobilem expeditè, ac sine dolore mouere cœpit; & die proxima surrexit, ac liberè, & perfectè ambulauit.

§ 34. Ioannes Leida Maioricensis in valdè acutam, & periculosam febrim inciderat. augebat periculum maxima stomachi nausea. post duodecimum, vel tertiumdecimum diem aucto periculo, cum Deo se se per merita B. Ignatij impensè commendasset, sequenti nocte somno excitatus, magno splendore circumfusum cubiculum vidit: & vxorem inclamans. Nonne, inquit, vides me à B. Ignatio sanatum? & illucescente die sanus, & valens sine alicuius auxilio e lecto surrexit, & vestibus se induit, ac in gratiarum actionem templum Societatis expeditè adijt.

§. 35. Hieronymus Honuphrius Hetruscus, incola Oppidi Gandiæ Valentinæ diœces. puer decennis, cum lethale in supercilio prope tempora vulnus accepisset, propter quod totius oculi tumor, & vehemens febris accesserant, & post adhibita per mensem integrum per chirurgum, ex artis præscripto, medicamenta, vulnus nō solum non solidaretur; sed adeò latum, & profundum esset, vt instrumentum digitale inseri in eum posset; ac tanta sanies, & putredo flueret, vt chirurgus ipse miraretur, & crederet os aliquod intus confractum; & alterum chirurgum etiam vocari iussisset, & ambo eorum infirmo conuenissent; remotis fascijs, quibus vulnus erat opertum, & obligatum: præter omnem expectationem, meritis B. Ignatij, cui mater pueri, voto iam facto, illum commendauerat, vulnus illud penitus obductum, clausum, & solidatum inuenerunt.

Obstructionibus, & hydropisi confirmata, ad contactum Imaginis B. Ignatij sanata.

§. 36. Magdalena Talauera, in eodem Oppido Gandiæ commorans, cum per tres annos grauibus laborasset obstructionibus, quæ in hydropisim, quam confirmatam appellant, terminauerant; eiusq. ventrem adeò tumentem, & inflatum reddiderant, vt se de loco ad locum mouere non posset, nisi per molestiæ; videns remedia per duos medicos adhibita sibi nihil profuisse, ad diuina confugit subsidia: & voto Deo facto, ac Imagine dicti Beati ventri admota, statim melius se habuit; depulsusq. est morbus obstructionis, & hydropisis, ita prorsus; vt intra tres, vel quatuor dies detumuerit venter, & exinde illa se bene habuerit.

Pestilentem febrem, cum mentis stupore, ac extraordinarijs horroribus, pariter imagine liberat.

§. 37. Ferdinandus Pretel de Mendoza, cum in febrim incidisset tertianam, quæ mox in duplicem, deinde in pestilentem vna cum mentis stupore, & extraordinarijs horroribus, ex humorum abundantia, & virium naturalium defectu accidentibus, degenerauerat; & ex multis purgationibus incassum adhibitis, vis morbi adeò aucta esset, vt à medicis destitutus, in supremo iam mortis discrimine versaretur, sive confessus, & communione instructus, ac sacro perunctus oleo, manibus tenens Imaginem Beati Ignatij, quam collo pendentem gestabat, & ex toto corde illi se commendans, conualescere cœpit, & morbo est liberatus.

Fœmina sexagenaria, paralysi, ac apoplexi, humanis remedijs destituta valetudinem reddit.

§. 38. Anna Barzellona sera sexagenaria, cum toto biennij spatio morbo paralysis grauiter vexata immobilis esset ad omne opus laboris; & gradus ascendere, aut ex illis descendere non posset, nisi scipionibus innixa. & insuper nouus apoplexiæ in altero latere morbus accessisset; humanis remedijs omnino destitutam se intelligens, voto nuncupato melius se habere cœpit. & toto illo die, ac nocte insequenti inchoata, valetudo ita est aucta; vt iam illucescente mane sana omnino ad Ecclesiam Collegij dictæ Societatis accurrerit expeditissimè, gratias Deo, ac Beato Ignatio reddditura.

Cæcitate laborans visui restituta.

§. 39. Ioannæ quoque Claræ, & Nuqueræ, mulieri Maioricensi, annos natæ quinquaginta sex, cæcitate laboranti, videndi facultatem reddidit Beatus Ignatius.

Capitis doloribus, & oculorum inflammatione oppressi sanatio, & visum recuperat.

§. 40. Bartholomæus Contesti chirurgus adeò acerbis, & diuturnis capitis doloribus opprimebatur, vt præ nimio dolore sæpe ad terram allideretur: accessit in oculorum altero tam grauis inflammatio, vt alterum etiam deuexaret, itaut ne tenuissimum quidem lucis radium perferre, aut aliquantulum quiescere posset: ob idque in tenebroso conditus cubiculo inde non egrediebatur: & eo deuentum est, vt ex intolerando dolore non dubitaret affirmare, quòd si quidam chirurgus iam defunctus in humanis ageret, oculum sibi eruisset, iussurus esset. religione ductus eximia erga Beatum istum incensus, illius Reliquiam ad se afferri iussit & in puncto, quo fuit illa delata bene se habuit, capitis, & oculorum cessauit dolor, visum recuperauit, & lucis splendorem sine vlla offensione sustinuit. vtque intelligeretur, subitam curationem diuinæ virtuti, atque intercessioni Beati Ignatij tribuendam esse; bis, tertiò sacra Reliquia è cubiculo exportata, dolor rediit. eamq. in cubiculum reducta, illicò morbus discessit quò facto admonitus Bartholomæus, sacram Reliquiam penes se retinuit: atque ita intra tres, vel quatuor dies ita perfectè sanatus est, quasi nūquam ægrotasset. Quo audito Columna Cortei, & Vich, quæ capitis dolore ita vexabatur, vt neque noctu quiesceret, & superueniente in vno oculorum tanto cruciatu, vt palpebram attollere non posset, & cæca denique remansisset: misit, qui eamdem Reliquiam ad se deferret. qua allata, & super oculos, prævia Inuocatione eiusdem Beati, imposita, palpebra, quæ prius per chirurgos aperiri non poterat, confestim vltro, ac per se cœpit aperiri: cessauit dolor, lucis splendorem Columna pertulit, & intra tres dies paulatim visum omnino recuperauit, & perfectè conualuit.

Dolore cum tumore, & duritie mammillæ sanata.

§. 41. Ioanna quoque de Aragona, & Pignatella, Ducissa Terrenouæ, quæ quatuor iam menses vehementissimo dolore cruciabatur ex tumore, & duritie alterius mamillæ, eoq. reducta erat, vt neque pedes, neque brachia mouere posset, quin sibi viscera transfigi quodammodo viderentur. ad opem eiusdem Beati confugiens, & illius Imaginem religiosè de mane venerata, & illi se commendans, vespere eiusdem diei sana sine tumore, sine duritie, & sine vllo doloris sensu reperta est.

Permotus his & alijs miraculis.

§. 42. Demum his, & quamplurimis alijs permotus Idem Gregorius prædecessor, ex antiquo Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, tunc suorum, Instituto, publico prius, in quo præter prædictos Cardinales, etiam venerabiles fratres nostri Patriarchæ, Archiepiscopi, & Episcopi, ac alij Romanæ Curiæ Prælati, & dicti Gregorij prædecessoris familiares dilecti filij conuenerunt. & dilectus filius Nicolaus Zambeccarius Aulæ Pontificiæ Consistorialis Aduocatus, dicti Beati Ignatij merita, & Principum, ac Populorum super huiusmodi Canonizatione vota retulit.

§. 43. Et successiuè altero, quod semipublicum vocant, in quo prædicti omnes, ac etiam Sedis Apostolicæ Notarij, & causarum dicti Palatij Auditores dilecti filij interfuerunt & omnes, quòd dictus Beatus Ignatius canonizandus esset, publicis suffragijs iudicarunt: conuocatis Consistorijs, toto cordis affectu exultans in Domino, eumdem Beatum Ignatium, vna cum Beatis Isidoro Agricola, & Francisco Xauerio inter Sanctos referendum duxit.

Omnibus ijsdem rite, & recte expletis.

§. 44. Præcepto itaque Canonizationis die festo S. Gregorij Magni

Magni subrogati, quarto videlicet Idus Martij, Pontificatus ipsius Gregorij prædecessoris Anno secundo iterum d. Gregorius prædecessor est hortatus ad iteratas preces, ieiunia, & eleemosynas: vt in tanto opere exequendo, lumen eius, qui lucem habitat inaccessibilem, implorarent ad ea peragenda, quibus diuinæ gloriæ honor, & Catholicæ Ecclesiæ fides augeretur. Omnibus verò iuxta Sanctorum Patrum traditiones, sacrorumque Canonum instituta, & Romanæ Ecclesiæ consuetudinem rite, & rectè peractis, dicta die quarto Idus Martij, idem Gregorius prædecessor ad Principis Apostolorum Basilicam cum Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Prælatis, & ipsius Gregorij prædecessoris familiaribus prædictis; necnon dilectis filiis Clero seculari, & regulari, ac maxima populi frequentia, conuenit; & post iteratas primo, secundò, ac tertio pro Canonizationis decreto petitiones per dilectum filium nostrum tunc suum, Ludouicum tituli S. Mariæ Transpontinæ presbyterum Cardinalem Ludouisium nuncupatum, nomine prædictorum, qui pro eis institerant, post sacros Hymnos, Litanias, aliasque preces, & post imploratam Spiritus Sancti gratiam, ad honorem Sanctissimæ, & Indiuiduæ Trinitatis, & Fidei Catholicæ exaltationem, & Christianæ Religionis augmentum, auctoritate eiusdem Dei omnipotentis Patris, & Filij, & Spiritus Sancti, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum, decreuit, & definiuit, dictum Ignatium Loiolam, prædictæ Societatis fundatorem, vna cum Isidoro, & Francisco præfatis, ac Beatis Philippo, necnon Theresia, Sanctum, & Sanctorum Catalogo adscribendum, & aggregandum esse, prout adscripsit, & aggregauit.

§ 45. Statuens, vt ab vniuersis Christifidelibus in eius honorem ecclesiæ, & altaria, in quibus sacrificia Deo offerantur, ædificari: & quolibet anno, dicta die illius obitus pridie Kalend. Augusti, festum ipsius, & Officium, tanquam de Confessore non Pontifice, ad formam in Rubricis Romani Breuiarij præscriptam, solemniter celebrari possint.

§ 46. Insuper eadem auctoritate omnibus vtriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, qui annis singulis ipsius festo ad sepulchrum, in quo corpus eius requiescit, visitandum accessissent, vnum annum & quadraginta dies: iis verò, qui in eiusdem festi octaua id fecerint, etiam quadraginta dies de iniunctis eis, aut alias quomodolibet debitis pœnitentijs misericorditer in Domino relaxauit.

§ 47. Et decantato solemniter hymno, Te Deum laudamus, & diuina ope implorata, S. Ignatij, & aliorum Sanctorum prædictorum meritis, per peculiarem ad id orationem, quam dictus Gregorius prædecessor pie, & solemniter recitauit sacrosanctum Missæ sacrificium solemni pompa, & ritu, cum eorumdem Sanctorum commemoratione, ad altare Principis Apostolorum celebrauit & omnibus Christifidelibus tunc præsentibus plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem, ad Dei laudem, & gloriam Sanctorum eius, impertitus fuit.

§ 48. Ne autem de decreto, definitione, adscriptione, aggregatione, statuto, relaxatione, impertitione, alijsq. præmissis, pro eo quòd super illis ipsius Gregorij prædecessoris literæ, eius superueniente obitu, confectæ non fuerint, valeat quomodolibet hæsitari. Volumus, & Apostolica auctoritate decernimus, quod decretum, definitio, adscriptio, aggregatio, statutum, relaxatio, impertitio, aliaq. præmissa à dicta die quarto Idus Martij suum debitum sortiantur effectum, ac si super illis ipsius Gregorij prædecessoris literæ sub Datum eiusdem diei confectæ fuissent, prout superius enarratur: quodque præsentes nostræ literæ ad probandum plene decretum, definitionem, adscriptionem, aggregationem, statutum, relaxationem, impertitionem, & alia præmissa vbique sufficiant: nec ad id approbationis alterius adminiculum requiratur.

§ 49. Cæterum quia difficile foret, præsentes nostras literas ad singula loca, vbi opus esset, deferri; volumus, vt earum exemplis, etiam impressis, manu publici Notarij subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem vbiq; fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

§ 50. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrarum voluntatum, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac BB. Petri, & Pauli Apostolorum eius, se nouerit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo sexcentesimo vigesimo tertio, octauo Idus Augusti, Pontific. nostri anno primo.

✠ **Ego Vrbanus Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.**

† Ego Franciscus Maria Episc. Portuen. Card. a Monte.
† Ego Oct. Episc. Prænestin. Card. Bandinus.
† Ego Io. Baptista Episc. Albanen. Card. Detus.
† Ego And. tit. Sancti Laurentij in Lucina presbyter Cardinalis Perettus.
† Ego B. tit. Sanctæ Mariæ in Transtyberim presbyter Cardinalis Beuilaqua.
† Ego Dominicus SS. Apostolorum Card. Gymnasius.
† Ego Carolus Card. tit. S. Cæsarij Madrutius.
† Ego S. tit. S. Chrysogoni presb. Cardinalis Burghesius Maior Pœnitentiarius.
† Ego Io. Garsia tit. SS. Quatuor Coronatorum presbyter Card. Millinus.
† Ego M. tit. SS. Quirici, & Iulittæ presb. Card. Lantes.
† Ego Io. B. tit. S. Cæciliæ presb. Card. Lenius.
† Ego D. tit. S. Martini in Montibus Card. Riuarola.
† Ego G. tit. S. Crucis in Hierusalem presb. Card. Borgia.
† Fr. Felix tit. S. Anastasiæ presb. Card. Asculanus.
† Tib. tit. S. Priscæ presb. Card. Mutus.
† Ego Gabr. tit. S. Bartholomæi in Insula presb. Card. de Trejo.
† Ego Iulius tit. S. Sabinæ presb. Card. Sabellus.
† Ego Melchior tit. S. Mariæ de Pace presb. Card. Klesellius.
† Ego S. presbyter Card. S. Susannæ S.R.E. Bibliothecarius.
† Ego Guido tituli Sanctæ Mariæ de Populo presbyter Cardinalis Bentiuolus.
† Fr. Desiderius tit. S. Clementis presb. Card. de Cremona.
† Ego Ludouicus presb. Card. Ludouisius, tit. S. Laurentij in Damaso S.R.E. Vicecancellarius.
† Ego Cosmus tit. S. Pancratij presb. Card. de Torres.
† C. S. Nicolai in Carcere Tulliano Diac. Card. Pius.
† M. S. Eustachij Diac. Card. de Sabaudia.
† Ego Alexander Sanctæ Mariæ in Cosmedin Diaconus Cardinalis Vrsinus.
† Ego Franciscus S. Angeli in Foro Piscium Diaconus Cardinalis Boncompagnus.
† Ego Hippolytus S. Mariæ Nouæ Diaconus Card. Aldobrandinus S.R.E. Camerarius.

Confirmatio Const. Pij V. & aliis Successorum de non alienandis, & infeudandis Ciuitatibus, Terris, & locis S.R.E. IV

Prædictorum Constitutiones omnes indicatæ sunt sup. in præfatæ Pij Const. 35. t. m. 2. pag. 166.

VRBANVS EPISCOPVS Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Edita An. D. 1623.

SAcrosancti Apostolatus ministerij cura, & quam altitudo diuitiarum sapientiæ & scientiæ Dei humilitatem nostram, nullo licet meritorum suffragio, gerere voluit, iugiter Nos admonet, vt in iis præcipuam Apostolicæ seruitutis sollicitudinem adhibeamus, per quæ temporali Sanctæ Romanæ Ecclesiæ ditionis conseruationi consulitur, atque ideo Nos, quæ à Romanis Pontificib. prædecessoribus nostris hanc ob causam prouida sancita fuerunt, ea non solùm ipsi inuiolatè curabimus custodire, sed etiam ab aliis perpetuò obseruari debere, statuimus.

§ 1. Dudum siquidem à felicis recordationis Pio Papa Quinto prædecessore nostro literæ tenoris emanarunt. Pius Episcopus seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Admonet nos suscepti cura regiminis, &c.

Omittitur tenor huius constitutionis, quia est sup. tom. 2. fol. 166.

§ 2. Quæ

Successores Pont. eam confirmarunt, & ampliarunt.

§.2. Quæ quidem Constitutio veluti optima, & ad conseruandam S.R.E. Iurisdictionem & dignitatem, planè salutaris approbata, confirmata, & innouata fuit ab ijs, qui eidem Pio V. successerunt, recolendæ memoriæ prædecessoribus nostris nostris Gregorio XIII. Sixto V. Gregorio XIV. Innocentio IX. qui etiam de fratrum suorum tunc S. R. E. Cardinalium consilio, & assensu declarauit, eadem Constitutione prohibitum fuisse, & prohiberi omnem & quamcumque infeudationem, ac alienationem Ciuitatum, Terrarum, Oppidorum, & Locorum Sedi Apostolicæ tam mediatè quàm immediatè subiectorum, non solum ne fiat, neuè attentetur post eorum deuolutionem, sed etiam antequam Ciuitates, Terræ, Oppida, & Loca prædicta deuoluantur, ac omnem & quamcumque in perpetuum, vel ad tempus prorogationem, ac extensionem infeudationum, inuestiturarum, & concessionum de dictis Ciuitatibus, Terris, Oppidis, & Locis finitarum quotumque incorporationem, quoad effectum impediendæ infeudationis, alienationis, prorogationis, & extensionis huiusmodi, non à die eorum deuolutionis, sed à die ipsius Constitutionis, etiam antequam illa deuoluantur, ipso iure cum omnibus clausulis, & decretis in prædicta Constitutione contentis, Cameræ, & Sedi Apostolicæ factam censeri, adiecto etiam decreto, & declaratione, vt promissio, & iuramentum præstitum, & præstandum de seruanda ea Pij prædecessoris prædicti Constitutione per ipsum Innocentium, & successores suos Romanos Pontifices, ac prædictos S.R.E. Cardinales intelligatur de ipsa Pij V. prædecessoris Constitutione per eum vt supra declarata, & secundum huiusmodi declarationem, eamdem Constitutionem ad vnguem, & inuiolabiliter obseruari oportere, & debere, sicuti etiam se seruaturum esse promisit, ac sanctè & solemni more iurauit, prout in eiusdem Innocentij prædecessoris sub datum pridie Non. Nouembris, Pontificatus sui anno primo, expeditis literis latius continentur. Subinde verò à Clemente VIII. & nouissime à Paulo V. Romanis Pontificibus, & prædecessoribus nostris, iuxta eamdem Innocentij IX. declarationem confirmata, approbata, & innouata fuit.

Hic verò Pio. eiusd. Pont. Const. approbo. confirmat & ipsas seruare promittit ac iurat.

§ 3. Quare Nos cùm primùm ad Apostolicæ dignitatis gradum, diuina prouidentia vocati sumus, idipsum ad exequendum nostri Pastoralis officij debitum præcipuè pertinere existimantes, præinsertas Pij prædecessoris literas, ac omnia in eis contenta vtiam iuxta declarationem prædictam per ipsum Innocentium prædecessorem factam, ac desuper confectarum literarum continentiam, & tenorem, quem pariter præsentibus haberi volumus pro expresso, ac ad verbum inserto, auctoritate Apostolica tenore præsentium comprobamus, confirmamus, & innouamus, easq. firmiter, & inuiolatè, ac iuxta declarationem prædictam Nos similiter seruaturos esse promittimus, & iuramus, atque per eos, ad quos spectat, pariter perpetuò obseruari præcipimus, & mandamus.

Sanctionem pœnalem apponit.

§.4. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum comprobationis, confirmationis, innouationis, promissionis, iuramenti, præcepti, & mandati infringere, vel ei ausu temerario contraire.

Contrarijs derogat.

§.5. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius, se nouerit incursurum.

D. P. An. 1. die 30. Sept.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimotertio, pridie Kal. Octobris, Pontificatus nostri anno primo.

V. Confirmatio translationis Iurium super hæreditate q. Ioannis Pizzulli, factæ per Fratres Conuentus S. Andreæ de Fractis de Vrbe Ordinis Minimorum S. Francisci de Paula, Fratribus Collegij eiusdem Ordinis Nationis Calabrensis, nuper per d. Ioannem in Regione Montium d. Vrbis instituti. Ac demandatio, quòd præfatum Collegium cum suis bonis, perpetuis futuris temporibus à Religiosis dicti Ordinis ex Prouincia Calabriæ tantum, & non ab alijs ex quacumque alia Prouincia, & Natione gubernetur, & administretur.

De his Fratribus multa tibi notaui ad const. 5. Sixti IV. Sedes, sup. tom. 1. pag. 304. & enon ad Paul. V. constit. 117 Admonemur, hic sup. pag. 272. In quo eisdem ambitum omnino prohibuit, & vide etiam infra ad const. 17. Vt ea, vbi alia plura tibi indicabo.

Edita A.D. 1623.

VRBANVS EPISCOPVS,

Seruus seruorum Dei. Dilecto filio nostro in Vrbe eiusque districtu Vicario in spiritualibus generali salutem, & Apostolicam benedictionem.

Exordium.

EX iniuncto Nobis desuper Apostolicæ seruitutis officio his quæ pro religiosorum locorum quorumlibet præsertim Iuuenum Religionem ingredi, ac literarum humanarum, & diuinarum studijs incumbere animum habentis destinatorum commoditati, & feliciori directione prærulo superiorum examine, ac alias prouidè facta fuisse dicuntur, vt firma, & illibata persistant, libenter cum à Nobis petitur, etiam voluntates testantium, ac bona sua ad id erogantium, nominumque commutendo Apostolici mandamus adijci muniminis firmitatem.

Ioannes Pizzullus presbyter ex testamento, suo bonorum hæredes Fratrum Conuentus S. Andreæ de Fractis de Vrbe Ord. Minimorum S. Francisci de Paula.

§.1. Exhibita siquidem Nobis nuper pro parte dilectorum filiorum Ioannis Baptistæ à Sancta Agatha, & Francisci de Spezzano, ac Dionisij de Paula, & Vincentij de Cusentia, necnó Laurentij etiā de Spezzano, ac Michaelis à Regina, & Pauli de Ronita, ac Ioannis etiam à Regina, & Antonij de Morano Ordinem Minimorum nuncupatorum Fratrum Ordinis S. Francisci de Paula expresse professorum petitio continebat, quòd cum aliàs tunc in humanis agens Ioannes Pizzulus presbyter ex oppido. Bisignanensi diœcesis oriūdus Almæ Vrbis Incola, & Ciuis, dum vixit effectus, volens de bonis sibi a Deo collatis vita adhuc sibi comite pie disponere, perpetuumque suæ erga Sanctum Franciscum de Paula singularissimæ deuotionis monumentum relinquere, in suo vltimo quod condidit, & sub cuius dispositione decessit ab humanis testamento in omnibus, & singulis bonis suis mobilibus, & immobilibus ac se mouentibus, iuribus, actionibus, creditis: alijsq. quibuscumque præsentibus, & futuris, ac quomodolibet nuncupatis, & qualificatis vbicumque existentibus, & in quibuscumque rebus consistentibus, hæredes suos vniuersales dilectos filios Fratres domus regularis S. Andreæ de Fractis nuncupatæ de Vrbe eiusdem Ordinis.

Ordinādo summam scutorum sex millium ad minus in emptionem alicuius fundi in Vrbe impendidam esse, & construendam esse Ecclesiam cum Collegio in quo fratres d. Ord. nationis Citerioris Calabriæ studiorum causa reciperentur.

§.2. Ea tamen lege, & conditione, vt ad minimum summa sex millium scutorum monetæ in emptionem cuiusdam siti, seu fundi, aut prædij in Vrbe prædicta per eos impenderetur, Ecclesiaq. in illo, seu illa sub inuocatione S. Francisci de Paula vnà cum Hospitio, seu Collegio in quo Fratres dicti Ordinis Nationis Citerioris Calabriæ studiorum gratia recipi, & admitti.

Et pro eorum victu, & necessarijs aliis fructus reddituum assignauit.

§.3. Ac omnibus ad victum, & studiorum suorum prosequutionem necessarijs, & opportunis ex reliquis dictæ hereditatis bonis, & facultatibus commodè instrui deberent, extrueretur, & ædificaretur.

Proprietatemq. hæreditatis inuestiendā esse vt hic voluit.

§.4. Necnon proprietas hæreditatis huiusmodi in censuum annuorum, aut bonorum stabilium tutorum, & securorum, siue etiā locorum montium non vacabilium emptionem ad electionem Patris Generalis pro tempore existentis dicti Ordinis, aut eius Vicarij, & cum consensu suorum executorum testamentariorum, vel saltem maioris partis illorum inuestiretur.

§.5. Et sic inuestita perpetuo, absque aliqua bonorum sic emptorum huiusmodi in toto, vel in parte alienatione conseruaretur.

Eorumq. alienationem in toto vel parte prohibuit, & ex fructibus d. hæreditatis tot Fratres Theologiæ studentes iuxta reddituum quantitatem manuteneri per testator voluit.

§ 6. Ex fructibusq. exinde prouenientibus tot fratres studentes Ordinis prædicti, qui præcipue sacræ Theologiæ studio incumbere deberent iuxta fructuum, & reddituum huiusmodi quantitatem proportionabiliter alerentur, & manutenerentur, & sub alijs certis conditionibus licitis, & honestis vinculis, & oneribus tunc expressis instituisset.

Deinde ipse Testator viuens quoddam palatiū in Regione Montium & in platea S. Petri ad Vincula, cū suis pertinentijs, illudq. ad effectum prædictum d. fratribus irreuocabiliter donauit.

§.7. Ac deinde volēs ipse testator, & dum adhuc vita frueretur, pro tutiori, & certiori propositi sui huiusmodi cōplemento manum operi per se ipsum adhibere, quoddam Palatium Romæ in Regione Montium, & Platea S. Petri ad Vincula situm per ipsum à dilecto filio nobili viro Ioanne Georgio Cæsarino Duce emptum, vnà cū mansionibus, ac etiam sphæristerio, seu ludo pilæ, alijsque stantijs posterioribus eidem Palatio propinquis, necnon cum viridarijs, membris, & pertinentijs illius vniuersis, exceptis tamen quodam paruo viridario sito in calce Montis eiusdem S. Petri ad Vincula, & casaleno contiguo ad vsum caprarum hodie destinato, duabusq. alijs stantijs terraneis etiam contiguis, cum stabulis existentibus in via S. Pantaleonis, dilecto etiam filio Laurentio Bonincontro per ipsum testatorem irreuocabiliter donatis dicto Ordini, & pro eo Ioanni Baptistæ, & Francisco Fratribus professis prædictis ad effectum inibi Ecclesiam, & Collegium huiusmodi construi faciendi, amore Dei, & ob singularem suam erga ipsum S. Franciscum de Paula, illiusq. Ordinem prædictum obseruantiam, & deuotionem, ac pro prædictæ suæ voluntatis executione irreuocabiliter, & inter viuos perpetuò donasset.

Cum onere, & pacto vt adhuc eo viuente d. Palatium ad vsum d. Collegij &c.

§.8. Cum onere, & pacto inter cetera, quòd dictum Palatium etiam ipso donatore viuente reduci, & destinari deberet ad vsum Collegij, seu Monasterij pro condecenti mansione, studio, & habitatione Fratrum eiusdem Ordinis Theologiæ studijs operam dantium Nationis Citerioris Calabriæ huiusmodi.

In quo manere valeant fratres hic nominati et alios de d. oppido vt hic, sub pœna nullitatis.

§.9. Et in ipso Collegio, seu Monasterio semper cōmorari possent & debeant Ioannes Baptista, & Franciscus, necnō Dionisius, & Vincentius prælibati, omnesq. alij Fratres eiusdem Ordinis ex dicto oppido Reginæ orti, & oriundi respectiuè, donec, & quousque viuerent, sub pœna nullitatis, & reuocationis dictæ donationis, ac pœnis, & caducitatibus in dicto testamento contentis, in reliquis verò modo, & forma, ac sub eisdem conditionibus, vinculis, oneribus, & caducitatibus in eodem testamento expressis, prout in publicis desuper respectiuè confectis instrumentis plenius dicitur contineri.

Et q. testator ipse eos in actualem possessionem introduxit.

§.10. Et consequenter idem donator, & testator respectiuè Ioannem Baptistam, & Franciscum, ac Dionisium, & Vincentium prædictos, necnó Laurentium a Spezzano, ac Michaelum, & Paulum, ac Ioannem, & Antonium prædictos, dictæque suæ patriæ, ac Citerioris Calabriæ huiusmodi oriundos in actualem, & corporalem possessionem dicti Palatij, viridariorumq. & pertinentiarum prædictarum introduxisset.

Testatore autem mortuo fratres S. Andreæ cum hoc expresse omnia bona, ac onera, & pariter hæreditate Fratrib. noui Collegij, ac Io. Baptistæ eiusdem Vicario deputato cesserunt.

§.11. Ipsiq. sic introducti per modum prouisionis, ac superiorū auctoritate templum, vel capellam, seu oratorium sub inuocatione eiusdem S. Francisci in certa parte eiusdem Palatij aperuissent, & clausuram conuentus appellassent, ordinationem ipsius donationis successiuè exactius ad effectum perducturi.

§.12. Atque interea testator prædictus, sicut Dño placuit, rebus fuisset humanis exemptus, Fratres d. domus S. Andreæ hæredes vt præmittitur, instituti, maturè considerantes prædictum testatorem Nationis suæ Religiosos ex dicto eorū ordine existentes ecclesia, Collegioq. seu Monasterio huiusmodi honorare voluisse, omniaq.

Statuunt, & demandant ... Generalis Collegarum ... [illegible]

niaq. ad eorum vsum, & vtilitatē destinasse, & consequenter onera diuersā sic, & bonorum administrationem eis demandare in mente fortasse habuisse, prędictumq. Ioannem Baptistam dicti Collegij Vicarium deputatum, & pro tempore existentes illius Superiores idoneos, & opportunos dictæ hæreditatis administratores, eosque qui dicti testatoris voluntatem, & ordinationem meliùs, & efficaciùs ad vnguem obseruent, & obseruari faciant fore perspicientes; de dilectorum filiorum moderni Generalis, illiusque Collegarum assensu, ac cum interuentu, & præsentia tàm dictorum Collegarum, quam etiam dilecti filij Hippolyti tituli Sanctæ Mariæ Nouæ Diaconi Cardinalis Aldobrandini nuncupati dicti Ordinis Protectoris, siue eius Auditoris, ac sub nostro, & Sedis Apostolicæ beneplacito acceptatam per eosdem dicti testatoris hæreditatem, omneque commodum, & incommodum illius, necnon sua, & dictæ domus Sancti Andreæ iura, & actiones quæcumque, eis, & eorum cuilibet quomodolibet attributa, & competentia, ac competitura cum omnibus, & singulis vinculis, oneribus, & honoribus, pactis, conditionibus, & pœnis in dicto testamento contentis in Ioannem Baptistam Vicarium prædictum præsentem, ac pro se, & successoribus suis, dictoque Collegio, & Monasterio, illiusque Religiosis acceptantem, & pro tempore futurum dicti Collegij, seu Monasterij Superiorem, ac illius Collegiales, siue Religiosos pro tempore existentes transtulerunt, eisque cesserunt, & mandarunt, constituentes propterea eosdem Io. Baptistam, & futuros dicti Collegij, seu Monasterij Superiores, ac Collegiales, siue Religiosos veros, & proprios Administratores Procuratores generales, Gestores, & agentes totius dictæ hæreditatis, cum facultate, & auctoritate illam regendi, gubernandi, & administrandi, regique gubernari, & administrari faciendi, ac Conuentum, Ecclesiam, & Monasterium erigendi, & fabricandi, aliaque omnia, & singula faciendi, & adimplendi, ad quæ ex dispositione testamenti, & donationis prædictorum quomodolibet tenebuntur, & aliàs, prout in alio publico desuper cōfecto instrumento similiter dicitur cōtineri.

Modo Fratres d. Collegij supplicarunt ea confirmari ... [illegible]

§. 13. Cum autem, sicut eadem petitio subiungebat, firmiora sint ea, quæ à Sede prædicta approbantur, & confirmantur: pro parte Ioannis Baptistę, & Francisci, ac Dionysij, & Vincentij, necnon Laurentij de Spezzano, ac Michaelis, & Pauli, ac Ioannis, & Antonij prædictorum Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus translationem, & concessionem, ac mandatum huiusmodi, nostro, & Sedis prædictæ munimine roborare, aliasque eis in præmissis opportune prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

Qui mandat ... Card. Vicario ... [illegible]

§. 14. Nos igitur certam de præmissis notitiam non habentes; ipsosque Ioannem Baptistam, & Franciscum ac Dionysium, & Vincentium, necnon Laurentium de Spezzano, Michaelem, & Paulum, ac Ioannem, & Antonium prædictos, ac eorum quemlibet à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectū præsentiū dumtaxat consequendū, harū serie absoluentes, & absolutos fore censentes necnon instrumenti, ac singulorum testamentorum tenores etiam veriores, ac datus præsentibus pro expressis habentes, huiusmodi supplicationibus inclinati; circumspectioni tuæ per Apostolica scripta mandamus, quatenus vocati qui fuerint vocandi, translationem, & cessionem, ac vltimòdictum mandatum huiusmodi, necnon instrumentum desuper, vt præmittitur confectum, & tam præmissa, quàm alia omnia, & singula, licita tamen, & honesta, ac sacris canonibus, necnon constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, maximeq. sacri Concilij Tridentini decretis non contraria, in illo contenta, cum omnibus, & singulis inde legitimè secutis, & sequendis, Apostolica auctoritate perpetuò approbes, & confirmes, illisque perpetuæ, & inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adijcias.

Suppleatque defectus quomodolibet desuper interuenientes.

§. 15. Ac omnes, & singulos tam Iuris, quam facti, etiam solemnitatum de Iure, vsu, consuetudine, aut aliàs quomodolibet requisitarum, & necessariarum, ac quosuis alios etiam quantumuis substantiales defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, in eisdem suppleas.

Ea quæ omnia ab iis ad quos spectat obseruari iubeat.

§. 16. Necnon translationem, cessionem, & mandatum huiusmodi perpetuò valida, & efficacia esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac tàm à Fratribus dictæ domus Sancti Andreæ, quam à Generali, & Superioribus nunc, & pro tempore existentibus dicti Ordinis, alijsque vniuersis, ad quos nunc quomodolibet spectat, & spectare poterit in futurum perpetuò firmiter, & inuiolabiliter obseruari, & adimpleri debere; ab illisque, & vltimòdicto instrumento desuper confecto, nullo vnquam tempore quouis prætextu, colore, vel ingenio resiliri, vel recedi posse.

Clausula irritans.

§. 17. Sicque per quoscumque Iudices, & Commissarios, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, irritumque & inane; si secus super his à quoquam quauis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, dicta auctoritate decernas.

Clausula derogat.

§. 18. Non obstantibus Testatoris voluntate, quam quoad præmissa, quatenus opus sit, illa aliàs in suo robore permansura, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse commutamus, alijsque præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ domus Sancti Andreæ, ipsiusque Ordinis, quatenus in aliquo obstent, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrarijs quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimo tertio, quintodecimo Kal. Nouemb. Pontificatus nostri Anno Primo. *Dat. A.D. 1623. die 18. Oct.*

Sequitur prohibitio, ne d. prædictum Collegij administrari, aliisque Officia tam honoris, quam oneris ab aliis, quam Fratribus huius Ordinis Prouinciæ Calabriæ perpetuis futuris temporibus exerceri nequeant.

VRBANVS EPISCOPVS Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. *Edita Ann. Dom. 1624.*

Proœmium.

INter cetera cordis nostri desiderabilia, ea quoque ex debito pastoralis officij nostris humeris, licèt imparibus, diuina dumtaxat dispositione impositi non modice Nos vrget cura, vt inter Christifideles quoslibet, præsertim religiosas personas sub suaui amoris, & eiusdem instituti iugo, & caritatis vexillo. Altissimo famulantes, præcluso discordiarum, & zizaniarum inimici hominis sementorum aditu, pax, & concordia vigeant; piorum testantium voluntates adimpleantur, & inuiolabiliter obseruentur; ac regularium loca ad diuinum cultum propagandum, & ignorantiæ caliginem discutiendam, sacræque paginæ doctrinam, qua mediante vberiores in vinea, dextra Domini plantata, fructus colligi, & animarum salus procurandique noscuntur adipiscendam, libere destinata, promoueantur, & propterea quæ successu temporis aliquid contra desideriorum nostrorum huiusmodi dispositionem ausu temerario fieri, vel attentari contingat, sacri Apostolatus officij nostri partes interponimus, ac aliàs vltrà disponimus, prout rerum, temporum, locorum, & personarum qualitatibus debitè pensatis, conspicimus in Domino validiùs expedire.

Refertur ... [illegible] ... Ioannis Pizzulli ... [illegible]

§. 1. Cum itaque sicut Nobis innotuit, quondam Ioannes Pizzullus presbyter, dum vixit, Calaber ex oppido Reginæ Bisinianen dioecesis oriundus, Vrbis tamen incola, & ciuis, pio caritatis affectu, & spirituali erga Nationem Citerioris Calabriæ beneuolentia, & amore ductus, in vltimo per eum condito, sub cuius dispositione ab humanis decessit testamento, in omnibus suis mobilibus, & immobilibus, ac se mouentibus bonis, iuribus, actionibus, creditis, alijsque quibuscumque quomodolibet nuncupatis, & qualificatis, dilectos filios Correctorem, & Fratres, seù Conuentum domus regularis Sancti Andreæ de Fratris nuncupati de Vrbe, Ordinis Fratrum Minorum sancti Francisci de Paula hæredes suos vniuersales instituerit, & inter cetera ordinauerit, quod summa sex mille scutorum monetæ ad minus in emptionem alicuius fundi in prædicta Vrbe per dictos Correctorem, & Fratres, seu Conuentum impendi, & in ipso fundo Ecclesiam sub inuocatione eiusdem Sancti Francisci de Paula, cum Hospitio, seù Collegio extrui, ac in eodem Hospitio, seù Collegio Fratres Ordinis, & Nationis prædictorum studiorum causa, recipi, & commorari, illisque de victu, & alijs ad studiorum prosecutionem necessarijs prouideri, & ad eum effectum, ac pro seruitio, & vsu solùm dictorum Fratrum Studentium omnes alij redditus hæreditatis suæ erogari, & conuerti deberent; ac omnem bonorum dictæ hæreditatis in toto, vel in parte alienationem ex quacumque etiam vrgentissima causa prohibuerit, volens, quòd bona huiusmodi semper ad effectum, vt ex fructibus inde pro tempore prouenientibus in dicto Hospitio, seù Collegio Fratres Studentes Ordinis, & Nationis huiusmodi manuteneri, & ali possint, & debeant conseruarentur; quòdque numerus ipsorum Fratrum fructibus huiusmodi, & expensis pro eorum manutentione necessarijs, ad arbitrium Cardinalis Protectoris Ordinis, & executorum testamēti huiusmodi pro tempore existentium corresponderet, seu proportionatum esset, necnon inter ipsos Fratres Studentes, eos, qui quouis modo domum maternam dicti testatoris, videlicet illorum de Grilli, etiam vsque ad quartum gradum exclusiuè consanguinitate attigerint, & deinde eos, qui ex dicto oppido oriundi forent, ac successiuè illos, qui ex prouincia Calabriæ Citerioris; & vltimò, si aliqua loca superessent, eos, qui ex prouincia Vlterioris Calabriæ orti existerent, in ipso Hospitio, seu Collegio præferri, & in euentum, in quem dicti hæredes, vel Fratres dicti Hospitij, seù Collegij pro tempore existentes, hæreditatem huiusmodi cum conditionibus prædictis, & alijs oneribus per ipsum testatorem iniunctis acceptare, vel ea acceptata, conditiones, ac onera huiusmodi adimplere nollent, aut etiam pro vna vice in quauis etiam quantumuis minima parte dispositionem testamentariam huiusmodi transgrederentur; tunc, & eo casu etiam voluerit, & mandauerit, vt omni commodo, & beneficio hæreditatis prædictæ priuati remanerent, in eoque Fratres Congregationis Colloreti nuncupatæ, sub regula, & habitu Sancti Augustini militantes, & in prouincia Calabriæ Citerioris prædictæ fundatæ succederent; eosdem Fratres dictæ Congregationis ipsis hæredibus, vel Fratribus Hospitij, seu Collegij huiusmodi in dicta hæreditate ex tunc cum eisdem conditionibus, & oneribus substituendo. deinde parochiali Ecclesia SS. Sergij, & Bacchi, de eadem Vrbe, vna cum dilectorum filiorum illius parochianorum animarum cura, per dilectum filium tunc existentem Ministrum generalem dicti Ordinis, à felic. record. Gregorio Papa XV. prædecessore nostro, Ordini prædicto ad effectum Collegium huiusmodi construendi concedi obtenta: idem testator volens per seipsum suam huiusmodi dispositionem ad effectum perducere, quoddam palatium in dicta Vrbe, & Regione Montium iuxta Monasterium Sancti Petri ad Vincula nuncupati situm, vnà cum viridarijs, membris, & pertinentijs suis, à dilecto filio nobili Viro Ioanne Georgio Cæsarino Duce Ciui-

natis nouæ emerit, illudque sic emptum dicto Ordini ad effectum inibi Ecclesiam, & Hospitium, ac Collegium huiusmodi construi faciendi cum onere, quod ipsi Corrector, & Fratres, seu Conuentus dictum palatium ad vsum Collegij pro habitatione Fratrum dicti Ordinis Theologiæ operã nauantium Nationis Citerioris Calabriæ huiusmodi reducere, seu redigi debeant, & in reliquis sub eisdem conditionibus oneribus, caducitatibus, modoque, & forma in dicto testamento contentis irreuocabiliter inter viuos perpetuò donauerit, subindeque dilectos etiam filios Ioannem Baptistam à Sancta Agatha, & Franciscum de Spezzano, ac Dionysium de Paula, necnon Vincentium de Cusentia, & Laurentium etiam de Spezzano, ac Michaelem à Regina, & Paulum de Rurto, necnon Ioannem etiam à Regina, & Antonium de Morano, Fratres dictum Ordinem expressè professos, & ex Citeriori Calabria huiusmodi oriundos in dicta domo Sancti Andreæ tunc commorantes, in actualem, & corporalem possessionem palatij, viridariorum, aliorumque membrorum, & pertinentiarum prædictorum introduxerit, ipsique denique sic introducti Superiorum auctoritate Capellam, seu Oratorium sub inuocatione eiusdem Sancti Francisci de Paula in quadam parte eiusdem palatij erexerint, seu existens ornauerint, & clausuram Conuentus appellauerint; illis vero ordinationem ipsius conditionis exactiùs adimplere desiderantibus, dictus testator, & donator, sicut domino placuit, ab hac vita decesserit, ac post eius obitum Fratres dictæ domus Sancti Andreæ considerantes, ipsum testatorem, & donatorem Nationis suæ Religiosos ex dicto eorum Ordine existentes Collegio huiusmodi honorare voluisse, omniaque ad eorum vsum, & vtilitatem destinasse, & consequenter sicut onera diuersa, sic & bonorum huiusmodi administrationem eis demandare in animo habuisse, dictumque Ioannem Baptistam prædict. Collegij Vicarium deputatum, & pro tempore existentes illius Superiores idoneos, & opportunos dictæ hæreditatis administratores, & voluntatis eiusdem testatoris, & donatoris diligentes obseruatores, & executores futuros esse perspicientes, de eiusdem tunc existentis Generalis, ac dilectorum similiter filiorum dicti Ordinis, illiusque collegarum assensu, & eum interuentu, & præsentia, tam dictorum collegarum, quam etiam dilecti pariter filij nostri Hippolyti Sanctæ Mariæ Nouæ Diaconi Cardinalis Aldobrandini nuncupati, moderni eiusdem Ordinis Protectoris, seu eius Auditoris ad id ab eodem Hippolyto Cardinale specialiter deputati, ac sub nostro, & Sedis Apostolicæ beneplacito acceptatam per eos dicti testatoris hæreditatem, omneque commodum, & incommodum illius, necnon iura, & dictæ domus Sancti Andreæ iura, & actiones quæcumque eis, & eorum cuilibet quomodolibet attributa, ac competentia, & competitura, cum omnibus, & singulis conditionibus, oneribus, vinculis, & pœnis in dicto testamento contentis, in prædictum Ioannem Baptistam Vicarium pro se, ac successoribus suis, dictoque Collegio, & illius Religiosis acceptantem, & eiusdem Collegij Superiorem, & Collegiales, seu Religiosos pro tempore existentes transtulerint, ac Ioannem Baptistam, & pro tempore existentes dicti Collegij Superiores, & Collegiales, seu Religiosos prædictos veros, & proprios administratores, procuratores generales, gestores, & agentes totius hæreditatis prædictæ cum facultate illam regendi, gubernandi, & administrandi, regique, gubernari, & administrari faciendi, necnon conuentum, & ecclesiam, ac domum regularem erigendi, & fabricandi, omniaque, & singula faciendi, & adimplendi, ad quæ ex dispositione testamenti, & donatione prædictorum obligati fuerunt, constituerint; postmodumque idem Gregorius prædecessor supplicationibus testatoris, & donatoris, ac Ioannis Baptistæ, & Francisci de Spezzano prædictorum inclinatus, donationem prædictam, ac desuper confectum instrumentum Apostolica auctoritate approbari, & confirmari mandauerit.

Pont. ... Collegij ... Calabriæ ... confirmat.

§.2. Ac insuper Nos translationem, & donationem, ac instrumentum huiusmodi eadem auctoritate approbauerimus, & confirmauerimus, prout testamento, ac instrumentis, singulisque literis Apostolicis exinde confectis plenius continetur, ex forma verò, & tenore, tam testamenti, quam donationis huiusmodi clarè, & manifestè appareat dictum testatorem Collegium prædictum pro Religiosis suæ Nationis, tantum, & non pro alijs fundare, & dotare, ac eamdem Nationem suam speciali hoc beneficio, ad testandam, & declarandam sui erga patriam animi pietatem prosequi voluisse, & Fratres dictæ domus Sancti Andreæ intentionem eiusdem testatoris, & donatoris talem fuisse existimantes, adhærendo ad translationem, & cessionem prædictas sponte, & libenter deuenerint. ac ab eo tempore citra dictus Ioannes Baptista Vicarius, & Franciscus, ac Dionysius, necnon Michael, & Paulus, ac Ioannes, & Antonius prædicti hæreditatem huiusmodi, illiusque bona, ac dictum Collegium administrauerint, & gubernauerint, & licet tam ipsi, quam postea alij Religiosi dicti Ordinis ex dicta Natione oriundi super libero gubernio regimine, & administratione eiusdem Collegij, & illius bonorum molestari, & in ipso Collegio alij Religiosi, quam ex dicta Prouincia Calabriæ Citerioris orti recipi, & commorari non posse videatur.

Modo ... Collegij ... administrationis ...

§.3. Nihilominus, quia successu temporis facilè contingere poterit, vt Religiosi aliarum Prouinciarum, & Nationum in Collegio prædicto recipi, & ad illius regimen, & gubernium assumi petant, & procurent. id autem non solum menti, & intentioni dicti testatoris omnino contrarium, sed etiam Religiosis dictę Prouincię Calabriæ graue præiudicium allaturum esse, exindeque probabile ut inter Religiosos dicti Collegij rixas, odia, contentiones, & dissidia, aliaque non leuia inconuenientia cum graui status dicti Collegij perturbatione, & forsan totali illius ruina, & excidio sine dubio passim orituras esse. Nos præmissis inconuenientibus, & incommodis nostræ, & Sedis prædictæ prouidentia ministerio consulirum esse desiderantes, Ioannem Baptistam, & Franciscum, ac Dionysium, necnon Vincentium, ac Michaelem, & Paulum, ac Ioannem, & Antonium prædictos aliosque dictæ Nationis Calabriæ Religiosos, sub Regula dicti Ordinis Sancti Francisci de Paula nunc, & pro tempore militantes, specialis gratiæ fauore prosequi volentes, eosque, & eorum quemlibet à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, necnon testamenti, & instrumentorum, ac prædictarum literarum tenores etiam veriores præsentibus pro expressis habentes, Motu nostro proprio, non ad Ioannis Baptistæ, aut Francisci, vel Dionysij, seu Vincentij, nec ad Michaelis, vel Pauli, seu Ioannis, aut Antonij prædictorum, vel aliorum eorum, aut quorumuis alterius Nobis pro eis oblatæ petitionis instantiam, sed ex mera deliberatione nostra, dictæque Apostolicæ potestatis plenitudine, quod ex nunc de cetero perpetuis futuris temporibus dictum Collegium, necnon tam prædictæ hæreditatis, quam alia Collegio huiusmodi proprietatis, iura, & bona vniuersa præsentia, & futura in quibuscumque rebus consistentia, & vbicumque existentia, ac etiam officia, & munera, tam oneris, quam honoris per Religiosos dicti Ordinis ex Prouincia Citerioris Calabriæ prædictæ nunc, & pro tempore oriundos, tantùm dummodo Superiores dicti Ordinis ex Calabria ab regendum, & gubernandum dictum Collegium, ac illius redditus, & bona administrandum idonei reperiantur, & non per alios quarumcumque aliarum Prouinciarum, & Nationum eiusdem Ordinis Religiosos, quos ad id omnino incapaces, & inhabiles esse volumus, & declaramus, sub obedientia tamen, visitatione, correctione, & omnimoda superioritate eiusdem tunc, & pro tempore existentis dicti Ordinis Ministri generalis regi, gubernari, & administrari.

Regula ... Prouinciæ ... Calabriæ ... Ordinis.

§.4. Ac in eodem Collegio nulli alij Religiosi, quàm ex dicta Prouincia Citerioris Calabriæ oriundi, & alias iuxta testamenti, & donationis prædictorum formam qualificati, recipi, commorari, ali, & manutenem possint, & debeant.

Et quod Prouinciæ ... in ipso Collegio ...

§.5. Et si vllo vmquam tempore alios Religiosos, quam, vt præfertur, oriundos, ad regimen, gubernium & administrationem Collegij, ac proprietatum, iurium, & bonorum, necnon ad officia, & onera huiusmodi, etiam per dictum Ministrum generalem, & Prouinciales, aliosque Superiores dicti Ordinis nunc, & pro tempore existentes, seu eorum auctoritate, etiam ex quacumque quantumuis vrgenti, legitima, & necessaria causa deputari, & assumi, aut in Collegio prædicto manutenendos, & alendos, etiam studij causa mitti, vel in eis consignari, aut deponi contigerit, Religiosi eiusdem Collegij ex dicta Prouincia Calabriæ Citerioris oriundi ibi pro tempore commorantes, illos recipere, & admittere nullatenus teneantur. & si qui aliquando recepti, & admissi fuerint, eos inde dimittere, & expellere possint, & debeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuò statuimus, & ordinamus.

Alios ... quam ... Calabriæ ...

§.6. Necnon Ministro generali, & dilectis filijs Prouincialibus, alijsque Superioribus, nunc, & pro tempore existentibus dicti Ordinis in virtute sanctæ obedientiæ, ne ad regimen, gubernium, & administrationem Collegij, iuriumque, & bonorum prædictorum, ac officia, & onera huiusmodi alios Religiosos, quam ex dicta Prouincia Calabriæ Citerioris oriundos, & vt præmittitur qualificatos, quouis prætextu, colore, vel ingenio, & ex quacumque etiam lecturæ, & studij causa per se, vel alios deputare, & assumere, seu in Collegio huiusmodi manutenendos, & alendos mittere, aut in illis consignare, seu deponere, aut deputari, assumi, mitti, consignari, & deponi facere quomodolibet audeant, seu præsumant, motu, deliberatione, ac de potestatis plenitudine, necnon auctoritate, & tenore similibus districtiùs præcipimus, & inhibemus.

Mediborque Superiores ... Ordinis ... facere.

§.7. Decernentes, præsentes nostras literas etiam ex eo, quod dictus Minister generalis, & dilecti filij Prouinciales, ac Superiores prædicti, alijque quicumque in præmissis interesse habentes, vel habere prætendentes illis non consenserint, ad eaque vocati, & causæ propter quam illæ sunt emanatæ, iustificatæ, aut aliàs approbatæ non fuerint, siuè quouis alio prætextu, ex quacumque quantumuis legitima, & inridica causa de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu, notari, impugnari, inualidari, retractari, in ius, vel controuersiam, vocari, ad viam, & terminos iuris reduci, aut aduersus illas quodcumque iuris, gratiæ, vel facti remedium impetrari, aut concedi non posse, neque sub quibusuis similium, vel dissimilium gratiarum reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut alijs contrarijs dispositionibus per quoscumque Romanos Pontifices sub quibusuis tenoribus, & formis, ac cum quibusuis clausulis, & decretis faciendis comprehendi, sed semper ab illis semper exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & eum, in quo ante præmissa quomodolibet erant statum, restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, & de nouo etiam sub quacumque posteriori data per dictos Ioannem Baptistam, & Franciscum, ac Dionysium, necnon Vincentium, & Michaelem, ac Paulum, & Ioannem, ac Antonium, eorumque successores eiusdem Collegij Collegiales quandocumque eligenda, concessas semperque validas,

Clausulæ præseruatiuæ appositio.

validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere.

Aliter iudicando sententia nulla sit.

§ 8. Sicque per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, Vicelegatos, dictæq; Sedis Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores huius Const. deputat.

§. 9. Quocirca dilectis filijs nostris Archipresbytero Ecclesiæ Lateranensi, ac nostro, & pro tempore existentis Rom. Pont. in Vrbe, eiusque districtu Vicario in spiritualibus generali Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, ac venerabili fratri Archiepiscopo Cusentin. per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut vnus eorum per se, vel alium, seù alios, easdem præsentes nostras literas, & in eis contenta quæcumque, vbi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte dicti Ioannis Baptistæ, & pro tempore existentis Hospitij, seù Collegij huiusmodi Superioris, ac Collegialium, seù Religiosorum, aut alicuius eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes; eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra easdem præsentes literas, & in eis contenta huiusmodi, ab omnibus ad quos nunc spectat, & pro tempore spectabit quomodolibet in futurum, inuiolabiliter obseruari; necnon Ioannem Baptistam, ac pro tempore existentem Hospitij, seù Collegij huiusmodi Superiorem, & Collegiales, seù Religiosos prædictos, illis pacifice frui, & gaudere: non permittentes eos, aut eorum aliquos desuper quomodolibet indebitè molestari: contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo. inuocato etiam adhoc si opus fuerit, brachij secularis auxilio.

Cum facultate molestatores, perturbatores, & contradictores ac pœnas ab his exigendi.

§. 10. Nos enim Archipresbytero, & Vicario, ac Archiepiscopo præfatis, & eorum cuilibet, quoscumque molestatores, perturbatores, contradictores, & rebelles, etiam per edictum publicum, constito summariè de non tuto accessu, citandi, eisque, ac quibus, & quoties iohibendum fuerit, etiam per simile edictum quoad Archiepiscopos, & Episcopos sub interdicti ingressus Ecclesiæ; quo verò ad alios inferiores, etiam sub censuris Ecclesiasticis, & etiam pecuniarijs, eorum arbitrio exponendis, moderandis, & applicandis pœnis inhibendi; necnon eos, quos censuras, & pœnas prædictas incurrisse constiterit, eas incurrisse, seruata forma Concilij Tridentini declarandi, ac legitimis super literis habẽdis seruatis processibus, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggrauandi, reaggrauandi, & interdicẽndi, plenam, & liberam, motu, scientia, auctoritate, & tenore præmissis, concedimus facultatem.

Contraria remouet.

§ 11. Non obstantibus præmissis, ac pię memorię Bonifacij Papę Octaui etiam prædecessoris nostri, qua cauetur expressè, ne quis extra suam ciuitatem, vel diœcesim, nisi in certis tunc expressis casibus, & in illis vltra vnam dietam à fine suæ diœcesis, ad iudicium euocetur, seù ne Iudices à Sede prædicta deputati extra ciuitatem, vel diœcesim, in quibus deputati fuerint contra quoscumque procedere, aut alij, vel alijs vices suas committere audeant, seu præsumant, ac in Concilio generali de duabus dietis edita, dummodo quis vltra tres dietas vigore earumdem præsentium extra suam ciuitatem, vel diœcesim ad iudicium nõ trahatur, necnon quibusuis alijs Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac dicti ordinis, & iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis Statutis, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis, ill. illiusque Ministro generali Prouincialibus, & Superioribus prædictis, ac alijs personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis clausulis, & decretis in contrarium forsan præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seù quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hæc seruanda esset, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter, & expressè harum serie derogamus ceterisque contrarijs quibuscumque, aut si aliquibus communiter, vel diuisim ab eadem sit Sede indultum, quòd interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Decreti pœnale super additur.

§ 12. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, voluntatis, declarationis, statuti, ordinationis, præcepti, inhibitionis, decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit; indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius, se nouerit incursurum.

Dat. Romæ die 4. Dec.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ MDCXXIV. pridie nonas Decembris, Pontificatus nostri Anno Secundo.

VI. Regulæ, Ordinationes, & Constitutiones Cancellariæ Apostolicæ.

Has Constitutiones, tamquam amplissimas, ac quotidie necessarias, pro publica Curialium commoditate posui.

Edita Anno Dom. 1623.

SAnctissimus in Christo Pater, & D. N. D. Vrbanus diuina prouidentia Papa Octauus suorum prædecessorum vestigijs inhærendo normam, & ordinem rebus gerendis dare volens, in crastinum suæ assumptionis ad Summi Apostolatus apicem, videlicet die septima mensis Augusti, Anno ab Incarnatione Domini millesimo sexcentesimo vigesimo tertio, reseruationes, constitutiones, & regulas infrascriptas fecit, quas etiam ex tunc, licet nondum publicatas, & suo tempore duraturas obseruari voluit, ac quas Nos Ludouicus tit. S. Laurentij in Damaso Presbyter Cardinalis Ludouisius Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Vicecancellarius, die 21. mensis Octobris dicti Anni in Cancellaria Apostolica publicari fecimus.

Reseruatio generales, & speciales.

1. In primis fecit easdem reseruationes, quæ in Constitutione felicis recordationis Benedicti Papæ XII. quę incipit, *Ad regimen*, continentur, & illas innouauit, ac locum habere voluit, etiamsi Officiales in eadem Constitutione expressi Apostolicæ Sedis Officiales ante obitum eorum esse desierint, quoad beneficia, quæ tempore, quo officiales erant, obtinebant. Declarans nihilominus, beneficia, quæ dictæ Sedis Officiales, qui ratione officiorum suorum huiusmodi, eiusdem Sedis Notarij erant, etiam dimissis ipsis officijs, & quandocũque assecuti fuerint, sub huiusmodi reseruationibus comprehendi. Ac reseruauit beneficia, quæ per Constitutionem pię memoriæ Ioannis Papæ XXII. quæ incipit, *Execrabilis*, vacant, vel vacare contigerit. quam Constitutionem, & reseruationem Sanctitatis Suæ eam ad Beneficia obtenta, quàm alia quæcumque, de quibus, Ordinarij, & alij Collatores, contra Concilij Tridentini decreta disposuerunt, & disponent in futurum, extendit, & ampliauit. Et ea etiam beneficia omnia dispositioni suæ reseruauit, de quibus per dictos Ordinarios, aut alios Collatores, contra eiusdem Concilij decretorum formam dispositum fuerit.

Reseruatio Cathedralium Ecclesiarum, & Monasteriorum, ac de tempore vacationis Episcopatuum vacaturorum beneficiorum.

2. Item reseruauit generaliter omnes Ecclesias Patriarchales, Primitiales, Archiepiscopales, Episcopales, necnon omnia Monasteria virorum, valorem annuum ducẽtorum florenorum auri communi æstimatione excedentia, nunc quomodocumque vacantia, & imposterum vacatura, & voluit, quod excessus huiusmodi in literis exprimatur. Ac etiam reseruauit dignitates, & beneficia omnia ad collationem, præsentationem, & electionem, & quamcumque aliam dispositionem Patriarcharum, Primatuum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, necnon Abbatum, ac aliorum quorumcumque collatorum, & collatricum, secularium, & regularium, quomodolibet (non tamen ad collationem, cum alio, vel alijs, aut etiam ad alterius præsentationem, vel electionalem, pertinentia) quæ post illorum obitum, aut Ecclesiarum, seu Monasteriorum, vel aliarum dignitatum suarum dimissionem, seu amissionem, vel priuationem, seu translationem, vel alias quomodocumque vacauerint, vsque ad prouisionem successorum, ad easdem Ecclesias, aut Monasteria, vel dignitates Apostolica auctoritate faciendam. & adeptam ab eisdem successoribus pacificam illorum possessionem; quomodocumque vacauerint, & vacabunt in futurum.

Extensio reseruationis Beneficiorum per assecutionem pacificam vacaturarum.

3. Item, qui de beneficijs Ecclesiasticis, præsertim curam animarum habentibus, seu aliàs personalem residentiam requirentibus, dum pro tempore vacant, Apostolica auctoritate prouisi, seu prouidendi, ante illorum assecutionem alia cum eisdem incompatibilia beneficia Ecclesiastica per eos tunc obtenta, in fraudem reseruationis suæ resignarent, seu dimitterent, Voluit, decreuit, & declarauit, quòd si imposterum, quibusuis personis de aliquibus beneficijs Ecclesiasticis tunc vacantibus, seù vacaturis, per Sanctitatem Suam, aut eius auctoritate prouideri; ipsosque prouisos, seu prouidendos, intra vacationis, & prouisionis, seu assecutionis eorum beneficiorum tempora; quæcumque alia cum illis incompatibilia beneficia Ecclesiastica, secularia, vel quorumuis ordinum, ac etiam hospitalium, regularia per eos tunc obtenta, nulla speciali, & expressa de eisdem in prouisionibus prædictis facta mentione, simpliciter, vel causa permutationis, ac alias quomodolibet, siue in Sanctitatis Suę, vel alterius Romani Pontificis pro tempore existentis, aut Legatorum, vel Nunciorum dictæ Sedis, siue Ordinariorum, vel aliorum Collatorum quorumcumque manibus resignare, seu dimittere, aut iuribus sibi in illis, vel ad illa competentibus cedere contigerit; omnes & singulæ concessiones, collationes, prouisiones, & quæuis aliæ dispositiones de beneficijs, seu iuribus sic resignandis, dimittendis, & cedendis, pro tempore faciendæ, cum inde secutis quibuscumque, cassæ, & irritæ, nulliusque roboris, vel momenti existant, nec cuiquam suffragentur; sed beneficia, & iura, vt præfertur resignata, dimissa, & cessa, eo ipso vacent, & vacare, ac sub reseruatione prædicta, quam Sanctitas Sua etiam quo ad hoc extendit, & ampliauit, comprehensa censeantur ita quòd de illis per alium, quam eamdem Sanctitatem Suam, vel pro tẽpore existentẽ Romanum Pontificem nullatenus disponi possit in omnibus, & per omnia, perinde ac si per pacificam assecutionem beneficiorum aliorum huiusmodi verè & realiter vacauissent. Decernens irritum, &c. attentari.

Reseruatio Dignitatum, necnon suorum, & S.R.E. Cardinalium familiarium, beneficiorum.

4. Item reseruauit generaliter dispositioni suæ omnes dignitates maiores post Pontificales in Cathedralibus, etiam Metropolitanis, & Patriarchalibus, necnõ valorem decem florenorum auri com-

mani æstimationem excedentes, principales in Collegiatis Ecclesijs. reseruauit etiam Prioratus, Præpositatus, Præpositatus, ac alias dignitates conuentuales, & Perceptorias generales Ordinũ quorumcumque (sed non militarium) ac quęcũque beneficia, quæ ipsi, etiam dum Cardinalatus fungebatur honore, existentes, ac S. R. E. viuentium nunc, & qui erunt suo tempore Cardinalium, familiares, continui commensales obtinent, & imposterum obtinebunt, eorum familiaritate durante, ac in quibus, seu ad quæ, ius eius competit, aut competierit, etiam si ab ipsa familiaritate per obitum Cardinalium eorumdem, vel alias recesserint. Declarans, dignitates, quæ in Cathedralibus, etiam Metropolitanis post Pontificales maiores existunt, & quæ ex Apostolicæ Sedis indulgentia, vel ordinaria auctoritate, aut consuetudine præscripta, vel alias quouis modo in Collegiatis Ecclesijs principalem præeminentiam habere noscuntur, sub reseruatione prædicta comprehendi debere.

Reseruatio beneficiorum Collectorum, & Subcollectorum.

5. Item reseruauit generaliter omnia, & singula beneficia Ecclesiastica quorumcumque Collectorum, & vnicorum in quacumque ciuitate, vel diœcesi, qui suo tempore officia exercuerint. Subcollectorum fructuum, & prouentuum Cameræ Apostolicæ debitorum, illa videlicet beneficia dumtaxat, quæ durante eorum officio obtinebant, & in quibus, seu ad quæ ius eis competebat.

Reseruatio beneficiorum Curialium, dum Curia transfertur.

6. Item reseruauit omnia, & singula beneficia Ecclesiastica quorumcumque Curialium, quos dum Curia Romana de loco ad locum transfertur, eam sequendo, decedere contigerit in quouis loco quantumcumque etiam à dicta Curia remoto.

Reseruatio beneficiorum Cubiculariorum, & Cursorum.

7. Item reseruauit generaliter idem D. N Papa dispositioni suæ omnia beneficia Cubiculariorum, etiam Honoris nuncupatorum, ac Cursorum suorum. Declarans, in prædecessorum suorum Romanorum Pontificum Constitutionibus, & regulis reseruatorijs beneficiorũ Cubiculariorũ, etiã Cubicularios Honoris, nuncupatos, etiã a die earũ editionis, & publicationis intelligi, & cõprehendi, & comprehensos fuisse, & esse. Irritumque, &c. attentari decernens.

Reseruatio Beneficiorum Ecclesiarum S. Io. Lateranen. & S. Petri, ac B. Mariæ Maioris de Vrbe, & beneficiorum titulorum Card. à Curia absentium.

8 Item reseruauit dispositioni suæ generaliter quoscumque canonicatus, & præbendas, ac dignitates, personatus, & officia in S. Ioannis Lateranen. & Principis Apostolorum, ac B. Mariæ Maioris de Vrbe Ecclesijs, necnon ad collationem, prouisionem, & præsentationem, seu quamuis aliam dispositionem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium à Romana Curia absentium ratione suorum Episcopatuum, Cardinalatus, ac ipsorum Cardinalium titulorum, & Diaconiarum spectantia, quamdiu absentia sua durauerit, canonicatus, & præbendas, dignitates, personatus, administrationes, & officia, ceteraque beneficia Ecclesiastica cum cura, & sine cura vacantia, & in antea vacatura, tam in eadem Vrbe, quam in Ecclesijs, Ciuitatibus, & Diœcesibus dictorum Episcopatuum consistentia. Ac decreuit Irritum, &c.

Reseruatio mensium Apostolicorum, & Alternatiua pro Episcopis residentibus.

9. Item cupiens idem D. N. Papa pauperibus clericis, & alijs benemeritis personis prouidere, omnia beneficia Ecclesiastica cum cura, & sine cura, secularia, & quorumuis Ordinum regularia, qualitercumque qualificata, & vbicumque existentia, in singulis Ianuarij, Februarij, Aprilis, Maij, Iulij, Augusti, Octobris, & Nouembris mensibus, vsque ad suæ voluntatis beneplacitum, extra Romanam Curiam, alias quam per resignationem quocumque modo vacatura, ad collationem, prouisionem, præsentationem, electionem, & quamuis aliam dispositionem quorumcumque collatorum, & collatricum, secularium, & quorumuis Ordinum regularium non tamen Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, aut aliorum sub Concordatis inter Sedem Apostolicam, & quoscumque alios initis, & per eos, qui illa acceptare, & obseruare debuerant, acceptatis, & obseruatis, quæ lædere non intendit, comprehensorum) quomodolibet pertinentia, dispositioni suæ generaliter reseruauit. Volens in supplicationibus, seu concessionibus gratiarum, quæ de dictis beneficijs sunc vacantibus, etiam Motu proprio fient de mense in quo vacauerint dispositiue mentionem fieri, alioquin gratias nullas esse. Ac consuetudines, etiam immemorabiles, optandi maiores, & pinguiores præbendas, necnon priuilegia, etiam in limine erectionis concessa, & indulta Apostolica circa ea, ac etiam disponendi de huiusmodi beneficijs, aut quod illa sub huiusmodi reseruationibus nunquam comprehendantur, etiam cum quibusuis derogatoriarum derogatorijs, & fortioribus, efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & alijs decretis, quorum tenores pro expressis haberi, & latissime extendi voluit, quibusuis personis, & Collegijs cuiuscumque dignitatis, status gradus, ordinis, & conditionis existentibus, quomodolibet concessa, aduersus reseruationem huiusmodi minime suffragari. Insuper Sanctitas Sua ad gratificandum Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis intenta, ipsis, quamdiu apud Ecclesias, aut diœceses suas vere, ac personaliter resederint dumtaxat, de omnibus, & quibuscumque beneficijs Ecclesiasticis, cum cura, & sine cura, secularibus, & regularibus (ad liberam ipsorum dumtaxat, non autem aliorum cum eis dispositionem, seu præsentationem, vel electionem, nec etiam cum consilio, vel consensu, seu interuentu Capitulorum, vel aliorum, aut alias pertinentibus) quæ in antea in mensibus Februarij, Aprilis, Iunij, Augusti, & Octobris, & Decembris, extra Curiam ipsam vacare contigerit (dummodo alias dispositioni Apostolicæ reseruata, vel affecta non fuerint) liberè disponendi facultatem concessit. Ac etiam voluit, vt si ipsi in collatione, aut alia dispositione beneficiorum in alijs sex mensibus, videlicet Ianuarij, Martij, Maij, Iulij, Septembris, & Nouembris, vacaturorum (quæ etiam dispositioni suæ, vt præfertur, reseruauit,) seu etiam aliorum dispositioni suæ, & dictæ Sedis alias quomodolibet reseruatorum, vel affectorum, sese intromiserint, aut quominus prouisiones, & gratiæ Sanctitatis Suæ de illis debitum effectum consequantur, impedimentum quoquomodo præstiterint, vsu, & beneficio prædictæ facultatis eo ipso priuati existant, ac collationes, & aliæ dispositiones de beneficijs, illius prætextu deinceps faciendæ, nullius sint roboris, vel momenti. Illi verò, qui gratiam alternatiuæ prædictæ acceptare voluerint, acceptationem huiusmodi per patentes literas manu propria subscriptas, suoque sigillo munitas, & in sua quisque Ciuitate, vel diœcesi datas, declarare, & literas ipsas huc ad Datarium Sanctitatis Suæ transmittere teneantur, quibus ab eo receptis, & recognitis, tunc demum, & non antea vti incipiant gratia supradicta. Decernens, sic in præmissis omnibus per quoscumque, &c. iudicari debere, ac irritum, &c.

De literis in forma Rationi congruit expediendis.

10. Item voluit idem D. N. Papa, quòd concessa per fel. rec. Paulum V. & Gregorium XV. prædecessores suos, & de eorum mandato expediantur in forma Rationi congruit, à die Assumptionis suæ ad summi Apostolatus apicem. Et idem quoad concessa per piæ mem. Leonem XI. etiam prædecessorẽ suum, ad sex menses dumtaxat, ab ipsa die Assumptionis incipiẽdos obseruari voluit.

Declaratio reseruationis Ecclesiarum, & beneficiorum per Prædecessores reseruatorum.

11. Item declarauit, & omnium, & singularum Ecclesiarum Cathedralium, & Monasteriorum prouisiones, quas prædicti Prædecessores sui, ordinationi, & dispositioni eorum, necnon omnia, & singula beneficia Ecclesiastica, quæ dicti Prædecessores, etiam prædictæ dispositioni cum interpositione decreti reseruauerant, (quæ quidem Ecclesiæ, Monasteria, necnon sic reseruata beneficia, tempore obitus eorumdem Prædecessorum vacabant, aut Ecclesiæ ipsæ, vel Monasteria huiusmodi, si commendata, vel eis administratores deputati non fuissent, etiam tunc vacassent) remansisse, & remanere per huiusmodi reseruationem, & decretum, affecta, nullumque de illis, præter Romanum Pontificem, ea vice se intromittere, vel disponere potuisse, siue posse quoquo modo. Decernens irritum, & inane, si secus super illis attentatum forsan erat tunc, vel imposterum contingeret attentari.

Reualidatio literarum Prædecessorum, gratiæ, & iustitiæ intra annum concessarum.

12. Item prædictus D. N. omnes & singulas, ab ipsis Paulo V. & Gregorio XV. Rom. Pontif. prædecessoribus suis intra annum ante diem obitus eorum concessas, gratiæ, vel iustitiæ literas, temporibus debitis eorum executoribus, seu Iudicibus non præsentatas, omnino reualidauit, & in statum pristinum, in quo videlicet antea fuerant, vel pro quibus erant obtentæ, quo ad hoc plenariè restituit, ac decreuit, per executores, seu Iudices prædictos, vel ab eis subdelegandos, ad expeditionem negociorum in eis contentorum procedi posse, & debere, iuxta illarum formam.

Reuocatio vnionum.

13. Item, rationabilibus suadentibus causis, ipse D. N. omnes vniones, annexiones, incorporationes, suppressiones, extinctiones, & dismembrationes, etiam perpetuas, de quibusuis Cathedralibus, necnon alijs Ecclesijs, earumue domibus, prædijs, & locis, per obitum, vel decessum, aut quamuis aliam dimissionem, vel amissionem, qualiscumque fuerit, tunc cum, vel alijs Ecclesijs, Monasterijs, & mensis earum capitulis, ioui, dignitatibus, personatibus, officijs, beneficijs, ac pijs, & alijs locis, pro mediatibus, etiam studiorum generalium, & Collegijs etiam in fauorem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, seu Ecclesijs, Monasterijs, & Beneficijs per eos obtentis, quomodolibet, Apostolica, vel alia quauis (non tamen Concilij Tridentini) auctoritate, necnon pro fundatione, seu dotatione, augmento, vel conseruatione Collegiorum, & aliorum piorum, & religiosorum locorum ad fidei Catholicæ defensionem, & propagationem, bonarumque artium cultum, institutorum factas, quæ suum non sunt sortitæ effectum; ac quæcumque concessiones, & mandata super vnionibus, annexionibus, incorporationibus, & alijs præmissis taliter faciendis, reuocauit, cassauit, & irritauit, nullumq. decreuit existere firmitatis. Nec aliquas quascumque clausulas, vel derogationes, aut decreta, quæ Sanctitas Sua pro expressis haberi voluit, in quibusuis Apostolicis, etiam quæ Motu proprio, aut ex certa scientia, & consistorialiter processerint, & emanarunt literis, etiamsi etiam decretum esset, illas ex tunc effectum sortitas esse, aut vtque hactenus fore quomodolibet contenta aduersus reuocationem, & irritationem huiusmodi, voluit aliquatenus suffragari.

Reuocatio facultatum, quibuscumque concessarum.

14. Item reuocauit quascumque facultates concessas quibusuis Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & alijs Prælatis, & personis, necnon Apostolicæ Sedis Nuncijs, ac fructuum, & prouentuum Cameræ Apostolicæ debitorum Collectoribus, de dispensando cum quibusuis personis super matrimonio cõtracto, vel contrahendo in gradu prohibito, ac natalium, & aetatis defectibus, & de incompatibilibus beneficijs Ecclesiasticis insimul retinendis, necnon de Notarijs publicis creandis, ac de disponendo quomodolibet

de

de quibusuis beneficijs Ecclesiasticis, & alias à præmissis effectu ipsorum Nunciorum, & Collectorum directè non concernentes, etiam si in literis desuper confectis sint clausulæ restitutoriæ & derogatoriarum derogatoriæ, & aliæ efficaciores, quas pro expressis haberi voluit quoad omnia, in quibus facultates ipsæ non sunt sortitæ effectum, etiam si Nuncij eisdem, dictæ Sedis Legatie de latere competens sit concessa potestas. Decernens irritum, &c.

Reuocatio facultatum conferendi beneficia reseruata.

15. Item reuocauit quascumque facultates, & literas desuper confectas, per quas quicumque sui Prædecessores Romani Pontifices quibusuis personis ordinariam collationem, seu aliam dispositionem beneficiorum Ecclesiasticorum, de iure, vel consuetudine habentibus, quauis etiam Patriarchali, Archiepiscopali, Episcopali, vel alia dignitate, vel alio, non tamen Cardinalatus honore fulgentibus, quauis consideratione, vel intuitu, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, cum quibusuis clausulis, etiam derogatoriarum derogatorijs, ac irritantibus, & alijs decretis, quorum tenores haberi voluit pro expressis, concesserint, vt quamdiu viuerent, vel suis Ecclesijs, seu Monasterijs præessent, aut ad aliud tempus, de beneficijs Ecclesiasticis generaliter reseruatis, seu affectis ad eorum collationem, prouisionem, præsentationem, electionem, & quamuis aliam dispositionem communiter, vel diuisim, spectantibus, disponere liberè, & licitè valerent, aut etiam ad id per eosdem Prædecessores, Vicarij perpetui, vel ad tempus constituti forent, decernens irritum, & inane, &c.

De dictionibus numeralibus.

16 Item, vt in Apostolicis literis committendi crimen falsi per amplius tollatur occasio, voluit, & ordinauit, quod dictiones numerales, quæ in dictis literis ante Nonas, Idus, & kal. immediatè poni consueuerunt, per literas, & non labas extensæ describantur, & aliæ ex prædictis literis, in quibus huiusmodi dictiones aliter scriptæ fuerint, ad Bullariam nullatenus mittantur.

De concurrentibus in Data.

17 Item voluit, quod de concurrentibus in Data eiusdem diei super vacantibus, seu certo modo vacaturis beneficijs, illi quibus gratiæ Motu proprio conceduntur, cæteris similis modo gratias non habentibus alias graduati non graduatis, aut inter graduatos prius graduati, ac inter æqualiter graduatos prius graduati, necnon colorato titulo possessores non possessoribus, ac inter personas alias in Curia præsentes absentibus ab ea, ac inter præsentes non beneficiati beneficiatis; & similiter inter absentes, cæteris paribus, oriundus non oriundo, & diœcesanus non diœcesano. In reliquis verò singulis, qui prius Apostolicas desuper literas eorum executoribus præsentauerint, alijs, in ipsorum, de quibus agi contigerit, beneficiorum assecutione præferantur.

De non tollendo ius quæsitum.

18. Item, ne per varias, quæ pro commissionibus, seu mandatis, & declarationibus habendis in causis, plerumque fiunt suggestiones, iustitia postponatur, idem D. N. decreuit, & declarauit, suæ intentionis fore, quod deinceps per quamcumque signaturam, seu concessionem, aut gratiam, vel literas Apostolicas, pro commissionibus, seu mandatis, aut declarationibus huiusmodi, etiam si Motu proprio, ex certa scientia, ac etiam ante motam litem, à Sanctitate Sua emanauerint, vel de eius mandato faciendas, nulli ius sibi quæsitum quomodolibet tollatur.

Regula de viginti.

19 Item voluit, quòd si quis in infirmitate constitutus resignauerit aliquod beneficium, siue simpliciter, siue ex causa permutationis, vel alias dimiserit, aut illius commendæ cesserit, seu ipsius beneficij vnionis dissolutioni consenserit, etiam vigore supplicationis, dum esset sanus, signatæ, & postea infra viginti dies à die per ipsum resignantem præstandi consensus, computandos, de ipsa infirmitate decesserit, & ipsum beneficium quouis modo conferatur per resignationem sic factam, collatio huiusmodi sit nulla, ipsumque beneficium nihilominus per obitum censeatur vacare.

De Idiomate.

20. Item voluit, quòd si contingat, ipsum, alicui personæ de parochiali Ecclesia, vel quouis alio beneficio exercitium curæ animarum parochianorum quomodolibet habente, prouidere, nisi ipsa persona intelligat, & intelligibiliter loqui sciat idioma loci, vbi Ecclesia, vel beneficium huiusmodi consistit, prouisio, seu mandatum, & gratia desuper, quo ad parochialem Ecclesiam, vel beneficium huiusmodi, nullius sint roboris vel momenti.

De non impetrando beneficium per obitum viuentis.

21 Item, si quis supplicauerit sibi de beneficio quocumque tanquam per obitum alicuius, licet tunc viuentis, vacante, prouideri, & postea per obitum eius vacet, prouisio, & quæuis dispositio, dicto supplicanti, per obitum huiusmodi, denuo faciendæ nullius sit roboris, vel momenti.

De vnionibus, & vnionum confirmatione.

22. Item voluit, quòd petentes beneficia Ecclesiastica alijs vniri, teneantur exprimere verum annuum valorem secundum communem æstimationem, tam beneficij vniendi, quàm illius, cui vniri petitur, alioquin vnio non valeat, & semper in vnionibus commissio fiat ad partes, vocatis quorum interest, & idem voluit obseruari in quibusuis supplicationibus, perpetuis concessionibus, dismembrationibus, & applicationibus, etiam de quibuscumque fructibus, & bonis Ecclesiasticis, ac etiam in confirmationibus vnionum, singularumque dispositionum huiusmodi.

De Mendicantibus transferendis.

23. Item de Mendicantibus transferendis, qui ad alios Ordines transierint pro tempore, Constitutionem fel. rec. Martini Papæ V. Prædecessoris sui desuper factam, & in libro Cancellariæ Apostolicæ descriptam, quæ incipit, *Viam ambitiosæ cupiditati, &c.* firmiter obseruari.

De male promotis.

24. Item de Clericis extra tempora à iure statuta, siue ante ætatem legitimam, aut absque dimissorijs literis ad sacros Ordines se promoueri facientibus pro tempore, etiam voluit Constitutionem piæ mem. Pij Secundi similiter Prædecessoris sui desuper editam, in dicto Cancellariæ Apostolicæ libro descriptam, quæ incipit, *Cum ex sacrorum ordinum, &c.* pari modo obseruari.

De Moneta.

25. Item, declarauit idem D. N. quòd libera Turonensium paruorū, & florenus auri de Camera, pro æquali valore in concernentibus literas, & Cameram Apostolicam, computari, & æstimari debeant.

De beneficijs vacaturis per promotionem ad Ecclesias, & Monasteria.

26. Item, prædictus D. N. Papa voluit, decreuit, & ordinauit, quod quæcumque concessiones, gratiæ, & mandata, etiam Motu proprio, & cum derogatione huius constitutionis, quæ ab eo, pro quibusuis personis emanauerint, de prouidendo ei de quibusuis beneficijs vacaturis per promotionem quorumcumque ad Ecclesiarum, & Monasteriorum regimina, si huiusmodi concessiones, & mandata diem promotionis promouendorum ipsorum præcesserint, necnon quæcumque collationes, prouisiones, & dispositiones pro tempore faciendæ de præmissis, ac quibusuis alijs beneficijs Ecclesiasticis, secularibus, & regularibus, quæ per promouendos, vel assumendos ad quascumque Prælaturas inter illarum vacationis, & huiusmodi promotionis, vel assumptionis tempora simpliciter, vel ex causa permutationis vbicumque resignari, vel aliàs dimitti contigerit, cum inde secutis pro tempore, sint cassæ, & irritæ, nulliusque roboris, vel momenti.

De non iudicando iuxta formam supplicationum, sed literarum expeditarum.

27. Item, cum ante confectionem literarum, gratia Apostolica sit informis, voluit, statuit, & ordinauit idem D. N. quod Iudices in Romana Curia, & extra eam pro tempore existentes, etiam si sint Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, causarum Palatij Apostolici Auditores, vel quicumque alij non iuxta supplicationum signatarum super quibusuis impetrationibus, (nisi in dicta Curia dumtaxat sint commissiones, iustitiam concernentes, per Placet, vel per Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Vicecancellarium, iuxta facultatem super hoc sibi concessam signatæ) sed iuxta literarum super eisdem impetrationibus, & concessionibus confectarum tenores, & formas, iudicare debeant. Decernens irritum, &c. Et si literæ ipsæ per præoccupationem vel aliàs minus benè expeditæ reperiantur, ad illorum, quorum interest, instantiam, ad Apostolicam Cancellariam remitti poterunt, per eius Officiales, quibus huiusmodi tenores, & formas restringere conuenit, ad formas debitas reducendæ.

De Regulis Cancellariæ producendis.

28. Item, attendens D. N. Papa, quòd superhabendis de Cancellaria Apostolica regulis, & constitutionibus inibi descriptis, facilius per eos, qui in Romana Curia indiguerint, ad ipsam Cancellariam recursus dirigi possit, nec consultum foret, quod super earumdem regularum, & constitutionum (quæ iuxta veritatem occurrentium causarum, & negotiorum aliquoties immutari conuenit) probando tenore, vel effectu, testibus plerumque tenacem desuper memoriam non habentium dispositionibus stari deberet, voluit, statuit, & ordinauit, quòd deinceps quilibet ex Auditoribus causarum Palatij Apostolici, & alijs (etiam si Sanctæ Romanæ Ecclesiæ sint Cardinales) in ipsa Curia pro tempore deputatis auctoritate Apostolica iudicibus, etiam in causis actis pendentibus, super huiusmodi tenore, vel effectu probando dumtaxat, stet, fidemque adhibeat cedulæ, seù scripturæ desuper à duobus maioris Præsidentiæ, quòd danda sit, à tergo signatæ, & etiam à duobus alijs literarum Apostolicarum Abbreuiatoribus in ipsa Cancellaria auscultatæ, & Vicecancellarij, seu dictam Cancellariam Regentis manu subscriptæ, vt moris est. Quicquid autem secus fieri contigerit, nullius sit roboris, vel momenti.

De subrogandis Collitigantibus.

29 Item, D. N. cupiens litium succidere anfractus, & ne noui collitigantibus aduersarij dentur, prouidere volens, statuit, & ordinauit, quòd quoties deinceps aliquem super quouis beneficio Ecclesiastico collitigantem in iure, vel ad ius, si quod forsan eius aduersario in dicto beneficio competierit, subrogari concesserit (dummodo prædictus collitigans in dicto beneficio intrusus non fuerit, nec super eo contra dictum aduersarium, postquam illud per triennium pacificè possiderit, lis tunc mota fuerit.) aliorum quorumlibet de præmisso iure, siue tunc vacet, vel cum vacauerit, impetrationes, vel concessiones, etiam Motu proprio, infra mensem ante concessionem huiusmodi factæ, nullius sint roboris, vel momenti. Et nihilominus cupiens eorum fraudibus obuiare, qui viuentium beneficia illorum præsertim, quibus, aut propter senium, aut propter infirmitatem, imminere vitæ periculū, imperrant, et illis decedentibus, tamquam collitigātes in eorum iuribus facilius subrogentur, voluit, vt deinceps nullus in iure, vel ad ius in beneficio defun-

cti, quod illo viuente in casibus præmissis, vel similibus impetratorum, aliquo modo subrog[illegible], ac subrogatio, vel [illegible] Si neutri, Si [illegible], seu Noster [illegible], aut per [illegible] vacare, taliter impetrans nullatenus suff[illegible]etur. Quod etiam [illegible] etiam mandauit in impetrationibus beneficiorum per p[illegible]ionem, & amotionem ex quibusuis c[illegible]ninibus, & excessibus [illegible] per[illegible] etiam si vsque ad definitiuam sententiam, quæ tamen in [illegible] non transiuerit iudicatum, processum foret.

De [illegible] notitia.

30. Item, voluit, & ordinauit, quod omnes gratiæ, quas de quibusuis beneficiis Ecclesiasticis cum cura, vel sine cura, secularibus, vel regularibus, per obitum quarumcumque personarum vacantibus, [illegible] antea fecerit [illegible] momento [illegible] nisi post obitum, & ante Datam gratiarum [illegible] modi [illegible] tempus affluxerit, quo interim vacatione ipsæ de locis, in quibus [illegible] prædictæ decesserint, ad notitiam eiusdem D. N. vel [illegible] potuerint peruenisse.

[illegible] Commissiones causa [illegible] in literis expressæ.

31. Item, quod omnes, & singulæ commissiones causarum, quas in antea fieri [illegible] erit, ob [illegible], vel occasione concessionum dumtaxat Apostolicarum de beneficiis Ecclesiasticis gratiarum, super quibus literæ Apostolicæ confectæ non fuerint, ac processus desuper habendi, nullius sint roboris, vel momenti.

De [illegible] obitum [illegible] Cardinalium.

32. Item voluit, quod [illegible] beneficia vacantia per [illegible] familiaris [illegible], tenea[illegible] nomen, & [illegible] ipsius [illegible] al[illegible], ali[illegible] desuper [illegible] fit [illegible] voluit [illegible] quem [illegible], ab [illegible] & vbi [illegible] etiam in locis intra duas dietas [illegible] & [illegible] eadem Curia recedentes, ab ipsa Curia recedi [illegible] ad eamdem illico reuersuri, & intra decem, vel ad summum quin[illegible] dies vere, & personaliter reuersi fuerint, ita quod Cardinalibus alias quam vt præfertur, ex quacumque causa quantumuis [illegible], ac qualibet [illegible] necessario exprimenda ab ei[illegible] conferendi [illegible] competat, sed beneficia huiusmodi ad liberam Sanctitatis suæ, & Sedis Apostolicæ prouisionem, & dispositionem, pertineant. Decla[illegible] Regu[illegible], & Constitutiones suorum Prædecessorum, [illegible] & publication[illegible] super [illegible] pr[illegible], & intelligentia [illegible] si prædicti familiare[illegible] Cardinalium [illegible], & ad aliorum Cardinalium [illegible] transierint, quoad beneficia, quæ [illegible] duarante obtin[illegible], & in quibus, vel ad quæ [illegible] ipsa familiaritate durante [illegible] competierint Cardinales, quorum [illegible] familiares fuerint [illegible] adhibere consuetum. Decernens [illegible] quæ tam [illegible] in dicta Curia, vel extra eam obtinent [illegible] & [illegible] eiusdem Cardinalium [illegible] ad minus per quatuor menses etiam [illegible] dinalatum, fuisse probarentur, Decernentes [illegible] &c.

[illegible] familiaritate.

33. Item, idem D. N. [illegible], & contentiones, quæ ex præcedentibus [illegible] Prædecessorum [illegible], & ordinauit, quod [illegible] beneficia, quæ per [illegible] commenta[illegible] eorumdem Cardinalium [illegible] Apostolicæ [illegible] Commenda [illegible], vel [illegible] præ[illegible] non co[illegible] expressione literarum [illegible] Cardinalis, [illegible] de [illegible] debiat, sed [illegible] Cardinali [illegible] Apostolicam beneficia [illegible] modi per obitum dictorum [illegible] vacauerint, tunc in prouisione talium beneficiorum [illegible] Cardinali [illegible] debeat.

[illegible]

34. Item, voluit D. N. quod [illegible] eadem die super quocumque beneficio, per [illegible] signatura [illegible] non pro[illegible] præd[illegible], etiamsi [illegible] per Cardinalium prægnantiores, & quantum[illegible].

De [illegible].

35. Item, D. N. vt impie[illegible] motus reprimantur, statuit, & ordinauit, quod [illegible] beneficium Ecclesiasticum tunc per annum [illegible] præcedentem pacifice possessum, & quod [illegible] prætendentium, deinceps impetrare [illegible] possessionem eiusdem, & quod [illegible] determinatam, ex qua [illegible] constare, quod [illegible] possessori in dicto beneficio [illegible] competat, [illegible] in petitione exprimere, & [illegible] ex [illegible] impetratio prædi-

cta, & quæcumque inde secuta [illegible], & idem impetrans, de damnis, & interesse possessorem [illegible] propterea contingentibus, [illegible] & si possessorem ipsum iniuste, frivole, & indebite mo[illegible] reperitus extiterit, quinquaginta florenos auri [illegible] soluere Cameræ Apostolicæ sit astrictus. Nec aliam quam præmissæ vacationis modus, etiam per [illegible] Si neutri, aut subrogat[illegible], aut alia [illegible] quo ad hoc, vt beneficium huiusmodi ea eice consequi [illegible] quomodolibet suffragetur, illudq. nullatenus in antea [illegible] propterea [illegible] Quod etiam extendi voluit ad impetrantes beneficia Ecclesiastica cuiuscumque qu[illegible], per p[illegible], & amotionem, vel [illegible] propter commissa excessus, & crimi[illegible] vacantia, & similiter ad impetrantes beneficia tamquam vacantia per deuolutionem.

De trienn[illegible]

§ 36. Item, statuit, & ordinauit [illegible] D. N. quod si quis quæcumque beneficia Ecclesiastica qualiacumque sint, absque simoniaco ingressu, ex quouis titulo, Apostolica, vel Ordinaria collatione, aut electione, & electionis huiusmodi confirmatione, seu præsentatione, & institutione illorum, ad quos beneficiorum huiusmodi collatio, prouisio, electio, & præsentatio, seu quæuis alia dispositio pertinet, per triennium pacifice possederit (dummodo in beneficiis huiusmodi [illegible] Apostolicæ ex reseruatione generali in corpore [illegible] reseruata fuerint, se non intruserit) super eisdem beneficiis [illegible] possessor molestari nequeat, necnon impetrationes quaslibet de [illegible] ipsi [illegible] possessori factas, irritas, & inanes censeri debere decreuit; antiquas lites super illis motas penitus extinguendo.

De non appellando ante se[illegible] definitiuam.

37. Item, idem D. N. vt finis litibus celerius imponatur, & litigantium parcatur [illegible] sumptibus, & expensis, suorum Prædecessorum constitutionibus, & statutis inhærendo, statuit, & ordinauit, quod in causis pendentibus, & quæ in posterum contigerit agitari, nulli ante definitiuam sententiam liceat appellare, nec ap[illegible]latio, si fuerit emissa, debeat admitti, nisi ab interlocutoria quæ vim habeat definitiuæ; vel a grauamine [illegible] concernente negotium principale, quod non possit per appellationem a definitiua sententia reparari; nulliq. causæ appellationum committantur, nisi [illegible] commissione exprimatur, quod interlocutoria vim definitiuæ habeat, vel grauamen [illegible] tale, [illegible] in appellatione a [illegible] non valeat reparari. Alioquin appellationes, & commissiones imposterum, & quicquid idem secutum fuerit, nullius sint roboris vel momenti; commissionibus appellationum [illegible] præterit [illegible], & exhibiti [illegible], in suo robore pe[illegible], in quibus [illegible] easdem sententias, secundo, vel vlterius ab eis non liceat [illegible]. Appellantes vero, & appellationes, etiam ab interlocutoriis, & [illegible] huiusmodi, suo, vel alterius nomine prosequentes, [illegible] vltra expensas, & damna, ad quæ [illegible] de iure condemnatus compellitur, [illegible] florenorum auri pœna mulctentur.

No[illegible] commissionis post conclusionem.

38. Item statuit, & ordinauit, quod in commissionibus de iustitia, seu mandatis etiam consultoriis, per eum, seu de eius mandato, cum auctoritate [illegible] conclusum extitat, imposterum [illegible], etiam si in eis de conclusione huiusmodi implicite vel explicite, mentio facta fuerit, nihil censeatur esse concessum, nisi per concessionem commissionis huiusmodi derogetur expresse.

De [illegible] Religiosorum ex [illegible].

39. Item, voluit, & ordinauit, quod si aliqui Religiosi petant aliquod beneficium ad nutum amouibile cum clausula, quod exinde pro [illegible] nutu Abbatis, vel Superioris amoueri non possint [illegible], quo ad ipsam clausulam, nullatenus expediantur, nisi eidem D. N. ponat in signatura, quod non possit amoueri, vel ad partem [illegible] ipsam concedat.

De clausula ponenda in lite [illegible] permutationibus beneficiorum.

40. Item, si [illegible] aliciui beneficio resignationis receptio ponatur clausula, Attento quodque [illegible], &c. & si ex causa permutationis [illegible] ponatur clausula. Quod neuter permutantium [illegible] acquirat, nisi quilibet ipsorum ius habuerit in beneficio per ipsum resignato.

De supplendis defectibus.

41. Voluit, quod si petatur suppleri defectus in genere, nullatenus literæ desuper concedantur, nisi in petitione desuper huiusmodi defectus exprimantur, vel, per Fiat vt petitur, supplicatio signata fuerit.

De derogatione Iurispatronatus.

42. Item voluit, quod super quouis beneficio Ecclesiastico de iurepatronatus laicorum, non expediantur literæ, nisi ponatur expresse, quod tale beneficium tanto tempore vacauit, quod eius collatio ad Sedem Apostolicam legitime est deuoluta, vel quia tempus patroni laicis ad præsentandum a iure præfix[illegible], [illegible] effluxit, aut ad id patronorum ipsorum accedat assensus. Et si per ipsum iurispatronatus [illegible] huiusmodi derogari contigerit, iurispatronatus huiusmodi mentio dispositiue, ac specifice, & determinate, non autem conditionaliter fiat, si illud ad aliquem Regem, Ducem, Marchionem, vel alium [illegible] pertineat, & de hoc in literis prouisionis, vel mandati de prouidendo de dicto beneficio, similis mentio facta non fuerit, non censeatur quomodolibet derogatum.

De Commen[illegible].

43. Item voluit, quod nulli secularis de regulari, nec religioso de seculari beneficio a Commenda dec[illegible] in signatura, per clausulam Ad partem, super petitione Commendæ huiusmodi, de Commenda ipsa mentio fiat.

De

De Reformationibus.

44 Item voluit, statuit, & ordinauit, quod super quibuscumque reformationibus signaturarum [illegible] impetrationibus quorumcumque beneficiorum vacantium, vel [illegible] modo vacaturorum, in quibus petitur, quod literæ super prima Data expediri possint, si ex huiusmodi expeditione sub tali Data, aliquam videatur posse fieri præiudicium, literæ huiusmodi sub ipsa prima Data nullatenus expediantur, nisi reformationes huiusmodi per Fiat, sub prima Data signatæ fuerint.

De consensu in [illegible], & pensionibus.

45 Item, voluit, & ordinauit, quod super resignatione cuiuscumque beneficij Ecclesiastici, seu cessione iuris in eo, quam in manibus suis, vel in Cancellaria Apostolica fieri contigerit, Apostolicæ literæ nullatenus expediantur, nisi resignans, vel cedens, si præsens in Romana Curia fuerit, personaliter, alioquin per procuratorem suum ad hoc ab eo specialiter constitutum, expeditioni huiusmodi in eadem Cancellaria expresse consenserit, & iuramentum, ut moris est. Et si ipsum resignantem seu cedentem, pluries super vno, & eodem beneficio, in fauorem diuersarum personarum successiue consentire contigerit, voluit Sanctitas Sua, quod primus consensus tenere debeat, & alij posteriorum consensus, ac literæ eorum prætextu etiam sub priori Data expeditæ pro tempore, nullius sint roboris, vel momenti. Nec literæ [illegible], vel augmenti, etiam Motu proprio, constitutionis pensionis annuæ super alicuius benef. [illegible] expediri possint, nisi de consensu illius, qui pensionem [illegible] tunc videbit.

De ingressu Religionis.

46. Item non dentur literæ super beneficijs vacaturis per ingressum Religionis, nisi [illegible] D. [illegible] persona.

Non valeat impetratio [illegible] in exprimenda.

47 Item voluit, quod si petatur aliquod beneficium [illegible] per modum in Cancellaria [illegible] mendum, talis impetratio non valeat, nec literæ [illegible] expediantur.

De [illegible].

48. Item, voluit statuit, & ordinauit, quod quotiescumque per signaturam, siue vel de [illegible] manu [illegible] factam, super exequendis aliquibus cum adiectione propria [illegible], vel [illegible] iudex datus, literæ desuper expediantur cum impressione, quod idem Iudex executionem faciat per seipsum.

De [illegible] in gradibus consanguinitatis.

49. Voluit, quod in literis dispensationum super aliquo gradu consanguinitatis, vel affinitatis, aut alias [illegible], ponatur clausula. Si mulier rapta non fuerit. Et si sciente [illegible], vnatur clausula, Adsint in quaterno.

Super defectu natalium.

50. Voluit, quod in dispensationibus super defectu natalium, quod possint succedere in bonis temporalibus, ponatur clausula; Quod non præiudicetur [illegible], ad quos successio bonorum ab intestato pertinere debeat.

Super dispensationibus.

51. Item, quod per quamcumque signaturam in quauis gratia, nullatenus dispensatio [illegible] nisi dicta gratia [illegible] effectum huiusmodi dispensationis eccernat, vel alias [illegible], aut operetur.

N[illegible] [illegible].

52. Item, [illegible] concessionem super [illegible] dispensationum quarumcumque quibusuis per [illegible] D. N. concessarum, vel concedendarum, per regulas Cancellariæ Apostolicæ [illegible] de iunitate, licet aliquando in pensionibus super [illegible] mo [illegible] obtinentes mutati sint penitus, ne quis [illegible] prætextu, dispensatione tenere, aut facere [illegible], ad quod concessione huiusmodi se non extendat; voluit idem D. N. quod nulla [illegible] dispensatio cuiquam, in [illegible], vel extra, suffragetur, antequam super ea literæ Apostolicæ sint confectæ.

De clausula ponenda in literis Indulgentiarum.

53. Item voluit, quod in literis Indulgentiarum ponatur, quod, si Ecclesiæ, vel Capellæ, vel alias, aliqua Indulgentia iuxta per ipsum concessa, de qua nulla specialis mentio facta non sit; huiusmodi literæ sint nullæ.

De Indulgentijs ad [illegible] Ad instar.

54. Item, voluit idem D. N. quod literæ super Indulgentijs non expediantur Ad instar, nisi specificetur.

De exprimendo valore beneficiorum in impetrationibus.

55. Item voluit, quod in gratijs, quas quibusdam personis de beneficijs vacantibus, seu [illegible] modo vacaturis, seu conferri, illorum, & aliorum quorumcumque beneficiorum, quæ dicti per [illegible] obtinuerint, seu de quibus eis fuerit prouisum, vel concessum, aut mandatum prouideri [illegible] verus annuus valor per Marcas Argenti, aut Sterlingorum, vel libras Turonenses paruorum, seu Florenos auri, aut Ducatos, vel vncias auri seu aliam monetam secundum communem æstimationem exprimatur, nisi personæ prædictæ, beneficia, quæ tunc obtinuerint, aut in quibus, vel ad quæ ius eis competit, seu [illegible] oblationes, aut alias dimittere teneantur, Alioquin gratiæ prædictæ sint nullæ. Et idem seruetur in gratijs, quas à Sanctitate Sua Motu proprio emanare contigerit quoad beneficia, tamen de quibus per Sanctitatem Suam pro tempore prouideri, seu prouideri mandatur, aut alias disponitur, ad literas, per quas pro tempore ad Ecclesiarum Patriarchalium, & Cathedralium, ac Monasteriorum regimina promoti cedendum, vt Monasteria, & alia beneficia Ecclesiastica, secularia, & regularia per eos obtenta, & in quibus & ad quæ ius competit, retinere possint.

De clausulis, & [illegible] vacantibus ponendis.

56. Voluit, & ordinauit, quod quando prouidet, seu mandat prouideri alicui de beneficio Ecclesiastico vacante, tunc dari poterunt clausulæ, si petantur, sedi si illud quouis modo, &c. seu per Constitutionem, *Execrabilis*, vacet, ac specialiter reseruatum, inter aliquos litigiosum sit, & eius collatio deuoluta fuerit, & si pro collitigante, vel subrogationem, aut si neutri, vel si nulli, &c. petentes, si tunc li[illegible] specialis [illegible]. Nec detur aliqua generalis reseruatio dispositiue, nisi de super in concessione, speciali, & expressa, ac pure, & non sub conditione, mentio fiat, & tunc reliquæ reseruationes ibi contentæ veniant. Si vero tempore expeditionis inde literarum, generalis reseruatio huiusmodi probari non possit, aut in nomine prouidentibus, seu pro collitigantibus, si neutri, vel si nulli, &c. si expresso, quod ab aliquibus asseritur, illum, cuius beneficium conceditur, Collectorem vel vnicum Subcollectorem, Abbreuiatorem, vel Familiarem, Notarium, aut dictæ Sedis Officialem, fuisse clausula ponatur. Etiam si dictum beneficium ex eo quod tali Collector, vel [illegible] Subcollector, Abbreuiator, vel Familiaris, Notarius, aut dictæ Sedis Officialis fuit, dispositioni Apostolicæ generaliter reseruatum existat, dummodo non sit in eo alicui specialiter ius quæsitum. In reliquis vero nulla clausula detur, vnde reseruatio generalis elici possit, nisi de super signatura per duplex Fiat signata sit, aut reseruatio, vel alias specialiter habeant.

De expressione qualitatum beneficiorum in impetrationibus.

57 Item voluit, quod super beneficijs Ecclesiasticis, de quarum [illegible], videlicet an dignitates, personatus, vel officia sint, aut immineat cura animarum, & ad illa consueuerint, qui per electionem assumi, mentio fiat, aliàs gratiæ desuper factæ sint nullæ. Et si qualitatem huiusmodi, affirmatiuè, vel conditionaliter non exprimantur, negatiua expresse desuper fiat, in beneficijs, quæ tales qualitates, vel ex eis aliquas consueuerint habere.

De [illegible] per contractum Matrimonij.

58 Item, si reseruetur beneficium per contractum Matrimonij, non dentur aliquo modo vacationum de futuro, nec censeatur beneficium reseruatum specialiter, vel affectum; nisi sequatur Matrimonium. [illegible] in beneficijs per promotionem, aut ingressum Religionis, vel assecutionem, vacaturis, ponatur clausula, etiam si non petatur, Cum beneficia huiusmodi præmisso, vel alias quouis modo, &c. præterquam per obitum obtinentis, vacare contigerit, etiam si vacent.

De clausulis ponendis in [illegible] Religionum.

59. Item voluit, quod si petatur, aliquem in Religionem recipi, & sibi de quocumque beneficio Ecclesiastico prouideri, per simplicem Signaturam fiat. Recepto huiusmodi dummodo detur, adiecto, si petens idoneus sit, aut aliud Canonicum non obsistat, & exprimatur, si [illegible] numerus Regularium sit ibidem, cui etiam non derogetur, nisi expresse concedatur. & si numerus iste non existat, ponatur, Dummodo receptionis locus huiusmodi nimium propterea non grauetur. Possintque executores prouisionis huiusmodi, ad receptionem emissionis professionis, non expectato probationis anno, prouidere.

De translatione Religiosorum.

60 Item, si regularis petat sibi de beneficio ab aliquo Monasterio, vel alio regulari loco dependente, prouideri, & appareat expositione huiusmodi, quod alterius Monasterij, vel loci religiosus sit, licitæ ibi translatio non petatur, nihilominus illa veniat.

De clausula. Si ista.

61. Item, quod in literis super beneficijs, per constitutionem *Execrabilis*, vacantibus, ponatur clausula, Si ista est; similiter de quibuscumque narratis informationem facti requirentibus.

Petentibus prouideri de vacaturo, dentur literæ de vacanti.

62. Item, petenti sibi prouideri de vacaturo, dentur literæ de vacanti prout expeditur impetranti.

Reuocatio decimarum, & aliorum [illegible].

63. Item, reuocauit quascumque decimarum, non tamen super pro defensione Fidei Catholicæ in Germania contra hæreticos, & super [illegible] impositarum sub Dat. Idibus Ianuarij anno quintodecimo Pontificatus eiusdem Pauli prædecessoris) necnon subsidiorum vigesimæ, & aliorum onerum impositiones, quæ à prædicto Paulo V. Prædecessore suo ex quauis causa etiam in subsidium expeditionis contra Turcas; & orthodoxæ Fidei hostes, emanarunt; & quascumque facultates super decimarum, vigesimæ, & onerum huiusmodi exactione, quibusuis fructuum, & prouentuum Cameræ Apostolicæ debitorum Collectoribus, & Apostolicæ Sedis Nuncijs, ab eisdem Prædecessoribus concessas. Suspendit quoque ad Suæ Sanctitatis, & Sedis Apostolicæ beneplacitum, quascumque plenarias Indulgentias, ab eisdem Prædecessoribus ex quauis causa etiam expeditionis huiusmodi concessas, si quæ per Nuncios, vel Quæstores [illegible] necnon deputandi, & [illegible] endi Confessores, qui plenarie absoluant, & alia faciant ad earundem Indulgentiarum impetrandum effectum, reliquasque facultates, quas Indulgentias quomodolibet concernentes, præterquam quoad ea in quibus Indulgentiæ, & facultates, in aliqua sui parte sint sortitæ effectum, ita vt illis, qui impendentes manuum eis in literis Indulgentiarum huiusmodi, sunt concessi sint facultatem eligendi Confessorem, qui absoluant eos plenarie in mortis articulo, per huiusmodi suspensionem non præiudicetur, quin facultate ipsa vti possint in futurum. Decreuit quoque irritum, & inane quicquid facultatum reuocatarum earundem prætextu imposterum contigerit attentari.

Reuocatio facultatum recipiendi pretium Officiorum.

64. Item, reuocauit, cassauit, & annullauit, ac irritas declarauit quascumque facultates percipiendi pretium Officiorum Romanæ Curiæ pro tempore vacantium, in toto vel in parte, ac quasuis concessiones, & collationes, aliasq. dispositiones per fel. rec. Greg. XV,

præ-

prædecessorum suum de dictis officijs, etiam ex die collationũ, concessionum, & dispositionum earumdem in antea vacaturis, in fauoré quarumcumque personarum, Ecclesiarum, Monasteriorum, Piorum locorum, collegiorum, seu eorum mensarum etiam perpetuo etiã in vim contractus, & ex titulo oneroso, & sub alia quauis verborum forma, quam, & præmissorum tenore pro expressis haberi voluit, cõcessas, & factas, quo ad Officia, quæ post obitum ipsius prædecessoris vacarunt, & imposterum quomodolibet vacabunt.

Item reuocauit quoque, cassauit, & annullauit, ac irritas declarauit, quascumq infeudationes, inuestituras, gratias, concessiones quoquomodo etiam in emphyteusim, ad tẽpus, seu in perpetuum, etiam Motu proprio, & de plenitudine potestatis, ac etiam quibusuis derogatoriarum derogatorijs (extra tamen Consistorium, & sine S.R.E. Cardinalium consilio, & consensu) a die constitutionis fel. rec. Pij Papæ V. prædecessoris sui super prohibitione alienandi, & infeudãdi Ciuitates, & loca S.R.E. sub Dat. Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo sexto, quarto Kal. Aprilis, Pontificatus sui Anno secundo, vsque in præsentem diẽ, per quoscũque Rom. Pont. suos prædecessores, aut mãdato, vel auctoritate eorum, quomodocũque, ac qualitercũque, & quouis colore factas, & concessas, de Ciuitatibus, Terris, Oppidis, Castris, Arcibus, & locis S.R.E. & Sanctæ Sedis Apostolicæ & tam mediate, quam immediate subiectis, tunc, videlicet de tempore dictarum infeudationũ, inuestiturarũ, gratiarũ, & concessionum, nondum deuolutis. Necnon quascũque prorogationes, & extensiones quarumcũq infeudationũ, inuestiturarum, gratiarum, & concessionum de dictis Ciuitatibus, Terris, Oppidis, Castris, Arcibus, & locis, tunc, videlicet de tempore dictarũ prorogationum, & extensionũ nondum finitarũ quibusuis personis cuiuscumque gradus, status, & cõditionis, ac præeminentiæ, etiamsi Imperiali, Regali, Ducali, aut alia quauis præfulgeant dignitate, etiam in vim contractus, ex quocũque titulo, etiam oneroso, & per quascumque, tam sub plumbo, quam in forma Breuis sub Annulo Piscatoris, aut etiã alias quomodocumque, & qualitercumque, expeditas literas, ac sub quauis verborum forma, quam, & præmissorum omnium tenores Sanctitas Sua pro expresso haberi voluit, latissimè extendendos.

Quòd fructus in Tertia parte augeri possint vigore clausulæ.

65 Item, cùm nonnulli in impetrationibus beneficiorum ecclesiasticorum pro tẽpore vacantium, & certo modo vacaturorum, asserendo, illorum fructus, &c. certum per eos expressum annuum valorem non excedere, nonnunquam obtineant a Sanctitate Sua, vt huiusmodi valorem annuum augere possint, vt veritas possit in confectione literarum super huiusmodi impetrationibus, summa, aut valor annuus exprimi, aliter desuper non specificato: ne de veritate huiusmodi concessionis imposterum hæsitari contingat, Declarauit, prætextu concessionis huiusmodi, valorem ipsum vsque ad Tertiam partem valoris expressi, & in prima, quæ desuper fiet literarum expeditione, dumtaxat augeri posse, & eas, quas, literis iam expeditis cum expressione valoris specificati, aut non integro augmento prædicto, denuo super expediri contigerit literas, cum aliquo augmento valoris huiusmodi, nullius esse roboris, vel momenti, etiam si motu proprio beneficiales gratiæ, & dispositiones quęcumque a Sanctitate Sua emanauerint.

De absolutione censuris.

66 Item, ne personis, pro quibus literæ Suæ Sanctitatis emanabunt, ob generalem absolutionem a censuris ecclesiasticis, quibus ligati forent, ad eorum effectum indifferenter concedi, & in literis Apostolicis apponi solita, præstetur occasio censuras ipsas vilipendendi, & insordescendi in illis, statuit, & ordinauit, huiusmodi absolutionem, & clausulam in literis, quæ in futurum cum illa concedi contingent, non suffragari non parentibus rei iudicatæ, incendiarijs, violatoribus ecclesiarum, falsificatoribus, & falsificatas procurãtibus literas, & supplicationes Apostolicas, & illis vtentibus, receptatoribus, & fautoribus eorum, ac res vetitas ad infideles deferentibus, violatoribus ecclesiasticæ libertatis, via facti, ausu temerario, Apostolicis mandatis non obtemperantibus; & Nuncios, vel executores, Apostolicæ Sedis, & eius Officialium, & eius cõmissa exequẽtes, impedientibus, qui propter præmissa, vel aliquod eorum excommunicati a iure, vel ab homine per quatuor menses, scienter excommunicationis sententiam huiusmodi sustinuerint; & generaliter quibuscumque alijs, qui censuris aliquibus, etiam aliis, quam vt præfertur, quomodolibet ligatis, in illis per annum continuum insorduerint.

Officiales non exigant vltra debitum.

67. Item, idem D.N. exactionibus, quas Sanctitatis Sua, non sine displicentia, plerumque fieri intellexit per Officiales Romanæ Curiæ; qui constitutis sibi emolumentis pro exercitio Officiorum quæ obtinent, non contenti, vltra, a prosequentibus negotiorũ quorumdam expeditionem in eadem, exigere non verentur, obuiare volens, districte præcipiẽdo omnibus, & singulis, quorum Officia in eadem Curia obtinentibus, ne de cetero quicquam prætextu Officiorum, quæ obtineant, quouis eo ore, etiam celerioris expeditionis, vltra emolumenta eis debita exigere, seu ad hũc effectum expeditionem eorum, quæ eis incumbunt, malitiose differre, sub excommunicationis, & præter illam, suspensionis a perceptione emolumentorum huiusmodi pro prima ad semestre, & pro secunda ad annum, & pro tertia vicibus, quibus sic excederẽt, priuationis Officiorum per eos obtentorum, in quibus sic excesserint, pœnis. Ac voluit, quod S.R.E. Vicecancellarius, & Camerarius, excedentes ipsos, respectiue prout eis subsunt, per subtractionem emolumentorum eorumdem, ac alias, vt præfertur, compellant ab huiusmodi illicitis exactionibus abstinere, & contrafacientes per prædictas pœnas, & alias, prout melius expedire viderint, procedant.

Reseruatio beneficiorum vacantium in Sede Apostolica vacante.

68. Item S.D.N. prouidè considerans, consueuisse quandoque Romanos Pontifices prędecessores suos, beneficia, quæ vacante Sede Apostolica vacare contigerat, dispositioni suæ reseruare, intendens de beneficijs huiusmodi tam Cõclauistis, quam pauperibus Clericis, & alijs benemeritis personis prouidere: omnia, & singula beneficia per regulas Cancellariæ Apostolicæ, aut quaslibet alias Apostolicas Constitutiones temporales Romani Pontificis pro tempore existentis dispositioni quomodolibet, & ex quauis causa reseruari solita, quæ à die obitus fel. rec. Gregorij XV. prædecessoris sui vsque ad diem supradictã septimam Augusti vacauerũt, & de quibus per quoscumque Ordinarios Collatores tunc dispositum non fuerat, suæ dispositioni reseruauit, decernens irritum, &c.

Reuocatio indultorum non superuenientę.

69. Item, quia ad importunam nonnullorum suggestionem quandoque contigit, Prædecessores suos Rom. Pontifices pro tempore existentes, sub contractorum debitorum, vel diuersis alijs prætextibus concessisse, & indulsisse beneficiatis, vt fructus suorum beneficiorum, aut partem eorum anticipatis solutionibus ad tẽpus elocare, vel erga creditores, aut quascumque alias personas obligare, vel hypothecare, in solutũ dare, aut alias quomodolibet de eis disponere liceat ad tempus minime restrictum ad vitam supplicantium, cum grauis successorum præiudicio, & ecclesiarum detrimento. Ideo indemnitati ecclesiarum, & successorum in beneficijs huiusmodi salubriter consulere volens: reuocauit, cassauit, & annullauit omnia, & singula indulta, & facultates in ea parte, qua necdum verè, & realiter suum sortita effectum, per quoscumque Rom. Pontifices Prædecessores suos hactenus ad fauorem quarumcumque personarum concessas, quibus eis, vel eorũ singulis vllo modo, & ex quauis causa, vel prætextu permittitur, fructus certos, vel incertos, iura, obuentiones, & emolumenta quæcumque quorumlibet beneficiorum per eos obtentorum anticipatis solutionibus vltra vnicum annum elocare, arrendare, ad firmam, vel responsionem concedere, vel eos ad fauorem quarumcũque personarum quomodolibet obligare, vel hypothecare, insolutum dare, aut de eis quomodolibet, & ex quauis causa disponere pro tempore ad vitam beneficiatorum, & tempus, quo beneficia huiusmodi obtinuerint minimè restricto, & coarctato, illorum tenores, &c. decernens irritum, &c.

Quod Cardinales non comprehendantur in regulis factis.

70. Item, cum S.R.E. Cardinales ipsi D.N. assistant, ac propterea debeant specialibus prærogatiuis, & priuilegijs gaudere, idem D.N. statuit, ordinauit, decreuit, & declarauit, quod in quibuscũque Constitutionibus, & regulis per Sanctitatem Suam imposterũ post hanc primam editionem, & suarum Constitutionum, & regularum publicationem, faciendis, non includantur ipsi Cardinales, nisi illæ eorumdem Cardinalium fauorem concernant, vel ipsæ Constitutiones edendæ de eorumdem Cardinalium, vel maioris partis eorum, consilio, editæ fuerint.

De potestate concessa D. Vicecancellario, & Cancell. Regenti.

71. Primò, quod possit committere absolutionem illorum, qui ignoranter in supplicationibus, vel in literis Apostolicis, aliquid scriberent, corrigerent, vel delerent.

Item, quod possit corrigere nomina, & cognomina personarum, non tamen eorum, quibus gratiæ, & concessiones fiunt, ac beneficiorum, dum tamen de corpore constet.

Item, quòd possit omnes causas beneficiales etiam nõ deuolutas, committere in Curia, cum potestate citandi ad partes.

Item, quod processus Apostolica auctoritate decretos aggrauare possit, cum inuocatione brachij secularis, & sententias executioni demandari facere contra intrusos, & intruendos per literas Apostolicas desuper conficiendas, & non alias.

Item, quòd possit signare supplicationes, manibus duorum Referendariorum signatas, de beneficijs ecclesiasticis, secularibus, & regularibus dispositioni Apostolicæ generaliter non reseruatis, quorũ cuiuslibet valor centum florenorum auri de Camera, vel totidem in alia moneta secundum communem æstimationem valorem annuum non excedet.

Item, quod possit signare supplicationes, etiam duorum Referendariorum manibus signatas, de nouis prouisionibus, Si neutri, & subrogationibus pro collitigantibus, in quibus non detur clausula, generalem reseruationem importans.

Item, quòd possit, ad Ordines suscipiẽdos arctatis prorogare terminos de dictis suscipiendis Ordinibus, vsque ad proxima tũc a iure statuta tempora, in quibus sic arctati successiue ad ipsos Ordines promoueantur.

Placet, publicentur, & describantur M.
Papa subscripsit.

Lecta, & publicatæ fuerunt suprascriptæ regulæ, & ordinationes, & Constitutiones in Cancellaria Apostolica ab vno ex R.P.D. Magistri Præsidentia Abbreuiatoribus, Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo sexcentesimo vigesimo tertio, die vero vigesima prima mensis Octobris, Pontificatus præfati Sanctissimi D. N. Anno Primo. *Publicatio in Cancellaria ... 1623.*

Petrus Gentilis Procustos.

Indictio Orationis Quadraginta Horarum ad diuinum auxilium initio sui Pontificatus, pro salutari Catholicæ Ecclesiæ regimine implorandum. VII.

Similes indictiones vide sup. in constit. 1. Sixti V. tom. 2. pag. 369.

rijs non tamen inuenitur sub hac forma Orationis Quadraginta Horarum, sed sub forma Iubilei, quod etiam indixit Greg. XV. in sua const. 2. Spiritus, hic sup. pag. 277.

Edita Anno Dom. 1623.

V R B A N V S P A P A V I I I.

VNiuersis Christifidelibus, ad quos præsentes literæ peruenerint, salutem & Apostolicam benedictionem.

Æternus rerum Conditor, cuius iudicia abyssus multa, eò vel maximè imperscrutabilis, eius sapientiæ atque inexhaustæ potentiæ thesauros recludit, & manifestat, quod maximus in rebus, non fortiorū, sed imbecilliorum opera plerumque vti non dedignatur. Quod quidem in Catholicæ Ecclesiæ administratione, quam in hac temporum difficultate nullo modo nostrorum suffragio meritorum, sed eius misericordia Nobis demandatam agnoscimus, tantò luculentiùs apparet, quanto maiora earum, quibus circumdamur infirmitatum argumenta ex ætate dignoscimus. Hinc fit, vt quemadmodum misericordiam Dei humillime suscepimus, ita etiam trepide vereamur, ne ingentioneré prægrauati, Christiani orbis necessitatibus Apostolica prouidentia, vt par est, succurrere valeamus. Tantæ rei cogitatione permotis, illud Nobis sæpius occurrit, beati planè illum esse, quem Deus ipse erudierit, ac ne facies nostræ confundantur, ad eum, vt illuminemur accedendum esse.

§ 1. Quoniam verò tanti Regis Maiestatem tum propriis cuiusq. tum etiam aliorum orationibus adire certum est; id vt facilius assequi possemus, Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum exempla Nobis ob oculos proponentes, vniuersis Christifidelibus Iubileum de more indicere statuissemus, vt saluberrimis pœnitentiæ operibus orationes focarent, & rogantium merita cumulassent, & diuinæ Nobis largitatis munera vberiùs impetrassent. Verum habita temporis ratione, necnon aliis æquissimis causis, ea qua decet maturitate perpensis, aliam opportuniorem spiritualibus, quibus vrgemur necessitatibus, consulendi rationem inire decreuimus.

§ 2. Piam igitur Quadraginta horarum orationem in Ecclesia Lateranensi, ac Principis Apostolorum, & Sanctæ Mariæ Maioris Basilicis, necnon in vna seculari, & altera regulari Ecclesiis cuiuslibet regionis Almæ Vrbis nostræ, per dilectum filium nostrum in eadem Vrbe Vicarium in spiritualibus generalem, extra verò dictam Vrbem, in quibuslibet virorū tam secularium, quam regularium Ecclesiis vbilibet existentibus per Ordinarios locorum proxima, vel altera subsequenti hebdomada post præsentium notitiam respectiue designandis, & quoad Ecclesias, & Basilicas Vrbis prædictæ Quarta, & Sexta Feriis, ac Sabbato præsentis, & sequentis hebdomadæ; quo verò ad Ecclesias extra Vrbem, diebus ab eisdem Ordinariis pro vtraque hebdomada præscribendis, inchoandam, & semel pro quaslibet Ecclesia peragendam, tenore præsentium indicimus, & instituimus; ad quas quidem Ecclesiam Lateranensem, ac Basilicas Nos ipsi priuatè accedere, eidemque orationi interesse statuimus.

Feriis, diebus assignatis quando assistendum sit.

§ 3. Et propterea, vt diuinam opem efficacius imploremus, & simul effusis multorum precibus, fructuosius exaudiamur: omnes, & singulos vtriusque sexus Christifideles vbique existentes enixè in Domino hortamur, & paterna caritate monemus, vt durante oratione prædicta, pias ad Deum preces effundant, vt Ecclesiam suam Sanctam tueatur, & protegat, hæreses vndique euellere, & exstirpare, Fidem Sanctam Catholicam augere, & propagare, pacemq. & concordiam largiri dignetur. Nobis verò vires tribuat, quibus susceptum onus ad eius nominis gloriam, fideliumq. & animæ nostræ salutem, administrare valeamus.

§ 4. Quæ, vt eo libentiùs præstare studeant, quò vberius spiritualibus muneribus, & gratiis a Nobis se refectos esse cognouerint, de omnipotentis Dei misericordia, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius, auctoritate confisi, Omnibus, & singulis prædictis verè pœnitentibus & confessis, ac sacra Communione refectis, qui quamcumque Ecclesiam vbi oratio eiusmodi indicta, & instituta fuerit, deuotè visitauerint, & ibi per aliquod temporis spatium, prout vnicuique suggeret deuotio, pias ad Deum, vt præfertur, preces effuderint; Monialibus verò similiter verè pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, quæ tempore orationis prædictæ in suorum Monasteriorum Ecclesiis similiter, vt supra orauerint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus.

§ 5. Necnon eisdem fidelibus etiam cuiuscumque Ordinis, Congregationis, & Instituti regularibus vtriusque sexus facultatem impertimur, eligendi sibi presbyterum Confessarium tam secularem, quàm cuiusuis Ordinis, & Instituti regularem ex approbatis, ab Ordinariis locorum, qui eos ab omnibus & singulis peccatis, criminibus, excessibus, & delictis, non tamen a casibus contentis in literis, quæ die Cœnæ Domini legi consueuerunt, necnon violationis immunitatis, & libertatis Ecclesiasticæ, ac clausuræ Monasteriorū Monialium, si videlicet sine necessaria, & vrgenti causa, ac sine Superiorum licentia, vel etiam si causa, & licentia abutentes, prædicta Monasteria ingressi fuerint, necnon violentæ manus iniectionis in Clericum, ac singularis certaminis, siue duelli, ac aliis etiam casibus tam a Nobis, quam a prælato nostro in dicta Vrbe Vicario, & locorum Ordinariis respectiue reseruatis, nec etiam a quauis excommunicatione ab homine lata in foro conscientiæ tantum, hac vice dumtaxat absoluere, iniuncta tamen eis, & eorum cuilibet pœnitentia salutari, ac aliis iniungendis, possint, & valeant.

Ordinariis locorum mandat publicationem.

§ 6. Mandantes insuper Venerabilibus fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis quibuscumque Ecclesiarum Prælatis, & locorum Ordinariis in virtute sanctæ obedientiæ, vt cum harum nostrarum transumpta, seu exempla acceperint, illas statim per suas Ciuitates, Diœceses, & Territoria publicent, & publicari faciant, gregemque eorum curæ diuinitus commissum, vt corde contrito, & humiliato piæ huiusmodi orationi, vt præfertur, intersint, sedulò moneant. Per præsentes autem super aliqua irregularitate publica, vel occulta nota, defectu, incapacitate, aut inhabilitate quomodolibet contracta, nec etiam in foro conscientiæ dispensare, vllamve facultatem dispensandi tribuere non intendimus. Declarantes, has ipsas præsentes quoad absolutionem in foro conscientiæ tantùm, non autem in foro fori consequendam, vllo modo suffragari.

Contrariis derogat.

§ 7. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quorumcumque Ordinum, Congregationum, & Institutorum regularium, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus, & Institutis quomodolibet concessis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis etiam si de illis, eorumq. totis tenoribus specialis, specifica, & indiuidua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, aut expressio habenda, vel quæuis alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac formam in illis traditam penitus pro seruata habentes, hac vice specialiter, & expressè ad effectum præsentium tantùm derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis eadem fides.

§ 8. Volumus autem, vt præsentium transumptis, vel exemplis etiam impressis manu alicuius Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides vbique gentium, & locorum adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die xxii Octobris MDCXXIII. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Extensio Indulti recitandi Officium, & Missam celebrandi de Beata Margarita de Cortona, Moniali Tertii Ordinis S. Francisci pro omnibus tam Viris, quam Mulieribus d. Ordinis vbique existentibus. VIII.

Edita Anno Dom. 1623.

V R B A N V S E P I S C O P V S
Seruus Seruorum Dei, Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

CÆlestis aquæ flumen, quod ab inexausto vitæ fonte procedens impetu perpetuo fluit, fidelium mentes septem charismatum donis felici inundatione fœcundans, multo cernitur admirabilior, cū erga vascula infirmiora, & sexum consilii imbecillioris appones cor suum, misericordiam suarum diuitias superabundanter elargitur.

§ 1. Alias siquidem fel. rec. Leo Papa X. prædecessor noster ex præclaris attestationibus a piæ mem. Bonifacio VIII & Eugenio IV. Romanis Pontificibus etiam prædecessoribus nostris de B. Margarita de Cortona, Moniali Tertii Ordinis S. Francisci de Pœnitentia prolatis motus, quòd Festum ipsius B. Margaritæ cum Officio, nec Virginis, nec Martyris in Ecclesia S. Margaritæ Ciuitatis Cortonen. singulis annis die xxij. mensis Februarii celebrari, eademque B. Margarita à quibusuis Christifidelibus in Ciuitate prædicta, & illa Diœcesi priuatim, & publicè venerari, liberè, & licitè valeret, Apostolica auctoritate indulsit, prout in suis exinde confectis literis plenius continetur.

§ 2. Nuperrimè verò Congregatio Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium super Sacris Ritibus Deputatorum, considerata sanctimonia prædictæ B. Margaritæ, quæ à trecentum annis, & vltra continuo miraculorum splendore coruscat, necnon mirabili illius corporis integritate, quæ his etiam diebus supra naturæ vires odorem efflat suauissimum, ad instantiam non solùm Cleri, & Populi Cortonen. sed etiam Fratrum Ordinis S. Francisci de Obseruantia, in incupatorum dilectorum filiorum ad omnes eiusdem Ordinis Sancti Francisci viros, & mulieres indultum prædictum extendi posse, habito super hoc fel. mem. Gregorii Papæ XV. similiter prædecessoris nostri beneplacito, ac omnibus eiusdem S. R. E. Cardinalibus vnanimiter consentientibus, decreuit.

§ 3. Quare pro eorumdem Cleri, & Populi, ac Fratrum parte, Nobis nuper fuit humiliter supplicatum, quatenus pro eorum desiderio, vt infra, annuere de benignitate Apostolica dignaremur.

Quod hic confirmat.

§ 4. Nos igitur attendentes, quod sicut ipsa Beata Margarita coruscat in Cœlis, ita quasi multiplici rutilantium honore gemmarum corona decora, Cœli vniuerso præfulgeat; Cleri, & Populi, ac Fratrum prædictorum singulares personas a quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes; necnon literarum prædictarum, & inde secutorum quorumcumque tenores præsentibus pro expressis habentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, De voto eiusdem Congregationis S. R. E. Cardinalium super Ritibus Ecclesiæ deputatorum, indultum, & decretum super eorrectas literas huiusmodi ad omnes, & singulas personas, tam viros, videlicet quam mulieres, nunc, & pro tempore existentes eiusdem Ordinis S. Francisci, eorumque Ecclesias, tam intra Italiam, quam extra eam vbicumque consistentes; ita quod ex nunc de cetero perpetuis futuris temporibus, possint huiusmodi Festum dictæ B. Margaritæ in extum Ecclesiis huiusmodi quotannis dicta die xxij. Februarii, cum Officio, nec Virginis, nec Martyris celebrare, & eidem Beatam

Beatam Margaritam priuatim, & publicè venerari, liberè, & licitè possint, & valeant; Apostolica auctoritate prædicta extendimus, ac extensam, & extensas, ex nunc esse, & fore dictasq. personas desuper à quoquam quouis prætextu, colore, vel ingenio molestari, perturbari, aut quoquomodo impediri nullatenus vnquam posse; necnon quicquid secus super his a quoquam quauis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane dicta auctoritate decernimus.

Contrariis obuiat. § 5. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit, regula nostre de gratijs ad instar non concedendis, alijsque quibusuis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus illis, quæ dictus Leo prædecessor in dictis literis voluit non obstare, cæterisque contrarijs quibuscumque.

§ 6. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostræ absolutionis, extensionis, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius, se nouerit incursurum.

D. P. An. 31. 13. Decemb. Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ MDCXXIII Idibus Decembris, Pontific. Nostri Anno I.

IX. Priuilegia, Indulta, Gratiæ, & Exemptiones pro Dapiferis, qui huic Sanctissimo Pont. cæterisque S.R.E. Cardinalibus in Conclaui, in quo Summus Pontifex fuit electus, inseruierunt.

URBANUS EPISCOPUS
Seruus seruorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Edita A. D. 1623.

Exordium. ROmanus Pontifex, ad quem gratiarum omnium distributio spectat, & pertinet, singulorum merita, & probitatem æqua lance perpendens, personas illas potiori fauore attollere, maiorique prærogatiua decorare consueuit, quas sibi, & Sedi Apostolicæ obsequiosas, & in laboribus, & vigilijs pro eadem Sede sustinendis indefessas, & pluribus cognoscit meritis adiuuari.

§ 1. Hinc est, quod Nos volentes dilectos filios, nostrum, dum Cardinalatus honore fungebamur, & Venerabilium fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium Dapiferos, qui Nobis, & eisdem Cardinalibus in Conclaui in quo Nos, diuina fauente clementia, ad Summi Apostolatus apicem assumpti sumus, existentibus inseruierunt, quique ea de causa labores, & incommoda plura subierunt, habita ratione obsequiorum, fauoribus, gratijs, & priuilegijs pro cuiuscumque meritis honorare.

§ 2. Ac eosdem Conclauistas, & eorum singulos à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsq. Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis a iure, vel ab homine, quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes; Motu proprio, non ad ipsorum Dapiferorum, vel alterius pro ipsis Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex mera liberalitate, certaq. scientia nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, eosdem Dapiferos, & eorum singulos, in veros, indubitatos, & non fictos familiares, continuos Commensales nostros, & eos, qui ex illis Clerici existunt, seu militiæ Clericali adscribi desiderant, quosque tres ex prædictis Cardinalibus in quolibet ordine antiquiores gradu, nobilitate, & alijs meritis dignos, tali dignitate iudicauerint, in nostros, & Apostolicæ Sedis Notarios, sine tamen præiudicio dilectorum filiorum Notariorum de numero Participantium, tenore præsentium recipimus; & tam illos, quam alios Dapiferos singulos, qui sigillatim ab eisdem tribus Cardinalibus digni tali honore approbati fuerint, Sacri Palatij, & Aulæ Lateranen. Comites, & Milites; ac tam illos, quam alios omnes, & quoscumque Dapiferos indistincte, qui Nobiles nõ sunt, Nobilesque quique Vrbis, vel alicuius alterius ex Ciuitatibus temporali dominio dictæ Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subiectis Ciues esse voluerint, singulos in ea ipsa Ciuitate, quam sigillatim quisque eorum elegerit, & ad quam se ab eisdem Cardinalibus admitti petierit, veros Ciues ad instar, & nulla prorsus differentia inter eos, & singulos alios veros, originarios, & antiquissimos etiam nobiles, & participantes Ciues ipsius Vrbis, vel Ciuitatis itaut ipsum Ius Ciuitatis ad quoscumque illorum hæredes eodem modo transeat; creamus, constituimus, & assignamus; ac Nobilitatis, & Ciuilitatis titulo, honore, & insignibus decoramus, aliorumque familiarium continuorum Commensalium Nobis actu in Palatio nostro Apostolico seruientium, & ipsius Tinello comedentium, & bibentium, nostrorum, & Sedis prædictæ Notariorum, Palatijq. & Aulæ prædictarum Comitum, Militum, & Nobilium, ac Ciuium huiusmodi originariorum numero, & consortio fauorabiliter aggregamus, ac pro veris, indubitatis, & non fictis Familiaribus, continuis Commensalibus, ac Notarijs nostris, Comitibusque, Militibus, Nobilibusque, ac Ciuibus deinceps haberi, & reputari volumus, & mandamus.

§ 3. Eisq. vt in quibuscumque impetrationibus, concessionibus, & literis tam gratiam, quam iustitiam concernentibus, se Familiares, continuos Commensales nostros, & Comites, Milites, Nobiles, ac Ciues etiam originarios nominare, nec propterea impetrationes, concessiones, & literæ ipsæ subreptionis vitio subiaceant, sed validæ, & efficaces existant; ac ex nunc deinceps in perpetuum omnibus, & quibuscumque, ac prorsus similibus antelationibus, antelationum prærogatiuis, priuilegijs, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, decretis, declarationibus, derogationibus, mandatis, suspensionibus, fauoribus, gratijs, priuilegijs, indultis, ac iuribus, quibus alij nostri familiares tempore Dei assumptionis nostræ ad Summi Apostolatus apicem, ac quibus alij eiusdem Sedis Notarij etiam de numero Participantium existentes, etiamsi habitum, & rochettum Notariorum ipsius Sedis non deferant, Palatijq. & Aulæ prædictarum Comites, & Milites, ac Nobiles, & Originarij, ac antiquissimi Ciues quidē Vrbis vel Ciuitatis, quam, vt præfertur, elegerint quicumque ex vtroque Parente vere Nobili, & Ciue originario, & antiquissimo procreati de iure, statuto, cõsuetudine, vel alias ex aliquo speciali priuilegio, seu alias etiam per quascumque literas, seu cõstitutiones Apostolicas pro tẽpore editas vtuntur, potiuntur, fruuntur, & gaudent, ac vti, potiri, frui & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, vbiq. locorum in iudicio, & extra sine tamen eorũdem Notariorum de numero Participantium præiudicio, vti, frui, potiri, & gaudere, libere, & licite valeant, realiter, & integre, in omnibus, & per omnia etiamsi in Vrbe & Ciuitate huiusmodi non habitauerint, perinde ac si de vere nobili genere ex vtroque Parẽte originario, & antiquissimo Ciue procreati forent, & huiusmodi prærogatiuæ, priuilegia, exemptiones, gratiæ, fauores, concessiones, indulta, & iura, quæ pro alijs Nobilibus, & Ciuibus originarijs emanarunt, & quæ ratione Nobilitatis, & Ciuilitatis naturalis, & originariæ alijs competunt, pro eisdem Dapiferis in specie emanassent, seu emanarent, & eis naturaliter de iure, statuto, consuetudine, fundatione, vel alias competerent, earumdem tenore præsentium indulgemus.

§ 4. Ac singulos Dapiferos prædictos à solutione, & exactione Decimarum Ecclesiasticarum vbique locorum, & ex quacumque quantumuis vrgentissima, & inexcogitabili causa, & occasione, & ad instantiam Imperatoris, Regum, & Rerumpublicarum, etiam Venetiarum, & quorumcumque aliorum Principum impositarum, & imponendarum pro tempore liberamus, & eximimus, liberosque, & exemptos fore, & esse decernimus. Exemptio a solutione decimarum.

§ 5. Ipsisque Dapiferis singulis quoscumque fructus, redditus, & prouentus Ecclesiasticos, tam occasione pensionum annuarũ ipsis, vel eorum alicui reseruatarum, quam ratione omissionis recitationis Horarum Canonicarum indebite perceptos, cuiuscumque quantitatis fuerint, gratiosè remittimus, & condonamus.

§ 6. Ac cum eis super inhabilitate per eos propterea quomodolibet contracta, vel etiã ex eo, quòd censuris huiusmodi ligati Missas, & alia Diuina Officia, dummodo tamen non in contemptum Clauiũ celebrauerint, aut alias diuinis se immiscuerint, vt illa, & eisdem præmissis non obstantibus, ad omnes etiam sacros, & presbyteratus ordines alias rite promoueri, & in illis, ac in susceptis per eos alias rite ordinibus, etiam in altaris ministerio ministrare etiam libere, & licite valeant, dispensamus. Dispensatio super inhabilitate ... Conc. Trid. sess. 23. cap. 23. & 12.

§ 7. Ac eosdem Dapiferos, si qui eorũ defectum natalitũ ex quocumque damnato, & illicito coitu, etiamsi ex nobilissimis Parentibus, & vilibus fœminis forsan procreati sint, etiamsi legitimati, aliàs existant, legitimamus, omnemq. ab illis genituræ huiusmodi maculam, siue notam abstergimus, & abolemus, ac natalibus restituimus. Legitimatio Dapiferorum illegitimorum.

§ 8. Ac cum eorum singulis, vt in quibuscumque bonis paternis, & maternis, & aliorum cõsanguineorum, seu cognatorum, vel aliorum quorumcumque, non tamen feudalibus, & emphyteuticis, aut Ecclesiasticis, vel ab Ecclesia acquisitis, ac sine præiudicio venientium ab intestato, vel ex fideicõmisso, seu alias de iure valida dispositione succedere, & illa donationis, vel alio quouis titulo cõsequi, & habere ac ad æquales portiones, cum legitimis succedere, eos ad omnia iura legitima, successiones ex testamento, vel ab intestato, hæreditates legata, libertates restituendo, & reintegrando realiter, & cum effectu. Habilitatio ad successionem bonorum ... De testamento ...

§ 9. Necnon ad dignitates, honores, & quæcumque alia officia secularia publica, vel priuata etiam assumi, illaque gerere, & exercere in omnibus, & per omnia, ac si de legitimo matrimonio procreati forent, ac eodem defectu non obstante, si aliud canonicũ eis non obstat impedimentum, ac clericali charactere qui illo nõdum insigniti sunt, insigniri, ac ad omnes etiam sacros, & presbyteratus ordines, si nondum ad illos promoti sunt, promoueri, ac postmodum charactere, & ordinibus huiusmodi, illorumque priuilegijs, vti ac in eisdem ordinibus etiam in altaris ministerio, ministrare, ac quęcumque & qualiacumque cum cura, & sine cura beneficia Ecclesiastica, etiamsi personatus, administrationes, & officia etiam curata, & electiua in Cathedralibus, etiam Metropolitanis, vel Collegiatis Ecclesijs, seu Parochiales Ecclesiæ, vel earum perpetuæ Vicariæ, ac Canonicatus, & Præbendæ, non tamen in Cathedralibus; ac Dignitates, non tamen in eisdem Cathedralibus post Pontificalem maiores, nec principales in Collegiatis Ecclesijs huiusmodi fuerint, si sibi alias canonice conferantur, aut ipsi eligantur præsententur, vel alias assumantur ad illa, & instituantur in eisdem, recipere, & dummodo plura simul non sint, quam quæ a Concilio Tridentino permittuntur, retinere libere, & licite valeant, similiter dispensamus. ... Trident. sess. 24. cap. 12. de reformat.

§ 10. Quòdque omnes, & quæcumque gratiæ, prouisiones, cõmendæ, ac præsentes, & quæuis aliæ literæ Apostolicæ, ac etiam in forma Breuis pro illis expediendis gratis vbique expediantur, tam de capienda possessione nomine Cameræ Apostolicæ, quam in fauorem literarũ Apostolicarũ, vbi illis super prouisionibus quorũcumq. beneficiorum Ecclesiasticorum dari poterunt, prout nostris familiaribus, continuis Commensalibus etiam gratis dentur, & concedantur, ac dari, & concedi debeant, præcipimus, & mandamus.

§ 11. Ac Dapiferis prædictis, & eorum singulis, vt quicumque loci Ordinarij, vel Canonici Metropolitanarum, seu aliarum Ecclesiarum, aut personæ quæcumque Ecclesiasticæ, tam in Romana Curia, quam extra eam ad id per eos, & eorum singulos eligendi, seu eligendæ, quascumque pẽsiones annuas eis, & eorum singulis super

qui-

quibuscumque fructibus, redditibus, & prouentibus quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura, secularium, aut quorumuis Ordinum regularium, seu fructus, redditus, & prouentus huiusmodi beneficiorum reseruatas, seu reseruatos, ac reseruandas, seu reseruandos, etiamsi alias, semel, vel pluries translatae, seu translati fuerint, vsque ad summam centum ducatorum similium in toto, vel in parte, ac etiam mortis articulo cassare, & extinguere, ac postquam cassatae fuerint, alias similes pensiones annuas, seu fructus, redditus, & prouentus huiusmodi vsque ad summam predicta vni, vel pluribus alijs personis Ecclesiasticis per eosdem Dapiferos, & eorum singulos nominandis, & quaecumque, quotcumque, & qualiacumque beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus similiter eis quoad vixerint, vel eorum procuratoribus legitimis, eisdé modo, & forma, quibus eisdem Dapiferis reseruatae, seu reseruati fuerint, etiam absque beneficia praedicta obtinentium consensu, integré persoluendas, seu persoluendos, & per eos percipiendas, exigendas, & leuandas, seu percipiendos, exigendos, & leuandos, reseruare, constituere, concedere, & assignare valeat, atque in possessione dictas pensiones exigendi, in qua ipsi Dapiferi tempore translationis per eos praesentium vigore faciendae existebant, in omnibus, & per omnia surrogati esse censeantur, ei a concedimus, & indulgemus.

Cumulatiuè concessa. §. 12. Et si similem gratiam a Praedecessoribus nostris alias forsan obtinuerint, seu quilibet eorum obtinuerit, illius effectu cumulatiue eos gaudere, & potiri volumus. Decernentes, ipsas translationes, & nouas reseruationes, constitutiones, & assignationes pensionum, seu fructuum, redditum, & prouentuum huiusmodi plenam roboris firmitatem obtinere, ipsosque beneficia, super quorum fructibus, redditibus, & prouentibus reseruatae fuerint, obtinentes, ad illas persoluendas efficaciter obligatos fore.

Dispensatio super gestatione habitus Clericalis et Tonsura, et Pensiones ... vsque ad summam 200. ducatorum ... § 13 Ac eisdem Dapiferis, quòd ratione quarumcumque pensionum eis, & eorum cuilibet super quibuscumque beneficijs Ecclesiasticis, vt praefertur, vel alias quomodolibet qualificatis, non tamen vltra summam ducentorum ducatorum pariter pro quolibet nunc, & pro tempore reseruatarum, seu reseruatorum, ac reseruandarum, & reseruandorum, habitum, & tonsuram clericales gestare, & in illis dummodo alias ipsi habitum decentem, & honestum deferant, incedere minime debeant, nec ad id a quoquam cogi, seu compelli, minusque aliquas sententias, aut censuras, ac etiam priuationis, seu cessationis ipsarum pensiones ad praedictam summam ducentorum ducatorum ascendentes, & reseruatas, vt praefertur, etiamsi matrimonium contraxerint, cum vnica tamen, & virgine, recipere, & retinere.

Ipsorum bona ... et ad ea ... Dispositio ... de const. 18. Pauli v. ... pag. 297. §. 14. Postremò, quòd bona quaecumque ad dictos Dapiferos, & eorum quemlibet spectantia, & per eos, etiam ratione quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum, etiam canonicatuum, & praebendarum, ac dignitatum, etiam maiorum, & principalium, etiam speciali nota, & expressione dignarum quarumcumque per eos alias obtentorum, & obtinendorum, aut alias quomodolibet, & quouis quaesito colore, vel ingenio, seu eorum industria, licita tamen, & licite acquisita, & acquirenda etiam in Vrbe, eiusque districtu, ac vbicumque existentia, spolijs minime subiaceant; sed ipsi Dapiferi, etiamsi Religioni alicuius militiae, etiam S. Ioannis Hierosolymitani adscripti fuerint, & de illis in fauorem quarumcumque personarum, de iure tamen capacium, etiamsi Curiales esse desierint, & in quocumque loco quantumuis remoto eos decedere contigerit, testari, & aliàs disponere, illisque ab intestato decedentibus, eorum heredes quicumque succedere libere, & licite valeant, similiter concedimus, & indulgemus.

Executionibus ... praecipitur. §. 15. Praecipientes, & mandantes dilectis filijs nunc, & pro tempore existentibus Romanae Ecclesiae Camerario, Thesaurario, Praesidentibus, Clericis Camerae nostrae Apostolicae, & quibuscumque alijs Spoliorum huiusmodi Collectoribus, & Subcollectoribus, ac Militiarum praedictarum Officialibus, aut Procuratoribus, nec in huiusmodi bonis manus apponant, neque haeredes praedictorum Dapiferorum desuper molestare audeant, seu praesumant. Ac etiam decernentes, donationes etiam per viam testamenti, & codicillorum per ipsos Dapiferos ne eorum bonis huiusmodi, servata de iure seruandis, faciendas, semper, & perpetuo validas, & efficaces fore.

Registrationem & insinuationem ... omitti. §. 16 Nec eosdem Dapiferos, eorumve aliquem ad praesentes literas in dicta Camera insinuandum, aut admitti, & registrari petendum, teneri, nec illas, etiamsi intra tempus legitimum insinuatae, admissae, seu registratae non fuerint, propterea minus validas censeri, sed suos plenarios effectus sortiri debere.

Clausula praeseruatiua. §. 17 Easdemque praesentes, & in eis contenta, quaecumque sub quibusuis reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, decretis, & constitutionibus Apostolicis similium gratiarum reuocatorijs, vel quae eas limitarent, vel moderarent, quae à Nobis, & d. Sede pro tempore, & ex quibusuis causis etiam vrgentissimis, etiam in fauorem fidei, & diuini cultus augmentum, etiam consistorialiter, vel alias quauis auctoritate hactenus, vel imposterum emanauerint, minime comprehendi, sed quoties illae emanabunt, toties in pristinum statum repositas, & reintegratas esse, & censeri.

Clausula sublata. §. 18. Sicque per quoscumque Iudices, & Commissarios, quauis auctoritate fungentes, in quauis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate vbique iudicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane si secus super his a quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Ne ... literae gratis expediantur. §. 19. Et insuper dilectis filijs Rescribendario, & Computatori Collegij Scriptorum literarum Apostolicarum, & alijs ad quos spectat, in virtute sanctae obedientiae, & sub poena indignationis nostrae, Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus mandamus, vt easdem praesentes, & forsan alias literas Apostolicas super praemissis omnibus, & singulis tam coniunctim, quam diuisim ac pro singulis quibuscumque derogationibus, & decretis, & clausulis in eis contentis gratis de mandato nostro vbique in omnibus officijs, & Abbreuiatorum, Sollicitatorum, Secretariorum, Plumbique, & Registri absque aliqua pecuniarum exactione, etiam per viam compositionis faciendae, omni contradictione, & dilatione cessantibus, signent, & expediant, & expediri faciant.

§. 10. Non obstantibus praemissis, ac de certo eorumdem Notariorum numero, etiamsi ad illud nondum sit deuentum, cui per praesentes alias non intendimus derogare, ac regula nostra de praestando consensu in pensionibus, felicis recordationis Pij Papae Quarti praedecessoris nostri de similibus, vel dimidilibus gratijs in Camera Apostolica intra tres menses praesentandis, & registrandis, ac recolendae memoriae Pij Papae Quinti etiam praedecessoris nostri contra illegitimos, ac Pictauen. Concilij, & alijs Apostolicis, ac etiam in vniuersalibus, prouincialibusque Concilijs editis specialibus, vel generalibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Monasteriorum Ecclesiarum, Ordinum, etiam S. Ioannis Hierosolymitani, ac etiam Vrbis Romae, & aliarum Ciuitatum, Oppidorum, & Terrarum, aut Camerae praedictae, & quatenus Vniuersitatum, etiá iuramento, cófirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, stabilimentis, vsibus, & naturis, decretis, ac etiam nouis reformationibus, & etiam legibus tam Pontificijs, quam Imperialibus, Regijs, & Ducalibus, etiam sacris Canonibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis, Superioribus, & personis, ac locis quibuscumque in genere, vel in specie, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis derogatoriarum derogatorijs, alijsq. efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & alijs decretis etiam vim contractus, etiam statuti perpetui cótinentibus, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac etiam Consistorialiter, & alias in contrarium forsan quomodolibet concessis, approbatis, & innouatis, inter alias disponentibus, quod beneficia vrbis nonnisi personis, certo modo, & forma qualificatis, & oriundis ex certis locis, ac etiam Ordinum Militarú, & expressè professis conferri, & commendari soleant: quibus omnibus, etiamsi alias pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quaeuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, eorum tenores, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita obseruata, inserti forent, praesentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter, & expressè harum serie derogamus contrarijs quibuscumque, aut si quibusuis communiter, vel diuisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem. *Contrariorum derogatio.*

§ 8 Volumus autem, quod earumdem praesentium transumptis etiam impressis, ac sigillo, & manu alicuius personae in dignitate Ecclesiastica constitutae munitis, & subscriptis, eadem fides tam in iudicio, quam extra illud adhibeatur, quae originalibus literis adhiberetur, si forent exhibitae, vel ostensae. *Transumptorum fides.*

Nomina autem singulorum Dapiferorum, qui Nobis, & eisdem Cardinalibus in Conclaui existentibus interuenerunt, sunt haec, &c.

§. 6. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostrae absolutionis, receptionis, creationis, constitutionis, assignationis, aggregationis, liberationis, exemptionis, remissionis, condonationis, legitimationis, abstersionis, dispensationum, decretorum, concessionum, praeceptorum, mandatorum, indultorum, derogationis, & voluntatum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius, se nouerit incursurú. *Sanctio poenalis.*

Datum Romae apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicae MDCXXIII decimo Kal. Ianuar. Pontific. Nostri Anno I. *D. P. An. 1. 23. Decemb.*

Quòd professi in Religione Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis ad Sacerdotium destinati, in Domibus Nouitiatuum, vel alijs distinctis Domibus, donec presbyteri ordinentur, ex illarum perpetuis redditibus viuere possint. X

De tem ... rebus bonis ab vtriusque sexus Regularibus personis stat. ... Concil. Trid. Sess. 25. cap. 15. Et de hac Religione habes ... const. ... 25. ... ex omnibus, sup. tom. 2. pag. 395. De electione verò officialium nonnullis domorum ordinatis ... idem ... antiquis. Pont. in ... in Const. 85. Romanus

VRBANVS EPISCOPVS *Edita A. D. 1623.*

Seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

SAcrosanctae Romanae Ecclesiae, quam Dei filius Iesus Christus auctor pietatis instituit, regimini praesidentes, pia, & salubria vota fidelium, praesertim sub regularis obseruantiae disciplina in humilitatis spiritu Altissimo famulantium, ex quibus in eorum locis regularis disciplina, & obseruantia peramplius conseruatur, & augetur, pij Patris affectione prosequimur, & vt optatum sortiantur effectum, cum a Nobis petitur, plenius fauoribus confouemus. *Prooemium.*

§. 1. Exhi-

§. 1. Exhibita siquidem Nobis nuper pro parte dilecti filij Sanctij Cicarelli moderni Præfecti Generalis Congregationis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis petitio continebat, quòd cùm in dicta Congregatione longa, & diuturna multorum annorum experientia compertum sit, pro conseruanda, & augenda in ea regulari disciplina, & obseruantia, non expedire, vt Nouitij ipsius Congregationis ad Sacerdotiũ destinati, statim post emissam ab eis solẽnem professionẽ, ad domos professas eiusdem Congregationis mitti, & inibi inter professos antiquos connumerari debeant. Et habito ad Sacram Congregationem Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium super negotijs, & consultationibus Regularium deputatorum, per Superiores primòdictæ Congreg. recursu pro cõsequẽdo super præmissis salubri aliquo remedio.

§. 2. Secundòdicta Congregatio, negotio huiusmodi per eam maturè, & prudenter discusso, per suum decretum censuerit primòdictæ Congregationi concedendum esse, vt de cętero illius Nouitij ad Sacerdotium destinati tantùm, non autem Fratres Laici, nec illi, qui iam in presbyteros ordinati habitum in ea suscipiũt, possint post professionis emissionem in domibus Nouitiatuum, habitatione tamen separata, aut alijs domibus distinctis, arbitrio Præfecti Generalis primòdictæ Congregationis, & illius Consultorum pro tempore existentium, donec presbyteri ordinentur, permanere.

§. 3. Ibique, non obstante voto Paupertatis, ex redditibus, & prouentibus perpetuis Domorũ huiusmodi, perinde ac Nouitij, viuare.

§. 4 Proindeque dictus Sanctius præfectus Generalis cupiat, primòdictæ Congregationi iuxta formam decreti huiusmodi, per Nos, & Sedem Apostolicam, vt infra, perpetuo indulgeri. Quare pro parte eiusdem Sanctij Præfecti Generalis Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus eius pijs votis huiusmodi annuere, ac alias in præmissis opportunè prouidere de benignitate Apost. dignaremur.

§. 5. Nos igitur dictum Sanctium Præfectum Generalem à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, Ex voto secundòdictæ Congregationis negociorum huiusmodi, primòdictæ Congregationi, quòd deinceps in perpetuum illius Nouitij nunc, & pro tempore existentes, ad Sacerdotium destinati dumtaxat, non autem Fratres laici, nec illi, qui iam in presbyteros ordinati, habitum regularem susceperunt, & in futurum susceperint; post emissam ab eis solemnem professionem, in Domibus Nouitiatuum habitatione tamen separata, aut alijs Domibus distinctis, arbitrio Præfecti Generalis, & illius Consultorum præfatorum nunc, & pro tempore existentium, donec, & quousque presbyteri ordinentur, permanere, inibique, non obstante Paupertatis voto, ex redditibus, & prouentibus perpetuis earumdem Domorum, perinde ac Nouitij, viuere, libere, & licite valeant Apostolica auctoritate, tenore præsentium, de speciali gratia, perpetuò concedimus, & indulgemus.

§. 6. Ac primòdictam Congregationem, illiusque Præfectum Generalem, & alios Superiores, ac personas nunc, & pro tempore existẽtes super præmissis à quoquã publice vel occulte, directe, vel indirecte quouis quęsito colore, vel ingenio molestari, inquietari, perturbari, aut alias quoquomodo impediri nullatenus vmquam posse.

§. 7 Necnon quicquid secus super his a quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane dicta auctoritate decernimus.

§. 8. Non obstantibus primòdictæ Congregationis iuramẽto, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis, illi, eiusque Præfecto Generali, ac alijs Superioribus, & personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis clausulis, & decretis in contrarium forsan quomodolibet concessis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis etiã si de illis, earumq totis tenoribus specialis specifica, expressa, & indiuidua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quęuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque.

§ 9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, concessionis, indulti, decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius, se nouerit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ MDCXXIII. vndecimo Kal. Februarij, Pontificatus nostri Anno Primo.

XI. Erectio Religionis Militię Christianę sub titulo Conceptionis Beatę Mariæ Virginis immaculatæ, & Regula Sancti Francisci, cum eius Priuilegiorum, exemptionum, & Indultorum concessione.

Deputauit hic idem Pontifex Iudices, vt infra in Constitut. 27. Cum Nos nuper: Confirmauitque Statuta huius Religionis inf. Constit. 41. Aliàs supplicationibus.

V R B A N V S E P I S C O P V S, Seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

IMperscrutabilis diuinorum Iudiciorum Altitudo statim atque humilitatem nostram ad Pontificiæ dignitatis culmen, nullis licèt ex Nostrorum meritorum suffragio, euexit inter multiplices, grauissimasque Apostolatus nostri curas, ad Militares Ordines, qui anteactis temporibus maximo Christianæ Reipublicæ bono instituti, in Catholica re firmanda, varia terra, marique discrimina subeuntes, gloriosè desudant, peculiari sollicitudinis studio mentis nostrę aciem iure optimo conuertimus. Quemadmodum enim spiritualibus Euangelicæ institutæ armis inuisibiles militantis Ecclesiæ hostes felici certamine profligantur, ita aduersus perditas gentes, quæ superno fidei lumine destitutæ, Christianoque nomini infensæ, eidem Ecclesiæ perniciem aliene moliuntur, visibilium armorum vsu Orthodoxa Religio opportune propugnatur. Quamobrem inæstimabili gaudio perfundimur, cùm Principes viri, vel ad veteres eosdem Ordines amplificandos, vel ad nouos Apostolica auctoritate instituendos, animos generose conuertunt. Verùm præcipue in Domino oblectamur, dum institutionem nouæ Militaris Religionis sub inuocatione Conceptionis Deiparæ Virginis Immaculatæ meditantur, quam Christifideles omnes omnes propitiam apud Vnigenitum Filium suum nacti sunt Aduocatam, vtpote quæ Mater gratiæ, & pietatis pro humani generis salute sedula oratrix, apud Regem, quem genuit, semper intercedat, sperantes, huiusmodi institutionem eiusdem Virginis Cœlorum Reginæ intercessione præfatæ Christianæ Reipublicæ vberrimos fructus allaturam, præter quam quòd hoc pacto Ecclesia ipsa circumamicta varietate cœlestis eius Sponsi iucundiorem se præbeat obtutui: ac terribilis, vt Castrorum acies ordinata, dissipat gentes, quæ bella volunt, diuinoque suffulta præsidio, numquam aduersus se portas Inferi præualituras ostendit. Hinc verò fit, vt eorum, qui saluberrimum huiusmodi opus sedulò promouere student, & porrectas Nobis preces pronis auribus excipiamus, & piè conceptis votis Pontificiæ benignitatis memores, quantum in Domino possumus, annuamus.

§. 1. Exhibita siquidem Nobis nuper pro parte dilectorum filiorum, nobilium virorum, Ferdinandi Mantuæ, & Caroli Niuernensium Ducum, & Adolphi Comitis ab Althan petitio continebat, quod nuper ipsi Ferdinandus, & Carolus Duces, & Adolphus Comes, animos ad cœlestia erigentes, probèque cognoscentes, nihil Christiano Principi conuenientius esse posse, quam ad Dei Optimi Maximi bonorum omnium largitoris, cultum promouendum, Fidem Catholicam propagandam, Christianorum omnium defensionem, Orthodoxæ Fidei hostium depressionem, cogitationes, operasque suas cõuertere Spiritu sancto inspirante, vnius Militiæ Christianæ institutionem, in qua omnium nationum, qui Christiano nomine censentur nobiles, & ingenuè nati viri, pro Fide Catholica, & aduersus illius hostes Terra, Marique, exigente, occasione, certaturi recipiantur, meditati sunt. Cumque (sicut eorum petitio subiungebat) multi iam ex varijs nationibus Catholici hoc institutum amplecti, talique Militiæ se adscribere summoperè desiderent; sperandumque sit, eam (si Sedis Apostolicæ auctoritate instituatur) Reipublicæ Christianæ non ornamento tantùm, sed etiam adiumento futuram. Quare ijdem Ferdinandus, & Carolus Duces, & Adolphus Comes, desiderantes, pium hoc, & laudabile opus, auspicijs nostris ad effectum perduci, Nobis humiliter supplicari fecerunt, quatenus in præmissis opportunè prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur, qui diuini cultus augmentum, Fideique Catholicæ propagationem vbique vigere sinceris desideramus affectibus, eosdem Ferdinandum, & Carolum Duces, ac Adolphum Comitem, in tam laudabili Militiæ Christianæ promouendæ proposito confouentes, ipsosque, & eorum singulos à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine, quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequẽdum, harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, vnã Militiam Christianam nuncupandam, sub titulo Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ, quam Ferdinandus, & Carolus Duces, ac Adolphus Comes pietati semper habuerunt, & habent apud misericordẽ Filium suum Aduocatam, ac sub Regula S. Francisci, necnõ sub protectione SS. Michaelis Archangeli, & Basilij, pro vno Magistro, qui Magnus nuncupetur, & ipsius Militiæ Caput, & Superior exsistat; cuiusq. Sedes, & Cõuentus in loco apto, & commodo ei assignãdo, sit: & qui in ipsius Militiæ Capitulo eligi, & infra tres menses à die suæ electionis computandos, illius confirmationem à Sede Apostolica, à qua confirmari, vel infirmari debeat, prout ordo exegerit rationis, impetrari teneatur.

§. 3. Necnõ Militũ, ac Ministrorũ numero eidẽ Magistro beneuiso.

§. 4 Qui Magister, & Milites Habitum ipsius Militiæ gestare.

§. 5. Et quilibet pro sua receptione, seu admissione, seu (vt dicitur) Passaggio ducenta scuta aurea ad rationem duodecim Iuliorum pro quolibet scuto huiusmodi Conuentui, seu illius Thesauro, vel communi Ærario soluere.

§. 6. Et Nouitiatum, seu Probationem in aliqua dictæ Militiæ regulari domo, eis à Magistro Militiæ huiusmodi, seu ab eo ad id deputando, assignanda, facere.

§. 7. Et postea Castitatis coniugalis, ac Paupertatis, iuxta Statuta, seu Stabilimenta dictæ Militiæ ac Obedientiæ Vota, & professionem Fidei, ac iuramentum fidelitatis Sedi Apostolicæ, & Romano Pontifici pro tempore existenti præstandæ, emittere.

§. 8. Et quotiescomque eis præcipietur, aut occasio, vel necessitas postulauerit, Terra, Marique contra Infideles, ac S. R. E. ac Fidei Catholicæ hostes militare teneantur.

§. 9. Et

§. 9. Et ad Habitum, seu Crucem, ac professionem d. Militiæ nobiles, & ingenuè nati viri, etiam qui cum vnica, vel, ea defuncta, cum altera tantùm muliere virgine, vel etiam vidua cõiugati sint, vel fuerint, & non aliàs, absque dispensatione Apostolica admittantur: seu ipsi Milites non coniugati, etiam d. professione emissa, matrimonium cum vnica, vel ea mortua, cum altera tantum virgine, vel vidua absque simili dispensatione contrahere possint.

§. 10. Cum Mensa magistrali, officijs, iuribus, iurisdictionibus, & insignibus consuetis, ad instar aliarum huiusmodi Militiarum, vbiuis institutarum, sine tamen alicuius præiudicio, Apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuò erigimus, & instituimus.

§. 11. Illique sic erectæ, & institutæ, pro eius dote omnes, & quascumque pecuniarum quantitates ex receptione, seu admissione, vel passaggio cuiuslibet Militis, prouenientes: ita vt illæ in alios quã d. dotis vsus, donec aliter à Sede Apost. mandatum fuerit, conuerti nequeant: necnon alia bona, non tamen ecclesiastica, sed merè laicalia, ei à quibusuis, quandocumque, & quomodocumque pro tempore assignanda, eroganda, & elargiẽda, salua semper constit. fel. rec. Clem. Papæ VIII. prædecessoris nostri, quæ incipit: Romanũ decet Pontificem, sub Dat. Romæ apud S. Petrum, pridie Nonas Iulij, Pontif. sui anno 10. ex nunc, prout ex tunc, & è contra, postquam assignata, erogata, & elargita fuerint, etiam perpetuò applicamus, & appropriamus.

§. 12. Ipsamq. Militiam, ac illius Conuentum, Prioratus, Præpositoras, ecclesias, & loca, necnon Magistrum, Priores Præpositos, Milites, tàm ecclesiasticos, quàm laicos, eorumq. ministros, personas, vassallos, seruitores, & colonos, ac res, prædia, grangias, & bona quæcumque ratione d. Militiæ ad eos spectantia, a quorumuis Primatum, Patriarcharum, Archiepiscoporum, Episcoporum, Ordinariorum, & aliorum Prælatorum iurisdictione, & subiectione eximimus, & liberamus, illosque, & illa Nobis, & Sedi Apostolicæ immediatè subijcimus, ac sub nostra, & dictæ Sedis tutela, & protectione suscipimus.

§ 13. Præterea d. Militiæ Magistro, & Militibus, vt (etiãsi matrimonium cum vnica, vel, ea defuncta, cum alia virgine, vel vidua, contraxerint, vel contrahant) vnam, seu plures pensiones annuas, quæ tamen in totum trecenta scuta monetæ Romanæ ad rationem decem iuliorum pro quolibet scuto huiusmodi in singulas personas non excedant, super Cathedralium, etiã Metropolitanarum, & aliarum etiam Abbatialium, Conuentualium, & Capitularium mensarũ, necnon Monasteriorum, etiam Consistorialium, Prioratuum, Canonicatuum, & Præbendarum, dignitatum, personatuũ, administrationum, & officiorum, aliorumq. beneficiorum ecclesiasticorum, cum cura, & sine cura, secularium, & quorumuis Ordinum, & Militiarũ regularium, qualitercumque qualificatorum fructibus, redditibus, prouentibus, iuribus, obuentionibus, & emolumentis vniuersis, ac etiam distributionibus quotidianis, alias sibi canonice reseruandas, recipere, percipere, exigere, ac in suos vsus, & vtilitatem conuertere, ipsasq. pensiones vnà cum Præceptorijs, Prioratibus, aut alijs beneficijs quibuscumque dictæ Militiæ, quoad vixerint, retinere liberè, & licitè possint.

§. 14. Eisdemq. Magistro, & Capitulo gen. d. Militiæ, vt quascumque constitutiones, statuta, ordinationes, capitula, stabilimenta ad prosperam d. Militiæ directionem facientia, licita tamen, & honesta, ac sacris Canonibus, Concilijq. Tridentini decretis minimè contraria, à d. Sede tamen approbanda, condere, illaq. pro rerum, & temporum qualitate, & varietate alterare, reuocare, mutare, moderare, corrigere, & alia de nouo condere possint; quæ postquã condita, alterata, reuocata, mutata, moderata, correcta, & de nouo edita, & à d. Sede approbata fuerint, & non aliàs, valida, & efficacia existant, suosq. plenarios, & integros effectus sortiantur, & per Milites Fratres religiosos, & alias eiusdem Militiæ personas, inuiolabiliter obseruari debeant, ita, & taliter, quòd Milites, & alij religiosi d. Militiæ ab illis nullo modo resilire possint, sed ad illorum obseruationẽ teneantur, & obligati existant, & ad id censuris ecclesiasticis, & alijs poenis cogi, & compelli possint.

§. 15. Et quoniam iustis ex causis electio Magni Magistri Militię per præsentes erectæ vsque ad Capit. gen. in Vrbe in festo Sanctiss. Pentecostes anni 1625. celebrandum, differenda est, ne interim præfatæ Militiæ progressus retardetur, & vt ad illius Habitum admitti volentium deuotioni satisfieri possit; eidem Carolo Duci, vt duodecim eiusdem Militiæ Milites, in Orientalis, Meridionalis, Occidentalis, & Septentrionalis districtuum Directores, vnum videlicet ecclesiasticum, & duos alios eiusdem Militiæ Milites pro quolibet districtu huiusmodi deputare, ipsisq. Directoribus sic deputatis, vt pro felici directione d. Militiæ aliqua statuta, & ordinationes, quæ ad locorum, rerum, & temporis qualitatem, secundùm eorum cõscientiam, accommodata iudicauerint, ab ipsis Militiæ Militibus in dictis respectiuè districtibus obseruanda, vsque ad d. Capit. gen. & tempus, vt præfertur, ad illud celebrandum præfixum, & non vltra, licita tamen & honesta, ac sacris Canonibus, & Concilij Tridentini Decretis minimè repugnantia, condere, & præscribere, & per se, vel alios ab eis respectiuè deputados, quibusuis personis idoneis, & qualificatis præfatæ Militiæ se adscribi petentibus, Habitum illius tradere, & eas ad Militiam huiusmodi admittere, aliaq. ad id dicto medio tempore necessaria facere, & exequi respectiuè possint, amplam, liberam facultatem, & potestatem, auctoritate, & tenore præfatis concedimus, & impartimur.

§. 16. Præsentes verò literas etiam ex eo quòd causa, seu causæ, propter quam, seu quas illæ a Nobis emanarunt, iustificatæ, & verificatæ, & interesse forsan habentes, seu habere prætendentes, vocati non fuerint, seu quibusuis alijs ex causis de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut quopiam alio defectu notari, aut impugnari, seu ad viam, & terminos iuris reduci non posse, sed semper validas, & efficaces esse, & fore, suosq. plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere.

§. 17. Sicq. per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apost. Auditores, ac S.R.E. Card. etiam de latere Legatos, & Vicelegatos, necnon d. Sedis Apost. Nuncios, in quacumque instantia, vbicumque, & quomodocumque iudicari, decidi, definiri, ac etiam terminari posse, atque debere, auctoritate Apostolica, & earumdem tenore præsentium decernimus.

§. 18. Postremò eisdem Magistro, Militibus, & alijs d. Militiæ personis pro tempore existẽ. verè poenitentibus, & confessis, ac sacra Communione (si id commodè fieri poterit) refectis, tam die illorum professionis, si verè poenitentes, & confessi, ac sacra Communione præfata refecti, quam quocumque die, quo alicui expeditioni vel functioni, aut prælio contra fidei Catholicæ hostes interfuerint, si saltem contriti fuerint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem elargimus.

§. 19. Non obstañ. nostra de gratijs ad instar non cõcedendis, & alijs quibusuis Apost., necnon Prouincialibus, & synodalibus, vniuersalibusq. Concilijs editis, & edendis, specialibus, vel generalibus constitutionibus, & ordinationibus, etiam iuramento confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apost. sub quibuscũque tenñ. & formis, ac cum quibusuis clausulis, etiam derogatoriarum derogatorijs, irritantibusque, & alijs etiam vim contractus inducẽtibus Decretis, in contrarium forsan quomodolibet concessis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus latissimè, hac vice dũtaxat, specialiter & expressè derogamus, ceterisq. contrarijs quibuscũque.

§. 20. Volumus autem, quòd exẽptio præfata non comprehendat ecclesias, neque personas in eis, quæ ad animarum curam pertinent, in quibus Decreta Concil. Trident. omnino seruari debeant.

§ 21. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, erectionis, institutionis, applicationis, appropriationis, subiectionis, susceptionis, concessionis, impartitionis, decreti, elargitionis, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationẽ omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius, se nouerit incursurum.

Dat. Romæ apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicæ 1623. Pridie Idus Februarij, Pontificatus nostri Anno primo. D. P. 4. 12. Febr.

Subsequitur ampliatio auctor. tatis Magni Magistri, & gratiarum Militum eiusdem Militiæ

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

CVm Nos nuper Militiam Christianam Conceptionis Deiparæ Virginis Apostolica auctoritate erexerimus, & instituerimus, ac sub nostra, & Sedis Apost. protectione susceperimus, illique, & eius Militibus, ac Magno Magistro varia priuilegia, indulta, immunitates, prærogatiuas, gratias, & fauores, prout in literis erectionis prędictæ Militiæ sub Dat. Romæ apud S. Petrum pridie Id. Februarij Pontificatus nostri anno 1. expeditis, plenius continetur, Apostolica auctoritate concesserimus.

§. 1. Ad amplandum eo magis d. Militiæ felicissimum incremẽtum, ita vt militantis Ecclesiæ infensissimi hostes tam potentum, & illustrium Virorum fortitudine, quàm etiam Ecclesiasticorũ Principum maiestate & auctoritate perterriti, ab assiduis, quas erga Christianam Rempublicam moliuntur, insidijs desistant, & Catholicæ Fidei propagatio in dies magis augeatur. Motu proprio non ad alicuius super hoc Nobis oblatæ petitionis instantiã, sed ex certa scientia, meraq. deliberatione nostris, ac de Apost. potestatis plenitudine, eiusdem Militiæ Magno Magistro pro tempore existenti, seu ab eo delegandis, vel deputandis, ac eiusdem Militię Institutoribus plenam, & omnimodam facultatem concedimus per pręsentes, vt quoscumque Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, causarum Palatij Apost. Auditores, necnon Cam. nostræ Apost. Clericos, Protonotarios de numero participantium, necnõ vtriusque Signaturæ nostræ Referendarios, qui saltem per biennium actu officia sua exercuerint, Sedis Apost. seruitijs realiter insistendo secundum d. Militiæ statuta, & constit. à Nobis approbatas, absque alijs ab eis faciendis probationibus in eamdem Militiam recipere, admittere, ac illis Habitum, & Crucem per eiusdem Militiæ Milites gestari solitum, conferre liberè, & licitè possint.

§. 2. Qui omnibus, & singulis priuilegijs, indultis, præeminẽtijs, prærogatiuis, gratijs, fauoribus, immunitatibus, & exemptionibus, quibus alij d. Militiæ Milites vtuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, vti, frui, potiri, & gaudere, ac Habitum, & Crucem huiusmodi gestare, necnon vocem actiuam, & passiuam in Capitulis, conuentibus, etiam supremo secundum d. Militiæ constit. faciendis, si ad hoc deputati fuerint, ac alijs d. Militiæ actibus habere, & in tali habitu, ac ipsis dignitatibus quas obtinent, remanere, necnon ad quoscumque alios maiores, & nobiliores gradus ascendere similiter possint: necnon quæcumque, quotcumque, & qualiacumque beneficia ecclesiastica, Prioratus, Præceptorias, Commendas, Præpositurас, Abbatias, Personatus, Administrationes, ac Officia, Dignitates, Canonicatus, ac Præbendas, in Cathedralibus, seu Metropolitanis, vel Collegiatis ecclesijs, si sibi aliàs canonicè cõferantur, aut ipsi eligantur, præsententur,

tentur, vel alias assumantur ad illa, & instituantur, in eisdem recipere, ac dummodo plura simul non sint, quam quæ a Conc. Trid. permittuntur, quoad vixerint, retinere, & quascumque pensiones annuas, vsque ad quamcumque summam super Cathedralium, etiam Metropolitanarum, & Abbatialium, Conuentualium, & Capitularium mensarum, necnon Monasteriorum, etiam Concistorialium, Prioratuum, Canonicatuum, ac Præbendarum, Dignitatum, Personatuum, Administrationum, & Officiorum, aliorumq. Beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura secularium, & quorumuis Ordinum, & Militiarum regularium qualitercumque qualificatorum fructibus, redditibus, prouentibus, iuribus, obuentionibus, & emolumentis vniuersis, ac etiam distributionibus quotidianis, alias sibi canonice reseruandas, percipere, exigere, & in suos vsus, ac vtilitatem conuertere, ipsasq. pensiones vna cum Præceptorijs, & Beneficijs quibuscumque, quoad vixerint, retinere, libere, & licite possint, & valeant, Apostolica auctoritate tenore præsentium indulgemus, sicque ab omnibus, & singulis censeri decernimus.

§. 4. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Militiæ, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis alia firmitate roboratis statutis, consuetudinibus, ceterisq. contrarijs quibuscumque.

Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem sub annulo Piscatoris, die 14. Nouemb. 1624. Pontificatus Nostri anno secundo.

Sub sequitur prorogatio Capituli generalis de qua supra.

VRBANVS EPISCOPVS,
Seruus seruorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

ORthodoxæ Fidei, Religionisq. zelus, Nobilitas generis, ac eximiæ deuotionis affectus, quo dilectus filius Nobilis vir Carolus Dux Niuernen. Nos, & Romanam reueretur Ecclesiam, promerentur, vt petitiones suas ad exauditionis gratiam admittentes, ea fauorabiliter concedamus, per quæ Reipublicæ Christianæ progressui, remotis impedimentis consulitur.

§. 1. Nuper siquidem supplicationibus dicti Caroli Ducis Nobis porrectis annuentes, Militiam Christianã sub denominatione Conceptionis Deiparæ Virginis Immaculatæ Apostolica auctoritate erreximus, & instituimus, ac illius Magni Magistri electionem vsque ad Capitulum generale in Festiuitate Penthecostes præsentis anni millesimi sexcentesimi vigesimiquinti in Alma Vrbe nostra celebrandum differendam, & ne interim prædictæ Militiæ progressus retardaretur, eiusdem Militiæ Consilium supremum nuncupandum, in dicta Vrbe vsque ad beneplacitum nostrum cum certo personarum numero statuendum duximus.

§. 2. Cum autem, sicut exhibita Nobis nuper pro parte d. Caroli Ducis petitio continebat, propter præsentium temporum calamitates, & vndique imminentia bellorum pericula, necnon hostis insidias dictæ Militiæ felicissimam propagationem non parum impedientes, Capitulum prædictum in festiuitate Penthecostes huiusmodi haberi minime possit, sicq. Magni Magistri electionem huiusmodi retardatam esse comperiatur. Idcirco pro parte eiusdem Caroli Ducis Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus in præmissis opportunè prouidere, eumq. amplioris gratiæ fauore prosequi de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 3. Nos igitur, qui honestis fidelium quorumlibet, præsertim nobilitatis genere pollentium, Votis libenter annuimus, eaq. fauoribus prosequimur opportunis, dictum Carolum Ducem a quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsq. Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, posterioribus supplicationibus huiusmodi inclinati, tempus ad Capitulum generale prædictum, ac electionem Magni Magistri eiusdem Militiæ faciendam, vt præfertur præfixum, quod adhuc durat, ad vnum Annum tantum à die ipsius festiuitatis computandum, Apostolica auctoritate tenore præsentium prorogamus, extendimus, & ampliamus.

§. 4. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, dictæq. Militiæ, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus contrarijs quibuscumque.

§. 5. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, prorogationis, extensionis, ampliationisq. infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius, se nouerit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1625. sexto Idus Maij, Pontificatus Nostri Anno secundo.

XII. Distinctiones, & declarationes super reassumptione Calopodiorũ, depositione solearum, & delatione Caputij rotundi, largiorisq. Mozzettæ, ac protensi Mantelli, à Fratribus Minoribus Ordinis S. Francisci Strictioris Obseruantiæ deferendi.

Quoad huiusmodi Habitum habes etiam sup. const. 21. Paul. III. to. 1. fol. 523. & Greg. XIV. const. 11. to. 2. fol. 535. Et quoad d. Fratres Strictioris Obseruantiæ multa notaui sup. in const. 35. Clem. VIII. to. 2. fol. 502. & pariter notaui ad const. 8. Greg. XV. Quercula sup. fol. 287. Quo vero ad Capuccinos notaui ad const. 21. Clem. VII. sup. tom. 1. fol. 492.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

IN supremo Apostolatus solio, meritis licet imparibus, diuina dispositione constituti, circa statum religiosorum Ordinũ quorumcumque in Ecclesia Dei militantium prospere dirigendũ, mentis nostræ aciem assidue intendimus, eaq. statuimus, & ordinamus, per quæ prospero, feliciq. eorum statui, atque directioni consulitur, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

§. 1. Cum itaque, causa inter dilectos filios Fratres eiusdẽ Ordinis Minorum S. Francisci Capuccinos nuncupatos ex vna, ac Fratres eiusdem Ordinis Strictioris Obseruantiæ ex altera, partibus, de, & super reassumptione Calepodiorum, & distinctione Habitus ad præscriptum Bullarum per diuersos Rom. Pontifices prædecessores nostros emanatarum, diu agitata, ac de mandato nostro in Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotijs Regularium prepositorum iterum proposita, per eosdem Cardinales auditis partibus visisq. scripturis mature, & diligentissimè perpensa, & examinata fuerit.

§. 2. Nos eorumdem Religiosorum paci, & quieti, felicique ac prosperæ directioni, quantum in Nobis est, prouidere volentes, de eorumdem Cardinalium consilio, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, eisdem Fratribus Strictioris Obseruantiæ quatenus Calepodia reassumere, Soleasq. vbique per totam Italiam deponere, nec eas in posterum recipere debeant, sub excommunicationis latæ sententiæ, ac priuationis vocis actiuæ, & passiuæ, necnon quo ad Superiores, etiam suspensionis ab officijs ipso facto incurrendis pœnis tenore præsentium iniungimus, ac insuper locorum Ordinarijs, vt in casu transgressionis, regulares Strictioris Obseruantiæ prædictos ad id cogant, & compellant.

§. 3. Quo verò ad eiusdem Ordinis Fratres recollectos nuncupatos Galliæ qui non deferunt soleas, sed calepodia, cùm constet, eos capuccium aliquantisper acuminatum deferre, Ven. fratri Bernardino Archiepiscopo Damiaten. moderno, & pro tempore existenti nostro, & Apostolicæ Sedis in Regno Franciæ Nuncio, per præsentes similiter mandamus, vt opportune caret, quòd omnino rotundum capuccium, mozzettamq. largiorem assumant.

§. 4. Præterea ad pleniorem, certioremq. prouisionem, inhærendo præsertim literis fel. rec. Clementis VIII. & Gregorij XIII. Rom. Pont. etiam prædecessorum nostrorum, per easdem præsentes pariter mandamus, prædictos Fratres Strictioris Obseruantiæ non molestari, quam vilioribus, & repeciatis pannis, & despecto coloris vtantur, sed volumus sub eisdem pœnis, quod eorum forma habitus quo ad Caputium rotundum, Mozzettam latam, & Mantellum perpetuo protensum, sic, & esse debeat Obseruantiæ Fratribus omnino conformis, illumq. intra duos menses aptare, ac gestare debeant.

§. 5. Atque ita per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum & inane, si secus super his à quocumque quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & declaramus.

§. 6. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dicti Ordinis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis literis Apostolicis eisdem Fratribus Strictioris Obseruantiæ, illorumq. Superioribus, & quibusuis alijs sub quibuscumque tenore, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsq. efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & alijs decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & innouatis. Quibus omnibus, & singulis eorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrarijs quibuscumque.

§. 7. Volumus autem, quod præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die 10. Ianuarij 1624. Pontificatus nostri Anno primo.

Sequitur declaratio supradictæ Constitutionis.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. NVper cum causa inter dilectos filios Fratres nostros Ordinis Minorum S. Francisci Capuccinos nuncupatos ex vna, ac Fratres eiusdẽ Ordinis Strictioris Obseruantiæ ex altera partibus, de, & super reassumptione Calepodiorum, & distinctione habitus ad præscriptum Bullarum per diuersos Romanos Pont. prædecessores nostros emanatarum agitata, ac de mandato nostro in Congregatione Vener. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardd. negotijs Regularium præpositorum proposita, & examinata fuisset, eisdem Fratribus Strictioris Obseruantiæ, quatenus Calopodia reassumere, Soleasq. vbique per totam Italiã deponere, nec eas in posterum reassumere deberent, sub excõmunicationis latæ sententiæ priuationis vocis actiuæ, & passiuæ, necnõ quoad Superiores, etiam suspensionis

ab

ab officijs ipso facto incurrendis poenis inniungimus, & aliàs prout in nostris desuper in simili forma Breuis sub die 10. Ianuarij proximè præteriti expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

§.2. Nunc autem, cùm experientia docuerit, nonnullos ex dictis Fratribus Strictioris Obseruantiæ Calopodijs vti ægrè posse. Nos, Fratres Strictioris Obseruantiæ huiusmodi specialibus fauoribus, & gratijs prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque ecclesiasticis sententijs, censuris, & poenis à iure, vel ab homine, quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati Superioribus eorumdem Fratrum Strictioris Obseruantiæ, Fratribus senio confectis, aut qui ita infirmi fuerint, vt Calopodia deferre non valeant, vt in domibus regularibus huiusmodi, necnon itinerantibus dumtaxat, qui iter saltem vnius diei, cum Calopodijs habere non possunt, non autem quæstuantibus soleas cum calcaneo vsque ad talos circiter; superiori autem pedis parte vnica tantùm fascia vsque ad digitos in circa coopertas deferre absque poenarum, & censurarum incursu, liberè, & licitè possint, & valeant, super quibus eorumdem Superiorum conscientiam oneramus concedendi, & indulgendi, licentiam Apostolica auctoritate tenore præsentiū concedimus, & impartimur. Decernentes, eosdem Fratres Strictioris Obseruantiæ præmissorum occasione nullo modo molestari, perturbari, aut inquietari posse, seu debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus literis nostris prædictis, ac omnibus illis, quæ in eis voluimus non obstare, cæterisq. contrarijs quibuscúque.

§.4. Volumus autem, quòd præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides vbique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 31. Martij 1624. Pontificatus Nostri anno primo.

XIII. Confirmatio, & Innouatio Constitutionũ Greg. XIII. Clem. VIII & Pauli V. super bono regimine Fratrum Reformatorum Strictioris Obseruantiæ Ordinis S. Francisci editarum. Et additio aliarum ordinationum pro feliciori eiusdem regiminis progressu.

Constitutiones horum Pontificum habes sup. videlicet Greg. XIII. const. 55. Cum illius. to. 2. fol. 323. Clementis VIII const. 45. Pro iniuncti. to. 3. fol 41. & Pauli V const 31. Postulat. d. to 3. fol. 160 & processum Fratribus per totam Italiam nonnullas editas ordinationes Greg. XV. vt in const. 8. Onerosa. fol 287.

De horum Reformatorum primæua Congregationis approbatione, totoq. eius statu multa habes indicata in Clem. VIII. const. 35. In supremo. sup. tom. 3. fol. 35. Custodiam Bœaticæ in Prouinciam erexit, ac eidem communicauit gratias omnes alijs Hispaniarum Prouincijs concessas hicmet Sanctiss. Pont. infra const. 36. Sacrosanctum. fol. 54.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

ROmanus Pontifex, in quo, dispositione incommutabili, diuina prouidentia vniuersalis Ecclesiæ constituit principatum, auctoritatem à Christo per Beatum Petrum Apostolorum culmen, sibi traditam intelligens, vt noxia euellat, & destruat, vtiliaq. plantet, & ædificet, & interdum, quæ rationabilibus ex causis à Sede Apostolica sancita sunt, ipsa subinde rerum experientia suadente, & maioribus ex causis alterat, & immutat, in hisq. pastoralis officij sui partes sollicitè, & prudenter interponit, prout rerum, temporumq qualitatibus debite pensatis, conspicit in Domino salubriter expedire.

§.1. Aliàs siquidem fel. rec. Gregorius Papa XV. prædecessor noster dilectos filios Antonium Strozium, & postea, eo à munere infrascripti officij absoluto, Aloysium à Cruce Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Strictioris Obseruantiæ Reformatorum nuncupatorum professores, præuia electione de ipsis personis ad idem officiũ à Fratribus facta, in Vicarios generales omnium Fratrum Reformatorum citra montes commorantium, & existentium sub certis modo, & forma tunc expressis fecit, constituit, deputauit, ac respectiuè confirmauit, aliaq. tunc expressa, tam super ipsius Vicarij generalis auctoritate, & iurisdictione, necnon Capituli generalis eorumdem Fratrum Reformatorum celebratione, quam alias Fratrum ipsorum gubernio, regimine, atque directione statuit, decreuit, & ordinauit, prout in diuersis ipsius Gregorij prædecessoris desuper in simili forma Breuis, & præsertim sub die 24. Nouemb. 1621. ac die 7. Decemb. 1622. expeditis literis, quarum tenor præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

§.2. Nunc verò Nos dictorum Fratrum paci, & quieti, necnon salubri, prosperoq; eorumdem regimini, atque directioni, quantum cum Domino possumus, petamplius consulere volentes, de consilio dilectorum filiorum nostrorum Dominici Basilicæ SS. Duodecim Apostolorũ Ginnasij, Fabritij S. Augustini Veralli, Gabrielis S. Bartholomæi in Insula de Treio, Scipionis S. Susannæ, ac Petri S. Saluatoris in Lauro titulorum S.R.E. Presbyterorum Card. Valerij nuncupatorum, quibus negotium vnionis eorumdem Fratrum Reformatorum Fratribus eiusdem Ordinis de Obseruantia, seu de familia nuncupatis examinandum commisimus; Deputationes, electiones, & confirmationes, de Antonij, & successiuè de Aloysij prædictorũ personis in eorumdem Fratrum Reformatorum Vicarios per eumdẽ Gregorium prædecessorem, vt præfertur, respectiuè factas, singulasq. ipsius Gregorij prædecessoris literas, ac omnia, & singula in illis quomodolibet contenta, & expressa, dicta auctoritatẽ tenore præsentium perpetuò reuocamus, cassamus, & annullamus, viribusque & effectu omnino euacuamus.

§.3. De cætero autem perpetuis futuris temporibus eosdem Fratres Reformatos nuncupatos sub obedientia Ministri generalis Minorum de Obseruantia, seu de familia similiter nuncupat degere, prout degebant, & viuebant ante primodictas literas Gregorij prædecessoris, ac aliàs in omnibus, & per omnia secundum dispositionẽ literarum, seu constitutionum recol. mem. Gregorij XIII. Clem. VIII. & Pauli V etiam Rom. Pont. prædecessorum nostrorum.

§.4. Hospitium verò S. Isidori de Vrbe, pro Prouincijs Reformatorum Discalceatorum Hispaniæ, & Indiarum, dicto Ministro generali subijci, qui pro sua prudentia Religiosis ex illis Prouincijs ad Romanam Curiam venientibus prouidere valeat, reseruatis omnibus iuribus Ecclesiæ fundatori, seu constructori, quomodolibet competentibus, quatenus adsint, & competant.

§.5. Constitutiones præterea dicti Clementis prædecessoris, sub Dat. Tusculi 12. Octobris 1596 Pontificatus anno 5. quæ incipit, Pro iniuncti Nobis, omnino obseruari.

§.6 In Capitulis autem tam prouincialibus, quàm generalibus Fratrum de Obseruantia, seu de familia prædictorum, eosdem Fratres Reformatos, passiuam; qui verò deputati, seu electi fuerint in Capitulis prouincialibus, iuxta constitutiones Clementis, & Pauli prædecessorum prædictorum, etiam actiuam vocem habere.

§.7. Ministrumq. generalem prædictum quemuis ex Religiosis Reformatis huiusmodi in alicuius prouinciæ Commissarium interdũ ad sui libitum deputare posse, eumdemq. Ministrum generalem, eos ex Reformatis, qui ad illos de Obseruantia, seu de familia de vtriusque Superioris, & aliorum licentia iuxta literas dicti Pauli prædecessoris desuper editas transire voluerint, recipere, & admittere debere; illi autem sic transeunt, si durante deliberationis anno, ad Reformatos redire voluerit, regressum non denegandum finito autem deliberationis anno, huiusmodi regressum illi concedendum nullatenus, nisi eo modo, quo transitus ad Reformationẽ Fratribus de Obseruantia, seu de familia conceditur. à Fratribus verò de Obseruantia, seu de familia ad Reformatos transire volentibus, Clementis, & Pauli prædecessorum prædictorum constitutiones, ipsiusq. Pauli decreta super hoc emanata inuiolabiliter obseruanda.

§.8. Ad hæc in Capitulis generalibus eiusdem Ordinis in Italia celebrandis, omnes Custodes congregari ad statuta felici eorum gubernio opportuna condenda Et quando Capitula generalia, siue Congregationes huiusmodi non celebrabuntur, Custodes singulis triennijs in Alma Vrbe nostra cum assistentia Protectoris pro tempore existentis pariter congregari.

§.9. Vnum verò pro Regnorum Neapolis & Siciliæ, & alterum ex ipsis Reformatis Visitatores pro reliquis Italiæ reformationibus ab eisdem Custodibus de triennio in triennium, de nostro tamen, vel Rom. Pont. ac eiusdem Ordinis apud Nos, & Apostolicam Sedem Protectoris pro tempore existentium respectiuè consensu eligi.

§.10. At contra quos seu eorum quemlibet, si deliquerit, Generalem Ministrum, cum interuentu Procuratoris eorumdem Reformatorum, ac maiori parte Custodum sui districtus procedere posse, ac debere.

§.11. Porrò Fratres Reformatos ab eorum Conuentibus, nisi ex causa in definitorio illius reformationis, vel ab eodem Protectore probata remoueri minimè posse.

§.12. Constitutionem autem de non admittendis ad habitum ab Obseruantibus, seu de familia Nouitijs, sed à Reformatis, tam iuxta decreta eiusdem Clem. prædecessoris innouari, ac inuiolabiliter obseruari volumus, decernimus, innouamus, cõstituimus, & declaramus

§.13 Decernentes etiam per præsentes literas, & in eis contenta quæcumque semper, & perpetuò valida, firma, & efficacia esse, & fore, ac ab omnibus quos illa concernunt, etiam inuiolabiliter obseruari; sicq. per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, & irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.14. Non obstantibus ipsius Gregorij prædecessoris literis, necnon omnibus illis; quæ in eis voluit non obstare, cæterisq. contrarijs quibuscumque.

§.15. Volumus autem, quòd præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud adhibeatur, quæ ipsis originalibus literis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die 7. Martij 1624. Pontificatus nostri anno primo.

Indictio Visitationis omnium Ecclesiarum, Monasteriorum, & locorum piorum Almæ Vrbis; necnon orationis Quadraginta horarum cum Indulgentiarum elargitione pro recta d. Visitationis directione. Et multarum facultatum concessione, pro eiusdem Visitationis feliciori progressu, & expeditione. XIV.

Similem constitutionem [illegible] Clem. VIII [illegible] Bulla, Speculatores. [illegible] sup tom 3 fol 5.

Edita an. D. 1624.

VRBANVS EPISCOPVS,
Seruus seruorum Dei.

Dilectis filijs vniuerso Clero, & Populo Romano salutem, & Apostolicam benedictionem.

MIlitantem Ecclesiam, quæ vel cælestis sui Sponsi commendata præconio progreditur, quasi Aurora consurgens in Euangelicæ perfectionis via subsistere non decet, sed nouis semper [illegible] ad vberiorem, veluti vt [illegible] lucem, ac sanctitatis [illegible] æquum est properare. Hæc in se [illegible] cogitationem defigentibus, anticipauerunt vigilias oculi nostri, ac vt ecclesiastic[illegible] res maiora in [illegible] quæ suscipiat incrementa, tanto magis ad Nos pertinere intelligimus, quanto in hoc rerum vertice [illegible], apertius agnoscimus, impertiri [illegible] omnipotentis Dei prouidentia Nos fuisse acceptos [illegible] Iacob seruum suum, & Israel hæreditatem suam. Quoniam vero nulla ratione fieri potest, vt in Agro Domini Christianæ virtutes feliciter [illegible], nisi spinæ, quæ suffocant semen [illegible] [illegible], inde prius euellantur: [illegible] [illegible] facilius assequamur, eumdem agrum, & vineam, quam plantauit dextera eius, [illegible], nihilq. eorum prætermittere decreuimus, quæ [illegible] moribus corrigendis, tandemq. operibus, quæ, vel temporis [illegible], vel humanæ naturæ imbecillitate in [illegible] [illegible] opportuna [illegible]. Licet autem Christiana [illegible] multiplici malorum genere vexetur, omnibusq. [illegible] partibus, quod maxime deplorandum est, medicina opus esse intelligamus, eam tamen Almæ Vrbis nostræ non vno nomine præcipue duximus adhibendam. quandoquidem hæc est Ciuitas [illegible] montem [illegible], quæ toto Orbi patet [illegible]. hæc eadem pietatis exemplum cunctis ad imitandum propositum, [illegible] [illegible] Romanæ Sedes [illegible] diuina munificentia honorum [illegible], vere de ea dicitur: Diligit Dominus portas Sion super omnia tabernacula Iacob.

§. 1. Cum igitur hæc ita se habeant, pro nostro pastorali munere peculiarem hunc [illegible], & [illegible] nostrum recognoscere, & Romanæ vrbis omnes [illegible] Patriarchales, quin Collegiatas, etiamq. Capitula, [illegible] non parochialem, ecclesias, aliasq. ecclesias, & personas Item Monasteria, Conuentus, & Ecclesias quorumuis Ordinum Regularium, tam virorum, quam mulierum, Hospitalia, Collegia, Confraternitates [illegible], Montem Pietatis, & omnia quæcumque nomine censeantur loca pia [illegible] per infrascriptos Archiepiscopum, & Episcopos visitare statuimus. Quæ quidem [illegible] opus, etsi per Nos ipsos inchoare, prosequi, [illegible] vehementer optamus, [illegible] ad [illegible] quamplurima, eaque grauissima negotia, quorum [illegible] cogitationem conuertimus, aliis [illegible] [illegible] Venerabilibus Fratribus Vlpiano Archiepiscopo Theatin., necnon Raphaeli Zacynthien. [illegible] Ludouico olim Adrien. Antonio Caserten. & Alexandro nuper Hieracen. Episcopis, de quorum pietate, & [illegible] plurimum [illegible] possumus, [illegible] hoc munus [illegible] ad laudem, & gloriam omnipotentis Dei, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ exaltationem Visitationem huiusmodi [illegible], [illegible] vobis omnibus indicimus, quam in proxima [illegible] Dominica in Albis in Sacrosancta [illegible] Lateranen. ecclesia iidem Archiepiscopus, & Episcopi inchoabunt, ac [illegible] Deo iuuante prosequentur.

§. 2. Vt autem nostram Visitationem ea spiritus [illegible] quæ [illegible], & propagationi [illegible] [illegible] patentia [illegible], & cupimus, & [illegible] [illegible] consequamur. Omnes per viscera [illegible] Dei nostri, qui [illegible], hortamur, & monemus, vt memores vocationis suæ, [illegible], & mores [illegible] eam Vrbi [illegible] [illegible] Quod quidem eos facilius & [illegible] [illegible] confidimus, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], ac sanctissimorum Martyrum sanguine [illegible]. & [illegible], non [illegible] [illegible] pietatis, [illegible] ad totum Catholicum Orbis ædificationem [illegible] pietate decet.

§. 3. Quoniam autem [illegible] cogitent [illegible] nobis, quasi ex nobis, sed [illegible] ex Deo [illegible], ac [illegible] Dominum [illegible] Domum, in vanum [illegible], qui ædificant eam. [illegible] nostram [illegible], ad [illegible] opem [illegible], volumus vt [illegible] Dominicam antecedente, in [illegible] ecclesiis [illegible] Patriarchalibus, Collegiatis, & aliis [illegible] [illegible] [illegible] Vicario [illegible] generalem [illegible], Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum solemniter [illegible] Altari proponatur, ac Quadraginta horarum Oratio de more celebretur.

§. 4. Quæ vt [illegible] magis [illegible], ac [illegible] illorum, qui hac in re [illegible] Nobis operam præstituri sunt, [illegible] [illegible] Christifideles in hac Alma Vrbe commorantes, hortamur, vt Deo, qui Cor [illegible], & [illegible] despicit, dignis pœnitentiæ fructibus placere studeant.

§. 5. [illegible] liberatius, & salutarius [illegible], omnibus, & singulis [illegible] Christifidelibus Romæ degentibus [illegible] ecclesiis [illegible] eorum aliqua eodem ipso proximo Dominico die [illegible] peccatorum [illegible], sacratissimam Eucharistiam [illegible], & [illegible] Visitatio ad Dei gloriam, & animarum [illegible] feliciter eueniat, [illegible] plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam concedimus, & elargimur.

§. 6. Omnes igitur simul dilecti filij, siue ex Clero, siue ex Populo veterem hominem exuentes, in nouitate spiritus ambulemus [illegible] [illegible] non [illegible], spiritu feruentes Domino in toto corde [illegible], vt [illegible] [illegible], cum ad hoc [illegible] Visitationis opus tum ad cæteras necessitates nostras, [illegible]. [illegible] bonis operibus, & sedulo pietatis cultu impetremus.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1624. sexto Kal. Aprilis, Pontificatus nostri Anno primo.

Sequitur [illegible] visitandi [illegible] in Parochialibus ecclesiis [illegible], eisque eleemosynam elargiendi.

Edita an. D. 1624.

VRBANVS PAPA VIII.

Venerabilibus Fratribus Archiepiscopo Theatin., necnon Raphaeli Zacynthien., Octauio Caballicen., Ludouico olim Adrien., Antonio Caserta., & Alexandro nuper Hieracen. Episcopis. Venerabiles Fratres salutem, & Apostolicam benedictionem.

CVpientes in hac nostra pastorali Ecclesiarum Almæ Vrbis Visitatione non solum earum [illegible] constitutionem, & incrementum, quantum in Nobis est, modis omnibus procurare, verum etiam animarum saluti prouidere, & corporales Christi pauperum, præsertim infirmorum indulgentias, quantum cum Domino possumus, [illegible] caritate sublenare.

§. 1. Cum hæc omnia per Nosmetipsos exequi ob assiduas, quibus detinemur occupationes, [illegible] possumus, fraternitati vestræ, & vestrum cuilibet per præsentes mandamus, vt coniunctim, vel diuisim Parochias ecclesiarum diligentes perlustrare, ac perquirere studeatis, atque earum pauperes infirmos grauiter decumbentes singulos nostro nomine visitetis.

§. 2. Apostolicam, & nostram eis benedictionem, vt moris est, semel impartitis, paternis monitis & salutaribus consolationibus recreetis.

§. 3. Hortantes ipsos, vt in humilitate, & [illegible] propter Deum corporis infirmitatem, & dolores sustineant, ad [illegible] diuinæ voluntati, quandocumque ei placuerit ipsos ex hoc seculo reuocare, se pie, & Christiane [illegible], [illegible] [illegible] conuersi, humiliter ab eo suorum peccatorum veniam petant, atque omnia Ecclesiastica Sacramenta, quibus Christifideles ex hoc [illegible], se præmuniri solent, & debent, deuote, & reuerenter suscipiant.

§. 4. Nos enim eorum singulis ante vel post vestram visitationem [illegible] præmittitur poenitentibus, contritis, & confessis, [illegible] [illegible] refectis semel plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam & remissionem elargimur.

§. 5. Volumus autem, vt eo tempore vobiscum [illegible] dilectum filium nostrum, & Palatij Apostolici Eleemosynarium, qui prout cuiusque eorum [illegible], & personarum conditio postulauerit, etiam [illegible] impensis caritatis subsidia pecuniis, cibis, potu, pharmacis, vestibus, medicorum ope, cæteris[illegible] ad victum, seu ad recuperandam [illegible] necessariis, temporalibus, quibus nunc vigentur, eorum necessitatibus succurrat.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 29. Martij 1624. Pontificatus nostri anno primo.

Sequitur [illegible] Causas quascumque et [illegible] criminale [illegible] intersit [illegible].

Edita an. D. 1624.

VRBANVS PAPA VIII.

Venerabilibus Vlpiano Archiepiscopo Theatin., necnon Raphaeli Zacynthien., Octauio Caballicen., Ludouico olim Adrien., Antonio Caserta., & Alexandro nuper Hieracen. Episcopis. Ven. Fratres salutem, & Apostolicam benedictionem.

QVoniam in prosequendo munere Visitationis Ecclesiarum, & piorum locorum huius Almæ Vrbis nostræ, ad quod vos nominatim ex Episcoporum ordine selegimus, facile contingere posset, [illegible] aliqua negotia criminalia pertractanda [illegible].

§. 1. Nos [illegible], ac [illegible] vestrorum securitati opportune prouidere volentes, vobis, & cuilibet vestrum, vt tam coniunctim, quam diuisim, durante [illegible] Visitatione, ac illius occasione [illegible], qualescumque querelas, accusationes, denuntias con[illegible] quascumque personas tam Ecclesiasticas [illegible], vel [illegible], quæ [illegible] [illegible] [illegible] de præteritis existent, [illegible] de [illegible], causasq. eorumdem, [illegible] quomodolibet ex dicta Visitatione, vel alias causa emergentes tam Ecclesiasticas, [illegible], & tam ciuiles, quam criminales, & mixtas, siue ad Pro[illegible], siue ad alterius cuiuscumque instantiam, aut ex [illegible] cognoscere, quandoque [illegible], [illegible] comp[illegible] ac [illegible] mandata nostra, [illegible] [illegible], & [illegible] rationabiles decidere, & terminare, aliasq. [illegible] vos [illegible] [illegible], ac [illegible] aliquo con[illegible], aut cen[illegible] cesset, vel etiam irregulares [illegible], etiam si inde [illegible] [illegible] [illegible], aut [illegible] venerit, eo modo vos ipsi a iendo [illegible], vel vos ipsos [illegible] [illegible], & [illegible], [illegible], & indulgemus.

§. 2. Vt-

§. 2. Vtque liberiùs ab omnibus denunciationes, querelæ, & accusationes, ac causæ quæcumque ad dictam Visitationem pertinentes deferri possint omnibus similiter, & singulis personis, tam laicis quam clericis, etiam in sacris, & presbyteratus Ordinibus cōstitutis, secularibus, & quorumuis Ordinum, Congregationum, & instituti regularibus, quauis etiam Episcopali, vel maiori Ecclesiastica, vel mundana dignitate, vel præeminentia fulgentibus, qui in actu eiusdem visitationis, seu alias illius occasione aliquid, quod ad prædictas causas pertineat per viam denunciationis, querelæ, vel accusationis, palam vel occulte, sponte vel ad aliorum etiam Procuratoris Fisci instantiam in iudicio vel extra iudiciū reuelauerint, aut in præmissis testimonium dixerint, vel aliquid propterea scripserint, subscripserint, iudicauerint, dictauerint, detulerint, interrogauerint, vel interrogati responderint, vel ad reos detegendos, conuinciēdos, capiendos, custodiendos, puniendos, iudicia, votum, consilium, auxilium vel fauorem per se vel alium, directè vel indirectè præstiterint, siue tamquam Iudices ordinarij, vel delegati, Custodes, Scribæ Testes, Tabelliones, Consultores, Procuratores, Aduocati, seu alias se in præmissis quomodolibet ingesserint, nullam propterea pœnam vel censuram Ecclesiasticam, aut irregularitatis notam incurrant, concedimus pariter, & indulgemus.

Contrariis tollit. §. 3. Non obstantibus generalis Concilij, atque alijs constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac cuiuscumque Ordinis, & Monasterij, atque Ecclesiarum, & aliorum piorum locorum quorumcumque, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 29. Martij 1624. Pontificatus Nostri anno primo.

Sequitur Indultum dd. Visitatoribus concessum exercendi vbique Pontificalia.

Edita A. D. 1624.

VRBANVS PAPA VIII.

Venerabilibus Fratribus Vlpiano Archiepiscopo Theatiñ, necnon Raphaeli Zacynthieñ, Octauio Caballiceñ, Ludouico olim Alrieñ, Antonio Caserta͂ñ, ac Alexandro nuper Hieraceñ Episcopis. Venerab. Fratres salutem, & Apostolicam benedictionem.

Proœmium. OFficij nostri est, pastoralia munera, quæ diuina fauente clementia administranda suscepimus, ea prompto, hilariq. animo prosequi: eos verò quos in eisdem pastoralibus muneribus prosequendis assumpsimus, & deputauimus, nostræ item mentis est, opportunis facultatibus adhuc munire, vt illis fulciti incūbentia onera melius subire, & inceptum onus perficere quamprimum valeant.

Cum itaque occasione visitationis nostræ Apostolicæ, quam in vniuersis Almæ Vrbis, eiusq. districtus ecclesijs, monasterijs, locisq. sacris & pijs proximis diebus indiximus, & quam nuper etiam inchoauimus, experientia comprobante cognouerimus aliquando necesse esse in compluribus eiusdem Vrbis, ac illius districtus Ecclesijs Altaria consecrari, campanas, ornamenta, indumentaq ecclesiastica benedici, Sacramenta ministrari, & alia pontificalia munia exerceri.

§. 1. Vobis, & vestrum cuilibet, quos in eadem Visitatione operarios, & adiutores delegimus, & deputauimus, plenam per præsentem concedimus facultatem, vt in quibuscumque tàm intra eadem Vrbem, ac propè, & extra illius muros, quam etiam intra eiusdem Vrbis districtum sitis Ecclesijs etiam Patriarchalibus, necnon Monasterijs, Prioratibus & domibus secularibus, seu cuiuscumque Ordinis mendicantium, vel non mendicantium, militiæ, Congregatiōnis, aut instituti regularibus tam virorum, quàm mulierum, atque hospitalibus, oratorijs, sacellis cœmeterijs, locisq. pijs, aut religiosis tam exemptis, Nobisque & Apostolicæ Sedi immediate subiectis, quam etiam non exemptis, & cuiusuis etiam S. R. E. Cardinalibus ratione tituli aut denominationis seu Cardinalatus, aut aliàs quomodolibet, & ex quauis causa subiectis.

§. 2. Altaria, ac ipsasmet Ecclesias consecrare, aut illa vel easdē Ecclesias, aut illis annexa reconciliare, seu etiam cœmeteria, campanas, calices, patenas, cruces, indumenta, & ornamenta Ecclesiastica quæcumque, & aquam, vt moris est benedicere.

§. 3. Sacramenta Confirmationis quod eo ritu in visitatione ministrari consueuit, quibus, vbi, quando, & quoties vobis, seu cuique vestrum expedire videbitur ministrare.

§. 4. Sacrosanctum quoque Missæ sacrificium; necnon Vesperas, & quæcumque alia diuina officia solemni, ac pontificali ritu in ecclesijs, & locis in quibus vos id ad maiorem animarum consolationem, spiritualemq. profectum, & ad ipsam etiam quam intendimus reformationem inducerē pertinere iudicaueritis, celebrare, & decantare.

§. 5. Verbi Dei prædicationes, & conciones ad Dei amorem, & timorem in cordibus fidelium excitandum, & accendendum publice ad Clerum & Populum, seu alias priuatim prout occasio & necessitas postulabit, habere.

§. 6. Aliaq. omnia, & quæcumque munia Pontificalia, etiam quæ notam aut expressionem requirerent magis specialem, & sub generali huiusmodi concessione non comprehenduntur, etiam erga personas alioquin habiles & idoneas exercere, etiam nullo alio a Nobis expectato aut requisito mandato liberè, & licitè valeatis.

Contrariis tollit. §. 7. Non obstantibus constitutionibus Apostolicis, ac in Concilijs tam generalibus editis, dictarumq. ecclesiarum, monasteriorum Ordinum, Congregationum, militiarum, hospitalium, aut domorum iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet cōcessis, confirmatis & innouatis, cæterisq. contrarijs quibuscumque.

Dat. Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 29. Martij 1624. Pontificatus nostri Anno primo.

Sequitur aliarum facultatum concessio pro d. Visitationis feliciori progressu.

Edita A. D. 1624.

VRBANVS PAPA VIII.

Ven. Fratribus Vlpiano Archiepiscopo Theatiñ, necnon Raphaeli Zacynthieñ, Octauio Caballiceñ, Ludouico olim Adrieñ, Antonio Caserta͂ñ, & Alexandro nuper Hieraceñ Episcopis. Venerabiles Fratres salutem, & Apostolicam benedictionem.

CVm in pastorali visitatione, quam nuper vobis mandauimus, quamque Deo adiuuante prosequeñ intendimus, Cleri nimirum Romani, & omnium Almæ Vrbis Ecclesiarum, & piorum, ac religiosorum locorum vos potissimum ex Episcoporum ordine delegerimus, & Nobis in eo munere operarios, & adiutores assumpserimus: Nos, vt vestrum ea in re ministerium plus habeat auctoritatis, & firmitatis, vberioremq ad cultus diuini propagationem, & animarum salutem, Deique gloriam parias fructum, prouidere volentes.

§. 1. Vobis, & vestrum cuilibet insolidum circa visitationem ipsam, eaque durante mandata quæcumque etiam viuæ vocis oraculo per vos, & vobis accepta, illis ad quos ea res pertinet referendi, & alias per Nos ordinata mandandi, quibus relationi, ac mandatis vestris, & cuilibet vestrum de ordine nostro tactis huiusmodi plenam, & indubiam fidem ab omnibus adhiberi, atque firmiter obtemperari, tamquam mandatis nostris Apostolicis volumus, & iubemus.

§. 2. Mandata quoque, & præcepta quæcumque necessaria, & opportuna illis in rebus, quæ visitationis huiusmodi præparationem statum, progressum, & executionem concernunt, decernendi, faciendi, eaq exequi iubendi.

§. 3. Personas quascumque tam Ecclesiasticas, seculares, & cuiusuis Ordinis regulares, necnon etiam laicas pro rebus, & negotijs ad visitationem huiusmodi pertinentibus, ad vos vocandi, & ad personaliter coram vobis citandi, opportunisq. iuris & facti remedijs compellendi.

§. 4. Similes item personas quascumque & tamquam principales, & tamquam testes, seu tamquam principales quoad se, & tamquam testes quoad alios examinandi, & vt veritati testimoniū perhibeant admonendi, & etiam cogendi, iuramenta eis deferendi, & ab eis exigendi, & recipiendi ad sacrorum Canonum præscriptum, ac recusantes per censuras Ecclesiasticas, aliasq. pœnas, etiam corporales vobis beneuisas compescendi.

§. 5. Memorialia etiam vobis inscripta & directa, atque instructiones, relationes, delationes, querelas etiam secretas contra quascumque personas accipiendi, & Nobis referendi, seu alias, prout rerum & personarum qualitas requiret, iuxta ordinationes nostras, & ex auctoritate vobis tradita prouidendi.

§. 6. Congregationes aliquarum personarum, quæ vobis in cōsilium super præmissis adhibendæ videbuntur faciendi, & illas easdē personas auctoritate nostra vocandi, & cum eis de negotijs visitationis huiusmodi tractandi, consulendi, & deliberandi.

§. 7. Commissarium siue fiscalem visitationis vnum, siue plures eligeñ, & deputañ electum, siue electos cassandi arbitrio vestro, toties quoties vobis videbitur remoueñ, & alium seu alios loco eorum cassati, & amoti subrogañ.

§. 8. Quotiescumque vobis etiam videbitur, & etiam seorsum à vobis, & iteratis vicibus quarumuis d. Vrbis, seu extra illam intra tamen illius districtum consistentium Patriarchalium, Collegiatarū, Parochialium, seu aliarum ecclesiarum etiam cuiusuis, etiam S. R. E. Cardinalibus ratione tituli, aut denominationis, seu Cardinalatus, aut aliàs quomodolibet, vel ex quauis causa subiectarum, seu cuiusuis Capellæ, vel Oratorij, necnon monasteriorum, tam virorum, quam mulierum, prioratuum, domorum, & locorum secularium, seu cuiuslibet Ordinis etiam mendicantium, Congregationis, militiæ, aut instituti regularium, aut hospitalium etiam exemptorum, Nobisque, & Apostolicæ Sedi immediate subiectorum, eorumq. Capitulorum, Conuentuum, Vniuersitatum, Collegiorum, Confraternitatum, Archiconfraternitatum etiam laicorū, etiam nullo alio speciali nostro expectato ordine vel mandato, aut etiam requisito consensu vel licentia, illa & quælibet illorum visitandi, ac in illorum statum, formam, regulas, instituta, regimen, statuta, consuetudines, vitamque, ritus, mores, disciplinam, doctrinam, & idoneitatem singularum personarum coniunctim vel diuisim, & tam in capite, quam in membris, necnon circa diuinum cultum, religiosam functionem, Ecclesiarum decorem, fructuum, & introituum dispositionem, regularem religiosorum tam virorum, quàm mulierum obseruantiam, aliaq. omnia & singula ad actum huiusmodi visitationis quomodocumque spectantia diligenter inquirendi, & ad hunc effectum quæcumque illorum archiuia, bibliothecas, librorum quæcūque in illis continentur documenta, & instrumenta authentica, scripturas, libros rationum dati & accepti, computa, & ratiocinia perlustrandi, inspiciendi, perscrutandi, præsertim verò sacras Reliquias, & quibus ipsæ sacræ Reliquiæ, necnon sanctum Eucharistiæ sacra-

menta, & res ad alia ecclesiastica Sacramenta pertinentes continentes, sacra vasa, thecas, tabernacula, necnon indumenta, ornamenta, & instrumenta, vtensilia, & supellectilem ecclesiasticam, & pretiosam diligenter inspiciendi, & ad prædicta exhibenda quascumque personas cogendi, compellendi, ac in præmissis omnibus, & singulis quæcumque correctione, emendatione, reformatione indigere cognoueritis, corrigendi, emendandi, reformandi, processusq. necessarios desuper faciendi, & Nobis referendi, seu iuxte ordinationes nostras, in his opportunè prouidendi, mandata, decreta, statute, & ordinationes executioni demandandi, & custodiri, & obseruari præcipiendi, denique omnia alia, & singula, quæ huiusmodi visitationis negotium, vlteriorem progressum, executionem, & in ea facta, & facienda mandata, decreta, statuta, & ordinationes concernunt, & concernent, seu ad ea quomodolibet spectent, & spectabunt, faciendi, gerendi, exequendi, mandandi, & ordinandi.

Contradictores quoque, & rebelles compescendi.
§. 9. Contradictoresque, & vobis in præmissis inobedientes, & rebelles, eisque auxilium, consilium, vel fauorem publicè vel occultè, directè vel indirectè quomodolibet præstantes, per suspensionis, ac etiam priuationis beneficiorum, & officiorum ecclesiasticorum, ac censuras, & pœnas ecclesiasticas, & temporales, etiam mancipationis carceris, aliaq. opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita compescendi, auxiliumq. brachij secularis, si opus fuerit inuocandi, plenam, liberam, amplam, & vniuersam, tribuimus potestatem.

Mandat obedientiam ab Visitatoribus praberi.
§ 10. Mandantes propterea omnibus, & singulis ad quos spectat, & spectabit, quacumque dignitate, auctoritate, potestate, & præeminentia fulgentibus, vt vobis, & cuilibet vestrum in præmissis omnibus, & singulis promptè pareant, & obediant, alioquin sententias, seu pœnas, quas rite tuleritis, seu statueritis in rebelles, ratas habebimus, & faciemus auctore Domino, vsque ad satisfactionem condignam inuiolabiliter obseruari.

Contraria tollit.
§. 11. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, atque ecclesiarum, monasteriorum, hospitalium, Ordinum, Congregationum, militiarum, Confraternitatum, & aliorum piorum locorum huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, priuilegijs quoque, indultis, exemptionibus, & literis Apostolicis illis, & eorum illorum, ac superioribus, & personis eorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis, quibus omnibus, quibuscumque sint conceptis verborum formis, & tenoribus, quos præsentibus pro expressis haberi volumus, specialiter, & expresse, ac latissime ad effectum præsentium derogamus, cæterisq. contrarijs quibuscumque.

D. P. ad S. Petrum die.
Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 30. Martij 1624 Pontificatus Nostri Anno primo.

Sequitur deputatio Secretarij prædictæ Visitationis.

VRBANVS PAPA VIII.

Edita Ann. Dom. 1624.
Venerabili Fratri Octauio Caballicen. Venerabilis frater salutem, & Apostolicam benedictionem.

Exordium.
Rerum, quæ Nobis cordi sunt, & quibus vniuersæ, quam meditamur Reformationis pars non vltima continetur, curam fidis, & diligentibus viris libenter committimus.

Visitationem vniuersalem committit ... Caballicen.
§. 1. De tua itaque singulari, & Nobis iampridem perspecta fide, & diligentia plurimum in Domino confidentes Visitationis nostræ Apostolicæ, quam in omnibus Almæ Vrbis eiusq. districtus ecclesijs, monasterijs, locisq. sacris, & pijs secularibus, & regularibus, vniuersoq. Clero, & Populo Romano indiximus, ac Venerabilibus Fratribus Vlpiano Archiepiscopo Theatino, necnon Raphaeli Zacynthien., Octauio Caballicen., Ludouico olim Adrien., Antonio Casertan., & Alexandro nuper Hieracen. Episcopis vna tecum commisimus, & demandauimus.

Quem modo creat in Secr. d. Visitationis.
§. 2. Te & Secretarium duximus deligendum prout etiam per præsentes munus huiusmodi cum omnibus, & singulis facultatibus, auctoritatibus, prærogatiuis, priuilegijs, & iuribus quæ tale officium obtinenti, & exercenti quomodolibet competere possunt, & debent Motu proprio tibi committimus, & demandamus teque etiam Secretarium Visitationis prædictæ creamus, constituimus, & deputamus.

Cum facultate exercendi omnia quæ ad d. munus quomodolibet spectare possunt.
§. 3. Dantes tibi plenam, & liberam facultatem eiusdem Visitationis decreta, statuta, ordinationes, mandata, præcepta, inhibitiones, informationes, relationes, omnium, & seriem adnotandi, describendi, & in libellos, seu commentarios, siue etiam in publica, & authentica documenta, & instrumenta redigendi, cæteraq. omnia, & quæcumque ad idem munus spectantia gerendi, & exercendi etiam si notam, & expressionem requirerent magis specialem, & sub generali commissione huiusmodi non venirent.

Mandat ... documentis ... & sigillo ... plenam fidem ... adhiberi.
§ 4. Nos enim volumus illa, quæ à te de rebus in visitatione gestis, & ordinatis fient, & emanabunt documentis, & scripturis tua manu, ac sigillo munitis plenam, atque indubitatam fidem nunc, & perpetuis futuris temporibus, tam in iudicio, quam extra illud omnino haberi, neque ad id probationis alterius adminiculum requiri.

§ 5. Tu igitur in delato tibi munere ita te gere, vt fidem, & diligentiam numquam a te desiderari ... intemur.

D. P. ad S. ... 30. Martij.
Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 30 Martij 1624. Pontificatus Nostri Anno primo.

Subsequitur alia facultas auocandi ad se quascumque causas occasione d. Visitationis in alijs Tribunalibus, & coram alijs Iudicibus antea cœptas, vel instructas, ac in statu, in quo sunt reperiuntur.

VRBANVS PAPA VIII.

Edita Ann. Dom. 1624.
Venerab. Fratribus Vlpiano Archiepiscopo Theatin., necnon Raphaeli Zacynthien., Octauio Caballicen., Ludouico olim Adrien., Antonio Casertan., & Alexandro nuper Hieracen. Episcopis. Ven. Fratres salutem, & Apostolicam benedictionem.

Causa huius constitutionis.
Vt in prosequendo visitationis ecclesiarum, & piorum locorum huius Almæ Vrbis nostræ munere, ad quod vos nominatim ex Episcoporum ordine delegimus, causæ occurrentes omni qua fieri potest celeritate, iustitia mediante terminentur, quantum cum Domino possumus, prouidere volentes.

Facultas Visitatoribus ... causas quæ occasione d. Visitationis ... pendentes ... in statu in quo reperiuntur ... & procedendi.
§. 1. Motu proprio, & ex certa scientia nostra vobis, vt vltra alias facultates per diuersas nostras in simili forma Breuis expeditas literas vobis attributas, vt omnes, & singulas causas occasione Visitationis huiusmodi, coram quibuscumque Iudicibus, tam ordinarijs, quàm delegatis pendentes, & etiam instructas, in statu, & terminis in quibus reperiuntur, cum omnibus, & singulis earum incidentibus, dependentibus, emergentibus, annexis, & connexis, totoque negotio principali ad vos, auctoritate nostra euocare, illasq. summariè, simpliciter, & de plano sine strepitu, & figura iudicij, sola facti veritate inspecta, & manu regia audire, cognoscere, & fine debito, prout iuris fuerit terminare.

Numerum ... Missarum ... reducendi ... Altaria ... transferendi, & alia faciendi.
§. 2. Præterea vbi contigerit, alicui Altari, etiam pro defunctis priuilegiato, seu Capellæ tantum magnum Missarum celebrandarum numerum ex varijs defunctorum legatis impositum esse, vt singulis diebus præscriptis nequeat illis satisfieri, quicquid magis ad Dei honorem, ecclesiarum vtilitatem, seliciteque ... eorum, qui legata pia reliquerunt, etiam per translationem partis Missarum huiusmodi ad aliud Altare, seu Altaria, etiam non priuilegiata videritis expedire, re tamen diligenter perspecta, statuere, & ordinare, vt in eis commodiùs, ac pleniùs piæ defunctorum voluntati satisfiat, transferre, cæteraq. omnia, & singula in præmissis, & circa ea necessaria, seu quomodolibet opportuna etiam si talia sint, vel fuerint, quæ magis specialem specificam, & expressam requirerent mentionem; facere, dicere, gerere, & exequi liberè, & licitè possitis & valeatis, Apostolica auctoritate tenore præsentium plenam, & amplam facultatem concedimus, & impertimus.

Contrariorum derogatio.
§. 3. Non obstantibus quibusuis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisq. contrarijs quibuscumque.

D. P. ad S. Mariæ ... Iulij.
Datum Romæ apud S. Mariã maiorem sub Annulo Piscatoris, die 11. Iulij 1624. Pontificatus Nostri Anno primo.

XV.
Confirmatio, & approbatio Priuilegiorum Indultorum, Facultatum, Exemptionum, Immunitatum, Libertatum, & aliarum gratiarum omnium quomodolibet concessorum Hospitali, & Religioni S. Ioannis Hierosolymitani.

Alia de hac Militia habes sup. ad const. 2. Anast. IV. Christianæ ... fol. 60. præter quæ habes etiam const. 30. Pauli V. de promouendis ad magnam Crucem. sup. to. 3. fol. 159.

Nouissimè hic Sanctissimus Pontifex confirmauit Decretum à Sacra Congregatione Card. Concilij Tridentini Interpretum, ed fauorem huius Militiæ emanatum circa constit. Gregorij XV. de Conseruatoribus infra in const 78 Exponi Et etiam quamplura in electione Magni Magistri supradictæ Militiæ obseruanda sanciuit in const 84. In specula, hic infra.

VRBANVS PAPA VIII.

Edita Ann. D. 1624.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.
Vniuersalis Ecclesiæ regimini per ineffabilem diuinæ sapientiæ prouidentiam, meritis licet insufficientibus præpositi, inter multiplices pastoralis officij curas illam peculiari sollicitudine libenter amplectimur, quo priuilegia, gratiæ, & indulta Militijs, & Hospitalibus quibuslibet ad maiorem Dei gloriam, suæq. Ecclesiæ sanctæ exaltationem; illius verò hostium profligationem piè. prouideque instructis, e Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris concessa, quo maioris validitatis munimine subsistant, Apostolicæ confirmationis patrocinio muniantur, prout rerum, temporumq. qualitatibus debitè pensatis, conspicimus in Domino salubriter expedire.

Leo X. & alij. Pont. ... formam Hosp. ... & ... personas ... exemit à solutione decimarum, & aliorum onerum.
§ 1. Cum itaque, sicut accepimus, alias fel. record. Leo X. Clemens VIII. Paulus III. Pius IIII. & Pius V. Romani Pontifices prædecessores nostri inter alia priuilegia, & indulta dilectis filijs Magno Magistro, ac Conuentui Hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani à Sede Apostolica concessa, eumdem, & pro tempore existentem Magnum Magistrum, Baiuliuos, Castellanum Empostæ, Priores, Præceptores, Milites, familiares, aliasq. personas Hospitalis huiusmodi, necnon etiam subditos, vassallos, colonos, seruitores, & alios in eorum obsequijs, & dicti Hospitalis beneficijs, quomodolibet nuncupatis existen., etiam presbyteros curam animarum exercentes, quamdiu illam exercent, & illorum obsequijs forent, illorumq. animalia, prædia, domos, molendina, & bona quæcumque quæ obtinebant, ac in posterum obtinerent, & possiderent, à solutione, & exactione decimarum, censuum, iurium etiam synodalium, & canonicarum portionum, seu caritatiui subsidij, aut iucundi aduentus, seu quartæ, aut aliàs quomodolibet, aut aliorum quorumcumque onerum sub certis modo, & forma exemerint, & liberauerint, prout in diuersis ipsorum prædecessorum desuper confectis literis plenius continetur.

§ 2. Et

§ 2. Et licet ipsi Milites, & aliæ personæ prædictæ non debuissent quoquam contra dictorum prædecessorum tenorem, & formam molestari, perturbari, vel inquietari, cum ipsi non modo cum infidelibus, & tormentis, verùm etiam sanguine, & vita pro tuitione Fidei Catholicæ non parcant; Nihilominus tamen diuersi locorum Ordinarij, ac parochialium ecclesiarum Rectores, & malæ suggestionis personæ id sibi omnino iuxta Sacri Concilij Tridentini decreta, licere asserentes, eosdem Magnum Magistrum, Baiulinos, Castellanum Emposta, Priores, Præceptores, Milites, & personas diuersis oneribus contra eorum priuilegia prægrauarunt, illosque ad decimas, census, subsidia etiam caritatiua, congruas portiones, illorumque aduentum. Pastor bonus, aut alias nuncupata onera, ac etiam synodalia cogere præsumpserant in maximum ipsius Hospitalis detrimentum, & grauamen, fel. rec. Gregorius XIII. Sixtus V. & Gregorius XIII. similiter prædecessores nostri ex certa scientia, & Apostolicæ potestatis plenitudine omnia, & singula priuilegia, indulta, facultates, exemptiones, immunitates, libertates, & alias gratias, eisdem Magno Magistro, & Conuentui, quomodolibet concessa, confirmarunt, approbarunt, & innouarunt, & eos super præmissis quomodolibet molestari, inquietari, ac perturbari districtius prohibuerunt.

§ 3. Et præterea cum inter alia fel. record. Pius Papa IV. prædecessor noster eisdem Magno Magistro, & Conuentui alter nostra priuilegia Prioratus, Baiuliatus, Castellaniam Emposta, Commendas, & alia eiusdem Hospitalis beneficia libere vniendi, & dismembrandi, facultatem concessisset.

§ 4. Et nihilominus à quibusdam quandoque dubitaretur, an ante, vel post mortem possessorum vnio, seu dismembratio ipsa fieri posset, ac deberet; idem Gregorius prædecessor ad tollendum omnem dubium, & ambiguitatem, quæ in præmissis in futurum oriri poterant, ac quandocumque eis videretur, siue ante, siue post mortem possessorum, Prioratus, Baiuliatus, Castellaniam Empostæ, & alia eiusdem Ordinis beneficia vnire, & dismembrare, libere, & licite possent, & valerent; Necnon omnia, & singula priuilegia, & exemptiones prædictas etiam ad Conuersos, & Donatos eiusdem Hospitalis extendi debere, decreuit, & declarauit; Ac decretum, & declarationem huiusmodi, aliaque præmissa fel. record. Clem. VIII. Paul V. & Greg. XV. Rom. Pont. similiter prædec. nostri approbarunt, & confirmarunt, prout in eorúdé prædecess. [illegible] plenius continetur.

§ 5. Nos itaque attendentes præclara eiusdem Hospitalis erga fidem Catholicam, & Sedem Apostolicam promerita, ac cupientes, vt priuilegia, exemptiones, & gratiæ eo firmius subsistant, quo sæpius ab eadem Sede confirmata extiterint, Magnum Magistrum, Priorem, Baiulinos, Castellanum Empostæ, Præceptores, Milites, & Fratres, & eorum singulos, singulisque dicti Hospitalis personas a quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine, quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, necnon omnium, & singulorum priuilegiorum, indultorum, facultatum, exemptionum, immunitatum, libertatum, & gratiarum, per prædictos, & alios quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac Sedem Apostolicam Hospitali prædicto, illiusque Magno Magistro, Conuentui, & Fratribus Militibus, aliisq. personis prædictis concessorum, ac literarum desuper confectarum tenores præsentibus pro expressis habentes, Motu proprio non ad Magni Magistri, & Conuentus Hospitalis huiusmodi, aut alicuius alterius super hoc pro eis Nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & de mera nostra liberalitate, ac Apostolicæ potestatis plenitudine, omnia, & singula priuilegia, indulta, facultates, exemptiones, immunitates, libertates, & alias gratias eisdé Magno Magistro, & Conuentui quomodolibet concessa, Apost. auctoritate tenore præsentium cófirmamus, & approbamus, illisq. perpetuæ, & inuiolabilis firmitatis robur adijcimus, ac omnes, & singulos tam iuris, quam facti defectus, si qui forsan interuenerint in eisdem, supplemus.

§ 6. Decernentes, præsentes literas vllo vnquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu, etiam ex eo, quod locorum Ordinarij vocati nó fuerint, notari, impugnari, vel inualidari minimé posse, neque sub quibuscumque similium, vel dissimilium gratiarum reuocationibus, limitationibus, restrictionibus, & derogationibus comprehendi posse, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas esse, sicq. ab omnibus censeri.

§ 7. Et sic per quoscumque Iudices, & Commissarios quauis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§ 8. Quocirca dilectis filijs in Regnis Hispaniarum, & Neapolitano, nostris, & Sedis Apostolicæ pro tempore existentibus Nuntijs, ac Curiæ causarum Cameræ Apost. generali Auditori per præsentes motu simili mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut vnus eorú per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, vbi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte eorumdem Magni Magistri, & Conuentus fuerint requisiti, solemniter publicántes, eisq. in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra eosdem Magnum Magistrum, & Conuentum, confirmatione, approbatione, decreto, & alijs præmissis, vti, frui, & gaudere; non permittentes eos per Ordinarios prædictos, aut quoscumque alios contra præsentium tenorem quomodolibet molestari, perturbari, aut inquietari; contradictores quoslibet, & rebelles, per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, appellatione postposita compescendo, ac legitimis super his habendis, seruatis processibus, sententias, censuras, & pœnas huiusmodi incurrisse declarando, illasq. etiam iteratis vicibus aggrauando, interdictumq. Ecclesiasticum apponendo, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio Brachij secularis.

§ 9. Non obstan. piæ mem. Bonifacij Papæ Octaui etiam prædecessoris nostri de vna, & Concilij generalis de duabus dietis, dummodo vltra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad iudicium non trahatur, ac alijs quibusuis Apostolicis, necnon in Prouincialibus, & Synodalibus Concilijs editis, specialibus, vel generalibus constitutionibus, ordinationibus, necnon iuramento cófirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis quibusuis ordinis, etiam prædictis locorum Ordinarijs sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsq. efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & alijs decretis, etiam Motu, & scientia similibus etiam consistorialiter, & de Fratrum nostrorum consilio, in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumq. totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & indiuidua mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum tenores ac si de verbo ad verbum inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, contrarijs quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, vel diuisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem. *Contraria prohibet.*

§ 10. Eorumdem autem Prædecessorum vestigijs inhærentes, volumus quòd fel. record. Pij V. 22. Septembris anno sexto, ac Gregorij XIII. prædecessorum nostrorum literis sub Annulo Piscatoris 25. Nouembris anno nono, Pontificatuum suorum expeditis, in suo robore, & efficacia permanentibus; præsentes literæ Ecclesias, & personas in his, quæ ad curam animarum pertinent, in quibus decreta Concilij Tridentini huiusmodi, omnino seruari debere intendimus, minime comprehendant. *Const. [illegible]*

§ 11. Ac quod præsentium literarum transumptis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, in iudicio & extra illud vbiq; locorum plena & indubitata, eademq. prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ. *Exemplis huius credi mandat.*

Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 29. Martij 1624. Pontificatus nostri anno primo. *D. P. die 29. Martij.*

XVI.

Indictio Iubilei vniuersalis pro Anno 1625. quo plenaria peccatorum venia indulgetur ijs, qui Basilicas Sanctorum Petri, & Pauli Apostolorum, & S. Ioannis Lateranen. ac Sanctæ Mariæ Maioris de Vrbe visitauerint, & ibi pro totius populi Christiani salute pias ad Deum preces effuderint. Ac suspensio quarumcumque aliarú Indulgentiarum dicto Anno durante. Necnon eiusdem Iubilei concessio pro Sanctimonialibus, Anachoretis, Eremitis, alijsque Christifidelibus carceratis, & infirmis Romam venire impeditis.

De hac materia vide supra in secunda rubr. const. 58. Clem. VIII. tom. 3. fol. 54. Scias autem quod post huius Iubilei indictionem, cum aliqua Oppida, Ciuitates, & Terræ Regni Siciliæ pestilentia morbo grauiter afflictæ esse cœperunt; iste idem Summus Pontifex ad Vrbem Romam totamque Ecclesiam ditionem conseruandam ab huiusmodi morbo, & ad remouenda impedimenta, quibus retardari possent Christifideles a visitatione [illegible] Vrbis, deputauit ecclesiam S. Mariæ Transt. berim loco ecclesiæ S. Pauli extra mœnia existentis vnius ex prædictis quatuor, eidemq. concessit (cum [illegible] tamen) omnes Indulgentias ecclesiæ antedictæ S. Pauli, vt [illegible] infra const. 34. Paterna. Aliam quoque deputationem trium ecclesiarum in Vrbe, loco aliarum trium ex septem extra Vrbem positarum, eadem ex causa factam habes, vt etiam const. 35. Paterna. Et paulo deinde bellorum turbine, & sanguinis effusione vexata est tota ferè Europa. Ideo hic Pontifex ad Patrem misericordiarum recurrens, aliam plenariam peccatorum Indulgentiam promulgauit, vt infra const. 39. Diuina.

VRBANVS EPISCOPVS, *Editum An. D. 1624.*

Seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Vniuersis Christifidelibus præsentes literas inspecturis salutem, & Apostolicam benedictionem.

Omnes Gentes plaudite manibus, iubilate Deo in voce exultationis: non enim vt in veteri lege sacerdotalis buccinæ clangore, sed Apostolicæ vocis oraculo sacrosanctum Iubilei Annum, iam Regis seculorum beneficio appropinquantem, Vobis euangelizamus. Annum diuino cultui dicatum, ac feruentioribus Christianæ pietatis studijs destinatum. Annum remissionis, ac veniæ, tempus acceptabile, dies salutis. Licet enim nulla excurrant tempora, quæ Diuinæ largitatis muneribus fœcunda, spiritualibus nos non cumulent bonis, ac numquam ad inexhaustam Dei misericordiam, *Euangelizat appropinquantem Annum sancti Iubilei celebrandum.*

eius

eius aspirante gratia, nobis aditus præcludatur; nihilominus tot, tantaque eo Anno, ad hominum sanctificationem beneficia cælitus promanant, vt penè omnes sacros thesauros diuina munificentia in Christifideles diffundere videatur. Quapropter si quinquagesimus Annus, quem Deus Moysen sanctificare iussit, incredibili Hebræorum plausu, atque inæstimabili gaudio excipiebatur, quanto magis decet Christianum orbem sacro Iubilei anno recurrente, lætari? Laboriosa eo tempore agriculturæ opera intermittebantur. nunc proprio quisque percens labori, fructus, quos Christi Domini, Deiparæ Virginis, ac Sanctorum merita protulerunt, vberrimos percipit. Distracta tunc prædia, alienique iuris effecta recuperabantur: nunc virtutes, dona, & merita, quibus peccando meritò exuimur, liberali Dei misericordia recipimus. Exules tunc patriam repetebant: nunc ad exitum, vnde exulantes in hac lachrymarum valle miserè peregrinamus, iter nobis præmonstratur, & aperitur.

§. 1. Vos igitur Catholici Principes, qui tot decorum prærogatiuis insigniti, ad Christianam pietatem promouendam arctioribus, quàm ceteri obligationis nexibus obstricti estis. Vos omnes Christifideles, quos Romana Ecclesia materno gremio complectitur, ad iucundissimam sacrosancti huius Iubilei celebrationem, paterna, quæ vrget Nos, caritate, vocamus, & inuitamus, ac quasi tubam exaltantes vocem nostram prophetica in vos oracula conuertimus, & clamamus. Audite hæc omnes Gentes, auribus percipite qui habitatis Orbem; Aduenit dies pœnitentiæ ad redimenda peccata, ad saluandas animas; appropinquat tempus, quo Dei misericordia eos tandem conuertat, quos sese eius vlciscendi voluntas diu tolerauit. humanæ vitæ breuitatem vobis ipsi ob oculos proponite: cogitate, nos instar aquæ dilabi, ac vitam nostram, velut à texente præcidi. Et quamuis nonnulli ex Romanis Pont. prædecessoribus nostris eidem Iubilei Anno concelebrando præscriptum olim temporis spatium prouide arctantes, tàm solemnem culparum remissionem, diuinæq Iustitiæ debitarum pœnarum relaxationem, intra angustiores annorum limites contraxerint; nihilominus ob paucitatem dierum nostrorum paucis illam redituram putantes, quæramus Dominum dum inueniri potest, inuocemus eum dum prope est. Venite ergo ad locum, quem elegit Dominus, ascendite ad mysticam hanc Hierusalem, tot, tantisq. a Deo beneficijs auctam, tot muneribus cumulatam, vt verè de ea dicatur, Fluminis impetum lætificare Ciuitatem Domini, cælestium nempè fluminis gratiarum, cuius opportuna irrigatione fidelium Animæ fœcundantur. Venite, & afferte Domino gloriam nomini eius, adorate Dominum in Atrio sancto eius. Hic, filij dilectissimi, verè confitebimini Deo in Ecclesia magna in populo graui laudabitis eum; quandoquidem hæc est cæterarum ecclesiarum Magistra, prima Catholicæ religionis Sedes. Mater credentium, Orbis Caput, Vertex rerum, quapropter, & cælestes benedictiones, quas sitis, hic non ex riuulis petetis, sed haurietis aquas in gaudio de fontibus Saluatoris, aquas videlicet saluberrimas, quibus haustis, efficietur in vobis fons aquæ salientis in vitam æternam.

§. 2. Hæc igitur Nos præ oculis, atque in votis habentes, Romanorumq. Pont. prædecessorum nostrorum vestigijs inhærentes, & eorum pium ac saluberrimum institutum retinentes, de Ven. nostrorum S. R. E. Cardinalium assensu, Iubilei celebrationem in Annum proximum 1625 a primis Vesperis Vigiliæ Natiuitatis D. N. IESV CHRISTI proximè futuræ inchoandam, & per totum Annū ipsum finiendam, auctoritate Dei omnipotentis, & Beatorum Apostolorū Petri, & Pauli, ac Nostra, quanto maximo possumus animi nostri gaudio, ad ipsius Dei gloriam, & Catholicæ Ecclesiæ exaltationem indicimus, & promulgamus. Quo ipso Iubilei Anno durante, omnibus vtriusque sexus Christifidelibus verè pœnitentibus, & confessis, qui ecclesiam Lateranē, Beatorum Petri & Pauli Apostolorū, necnon S. Mariæ Maioris de Vrbe Basilicas semel saltem in die, per triginta continuos, aut interpellatos dies, si Romani, vel Incolæ Vrbis, si vero Peregrini, aut alias externi fuerint, per quindecim saltē dies deuotè visitauerint, & pro ipsorum fidelium, ac totius Christiani populi salute pias ad Deum preces effuderint, plenissimam omniū peccatorum suorum Indulgentiam, remissionem, ac veniam misericorditer in Domino concedimus, & impartimur.

§. 3 Et quoniam euenire potest, vt ex ijs, qui hac de causa iter aggressi fuerint, vel ad Vrbem se contulerint, aliqui in via, aut etiam in ipsa Vrbe, morbo, vel alia legitima causa impediti, aut morte præuento, præfinito dierum numero non completo, ac ne quidem fortasse inchoato præmissa exequi, ac ecclesiam, & Basilicas huiusmodi obire nequeant; Nos piæ, promptæq. illorum voluntati, quantū in Domino possumus, benignè fauore cupientes, eosdem verè pœnitentes, & confessos, prædictæ Indulgentiæ, & remissionis participes perinde fieri volumus, ac si ecclesiam, & Basilicas prædictas diebus a Nobis præscriptis re ipsa visitassent.

§ 4. Vos autem Venerabiles Fratres nostri Patriarchæ, Primates, Archiepiscopi, & Episcopi in partem sollicitudinis nostræ vocati, capite tubas argenteas, quarum vsus est in Iubileo, adhibete prædicationem verbi Dei, & prænunciate populis gaudiū magnum, vt sanctificentur, & Deo iuuante gratia, parati sint ad ea cælestia dona capienda, quæ bonorum omnium largitor Deus filijs dilectionis suæ per ministerium humilitatis nostræ præparauit. Ad cælestia munera in hac Vrbe percipienda, vocate cœtum, congregate populum, sanctificate Ecclesiam, docete oues fidei vestræ creditas, quia aduenæ, & peregrini sumus in hac vita, & ciuitatem hic permanentem non habemus, sed futuram inquirimus. Docete omnes, si cunquàm alias, nunc potissimum iras, rixas, contentiones, & inueterata odia extinguenda propter Christum; nunc præcipuè omnes carnis sordes esse detergendas, vt templum Dei munitum sit, & vnusquisque vas suum possideat in honore, & sanctificatione, & portet Deum in corpore suo. Docete eos nunc maximè scelera detestanda esse, dandamque operā, ne quis Christiano nomine abutatur. Docete, sacros Indulgentiarum thesauros lucrandi, spem omnem inanem esse, nisi quis contrito, & humiliato corde se ipsum præparare, & Christianis operibus exercere studeat. Qui autem diuitijs abundant, aperiant viscera sua, fratrumque suorum pauperum inopiam subleuent, præcipuè verò erga Peregrinos Romam venientes, misericordes sint, & sanctā hospitalitatem Deo gratissima, & quam vetustissimi illi Christiani, etiā inter persecutionum fluctus, diligentissimè coluerūt, ipsi quoque multa hilaritate spiritus renouent, atque obseruent, faciantq. sibi amicos de mammona iniquitatis, vt recipiantur in æterna tabernacula. Admonete etiam omnes, vt orent pro Regibus, & Principibus Christianis, vt quietam, & tranquillam vitam agamus, & pax, ac concordia perpetuò conseruetur. Postremo docete eos, cum sanctam peregrinationem susceperint qua modestia, qua deuotione, qua fraternæ pacis obseruantia connecti eos oporteat, vt sint Christi bonus odor in omni loco. Præbeat autem vos ipsos Fratres Ven., & omnem Clerum exemplum in primis bonorum operum, & formā gregis, vt vestræ virtutis, ac religionis veluti sale ceteri condiantur, & omnem peccati putredinem abhorreant, & denique omnes vnanimes in vno spiritu Christianæ caritatis, atque in omni sanctitate, & iustitia Deo seruiamus.

§ 5. Hortamur quoque & rogamus in Domino charissimos in Christo filios nostros Imperatorem electum, ac Reges, & Principes omnes Catholicos, vt quo plura, & magis illustria beneficia ab eo per quem Reges regnant, acceperunt, tantò ardentius, vt par est, ad Dei gloriam procurandam, pio zelo excitentur; præcipuè verò fratrum nostrorum Episcoporum, & superiorum Antistitum pastoralē sedulitatem, & vigilantiam adiuuent, & magis à suis magistratibus, ac ministris adiuuari mandent, vt improborum licentia coerceatur, & bonorum studia eorum regia ope, & gratia foueantur. maximè autē erga peregrinos beneficentiam, & liberalitatem exerceant, curentq. vt tutis incedant itineribus, & nulla hominum perditorum vexatione perturbentur, sed hospitalibus, domibus, & publicis hospitijs amāter excepti, & commeatu, & rebus ad vitam necessarijs recreati, sine vlla concussione, & iniuria institutum iter suum peragant, & cum gaudio in patriam reuertantur. his enim hostijs Reges potissimum, & Principes Deum sibi placabilem reddent, vt diu in terris felices viuant, & demum in æterna tabernacula recipiantur ab illis ipsis pauperibus, erga quos misericordiam exercuerint, in quibus Christus pascitur, & nutritur.

§ 6. Vt verò præsentes literæ, ad omnium fidelium quibuscumque locis existen. notitiam facilius perueniant, volumus earum exemplis etiam impressis, manu Notarij publici subscriptis, ac personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ sigillo munitis, eamdem prorsus fidem haberi, quæ haberetur ijsdem præsentibus, si exhibitæ forent, & ostensæ.

§. 7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ indictionis, promulgationis, concessionis, impartitionis, hortationis, rogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius, se nouerit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1624. tertio Kal. Maij, Pontificatus nostri anno primo.

Anno à Natiuitate Domini 1624. Ind 7 die vero 16. Maij Pont. Sāctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Vrbani Papæ VIII. anno primo. Suprascriptæ litteræ Apost. lectæ & public. fuerunt in atrio Basilicæ Principis Apost. de Vrbe per me infrascriptum Abbreuiat. de Curia.

Augustinus Hurandus Abbreuiator de Curia.

Anno Domini 1624. Indict. 7. die 17. Maij, Pontificatus Sanctiss. D. N. Vrbani VIII, Pontificatus sui primo, supra scriptæ literæ Apost. publ. & affixæ fuerunt ad valuas Basilicarum S. Io. Lateran. Principis Apost. de Vrbe, ac Cancell. Apost. & in acie Campi Floræ, dimissis ibidem earundem literarum originalibus appensis per aliquod tempus spatiū, & exinde amotis, deinde dimissis earundem literarum copijs affixis, vt moris est, per nos Camillum Fundatum, & Brandimartem Latinum præfatis S. D. N. Papæ Cursores. *Octauius Spada Mag. Curs.*

Sequitur suspensio aliarum Indulgentiarum hoc Anno Sancto durant.

VRBANVS EPISCOPVS,
Seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

CVm nuper Sancti Iubilei celebrationem à vigilia Natiuit. D. N. Iesu Christi anni proximè vent. inchoandam, & vsque ad finē eiusdem Anni duraturam, vniuerso populo Christiano de Ven. Fratrū nostrorum S. R. E. Card. assensu indixerimus, ac omnibus vtriusque sexus Christifidelibus verè pœnitētib, & confessis, qui Beatiss. Petri, & Pauli Apostolorum Basilicas, & S. Ioannis Lateran., ac B. Mariæ Maioris de Vrbe ecclesias visitarent, plenissimam omnium peccatorum suorum indulgentiam, remissionem, & veniam concesserimus, prout in nostris nuper desuper confectis literis plenius continetur.

§. 1. Cupientes, vt Christianæ nationes ex omnibus terrarū orbis locis in Alma Vrbe nostra in fidei, ac religionis vnitate congregatæ, eodem pietatis, ac deuotionis spiritu, Basilicas, & Ecclesias prædictas, quo maximo fieri poterit concursu, durante eodē Iubileo visitent,

vibrent, & frequentetur: nuncupata Romanorum Pont. prædecess. nostrorum exemplo adducti, omnes, & singulas Indulg. etiam perpetuas, & pe[illegible] um remissiones, ac facultates, & indulta absoluendi etiam in casibus Sedi Apost. reseruatis, etiam in litteris die Cœnæ Domini [illegible] quibusuis eccl[illegible] monasterij, hospitalibus, etiam [illegible] Congre[illegible] nibus, Co[illegible] tatibus, etiam locorum, Vniuersitatibus, & piis [illegible] rorum Ordinibus, Capitulis, Conuentibus, Magistris, Superioribus, & tam secularibus, quam quorumuis etiam mendicantium ordinum [illegible] personis, coniunctimque, seu [illegible], & [illegible] naribus, ac in [illegible] seu quacumque [illegible] hactenus [illegible] quacumque [illegible] Pontif. prædecess. nostros, ac etiam Nos, etiam ad instantiam Imperatoris, Regum, Ducum, & aliorum P[illegible] ipsum Imperatoris, Ducibus, & Principibus, vel qui quacumque alia mundana, vel [illegible] dignitate, etiam spe[illegible] [illegible] [illegible] & quibuscumque [illegible] & qui[illegible] & [illegible] cum quibusuis clau[illegible] & de[illegible] [illegible] & [illegible] formas & derogat[illegible] & decreta [illegible] pro expressis haberi volumus, Apost. auctoritate, de[illegible] [illegible] & ipsis, ac Apost. potestati plenitudine [illegible] declaramus, eaq. & ea[illegible] Anno [illegible] [illegible] fragari debere, nullique quoque & [illegible] [illegible] [illegible] quauis auct[illegible] [illegible]

§. 2. Quocirca per præsentes [illegible] Apost [illegible] & mandamus [illegible] quam indulta [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in quibus [illegible] C[illegible] [illegible] pœnas publicentur, vel [illegible] demandentur.

§. 3. Non obstantibus [illegible] & constitutionibus, & ordinationibus Apost. necnon ecclesiarum, monasteriorum, [illegible] [illegible] Vniuersitatum, Collegiorum, & ordinum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Apost. [illegible] & personis, [illegible] qui[illegible] Rom. Pont. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] & contrariis quibuscumque.

§. 4. [illegible] efficere, præsentes, eorum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] vel ostendere [illegible] [illegible] sine [illegible] [illegible] & voluntatis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] atorum Pe[illegible], & Pauli Apostolorum [illegible]

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis [illegible] 1624. [illegible] Pontificatus Nostri Anno [illegible]

Anno à Natiuitate Domini nostri Iesu Christi [illegible] sexcentesimo [illegible] Indictione [illegible] D. N. D. [illegible] [illegible] Pontificatus [illegible] Sanctiss. in Christo Patris ac D. N. D. [illegible] diuina prouidentia Papæ VIII. Pontif. [illegible] Basilicarum S. Io. Lateran. [illegible] Apost. de Vrbe, ac Cancell. Apost. & in acie Campi Floræ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Cursorum [illegible] S.D.N. Papæ prælibati Curs. Octauius Spada Mag. Curs.

Sequitur eiusdem Iubilæi concessio pro Sanctimonialibus, Anachoretis, Eremitis, alijsq. Christifidelibus incarceratis, & infirmis hoc anno 1625. Romam venire impeditis.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

PONtificia sollicitudo, quæ [illegible] omnium Christifidelium saluti prospiciat, præcipue tamen spiritualibus Sanctimonialium profectibus, paternæ caritatis affectu, studet prouidere, ipsæ enim sunt filiæ, quæ obliuiscuntur populum suum, & domum patris sui, [illegible] splendore casti[illegible] Regem oblectant: ipsæ sunt prudentes virgines, quæ lampades suas, caritatis flamma succensas, prouide aptantes, meliorem partem elegerunt, & dum vitam cœlicam gerunt, non modo sibi ipsis ad cœlum viam [illegible], sed [illegible] [illegible] Christifidelibus eam aperiunt[illegible]. Quare summopere optandum est, vt vitæ rationem, quæ ab Angelis quodammodo requat, constantissime retineant, ac dent operam, vt [illegible] præclarius hic agunt de carne in carne triumphos, ita post actus vitæ certamina in æterna [illegible] [illegible]

§. 2. Quoniam autem consimilis etiam generis quamplurimi Anachoretæ, atque Eremitæ, vt supernarum rerum contemplationi sedulo vacent, laudabiliter elegerunt; spiritualibus quoque [illegible] ipsorum [illegible], paternis visceribus, maxime [illegible] consulendum. Cum [illegible] ipsi, quam præfatæ Sanctimoniales perpetua viuant clausura mancipatæ.

§. 3. Accedit [illegible], vt accepimus, vtriusque sexus Christifideles, partim carcerati [illegible], partim vero diuturna infirmitate perpediti, non [illegible] Alma Vrbe [illegible], & Italia, [illegible] in alijs etiam regionibus, prouincijs, & locis existentes, qui, & quæ respectiue impedimenta [illegible] perciperent præsenti anni Iubilæi fructibus, ad Almam Vrbem nostram omnino veniant, & Basilicas [illegible], ad id deputatas, benedicentes Dominum, [illegible] visitarent; ob prædicta impedimenta, ad Vrbem huiusmodi minime venire, neque respectiue Basilicas, & ecclesias ipsas visitare valeant.

§. 4. Nos pro pastoralis officij nostri debito, paternaq. caritate, illorum omnium animarum salutem, quarum cum Domino [illegible], prospicere volentes; Omnibus, & singulis Sanctimonialibus, necnon Anachoretis, atque Eremitis huiusmodi, necnon vtriusque sexus Christifidelibus, tam carceratis, quam infirmis prædictis tantum, & qui, alio impedimento longæ captiuitatis, ac [illegible] [illegible] ad hanc Almam Vrbem, pro thesauris ipsius [illegible] huiusmodi consequendis, venturi fuissent, vere pœnitentibus, & confessis, quod in loco, vbi eos esse contigerit, pia Christianæ pietatis, & caritatis opera, iuxta formam ab Ordinarijs locorum, seu Sanctimonialium, & Anachoretarum, Eremitarumque huiusmodi [illegible] per eos, vel de eorum mandato, a prudente Confessario; in Alma vero Vrbe a dilecto filio nostro Vicario, seu eius Vicesgerente tantum, præscribenda, pro cuiuslibet statu & conditione, ac sexu, & temporis ratione habita, exercendo, & alia nostris [illegible] [illegible] Anni Iubilæi contenta adimplendo, omnes & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones etiam plenissimam consequantur, & eorum quilibet consequatur, quas consequerentur, & consequi possent, si in hoc præsenti anno Iubilæi, diebus ad id statutis, quatuor ad id deputatas Basilicas, & ecclesias Almæ Vrbis, & extra illius muros, pro quibus visitandis Iubilæum, & Indulgentiæ prædictæ concessæ sunt, personaliter visitarent, & eorum quilibet visitaret.

§. 5. Eisdemq. Sanctimonialibus, & Christifidelibus impeditis huiusmodi, vt ad effectum præmissorum, Confessarium presbyteros seculares, vel cuiusuis Ordinis regulares, ab eisdem Ordinarijs locorum ad id probatos, qui confessionibus eorum diligenter auditis, eos, & eorum quemlibet a quibusuis peccatis, criminibus, & delictis quantumcumque grauibus, & enormibus, etiam Apostolicæ Sedi reseruatis, etiam in bulla Cœnæ Domini contentis, ea vice tantum in pœnitentiæ foro absoluere possint, eligere [illegible], auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

§. 6. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisq. contrarijs quibuscumque.

§. 7. Volumus autem, quod præsentium litterarum transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus vbique fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die 28. Ianuarij 1625. Pontificatus nostri Anno Secundo.

Approbatio quorumdam statutorum in Capitulo generali Fratrum Minorum S. Francisci de Paula editorum, circa ea, quæ agenda sunt in casu mortis Patris Generalis totius Ordinis. XVII.

[illegible] habes ad const. 5. Sixti IV. [illegible] fol. 304. [illegible] Fratribus [illegible] [illegible] Paul. V. in const. 117. Admonemur. [illegible] 272 [illegible] quodam Ioanne Pizzano in Vrbe institutum [illegible] Collegium pro Fratribus [illegible] [illegible] Ordinis Nationis Calabriæ, sicut videre est in const. 5. Ex iniuncto, [illegible] Sanctissimus Pont. hic sup. fol. 12. Cum [illegible] const. [illegible] Inter cætera [illegible] [illegible] [illegible] Collegij, quam etiam bonorum [illegible], quam [illegible] Ordinis, ac Prouinciæ Calabriæ [illegible] [illegible] [illegible] Ordinis [illegible] S. D. N. factam, lege sub. const. 19. Iammdiu. fol. 36.

Hæc Statuta quæ [illegible] posui pro indigentium commoditate.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

VT ea, quæ pro personarum quarumlibet, præsertim Regi sempiterno [illegible] obsequijs sub suaui Religionis iugo Altissimo famulantium, prosperoque, felici regimine facta fuisse dicuntur, vt firma perpetuo, & illibata persistant, libenter, cum a Nobis petitur, Apostolicæ confirmationis patrocinio communimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

§. 1. Sane nomine dilecti filij Ægidij Camart. Correctoris Generalis Ordinis Fratrum Minimorum S. Francisci de Paula Nobis nuper exposito fuit, quod alias pro felici eiusdem Ordinis directione, & præsertim illius Vicarij generalis electione nonnulla Statuta [illegible] tenoris subsequentis, videlicet.

Primo, statutum fuit in Capitulo generali eiusdem Ordinis habito Paulæ

Et prohibitio non publicandi.

Contrariorum derogatio.

Transumptorum fides.

Tempus & loci publicationis. Publicatio huius Bullæ.

Edita D. 1624.

Sanctimonialibus & quod in clausura viuunt.

Anachoretæ, & Eremitæ vitam ducentes.

Neque carcerati & infirmi.

Ijs ad ipsos Iubilæum extendit.

Ijs de facultate eligendi Confessarium.

Contrarijs derogat.

Huiusmodi transumptis fides.

Tempus & dies.

Edita Ann. 1624.

Proœmium.

Prouidi fuit Pont. [illegible]

Pauli Anno 1535 auctoritate Apostolica confirmatas, quòd si cótingeret (quod Deus auertat) Reuerendissimum Patrem Generalem diem claudere extremum, fiat de Vicario generali, electio per eiusdem Generalis socios cum Reu. Patre Prouinciali illius Prouinciæ, in qua moritur, vel eius proximioris, si extra Prouinciã quandam moriatur, ac socijs illius, & Correctore locali vbi moritur, vel proximioris Conuentus. Qui omnes simul prædicti electores de toto gremio religionis vnum in Vicegeneralem vsque ad proximum Capitulum generale celebrandum eligant, ita tamen quòd nullus prædictorum eligentium ad prædictum officium assumi valeat; hic autem in prædictum Vicarium, etiam pro quocumque tempore assignatus, in Generalem immediate, & postmodum reeligi, & deputari valebit.

Quibus [illegible] Capit. Gener. [illegible] [illegible]

§. 2. Deinde in vltimo generali Capitulo eiusdem Ordinis habito Romæ in Conuento Sanctissimæ Trinitatis anno 1623. sessione decima quæsitum fuit, an in casu mortis Reuerendissimi Patris Generalis (quod absit) standum esset in numero electorum iam ab alijs Capitulis deputatorum; an potius idem numerus esset augendus & [illegible] hinc inde discussis rationibus, tandem negotium remiserunt Patri Generali, qui vna cum suis Collegis, consulto etiam Illustrissimo Protectore, determinarent quid esset agendum. Quapropter facta circa hoc matura consideratione, prout infra statuendum consentaneum duximus.

Dispositio circa electionem Vicarij Generalis. Primò de morte Generalis, & quis erit eius Vicarius vsque ad electionem.

Patre Generali claudente diem extremum, continuo aut quilibet ex Collegis, qui tunc præsentes aderunt, accipiat vtrumque sigillum Ordinis, & Vicegeneralis fungatur officio tantisper, donec cum Patribus electoribus, ad electionem Vicarij generalis procedatur.

Secundò, de monendis Superioribus Ordinis circa mortem Generalis.

Præfatus Pater Collega in Vicarium institutus, primum mors Patris Generalis acciderit, notam illam faciat omnibus Prouincialibus Ordinis, tum vt debitæ orationes, & sacrificia pro anima defuncti offerantur, tum vt electores futuri Vicarij generalis præparent se ad electionem faciendam.

Tertiò, de potestate Collegarum Sede Generalis vacante.

Quamdiù sedes Generalis vacabit, non poterunt Collegæ villam visitationem facere, neque instituere villos Prouinciales, aut alios Superiores, neque illos deponere. Non poterunt etiam villa Statuta condere, vel aliquem Fratrem priuare, aut rehabilitare, neque villam rem magni momenti expedire, sed omnia reseruabuntur Vicario generali futuro. Poterunt autem vrgentia negotia, & quæ celerem resolutionem requirunt, expedire, fratresq. scandalosos punire.

Quartò, de electoribus Generalis.

Ex qualibet natione Italiæ, Galliæ, & Hispaniæ quatuor Patres conuenient ad locum destinatum cum tribus Patribus Collegis Generalis prædefuncti, vt eligant simul Vicarium generalem, nempe duo Prouinciales, & duo Commissi ex qualibet natione.

Quintò, de Prouincialibus, & quomodo assumi debeant.

Porro Prouinciales assumentur secundum ordinem antiquitatis Prouinciarum, mutando de sexennio ad sexennium iuxta seriem dictarum Prouinciarum, exempli gratia in hoc sexennio habebunt ius electionis pro Italia Patres Prouinciales S. Francisci, & Messanæ; pro Gallia Turonensis, & Franciæ, pro Hispania Granatensis, & Castellæ; in futuro autem sexennio duo alij Prouinciales Prouinciarum proximè succedentium in qualibet natione secundum antiquitatem, & ita deinceps de sexennio in sexennium, donec impleatur numerus Prouinciarum cuiuslibet nationis. Poterunt autē Prouinciales, quibus continget in suo ordine interesse electioni Vicarij generalis, causa euidentis infirmitatis substituere Vicarium, prout fit in Capitulo generali.

Sextò, de Collegis Patris Generalis morbo detentis.

Similiter si Patres Collegæ Generalis, vel illorum alter morbo aliquo ita detineantur, vt non possint adire locum ad electionē destinatum, poterunt substituere aliquem Patrem idoneum ex illa natione, cuius sunt Collegæ, qui literis authenticis munitus ius habebit in electione.

Septimò, de Commissis.

Commissi verò non assumentur ex eisdem Prouincijs, ex quibus Prouinciales veniunt ad electionem; sed ex duabus Prouincijs proximè succedentibus, ad hoc, vt plures cuiuslibet nationis concurrant ad electionem Vicarij generalis.

Octauò, a quibus pro nominatione electio Commissorum.

Ipsi verò Commissi eligantur respectiuè in suis Prouincijs à Prouinciali, Collegis, & Definitoribus Prouinciæ, veniantq. ad locum deputatum muniti literis authenticis suæ deputationis.

Nonò, de Correctore Conuentus vbi moritur Generalis.

Ceterùm si Pater Generalis decedet in aliquo Conuentu, Superior illius Conuentus veniet ad electionem Vicarij generalis futuri, & tunc pro illa natione, in qua est ipse Corrector, non eligatur nisi vnus Commissus, nempe in antiquiori Prouincia ex duabus, quæ veniunt eo ordine, ad hoc vt votorum sit paritas in qualibet natione, & Prouincia, in qua non fuit electio, pro hac vice carebit suo voto, ita vt in subsequenti sexennio assumantur Commissi ex alijs duabus Prouincijs immediatè subsequentibus.

Decimò, de morte Generalis extra Conuentus.

Si verò contingat Patrem Generalem mori extra Conuentum, vt puta in itinere, vel in mari, vel in alio quouis loco, secundum quod frequenter accidit inter immensa pericula viarum, tunc nullus ex Correctoribus viciniorilbus loci decessus huiusmodi intererit electioni, sed tantum Prouinciales, & Commissi.

Vndecimò, quod semper Corrector Conuentus vbi moritur Pater Generalis, votum habeat.

Quamquam verò Commissi nullo modo assumi debeant ex eisdē Prouincijs, ex quibus Prouinciales votum habebunt in electione, nihilominus Pater Corrector Conuentus, in quo obierit Reuerendiss. Pater Generalis, semper votum habeat, etiam si reperiatur in illa Prouincia, in qua continget Prouincialem esse vocalem.

Duodecimò, de notificatione electionum in Capitulis generalibus.

Vt autem tota Religio noscat, qui nam ex Prouincialibus, & Cōmissis debeant habere votum pro futuro sexennio in electione Vicarij generalis causa mortis, in quolibet generali Capitulo, inter reliqua Statuta ponatur huiusmodi decretum. Si cōtingat Reuerendiss. Patrem Generalem diem obire (quod Deus auertat) pro futuro sexennio ij erunt electores Vicarij generalis vnà cum Patribus Collegis defuncti Generalis, nempe pro natione Italica Patres Prouinciales talis, & talis, & talis, & talis Prouincia mittant suos Commissos; pro natione vero Gallica talis, & talis Prouincialis, & talis, & talis Prouincia mittant suos Commissos pro natione vero Hispanica talis, & talis Prouincialis, & similiter talis, & talis Prouincia suos Commissos destinabunt: & hoc inuiolabiliter seruabitur in futuris Capitulis generalibus.

Decimotertiò, de notificatione loci, in quo obijt Pater Generalis.

Spectabit autem ad Patrem Collegam, cui commissa erunt sigilla Religionis, dum significabit mortem Generalis omnibus Prouincijs Ordinis, simul etiam notificare Conuentum, in quo prædictus Pater Generalis obierit, vt sciatur, quòd Superior illius Conuentus debet habere votum in electione, & quòd proinde in illa natione, in qua situs est ille Conuentus, nōn debet fieri electio, nisi vnius Commissi, nempe in antiquiori Prouincia, ex duabus illis, quæ veniunt in vice sua, quoniam Superior Conuentus cum sit eiusdem nationis, supplet pro altero Commisso. Si verò extra Conuentum obeat Pater Generalis, & hoc ipsum notificabit prædictus Pater Collega Generalis, vt sciant quælibet nationes, sibi deligendos esse duos Commissos.

Decimoquartò, de loco, in quo fieri debet electio.

Si Pater Generalis diem claudat Romæ, electio fiet Romæ, & illuc omnes electores conuenient, & quidem si moriatur in Conuentu Sanctissimæ Trinitatis, Pater Corrector illius Conuentus votum habebit in electione, & computabitur pro natione Gallica; si verò in Conuentu S. Andreæ, vel S. Francisci super illorum respectiue Conuentuum votum habebit pro natione Italica. Porrò in quocumque horum trium Conuentuum obierit Pater Generalis, eo conuenient Patres electores ad faciendam electionem [illegible] generalis.

Decimoquintò, de Patre Zelosa.

Pater Zelosus votū habebit in electione Vicarij generalis in quocumque Conuentu Romano decesserit Pater Generalis. Quo casu natio illa, de qua est Pater Zelosus, non mittet alium Commissum, verbi gratia si Pater Zelosus sit Italus, & Pater Generalis diē claudat in Conuentu S. Andreæ, vel S. Francisci, Superior illius Conuentus & Pater Zelosus erunt electores, & cum sint ambo Italicæ Prouinciæ, quæ deberent eligere Commissos, non eligent pro hac vice. Si Gallus fuerit, & Pater Generalis obeat in Conuentu Sanctiss. Trinitatis, Corrector, & Zelosus similiter erunt electores, & ex Gallia non mittentur Commissi. Si Hispanus, tunc vnus tantum Commissus veniet ex Hispania, nempè is qui eligetur ab antiquiori Prouincia ex duabus, vt supra dictum est.

Decimosextò, de loco electionis quando Pater Generalis diem claudit extra Romam.

Ac si contigerit Patrem Generalem obire extra Romam, vt puta dum visitat Prouincias, conueniant omnes electores ad Conuentū commodiorem pro nationibus, exempli gratia si decedat Pater Generalis in Italia, omnes electores veniant ad Conuentū Ianuensem, qui est confinio Italiæ, Galliæ, & Hispaniæ; si in Gallia decesserit, electio fiet in Conuentu Massiliensi, qui est vicinior alijs nationibus; si in Hispania, conueniant ad electionem in Conuentu Barchinonēsi, & hoc semper seruetur pro regula in omnibus futuris electionibus Vicarij generalis.

Decimoseptimò, quo tempore debent conuenire electores.

Quia verò Ordo valde extensus est, & oportet aliquod temporis spatium ad hoc vt mors Patris Generalis toto Ordini innotescat, dabitur spatium quinque mensium a die obitus Patris Generalis vsque ad diem electionis, sufficiunt enim duo menses ad notificandam mortem toto Ordini, & reliqui tres, ad hoc, vt electores conueniant ad locum electionis.

Decimooctauò, cuius erit indicere tempus, & diem, ac locum electionis.

Spectabit ad P. Collegam Generalem, qui in manibus habebit sigilla Religionis, eodem tempore, quo significabit mortem Generalis simul etiam indicare tempus, & diem, ac locum supra in cap. 16. determinatum futuræ electionis, ita quod semper sint quinque menses integri inter obitum, & diem electionis; Prouinciales vero, & Commissi, sub pœnis ijsdem, quæ sunt statuta contra eos, qui nō intersunt Capitulis generalibus, sint obligati statuto tempore præsentes esse in loco, in quo fieri debet electio futuri Vicarij generalis, si qui verò fuerint absentes, elapso tempore præfixo, continuo præsentes procedant ad electionem, amplius non expectando.

Deci-

Decimonono de Præside Capituli in electione.

Quando omnes electores conuenerint, præsidebit in Capitulo Pater Collegæ Generalis, cui commissa sunt sigilla Ordinis absque aliquo respectu Prouincialium.

Vigesimo, quosnam possit elegi in Vicarium generalem.

Omnes electores sic coadunati poterunt ex toto Ordine eligere in Vicarium generalem, quem magis idoneum iudicauerint, etiam ex corpore ipsorum electorum, si qui inter ipsos magis capaces, & ad hoc officium magis idonei reperiuntur.

Vigesimoprimo, de potestate Vicarij generalis electi.

Qui verò electus fuerit in Vicarium generalem, statim fungetur officio suo secundum exigentiam negotiorum iuxta priuilegia eiusdem Ordinis, sicut hactenus factum est.

Vigesimosecundo, de notificatione electionis Vicarij generalis.

Statim atque facta fuerit electio Vicarij generalis, curabunt Patres electores, vt notificetur per omnes Prouincias Ordinis, & ideo mittent ad omnes Patres Prouinciales authenticas literas electionis à se factæ.

Vigesimotertio, quibus expensis Patres conueniant ad electionem.

Iustum est, vt Patres Collegæ Generalis conueniant ad locũ electionis expensis suarum respectiuè nationum, Patres verò Prouinciales, & commissi expensis suarum Prouinciarum sicuti fit in Capitulis generalibus.

Vigesimoquarto, quid faciendum in casu, quo Pater Generalis decedat extra annum vltimum sui generalatus.

Si Pater Generalis obeat post expletum quadriennium sui officij, tunc ij eligent Vicarium generalem, qui iam olim deputati fuerunt à Capitulo generali Paulitano, quibus adiungentur Pater Prouincialis vicinioris Prouinciæ cum suis Patribus Collegis, vt maior sit votorum numerus, si verò fuerit discrepantia, quænam sit vicinior Prouincia, tunc posita æquali distantia, antiquior Prouincia votum habebit.

Modo ab sollicitante, ut ea omnia Apost. auctoritate communire dignetur. § 3. Cum autem sicut eadem expositio subiungebat, Ægidius prædictus plurimum cupiat statuta huiusmodi pro firmiori illorum subsistentia, & inuiolabili obseruatione Apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri. Ideo Nobis totius Ordinis prædicti nomine humiliter supplicari fecit, vt desuper opportunè prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

Ea ut appro. bat, & confirmat, supplementis defectibus, dummodo in Capit. proxime celebrando iterum examinentur, & approbentur. § 4. Nos igitur eiusdem Aegidij desiderijs in præmissis annuere, illumq. specialibus fauoribus, & gratijs prosequi volentes, & a quibusuis excommunicationis, suspensionis & interdicti, alijsq. ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati. De Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium Sacri Concilij Tridentini Interpretum consilio, statuta præinserta huiusmodi, ita tamen vt à Capitulo generali eiusdem Ordinis proximè celebrando rursus examinentur, atque approbentur, alioquin ex eo tempore præsens confirmatio nulla prorsus atque irrita sit, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illisq. inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adijcimus, ac omnes, & singulos tam iuris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus.

Et ita approbata obseruari decernit. § 5. Ipsaq. statuta in prædicto Ordine, si ab eodem Capitulo denuo examinata, & probata fuerint, vt petitur, perpetuò obseruari debere, irritumque, & inane si secus super his a quocumque quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Contrariorum derogatio. § 6. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dicti Ordinis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alias roboratis statutis, & consuetudinibus, ceterisq. contrarijs quibuscumque.

Dat. P. A. 1. 29. Maij. Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 29. Maij 1624. Pontificatus nostri anno primo.

XVIII. Comprobatio omnium gratiarum, & priuilegiorum Congregationis Ioannis Dei sub regula S. Augustini degentis, vna cum elargitione, & communicatione quarumcumque prærogatiuarũ, & indultorum Ordinibus Mendicantium, & signanter Congregationi Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis, eorumq. locis, & personis hactenus concessorum, & concedendorum.

Institutionem Congregationis horum Fratrum perlege in Pij V. const. 143 to. 2. fol. 266 vbi notatur. Et illius erectionem in veram Religionem habes sup. in Pauli V. const. 69. tom. 3. fol. 190. & const. 100. eodem tom. f. 258. vbi vide notata. Quibus nunc addo, quod iste Sanctiss. Pont. prohibuit ne Fratres sacerdotes tractaturas, aut dignitates ipsius Religionis exercere possint, cum declaratione quorũ sub earumdem nominibus veniant, ac impositione pœnarum in electos, & in eligentibus contra huiusmodi prohibitionem, vt inf. const. 84. Cum in specula. & nouissimè eorumdem Præcedentiam cum Ordinibus Mendicantium declarauit, & confirmauit in const. 76. Commissi. hoc tom.

Datum A. D. 1624.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. SAcrosanctum Apostolatus officium, quod humilitatem nostram, nullo licet meritorum suffragio, gerere voluit Altissimus, iugiter postulat, vt paternam Sacrarum Religionum, atque Congregationum vberes, & suaues in militanti Ecclesia fructus assidue præstantium, curam gerentes, priuilegia, gratias, & indulta illis à Rom. Pontt. prædecessoribus nostris concessa, non solum approbemus, verum alia eis concedamus, prout rerum, & temporum qualitatibus debitè pensatis, conspicimus salubriter in Domino expedire.

Comprobatio gratiarũ, & priuilegiorũ, vt in rubr. § 1. Hinc est, quod Nos dilectos filios fratres Congregationis Ioannis Dei sub regula S. Augustini, qui sicut accepimus, ab ipso Congregationis prædictæ initio multiplicia atque insignia pietatis, & Christianæ caritatis opera erga pauperes, & infirmos in eorum Hospitalibus degentes, magno cum Reipublicæ Christianæ spiritualis commodo, & vtilitate exercuerunt, & in dies exercere non desinunt, specialibus fauoribus, & gratijs prosequi volentes, & à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsq. ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis per dilectum filium Gasparem Diaz Campomanes ipsius Congregationis in Regnis Hispaniarum Procuratorem generalem super hoc humiliter porrectis inclinati: omnia, & singula priuilegia, immunitates, exemptiones, libertates, prærogatiuas, fauores, conseruationes, declarationes, facultates, dispensationes, gratias, concessiones, indulgentias, & indulta spiritualia, & temporalia, etiam per modum communicationis, & extensionis, seu alias per quoscumque Rom. Pontt. prædecessores nostros, ac Nos, & Apostolicam Sedem sub quacumque verborum forma, & expressione in genere, & in specie quomodolibet concessa, ac pluries confirmata, cum omnibus, & singulis in eis contentis clausulis, decretis, & declarationibus, ac singulas literas, tam sub plumbo, quam in forma Breuis, eis alias desuper confectas, quatenus tamen sint in vsu, & non sint reuocata, seu sub aliquibus reuocationibus comprehensa, ac sacris Canonibus, & Concilij Tridentini decretis non aduersentur, tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, ac illis perpetuæ, & inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adijcimus, omnesq. & singulos tam iuris, quam facti, & quosuis alios etiam quantumuis substantiales defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus.

Communicatio prærogatiuarũ, & indultorum Ordinibus Mendicantium, & Congreg. Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis concessorum, & concedendorum. § 2. Et insuper, vt fratres Congregationis huiusmodi tantò feruentius diuinis beneplacitis, piorumq. operum huiusmodi exercitio insistant, quanto maioribus se viderint spiritualibus gratijs fore munitos, omnia, & singula priuilegia, prærogatiuas, concessiones, fauores, facultates, declarationes, conseruatorias, immunitates, exemptiones, libertates, ceterasq. gratias, præeminentias, & indulta cuiuslibet generis existentia spiritualia, & temporalia, qualiacumque illa sint, quæ pariter sint in vsu, & non sint reuocata, vel sub aliquibus reuocationibus comprehensa, neque sacris Canonibus, & Concilij Tridentini decretis, aut Apostolicis constitutionibus aduersentur, vt præfertur, Ordinibus Mendicantium, & Congregationi Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis, eorumq. Cõuentibus, domibus, & alijs locis regularibus, necnon Ecclesiasticis, & dilectis filijs Ordinum, & Congregationis huiusmodi Generalibus, Præsidentibus, & quibusuis alijs Superioribus Prælatis, & Capitulis etiam generalibus, prouincialibus, seu intermedijs, eorumq. Definitoribus, Prioribus, Nouitijs, Fratribus, Conuersis, Donatis, ac quibusuis eorum regularibus personis, tam in Vrbe, quàm etiam in quibuscumque Mundi partibus existentibus, & illorum intuitu, aut alias quomodolibet per quoscumque Rom. Pontt. prædecessores nostros, seu per Nos, & successores nostros, aut alios auctoritatem habentes, concessa sunt, & concedentur, ac quibus de iure, vsu cõsuetudine, vel priuilegio, seu concessione Apostolica in genere, vel in specie, ac tam coniunctim, quam diuisim, aut alias quomodolibet vtuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac vti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, ad dictam Congregationem Ioannis Dei, & singula illius Monasteria, Domos, Hospitalia, & alia loca regularia, illorumq. Superiores, Prælatos, & quascumque regulares personas auctoritate, & tenore prædictis etiã perpetuo extendimus, illaq. eis communicamus, & de nouo concedimus, ac suffragari volumus.

Deputatio executorũ huius Bullæ. § 3. Quocirca Venerabilibus fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, alijsq. locorum Ordinarijs quibuscumque, necnõ dilecto filio causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, quatenus quilibet eorum quandocumque per se vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, vbi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Generalis, & Fratrum Congregationis Ioannis Dei prædictorum fuerint requisiti, solemniter, publicantes, eisq. in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra easdem plenum eorum effectum sortiri, illisq. omnes, quos concernunt, pacificè frui, & gaudere. Non permittentes quemquam desuper contra præsentium tenorem sub quouis prætextu, & causa, etiam defectus intentionis nostræ per quoscumque quomodolibet indebitè molestari, quinimo quicquid in contrarium attentari, vel fieri contigerit, omnino semper in pristinum reponi, contradictores quoslibet, & rebelles, etiam per quascumque de quibus eis videbitur censuras, & pœnas ecclesiasticas, & alia opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, ac legitimis super his habendis seruatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggrauando, inuocato etiam ad hoc si opus fuerit, auxilio brachij secularis.

Derogatio contrariorũ. § 4. Non obstantibus præmissis, ac pię me. Bonifacij Papæ VIII. etiam prædecessoris nostri de vna, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo vltra tres dietas aliquis auctoritate præsen-

tium

tium ad iudicium non trahatur, alijsq. Apostolicis constitutionibus, & ordinationibus, ac Ordinum, & Congregationum huiusmodi statutis, & consuetudinibus etiam iuramento, confirmatione Apostolica vel quauis firmitate alia roboratis, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsq. efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis quomodolibet etiam pluries concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumq. totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, etiam quod in eis caueatur expresse, quod illis nullatenus, aut nonnisi sub certis modo, & forma derogari possit, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita obseruata inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, contrarijs quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, vel diuisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Fides transumptorum.

§. 5. Verum quia difficile foret præsentes literas vbicumque opus esset deferri, volumus, & pariter auctoritate Apostolica decernimus, quod illarum transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. S. 20. Iunij.

Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem sub annulo Piscatoris, die 20. Iunij 1624. Pontificatus nostri anno primo.

XIX. Confirmatio omnium priuilegiorum, immunitatum, prærogatiuarum, gratiarum, & indultorum tam spiritualium, quam temporalium, etiam per modum communicationis, ac extensionis Ordini Fratrum Minimorum S. Francisci de Paula concessorum, quatenus sint in vsu, nec reuocata, seu sub reuocationibus comprehensa, neque sacris Canonibus, aut Concilio Tridentino aduersentur.

Attende quæ sunt signata ad const. 5. Sixti IV. tom. 1. fol. 304. & etiam ad const. 17. Vrba. huc sup. fol. 33.

Edita A. D. 1624.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

INiuncti Nobis Apostolici muneris ratio postulat, vt sacrarum Religionum in militanti Ecclesia suauem in Domino fructus assidue præstantium, paternam curam gerentes, priuilegia, gratias, & indulta illis a Romanis Pont. prædecessoribus nostris, & Apostolica Sede concessa, quo validius perpetuo subsistant, Apostolicæ confirmationis robore libenter communiamus.

Confirmatio, de qua in rubrica.

§. 1. Volentes igitur vniuersum Ordinem Fratrum Minimorum S. Francisci de Paula, ex quo vberrimi in eadem Dei Ecclesia fructus ad ipsius omnipotentis Dei laudem, & Christianæ Reipublicæ spirituale commodum, & vtilitatem ab ipsius Ordinis initio semper prodierunt, & in dies prodeunt, ac ipsius Ordinis Correctorem generalem, & Fratres vniuersos specialibus fauoribus, & gratijs prosequi, ac eorum quemlibet a quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsq. ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis a iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, siquibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, supplicationibus eorum nomine per dilectum filium Deodatum Lomellinum Fratrem, & Procuratorem generalem eiusdem Ordinis Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnia, & singula priuilegia, immunitates, exemptiones, libertates, prærogatiuas, fauores, conseruationes, declarationes, facultates, dispensationes gratias, concessiones, indulgentias, & indulta spiritualia, & temporalia, etiam per modum communicationis, & extensionis inter se, & cum alijs Ordinibus, Mendicantium, & non Mendicantium eidem Ordini Minimorum, eiusq. Correctori generali, ac fratribus & sororibus, alijsq. religiosis vtriusque sexus, eorumq. domibus, Monasterijs, Ecclesijs, & locis regularibus quibuscumque, per quoscumque Rom. Pontifices prædecessores nostros, ac Nos, & Apostolicam Sedem, sub quibuscumque verborum formis, & expressionibus in genere, vel in specie, aut alias quomodolibet concessa, ac pluries confirmata cum omnibus, & singulis in eis contentis clausulis, decretis, & declarationibus, ac singulas literas tam sub plumbo, quam in forma Breuis, aut alias desuper confectas, quarum tenorem præsentibus pro expressis haberi volumus, quatenus tamen sint in vsu, & non sint reuocata, seu sub aliquibus reuocationibus comprehensa, ac sacris Canonibus, & Concilij Tridentini decretis non aduersentur, ex certa nostra scientia ac de Apostolicæ potestatis plenitudine tenore præsentium perpetuo confirmamus, & approbamus; illisq. perpetuæ, & inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adijcimus.

Defectuum suppletio.

§. 2. Ac omnes, & singulos tam iuris, quam facti defectus, si qui interuenerint in eisdem, supplemus.

Executorum deputatio.

§. 3. Quocirca Venerabilibus Fratribus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, alijsq. locorum Ordinarijs quibuscumque, necnon dilecto filio causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, quatenus quilibet eorum, quandocumque fuerint requisiti, per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque vbi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Correctoris generalis, & fratrum prædictorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisq. in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant, easdem plenum eorum effectum sortiri, illosq. omnes, quos concernunt, pacifice frui, & gaudere, non permittentes quempiam desuper contra præsentium tenorem sub quouis prætextu, & causa etiam defectu intentionis nostræ per quoscumque quomodolibet indebite molestari, quinimmo quicquid in contrarium attentari, vel fieri contingeret, omnino semper in pristinum reponi; Contradictores quoslibet, & rebelles etiam per quascumque de quibus eis videbitur censuras, & pœnas ecclesiasticas, aliaq. opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, ac legitimis super his habendis seruatis processibus, etiam iteratis vicibus aggrauando, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij secularis.

Contrariorum remotio.

§. 4. Non obstan. præmissis, ac piæ mem. Bonifacij Papæ VIII. etiam prædecessoris nostri de vna, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo vltra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad iudicium non trahatur, alijsq. Apostolicis constitutionibus, & ordinationibus, ac Ordinum prædictorum statutis, & consuetudinibus etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, priuilegijs quoque indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsq. efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis quomodolibet etiam pluries concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumq. totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, etiam quod in eis caueatur expresse, quod illis nullatenus, aut nonnisi sub certis modo, & forma derogari possit, tenore huiusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita obseruata, inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, motu, scientia, & auctoritate similibus derogamus contrarijs quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, vel diuisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Transumptorum fides.

§. 5. Verum quia difficile foret, præsentes literas vbicumque opus esset, deferri, volumus, & pariter auctoritate Apostolica decernimus, quod illarum transumptis in manu alicuius ex Secretarijs cuiusuis prædictorum Prælatorum generalium, ac Romanæ Curiæ Commissarij, & successorum, aut Notarij publici subscriptis, & sigillo officij alterius eorumdem, aut personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ, seu Curiæ Ecclesiasticæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 28. Iunij.

Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem sub annulo Piscatoris, die 28. Iunij 1624. Pontificatus Nostri anno primo.

XX. *Edita A. D. 1624.*

Reuocatio facultatum disponendi de officijs vacabilibus Romanæ Curiæ, eorumq. pretio, & moderatio Indultorum transferendi pensiones.

Causa huius Const.

SAnctissimus D. N. D. Vrbanus diuina prouidentia Papa VIII. pro Sedis Apostolicæ indemnitate officiorum quorumcumque vacabilium Romanæ Curiæ ad collationem, seu concessionem eiusdem Sedis quomodolibet pertinentium liberæ dispositioni, & deuolutioni ea personis illa obtinentium prouenire solitæ, & quandoque imminenti, necnon exonerationi beneficiorum Ecclesiasticorum quorumlibet prospicere, prout par est, intendens.

Reuocatio facultatis disponendi de officijs vacabilibus Rom. Curiæ, eorumq. pretio.

§. 1. Omnes, & quascumque facultates, indulta, & priuilegia disponendi quouis modo de officijs prædictis, seu eorum pretio absque speciali suo, & successorum suorum Romanorum Pontificum pro tempore existentium assensu, & beneplacito de tempore dispositionis huiusmodi interponendo, etiam per viam subrogationis, translationis, vel deputationis, etiam prætextu concessionis tituli, & officiorum huiusmodi locis pijs, etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs, & vim contractus importantibus, ac alijs clausulis, necnon irritantibus, & alijs decretis, quorum tenores haberi voluit pro expressis, vel alias quouis modo, & ex quauis causa factæ, etiam si illorum vigore ad deputationem, & resignationem huiusmodi, vel aliam quamuis dispositionem processum fuisset, ac etiamsi officia ipsa tempore concessionis indultorũ huiusmodi actu vacarent in ea parte, qua viuente Rom. Pont. illorũ auctore consummata, & realem effectum sortita non sunt, saluis tamen remanẽtibus decretis, & reseruationibus dispositionũ in concessione officiorum tunc actu vacantium, particularibus personis dumtaxat, non autem Collegijs, Confraternitatibus, Congregationibus, vel Capitulis facta interpositis, ipsorumq. decretorum translationibus.

Moderatio indultorum transferendi pensiones.

§. 2. Necnon transferendi quascumque pensiones annuas super Patriarchalium, Metropolitanarum, Cathedralium, & Abbatialium mensarum, & quorumuis Ecclesiasticorum, tam secularium, quam regularium beneficiorum quomodocumque qualificatorum fructibus tam certis, quam incertis, ac etiam distributionibus quotidianis reseruatas, quæ tamen per exactionem integratum pensio-

num

rum huiusmodi ab ipsis translatarijs factam realem, & actualem effectum similiter sortita non sunt, pro summa, quæ medietatem veri annui valoris fructuum mensæ, seu beneficij, super quibus pensio transferenda, seu translata reseruata reperitur, excedat, quibusuis personis etiam Abbatiali, Episcopali, Archiepiscopali, Patriarchali, vel alia quauis dignitate, etiam Cardinalatus honore fulgentibus, siue etiam ad fauorem quorumcumque locorum piorum, & collegiorum quouis intuitu, & consideratione etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, necnon clausulis, & decretis paribus, quorum tenores similiter pro expressis haberi voluit, tam per quoscumque Rom. Pontifices prædecessores suos, quam Sanctitatem Suam concessa hactenus, reuocauit, cassauit, & annullauit, ac viribus, & effectu euacuauit: ita tamen vt facultates transferendi pensiones huiusmodi pro ea parte, quæ medietatem fructuum etiam incertorum, vel distributionum, quatenus super illis sint impositæ, non excedat, firmæ, & illesæ remaneat. Et insuper voluit, & ordinauit eos, qui prætextu excessus medietatis fructuum, seu distributionum huiusmodi partem pensionum translatarum soluere recusauerint, ad excessum ipsu probandū teneri; nec interim præsentis dispositionis prætextu processum executiuum, aut solutionem integræ pensionis, quatenus alias illis locus sit, impediri, aut retardari debere.

§ 3. Decernens, sic in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apost. Auditores, ipsosmet Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet qualibet aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, necnon irritum, & inane quicquid secus super præmissis per quoscumque, etiam prætextu facultatum, indultorum, & priuilegiorum prædictorum scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§ 4. Facultatibus, indultis, & priuilegijs, alijsq; præmissis, necnō statuto, ordinatione, & declaratione Suæ Sanctitatis in crastinū eius assumptionis ad summi Apostolatus apicem editis, & in Cancellaria Apostolica, sub die 21. mensis Octobris anni millesimi sexcentesimi vigesimi tertij publicatis; quodq. dicti S. R. E. Cardinales constitutionibus, & regulis per Sanctitatem Suam post priorum suarum cōstitutionum, & regularum editionem, & publicationem, faciēdis nō includantur, nisi illæ eorumdem Cardinalium fauorem concernat, vel ipsæ constitutiones, & regulæ editæ, de ipsorum Cardinalium, vel maioris partis eorum consilio editæ fuerint, alijsq. regulis, constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrarijs quibuscumque nequaquam obstantibus.

Placet, publicetur, & describatur M.

Lecta, & publicata fuit supradicta Const. tut. a Romæ in Cancellaria Ap. die Anno Incarnationis Domini 1624. die vero Veneris 24. mensis Ianuary, Pontificatus Sanctiss. D. N. Vrbani diuina prouidentia Papa Octaui anno secundo.

Marcus Antonius Ascentius Procustos.

XXI. Confirmatio Constitutionis Pauli V. circa eleemosynam, quam Rectores Ecclesiarū Parochialium Indiarum Occidentalium, & Orientaliū habere possunt ab his, qui in Ecclesijs domorū vtriusque sexus S. Francisci de Obseruantia sepeliuntur, aut pro eorum anima Missas celebrandas reliquerint. Cum deputatione hæreticæ prauitatis Inquisitorū pro eiusmodi Constitutionis executione.

Parochi autem, & Clerici quam p. o sepulturis, & Missis eleemosynam petere possint, vide supra in Clem. VIII. const. 96. §. 3. pag. 104. & const. 47. Paul. V. pag. 175.

De istis Fratribus vide notata ad const. 23. Leon. X. sup. tom. 1. pag. 433. & inf. ad const. 36. huius Pōt. quæ incipit, Sacrosanctū. p. 54.

VRBANVS EPISCOPVS Seruus seruorum Dei. Dilectis filijs hæreticæ prauitatis Inquisitoribus in Liman. & Mexican. alijsq. Orientaliū, & Occidentalium Indiarum Ciuitatibus, & diœcesibus, cōmorantibus, salutem, & Apostolicam benedictionem.

1 Alias fel. record. Paulo Papa Quinto prædecessori nostro pro parte tunc in humanis agentis Matthæi de Recalde etiā tūc Vicecommissarij generalis Indiarum Occidentalium Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Obseruantia exposito, quòd Rectores Parochialium Ecclesiarum Indiarum Occidentalium, & Orientalium, ac Christifidelium, qui pro tempore ab humanis decedebant cadauera ita commode in Ecclesijs Fratrum, & Monialium d. Ordinis Ecclesiasticæ sepulturæ tradi valerent, de consilio forsan Superiorum suorum abusum introduxerunt, vt maiorem scilicet eleemosynam exigerent ab illis, qui in Ecclesijs dicti Ordinis sepeliebantur, quam si in proprijs Ecclesijs sepelirentur, itaut Christifideles, qui in Ecclesijs huiusmodi sepeliri desiderabant, parem ad minus parochialibus Ecclesijs eleemosynam relinquere debebant ratione eorum sepulturæ ac quam Ecclesijs Ordinis huiusmodi relinquebāt, & quod peius erat, si quis pro animæ suæ refrigerio nonnullas Missas, à Fratribus prædicti Ordinis, celebrandas reliquisset, prætendebant Parochi eleemosynam ratione missarum huiusmodi relictam, inter ipsos, & Fratres prædictos diuidendam esse, & vlterius ijdem Rectores de mandato forsan Ordinariorum suorū filios, quorum Patres in Ecclesijs dictorum Fratrum, & Monialium sepulti erant, aut sepulturam particularem pro se, & suis habebant nulla consuetudine legitima suffulti in eorum parochialibus Ecclesijs sepeliri, & dictos Patres ad hoc vt in dictis Parochialibus Ecclesijs sepelirentur cogere, & compellere contendebant, & quotquot Fratres regulares ad sepulturam Ecclesiasticam in suas regulares Ecclesias comitabātur, tot Sacerdotes seculares, aut Clericos assumi volebant in maximū domorum Monasteriorū dicti Ordinis præiudicium, eo quod multi duplicis huiusmodi funerum impensæ difficultate deterriti in dictis regularibus Ecclesijs sepulturam eligere non poterant. Vnde fiebat, vt dicti Ordinis Ecclesias mortuorum sepulturis, & consequenter eleemosynis, & quæ in suffragium animarum fieri consueuerant, paulatim destitutas iri verendum erat. Idem prædecessor supplicationibus sibi desuper tunc porrectis inclinatus, & abusus huiusmodi e medio tollere, ac prædicti Ordinis, eiusq. religiosorū, vt maiores in vineæ Domini fructus afferre studerent, commoditatibus prospicere cupiens, de consilio Venerabilium fratrum nostrorum, tunc suorum S. R. E. Cardinalium consultationibus, & negotijs Episcoporum, & Regularium præpositorum, omnibus, & singulis parochialium Ecclesiarum in partibus Indiarum tam Occidentalium, quam Orientalium Rectoribus tunc, & pro tempore existentibus interdixit, prohibuitq. ne sub excommunicationis maioris latæ sententiæ poena, à qua nonnisi ab ipso Romano Pontifice pro tempore existente, nisi in mortis articulo absolui possent, ex tunc deinceps perpetuis futuris temporibus maiorem eleemosynam ab ijs, qui in dictarum domorum vtriusque sexus Ordinis S. Francisci Ecclesijs sepulturam eligebant, & sepeliebantur, ea, quam illis præscribit Conc. Trid. sess. 25. cap. 13 iuxta explicationem fel. rec. memoriæ Pio Papa V. prædecessore nostro sub Datum Romæ apud S. Petrū anno Incarnationis Dominicæ 1567 septimo kalendas Iunij, Pontificatus sui anno secundo, quouis prætextu, aut occasione etiam de consilio, consensu, & mandato suorum Ordinariorum exigere, nec filios, quorum patres in Ecclesijs dictorum Fratrum, & Monialium sepulti erant, aut sepulturam particularem pro se, & suis habebant, & in eorum parochialibus Ecclesijs sepeliri, & dictos patres ad hoc, vt in dictis parochialibus Ecclesijs sepelirentur, cogere valerent, seu præsumerent, mandans propterea dilectis filijs causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori, ac earūdem Indiarum Societatis IESV Prouincialibus pro tempore existentibus, quatenus ipsi, vel duo, aut vnus eorum per se, vel alium, seu alios, vbi, & quando opus foret, & quoties pro parte Superiorum, & Fratrum cuiuscumque domus, & Monasterij dicti Ordinis fuissent requisiti, vel eorum aliquis fuisset requisitus, prædictas literas, & in eis contenta quæcumque solemniter publicantes, eisq. in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, facerent Apostolica auctoritate illorum omnium, & singulorum effectu pacificè frui, & gaudere. Non permittentes, eos desuper a quoquam quauis auctoritate quomodolibet indebitè molestari. Contradictores quoscūque, & præmissis non parentes, eisq. auxilium, consilium, vel fauorem publice, vel occulte, directè, vel indirectè dantes, per censuras Ecclesiasticas, aliaq. opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo. Inuocato etiam ad hoc, si opus foret, brachij secularis auxilio, & alias, prout in dictis literis plenius continetur.

§. 2 Cum autem, sicut exhibita Nobis nuper pro parte dilecti filij Fr. Io. Baptistæ Sanchez moderni Custodis Prouinciæ Carthaginensis, ac Secretarij, & in Romana Curia Procuratoris dicti Ordinis petitio continebat, rerum vsu compertum fuerit, quòd prædicti Prouinciales, qui adeo pauci, & propter negotiorum multitudinē detenti existunt, ac etiam propter locorum, in quibus pro tempore commorantur distantiam, sunt etiam ex eo, quòd Prouinciales prætacti nullos Notarios, quorum opera prædictæ literæ, & in eis contenta præmissis contrafacientibus intimari, aliaque adimpleri facere possint habentes, Notariorum Ordinariorum locorum parochis potius quam prædictis Religiosis adhærentium opera vti coguntur, quo fit vt dictarum literarum executio non ita facile reportari possit, præmissis difficile intendere possunt, id vero in graue, maximumq. dictorum religiosorum incommodum cedat. Et si prædictæ literæ, ac in eis contenta Nobis committerentur, multo facilius, & citius dictarum literarum executionem reportare possent. Quare pro parte dicti Ioan. Baptistæ Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus prædictorum Religiosorum indemnitati, ac alias in præmissis opportune prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 3. Nos igitur eumdem Ioannem Baptistam, ac Ordinis huiusmodi singulares personas à quibusuis excommunicationis, suspensionis & interdicti, alijsq. Ecclesiasticis sententijs, censuris, & poenis à iure, vel ab homine, quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat cōsequendum, harum serie absoluentes, & absolutos fore censen, necnon dictarum literarum, & inde legitime secutorum quorumcumq; tenores, ac Dat. præsentibus pro expressis habētes, huiusmodi supplicationibus inclinati, discretioni vestræ per Apostolica scripta mandamus, quatenus vos, vel duo, aut vnus vestrum, si & postquā dictæ literæ vobis præsentatæ fuerint, ad illarum executionem seruata alias earum forma, auctoritate nostra procedatis, illasq. exequamini, & in eis contenta quæcumque adimpleri faciatis in omnibus, & per omnia, perinde ac si illæ vobis, & non prædictis Prouincialibus e principio directæ fuissent.

§. 4 Non obstantibus omnibus ijs, quæ dictus Paulus prædecessor in dictis literis voluit non obstare, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ MDCXXIIII duodecimo Kalendas Aprilis, Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XXII. Beatificatio Serui Dei Iacobi de Marchia, Ordinis Fratrum Minorũ S. Francisci de Obseruantia dum viuit Professoris, vnà cum concessione celebrādi Missam, & Officium de Communi Confessorum non Pontificum in Ecclesia d. Ordinis, vbi Corpus eius requiescit. Ac extensio d. concessionis ad omnes Ecclesias d. Ordinis, & eorum personas vbique existentes.

Edita A.D. 1624.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

IN Sede Principis Apostolorum, nullis licèt nostris suffragantibus meritis, à Domino constituti, pijs fidelium votis, quibus virtutum Dominus in seruis suis honorificetur, libenter annuimus eaq. fauoribus prosequitur opportunis.

Rex Hispaniarum, & Ciuitas Neapolitana, necnon Fratres d. Ordinis supplicarunt pro Beatificatione & Officio d. Iacobi.

§.1. Sanè pro parte Charissimi in Christo filij nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici, ac dilectorum filiorum Cleri, & Populi Ciuitatis Neapolitanæ, necnon totius Ordinis Fratrum Minorũ S. Francisci de Obseruantia nuncupatorum, Nobis nuper expositũ fuit, quòd bo. me. Iacobus de Marchia multis, & eximijs virtutum, gratiarum, & miraculorum donis à Domino illustratus fuit; quapropter Philippus Rex, ac Clerus, & Populus, necnon Ordo prædicti, Nobis humiliter supplicari fecerūt, vt donec Canonizationis honor dicto Iacobo de Marchia ob eius eximiam caritatem, & excellentia merita, diuina adspirante gratia, ab Apostolica Sede decernatur, idē Iacobus de Marchia Beatus nuncupari, atque Officium de eo, vt infra, recitari possit.

§.2. Quare Nos re prius per ven. fratres nostros S. R. E. Cardinales Sacris Ritibus Præpositos, quibus eam examinandam mandauimus, maturè discussa, de eorumdem Cardinalium consilio huiusmodi supplicationibus inclinati, vt ipse bo. me. Iacobus de Marchia Beatus nuncupari, atque Officium, & Missa de eo tamquam de Cōfessore non Pontifice in Ecclesia tantummodo Sanctæ Mariæ della Noua nuncupatæ, Ciuitatis Neapolitanæ, vbi corpus eiusdem requiescere asseritur, recitari, & celebrari respectiuè liberè, & licitè possit, & valeat, Apostolica auctoritate tenore præsentium licentiam, & facultatem concedimus, & impartimur.

Contrarijs derogat.

§.3. Non obstan. constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisq. contrarijs quibuscumque.

Dat. P. A. 2. die 12. Aug.

Dat. Romæ apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris, die 12. Augusti 1624. Pontificatus nostri anno secundo.

Sequitur Extensio d. Concessionis ad omnes Fratres d. Ordinis vbique existentes.

Edita A.D. 1624.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

NVper pro parte Charissimi in Christo filij nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici, ac dilectorum filiorum Cleri, & Populi Ciuitatis Neapolitanæ, necnon totius Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Obseruantia nuncupatorum Nobis exposito, quòd bo. me. Iacobus de Marchia multis, & eximijs virtutum, gratiarum, & miraculorũ donis a Domino illustratus fuerat, & propterea Philippi Regis, ac Cleri, & Populi, necnon Ordinis prædictorum nominibus Nobis humiliter supplicato, vt donec Canonizationis honor dicto Iacobo de Marchia ob eius eximiam claritatem, & excellentia merita, diuina adspirante gratia, ab Apostolica Sede decernerentur, idem Iacobus de Marchia Beatus nūcupari, atque Officium de eo, vt infra, recitari posset; Nos, re prius per venerabiles fratres nostros S.R.E. Cardinales Sacris Ritibus Præpositos, quibus eam examinandam mandaueramus, maturè discussa, de eorumdem Cardinalium consilio, huiusmodi supplicationibus inclinati, Vt ipse bo. mem. Iacobus de Marchia Beatus nuncupari, atque Officium, & Missa de eo tamquam de Confessore non Pontifice in Ecclesia tantummodo Sanctæ Mariæ della Noua nuncupatæ Ciuitatis Neapolitanæ, vbi corpus eiusdem requiescere asserebatur, recitari, & celebrari respectiuè liberè, & licitè posset, & valeret Apostolica auctoritate licentiam, & facultatem concessimus, prout in nostris in simili forma breuis desuper expeditis literis, quarum ten. præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Quod modo ad petitionem eorundem extendit ad omnes Fratres dicti Ord. S. Francisci vbique existentes.

§.1. Cum autē, sicut Philippus Rex ac Clerus, & Populus, Ordoq. prædicti Nobis nuper exponi fecerunt, pro eo, quem erga dictum Beatum Iacobum de Marchia gerunt deuotionis affectu, plurimum cupiant concessionem huiusmodi ad vniuersum Ordinem prædictum extendi; Nos pijs Philippi Regis, ac Cleri, & Populi, necnon Ordinis eorumdem votis in præmissis peramplius annuere volentes, singularesq. Cleri, & Populi, necnon Ordinis prædictorũ personas a quibusuis excommunicationis, suspen. & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, cen. & pœnis a iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis denuò super hoc humiliter porrectis inclinati: De Cardinalium prædictorum consilio concessionem huiusmodi ad vniuersum Ordinem Fratrum Minorum S. Francisci de Obseruantia nuncupatorum prædictum, itaut ab omnibus illius personis Officium, & Missa de dicto Beato Iacobo tamquam de Confessore nō Pontifice, iuxta tamen Rubricas Missalis, & Breuiarij Romani recitari, & celebrari respectiuè similiter possit, & valeat, eadem auctoritate tenore præsentium extendimus, & ampliamus.

Contrarijs derogat.

§.2. Non obstan. omnibus illis, quæ in dictis literis voluimus non obstare, ceterisq. contrarijs quibuscumque.

Transumptis fidem mandat.

§.3. Volumus autem, vt præsentiũ transumptis, etiā impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutę munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensę.

Dat. Tusculi sub annulo Piscatoris die 23. Octobris 1624. Pontificatus nostri anno secundo.

D. P. A. 2. 23. Octob.

Concessio recitandi Officium, & celebrandi Missam de B. Clara de Monte Falchio Ordinis Eremitarum S. Augustini, pro Ordinis prædicti Fratribus, & Monialibus. XXIII.

Edita An. Dom. 1624.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

DOmini Nostri IESV Christi, qui seruos, & ancillas suas æternę gloriæ præmio donat in cælis, vices quàmquam immeriti gerētes in terris, ex iniuncto Nobis pastoralis officij debito procurare tenemur, vt eorūdem seruorū, & ancillarū Christi debita veneratio in dies magis promoueatur, & laudetur Dñs in Sāctis suis; Quamobrē fideliū quorūlibet; præsertim vero sub suaui religionis iugo Altissimo famulantiū, votis, quæ peculiarē Sanctorū huiusmodi cultū respiciūt, libēter annuimus, prout eó perimus in Dño salubriter expedire.

Supplicant Procurator, ac Fratres Ord. Eremitarum S. Augustini pro licentia celebrādi Missam, & recitādi officium de B. Clara de Monte Falchio.

§.1. Sanè nomine dilectorum filiorũ Procuratoris generalis, & Fratrum Ordinis Eremitarũ S. Augustini Nobis nuper expositū fuit, quòd ipsi ex peculiari, quē erga B. Claram de Monte Falchio, eiusdē Ordinis Monialē, gerunt deuotionis affectu, in cuius visceribus Passionis Domini Nostri IESV Christi mysteria maxima cū deuotione a vicinis incolis venerari asserunt, & ad augēdā Christifidelium erga illā deuotionē Officium, & Missam de eadē B. Clara recitari, & celebrari posse summopere desiderant, Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, vt desuper opportune prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

Et hic Pont. eam obedit.

§.2. Nos igitur pijs eorūdem Procuratoris, & Fratrum votis huiusmodi annuere, illosq. specialibus fauoribus, & gratijs prosequi volentes, & a quibusuis excōmunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsq. Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine, quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectū præsentiũm dūtaxat consequendum harū serie absoluentes, & absolutos fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium fratrū nostrorum S. R. E. Cardinaliū sacris Ritibus Præpositorum consilio, vt de dicta B. Clara Officiū, & Missa de Communi Virginū cū oratione propria, in eiusdē Ordinis Missalib. inserta, ab omnib. Ordinis prędicti vtriusq. sexus Regularib. personis tantū recitari, & celebrari liberè, & licitè possit, & valeat, Apost. auctoritate ten. præsentiū licētiā concedimus, & impartimur.

Contrarijs derogat.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisq. contrarijs quibuscumque.

Transumptis fidem mandat.

§.4. Volumus autem, vt præsentium trāsumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 14. Augusti 1624. Pontificatus nostri anno secundo.

Dat. P. A. 2. die 14. Aug.

Congregationi Monacorum Cælestinorum Ord. S. P. N. Benedicti, eiusq. personis, & locis cōmunicat, & elargitur hic Pontifex gratias, & priuilegia omnia nostræ Congregationi Cassinensi, alijsq. Monacorum Congregationibus concessa, & concedenda. XXIV.

De statu d. Congregationis Cælestinorum vide notata sup. in const. 1. Cælestini V. tom. 1. pag. 153. quibus addendū, quod de mādato huius Pont. compilatæ fuere omnes Constitutiones diuersis temporibus factæ, easq. à S. D. N. approbatas edidere, vt infra in const. 56. Sanctissimus.

Scias, quod Abbati Generali huius Congregationis vt habitu Prælatorum Regularium, ac pontificalibus indumentis in Monasterijs sui Ordinis vti possit, ac alia omnia facere quæ Abbates exempti facere consueuerunt, concessum fuerat a Paulo V. de anno 1605. vt in Const. quæ hic submittenda opportunū celsui, videri poterit.

Edita Ann. Dom. 1624.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

SAcrosancti Apostolatus ministerio, quod ineffabilis diuitiarū sapientiæ, & scientiæ Dei altitudo humilitati nostræ, nullis licèt suffragantibus meritis, per abundantiā cælestis misericordiæ credidit, iugiter Nos admonet, vt inter multiplices, grauissimasq. Apostolicæ seruitutis curas, eam peculiari sollicitudine amplectamur, qua priuilegia pijs Christifideliū Congregationibus in militanti Ecclesia ad diuini nominis laudē, & gloriam, sanctæq. fidei Catholicæ exaltationem salubriter institutis, a Sede Apostolica concessa non solum conseruentur, verum etiam Congregationes ipsæ nouis ab eadem Sede gratijs, atque indultis decorentur, prout rerum, & temporum qualitatibus debite pensatis, conspicimus in Dño salubriter expedire.

Gratias, & priuilegia omnia quibusq. Congregationibus Monacorum, eorūq. personis, & locis concessa, & concedenda, hanc Cælestinorū Congregationi, & locis communicat, & elargitur.

§.1. Hinc est, quod Nos ad vberes fructus, quos dilecti filij Monaci Congregationis Cælestinorū Ordinis S. Benedicti, vel ab ipsius Congregationis primordio in eadem Ecclesia magno cū Reipublicæ Christianæ spirituali commodo attulerunt, & dies afferūt, paternæ diligentes considerationis intuitū, & attentè prospiciētes, quòd Congregatio prędicta vna ex duodecim existit, quæ cum Camera Apost. tempore fel. rec. Pij Papæ V. prædecessoris nostri de subsidio ordinario concordarunt: Necnon Monacos prædictos specialib. fauorib., & gratijs prosequi volētes, & eorū singulares personas à quibusuis excōmunicationis, suspen., & interdicti, aliisq. ecclesiasticis sētētijs, cen., & pœnis, a iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quib. quomodolibet innodatæ existūt, ad effectū præsentiū dum-

dumtaxat consequendũ harũ serie absoluẽtes, & absolutos fore cẽsentes, Motu proprio nõ ad Abbatis seu Procuratoris generalium, aut aliorũ quorumcumq. Superiorum, vel Monacorũ eiusdem Cõgregat. aut alterius pro eis Nobis oblatæ petitionis instãtiã, sed ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deq. Apostolicæ potestatis plenitudine, omnia, & singula priuilegia, prærogatiuas, fauores, facultates, declarationes, libertates, immunitates, exemptiones, præeminentias, indulta, aliasq. gratias tam spirituales, quam temporales cuiusuis generis, & speciei existentes, tam Cassinensi Ordini S. Benedicti, quam quibusuis alijs Monacorum Congregationibus, eorumq. Superioribus, Præsidentibus, Abbatibus, Monacis, alijsq. regularibus personis, necnon Ecclesijs, Monasterijs, & locis regularibus quibuscumque tam specialiter, & nominatim, quàm in genere, & per viam communicationis, vel extensionis, aut alias quomodolibet, per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, seu Nos, & Sedem Apostolicam, nostrumq. & nostros de latere Legatos, & Nuncios sufficienti ad id auctoritate suffultos, concessa, & in futurum per successores nostros, aut alios auctoritatem habentes concedenda, & quibus ipsæ Congregationes earumq. Abbates, & alij quocumque nomine nuncupati Superiores, & Monaci ceteræq. personæ regulares, de iure, vsu, consuetudine, priuilegio, aut concessione Apostolica in genere, vel in specie, ac tam coniunctim quam diuisim, seu aliàs quomodolibet vtuntur, fruuntur, potiũtur, & gaudent, ac vti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, dummodo tamen sint in vsu, & non sint reuocata, aut sub aliquibus reuocationibus comprehẽsa, ac sacris Canonibus, & Conc. Tridentini decretis non aduersentur, Congregationi Cælestinorum prædictæ, illiusq. Generali, ac ceteris Abbatibus, Prioribus, & alijs quocumque nomine nuncupatis Superioribus, Monacis, & personis regularibus quibuscumq; necnon Monasterijs, Ecclesijs, Domibus, Conuentibus, & locis regularibus quibuslibet tenore præsentium perpetuò concedimus, dictaq. priuilegia, indulta immunitates, exemptiones, ac gratias spirituales, & temporales huiusmodi primo dictæ Congregationi, illiusq. Generali, ceterisque Abbatibus, Prioribus, & Monacis personis prædictis, necnon eorũ Ecclesijs, Monasterijs, & regularibus locis communicamus, illaq. ad eos, & illa extendimus, Ita quòd Congregatio Cælestinorum prædictorum prædicta, illiusq. Generalis, & ceteri Abbates, Superiores, Monaci, & personæ huiusmodi, eorumq. Monasteria, Prioratus Grangiæ, Domus, Ecclesiæ, Oratoria, Collegia, & alia loca regularia, necnon res, & bona quæcumque præmissis omnibus, & singulis non solùm ad aliarum Congregationum instar, sed pariformiter, & æque principaliter vti, potiri, & gaudere libere, & licite valeat, perinde ac si ea omnia illis, & eorum singulis specialiter, & expresse, & non ad instar, sed à principio concessa, & in primodictæ Cõgregationis fauorem à Sede Apost. nominatim emanassent.

Clausulae in [illegible] concessione præseruatiuae appositae.

§. 2. Decernentes, præsentes literas, nullo vnquam tempore, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quopiam defectu notari, impugnari, redargui, seu infringi, aut in ius, vel controuersiam reuocari posse, sed eas semper & perpetuò validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosq. plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac Congregationi Cælestinorum huiusmodi, illiusq. personis, & locis regularibus supra expressis in omnibus, & per omnia plenissime suffragari.

Decretum irritans additum.

§. 3. Sicque per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores vbique iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquã quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputat.

§. 4. Quocirca venerabilibus fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, alijsq. locorum Ordinarijs quibuscumque necnõ dilecto filio causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, quatenus quilibet eorum quandocumque per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcũq; vbi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Abbatis Generalis, & Monacorum Congregationis Cælestinorum Ordinis S. Benedicti prædictorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisq. in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra, easdem plenum eorum effectũ sortiri, illisq. omnes, quos concernunt, pacifice frui, & gaudere; non permittentes, quemquam desuper contra præsentium tenorem sub quouis prætextu, & causa, etiam defectu intentionis nostræ, per quoscũq; quomodolibet indebitè molestari, quinimo quicquid in contrarium attentari, vel fieri contigerit, omnino semper in pristinum reponi; cõtradictores quoslibet, & rebelles etiam per quascumque de quibusuis eis videbitur, censuras, & pœnas ecclesiasticas, ac alia opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita, compescẽdo, legitimisq. super his habendis, seruatis processibus, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggrauando, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij secularis.

Clausulae in [illegible] derogat.

§. 5. Non obstan. præmissis, ac piæ mem. Bonifacij Papæ VIII. prædecessoris nostri, de vna, & in Concilio generali edita de duab. dietis, dummodo vltra tres dietas aliquis auctoritate præsentiũ ad iudicium non trahatur, alijsq. Apost. Const. ordinationibus, ac Ordinum, & Congregationum huiusmodi statutis, & consuetudinibus, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, priuilegijs quoque indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumq; tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsq. efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis quomodolibet etiam pluries concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumq. totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, nõ autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruãda foret, etiam quòd in eis caueatur expresse, quòd illis nullatenus, aut non nisi sub certis modo, & forma derogari possit, tenore huiusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita obseruata, inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habẽtes, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisq. contrarijs quibuscumque aut si aliquibus communiter, vel diuisim ab Apostolica sit Sede indultum, quòd interdici, suspendi, vel excõmunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenã, & expressam, ac de verbo ad verbũ de indulto huiusmodi mentionem.

Transumptis [illegible] decernit.

§. 6. Verùm quia difficile foret, præsentes literas vbicumq; opus esset, deferri volumus, & pariter Apostolica auctoritate decernimus, quòd illarum transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. [illegible] 24. Augusti.

Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 14 Augusti 1624. Pontificatus nostri anno secundo.

Ex libro Constitutionum Monacorum Cælestinorum nouissimè impressarum Romæ anno 1629. pag. 255.

Sequitur facultas concessa Abbati Generali prædictæ Congregationis, quod eas facere valeat functiones, quas alij Abbates exempti facere consueuerunt, habitu q. Prælatorum regularium, & in Monasterijs sui Ordinis pont ficalibus indumentis vti, ac Missas solemniter celebrare, & interessentibus solemnem benedictionem impartiri possit.

Edita A. D. 1606.

PAVLVS PAPA V.
Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

EX iniuncto Nobis Apostolici muneris debito Ius suum vnicuique conseruare tenemur.

Exponit Celsus Romanus Abbas Generalis Congr. Monacorum Cælestinorum ex antiquo Pontificũ priuilegio [illegible] Congr. [illegible] facultatem, quas alij Abbates exempti facit, & habitum Prælatorum Regularium vbique [illegible], & in Monasterijs, vbi [illegible] pontificalibus vti indumentis, missasq. solemnes celebrare, & solemnem benedictionem impertiri [illegible], & ibi Prælati præsentes non sunt impertiri prout [illegible] Episcopis [illegible] [illegible] desuper factum a sacrorum Rituũ Congregat.

§. 1. Proinde cum sicut pro parte dilecti filij Celsi Romani Abbatis Generalis Congregationis Cælestinorum Ordinis S. Benedicti Nobis nuper expositum fuit, ex antiquo priuilegio Apostolico, a fel. rec. Cælestino Papa V. nimirum concesso, & ab Eugenio IV. & alijs Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris confirmato, pro tempore existens Abbas Generalis dictæ Congregationis Cælestinorum functiones omnes, quas ceteri omnes Abbates exempti faciunt, & exercent, facere, & exercere, necnon semper tam in Vrbe quam in omnibus alijs Ciuitatibus, & vbique locorum habitũ Prælatorum regularium, caputium scilicet, siue mozzettam super mantelletto, & biretum quadratum, more Clericorũ secularium, ac pileum more Prælatorum, ac in Ecclesijs, & Monasterijs suo Ordini subiectis cappa, baculo, mitra, & ceteris Pontificalibus indumentis vti, & in eisdem Ecclesijs missas solemniter more aliorum Abbatum Benedictorum celebrare, ac Monacis sui Ordinis, & alijs Christifidelibus quibuscumque ad dicti Abbatis missas audiendas conuenientibus, & interessentibus, quandocumq; Episcopi, & alij Superiores Prælati, & S. R. E. Cardinales ibi præsentes non sint, solemnem benedictionem impertiri possint, & consueuerint: cumq. in Congregatione venerabilium fratrũ nostrorum S. R. E. Cardinalium super sacris Ritibus, & Cæremonijs deputatorum, examinatis priuilegijs supradictis, decretum semel atque iterũ fuerit, prædictum Abbatem Generalem Congregationis Cælestinorum pro tempore existen. in pacifice possessione omnium, & singulorum præmissorũ manutenendum esse; illumq. à quouis Episcopo, vel Ordinario locorum, aut eorum Vicarijs, & alijs quibuscũq. personis, super præmissis molestari, perturbari, vel inquietari non posse declaratum fuerit: & cum sicut eadem expositio subiungebat, ipse Celsus Abbas pro maiori eorumdẽ decretorum validitate cupiat, illa confirmationis Apostolicæ robore communiri.

Qui illud approbat, & [illegible].

§. 2. Nos illius honestis votis benignè annuentes, ac ipsum Celsum Abbatem specialibus fauoribus, & gratijs prosequi volentes, & à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine, quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harũ serie absoluentes, & absolutum fore censentes, supplicationibus, eius nomine super hoc Nobis humiliter porrectis inclinati, decreta eiusdem Congregationis auctoritate Apostolica tenore præsentium cõfirmantes, & approbantes, iuxta illorum seriem per easdem præsentes decernimus, & declaramus, prædictum Celsum modernum Abbatem Congregationis Cælestinorum, eiusq. successores, stante antiqua possessione d. Abbatis, & prædecessorum prædicta faciendi, & exercendi, in pacifica possessione omnium, & singulorum præmissorum manutenendum, ac manutenendos esse, nec illos, aut quemquã illorum à quouis Episcopo, vel Ordinario locorum, aut eorum Vicarijs & alijs quibuscumque personis, desuper quouis prætextu molestari, perturbari, vel inquietari nullatenus posse.

Decretum irritans apponit.

§. 3. Sicq. per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiã causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quicquid secus super his à quocumque quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputat.

§. 4. Quocirca dilectis filijs nunc, & pro tempore existentibus eiusmodi Cõgregationis apud Nos, & Apostolicã Sedem Protectori, & causarum Cur. Cam. Apost. Generali Auditori per præsentes

committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel alter eorum, præsentes literas, & in eis contenta quæcumque vbi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte dicti Celsi moderni aut pro tempore existentis Abbatis Generalis dictæ Congregationis fuerint requisiti solemniter publicantes, ac ipsi Abbati in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra illum eorumdem præmissorum effectu pacifice frui, & gaudere; non permittentes, illum desuper a quoquam quauis auctoritate, quomodolibet indebite molestari, contradictores quoscumque per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaq. opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij secularis.

§. 5. Non obstan. fel. rec. Bonifacij Papæ VIII. etiam prædecessoris nostri de vna, & in Cócilio generali edita de duabus dictis, dummodo vltra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad iudicium non trahatur, alijsq. Apostolicis constitutionibus, & ordinationibus, ceterisq. contrarijs quibuscumque.

Dat. Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 9. Decembris 1606. Pont. nostri anno secundo.

XXV. Reuocatio quarumcumque licentiarum a prædecessoribus Pontificibus, loca regularia erigendi non seruata forma Constitutionis Clementis VIII. & Decretorum Sedis Apost. concessarum, quæ nondum effectum suum sortitæ fuiut. Ac prohibitio illa de cetero erigendi absque licentia Ordinariorum, & fact. Canon Cócilioq. Trid. necnon Clem. VIII & Greg. XV. Constitutionibus non seruatis.

Sacri Canones hic enunciati sunt Bonifac. VIII. in cap. 1 de stat. Regular. in 6. & cap. 1. de excess. Prælator. in 6. & Conc. Trid cap. 3. & 5 sess 25. necnon Clem. 8 const 99. sup. tom. 3. pag. 106. & const 32. Greg. XV. Cum alias sup. pag. 315.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

ROmanus Pontifex, cui Saluator, & Dominus noster, qui Caritas est, & Deus pacis, Vniuersalis Ecclesiæ credidit Principatum, ea interdum, quæ certis etiam rationabilibus de causis, a Sede Apostolica concessa fuere, ipsa subinde rerum experientia suadente, & maioribus exigentiis, quibus præsertim personarum sub suaui Religionis iugo Altissimo famulantium paci, & quieti consulitur, litibusq. ac cótrouersijs inter eos obuiam itur, reuocat, & immutat, in hisq. pastoralis sollicitudinis, & prouidentiæ suæ studium interponit, prout rerum & temporum qualitatibus debite pensatis, conspicit in Domino salubriter expedire.

§. 1. Cum itaque sicut Nobis innotuit, complures licentiæ fuere, siue facultates a nónullis Roman. Pont. prædecessoribus nostris per diuersos Ordinum etiam Mendicantium, Congregationum, Societatum, & aliorum regularium Institutorum Superiores, seu alios eorum nomine, vbique locorum Monasteria, Domos, Collegia, Conuentus, & alia loca regularia, quouis nomine nuncupata, seruata dumtaxat Sacrorum Canonum, & Concilij Tridentini decretorum forma, de sola Ordinarij licentia, seu etiam solam non seruata forma, & absque licentia huiusmodi, & contra decreta a Sede Apostolica super præmissis edita fundandi, erigendi, & instituendi importunis precibus, seu etiam Motu proprio, vel alias obtentæ, & extortæ fuerint: Idcirco Nos omnes, & quascumque licentias, ac facultates huiusmodi, literasq. desuper tam sub plumbo, quam in huiusmodi forma Breuis desuper expeditas, earumq. ten. etiam veriores, & Dat. præsentibus, ac si specifice, & singillatim exprimerentur, & insererentur, pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, iustis de causis animum nostrum mouentibus, Motu proprio, nó ad alicuius Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deq. Apostolicæ potestatis plenitudine omnes, & quascumque licentias, & facultates huiusmodi, literasq. desuper tam sub plumbo, quam in eadem forma Breuis expeditas, omniaq. & singula in eis quomodolibet contenta, & expressa, etiam quoad erectiones, fundationes, & institutiones Monasteriorum, Collegiorum, Domorum, Conuentuum, & aliorum regularium locorum huiusmodi, quæ tamen nondum sortitæ sunt effectum, ten. præsentium perpetuo reuocamus, cassamus, abrogamus, & annullamus, viribusq. & effectu prorsus euacuamus.

§. 2. Præterea Ordinum etiam Mendicantium, Congregationú, Societatum, & aliorum Institutorum regularium Superioribus, quocumque nomine nuncupatis, ceterisq. personis, ad quos spectat, in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub pœnis priuationis vocis actiuæ, & passiuæ, necnon officiorum quorumcumque, ac inhabilitatis ad illa, & in alia in futurum obtinen. necnon etiam excómunicationis ipso facto incurrendis pœnis interdicimus, & prohibemus, ne licentiarum, seu facultatum per Nos, vt præfertur, reuocatarum, & annullatarum, siue alio quouis prætextu, vel causa, etiam quantumuis priuilegiata, noua Monasteria, Collegia, Domos, Conuentus, & alia loca regularia huiusmodi nisi de expressa Ordinariorum licentia, ac seruata in omnibus, & per omnia sacrorum Canonum, & Conc. Trid. necnon Constitutionibus fel. rec. Clem. VIII. quæ incipit, Quoniam ad institutam, sub dat. Romæ apud S. Marcum sub annulo Piscatoris die 23. Iulij 1603. ac Decretorum de mandato eiusdem Clementis, necnon fel. me. Greg. XV. Rom. Pont. prædecessorú desuper editorum forma recipere, erigere, fundare seu alias quomodolibet instituere, seu incepta finire, & absoluere audeant, seu præsumant.

§. 3. Decernentes præsentes literas etiam ex eo, quod causæ, propter quas illæ emanarint, expressæ, verificatæ, & iustificatæ, aut quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere prætendentes, ad hoc vocati, citati, & auditi non fuerint, neque illis consenserint, vel alias, ex quocumque capite, prætextu, colore, ingenio, vel causa de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quouis defectu notari, & impugnari, redargui, infringi, retractari, in ius, vel controuersiam vocari, ad terminos iuris reduci, aut contra eas quodcumque gratiæ, vel iustitiæ remedium impetrari, seu concedi nullatenus posse, sed eas, ac omnia, & singula in eis contenta semper, & perpetuo valida, & firma, & efficacia esse, & fore, suosq. plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit, inuiolabiliter obseruari, sicq. & non aliter, per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarú Palatij Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & Nuncios, quauis auctoritate fungen. sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretan. facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritú, & inane si secus super his a quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Quocirca venerabilibus fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & alijs locorum Ordinarijs per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut vnus eorum per se, vel alium, seu alios, præsentes literas, & in eis contenta quæcumque solemniter publican. faciant illas, & illa ab omnibus, & singulis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inuiolabiliter obseruari, cótradictores quoslibet, & rebelles per cen., & pœnas ecclesiasticas, aliaq. opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij secularis.

§. 5. Non obstan. præmissis, ac regula nostra de iure quæsito nó tollen. & rec. me. Bonifacij Papæ VIII. similiter prædecessoris nostri de vna, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo vltra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad iudicium non trahatur, alijsque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quorumcumque Ordinum, Congregationum, Societatum, & Institutorum regularium, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, etiam Mare magnum, vel alias quomodolibet nuncupatis, & literis Apostolicis, illis eorumq. Superioribus, & personis sub quibuscumque ten. & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsq. efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritan. & alijs decretis in genere, vel in specie, etiam Motu proprio, & consistorialiter, ac alias quomodolibet in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & sæpius innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumq. totis ten. specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, eorum omniú ten. præsentibus, pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisq. contrarijs quibuscumque.

§ 6. Volumus autem, quòd præsentes in Valuis Basilicarum Sácti Ioannis Lateranen. & Principis Apostolorum de Vrbe, ac in acie Campi Floræ, vt moris est affixæ, omnes quos illæ concernunt, ita arctent, & afficiant, perinde ac si vnicuique personaliter intimatæ fuissent.

§. 7. Quòdq. earumdem præsentium trásumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris 28 Augusti, M. DC. XXIIII. Pontificatus nostri Anno Secundo.

Anno 1624. Indict. 7. Pontificatus autem Sanctiss. in Christo patris, & D. N. D. Vrbani diuina prouidentia Papæ VIII. anno eius secundo, die vero vltima mensis Augusti, supradictæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valuas Basilicarum S. Ioannis Lateranen. & Principis Apostolorum, ac in acie Campi Floræ, vt moris est, per nos Camillum Fundatum de Cosis, & Iulium Margottolinum, Cursores Sanctiss. D. N. Pap. Curs. &c.

Brandemartes Latinus pro Mag. DD. Curs.

De Regularibus Apostatis, & Eiectis, ac de innouatione, declaratione, & obseruantia generalium decretorum a Clem. VIII. ad Regularium reformationem, Nouitiorumq. receptionem spectantium, editorum. XXVI.

Ista Clem. VIII. Decreta sunt hic inserta, licet nonnulla etiam habeas in Clem. 8. const. 60 Nullus sup. to 3. pag. 60. tamen quia non omnia, & hic innouantur, & ideo seruanda censui.

Quoad Apostatas, & extra Claustra Religionum vagantes, edita olim fuit a Paulo IV. const 14. sup. tom. 1. pag 597. quæ tamen (vt ibi notaui) ad terminos iuris reducta fuit.

Decreta S. Congregationis Concilij de Regularibus Apostatis, & Eiectis.

SAcra Congregatio Cardinalium Concilij Triden Interpretum, Regularium electorum, & fugitiuorum statui consulere, illorumque scandala summouere, & succrescentem numerum frangere

operæ

operæpretium existimans, auditis Religionum Superioribus, req. diligentissimè perpensa, communicato etiam consilio cum S.D.N. Vrbano VIII. atque ex peculiari Sanctitatis Suæ facultate, infrascripta decreta edidit.

§.1. Ac primò, vt infecta semina, è quibus praui eiusmodi fructus potissimum, prodeunt, deinceps ne serantur in vinea Domini, censuit, esse innouandas, & Sanctissimi auctoritate innouat Constitutiones, & Decreta generalia sanct. mem. Clementis VIII. ad Regularium reformationem, ac Nouitiorum receptionem, professionem, atque institutionem spectantia, districteq. præcipit Generalibus, atque alijs omnibus Ordinum Superioribus, vt illa exactè obseruent, atque, vt obseruentur, efficiant, sub pœnis statutis in ijsdem Constitutionibus.

§ 2. A quibus tamen excipiendum censuit, caput illud, quo decernitur, ne in Conuentibus, seu Monasterijs ad Nouitios recipiendos hactenus designatis, & approbatis, seu imposterum designandis, & approbandis, Nouitij ad habitum vllatenus recipi possint, nisi prius à Congregatione Reformationis Apostolicæ, vel à proprijs locorum Ordinarijs expressè, & nominatim approbati fuerint. A cuius quidem decreti obseruatione Sacra Congregatio iustis de causis censuit Regulares esse absoluendos, prout auctoritate Sanctissimi Domini nostri, absoluit, atque eximit.

§ 3. Deinde, vt apostatandi opportunitas Regularibus præcipiatur, statuit, vt de cetero nullus permittatur ad arctiorem Religionem transire, nisi prius Superiori legitimè constiterit, eam Religionem paratam esse illum recipere, qui licentiam petit, tumque Regularis rectà se transferat ad arctiorem. Quod vt re ipsa adimpleatur idem Superior omni studio, ac diligentia inuigilet.

§.4. Rursus statuit, vt fugitiui, & Apostatæ, siue habitum regularem deferant, siue non possint, ac debeant ab Episcopo loci, vbi moram trahunt, in carceres conijci, ac Superioribus Regularibus consignari, secundùm regularia instituta puniendi; vtque ipsi quoque Superiores teneantur eos perquirere, ad religionem reducere, atque efficere, vt apprehendantur; salua tamen in omnibus facultate Ordinarijs locorum attributa decreto Concil. cap. 3. sess. 6.

§.5. Quòd si Apostatæ huiusmodi citrà montes infra quatuor, vltra montes verò infra octo menses à præsentis Decreti publicatione inchoandos, sua sponte ad suam quisque Religionem redierit, tùm pœnarum omniũ ipsis propter Apostasiam inflictarum, aut infligendarum remissionem, atque impunitatem assequantur. Ita tamen vt debeant à Superiore absolutionem humiliter petere, & coram eo culpam fateri, atque emendationem polliceri; Superior verò è contra benignè illos teneatur, ab huiusmodi pœnis absoluere, & paterna caritate complecti.

§ 6. Ad hæc, vt in posterum à Religionibus nullus legitimè professus eijci possit, nisi sit verè incorrigibilis; vere autem incorrigibilis minime censeatur, nisi non solùm concurrant ea omnia, quæ ad hoc ex iuris communis dispositione requirantur, subiatis hac in parte Statutis, & Constitutionibus cuiusque Religionis, & Ordinis, etiam à Sede Apostolica approbatis, & confirmatis. verùm etiam vnius anni spatio in ieiunio, & pœnitentia probetur in carceribus; proindeq. vnaquæque Religio priuatos habeat carceres in qualibet saltem Prouincia. Elapso autem anno, si nihilominus non resipuerit, sed animo indurato in sua pertinacia perseuerauerit, ne contagione pestifera plurimos perdat, tamquam pecus morbida, ac membrum putre eijci tandem possit, sed ab ipsomet Generali tantùm de consilio, & assensu sex Patrum ex grauioribus Religionis eligendis in singulis Capitulis, vel Congregationibus generalibus; tumq. nonnisi instructo secundùm eorum stylum, & Constitutiones processu, & plenè probatis causis expulsionis ad Sacrorum Canonum præscriptum. Interea tamen vsque ad primum generale Capitulum, seu Congregationem proximè celebrandam, si quempiam ex iustis, & necessarijs causis expellere oportebit, electio fieri possit à Generali cum consilio, & assensu sex Patrum, vt supra, quos idemmet Generalis eligere debeat infra quatuor menses à præsentis Decreti publicatione; seruata tamen in reliquis forma superiùs præscripta.

§.7. Sic verò eiecti, quamdiù non redierint ad Religionem, in habitu clericali incedant, atq; Ordinarij loci iurisdictioni, & obedientiæ subsint; proindeq. Generalis illicò expulsionis sententiam eidem Ordinario notificare teneatur.

§ 8. Ceterum Sacra Congregatio Religionum Superiores seriò admonet, ac per IESV Christi viscera obtestatur, vt, memores paternæ caritatis, & mansuetudinis, quam profitentur, nihil intentatum relinquãt, vt lucrentur animas fratrum suorum fere in profundum malorum delapsas, antequam grauissimum, atque extremum expulsionis remedium experiantur. Idq. eo magis, quòd subditorũ sanguinem, qui ex malo negligentium, & sui officij immemorum Prælatorum regimine peribunt, Dominus noster IESVS Christus in supremo Dei iudicio de eorũdẽ Prælatorũ manibus sit requisiturus.

§ 9. Præterea statuit, vt ijdem Superiores nemini ex Religiosis expulsis literas testimoniales concedant, illos ad Sedem Apostolicam reijcientes, vel iubentes aliam ingredi Religionem.

§.10. Item, vt eiecti extra Religionem degentes sint perpetuò suspensi ab exercitio Ordinum, sublata Ordinarijs locorum facultate dictam suspensionem relaxandi, aut moderandi.

§.11. Ac postremò censuit, esse innouandam, & suæ Beatitudinis auctoritate innouat Constitutionem fel. rec. Gregorij Noni relata in c. fin. extra de regul. ac præterea declarat eam Cõstitutionem in ijs quoque vendicare sibi locum, seruandamq. esse, qui iuste, definitiueq. ac iuris ordine seruato expulsi fuerint; dummodo tamen in expulsis huiusmodi subsit spes euidens emendationis ex literis saltẽ testimonialibus Ordinarij, cuius conscientiam in his literis concedendis Sacra Congregatio seriò onerauit.

§ 12. Ne quis verò difficultas in suprascriptis decretis, & ordinationibus exequendis suboriatur, Sacra Congregatio, Sanctissimo Domino Nostro annuente, atque approbante, vniuersis Generalib., Prouincialibus, Commissarijs, Ministris, Præsidentibus, Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Guardianis, Vicarijs, & quibuscumque alijs Superioribus quorumcumque Ordinum, vel Cõgregationum, Monasteriorum, Conuentuum, Collegiorum, Domorum, ac locorum regularium vbique locorum existentium iniungit, serioq. mandat, vt illa diligenter obseruent, atq; obseruari procurent in omnibus Cœnobijs, ac Monasterijs, Collegijs, ac Domibus quorumcumque Monachorum, ac Regularium vbiq; locorum existentibus, efficiantque vt tàm Decreta supradicta fel. rec. Clem. VIII. quàm præsentes Ordinationes in singulis eiusmodi locis bis saltem in anno legantur in publica mensa.

§.13. Si quis verò ipsorum aduersus ea, quæ superiùs præscripta sunt, vel eorum aliquid, quo quomodo facere, vel moliri præsumpserit, ipso facto pœnam incurrat priuationis omniũ officiorum, quæ tunc obtinebit, vocisq. actiuæ, & passiuæ, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa imposterum obtinenda, pœnaque huiusmodi sit Sanctitati Suæ, ac Sedi Apostolicæ reseruata, ijsdem Superioribus, etiam Generalibus, & Protectoribus illam moderandi, seu relaxandi potestate penitus interdicta, & nihilominus sit irritum, & inane quicquid secus à quoquam actum extiterit.

§.14. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis in fauorem quorumcumque personarum, atq; Ordinũ, tàm Mendicantium, quàm non Mendicantium, Congregationum, Monasteriorum, Conuentuum, Domorum, ac locorum regularium quorumcumque, necnon illorum etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, vel cõsuetudinibus, etiam immemorabilibus, exemptionibus quoque, indultis, & priuilegijs, etiam in corpore iuris clausis, aut ex causa, vel titulo oneroso, vel in limine fundationis concessis, etiam Mari Magno, seu Bulla aurea, aut alias nuncupatis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, & cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus decretis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut alias quomodolibet, etiam per viam communicationis, seu extensionis concessis, & iteratis vicibus approbatis, & innouatis, etiamsi pro illorum sufficiẽti derogatione de illis, eorumq. totis tenoribus, & formis, specialis, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma seruanda esset; tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita obseruata, inserti forent, præsentibus pro expressis habens, quibus quo ad ea, quæ supradictis quomodolibet aduersantur, illis alias in suo robore permansuris, specialiter, & expresse Sanctitatis Suæ auctoritate, derogat, ceterisq. contrarijs quibuscumque.

Datum Romæ die 21. Sept. 1624.

C. Card. de Torres.

Prosper Fagnanus S. Congr. Secr.

Subsequuntur supradicta Decreta generalia Clementis Papæ Octaui.

Primum de Nouitijs ad habitum Regularem, & professionem non admittendis, nisi in Conuentibus designandis.

CLEMENS PAPA VIII.

REgularis disciplinæ restitutioni, pro qua potissimum iuxta nostri muneris debitum, laborare non desistimus, illud in primis magnum impedimentum afferre quotidiano vsu compertũ est, quod in omnibus Conuentibus ijs præsertim, qui maiori reformatione indigent, singuli ad Religionem venientes, passim recipiuntur. Vnde fit, quò magis Nos varijs Constitutionibus male affectas radices amputare studemus: eo magis in dies deprauata, infructuosaq. eiusmodi nouiter profitentium germina succrescant. Cui quidem malo occurrere volentes, præsenti Decreto statuimus, directeq. præcipimus omnibus Generalibus, Prouincialibus, Commissarijs, Ministris, ceterisq. Superioribus Conuentuum intra Italiæ, & Insularum adiacentium fines existentium quibuscumque, & quorscumque Ordinum Mendicantium, vt de cetero neminem sub quouis prætexto, aut colore ad habitum regularem admittant, nisi in Conuentibus auctoritate nostra propediem in vnaquaque Prouincia designandis. Insuper sancimus, vt quo ad eiusdem Conuentus, vt præfertur, per Nos deputati non fuerint; omnes præfatorum Ordinum Superiores à receptione quorumcumque Nouitiorum, siue ad habitum, siue ad professionem omnino abstineant. Superior, qui huius Decreti transgressor extiterit, ipso facto pœnam priuationis omnium officiorũ, quæ tunc obtinebit, vocisq. actiuæ & perpetuæ inhabilitatis ad alia imposterum obtinenda, se nouerit incurrisse, ac alijs etiam pœnis arbitrio nostro subiaceat. Receptiones verò, & professiones quaslibet eorum, qui contra huiusmodi Decretum nostrum admissi fuerint, nullas, & irritas esse ex nunc decernimus, & declaramus, priuilegijs, statutis, & consuetudinibus, quibuscumque in contrarium minime obstantibus.

Dat. Romæ die 12. Mart. 1596.

Edita A.D. 1599.

Secundum Renouationis, & ampliationis eiusdem Decreti.

De Nouitijs ad habitum regularem non accipiendis, nisi in Monasterijs, & locis designandis.

SAnctissimus in Christo Pater, & Dominus noster D. Clemens diuina prouidentia Papa VIII. cum iam dudum animaduerteret collapsæ Regularis disciplinæ restitutioni, pro qua potissimum, iuxta sui muneris debitum, vigilare, ac laborare non desistit, illud in primis magnum impedimentum afferre, quod in omnibus Monasterijs, & Conuentibus, ijsq. præsertim, qui maiori indigent reformatione, singuli ad Religionem profitendam accedentes, passim, ac sine delectu recipiantur, ac inde fieri, vt quò magis varijs Constitutionibus male affectas radices euellere studet, eo magis infructuosa nouiter profitentium germina quotidie succrescant; eumque ob zelum, ac desiderium, quo tenetur Sanctitas Sua, omnes Regulares ad verum suæ cuiusque Religionis institutum redigendi, districte prohibuerit, ne quis in certis Monachorum, & Mendicantium Ordinibus ad suscipiendum habitum Religionis admitteretur, promitteretiue, quousque Monasteria, & Conuentus aliquot destinarentur, in quibus posset commodius Regularis obseruantia, secundum reformationem à Sanctitate Sua institutam introduci. Quia tamen, non obstante tali prohibitione cognouit, nonnullos fuisse, vel sub colore facultatis, & licentiæ à Sanctitate Sua obtentæ, vel quia talis prohibitio ad illorum notitiam nõ peruenerit, receptos, & admissos, præter mentis suæ sensum; Ideircò huic malo prospicere volens, ne licentiarum, ac facultatum huiusmodi subreptione, ac prætextu Decretum Sanctitatis Suæ irritum reddatur; Nunc denuò districte præcipit, ac mandat omnibus Generalibus, Prouincialibus, Commissarijs, Ministris, Præsidentibus, Abbatibus, Prioribus, & Guardianis quibuscumque, cæterisq. Superioribus Conuentuum, Monasteriorum, ac Domorum quocumque nomine appellentur, intra Italiam, & Insularum adiacentium fines existentium, quorumcumque Ordinum Mendicantium, & non Mendicantium (exceptis tamen Carthusianorum, Fratrum Minorum de stricttori Obseruantia, necnon Capuccinorum S. Francisci, Reformatorum S. Dominici, Discalceatorum Ordinis Carmelitarum, necnon Fratrum Congregationis Pulensis, Cisterciensis Ordinis, ac Eremitarum Eremi Camaldulensis, & Montis Coronæ, Clericorum Regularium Theatinorum, Societatis IESV, S. Pauli Decollati, & aliorum de Somascha, Ministrorum Infirmorum, respectiue Ordinibus, Societatibus, seu Congregationibus nuncupatis, quæ etiam antea exceperat, & nunc iterum excipiendo, voluit prohibitionem hanc ad illa nullo modo extendi) Ne sub cuiusuis licentiæ, & facultatis impetratæ, vel impetrandæ obtentu, nisi per literas in forma Breuis dumtaxat, & non aliàs quemquam ad Habitũ Regularem suscipiendum, nec etiam Conuersos nisi in Conuentibus, Monasterijs, & Domibus, auctoritate eiusdem S.D.N propediem in vnaquaque Prouincia designandis, recipere, aut receptos ad professionem admittere vllo modo audeant. Quinimò contra primam prohibitionem Sanctitatis Suæ receptos, etiamsi imperfectum habitum, aut sine caputio gerant, post præsentis Decreti in Romana Curia publicationem, omnino eijcere debeant.

Superiorem autem, qui huius Decreti transgressor extiterit, ipso facto pœnam priuationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, vocis actiuæ, & passiuæ, & perpetuæ inhabilitatis ad alia imposterum obtinenda, eo ipso incurrere voluit, ac decreuit, & alijs etiam pœnis arbitrio Sanctitatis Suæ imponendis subiacere.

Receptiones verò, & professiones quaslibet eorum, qui contra huiusmodi Decretum admissi fuerint, nullas, & irritas esse ad quemcumque effectum, ex nunc decernit, & declarat.

Hoc autem Decretum noluit Sactitas Sua eos Ordines comprehendere, qui Conuentus, Domus, & Monasteria à se probata pro Nouitiorum receptione, & educatione, hactenus promissione sua constituerunt.

Ceteras verò licentias, siue particulares, quæ in hanc diem effectum non sunt sortitæ, reuocat, & annullat.

Vult autem, Decretum hoc Iunij in solitis locis Vrbis publicatũ, ita prædictorum singulos afficere, ac si cuilibet personaliter fuisset intimatum, priuilegijs, statutis, & constitutionibus quibuscumque in contrarium minimè obstantibus.

Dat. V. A.D. die 20. Iun.

Dat. Romæ apud S. Marcum, die 20. mensis Iunij 1599.

Decreta alia pro reformatione Regularium, tam Monachorum, quã Mendicantium cuiuscumque Ordinis, & Instituti.

Edita A.D. 1599. et 1601.

CLEMENS PAPA VIII.

3 NVllus omnino prætextu cuiuscumque priuilegij, vel superioritatis, etiã Generalatus, a seruitio Chori censeatur immunis, nisi pro tempore, quo quis in proprij officij munere actu fuerit occupatus. Cum Lectoribus autem, & Prædicatoribus, Superiores ijs tantùm diebus, quibus eos legere, aut prædicare contigerit, dispensare possint. Idem quoque præstare valeat cum ægrotis, & studiorum causa legitime impeditis. In eos verò, qui negligentes, aut inobedientes fuerint, salutari pœnitentia Superioris animaduertant ad præscriptum Regulæ, & Constitutionum, alimenti etiam si opus fuerit, subtractione.

Lectio Sacræ Scripturæ, vel Casuum conscientiæ bis in hebdomada præscriptis diebus in singulis Monasterijs, & Cõuentibus habeatur, ad quam Fratres omnes conueniant, eaq. absoluta, mutua collatione eorum explicatam doctrinam sese vtiliter exerceant.

Sess. 25. de Reg.

Quo Tridentini Concilij Decreta de paupertatis voto custodiendo fidelius obseruentur, Præcipitur, vt nullus ex Fratribus, etiam si Superior sit, bona immobilia, vel mobilia, aut pecuniam, prouentus, census, eleemosynas, siue ex concionibus, siue ex lectionibus, aut promissis, tam in propria Ecclesia, quàm vbicumque celebrandis, atque ipsorum iusto labore, & causa, & quocumque nomine acquisita, etiam si subsidia consanguineorum, aut piorum largitiones, legata, aut donationes fuerint, tamquam propria, aut etiam nomine Conuentus possidere possit. sed ea omnia statim Superiori tradantur, & Conuentui incorporentur, atque cum ceteris illius bonis redditibus, pecunijs, ac prouentibus confundantur, quo communis inde victus, & vestitus omnibus suppeditari possit.

4 Neque Superioribus, quicumque illi sint, vllo pacto liceat eisdem Fratribus, aut eorum alicui bona stabilia, etiam ad vsumfructũ, vel vsum, administrationem, aut commendam, etiam depositi, aut custodiæ nomine concedere.

5 Eorum vero, quæ ad necessitatem concessa erunt, nullus quicquam possideat vt proprium, neque vt proprio vtatur.

6 Qui in præmissorum aliquo deliquerit, pœnas nedum à Concilio Tridentino præscriptas, sed alias quoque multò grauiores, Superiorum arbitrio imponendas, incurrat.

7 Nulla quorumcumque Superiorum dispensatio, nulla licentia, quantum ad bona immobilia, vel mobilia Fratres excusare possit, quo culpæ, & pœnæ ab eiusdem Concilij Decretis impositæ, & ipso facto incurrendæ, obnoxij sint, etiamsi Superiores asseuerent, huiusmodi dispensationes, aut licentias concedere posse. quibus in ea re ndem minime adhiberi volumus.

8 Fratrum vestitus, & suppellex cellarum ex communi pecunia comparetur, & omnino vniformis sit Fratrum, & quorumcumque Superiorum, statuiq. paupertatis, quam professi sunt, conueniat: ita vt nihil superflui admittatur; nihil etiam quod sit necessarium alicui denegetur.

9 Quæcumque Fratrum vestes, siue laneæ, siue lineæ, omnisque alia suppellex in aliquem commodum Conuentus locum deferãtur, ibiq. ab vno, vel duobus Fratribus huic muneri deputatis diligenter custodiantur, vt inde Superioris arbitrio, prout vnicuiq; opus fuerit, subministrari opportune possint.

10 Omnes etiam Superiores, quicumq; illi sint, eodem pane, eodem vino, eodemq. obsonio, siue eadem (vt aiunt) pitantia; in cõmuni mensa prima, vel secunda, nisi infirmitatis causa impediti fuerint, vescantur, neque singulare aliquid, quo priuatim quisque in cibum vtatur, vllo modo afferri possit. si quis in ea re peccauerit, nihil ea die alimenti percipiat, nisi panem & aquam.

11 Superiores omnes, etiam Generales, qui redditus aut præstationes, peculiares ratione officiorum habẽt, eorum accepta, & expensa in libro distincto fideliter, & diligeter adnotari curent, neque in alios vsus, quam ratione officij sui necessarios, quicquam expendant. Cum verò contigerit, ipsos in aliquo Conuentu commorari, eam pecuniæ quantitatem in commune cõferant, ex qua sibi, & ijs, qui secum erunt, victus ad præscriptum regulæ, & constitutionum suppeditetur.

12 Nullus ex Superioribus locorum, administrationem bonorum, aut aliarum rerum, dispensationemq. pecuniarum, & redditũum sui Conuentus, etiam nomine Conuentus, per se ipsum habere, siue exercere possit; sed vniuersum id onus tribus Fratribus eiusdem Conuentus à Generali ita demandetur, vt vnus rerum, & bonorũ, reddituumq. colligendorum curam habeat; alter tamquam depositarius, pecunias, ac cetera ab illo collecta, & exacta fideliter asseruet: alius de pecunijs, & rebus a Depositario acceptis, Priori, & Fratribus, ac Conuentui vniuerso de necessarijs, mandante tamen ipso Priore, non secũdum proprium affectum, sed iuxta caritatis regulam, veluti bonus dispensator prouideat, officiorum huiusmodi confusione penitus interdicta.

13 Ceterum hi tres non impensi, quàm accepti singulis mensibus Superiori locali, adhibitis etiam duobus, vel tribus Fratribus eiusdem Conuentus probatioribus, rerumq. vsu peritis rationem reddat. Deinde ipsimet rursus, præsentibus Priore, & peritis prędictis, Generali, cum aduenerint: denique ipse Generalis, in quolibet proximo Capitulo generali, saltem coram tribus iudicibus, ab ipso Capitulo ad hoc constitutis, illorum omnium, vniuersamq. suæ administrationis tam publicę, quam priuatæ rationem reddere teneatur, cuius etiam exemplum authenticum ex actis Capituli describatur, ad hoc, vt ad omne mandatum nostrum, vel Sedis Apostolicæ Romam transmitti possit.

14 In vnoquoque Conuentu, Fratrum is eorum deinceps constituatur, & imposterũ retineatur numerus, qui ex redditibus illius proprijs, vel ex communibus consuetis, vel etiam singulorum eleemosynis, alijsque quibuscumque subuentionibus in cõmune (vt præfertur) conferendis, commode possit sustẽtari: redditus vero & supradicta omnia in communi loco, ac tuto diligenter asseruentur.

15 Superioribus autem, ne Concilij Tridentini, aut hæc nostra Decreta declarare, interpretari, aut relaxare vllo modo possint, omnino interdicimus, & prohibemus, decernentes irritum &c. Si quis autem contra præsumpserit attentare, is eo ipso omni gradu, officioque priuatus, & ad ea perpetuo inhabilis existat.

16 Nullus, nisi actu legat, vel prædicet, aliquo sui gradus priuilegio gaudeat.

17 Si alicui ex necessaria causa, Generalis iudicio probanda, socius ex eodem Ordine, qui illi ministret, cõcedendus erit, is nisi vigesimumquintum agat annum, & qui communi seruitio sit deputatus, non concedatur, & si commode fieri potest, si laicus cõuersus.

18 Vt

18 Vt omnis scandalorum, & euagationis occasio tollatur, Conuentus clausura perpetuò, ac diligenter seruetur, propterea a Superiore Ianitor constituatur, qui diligentia, ac morum integritate, maxime commendetur: is ianuæ custodiendæ semper assistat, eamq. nemini Fratrũ aperiat, nisi socium, & exeundi licentiam obtinuerit.

§. 19. Nullus à Conuentu egredi audeat, nisi ex causa, & cum socio, licentiaque singulis vicibus impetrata, ac benedictione accepta à Superiore, qui non aliter eam concedat, nisi causa probatus, sociumque exituro adiungat, non petentis rogatu, sed arbitrio suo, neque eumdem sæpius. Licentiæ vero generales exeundi, nulli omnino concedantur.

20 Contrauenientes autem pœna graui etiam carceris ad Superioris arbitrium plectantur: eamdem etiam Ianitor subeat, si scienter exeundi facultatem fecerit.

21. Cum autem quis in Conuentum rauertitur, Superiorem iterum adibat, benedictionem recepturus, qui à socio itineris rationem, & quid rei actum sit, diligenter perquirat.

22 Nullos Fratres Romam venire Superiores permittant, nisi prius a Generali, vel Protectore dumtaxat licentiam in scriptis impetrauerint.

23 Si quis autem sine huiusmodi facultate Romam venire præsumpserit, voce actiua, & passiua biennio priuatus existat, subiturus existat, subiturus etiam alias arbitratu Superiorum infligendas pœnas. Quæ item omnia aduersus eos, qui supradictos admiserint & receperint, sine alla exceptione locum habeant.

24. Habeat Superior clauem ita fabrefactam, vt cum sibi videbitur, cellas omnes reseruare possit, & propterea nullus cellam; etiam noctu ita claudat, quin semper à Superiore possit aperiri.

25 In medio Dormitorij totam noctem lampas colluceat.

26 Nullus etiam Superior cellas siue in claustro, siue alibi separatas à communi Dormitorio habeat, sed vnusquisque vnica cella, eadem cum ceteris aliorum Fratrum coniuncta, nudis omnino parietibus, ac lecto, & mensa humilibus, vniformique supellectili (vt præfertur) quemadmodum Religiosos decet, contentus sit, possit tamen Generalis alicui ex Superioribus Conuentuum, si eorum muneris, & officij necessitatem id exigere cognouerit, alteram etiam cellam concedere.

27. Cellæ siue mansiones, quæ extra Dormitorium separatim sunt, ad officinas, aut alias ad communem vsum, & commoditatem Conuentus redigantur.

§. 28. Sigillatim suo quisque lecto cubet, neque vllibi duo eodem lecto dormire possint, qui omnes ad certam formam redigendi erunt.

29 In priuatis cellis nulli camini permittantur, sed omnes obstruantur statim, cardinibus etiam è parietibus conuulsis, vt ea illa non ad tempus facta, sed perpetuo duratura videatur, cellis tamen Generalis, aut alterius Superioris, ac Prædicatoris exceptis.

30 Conuentus fenestræ omnes, quæ in vias publicas, aut in vicinas laicorum ædes prospiciunt, muro ita obstruantur, vt omnino is prospectus impediatur.

31 Valetudinarium in singulis Conuentibus certo, ac salubriori loco constituatur, quod pro loci situ, ac Fratrum numero, quoad fieri poterit, commodissimum esse possit, in quo Fratres omnes, cum ægrotabunt, curentur, nec inde nisi recuperata sanitate, abire permittantur. Qui vero infirmorum curæ præpositi sunt, omni sedulitate, ac caritate operam suam præstabunt, ac curabunt, ne quid ægrotis omnino desit, quod ad sanitatem recuperandam pertineat.

32. Ineatur ratio, qua sublatis licentijs, ac facultatibus hactenus quibuscumque concessis, degentes extra Conuentus clausura ad ea quamprimum reuocentur, nec de cetero, nisi ex grauissima causa a Sede Apostolica probanda, huiusmodi facultates concedi possint.

33 Nulli imposterum ad habitum, aut professionem admittantur, nisi in Conuentibus per Sedem Apostolicam in qualibet Prouincia deputatis.

34 Curent Superiores, vt constitutio interdicens largitiones munerum, & præscribens hospitalitatis formam, ab omnibus in quolibet Conuentu inuiolabiliter obseruetur.

35. Vt omnis officiorum ambitus occasio præcludatur, caueant omnes à directa, vel indirecta vocum, seu suffragiorum procuratione, tam pro se ipsis, quam pro alijs, tum in Capitulis locorum, tum in ceteris præsertim generalibus Capitulis, aut Congregationibus, seu alibi. Quicumque secus fecerint, præter alias pœnas, & censuras hactenus contra huiusmodi ambientes inflictas, quas in suo robore permanere volumus, in pœnam priuationis officiorum, quæ obtinent, eo ipso incidant, & ad futura quæcumque pariter inhabiles habeantur, super quo cum eis dispensari a nemine possit, nisi a Nobis, uel successoribus nostris, & pro qualitate culparum grauius etiam plectantur. Porro supradictas omnes pœnas ad complices, ac simpliciter scientes, & non reuelantes extendimus.

36 In Superiorum, & Officialium omnium electionibus forma præscripta a sacro Concilio Tridentino, & Ordinis Constitutionibus inuiolabiliter seruentur, iurentq. Electores secundum veritatem cuiusque conscientiæ probiores, ac magis idoneos se electuros, ac propterea priusquam ad electionem deueniatur, in primis, & ante omnia prælegantur Constitutiones de qualitate, & requisitis eligendorum. Ad officia, gradus, & Prælaturas illi præcipue eligantur, qui possint, & consueuerint regulas Ordinis, & Constitutiones obseruare, præsertim quæ pertinent ad seruitium Chori, ac vestitum, & victum communem.

37 Eligantur in Capitulo generali vel prouinciali aliquot graues, & periti ex Fratribus cuiuslibet Prouinciæ, saltem tres, qui admittendos ad prædicationem verbi Dei, vel ad audiendas confessiones etiam ipsorum Fratrum, ac Lectores publicos diligenter simul examinent, priusquam probentur, & ad huiusmodi ministeria admittantur. Horum etiam curæ sit examinare, & probare, tam quoad doctrinam, quam quoad mores, promouendos ad quoscumque Ordines, in quo seruetur decretum Congregationis Interpretum sacri Cõcilij Tridentini hac de causa nuper editum, & promulgatũ.

38 Illud porro Superiores omnes in Domino admonemus, vt memores sint rationis, quam in nouissimo die reddituri sunt pro grege sibi commisso, ac propterea omni studio inuigilent, vt quæ in eorumdem Ordinum regulis, & constitutionibus de oratione mentali, silentio, & ieiunijs, capitulo culparum, alijsq. spiritualibus exercitijs prudenter, ac piæ sancita sunt, ea omnia, & singula ad vnguẽ obseruentur, intelliganto super his veluti fundamentis omnium Religionum ædificia construenda, & amplianda esse, quæ vt faciliorem exitum sortiantur, & fructus vberiores in animis Fratrum producant, valde opportunum erit, si in quolibet Conuentu, singulis hebdomadis habeatur sermo de religiosa disciplina, regularique obseruantia.

39 Quo verò omnia ordinate peragantur, appendatur tabella in loco conspicuo cuiuscuiusque Conuentus, in qua distincte adnotetur quid singulis horis cuiusque diei quilibet Frater præstare debeat, vt certo quoque signo præmonitus, maiore animi præparatione suo muneri satisfacere possit. Quæ Ordinis Constitutiones, his Decretis non aduersantur, inuiolate custodiendæ erunt.

40. Quibus horum Decretorũ capitibus certa pœna præscripta non est, arbitrio Generalis, vel alterius immediati superioris infligatur. Vt autem hæc Decreta (donec alia quæ pleniorem reformationem facient, edantur) ab omnibus obseruari possint, districte præcipimus Generalibus, ac omnibus alijs quibuscumque Superioribus, ad quos hoc spectat, vt curent, ac efficiant, ea omnia inter alias eorumdem Constitutiones perpetuo valituras redigi, interdicta omnino eorum singulis facultate illas declarandi, & aduersus eas vmquam dispensandi. Alioquin sciant se in pœnam Generalatus, & officiorum priuationis, ac inhabilitatis perpetuæ ad alia quoque munera ipso facto, & sine vlla exceptione respectiue incidisse.

41 Ne vero prætentu dilatæ publicationis eorũ obseruatio quoquomodo differri possit, aut impediri, volumus, vt post illorum publicationem in Conuentu, vel Monasterio cuiuslibet Ordinis de Vrbe factam, Generalem, aliosque Ordinum Superiores, ceterosque quoscumque ibi tunc præsentes, statim reliquos vero absentes citra montes, vnius mensis, vltra montes, trium mensium spatio ita arctent, ac si eorum singulis personaliter intimata fuissent.

42. Insuper mandamus, quod Generales in Conuentibus citra montes, vnius mensis, vltra vero montes, trium mensium cursu Decreta supradicta publicari faciant, sub pœna priuationis Generalatus, alijsque arbitrio nostro imponendis.

Dat. Romæ apud S. Petrum die 25. mensis Iunij. 1599.

Aliud Decretum de licentia obtinenda à Fratribus Romam venientibus. Ex tal. P. A. 2. die 15. Iulij.

DEcretum illud, quod Fratres Romam petere cum Generalis, & Protectoris licentia dumtaxat permissum est, Sanctitas Sua extendi ad Prouincialem decreuit, ita vt Prouincialis ipse ex causa communi totius Prouinciæ dumtaxat facultatem huiusmodi facere valeat, declarauitque pœnam priuationis vocis actiuæ, & passiuæ contrafacientibus indictam Sanctitati Suæ reseruatam esse, inter dicta omnino eorum Superioribus, singulis, etiam Generali, ac Protectori facultate illam moderandi, ac relaxandi.

Dat. Romę die 20. Martij 1601.

Aliud Decretum, super casuum reseruatione ab omnibus Regularium Superioribus obseruandum. D. P. A. 10. ...

SAnctissimus Dominus noster, qui iam pridem accuratè perpendit, ac re ipsa comperit, quod reseruatio facultatis absoluendi Religiosos pœnitentes a peccatis quibusdam grauioribus, nisi Superioribus admodum prudenter, ac moderate illa vtantur, nonnullos infirmiores, qui interdum Superiori suo conscientiæ maculas detegere formidant, adducere posset in æternæ damnationis periculum, & spiritualis remedij desperationem. *Hoc decretũ non est in Bulla comprehensa.*

§. 1. Ideo, vt huic malo Sanctitas Sua opportune prospiceret, decreuit, vt nemo ex Regularium Superioribus peccatorum absolutiones sibi reseruet, exceptis ijs, quę sequuntur, aut omnibus, aut eorum aliquot, prout subditorum vtilitati expedire prudenter in Domino iudicauerint. *Ẽ Regularium Superiores ad reseruant sibi absolutionem peccatorum, exceptis infra extendis.*

1 Veneficia, Incantationes, Sortilegia.

2 Apostasia a Religione, siue habitu dimisso, siue retento, quando eo peruenerit, vt extra septa Monasterij, seu Conuentus fiat egressio. Nocturna, ac furtiua e Monasterio, seu Conuentu egressio, etiam non animo apostatandi facta.

3 Proprietas contra votum paupertatis, quæ sit peccatum mortale. Iuramentum falsum in iudicio regulari, seu legitimo.

4 Procuratio, auxilium, seu consilium ad abortum faciendum post animatum fœtum, etiam effectu non sequuto.

5. Falsificatio manus, aut sigilli Officialium Monasterij, aut

Con-

Conuentus. Furtum de rebus Monasterij, seu Conuentus in ea quantitate, quæ sit peccatum mortale.

6 Lapsus carnis voluntarius opere consumatus.

7 Occisio, aut vulneratio, seu grauis percussio cuiusq. personæ.

8. Malitiosum impedimentum, aut retardatio, aut apertio literarũ à Superioribus ad inferiores, & ab inferioribus ad Superiores.

9 Si quod aliud præterea peccatum graue pro Religionis conseruatione, aut pro conscientiæ puritate reseruandum videbitur, id non aliter fiat, quam generalis Capituli in toto Ordine, aut Prouincialis in Prouincia, matura discussione, & consensu.

Neq. confessiones audiãt subditor. nisi proprio motu non petentiũ, aut peccatorũ ob reseruatorum.

§. 2. Non liceat Superioribus Regularium confessiones subditorum audire nisi quando peccatum aliquod reseruatum admiserint, aut ipsimet subditi sponte, ac proprio motu id ab ijs petierint.

Confessarij pro subdit. in domibus deputentur idonei, quibus reseruatorum absolutio committatur quando casus occurrerit & confessarius iudicauerit.

§. 3 Superiores in singulis domibus deputent duos, tres, aut plures Confessarios, pro subditorum numero maiori, vel minori, iique sint docti, prudentes, ac caritate prædicti, qui à non reseruatis eos absoluant, & quibus etiam reseruatorum absolutio committatur, quando casus occurrerint, in quo eam debere committi ipse in primis Confessarius iudicauerit.

Superiores, & confessarij notitia ad peccatorum ad exteriorem gubernat. non vtantur.

§. 4 Tam superiores pro tempore existentes, quàm Confessarij, qui ad superioritatis gradum fuerint promoti, caueant diligentissime, ne ea notitia, quam de aliorum peccatis in confessione habuerint, ad exteriorem gubernationem vtantur.

Superiores graues pœnit. etiam confessarius imponere, peccatis reseruatis.

§. 5. Licebit tamẽ Superioribus determinare pœnitentias graues quibusdam peccatis, etiam non reseruatis a Confessarijs imponendas, quæ subditos ab huiusmodi perpetrandis cohibere possint.

Hæc obseruãdæ a Superioribus quibuscunque non obstan.

§ 6 Atque ita per quoscumque Regularium Superiores, quicumque illi sint, obseruari mandauit. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac cuiusuis Concilij, etiam generalis decretis, necnon consuetudinibus, etiam ab immemorabili tempore obseruatis, aut regulis in generalibus, seu prouincialibus capitibus editis, statutis, & constitutionibus etiam Apostolica auctoritate confirmatis, priuilegijs, indultis, & concessionibus quorumcumque, quorum tenores hic pro expressis haberi voluit, cæterisq. in contrarium facientibus, quibuscumq.

Dat. Romæ apud Sanctum Petrum die 26. mensis Maij, Anno Domini 1593

Dat. P. A. 2. die 26. Maii.

Sanctitas Sua deinceps declarauit, & declarat, vt si huiusmodi Regularium Confessarijs casus aliquis reseruati facultatem petentibus Superior dare noluerit, possint nihilominus Confessarij illa vice pœnitentes Regulares, etiam non obtenta à Superiore facultate absoluere.

Aliud de Formula concedendi facultatem pro Nouitijs ad regularem habitum recipiendis in Monasterij, & locis designatis.

Non est in Bullario impressũ.

SAnctissimus in Christo Pater, & D N D. Clemens diuina prouidentia Papa VIII. eam regularem disciplinam restituere, atque in pristinum statum reuocare maxime cuperet, regularesque omnes, vitam, moresque suos ad rationem eius instituti, quod quisque professus esset, ita componere, vt quæ ad votorum vim, habitum, victumque communem pertinent, ea potissimum singuli religiosissime obseruarent, generali decreto, quod de mense Iunij editũ, tertia Iulij anni 1599 promulgatũ fuit, Ordinum Religiosorum Superioribus, (nonnullis exceptis) prohibuit, ne aut Nouitios reciperent, aut quemquam ad professionem ante admitterent quam a Sanctitate Sua Monasteria aliquot ad eam rem præscripta essent, in quibus obseruantia regularis vigeret

Et vide etiã in decreto sub sequenti.

Nunc vero eadem Sanctitas Sua à locorum etiam Ordinarijs, quibus id munera demandauerat, certior facta infrascriptis Monasterijs, & Conuentibus Ordinis N. præfinitum esse numerum duntaxat eorum, qui vel ipsius Monasterij censibus, vel consuetis eleemosynis sustentari ibi commode possint, atque in ijs omnia fideliter obseruari, quæ sunt cum illorum professionis perfectione coniuncta, nempe castitatis, paupertatis, & obedientiæ vota, vna cum ceteris decretis particularibus, vel Instituti ipsius, vel Pontificijs etiam ad victum, vestitumque communem spectantibus (ipso decreto, vt supra edito, & promulgato, nequaquam obstante) potestatem facit Superiori eiusdem Ordinis Nouitiatum in infrascriptis Monasterijs, & Conuentibus erigendi, & Nouitios recipiendi, educandi, atque ad professionem admittendi. modo tamen id ad præscriptum instructionis, iussu Suæ Sanctitatis editum, neque alio modo fiat. Quoniam vero ea est Suæ Sanctitatis mens, & voluntas, vt in Monasterijs, & Conuentibus ad alendos Nouitios præfinitis, regularis obseruantia perpetuo retineatur, mandat, & præcipit, vt in ipsis præscriptus iam personarum numerus in posterum seruetur, nullusque omnino Superior cuiusuis conditionis, personarum; & Nouitiorum numerum augere præsumat, ea pœna proposita, vt in omnibus prius tam officijs, vocis actiuæ, & passiuæ iure omne amittat. Vult deinque Sanctitas Sua huiusmodi facultatem per Congregationem Reformationis Apostolicæ hoc Decreto Secretarij manu subscripto concedi, non obstante Decreto, vt supra promulgato.

Datum Romæ die, &c. Præscribitur vero numerus Sacerdotum . . ., Clericorum . . ., Nouitiorum . . ., Conuersorum autem . . .

N. V. sit tomis, & Reformationis Apostolicæ Secr.

Aliud Decretum super forma recipiendi Nouitios Regularium ad habitum, & professionem.

SAnctissimus in Christo Pater, & Dominus Noster Dominus Clemens diuina prouidentia Papa Octauus qui aliàs pro regularis disciplinæ restitutione, singulis Regularium Ordinibus (quibusdam exceptis) prohibuit, ne ad regularem habitum Nouitios in posterum reciperent, receptosue ad professionem admitterent, quousque in aliquibus cuiusuis Ordinis Monasterijs, seu Conuentibus (in quibus Nouitiatus pro recipiendis, & educandis Nouitijs designarentur, & approbarentur) ad eius quam professi sunt, regulæ præscriptum, vitam moresque restituerent, & componerent, certior deinde factus, quosdam omnium fere Ordinum Conuentus, seu Monasteria ad pristinam illam regularem viuendi formam, & disciplinam, quam diutius desiderauerat, fuisse redacta, in eisdem Monasterijs, & Conuentibus, vt Nouitiatus erigi Nouitijque recipi possent, (sub certis tamen legibus, ac ea præsertim, vt licentia à Congregatione Reformationis Apostolicæ prius obtenta esset) concessit, & ad illa designauit, & approbauit. Nunc volens, vt ea quæ pro Nouitiorum receptione, de mandato Sanctitatis Suæ præscripta fuerunt, in posterum accuratius & exactius obseruentur, vltra formam traditam in Constitutionibus fel. rec. Sixti Papæ V. & etiam Sanctitatis Suæ super receptione Nouitiorum, decreuit, ac præsentis Decreti virtute mandauit, ne in Conuentibus, seu Monasterijs ad Nouitios recipiendos de Sanctitatis Suæ, seu dictæ Congregationis Reformationis licentia hactenus designandis, & approbandis.

Edita A. D. 1602. die 19 Martij.

Est sup. in Bullar. pag. 91 in fine §. 3. Vbi sunt omnia in mar. Apostol. in qua propterea her omnia.

Nouitij ad habitum recipi vllatenus possint, vel admitti, nisi prius ab ipsa Congregatione, vel a proprijs locorum Ordinarijs, aut ab illis in quorum diœcesi Nouitiatus existunt, in quibus Nouitij recipiendi fuerint, expresse, & nominatim Nouitij ipsi recipiendi approbati fuerint, & vt recipi, & admitti possint, licentiam in scriptis (gratis tamen in omnibus, etiam quoad scripturam concedendam) obtinuerint. Monet autem Sanctitas Sua eosdem Ordinarios, omnem curam, & diligentiam adhibere, vt eisca ætatem, conditionem, educationem, scientiam, vitam, & mores, ceterasque qualitates in ipsis Nouitijs requisitas, obseruentur institutiones pro illis recipiendis ab eadem Congregatione Reformationis factæ, & publicatæ, neque aliter, nec alio modo aliquem ad habitum recipi permittant. Ordinariorum ipsorum conscientiam onerando si quempiam approbauerint, vel admitti permiserint, qui non sit idoneus, & iuxta constitutiones prædictas, approbandus, & admittendus. Firmis nihilominus remanentibus pœnis omnibus contra Superiores quorumcumque Ordinum, qui in admittendis ad habitum, & professionem Nouitijs, formam constitutionum, & institutionum prædictarum non seruauerint, aut Nouitium aliquem quantumuis idoneum, & approbatum, in quouis alio Conuentu, & loco, seu Monasterio, præterquam in hactenus a Sua Sanctitate, vel à dicta Congregatione designatis, & approbatis, seu imposterum designandis, & approbandis, vel vltra numerum in eorum singulis præscriptũ, seu præscribendum receperint, vel admiserint, seu aliàs præmissa quouis modo contrafecerint. Irritum ex nunc, & inane decernens quicquid secus, vel aliàs, quauis auctoritate à quouis gestum, vel attentatum fuerit. Non obstantibus quibuscumque, &c.

Ad hoc vide etiam præcedens decret.

Dat. Romæ apud S. Petrum, die 10. Maij 1602. Pont. eiusdem S. D. N. Anno XI.

D. P. A. 11. die 19. Mart.

Aliud de Institutionibus super receptione, & educatione Nouitiorum Religiosorum in Monasterijs, & Conuentibus designatis, vel designandis, Clementis eiusdem iussu editum.

Edita A. D. 1603.

CVm ad regularem disciplinam in singulis Religiosorũ Monasterija propagandam, Nouitiorum institutio maxime vtilis sit, ac necessaria, & nihil ad grauem illam, ac laudatissimam priscorum Patrum viuendi rationem relaxandam maiorem vim habuisse compertum sit, quàm vel nimiam in recipiendis Nouitijs facilitatem supra numerum, quem capere, atque alere Monasteria ipsa possent, vel negligentiam in probando, & examinando eorum spiritu, an vere esset ex Deo atque ex præcipuo desiderio illi inseruiendi, vel deinque incuriam in eis educandis, atque instituendis. Idcirco, vt huiusmodi incommodo deinceps occurratur, præcipitur omnibus, & singulis ad quos spectat, vt in recipiendis Nouitijs, & in eorum institutione, atque educatione, necnon in magistri, & aliorum ministrorum electione, præter alia, quæ in sacris Canonibus, ac Decretis præsertim Concilij Tridentini, Pontificijs, & cuiuscumque Ordinis, aut Instituti constitutionibus continetur, tàm in aliàs designatis, quam nunc, & imposterum ad hoc designandis Monasterijs, & Conuentibus, hæc quæ sequuntur, inuiolate obseruari, & exequi perpetuo curent.

Est supra in Bullar. 3. pag. 95. Vbi sunt alia in margine Apostol. in qua propterea her omnia.

Primum, quod attinet ad Nouitiorum recipiendorum formam, vltra diligentem perquisitionem, quæ habenda erit de vniuscuiusq. natalibus, corporis habitudine, moribus, & vita ante acta, ac præcipue eorum, qui sextum decimam ætatis suæ annum excedent, an criminosi, an ære alieno grauati, vel reddendæ alicuius administrationis rationi obnoxij sint, iuxta formam constitutionis fel. record. Sixti V. & Moderationum subsecutarum, illud etiam Superiores, ad quos spectabit, sedulo perquirant: vt quibus in Monasterijs, & Conuentibus, ex Apostolica facultate Nouitiatus fuerint instituti, in ijs ad Religionem nullus in posterum admittatur, qui & ex honestis parentibus natus non sit, & conditiones sacris Canonibus, Summorumque Pontificum constitutionibus præscriptas non habeat iuxta Decretum super forma recipiendi Nouitios die 19. Maij 1602. editum.

Quisquis

Quique recipiendus in aliquo Ordine regulari, etiam Mendicantium, in ea sit ætate constitutus, quam eius Ordinis, in quo recipietur, regularia instituta, & ordinationes requirunt; tam verò literarum scientiam calleat, aut illius addiscendæ spem indubiam præseferat, vt minores, & suis temporibus, maiores Ordines, iuxta decreta Sacri Concilij Tridentini suscipere valeat. Sed si quis annum vigesimumquintum excedens, ad habitum regularem admitti postulauerit, & talis eruditionis inexpers inuentus fuerit, in Conuersorum tantum, quibus literarum scientia non est necessaria, numerum referatur; ipsi autem Conuersi non recipiantur ante vigesimum ætatis suæ annum, & nisi saltem præcipua Doctrinæ Christianæ capita nouerint.

Demum Superiores diligenter exquirant, quo spiritu, qua mente, ac voluntate id regularis vitæ genus elegerint, quem sibi finem proposuerint, num zelo melioris frugis, ac perfectioris vitæ, & vt Deo liberius famulari possint, an potius leuitate, vel humano aliquo affectu, aut inordinato animi ducantur, & an eorum parentes ope, & subsidio ipsorum indigentes destituantur.

Prouideant quoque, vt omnes etiam Conuersi recipiendi, priusquam ad habitum regularem admittantur, ab ijs, quibus munus hoc incumbit, de regula, quam professuri sunt, tribus votis essentialibus, statuque regulari, & alijs cuiusque Ordinis peculiaribus institutis, & constitutionibus diligenter instruantur. Et quia quarumdam Religionum moris est nedum Conuersos ad professionem admittendos, verum, & oblatos, vt vocant, recipere, circa ipsorum oblatorum receptionem vnaquæque Religio suas peculiares Constitutiones, specialiaque instituta obseruare teneatur.

Statim atque Nouitij ad habitum recepti, & in locum Nouitiatus introducti fuerint, per generalem omnium peccatorum confessionem totius anteactæ vitæ conscientiam diluciant, & expurgent.

Quod vero ad loci qualitatem vniuscuiusque Nouitiatus spectat, locus huiusmodi propria clausura ab ea parte Conuentus, & Monasterij, in qua degunt professi, segregatus sit, atque distinctus, habeatque tot ad dormiendum cellulas separatas, quot erunt numero Nouitij, vel dormitorium ita capax, vt pro singulis singuli lectuli commode sterni possint, in quo etiam cellula, vel certus, ac determinatus locus pro Magistro, eiusque socio reperiatur.

In eo etiam, præter alias communes commoditates, aptus locus adsit ad spirituales collationes, seu conferentias faciendas, ac lectiones, instructionesque Magistri audiendas, & in quem hyemis tempore ad calefaciendum se igne communi recipiant.

Oratorium insuper, seu Capella, si commode fieri poterit, ad Nouitios in spiritualibus, præsertim in ceremonijs, Ecclesiasticisq. functionibus exercendos.

Hortus quoque peculiaris ad honestam recreationem bene conclusus, atq. munitus adsit, sin minus hortum ceteris Fratribus communem recreationis tempore ingrediantur. Ipsis vero Nouitijs ibi commorantibus, curabit Magister cum loci Superioris auctoritate (si opus fuerit) ne in eumdem quisquam alius ingrediatur.

Ad huiusmodi locum Nouitiatus nemini eiusdem, vel alterius Ordinis, Regulari etiam Conuentus, & Monasterij Officiali, vllo vnquam tempore sub quouis prætextu aditus pateat, præterquam Magistro, eiusque socio, ac etiam Monasterij, aut Conuentus Superiori, si quandocumque ingrediendum sibi necessarium existimauerit, quo tamen casu aliquem semper ex senioribus Conuentus, & Monasterij Patribus socium assumat.

Huius loci clausuræ claues apud Magistrum semper asseruentur, illique soli liceat ex graui tantum causa ingressum aliquando permittere, si quis autem Nouitiorum quempiam alloqui voluerit, Magistro præsente, & non aliter alloquatur.

Nouitiorum Magistro socius, si per Nouitiorum instruendorum multitudinem necessarius fuerit, vita, & moribus (quoad fieri poterit) consimilis deputetur, qui in his, quæ ad Nouitiatus regimen spectant, dicto Magistro immediate subiectus existat, eligantur tam Magister, quam socius per prouinciale Capitulum, per triennium ad minus non huiusmodi subdituri. Quod si aliquo casu extra tempus capitulare noua loca Nouitiatus concedi contingat, tunc electionem Magistri Nouitiorum, & socij huiusmodi in his nouis locis per Generalem, vel Prouincialem, seu Ministrum, aut eorum Visitatores, seu Vicarios, de Definitorum tamen, vel grauiorum aliorum Patrum consensu fieri permittimus; idemque sequetur, si intra triennium, alterum, vel vtrumque vrgente aliqua de causa ex illis locis amoueri, vel mori contigerit, in cuius, vel quorum locum alij consimiles subrogari debeant.

Tam Nouitiorum Magister, quam socius ab ijs omnibus officijs, oneribusque vacare operam habeant, quæ Nouitiorum curam, & regimen impedire valeant. Ipse Magister sacerdotali ordine sit insignitus, ac in quinto saltem supra trigesimum ætatis suæ anno constitutus, & per decennium a professione emissa in Religione præfuerit. Socius vero trigesimum annum excedat, sitque ambo doctrina, & quantum per Superiorum diligentiam, & quæri fieri poterit, vitæ etiam anteactæ exemplo præstantes, orationis præterea, & mortificationis operibus addicti, prudentia, caritateque referti, non sine affabilitate graues, zelum Dei cum mansuetudine præ se ferentes, ab omni cordis, ac animi perturbatione ab ira præsertim, & indignatione, quæ in se, & erga alios caritatem impedire consueuerunt, quam longissime alieni, & tales denique, qui in omnibus semper bonorum operum exemplum præbeant, vt ij, qui eorum curæ subsunt, illos non tam metuant, quam reuereantur, nec illis vnquam detrahere quicquam possint.

Habere etiam Magister plenam, & absolutam potestatem circa Nouitiorum institutionem, ac Nouitiatus regimen, vt in illis nemini (Visitatoribus, ac Superioribus maioribus, vel etiam localibus exceptis) quouis colore se ingerere liceat.

Curam adhibeat diligentem, vt Nouitij omnes in regulari disciplina sedulo exerceantur, agnoscantque præcipue diuina, qua digni facti sunt, vocationis præstantiam, & excellentiam, quæ vera sit atque perfecta votorum solemnium, & quam necessaria cuiusque Ordinis Constitutionum obseruantia, modum in oratione, tum vocali, tum mentali fructuose persistendi, illicitas passiones, & vitia ad quæ natura peccatum labefactata, omni tempore prona est, atq. procliuis) per sensuum custodiam, & mortificationem cohibendi, austeritatem, ieiunia, cilicia, disciplinas, conscientiæ puritatem, crebram illius discussionem, Sacramentorum frequentiam, confessionis præsertim, quæ bis saltem singulis mensibus fiat, per apertionem quotidianam motuum internorum, cordis, & tentationum manifestationem, per exercitium humilitatis circa viliora ministeria, per modestiam in omnibus actionibus, diuturnumque silentium.

Quilibet Nouitius bis quotidie orationi mentali, & vocali incumbat vnusquisque secundum propriam capacitatem, & ordinem sibi à Magistro præscriptum, ac pluries in die propriam conscientiam vnusquisque examinare contendat. Ipsi autem Magistro soli Nouitiorum confessiones audiendi cura committatur. Liceat tamen Superiori, etiam locali, si ita expedire iudicauerit, vel per seipsum, vel per alium ab eo deputandum, semel aut bis in anno eorumdem Nouitiorum confessiones audire.

Quotidie Missæ sacrificio intersint, & statutis horis in Choro, nocturnis, diurnisque diuinis Officijs assistant.

Exercitationibus etiam corporalibus vacent, legant, vel scribant res spirituales, modestam animi recreationem interponant, quæ in solitario loco, & commodo extra Nouitiatum semel in hebdomada, vel in alternis saltem hebdomadibus longior statuatur, fiatque semper Magistro præsente, vel socio, qui multum inuigilent, ne duo ab alijs commorentur disiuncti, atque eo tempore, cuiusque in quam natura feratur propensionem, scrutentur.

Non liceat eis, durante Nouitiatu, & Probationis tempore, vna cum Professis nisi in Choro & in Ecclesia tempore officiorum, in processionibus, aut in cœnaculo causa refectionis commorari, nec permittatur eis Professos domo exeuntes comitari.

Pro communibus, & propria cuiusque necessitatibus, quæ accidere possent, vnus ex Nouitijs ipsis ætate, moribusque prouectior deputetur, qui absente socio, Magistro permittente, omnia, prout opus fuerit, agat, cui etiam ianuæ custodia, & rerum leuioris momenti prouisio intra Nouitiatum committi poterit.

Cum autem, licet Clericorum bene instituendorum cura debeat esse præcipua, Conuersorum tamen recta ipsa instructio non sit prætermittenda, quin potius æquanimiter amplexanda, quandoquidem iam exploratum est, istorum etiam, cum regulam profiteantur eamdem, perfectam educationem tum Religioni decorem, & ornamentum, tum alijs Christifidelibus ædificationem, exemplum, atque vtilitatem afferre. Conuersis ipsis a Clericorum Nouitiatu separatus ad dormiendum locus (quantum commode fieri poterit) assignari præcipitur. Illi tamen, hac separatione non obstante, Magistro Nouitiorum, seu Superioribus Monasteriorum, & Conuentuum iuxta cuiusque Ordinis Statuta, & Constitutiones subditi esse, & obedientiam præstare debebunt, a quo non tantum circa corporalia obsequia probandi, & exercendi, verum etiam, pro eorum capacitate, & commoditate, de spiritualibus, præsertim de modo mentaliter orandi, diligenter instruendi erunt, quod vt commodius fiat, ad Capitula, & spirituales Conciones, quæ per Magistros Nouitijs fieri solent, accersiri debeant, & in Ecclesijs statutis horis conueniant, nisi tunc in suis officijs actualiter occupati fuerint.

Tempore vero probationis elapso, ij tantum, qui non solum religiosæ perfectionis capaces, sed ad laborem corporalem apti, nouo, ac diligenti examine reperti fuerint (dummodo ætatis suæ annum, quoad Clericos decimumsextum, quo vero ad Conuersos, vigesimumprimum excesserint) ad professionem admittantur. Sed qui ad Conuersorum habitum recepti fuerint, ad Clericorum statum transire, etiam durante tempore probationis, non possint.

Superior cuiuslibet Conuentus, in quo Nouitiatus fuerit constitutus, particularem librum habeat, in quo Nouitij professio registretur, illamque Nouitius professus propria manu, & duo testes, qui præsentes fuerint, subscribant.

Conuersus vero literarum ignarus, professus in eorumdem testium, qui se subscripserint, præsentia, propria manu signum Crucis apponat, asseruetque liber, & custodiatur in Archiuo, vbi scripturæ ad Monasterium, seu Conuentum pertinentes reponi consueuerunt.

Quia vero in quibusdam Ordinibus filiationis vsus est receptus, declaratur, quod licet decretum sit, vt Nouitijs educandis certa Monasteria, aut Conuentus designata quilibet Ordo habere debeat, licitum tamen sit Superioribus Monasteriorum, & Conuentuum huiusmodi Ordinum, in quibus filiationis vsus receptus est, eos, quos grauitatis qualitatibus suffultos reperierint, in suorum locorum filios, iuxta cuiusque Ordinis constitutiones adscribere, sicque adscriptos, cum iuxta præsentes Institutiones, & alias iuris solemnitates, ad Ordinem recepti fuerint, ad loca Nouitiatuum cum testimonialibus literis transmittere, vbi tanquam dictorum Conuentuum seu Monasteriorum filij, eorumdem nomine, & instantia

recipi

recipi, ac in Nouitiatu probari, & deinde antequam ad eadem Monasteria, seu Conuentus filiationis huiusmodi remittantur, in professorio ad perfectionem, vt permissum est, exerceri debebunt.

Porro, ne loca vnius Monasterij, seu Conuentus ab alio præoccupentur, Capituli generalis, aut Prouincialis partes erunt, numerum præscribere pro omnibus, & eam similiter rationem circa alimentorum contributionem (si opus fuerit) inire, ac singulis Conuentibus, & Monasterijs præscribere, quæ magis expedire videbitur.

Vt autem Nouitij iam in Professorum numerum (sicut præmittitur) recepti, meliùs in bono spiritu, regularisq. disciplinæ obseruantia stabiliantur, & confirmentur, mandatur, vt statim post professionem emissam, si in Conuentibus, aut Monasterijs pro Nouitiatibus assignatis locus aderit secundi Nouitiatus, siue Professorij, ab ea, quæ Nouitiorum est, atque antiquorum Professorum habitatione distinctus, & segregatus, ibi collocentur, si Monasterium aut Conuentus eos alere queat, sin minus, in alium commodiorem Conuentum, aut Monasterium transferantur, in quo his locus cum requisitis ad Nouitiatum supranarratis reperiatur, vel accommodetur, aut de nouo construatur.

Ab hoc tamen illæ Religiones excipiuntur, quæ, suarum Constitutionum, seu Institutorum vigore maioris temporis cursu nouos professos intra Nouitiatum detinere consueuerunt, quibus in hac parte non derogatur, illis tamen permittitur, vt prædictis earum Constitutionibus non obstantibus, idipsum facere possint, si id rationi, ac Religioni magis expedire diiudicauerint, quibus in locis degant sub regulis, & modo viuendi adhuc arctiori, quam seruent antiqui alios professi, ita quod in negotijs Monasteriorũ, aut Conuentuum non se intromittere, nec communibus tractatibus interesse, neque alicuius exterioris obedientiæ officium exercere debeant, ibique permaneant, quousque ad ætatem Sacris Ordinibus suscipiendis sufficientem deuenerint, vel saltem per triennium post professionem, quo etiam tempore poterunt quinimmo & debebunt literarum studijs operam nauare sub directione, ac regimine Superioris, qui eas qualitates habeat, quibus Nouitiorum Magistrum præditum esse oportere dictum est.

Declaratur tamen, quòd propter præmissa non censeatur concessa licentia recipiendi Nouitios, in locis pro nisi Nouitiatus designatis aut imposterum designandis, & pro numero dumtaxat in eorũ singulis præscripto, vel præscribendo.

Denique si illi, qui inter Religiosos gradu, & ordine Superiores sunt, & alij, ad quos spectat, in prædictis omnibus, vel eorum aliquo deliquerint, seu quouis modo contrafecerint, officiorum omnium, quæ tunc obtinebunt, priuationem, grauioresq; pro modo admissæ culpæ poenas, se subituros certo sciant.

D. P. A. 13. 19. Martij. Datum Romæ apud SanctumPetrum, die 19. Martij 1603.

Ant. Seneca Reformationis Apost. Sec.

Publicatio. *Anno Millesimo sexcentesimo vigesimo quarto, Indictione septima Pontificatus autem Sanctissimi Domini N. D. Vrbani diuina prouidentia Papa VIII. Anno eius Secundo, die vero vigesima sexta mensis Octobris, supradicta Decreta tam Sacræ Congr. at nus. Concilij, quam fel. mem. Clemen. VIII. affixa, & publicata fuerunt ad valuas Basilicarum Sancti Ioannis Lateranen. & Principis Apostolorum, necnon in acie Campi Floræ, vt moris est, per nos Camillum Fundatum, & Iulium Marzstellum Cursores Sanctissimi.*

Brandimartes Latinus Pro Magistro DD. Cursorum.

XXVII. Deputatio Francisci Vbaldi Sac. Rotæ Auditoris in Præsidentem, & Iudicem probationum Equitum Religionis Militiæ Christianæ.

Erexit hic Pont. Militiam istam in sua constitut. 11. Imperscrutabilis hac sup. pag. 24. vbi notaui Hanc autem deputationem posse ad cognoscendum de facultate Iudicis huius Militiæ.

Edita A. D. 1624.

VRBANVS PAPA VIII.

Dilecte fili salutem, & Apostolicam benedictionem.

§. 1. CVM Nos nuper supplicationibus dilectorum filiorum nobilium virorum Ferdinandi Mantuæ, ac Caroli Niuernien Ducum, necnon Adolphi Comitis de Althan Nobis humiliter porrectis inclinati, vnam militiam Christianam nuncupandam sub titulo Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ sub certis modo, & forma tunc expressis Apostolica Auctoritate erexerimus, & instituerimus, prout in nostris sub plumbo desuper expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus plenius continetur.

§. 2. Idcirco, vt eorum, qui habitum per dictæ Militiæ Fratres Milites gestari solitum susceperunt, professionem per eosdem emitti consuetam expresse emittere voluerint, regulares nobilitatis, & aliorum requisitorum probationes rectè, & iuxta eiusdem Militiæ Statuta. Apostolica auctoritate confirmata fiant, quantum cum Domino possumus prouidere volentes, ac de tua fide, prudentia, integritate, doctrina, rerumque experientia plurimum in Domino confisi, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris deq. Apostolicæ potestatis plenitudine, Te in præsidentem, seu Iudicem probationum prædictarum cum omnibus, & singulis honoribus, priuilegijs, gratijs, & indultis solitis, & consuetis ad nostrum beneplacitum tenore præsentium facimus, constituimus, & deputamus, tibique, vt probationes prædictas sufficientes vel non sufficientes, iuxta eiusdem Militiæ Statuta, seu stabilimenta eadem auctoritate confirmata decernere, & declarare in actis Notarij, per te eligendi, & nominandi, aliaque omnia, & singula in præmissis, & circa ea necessaria, & opportuna facere, dicere, gerere, & exequi libere, & licite possis, & valeas, auctoritate, & tenore præsentis plenam, liberam, & amplam facultatem, & auctoritatem concedimus, & impartimur.

Obstantium derogatio. §. 3. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrarijs quibuscumque.

Dat. P. A. 2. die 26. Sept. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris die xxvj. Sept. 1624. Pontificatus nostri anno secundo.

Reuocatio concessionum diuersorum Officiorum, ac Priuilegiorum Exemptionum, gratiarum, & Indultorum, in præiudicium Sedis, & Cameræ Apostolicæ emanatarum. XXVIII.

Ad huiusmodi materiam plures extant Pontificiæ Constitutiones, quarum præcipuæ sunt a me indicatæ hic in Apostillis.

Edita A. D. 1624.

VRBANVS EPISCOPVS.

Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

SVperni benignitas Conditoris, cuius admirabili prouidentia cuncta reguntur, cum nullis nostris suffragantibus meritis, Nos ad sublime euexerit Apostolicæ dignitatis fastigium, vniuersam Reipublicæ curam, ad ipsius Dei laudem amplectentes, ad hoc inter alia nostræ Pastoralis vigilantiæ studium duximus adhibendum vt officia tàm Romanæ Curiæ, quàm alia ad Sedem Apostolicam pertinentia, à probatis viris exerceantur, ac illa personis idoneis, modoque debito conferantur: Camera nostra Apostolica, quam ob varias superiorum temporum causas, magno ære alieno conflato, & eius ærario exhausto, in maximas redditūum, & pecuniarum angustias incidisse comperimus, ab ære alieno, ac angustijs huiusmodi, quantum in Nobis est subleuetur: frumentorum, & aliarum rerum ad communem vitæ vsum pertinentium copia in hac Vrbe nostra, & reliquo Statu Ecclesiastico conseruetur, & vigeat, eiusdem Sedis auctoritas, & Romanæ Curiæ dignitas eluceat, ac per debitæ reformationis, & prouisionis occursum impedimentis quibuscumque sublatis, omnia prosperè dirigantur, ac iustitia duce, quod suum est vnicuique tribuatur, teliciqué profectu virtus vndique suscipiat incrementum.

§. 1. Cum itaque inter cetera, quæ mentem nostram non modicè perturbarunt, atque perturbant, inuenerimus pleraque Sedis, & Cameræ prædictarum officia, seu munera, præsertim administrationem habentia & quæ amouibilia sunt, & esse debent, tàm in Vrbe, quàm extra eam, contra eorum naturam, & consuetudinem, per ambitionem, & importunitatem (vt credimus) impetrantium, ad vitam, & non solum vnius, verum plurium etiam personarum, concessa fuisse, necnon super illis, & alijs etiam Romanæ Curiæ prædictæ officijs, etiam perpetuis coadiutorias, cum futura coadiutorum successione, factas, & consistentur esse: quo fit, vt eadem officia, quæ antea personis benemeritis, & idoneis, ac doctrina, prudentia, & consilio præditis, experientiaque, & ætate maturis concessa sunt, interdum ad personas minus idoneas, coadiutoriarum nomine, deueniant, in Sedis, & Curiæ huiusmodi dignitatis diminutionem, & ipsorum officiorum detrimentum.

§. 2. Et licet plerique Romani pontifices Prædecessores nostri, & nouissimè fel. record. Paulus Papa Quintus ad indemnitatem Cameræ prædictæ, necnon Communitatum, & vniuersitatum Status Ecclesiastici opportune consulendum, ac etiam ad vbertatem Annonæ, & Grasciæ in Vrbe, Statuque prædictis conseruandum, & augendum, plures constitutiones ediderint.

§. 3. Et inter alia idem Paulus Prædecessor per binas suas in forma Breuis editas constitutiones, in vna videlicet omnes, & quascumque immunitates, & exemptiones à solutione Gabellarum, Datiorum, Impositionum, & aliorum onerum Cameralium quorumcumque & quæ etiam per Communitates, & Vniuersitates pro eorumdem onerum Cameralium solutione & publicorum munerum supportatione indicta, & imposita, ac exigi solita erant.

§. 4. Necnon assignationes, & prouisiones super Cameræ prædictæ redditibus, & iuribus, poenarum quoque maleficiorum applicationes, appropriationes, ceterasque tam illarum, & Cancellariarum, siue bancharum ciuilium, & criminalium, ac Secretariarum, & aliarum emolumentorum, quam bonorum, iurium eiusdem Cameræ, cuiusuis qualitatis, & quantitatis gratias, & concessiones, in præiudicium ipsius Cameræ extenus concessas, & factas.

§. 5. Et in altera omnia, & singula, ac quæcumque priuilegia, licentias, & facultates, frumenta, biada, legumina animalia, oleum & alia, tam Annonam, quam Grasciam concernentia, etiam in proprijs eorum prædijs, possessionibus, agris, & terrenis pro tempore recollecta ex quibuscumque status nostri Ecclesiastici temporalis, Prouincijs, ac Ciuitatibus, terris, Castris, & Locis, eorumque territorijs, & districtibus Nobis, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate quomodolibet subiectis extrahendi, similiter extenus concessa, præterquam quoad aliqua tunc expressa, ac alias modo, & forma in eisdem constitutionibus, & literis desuper expeditis, contentis, reuocauerit, & Prædecessorum suorum prædictorum constitutiones, ordinationes, & litteras desuper expeditas, & omnia in eis contenta perpetuò approbando, confirmando, & innouando, illas, & illa, extunc de cetero obseruari mandauerit,

dauerit, ac frumenta, blada, legumina, oleum, animalia, & alia prædicta extra Statum Ecclesiasticum extrahi sub excommunicationis, & alijs grauissimis pœnis de nouo expresse prohibuerit.

Et postremò Paulus V. per suam ... ad loca mediatè Sedi Ap. subiecta ... pag. 140.

§. 6. Et postremò idem Paulus prædecessor ad tollendam omnẽ dubitationem super vltimodicta constitutione excitatam per suam Motus proprij cedulam die vigesima sexta Augusti anni Domini millesimi sexcentesimi sexti, publicatam sub vltimodicta eius constitutione, quæcunque loca Sanctæ Romanæ Ecclesiæ mediatè subiecta comprehendi, & comprehensa fuisse, & esse declarauerit, & quatenus opus sit, illam cum omnibus in ea contentis ad loca prædicta extenderit, & ampliauerit, prout in eisdem constitutionibus, & cedula latiùs continetur.

Nihilominus contra const. prad. Bardo... in Sede, Camera, & Papæ supremæ potestati ... Rom. Curia dignitati ... surrepto.

§. 7. Nihilominus cum acceperimus nonnullos contra dictas cõstitutiones, & literas easdem immunitates, exemptiones, priuilegia, extrahendique facultates, & gratias, quæ antea eis concessa fuerant, confirmari, & innouari, ac in pristinum restitui, ac respectiuè tam ipsos, quàm alios, etiam Communitates, Vniuersitates, Collegia, & loca diuersa, & forsan maiora, & etiam quod in quibusdam Prouincijs, Ciuitatibus, & locis, spolia Archiepiscoporum, Episcoporum, & aliarum personarum Ecclesiasticarum fieri, & colligi non possint, ac alia priuilegia Sedi, & Cameræ prædictis, Romanique Pontificis supremæ potestati, ac eiusdem, & Sedis, & Romanæ Curiæ dignitati, & auctoritati præiudicialia sibi dari, & concedi impetrasse, & obtinuisse, seu potius extorsisse

Hoc ideo Pontifex ... ad officia Camera, & Curia prædicta ... renouat.

§. 8. Nos pro debito pastoralis officij hos, & alios abusus, & corruptelas, nec non damna, & præiudicia, quæ circa præmissa hactenus irrepserunt, & facta sunt, ac quotidie augentur, & fiunt, è medio tollere volentes, Motu proprio, nõ ad alicuius super hoc Nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & deliberatione nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, hac perpetuò valitura constitutione, in primis omnes, & quascumque ad quæuis officia, & munera etiam collegiata, etiam militaria, ac etiam venalia, tam perpetua, quàm temporalia Sedis, & Cameræ Apostolicæ, ac Romanæ Curiæ, & tam in Vrbe, quàm extra eam, & in quibusuis etiam Auenionen., Bononien., Ferrarien., Beneuentan., alijsque Ciuitatibus, Terris, Locis Dominijs, & Regnis, & ad Nos, Sedemque prædictam, nostramque, & eiusdem Sedis collationem, concessionem, & deputationem quomodolibet pertinentia, coadiutorias, & coadiutorum quorumcumque deputationes, constitutiones, necnon eorumdem officiorum, & munerum ad vitam plurium personarum, seu aliud tempus vitam cuiusque illa obtinentium excedens, concessiones, confirmationes, & prorogationes, etiam in remunerationem laborum, meritorum, ac etiam prætensarum expensarum factarum, damnorum passorum, seu aliorum interitu, aut ex quauis alia causa, per quosuis Prædecessores nostros Romanos Pontifices, Sedemque prædictam, & dictæ officiales, etiam Motu simili, & cum quibusuis decretis, & clausulis etiam derogatoriarum derogatorijs, & alias quomodolibet ad fauorem quarumcumque personarum factas, & concessas; veluti quamdam imaginem hæreditariæ successionis repræsentantes, ac dictæ Sedi, bonoque publico, ac ipsis officijs perniciosas, & quascumque literas etiam sub plumbo, & in alia quauis forma expeditas cum omnibus inde sequutis, quæ hactenus tamen per obitum illa obtinentiũ, aut aliam quamcumque vacationem effectum sortitæ non sunt, necnon quoad illarum perpetuitatem, quascumque concessiones, confirmationes, extensiones, seu prorogationes ad vitam officiorum, & munerum quorumcumque præsertim negotiorum, & pecuniarum dictæ Cameræ administrationem, vel causarum ciuilium, seu criminalium cognitionem, aduocationem, defensionem, seu etiam procurationem, & sollicitationem concernentium ad collationem, concessionem, & deputationem scilicet pro tempore Romani Pontificis, Sedisque prædictæ spectantium, quæ à primæua eorum erectione, seu ex inueterata consuetudine perpetua, & ad vitam concedi solita, seu collegialia non sunt, ac etiam ea quæ extra Romanam Curiam exercentur per quoscumque Prædecessores nostros Romanos Pontifices, ac Nos, Sedemque prædictam ex quauis causa, etiam Motu simili, & ex certa scientia, & de similis potestatis plenitudine in fauorem quarumuis personarum, cum quibusuis decretis, & clausulis etiam in solitis, & derogatoriarum derogatorijs, & alias quomodolibet factas reuocamus, ac irritas declaramus, itaut in re, vel ad rem, siue in possessorio, siue in petitorio, etiamsi ad plures actus positiuos, & possessorios deuentum fuerit, coadiutoribus, & deputatis acquisitum dici aut censeri non possint, sed officia, & munera prædicta libera sint, & remaneant, ac vt prius liberè conferri, & concedi possint, æquè ac si coadiutoriæ, & coadiutorum deputationes, & constitutiones, ac eorumdem officiorum concessiones, extensiones, & prorogationes minimè factæ fuissent, ac in futurum coadiutorias, & coadiutorum deputationes, constitutiones, ac officiorum, munerum prædictorum ad plurium, vel vnius vitam cõtra primæuam eorum naturam, & antiquam consuetudinem, concessiones, extensiones, & prorogationes quascumque huiusmodi tãquam apprimè præiudiciales, ac rei publicæ, bonoque gubernio damnosas reprobamus, ac in posterum fieri prohibemus.

Vide etiam infra §. 10.

Officia, & munera pro quibus salaria de pecunijs Cameræ persoluuntur, vel quæ ... iurisdictionem ... habent ...

§. 9. Quinimmo omnia etiam, & singula officia, seu munera tam in dicta Vrbe, quàm extra eam, & etiam in quibusuis Regnis, & Dominijs consistentia, pro quibus salaria de pecunijs Cameræ nostræ prædictæ persoluuntur, seu quæ negotiorum, vel pecuniarum Cameræ prædictæ administrationem, vel causarum tam ciuilium, quàm criminalium cognitionem, aduocationem, defensionem, procurationem, seu sollicitationem habent per quosuis etiam Sedis Apostolicæ, & Romanæ Ecclesiæ officiales, & eiusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de latere Legatos conferri, seu concedi solita (non tamen ea, quæ ab initio venalia, vacabilia, & perpetua legitimè erecta ratione officiorum maiorum, quæ obtinent eis specialiter assignata, seu concessa sunt, in quibus aliquid innouare non intendimus) nostræ, Romanorumque Pontificum successorum nostrorum dispositioni ita reseruamus, vt ex nunc in perpetuum, & quandocumque illa à Nobis, & successoribus nostris Romanis Pontificibus ad nutum quibus libuerit, quibuscumque deputationibus, & concessionibus per officiales etiam Cardinales, & Legatos prædictos quibusuis personis, quomodolibet hactenus factis, & in posterum forsan faciendis minimè obstan., dari, & concedi possint.

... habent salaria ... reseruat Successoribus Pont. reseruat.

§. 10 Cum Nos ab omnibus officiorum coadiutorijs, & coadiutorum deputationibus huiusmodi, necnon ab eorumdem officiorum, & munerum ad vitam plurium personarum, siue etiam vnius contra eorum primæuam institutionem, seu antiquam consuetudinẽ concessionibus, deputationibus, confirmationibus, & prorogationibus de cætero abstinere intendamus, & quæ Nobis licere non putamus, ac videntur incongrua, & præiudicialia, successoribus nostris Romanis Pontificibus etiam iudicamus, & sic neque eosdem successores nostros Romanos Pontifices similia concessuros esse arbitremur, ob id omnes, & quascumque similes, vel dissimiles cõcessiones, deputationes, confirmationes, extensiones, & prorogationes, quæ contra præsentium formam, & tenorem a Nobis & successoribus nostris prædictis quandocumque (quod non credimus) emanarent, per subreptionem, obreptionem ac præoccupatione potius, extortas, quàm obtentas, ac nullas, nulliusque roboris, & momenti fore, & esse, & censeri, nemini que suffragari posse, vel debere, æque, ac si factæ, & cõcessæ non essent, decernimus, & declaramus.

Coadiutorias & futuras ... officiorum ... Romanos ... pro subreptitias ... declarat.

§. 11. Præterea pro indemnitate Cameræ nostræ, ac vbertate Annonæ, & Grasciæ, tam in Vrbe, quàm toto Statu Ecclesiastico cõseruanda, prædictorum Pauli V. & aliorum Romanorum Pontificũ prædecessorum nostrorum vestigijs inhærentes, illorumque constitutiones etiam opportunè extendentes, Motu, scientia, & potestate similibus omnes, & quascumque immunitates, & exemptiones à solutione subsidij triennalis, quatrenicarum, taxarũ equorum, tallearum, censuum, Archiui, foglietti, triremium, vtensilium, necnon Dohanarum, Gabellarum, Datiorum, taxæ portus Anconæ, quatrenorum, tractarum, & aliarum impositionum, & onerum Cameralium, & etiam eorum, quæ per Communitates, & Vniuersitates pro eorumdem onerum Cameralium solutione, & publicorum munerum supportatione, ac pro vijs, & pontibus construendis, & manutenendis, seu alias indicta, & imposita, ac exigi solita sunt, ac etiam recipiendi, & hospitandi milites, & Sedis Apostolicæ officiales, bargellos, executores, aliosque iustitiæ ministros, eisque vtensilia, & alia necessaria subministrandi, ac aliorum quorumcumque tam realium, quàm personalium seu mixtorum, ordinariorumque, & extraordinariorum quorumcumque

Exemptiones à solutione ... Paulus V. ... reuocat ...

§. 12. Necnon omnia priuilegia localia, ne scilicet in quibusdã Ciuitatibus, locis, & Dominijs temporalibus, etiam Auenionen., Bononien., Ferrarien., Beneuentan., seu alijs Prouincijs, Ciuitatibus, & locis, etiam priuilegiatis, & speciali nota dignis (non tamen in Vrbe prædicta, & eius districtu, præter, & contra formam constitutionis eiusdem Pauli prædecessoris in fauorem Curialiũ, & Incolarum, dictæ Vrbis æditæ, quam in suo robore permanere, & omnino seruari volumus) Archiepiscoporum, & Episcoporum, & aliarum personarum Ecclesiasticarum spolia fiant, & colligantur, & Commissarij, & Collectores spoliorum & iurium dictę Cameræ debitorum in eis non retineantur, vel ad ea non trasmittantur, seu in illicitæ negociationis, dispositionum contra constitutiones piæ mem. Pij Papæ V. etiam prędecessoris nostri in illegitimos factarum, apostatarum, & clericorum extra residentiam decedentium, seu alijs causis non procedatur.

Priuilegia ... præterquam in Vrbe ... Pauli V. ...

Huius Pij bul. ... pag. 244.

§. 13. Ac omnes etiam, & singulas prouisiones, assignationes super Cameræ prædictæ redditibus, & iuribus, pœnarum quoque maleficiorum, & introituum applicationes, appropriationes, necnon Cancellariarum, Notariatuũ, seu Bancharum ciuilium, & criminalium, Secretariarum, & illarum emolumentorum, aliorumque iurium, & bonorum stabilium Cameræ, & Communitatum prædictarum cuiusuis qualitatis, & quantitatis gratias, concessiones, & alienationes quascumque in præiudicium earumdem Cameræ, & Communitatum.

Assignationes ... super redditibus ... Camera ... reuocat ...

§. 14. Necnõ indulta de bonis stabilibus, & iuribus eiusdẽ Cameræ in ciuitate nostra, & districtu Ferrarien., seu alibi cõsistentibus, certis personis tantum inleudandis, per piæ me. Greg. PP. XV. etiam prædecessorem nostrum concessa.

Indulta de bonis, & iuribus Cameræ ...

§. 15. Ac omnia, & singula priuilegia, licentias, & facultates, frumenta, blada, legumina, animalia, oleum, oliuas, & alia quæcumque tam Annonam, quàm Grasciam concernentia, etiã in proprijs eorum prædijs, possessionibus, agris, & terrenis pro tempore recollecta, tam ad effectum extra Statum Ecclesiasticum, quàm etiã ad loca mediatè, vel immediatè Sedi Apostolicæ subiecta, præterquam ad Vrbem prædictam asportandi, etiam tempore Annonæ difficultatis, & pro vsu proprio, vel ad effectum in eorum, vel alienis quibusuis Molendinis molendi, siue terra, siue mari, vel per aquam dulcem ex quibuscumque Status nostri Ecclesiastici temporalis Prouincijs, & etiã à dicta Vrbe, ac Ciuitatibus, Terris, Castris, & locis, eorumque territorijs, & districtibus, Nobis, & dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ mediatè, vel immediatè subiectis extrahendi,

Priuilegia quæcumque ... frumenta ... ad Annonam, & Grasciam pertinentia ... reuocat.

di, aut illa vltra vsum contra tamen formam constitutionum, & ordinationum Apostolicarum, & bannimentorum desuper editorum, & edendorum emendi, ac vt dicitur, etiam incettandi, per quoscumque Prædecessores nostros, ac Nos, & Sedem prædictam etiam Motu proprio, & consistorialiter, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarium, & Cameram prædictam, seu etiam Legatos Vicelegatos, Gubernatores, Officiales, & Ministros, quibusuis etiam Aueniones, Ferrarien, Beneuenta, & alijs etiam speciali nota dignis Ciuitatibus, & illarum Regiminibus, Communitatibus, & Vniuersitatibus, necnon familijs, nobilibus, Principibus, Ducibus, & Marchionibus, Baronibus, Domicellis, & quibusuis alijs personis quacumque etiam Episcopali, Archiepiscopali, Patriarchali, & Cardinalatus, aliaque tam seculari, quam Ecclesiastica dignitate fulgentibus, etiam ratione gubernijorum, & aliorum officiorum, & munerum eis commissorum, etiam pro se, & filijs, eorumque hæredibus, & descendentibus, necnon familiaribus, & inseruientibus, colonis etiam partiarijs, laboratoribus, & affictuarijs, ac pro eorum Ciuitatibus, Terris, Castris, Villis, Casalibus, Prædijs, Vineis, & alijs bonis stabilibus, fructibus, iuribus, & actionibus perpetuò, vel ad tempus, ac in toto vel pro parte, & etiam causa emporiorum, seu nundinarum etiam publicarum, aut alias, & ex quauis causa, etiam in recompensam laborum, damnorum passorum, expensarum, vel meritorum, seu illorum intuitu, & alia quantumuis vrgentissima, ac de necessitate exprimenda causa, sub quibuscumque verborum formis, & tenoribus, ac cum quibusuis clausulis, & decretis, etiamsi in appaltuum, seu locationum Instrumentis promissum, & cautum sit, illas obseruari debere, Appaltatoresque, & Conductores ad illarum obseruationem teneri, ac illas quomodocumque, & qualitercumque hactenus, in genere, vel in specie, tam ante, quam post eiusdem Pauli Quinti, & aliorum Prædecessorum prædictorum, & quandocumque datas, factas, seu confirmatas, restitutas, reintegratas, aut alias concessas, & inde, etiam auctoritate Iudicis, secuta quæcumque, etiam perpetuò, ac Motu, scientia, & potestate similibus reuocamus, & abrogamus.

§. 16. Necnon similis memoriæ Pauli Tertij, & Iulij etiam Tertij, Pij Quinti, Sixti Quinti, prædictorum, ac Clementis Octaui similiter Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, & quæ incipit. In maximis rerum difficultatibus, per prædictum Paulum V prædecessorem sub Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die vigesima tertia Decembris 1605. Pontificatus sui Anno Primo editas constitutiones exemptionum, immunitatum, concessionum, & gratiarum prædictarum, reuocatoriis, ac rec. mc. Pij Quarti super reuocatione similium licentiarum & facultatum extrahendi frumenta, blada, & legumina ex Prouincijs, Terris, & locis, dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subiectis quibusuis concessarum, ac prohibitione ne à dictis Prouincijs, Ciuitatibus, Terris, & locis frumenta, blada, & legumina prædicta quicumque extraherent, ac dicti Pij Quinti, per quam, reuocationem, & prohibitionem eiusdē Pij Papæ Quarti ad licentias, & facultates quodcumque genus Grasciæ, etiam in carnibus bouibus, agnis, & alijs animalibus, necnon oleo, ac rebus alijs quibuscumque consistentis extendit, & ampliauit, & Gregorij Decimitertij pariter Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, per quam omnibus & singulis Communitatibus, Vniuersitatibus, & quibuscumque personis inhibuit, ne quouis prætextu directè, vel indirectè cuiuiuis generis, frumenta blada, legumina, atq. animalia quæcumq extra Statum Ecclesiasticum extrahere & asportare auderent, seu præsumerent, & eiusdem Gregorij XIII. sub Dat. die prima Maij 1578. sui Pontificatus anno sexto, per quam quod nulli. sibi, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subiecti cuiuscumque status, gradus, ordinis, & conditionis existerent, etiamsi Barones Domicelli, Comites, Marchiones, vel Duces, & Domini in temporalibus existerent, sub excommunicationis maioris, ac læsæ Maiestatis criminis, dominiorum, & bonorum suorum confiscationis, feudorum amissionis, & quorumuis priuilegiorum suspensionis, ac alijs etiam Pecuniarijs arbitrio suo imponendis, & applicandis, ac etiam in publicis edictis, & proclamationibus per Annonæ Præfectos pro tempore tam eatenus edictis, & emissis, quam in futurum edendis, & emittendis, contentis censuris, & poenis triticum, hordeum, legumina, ac omnis generis frumenta, & fruges, a terris, & locis dicti Status Ecclesiastici absque expressa ipsius Gregorij prædecessoris, & ab eo obtenta in scriptis, & eius manu signata licentia, extrahere, vel extrahi facere, nusquam ex prædictis, eorum Subditos, & Vassallos, aut alias quascumque personas, quominus triticum, hordeum, legumina, frumenta, & fruges prædicta in quibusuis locis eis subiectis, quouis prætextu etiam molituræ, aut cuiusuis alterius oneris solutionis ad Almam Vrbem afferent prohibere, aut per se, vel alium seu alios directè, vel indirectè impedire auderent, quin potius illis sic afferentibus omnem opem, & fauorem præstarent, ac insuper nulli, quamlibet tritici, hordei, & leguminum, omnisque generis frumentorum, & frugum quantitatem, nisi pro suo, suarumque familiarum vnius anni dumtaxat vsu emere valerent, & contrafacientes poenas prædictas incurrisse declararentur, & aggrauarentur ipso facto, non obstantibus etiam priuilegijs, indultis, literis, & gratijs Apostolicis quibusuis personis, Ciuitatibus, Terris, & locis in genere, vel in specie, etiam ex causa onerosa concessis, statuit, atque decreuit, ac dicti Clementis per quam prædicta omnia, dempta ex illis excommunicationis pœna, approbauit, & confirmauit, necnon eiusdem Pauli Quinti, per quam omnes, & singulas Pij Quarti, Pij Quinti, Gregorij Decimitertij, & Clementis Octaui prædecessorum suorum constitutiones, & literas in quibuslibet earum partibus, quoad excommunicationis, & alias Ecclesiasticas censuras quantum attinet ad frumentorum, bladorum, leguminum, & olei extractionem innouauit, ac priuilegia, licentias, & facultates extrahendi prædicta reuocauit, ac frumenta, hordea, legumina, & alia Annonam, & Grasciam concernentia, sub excommunicationis, & alijs censuris Ecclesiasticis, & pœnis temporalibus supradictis extra Statum Ecclesiasticum extrahi prohibuit, ac aliam per quam vltimo dictam ipsius constitutionem, innouationem, prohibitionem, & reuocationem ad loca immediate Sedi Apostolicæ subiecta extendit, & ampliauit, in quibuslibet earum partibus, demptis tamen ex illis pœna excommunicationis, & alijs censuris Ecclesiasticis, præterquam in casibus, in quibus extra Statum nostrum Ecclesiasticum, vel ad loca Principum, Ducum, Marchionum, Comitum, Baronum, & aliorum quorum dominia in confinibus dicti Status nostri Ecclesiastici existunt extractio mercimonij causa fiet, Motu, scientia, & potestate paribus similiter perpetuo approbamus, confirmamus, & innouamus, illasque aduersus quascumque reuocationes, suspensiones, limitationes, & moderationes in pristinum, & eum in quo antequam illa emanarent erant statum, restituimus, reponimus, & plenarie reintegramus, illasq. & earum singula, ab omnibus, & singulis ad quos spectat, sub temporalibus pœnis prædictis in illis contentis inuiolabiliter de cetero obseruari debere.

§. 17. Ac prouisiones, assignationes, pœnas maleficiorum, emolumenta, impositiones, gabellas, vectigalia, & alias res, bona, & iura prædicta ex huiusmodi reuocatione, prohibitione, & constitutione, restituta eidem Cameræ, & respectiue Communitatibus prædictis, & non alijs, quibus forsan illarum redditus, & prouentus locati, & appaltati reperiuntur, licet antequam exemptiones, concessiones, assignationes, & alia prædicta emanassent, aliter dispositum fuerit, omninò deberi, ac ad illa omnia, & singula Cameram ipsam, necnon Communitates, & Vniuersitates eo ipso, absque alia adepta, seu recuperata possessione restitutas, & reintegratas fore, & esse præcipimus, statuimus, & ordinamus.

§. 18. Per prædicta autem non intendimus reuocare exemptiones, & Immunitates quibuscumque personis Ecclesiasticis tam sæcularibus, quam regularibus de iure competentes, minusque immunitates, & exemptiones, ac extrahendi, & alias facultates, applicationes, & alia Thesaurarijs, Appaltatoribus, & Conductoribus bonorum, introituum, & iurium Cameræ nostræ ab ipsa Camera seu alijs illius nomine in appaltuum, & locationum instrumentis, & illorum ratione concessa.

§. 19. Et insuper à reuocationibus omnibus, & singulis supradictis excipimus, & exceptas esse volumus, & declaramus, immunitates, exemptiones, confirmationes, extensiones, prorogationes facultates, priuilegia, concessiones, & alienationes quibusuis Communitatibus, Vniuersitatibus, & alijs quibuscumque data, facta, & respectiue concessa in vim contractus ex causa verè onerosa, videlicet congruæ, & effectualis Cameræ Apostolicæ, vel ipsis Communitatibus legitimæ factæ pecuniarum solutionis, vel ex alijs causis rationabilibus per Nos cognoscendis, & approbandis, & etiam declarandis, quas causas omnes onerosas, nonnisi legitimas, ac licitas, & honestas, prout de iure approbare intendimus, & propterea illa obtinentes quicumque in eadem Camera, citato dilecto filio ipsius Cameræ Commissario generali illas verificare, in ipsaq. Camera examinari, & admitti facere teneantur, etiamsi gratiæ, concessiones, priuilegia, literæ, instrumenta, ceteraque prædicta alias in eadem Camera admissa, & in ea, suisque libris fuerint, & sint registrata, quatenus tamen causæ onerosæ prædictæ pro verè onerosis, & legitimis, vt supra alias in eadem Camera verificatæ, ac approbatæ, & iudicatæ non sint sint, quo casu ad Iudicationem tantùm, non autem ad aliam verificationem eosdem obtinentes teneri volumus.

§. 20. Excipimus etiam immunitates, & exemptiones dictæ S. R. E. Cardinalibus, ratione dignitatis Cardinalatus, & Cameralibus, qui in eadem Camera sederunt, & sedent, concedi solitas, ac etiam exemptiones, quibus ad præsens Prælati, & Officiales Romanæ Curiæ, ac Prælati domestici, Cubicularij secreti, & Secretarij ac alij Familiares, & continui Commensales nostri, & successorum nostrorum Romanorum Pontificum in rotulo descripti.

§. 21. Necnon facultates testandi de quibusuis bonis etiam vbicumque sitis, & in illis, eis ab intestato succedendi dictis Cardinalibus, ac nostris, & Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum familiaribus, & continuis Commensalibus, etiamsi illi familiares postmodum esse desierint, vel desierint, & alias quibusuis etiam gratuito, & quomodolibet tam per eosdem Prædecessores, quam etiam per Nos concessas, & alias in omnibus & per omnia iuxta earumdem facultatum, & literarum desuper expeditarum formam, ac tenorem, quem pro latissimè expresso haberi volumus.

§. 22. Necnon exemptiones, immunitates, & priuilegia quæcumque quibus Fratres, Nepotes, & Consanguinei nostri, & pro tempore existentis Romani Pontificis viuentis, fruuntur, potiuntur, & gaudent.

§. 23. Ac demum illas ob numerum duodecim filiorum concessas, quas tamen ad terminos eiusdem Pij Papæ Quarti, & aliarū Apostolicarum constitutionum super similium exemptionum declaratione editarum, & ad illas tantum, & pro tempore, & personis, ac eo mo-

eo modo, & forma, quibus de iure communi illi competunt ac alias iuxta ipsius iuris communis, & supradictarum, & aliarum Apostolicarum constitutionum dispositionem reducimus, neque aliter, quã vt præfertur, illis siue in petitorio, siue in possessorio suffragari volumus, & decernimus.

Regulã Cancellariæ super reuocatione indultorum superuenientiæ præiudicare negat.

§. 24. Nostræ autem mentis fuisse, & esse declaramus Regulæ Cancellariæ super reuocatione Indultorum superuenientiæ per Nos editæ nullatenus præiudicare, quinimò eam quoad omnia in illa cõprehensa, ac omnes, & quascumque personas quauis dignitate etiam Cardinalitia fulgentes confirmans, & quatenus opus sit innouamus, & extendimus.

Bullam Sixti V. circa pœnas maleficiorum obseruari mandat.

§ 25. Ceterùm Legatis, & alijs omnibus Officialibus prædictis ad quos spectat, seù in futurum quomodolibet spectabit, quatenus constitutionem Sixti Quinti Prædecessoris prædicti circa pœnas maleficiorum editam, quam in omnibus, & quoad omnia, cum suis declarationibus postea factis innouamus, omninò obseruent.

§ 26. Omnibusque, & singulis Sedis prædictæ feudatarijs, siué Baronib. ei mediate, vel immediate subiectis ne reos, ad alias quã ad triremes Sedis Apost. transmittere audeant, seù præsumant, præcipimus, & inhibemus.

§. 27. Appaltatoribus, verò Thesaurarijs, Depositarijs, Commissarijs, Exactoribus, & cæteris Agentibus, & Ministris Cameræ, & Communitatum prædictarum, ne contra præsentium formam, prouisiones, concessiones, assignationesque prædictas de cætero soluant, aut exemptiones, gratias, & immunitates, nisi vt præfertur exceptas, & eas quæ in eadem Camera ex causa onerosa prædicta, vel ex alijs rationabilibus causis per Nos, vt præfertur cognoscendis, & approbandis, & seu etiam declarandis, illas concessas iuisse, citato Commissario prædicto verificatæ, & pro talibus in eadem Camera admissæ fuerint, admittant, expresse prohibemus; & si secus soluerint, vel admiserint, solutiones huiusmodi, ac exemptiones illas nullatenus in eorum cõputis admitti volumus, sed eorũ dãno cessuras esse, quinimò eos ad refectionẽ dãni teneri declaram'.

Extractionẽ de quibus supra sine chirographo Papæ dari vetat.

§. 28 Ac deinceps perpetuis futuris temporibus, nullos licentiarum, facultatum, & priuilegiorum quorumcumque, etiam ex causa onerosa, vt præfertur, concessorum, vel concedendorum vigore, etiamsi extractionẽ propria auctoritate fieri posse illis permissum sit, extractiones frumentorum, & aliorum prædictorum extra Statum nostrum prædictum, vel etiam ad loca mediate subiecta, & etiã à dictis locis mediate subiectis extra dictum Statum aliquo pacto facere, nec etiam similes extrahendi licentias, & facultates in posterum concedi posse, aut debere, nisi chirographo manu nostra, aut Romani Pontificis pro tempore existentis, quoties extractio facienda erit, subsignato, præcedente, alioquin licentias, & facultates huiusmodi, alias quã chirographo prædicto præcedente, pro tẽpore concedendas, & extractiones faciendas, nullas nulliusque roboris, & momenti fore, & esse, ac ipsos extrahentes in pœnas supradictas incidere, & ad illarum executionem contra illos irremissibiliter procedi posse, & debere, volumus pariter, & declaramus.

Priuilegia, & indulta omnia Romano Pontifici, ac Iudicib. & officialib. competentia (exceptis) in statu temporali reuocat.

§. 29. Postremò omnia, & quæcumque priuilegia, facultates, & indulta Nobis, & Romano Pontifici pro tempore existenti in Statu temporali, ratione supremæ potestatis à iure, vel per quasuis Apostolicas constitutiones competentia, seu reseruata, exercendi, aut eidem supremæ potestati, ac superioritati nostræ, & nostrorum tribunalium, Officialium, & Iudicum Romanæ Curiæ iurisdictioni, & auctoritati præiudicialia, omnibus, & singulis supranominatis, etiam vt præfertur, qualificatis, ac etiam vt supra, & alias quomodolibet concessa quæcumque, exceptis tamen ijs, quæ concessa sunt ex causa verè onerosa, scilicet congruæ solutionis pecuniarum dictæ Cameræ factæ, aut ex inuestitura, vel immemorabili consuetudine inuiolabiliter obseruata, vel ex alijs rationabilibus causis per Nos, vel Successores nostros cognoscendis, approbandis, seù etiã declarandis competentibus, quæ etiam licet tollere non intendamus, tamen nostram, & Romani Pontificis supremam potestatem, superioritatem, nostramque, & eiusdem Romani Pontificis, nostrorumque Romanæ Curiæ Tribunalium, Officialium, & Iudicum iurisdictionem prædictam impedire, aut contra illam præterquã in casibus à iure permissis, suffragari posse, vel debere nolumus, nisi prius causa onerosa, vel inuestitura, seù immemorabilis prædicta in eadem Camera, citato Commissario prædicto, legitime probata, verificata, & iustificata, aliæ verò causæ rationabiles prædictæ à Nobis, seu Successoribus prædictis pro talibus cognitæ, approbatæ, & seu declaratæ fuerint, reuocamus pariter, & abrogamus.

Irritum quod in contrarium attentatur, decernit.

§. 30. Irritum, & inane etiam decernentes quicquid secus super his à quoquam quouis prætextu, occasione, vel causa scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrarijs omnibus latissime derogat.

§. 31. Non obstantibus præmissis, & quatenus opus sit, nostra de non tollendo iure quæsito, ac quibusuis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon statutis, priuilegijs, indultis, concessionibus, exemptionibus, immunitatibus, licentijs, facultatibus, deputationibus, confirmationibus, extensionibus, prorogationibus, & literis Apostolicis prædictis, & quibusuis alijs, etiam vt præfertur, seù alias qualificatis, & speciali nota, & mentione dignis, etiam Motu, scientia, & potestate paribus, & etiam Consistorialiter, & de eorumdem Cardinalium consilio, & assensu, sub quibuscumque verborum formis, & tenoribus, & cum quibusuis etiã derogatoriarum derogatorijs, alijsque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & alijs decretis etiam inexcogitabilibus, & necessario exprimendis, etiam in vim contractus iurati, Camerali que obligatione vallati, & quouis alio robore, & cautela firmatis, editis, & seu factis, ac alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, ac pluries, & iteratis vicibus confirmatis, approbatis, & innouatis.

Quibus omnibus, & singulis, etiamsi in eis caueatur expresse, quòd nullo vnquam tempore sub similium, vel dissimilium exemptionum, immunitatum, facultatum, licentiarum, concessionum, deputationum, confirmationum, extensionum, prorogationum, gratiarum, priuilegiorum, & alienationum, reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut alijs quibuscumque contrarijs dispositionibus pro tempore edendis, comprehendantur, sed semper ab illis exceptæ, & quoties illæ emanarent, toties in pristinum, & validissimum statum, etiam sub posteriori data per eos, quibus concessa sunt eligenda, restituta, reposita, & plenariè reintegrata, & de nouo concessa sint, & esse censeantur, necnon pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, nõ autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita obseruata, inserti forent, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, specialiter, & expresse, ac latissime derogamus, & derogatum esse volumus. Cæterisq; contrarijs quibuscumque.

Huius Const. publicationem in Vrbe, personas ita omnibus pro intimata haberi debet.

§ 32. Vt autem præsentes literæ ad omnium notitiã facilius deueniat, volumus, & Apostolica auctoritate decernimus, easdem præsentes, ad valuas Basilicæ Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ, ac in acie Campi Floræ per aliquem ex Cursoribus nostris publicari, & illarum exempla ibidem affixa relinqui, quæ sic publicatæ, & affixæ, omnes, & singulos quos concernunt, perinde afficiant, & arctent, ac si illorum vnicuique personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent.

Transumptis fidem dari mandat.

§ 33 Quodque earundem præsentium transumptis, manu Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem fides in iudicio, & extra habeatur, quæ ipsis originalibus literis haberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Sãtt. incurq. pœnalem adiecit.

§. 34. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ reprobationis, reseruationis, approbationis, confirmationis, restitutionis, repositionis, reintegrationis, præcepti, statuti, ordinationis exceptionum, prohibitionum, reuocationum, abrogationum, reductionis, inhibitionis, innouationum, declarationum, derogationis, voluntatum, & decretorum infringere, vel ei ausu temerario contraire Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum.

Dat. P. A. 2 die 21. Octobris. Publicatio.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimo quarto, duodecimo Kalendas Nouembris, Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Anno à Natiuitate Domini Nostri Iesu Christi millesimo sexcentesimo vigesimo quarto, Indictione septima, die verò vigesima septima, mensis Nouembris Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri D. Vrbani Diuina prouidentia Papæ VIII Pontificatus sui Anno secũdo, suprascriptæ literæ Apostolicæ publicatæ, & affixæ fuerunt ad valuas Basilicæ Principis Apost. locis de Vrbe, ac Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Cãpi Floræ, dimissis ibidẽ earundẽ literarum originalibus appensis per aliquod temporis spatium, exinde amotis, deinde dimissis earundem literarum copijs affixis, vt moris est, per nos Andream Scatmanum, & Fabium Emilianum prælibati S. D. N. Papæ Cursores.

Octauius Spada Magister Cursorum.

Declaratio, quòd consensus Monialium, sine quò mulieres sæculares licentijs Monasteria ingrediendi vti non possunt, expressè, capitulariter, & per secreta suffragia de cætero haberi debeat, vt illis valeant vti.

Huiusmodi licentiarũ reuocationem habes sup. in Greg. XIII. const. 28. Vbi gratiæ t. 2. pag. 296. Et postea contra abutentes huiusmodi licentiis, & circa illarum vsum ordinauit nonnulla Paul. V. in const 52. Facultatem sup. t. 3. p. 183. Sed deinde idemmet Paul. ex causis ibi expressis reuocauit omnes licentias mulieribus concessas ingrediendi Monasteria Monialium, vt in eiusdem Const. 4 Monialium, vbi sup. p. 226.

Edita A. D. 1624.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

SAcrosanctum Apostolatus ministerium, quod ineffabilis diuinæ sapientiæ prouidentiã humilitati nostræ, nullo licet meritorum suffragio, credidit, iugiter postulat, vt inter multiplices Pastoralis officij curas, illam sedulò amplectamur, qua sanctimonialium quieti opportunè consulitur.

§. 1. Cum itaque plures licentiæ Monasteria Monialium ingrediendi diuersis mulieribus sæcularibus, sub certis modo, & forma tunc expressis à Nobis, & diuersis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris concessæ fuerint, eædemque mulieres in vim licentiarum prædictarum Monasteria huiusmodi, nõnisi de expresso earumdem Monialium, & illorum Superiorum consensu, ingredi possint, seu debeant.

§. 2. Nos omnem dubitandi materiam, quæ super modo conser-

sum huiusmodi præstandi, forsan oriri posset, è medio tollere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia nostra, harum serie decernimus, atq; declaramus, consensum dictarum Monialium, de cetero per easdem Moniales capitulariter, & per secreta suffragia præstandum esse, & præstari debere, aliàs licentiæ huiusmodi, mulieribus, quibus concessæ fuerunt, nullatenus suffragentur.

§. 3 Et quæ sanctimonialium Monasteria vigore licentiarum prædictarum, absque consensu capitulariter, vt præfertur, præstito, ingredi præsumpserint, sententias, censuras, & pœnas contra clausuras Monasteriorum Monialium violantes inflictas, se nouerint incursuras.

§. 4. Sicque, & non aliter per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, in contrarium facien. non obstantibus quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. Tusculi sub Annulo Piscatoris, die xxvij. Octobris 1624. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XXX.

Institutio Confraternitatis Aulicorum Vrbis in Ecclesia Sancti Nicolai ad Cæsarinos sub inuocatione Confraternitatis Vrbanæ, Cum concessione Ecclesiæ S. Laurentij in Fonte in Regione Montium Vrbis sitæ, eidem Confraternitati, ad pia opera in ipsa exercenda.

De forma aggregandi Confraternitates lege const. 115. Clementis VIII. Quæcumque, sup. tom. 3. pag. 118.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

PAstoris æterni, qui pro gregis salute in Ara Crucis immolari voluit, vices quamquam immeriti gerentes in terris, pia Christifidelium vota, Diuini cultus augumentum, & ipsorum fidelium salutem concernentia ad exauditionis gratiam libenter admittimus, eosdemque fideles ad pia, & deuota opera exercenda Indulgentijs, & peccatorum remissionibus inuitamus, vt per operum huiusmodi exercitium ad æternæ beatitudinis gaudia peruenire mereantur.

§. 1. Cum itaq. sicut dilecti filij Almæ Vrbis nostræ Aulici Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi peculiari deuotionis affectu ducti, & vt alios Christifideles ad eiusdem deuotionis studium accendant in Parochiali Ecclesia Sancti Nicolai ad Cæsarinos de Vrbe, vnam eorumdem Aulicorum Confraternitatem Vrbanam nuncupandam ad Dei gloriam, & honorem, ac animarum dictorum fidelium salutem per Nos erigi summopere desiderent.

§. 2. Nos pijs eorumdem Aulicorum desiderijs huiusmodi benignè annuere, animarumque saluti paterna caritate prospicere, eosdemque Aulicos specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes & eorum singulares personas à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorumdem nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, in prædicta Ecclesia vnam Christifidelium Aulicorum dictæ Vrbis Confraternitatem Vrbanam nuncupatam, quæ non sit pro hominibus vnius specialis artis, sine cuiusuis præiudicio Apostolica auctoritate perpetuo erigimus, & instituimus.

§. 3 Necnon Confratribus dictæ Confraternitatis pro tempore existentibus, vt processionaliter incedere, Diuina Officia in suo Oratorio recitare, & pro ipsius Confraternitatis negotijs se congregare, ac quæcumque Statuta, Capitula, Ordinationes, & Decreta pro salubri eorum, & dictæ Confraternitatis, regimine, & administratione necessaria, & opportuna, licita tamen, & honesta, sacrisq. Canonibus, & Concilij Tridentini Decretis, ac Constitutionibus Apostolicis non contraria, per dilectum filium nostrum in dicta Vrbe Vicarium in spiritualibus generalem examinanda, & approbanda facere, & edere, illaq. pro tempore, prout eis videbitur, & expediens fuerit, præuia simili examinatione, & approbatione, mutare, alterare, corrigere, & in melius reformare.

§. 4 Ac insuper omnia, & singula legata, relicta, res, & bona quomodolibet qualificata mobilia, & immobilia, per quoscumque Christifideles, dictæ Confraternitati per viam testamenti, donationis, aut aliàs quomodolibet pro tempore legitime elargita, & relicta recipere, illaque per eorum Officiales, & Deputatos regere, gubernare, & administrare, ac in ipsius Confraternitatis, & eius piorum operum vsus conuertere, libere similiter, & licite valeant, ita tamen, vt de receptis, & administratis per eosdem eidem Vicario iuxta Decreta Concilij Tridentini huiusmodi rationem reddere teneantur, auctoritate, & tenore præsentis concedimus, & indulgemus.

§. 5. Postremò, vt dicta Confraternitas maiora in dies suscipiat incrementa, de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius auctoritate confisi, omnibus, & singulis Christifidelibus, qui in dictam Confraternitatem imposterum ingredientur die primo eorum ingressus, si vere pœnitentes, & confessi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, plenariam.

§. 6. Necnon pro tempore describendis in dicta Confraternitate Confratribus, in cuiuslibet eorum articulo, si verè pœnitentes, & confessi, ac sacra Communione refecti, vel quatenus id facere nequiuerint, saltem contriti nomen IESV ore si potuerint, sin autem corde deuote inuocauerint, etiam plenariam.

§ 7. Ac eisdem pro tempore existentibus Confratribus, etiam vere pœnitentibus, & confessis, ac eadem sacra Communione refectis, qui prædictæ Confraternitatis Ecclesiam, vel Capellam, seu Oratorium die festo Exaltationis Sanctæ Crucis à primis Vesperis vsque ad occasum Solis festi huiusmodi singulis annis deuote visitauerint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam similiter omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus, & elargimur.

§. 8. Insuper dictis Confratribus, etiam verè pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, Ecclesiam, vel Capellam, seu Oratorium huiusmodi in Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis, ac Sancti Vrbani Papæ, & Martyris, & Sanctorum Ioannis, & Pauli, ac Sancti Antonij festis diebus, vt præfertur visitantibus, & ibidem orantibus, quo die prædictorum id egerint, septem Annos, & totidem quadragenas.

§ 9. Quoties vero ipsi Missis, & alijs Diuinis Officijs in dicta Ecclesia, vel Capella, seu Oratorio pro tempore celebrandis, & recitandis, seu Congregationibus publicis, vel priuatis eiusdem Confraternitatis vbiuis faciendis interfuerint, aut pauperes hospitio susceperint, vel pacem inter inimicos composuerint, seu componi fecerint, vel procurauerint, necnon etiam qui corpora defunctorum tam Confratrum dictæ Confraternitatis, quàm aliorum ad sepulturam associauerint, aut quascumq. Processiones de licentia Ordinarij faciendas, Sanctissimumq. Eucharistiæ Sacramentum, tam in Processionibus, quam cum ad infirmos, aut alias vbicumque, & quomodocumque pro tempore defertur, comitati fuerint, aut si impediti campanæ ad id signo dato semel Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam dixerint, aut etiam quinquies Orationem, & Salutationem prædictas pro animabus defunctorum Confratrum dictæ Confraternitatis recitauerint, aut peccatorem aliquem ad viam salutis reduxerint, & ignorantes Dei præcepta, & ea quæ ad salutem sunt, docuerint, aut aliud quodcumq. pietatis, vel caritatis opus exercuerint, toties pro quolibet prædictorum operum sexaginta dies de iniunctis eis, seu aliàs quomodolibet debitis pœnitentijs in forma Ecclesiæ consueta relaxamus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

§. 10. Volumus autem, quod si dicta Confraternitas alicui Archiconfraternitati aggregetur, vel quauis alia ratione vniatur, seu etiam quomodolibet instituatur, præsentes, & quæuis aliæ literæ Apostolicæ illis nullatenus quoad Indulgentias, & remissiones præfatas suffragentur, sed ex tunc eo ipso prorsus nullæ sint.

Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem sub annulo Piscatoris, die xxx. Octobris 1624. Pontificatus Nostri anno secundo.

Sequitur concessio S. Laurentij in Fonte in Regione Montium Vrbis sita dictæ Confraternitati, ad pia opera per eius Confratres in ipsa exercenda.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Aliàs à Nobis emanarunt literæ tenoris subsequentis videlicet, Vrbanus Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam Pastoris æterni, &c.

Omittitur residuum quia est, quæ præcedit.

SVbinde vero postquam de anno proximè præterito cupientes prouidere, vt Ecclesiæ S. Laurentij in Fonte nuncupata in Regione Montium de Vrbe, antiquitate, alijsque pluribus nominibus venerabilis, debitis non careret obsequijs, præuia reuocatione (quatenus opus esset) concessionis Ecclesiæ præfatæ alias de anno nuper præterito Fratribus Ruthenis per Nos factæ, Ecclesiam præfatam S. Laurentij, simul cum omnibus suis iuribus, bonis, redditibus prouentibus, & emolumentis supradictæ Confraternitati ad habendum in perpetuum, prout de similibus Ecclesijs Laicorum Confraternitates, seu Congregationes ad sacros, & pietatis vsus destinatæ vti consueuerunt, ita tamen, & non aliàs, vt ipsa Confraternitas Ecclesiam Sancti Laurentij præfatam in necessarijs reparare, & manutenere, sacraque, & sufficienti supellectili prouidere, Missamq. Dominicis, ac festis diebus saltem in ea celebrari facere teneretur; & quòd Ecclesiam præfatam S. Laurentij etiam ad pios vsus alijs concedere non valeret, & cum Decreto, quo si quandocumque contingeret Confraternitatem præfatam dissolui, reparationes, & melioramenta facta, & ad quamcumque summam ascendentia eidem Ecclesiæ cessisse, & cedere sine aliqua refectione intelligerentur, concesseramus.

§ 2 Per Nos accepto, quòd occasione concessionis Ecclesiæ huiusmodi, inter dictam Confraternitatem ex vna, & dilectos filios Priorem, & Canonicos Regulares Monasterij S. Petri ad Vincula de

de Vrbe Congregationis Sancti Saluatoris Ordinis S. Augustini ex vtraque partibus, orta fuerit controuersia; cum nimirum Prior, & Canonici præfati prætenderent dictam Ecclesiam Sancti Laurentij à centum, & amplius annis Ecclesiæ eorum Monasterij huiusmodi Apostolica auctoritate, vnitam fuisse, ob idq; concessionem præfatam viribus non subsistere, & redditus, seu canonem domus annexæ dictæ Ecclesiæ S. Laurentij singulis annis solui solitum per quondam Prudentiam Agazinam, & hæredes quondam Sancti Mazzi, necnon dilectum in Christo filium Mitium de Gradibus Ecclesiæ dicti Monasterij deberi.

Roman. Pont. ad fauorem Confraternitatis decidit.

§. 3. Nos concessioné Ecclesiæ S. Laurentij huiusmodi per Nos vt supra factam, suum plenarium effectum sortiri debere, canonem præfatum dictæ Ecclesiæ S. Laurentij fore, & esse soluendum decreuimus, appositis pro parte prioris, & Canonicorum prætensorum minime obstañ.

Recog. singulis annis lib. 5. cere eidem Monast. soluere debere statuit.

§. 4 Volumus tamen quòd dicta Confraternitas singulis annis à die concessionis in recognitionem directi iuris solueret Ecclesiæ dicti Monasterij libras quinq; ceræ albæ die festo eiusdé S. Laurentij.

Et in casu dissolutionis Confratern. iura Monast. illibata reseruat.

§. 5. Quòdque si contingeret prædictam Confraternitatem dissolui, seu à prædicta Ecclesia S. Laurentij, recedere, iura, Ecclesiæ dicti Monasterij de & super Ecclesiæ S. Laurentij huiusmodi illæsa, & illibata remanerent, perindè ac si concessio eiusdé Eccl. S. Laurentij per Nos, vt præfertur, facta, non emanasset.

Confraternit. Officiales supplicarunt pro prædictorum confirmatione.

§ 6 Cum autem, sicut pro parte dilectorum filiorum Officialium, & Confratrum Confraternitatis prædictæ Nobis nuper expositú fuit, ipsi plurimum cupiant concessionem dictæ Eccl ec Decretum desuper emanatum, aliaq. præmissa Apostolica nostræ confirmationis robore communiri, ac alias sibi per Nos infra, indulgeri.

Ita Papa omnia approbat, & confirmat suppletque defectus.

§. 7 Nos Officiales, & Confratres prefatos specialibus fauoribus, & gratijs prosequi volentes, eorumque singulares personas a quibusuis excommunicationis suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum presentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; Concessionem Ecclesiæ S. Laurentij huiusmodi, necnon Decretum à Nobis desuper emanatum prædictum, aliaque præmissa cum omnibus in eis contentis, & inde sequutis Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illisq; inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adijcimus, ac omnes, & singulos tàm iuris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus.

Indulgentias Eccl. S. Nicolai supra concessas ad Ecclesiam S. Laurentij de quibus transfert.

§ 8. Præterea eamdem Confraternitatem cum omnibus, & singulis Indulgentijs, ac peccatorum remissionibus, & pœnitentiarũ relaxationibus illi per Nos vt supra concessis à prædicta Ecclesia S. Nicolai ad Ecclesiam S. Laurentij huiusmodi, necnon Indulgentiam septem Annorum, & totidem quadragenarum in conceptionis Beatæ Mariæ Virginis, & S. Antonij festis diebus per Nos similiter concessam, ad eiusdem Sancti Laurentij, & Sancti Hippolyti festos dies, itaut dictæ Confraternitatis Confratres, præmissa in ipsis festis diebus ad quos translatio vt infra fiet, adimplentes, eamdem Indulgentiam prorsus consequantur, auctoritate, & tenore præfatis transferimus.

Clausulas præseruatiuas ponit.

§. 9. Decernentes præmissa omnia, & singula, necnon præsentes literas, & in eis contenta quæcumque valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac eidem Confraternitati in omnibus, & per omnia plenissime suffragari.

Ita iudicari mandat.

§ 10. Sicque per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Quibuscumque non obstantibus.

Non obstañ præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Monasterij, & Congregationis huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisq; contrarijs quibuscumque.

Dat. P. A. 5. 14. Iunij.

Dat. Romæ apud S. Mariã Maiorem sub Annulo Piscatoris, XIV. Iunij MDCXXVIII. Pont. Nostri Anno V.

XXXI. Indultum pro Fratribus Iesuatis S. Hieronymi Ordinis S. Augustini, quod abiecto Caputio albi coloris, quod hactenus super humeros gestarunt, aliud coloris eorum habitus, eaque forma, qua cæteri Mendicantes vtuntur, deinceps gestare valeant.

Institutum horum Fratrum habes sup. in Martin. V. constitut. 11, tom. 1. pag. 247. vbi vide quæ indicata sunt, & plenius in constitut. 16. Paul. V. tom. 3. pag. 144. Et eisdem Fratribus approbatis à locorum Ordinarijs ad audienda confessiones, in Ecclesijs Parochialibus d. Ordinis vt Parochianorum confessiones audire valeant, concessit Greg. XV. in const. 35. hic innuendo, sup. pag. 319. quos etiam comprobant Nouitiatum in Vrbe, vt in eius d. const. 50. Inter multiplices pag. 332.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1624.

Exordium.

ONerosa pastoralis officij cura, Nobis licet immeritis, ex alto commissa postulat, vt religiosos viros, qui spretis mundi vanitatibus, diuini numinis obsequijs se se manciparunt, propensis studijs complectamur, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Concessio Indulti desuper sequitur.

§. 1. Hinc est quòd Nos dilectos filios Fratres Iesuatos Sancti Hieronymi Ordinis Sancti Augustini specialibus fauoribus, & gratijs prosequi volentes, eorumque singulares personas à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsq. Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis, a iure vel ab homine quauis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluẽtes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati. De Venerabilium fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium sacris Ritibus præpositorum consilio, eisdem Fratribus, vt abiecto caputio albi coloris quod super humeros hactenus gesserunt, aliud in capite coloris eorumdem pallio similis atque ea forma, qua cæteri Mendicantes vtuntur gestare libere, & licite valeant, Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, & indulgemus, ac licentiam & facultatem impartimur.

Clausulæ. C. conseruat. & validitatis præseruatiuæ.

§. 2. Decernentes, illos desuper a quoquam quauis auctoritate quomodolibet indebite molestari, inquietari, vel perturbari nullatenus posse, neque debere, præsentes vero literas validas, & efficaces esse, & fore, eisdemque Fratribus in omnibus, & per omnia plenissimé suffragari.

Decretum irritans.

§. 3. Sicq. per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apost. Auditores iudicari, definiri, debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, dictiq; Ordinis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoq. indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque.

D. P. Anno 29. Nouemb.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris, die xix. Nouembris MDCXXIV. Pontificatus Nostri Anno II.

XXXII. Approbatio, & Confirmatio Confraternitatis Artis Musicæ sub Visitationis B. Mariæ S. Gregorij Papæ, ac S. Cæciliæ inuocationibus, erectæ in Ecclesia S. Pauli Decollati de Vrbe institutæ, cum Indultorum, ac Indulgentiarum concessione.

Edita A. D. 1626.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

PIetatis, & Christianæ caritatis opera vbique cum diuini cultus incremento exerceri cupientes, his quæ propterea pié, & prouide facta fuisse dicuntur, libenter, cum a Nobis petitur, Apostolici muniminis adijcimus firmitatem, Christique fideles, vt in eorumdem piorum operum exercitio magis confoueantur, fauoribus, & gratijs prosequimur.

Prolata fuit Confraternitas Artis Musicæ sub visitatione B. Mariæ & Greg. Papæ ac S. Cæciliæ inuocationib. in Eccl. S. Pauli decollati de Vrbe.

§ 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filij Officiales, & Confratres Confraternitatis Musicorum nouiter sub Visitationis Beatæ Mariæ Virginis, ac S. Gregorij Papæ, & Sanctæ Cæciliæ inuocationibus quod alias Confraternitas prædicta in Sancti Pauli Clericorum Regularium Congregationis eiusdem Sancti Pauli decollati, seu alia Almæ Vrbis nostræ Ecclesia canonice erecta, & instituta fuit.

Ac pro ipsius gubernatione condita statuta.

§. 2. Ac pro felici prosperaque illius directione, & gubernio, nonnulla statuta condita fuerint, illaq. à dilecto filio nostro in dicta Vrbe Vicario in spiritualibus generali probata fuerunt, prout in publicis desuper confectis scripturis plenius dicitur contineri.

Pro quorum omnium confirmatione & approbatione supplicant Iure.

§. 3. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, firmiora sint ea, quæ a Sede Apostolica approbantur, & confirmantur, cupiantque propterea Officiales, & Confratres prædicti, erectioné, & institutionem, statutaque prædicta Apostolicæ confirmationis patrocinio communiri, aliasque sibi per Nos indulgeri.

Qui modo ea confirmat, & approbat supplendo omnes (si qui desuper interuenerint) defectus.

§. 4. Nos eorum votis in præmissis, quantum cum Domino possumus, annuere, illosque specialibus fauoribus, & gratijs prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusuis excommunicationum, suspensionum, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis a iure vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentiũ dumtaxat consequendũ harum serie absoluentes & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, erectionem, & institutioné prædictas, quatenus canonicè factæ fuerint, vt præfertur, necnó statuta prædicta, dummodo tamen licita sint, & honesta, sacrisq; Canonibus, & Conc. Trid. decretis, ac Constitutionibus Apostolicis non aduersentur Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus illisq; inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adijcimus, ac omnes, & singulos tàm iuris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus.

Cum facultate statuta mutandi, corrigendi ac etiam de nouo condendi.

§. 5. Eisdemque Officialibus, & Confratribus, vt statuta huiusmodi pro temporum varietate, prout eis melius, & expediens videbitur, mutare, alterare, corrigere, & in melius reformare, ac etiam de nouo condere, prævia tamen eiusdem Vicarij examinatione, & probatione, libere, & licite valeant, licentiam, & facultatem concedimus, & impartimur.

Prohibet typis imprimere, aut vendere quascumque musicales compositiones nisi de speciali Correctorum seu Reuisorum ad hoc licentia.

§. 6. Præterea vt Officiales, & Confratres prædicti in piorum operum exercitio magis accendantur, & contineantur, nonnullorumque compescatur temeritas, qui nullis, vel saltem incompositis Artis Musicę huiusmodi studijs, aut legibus seruatis, publice typis mandare non verentur. Omnibus, & singulis vtriusque sexus Christifidelibus, & præsertim librorum Impressoribus, & Bibliopolis sub quingentorum ducatorum auri de Camera pro vna Cameræ nostræ Apostolicæ, ac pro alia eidem Confraternitati, ac pro reliqua tertijs partibus accusatori, & Iudici exequenti irremissibiliter applicandorum eo ipso absque vlla declaratione incurrenda pœna, ne de cetero in Vrbe quascumque tàm proprias, quam alienas musicales compositiones & moctetta cuiusuis generis, et speciei existentia, iam per quoslibet eiusdem Artis peritos composita, et de cetero componenda, et imprimenda, siue ad ipsam Vrbem ad effectum impressionis transmittenda, absque speciali Correctorum, seu Reuisorum ab ipsa Confraternitate deputatorum licentia in scriptis obtinenda, quæ tamen gratis concedi debeat, imprimere, aut ab alio vel alijs impressa vendere, seu venalia habere, vel proponere quoquo modo audeat, seu præsumat, interdicimus, et prohibemus.

Neque aperiant scholas d. Artis, vel ad eam docendam nisi de licentia vt supra. Vide reuocationem huius indulti in §. 2. const. seq.

§. 7. Ad hæc, vt ad publicas Artis Musicæ huiusmodi scholas in dicta Vrbe aperiendas imperiti nullatenus admittantur, dictę Confraternitati, quod de cetero omnes, et singuli siue clerici siue laici Artis Musicę, huiusmodi scholas in dicta Vrbe aperire, in eisque publicè Musicam docere volentes, licentiam ab eiusdem deputatis in scriptis, et sigillo eiusdem Confraternitatis munitam, quę gratis concedantur, petere, et obtinere, auctoritate, et tenore præsentium concedimus, et indulgemus.

Indulgentias quoque elargitur Confraternitati ...

§ 8. Postremo, vt dicta Confraternitas maiora in dies suscipiat incrementa, de omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri et Pauli Apostolorum eius auctoritate confisi omnibus, et singulis Christifidelibus qui d. Confraternitatem impostetum ingredientur, die primo eorum ingressus, si vere pœnitentes Sanctissimum Eucharistię Sacramentum sumpserint, plenariam.

Et in articulo mortis etiam plenariam.

§. 9 Necnon nunc, et pro tempore descriptis, et describendis in dicta Confraternitate Confratribus in cuiuslibet eorum mortis articulo, si verè pœnitentes, et confessi, ac sacra Communione refecti, vel quatenus id facere nequiuerint, saltem contriti nomen I E S V ore si potuerint, sin autem corde deuote inuocauerint, etiam plenariam.

Ac pariter visitantibus Eccl. seu Oratorium in festo S. Ceciliæ plenariam.

§. 10. Ac eisdem nunc, et pro tempore existentibus Confratribus etiam vere pœnitentibus, et confessis, ac eadem sacra Communione refectis, qui prędictę Confraternitatis Ecclesiam, vel Cappellam seu Oratorium die festo Sanctę Cęcilię à primis Vesperis, vsque ad occasum Solis festi huiusmodi singulis annis deuote visitauerint, et ibi pro Christianorum Principum concordia Hæreticorum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesię exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam similiter omnium peccatorum suorum indulgentiam, et remissionem misericorditer in Domino concedimus, et elargimur.

Necnon in aliis diebus festis ... septem annos et quadragenas.

§. 11. Insuper dictis Confratribus etiam vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, Ecclesiam, vel Cappellam seu Oratorium huiusmodi in Visitationis Beatæ Mariæ Virginis, ac Sanctorum Angelorum Custodum, & Sanctorum Gregorij, & Leonis Secundi Romanorum Pontificum festis diebus, vt præfertur visitantibus, & ibidem orantibus, quo die prædictorum id egerint, septem annos, & totidem quadragenas.

Modo Indulgentiam ... pro operibus pietatis.

§. 12. Quoties vero Missis, & alijs diuinis officijs in dicta Ecclesia, vel Cappella, vel Oratorio pro tempore celebrandis, & recitandis, seu Congregationibus publicis, vel priuatis eiusdem Confraternitatis vbi vis faciendis interfuerint, aut pauperes hospitio susceperint, vel pacem inter inimicos composuerint, seu componi fecerint, vel procurauerint, necnon etiam qui corpora defunctorum, tàm Confratrum, & Consororum dictæ Confraternitatis, quam aliorum ad sepulturam associauerint, ac quascumque processiones de licentia Ordinarij facien, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, tàm in processionibus, quam cum ad infirmos, aut alias vbicumque, & quomodocumque pro tempore deferetur comitati fuerint, aut si impediti campanæ ad id signo dato, semel Orationem Dominicam, & salutationem Angelicam dixerint, aut etiam quinquies Orationem, & Salutationem easdem pro animabus defunctorum Confratrum, & Consororum dictæ Confraternitatis recitauerint, aut deuium aliquem ad viam salutis reduxerint, & ignorantes, præcepta Dei, & quæ ad salutem, sunt, docuerint, aut quodcumque aliud pietatis, vel caritatis opus exercuerint, toties pro quolibet prædictorū operū sexaginta dies de iniunctis eis, seu alias quomodolibet debitis pœnitentijs in forma Ecclesiæ consueta relaxamus, præsentibus, perpetuis futuris temporibus valituris.

Indulgentias prædictas reuocat, si d. Confraternitati alia indulgentia vel perpetua, vel ad tempus non dum elapsum concessa sit.

§. 13. Volumus autem, vt si dictis Confratribus præmissa peragentibus aliquam Indulgentiam perpetuo, vel ad tempus non dum elapsum duraturam concesserimus, præsentes nullę sint.

Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris, die XX. Nouembris MDCXXIV. Pont. Nostri Anno 2.

Sequitur Reuocatio Prohibitionis, de qua in §. 6. ac Indulti, de quo in §. 7. Constitutionis præcedentis.

Edita A. D. 1626.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

HVmanarum rerum ea est incerta conditio, vt nihil tàm prudenter statui, & tam prouide concedi possit, quod interdum nouitationibus, & causis exigentibus, immutandum, atque in aliam formam omnino redigen esse non appareat.

Hic Pont. in const. præced. prohibuerat Impressorib. & Bibliopolis ne imprimerent, aut venderent musicas compositiones nisi de licentia Correctorum seu Reuisorum ...

§. 1. Alias si quidem supplicationibus dilectorum filiorum Officialium, & Confratrum Confraternitatis Musicorum nuncupatorum de Vrbe Nobis humiliter porrectis inclinati, inter ceteras gratias eis a Nobis concessas, omnibus, & singulis vtriusq. sexus Christifidelibus, & præsertim librorum Impressoribus, & Bibliopolis sub certis pœnis eo ipso absque vlla declaratione incurrendis, ne de cetero in Vrbe quascumque tam proprias, quam alienas musicas compositiones, & motecta cuiusuis generis, & speciei existentia catenus per quoslibet Artis Musicę peritos composita, & de cetero componenda, siue ad ipsam Vrbem ad effectum impressionis transmittenda, absque speciali Correctorum, seu Reuisorum ab ipsa Confraternitate deputatorum licentia in scriptis obtinenda, quæ tamen gratis concedi deberet, imprimere, aut ab alio, vel alijs impressa, vendere, seu venalia habere, vel proponere quoquo modo auderent seu præsumerent, interdiximus, & prohibuimus.

Neque aperirent scholas d. Artis, vel eam docerent nisi de licentia eorundem.

§ 2. Ad hæc vt ad publicas Artis Musicæ huiusmodi scholas in d. Vrbe aperiendas imperiti nullatenus admitterentur, d. Confraternitati, quod de cetero omnes, & singuli siue Clerici, siue Laici Artis Musicæ huiusmodi scholas in d. Vrbe aperire, in eisq. publicè musicam docere volentes, licentiam ab eisdem Deputatis in scriptis & sigillo eiusdem Confraternitatis munitam, quæ gratis concederetur, petere, & obtinere deberent, concessimus, & indulsimus, & alias prout in nostris desuper in simili forma Breuis sub die vigesima Nouembr 1624. expeditis literis, quarum ten præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Modo ea causa hic expressa.

§. 3. Cum autem, sicut accepimus, per prohibitionem, & concessionem, & indultum supra expressa non solummodo Cantoribus & Cappellanis Capellæ nostræ, verum etiam alijs Christifidelibus, & præsertim Musicis & Bibliopolis, & Impressoribus præiudicium inferri, experientia compertum sit.

Reuocat prohibitionem, et indultum prædicta.

§. 4. Nos illorum omnium indemnitati paterna caritate consulere volentes. Motu proprio, & ex certa scientia nostra, prohibitionem & concessionem, ac indultum, quod supra expressa tantum, Apostolica auctoritate, tenore præsentium, reuocamus, cassamus, & annullamus, viribusque, & effectu euacuamus, ac reuocata, cassa, viribusq. & effectu vacua esse, & fore, nec officialibus, & Confratribus prædictis de cetero suffragari posse aut debere.

Aliter iudicari de ...

§ 5. Sicque, & non aliter per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, vbique iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quauis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, auctoritate, & tenore prædictis decernimus, & declaramus.

Obstantia remouet.

§. 6. Non obstantibus literis nostris prædictis, ac quibusuis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrarijs quibuscumque.

Dat. Rom. 9. Decembris.

Datum Romę apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris die 9. Decembris M D C X X V I. Pontificatus Nostri anno Quarto.

XXVIII.

Contra male ad sacros, vel minores ordines, seu Clericalem characterem ordinantes, & male ordinatos.

Edita A.D. 1624.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

SEcretis æternæ prouidentiæ consilijs, nullo nostrorum suffragio meritorum, Speculatores Domus Israel, in sublimi Apostolatus culmine constituti, eo potissimum Pontificiæ sedulitatis officia conuertenda esse arbitramur, vt qui in sortem Domini vocantur, Christiq. Militiæ dant nomen, spiritualem Ecclesiæ tranquillitatem non perturbent, sed pacem confirment, vires augeant, ac tam strenue se gerant, vt ipsam terribilem, quasi castrorum aciem ordinatam, Infernæ potestates, ac Principes tenebrarum quotidie magis perhorrescant.

Causa huius constit.

§. 1. Hæc autem quanto impensius fieri optamus, tanto maiori indignatione irreligiosam quorumdam impudentiam detestamur, ac sacrilegam temeritatem execramur, qui Sacros Canones, Summorumque Pontificum decreta non verentes, Clericales Ordines illegitime suscipiunt, ac dum in Ecclesiasticorum ministrorum coetum per nefas irrepunt, Dei cultui, animarum saluti, omnibusque ad optimum Christianæ Reipublicæ regimen pertinentibus, plurimum obesse noscuntur.

Clemens 4. prohibuit ... ne aliquem Clericum vltramontanum ordinarent ...

§. 2. Alias siquidem fe. rec. Clemens Papa IV. Prædecessor noster volens periculis animarum eorum obuiare, qui vinculo excommunicationis adstricti, aut apostatæ, seu irregulares, vel alias Ordinum sacrorum susceptione indigni, suam patriam, in qua de his haberetur notitia, fugientes, se in remotis partibus faciebant ad huiusmodi Ordines promoueri, statuit, vt nullus Episcoporum Italiæ de cetero aliquem vltramontanum Clericum ordinare præsumeret, nisi ab eodem Clemente Prædecessore, vel ab Episcopo, de cuius diœc. traxerat originem, ordinandus, vel in cuius diœc, beneficiatus existebat, per eius patentes literas causam rationabilem continentes, quare ipsum nolebat, aut nequibat

bat ordinare, specialem licentiam haberet, eos verò, quos contra præmissa contigisset ordinari, manere voluit absq; spe dispensationis super hoc a Sede Apostolica obtinendæ suspensos, ac ordinantes condigna pœnitentia puniri.

§. 3. Cum autem non sine graui animi nostri molestia, Nobis innotuerit, quàmplures Vltramontanos suæ salutis immemores Deiq; timore postposito, ad Ordines prædictos dimissorialibus literis, seu etiam cum titulo patrimonij ficto, vel fiduciario, seu etiam falso, cum maximo bonorum omnium scandalo, se promoueri fecisse. Nos innumeris, quæ ex minus canonica Clericorum ordinatione huiusmodi proueniunt, malis, quantum Nobis ex alto conceditur, prouidere volentes, prædictam Clementis Prædecessoris constitutionem, cum omnibus, & singulis in ea contentis approbantes, & innouantes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deq; Apostolicæ potestatis plenitudine, Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis & Episcopis in Italia existentibus tenore præsentium prohibemus, ne quouis prætextu, & ex quacumque causa, Hispanos, Lusitanos, Gallos, vel Germanos, aliosque quoscumque Vltramontanos, & ex quibusuis locis extra Italiam oriundos, non solum ad sacros, sed neque etiam ad minores Ordines, vel Clericalem characterem promouere audeant, seu præsumant, nisi dimissoriales suorum Ordinariorum literas a nostris, & huius Sanctæ Sedis nuncijs, seu Collectoribus in illis partibus commorantibus recognitas, probatas, & subscriptas habeant, eorumdemuè Nunciorum, seu Collectorum subscriptiones à dilecto filio nostro in Alma Vrbe Vicario in spiritualibus generali similiter examinatæ, recognitæ, & approbatæ fuerint, alias promouentes, ad annum ab exercitio Pontificalium, promoti vero, perpetuæ suspensionis pœnam, absque spe dispensationis a Sede Apostolica obtinendæ, incurrant eo ipso. Insuper promotos huiusmodi, ac etiam eos, qui cum falsis, vel fictis, aut fiduciarijs patrimonij oculis scienter se ad Ordines huiusmodi promoueri fecerint, non solum prædictis, verum etiam maioribus arbitrio nostro, & pro tempore existentis Romani Pontificis infligendis pœnis.

§. 4. Italos vero, si quos imposterum Clericali charactere insigniri, vel ad minores Ordines promoueri ab alieno Episcopo, cum falsis dimissorijs contigerit, etiamsi qualitatibus per Concil. Trident. Decretum cap. 16. sess. 23. requisitis præditi sint, nihilominus sequuta tamen prius desuper Iudicis Ecclesiastici declaratione, fori priuilegio minime gaudere, sed sæculari iurisdictioni, vt antea, plene in omnibus subiacere, & subiectos esse respectiue volumus.

§. 5. Sicque, & non aliter per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam, quauis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. In contrarium facien. non obstantibus quibuscumque.

§. 6. Per præsentes autem constitutioni rec. me. Pij Papæ II. Prædecessoris nostri contra male promotos editæ; nullatenus derogare intendimus, sed illam cum omnibus, & singulis in ea contentis, in suo robore, & efficacia permanere, perinde ac si præsentes non emanassent, decernimus.

§. 7. Vt autem præsentes literæ ad omnium notitiam facilius deuenire possint, volumus quod illæ, siue earum exempla in valuis Basilicarum Sancti Ioannis Lateranen. ac Principis Apostolorum de Vrbe, & Cancellariæ Apostolicæ, necnon in acie Campi Floræ, vt moris est, affixæ, omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctent, & afficiant, ac si vnicuique personaliter intimatæ fuissent.

§. 8. Quodq. earumdem transumptis, etiam manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud vbiq. adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

D. P. A. D. 12. Decemb. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 12. Decembris 1624. Pont. nostri Anno Secundo.

Publicatio. *Anno Millesimo sexcentesimo vigesimo quarto, Indictione septima Pontificatus Sanctissimi Domini N. D. Vrbani diuina prouidentia Papa VIII. die vero decima sexta mensis Decembris suprascriptæ literæ Apostolicæ affixæ, lectæ, & publicatæ fuerunt ad valuas Basilicarum Sancti Ioannis Lateranen. Principis Apostolorum, de Vrbe, ac Cancellariæ Apostolicæ acies Campi Floræ, per nos Alexandrum de Rocchis, & Fabium Emilianum Sanctissimi D. Papæ Cursores.*

XXXIV. *Brandimartius Latinus Pro Magistro DD. Cursor.*

Deputatio Ecclesiæ S. Mariæ Transtiberim in loco Ecclesiæ S. Pauli extra Vrbem stante suspicione pestis, vna cum concessione (cumulatiuè tamen) omnium Indulgentiarum, ac spiritualium gratiarum dictæ Ecclesiæ S. Pauli competentium.

Deputauit etiam *alias tres Ecclesias in Vrbe loco trium extra Vrbem consistentium, ex eadem causa hic Pont. vt in Constit. seqq. Et de Anno Iubilei vide Constitut. 16. Omnes gentes sup. pag. 31.*

Edita A. D. 1625.

V R B A N V S P A P A V I I I.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. PAterna Gregis cura, quam misericordiarum Pater, & consolationis Deus humilitati nostræ, nullo licet meritorum suffragio, commisit, à Nobis postulat, vt apertis abundantius præsenti Anno Iubilei Ecclesiæ thesauris, prouideamus, quo Grex ipse Thesauros huiusmodi per abundantiam, diuinæ gratiæ salubriter consequatur, & si quæ piuh eiusdem Gregis in præmissis desiderium impedire, seu retardare posse dignoscuntur, illa quantum Nobis ex alto conceditur, peculiari studio remoueamus.

§. 1. Cum itaque sicut non sine viscerum nostrorum commotione acceperimus, nonnulla Regni Siciliæ Ciuitates, Oppida, & Terræ innumeris malis, atque incommodis ob serpentem inibi pestiferæ contagionis morbum miserabiliter conflictentur, & propterea pro auertendo, quantum diuinæ bonitati placuerit, in hac Alma Vrbe nostra, totaque ditione Ecclesiastica, & reliquis Italiæ partibus huius pestilentiæ periculo euenire possit, vt Christifidelibus ad percipiendos spirituales eiusdem Iubilei fructus Ecclesiam Sancti Pauli extra muros Almæ Vrbis nostræ vnam ex quatuor ad id deputatis visitare volentibus, mora, atque impedimentum inferantur. Causa huius constitutionis.

§. 2. Ideirco pro pastorali, quam procurandæ eiusdem Gregis animarum saluti impendere tenemur sollicitudine spirituali Christifidelium prædictorum consolationi, benedicente Domino, consulere volentes, de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius auctoritate confisi Omnibus, & singulis vtriusque sexus Christifidelibus, qui Ecclesiam Sanctæ Mariæ Transtiberim loco Ecclesiæ Sancti Pauli prædictæ visitauerint, & præscripta, atque iniuncta pro consequendis spiritualibus eiusdem Iubilei fructibus adimpleuerint, quod omnes, & singulas indulgentias etiam plenissimas, & peccatorum remissionis, necnon pœnitentiarum relaxationes, aliasque gratias spirituales eisdem prorsus modo, & forma consequantur, cumulatiue tamen, non autem priuatiue, quoad Ecclesiam Sancti Pauli prædictam, quas consequerentur, si ipsam Ecclesiam Sancti Pauli visitarent, ibique perscripta, & iniuncta vt præfertur adimplerent, quodque ad effectum huiusmodi dicta Ecclesia S. Mariæ Transtiberim omnibus, & singulis Indulgentijs etiam plenarijs, & plenissimis stationibus, peccatorum remissionibus, pœnitentiarum relaxationibus, alijsq; quibusuis gratijs spiritualibus tam circa Altarium quorumcumque visitationem, quam in illis Missarum celebrationem, quibus Ecclesia Sancti Pauli extra muros huiusmodi vtitur, potitur, & gaudet, ac vti, potiri, & gaudere possit, & poterit quomodolibet in futurum, pari modo, & æque principaliter sine vlla prorsus differentia vti, potiri, & gaudere libere, & licite possit, & valeat, Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, & indulgemus. Concessio de qua in Rubr.

§. 3. Non obstan. nostra de non concedendis Indulgentijs ad instar alijsque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, statutisq. & consuetudinibus, ceterisque contrarijs quibuscumque. Contrariorum ablatio.

§. 4. Præsentibus ad nostrum beneplacitum dumtaxat valituris. Tempus durationis constit.

§. 5. Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Transumptorum fides.

Dat. Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die xxx. Ianuarij MDCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo. Dat. P. A. 8 [illegible]

Deputatio Ecclesiarum S. Mariæ de Populo S. Mariæ Transtiberim ac S. Laurentij in Lucina in Vrbe consistentium, loco Ecclesiarum S. Sebastiani, S. Pauli, & S. Laurentij extra muros positarum, Ac declaratio, quod visitantes septem Vrbis, & extra illius mœnia Ecclesias, tres prædictas loco illarum visitare possint cum concessione omnium Indulgentiarum, quæ in visitatione prædictarum Ecclesiarum consequi solent (cumulatiuè tamen) ob suspicionem pestis. XXXV.

Consimilem deputationem, & ex eadem causa factam ab eodem Pont. pro Ecclesia Sancti Pauli [illegible] ex quat. [illegible] quæ visitari solent Anno Iubilei, habes in Const. praeced.

Edita A. D. 1625.

V R B A N V S P A P A V I I I.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium. PAterna Dominici Gregis cura, quam misericordiarum pater, & totius consolationis Deus humilitati nostræ, nullo licet meritorum suffragio commisit à Nobis postulat, vt apertis abundantius præsenti Anno Iubilei Ecclesiæ thesauris, prouideamus, quo Grex ipse thesauros huiusmodi per abundantiam diuinæ gratiæ salubriter consequatur et si quæ primum eiusdem Gregis in præmissis desiderium impedire posse dignoscuntur, illa quantum Nobis ex alto conceditur, peculiari studio remoueamus.

§. 1. Cum itaque, sicut non sine viscerum nostrorum commotione accepimus, nonnulla Regni Siciliæ Ciuitates, Oppida, & Terræ innumeris malis, atque incommodis ob serpentem inibi pestiferæ contagionis morbum miserabiliter conflictentur, & propterea pro auertendis, quantum Diuinæ bonitati placuerit, ab hac Alma Vrbe nostra, totaque ditione Ecclesiastica, & reliquis Italiæ partibus [illegible] pestilentiæ periculis, euenire possit, vt Christifidelibus septem Ecclesias Almæ Vrbis nostræ, & extra illius muros deuotionis causa visitare volentibus circa eas, quæ extra muros huiusmodi sunt, mora atque impedimentum inferantur.

§. 2. Ideirco pro pastorali, quam procurandæ eiusdem Gregis animarum saluti impendere tenemur, sollicitudine spirituali Christifidelium prædictorum consolationi benedicente Domino consulere volentes, de omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius auctoritate confisi, Omnibus, &

 sin-

singulis vtriusq; sexus Christifidelibus, qui S. Mariæ de Populo nuncupatæ, loco S. Sebastiani, ac etiam S. Mariæ Transtyberim loco S. Pauli, necnon S. Laurentij in Lucina etiam nuncupati Ecclesias eiusdem Almæ Vrbis loco S. Laurentij Ecclesiarum extra muros huiusmodi visitauerint, & præscripta, atque iniuncta pro Indulgentijs, & alijs gratijs spiritualibus, quibus S. Sebastiani, ac S. Pauli, necnõ S. Laurentij Ecclesiæ extra muros huiusmodi decoratæ sunt consequendis adimpleuerint, quod omnes, & singulas Indulgentias plenarias, & peccatorum remissiones, necnon pœnitentiarum relaxationes, aliasq; gratias spirituales, etiam pro animabus defunctorum eisdem prorsus modo, & forma consequantur, cumulatiue tamen, non autem priuatiue quoad S. Sebastiani, ac S. Pauli necnon S. Laurentij Ecclesias extra muros huiusmodi, quas consequerentur, si ipsas S. Sebastiani, ac S. Pauli, necnon S. Laurentij Ecclesias extra muros visitarent, ibiq. præscripta, & iniuncta vt præfertur adimplerent, quodq. ad effectum huiusmodi S. Mariæ de Populo, ac S. Mariæ Transtyberim, necnon S. Laurentij in Lucina Ecclesiæ prædictæ omnibus, & singulis Indulgentijs etiam plenarijs, & stationibus, peccatorum remissionibus, pœnitentiarum relaxationibus alijsque quibuslibet gratijs spiritualibus, tam circa Altarium quorumcumque visitationem, quam in alijs Missarum celebratione, quibus S. Sebastiani, & S. Pauli, necnon S. Laurentij Ecclesiæ extra muros huiusmodi vtuntur, potiuntur, & gaudent, ac vti, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, pari modo, & æque principaliter, sine vlla prorsus differentia vti, potiri, & gaudere libere, & licite possint, & valeant, Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus & indulgemus.

Contrarijs non obstantibus.

§ 3. Non obstantibus nostra de non concedendis Indulgentijs ad instar, alijsq; Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, statutisq. & consuetudinibus, cæterisq; contrarijs quibuscumque.

§. 4. Præsentibus ad nostrum beneplacitum dumtaxat valituris.

§. 5. Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 30. Ianuarij 1625. Pontificatus nostri anno secundo

XXXVI. Erectio Custodiæ Bauariæ Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Obseruantia Reformatorum, in prouinciam Ordinis eiusdem S. Francisci Reformatorum Discalceatorum Bauariæ nuncupandam, conformis alijs Prouincijs Regnorum Hispaniarum, cum communicatione omnium gratiarum spiritualium, & temporalium dd. Prouincijs concessarum, ac nonnullis alijs ordinationibus pro bono istius Prouinciæ regimine.

De istis Fratribus vide ea notata ad Greg. XV. const. 8 Omnibus sup. pag. 287. Et ad huius Sanctiss. nost. Pont. const. 27. Romanus. pag. 45.

Edita An. D. 1625.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

SAcrosanctum Apostolatus ministerium humilitati nostræ, licet nullis meritorum suffragio, per ineffabilem diuinæ Sapientiæ prouidentiam commissum postulat, vt inter multiplices, grauissimasq; Apostolicæ seruitutis curas, illam peculiari studio amplectamur, per quam personæ sub suaui Religionis iugo S. [illegible] nostri obsequijs famulantes, feruentioribus in dies proficiant incrementis.

Causa huius motiui.

§. 1. Dum itaque, sicut accepimus, dilecti filij Fratres Ordinis Minorum S. Francisci de Obseruantia Reformatorum nuncupatorum Custodiæ Bauariæ, assiduis verbi Dei prædicationibus, continuaq; Sacramentorum Ecclesiasticorum administratione, necnon alijs spiritualibus exercitijs, vberes in vinea Domini fructus afferre noscantur

§ 2. Nos, vt Fratres præfati, in piorum huiusmodi operum exercitio perseuerare valeant, prouidere, ac felici illorum statui, quantum cum Domino possumus, per amplius consulere volentes; Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, custodiam prælatam in Prouinciam Ordinis eiusdem S. Francisci Reformatorum Discalceatorum Bauariæ nuncupandam, quæ Reformata, & aliis eorundem Fratrum Reformatorum Discalceatorum nuncupatorum Prouincijs Regnorum Hispaniarum conformis, & ad illarum instar esse.

§. 3. Necnõ sub cura immediata Ministri Generalis dicti Ordinis, ac eo Transalpinæ Nationis, & extra Italiam existente, eius Vicarij Generalis, necnõn & Commissarij Generalis iuxta bullam Vnionis prædicti, non autem Commissariorum Generalium eorundem Ordinis, & Regnorum, nec superioris vel inferioris Germaniæ, ita quod Minister, ac Vicarius, & Commissarius Generales præfati iuxta Bullam huiusmodi electi, [illegible] aut Commissarius Ordinis Reformatorum prælatorum visitare valeant, iurisdictione, auctoritate, & superioritate

§ 4. Cuiusq; Fratres iuxta declarationes felicis recordationis Nicolai III. & Clementis V. Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, viuere debeant.

§ 5 Et eum hac etiam, quod ex nūc Minister Prouincialis Prouinciæ Bauariæ huiusmodi omnem iurisdictionem, facultatem, & auctoritatem, tam in Fratres Ordinis prælati sibi subditos, quam circa nouarum domorum eiusdem Instituti in eadē Prouincia fundationem, seu erectionem, aut ædificationem, necnon etiam circa Nouitios, aliaq. in literis Apostolicis recolendæ mem. Gregorij Papæ XIII. & prædecessorum nostrorum contentis, prout alij Ministri Prouinciales aliarum Prouinciarum Fratrum eiusdem ordinis Reformatorum Discalceatorum nuncupatorum, in omnibus, & per omnia habeat.

§ 6. Ac tam ipsi, quam singularum domorum dictæ Prouinciæ Fratrum Minorum S. Francisci Reformatorum Discalceatorum nuncupatorum Bauariæ superiores, necnon singulares eorum, & cuiuslibet illarum personæ, omnibus, & singulis prærogatiuis, præeminentijs, priuilegijs, exemptionibus, immunitatibus, indultis, concessionibus, fauoribus & gratijs spiritualibus, & temporalibus, quibus alij quomodo Ministri Prouinciales, & aliarum domorum Regularium superiores, & singulares personæ vti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt, quomodolibet in futurum, pariter & pari modo, ac æque personaliter sine vlla prorsus differentia, vti, frui, potiri, & gaudere possint, & gaudeant.

§ 7. Quodq. nunc, & pro tempore existens Minister Generalis præfatus, aut Visitatores ab eo, & pro tempore mittendi, statuta, constitutiones, & ordinationes eiusdem Prouinciæ Bauariæ, aliusque domorum Regularium huiusmodi, nisi de cõsensu maioris partis Fratrum vocalium dictæ Prouinciæ Bauariæ in eorum Capitulis prouincialibus præstando alterare, vel immutare, aut eosdem Fratres ab eorum modo viuendi, dummodo iuxta easdem declarationes viuant distrahere.

§ 8. Necnon quod Fratres ordinis eiusdem S. Francisci de Obseruantia nuncupati, intra limites eiusdem, seu alterius Prouinciæ existentes, collecturas, seu quæsturas ad domos regulares eiusdem Prouinciæ Reformatorum Discalceatorum Bauariæ spectantes exceptis eis a Fratribus dictæ Prouinciæ Bauariæ in dicto eorũ Capitulo Prouinciali forsan concedendis occupare, aut eosdem Fratres Reformatos Discalceatos Prouinciæ Bauariæ huiusmodi desuper perturbare nullo vnquam tempore possint, nec valeant, Apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuò erigimus, & instituimus.

§. 8. Et insuper eidem Ministro Generali, vt Ministrum Prouincialem, Custodem, & Diffinitores dictæ Prouinciæ Bauariæ creare, & eligere, ceteraq. omnia, & singula in præmissis, & circa ea necessaria, & quomodolibet opportuna, & si talia sint, vel fuerint, quæ magis specialem, specificam, indiuiduam, & expressam requirerent mentionem, facere, decernere, ordinare & exequi libere, & licite possit, & valeat, plenam, liberam, & amplam auctoritatem, & tenore præmissis concedimus, & impartimur, etiam, & facultatem, ita tamen, vt Fratres Prouinciæ huiusmodi, cõstitutionibus, & ordinationibus in Capitulo, siue Congregatione generali factis, quæ strictiori obseruantiæ non aduersentur, subiaceant, ad illarumque obseruationem omnino teneantur.

§. 9. Decernentes Prouinciam per præsentes erectam, & institutam huiusmodi decretis, & declarationibus a Nobis, & Romanis Pontificibus, prædecessoribus, & successoribus nostris, pro reformationibus, & custodijs Italiæ emanatis, seu emanandis nullatenus subiectam, & comprehensam esse, vel fore, ac Prouincialem, Custodem, & Definitores, aliosq; Superiores, ac Fratres Prouinciæ per præsentes erecta, & institutæ, a quoquam, quauis etiam Archiepiscopali, aut Episcopali, vel etiam maiori auctoritate fungentes, desuper molestari, inquietari, perturbari, aut impediri non posse

Clausula sublata.

§. 10. Sicq; per quoscumq; Iudices, & Commissarios ordinarios, vel delegatos, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane, quicquid secus super his à quoquã quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Claus. derog.

§ 11. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, etiam dicti ordinis, ac [illegible] Prouinciarum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis, eidem ordini, & Prouincijs, illorumq. & illarum superioribus, & personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis clausulis, & decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis, quibus omnibus, & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisq; contrarijs quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris die 1 Martij 1625. Pontificatus nostri anno secundo.

XXXVII Definitio quoad Imagines nondum a Sede Apostolica Canonizatorum, vel Beatificatorum cum radijs, splendoribus, & laureolis proponendas, vel tabellas, & luminaria ad eorum sepulchra apponenda, & cum attestationibus, desuper proponendis, recipienda, & asseruanda, siue eorum miracula in imprimendis libris enarranda.

Feria V. die 13. Martij Anno a Natiuitate D. N. IESV Christi MDCXXV.

In Generali Congregatione S. Romanæ, & Vniuersalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico in Vaticano coram S. D. N. D. Vrbano diuina prouidentia Papa VIII. ac Illustriss. & Reuerendiss. DD. S. R. E. Cardinalibus, aduersus hæreticam prauitatem Inquisitoribus generalibus à S. Sede Apostolica specialiter deputatis.

Edita Ann. Dom. 1625.

SAnctiss. D. N. solicite animaduertens abusus, qui irrepserunt, & quotidie irrepere non cessant in colendis quibusdam cum Sanctitatis,

citrarie, aut Martyrij fama, vel opinione defunctis, qui, & si neque Canonizationis, neque Beatificationis honore insigniti sint ab Apostolica Sede, eorum tamen Imagines in Oratorijs, atque Ecclesijs, alijsque locis publicis, ac etiam priuatis, cum laureolis aut radijs, seu splendoribus proponuntur, miracula, & reuelationes, aliaque beneficia, a Deo per eorum intercessiones accepta, in libris rerum ab ipsis gestarum enarrantur, & ad illorum sepulchra, tabellæ, imagines, & res aliæ ad beneficia accepta testificanda, & lampades, & alia lumina apponuntur.

Prohibitio vetita proponendi Imagines cum laureolis aut radijs, vel splendoribus.

§ 1. Volensque proinde huiusmodi abusibus, pro debito officij pastoralis, occurrere, re etiam cum Illustriss. & Reuerendiss. DD. Cardinalibus, contra hæreticam prauitatem in vniuersa Republica Christiana generalibus Inquisitoribus communicata, & mature considerata, ac discussa, declarauit, statuit, & decreuit, ne quorumuis hominum, cum sanctitatis, seu martyrij fama (quacumque illa sit) defunctorum Imagines, aliaque prædicta, & quodcumque aliud, venerationem, & cultum præseferens, & indicans, in Oratorijs, aut locis publicis, seu priuatis, vel Ecclesijs tam secularibus, quam regularibus, cuiuscumque Religionis, Ordinis, Instituti, Congregationis, aut Societatis apponantur, antequam ab Apostolica Sede Canonizentur, aut Beati declarentur, & (si quæ appositæ sunt) amoueantur, prout eas statim amoueri mandauit.

Libros etiam illa continentes imprimendi.

§ 2. Ac pariter imprimi de cætero inhibuit libros eorumdem hominum, qui sanctitatis, siue Martyrij fama, vel opinione (vt præfertur) celebres e vita migrauerint, gesta, miracula, vel reuelationes, seu quæcumque beneficia tamquam eorum intercessionibus a Deo accepta continentes, sine recognitione, atque approbatione Ordinarij, qui in ijs recognoscendis, Theologos, aliosq. pios, ac doctos viros in consilium adhibeat, & ne deinceps fraus, aut error, aut aliquid nouum, ac inordinatum in re tam graui committatur, negotiū instructum ad Sedem Apostolicam transmittat, eiusq. responsum expectet. Reuelationes verò, & miracula, aliaq. beneficia supradicta, quæ in libris horum hominum vitam, & gesta continentibus, hactenus sine recognitione, atque approbatione huiusmodi impressa sunt, nullo modo approbata censeri voluit, madatq. Sua Sanctitas.

Tabellasque Imagines, & lumina ad eorum sepulchra apponendo.

§ 3. Ad horum hominum sepulchra, vetuit etiam, ac inhibuit, Tabellas, atque imagines, ex cera, aut argento, seu ex alia quacumque materia, tam pictas, quam fictas, atque exsculptas appendi, aut alligi, & lampades, siue alia quæcumque lumina accendi, sine recognitione ab Ordinario omnino, prout supra facienda, Sediq. Apostolicæ referenda, ac probanda.

Declaratio predictis.

§ 4. Declarans, quod per suprascripta, præiudicare in aliquo nō vult, neque intendit ijs: qui aut per communem Ecclesiæ consensum, vel immemorabilem temporis cursum, aut per Patrum, virorumq. sanctorum scripta, vel longissimi temporis scientia, ac tolerantia Sedis Apostolicæ, vel Ordinarij, coluntur.

Præuentionem deputatio.

§ 5. Vt autem præmissa diligentius obseruentur, vniuersis, ac singulis, tam Ordinarijs, quam hæreticæ prauitatis Inquisitoribus districte præcipit, vt in sua quisque Diœcesi, vel Prouincia sedulo perquirant, ne sine approbationibus prædictis, Imagines cum memoratis signis exponantur, aut miracula, reuelationes, ac beneficia prædicta publicentur, aliaue contra superius disposita fiant.

Pœnarum in transgressores impositio.

§ 6. Transgressores verò, si Regulares fuerint, priuationis suorū officiorum, ac vocis actiuæ, & passiuæ, necnon & suspensionis a diuinis: si verò Clerici seculares, priuationis pariter suorum officiorum, suspensionis a diuinis, & ab administratione Sacramentorum, executioneq. suorum ordinum respectiue, alijsq. arbitrio prædictorum Ordinariorum, seu Inquisitorum pro modo culpæ infligendis pœnis plectendo.

Et de eorum Impressores.

§ 7. Qui verò libros impresserint, aut Imagines pinxerint, sculpserint, seu quoquomodo effinxerint, vel formauerint, cæteriq. Artifices circa præmissa qualitercumque delinquentes, prædicta omnia amittant, & insuper pecuniarijs, alijsq. etiam corporalibus pœnis, iuxta criminis grauitatem, eorumdem Ordinariorum, seu Inquisitorum arbitrio afficiantur.

Derogatio contrariorum. Ut fides transumptis publicationis facta Romæ.

§ 8. Contrarijs quibuscumque non obstantibus.

§ 9. Et ne præmissorum ignorantia possit ab aliquo prætendi, voluit, vt Decretum huiusmodi, seu illius exemplum ad valuas Basilicæ Principis Apostolorum Vrbis, ac in acie Campi Floræ affixū omnes perinde arctet, atque afficiat, ac si vnicuique personaliter intimatum fuisset.

Fides transumptorum.

§ 10. Quodq. præsentium transumptis etiam impressis, manu Notarij publici subscriptis, ac sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Io. Antonius Thomasius Sanctæ Romanæ, & vniuersalis Inquisitionis Not.

Publicatio.

Anno 1625. Indict. 7. Pontificatus Sanctiss. D. N. D. Vrbani diuina prouidentia Papæ VIII anno eius 2. die vero 4. mensis Aprilis, supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valuas Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ, vt moris est, per me Brandemartem Latinum S. D. N. Papæ Curs.

Octauius Spada Mag. Curs.

Sequitur declaratio præinsertæ prohibitionis.

Declaratio de quo in rub.

POstmodum verò idem Sanctiss. D. N. à quibusdam reuocari in dubium accepit, an Tabellas, & Imagines, quas in posterum offerri contigerit, recipere, & antea oblatas conseruare liceret. Sanctitas Sua, quæ tantummodo voluit, occurrendo abusibus, qui irrepere videbantur, certiorem parare viam ad eorum in terris gloriā, quorum sanctimoniam diuinæ clementiæ placuerit admirādis operibus illustrare; re prius cum Illustriss. & Reuerendiss. DD. Cardinalibus contra hæreticam prauitatem generalibus Inquisitorib. cōmunicata, præsenti Decreto declarauit. Quod sicut numquam prohibuit, nec suæ intentionis fuit prohibere oblationem, receptionemq. Tabellarum, & Imaginum huiusmodi, ita, vt nulli deinceps hæsitationi locus relinquatur, statuit in præsentiarum, & decernit, vt quoties ad aliquam Ecclesiam, aut Oratorium, locumue alium publicum secularem, seu regularem Tabellas, & Imagines, aliudue simile quispiam detulerit, ac intercessione hominum inter Sanctos, vel Beatos non adscriptorum, quamuis cum martyrij, vel sanctitatis fama demortuorum, optata se impetrauisse dixerit, liceat Ecclesiasticis personis, Ecclesiarum, locorumue prædictorum curæ Præpositis, Tabellas, & Imagines, siue pictas, siue ex quauis materia fictas, atque alia quæcumque collatæ gratiæ fidem facientia simul cum deferentium, aliorumq. qui conscij fuerint attestationibus accipere, atque approbantibus Ordinarijs, ad quos referre itidem omnia teneatur, in secreto aliquo, seorsum ab Ecclesia, loco custodire, ibidemq. iam antea collocare, & asseruare, vt si quando Dominus talium virorum merita Beatificationis, seu Canonizationis honore in terris decorare voluerit, extent huiusmodi sanctitatis qualescumque probationes, Apostolicæ Sedis iudicio tunc examinandæ, contrarijs quibuscumque non obstantibus.

Io. Antonius Thomasius S. Rom. & vniuers. Inquisitionis Not.

Anno 1625. Indictione 8. Pontificatus Sanctiss. D. N. D. Vrbani diuina prouidentia Papæ VIII. die vero 30. mensis Octobris, supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valuas Principis Apostolorum Vrbis, ac in acie Campi Floræ, vt moris est, per me Brandemartem Latinum S. D. N. Papæ Curs. *Publicatio.*

XXXVIII.

Pastoralis, & pia adhortatio ad Catholicæ Ecclesiæ Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos, vt ipsi, & Christifideles omnes bonis operibus muniti, omnipotentem Deum pro pace, & concordia inter Christianos Principes inducenda, & Christiani populi incolumitate assequenda efficacibus precibus exorent.

V R B A N V S   P A P A   V I I I.

Edita A. D. 1625.

Venerabiles Fratres salutem, & Apostolicam benedictionē.

Narrat Principes esse discordes & bellorum tempestate turbari.

TOrrentes vltionis Omnipotentis exercent Europam, & furente discordiarum turbine concutiuntur fundamenta Orbis terrarum. Consurgunt Principes indignantes de solijs suis, & Nationes ardentes odio, sitiunt sanguinem, & ad arma properant. Armata hæresis existimauit abscondi non posse acceptarum cladium ignominiam, nisi in templorum incendijs, non patitur in Germania conquiescere Religionem quamuis clarissimæ victoriæ triumphantem quin imo ostendit faces exitiales, & remota accersens auxilia, tempestates frementis Oceani Romano Imperio minatur. Belgium diuturnis bellis vexatum, vt intestina dissidia coerceat, nō potest propria viscera non laniare, eorumq. populorum internecionem, quos vellet paterno patrocinio tueri, cogitur appellare victoriam.

Et partim Italiam vastari.

§ 2. Hæc regio pacis, & religionis arx Italiæ, quæ exterarum prouinciarum calamitates misericors spectatrix lamentabatur, fit hac tempestate campus fertilis dolorum, & ea bellorum incendia in Valtellina, finitimisq. regionibus timet excitari, quæ nouissimi gentium sanguinis, & principatuum ... extinguat.

Et ita timet haereticorum contagionem se diffundere.

§ 3. Periculum autem est, ne hac arrepta occasione, pestiferum hæresum virus latius se diffundat, & animorum sanitatem corrumpat contagione impietatis. Quocumque enim animo bellum inter Christianos Principes geratur, non potest tanta moderatione administrari, quin plerumq. triumphos sceleri ferat, & naufragia Religioni. Iam verò audaces illæ hæreticorum ministrorum voces audiri sine lacrymis non possunt, qui impiam causam defendere se posse gloriantur framea Dei nostri, idest, potentia Principum Catholicorum. Neque solum hæc existimanda sunt damna, quia regionibus vastitatem, & animis perniciem parant, sed quia beatissimos triumphos creduntur adimere hoc tempore Christianitati.

Hæc plurimum ipsi dolori esse propterea pro Christiana Republica solum innumeris votis.

§ 4. Hæc tam vasta, & tam multa humanarum miseriarum scena, quodnam lacrymarum his oculis Pontificiæ caritatis spectaculū præbeat, facile coniicere potestis Venerabiles Fratres. Tamen neque enim eum deprecari cessamus, quæsumus, Dominum aliquando in tempestate, & turbine respicere; neque manibus querimonijs tempus ducimus, qui lamenta vt vbi destituta putamus habere potius solatia per eum, quam periclitantium auxilia. Accenditur velut ignis zelus noster, & si nostro sanguinis fortiter fuso opportuna est medicina ægrotanti Reipublicæ, gaudentes in proprio damno salute filiorum, vitam ipsam pro Dei gloria deuouemus. Omnipotentem cordium scrutatorem testamur. Nos Cæsarum triumphis anteferre eos Pontificum æmulatur, qui digni habiti sunt pro nomine IESV contumeliam pati, & diuinum Pastorem imitantes, animam suam posuerunt pro ouibus suis.

Omnem etiā adhibet curam pro componenda Principum dissidentiū pace.

§ 5. Cum autem non videatur eiusmodi holocaustis hoc tempore delectari Pontifex sempiternus, ea consilia dies, noctesq. meditamur, quæ habeant ea arma lucis ad profliganorum patrem discordiarum. Armamus quidem Ecclesiasticas legiones, ne opus Dei facere negligenter arguamur, at enim eodem tempore nullum prætermittimus officium, quo possit conciliari concordia Regum, & leniri furor armorum.

§ 6. Tan-

§. 6. Tandem postquam accuratissimis precibus flagitauimus pacem numinis dissipantis gentes, quæ bella volūt, decreuimus id remedium adhibere, quod in consimili rerum discrimine non semel peperit incolumitatem Orbi Christiano. Ergo nuper approbante Apostolico Senatu declarauimus Ecclesiæ vniuersæ Pastoralem sollicitudinem Cardinalitia legatione. Selegimus verò Franciscum Cardinalem Barberinum fratris nostri filium. Credimus Pontificia consanguinitas non leuem actori publicæ causæ adiungere auctoritatem. potrò autem allegantes eum, quem natura Nobis voluit esse charissimum, videmur luculentius paternum affectum testari generi humano. Nunquam certe Nos ei grauissimum hoc terrarum tumultuantium negotium mandaremus, nisi exploratum Nobis foret, eam illi mentem inesse, vt gloriam Dei, & populorum salutem existimet verum Ecclesiasticorum Principum thesaurum, ac triumphum. Nunc autem ille ad potentissimos Reges proficiscitur curaturus, vt exoptata Christianæ Reipublicæ concordia lætificet mœrentem Ecclesiam, & propugnacula communiat publicæ incolumitatis.

§. 7. Timidæ sunt cogitationes hominum, & consilia mortalitatis non raro ludibria existunt, nisi pater luminum cordibus nostris infundat Spiritum sapientiæ, & fortitudinis. Quare Venerabiles fratres in partem sollicitudinum nostrarum vocati, congregate hoc tempore populos, & quasi tubæ exaltate vocem vestram. Curtat Christiana plebs ad arma iustitiæ, muniatur sacco, & cilicio, quibus lorica salutis conficitur, & distringens gladium ancipitem orationibus conflatum, profliget legiones Inferni, vt pœnitentium Niniuitarum gemitus imitata leniat iram Dei furore suo terras arguentis. Tum autem eum orate, vt det verba sua in ore Apostolici Legati, ne pax, quæ Christi in Cælum redeuntis testamentum fuit, & hæreditas, a filijs discordiarum temere dilapidetur. Turris fortissima nomen Dñi, ad hanc confugiant iusti, & fides, quæ montes transferre, & maria potest perambulare, sentiet montes Syon esse in circuitu mysticæ Hierusalem, & Dominum potentem in prælio excubare in circuitu populi sui. Omnipotens Princeps pacis, qui arcum conteris, & confringis arma impiorum, in manu tua sunt corda dominantium, & sub te curuantur qui portant Orbem. Emitte e thesauris misericordiæ sempiternæ spiritum caritatis, qui Christianorum Principum voluntates conciliet. effice vt fœderatis potentium viribus, atque animis, in hac altissima terrarum specula canere quam citissime possimus classicum cæli, atque vel tanto armorū apparatu ad Regnum Dei propagandum plaudente concilio astrorum, & triumphante fide orthodoxa. Illustrissimi huius voti spem, & fiduciam præbere potest Omnipotens fidelium precibus exoratus Venerabiles fratres, a quibus plum hoc solatium expectamus vobisq. Apostolicam benedictionem peramanter impertimur.

Dat. Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 25 Martij 1625. Pont. nostri anno secundo.

XXXIX. Elargitio plenariæ peccatorum Indulgentiæ pro omnibus in Vrbe constitutis, qui Basilicam S. Petri, & Ecclesiam B. Mariæ Transtyberim deuote visitauerint, & ibi Deum pro suæ Ecclesiæ exaltatione, ab hostium conatibus defensione, hæresum extirpatione, Principum Christianorum vera pace, ac imminentium in Europa necessitatum auersione orauerint.

Iubilæum hi indixit pro tunc Ecclesię necessitatibus imminentibus Paul. V. vt hic sup. const. 106. & se, pag. 261. & const. 115. pag 271.

Generalem autem indictionem plenariæ Indulgentiæ pro currenti Anno Sancto hic idem Pontifex promulgauit, vt sup. in eius const. 16 Omnes. pag 31.

VRBANVS PAPA VIII.

Vniuersis Christifidelibus præsentes literas inspecturis, salutem, & Apostolicam benedictionem.

§. 1. Diuinæ misericordiæ foribus hoc sacrosancto Iubilęi Anno per Nos reclusis, teterrimus humani generis hostis, qui spiritualis ædificij ruinam assidue molitur, bellico furori ostium reserauit. Perstrepunt vbique arma, & populi, quos Christiana caritate feruentes, hoc præsertim tēpore charismata meliora æmulari optabamus, sæuius ira flammis incensi, mutuas in clades exardescunt.

§. 2. Nos verò, qui omnes paterna dilectione cōplectimur, Europæ fere vniuersæ, præcipue autem Italiæ, quæ illibatæ religionis studio, iure optimo gloriatur, ac tutissimum florens, diuturnæq. pacis exsilij domicilium, casus mirum in modum dolentes, & sanguinem, qui effundi iam cœpit, magna nostrarum consequitur copia lacrymarum.

§. 3. Quamquam verò, tot, tantisq. malis opportuna remedia adhibere cupientes, ea quæ officij nostri ratio poscebat, humanæque prudentiæ leges monere videbantur quantum in Domino potuimus, Pastorali sedulitate prouidimus, nihilominus fortiora præsidia nonnisi e Cælo sperantes, Patrem misericordiarum, quem iniquitates nostræ in iram concitauerunt, contriti, & humiliatis cordibus ducimus adeundum, vt in gentes, quæ eum non nouerunt, nō in filios iram suam effundat, vt recordetur, quia caro sunt, nec contra folium, quod vento rapitur, ostendat potentiam suam, vt excitatam sedet tempestatem, statuat procellam eius in auram, & sileant fluctus eius.

§. 4. Hoc autem vt fructuosius, & maiori cum spiritus ardore peragant, ex veteri Ecclesiæ Romanæ omnium Matris, & Magistræ more in præsentibus necessitatibus ad eiusdem Ecclesiæ thesauri largam dispensationem pro nostro pastorali munere confugiendum duximus.

§. 5. Itaque ex parte omnipotentis Dei Patris, & Filij, & Spiritus sancti, omnes, & singulos vtriusque sexus Christifideles in Alma Vrbe nostra constitutos, auctoritate Apostolica paterne, enixeq. requirimus, & monemus, ac in Domino hortamur ad infrascripta deuote peragendum, & adimplendum, necnon ad pias, ac feruidas ad Altissimum preces effundendum, vt per viscera misericordiæ suæ, Ecclesiam suam exaltare, eamque ab hostium conatibus, & insidijs defendere, hæresim extirpare, Principibus Christianis pacem, & veram concordiam donare, ac in necessitatibus huiusmodi subuenire dignetur.

§. 6. Nos enim de omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius auctoritate confisi, ex illa ligandi, atque soluendi potestate, quam Nobis Dominus, meritis licet minimè suffragantibus, contulit, Vniuersis, & singulis Christifidelibus in Alma Vrbe prædicta degentibus, qui solemni processioni, quam à Basilica Principis Apostolorum ad Ecclesiam Sanctæ Mariæ Transtyberim, feria quarta sequentis hebdomadæ, vnà cum venerabilibus fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, Christianorumq. Regum, & Principum apud Nos, & Sedem Apostolicam Oratoribus, omnibusq. Prælatis, & Proceribus, vniuersoque Clero, & populo agamus, interfuerint, vel qui eadem hebdomada Basilicam, & Ecclesiam huiusmodi, saltem semel visitauerint, ibiq. deuote, vt supra, Deum orauerint, necnon feria quarta, & sexta ac sabbato eiusdem hebdomadæ ieiunauerint, peccataq. sua confessi, in quolibet ex dictis diebus, vel Dominica immediate subsequenti, sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum reuerenter susceperint, quòd omnes, & quascumque præsentis Anni Iubilæi Indulgentias, & peccatorum remissionem, pœnitentiarumq. relaxationes consequantur, quas consequerentur, si omnes Ecclesias ad id deputatas personaliter visitarent, & alia in literis, indictionis eiusdem Iubilæi præscripta adimplerent, tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

§. 7. Regularibus autem personis vtriusq. sexus in Claustris perpetuo degentibus, necnon alijs quibuscumque tam laicis, quam religiosis secularibus, seu regularibus in carcere existentibus, vel aliqua corporis infirmitate, seu alio quocumque legitimo impedimento detentis, qui supra expressa, vel eorum aliqua præstare nequiuerint, vt Confessarius quem vt infra elegerint, prædicta omnia, & singula, vel eorum aliqua in alia pietatis opera commutare, eaq. iungere, quæ ipsi pœnitentes efficere poterunt, concedimus pariter, & indulgemus.

§. 8. Cupientes autem omnes Christifideles participes fieri huius pretiosissimi thesauri, vniuersis, & singulis vtriusque sexus tam Laicis, quam Ecclesiasticis secularibus, & regularibus cuiusuis Ordinis, Congregationis, & Instituti licentiam concedimus, & facultatem damus, vt sibi ad hunc effectum eligere possint quemcumque Presbyterum Confessarium tam secularem quam cuiusuis Ordinis regularem ex approbatis a dilecto filio nostro in Alma Vrbe Vicario in spiritualibus generali, qui eos ab omnibus excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsq. Ecclesiasticis sententijs, & censuris a iure, vel homine quauis causa latis, seu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminib., & delictis, quantumuis grauibus, & enormibus, etiam Nobis, & Sedi Apostolicæ, etiam in literis die Cœnæ Domini legi solitis contentis, atque aliàs per quascumque Rom. Pontif. prædecessorum nostrorum constitutiones, quarum ten. præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodocumque reseruatis, in foro conscientiæ, & hac vice tantum absoluere, & liberare valeant. Et insuper vota quæcumque (religionis, & castitatis exceptis) in alia pia, & salutifera opera commutare iniuncta tamen eis, & eorum cuilibet, in supradictis omnibus casibus pœnitentia salutari, alijsq. eiusdem Confessarij arbitrio infligendis.

§. 9. Non intendimus autem præsentes ijs quæ à Nobis, & Sede Apostolica, vel ab aliquo Prælato, seu Iudice Ecclesiastico excommunicati, suspensi, & interdicti, seu alias in sententias, & censuras incidisse declarati, vel publice denunciati fuerint, nisi intra tempus huiusmodi satisfecerint, aut cum partibus concordauerint, vllo modo suffragari posse, aut debere.

§. 10. Non obstan. constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, præsertim quibus facultas absoluen. in certis tunc expressis casibus, ita Rom. Pontifici pro tempore existenti reseruatur, vt nec etiam similes, vel dissimiles Iubilæi, Indulgentiarum, & facultatū huiusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant, necnon regula nostra de non conceden. Indulgentijs ad instar, ac quorumcumque Ordinum, & Congregationum, siue Institutorum regularium iuramento confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis, eisdem Ordinibus, & Congregationibus, atque Institutis quomodolibet concessis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis eorumq. totis ten. specialis, specifica, & indiuidua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, aut expressio habenda, vel quæuis alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum ten. præsentibus pro sufficienter expressis, & ad verbum insertis, habentes ad formam eorum traditam pro seruata habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expres-

sè derogamus, ceterisque contrarijs quibuscumque.

§.11. Volumus autem, vt præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 21. Aprilis M. DC. XXV.

XL. Quòd Fratres Ordinis Eremitarum S. Augustini in Hispania, & Indijs, ad Doctoratus, seu Magisterij in sacra Theologia gradus promouendi, ab Examinatoribus in Capitulo Generali à Priore generali deputandis examinentur, ad effectum, vt Magistralibus exemptionibus, & dignitate gaudere possint. Cum extensione Constitutionis Clementis VIII. qua sublata fuerunt vota ex gratia concessa in Capitulis Prouincialibus in quibusdam Prouincijs Hispaniarum, & Indiarum, ad omnes Prouincias Italiæ.

De numero, electione, & qualitatibus Magistrorum sacræ Theologiæ in Prouincijs Italiæ eligendorum statuit Greg. XIII. const. 83 Dominicum, sup. to. 2 pag 351. Et de his Fratribus scripsi sup ad Alexan. 4 const 6. Licet. to 1 pag 111. Præter quæ scias, ordinationes Congregationis Siciliæ approbasse Paul. V. sup. to 3. const. 99. Exponi. pag 258. & S D N. reuocasse omnia priuilegia, quibus gaudebant Assistentes Vltramontani expleto eorum officio in const. 61. Romanus. vbi de huiusmodi Assistentibus notaui, & alia indicabo.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. ROmanus Pontifex in sacra B. Petri Sede à Domino constitutus, ex iniuncto sibi munere, religiosos viros, qui spretis huius sæculi vanitatibus, diuini numinis obsequijs sub suaui Religionis iugo sese manciparunt, præcipua benignitate complectens, in his, quæ prosperæ, feliciq. eorum directioni conducunt, sedulò inuigilat, quæ verò in hoc impedimento esse dignoscuntur, pastorali sollicitudine tollere procurat, prout conspicit in Domino salubriter expedire.

§.1. Cum itaque (sicut accepimus) multi Ordinis Eremitarum Sancti Augustini Prouinciarum Hispaniarum, & Indiarum Religiosi doctrina, & meritis sufficientibus carentes nimieq. Doctoratus, seu Magisterij in sacra Theologia graduum in eisdem Prouincijs consequendorum ambitione ducti, partim ad Vniuersitates studiorum generalium, in quibus ad gradus huiusmodi suscipiendos leuissima fiunt examina, studiore recurrant: partim verò ne huiusmodi quidem examina apud vllam Vniuersitatem subeant, ac alijs etiam minus legitimis, & honestis rationibus ad eosdem gradus aditum sibi patefacere contendant, in non modicum Ordinis, & Prouinciarum huiusmodi præiudicium.

§.2. Nos præmissis, quantum Nobis ex alto conceditur, obulare, prosperoque Ordinis Prouinciarum huiusmodi statui, & directioni prouidere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris. Quòd de cetero perpetuis futuris temporibus, nullus Ordinis, & Prouinciarum huiusmodi religiosus, etiam prætextu licentiæ a quibuscumque Superioribus obtentæ, in quolibet studij generalis Vniuersitate ad hoc, vt inibi, ad Doctoratus, seu Magisterij in sacra Theologia gradum promoueatur, præsentari, aut gradum ipsum alias quoquomodo, vt suscipere deberet, ad effectum, vt Magistralibus exemptionibus, & dignitate, & Ordine gaudere possit, suscipere valeat, nisi prius præuio rigoroso examine ab Examinatoribus in partibus per dicti Ordinis Priorem generalem in Capitulo generali deputandis faciendo, etiam per aliquos actus literarios, ac etiam in his quæ a sacro Concilio Tridentino circa Prædicatores præcipiuntur, examinatus, & approbatus fuerit, Apostolica auctoritate tenore præsentium, statuimus, & ordinamus.

§.3. Mandantes propterea eisdem examinatoribus, vt præfertur, deputandis, in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis, necnon priuationis vocis actiuæ, & passiuæ, aliorumq. officiorum per eos obtentorum ipso facto incurrendis poenis, ne quempiam Ordinis, & Prouinciarum huiusmodi religiosum, doctrina & meritis sufficientibus ad huiusmodi gradus suscipiendos non præditum quoquomodo approbent, vel admittant.

§.4. Et nihilominus quascumque huiusmodi approbationes, aut ad gradus admissiones contra præsentium tenorem (quod absit) quandocumque, aut quomodocumque faciendas, nullas prorsus, & inualidas, nullinsq. roboris, & momenti fore, & esse, ac nulli prorsus suffragari posse.

§. Sicq. & non aliter in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, necnon irritum, & inane quicquid secus super his a quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, auctoritate, & tenore præsentium decernimus, & declaramus.

Contraria tollit. §.6. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, Ordinis, & Prouinciarum huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque indultis, & literis Apostolicis eorumdem Ordinis, & Prouinciarum religiosis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsq. efficacioribus, & insolitis, necnon irritantibus & alijs decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, si de illis specialis, specifica, & expressa mentio habenda esset, eorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficientes expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrarijs quibuscumque.

§.7. Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 24. Aprilis 1625. Pontificatus nostri Anno Secundo.

Sequitur Extensio Constitutionis Clem. VIII. qua sublata fuerāt vota ex gratia concessa in Capitulis Prouincialibus quarumdam Prouinciarum Hispaniæ, & Indiarum ad omnes Prouincias Italiæ.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

ALiàs per felicis recordat. Clementem Papam VIII. prædecessorem nostrum inter alia, accepto quòd in Prouincijs Bethica, Mexicana de Mechoacan del Perù, del Quinto noui Regni Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini, aut aliquibus illarum permulti vocem in electionibus ex gratia habuerant, ex quo propter magnum vocalium numerum in Capitulis prouincialibus vt plurimum confusiones, & perturbationes oriri solebant, idem Clemens prædecessor ad eas omnino tollendas, ac de cetero in perpetuum in quacumque dictarum Prouinciarum nulli præter eos, quibus de iure iuxta dicti Ordinis Constitutiones licebat, vocem in Capitulis prouincialibus haberent, sed ij, quibus ex gratia concessa esset, voce actiua omnino carerent, & ea nunc priuati essent, & esse censerentur, prout ipse Clemens prædecessor ex tunc illos, & eorum quemlibet priuauit, Apostolica auctoritate statuit, & ordinauit. Nuper verò Nos Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione statutum, & ordinationem huiusmodi ad Prouincias Italiæ dicti Ordinis sub certis modo, & forma tunc expressis extendimus, & ampliauimus, prout in ipsius Clementis prædictis, ac nostris desuper in simili forma Breuis expeditis literis, quarū tenō præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

§.2. Nunc autem prospero, feliciq. quarumcumque aliarum dicti Ordinis Prouinciarum statui, & directioni in præmissis quantum cum Domino possumus, obuiam ire volentes, Motu, scientia, & deliberatione similibus statutum, & ordinationem per Clementem prædecessorem huiusmodi facta, & per Nos extensa, & ampliata, vt præfertur, ad vniuersas Prouincias, & Cōgregationes totius Ordinis prædicti eadem auctoritate tenore præsentium rursus perpetuo extendimus pariter, & ampliamus; illaq. in vniuersarum Prouinciarum, & Congregationum huiusmodi Capitulis prouincialibus locum habere, & sic ab omnibus censeri.

§.3. Atque ita per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, irritumq. & inane quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. auctoritate etiam, & ten. prædictis decernimus, & declaramus.

Contraria tollit. §.4. Non obstan. constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis & singularum Prouinciarum prædictarum etiā iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, alijsque omnibus, & singulis, quæ in dictis literis concessa sunt, non obstare. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis haben. illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisq. contrarijs quibuscumque.

§.5. Volumus autem quòd præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem vbique prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 14. Septemb. 1628. Pontificatus nostri anno sexto.

Confirmatio Statutorum, pro Religionis Militiæ Christianæ sub titulo Conceptionis B. MARIAE Virginis institutæ gubernio editorum. XLI.

Hæc Statuta tibi non subijcio, quia eas fidè is apud has Milites legere.

Institulit hanc militiam istemet Pont. sup. in const 11. Imperscrutabilis, pag. 24. vbi notaui. Deputauitq. Iudicem probationum sup in const 27. Cum Nos nuper. pag. 46.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

ALiàs supplicationibus dilectorum filiorum nobilium virorum Ferdinandi Mantuæ, & Caroli Niuernen. Ducum, & Adolphi Comitis ab Althain Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati,

nati, vnam Militiam Christianam, nuncupandam sub titulo Conceptionis B. MARIAE Virginis Immaculatæ, ac sub Regula S. Francisci, necnon sub protectione SS. Michaelis Archangeli, & Basilij pro vno Magistro qui Magnus nuncupetur, ipsius Militiæ Caput, & Superior existat, necnon Militum, ac Ministrorum numero eidem Magistro beneuiso, Apostolica auctoritate sine eiusquam præiudicio perpetuò erigimus, & instituimus, eisdemq. Magistro, & Capitulo generali dictæ Militiæ, vt quascumque constitutiones, statuta, ordinationes, capitula, & stabilimẽta ad prosperam dictæ Militiæ directionem facientia, licita tamen & honesta, ac sacris Canonibus, Concilijque Tridentini decretis minime contraria ab hac tamen sancta Sede approbanda, condere, illaq. pro rerum, & temporum qualitate, & varietate, alterare, reuocare, mutare, moderari, corrigere, & alia de nouo condere liberè, & licitè possent, & valerent, dicta auctoritate concessimus, & indulsimus, & alias prout in nostris desuper sub plumbo expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Quæ cum illius condita, hoc Pont. confirmat. §. 2. Cum autem sicut dictus Carolus Dux Nobis nuper exponi fecit, nonnulla pro felici eiusdem Militiæ statu, atque gubernio, statuta nuper condita fuerint, illaq. pro inuiolabili eorum obseruatione Apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri plurimum desideret. Nos pijs dicti Caroli votis, quantum cum Domino possumus, annuere, illumq. specialibus fauoribus, & gratijs prosequi volentes, & à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsq. Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis, à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat cõsequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, statuta prædicta, dummodo tamen licita, & honesta, nec reuocata, aut sub aliquibus reuocationibus comprehensa sint respectiuè, sacrisq. Canonibus, & Concilij Tridentini decretis, ac constitutionibus Apostolicis, neque debitæ Nobis, & S.R.E. obedientiæ & fidelitati aduerientur, dicta auctoritate tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illisq. perpetuæ, & inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adijcimus, ac omnes, & singulos tam iuris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint in eisdem supplemus.

Eaq. obseruari decernit. §. 3. Decernentes, eadem statuta ab omnibus ad quos spectat, & in futurum spectabit, inuiolabiliter obseruari debere, irritumq. & inane quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorum derogatio. §. 3. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisq. contrarijs quibuscumque.

Dat. Romæ die 24. Maij. Dat. Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 24. Maij 1625. Pontificatus nostri anno secundo.

XLII. Beatificatio Serui Dei Andreæ Auellini Clericorum Regularium Congregationis Theatinorum, cum concessione Clericis dictæ Congregationis vbique existentibus, quotannis in die sui obitus Missam, & Officium de Communi Confessoris non Pontificis celebrandi.

Huiusmodi indultum celebrandi Missam, & Officium istis Clericis concessum extendit ad omnes in Ciuitate Neapolitana, ac Diœcesi, quæ ipsum in suum Patronum d. Beatum receperit, etiamq. Reliquias, ac statuam eiusdem in Capella Thesauri Ecclesiæ d. Ciuitatis debentes Sacra Rituum Congregatio, quæ etiam indultum prædictum extendit, prout in ipsius Congregationis Decretis videre poteris.

Edita A.D. 1625.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. IN Sede Principis Apostolorum, nullis licet nostris suffragantibus meritis, à Deo constituti, pijs fidelium votis, quibus virtutum Dominus in seruis suis honorificatur, libenter annuimus eaq. fauoribus prosequimur opportunis.

Supplicatione Præpositi Gen. & Clericorum ... beatificatio pro Andrea Auellino ... Cong. Clericis Beatificationem ... Missæ, & Officij celebrationem ... §. 1. Cum itaque, sicut pro parte dilectorum filiorum Præpositi Generalis, & Clericorum Regularium Congregationis Theatinorum nuncupatorum Nobis nuper expositum fuit, Venerabiles fratres S.R.Eccl. Cardinales Sacris Ritibus præpositi causam Serui Dei Andreæ Auellini eorumdem Clericorum Regularium à tribus Rotæ Auditoribus, ac deinde de mandato nostro ab eisdem Cardinalibus, referente dilecto filio nostro Carolo Emanuele S. Mariæ in Via Lata Diacono Cardinale Pio nuncupato discussam, cum vtrobique de validitate processuum, de sanctitate vitæ, ac de miraculis tam in vita quam in morte sufficienter constare pronunciatum fuisset, in tali statu censuerint habendam, vt ad solemnem ipsius Serui Dei Canonizationem quandocumq; deueniri possit. Præpositus verò, & Clerici prædicti pro eo, quem erga eumdem Seruum Dei Andream Auellinum gerunt deuotionis affectum, illum Beatum nuncupari, Officiumq. & Missam de eo, donec ad illius Canonizationem deueniatur, recitari posse summoperè desiderẽt.

Concessio de qua in rubr. §. 2. Nos pijs Præpositi, & Clericorum prædictorum votis, quantum cum Domino possumus annuere, illosq. specialibus fauoribus, & gratijs prosequi volentes, & à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsq. Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; De eorumdem Cardinalium consilio, vt idem Dei Seruus Andreas Auellinus Beatus nuncupari, deq. eo ab omnibus Clericis Regularibus huiusmodi vbique existentibus Officium, & Missa de Communi Confessoris non Pontificis ipsa die eius obitus celebrari, ac recitari liberè, & licitè possit, & valeat, Apostolica auctoritate tenore præsentium licentiam, & facultatem concedimus, & impartimur.

§ 3. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisq. contrarijs quibuscumque. *Contrariorum derogatio.*

§ 4. Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis, & personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ sigillo munitis eadem prorsus fides vbique adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. *Fides transumptorum.*

Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris die 10. Iunij 1625. Pontificatus nostri anno secundo. *Dat. P. A.D. die 10. Iun.*

XLIII. De Celebratione Missarum, ac de prohibitione illas moderandi seu reducendi absque Sedis Apostolicæ licentia. Necnon de earumdem oneribus perpetuis suscipiendis; Et de Religiosorum numero vltra redditus, & consuetas eleemosynas locorum Regularium non habendo.

Super his Decretis multæ postea sunt ortæ Dubitationes, quibus eadem Sacra Congregatio respondet, & Sanctiss. D. N. eas confirmauit, & approbauit, quas omnes mox tibi subijciam.

Edita A.D. 1625. CVm sæpè contingat, in quibusdam Ecclesijs tàm magnum Missarum celebrandarum numerum ex varijs defunctorum relictis, aut piorum eleemosynis impositum esse, vt illis pro singulis diebus præscriptis nequeat satisfieri; & tamen noua onera Missarũ in dies suscipiantur, indeque fiat, vt deperant piæ testantium voluntates, obstricta benefactoribus fides violetur, defunctorum animæ suffragijs priuentur, Ecclesijs debitus subtrahatur cultus, ac Christifideles graui scandalo affecti, plerumque à similibus caritatis operibus retrahantur. Cumq. his malis maximum inter cetera fomentum præbeat, aut quòd ij, qui Missas supra vires celebrandas suscipiunt, sperent illas breui ad pauciorem numerum à Superioribus reductũ iri; aut quòd Ecclesijs, forte pecuniarum absumpta, plerumq. onerosa remaneant onera Missarum absque vllo emolumento; aut quòd eleemosyna pro illis celebrandis sit adeò tenuis, vt non facile inueniantur, qui velint huic se muneri subijcere, & redditus Ecclesiæ, aut Monasterij adeo exigui, vt Sacerdos pro necessaria sua sustentatione nouis se oneribus obstringere compellantur: Sacra Congregatio Card. Conc. Trident. Interpretum animaduertens, facturam se rem Deo gratissimam, caritatique ac Iustitiæ maxime consentaneam, si pro viribus satagat hunc teterrimum abusum e Christiana Republica conuellere, atque eradicare: Sanctissimi D.N Vrbani diuina prouidentia PP. VIII auctoritate sibi specialiter attributa, infrascripta Decreta edidit. *Causa constitut.*

Prohibet Episcopis in Diœcesana Synodo, ac Generalibus in Capitulis ... §. 1. Ac primo districtè prohibet, atque interdicit, ne Episcopi in Diœcesana Synodo, aut Generales in Capitulis generalibus, vel alias quoquomodo reducant onera vlla Missarum celebrandarum, aut post idem Concilium imposita, aut in limine fundationis; sed pro his omnibus reducendis, aut moderandis, vel commutandis, ad Apostolicam Sedem recurratur, quæ, re diligenter perspecta, id statuet, quod magis in Domino expedire arbitrabitur: alioquin reductiones, moderationes, & commutationes huiusmodi, si quas cõtra huius prohibitionis formam fieri contigerit, omnino nullas atque inanes decernit.

Mandat quod ... §. 2. Deinde, vbi pro pluribus Missis, etiam eiusdem qualitatis, celebrandis plura stipendia, quantumcumque incongrua, & exigua, siue ab vna, siue a pluribus personis collata fuerunt, aut conferentur in futurum Sacerdotibus, Ecclesijs, Capitulis, Collegijs, Hospitalibus, Societatibus, Monasterijs, Conuentibus, Congregationibus, Domibus, ac locis pijs quibuscumque tam secularibus, quam regularibus, Sac. Congregatio sub obtestatione diuini Iudicij mandat, ac præcipit, vt absolute tot Missæ celebrentur, quot ad rationem attributæ eleemosynæ præscriptæ fuerint; itaut alioquin ij, ad quos pertinet, suæ obligationi non satisfaciant; quinimò grauiter peccent, & ad restitutionem teneantur.

§. 3. Id verò vt deinceps obseruetur exactius, & Sac. Congregatio eadem auctoritate reuocat priuilegia, & indulta omnia quibusuis personis, Ecclesijs, ac locis pijs, tàm secularibus, quàm regularibus, cuiuscumque Ordinis, Congregationis, & Instituti, quamcumque ob causam concessa, quibus indulgetur, vt certarum Missarum, vel Anniuersariorum celebratione, aut aliquibus collectis, seu orationibus, plurium Missarum oneribus in futurum suscipiendis satisfiat.

§. 4. Ac similiter, omne damnabile lucrum ab Ecclesia remouere volens, prohibet Sacerdoti, qui Missam susceperit celebrandam cum certa eleemosyna, ne eamdem Missam alteri, parte eiusdem eleemosynæ sibi retenta, celebrandam committat. *Prohibet sacerdoti qui missam celebrandam cum certa eleemosyna susceperit, missam alteri celebrandam committere, eleemosyna sibi retenta.*

§. 5. Præterea, ne in Ecclesijs, in quibus onera Missarum in perpetuum imposita sunt, Sacerdotes in eis, vt par est, adimplendis eo tepidiores, ac segniores reddantur, quòd onera huiusmodi, cum nulla, aut parua sint vtilitate coniuncta; statuit, atque decernit, vt pecuniæ, ac bona mobilia Ecclesijs, Capitulis, Collegijs, Hospitalibus, Societatibus, Congregationibus, Monasterijs, Conuentibus, ac locis omnibus tam secularibus, quam regularibus, atque illorum

per-

personis in futurum simpliciter acquirenda cum onere perpetuo Missarum celebrandarum, ab ijs, ad quos pertinet, sub pœna Interdicti ab ingressu Ecclesiæ ipso facto incurrenda a die realis acquisitionis statim deponi debeant penes ædem sacram, vel personam fide, & facultatibus idoneam ad effectum illa, seu illorum pretium quamprimum inuestiendi in bonis immobilibus fructiferis cum expressa, & indiuidua mentione oneris, quod illis annexum reperitur.

§ 6. Ac si eadem bona immobilia auctoritate Apostolica deinceps alienari contigerit, eorumdem pretium sub eadem pœna, vt supra, deponi, atque in alijs bonis stabilibus itidem fructiferis cum eiusdem oneris repetitione, atque annexione conuerti debeat.

§ 7. Ad hæc Sacra Congregatio quibusuis Capitulis, Collegiis, Societatibus, & Congregationibus, necnon omnibus, & singulis Ecclesiarum, ac piorum locorum, tam secularium, quam regularium Superioribus, vel alijs, ad quos pertinet, districte prohibet, ne imposterum onera perpetua suscipiat Missarum celebrandarum, seculares quidem sine Episcopi, vel eius generalis Vicarij, Regulares vero sine Generalis, vel Prouincialis consensu, & licentia in scriptis, & gratis concedenda; alioquin secularis, qui huius prohibitionis transgressor extiterit, ab ingressu Ecclesiæ interdictus sit eo ipso: Regularis vero pœnam priuationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, ac perpetuæ inhabilitatis ad alia de cetero obtinenda, vocisq. actiuæ, ac passiuæ, absque alia declaratione incurrat.

§. 8 Eleemosynas vero manuales, & quotidianas pro Missis celebrandis ita demum iidem accipere possint, si oneribus antea impositis ita satisfecerint, vt noua quoque onera suscipere valeant; alioquin omnino abstineant ab huiusmodi eleemosynis, etiam spõte oblatis in futurum recipiendis, & capsulas auferant ab Ecclesiis cum inscriptione illa, Eleemosyna pro Missis, vel alia simili, sub iisdem pœnis ipso facto incurrendis, ne fideles hac ratione frustrētur.

§. 9. Episcopus vero, seu eius Vicarius, aut Generalis, vel Prouincialis, vbi de licentia pro perpetuis oneribus fuerint requisiti, in singulis casibus diligenter inquirant de singulis Missarum celebrandarum obligationibus cuique Ecclesiæ, Monasterio, aut loco pio incumbentibus; nec antea assensum huiusmodi, aut licentiam præbeant, quam eis legitime constiterit, illius Sacerdotes tam nouo oneri suscipiendo, quam antiquis iam susceptis satisfacere posse; præcipuamq. rationem habeant, vt redditus, qui Ecclesiis, & locis piis relinquuntur, omnino respondeant oneribus adiunctis, secundum morem cuiusq. Ciuitatis, vel Prouinciæ, intelligantq. si in re tanti momenti desides, aut negligentes fuerint, in nouissimo die se huius prætermissi muneris rationem esse reddituros.

§ 10. Postremo Illustriss. Patres, non sine graui animi dolore intelligentes, mala fere omnia, quæ regularem disciplinam euertunt, ac præcipue nimiam hanc facilitatem fouent in oneribus Missarum supra vires suscipiendis, veluti ex infecta radice, pullulare ex maiori Regularium numero, quàm ferant redditus, & eleemosynæ cuiusque Monasterij; inhærentes Summorum Pontificum, ac Sac. Tridentini Concilij decretis hac de re editis, sanctissimi D. N. auctoritate præcipiunt, ac mandant omnibus, & singulis Generalibus, Prouincialibus, Commissarijs, Ministris, Præsidentibus, Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Guardianis, Vicarijs, & quibuscumque alijs Superioribus Monasteriorum, Conuentuum, ac Domorum Regularium bona immobilia possidentium, vel non possidentium, cuiuscumque Ordinis, Congregationis, & Instituti existentium intra fines Italiæ, & Insularum adiacentium, vt singuli, ad quos pertinet, in qualibet Prouincia, adhibitis duobus, aut tribus Regularibus sui Ordinis, vel Congregationis prçbatoribus, & rerum vsu peritioribus, bona immobilia, census, redditus, & prouentus, omnes, consuetas item eleemosynas, & obuentiones, tam communes Monasteriorum, Conuentuum, & Domorum eiusdem Prouinciæ, quam etiam singularibus personis religiosis assignatas, seu permissas, in communem vsum deinceps conferendas, decem annorum immediate præcedentium habita ratione, diligenter, & mature recognoscant, ijs omnibus detractis, quæ reparationes, præstationes, grandines, sterilitates, aliaue cuiuslibet generis onera consueuerunt absorbere.

§. 11. Eaq. omnia scripto fideliter exarata, idem Superior, cuius interest, in proximo Capitulo, seu Congregatione generali, vel prouinciali coram tribus Iudicibus ab ipsomet Capitulo, seu Congregatione deligendis proponat, qui, computatis huiusmodi redditibus, eleemosynis, & obuentionibus vniuersis, & oneribus, vt supra, detractis, sedulò examinent, quot religiosi homines, connumeratis etiam laicis, alijsq. necessarijs seruientibus, in vnoquoque Monasterio, Conuentu, & Domo regulari iuxta regionis, & proprij Instituti morem, victum, & vestitum, & medicinalia in commune habentes, competenter valeant sustentari. Tum eorumdem bonorum, redditum, eleemosynarum, & onerum præfatam notam ipsimet Capitulo, seu Congregationi exhibeant, vt in illo diligenter omnibus discussis, cuiusque familiæ, Monasterij, Conuentus, ac Domus regularis in singula quaque Prouincia certus earum tantùm personarum numerus, Patrum capitularium voto, præfigatur, quæ redditibus, eleemosynis, & obuentionibus, vt superiùs, sufficienter ali possint.

§. 12 Ne vero Superiores, qui id præstare debent, serius, aut remissius, quam par est, suo muneri satisfaciant, mandat Sac. Congregatio, vt intra annum, post proximum Capitulum generale, vel prouinciale computandum, omnia hoc de genere capitulariter gesta, in authenticam formam redacta, ad faciam ipsam Congregationem Concilij singuli mittant.

§. 13. Numerumq. familiæ, singulorumq. Conuentuum, Monasteriorum, & Domorum huiusmodi regularium, Capituli, seu Cõgregationis generalis, vel prouincialis sententia, & auctoritate præfinitum, iidem Superiores, tam Generales, & Prouinciales, omnes, quam locales perpetuò seruare omnino teneantur, nec possint illũ quoquomodo augere, etiam prætextu augmenti redditum, absque Sacræ ipsius Congregationis licentia. Superiores autem huiusmodi, qui prædicta omnia in præfixo termino non præstiterint, vel numerum, vt supra præscriptum, quouis modo augere præsumpserint, priuationis omnium officiorum, quæ tunc temporis obtinebunt, vocisq. actiuæ, ac passiuæ, & ad omnia suæ Religionis officia, & gradus inhabilitatis perpetuam pœnam eo ipso incurrere, atque alijs etiam grauioribus a Sede Apostolica infligendis Sacra Congregatio subiacere voluit & declarauit.

§. 14. Deinceps vero Monasterium, Conuentus, Domus, Congregatio, vel Societas Religiosorum, seu Regularium, nullibi recipiatur, nisi, præter alia ad id requisita, in singulis eiusmodi locis duodecim saltem Fratres, aut Monaci, seu Religiosi degere, & ex redditibus, & consuetis eleemosynis, detractis omnibus, vt supra, detrahendis, competenter sustentari valeant, ad præscriptum decreti fel. rec. Greg. XV. hac de re editi. Alioquin Monasteria, & loca huiusmodi post hac recipienda, in quibus duodecim Religiosi, vt supra, sustentari, atque inhabitare non poterunt, & actu non inhabitauerint, Ordinarij loci visitationi, correctioni, atque omnimodæ iurisdictioni subiecta esse intelligantur.

§. 15. Porrò, ne vllo vnquam tempore hæc in obliuionem, seu desuetudinem abeant, Superiores locales cuiusq. Monasterij, Conuentus, ac Domus regularis curare, atq. efficere teneantur sub pœna priuationis officij, vocisq. actiuæ, & passiuæ ipso facto incurrenda, vt in perpetuum, sexto quoque mense, idest feria secunda post primam Dominicam Aduentus & feria sexta post octauam Corporis Christi præsentes ordinationes in publica mensa perlegantur.

§ 16. Omnibus tàm Ecclesiasticis personis, cuiuscumq. sint ordinis, conditionis, & gradus, quàm laicis quocumque honore, ac potestate, præditis, præsentia Decreta declarandi, vel interpretandi facultate penitus interdicta.

§ 17 Non obstantibus quòd suprascripta omnia, & singula in præsentibus Decretis contenta, Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis in fauorem quarumcumque personarum, atque Ordinum tam Mendicantium, quàm non Mendicantium, Militiarum, etiam S. Io. Hierosolymitani, Congregationum, Societatum, ac cuiuslibet alterius Instituti, etiam necessario, & in individuo exprimendi, Ecclesiarum, Monasteriorum, Cõuentuum, Collegiorum, Capitulorum, Hospitalium, Confraternitatum, & aliorum quorumcumque, tam secularium, quam regularium locorum, necnon aliorum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis, etiam Mari Magno, seu Bulla aurea aut aliàs nuncupatis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsq. efficacioribus, & insolitis clausulis, necnõ irritantibus decretis, etiam Motu proprio, & ex certa sciẽtia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut aliàs quomodolibet, etiam per viam communicationis, seu extensionis concessis, & iteratis vicibus approbatis, & innouatis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumq. totis tenoribus, & formis specialis, & indiuidua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales, mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma seruanda esset, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita obseruata, inserti forent, præsentibus pro expressis habens, quibus quo ad ea, quæ præsentibus aduersantur, illis aliàs in suo robore permansuris, Sacra Congregatio Sanctitatis Suæ auctoritate specialiter, & expresse derogat, cæterisq. contrarijs quibuscumque.

§. 18 Et ne præmissorum ignorantia a quoquam prætendi possit, voluit eadem Sacra Congregatio, vt præsentes ordinationes, in valuis Basilicarum S. Ioannis Lateranensis, & Principis Apostolorum de Vrbe, in acie Campi Floræ, vt moris est, affixæ, omnes, ad quos pertinet, ita arceant, & afficiant, ac si vnicuique personaliter intimatæ fuissent.

§. 19. Vtq. earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ die 21. Iunij 1625.

Cosmus Card. de Torres.

Prosper Fagnanus Sac. Congr. Secr.

Anno D.N. IESV Christi 1625. Indict. 8. Pontificatus autem in Christo patris, & D. N. D. Vrbani diuina prouidentia Papæ VIII. anno eius tertio, die vero 22. mensis Septembris suprascripta Decreta affixa, & publicata fuerunt ad valuas Basilicarum S. Ioannis Lateranen. & Principis Apostolorum, ac in acie Campi Floræ, vt moris est, per nos Camillum Fundatum, & Fabium Emiliatum Sanctiss. D.N. Pap. Curs. Publicatio.

Brancatius Latinus proglob. Sanctiss. D.N. Pap. ac S. Rom. & Vniuers. Inquis. pro Mag. DD. Curs.

Se-

Sequuntur dubia, ac declarationes aliquot Sacræ Congregationis Concilij S. D. N. Vrbani Papæ VIII. auctoritate edita super Decretis eiusdem Congregationis de Celebratione Missarum.

SVper primo Sacræ Congregationis decreto, de Celebratione Missarum, quo prohibetur, ne Episcopi in Diœcesana Synodo, aut Generales in Capitulis generalibus, vel alias quoquomodo, reducant onera vlla Missarum celebrandarum, aut post idem Concilium imposita, aut in limine fundationis.

Quæritur, quid si legatum sit ita tenue, vt non sit, qui velit onus illi iniunctum subire, &, si recurrendum sit, ad Sedem Apostolicā pro moderatione oneris, totum, aut fere totum insumendum sit pro expensis ad id necessarijs?

Et quid, si permittatur Episcopo in fundatione, vt possit huiusmodi onera moderari?

Secundò, super secundo eiusdem Congregationis decreto, quo cauetur, vt celebrentur tot Missæ, quot ad rationem tributæ eleemosynæ præscriptæ fuerint.

Quæritur, an verba illa (præscriptæ fuerint) intelligenda sint de præscriptione facta ab offerente, vel ab Ordinario?

Tertiò, an cum Ordinarius præscripserit eleemosynam congruā iuxta qualitatem loci, personarum, ac temporum, Sacerdotes accipientes stipendium minus congruo, teneantur Missas illis ab offerente præscriptas celebrare?

Quarto, an Sacerdotes qui tenentur Missas celebrare ratione beneficij, seu capellæ, legati, aut salarij, possint etiam manualem eleemosynam, pro Missis votiuis, aut defunctorum, recipere, & vnico Missæ sacrificio vtrique oneri satisfacere?

Quinto, Posito, quod Testator relinquat, vt celebrentur pro eius anima centum Missæ, absque vlla præscriptione eleemosynæ. Quæritur, an liberum sit hæredibus, eleemosynam sibi bene visam præscribere, an vero eadē eleemosyna præscribēda sit ab Ordinario.

Sexto, super tertio Congregationis decreto, in quo eadem Congregatio reuocat priuilegia, quibus indulgetur, vt certarum Missarum, vel Anniuersariorum celebratione, aut aliquibus collectis, seu orationibus, plurium Missarum oneribus in futurum suscipiendis satisfiat.

Quæritur, An verba (in futurum suscipiendis) intelligenda sint de oneribus suscipiendis post Priuilegium?

Septimo, super quarto eiusdem Congregationis Decreto, quo prohibetur Sacerdoti qui suscepit Missam celebrandam cum certa eleemosyna, ne eamdem Missam alteri, parte eiusdem eleemosynæ sibi retenta, celebrandam committat.

Quæritur, An permittendum sit Administratoribus Ecclesiarū, vt retineant aliquam eleemosynarum portionem pro expensis manutentionis Ecclesiæ, Altarium, instrumentium, paramentorum, luminum, vini, hostiæ, & similium?

Octauo, An hoc decretum habeat locum in beneficijs, quæ cōferuntur in titulum, idest, An Rector beneficij, qui potest per aliū celebrare, teneatur Sacerdoti celebranti dare stipendium ad rationem redditutuum Beneficij?

Decimo, An Sacerdotes, quibus aliquando offertur eleemosyna maior solita pro celebratione Missæ, debeant dare eamdem integra eleemosynam ijs, quibus Missas celebrandas committunt An vero satis sit, vt dent celebrantibus eleemosynam consuetam?

Vndecimo, super quinto eiusdem Congregationis decreto, quo inter cetera statuitur in hæc verba (eleemosynas vero manuales, & quotidianas pro Missis celebrandis) ita demum ijdem accipere possint, si oneribus antea impositis ita satisfecerint, vt noua quoque onera obire valeant; Alioquin omnino abstineant ab huiusmodi eleemosynis, etiam sponte oblatis, in futurum recipiendis, & capsulas auferant, &c.

Quæritur, An hoc decretum prohibeat absolutè, quo minus accipiant nouas eleemosynas ij, qui acceptis non satisfecerunt. & quid si congruo tempore possint omnibus satisfacere?

Duodecimo, quia si offerens eleemosynas, audito impedimento, consentiat, vt Sacerdos Missam celebret cum primum poterit?

Decimotertio, An pœna interdicti, & aliæ appositæ in eodē decreto afficiant tam eos, qui accipiunt eleemosynas cōtra formam ibi præscriptam, quam eos, qui non auferunt capsulas ab Ecclesijs, vt ibidem præcipitur?

Decimoquarto, An in hoc decreto comprehendantur illæ capsulæ, quæ apponi solent in Ecclesijs in die commemorationis omnium Sanctorum, & vulgò dicuntur (Casse de Morti)?

Decimoquinto, An Administratores Ecclesiæ magnæ deuotionis, & concursus possint eleemosynas pro Missis celebrandis accipere, si ijsdem Missis nonnisi post longum tempus satisfacere valeant, ne alias cultus Ecclesiæ, & deuotio, ac concursus fidelium, vt aiunt, minuantur?

Decimosexto, quia prohibitio dicti decreti videtur aliquibus directa solis Capitulis, Collegijs, Societatibus, Congregationibus, nec non omnibus, & singulis Ecclesiarum, & piorum locorum, tam secularium, quam regularium, Superioribus, de quibus fit expressa mentio, non autem priuatis Sacerdotibus, qui tamen comprehendi videntur sub clausula generali (& alija ad quos pertinet) supplicatur pro opportuna declaratione?

Decimoseptimo, super septimo eiusdem Sacræ Congregationis decreto, quo cauetur, vt in singulis monasterijs Religiosorum præfigatur numerus, qui ex consuetis redditibus, aut eleemosynis commodè possit sustentari.

Quæritur, An vbi hæc præfixio facta iam fuit in vim similis decreti san. mem. Pauli V absque tamen computatione reddituum cuiusq. religiosi, sit denuo facienda, nec ne?

Decimooctauo, An nouitij, ad habitum regularem admissi, possint admitti ad professionem in Monasterijs, in quibus, habita vt suprà, præfixione numeri, commode ali non possunt?

Decimonono, super vltimo, quo cauetur, vt nullibi recipiantur Conuentus regularium, nisi præter alia ad id requisita, duodecim saltem fratres in eis degere, & competenter sustentari valeant, ita vt alioquin subsint iurisdictioni ordinariæ

Quæritur, an hoc decretum, quod videtur editum in ordine ad celebrationem Missarum, comprehendat eas Religiones, quæ non consueuerunt onera Missarum recipere, vt sunt Religiones Capucinorum, ac Societatis IESV?

Vltimo, An idem decretum, vbi disponit, vt nullibi recipiantur Monasteria, nisi &c. habeat locum in Italia dumtaxat, ad quam est restrictum decretum proxime antecedens, an vero etiam extra Italiam?

Subsequuntur Declarationes, seu Responsiones ad supradicta Dubia.

SAcra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum, auctoritate sibi à Sanctiss. D. N. attributa, ad singula dubia superius proposita, ad hunc modum respondit, videlicet.

Ad primum, etsi legatum sit adeo tenue, nihilominus pro reductione oneris, vt supra impositi, ab ijs, ad quos pertinet, Sedem Apostolicam esse adeundam, quæ absque vlla impensa id statuet, quod magis in Domino e re esse iudicauerit; Veruntamen si in ipsa beneficij erectione exprefse cautum fuerit, vt liceat Episcopo iniunctum onus reducere, ac moderari, legem hanc fundationis, quam decreta hac de re edita non sustulerunt, esse validam, & obseruandam.

Ad secundum, esse intelligenda de præscriptione facta ab eo, qui eleemosynam tribuit, non autem ab Ordinario, Quòd si tribuens eleemosynam numerum Missarum celebrandarum non præscripserit, tunc tot Missas celebrari debere, quot præscripserit Ordinarius secundum morem Ciuitatis, vel Prouinciæ.

Ad Tertium, teneri.

Ad Quartum, Sacerdotes quibus diebus tenentur Missas celebrare ratione beneficij, seu capellæ, legati, aut salarij, si eleemosynas pro alijs etiam Missis celebrandis susceperint, non posse eadem Missa vtrique obligationi satisfacere.

Ad Quintum, censuit, vbi nullam certam eleemosynam testator reliquit, esse ab Episcopo præscribendam eleemosynam congruam, quæ respondeat oneribus missarum celebrandarum, secundum morem Ciuitatis, vel Prouinciæ

Ad Sextum, Ita esse intelligenda.

Ad Septimum, respondit, permittendum non esse, vt Ecclesiæ, ac loca pia, seu illorum Administratores, ex eleemosynis missarum celebrandarum vllam, vtcumque minimam portionem retineant ratione expensarum, quas subeunt in missarum celebratione, nisi cū Ecclesiæ, & loca ipsa alios non habent redditus, quos in vsum earumdem expensarum erogare licite possint, & tunc quam portionem retinebunt, nullatenus debere excedere valorem expensarum, quæ pro ipsomet tantum missæ sacrificio necessario sunt subeundæ, & nihilominus eo etiam casu curandum esse, vt ea pecunijs, quæ supersunt, expensis vt supra deductis, absolute tot missæ celebrentur, quot præscriptæ fuerint ab offerentibus eleemosynas.

Ad Octauum, non habere locum, sed satis esse, vt Rector beneficij, qui potest missam per alium celebrare tribuat Sacerdoti celebranti eleemosynam congruam, secūdum morem Ciuitatis, vel Prouinciæ, nisi in fundatione ipsius beneficij aliud cautum fuerit.

Ad Decimum, debere absolute integram eleemosynam tribuere Sacerdoti celebranti, nec vllam illius partem sibi retinere posse.

Ad Vndecimum, respondit, non prohibere absolute Ac propterea, etsi oneribus iam susceptis non satisfecerint, posse tamen noua etiam onera suscipere missarum celebrandarum, dummodo infra modicum tempus possint omnibus satisfacere.

Ad Duodecimum, quamuis onera suscepta infra modicum tempus adimpleri nequeant, si tamen tribuens eleemosynam pro aliarum missarum celebratione, id sciat, & consentiat vt aliæ tunc demum celebrentur, cum susceptis oneribus satisfactum fuerit, decretum non prohibere, quo minus eo casu eleemosyna accipiatur pro ijsdem missis iuxta benefactoris consensum celebrandis.

Ad Decimumtertium, has pœnas non habere locum, nisi in suscipiendis onera perpetua missarum celebrandarum sine licentia Episcopi vel eius generalis Vicarij, aut Generalis, vel Prouincialis.

Ad Decimumquartum, comprehendi.

Ad Decimumquintum. Non posse, nisi de consensu eorum, qui eleemosynas tribuunt, vt supra in responsione ad Duodecimum.

Ad Decimumsextum, comprehendi etiam priuatos, Sacerdotes.

Ad Decimumseptimum, numeri præfixionem esse iterum faciendam seruata forma vltimi decreti hac de re editi.

Ad Decimumoctauum, esse admittēdos ad professionem, si aliàs habiles existant, ac deinde in aliquo alio monasterio eiusdem Religionis esse collocandos vbi commode ali possint.

Ad Decimumnonum, censuit comprehendere.

Ad Vltimum, habere locum extra Italiam.

Cosmus Card. de Torres.

Prosper Fagnanus S. Congr. Secr.

In-

Indultum pro Fratribus S. Francisci de Obseruantia in partibus Indiarum Occidentalium existentibus expresse professis, quòd de suorum Superiorum licentia à quocumque Catholico Antistite de consensu Dioecesani ad omnes etiam Presbyteratus Ordines extra tépora, & non seruatis interstitijs promoueri possint.

De his Fratribus habes sup. ad Const. 23. Leo. X. Ite, & vos tom. 1. pag. 433. Vide etiam Const. seq. quæ incipit ad Apost.

Edita A.D. 1625.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. CVM sicut dilectus filius Commissarius in Romana Curia generalis Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci de obseruantia nuncupatorum Nobis exponi fecit, eiusdé Ordinis Sancti Francisci professores in Indiarum Occidentaliú partibus commorantes assidua in Sacramentorum Ecclesiasticorum administratione, continuisque Verbi Dei prædicationibus, & alijs spiritualibus exercitijs vberes in vinea Domini fructus inibi afferant, & propterea quò ipsi Fratres dicti Ordinis Sancti Francisci dictis partibus commorantes, in piorum operú huiusmodi exercitio vtilius, & melius continuare valeant, eisdem Fratribus per Nos desuper indulgeri summoperè desideret.

§. 2. Nos eiusdem Commissarij generalis votis quantum cum Domino possumus, benigne annuere, ipsumque specialibus fauoribus, & gratijs prosequi volentes, ac Domorum, seu Conuentuum Ordinis Fratrum Sancti Francisci in eisdem partibus existentium singulares personas à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & poenis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat cósequen. harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eiusdem Cómissarij generalis nomine super hoc Nobis humiliter porrectis inclinati, Omnibus, & singulis eiusdem Ordinis Sancti Francisci, in partibus Indiarum Occidentalium, huiusmodi tantum existen. expresse professis, vt de Superiorum suorum licentia, à quocumque quem maluerint Catholico Antistite gratiam, & concessionem Apostolicæ Sedis habente in propria Dioec. residente, vel in aliena de Dioecesani loci consensu Pontificalia exercente per eos eligendo ad omnes etiam sacros, & Presbyteratus Ordines extra tempora ad id à iure statuta, ac interstitijs à Sacro Concilio Tridentino designatis minimè seruatis, annique circulo non expectato, etiamsi in vnoquoq; ex dictis sacris Ordinibus suscepto antequã ad alium promoueantur, se minime exercuerint, dummodò tamen ad id idonei reperiantur, & seruatis alias seruandis promoueri & promoti in illis etiam in Altaris ministerio ministrare liberè, & licite possint, & valeát, Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, & indulgemus, ac facultatem impartimur.

§. 3. Non obstan. fel. rec. Gregorij XIII & Gregorij XIV. Rom. Pont. Prædecessorum nostrorum, alijsque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisq. contrarijs quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, quòd præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris die xxx. Iunij 1265. Pontificatus nostri Anno II.

XLV. Confirmatio, & approbatio Constitutionis Gregorij XV. de electione sũmi Rom. Pont. ac Cæremonialis continentis illius ritus.

Constitutionem de electione habes sup. nu. 13. pag. 291. Ac ensi, vbi tibi notaui quæ ad eius materiam pertinent; Approbationẽ vero eiusdem Cæremonialis habes Const. 19. Decet. sup. p. 297. & cũ ipsi Cæremoniale impressũ pro maiori lectoris cõmoditate.

Edita A.D. 1625.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. AD Romani Pontificis prouidentiam spectare dignoscitur, vt ea, quæ salubriter à Prædecessoribus suis, præsertim Sedis Apostolicæ, vniuersalis Ecclesiæ decori, & vtilitati conducentia, statuta sũt, firma, & incócussa quamũ ea Alto cócedit, perseuerẽt.

§. 1. Cum igitur formam in eiusdem Pontificis electione seruandam sacrorum Conciliorum decretis, & varijs Apostolicis Constitutionibus sæpius præscriptá felicis recordationis Gregorius Papa XV. Prædecessor noster Pastorali sollicitudine permotus, vt res tanti ponderis postulabat, perfectiùs dirigendam duxerit Constitutione desuper edita cuius tenor est talis, Gregorius Episcopus seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam Aeterni Patris Filius, Magister, & Legislator Christus Dominus, &c.

Omis. tenor. residuum, quia eum habes supra pag. 291.

§. 2. Et successiue idem Gregorius Prædecessor Cæremoniale ritus dictæ Electionis continens de eius mandato compositum confirmauerit, cuius tenor sequitur, Gregorius Episc. seruus seruorum Dei, Ad perpetuam rei memoriam. Decet Romanum Pontificem.

Relic. tenorem Const. & ipso Cæremoniali habes vbi sup. p. 297.

§. 3. Nos qui vt rei tam arduæ negotium ritè, & rectè procederet, & absolueretur, intentis studijs desiderauimus, cum primum (nullis licèt suffragantibus meritis) ad Summi Apostolatus apicem assumpti fuimus, animo reuoluentes quantam in omnium animis Constitutionis executio, & Cæremonialis prædictorũ vsus approbationẽ excitarit, vt Constitutio, & Cæremoniale prædicta nostra etiam confirmatione roborata, inuiolabiliter semper obseruentur prouidere cupientes, ex mera animi nostri deliberatione, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, ac de Ven. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium consilio, & assensu, Constitutionem, & Cæremoniale prædicta cum omnibus, & singulis in eis, & eorum quolibet contentis clausulis, & decretis hac nostra perpetuò valitura constitutione, Apostolica auctoritate perpetuò confirmamus, & approbamus.

§. 4. Eaque etiam perpetuò in omnibus futuris Romanorum Pontificum electionibus firmiter, & inuiolabiliter obseruari præcipimus, & mandamus, ac derogationem in eadem Constitutione dicti Gregorij Prædecessoris insertam, semper vigere, a suamque vim perpetuis futuris temporibus obtinere decernimus. — Eaq. perpetuò in futuris Pont. electionibus seruari præcipit.

§. 5. Non obstantibus, quatenus opus sit, ea in parte, qua præsentibus aduersentur recolendæ memoriæ Alexandri Papæ III. similiter Prædecessoris nostri in Lateranen. quæ incipit Licet de vitanda, & quibuscumque alijs etiam in vniuersalibus Concilijs editis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & Consuetudinibus etiam immemorabilibus, ac omnibus illis, quæ dictus Gregorius Prædecessor in Constitutione, & Cæremonialis confirmatione prædictis voluit non obstare; quibus omnibus, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quæuis alia expressio ad hoc seruanda foret, omnium, & singulorum tenores, ac si de verbo ad verbum exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, illis quoad reliqua omnia, quæ Constitutioni dicti Gregorij, & Cæremoniali prædictis, & huic nostro præcepto, mandato, & decreto non sunt repugnantia in suo robore permansuris harum serie de simili plenitudine potestatis derogamus, & derogatum esse volumus, & hanc nostram derogationem suum pariter effectum perpetuò consequi iubemus, cæterisque contrarijs quibuscumque. — Contraria omnia tollit.

§. 6. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis, approbationis, præcepti, mandati, decreti derogationis, voluntatis, & iussionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius, se nouerit incursurum. — Decretumq. poenale super addit.

Dat. Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo sexcentesimo vigesimo quinto, quinto Kal. Februarij, Pontificatus Nostri Anno Tertio. — Dat. P. A. 3. die 28. Ianuarij.

✠ Ego Vrbanus Catholicæ Ecclesiæ Episcopus. — Papa subscripsit.

† Ego Franciscus Maria Episc. Ostiensis S. R. E. Card. à Monte promitto, voueo, & iuro. — Cardinalium subscript.

†

† Ego Oct. Episc. Portuen. S.R.E. Card. Bandinus. promitto, voueo, & iuro

† Ego Io. Baptista Episc. Albanen. S.R.E. Card. Detus promitto, voueo, & iuro.

† Ego B. Episcopus Sabinen. Cardinalis Beuilaqua promitto, voueo, & iuro.

† Ego A. Episcopus Prænestin. Cardinalis Perettus promitto, voueo, & iuro,

†

†

†

† Ego Dominicus Cardinalis Gimnasius tit. Sancti Laurentij in Lucina promitto, voueo, & iuro.

†

† Ego C. Card. Madrutius tit. S. Cæsarei promitto, voueo, & iuro.

†

† Ego Scipio tit. S. Chrysogoni presb. Cardinalis Burghesius Maior Penitentiarius, promitto, voueo, & iuro.

† Ego Io. Garsia tit. SS. Quatuor Coronatorum presbyter Card. Millinus promitto, voueo, & iuro

† Ego Marcellus tit. SS. Quirici, & Iulittæ presb. Card. Lantes promitto, voueo, & iuro.

†

† Ego Io. B. tit. S. Cæciliæ presb. Card. Lenius promitto, voueo, & iuro.

†

† Ego D. tit. S. Martini in Montibus Card. Riuarola promitto, voueo, & iuro.

†

† Ego Fr. Augustinus S.R.E. presb. Cardinalis tit. S. Mariæ de Aracæli promitto voueo, & iuro.

† Ego Gaspar tit. S. Crucis in Hierusalem presb. Card. Borgia. promitto, voueo, & iuro.

†

† Ego Fr. Felix tit. S. Anastasiæ presb. Card. Asculanus promitto, voueo, & iuro.

†

† Ego Gabriel tit. s. Bartholomæi in Insula presb. Card. de Treio promitto, voueo, & iuro.

†

†

† Ego Iulius tit. S. Sabinæ presb. Card. Sabellus promitto, voueo,

ueo, & iuro.

† Ego Melchior tit. S. Mariæ de Pace presb Card. Kleſellus promitto, voueo, & iuro.

† Ego S. presbyter Cad. S. Suſannæ S.R.E. Bibliothecarius promitto, voueo, & iuro.

†

† Ego Guido tituli Sanctæ Mariæ de Populo presbyter Cardinalis Bentiuolus promitto, voueo, & iuro.

†

†

† Fr Deſiderius tit. SS. Duodecim Apoſtolorum Card. de Cremone promitto voueo, & iuro.

† Ego Ludouicus tit. S. Laurentij in Dameſo presb Card. Ludouiſius, S.R.E. Vicecancellarius, & Sanctiſs. D. N. Summator promitto, voueo, & iuro.

† Ego Coſmus tit. S. Pancratij presb. Card. de Torres promitto voueo, & iuro.

†

†

† Ego F. A. Cardinalis s. Honuphrij S. R. E. presb. Cardinalis promitto, voueo, & iuro,

† Ego Laurentius tit s. M. in Aquiro S. R.E. Cardinalis Magalotus promitto, voueo, & iuro.

† Ego Aloyſius tit. s. Pudentianæ presbiter S. R. E. Cardinalis Caetanus promitto, voueo, & iuro.

† Ego Dionyſius tit. Sanctiſs. Trinit. in Monte Pincio Cardinalis da Marquemont promitto, voueo, & iuro.

†

†

† Ego Laudiuius Cardinalis s. Sixti promitto, voueo, & iuro.

†

†

†

† Ego Io. Dominicus Spinula Cardinalis s. Clementis promitto, voueo, & iuro.

† Ego Iacobus Ceualerius S.R.E. presb. Cardinalis s. Euſebij promitto, voueo, & iuro.

†

†

†

†

†

†

† Ego C. s. Mariæ in Via lata Diac. Cardinalis Pius promitto, voueo, & iuro.

† Ego M. S. Euſtachij Diac. Card. de Sabaudia Promitto, voueo, & iuro.

†

† Ego Alexander Sanctę Marię in Coſmedin Diaconus Cardinalis Vrſinus promitto, voueo, & iuro,

†

†

†

†

† Ego Franciſcus S. Angeli in Foro Piſcium Diaconus Cardinalis Boncompagnus promitto, voueo, & iuro.

† Ego Hippolytus S. Mariæ Nouæ Diaconus Card. Aldobrandinus S.R.E. Camerarius promitto, voueo, & iuro.

†

† Ego P. Maria Burgheſius Diac. Cardinalis tit. s. Gregorij promitto, voueo, & iuro.

† Ego L. ss. Viti, & Modeſti Diaconus Cardinalis Biſcia promitto, voueo, & iuro.

†

Anno à Natiuitate Domini Noſtri Ieſu Chriſti Milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo ſexto Indictione Nona, die vero ſexta Menſis Iulij, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & Domini noſtri D. VRBANI diuina prouidentia Papæ VIII. Anno eius Tertio ſupradictæ literæ lectæ, & publicatæ fuerunt ad Valuas Baſilicarum Sancti Ioannis Lateranenſis, Principis Apoſtolorum de Vrbe, Cancellariæ Apoſtolicæ, & in Acie Campi Floræ per me Tarquinium Malonum Curſorem, & per me Brandimartem Latinum Prælibati Sanctiſs. D. N. PP. ac Sanctæ Romanæ, & Vniuerſalis Inquiſitionis Curſorem, &c.

Auguſtinus de Bolis Romanus pro D. Mag. DD. Curſorũ.

XLVI. Indultum, quòd Seruus Dei Franciſcus Borgiæ, olim Dux Gandiæ, & deinde Religioſus profeſſus, ac tertius Præpoſitus Generalis Societatis Ieſu, Beatus nuncupari, & in die ſui obitus Miſſa celebrari, & officium de Communi Confeſſorum non Pontificum in Eccleſijs, & Domibus regularibus dictę Societ. recitari poſſit.

Quæ plura de Societate indicaui ſupra in Conſt. Pauli III Regimini, tom 2 pag. 538. & conſt. 159. Pauli V. In Sede ſup. tom. 3. pa. 273

Edita A. D. 1625.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Alias à Nobis emanarunt literæ tenoris ſubſequentis videlicet Vrbanus Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. In Sede Principis Apoſtolorum, nullo meritorum noſtrorum ſuffragio à Domino conſtituti, pijs fidelium votis, quibus virtutum largitor in ſeruis ſuis honorificatur, libenter annuimus, eaque fauoribus proſequimur opportunis.

§. 1. Cum itaq; ſicut dilectus filius noſter Gaſpar tituli Sanctæ Crucis in Hieruſalẽ Presbyter Cardinalis Borgia nuncupatus Nobis nuper expoſuit, Venerabiles Fratres Noſtri S R.E. Cardinales Sacris ritibus præpoſiti cauſam Serui Dei Franciſci Borgiæ olim Ducis Gandiæ, ac poſtea Religioſi profeſſi, & tertij Præpoſiti Generalis Societatis Ieſu à tribus Rotæ Auditoribus, inſtante cla. me. Philippo III Hiſpaniarum Rege Catholico, necnon Regnorum eiuſdem Philippi Regis Proceribus, Ciuitatibus, Vniuerſitatibus, ac demum Præpoſito Generali eiuſdem Societatis & deindè de mandato Noſtro ab eiſdem Cardinalibus, referente dilecto filio Franciſco S. Angeli in Foro Piſcium Diacono Card Boncompagno nuncupato diſcuſſam, cum de validitate proceſſuum, de ſanctitate vitæ ac denique de miraculis ſufficienter conſtare pronunciaſſent, in tali ſtatu cenſuerint habendam, vt ad ſolemnem ipſius Serui Dei Canonizationem quandocumque deueniri poſſit. *Congregatio Cardinalium ſac. rituum præpoſitorum cenſuerunt ad canonizationem Serui Dei Franciſci Borgiæ quandocumque deueniri poſſe.*

§. 2. Gaſpar verò Cardinalis, ac Præpoſitus, & Presbyteri dictæ Societatis pro eo, quem erga eumdem Dei Seruum Franciſcum Borgiam gerunt deuotionis affectum, Illum Beatum nuncupari, ac Officium, & Miſſam de eo, donec ad illius Canonizationem deueniatur, recitari ſummoperè deſiderent. *Gaſpar Card. Borgia, & Soc. prædictæ illum Beatũ nuncupari, ac Officium, & Miſſam de eo*

§. 3. Nos pijs Gaſparis Cardinalis, ac Præpoſiti Generalis, & Presbyterorum prædictorum votis, quantum cum Domino poſſumus, annuere, illoſque ſpecialibus fauoribus, & gratijs proſequi volentes; ac ſingulares Præpoſiti, & presbyterorum prædictorum perſonas à quibuſuis excommunicationis, ſuſpen., & interdicti, alijſque Eccleſiaſticis ſententijs, cen., & pœnis a iure, vel ab homine quauis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequen. harum ſerie abſoluentes, & abſolutos fore cenſentes, huiuſmodi ſupplicationibus inclinati De eorumdem Cardinalium ſacris Ritibus Præpoſitorum conſilio, vt idem Dei Seruus Franciſcus Borgia Beatus nuncupari, deq; eo ab omnibus dictæ Societatis Ieſu Religioſis vbique exiſtentibus, necnon in ditionibus Familiæ illorum de Borgia ab omnibus Sacerdotibus, tàm ſæcularibus, quà regularibus Kal. Octobris, ipſo nempè die ſui obitus, Miſſa celebrari, ac Officiũ de Cõmuni Cõfeſſorũ non Pontificũ recitari iuxta rubricas Miſſalis, & Breuiarij Rom. reſpectiuè, liberè, & licite valeant Apoſtolica auctoritate ten. preſẽtiũ perpetuò cõcedimus, & indulgemus

§. 4. Non obſtan. conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ceteriſq; contrarijs quibuſcumque. *Contrarijſque derogat.*

§. 5. Volumus autem, vt præſentium tranſumptis etiam impreſſis Secretarij ipſius Societatis, vel Notarij publici manu ſubſcriptis, & perſonæ alicuius in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ ſigillo munitis, eadem prorſus fides in iudicio, & extra illud vbiq; locorum adhibeatur quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. *Tranſumptis etiam credi mandat.*

Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem ſub Annulo Piſcatoris die xxiij. Nouembris 1624 Pontificatus Noſtri Anno II. *Dat. die 23. Nouib. Pont. An. 2.*

§. 6. Nunc autem eoſdem Gaſparem Cardinalẽ, ac Præpoſitum, & Presbyteros amplioribus fauoribus, & gratijs proſequi volentes, & ſingulares Præpoſiti, & Clericorum prædictorum perſonas à quibuſuis excommunicationis, ſuſpen., & interdicti, alijſque Eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris, & pœnis a iure, vel ab homine quauis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequen. harum ſerie abſoluentes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus illorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati. De eorumdem Fratrum conſilio, conceſſionem, & indultum, deſuperq. confectas literas huiuſmodi, ad quoſcumque Sacerdotes ſæculares, ſeu cuiuſuis Ordinis, Congregationis, ſeu Inſtituti regulares, ad Eccleſias, ſeu domos regulares dictæ Societatis Ieſu accedentes, itaut Sacerdotes huiuſmodi in dictis Eccleſijs, ſeu domibus dumtaxat Miſſam, & Officium huiuſmodi ſeruata prædictarum literarum forma reſpectiue celebrare, & recitare poſſint, & valeant, eadem auctoritate ten. præſentium extendimus, ac concedimus pariter, & indulgemus. *Indultum prædictum modo amplians.*

§. 7. Non obſtan. omnibus illis, quæ in dictis noſtris literis voluimus non obſtare ceteriſque contrarijs quibuſcumque. *Contrarijſq; derogat.*

§. 8. Volumus autem, vt præſentium tranſumptis etiam impreſſis Secretarij ipſius Societatis, vel Notarij publici manu ſubſcriptis, & perſonæ alicuius in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ ſigillo munitis eadem prorſus fides in iudicio, & extra illud vbique locorum adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ *Et tranſumptis ſidem dari iubet.*

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem ſub Annulo Piſcatoris, die ij. Septembris M.DC.XXV. Pont. Noſtri Anno Tertio. *Dat. Pridie... Sep.*

Indultum pro Ordine Fratrum Capuccinorum Officium de S Conrado Tertij Ordinis Sancti Franciſci Profeſſore in die ſuæ feſtiuitatis recitandi ſub ritu ſemiduplici, & de communi vnius Confeſſoris non Pontificis.

Tres Ordines inſtituit S. Franciſcus, quorũ tertiũ pro ſæcularibus Tertiarijs nũcupatis inſtituit, & illius profeſſor fuit iſte Cõradus nõ autẽ Congregationis Fratrũ Regularium, qui etiam Tertiarij vocantur, vt notaui ſupra tom. 3. ad conſt. 5 Honor. 3. p. 80.

VR-

Editio A.D. 1625.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. DOMINI Nostri Iesu Christi, qui seruos suos æternæ gloriæ præmio donat in Cælis, vices quamquam immeriti gerentes, ex iniuncto Nobis pastoralis officij debito procurare tenemur, vt eorumdem seruorum Christi debita veneratio in dies magis promoueatur, & laudetur Dominus in Sanctis suis quamobrem fidelium quorumlibet præsertim verò sub suaui Religionis iugo Altissimo famulantium votis, quæ peculiarem Sanctorum huiusmodi cultum respiciunt, libenter annuimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Ad supplicationem Ordinis Fratrum Cappuccinorum. §. 1. Sanè nomine dilectorum filiorum Ministri generalis, ac Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Capuccinorum nuncupatorum Nobis nuper expositum fuit quod ipsi erga peculiarem, quem erga Sanctum Conradum tertij Ordinis eiusdem Sancti Francisci dum vixit, professorem, gerunt deuotionis affectu, & vt alios Christi fideles ad eiusdem deuotionis studium accendant, Officium de eodem Sancto Conrado die eius festo sub ritu Semiduplici recitare posse summopere desiderant. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, vt de opportuna in præmissis licentia prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

Hic Pont. licentiam concedit officium de communi vnius Confessoris sub ritu semiduplici die festi recitandi. §. 2. Nos igitur Ministri generalis, & Fratrum prædictorum laudabile eiusmodi desiderium plurimum in Domino commendantes, illosque specialibus fauoribus, & gratijs prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis a iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium duntaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati. De Vener. Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium sacris Ritibus præpositorum consilio, Vt de eodem Sancto Conrado die eius festo ab omnibus, & singulis Ordinis Minorum Sancti Francisci Religiosis vbique existentibus Officium sub ritu semiduplici de communi vnius Confessoris non Pontificis iuxta Rubricas Breuiarij Romani recitari, libere, & licite possit, & valeat, Apostolica auctoritate tenore præsentium licentiam, & facultatem perpetuo concedimus, & indulgemus.

Contrariis derogat. §. 3. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quibusuis etiam iuramento, confirmatione Apostolica vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Transumptis, eandem fidem. §. 4. Volumus autem quod præsentium transumptis, etiam impressis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 3. die 12. Septembris. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 12. Septembris 1625 Pontificatus Nostri Anno Tertio.

XLVIII. Beatificatio Serui Dei Felicis de Cantalicio Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Cappuccinorum, Ac Indultum quod de eo Missa celebrari, ac Officium recitari possit a Fratribus dicti Ordinis in Nancei Romaricomontis, & Cantalicij Oppidis existentibus, & Romæ ab omnibus ad Ecclesiam ipsius Ordinis, vbi Corpus eiusdem requiescit, confluentibus.

Hoc Indultum ad omnes Fratres dicti Ordinis vbique existentes extendit: postea hic idem Pont. vt in Const. seq. & deinde ad omnes Sacerdotes confluentes ad Ecclesias huius Ordinis. extendit, vt inf. Const. 86. Alias nomine.

Editio A.D. 1625.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. IN specula militantis Ecclesiæ, & Apostolicæ potestatis plenitudine, nullis licet nostris suffragantibus meritis, diuina prouidentia constituti, pijs fidelium votis, quibus virtutum Dominus in seruis suis honorificatur, libenter annuimus, eaque fauoribus prosequimur opportunis.

Multi Procuratores, ac Minister gen. Fratrum Cappuccinorum supplicare fecerunt Pont. vt B. Fr. Felicis de Cantalicio Beatus nuncuparet, ac de eo Missa, & Officium recitari posse indulgeret. §. 1. Sanè pro parte dilectorum filiorum nobilium virorum Maximiliani Bauariæ Sacri Rom. Imperij Principis Electoris, ac Caroli Lotharingiæ Ducum respectiue, necnon Francisci a Lotharingia Comitis Vademontani, dilectarumque in Christo filiarum nobilis Mulieris Elisabethæ Bauariæ Ducissæ, & Catharinæ etiam a Lotharingia Monasterij Sedi Apostolicæ immediate subiecti S. Petri de Romaricomonte Ordinis S. Benedicti Nullius seu Tullen. Diœc. Abbatissæ, necnō etiā Ministri generalis, & Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Cappuccinorum nuncupatorum Nobis nuper expositum fuit, quòd bo. me. Felix de Cantalicio eiusdem Ordinis dum vixit professor, multis, & eximijs virtutum, gratiarum, & miraculorum donis a Domino illustratus fuit. Quapropter Maximilianus, & Carolus Duces, ac Franciscus Comes, necnon Elisabetha Ducissa, & Catharina Abbatissa, ac Minister, & Fratres prædicti Nobis humiliter supplicari fecerunt, vt donec Canonizationis honor dicto Felici de Cantalicio ob eius eximiam caritatem, & excellentia merita, diuina aspirante gratia, Ab Apostolica Sede decernatur, Idem Felix de Cantalicio Beatus nuncupari, atque Officiū, & Missa de eo, vt infra recitari, & celebrari possit.

Ex voto Cardinalium ... §. 2. Quare Nos per Venerabiles Fratres nostros S. R. E. Cardinales sacris Ritibus præpositos, quibus eam examinandam demandauimus, maturè discussa, de eorumdem Cardinalium consilio, huiusmodi supplicationibus inclinati Vt ipse bo. me. Felix de Cantalicio Beatus nuncupari, Officiumq; & Missa de eo, tamquam de communi Confessoris non Pontificis iuxta rubricas Missalis, & Breuiarij Romani, hoc anno videlicet post præsentes literas emanatas, ab omnibus dicti Ordinis Fratribus vbique existentibus, hic autem Romæ etiam a confluentibus ad Ecclesiam eorumdem Fratrum die eorum Superioribus bene visa; in posterum verò die dumtaxat sui obitus in Ecclesijs Fratrum prædictorum, videlicet in Nancei ac prædicto Romaricomontis, necnon Cantalicij Oppidis ab eisdem Fratribus tantùm; Romæ vero vbi Corpus eiusdem requiescit, etiam ad Ecclesiam dictorum Fratrum confluentibus recitari, & celebrari respectiue, liberè, & licitè possit, & valeat, Apostolica auctoritate tenore præsentium licentiam, & facultatem concedimus, & impartimur. *... Romæ, Romaricomontis ac Cantalicij Oppidis existentibus Romæ vero vbi Corpus eius requiescit etiā confluentibus elargitur.*

Contraria remouet. §. Non obstan. constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Transumptis fidem dari mandat. §. 4. Volumus autem, quòd præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 3. die 1. Octob. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 1. Octobris 1625 Pontificatus Nostri Ano Tertio.

Sequitur extensio huius Indulti ad omnes Fratres d. Ordinis vbique existentes.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Editio A.D. 1626.

Refertur superiorem Constitutionem. NVper nomine dilectorum filiorum, nobilium virorum Maximiliani Bauariæ Sacri Romani Imperij Principis Electoris, ac Caroli Lotharingiæ Ducum respectiuè, necnon Francisci à Lotharingia Comitis Vademontani, dilectarumque in Christo filiarum nobilis mulieris Elisabethæ Bauariæ Ducissæ, & Catharinæ etiam a Lotharingia Monasterij Sedi Apostolicæ immediatè subiecti Sancti Petri de Romaricomonte Ordinis Sancti Benedicti Nullius, seu Tullen. Diœc. Abbatissæ, necnon etiam Ministri generalis, & Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Capuccinorum nuncupatorum Nobis exposito quod bo. mem. Felix de Cantalicio eiusdem Ordinis dum vixit professor, multis, & eximijs virtutum, gratiarum, & miraculorum donis a Domino illustratus fuerat, eaque propter Maximilianus, & Carolus Duces, ac Franciscus Comes, necnon Elisabetha Ducissa, & Catharina Abbatissa, ac Minister, & Fratres prædicti Nobis humiliter supplicari fecerant, vt donec Canonizationis honor dicto Felici de Cantalicio ob eius eximiam caritatem, & excellentia merita, diuina aspirante gratia ab Apostolica Sede decerneretur; Idem Felix de Cantalicio Beatus nuncupari, Officiumque, & Missa de eo recitari, & celebrari posset Nos huiusmodi supplicationibus tunc inclinati, de Ven. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium sacris Ritibus præpositorum consilio; Vt ipse bo. mem. Felix de Cantalicio Beatus nuncupari Officiumque & Missa de eo tamquam de communi Confessoris non Pontificis iuxta rubricas Missalis, & Breuiarij Romani eo anno ab omnibus dicti Ordinis Fratribus vbique existentibus, hic autem Romæ etiam a Sacerdotibus ad Ecclesias eorumdem Fratrum confluentibus die eorum Superioribus bene visa, in posterum verò die dumtaxat sui obitus in Ecclesijs Fratrum prædictorum, videlicet in Nancei, ac prædicto Romaricomontis, necnon Cantalicij Oppidis ab eisdem Fratribus tantum, Romæ verò vbi Corpus requiescit, etiam à Sacerdotibus ad Ecclesiam dictorum Fratrum confluentibus recitari, & celebrari respectiue libere, & licite posset, & valeret, licentiam, & facultatem Apostolica auctoritate concessimus, & impartiti fuimus, prout in Nostris desuper in simili forma Breuis expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continentur.

Extensio de quo in Rubr. §. 1. Nunc autem dilecti filij Procuratoris generalis dicti Ordinis, ac Ministri generalis, & Fratrum prædictorum nomine Nobis humiliter porrectis supplicationibus inclinati; de eorumdem Cardinalium consilio, Vt a Fratribus eiusdem Ordinis vniuersis, & singulis vbique existentibus, Romæ autem dumtaxat, & à Sacerdotibus ad Ecclesiam, vbi eiusdem Beati Felicis Corpus quiescit, confluentibus, vt præfertur, in die obdormitionis ipsius Beati Felicis Officium, & Missa de eo tamquam de communi Confessoris non Pontificis iuxta rubricas Missalis, & Breuiarij Romani recitari, & celebrari respectiue libere similiter, & licite possit, & valeat, licentiam, & facultatem dicta auctoritate tenore præsentium concedimus pariter, & impartimus.

Contraria tollit. §. 3. Non obstan. omnibus illis quæ in dictis literis voluimus non obstare, cæterisq; contrarijs quibuscumque.

Transumptis eadē fides adhibetur. §. 4. Volumus autem vt præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides vbique adhibeatur, quæ adhiberetur præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 3. die 9. Aprilis. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 11. Aprilis 1626. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

XLIX. Abrogatio omnium Indultorum, gratiarum, seu declarationum, quæ Obseruantiæ Regulæ S. Francisci quomodolibet contraria sunt. Ac approbatio Statutorum editorum in Capitulo generali Romæ die 17. Maij 1625 celebrato. Necnon confirmatio Statutorum Barchinonensium pro Vltramontana Familia, nouissime Segobiæ recognitorum, & approbatorum.

Hæc Statuta sunt inserta, & aliæ Ordinationes à Generali Ordinis Congregatione de Regulari Obseruantia facta, necnon Decreta a Congreg. à S. D. N. [illegible] Fratrum consultatiores propositæ emanata, hoc subsequuntur. Et hanc Regulam etiam ab ipso S. Francisco editam, confirmatam habes a Honor. III. const. 5. Solet. sup. tom. 1. pag. 80. vbi notata sunt plura, & postea declaratam fuisse scias a Nicol. III. in cap. exijt, de verb. signif. in 6. necnon a Clem. V. in clem. 1. eod. tit.

De istis autem Fratribus de Obseruantia vide const. 23. Leon. X. Ite & vos. d. [illegible] pag. 433. Quibus addo, quod Paul. V. eisdem ambitum om[illegible] prohibuit, vt sup. tom 3. const. 114. Admonemur. pag. 270. & Greg. XV deinde reuocauit q[illegible]cumque Præcedentias, & Paternitates præter Ordinis constitutiones auctoritate Apostolica confirmatas, concessas, vt in const. 41 Pastoralis officij sup pag. 324. Nouissime verò ab isto Sanctiss. Pont. confirmata fuit const. 47. Pauli [illegible] circa eleemosynam, quam quærere possunt Parochi Indiarum ab [illegible], quum Ecclesijs illorum Fratrum sepeliuntur, vt const. 21. Alias [illegible], hic sup pag. 37. Et quod [illegible] Patres expresse professi in Indijs Occidentalibus de suorum Superiorum licentia, ac Diœcesani consensu, Ordines a quolibet [illegible] recipere pariter indulsit in const. 44 Cum sicut pag. 61.

Datu A. D. 1625.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

SAcrosanctum Apostolatus ministerium humilitati nostræ, nullo licet meritorum suffragio, diuina dispositione commissum, postulat, vt inter gratissimas, multiplicesque Apostolicæ solli[citudinis] curas, illam peculiari studio amplectamur, per quam personæ sub suaui Religionis iugo Saluatoris, & Domini nostri obsequijs famulantes felicioribus in dies proficiant incrementis.

§. 1. Cum itaque sicut accepimus dilecti filij Fratres Ordinis Minorum Sancti Francisci de Obseruantia, assiduis Verbi Dei prædicationibus, continuaque Sacramentorum Ecclesiasticorum administratione, necnon alijs spiritualibus exercitijs, vberes in vinea Domini fructus iugiter afferre noscantur. Nos vt Fratres prædicti in tam laudabili operum exercitio eò alacrius perseuerent, quò amplioribus fuerint ab hac sancta Sede fauoribus muniti, prouidere, necnon felici illorum statui, quorum Nobis ex alto [illegible] edictum, consulere volentes, necnon statutis, & per eos in Capitulo generali proxime præterito decretis inhærentes, ac supplicationibus etiam dilecti filij Bernardini de Senis eiusdem Ordinis Ministri generali Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati Quod de cætero perpetuis futuris temporibus omnes, & singuli eiusdem Ordinis professores iuxta dicti Ordinis regulam, necnon declarationes a piæ me. Nicolao III & Clemente V. Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris desuper emanatas cum calopodijs, seu sandalijs apertis duntaxat incedere teneantur, neque alio pedum operimento siue panneo, siue alterius cuiuscumque materiæ existat, absque expressa licentia vti possint.

§. 2. Quodque integrum eorumdem professorum vestimentum, duabus tantum tunicis constet, & contexi debeat: Vna scilicet cum caputio, & alia sine caputio, vt eadem regula præscribit, neque eisdem Ordinis professores tertia tunica, seu camisia staminea, aut interula, seu sudarijs, vel alia quacumque re contra eiusdem regulæ tenorem, etiam in vim concessionis fel. record. Iulij Papæ II. etiam prædecessoris nostri, siue alio quouis prætextu, & ex quacumque causa vllo modo vti valeant Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo statuimus, atque declaramus.

§. 3. Prædictamque Iulij prædecessoris, & quascumque alias concessiones, seu indulta, tam per literas Apostolicas, & Motuproprio, quam viuæ vocis oraculo, & aliàs quomodolibet concessa eidem regulæ quomodolibet contraria ab[roga]mus.

§. 4. Decernentes præsentes literas semper, & perpetuò validas, firmas, & efficaces existere, & fore suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ab omnibusque dicti Ordinis Fratribus inuiolabiliter obseruari.

§. 5. Sicque, & non aliter, per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatij Apostolici Auditores vbique iudicari, & definiri debere ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quauis auctoritate [scienter], vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus prædicta Iulij prædecessoris, ac quibusuis alijs concessionibus, siue indultis huiusmodi, necnon constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrarijs quibuscumque. Datum Romæ Apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die prima Octobris 1625. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Sequitur approbatio Statutorum editorum in Capitulo generali Romæ celebrato die 17. Maij 1625.

Huiusmodi Statuta sunt inserta [illegible] ista Constitutione, vt videre poteris, & quia multum interest, & sunt generalia, ea posui ad verbum.

Datu A. D. 1625.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN supremo Apostolatus solio, meritis licet imparibus, diuina dispensatione præsidentes, ex incumbenti Nobis pastoralis Officij debito religiosorum Ordinum in Ecclesia Dei militantium prosperum statum, felicemque directionem, sinceris desiderantes affectibus ijs, quæ propterea piè, & prouide præsertim in eorum capitulis generalibus facta fuisse comperimus, vt firma perpetuo, & illibata remaneant, libenter cum a Nobis petitur Apostolici muniminis adijcimus firmitatem, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

§. 1. Cum itaque sicut dilectus filius Procurator generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Obseruantia nuncupatorum Nobis nuper exponi fecit, in Capitulo generali eiusdem Ordinis in domo Beatæ Mariæ de Araceli nuncupatæ de Vrbe prædicta Ordinis vltimo [illegible] celebrato, pro felici Fratrum ipsius Ordinis vtriusque familiæ gubernio, & directione nonnulla statuta edita fuerint, tenoris subsequentis, videlicet.

In Capitulo generali Ordinis vltimo Romæ celebrato, pro felici vtriusque familiæ directione edita fuerunt quædam statuta, quæ sequuntur.

Statuta pro vtraque Familia.

PRo publicis totam Prouinciam concernentibus negotijs, accedente etiam Definitorij consensu, Fratribus suis ad Curiam Romanam eundi facultatem, Prouinciales Ministri concedere possint: pro priuatis autem, auctoritatem hanc sibi nouerint esse negatam. Qui secus fecerit, pœnis a sanctæ memoriæ Clemente VIII. po[sitis] subiaceat.

Quæ licentia dari possit Fratribus Romam veniendi.

Oblati omnes, Donati, Tertiarij, ad Conuentus famulatum assumpti Caparonem seu Caputium, ieri deinceps non præsumant, sed vt ab omnibus dignoscatur Fratres non esse, calceatis incedant pedibus, habitum genua non excedentem, galerum, seu biretum in capite portent.

Statutum generale, quo decernitur, Capitulum intermedium, seu Congregationem habere plenam auctoritatem non continuandi Guardianos, sed prioribus amotis, alios instituendi etiam nulla interueniente causa, innouatur, & obseruatur. Ideò Guardiani omnes renunciationem suorum officiorum spontaneam, & ex animo, in scriptis mittere teneantur.

De auctoritate Congregationum erga Guardianos.

Prouincia Anglicana, quæ ob persecutiones Hæreticorum defecerat, pristino suo honori, & loco restituitur ita tamen, vt quia pauci adhuc in ea sunt Conuentus, & Fratres, donec augeatur numerus, [illegible] Custodiæ nomen retineat, cuius Custos generali Capitulo intersit, habeatque votum in eo.

Prouincia Anglicana restituitur.

Vtraque familia [illegible] accepti beneficij, & munificentissima liberalitate Excellentissimi Domini Marchionis de [illegible], eum Benefactorem [illegible], sicut iam ante in Congregatione Segouiensi [illegible] præterita communi omnium [illegible] sancitum fuerat.

Prouincia [illegible], quæ nunc emporium in Hispania, & G[illegible], erectæ sunt [illegible], Comitijs generalibus deinceps [illegible], & in electione Ministri, & Commissarij generalis, respectiue votum actiuum [illegible] poterunt. Fratres enim nostri sunt Prouincia Sancti Didaci in Betica recipitur, & cathalogo Prouinciarum Ordinis adscribitur, & antiquitatis suæ loco, à sua erectione, quæ XX mensis Decembris 1620. fuit, in posterum obtinebit.

Prouincia Saxoniæ Sanctæ Crucis antiquo suo iuri, & Ordini restituitur, ad eamque, non solum Abastadensis Conuentus, alijsque qui antiquitus eius erant, sed etiam Heldeshimensis, & Fuldensis, qui hactenus Ministro Coloniensi paruerunt. Item Conuentus Egar, & Mon[illegible] eiusdem loci, qui ad tempus Argentinensi Prouinciæ subditi fuerant, deinceps, & imposterum pertinebunt.

Prouincia Saxoniæ S. Crucis restituitur.

Pro Cismontana Familia.

VT conscientijs Fratrum circa Missarum celebrationem efficaci remedio prouideatur, districtissime Patribus Guardianis, & quibuscumque alijs Conuentuum Superioribus præcipitur, vt in oneribus Missarum suscipiendis omnino obseruent formam præscriptam in decretis à Sacra Congregatione Concilij Sanctissimi Domini nostri auctoritate nuper editis de celebratione Missarum.

De onere Missarum suscipiendo.

Ne pax in [illegible] detrimentum patiatur Nouerint patres Reformati sibi interdictam [illegible] Verbi prædicationem; necnon eleemosynarum pe[titi]onem intra limites Conuentuum Fratrum Obseruantium de familia, nisi prius Ministri prouincialis in scriptis obtenta [licentia]. Cui interdictioni reciproce Fratres regularis Obseruantiæ [sub]iacebunt, nisi Patris Custodis Reformatorum voluntas accesserit atque consensus.

Pro euitandis Fratrum euagationibus, ordinatur, & præcipitur, vt quotiescumque eorum aliquis a suo Superiore extra Prouinciam, vel etiam Conuentum intra Prouinciam exeundi facultatem impetrauerit, in illius obedientia dies determinati [illegible] pere [illegible]nationis, suique redditus nec possit protrogere se itineri, & obtenta facultate gaudeat, nisi obedientia [illegible] registrata, & a Patre Ministro, siue Guardiano subscripta fuerit. In quibus dicti discessi adnotetur.

Quando sub[illegible] concessa ad [illegible] extra Prouinciam, vel Conuentum intra Prouinciam. Vide etiam Sixt. V. const. 98. sup. p. 3. pag. 450. pag. 17.

Apostatæ, nec recipiantur, nec retineantur in alienis Prouincijs, ad quas quomodocumque confugerint: sed vbi primum fuerint ab[illegible] iuxta consuetudinem, & Ordinis constitutiones, ad proprias remittantur, sub pœna priuationis Officiorum Prouincialis, siue Guardiani, aut cuiuscumque alterius Superioris ipso facto [incu]rrenda.

Quod non retineantur Apostatæ.

Cum Ordo noster Seraphicus sit totus [illegible] obseq[uium] sit institutus, toto conatu innitendum est, vt studium in eo scientiarum

non

non pereat, sed in dies augeatur. Ideò decernitur, atque statuitur, vt in qualibet Prouincia, vbi hactenus desiderantur, & non sunt Philosophiæ, & Theologiæ studia erigantur, & instituantur: quibus ex eadem Prouincia Patres Lectores ex doctioribus præficiantur: caueaturq; ne deinceps in alienas Prouincias Studentes mittantur; aut Prædicatores, nisi in casu aliquo vrgenti, de quo tàm Minister generalis, quàm Commissarius Iudex esto. Hac lege Prouinciæ Vltramarinæ non tenentur, quæ Studentium, & Lectorum penuriam patiuntur.

De transeuntibus ab vna ad aliam Prouinciam.

Transitus ab vna ad aliam Prouinciam plurimorum est causa malorum, quibus prouisum fore iudicamus, si quod nunc statuitur in posterum obseruetur. Vt scilicet, qui sua sponte, licèt obtenta prius licentia, ad alienam Prouinciam transierunt Fratres tàm incorporati, quàm incorporandi, in ea locum, ordinem, & præcedentiam à die tantùm incorporationis suæ, non autem à die receptionis habitus, aut emissæ professionis teneant, & habeant.

Ad tollendam ambitionem, & eliminandam relaxationem decernitur: vt iuxta Gregorij XV. Breue nullus aliquo gaudeat priuilegio ex quacumque causa, quod per leges & ordinis statuta à Sede Apostolica confirmata, concessum non fuerit.

Sicut Statutum de erigendis Communitatibus in vno quoque Conuentu ad maiorem paupertatis obseruantiam, & Fratrum consolationem innouatur: ita Guardianis sub pœna suorum officiorum priuationis præcipitur vt infra duorum mensium a suo ingressu spatium, Communitates erigant, in quibus, quæ necessaria sunt Fratribus, asseruentur, suo tempore illis distribuenda, & subministranda; huiusmodi autem Communitates de eleemosynis Conuentuum, & superfluis Fratrum erigantur: quibus habere habitum, & tunicam vnam conceditur: alteram verò tunicam, non nisi ex necessitate, & superioris condescensione, & licentia.

Omnibus, & singulis Patribus Guardianis sub pœna priuationis officij præcipitur, vt si in suis Conuentibus Vineæ, seu Prata fuerint, ex quibus vinum ad bibendum, & fœnum ad vendendum colligitur, antequam a suo ingressu duos menses compleantur, omni post habita excusatione tollant, & alijs vsibus permissis terræ applicent.

De visitandis Fratrum Cellis.

Iterato statuitur, vt Guardiani sub pœna suspensionis à suis officijs, Cellas Fratrum singulis mensibus visitent, indeque auferant quidquid perfectæ, & Franciscanæ repugnat paupertati.

Renouatur Statutum contra illos Fratres, qui suis Superioribus insultant, verba iniuriosa & contumeliosa in eos proferunt: in recognoscendis culpis sine licentia loquuntur: protestationes in scriptis offerre ausu temerario præsumunt.

Sicut in Congregatione Segouiensi proximè præterita, in vnum collecta fuere Statuta, quæ in Vltramontana familia in posterum obseruari debeant; ita in hac Cismontana fiat: huiusmodi autè collectio duobus Patribus doctrina, & pietate pollentibus à Cismontano Definitorio eligendis committatur.

Seruetur Apostolica constitutio, qua Ministro prouinciali in sua Prouincia, & Guardiano in suo Conuentu præcipitur, vt eorum quilibet clauem communem, quæ Magistra vocatur, apud se habeat, & sollicite custodiat. qua suorum subditorum cellas ad libitum saltè cũ duobus Discretis Conuentus aperire, ingredi, & visitare possit.

Pro Hispanis.

SI contingat, Patrem Definitorem Recollectum ad meliorem transire vitam, soluto mortis tributo, eius locum, munus, & officium antiquior eiusdè Recollectionis Definitor obtineat; quod si nullius Definitoris officio functus superstes inueniatur; qui erit Guardianus antiquior, aut secundum tabulæ ordinem dignior extiterit, defuncto Definitori substituatur: ita vt sine Definitore Recollecto numquam Definitorium congregetur.

Ad electiones non vocetur Definitor extra Nationem existens: si verò intra Nationem extra Prouinciam tamen fuerit, dummodò non plus quam per duas, aut tres dietas distare dignoscatur, vocandus erit, alioquin omnes Definitorij actiones nullius sint valoris, & auctoritatis.

Mortuo aliquo Definitore, antiquior Prouinciæ pater defuncti locum accipiat, quod si nullus talis extiterit, antiquior in Definitoris officio subrogetur. Idem alijs in Nationibus obseruandum erit.

Ne Bibliothecæ, Lectores, Prædicatores, & Confessores libris necessarijs careant, singulis Prouincialibus Ministris conceditur, vt quilibet in sua Prouincia eleemosynas procuret pro Missis diebus Dominicis celebrandis ad præscriptum eorumdem decretorum sacræ Congregationis Concilij de celebratione Missarum, dummodo ducentorum ducatorum quantitas valorem non excedat quolibet anno, huiusmodi autem eleemosynis emantur libri, & pro vniuscuiusque necessitate, iudicio Ministri distribuantur: quod vt sine dolo, & fraude fiat, Visitator solerter inquirat, specialem rationem in singulis Conuentibus exigat, & in Capitulo Prouinciali: An libri iuxta quantitatem assignatam procurati & distributi fuerint, vel nõ, publicè, & in conscientia declaret. Quæ superarunt die Dominico Missæ supranumerum ex Statutorum nostrorum præscripto, benefactoribus in communi applicentur.

Pro Gallis.

QVod vnanimes in suo Discretorio nouem Prouinciæ Gallicanæ à Definitorio generali obnixè postularunt, et libenter ad maiorem Dei gloriam conceditur: vt in qualibet dictarum Prouinciarum tres eligantur, & assignentur Conuentus, in quibus Regulæ obseruantia adeò districtè seruetur, vt Recollectorum, seu Reformatorum viuendi modum Fratres imitentur: Ideò Capitulum Generale tàm Ministris, quam Visitatoribus in virtute sanctæ obediẽtiæ præcipit, vt hoc diligentissime exequantur: ita tamen, vt prædicti Conuentus Ministris in omnibus subijciantur. ijs casibus exceptis, qui in Statutis pro Reformatis iam factis, declarantur.

Eodem iure, ac priuilegio gaudeant Recollectorum Prouinciæ in Gallia existentes, quo duæ aliæ eiusdem Nationis familiæ, vt videlicet suo ordine, & tempore successiuo Definitorem habeant generalem.

Pauca hæc Statuta fieri debuerunt, quia quæcomque alia ad bonum publicum necessaria, in Statutis Segouiensibus auctoritate totius Congregationis ibidem confectis cumulatissimè reperientur.

Pro Indis.

CAueant ex Indianis Prouincijs Ministri prouinciales: ne ad Capitulum Generale, vel aut ipsi veniant, vel Commissarios, suo nomine mittant solis Custodibus veniendi facultas conceditur.

Indiarum Commissarij Generales ipsimet Prouincias omnes visitent. impediti necessitate vrgente ex vicinioribus Prouincijs, non autem remotis, Visitatores assumere teneantur.

Nulli liceat Commissario generali, vel etiam Visitatori ante Ministri prouincialis electionem, neque ea peracta, aliquem voce actiua, & passiua priuare, seu alia grauiori afficere pœna, nisi confecto processu, & præcedente rei auditione in sui defensionem. Qui secus fecerit, suo priuetur officio.

Visitatores peracto Prouinciali Capitulo, in Prouincia visitata, vltra viginti dies, non remaneant: quibus elapsis, omnino auctoritate careant.

De electione.

Tam Commissarius generalis, seu Visitator ab Electoribus subscriptionem petens, hunc, vel illum eligendi: quam ipsi scribentes, priuationi actuum legitimorum, ipso facto, incurrendæ subiaceant.

Electores in Prouinciali Capitulo congregati, antequam ad electionem Ministri, Definitorum, Custodum, & Guardianorum procedant, nominatim iuramentum præstent coram Vener. Crucifixi imagine se eum electuros, quem in conscientia, & omnibus æqua lance libratis, digniorem iudicabunt, ita iubente Clementis VIII. sanctione à S. D. N. Vrbano VIII. renouata.

Pro Belgis.

PErmittit Capitulum Generale Prouincijs Belgicis, & annexis, in ijs tantum quæ Sacris Canonibus, Tridentini Concilij decretis, & constitutionibus Apostolicis non aduersantur, iuxta Statuta Barchinonensia nuper Segouiæ recognita, & auctoritate Reuerendiss. Patris Ministri generalis eisdem accommodata, deinceps viuere, sua Statuta prouincialia seruare, reformationis modos a Visitatoribus Apostolicis introductos retinere: itaut neque præsentes neque futuræ constitutiones aliæ prædictarum prouinciarum Patres, ac Fratres vllo modo obligent: nisi ex parte illa, qua dictis Statutis conformes erunt, vel primo in Capitulo prouinciali, seu Congregatione lectæ, & promulgatæ fuerint.

De Commiss. Nationali per loca Belgij.

Commissarius Nationalis in dictis Prouincijs nemo esse, aut institui possit, nisi qui antea, aut Definitor, aut iubilatus Lector, aut maiori officio functus fuerit, & per seipsum Prouincias visitare valeat. Dispensatio in Statutis prouincialibus sine Definitorij assensu omninò ei interdicitur: sicut & causarum commissio in instantia prima, quæ penes Prælatos ordinarios esse, & remanere debet.

Receptionem Nouitiorum, necnon Fratrum incorporationẽ non esse sui iuris, nouerit. Capitulis prouincialibus ipsemet præsideat.

Instante Definitorio totius Capituli generalis statuitur ad euitanda dubia: vt Procuratores, & Commissarij Romanæ Curiæ officio functi (etiam si Ministri prouinciales aliàs non fuerint) intra suam Prouinciam, & extra, omnes alios præcedant: licèt Ministri prouinciales, aut Definitores generales extitissent.

§. 2. Nos inuiolabili Statutorum huiusmodi obseruationi, perpetuęq. firmitati, quantum Nobis ex alto conceditur, opportunè prouidere, ipsumq. Procuratorem specialibus fauoribus, & gratijs prosequi volentes, & à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsq. ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat cõsequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes supplicationibus eiusdem Procuratoris totius Ordinis huiusmodi nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Statuta præinserta huiusmodi Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illisq. inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adijcimus, ac omnes, & singulos tàm iuris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus.

§. 3. Decernentes eadem Statuta in prædicto Ordine ab omnibus ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit in futurum, inuiolabiliter perpetuò obseruari, & adimpleri debere, irritumq. & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit.

§. 4. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dicti Ordinis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrarijs quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 20. Nouembris 1625. Pontificatus Nostri anno tertio.

Sequitur confirmatio Statutorum Barchinonensium pro Vltramontana familia, nouissimè Segobiæ recognitorum, & approbatorum, dum tamen Sacris Canonibus, Concilio Tridentino, constitutionibus Apostolicis, ac Regularibus ipsius Ordinis institutis non aduersentur.

Sum. An. D. 1625.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

INiuncti Nobis Apostolici muneris ratio postulat, vt Religiosorũ Ordinum in Ecclesia Dei militantium prospero statui, felicique directioni inuigilantes his, quæ propterea prouidè facta fuisse dicuntur, vt firma perpetuò, & illibata persistant, libenter cum à Nobis petitur, Apostolicæ nostræ confirmationis munimine roboremus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Obseruantia nuncupat. quod in Congregatione generali ipsius Ordinis in illius domo regulari Segobiensi nouissimè celebrata Statuta generalia pro Fratribus eiusdem Ordinis Vltramontanæ familiæ alias in ciuitate Barchinonensi edita, recognita, & approbata fuerunt.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, Procurator prædictus plurimum cupiat, Statuta huiusmodi pro firmiori illorum validitate, & subsistentia Apostolicæ nostræ confirmationis patrocinio communiri, Nobis propterea humiliter supplicari fecit, vt desuper opportunè prouidere de benignitate Apost. dignaremur.

§. 3. Nos igitur Procuratorem prædictum specialibus fauoribus, & gratijs prosequi volentes, & a quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsq. ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis a iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, Statuta prædicta, sic vt præfertur recognita, & approbata, quatenus tamen licita sint, & honesta, sacrisq. Canonibus, & Concilij Tridentini decretis, & constitutionibus Apostolicis, regularibusq. ipsius Ordinis institutis non aduersentur, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illisq. inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adijcimus, ac omnes, & singulos, tam iuris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus.

§. 4. Decernentes eadem Statuta, ac præsentes literas valida, firma, & efficacia existere; & fore, suosq. plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere à Fratribus familiæ prædictæ, nunc, & pro tempore existentibus, in omnibus, & per omnia inuiolabiliter obseruari debere, necnon irritum, & inane, si super his a quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit.

§. 5. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis eorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ceterisq. contrarijs quibuscumque.

D. P. An. 3. 18. Decemb.

Dat. Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die 18. Decembris 1625. Pontificatus nostri anno tertio.

Sequuntur Ordinationes factæ in generali Congregatione, de obseruantia Regulæ.

PRimò declarat generalis Congregatio, nullam dispensationem contra præcepta nostræ Regulæ esse admittendam; sed omnes & singulos Fratres teneri ad Regulæ obseruantiam secundum suam puritatem iuxta declarationes Nicolai III. & Clementis V. sicut in multis alijs generalibus constitutionibus declaratum est: Cum omnia priuilegia, seu concessiones cuiuscumque conditionis existant, vel quomodolibet impetrata, vel concessa per Breuia Apostolica, per indulta, per viuæ vocis Oracula contra Regulæ puritaté, si quæ forent, penitus abrogata fuerint per Breue Sanctiss. D. N. Vrbani VIII. Qui verò contrafecerint, tamquam Regulæ transgressores seuerè puniantur.

Et quoniam in quibusdam Ecclesijs tam magnus numerus Missarum celebrandarum ex varijs defunctorum legatis impositus reperitur, vt illis pro singulis diebus a sextatoribus præscriptis nequeat satisfieri, & consequenter, nec alijs pro quibus eleemosynæ in dies offeruntur; ideirco ne detur occasio Fratribus eorum conscientias onerandi, determinatum est, vt Superiores locorum illorum, ac etiam Prouinciales declarare, & protestari debeant coram ijs, ad quos spectat, se nolle amplius legata perpetua ipsis a testatoribus relicta exigere, & de facto amplius non exigant, immo ea, quantum in ipsis est, eo modo quo possunt resignent, & respuant. Ac in illis Conuentibus is numerus Fratrum collocetur, qui ex eleemosynis quotidianis honestè sustentari potest. Si quæ vero legata quoad capitale fuerint extincta; remanente apud Fratres obligatione celebrandi Missas in perpetuum, fiat recursus ad summum Pontificem, vt ipse pro sua benignitate super hoc de opportuno remedio prouideat.

Capsæ, vel Trunci ad recipiendas eleemosynas pecuniarias etiã pro Missis oblatas, non solum ab ecclesia, sed etiam a sacristia, & à quacumque parte, quæ sit intra clausuram Conuentus, omnino prohibentur sub pœna inobedientiæ, & excommunicationis maioris: oblatæ autem eleemosynæ pro Missis nullo modo intra clausuram Conuentus, aut intra Ecclesiam, vel Sacristiam ab aliquo recipi permittantur: sed ad Syndicum Apostolicum offerens remittatur. Quod si id graue illi fuerit, & voluerit Tertiario, vel Seruitori Cõuentus tamquam Syndici substituto illam tradere, vt ad Syndicum ipsum eius nomine deferatur, id fieri poterit, ea tamen lege, vt intra clausura Conuentus, aut Ecclesiæ, nec Tertiarius, nec seruus illam recipiat, & Guardianus, qui contrarium permiserit, priuetur officio suo.

De Apostatis.

Circa Apostatas, aliosq. delinquentes obseruetur omninò Breue fel. rec. Sanctiss. D. N. Pauli V. contra Superiores nostri Ordinis promulgatum, quod incipit, Admonemus. In quo ordinatur, vt ad instantiam personarum quarumcumque extra Ordinem constitutarum nullo modo remittantur pœnæ eis impositæ.

Ad curandas euagationes Fratrum, & alia grauia inconuenientia, præcipitur, vt Sacerdotes nostri Ordinis nullo modo mittantur extra Conuentum ad Missas in aliorum ecclesijs celebrandas, sed vnusquisque in propria teneatur ecclesia celebrare. Guardianus autem, qui contrafecerit, vel id permiserit, per Mensem suo suspendatur officio pro prima vice, pro secunda autem grauius puniatur Superioris arbitratu.

De parochiis.

Cum Parochiarum curam habere in illis Ciuitatibus, & locis, in quibus Christiana Religio propagata est, & in quibus copia Sacerdotum secularium adest, maximum detrimentum afferat nostræ professioni, & Regulæ obseruantiæ, determinat Generalis Congregatio, vt in prætaxatis locis omninò relinquantur, & si aliquæ sint, quæ de mandato Sedis Apostolicæ detineantur, ad ipsam Sedem Apostolicam fiat recursus, vt super hoc opportunè prouideat, Fratrumq. conscientiæ consulat.

Commissarius in Regnum Poloniæ mittendus ad Prouincias illas visitandas, in vnaquaque illarum Prouinciarum Patres Definitorij, & alios Patres principaliores congreget, atque simul cum eis de negotio diuisionis illarum Prouinciarum discutiat, illudq. exactè discutiat, & quidquid circa hoc de communi consensu, paceq. conseruanda determinatum fuerit esse melius, Reuerendissimo Patri Superiori Generali significet, vt ipse pro sua prudentia, & zelo, quidquid opportunum fuerit ad sedandam controuersiã circa hoc exortam decernat, & statuat, etiam Sedem Apostolicam consulendo, si opus fuerit. Quidquid vero ab ipso statutum fuerit in illis Prouincijs executioni mandetur.

Declaratur, duas Custodias Reformatorum Poloniæ fuisse bene institutas: easque, & ad idem institutum seruandum teneri, & eisdé priuilegijs, & prærogatiuis gaudere, quod seruant, & quibus gaudent Custodiæ Reformatorum Italiæ, & præsertim quod votum habeant in Capitulis prouincialibus illarum Prouinciarum, quibus sunt annexæ. Insuper declarat totum Definitorium, Reformam seu Custodiam Austriæ veram esse Custodiam ad formam aliarum Reformationum Italiæ institutam, eisdemq. priuilegijs, & gratijs, quibus ceteræ Italiæ Custodiæ gaudent, potiri, & gaudere debere. Idé dicimus etiam de Conuentu Pragensi, Prouinciæ Boemiæ, & Tyrnauiensi, Prouinciæ S. Mariæ Hungariæ Reformatis, iam assignatis, & traditis, &c.

Monasterium Monialium clausarum maioris Glogouiæ Prouinciæ Boemiæ, sui posita ipsarum inobedientia, & contumacia, omnino relinquatur, & resignetur loci Ordinario; itaut imposterum nulli Prouincialium successiué futurorum, aut aliorum quorumcumque Fratrum, liceat in contrarium aliquid attentare, sub pœna priuationis Actuum legitimorum contrafacientibus.

De Conuentu Glinecensi.

Conuentus Glinecensis, olim ad Prouinciæ Boemiæ Fratres spectans, ac deinde Reformatis Prouinciæ Poloniæ, assignatus declaratur incorporatus Reformationi Prouinciæ Poloniæ, præcipiturq. vt imposterum non liceat Prouinciali Boemiæ, vel alteri Patri eiusdem Prouinciæ aliquid in contrarium attentare sub pœna priuationis officiorum, actuumq. legitimorum ijs qui contrafecerint.

Ad confusiones, & varietates Statutorum Reformatos concernentium tollendas, & ad certam insuper, stabilemq. inter ipsos Cõstitutionum obseruationem præfigendam, fouendamque, consulto statuitur, strictiusq. præcipitur sub pœnis in eisdem Constitutionibus taxatis, & irremissibiliter infligendis, vt imposterum Fratres Reformati ijs dumtaxat statutis generalibus vtantur, ac ea inuiolabiliter obseruent, quæ pro bono, ac strictiori ipsorum viuendi modo in præsenti Congregatione generali etiam ipsis Reformatis assentientibus, & acceptantibus maturè decreta, & sancita fuere, eaque quolibet bimestri legere teneantur tempore communis refectionis.

Sacra Congregatio a Sanctiss. D. N. Fratrum Minorum de Obseruantia S. Francisci Cismontanæ familiæ consultationibus præposita, volens, quantum potest in Domino, ipsorum postulato satisfacere circa Nouitios ad habitum, & professionem admittendos, Sanctitate Sua approbante censuit, tunc demum esse illis permittendum, vt Nouitios, vt supra recipiant, cum constiterit, ex ipsorum Conuentibus eos sustulisse abusus omnes, qui Regulæ S. Francisci Obseruantiæ aduersantur. Quod vbi præstiterint, designanda erunt loca, pro ijsdem Nouitijs recipiendis, & præscribendus recipiendorum numerus, & qualitas, & alia ad eorum institutionem pertinentia; & prout vnaquæque Prouincia id exequetur, eidem receptionem huiusmodi fore permittendam.

Abusus verò, quibus eos propterea mederi oportebit, sunt potissimum infrascripti.

Ac primum abdicent a se, & eorum Conuentibus, non solùm prædia, ac bona omnia immobilia, quæ alicubi contra Regulæ puritatem, & declarationes fel. rec. Nicolai III. & Clem. VIII. extra, vel intra septa Monasteriorum detinent, sed etiam census perpetuos, & legata

& legata annua, super quibus sacra Congregatio præcipit obseruari Decretum Congregationis generalis Romæ habitæ die 17. Maij 1603. Cuius tenor talis est.

CVm annuos redditus, sicut cetera bona immobilia Nobis habere non liceat, ideò renouantes alia generalia Statuta decernimus, quòd nullus Frater inducat personam aliquam ad eleemosynam perpetuam Ordini nostro exhibendam, nec exhibitam, à quopiam viuente suscipiat, & si aliqua talis nobis fuerit relicta, nullo modo in iudicio exigatur: declarantes, quòd ad perpetua legata petenda non possunt Fratres recurrere, nisi humiliter, & per modum eleemosynæ absque allegatione alicuius debiti: Decernitur præterea, ac præcipitur per sanctam Obedientiam, quòd quoties relinqui contingat aliqua legata perpetue aliquibus personis, & hospitalibus, vel alicui Reipublicæ, & alijs domibus, ea lege, quod teneantur Fratribus præstare singulis annis certam eleemosynam, siue omnino gratis, siue vt ipsi Fratres dicant certa Officia, & Missas, quòd Guardianus faciat protestationem ei, qui testatoris voluntatem adimplere tenetur, quòd ad illas eleemosynas, nullum ius habent ea vi legati, non possunt obligari ad illa Officia, & Missas; Si tamen facta ista protestatione, hæres ex sua libera voluntate voluerit dare eleemosynas illas, & committere Fratribus dicta Officia, & Missas, tunc Fratres tuta conscientia possunt eleemosynas huiusmodi recipere. Quod totum, & multò fortius in relictis legatis singularibus Fratribus simili modo faciendum esse decernimus. Inhibemus autem, ne Syndicus in sua persona huiusmodi annuos redditus recipiat distribuendos ipsis Fratribus. Protestatio autem sic fiat sub sigillo Conuentus, videlicet Nos Frater N Guardianus, & Fratres Discreti huius Conuentus N dicimus ad nostram notitiam peruenisse, quondam N. certam eleemosynæ quantitatem Conuentui huic distribuendam perpetuò gratis, vel forsan pro aliquibus Officijs, & Missis dicendis, legasse. Cumque legata huiusmodi, nisi per viam simplicis eleemosynæ acceptare ex instituto sancto nostro, & iure nobis non liceat; ideò per præsentes libere protestamur in Domino, quod legatum prædictum tamquam illius incapaces ex vi legati recipere nolumus, nec intendimus. Si tamen hæres, Commissarius, aut Legatarios ipsius testatoris dictam quantitatem per viam simplicis eleemosynæ omni obligatione, dominio, & proprietate penitus cessantibus, nobis libere conferre voluerit, illam simpliciter accipiemus, & piæ testatoris voluntati, quantùm in nobis fuerit, plené, ac fideliter satisfaciemus. Hæc autem protestatio subscripta per Guardianum, & Discretos Conuentus dabitur illi, qui tenetur testatoris voluntatem implere, & eadem protestatio scribetur in libro Conuentus, vt constare possit succedentibus Guardianis, hanc constitutionem fuisse ad plenum adimpletam. Est autem hæc protestatio necessaria, et optime decernit D. Bonauentura, hanc disputans quæstionem, & ex Apostolicis declarationibus Regulæ nostræ colligitur. Et vt omnibus sit compertum id quod tantoperé est nobis necessarium, ipsam D. Bonauenturæ quæstiunculam ex suo Apologetico desumptam, hic apponere de industria, non grauabimur, quæ talis est, vt sequitur.

CVm asseratis, vos secundum Regulam, & professionem vestram nullos debere recipere prouentus redditnum, seu possessiones exceptis domibus, in quibus habitatis, videmini transgressores Regulæ vestræ in eo, quod recipitis domos, vel areas non contiguas vestris areis, in quibus habitatis; eodem enim modo, si hoc licet, poteritis etiam vineas recipere, & agros, & mansos, & similia quæque recipere, imò Grangias, & Villas, & Castra, & Terras, & Oppida, & quæcumque fuerint vobis data, & sic pristina paupertas, & mendicitas, quam professi estis, paulatim euanescere, & non eritis Discipuli S. Francisci, cùm non sequamini vestigia eius, nec eius Regulam teneatis: de domibus enim vobis contiguis potest esse excusabile, quòd pro dilatanda area vestra illas quandoque recipiatis, sed de alijs non ita, in quibus homines alios pro censu locatis, quem Procurator vester loco vestri exigit, & in vsus vestros conuertit de voluntate vestra.

℟ Si qui in talibus incautè agunt dolemus, & contradicimus, & prohibemus. Qualiter autem in hoc licite agere possimus aduerte, & tunc non iudicabis nos (si sane intelligis) transgressores. Protestamur nos secundum Regulam nostram nil debere, seu velle possessionis, vel certorum redditnum recipere, vel habere. Quia verò mendici sumus, & pauperes, ea, quibus pro præsenti necessitate indigemus, ideò recipimus, prout licet, siue pro soluendis debitis, vel alijs necessarijs procurandis; Cum ergo aliquis ex deuotione vult nobis legare domum suam, vel aream non contiguam nostræ mansioni, non recipimus eam per nos nec per interpositam personam, vt nostram; sed si ille eam disponit per alium quemcumque vt ea vendita, de pretio eius prouideatur nobis ex parte sui, in ijs, quibus tunc indigemus procurandis, vel soluendis debitis, acceptamus. Si autem ille timent ne forte eius talis dispositio per hæredes suos, vel alios imposterum impediatur, & propter hoc præoccupat roborare illam sigillo alicuius Iudicis, vel ciuium, vel alterius &c. & sic cõmittit eam alicui amico suo, vel Fratrum qui conteruat, quod ipse disponit de domo tali, vel area, nil ad nos, cum de rebus suis possit ordinare quod vult, nec locum talem vel domum dicimus esse nostrã, cum nihil iuris nos in ea protestemur habere. Similiter si aliquis disponeret per amicum, vel alium, quod de pretio, vel de prouentibus illis, vel ilius darentur Fratribus tot panes quotidie, vel tantum eleemosynæ singulis septimanis, aut annis, non essemus propter hoc prædij, vel redditnum possessores: nam si me petente eleemosynã, aliquis diues promittat, quod singulis annis velit dare Fratribus duas tunicas, vel tantum vnam, vel singulis hebdomadibus tot panes, & hoc committat officialibus suis, vt vice sui ista dent, etiam eo absente, & hoc pro Fratribus recipiam, vel etiam si illi negligant dare, admonendo exigam, numquid propterea certos redditus habere dicendi sumus? cum non ex iure, sed ex gratia solum talem eleemosynam recipiemus, vel exigamus. Et si post obitum illius vxor eius, vel alij amici pro anima illius adhuc velint aliquo tempore talem nobis eleemosynam per se, vel ex dispositione illius largiri, possumus similiter accipere ex tali gratia, ita quod quandocumque nollet amplius illa dare, nihil peteremus ab eis, quasi ex debito, sed more mendicorum recurreremus ad domum Clementis Domini pro quotidiana eleemosyna; quamdiu illi placeret: sed quando plus nollet, discedimus vacui gratias agentes de dato, non murmurantes de negato. Hæc est vera, & pura vita mendicorum, quod datur ex gratia recipere, non ex iure:

De censibus verò domorum Fratribus legatarum nihil quærimus, sicut nec de alijs redditibus: Si autem antequam vendantur aliquẽ inde censum dare volunt hi, in quorum tunc potestate sunt illæ domus, nihil iuris habere in eo protestamur, sed eleemosynam nobis sponte oblatam simpliciter recipimus, sicut aliundè donatã. Quia verò Dominus docet, nos cauere ab hominibus. Matth. 10. & Apostolus, ab omni specie mala abstinere. 1. Thess. 5 Ne putemur ab ignorantibus transgressores Regulæ nostræ, debemus apertè protestari nihil nobis iuris in talibus donationibus velle habere; sicut tenetur suspectus de fornicatione omnia illa cauere, ex quibus posset ista suspicio probabilis iudicari. Hæc omnia D. Bonauentura.

Sed quia in his casibus solet aliquando euenire, quòd annuus redditus ob temporis antiquitatem non comperiatur habere aliquem patronum, cui fieri debeat talis, vt supra, protestatio, decernimus, quòd in tali casu seruetur statutum Ordinis Minorum sub Paulo II contentum in constitutionibus super Cap 6. Reg. & § Inhibemus. Quòd nimirum huiusmodi redditus assignetur Rectoribus spiritualibus, aut temporalibus Collegiorum, aut Communitatum, Terrarum, aut Ciuitatum, qui tales eleemosynas, siue fructus, vel redditus annuos nomine Ecclesiæ Romanæ, vel donantium siue Fratribus exigant, & recipiant, & Fratribus, siue alijs Sacerdotibus, quãdo Fratres noluerint tales Missas, vel suffragia iuxta piam intentionem benefactorum in toto, vel in parte secundum quantitatem talium obuentionum dicere faciant.

Item statuitur, vt deinceps nulla instrumenta publice fiant à Fratribus capitulariter congregatis, nec quocumque alio modo se habentibus, in quibus transferatur dominium & proprietas alicuius Capellæ, siue Sepulturæ, cum hoc omninò sit contra Regulam, & nostro repugnet instituto. nam quomodo aliquis dat quod non habet? si tamen occasio se obtulerit, in quo oporteat satisfacere deuotæ fidelium voluntati id fiat per modos nostræ Regulæ, & instituto congruentes Est autem protestatio prædicta necessaria, ne vt ait D Bonauentura, ab ignorantibus nostrum Institutum, Regulæ nostræ transgressores iudicentur, cuius Seraphici Doctoris sententiam hic inferendã iudicauimus, quatenus e medio tollatur abusus ignorantissimorum aliquorum, qui existimantes Charibdim fugere, in Scyllam inciderũt in fauorẽ Ordinariorũ, vel alicuius tertij, vel hæredis, renunciantes prædicta legata quasi nõ esset opus proprietatis, & dominij donare, sicuti accipere & sũma dementia alienũ renunciare.

De dominio per instrumenta publica, vel alio modo a Fratribus capitulariter congregatis deinceps non transferendo, ut prescriptis modis.

De huiusmodi autem bonis, seu illorum pretio Generalis, vel Commissarius generalis vnà cum consilio Guardiani, & Discretorũ Conuentus in vsum Sacristiæ, Fabricæ Ecclesiæ, & Conuentuum prouideat, prout illorum necessitate perspecta salubriter in Domino expedire arbitrabitur. Et de hac prouisione quamprimum sacram hanc Congregationem fideliter certiorem faciat. Hanc verò bonorum abdicationem, & legatorum renunciationem fuisse executioni demendatam constare debebit huic S. Congregationi ex Generalis, vel Commissarij generalis, & Ordinariorum attestationibus gratis, & absque vllo Fratrum dispendio concedendis.

Deindè à Fratribus particularibus auferatur cuiuscũque rei proprietas, si qua sit, & omnia in communi redigantur ad Regulę, sac. Canonum, Apostolicarum constitutionum, & sac. Conc. Trident. dispositionem Postremum verò tollantur pecuniæ, & quamprimũ insumantur in veras, & communes ipsorum Conuentuum necessitates. Idque fiat à Syndicis Apostolicis tantum, itaut nihil pecuniæ mediate, vel immediate supersit in manibus, vel potestate Fratrum etiam Superiorum.

De proprietate Fratrum particularium auferenda.

Ad hæc tollatur abusus Aromatariarum, itaut de cetero illæ non retineantur, nisi ad vsum Monasteriorum dumtaxat, nec liceat res illarum cuique vendere.

De abusu Aromatariarum tollendo.

Præterea nullo modo habeant in eorum Ecclesijs, vel Sacristijs, aut alibi cappos, aut truncos ordinatos ad offerentium, seu donantium pecunias, nec capsulas pro eleemosynis Missarum

Trunci pro eleemosynis ad [illegible].

Ac demum Superiores Regulares inuigilent, vt Fratres communi mensa vtantur; Diuina officia temporibus debitis recitent; vacent orationi mentali, & diuinum cultum diligenter exerceant, ac cetera impleant, ad quæ pro Regulæ obseruatione tenentur.

Vita Regularis obseruanda.

Hæc autem superius expressa, fuisse ad effectum perducta cõnstare debebit eidem Sac. Congregationi ex attestationibus, medio iuramento Generalis, aut Visitatorum, præuia diligenti informatione capta in Visitatione singulorum Conuentuum cuiusque Prouinciæ. Romæ 14. Iunij 1628.

Quod prædicta Decreta impleantur constet Sac. Congreg.

F. A. Card. S. Honuphrij. P. Paganus Sec.

Lecta,

Publicatio in Congr. Gen. Fratrum.

Lecta, & publicata fuere præfata Decreta die 15. Iunij 1628. in Congregatione Generali Fratrum Minorum de Obseruantia, in præsentia Illustriss. & Reuerendiss. Card. Gipsij Præsidentis eiusdem Congregationis.

Subsequuntur Decreta Sac. Congregationis à Sanctiss. D.N. Fratrum Minorum de Obseruantia S. Francisci Cismontanæ familiæ consultationibus præposito.

De transitu Fratrum de familia ad Reformatos.

IN primis statutum est, vt Fratres de Familia liberè ad Reformationem, transire valeant in quocumque tempore, etiam extra Capitulum, & Congregationem, cum hoc tamen vt e Conuentu, in quo de familia manent, recedere nequeant, nisi prius habita obedientia à Custode, vel alio Superiore Reformatorum, qui eam nullatenus denegare possit. Et in casu, quo eam denegauerit, fiat recursus ad Superiorem Generalem, qui teneatur Fratres pro hac re ad ipsum recurrentes ad Reformationem recipere, necnon, & Superiores dictam licentiam negantes pœnis sibi arbitraria punire, nisi sibi constiterit, reformari volentes id facere, vt iudicium, vel pœnas sibi iniunctas, subterfugiant, aut esse omninò ad reformationem inhabiles.

Secundò: Vt qui ad Reformationem transierit annum vnũ à die suæ receptionis computandum, ad deliberandum habeat, an in alio statu velit remanere, quo anno expleto, Superior Reformatorum, Custos videlicet, vel Prouincialis ad Conuentum, in quo dictus Frater de Familia commoratur, se transferat, ibique simplicem informationẽ à Guardiano, vel alio Superiori locali, à Discretis Conuentus, & ab aliquo Patre principaliori, vel antiquiori, qui ibi reperiatur fideliter capiat de vita, & moribus supradicti Fratris, & si cognouerit, eum bene vixisse, ac statui, & professioni Reformatorum se conformasse, ipsum ad reformationem incorporatum declaret, & huiusmodi incorporationem in libro Custodiæ diligenter notet.

Quod si id per se ipsum personaliter facere nequeat, alium substituat, qui id exequatur, dummodò non sit de familia illius Cõuentus in quo Frater in reformatione incorporandus reperitur.

Quo autem ad faciendam assignationem aliquorum Cõuentuum Obseruantium de familia Fratribus Reformatis, in singulis casibus recurratur ad Sac. Congregationem, quæ habita ratione numeri Fratrum ad reformationem transeuntium, & omnibus accurate perpensis deliberabit, prout in Domino expedire arbitrabitur.

De Nouitijs inter Reformatos recipiendis.

Tertiò. Determinatum est, vt de cetero Nouitij inter Reformatos non recipiantur extra Capitula, vel Congregationes Capitulares non obstante sanct. mem. Clem. VIII. hac de re edito, alias receptiones, & professiones inde secutæ, nullæ sint, & inualidæ.

De Ministro Prouinciali eligendo.

Quartò. Determinatum est, vt Minister prouincialis eligi possit ex familia, vel ex reformatione, iuxta antiquam consuetudinem Religionis, & iuxta constitutiones sanct. mem. Clem. VIII. & Pauli V. & quando Minister prouincialis eligetur ex Fratribus Reformatis, tunc ad tollendas discordias, & lites. Custos reformationis non eligatur; sed ipsemet Minister ipsam reformationem regat, & moderetur. Ceterum, vt necessitatibus dictæ reformationis opportunius prouideatur. Dictus P. Minister statim ac fuerit electus, teneatur vnum ex iis, qui alias Custodes fuerunt, vel ex Discretis Custodialibus actualibus Commissarium instituere, cui suam auctoritatem tribuat ad dictam reformationem visitandam quandocumque ipse per se id facere non potuerit, necnon & ad capiendas informationes in casibus occurrentibus. Quibus captis, teneatur de omnibus certiorem facere dictum Prouincialem vt ipse, quod opportunum sibi videbitur, determinare, ac ordinare valeat. In casu autem, quo dictus Commissarius non rectè functus fuerit officio suo, tunc Prouincialis per se solum possit ipsum ab officio remouere, & alium vt supra de nouo instituere.

Insuper determinatum est, vt quandocumque Minister prouincialis fuerit reformatus, tunc Custos mittendus ad Comitia generalia eligatur ex Patribus de Familia, & viceuersa quando Prouincialis fuerit ex Fratribus de Familia, tunc Custos supradictus sit Reformatus, vt vtraque pars vnum vocalem habeat in dictis Comitijs generalibus.

Vlterius determinatum est, vt nominetur à Generali Procurator in Curia Patrum Reformatorum. Romæ die 14. Iunij 1628.

F. A. Card. S. Honuphrij P. Fagnanus Sec.

Publicatio Decretorum in Gener. Congr. Fratrum.

Lecta, & publicata fuere præfata Decreta die 15. Iunij 1628. in Congregatione generali Fratrum Minorum de Obseruantia in præsentia Illustriss. & Reuerendiss. Card. Gipsij Præsidentis eiusdem Congregationis.

L. Prohibitio ne degentes in Statu Ecclesiastico mediatè, vel immediatè Sedi Apostolicæ subiecto, libros ab eis vbicumque compositos de quacumque materia tractantes, absque Cardinalis Vicarij, & Magistri Sacri Palatij in Vrbe, & extra eam absque Ordinarij, & Inquisitoris loci licentia deferant, aut imprimendos transmittant.

Generalem circa libros imprimendos prohibitionem habe. sup. in const. 12. Leon. X. tom. 1. pag. 413.

Feria 5. die 18. Septembris 1625.

Edita An. D. 1625.

In Generali Congregatione S. Romanæ, & Vniuersalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico Montis Quirinalis coram Sanctiss. D. N. D. Vrbano diuina prouidentia Papa Octauo, ac Illustrissimis, & Reuerendissimis DD. S. R. E. Cardinalibus aduersus hæreticam prauitatem Inquisitoribus generalibus à Sancta Sede Apostolica specialiter deputatis.

Prohibitio de qua in rubr.

SAnctissimus D.N. pro debito sui pastoralis officij corrigere volens abusus nonnullorum in Statu Sedi Apostolicæ mediatè, vel immediatè subiecto existentium, qui libros a se compositos extra præfatum Statum absque vlla Ordinariorum, & Inquisitorum loci, vbi degunt, approbatione, imprimendos transmittunt: statuit, & decreuit, vt imposterum nemo in Statu prædicto degens, cuiuscumque conditionis, gradus, ordinis, & dignitatis existat, libros de quauis materia tractantes, & vbicumque compositos audeat alio deferre, vel mittere imprimendos sine expressa in scriptis approbatione Illustrissimi, & Reuerendissimi D. Card. S. D. N. Vicarij, & Magistri Sacri Palatij si in Vrbe, si verò extra Vrbem existat sine Ordinarij, & Inquisitoris loci illius, siue ab ijs deputatorum facultate, & licentia operi præfigenda.

Impositio pœnarum.

§. 2. Libros autem quos contra præsentis decreti tenorem imprimi contigerit præter alias pœnas arbitrio Suæ Sanctitatis infligendas, absque alia declaratione ex nunc prohibet, & pro expressè prohibitis haberi vult, & mandat. Contrarijs quibuscumque non obstantibus &c.

Io. Antonius Thomasius Sanctæ Romanæ, & Vniuersalis Inquisitionis Not.

Publicatio in Vrbe.

Anno Millesimo sexcentesimo vigesimo quinto, Indictione octaua, Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & D.N.D. Vrbani diuina prouidentia Papæ VIII. anno eius tertio, die verò 3. mensis Octobris. Supradicta litera Apost. seu Decretum affixum, & publicatum fuit in acie Campi Floræ, & alijs locis solitis Vrbis, per me Brandimartem Latinum prælibati Sanctiss. D.N. Papæ, & Sac. Rom. Inquisit. mist. Curs.

LI.

De bonis iurisdictionalibus ad Ecclesias & loca pia spectantibus in feudum, vel emphyteusim non dandis, neque vltra triennium locandis, aut concessiones huiusmodi renouandis, siue prorogandis.

De alienandis vero bonis Ecclesiæ, vel vltra triennium locandis, generales extant nonnullæ Pontificiæ prohibitiones per me indicatæ in prim. const. Leon. I. nu. 13. & const. 5. Pauli II. Ambitiosæ. pag. 299. tom. 1. vbi notaui.

De alienandis autem, & infeudandis Terris S. R. E. specialis extat prohibitio 3. Pij V. Admonet. to. 2. vbi pariter notaui pag. 166.

Edita An. D. 1625.

VRBANVS EPISCOPVS, *Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.*

Exordium.

HVmanæ salutis Auctor Christus Dominus Romanam Ecclesiã amplissima temporalis ditionis prærogatiua decorauit, quam voluit inferioribus etiam Ecclesijs aliqua ex parte communicari, vt illarum decor matris augeret in Summis Pontificibus maiestatem, quibus cum Ecclesiarum omnium regimen incumbat, illarum quoque omnium tutelam ad Apostolicam eorum prouidentiam necesse est pertinere.

Causa impulsiua huius prohibitionis.

§. 1. Olim equidem quamplurimi inferiorum Ecclesiarum Prælati, vt strenuos, ac præstantes viros habeirent, qui debitum sibi, & Ecclesijs suis impenderent famulatum temporales ditiones ad easdem Ecclesias pertinentes eximiorum virorum fidei, atque administrationi commiserunt. tempore vero procedente diabentibus in deterius bonis institutis factum est, vt nonnulli Ecclesiarum Præsules humanis potius affectibus quam meritorum intuitu moti, ditiones temporales huiusmodi varijs personis, & Vniuersitatibus in feudum, vel emphyteusim dare, vel vltra triennium locare; & rursus occurrente earum ditionum temporalium deuolutione, ad nouã infeudationem, seu inuestituram, vel locationem vltra trienniũ sub specie quod illæ in feudum, vel emphyteusim dari, vel vt præfertur locari sint solitæ, seu alias causas prætendentes, deuenire consueuerunt, quod in non modicum Ecclesiarum ipsarum damnum, & præiudicium cedere vsu compertum est.

Prohibitio de feudum, vel emphyteusim quarumque, præterita, vel alias quæcumque bona ad Ecclesias spectantia, & quauis libra pro visa, vel concessiones ipsas renouandi, vel vltra triennium locandi, & concessiones hmôi renouandi, vel prorogandi sub grauibus pœnarum impositione.

§ 2. Nos itaque nostri muneris partes adimplendo, præmissis obuiam ire, necnon Ecclesiarum, Monasteriorum, & locorum piorum quorumcumque indemnitati, ac iurium eis quomodolibet competentium conseruationi, quantum Nobis ex alto conceditur prouidere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia nostra, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo valitura constitutione omnibus, & singulis Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, etiam Generalibus, ceterisq. Ecclesiarũ, & locorum piorum vtriusque sexus Præsulibus, Prælatis, Præsidentibus, Rectoribus, Præceptoribus, Commendatarijs, & Administratoribus cuiuscumque status, gradus, dignitatis, & præeminentiæ existant, etiamsi Cardinalatus honore præfulgeant, necnon Capitulis, etiam Generalibus, & Prouincialibus, Conuentibus, Collegijs, Sodalitatibus, etiam laicorum, & quibuscumque alijs Superioribus cuiuslis Ordinis, societatis, vel Instituti, etiam de necessitate exprimendi, aut Militiarum etiam S. Ioannis Hierosolymitaní in vniuersa Italia, etiam in quorumuis Principum secularium quomodolibet qualificatorum, etiam Ducali, Regia, Imperiali, vel quauis alia dignitate, honore, vel excellentia præstantium ditione temporali existentibus, si Pontificali vel Abbatiali innituntur dignitate sub Interdicti ingressus Ecclesiæ; ac, si per sex menses immediatè subsequentes sub Interdicto huiusmodi permanserint, lapsis mensibus eisdem sub regiminis, & administrationis Ecclesiarum, vel Monasteriorum, quibus præsident in spiritualibus, & temporalibus suspẽsionis, Capitulis verò, Conuentibus, Collegijs, Sodalitatibus, & Vniuersitatibus prædictis, sub Interdicti à diuinis, eorumq. singularibus personis, ac inferioribus Prælatis, Commendatarijs, & alijs

præfatis

præstitis sub excommunicationis latæ sententiæ, ac omnium dignitatum, beneficiorum, & officiorum ecclesiasticorum, de quorum tenore contra præsentis constitutionis tenorem eos disponere contigerit, vocisq. actiuæ & passiuæ priuationis, & perpetuæ inhabilitatis ad illa, seu quælibet alia imposterum obtinenda ipso facto, etiam absque Iudicis ministerio, vel sententia incurrend. pœnis, ne de cetero Ciuitates, Terras, Castra, Oppida, Villas, Arces, Fortalitia, Munitiones, Territoria, Districtus, Iurisdictiones, aut quæuis alia loca, vel bona iurisdictionalia, seu quouis modo iurisdictionem temporalem etiam cum alio, vel aliis coniunctim, seu diuisim, aut alias quomodolibet annexam habentia aut eorum, seu iurisdictionis partem, etiam minimam ad Patriarchales, Primatiales, Metropolitanas, Episcopales, & alias Ecclesias, Monasteria, Collegia, vel loca pia supradicta nunc, & pro tempore quouis modo spectantia, & pertinentia, tam quæ ad præsens per Ecclesias, Monasteria, & loca huiusmodi pleno iure possidentur, quam ea quæ in feudum, vel emphyteusim concessa, vel vltra triennium locata per quoscumque quomodolibet, & sub quibusuis prætextibus occupata, et vsurpata reperiuntur, aut ad Ecclesias, Monasteria & loca prædicta iam de præsenti forsan de iure, vel de facto reuersa, seu deuoluta sunt, etiamsi Ecclesiis, Monasteriis, locisq. piis huiusmodi adhuc incorporata, & de eorum mensa effecta nō sint, aut quandocumque perpetuis futuris temporibus per lineam finitam, Canonem non solutum, delictum perpetratum, vel alio quocumque modo reuertentur, seu deuoluentur in futurum, etiamsi ex antiqua, seu immemorabili consuetudine, aut etiam priuilegio Apostolico quacumque ob causam concesso, & iteratis vicibus approbato, in feudum, vel emphyteusim concedi, vel vltra triennium locari, aut finita concessione, vel locatione huiusmodi feuda, inuestituræ, vel aliæ concessiones renouari consueuerint, quibusuis personis, quauis ecclesiastica, seu mundana dignitate, vel excellentia fulgentibus, ac speciali nota dignis, Capitulis, Collegiis, Ecclesiis, Congregationibus, Monasteriis, Conuentibus, Hospitalibus, & quibusuis Vniuersitatibus, tam ecclesiasticis, quam secularibus, aut quibuscumque aliis quocumque nomine, ac titulo nuncupatis, & quomodolibet qualificatis, in feudum, vel emphyteusim concedere, aut vltra triennium locare, aut concessiones, inuestituras, & locationes huiusmodi post finitum illarum tempus, vel aliàs quandocumque renouare, prorogare, vel de nouo facere, etiam ad fauorem descendentium, hæredum, vel consanguineorum illorum, qui Ciuitates, Terras, & bona iurisdictionalia prædicta obtinuerint, possederint, vel occupata detinuerint, etiam intuitu meritorum, etiam si concessiones, & alia præmissa in euidentem, immo euidentissimam vtilitatē Ecclesiæ, Monasteriis, vel locis piis cedant, aut eo concessionibus, inuestituris, locationibus, vel illarum renouationibus, aut prorogationibus consensum, aut aliud scripto, verbo, vel alio quouis modo, per quem dictæ Ciuitates, Terræ, & bona iurisdictionalia huiusmodi ad Ecclesias, Monasteria, & loca pia præfacta, siue eorum Prælatos, Superiores, Rectores, seu Administratores non reuertantur, etiamsi in prædictis concessionibus, inuestituris, renouationibus, prorogationibus, & aliis præmissis, nostrum, & Sedis Apostolicæ beneplacitum, etiam ex clausula, & nō alias aliter, nec alio modo, reseruetur, & nullo in scriptis tamen eius obtento, facere audeant, vel præsumant, alias pœnas canonicas sanctiones desuper quomodolibet inflictas districte interdicimus, & prohibemus.

Quæ a d. dicto ... aditis § 3. Et insuper quascumque concessiones, inuestituras, locationes, vel illarum prorogationes, & renouationes, quas contra præsentium tenorem quocumque modo, & quouis tempore fieri contigerit, prorsus nullas, irritas, & effectu omnino carere debere

Decernimus ... ad dil. § 4. Sicque in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & eiusdem Cameræ Apostolicæ Thesaurarii, & Clericos, necnon S. R. E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, & quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter attentari contigerit, irritum & inane decernimus, & declaramus.

Contrariis quo... omnibus derogatio. § 5. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, etiam in corpore iuris insertis, ac etiam in fauorem quarumcumque Ecclesiarum, Prouinciarum, Ciuitatum, Vniuersitatum, Collegiorum, Capitulorum, & locorum piorum, eorumq. personarum atque Ordinum, tam Mendicantium, quam non Mendicantium, Militiarum etiam S. Ioannis Hierosolymitani, necnon Congregationum, & Societatum, & cuiusuis alterius Instituti, etiam necessariò, vt præfertur, & indiuiduo exprimendi, eorumq. Monasteriorum, Conuentuum, & domorum Regularium, necnon illorum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, indultis quoque, & priuilegiis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisq. efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, etiam irritantibus decretis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut aliàs quomodolibet concessis, & iteratis vicibus approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis etiam si de illis, eorumq. totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, ac indiuidua, & de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma seruanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, & forma in illis tradita obseruata, inserti forent, præsentibus pro expressis habentes, quo ad ea quæ iisdem præsentibus aduersantur, illis aliàs in suo robore permansuris, harum serie specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Prælatus de hoc constit. seruanda iurare mandat. § 6. Volumus autem, quod de cetero Patriarchæ, Primates, Archiepiscopi, & Episcopi, necnon Abbates, Præsules, Prælati, aliiq. præstari in aliis iuramentis ab iis præstandis, de præsenti etiam constitutione seruanda omnino iurare teneantur.

Eamq. in Cancellaria describi. § 7. Ipsaq. constitutio in quinterno Cancellariæ Apostolicæ describatur.

Et in Vrbe publicari iubet. § 8. Quodque præsentes ad valuas Lateranen. & Principis Apostolorum de Vrbe Basilicarum, & dictæ Cancellariæ, & in acie Campi Floræ publicentur, & sic publicatæ omnes, & singulos quos concernunt, & concernent in futurum, perindè arctent, & afficiant, ac si eis, & eorum cuilibet personaliter intimatæ forent.

Cuius quoque transumptis credi decernit. § 9. Earumdemq. transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarii publici subscriptis, & sigillo Prælati, seu personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, in iudicio, & extra illud eadē prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis originalibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctionē pœnalem adiecit. § 10. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostri statuti, prohibitionis, decreti, declarationis, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius, se nouerit incursurum.

Dat. P. A. 3. 26. Octob. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, Anno Incarnationis Dominicæ 1625 Kal. Nouemb. Pontificatus Nostri Anno tertio.

Publicatio in Vrbe. *Anno a Natiuitate D. N. Iesu Christi Millesimo sexcentesimo vigesimo sexto Indictione nona, die vero 17 mensis Ianuarii, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Vrbani diuina prouidentia Papæ VIII anno eius tertio, retroscriptæ literæ Apostolicæ lectæ, affixæ, & publicatæ fuerunt ad valuas basilicarum S. Ioannis Lateran. Principis Apostolorum de Vrbe, Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ, dimissis ibidem præsentis ... per aliquantulum temporis spatium, vt moris est, affixis, & deinde amotis per nos Pompeium Gironem, & ... Latinum ... Sanctiss. D. Papæ Curs.*

Orlandus Sada Magist. Cur.

Registrata in Cancellaria. Retroscriptæ literæ Apostolicæ registratæ fuerunt in quinterno Cancellariæ Apostolicæ anno Incarnationis Dominicæ 1625. die verò quarta mensis Februarii Pontificatus Sanctiss. D. N. Vrbani diuina prouidentia Papæ Octaui, anno tertio.

Marcus Antonius Ascensius Cancellariæ Apost. Procustos.

Indultum, quod Fratres Discalceati B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum, Officium, & Missam de Communi Confessoris non Pontificis recitare possint de S. Raymundo d. Ordinis, dum vixit, professore, & Procuratore generali, ac S. R. E. Cardinale in die suæ festiuitatis. LII.

De hoc Ordine vide ad const. 9. Greg. IX. Deuotionis sup. tom. 3. pag. 88 & eiusdem Priuilegia confirmauit hic Pont. vt inf. in const. 94. Ex clementi.

Edita A. D. 1625.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. SAluatoris, & D. N. IESV CHRISTI, qui seruos suos æternæ gloriæ præmio donat in cælis, vices quamquam immeriti gerentes in terris, ex iniuncto Nobis desuper pastoralis officii debito procurare tenemur, vt eorumdem Seruorum Christi debita veneratio in dies magis promoueatur, laudeturq. Dominus in Sanctis suis; Quamobrem fidelium quorumlibet, præsertim vero sub suaui Religionis iugo Altissimo famulantium, votis, quæ peculiarem sanctorū huiusmodi cultum respiciunt, libenter annuimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Causa huius indulti. § 1. Sane dilectus filius Dydacus de Sancto Raymundo Procurator generalis Ordinis fratrum Discalceatorum nuncupatorum B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum Nobis nuper exponi fecit, quod Fratres prædicti pro eo, quem erga S. Raymundū Nonnat. eiusdem Ordinis dum vixit professorem, ac S. R. E. Cardinalem, gerunt deuotionis affectu, & ad augen. Christifidelium, erga illum deuotionem, Officium, & Missam de eodem S. Raymundo, vt infra recitari, & celebrari posse summopere desiderant: Nobis propterea idem Dydacus totius Ordinis huiusmodi nomine humiliter supplicari fecit, vt de opportuna ad hoc licentia prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

Indultum de quo in rubr. § 2. Nos igitur piis Dydaci, & Fratrum prædictorum votis his præmissis annuere, illosq. specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusuis excommunicationis, suspen. & interdicti, aliisq. Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectū præsentiū dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum consilio. Vt de eodem S. Raymundo die eius festo Officium, & Missa de Communi Cōfessoris non Pontificis iuxta Rubricas Missalis Romani ab omnibus prædicti Ordinis vtriusque sexus regularibus personis tantum recitari, & celebrari respectiue, liberè, & licitè possit, & valeat Apostolica auctoritate, tenore præsentium licentiam, & facultatem concedimus, & impartimur.

§. 3. Non

§. 3. Non obstan. Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisq. contrarijs quibuscumque.

§. Volumus autem, quòd præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides vbique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 5 Nouembris, 1625. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

LIII. Institutio Archiuij Sacri Collegij S R Eccl. Cardinalium in Palatio Vaticano, in quo conseruari debent scripturæ, & alia acta ad ipsum Collegium quomodolibet pertinentia, necnon processus super qualitatibus promouendorum ad Cathedrales Ecclesias, & Monasteria Consistorialia coram dd. Cardinalibus formati. Ac vnio officij Secretariatus Congregationis Cardinalium super prouisionibus consistorialibus deputatorum Officio Clerici Itali d. Sacri Collegij Secretarij.

Tu aduerte quod Greg. XV. erexerat, & instituerat Notarium ad formandum processus, priuatiuè quoad omnes alios, etiam S. R. E. Cardinalibus, super qualitatibus promouendorum ad Ecclesias Cathedrales, & Monasteria Consistorialia sup. in Const. 7. Continuum, pag. 285. Cui postea demandauit Conseruationem dictorum processuum cum assignatione duorum ducatorum auri de Camera pro vnoquoque processu, vt in Const. seq. Prudens. post d. Const. Greg. Quam Constitutionem iste Pont. pro hac parte reuocat.

Archiuum Romanæ Curiæ instituit Pius IV. vt Const. 15 Sicut prudens sup. tom. 1 pag 372. videre potes. Archiuia verò in toto Statu Ecclesiastico erexit Sixt. V. Constit. 83 Sollicitudo, sup. tom. 2 pag. 482.

Exordium.

VRBANVS EPISCOPVS Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

ADmonet nos cura Pastoralis officij, Nobis meritis licèt imparibus, diuina dispositione commissi, vt ad ea libenter intendamus, per quæ gratiæ Apostolicæ, quæ à Nobis, & pro tempore existentibus Romanis Pontificibus, præsertim in Consistorio secreto de S R E Cardinalium consilio pro tempore emanare dignoscuntur, vt eueniente casu personæ, in quarum fauorem fiunt, sciant quo tendere pro illarum consequutione, sub bona, & fideli custodia perpetuò præseruentur, & vt id tactibus subsequi possit, quandoque noua loca, & officia, quæ pro gratiarum huiusmodi conseruatione necessaria esse conspicimus, de nouo erigimus, & instituimus, ac illorum curam viris fide, doctrina, ac morum integritate conspicuis qui circa hoc exactam diligentiam adhibituri sperantur, committimus, & mandamus, ac alias desuper disponimus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

§. 1. Cum itaque, sicut accepimus, pro tum tunc existentes S. R E Cardinales, tempore felicis recordationis Pontificatus Leonis Papæ X. prædecessoris nostri officio duorum Clericorum Sacri illorum Collegij, quod per multos annos antea magno ipsius Collegij incommodo fuerat venale, communi ab eis redempto impensa, & in pristinum suum statum redacto veteres eiusdem Collegij constitutiones noua quadam forma, & modo instaurari fecerint primo.

§. 2. Et successiue sedente piæ mem. Paulo III. etiam prædecessore nostro, cum constitutionum, vt præfertur, instauratarum partem raro obseruatam, partem verò antiquatam, & neglectam animaduertissent, de communi omnium consensu, ac declaratione, prædicto Paulo prædecessore id etiam approbante, ex dictis constitutionibus nonnullis resectis, aliquibus recentis, alijsue adiunctis, ac aliqua ex parte alijs immutatis, inter alia voluerint, & constituerint inter cæteros ipsius Collegij Ministros debere duos Clericos per fabarum suffragia creari, quorum alter ex Italia, & alter exterus esset, & hic quidem ad annum dumtaxat, ille verò ad beneplacitum, cuius etiam cura libri omnes, & scripturæ ad præfatum Collegium pertinentes conficerentur, & duplicarentur, & originalibus in Archiuio, quod in Palatio Apostolico designandum erat, ad perpetuam rei memoriam repositis, duplicati ad vsum quotidianum penes ipsum Clericum Italum remanerent, ac recolendæ mem. Pius Papa IIII. similiter prædecessor noster sub die sexta Septemb. Anni Domini Millesimi quingentesimi sexagesimi quarti libros propositionum, & actorum Consistorialium, aliasq. scripturas prædictas in eodem Archiuio, quod tunc iam erat designatum, deponi decreuerit.

§. 3. Et similiter memoriæ Gregorius Papa XV. pariter prædecessor noster, cum in formandis, & instruendis processibus, qui super qualitatibus promouendorum per Romanum Pontificem pro tempore existentem ad Ecclesiarum Cathedralium Pastorum solatio destitutarum, ac Monasteriorum Consistorialium pro tempore vacantium regimina, ac Ecclesiarum, & Monasteriorum huiusmodi statu in Romana Curia coram eisdem Cardinalibus formari, & instrui consueuerant, nullus certus catenus destinatus, seù deputatus fuisset Notarius, sed ad id muneris Notarij plerumque parum periti adhiberentur, vnum perpetuum Notariatus officium ad instar aliorum Romanæ Curiæ officiorum vacabile, cuius concessio, & omnimoda alia dispositio, quoties illud per obitum, resignationem, priuationem, aut alias quouis modo vacare contingeret, ad Romanum Pontificem pro tempore existentem spectaret, pro vno Notario, qui priuatiue quoad alios quoscumque, in formandis, & instruendis processibus prædictis, quos coram dictis Cardinalibus, siue eorum Auditoribus formari, & instrui deinceps perpetuis futuris temporibus contingeret, ipsis Cardinalibus, seù Auditoribus assistere, ac testium dicta, & depositiones in scriptis per se, vel substitutum idoneum redigere teneretur, & deberet, erexerit, & instituerit.

§. 4. Illiq. sic erecto, & instituto pro eius congrue dote omnia, & singula emolumenta, regalia, & iura per alios Notarios, qui antea in formandis huiusmodi processibus eisdem Cardinalibus, seù Auditoribus assistebant, ac dicta, & depositiones prædicta in scriptis redegerant percipi solita, & consueta, eisq. propterea debita perpetuò applicauerit, & appropriauerit.

§. 5. Ac officium sic erectum dilecto filio Odoardo Tibaldesco Clerico Spoletan. diœc. concesserit, & assignauerit per quasdam.

§. 6. Ac deinde statuerit, quod de cætero similiter perpetuis futuris temporibus omnes, & singuli Processus, quos extra dictam Curiam in Germania, Gallia, Hispania, cæterisq. Christiani Orbis Regnis, Prouincijs, & Regionibus super qualitatibus promouendorum ad quarumcumque Cathedralium Ecclesiarum tunc, & pro tempore Pastorum solatio etiam destitutarum, & Monasteriorum Consistorialium vbiuis consistentium, & quouis modo vacantium, & vacaturorum regimina, ac Ecclesiarum, & Monasteriorum huiusmodi statu formari, & ad dictam Curiam transmitti contingeret, postquam a Cardinalibus ipsarum nationum Protectoribus, Comprotectoribus, seù Proprotectoribus, vel alijs, qui Ecclesias, & Monasteria huiusmodi in nostro, & Romani Pontificis pro tempore existentis Consistorio, vt moris est, proponerent, & à Cardinalibus in ordine Prioribus visi, recogniti, approbati, & subscripti forent ab ipsis Cardinalibus, seù eorum Auditoribus, & alijs ad quos spectaret ante Cedulæ Consistorialis subscriptionem, seu saltem illius partibus consignationem prædicto Odoardo quamdiu officium prædictum obtineret, eiusque in illo successoribus ad effectum illos conseruandi tradi, & consignari, ijdem verò Odoardus, & successores, illos sic eis consignatos tanquam prædicti officij processus, & scripturas benè, & fideliter conseruare, & quoad fieri posset, ac humana pateretur conditio, perpetuitati prouidere, bonamq. fidem, & diligentem illorum curam gerere, & ad eorum dum opus esset, facilioris perquisitionis, & repertionis notam, seu vt vocant rubricellam in libro ad hunc particularem effectum retinendo facere deberent, & ad id obligati existerent, & hoc conseruationis processuum onus, curam, & munus prædicto officio Notariatus sic erecto imposuerit, & annexuerit.

§. 7. Ac eidem Odoardo, eiusq. in dicto Officio successoribus ratione laboris eis ex dicta conseruatione processuum accrescentis, & pro illius salario, & mercede, iuribus, & regalibus duos Ducatos auri de Camera pro singulo processu ad dictam Curiam pro expeditione transmittendo, & eis in conseruationem tradendo, & consignando ipsi à quolibet ex promouendis ad Ecclesias, & Monasteria huiusmodi, seu Sollicitatoribus in dicta Curia tales expeditiones prosequentibus realiter, & cum effectu, & absque mora, seù dilatione aliqua persoluendos, per alias suas in forma Breuis desuper confectas literas etiam assignauerit.

§. 8 Et ipsas secundo dictas literas etiam ex eo quod interesse forsan habentes, seù habere prætendentes ad id vocati non fuissent, seu quibusuis ex causis de subreptionis, vel obreptionis vitio notari, impugnari, aut inualidari, seu ad viam, & terminos Iuris reduci, aut contra illas quodcumque Iuris, facti, gratiæ, vel Iustitiæ remedium impetrari, vel sub quibusuis similium, vel dissimilium gratiarum reuocationibus, limitationibus, suspensionibus, aut alijs contrarijs dispositionibus editis, & edendis comprehendi non posse, sed semper vt ex titulo oneroso concessas ab illis excipi, & quoties illas reuocari, seu annullari, aut alias contrarias dispositiones emanari contingeret, toties in pristinum, & validissimum illarum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac de nouo etiam sub quacumque posteriori Dat. per Odoardum, & successores prædictos quandocumque eligenda concessas esse, & fore, sicq. per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, & Cardinales prædictos, sublata eis, & eorum cuilibet aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, irritumq. & inane quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contingeret attentari decreuerit, prout in singulis literis prædictis plenius dicitur contineri.

§. 9. Nouissimè verò Venerabiles fratres nostri Franciscus Maria à Monte, & Dominicus Gymnasius, necnon Carolus Emmanuel Pius in ordine priores, ac Marcellus dicti Collegij Camerarius Lante nuncupati S R Eccl præfati Cardinales inhærentes decreto per dictum Pium prædecessorem, vt præfertur, facto, & illud, quatenus opus sit, innouantes de mandato Nostro libros propositionum, & actorum Consistorialium, aliasque scripturas ad prædictum Collegium quomodolibet spectantes, ac processus omnes Ecclesiarum, & Monasteriorum in Archiuio deponi debere, eosq. à nemine, præterquam ab eiusdem Collegij Clerico Italo detineri, nec pro recognitione, seù admissione eorumdem processuum quicquam recipi posse etiam statuerint.

§. 10. Nos, quibus inter alia præcipuè cordi est ne aliqui nouis absque necessaria, vel vtili causa impositionibus prægrauentur, & quorum intentio est, vt [illegible] subleuentur, dictorum processuum conseruationi non satis consultum iri, [illegible] penes particularem aliquam personam, qualis dictum Notariatus officium pro tempore obtinens existit, conseruari debeant, & [illegible] cum [illegible]

actis

actis, & alijs scripturis prædictis deponantur, longè tutius illorum conseruationi prospectum fore, & consequenter solutionem dictorum duorum ducatorum, quam, vt etiam accepimus, plures interesse in præmissis habentes, licèt ad vnum dumtaxat ducatum postmodum redactam, facere recusant, necessariam, aut vtilem non esse, & in Congregatione dilectorum filiorum nostrorum S. R. E. Cardinalium super prouisionibus Consistorialibus deputatorum plurima tractari, quæ verè ad officium dicti Clerici Itali, qui etiam dicti Collegij Secretarius existit, pertinere dignoscuntur, ob idque officium Secretarij dictæ Congregationis officio Clerici Itali, & Secretarij prædictis annectendum operæpretium esse attendentes, ac in præmissis opportune consulere volentes, Et nihilominus quod dictum Archiuium erectum reperiatur notitiam non habentes, ac singulorum dicti Gregorij prædecessoris litterarum prædictarum, aliorumque omnium & singulorum præmissorum veriores tenores præsentibus pro expressis habentes, Motu proprio non ad alicuius Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, ac mera deliberatione nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, secundo dictas Gregorij prædecessoris prædicti litteras, quoad eam partem, quæ assignationem, & solutionem dictorum duorum ducatorum concernit dumtaxat Apostolica auctoritate tenore præsentium reuocamus, cassamus, & annullamus, ac viribus, & effectu carere debere, nec aliquem ad illorum solutionem in posterum teneri decernimus & declaramus, ac officium Secretarij dictæ Congregationis, cum primum illud per cessum, aut decessum, seu quemcumque aliam dimissionem moderni Secretarij Congregationis huiusmodi; aut alias quouis modo vacare contigerit, officio Clerici Itali, & Secretarij dicti Collegij cum omnibus illius oneribus, & honoribus perpetuò eisdem auctoritate, & tenore vnimus, annectimus, & incorporamus.

Statuitq. cũ primum vacauerit officium Secretarij d. Cong. vt illud exerceat Clericus Italus, & Secretar. d. Collegij [illegible]

§. 11. Volentes, & eadem auctoritate statuentes, quòd cum primum officium Secretarij dictæ Congregationis, vt præfertur vacauerit, dilectus filius Ioannes Baptista Laurus Clericus Perusinus familiaris, & continuus Commensalis noster modernus, seu tunc existens Clericus Italus, & Secretarius dicti Collegij, Officium dicti Secretarij dictæ Congregationis exerceat, decreta, & acta in illa pro tempore facta describat, & in infrascripto Archiuio custodienda reponat.

Erigit modo [illegible] Archiuium Sac. Cardd. Collegij [illegible] in Palatio Vaticano [illegible]

§ 12. Necnon vnum Archiuium Sacri Cardinaliũ Collegij nuncupandum in Palatio nostro Vaticano sub protectione, & suprema superintendentia Trium S.R.E. Cardinalium in ordine priorum, & dicti Sacri Collegij Camerarij pro tempore existentium, sub cura tamen & administratione etiá moderni, & pro tẽpore existẽtis eiusdem Collegij Clerici Itali, & Secretarij, ad quod Auditores Cardinalium proponentium, iussu in cõficiendis, vel recognoscendis processibus assistunt, statim facta in Consistorio secreto propositione, processus huiusmodi transmittere teneantur, & in quo processus ipsi, & dicti libri propositionum, necnon actorum, & decretorum etiam super erectionibus, suppressionibus, vnionibus, reparationibus, dismembrationibus, cessionibus, permutationibus, translationibus, pensionum super illorum redditibus assignationibus, præsentationibus, nominationibus, electionum, seu postulationum confirmationibus Ecclesiarum Cathedralium & Metropolitanarum, ac Patriarchalium, necnon Monasteriorum quorumcumque in Congregatione prędicta, & alias quomodolibet & vbicumque emanatorum interesse Cõsistorij Apostolici aliquo modo concernentiũ, aliæque scripturæ quomodolibet ad idem Collegiũ spectãtes in perpetuũ conseruari, nec inde absque Cardinaliũ priorũ, & Camerarij prædictorũ pro tẽpore existentiũ licentia aliquo modo extrahi debeant, eisdem auctoritate, & tenore etiam perpetuò erigimus, & instituimus.

Clerico Italo [illegible]

§. 13. Vtque imposterum Clericus Italus & Secretarius prædictus pro tempore existens amplioribus fauoribus, & gratiis decoretur: quod pro tempore existens Clericus Italus, & Secretarius huiusmodi ratione curæ, & administrationis dicti Archiuij, Romani Pontificis, verus, & indubitatus, non fictus familiaris, & continuus Commensalis, aliorumque familiarium, & continuorum Commensalium numero, & consortio adscriptus, & aggregatus eo ipso existat.

Vt vestes violaceas ad instar Cubiculariorum honoris gestare possit.

§. 14. Et vestes violacei coloris ad instar nostrorum Cubiculariorum honoris nuncupatorum gestet, illisque arbitrio suo vtatur.

[illegible]

§. 15. Et in signũ veræ, & indubitatæ, ac non fictę familiaritatis huiusmodi singulis diebus ex Palatio Apostolico vltra panem sibi ratione officij Clerici Itali, & Secretarij dari solitum etiam panem eiusdẽ quãtitatis, & qualitatis, prout dilectis filijs in vtraque Signatura nostra Referendarijs dari consueuit, habeat, etiam decernimus, & panem huiusmodi dietim sibi ex dicto Palatio dari mandamus.

[illegible]

§. 16. Inhibentes sub indignationis nostræ ac mille ducatorum Cameræ nostræ applicandorum, alijsque trium Cardinalium in ordine priorum, & Camerarij prædictorum arbitrio imponendis poenis, Odoardo, eiusque in Officio Notariatus successoribus, ne in conseruatione tam extra Vrbem, quam in Vrbe super præmissis fabricatorum processuum vlterius se ingerere præsumant.

[illegible]

§. 17. Et sub eiusdem poenis præcipientes tam Odoardo, quàm Auditoribus prædictis nunc, & pro tempore existentibus, cæterisque omnibus, & singulis, quatenus omnes & singulos tam in Vrbe, quam extra eam fabricatos processus huiusmodi, ac decreta, & acta prædicta, quæ penes eos, & eorum singulos ad præsens reperiuntur, intra triduum a publicatione præsentium computandum, processus verò, qui pro tempore penes eos erunt, ante (vt præfertur) cedularum Consistorialium subscriptionem, seu saltem illarum partibus consignationem, actaque & decreta prędicta, quæ ad eorum, & cuiuslibet manus quoquo modo deuenerint, intra octo dies tunc immediate sequentes ad Archiuium prædictum transmittant, & moderno ac pro tempore existenti Clerico Italo, & Secretario prædicto consignent, ac transmitti, & consignari faciant realiter, & cum effectu.

§ 18. Ac similiter decernentes easdem præsentes etiam ex eo quod dictus Odoardus & Auditores prædicti, ac alij interesse habentes ad hoc vocati, & auditi non fuerint, vel ex eo quod illæ nulla sub sistente causa, vel etiam de facto processisse dici possent, siue etiam processerint, aut ex alia quauis iuridica, & legitima etiam necessario exprimenda causa, vel quocumque prætextu de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut quouis alio defectu notari, impugnari, inualidari, retractari, & ad terminos Iuris reduci, aut in Ius, vel controuersiam reuocari, seu aduersus illas quodcumque Iuris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut etiam Motu, & potestatis plenitudine similibus concedi, vel sub quibusuis Constitutionibus, & Cancellariæ Apostolicæ regulis editis, & edendis, ac literis Apostolicis in contrarium etiam pari Motu, & Consistorialiter emanatis, aut quibusuis alijs similium, vel dissimilium gratiarum reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut alijs contrarijs dispositionibus comprehendi nullo vnquam tempore posse, sed semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & eum in quo ante præmissa erant, validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de nouo etiam sub quacumque posteriori Dat. per modernos, & pro tempore existentes tres Cardinales in ordine priores & Camerarium, ac Clericum Italum, & Secretarium prædictos quandocumque eligenda concessas, validasque & efficaces, etiam quod in Camera nostra Apostolica nullo vnquam tempore registrarentur, aut præsentarentur, fore, & esse.

Clausulæ præseruatiuæ appositæ.

§ 19. Sicque, & non aliàs per quoscumque Indices etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, & Cameræ prædictæ Præsidentes & Clericos, necnon eiusdem S.R.E. Camerarium, & alios Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane quicquid secus super his a quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans adijcit.

§. 20. Quo circa dilectis filijs Vrbis nostræ Gubernatori, & causarum Curiæ dictæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori, & dilecto filio nostro in eadem Vrbe, eiusque districtu Vicario in spiritualibus generali in ciuilibus causis Locumtenenti Motu simili per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut vnus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, vbi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte moderni, & pro tempore existentis Clerici Itali, & Secretarij huiusmodi fuerint requisiti, solemniter publicantes, illique efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant easdem præsentes, & in eis contenta huiusmodi ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, firmiter, & inuiolabiliter obseruari, ac modernum, & pro tempore existentem Clericum Italum, & Secretarium huiusmodi illis pacifice frui, & gaudere, non permittentes eum desuper per Odoardum, & Auditores Cardinalium huiusmodi, seu quoscumque alios quomodolibet indebitè molestari, contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, ac sententias, censuras, & poenas ipsas, seruata forma Concilij Tridentini, etiam iteratis vicibus aggrauando, inuocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachij sæcularis.

Executores huius Constit. dat.

§. 21. Non obstantibus Gregorij secundo dictis litteris, alijsque præmissis, ac nostra de non tollendo Iure quæsito, alijsque Cancellariæ prædictæ regulis, necnon Pij Prædecessorum prædictorum sub Dat. videlicet Octauo Idus Augusti Pontificatus sui Anno Sexto edita, inter alia disponente, quod omnes gratiæ qualecumque Cameræ prædictæ interesse concernentes, infra certum inibi expressum tempus in eadem Camera præsentari, & registrari debeant, & quatenus in aliquo obstet, similis memorię Sixti Quinti etiam Prædecessoris nostri super institutione prædictæ, & aliarum Quatuordecim Congregationum edita, alijsque Apostolicis, & dicti Collegij Constitutionibus, & Ordinationibus etiam iuramento confirmatione, vel quauis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis clausulis, & decretis etiam Motu huiusmodi, etiam Consistorialiter, ac alias in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innouatis, ac in futurum concedendis, approbandis, & innouandis: Quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio hab.nda, aut aliqua alia exquisita forma ad id seruanda foret, tenores huiusmodi præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat etiam pari Motu specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, & mandamus, contrarijs quibuscumque, aut si quibus communiter, aut diuisim ab Apostolica Sede indultũ, quod interdici, suspendi, vel excõmunicari non possint per litteras Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Contraria tollit.

§. 22. Volumus autem quod eorũdẽ præsentes literæ, vt omnibus innotescant, ad valuas Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe,

Publicationem [illegible]

&

& Cancellariæ Apostolicæ, ac in Acie Campi Floræ publicentur, & affigantur, dimissis inibi etiam copijs, quæ perindè omnes arctent, ac si personaliter vnicuique intimatæ fuissent.

Nudus Bulla transumptis fides adhibenda.

§. 23. Quodque earumdem transumptis, & exemplaribus etiam impressis, ac manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur tàm in iudicio, quàm extra, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctionem poenalem super addit.

§. 24. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ reuocationis, cassationis, annullationis, declarationis, vnionis, annexionis, incorporationis, statuti, erectionis, institutionis, inhibitionis, præcepti, decretorum, derogationis, mandatorum, & voluntatum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum.

Dat. Rom. 4. dies 15. Decemb.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo sexcentesimo vigesimo quinto, Decimo octauo Kal. Ianuarij, Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Publicatio.

Anno à Natiuitate Domini Nostri Iesu Christi Millesimo sexcentesimo vigesimo sexto, Indictione nona die verò 30. Mensis Martij Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri D. Vrbani Diuina prouidentia Papæ Octaui, Anno eius Tertio retroscriptæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad Valuas Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, & in Acie Campi Floræ dimissis ibidem præsentibus literis per aliquantulum temporis spatium, vt moris est affixis, & deinde amotis per nos Camillum Fundatum, & Brandimartem Latinum prælibati Sanctissimi D. N. Papæ Cursores, &c.

Octauius Spada Magister Cursorum.

Sequitur Decretum Romæ in Palatio Apostolico Quirinali feria 2. die 22. Iunij 1626. in Consistorio secreto editum de clauibus Aerarij Sanctioris, eiusque Scriniorum, et Forserarum fidelius posthac custodiendis.

Hoc Decretum ideò hic posui, quia versatur circa Archiuum Sacri Cardinalium Collegij prout in eo legitur. Institutionem verò huius Aerarij in Arce S. Angeli factam habes à Sixt. V. in Const. 31. Ad Clauum. sup. tom. 2. pag. 402. Vbi vide indicata.

EXquisitis, & auditis Reuerendissimorum DD. S. R. E. Cardinalium sententijs, de vnanimi eorum consilio pariter, & assensu, quo fideliùs, ac diligentiùs imposterum Claues Aerarij Sanctioris in Arce S. Angeli à fel. rec. Sixto V. instituti, custodirentur, Sanctiss. D. N. infrascriptas ordinationes declarauit, et decreuit esse perpetuis futuris temporibus inuiolabiliter obseruandas. nimirum vt.

Conficiatur liber perpetuò asseruandus in Archiuio Sacri Collegij, in quo Secretarius eiusdem fidem faciat de consignatione Clauium pro tempore facta singulis Cardinalibus, alijsque ius ad eas habentibus, & horum vnusquisque a se conscriptum Iuramentum coram Secretario emittat, se subscribat, suumq; signum apponat.

Cardinales, cum transitum fecerint sunt ad altiorem ordinem, promoueri, aut optare in Consistorio non possint, nisi prius de suarum Clauium consignatione Secretario facta constiterit, qui succedentibus Episc. Presbyt. & Diacono prædicto modo tradet.

In casu absentiæ à Curia, quæ excedat quadraginta milliaria, Cardinales antequam ab Vrbe discedant, euocent Secretarium, qui Claues acceptas statim deferat alijs in ordine succedentibus.

Decanus Cameræ Apostolicæ consignet Clerico succedenti coram duobus Clericis, & Secretario.

Thesaurarius tàm Generalis, quam Secretus, eidem Secretario, qui teneatur subitò id Suæ Sanctitati significare.

Si contingat obitus asseruantium Claues; idem Secretarius instet pro recuperatione apud Hæredes: & si sint in mora, addat protestationem cum Censuris coram Notario, & testibus.

Præfectus Castri S. Angeli, vltra Iuramentum Summo Pontifici præstari solitum pro fideli Arcis custodia, iuret etiam de Aerario fideliter custodiendo in manibus eiusdem Sanctissimi D. vel S. R. E. Camerarij, iuxta formam Bullæ, cuius Iuramenti in libro fiat mentio.

Idem verò liber quotannis in prima Congregatione Generali à Secretario in medium afferatur, vt penes quos prædictæ extent Claues, facilè omnibus constare possit.

Ita est Octauius Episcopus Portuensis S. R. E. Card. Bandinus.
Carolus Cardinalis Madrutius.
Io. Baptista Card. Lenius Sac. Collegij Camerarius.
Ludouicus Card. Ludouisius S. R. E. Vicecancellarius.
Mauritius S. R. E. Diaconus Card. de Sabaudia.

Io. B. Laurus Secretarius.

LIV. Contra extrahentes, seu permittentes, vt extrahantur libri, ac etiam manuscripta à Bibliothecis Fratrum Ord. Prædicatorum.

Similem prohibitionem pro conseruatione Bibliothecarum Fratrũ Minorum de Obseruantia, Ordinis S. Francisci fecit Sixt. 4. vt in eius Const. 67. Cum sicut sup. tom. 2. pag. 452. Cuius mitigationẽ habes impressã in Compendio Bullarij a Flaminio Cherubino Canonico V. I. D. meo fratre edito sub Sixt. 4. § 3. dicta Constitutionis. Et aliam pro Bibliothecis Fratrum B. Mariæ de Monte Carmelo eiusdem prohibitionem Clem. viij. Const. 42. t. 3. pag. 42. Quæ ad tuendã. De Regularium autẽ Ordine habes ad Const. 2. Honorij III. Religiosam t. 1. pag. 79. vbi sequitur.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1626.

Causa huius Constitutionis.

CVm sicut dilectus filius Lucas Castellinus Ordinis Fratrum Prædicatorum Procurator generalis Nobis exponi fecit, hactenus compertum fuerit, nonnullos conscientiarum suarum prodigos, Libros ex Bibliothecis domorum Regularium dicti Ordinis furto subripuisse, ac subripere, & seu extrahere, atq; apud se vti proprios in graue animarum suarum periculum, & dictarum Bibliothecarum præiudicium retinere.

Prohibitio deportandi ex Bibliothecis, de quibus in Rubr.

§. 1. Nos perniciei, quantum Nobis ex alto conceditur, obuiare, & ipsarum Bibliothecarum conseruationi, & manutentioni consulere volentes, supplicationibus dicti Lucæ nomine Nobis humiliter porrectis inclinati. Ne de cetero quisquam, quauis auctoritate fungens Libros, Quinterna, folia, siue impressa, siue manuscripta, Bibliothecis domorum Regularium dicti Ordinis hactenus donata, seu assignata, & in posterum donanda, seu assignanda, ex eisdem Bibliothecis extrahere, seu vt extrahantur permittere, aut consentire sub quouis quæsito colore pretextu, vel ingenio audeat, seu præsumat sub excommunicationis, necnon priuationis vocis actiuæ, & passiuæ poenis per contrafacientes eo ipso incurren. Apostolica auctoritate tenore præsentium interdicimus, & prohibemus.

Derogatio contrariorum.

§. 3. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis, & illius Domuum Regularium quarumcumque, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, ceterisq. contrarijs quibuscumque.

Fides transumptorum.

§. 4 Volumus autem quòd præsentium etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica cõstitutæ munitis, eadem prorsus vbique fides adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ, quodq. transumpta huiusmodi in valuis dictarum Bibliothecarum, vel aliquo alio perspicuo loco, vnde ab omnibus cerni possint, continuò affixa remaneant.

Dat. R. A. 3. die 23. Mar.

Dat. Romæ apud Sanctum Petrum sub Anulo Piscatoris die 23. Martij 1626. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Declaratio, quod Sancta Elisabetha Regina dum vixit Portugalliæ Tertium Ordinem S. Francisci expressè fuerit professa. LV.

Ista Sancta fuit Canonizata ab eodem Pontifice, sed desuper Bulla adhuc expedita non est, prout accepi, & ideo hic non habes.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1626.

Instãtia Procuratoris Generalis Fratrũ Minorum S. Francisci de Obseruantia.

CVm sicut dilectus filius Ioannes de Sancto Bernardino Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Obseruantia Nobis nuper exponi fecit, Sanctam Elisabetham Reginam, dum vixit, Portugalliæ, quam Nos alias diuina aspirante gratia in Sanctorum numerum retulimus, Tertium Ordinem S. Francisci expressè professam fuisse plene constiterit, prout in processu, alijsque informationibus desuper fabricatis latius continetur, & propterea d. Ioannes, ne vllis in hoc dubitationi locus vnquam esse possit, per Nos vt infra opportune prouidere summopere desideret.

Declarat. S. Elisabetham Reginam dũ vixit Portugalliæ, Tertium Ordinem ipsius S. Francisci fuisse expressè professam.

§. 1. Nos eundem Ioannem specialibus fauoribus, & gratijs prosequi volentes, & à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsq. Ecclesiasticis sententijs, censuris, & poenis à iure, vel ab homine, quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, supplicationibus eius Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum consilio, eandem Sanctam Elisabetham Tertij Ordinis S. Francisci huiusmodi fuisse, & esse, atque in omnibus pro tali vbique haberi, & reputari.

Aliter iudicari proh.

§. 2 Sicq. & non aliter per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò decernimus, & declaramus.

Contraria sublata.

§. 3. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Dat. R. A. 3 die 22. Apr.

Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 22. Aprilis 1626. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Confirmatio Constitutionum, seu Statutorum pro Monachorum Congregationis Cælestinorum Ordinis Sanctissimi P. N. Benedicti gubernio nouissime de mandato S. D. N. emendatorum, atque editorum. LVI.

Vide quæ tibi indicaui sup. ad Const. 24. Sacrosancti huiusmet Pontificis pag. 38. Genitor meus.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1626.

Exordium.

SAcrosanctum Apostolatus officium humilitati nostræ per ineffabilem diuinæ sapientiæ prouidentiam commissum iugiter Nos admonet, vt inter grauissimas, multiplicesq. Apostolicæ seruitutis curas illam peculiari studio amplectamur, per quam Christifideles sub suaui Religionis iugo virtutum Domino famulantes,

sab

-sub cendis, & pronide ordinatis Statutis, atque Constitutionibus in sanctitate, & iustitia felicioribus in dies proficiant incrementis, ac proinde ijs, quæ propterea statuta, & ordinata sunt, vt ab omnibus, ad quos spectat, inuiolabiliter obseruentur, perpetuaq. roboris firmitate subsistant, Apostolicæ confirmationis patrocinio communimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

§. 1 Sane dilectus filius Abbas Generalis Monacorum Congregationis Cælestinorum Ordinis Sancti Benedicti, suo, & Diffinitorum dictæ Congregationis nominibus Nobis nuper exponi fecit; quod pro felici, & prospero eiusdem Congregationis regimine, atque gubernio, nonnullæ Constitutiones, & Statuta diuersis temporibus facta, nouissime autem de mandato nostro recognita, & multis in locis ad Sac. Conc. Trid. Decretorum, & Constitutionum Apostolicarum præscriptum emendata, atque aptata, tandem in vnum volumen compilata fuerunt, tenoris subsequentis videlicet.

Omittitur tenor harum Constitutionum, quia sunt in libro particulari impressæ Romæ anno 1629.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dictus Abbas Generalis nominibus prædictus, præinsertis Constitutionibus pro perpetua illarum subsistentia, & inuiolabili obseruantia Apostolici nostri muniminis firmitatem per Nos adijci summopere desideret: Nobisque propterea humiliter supplicari fecerit, vt in præmissis opportune prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 3. Nos inuiolabili earumdem Constitutionum obseruationi, quantum Nobis ex alto conceditur, consulere, necnon dictum Abbatem Generalem, ac totam Congregationem prędictam specialibus fauoribus, & gratijs prosequi volentes, & illorum singulares personas à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsq. Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis, à iure, vel ab homine, quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequen., harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, præinsertas Constitutiones, Apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illisque inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adijcimus, omnesq. & singulos tàm iuris, quàm facti quantumlibet substantiales defectus, si qui in illis interuenerint, supplemus.

§ 4. Decernentes, easdem Constitutiones, necnon præinsertas literas, semper, & perpetuò validas, firmas, & efficaces existere, & fore.

§. 5. Necnon in dicta Congregatione ab omnibus, ad quos spectat, & in futurum quomodolibet spectabit, inuiolabiliter sub pœnis in eisdem Constitutionibus comminatis obseruari, & adimpleri debere; ac quoscumque eiusdem Superiores, Monacos & personas ad obseruationem omnibus iuris, & facti remedijs cogi, & compelli posse.

§. 6 Sicq. per quoscumq. Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quauis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7 Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, & quibusuis alijs dictæ Congregationis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Priuilegijs quoque, Indultis, & literis Apostolicis quibusuis ipsius Congregationis Superioribus, Monacis, & personis huiusmodi, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & alijs Decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis eorum tenoribus præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque.

§. 8. Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu Scribæ dictæ Congregationis, vel Notarij publici subscriptis, & sigillo Generalis, vel alterius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 8. Iulij 1626. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

LVII. Reuocat omnia, & singula priuilegia, prærogatiuas, immunitates, & exemptiones quorumcumque Ordinum, Congregationum, & Institutorum, Religiosis in Regnis Hispaniarum existentibus, tam per Apostolicam Sedem, illiusque in dd. Regnis Nuntios, quam eorum Superiores concessa, ac prohibet, illa de cætero absque sua, & Sedis Apostolicæ licentia concedi.

Edita A. D. 1626.

V R B A N V S   P A P A   V I I I.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. PAstoralis officij Nobis diuinitus commissi solicitudo iugiter Nos admonet, vt omni cura, & vigilantia ad ea semper intendamus, per quæ regularium personarum, quæ relicto sæculo, diuini numinis obsequijs sese manciparunt, quieti, feliciq. statui, ac regularis disciplinæ conseruationi consulitur, vt ipsæ personæ iuxta regularia suorum Ordinum instituta tranquillis mentibus gratum Altissimo impendere possint famulatum.

§. 1. Cum itaque, sicut accepimus in Regnis Hispaniarum diuersa priuilegia, prærogatiuæ, immunitates, atque exemptiones diuersorum Ordinum Religiosis tam ab ipsorum Superioribus, quam a Sede Apostolica, illiusq. in dictis Regnis Nũtijs pro tẽpore existẽtibus, cõcessa reperiãtur, per quæ ijdẽ Religiosi ab eorũ Prælatorũ obediẽtia eximũtur, & Monasterijs, & regularibus domibus ad eorum libitum, ac cum socijs sibi benè visis, & iam destinatis, etiam Superiorum suorũ non petita licentia, egrediuntur, absque eo, quod ijdem Superiores tàm huiusmodi egressum, quàm sæcularium personarum quibusuis horis ad eorum cellas accessum, atque ingressum impedire possint; Præterea de vno ad aliud Monasterium, seu regularem domum etiam ipsis Superioribus inuitis transeant, nec Choro, & alijs spiritualibus exercitijs, minusq Refectorio cum alijs intersint. Ex hoc autem grauissima inconuenientia, & scandala in non modicum regularis obseruantiæ, & disciplinæ detrimentum exoriantur.

§. 2. Nos præmissis, quantum cum Domino possumus, obuiare volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, omnia, & singula, ac quæcumque huiusmodi priuilegia, prærogatiuas, immunitates, & exemptiones quorumcumque Ordinum, Congregationum, & Institutorum Religiosis, tam per Sedem Apostolicam, illiusq in eisdem Regnis Nuntios, quam illorum Superiores ex quacumque causa, ac sub quibuscumque verborum formis, & expressionibus quomodolibet concessa, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò reuocamus, cassamus, & abrogamus, ac reuocata, cassa, & abrogata, viribusq & effectu vacua esse, & fore, nec illa cuiquam suffragari, neque de cætero absque nostra, & Sedis Apostolicæ licentia concedi posse:

§ 3. Sicq. & non aliter per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores vbique iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & declaramus.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon (quatenus opus sit) Ordinum, Congregationum, & Institutorum huiusmodi, & quibusuis alijs, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis & literis Apostolicis eisdem Religiosis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsq. efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & alijs decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis specialis, specifica, expressa, & indiuidua mentio habenda esset illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisq. contrarijs quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris die 30. Iulij 1626. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

LVIII. Diuidit Congregationem Fratrum Eremitarum Discalceatorũ Italiæ Ordinis S. Augustini in quatuor Prouincias, videlicet Romanam, Neapolitanam, Ianuensem, & Siculam, & instituit quatuor Prouinciales pro earum gubernio vsque ad celebrationem futuri Capituli generalis ipsius Congregationis.

... a plenè de hac Congregatione indicaui sup. ad Const. 3. Greg. XV. Pastoralis pag. 278. Et etiam vide subsequentia Decreta à Sacra Apostolica Visitationis Congregatione edita de his Fratribus Congregationis Italiæ opportunè à me hic posita.

Edita A. D. 1626.

V R B A N V S   P A P A   V I I I.
Ad perpetuam rei memoriam.

AD vberes, & suaues fructus, quos dilecti filij Fratres Ordinis Eremitarum Sancti Augustini Discalceati nuncupati Congregationis Italiæ in militanti Ecclesia, cuius regimini, diuina disponente clementia, præsidemus, in dies afferunt, mentis nostræ aciem conuertentes, quid pro laudabilis eorum Instituti felici directione, atque progressu conferat, diligenter prospicimus, ac desuper officij nostri partes propensis studijs interponimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Ordinis commendatio.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Basilius à Sanctissima Trinitate Vicarius generalis Congregationis prædictæ, quod Congregatio ipsa quamplures domos regulares per vniuersam Italiam habet, ita vt solus per seipsum commodè eas regere, & gubernare nequeat, proindeq. earundem domorum vtilitati maxime consultum iri existimet, si eadem Congregatio in Prouincias, vt infra diuidatur.

§. 2. Nos prospero, felicique dictæ Congregationis regimini, & gubernio, quantum cum Domino possumus, consulere, ipsumq. Basilium specialibus fauoribus, & gratijs prosequi volentes, & a quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Congregationem prædictam in quatuor Prouincias, videlicet Romanã,

Neapolitanam, Ianuensem, & Siciliæ, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo diuidimus, & separamus.

§.3. Necnon pro hac prima vice vsque ad proxime futuri Capituli generalis eiusdem Congregationis celebrationem tantum, & non vltra, in Romanæ Victorium ab Epiphania, in Neapolitanæ Simeonem a Cruce, in Ianuensis Valerianum a Sancto Augustino, ac in Siciliæ Prouinciarum huiusmodi Prouinciales Ioannem Baptistam a S. Francisco de Paula, Ordinis, & Congregationis huiusmodi professores dilectos filios sub vno ipsius Congregationis Vicario generali, ac cum priuilegijs, gratijs, indultis, facultatibus, iurisdictione, & auctoritate solitis, & sibi ea nunc vsque ad eiusdem Capituli celebrationem ab ipso Vicario generali postmodum verò ab eodem Capitulo generali concedendis, & declarandis, auctoritate, & tenore præsentis creamus, constituimus, & declaramus.

§.4. Decernentes, præsentes literas, validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosq. plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac eidem Congregationi in omnibus, & per omnia plenissime suffragari.

§.5. Atque ita in premissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.6. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Ordinis, & Congregationis huiusmodi etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus & singulis eorum tenoribus præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque.

§.7. Volumus autem, quod præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides vbique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris, die 29. Augusti MDCXXVI. Pont. Nostri Anno quarto.

Sequitur Declaratio Sacræ Congregationis Apostolicæ Visitationis super electione, quod Vicarius Generalis [illegible] alium suo loco cum omnimoda potestate, & iurisdictione, quam ipse Vicarius Generalis habet.

Sacra Congregatio Apostolicæ Visitationis.

IN causa, & causis coram Nobis inter Admod. R. P. F. Basilium a Sanctiss. Trinitate Vicarium Generalem Congregationis Discalceatorum Ord. S. Augustini Italiæ ex vna, & Patres Ignatium a Sancta Maria, Ioannem ab Assumptione, & Ioannem Baptistam à S. Francisco de Paula, Definitores, & Procuratorem Generalem respectiue eiusdem Congregationis, De, & super prætensa nullitate Delegationis, per eundem P. Vicarium Generalem factæ in persona P. Valeriani à Sancto Augustino, Quarti Definitoris, & Prioris Conu. S. Antonij de Vrbe, rebusq. alijs &c.

Fuit prouisum, & decretum, R. P. Vicarium fuisse, & esse verũ, & legitimum Superiorem Vicarium Generalem nuncupatum totius suæ Congregationis, ac vti, & gaudere omnibus, & singulis iuribus, prærogatiuis, præeminentijs, & facultatibus, quibus aliarum Religionum Generales gaudent, vtuntur, & potiuntur; Ideoque sibi licuisse, & licere inter alia, eo absente, alium suo loco subrogare, qui omnimoda eius potestate, & iurisdictione vbique locorum (illa tantum excepta Prouincia, in qua ipse Generalis Vicarius pro tempore reperietur) fungatur, & potiatur, & consequenter subrogationem, ac delegationem à præfato Generali Vicario in persona Patris Valeriani Quarti Definitoris factam, fuisse, & esse iuridicam, & canonice factam, & vti talem fore, & esse confirmandam, prout illam confirmamus, & approbamus, & pro confirmata, & approbata haberi volumus, & mandamus, Fratresque omnes eidem Generali Vicario subiectos eiusdem Religionis, præfato Patri Valeriano ad obedientiam præstandam iuxta formam suæ Delegationis obligatos fuisse, & esse declaramus.

Actum Romæ Domi solitæ residentiæ Illustrissimorum DD. Sacræ Congregationis hac die 25. Maij 1626.

A. Riccardus Iudex, & Secr.

Odoardus Tibaldescus Not.

Subsequuntur Decreta generalia pro tota Congregatione Fratrum Discalceatorum S. Augustini Italiæ, facta in Visitatione, die 21. Iunij anni 1627.

COnstitutiones huius Congregationis auctoritate Apostolica confirmatæ, infra annum post Capitulum Generale imprimantur, ad hoc, vt ab omnibus Religiosis præ manibus possint haberi, &c.

Ad tollendas dubitationes, quæ circa Constitutionum intellectum possent exoriri. Sacra Congregatio facto verbo cum Sanctissimo declarat, hactenus non licuisse, neque licere huius Congregationis Superioribus etiam in Capitulis Generalibus nouas Ordinationes, aut statuta, sub quouis nomine contrarias, aut contraria Constitutionibus Apostolica auctoritate firmatis facere; easque non potuisse, neque posse practicari, antequam a tribus Capitulis Generalibus dispositæ, & à Sede Apostolica fuerint confirmatæ.

Consequenter etiam declarat, Congregationem Definitorialem ex quinque Patribus semel in hebdomada hactenus practicatam, in futurum non esse faciendam, sed esse seruandas Constitutiones parte tertia, cap. 4.

Declarat præterea Definitores pro tempore existentes, fore & esse de familia eius Conuentus, cui à Superiore erunt assignati, & non aliorum, atque ideò locum sumere debere post Priorem, etiam vbi Vicarius Generalis moratur; ac potuisse, & posse à Priore in leuibus corrigi, in ceteris verò à Vicario Generali, teneriq. adire Capitulum de culpis, expectare signum in Choro, Refectorio, & alijs locis, non obstantibus Constitutionibus par. 2. cap. 8. & par. 3 cap. 4.

Declarat præterea licuisse, atque licere Vicario Generali pro tempore existenti Definitores singulos in Visitatione, & extra etiã in grauioribus consulto corrigere, & punire, absque aliorum Definitorum consensu, posse tamen Definitores scribere, & recipere literas, ac armarium, oratorium nuncupatum, habere, absque Superioris licentia, &c.

Declarat demum Procuratori Generali præsente Generali Vicario secundum locum deberi, absente verò, in Conuentu secundum a Priore, extra Conuentum verò post Vicarium Generalem ceteris præferri, posseq. egredi ad negotia peragenda, & absque cunctatione Prior socium assignabit, ac pariter literas scribere, & recipere absque scitu Prioris, & Oratorium habere: In reliquis autem omnia quæ de Definitoribus dicta sunt locum sibi vendicare in Procuratore Generali.

Decreta hæc Generalia pro tota Congregatione veluti declaratoria seruentur statim sub pœna arbitrio sacræ Congregationis.

A. Episc. Bellicastren. Secr. & Iud.

Declaratio, quod Capitula Ecclesiarum Cathedralium, quibus S. R. Eccl. Cardinales præsunt, ex indultis conferendi Beneficia Ecclesiastica reseruata, vel affecta eisdem Cardinalibus concessis, nullum ius prætendere possint. LIX.

Quod autem S. R. E. Cardinales indulto conferendi Beneficia Ecclesiarum quibus præsunt, non vtantur nisi in Beneficijs illarum Ecclesiarum quibus actu præsunt, vel quarum regimini vltimo loco cesserunt, declarauit hic Sanctiss. Pont. in const. 1. seq. licet.

Moderationem vero Indultorum S.R. Eccl. Cardd. super collatione Beneficiorum Ecclesiasticorum habes in Pij V. const. 37. to. 2. pag. 169. & in Greg. XIV. const. 19. d. to. 2 pag 545. necnon Pauli V. const. 58. to. 3. pag. 180.

Sanctiss. in Christo Pater, & D. N. D. Vrbanus diuina prouidentia Papa VIII.

ACcepto quod S.R.E. Cardinales super Indultis, & facultatibus disponendi de beneficijs Ecclesiasticis Sedi Apostolicæ reseruatis, & affectis à Sede prædicta sibi concessis per Capitula, & Canonicos Cathedralium Ecclesiarum, quibus illi ex concessione, & dispensatione Apostolica præsunt, impediuntur, sub prætextu quod ipsi Capitula, & Canonici Ius nominandi, vel præsentandi, aut alia quomodolibet disponendi de beneficijs in mensibus non reseruatis pro tempore vacantibus cum prædictis Cardinalibus locorum Ordinarijs coniunctim, vel diuisim habentes, tamquam membra capiti adhærentia, à Cancellariæ Apostolicæ regula mensium reseruatoria, à qua Cardinales præseruantur, etiam excipi, & facultates, ac indulta, quæ certarum reseruationum obstacula tollũt, sibi quoque suffragari debere prætendunt. & attendens priuilegium, quod Cardinales in prædicta regula præseruentur, eis intuitu Cardinalatus concessum esse, neque rationi consonum fore, vt Capitula, & Canonici dum sui Præsules Cardinalatus honore præfulgent, plus Iuris in præiudicium Sedis Apostolicæ, seu ipsorum Cardinalium Ius suum Ius, & indultum conferendi ab ipsa Sede habentium obtineant, quam si ipsi Cardinales non forent.

§.1. Motu proprio sub die vigesimanona Decembris Anni ab Incarnatione Domini millesimi sexcentesimi vigesimi quinti declarauit, intentionis, & voluntatis suæ esse, quod Cardinales Præsules de omnibus, & singulis beneficijs Ecclesiasticis quomodolibet nũcupatis, & qualificatis ad eorum, etiam cum alio, vel alijs collationem, prouisionem, præsentationem, electionem, seu quamuis aliã similem, vel dissimilem dispositionem ratione Ecclesiarum, quibus ipsi Cardinales præsunt coniunctim, vel diuisim spectan., non tamen in libris Cameræ Apostolicæ descriptis, nec ex personis familiarium Suæ Sanctitatis, vel Continuorum, aut ratione vacationis apud Sedem prædictam reseruatis, vel affectis, quæ omnia Sanctitas Sua sibi, & successoribus suis pro tempore existentibus specialiter, & expressè reseruauit, ad præsens vacantibus, & in futurum vacaturis soli per se ipsos, vel alios ad id deputandos absque Capitulis, & Canonicis, alijsq. quibuscumque ordinariam dispositionem eorumdem beneficiorum similiter coniunctim, vel diuisim cum eisdem Cardinalibus habentibus, dummodo alias sub indultis eis concessis comprehendantur, liberè prouideant.

§.2. Ne-

§.2. Neque Capitula, aut Canonici huiusmodi priuilegio quod Cardinalibus Præsulibus, nullo habito Capitulorum, & Canonicorum respectu concessum esse dignoscitur, gaudere, frui, aut ius aliquod inde prætendere possint.

§.3. Decernens declarationem prædictam à dicta die vigesima nona Decembris robur obtinere debere, etiamsi necdum publicata fuisset, ac irritum &c.

Placet, publicetur, & describatur M.

Lecta, & publicata fuit suprædicta Regula in Cancel. Apost. Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimo sexto, die vero decima mensis Septembr. Pontificatus Sanctiss. D.N. anno tertio.

Marcus Antonius Ascentius Procustos.

LX. Declaratio, quòd S.R.E. Cardinales Ecclesiarum Præsules Indulto conferendi Beneficia Ecclesiastica ratione Ecclesiarum, quibus præsunt; vel quarum regimini vltimo loco cesserunt, dumtaxat vti possint.

Vide quæ notaui ad Constitutionem præcedentem plene de hac materia.

Edita An. D. 1626.

VRBANVS PAPA VIII.
Motu proprio, &c.

Licet nullus Episcoporum, postquam regimini Ecclesiæ, cui præerat, cesserit, in beneficiorum Ecclesiasticorum dispositione ratione eiusdem Ecclesiæ sibi antea competenti ingerere se valeat: attamen nonnulli ex ven. fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus sub prætextu indultorum Apostolicorum eis pro tempore concessorum beneficia nedum vnius, sed etiam plurium Ecclesiarum, quarum regimini cesserunt, vel à quarum vinculo ad alias translati, absoluti reperiuntur, contemplatione, aliàs ad se spectantia, conferre perseuerant. Quare Motu simili &c.

§.1. Declaramus, decernimus non licere cuiuis personæ, etiamsi Cardinalatus honore præfulgeat, prætextu cuiusuis indulti Apostolici concessi, seu concedendi facultatem huiusmodi, etiam expresse continentis conferre, vel quouis modo disponere de quibusuis beneficijs Ecclesiasticis, quorum collatio, præsentatio, nominatio, vel quæuis alia dispositio separatim, vel coniunctim cum alijs ad eum spectabat ratione cuiuscumque Ecclesiæ Cathedralis, etiam Metropolitanæ, Primatialis, vel Patriarchalis, cuius regimini cesserit, si quidem ad aliam Episcopalem, Archiepiscopalem, Primatialem, vel Patriarchalem Ecclesiam translatus, vel postmodum assumptus fuerit, sed indulto tantum ratione Ecclesiæ, cui actu præest, vel cuius regiminis vltimo loco cesserit, sibi concesso vti posse, & debere, ac irritum, &c.

§.2. Ostien. & Veliternen. inuicem perpetuo vnitis, & Portuen. ac Sabinen. necnon Tusculan. & Prænestin. ac Albanen. Ecclesijs dumtaxat exceptis, quoad quas Cardinalibus illarum pro tempore Præsulibus facultate disponendi de beneficijs huiusmodi, etiam vna cum indulto sibi ratione aliarū Ecclesiarum, quibus actu præsunt, vel antea nouissime præfuerunt, vt præfertur, licere decernimus.

§.3. Statuentes, præsentium, etiam absque eo quod registretur, aut illis data apponatur, solam signaturam nostram sufficere, & vbique in iudicio & extra regula contraria non obstante, fidem facere.

§.4. Ac insuper illas in Cancellaria Apostolica describi debere.

§.5. Et deinceps omnes, & singulos Cardinales etiam absentes, præsentes, & futuros, & alios quoscumque, quorum interest, vel interesse poterit quomodolibet in futurum afficere, & ligare, nullumq. earum ignorantiam prætendere posse, non secus ac si eis personaliter intimatæ forent.

§.6. Statuto, & ordinatione, decreto, & declaratione, per Nos in exordium assumptionis nostræ ad summi Apostolatus apicem editis, quòd Cardinales in Constitutionibus, & regulis per Nos post priorum nostrarum Constitutionum & regularū editionem, & publicationem imposterum faciendis non includantur, nisi illæ eorumdem Cardinalium fauorem concernant, vel ipsæ edendæ Constitutiones de illorum, seu maioris partis eorum consilio editæ fuerint, necnon prædictis, & quibuscumque alijs regulis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrarijs quibuscumque nequaquam obstantibus.

Placet Motu proprio publicetur, & describatur M.

Lecta, & publicata fuit suprad. Constitutio in Cancel. Apost. Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimo sexto, die vero decima mensis Septembris, Pontificatus prælibati Sanctiss. D.N. anno quarto.

Marcus Antonius Ascentius Procustos.

LXI. Reuocatio omnium gratiarum, exemptionum, Indultorum, ac Priuilegiorum quomodolibet concessorum Assistentibus, Vltramontanis Prioris Generalis Ordinis Eremitarum Sancti Augustini, absolutis ab eorum officio, quo peracto ad suas Prouincias redire tenentur.

De Assistentibus Prioris Generalis huius Ordinis habes in constitutione 93. Pauli V. Pontificis sup. tom. 3. pag. 251.

Et de hoc Ordine vide ad constit. 6. Alexand IV. sup. tom. 1. pag. 111. Et alia nonnulla de iamnis adit ad Doctoratus, vel Magisterij in Sacra Theologia gradus, statuit hic noster Pont. supra constit. 40. Romanus pag. 57. Qui etiam in expeditionibus per Priores Generales faciendis, modum vtendi facultatibus a Sede Apostolica obtentis, præscripsit in const. 98. Commissi, hoc infra, & in altera eidem subsequente, & inscriptione. Inter cetera, prohibuit de cetero concedi exemptiones Officiorum ijs Fratribus, qui ea non exercuerint, absque expressa Sedis Apostolicæ licentia.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Romanus Pontifex æqui, boniq. supremus assertor, gregi Dominico, a Deo, & Saluatore nostro præpositus, vt iuxta verbum propheticum noxia euellat, & destruat, vtiliaq. plantet, & ædificet, ea interdum, quæ rationabilibus ex causis a Sede Apostolica concessa sunt, ipsa subinde, rerum experientia suadente, & maioribus ex causis, quibus præsertim felici Christifidelium sub suaui Religionis iugo Altissimo famulantium statui, & salubri gubernio consulitur, alterat, & reuocat, lo hisque sollicitudinis, & prouidentiæ suæ studium fauorabiliter interponit, prout pia Catholicorum Regum vota id exposcunt, & ipse rerum, & temporum qualitatibus debite pensatis, conspicit in Domino salubriter expedire.

§.1. Cum itaque, sicut charissimus in Christo filius noster Philippus Hispaniarum Rex Catholicus Nobis nuper exponi fecit, ratione priuilegiorum, gratiarum, & indultorum Fratribus Vltramontanis Assistentibus Prioris Generalis Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini tam præteritis, quàm futuris ab hac sancta Sede, & alias concessorum, expleto eorum officio non leuia in eodem Ordine inconuenientia, & perturbationes oriantur.

§.2. Nos illis, quantum Nobis ex alto conceditur, opportunè prouidere volentes, supplicationibus dicti Philippi Regis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati: de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium præpositorum consilio omnia, & singula, exemptiones, immunitates, prærogatiuas, præeminentias, gratias, priuilegia, & indulta eisdem Fratribus Vltramontanis Assistentibus per Sedem Apostolicam sub quibuscumque verborum formis, & tenoribus, ac cum quibusuis clausulis, & decretis, etiam Motu proprio, vel aliàs, ac etiam per quoscumque alios concessa, quibus huiusmodi Assistentes expleto suo huiusmodi officio hactenus vsi, & gauisi sunt, siue vti, & gaudere potuerunt, vel debuerunt, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo reuocamus, & abrogamus; ac reuocata, & abrogata.

§.3. Ipsosque Assistentes finito eorum officio huiusmodi ad suas Prouincias redire teneri, & ad id per moderorum, & pro tempore existentem dicti Ordinis Priorem Generalem opportunis iuris, & facti remedijs cogendos.

§.4. Præsentes vero literas, omniaq. & singula in eis contenta semper, & perpetuò valida, & firma, & efficacia esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit, inuiolabiliter obseruari.

§.5. Sicq. & non aliter per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores vbique iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam scienter, vel ignoranter contigerit attentari, auctoritate, & tenore prædictis decernimus, & declaramus.

§.6. Non obstantibus præmissis, ac quibusuis literis Apostolicis super concessione priuilegiorum, gratiarum, & indultorum huiusmodi expeditis literis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis eorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ceterisq. contrarijs quibuscumque.

Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem, die 25. Nouembris 1626. Pontificatus Nostri anno quarto.

Excommunicatio, & anathematizatio Hæreticorum cuiuscumque Sectæ, eisque fauentium, auxilium, aut consilium quoquomodo præstantium, ac Schismaticorum, vel libertatem Ecclesiasticam perturbantium, aut his, quæ in ista Bulla in die Cœnæ Domini legi solita continentur, contrauenientium. LXII.

De materijs in huiusmodi Bull. Cœnæ Domini contentis, plenissime habes ad constitu. 63. Pauli V. sup. tom. 3. pag. 183. Hic autem quid addam vix habeo, nisi quod contra Hæreticos in locis Italiæ, & Insularum adiacentium, nonnisi prætextu commorantes, eorumque fautores, Constitutionem edidit Gregor. XV. vt supra in const. 28. Romanus. pag. 314. Quietiam licentias omnes quibuscumque personis, & à quibusuis, etiam Romanis Pontificibus concessas legendi, & habendi libros quomodolibet prohibitos reuocauit in constitut. 40. Apostolatus.

pag. 324. Et demum libros alio deferri, vel transmitti imprimendos sine Cardinalis Vicarij, atque Magistri Sacri Palatij in Vrbe, & extra eam sine Ordinarij, & Inquisitoris loci, vel ab eo Deputatorum licentia prohibuit hic idem Sanctissimus Pontifex sup. in const. 50. Sanctissimus. pag. 65.

Edita A. D. 1627.

V R B A N V S EPISCOPVS,

Seruus Seruorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

PAstoralis Romani Pontificis vigilantia, & sollicitudo, cum in omni Christianæ Reipublicæ pace, & tranquillitate procuranda pro sui muneris officio assidue versatur, tum potissimum in Catholicæ fidei, sine qua impossibile est placere Deo, vnitate, atque integritate retinenda maxime elucet. Nimirum, vt fideles Christi non sint paruuli fluctuantes, neque circumferantur omni vento doctrinæ in nequitia hominum, ad circumuentionem erroris: sed omnes occurrant in vnitatem fidei, & agnitionis Filij Dei in virum perfectum, neque se in huius vitæ societate & communione lædant, aut inter se alter alteri offensionem præbeat: sed potius in vinculo charitatis coniuncti, tanquam vnius corporis membra sub Christo capite, eiusque in terris Vicario Romano Pontifice Beatissimi Petri Successore, à quo totius Ecclesiæ vnitas dimanat, augeantur in ædificationem, atque ita diuina gratia adiutrice, sic præsentis vitæ quiete gaudeant, vt futura quoque beatitudine perfruantur. Ob quas sane causas Romani Pontifices prædecessores nostri, hodierna die, quæ anniuersaria Dominicæ Cœnæ commemoratione solemnis est, spiritualem Ecclesiasticæ disciplinæ gladium, & salutaria iustitiæ arma per ministerium summi Apostolatus ad Dei gloriam, & animarum salutem solemniter exercere consueuerunt. Nos igitur, quibus nihil optabilius est, quam fidei inuiolatam integritatem, publicam pacem, & iustitiam, Deo auctore, tueri, vetustum, & solemnem hunc morem sequentes.

§. 1. Excommunicamus, & anathematizamus ex parte Dei Omnipotentis, Patris, & Filij, & Spiritus Sancti, auctoritate quoque Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac Nostra, quoscumque Hussitas, Vviclephistas, Lutheranos, Zuinglianos, Caluinistas, Vgonottos, Anabaptistas, Trinitarios, & a Christiana fide Apostatas, ac omnes, & singulos alios Hæreticos quocumque nomine censeantur, & cuiuscumque sectæ existant, ac eis credentes, eorumq. receptatores, fautores, & generaliter quoslibet illorum defensores, ac eorumdem libros hæresim continentes, vel de Religione tractantes, sine auctoritate nostra & Sedis Apostol. scienter legentes, aut retinentes, imprimentes, seu quomodolibet defendentes ex quauis causa publice, vel occulte, quouis ingenio, vel colore, necnon Schismaticos, & eos, qui se a nostra, & Romani Pontificis pro tempore existentis obedientia pertinaciter subtrahunt, vel recedunt.

§. 2. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & singulos cuiuscumque status, gradus, seu conditionis fuerint, Vniuersitates verò, Collegia, & Capitula quocumque nomine nuncupentur, interdicimus ab ordinationibus, seu mandatis nostris, ac Romanorum Pontificum pro tempore existentium ad vniuersale futurum Concilium appellantes: necnon eos, quorum auxilio, consilio, vel fauore, appellatum fuerit.

§. 3. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes Piratas, Cursarios, ac Latrunculos maritimos, discurrentes Mare nostrum, præcipue à Monte Argentario vsque ad Terracinam, ac omnes eorum fautores, receptatores, & defensores.

§. 4. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & singulos, qui Christianorum quorumcumque nauibus, tempestate, seu in transuersum (vt dici solet) iactatis, vel quoquomodo naufragium passis, siue in ipsis nauibus, siue ex eisdem eiecta in mari, vel in litore inuenta, cuiuscumque generis bona, tam in nostris Tyrrheni, & Adriatici, quam in ceteris cuiusque maris Regionibus, & litoribus, surripuerint; ita vt nec ob quodcumque priuilegium, consuetudinem, aut longissimi etiam immemorabilis temporis possessionem, seu alium quemcumque prætextum excusari possint.

§. 5. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, qui in Terris suis noua Pedagia, seu Gabellas, præterquam in casibus sibi à iure, seu ex speciali Sedis Apostolicæ licentia permissis, imponunt, vel augent, seu imponi, vel augeri prohibita exigunt.

§. 6. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes falsarios literarum Apostolicarum, etiam in forma Breuis, ac Supplicationum, gratiam, vel iustitiam concernentium, per Romanum Pontificem, vel Sanctæ Rom. Eccl. Vicecancellarios, seu gerentes vices eorum, aut de mandato eiusdem Rom. Pontificis signatarum, necnon falso fabricantes literas Apostolicas, etiam in forma Breuis, & etiam falso signantes Supplicationes huiusmodi sub nomine Romani Pontificis, seu Vicecancellarij, aut gerentium vices prædictorum.

§. 7. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui ad Saracenos, Turcas, & alios Christiani nominis hostes, & inimicos, vel Hæreticos per nostras, siue huius sanctæ Sedis sententias expresse, & nominatim declaratos, deferunt, seu transmittunt equos, arma, ferrum, filum ferri, stannum, chalybem, omniaque alia metallorum genera, atque bellica instrumenta, lignamina, canapem, funes, tam ex ipso canape, quam alia quacumque materia, & ipsam materiam, aliaque huiusmodi, quibus Christianos, & Catholicos impugnant, necnon illos, qui per se, vel alios de rebus statum Christianæ Reipublicæ concernentibus, in Christianorum perniciem, & damnum ipsos Turcas, & Christianæ Religionis inimicos, necnon hæreticos, in damnum Catholicæ Religionis, certiores faciunt, illisq. ad id auxilium, consilium, vel fauorem quomodolibet præstant. Non obstantibus quibuscumque priuilegijs, quibusuis personis, Principibus, Rebuspublicis, per Nos, & Sedem prædictam hactenus concessis, de huiusmodi prohibitione expressam mentionem non facientibus.

§. 8. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes impedientes, seu inuadentes eos, qui victualia, seu alia ad vsum Rom. Curiæ necessaria adducunt, ac etiam eos, qui, ne ad Romanam Curiam adducantur, vel afferantur, prohibent, impediunt, seu perturbant, seu hæc facientes defendunt per se, vel alios cuiuscumque fuerint ordinis, præeminentiæ, conditionis, & status, etiam si Pontificali, seu Regali, aut alia quauis Ecclesiastica, vel mundana præfulgeant dignitate.

§. 9. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui ad Sedem Apostolicam venientes, & recedentes ab eadem, sua, vel aliorum opera interficiunt, mutilant, spoliant, capiunt, detinent, necnon illos omnes, qui iurisdictionem, ordinariam, vel delegatam, a Nobis, vel nostris Iudicibus non habentes, illam sibi temere vendicantes, similia, contra morantes in eadem Curia audent perpetrare.

§. 10. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes interficientes, mutilantes, vulnerantes, detinentes, capientes, seu deprædantes Romipetas, seu Peregrinos ad Vrbem causa deuotionis, seu peregrinationis accedentes, & in ea morantes, vel ab ipsa recedentes, & in his dantes auxilium, consilium, vel fauorem.

§. 11. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes interficientes, mutilantes, vulnerantes, percutientes, capientes, carcerantes, detinentes, vel hostiliter insequentes S. R. E. Cardinales, Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, Sedisq. Apostolicæ Legatos, vel Nuncios, aut eos a suis Diœcesibus, Territorijs, Terris, seu Dominijs eijcientes. Necnon ea mandantes, vel rata habentes, seu præstantes in eis auxilium, consilium, vel fauorem.

§. 12. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui per se, vel per alios, personas ecclesiasticas quascumque, vel seculares ad Romanam Curiam super eorum causis, & negotijs recurrentes, ac illa in eadem Curia prosequentes, aut procurantes, negotiorumq. gestores, aduocatos, procuratores, & agentes, seu etiam Auditores, vel Iudices super dictis causis, vel negotijs deputatos, occasione causarum, vel negotiorum huiusmodi, occidunt, seu quoquomodo percutiunt, bonis spoliant, seu qui per se, vel per alios directe, vel indirecte, delicta huiusmodi committere, exequi, vel procurare, aut in eisdem auxilium, consilium, vel fauorem præstare non verentur, cuiuscumque præeminentiæ, & dignitatis fuerint.

§. 13. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes tam Ecclesiasticos, quam seculares, cuiuscumque dignitatis, qui prætexentes friuolam quandam appellationem a grauamine, vel futura executione literarum Apostol. etiam in forma Breuis, tam gratiam, quam iustitiam concernentium: Necnon citationum, inhibitionum, sequestrorum, monitoriorum, processuum, executorialium, & aliorum decretorum, a Nobis, & a Sede prædicta, seu Legatis, Nuncijs, Præsidentibus Palatij nostri, & Cam. Apost. Auditoribus, Commissarijs, alijsq. Iudicibus, & delegatis Apostolicis emanatorum, & quæ pro tempore emanauerint, aut alias ad Curias seculares, & laicam potestatem recurrunt, & ab ea, instante etiam Fiscali Procuratore, vel Aduocato, appellationes huiusmodi admitti, ac literas, citationes, inhibitiones, sequestra, monitoria, & alia prædicta capi, & retineri faciunt, quiue illa simpliciter, vel sine eorum beneplacito, & consensu, vel examine executioni demandari, aut ne Tabelliones, & Notarij, super huiusmodi literarum & processuum executione, instrumenta, vel acta conficere, aut confecta, parti, cuius interest, tradere debeant, impediunt, vel prohibent, ac etiam partes, seu eorum agentes, consanguineos, affines, familiares, notarios, executores, & subexecutores literarum, citationum, monitoriorum, & aliorum prædictorum capiunt, percutiunt, vulnerant, carcerant, detinent, ex Ciuitatibus, Locis, & Regnis eijciunt, bonis spoliant, perterrefaciunt, concutiunt, & comminantur per se, vel alium, seu alios, publice, vel occulte, quiue alijs quibuscumque personis, in genere, vel in specie, ne pro quibusuis eorum negotijs prosequendis, seu gratijs, vel literis impetrandis ad Roman. Cur. accedant, aut recursum habeant, seu gratias ipsas, vel literas a dicta Sede impetrent, seu impetratis vtantur, directe vel indirecte prohibere, statuere, seu mandare, vel eas apud se, aut Notarios, seu Tabelliones, vel alias quomodolibet retinere præsumunt.

§. 14. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & singulos, qui per se, vel alios, auctoritate propria, ac de facto quarumcumque exemptionum, vel aliarum gratiarum, & literarum Apostolicarum prætextu, beneficiales, & decimarum, ac alias causas spirituales, & spiritualibus annexas, ab Auditoribus, & Commissarijs nostris, alijsq. Iudicibus Ecclesiasticis auocant, illorumue cursum, & audientiam, ac personas, capitula, conuentus, collegia, causas ipsas prosequi volentes impediunt, ac se de illarum cognitione tanquam Iudices interponunt: Quiue partes actrices, quæ illas committi fecerunt, & faciunt, ad reuocandum, & reuocari faciendum citationes, vel inhibitiones, aut alias literas in eis de-

Cisions,

eretas, & ad faciendum, vel consentiendum eos, contra quos tales inhibitiones emanarunt, à censuris, & poenis in illis contentis absolui per statutum, vel alias, compellunt, vel executionem literarum Apostolicarum, seu executorialium, processuum, ac decretorum prædictorum, quomodolibet impediunt, vel suum ad id fauorem, consilium, aut assensum præstant, etiam prætextu violentiæ prohibendæ, vel aliarum prætensionum, seu etiam donec ipsi ad Nos informandos, vt dicunt, supplicauerint, aut supplicari fecerint, nisi supplicationes huiusmodi coram Nobis, & Sede Apostolica legitimè prosequantur, etiamsi talia committentes fuerint Præsidentes Cancellariarum, Consiliorum, Parlamentorum, Cancellarij, Vicecancellarij, Cõsiliarij, ordinarij, vel extraordinarij quorumcumque Principum secularium, etiamsi Imperiali, Regali, Ducali, vel alia quacumque præfulgeant dignitate, aut Archiepiscopi, Episcopi, Abbates, Commendatarij, seu Vicarij fuerint.

Iudices secularibus trahentes personas ecclesiasticas ad sua Tribunalia, vel alias Ecclesiasticam libertatem quomodolibet ledentes, aut deprimentes.

§. 15. Quiue ex eorum prætenso officio, vel ad instantiam partis, aut aliorum quorumcumque personas Ecclesiasticas, capitula, conuentus, collegia Ecclesiarum quarumcumque coram se ad suum tribunal, Audientiam, Cancellariam, consilium, vel Parlamentum præter Iuris Canonici dispositionem, trahunt, vel trahi faciunt, vel procurant, directè, vel indirectè, quouis quæsito colore. Necnon qui statuta, ordinationes, constitutiones, pragmaticas, seu quæuis alia decreta in genere, vel in specie, ex quauis causa, & quouis quæsito colore, ac etiam prætextu cuiusuis consuetudinis, aut priuilegij, vel aliàs quomodolibet fecerint, ordinauerint, & publicauerint, vel factis, & ordinatis vsi fuerint, vnde libertas ecclesiastica tollitur, seu in aliquo læditur, vel deprimitur, aut aliàs quouis modo restringitur, seu nostris & dictæ Sedis, ac quarumcumque Ecclesiarum iuribus quomodolibet directè, vel indirectè, tacitè, vel expressè præiudicatur.

Impedientes quoslibet Prælatos, ne sua iurisdictione vtantur. Ac fora Ecclesiastica eludentes ad Cur. secul. recurrentes, et contra eos exequi procurantes, necnon qui ea decernunt, &c.

§. 16. Necnon qui Archiepiscopos, Episcopos, aliosq. superiores, & inferiores Prælatos, & omnes alios quoscumque Iudices ecclesiasticos ordinarios quomodolibet hac de causa directè, vel indirectè, carcerando, vel molestando eorum agentes, procuratores, familiares, necnon consanguineos, & affines, aut aliàs impediunt, quominus sua iurisdictione ecclesiastica contra quoscumque vtantur, secundùm quòd Canones, & sacræ Constitutiones ecclesiasticæ, & decreta Conciliorum generalium, & præsertim Tridentini, statuunt; ac etiam eos, qui post ipsorum Ordinariorum, vel etiam ab eis delegatorum quorumcumque sententias, & decreta, aut aliàs fori ecclesiastici iudicium eludentes, ad Cancellarias, & alias Curias seculares recurrunt, & ab eis prohibitiones & mandata, etiam poenalia, Ordinarijs, & delegatis prædictis decerni, & contra illos exequi procurant, eos quoque qui hæc decernunt, & exequuntur, seu dant auxilium, consilium, patrocinium, & fauorem in eisdem.

Auxilium præstantes vsurpantibus Sedis Apost. vel aliorum iurisdictiones seu fructus.

§. 17. Quiue iurisdictiones, seu fructus, redditus, & prouentus ad Nos, & Sedem Apostolicam, & quascumque ecclesiasticas personas ratione Ecclesiarum, Monasteriorum, & aliorum beneficiorum ecclesiasticorum pertinentes vsurpant, vel etiam quauis occasione, vel causa, siue Romani Pontificis, vel aliorum ad id legitimam facultatem habentium expressa licentia sequestrant.

Imponentes decimas, vel alia onera personis ecclesiasticis, & eorum beneficiorum, seu Monasteriorum bonis.

§. 18. Quiue collectas, decimas, talleas, præstantias, & alia onera clericis, prælatis, & alijs personis ecclesiasticis ac eorum, & Ecclesiarum, Monast. & aliorum beneficiorum ecclesiasticorum bonis, illorumq. fructibus, redditibus, & prouentibus huiusmodi absque simili Rom. Pont. speciali, & expressa licentia, imponunt, & diuersis etiam exquisitis modis exigunt, aut sic imposita, etiam à sponte dantibus, & concedentibus, recipiunt. Necnon qui per se, vel alios directè, vel indirectè prædicta facere, exequi, vel procurare, aut in eisdem auxilium, consilium, vel fauorem præstare non verentur, cuiuscumque sint præeminentiæ, dignitatis, ordinis, conditionis, aut status, etiamsi Imperiali, aut Regali præfulgeant dignitate, seu Principes, Duces, Comites, Barones, & alij potentatus quicumque etiam Regnis, Prouincijs, Ciuitatibus, & Terris quoquomodo Præsidentes, Consiliarij, & Senatores aut quauis etiam Pontificali dignitate insigniti. Innouantes decreta super his per sacros Canones, tam in Lateranensi nouissimè celebrato, quam Concilijs generalibus edita, etiam cum censuris, & poenis in eis contentis.

Officiales seculares se interponentes in causis capitalibus contra personas ecclesiasticas.

§. 19. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & quoscumque Magistratus, & Iudices, Notarios, Scribas, Executores, Subexecutores quomodolibet se interponentes in causis capitalibus, seu criminalibus contra personas ecclesiasticas, illas processando, banniendo, capiendo, seu sententias contra illas proferendo, vel exequendo, sine speciali, specifica, & expressa huius sanctæ Sedis Apostolicæ licentia, quique huiusmodi licentiam ad personas, & casus non expressos extendunt, vel aliàs illa perperam abutuntur, etiam si talia committentes fuerint Consiliarij, Senatores, Præsidentes, Cancellarij, Vicecancellarij, aut quouis alio nomine nuncupati.

Occupantes et inuadentes Ciuitates, Terras, ... ad Rom. Ecclesiam spectantes.

§. 20. Item excõmunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui per se, seu alios directè, vel indirectè sub quocumque titulo, vel colore inuadere, destruere, occupare, ac detinere præsumpserint, in totum, vel in partem, Almam Vrbem, Regnum Siciliæ, Insulas Sardiniæ, & Corsicæ, Terras citra Pharum, Patrimonium Beati Petri in Thuscia, Ducatum Spoletan., Comitatum Venaysinum, Sabinen., Marchiæ Anconitanæ, Massæ Trebariæ, Romandiolæ, Campaniæ, & maritimas Prouincias, illarumq. Terras, & loca, ac Terras specialis commissionis Arnulphorum, Ciuitatesque nostras Bononiam, Cæsenam, Ariminum, Beneuentum, Perusium, Auinionem, Ciuitatem Castelli, Tudertum, Ferrariam, Comaclum, & alias Ciuitates, Terras, & loca, vel iura ad ipsam Romanam Ecclesiam pertinentia, dictæq. Roman. Eccl. mediatè, vel immediatè subiecta, necnon supremam iurisdictionem in illis Nobis, & eidem Romanæ Ecclesiæ competentem de facto vsurpare, perturbare, retinere, & vexare varijs modis præsumunt, necnon adhærentes, fautores, & defensores eorum, seu illis auxilium, consilium, vel fauorem quomodolibet præstantes.

Hac consti. quousque ligat.

§. 21. Volentes præsentes nostros processus, ac omnia, & quæcumque his literis contenta, quousque alij huiusmodi processus, à Nobis, aut Rom. Pontifice pro tempore existente fiant, aut publicentur, durare, suosq. effectus omnino sortiri.

Absolutio ab huiusmodi censuris præterquam in mortis articulo Papæ reseruatur.

§. 22. Ceterum a prædictis sententijs nullus per alium, quam per Romanum Pontificem, nisi in mortis articulo constitutus, nec etiam tunc, nisi de stando Ecclesiæ mandatis, & satisfaciendo cautione præstita, absolui possit, etiam prætextu quarumuis facultatum, & indultorum quibuscumque ecclesiasticis, secularibus, & quorumuis Ordinum, etiam Mendicantium, ac Militiarum regularibus, etiam Episcopali, vel alia maiori dignitate præditis, ipsisque Ordinibus, & eorum Monasterijs, Conuentibus, & Domibus, ac Capitulis, Collegijs, Confraternitatibus, Congregationibus, Hospitalibus & locis pijs, necnon laicis, etiam Imperiali, Regali, & alia mundana excellentia fulgentibus, per Nos, & dictam Sedem, ac cuiusuis Concilij decreta, verbo, literis, aut alia quacumque scriptura in genere, & in specie concessorum, & innouatorum, ac concedendorum, & innouandorum.

Aliorum absoluere præsumentium poena.

§. 23. Quòd si forte aliqui contra tenorem præsentium talibus excommunicatione, & anathemate laqueatis, vel eorum alicui absolutionis beneficium impendere de facto præsumpserint, eos excommunicationis sententia innodamus, grauius contra eos spiritualiter & temporaliter, prout expedire nouerimus, processuri.

Papa absoluendo non comprehendit eos, qui ... [illegible] ... dolorata.

§. 24. Declarantes ac protestantes quamcumq; absolutionem, etiam solemniter per Nos faciendam, prædictos excommunicatos sub præsentibus comprehensos, nisi prius a præmissis, cum vero proposito vlterius similia non committendi, destiterint, Ac quoad eos, qui contra Ecclesiasticam libertatem, vt præmittitur, statuta fecerint, nisi prius statuta, ordinationes, constitutiones, pragmaticas, & decreta huiusmodi publicè reuocauerint, & ex Archiuijs, seu capitularibus locis, aut libris, in quibus annotata reperiuntur, deleri & cassari, ac Nos de reuocatione huiusmodi certiores fecerint, eos non comprehendere, nec eis aliter suffragari, quin etiam per huiusmodi absolutionem, aut quoscumque alios actus contrarios, tacitos, vel expressos, ac etiam per patientiam, & tolerantiam nostram, vel Successorum nostrorum quantocumque tempore continuatam, in præmissis omnibus & singulis, ac quibuscumque iuribus Sedis Apostol. ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ vndecumque, & quandocumque quæsitis, vel quærendis, nullatenus præiudicari posse, aut debere.

Clausulæ quibuscumque derogat.

§. 25. Non obstantibus priuilegijs, indulgentijs, indultis, & literis Apostolicis generalibus, vel specialibus supradictis, vel eorum alicui, seu aliquibus alijs cuiuscumque ordinis, status, vel conditionis, dignitatis, & præeminentiæ fuerint, etiamsi, vt præmittitur, Pontificali, Imperiali, Regali, seu quauis ecclesiastica, & mũdana præfulgeant dignitate, vel eorum Regnis, Prouincijs, Ciuitatibus, seu locis a prædicta Sede, ex quauis causa, etiam per viam contractus, aut remunerationis, & sub quauis alia forma, & tenore, ac cum quibusuis clausulis, etiam derogatoriarum derogatorijs concessis, etiam continentibus quòd excommunicari, anathematizari, vel interdici non possint, per literas Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de priuilegijs, indulgentijs, & indultis huiusmodi, ac de ordinibus, locis, nominibus proprijs, cognominibus, & dignitatibus eorum, mentionem, necnon consuetudinibus, etiã immemorabilibus, ac præscriptionibus quantumcumque longissimis, & alijs quibuslibet obseruantijs, scriptis, vel non scriptis, per quæ contra hos nostros processus, ac sententias, quominus includantur in eis, se iuuare valeant, vel tueri.

Quæ omnia quoad hoc, eorum omnium tenores, ac si ad verbum, nihil penitus omisso, insererentur, præsentibus pro expressis habentes, penitus tollimus, & omnino reuocamus, ceterisq. contrarijs quibuscumque.

Publicationes in Vrbe effectus.

§. 26. Vt verò præsentes nostri processus ad publicam omnium notitiam facilius deducantur, chartas, seu membranas processus ipsos continentes, valuis Ecclesiæ S. Ioan. Lateranen. & Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe appendi faciemus, vt ij, quos processus huiusmodi concernunt, quod ad ipsos non peruenerint, aut quod ipsos ignorauerint, nullam possint excusationem prætendere, aut ignorantiam allegare, cum non sit verisimile, id remanere incognitum, quod tam patenter omnibus publicatur.

Præcipitur alibi publicandam hanc consti.

§. 27. Insuper, vt processus ipsi, & præsentes literæ, ac omnia, & singula in eis contenta eo fiant notiora, quo in pluribus Ciuitatibus, & locis fuerint publicata, vniuersis, & singulis Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, & locorum Ordinarijs, & Prælatis vbilibet constitutis, per hæc scripta committimus, & in virtute sanctæ obedientiæ districtè præcipiendo mandamus, vt per se, vel per alium, seu alios præsentes literas, postquam eas receperint, seu earum habuerint notitiam, semel in anno, aut si expedire viderint, etiam pluries in Ecclesijs suis, dum in eis maior populi multitudo ad diuina conuenerit, solemniter publi-

cent, & ad Christifidelium mentes reducant, nuncient, & declarent.

§.28. Ceterum Patriarchæ, Archiepiscopi, Episcopi, alijq. locorum Ordinarij, & Ecclesiarum Prælati, necnō Rectores, ceterıq. curam animarum exercentes, ac presbyteri seculares, & quorumuis Ordinum regulares, ad audiendas peccatorum confessiones, quauis auctoritate deputati, transumptum præsentium literarum penes se habeant, easq. diligenter legere, & percipere studeant.

§.29 Volentes earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, Notarij publici manu subscriptis, & sigillo Iudicis ordinarij Romanæ Curiæ, vel alterius personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eamdem prorsus fidem in iudicio, & extra illud vbique locorum adhibendam fore, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

§.30. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ excommunicationis, anathematizationis, interdicti, innouationis, innodationis, declarationis, protestationis, sublationis, reuocationis, commissionis, mandati, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius, se nouerit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimo septimo, Kal. Aprilis, Pontificatus nostri Anno quarto.

LXIII. Declaratio, quod Beata Maria Magdalena de Pazzis Florentina, dum vixit, Ordinis B. MARIAE de Monte Carmelo Monialis extitit. Ac exinde Indulti recitandi Officium, & celebrandi Missam de ea in omnibus Ecclesijs tam in Diœcesi Florentina, quā in vniuersa ditione temporali Magni Ducis Hetruriæ.

Beatificauit hanc Mariam Magdalenam hic idem Pontifex, sed beatæ modi titulum ab hinc obtinere non valuit, quam ipsi habuero, tamen vsi [illegible] ponam.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

IN supremo Apostolatus solio, meritis licet insufficientibus diuina dispensatione constituti, ad ea, per quæ seruorum, & ancillarum Christi honos, & veneratio in terris promoueatur, iuxta creditum Nobis desuper Apostolicæ seruitutis officium libenter intendimus, votisq. Christifidelium honorem, & venerationem huiusmodi respicientibus libenter annuimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

§.1. Alias siquidem pro parte dilecti filij nobilis Adolescentis Ferdinandi Hetruriæ sibi subiectæ Magni Ducis, ac dilectarum in Christo filiarum nobilium Mulierum Mariæ Magdalenæ Archiducissæ Austriæ, & Christiernæ a Lotharingia Hetruriæ sibi subiectæ Magnarum Ducissarum viduarum, necnon Priorissæ, & Monialium Monasterij S. MARIAE Angelorum nuncupat. in Burgo S. Fridiani Ciuitatis Florentin. Nobis exposito, quod bonæ memoriæ Ancilla Dei Maria Magdalena de Pazzis Florentin. Monialis multis, & eximijs virtutum & gratiarum, ac miraculorum donis a Domino illustrata fuerat. Nobisq. propterea pro parte eorumdem Ferdinandi Magni Ducis, & Mariæ Magdalenæ Archiducissæ, necnon Christiernæ Magnarum Ducissarum viduarum, ac Priorissæ, & Monialium humiliter supplicato, vt donec Canonizationis honor dictæ Ancillæ Dei Mariæ Magdalenæ ob eius excellentia merita, diuina aspirante gratia ab Apostolica Sede decernatur, eadem Ancilla Dei Maria Magdalena Beata nuncupari, atque Officium & Missa de ea, vt infra recitari, & celebrari posset. Nos re prius per venerabiles fratres nostros S. R. E. Cardinales sacris Ritibus præpositos, quibus eam examinandam mandaueramus, mature discussa, de eorumdem Cardinalium consilio, huiusmodi supplicationibus inclinati, vt ipsa Ancilla Dei Maria Magdalena Beata nuncupari, Officiumque & Missa de ea tanquam de Communi Virginis non Martyris iuxta rubricas Missalis, & Breuiarij Romani in vtrisque, & singulis Ciuitatis Florentin. Ecclesijs, & hic Romæ pro tunc præsente anno duntaxat, in Ecclesia S. Ioannis Baptistæ nationis Florentinorum, in qua beatificationis huiusmodi solemnitas celebranda erat in eiusdem Ancillæ Dei Mariæ Magdalenæ obitus, seu alia subsequenti non impedita die, a quibusuis Clericis, & Presbyteris tam secularibus, quam regularibus recitari, & celebrari respectiue possent, & valerent Apostolica auctoritate concessimus, & indulsimus, & alias prout in aliis nostris desuper in simili forma Breuis expeditis literis, quarum tenor præsentibus pro expresso haberi volumus, plenius continetur.

§.2 Nunc autem supplicationibus dilectorum filiorum Generalis, aliorumq. Superiorum, & Fratrum Ordinis B. MARIAE de Monte Carmelo Nobis humiliter porrectis inclinati, De eorudem Fratrum consilio dictam Beatam Mariam Magdalenam de Pazzis dicti Ordinis B. MARIAE de Monte Carmelo Monialem, dum ipsa vixit, fuisse tenore præsentium declaramus.

§.3. Quodq. in omnibus Monasterijs, locis, & Ecclesijs dicti Ordinis in ipsius B. Mariæ Magdalenæ obitus, seu alia subsequenti non impedita die, singulis annis, ab omnibus vtriusque sexus eiusdem Ordinis Religiosis Officium & Missa, & a confluentibus ad [illegible] dicti Ordinis in Alma Vrbe nostra, & in Ciuitate Florentina existentibus Missa duntaxat de eadem B. Maria Magdalena tanquam de Communi Virginis nō Martyris iuxta ipsius Ordinis Breuiarium a Sede Apostolica approbatum, & rubricas Breuiarij ac Missalis Romani in futurum recitari, & celebrari libere pariter, & licite respectiue possint, & valeant, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & indulgemus.

§.4. Non obstantibus omnibus & singulis, quæ in dictis literis voluimus non obstare, ceterisq. contrarijs quibuscumque.

§.5. Volumus autem, quod præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides vbique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris, die 23. Aprilis 1627. Pontificatus nostri anno quarto.

Sequitur extensio indulti recitandi, & celebrandi Officium, & Missam de B. Maria Magdalena de Pazzis in omnibus Ecclesijs, tam in Diœces. Florentin. quam in vniuersa ditione temporali Magni Ducis Hetruriæ.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

ALias pro parte dilecti filij nobilis adolescentis Ferdinandi Hetruriæ sibi subiectæ Magni Ducis, ac dilectarum in Christo filiarum nobilium mulierum Mariæ Magdalenæ Archiducissæ Austriæ, & Christiernæ a Lotharingia Hetruriæ similiter sibi subiectæ Magnarum Ducissarum viduarum, necnon Priorissæ, & Monialium Monasterij Sanctæ MARIAE Angelorum nuncupati in Burgo Sancti Fridiani Ciuitatis Florentin. Nobis exposito, quod bon. mem. Ancilla Dei Maria Magdalena de Pazzis Florentini Monialis multis, & eximijs virtutum & gratiarum, ac miraculorum donis a Domino illustrata fuerat, & propterea pro parte dictorum exponentium Nobis humiliter supplicato, vt donec Canonizationis honor dictæ Ancillæ Dei Mariæ Magdalenæ ob eius excellentia merita ab Apostolica Sede decernatur, eadem Ancilla Dei Maria Magdalena Beata nuncupari, atque Officium, & Missa de ea recitari, & celebrari posset. Nos re prius per Venerabiles fratres nostros Sanctæ Rom. Eccl. Cardinales sacris Ritibus præpositos, quibus eam examinandam mandaueramus, mature discussa, de eorumdem Cardinalium consilio huiusmodi supplicationibus tunc inclinati, Vt ipsa Ancilla Dei Maria Magdalena Beata nuncupari, Officiumq. & Missa de ea sub certis modo, & forma tunc expressis recitari, & celebrari respectiue posset, & valeret, Apostolica auctoritate concessimus, & indulsimus.

§.2 Subinde vero supplicationibus dilectorum filiorum Generalis, aliorumq. Superiorum, & Fratrum Ordinis B. MARIAE de Mōte Carmelo Nobis humiliter porrectis inclinati, de eorumdem Cardinalium consilio, dictam Beatam Mariam Magdalenam de Pazzis dicti Ordinis Monialem, dum vixit, fuisse declarauimus, quodq. in omnibus Monasterijs, locis, & Ecclesijs dicti Ordinis in ipsius Beatæ Mariæ Magdalenæ obitus, seu alia subsequenti non impedita die singulis annis ab omnibus vtriusque sexus eiusdem Ordinis Religiosis Officium, & Missa, & a confluentibus ad Ecclesias dicti Ordinis in Alma Vrbe nostra, & in Ciuitate Florentina existentes Missa dumtaxat de eadem Beata Maria Magdalena, tanquam de Communi Virginis non Martyris iuxta ipsius Ordinis Breuiarium a Sede Apostolica approbatum, ac rubricas Breuiarij & Missalis Romani in futurum recitari pariter, & celebrari posset, similiter concessimus, & indulsimus, prout in diuersis nostris in simili forma Breuis expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro sufficienter expressis haberi volumus, plenius continetur.

§.3. Nunc autem Ferdinandi Magni Ducis, ac Priorissæ, & Monialium prædictorum supplicationibus Nobis denuo humiliter porrectis inclinati, de eorumdem Cardinalium consilio, Quòd in omnibus, & quibuscumq; Ecclesijs, tam in Diœcesi Florentina quam in vniuersa ditione temporali præfati Ferdinandi Magni Ducis existentibus in ipsius Beatæ Mariæ Magdalenæ obitus, seu alia subsequenti non impedita die, singulis annis, Officium, & Missa de eadem Beata Maria Magdalena, tanquam de Communi Virginis nō Martyris, vt præfertur, recitari, & celebrari libere similiter, & licite possit, & valeat, dicta auctoritate tenore præsentium concedimus pariter, & indulgemus.

§.4. Non obstantibus omnibus illis, quæ in dictis literis voluimus non obstare, ceterisq. contrarijs quibuscumque.

§.5 Volumus autem, quod præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ alicuius in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus literis originalibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 18. Ianuarij 1628. Pontificatus nostri anno quinto.

Noua Erectio Collegij Illyrici nuncupandi in Ciuitate Lauretana pro adolescentibus, ex Illyricis Prouincijs ibi sumptibus sacrosanctæ Domus Lauretanæ educandis, & in bonis, ecclesiasticisq. moribus, ac Sacrorum Canonum, aliarumque facultatum necessitates Illyricas concernentium disciplinis instruendis; cum Priuilegiorum, & Indultorum elargitione. LXIV.

Hoc Collegium olim instituit Greg. XIII. & enunciatur hic in §. 1. sed cum aliquot post annis quibusdam ac causis [illegible] natum,

...,& ad duodecim Alūnos Româ Laureto trāslatos redactū fuerit, & ipsum Collegiū Lauretanū extinctū in maximum fidei damnum, hoc Pontifex illud de nouo erigit in hac Constitut.

Tria alia Collegia postea erexit idemmet Pontifex pro Scholaribus Germanicæ Nationis in illis educandis, ac sacra Theologia aliisque facultatibus, & pijs moribus imbuendis. Vnum in Ciuitate Pragensi, Regni Boemiæ Metropoli, vt inf. Constitut. 66 Quoniam. Et alterum in Ciuitate Viennensi, vt inf. constitut. 67. Quoniam. Et aliud in Oppido Fuldensi, vt inf. Constitut. 69. Quoniam

Edita anno Dom. 1627.

VRBANVS EPISCOPVS
Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium, & causa fundamentalis.

ZELO Domus Dei Nos commouente, vt paruulis petentibus panem verbi Dei, pro munere nostro frangamus, quippe qui vniuersarum gentium, populorumque Christi fidem profitentium salutem procurare, & promouere studemus, dum omnes Christiani Orbis partes oculis mentis nostræ perlustramus Illyricæ linguæ gentis, maiorem Europæ, & maximam Asiæ portionem incolentis, atque per Europam, præstantissimis Regnis, & Prouincijs olim florentissimæ, ac inter plantas Apostolicas, in gremio Catholicæ Ecclesiæ Primogenitæ, nunc vero maxima ex parte sub impia Turcarum tirannide gementis, Schismaticorumque Orientalium, hæresumque Septentrionalium venenis per partes infectæ, pro debito nostri Pastoralis officij, necessitatibus spiritualibus succurrere cogimur, & admonemur

Gregorius XIII fundauit Collegium Illyricū Laureti, prouentibus Sacrosanctæ Domus prouidēdi, pro certo numero adolescentū instituendorum.

§. 1. Cum itaque sicut Nobis innotuit aliàs fel. recordationis Gregorius Papa XIII. prædecessor noster miseratione tantæ gentis, Collegium Illyricorum iuuentutis in Ciuitate Lauretan. illius Sacrosanctæ domus prouentibus alendæ, bonisque artibus, & disciplinis instruendæ, præfixo tunc temporis numero, ad triginta adolescentes, Apostolica auctoritate erexisset, optimo æque consilio, fructuque cum breui temporis interuallo iuuentus nubi bonis moribus ac literis instructa, pariterq; iuua... adhibita, magno diuinæ gloriæ augumento, animarumque salute, Prouincias Illyricas, præsertim vero literalem Dalmatiam, discussis quibus obundebatur ignorantiæ tenebris, ad veræ pietatis media excitauerit

Collegium Illyricorum Laureti extinctum aliquot post annis, & Alumnorum numero Romā translato, ad duodecim redacto.

§. 2. Cumque adeo pium opus aliquot post annis, quibusdam de causis admodum imminutum fuerit, redacto ad duodecim tantum alumnos adolescentium Romam Laureto, translatorum numero, Lauretan. Collegio penitus extincto.

S. D. N. Vrbanus Octauus de nouo Laureti fundat, & erigit pro triginta sex iuuenibus, ex Illyrica natione vt supra educandis, & instruendis.

§. 3. Nos qui hanc eiusmodi translationem, & numeri alumnorum imminutionem, in maximum damnum fidei, in illis prouincijs contigisse, certa scientia cognouimus, ad opus hoc, dictum Collegium in pristinum, & quantum fieri poterit, in meliorem statum restituendum, & renouandum, animum, & mentem nostram conuertentes, maturo desuper cum Ven. Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, Congregationi de propaganda fide præfectis, habito consilio. Motu proprio, non ad alicuius Nobis desuper oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, meraque liberalitate nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, ac Dei Omnipotentis laudem, Sanctæque ipsius Ecclesiæ incrementum, ac præcipuam Illyricæ gentis ...utem, & commodum, in Ciuitate Lauretan. præfata dictum Collegium Illyricorum appellandum, in quo in posterum prior adolescentium numerus triginta sex videlicet, Sacrosanctæ domus Lauretan. vt olim prouentibus redditibus, & prouentionibus, sustentari, ali, educari, ac in bonis ecclesiasticisque moribus necnon in Grammaticæ, Philosophiæ, & Theologiæ, ac sacrorum Canonum, aliarumque facultatum, necessitates Illyricas concernentium, disciplinis ac studijs instrui, ita tamen vt donec dicta Sacra domus, cuius prouentus, ob multas expensas in translatione Alumnorum, & extructione domus Collegialis factas, tam magno Alumnorum numero sustentando, non facile sufficere videtur, expensarum mole leuari ceperit, Collegio præfato viginti saltem Alumni ex Illyric. Prouincijs eruendi, ali, educari, & instrui debeant.

Distributio, & assignatio locorum Scholarium...

§. 4. Et horum viginti Alumnorum loca, duodecim videlicet littoralibus Dalmatiæ vrbibus ab exordio dicti Collegij destinata perpetuo Adolescentium eiusdem Prouinciæ immutabilia censeantur, & esse debeant, distributione, & assignatione dictorum duodecim locorum, sequenti ratione inuiolabiliter obseruanda Nimirum vt Spalaten. Ragusin. Iadren. & Antibaren. Ecclesiæ Metropolitan. singulæ vnum semper Alumnum, seu vnius Alumni locum habeant, & in illorum distributione, Spalaten. videlicet, Oppidi Almisiensis nunc suæ diœc. Antibaren. verò Buduanæ Ciuitatis suæ Prouinciæ, Iadren. autem Ecclesiæ præfatæ Oppidi Pagensis etiam suæ diœc. rationem habere debeant, vt scilicet tertia quæque successio Alumnorum pertinentium ad dictas tres Metropoliticas Ecclesias, sic oppidorum, & Ciuitatis huiusmodi, Similiter Sebenicen. Vegien. Pharen, siue Lesinen. Auseren. Catharensisque Ecclesijs singulis locus vnius Alumni competat, in quibus distribuendis Pharen. seu Lesinen. Brachiæ Insulæ suæ Diœc. Auseren. vero Chersi oppidi, item suæ diœc. Catharen. Ecclesiæ præfatæ Perasti oppidi pariter suæ diœc. eamdem rationem quæ supra nobis Metropoliticis Ecclesijs præfatis præscripta est habeant, & habere teneantur. Denique Ecclesiæ Curzolen. cum Stagnen. vnum alternatim, Traguriensis, & Nonen. eidem sicuti, & Arben. & Segnien. vnū alternatim habere debeant, hoc tamen expresse seruādo.

Si Prælati negligenter vel... Alumnos, quid seruādū.

§. 5. Vt quandocumque vel negligentia Prælatorum, Capitulorumque Dalmaticorum, ad quos approbationem dictorum Alumnorum coniunctim, electionem verò, & admissionem eorum, qui vt præfertur approbati fuerint ad Cardinalem eiusdem Collegij Protectorem pro tempore existen. perpetuò spectare, & pertinere volumus, vel quauis alia de causa loca alicuius, vel aliquorum Alumnorum eisdem vt præfertur Ecclesijs assignatorum, vltra sex menses vacare contigerint, nullatenus, illa ex alijs præfatis Dalmatiæ Ecclesijs littoralibus, sed ex alijs Illyricæ nationis sub Turca existentibus, ea tantum vice, qua vacare contigerint, per quod tamen nullum præiudiciū, in posterum alijs Ecclesijs præfatis generentur, suppleatur, & hoc toties quoties similis vacatio intercesserit.

Quod agendū cum præfatis Alumnis.

§. 6. Quinimo si qui Alumni plures videlicet ex vna dictarum Ecclesiarum præter hanc nostram declarationem, in dicto Collegio admissi de cetero reperiuntur, sine vlla mora protinus excludantur, locaque suis Ecclesijs assignata, vel alij eorum loco nominatis, sine vlla interpretatione, indulgentiaue restituantur. Reliqua vero octo loca pro nunc, donec Alumni ad antiquum numerum integrentur, si diuisa inseligantur ... tum Bosnen. Maccaren. Scardonen. necnon Samandrien. & Vscopien. Ecclesiæ, singulæ videlicet vnicum Alumnum habeant, sicuti, & regio intra Drinum, sauumque fluuios constitutæ, Bosnen. Administratoris curæ commissa vnicum, in Albanensi verò, siue Epirotica Prouincia, donec iuxta eiusdem prædecessoris mentem, peculiare Collegium eidem constituatur, Ecclesiæ citra Drinum Fluuium constitutæ, vnicum, vltra vero Drinum, aliam vicissim habere debeant, Adaucto vero numero in futurum illius beneficio prænominatæ Ecclesiæ sub Turcis constitutæ, additis Tinien. Dumnen. seu Dalmaten. Stridonen. Tribuniensique, in Dalmatia Turcica, Bosnaque Nissiensique, ac Prisrien, siue Iustinianea prima in Seruia, potiantur, & gaudeant, habita nihilominus ratione Ecclesiarum præfatarum, maiori auxilio indigentium, Apost. auctor. præfata earumdem tenore præsentiū rursus ex integro perpetuo erigimus, & instituimus.

Modus admittendi Alumnos ad Collegium.

§. 7 Vt autem admissio, & receptio dictorum Alumnorum debito ordine procedat, vt nemo intra eorum numerum in præfato Collegio acceptetur, qui literas testimoniales Ordinarij sui, & Capituli loci, vbi fieri poterit, non habeat, quibus constet illum in, & de legitimo matrimonio natum, & saltem prima tonsura initiatum, nec esse Neophitum, multo minus aliquo tempore hæresi, vel maumetismo adhæsisse, sitque sanus, & absque vlla infirmitate habituata, vel incurabili, ac sine vllo vitio, vel deformitate notabili corporis, lingua minimè impedita, parentibus Illyricis, Illyricæque linguæ, & si fieri poterit literaturæ quoque Illyricæ peritus, qui vagus non fuerit, nihilque negotij, ac litium habeat, & præterat voluntatem, ac speciem proficiendi in disciplina pietatis, & literarum, ad effectum vt euadat vtilis operarius in cultura Illyricanæ Ecclesiæ, idemque non sit inferior quatuordecim annis, nec vigesimum annum excedat, habeatque aliquam Grammaticæ cognitionem, quæ omnia sicut in duodecim Dalmaticis Alumnis, ab Episcopis, & Capitulis vt præfertur deligendis, omni rigore, ita in subditis Turcarum mitius obseruentur.

Iuramentum Alumnorū.

§. 8. Et postquam aliquis præfato ordine inter Alumnos receptus fuerit, Collegialem vestem, non induat, nisi per semestre spatium probatus, iudicio Superiorum eiusdem Collegij solemne iuramentum in manibus eiusdem Collegij Rectoris pro tempore existentis, emiserit iuxta formam à Congregatione de Propaganda hac præscriptam, & præterea iurauerit, quod peractis studijs, vel ob aliam legitimam causam non prorsus absolutis, dummodo tamen per annum, & dimidium, in Collegio moram traxerit, nec ad aulas Principum, domosque Magnatum diuturnioris moræ causa vnquam se conferet, minusque ad vniuersitates, aut alias publicas scholas, sub quouis prætextu, nisi forte iudicio, vel voluntate superiorum in scriptis exprimenda.

Pœna contrafacientium.

§. 9 Contrafactores vero periuri, & infames, inhabilesque perpetuo ad quæcumque beneficia, officia, dignitatesque tam ecclesiasticas, quam sæculares existant, etiam volumus ad rependendas, & exsoluendas omnes ... expensas, quas, Sacra Domus pro huiusmodi Alumnis, tam in conuictu, quam vestibus, libris, medicinis, viaticisq. insumpserit, cogi, & compelli possint, eisdem auctoritate & tenore etiam perpetuo statuimus, & ordinamus.

Priuilegia Alumnorum.

§ 10. Quo vero dicti Alumni expeditiores, & alacriores ad succurrendum patriæ necessitatibus efficiantur, eisdem Alumnis, vt eo temporis spatio, quo in Collegio præfato sese continuerint, & Superiorum iudicio in studijs præfatis, & literarum profecerint, ad omnes, etiam Sacros, & presbyteratus Ordines, etiam sine literis dimissorialibus, nisi habeant Episcopos proprios, à quibus illæ obtineri poterint, cum ad Collegium dirigentur, & sine beneficij Ecclesiastici, aut patrimonij, ac etiam extra legitimarum ordinationum tempora, dummodo tamen alias ad id reperiantur idonei, promoueri possint, & valeant, ijdemq; sic ad Ordines promoti, in originalibus Eccl. cum beneficia, personatus, dignitatesq. earum vacare contigerit, tam in Romana Curia quàm apud Ordinarios proprios, & Capitula, alijs omnibus, ceteris paribus, anteferri debeant, & secus factæ prouisiones, irritæ, & inanes, ipso iure existant, auctoritate, & tenore præmissis, de specialis gratia indulgemus.

Vnus seu adolescentes Bulgari ... alumni, & eorum sustentatio.

§ 11. Adolescentes quoque Bulgarici Regni, qui sex numero per Eleemosynarium nostrum secretum, hic in Vrbe in Ruoirs sustentatur, auxilio afflictæ illorum patriæ, vt inter connationales Illyricos, in pietate, & literis magis proficere possint, præfatis Alumnis in Lauretano Collegio adiungimus, quibus idem Eleemosynarius noster, vt imposterum, vt hactenus consueuit, omnia necessaria pro sufficienti illorum sustentatione, & educatione subministrare de-

re debeat; absoluteq. ab eisdem Bulgaricis Alumnis studijs semper alios vicissim, substitui, summiq. ex eodem Regno, per eãdem Congregationem de propaganda fide, ad Episcopi Sop..en pro tempore existentis, nominationem, eodem quo hactenus numero, & prouisione declaramus.

12. Cęterum cum dilectorum filiorum Presbyterorum Societatis IESV in hoc educandorum, instituendorumq. adolescẽtium munere, diligentia, fides, integritas, & in alijs eiusmodi Collegijs, & in hoc ipso quamdiu Laureti, & in Seminario Romano fuit, satis cognita sit atque perspecta, Collegium atque Scholares huiusmodi ipsorum, sicuti a primo illius origine fuit regimini, institutioni, doctrinæ, atque obedientiæ, sub regulis, & constitutionibus, per dictã Congregationem de propaganda fide, approbatis, quas Apostolica auctoritate confirmamus, easdemq. a Rectore, Alumnis perpetuo obseruari mandamus, eadem auctoritate subijcimus, atque submittimus.

§ 13. Et insuper eidem Collegio, & Scholaribus, Rectoribus, & Gubernatoribus, ac Ministris, omnia, & quæcumque priuilegia, exemptiones, libertates, facultates, & indulta, quibus Studium generale Almæ Vrbis, & illius Rector, Doctoresque in eo legentes aliaq. Collegia quarumcumq; Nationum, & Seminariorum tam in eadem Alma Vrbe, quam extra illã, per prædecessores nostros Romanos Pontifices instituta, vtuntur, potiuntur, & gaudent, ac vti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum; quibusque Collegium, Scholares, Rectores, & Gubernatores huiusmodi non solùm ad eorum instar, sed etiam æque principaliter, vti, potiri, & gaudere valeant, in omnibus, & per omnia, dicta auctoritate communicamus.

§ 14. Præterea Regentibus, & Superioribus dicti Collegij cum assistentia tamen Cardinalis Protectoris, qui pro tempore constitutus fuerit, & de eius consilio, & expresso consensu, illos qui in dicto Collegio & alibi per debitum tempus studuisse, ac scientia, ac moribus idoneos esse repererint, in præfatis facultatib. ad Baccalaureatus, Licentiaturæ, Doctoratusq. & Magisterij gradus, seruata forma Concilij Viennen. iuxta Vniuersitatis Almæ Vrbis consuetudinem, seu alias promouendi, & ipsorum graduum solita insignia exhibendi, eisq. in facultatibus suprascriptis sic promotis, aut illas legitime interpretari, ac de [illegible] disputare, quoscumque gradus seu gradib. huiusmodi conuenientes actus exercere, ac omnibus, & singulis priuilegijs, gratijs, fauoribus, prærogatiuis, ac indultis, quibus alij in præfata, seu alijs vniuersitatibus, & alibi, iuxta ius, & aliarum vniuersitatum huiusmodi constitutiones, & mores, ad gradus præfatos promoti, de iure, vel consuetudine vtuntur, potiuntur, & gaudent, ac vti, potiri, & gaudere poterunt, quomodolibet in futurum, vti, potiri, & gaudere possint, & debeant, perinde ac si gradus præfatos in ipsa vniuersitate, iuxta consuetudines, & mores præfatos suscepissent, concedendi & indulgendi, plenam & liberam facultatem, & a[illegible] auctoritatem, earumdem tenore præsentium concedimus, & impartimur.

§ 15 Præterea v[illegible] eiusdem Collegij [illegible] conseruationi, bonoq. regimini, tam in his, quæ ad Scholarium institutionem, & disciplinam, quam quæ ad victum, vestitum, aliaq. huiusmodi necessaria pertinent, opportune consulatur, & promptum ei paratumq. auxilium sit, dilectum filium nostrum Scipionem tituli Sancti Chrysogoni Presbyterum Cardinalem Burghesium, nuncupatum, sacrosanctæ Lauretanæ domus Protectorem, eiusdẽ Collegij Illyrici Protectorem, & defensorem, cuius auctoritate, consilio, & ope, tam suprascripta, quam quæcumque alia, ad eorumdem in dicto Collegio admittendos Scholares, retinendosue, locisue priuandos, atque de beneficijs Ecclesiasticis prouidendos spectantia, agantur, statuantur, & ordinentur, dicta auctoritate constituimus, & deputamus.

§ 16. Dantes eidem, & pro tempore existentibus eiusdem Collegij Protectoribus, plenam, & liberam facultatem, & auctoritatem, pro salubri directione, & conseruatione dicti Collegij, illiusque bonorum, & rerum, ac iurium, tam temporalium quam spiritualium Oeconomos, Aduocatos, Procuratores, aliosq. Ministros, & Officiales in eo deputandi, amouendiq. & alios eorum loco sufficiendi. Ordinationes præterea, statuta, æqua tamen, & honesta sacrisq. Canonibus, & Concilij Tridentini, [illegible] Congregationis de propaganda fide decretis, circa Collegia Pontificia editis, nõ repugnantia, faciendi, & edendi, eaq. cum opus visum fuerit immutandi, irritandi, corrigendi, aliaq. de nouo condendi, quæ postquam facta edita, reuocata, immutata, & correcta fuerint perinde haberi volumus, ac si auctoritate Apostolica approbata, & confirmata essent.

§ 17. Ac decernentes illa ab omnibus Rectoribus, & Magistris, Scholaribus, alijsq. personis in huiusmodi Collegio seruientibus, & ministrantibus, inuiolabiliter obseruari, ac iuxta eorum dispositionem a quibuslibet Iudicibus, sublata quauis aliter iudicandi facultate iudicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane si secus super his a quocumque quauis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, exceptis tamen ijs, quæ in præsenti fundatione vel in regulis, & constitutionibus, a Congregatione de propaganda fide approbatis, & a Nobis vt præfertur confirmatis, continentur.

§ 18 Vt verò etiam temporalibus commodis spiritualia munera addamus, quibus fidelium deuotio, & merita, crescere magis, & augeri possint; De omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum auctoritate confisi, omnibus, & singulis Scholaribus, qui in dictum Collegium recepti fuerint, in ipso ingressu, ac deinde in exitu, Equidem cont[illegible], & contriti, sacram communionem deuotè receperint, atque etiam si in eodem Collegio decedere eos ab humanis contigerit, in mortis articulo, Plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem concedimus, & elargimur.

§ 19. Quocirca dilectis filijs causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori, ac venerabilium fratrum nostrorum Lauretan. & Anconitan. Episcoporum Vicarijs in spiritualibus generalibus, Motu simili mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut vnus eorum per se, vel alium, seu alios, præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, vbi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Rectorum, & Scholarium huiusmodi fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra easdem præsentes, & in eis contenta huiusmodi, ab omnibus ad quos spectat, & pro tempore spectabit, firmiter, & inuiolabiliter obseruari, ac Rectores, & Scholares prælatos illis pacifice frui, & gaudere, non permittentes, eos desuper per quoscumque quomodolibet indebitè molestari, contradictores quoslibet, & rebelles, per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita compescẽdo, ac censuras, & pœnas ipsas, seruata forma Concilij Tridentini, & iteratis vicibus aggrauando, inuocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachij secularis.

§ 20. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Ciuitatis Lauretan. iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque indultis, & literis Apostolicis quibusuis Vniuersitatibus, Collegijs, eorumque Rectoribus, & personis, etiam sub quibuscumque verborum tenoribus, ac formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusq. & alijs decretis, in genere, vel in specie, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus, concessis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis, earumque totis tenoribus pro earum sufficienti derogatione specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda, & tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita obseruata, inserti forent, eisdem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse, Motu pari derogamus, contrarijs quibuscumque, aut si quibusuis communiter, aut diuisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi vel excommunicari non possint per literas Apostolicas nõ facientes plenam, & expressam ac de verbo ad verbum, de indulto huiusmodi mentionem.

§ 21. Volumus autem, quòd earundem præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarij publici subscriptis, & sigillo communi dicti Collegij, aut alicuius Curiæ Ecclesiasticæ, seu personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra, ac alias vbicumque opus fuerit, habeatur, quæ haberetur eisdem præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

§ 22. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ erectionis institutionis statuti, ordinationis, indulti, adiunctionis, declarationis, confirmationis, subiectionis, submissionis, impartitionis, constitutionis, deputationis, decreto concessiorum, elargitionis, mandatorum, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimo septimo, Kalend. Iunij, Pontificatus Nostri Anno quinto.

LXV.

Confirmatio, & innouatio Constitutionum Sixti V. Clementis VIII. & Pauli V. super prohibitione alienandi Portalitia, & Castra, aliaq. bona Iurisdictionalia in Statu Ecclesiastico existentia, absque Sedis Apostolicæ licentia

earumq. declaratio & extensio vel etiam quo ad Castra diruta, Tenutas, & Prædia etiam non Iurisdictionalia in confinibus Iurisdictionalis, & bona in dicto Statu in confinio Principum existentium sit, illorumq. locatione, & Census annuorum super præmissis omnibus impositiones, & impositorum venditiones.

Prohibitionem Sixti V de huiusmodi alienationibus habes sup. In const 3. Sollicitudo to 2 pag. 371 Innouationem vero, & declarationem Clement VIII habes in 3 tom constit 78 Romanam pag 88. Et earumdem confirmationem ac pariter innouationem Pauli V. habes sup. constit 108 Pastorale, t. 3 pag 265. Terminum demum præfiate partibus ad reuocandum alienata contra formam illius Constitutionis, vt inf. constitut. 72. Sedes Apostolica.

Edita A. D. 1627

VRBANVS EPISCOPVS,
Seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

DEcens, & æquum esse censemus, vt Nos, qui ex onere Pastoralis Officij, subditorum commodis assidue inuigilamus, Sedis Apostolicæ Iura tueri nullo pacto negligamus, ac proinde Iurisdictiones temporales eidem Sedi subiectas, quouis prætextu, vel colore

colore à quoquam vsurpari, aut illis grauamina, seu incommoda inferri non permittamus, & si super Constitutionibus Apostolicis per Rom. Pontifices prædecessores nostros editis, dubia aliqua oriri contingat, nostræ declarationis remedio, abstractisq. illarum interpretationibus, & quorumcumque contrahentium palliationibus, occurramus, prout in Domino [illegible] salubriter expedire.

§.1. Cum itaque aliàs fel. rec. Sixtus V. considerans conuenire, quod, si Ciuitates, Castra, [illegible], Iurisdictiones, Fortalitia, præsertim feudalia vendantur, [illegible] permutentur, seu etiam donentur ditioni temporali S. R. E. subditis, siue extraneis, vel forensibus, [illegible] ad Principis notitiam deducatur per suas sub Dat. videlicet Kalen. Iulij Pontificatus sui Anno [illegible], omnibus, & singulis cuiuscumque status, gradus, co[illegible]tionis, qualitatis, & dignitatis existentibus, etiamsi Imperiali, Regali, Ducali, vel alia [illegible] auctoritate, & dignitate etiam Ecclesiastica, quæ [illegible], & indiuiduam [illegible] requireret, præditi essent, ne Ciuitates, Castra, Oppida, [illegible]ctiones, Fo[illegible], & [illegible], aut loca iurisdictionalia huiusmodi in alium, vel [illegible], nisi de expressa præcedente sua, & pro tempore existentis Rom. Pontificis licentia vendere, permutare, vel donare valerent, sub pœna nullitatis contractuum huiusmodi, prohibuerit, [illegible] circa præmissa statuerit.

§.2. Et successiuè Clemens VIII. volens hominum malitiis, & fraudibus occurrere, & dubia, quæ [illegible] interpretatione emergebant, declarare, per suas sub Dat. [illegible] Non. Iulij, Pontificatus sui Anno Decimo, prohibitionem, & statuta prædicta, confirmauerit, approbauerit, innouauerit, declarauerit, extenderit, & ampliauerit, pœnas amissionis bonorum, & aliorum prædictorum contrafacientibus, ac [illegible] officiorum Tabellionibus, & Notariis, qui de contractibus, vt præfertur prohibitis se rogarent, imposuerit, aliaq. etiam [illegible], & decreuerit.

§.3. Et insuper Paulus etiam V. Roman. Pontifex prædecessor noster, ne disposita per Sixtum, & Clementem prædecessores præfatos var[illegible], & alie[illegible] ab eorum mente [illegible] subuerti, ac palliari [illegible] possent, [illegible] per suas sub Dat. Duodecimo K[illegible] Decembris, Pon[illegible] Anno Tertiodecimo, confect[illegible], nedum [illegible] confirma[illegible], & innouauerit, sed etiam [illegible], & [illegible], ad quodcumque genus contractuum, & con[illegible], & ampliauerit, ac licentiam prædict[illegible], & in actu celebrationis contractus apud Notarium [illegible], & contrafacientes [illegible] contractuum, & [illegible] alienatæ, seu translatæ, vel grauatæ, ac Tabellione, [illegible] alios pœnas falsi, ac priuationis officiorum [illegible], quæ ob[illegible], & inhabilitatis ad [illegible], & alia in posterum exercenda [illegible], aliaque similiter disposuerit, prout in singulis literis prædictis plenius continetur.

§.4. At inde verò circa hominum versutiam, & artificium aduersus præ[illegible] prædecessorum [illegible] mentem, & [illegible], & nodos aliquos, absque prædicta Romani Pont. [illegible] alienandi, & contrahendi [illegible], & [illegible] acquirendo Castra [illegible] cum retentione, seu reseruatione Iurisdictionis, ac [illegible] seu Domicellis, Casalia, Tenuta, siue prædia etiam [illegible] in confinibus Territorij alicuius Ciuitatis, C[illegible] Iurisdictionalis alterius Baronis, seu Domicelli [illegible], nulla Romani Pontificis licentia [illegible] Ba[illegible] cello confinante vendiderint, seu alienauerint, & [illegible] emerint, seu acquisiuerint, & ex prædictis alienationibus, & acquisitionibus respectiue dubitari possit, ne, tempore saltem [illegible], iurisdictio aliqua vsurpetur, ac termini, seu fines Iurisdictionale confundantur, aut protrahantur vel illam vsurpandi, seu illos confundendi, & protrahendi occasio inde aliqua præbeatur, etiam in præiudicium Sedis, & Cameræ Apostolicæ, ac [illegible] in euentum cuiuscumque [illegible] Feudi, & deuolutionis, seu cuiuscumque alterius [illegible] Ciuitatum, Castrorum, Oppidorum, seu locorum Iurisdictionalium, aut Casalium, seu Tenutarum, siue prædiorum eorundem.

§.5. Nos attendentes, prædictas literas ad hoc, vt omnia Principi innotescant, emanasse, & verisimilem eorundem Pontificum prædecessorum nostrorum [illegible] extitisse, ne vllo modo Cameræ præfatæ præiudicium aliquod inferri possit, easdemq. rationes, etiam in huiusmodi contractibus, & alienationibus, ac acquisitionibus militare, ex prædictis, & seu aliis rationabilibus causis animum nostrum mouentibus, & remedium opportunum exquirentibus adducti, singularum literarum præfatarum, ac alienationum, acquisitionum, & contractuum quorumcumque, necnon omnium in singulis literis prædictis [illegible], & aliorum [illegible] de necessitate exprimendorum tenores, [illegible] pro expressis habentes, Motu proprio, & ex certa nostra [illegible], & matura deliberatione, deq. Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuò valitura Constitutione, singulas Sixti, & Clementis, ac Pauli prædecessorum nostrorum prædictorum literas prædictas approbamus, & confirmamus, ac etiam, quatenus opus sit, innouamus.

§.6. Præterea, quascumque venditiones, seu alienationes, ac locationes vltra triennium cuiuscumque Ciuitatis, Oppidi, seu [illegible], seu Tenutæ iurisdictionalis, vel cuiuscumque Casalis, Tenutæ, seu prædij etiam non Iurisdictionalis in confinibus alterius Ciuitatis, Castri, Oppidi, seu loci iurisdictionalis, eiusue Territorij siti, & etiam ab vno tantum latere confinantis, hactenus, à die Dat. vltimo dictarum literarum, per quemcumque Baronem, seu Domicellum cuicumque alteri Baroni, seu Domicello, Ciuitatem, Oppidum, Castrum, seu locum quemcumque iurisdictionalem, eiusue Territorium in confinio quomodolibet positum possidenti cuiuscumque qualitatis, conditionis, status, gradus, & dignitatis etiam Ecclesiasticæ, etiam speciali, vt præfertur, & indiuidua nota dignæ ipsi alienanti, & locanti, ac etiam acquirentes & conducentes fuerint, & sint, siue simpliciter, siue cum assertione non existentis Iurisdictionis siue cum iurisdictionis penès venditorem, seu alienantem retentione, seu reseruatione, aut alias quomodolibet factas, etiam hucusque effectum plenum sortitas, vltimodictarum literarum dispositioni, quoad nullitatem præfatarum alienationum, acquisitionum, & contractuum dumtaxat subiacuisse, & subiacere, & huiusmodi alienationes, acquisitiones, & contractus inter Barones, seu Domicellos, vt præfertur, facta, & inde sequuta quæcumque, nulla, nullius[que] roboris, aut momenti fuisse, & esse declaramus.

§.7. Ac Tabelliones, & Notarios de illis rogatos, sub eadem priuationis Officiorum, aliisq. nostro, & pro tempore existentis Romani Pontificis arbitrio incurrendis pœnis, Instrumenta, & scripturas desuper iam facta Nobis, & Cameræ præfatæ intra sexaginta dies, à die infrascriptæ publicationis præsentium computandos, reuelare, & cum effectu exhibere teneri volumus, & mandamus.

§.8. Denique singulas literas prædictas, & in eis contenta quæcumque, tam ad venditiones, permutationes, & quascumq. alienationes, & locationes etiam ad triennium, vel quantumuis minus tempus a quocumq. etiam non Barone de Casalibus, Tenutis, seu prædiis non Iurisdictionalibus, quæ in confinibus etiam ab vno tantum latere alicuius Ciuitatis, Castri, Oppidi, vel loci iurisdictionalis, vel eius Territorij consistant, de cætero directè, vel indirectè, mediate, vel immediate, ac alias quomodolibet alicui Baroni, vt præfertur, Iurisdictionem, seu bona in confinio possidenti.

§.9. Ac etiam ad quascomq. locationes bonorum quorumcumque in Statu nostro Ecclesiastico, in confinio tamen Dominij cuiuius Principis exteri, etiam Nobis mediate, vel immediate subiecti existentium, cuiuis etiam non Baroni, qui tamen noster subditus non sit, vel esse quandocumque desierit, eo ipso illæ nullæ sint, & resoluantur, facienda.

§.10. Quam etiam ad quascomque impositiones, venditiones, cessiones, alienationes [illegible] annuorum, iuxta Constitutionem per piæ memoriæ Pium Papam V. etiam prædecessorem nostrum de creandis censibus [illegible] super prædictis Ciuitatibus, Castris, Oppidis, locis siue iurisdictionalibus, aliisque bonis non iurisdictionalibus in confinio alicuius Ciuitatis, Castri, Oppidi, seu loci Iurisdictionalis, vt præfertur, eiusue Territorij, etiam ab vno tantum latere confinantis, existentibus, per quoscumque Barones, seu Domicellos, & alios quoscumque, etiam Communitates, Vniuersitates, & quorumcumque Monasteriorum, Ecclesiarum, Beneficiorum Ecclesiasticorum, & aliorum piorum locorum Superiores, & Conuentus, Capitula, Rectores, Beneficiatos, & Gubernatores, seu Administratores respectiue in futurum imponendorum, ac tam quoad illos, quam etiam quoad antea iam impositos vendendorum, cedendorum, seu alienandorum ad fauorem cuiuscumque, ita quod nullum ius prælationis in emendis præfatis Ciuitatibus, Castris, Oppidis, aut locis iurisdictionalibus, siue non iurisdictionalibus præfatis Censuariis, aliisue ab ipsis causam pro tempore quomodo[libet] habentibus, vnquam tribuant in præiudicium dictæ Cameræ, quæ eisdem Censuariis, & aliis præfatis semper erit præferenda siue emat ad effectum retinendi, siue intra annum a die [illegible] computandum cuiubet alteri rem emendam, vendendi, vel [illegible], extendimus, & ampliamus.

§.11. [illegible] non aliter in omnibus, & singulis præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, delegatos, & commissarios, & etiam [illegible], Præsidentes, nec non causarum Palatij Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam Camerarium, & de latere Legatos iudicari, & definiri, ac interpretari debere, [illegible], & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ac irritum, & inane quicquid secus super his a quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Mandatum observantiæ Constitutionis.

§.12. Iniungentes, & mandantes in virtute sanctæ Obedientiæ, ac sub pœna indignationis nostræ, eisdem Legatis, Vicelegatis, Gubernatoribus etiam Vrbis, ac Iudicibus, nunc, & pro tempore in eadem Vrbe, & toto Statu nostro Ecclesiastico existentibus, & cuilibet eorum, vt præsentes nostras, & in eis contenta quæcumque in Vrbe, ac Statu præfatis ab omnibus, & singulis, ad quos quomodolibet spectat, & in futurum spectabit, perpetuò obseruari mandent, & faciant, & pro omnium, & singulorum præmissorum inuiolabili obseruatione contra inobedientes, & præmissis in aliquo contrauenientes, & alios, quos opus erit omnibus Iuris, & facti remediis opportunis procedant, omni, & quacumque appellatione remota.

Clausula derogatoria.

§.13. Non obstantibus præfata Pij V. super creandis censibus, & nostra de non tollendo iure quæsito, aliisq. Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac omnibus illis, quæ Sixtus, & Clemens, ac Paulus prædecessores præfati, in dictis eorum literis voluerunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.14. Vt autem præsentes omnibus innotescant, volumus, & Apostolicas

Apostolica auctoritate decernimus, quòd illæ in valuis Ecclesiæ Lateranen. & Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, necnon in acie Campi Floræ publicentur, & affigantur, quæ postquam sic affixæ, & publicatæ fuerint, quoscumque tam in Romana Curia, & Statu præfato, quam extra eos existentes per inde obligent, & arctent, ac si vnicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent.

§. 15. Quòdq. earum exemplis etiam impressis, manu Notarij publici, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsismet præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

§ 16. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam approbationis, confirmationis, innouationis, declarationis, extensionis, ampliationis, iniunctionis, mádati, volútatis, & decretorú nostrorú infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum.

Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo sexcentesimo vigesimo septimo, kal. Iunij, Pontificatus Nostri Anno Quarto.

Publicatio. *Anno a Natiuitate D. N. Iesu Christi Millesimo sexcentesimo vigesimo septimo, Indictione decima, die vero vigesima mensis Iunij, Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Vrbani diuina prouidentia Papæ Octaui, Anno eius quarto, præscriptæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt in valuis Basilicarum S. Ioannis Lateranensis, Principis Apostolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ, dimissis ibidem eisdem literis per aliquod temporis spatium appensis, deinde amotis per nos Paulum Bartoccium, & Camillum Fundatum Sanctissimi D. N. Papæ Cursores.*

Blandimartea Latinus prælibati S. D. N. Papæ Curs. pro Mag. Curs.

LXVI. Noua erectio Collegij in Ciuitate Pragensi Regni Boemiæ Metropoli, in quo Scholares Germanicæ Nationis sustentandi, & Sacra Theologia, cæterisq. liberalibus disciplinis imbuendi sunt. Ac redddituum attributio; Indultorumque concessio, & communicatio.

Instituisse olim illud Collegium Gregor. XIII. scias, & desuper Apostolicas literas expeditas non fuisse probabile est, prout narratur hic in §§. 2. & 3. Et parum etiam huiusmodi Collegium processisse, qua de causa S. D. N. Vrban. VIII. de nouo illud extruit, & erigit.

Vnum Collegium pro Adolescentibus ex Illyricis Prouincijs in Ciuitate Lauretana sumptibus Sacrosanctæ Domus alendis, & ut supra imbuendis fundauerat hic idem Pont. vt in Constit. 64. Zelo Domus Dei hic sup. pag. 69. Et deinde alia duo pro Scholaribus pariter Germanicæ Nationis erexit. Vnum in Ciuitate Viennensi, vt in Constit. seq. Et aliud in oppido Fuldensi, vt infra Const. 96. Quoniam.

Edita Anno D. 1627.

VRBANVS EPISCOPVS
Seruus seruorum Dei. *Ad futuram rei memoriam.*

Exordium. Q Voniam diuinæ bonitati visum est, humilitatem nostram turbulentissimis Christianæ Reipublicæ temporibus ad vniuersalis Ecclesiæ regimen vocare, ex eo tempore Nos eiusdem adiuuante gratia, ea potissimum, sicut officij nostri ratio postulat, cogitare, & agere non desistimus, quæ ad diuinum vbique cultum propagandum, & Ecclesiasticam disciplinam restaurandam, & augendam, animarumq. salutem procurandam cognouimus pertinere.

§ 1. In primis vero animo recolentes amplissimum Boemiæ Regnum, quod superioribus seculis inter cæteras Germanicæ Nationis laudes, atque virtutes tanto sinceræ fidei, & Christianæ religionis cultu eminere solebat, vt reliquis Christianæ Reipublicæ partibus non minori exemplo, quam ornamento, atque decori esset, nunc tot, tantisq. in eo instinctu Satanæ excitatis de Religione dissidijs ita miserandum in modum afflictum, & deformatum esse, vt nemo vel mediocri pietate præditus sine lacrymis tam grauem animarum iacturam recordari, nedum intueri, queat, curam suscepimus, vt quibusuis possimus modis, nullis laboribus, nullisue sumptibus parcentes, apta tantis illius vulneribus remedia adhibeamus.

§ 2. Ac prouide considerantes fel. recor. Gregorium Papam XIII. prædecessorem nostrum, optimo quidem consilio Collegium in Ciuitate Pragen. dicti Regni Metropoli Quadraginta alúmnorum, ac Latinis literis, Logica, Physica, alijsq. liberalibus disciplinis, ac sacra demum Theologia, necnon pijs, & Christiano nomine dignis moribus instituendorum Germanicæ Nationis puerorum causa eidem Collegio mille quingentorum triginta Talerorum Imperialium summa assignata, quam de præsenti Camera nostra Apostolica persolui, alias Apostolica auctoritate erexisse, & instituisse, vt ij non per se solum boni, doctiq. euaderent, sed habendis concionibus, ac disputationibus, refellendis hæresibus, fideiq. orthodoxæ veritati dilucidandæ, ac præterea exercendæ animarum curæ, alijsq. pijs, & sanctis operibus apti, & idonei essent, & quam maximum in Ecclesia Dei fructum ex se proferrent.

§. 3. Id tamen eius cœptum atque conatum, tum propter obitum ipsius, tum ob varias, quæ postea sequutæ sunt, temporum & rerum difficultates, parum processisse, immo nec literas Apostolicas super huiusmodi erectione, & institutione expeditas fuisse verisimiliter credendum esse, cum factis plurimis tam in Romana Curia, quam in dicta Ciuitate Pragen. diligentijs, tales literæ reperiri non potuerint.

§. 4. Nos ad opus hoc propagationi fidei vtilissimum, præsertim hoc tempore, quo Regnum Boemiæ summa operariorum Catholicorum inopia laborat, totis viribus, prout ex susceptæ seruitutis officio tenemur, promouendum, animum, & mentem nostram conuertentes, ac cœptum, & conatum dicti Gregorij prædecessoris, quantum in Nobis est, renouare intendentes, matura desuper cum Venerabilibus fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Congregationi de propaganda Fide præfectis habito consilio, Motu proprio, non ad alicuius Nobis desuper oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, meraq. liberalitate nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine ad Dei omnipotentis laudem, sanctæq. ipsius Ecclesiæ incrementum, præcipuamque Germanicæ Nationis salutem, & commodum in dicta Ciuitate Pragen. rursus Collegium præfatum, Pragense appellandum, in quo posthac non minus quam viginti Alumni, videlicet ex Boemia octo, ex Silesia tres, ex Lusatia duo, ex vtroque Palatinatu etiam duo, ex Brandeburgica Marchia similiter duo, & ex ambabus Saxonijs alij pariter duo, ex Hassia vero vnus colligendi, dictis scientijs, & disciplinis, necnon sacris Canonibus instrui, atque erudiri; & si contigerit ex Silesia, Lusatia, vtroque Palatinatu, ex Brandeburgica, Hassia, & vtraque Saxonia Alumnos haberi non posse, tunc & eo casu, post factas a Rectore dicti Collegij, & demum à dilecto filio moderno, & pro tempore existente nostro, & Sedis Apostolicæ Nuncio apud charissimum in Christo filium nostrum modernum, & pro tempore etiam existentem Romanorum Regem Imperatorem electum commorante diligentias, Alumni Boemi in locum eorum assumi debeant, Apostolica auctoritate prætata, tenore præsentium de nouo ex integro perpetuò erigimus, & instituimus.

§. 5. Illiq. sic erecto, & instituto, pro congrua eius dote, ac Alumnorum præfatorum, & aliarum inseruientium personarum sustentatione, onerumq. illis incumbentium supportatione, reddituum annuos mille quingentorum triginta Talerorum huiusmodi ex Cameræ Apostolicæ pecunijs quot annis sumendos, & numerandos distributa in trimestres singulos pro rata solutione, quoad de totidem reddituum summa in bonis stabilibus eidem Collegio a Nobis, vel successoribus nostris fuerit prouisum, eadem auctoritate, & tenore concedimus, & attribuimus.

§ 6. Cæterum cum dilectorum filiorum Presbyterorum Societatis IESV in hoc educandorum, instituendorumq. adolescentium munere diligentia, fides, integritas, & in alijs huiusmodi Collegijs, & in hoc ipso iam cognita sit, atque perspecta, idem Collegium, atque Scholares illius, ipsorum, sicut prius fuit, regimini institutioni, doctrinæ, atque prudentiæ eadem auctoritate etiam perpetuò subijcimus, atque submittimus.

§ 7. Præterea, vt eiusdem Collegij conseruationi, bonoq. regimini tam in ijs, quæ ad Scholarium institutionem, & disciplinam, quam quæ ad victum, vestitum, aliaq. huiusmodi necessaria pertinent, opportunius consulatur, & promptum ei, paratumq. auxilium sit, dictos S. R. E. Cardinales Sacræ Congregationi præfatæ Præfectos nunc & pro tempore existentes eiusdem Collegij Protectores, & Defensores, qui in Viceprotectorem illius Venerabilem fratrem nostrum Archiepiscopum Pragen. similiter nunc, & pro tempore existentem, ita tamen vt in grauioribus nihil præcipere, aut mandare, vel facere valeat sine consilio, & consensu Nuncij præfati, quibus aliquid eorum, quæ in hac fundatione, vel in Regulis à Congregatione præfata approbatis continentur, immutare minime licebit absque eiusdem Congregationis, vel Romani Pontificis expressa licentia, deputare possint, & valeant, eadem auctoritate constituimus, & creamus.

§. 8. Illisq. ac Viceprotectori præfato pro salubri illius conseruatione, Alumnorum bonorum, & rerum, ac iurium temporalium, & spiritualium eiusdem Oeconomos, Aduocatos, Procuratores ad eo deputandi, & amouendi, & alios eorum loco substituendi, differentias, lites, & controuersias inter quascumque personas tam Alumnorum, quam ministrantium Clericorum, & Laicorum, non tamen Presbyterorum ipsius Societatis exortas summarie, simpliciter, & de plano sine figura, aut strepitu Iudicij, appellatione quacumque remota, decidendi, definiendi, terminandi, & exequendi, Statutaque, & ordinationes disciplinam Scholasticorum, & studia Alumnorum præfatorum concernentia, æqua tamen, & honesta, sacrisque Canonibus, & Concilij Tridentini decretis non repugnantia, faciendi, & condendi, eaque cum opus fuerit, reuocandi, immutandi, & corrigendi, aliaq. de nouo condendi, quæ postquam facta, edita reuocata, immutata, & correcta fuerint, perinde habeantur, & obseruentur, ac si auctoritate Apostolica approbata, & confirmata essent, prout illa ab omnibus dicti Collegij Alumnis ita haberi, & inuiolabiliter obseruari mandamus; plenam & liberam auctoritate & tenore præmissis, concedimus facultatem.

§. 9. Quod autem ad dictorum Alumnorum admissionis modú, & formam deinceps habendam attinet. Rectorem pro tempore dicti Collegij pro tempore existentem librum habere, in quo notentur nomina, & cognomina, ac patriæ, & parentes Alumnorum, qui recipientur in dictu Collegio, & ex eo dimittentur, ex dictoq. libro singulis annis catalogum eorum, qui recepti, & qui dimissi fuerint cum die, & mense ingressus, & egressus illorum ad Nuncium præfatum transmittere, vt ipse Nuncius illum dictæ Congregationi transmittere possit. Quod si ex aliqua peculiari causa ob-

mitti

mitti contigerit, eam etiam in dicto Catalogo exprimi; insigniores vero Alumnorum præfatorum actiones in eodem libro ennotare, eásq. suo tempore eidem Nuncio significare, vt pariter de illis eamdem Congregationem certiorem facere valeat, quas ad Nos, & successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes per eamdem Congregationem deferri volumus, vt cum occasio tulerit, præmio cohonestentur.

Aliusq. circa eam administrationem bonorum temporalium scribendus assignatis.

§. 10 Ac denique alium librum, in quo dati, & accepti rationes diligentissimè descriptæ sint, illæq. singulis annis ad minus eidem Nuncio reddantur, & in eius manibus relinquatur foliú, vulgò Bilancium nuncupatum, in quo prouisio Collegij, & alia quæ ipsius Collegij, vel Alumnorum ratione acceperit, & ea, quæ illo anno pro ipsius Collegij, & Alumnorum sustentatione impenderit, notata existant, vt similiter ab eodem Nuncio ad Vrbem mitti possit, etiam habere. Siquod autem de tota summa pensionis Pontificiæ, redditis rationibus, supererit, id vel in alijs Alumnis euocandis, vel in necessarijs libris emendis, vel in vestiendis Alumnis dimittendis, vel etiam in redditibus augendis, aut in alijs Collegij necessitatibus arbitrio Nuncij, & Archiepiscopi Pragen. præfatorum impendi debere, eadem auctoritate statuimus, & ordinamus.

Priuilegia Alumnis concessa, & præcipue in sacris Ordinibus suscipiendis.

§. 11. Vt vero huius Collegij Alumni post longas studiorum vel cœptorum, vel consummatorum labores expeditiores, & alacriores ad succurrendum Patriæ necessitatibus reddantur, eisdem Alumnis, vt cum solis literis testimonialibus dicti Collegij Rectoris pro tempore existentis Archiepiscopo Pragen. offerendis, ab eoq. subscribendis, ac eius sigillo muniendis, nisi fortè Alumni præfati suos Ordinarios habuerint, à quibus dimissorias à Concilio Tridentino ordinatas habere possint, ad omnes etiam sacros, & Presbyteratus Ordines sine aliquo beneficij, vel patrimonij titulo, etiam extra tempora ad id à iure statuta, & intra annum, eorumq. curriculo non expectato, minusq. seruatis ad id à Concilio Tridentino præfato designatis interstitijs (dummodo ad id aliàs reperiantur idonei) promoueri, &, postquam promoti fuerint, in illis etiam in Altaris ministerio ministrare, ac etiam tam ipsi, quàm ceteri omnes in dicto Collegio degentes, vt Pœnitentiæ, & Eucharistiæ etiã die Paschatis, & Extremæ Vnctionis Sacramenta à Confessario, aut alio Sacerdote ipsius Collegij à dicto Rectore constituendo suscipere liberè, & licitè valeant, auctoritate & ten. præmissis de speciali gratia indulgemus.

Episcopos in illis partibus existentes hortatur, vt in conferendis beneficiis ipsis, alumnos aliis præferant.

§. 12. Verùm, vt, quantum fieri poterit, dictorum Alumnorum paupertati, & necessitati succurratur, Archiepiscopos, Episcopos, & alios antedictarum Prouinciarum beneficiorum Collatores, & Collatrices seriò requirimus, & monemus, vt in illis conferendis, & præsertim si beneficia huiusmodi pro tempore obtinentibus immineat cura animarum, Alumnos præfatos alijs omnibus ceteris paribus præferant; Nuncios quoque Sedis Apostolicæ, aliosq. Prælatos supradictarum Prouinciarum, in quorum diœcesi Alumni præfati extiterint, similiter monemus, & hortamur, vt in occurrentibus beneficiorum, & præsertim curam animarum habentium vacationibus, quorum collatio, prouisio, vel dispositio quoquomodo ad Sedem Apostolicam pertinuerit, de illis Alumnis antedictis pauperioribus præcipueq. nostra Pontificie gratia dignis Nos, Successoresq. nostros Roman. Pontifices pro tempore existentes certiores faciant, vt munificentiam nostram erga illos, prout tempus, vel occasio tulerit, exercere possimus. Et generaliter in Dignitatibus, Personatibus, Canonicatibus, & Præbendis parochialibus, Ecclesiis, & alijs beneficijs per collationem, vel electionem in Alumnorum Patriæ prouidendis, alijs omnibus ceteris paribus tam in Romana Curia, quàm in Ecclesijs suis originalibus præferri volumus, & decernimus.

Collegio, & eius personis communicat priuilegia studiorum generalis Vrbis. Illa priuilegia legi possunt in Bullar. to. 2. pag. 220.

§. 13 Atque insuper eisdem Collegio, & Scholaribus, Rectoribus, & Gubernatoribus, omnia & quæcumque priuilegia, exemptiones, libertates, facultates, & indulta, quibus Studium generale Almæ Vrbis nostræ, & illius Rectores, Doctoresq. & in eo legentes quouis modo vtuntur, potiuntur, & gaudent, ac vti, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, quibusq. Collegium, & Scholares, ac Rectores, & Gubernatores huiusmodi non solum ad eorum instar, sed pariformiter, & æquè principaliter vti, potiri, & gaudere valeant in omnibus, & per omnia eisdem auctoritate, & tenore communicauimus.

Indulgentias quasdam concedit.

§ 14 Vt vero temporalibus commodis spiritualia munera quoque coniungamus, quibus fidelium deuotio, & merita crescere magis, & augeri possint, de omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius auctoritate confisi omnibus, & singulis Scholaribus, Rectoribus, & Ministris, qui in idem Collegium recepti fuerint in ipso ingressu, & deinde in exitu siquidem confessi, & contriti Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, atque etiam si in eodem Collegio decedere eos ab humanis contigerit, in mortis articulo plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus, & elargimur.

Formam à Cong. de prop. fide pro regimine Collegij editam approbat, & observari mandat.

§ 15. Postremo quascumque Regulas, & Cõstitutiones ad eiusdem Collegij, illiusq. personarum rerum, & bonorum spiritualium, & temporalium curam, regimen, gubernium, directionem, & administrationem, ac Alumnorum præfatorum receptionem, admissionem, victum, amictum, instructionem, disciplinam, & alia quomodolibet pertinentia à dicta sacra de Propagande Fide Cõgregatione die nona Nouembris millesimi sexcẽtesimi vigesimi sexti edita etiam perpetuo approbamus, & confirmamus, illasq. ab omnibus inuiolabiliter obseruari volumus, & mandamus.

Clausulæ præseruatiuæ addit.

§. 16. Decernentes præmissa omnia, & singula, ac præsentes nullo vnquam tempore ex quibusuis causis subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quocumque alio defectu notari, impugnari, retractari, seu etiam reuocari, suspendi, restringi, limitari, aut in ius, vel controuersiam vocari, seu ad terminos iuris reduci posse, nec quemquam ad easdem præsentes in Camera Apostolica, iuxta Constitutionem piæ memoriæ Pij Papæ IV. etiam prædecessoris nostri desuper editam, aut alias quãdocumque præsentandum, insinuandum, & registrari faciendum teneri, neque propterea illas irritas esse, sed omni modo valere, ac si Constitutio præfata, & alia contraria minime emanassent.

Aliter iudicandi facultatem sublatam decernit.

§. 17. Sicq. per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam Cameræ Apostolicæ Præsidentes Clericos, eiusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarium, Vicecamerarium, & causarum Palatij Apostolici Auditores, ac alios eiusdem S.R.E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores hanc constituit.

§. 18. Quocirca venerabili fratri Archiepiscopo Pragen. & Nũcio præfato, ac dilecto filio causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori Motu pari mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut vnus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes nostras literas, & in eis contenta quæcumque, vbi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Rectoris, & Alumnorum Collegij huiusmodi fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisq. efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra easdem præsentes, & in eis contenta huiusmodi ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, firmiter, & inuiolabiliter obseruari, ac Rectorem, & Alumnos huiusmodi illis pacificè frui, & gaudere, non permittentes eos desuper per quoscumque quomodolibet indebite molestari, cõtradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaq. opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, ac censuras, & pœnas ipsas seruata forma eiusdem Concilij Tridentini etiam iteratis vicibus aggrauando, inuocato etiam ad hoc si opus fuerit, auxilio brachij secularis.

Contraria derogat.

§. 19. Non obstantibus nostra de gratijs ad instar non concedẽdis, ac præfata Gregorij prædecessoris huiusmodi quatenus opus sit, & quatenus reperiretur, ac quibusuis eius constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis quibusuis Vniuersitatibus, Collegijs eorumq. Rectoribus, & personis etiam sub quibusuis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsq. efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & alijs decretis in genere, vel in specie, etiã Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, & etiam quomodolibet iteratis vicibus concessis, approbatis, & innouatis; Quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumq. totis tenoribus pro eorum sufficienti derogatione specialis, specifica, & expressa, ac indiuidua, & de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita obseruata, inserti forent, eisdem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè harum serie derogamus contrarijs quibuscumque. Aut si quibus communiter, aut diuisim ab eadem sit Sede indultum, quòd interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionẽ.

Transumptis credi mandat.

§ 20. Volumus autem quòd earumdem præsentium transumptis etiam impressis, manu Notarij publici subscriptis, & sigillo communi dicti Collegij, aut alicuius Curiæ Ecclesiasticæ, seu personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra, ac alias vbicumque opus fuerit, habeatur, quæ haberetur eisdem præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctionem pœnalem apponit.

§ 21. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ erectionis, institutionis, attributionis, subiectionis, submissionis, constitutionis, creationis, statuti, ordinationis, indulti, communicationis, concessionum, elargitionis, approbationis, confirmationis, decretorum, mandatorum, derogationis & voluntatum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum.

Dat. A. C. 1627. die 1. Iun.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimo septimo, Kal. Iunij, Pontificatus nostri anno quarto.

Noua Institutio Collegij in Ciuitate Viennæ Austriæ pro Scholaribus Germanicæ Nationis ibi in liberalibus disciplinis, Sacra Theologia, & pijs moribus instruendis, cum prouentuum assignatione; Priuilegiorum concessione, & communicatione. LXVII.

Viennense Collegium institutum fuit à Greg. XIII. Cuius in titulo Bullam cum verisimile credendum sit non fuisse expeditam, & ob varia temporum ac rerum causas prædictum Collegium parum perseuerasset, Summus Pontifex iterum illud fundat, & erigit.

Alia Collegia à Sanctiss. D. N. Vrbano VIII. instituta, seu restituta,

ta, & ad propagationem Catholicæ fidei vtilissima, lege ad constit. præcedentem notata, quæ hic repetere, otio non careret.

Edita A. D. 1627.

VRBANVS EPISCOPVS.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

QVoniam diuinæ bonitati visum est, humilitatem nostram turbulentissimis Christianæ Reipublicæ temporibus ad vniuersalis Ecclesiæ regimen vocare, ex eo tempore Nos eiusdem adiuuante gratia, ea cogitare, & agere non destitimus, quæ, sicut officij nostri ratio postulat, ad diuinum vbique cultum propagandum, & Ecclesiasticam disciplinam restaurandam, & augendam, animarumq. salutem procurandam maximè cognouimus pertinere.

[illegible]

§. 1. In primis verò animo recolentes amplissimam Germaniæ Prouinciam, quæ superioribus seculis inter fortissimæ ipsius Nationis laudes, atque virtutes, tanto sinceræ fidei, & Christianæ Religionis cultu eminere solebat, vt reliquis Christianæ Reipublicę partibus non minori exemplo, quam ornamento, atque decori esset; nunc tot, tantisq. in ea instinctu satanæ excitatis de Religione dissidijs, ita miserandum in modum afflictam, & deformatam esse, vt nemo vel mediocri pietate præditus sine lacrymis tam grauem animarum iacturam recordari, nedum intueri queat: eam præcipue curam suscepimus, vt quibusuis possimus modis, nullis laboribus, nullisue sumptibus parcentes, apta sanandis illius vulneribus remedia adhibeamus, ac prouide considerantes fel. rec. Gregorium Papam XIII. prædecessorem nostrum, optimo quidem consilio Collegiu in Ciuitate Viennen. Austriæ quadraginta alendorum, ac Latinis literis Logica, Physica, alijsq. liberalibus disciplinis, ac sacra demum Theologia, necnon pijs, & Christiano nomine dignis moribus instituendorum Germanicæ nationis puerorum causa eidem Collegio mille trecentorum octuaginta scutorum monetæ summa assignata, quam de præsenti Camera nostra Apostolica soluit, alias Apostolica auctoritate erexisse, & instituisse, vt ij non per se solum boni, doctiq. euaderent, sed habendis concionibus, & disputationibus, refellendis hæresibus, fideiq. orthodoxæ veritati dilucidandæ, ac præterea exercendæ animarum curæ, alijsq. pijs, & sanctis operibus apti, & idonei essent, & quam maximum in Ecclesia Dei fructum ea se proferrent, tamen id eius cœptum, atque conatum, tum per obitum ipsius, tum ob varias, quæ postea secutæ sunt, temporum & rerum difficultates parum processisse, immo nec literas Apostolicas super huiusmodi erectione, & institutione expeditas esse verisimiliter credendum sit, cum factis plurimis tam in Romana Curia, quam in dicta Ciuitate Viennen. diligentijs, literæ Apostolicæ super huiusmodi erectione non potuerunt reperiri expeditæ.

Erectio, & institutio Collegij Viennensis de quo in rubrica.

§. 2. Nos ad opus hoc propagationi fidei vtilissimum, præsertim hoc tempore, quo Germania summa operariorum Catholicorum inopia laborat, totis viribus, prout ex susceptæ seruitutis officio tenemur, promouendum animum, & mentem nostram conuertentes, ac cœptam, & conatum dicti Gregorij prædecessoris renouare intendentes, maturo desuper cum venerabilibus fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Congregationi de propaganda fide præfectis habito consilio, Motu proprio, non ad alicuius Nobis desuper oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, meraq. liberalitate nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, ad Dei omnipotentis laudem, sanctæq. ipsius Ecclesiæ incrementum, præcipuamq. Germanicæ nationis salutem, & commodu, in dicta Ciuitate Viennen. rursus Collegium ipsum Viennense appellandum, in quo posthac non minus quam viginti Alumni, videlicet ex ambabus Austrijs quatuordecim septem, scilicet ex Superiori, & septem ex Inferiori Austria, duo ex Vallesia, duo ex Rhetia, & duo Bernenses colligendi, & si contigerit ex Vallesia, Rhetia, & Bernia Alumnos haberi non posse, tunc & eo casu post factus a Rectore dicti Collegij, & demum à dilecto filio moderno, & pro tempore existente nostro, & Sedis Apostolicæ Nuncio apud charissimum in Christo filium nostrum modernum, & pro tempore etiam existentem Romanorum Regem in Imperatorem electum commorante diligentias, Alumni Austriaci in locum eorum alumni debeant, Apostolica auctoritate tenore præsentium de nouo ex integro perpetuò erigimus, & instituimus.

Dotis assignatio d. Collegij scutorum [illegible] annuorum.

§. 3. Illiq. sic erecto, & instituto pro congrua eius dote, ac Alumnorum præfatorum, & illis inseruientium personarum sustentatione, onerumq. illi incumbentium supportatione redditus annuos mille trecentorum octoginta scutorum monetæ huiusmodi ex Cameræ Apostolicæ pecunijs quotannis sumendos, distributa in trimestres singulos pro rata solutione, quousque de totidem redditum summa in bonis stabilibus eidem Collegio a Nobis, vel successoribus nostris Romanis Pontificibus fuerit prouisum, eisdem auctoritate, & tenore concedimus, & attribuimus.

Institutum Collegij regimini, & instructionis demandatur presbyt. Soc. Iesu.

§. 4. Ceterum cum dilectorum filiorum Presbyterorum Societatis IESV in hoc educandorum, instituendorumq. Alumnorum munere diligentia, fides, & integritas, & in alijs huiusmodi Collegijs, & in hoc ipso satis cognita sit, atque perspecta, idem Collegium, atque Scholares illius Presbyterorum, sicut adhuc sunt, regimini, institutioni, doctrinæ, atque prudentiæ eadem auctoritate etiam perpetuò subijcimus, atque submittimus.

Protectorum, & Viceprotectoris Collegij deputatio.

§. 5. Præterea, vt eiusdem Collegij conseruationi, bonoq. tam in his, quæ ad Scholarium institutionem, & disciplinam, quam quæ ad victum, vestitum, aliaq. huiusmodi necessaria pertinent, opportunius consulatur, & promptum eis paratumq. auxilium sit, S. R. E. Cardinales Sacræ Congregationi de propaganda fide Præfectos præfatos nunc & pro tempore existentes eiusdem Collegij Protectores, & Defensores, qui in Viceprotectorem illius venerabilem fratrem nostrum Episcopum Viennen. nunc, & pro tempore existentem, ita tamen vt in grauioribus nihil præcipere, aut mandare, vel facere valeat sine consilio, & consensu Nuncij præfati, quibus aliquid eorum quæ vel in hac fundatione, vel in regulis a Congregatione præfata approbatis continetur, immutare minimè licebit absque eiusdem Congregationis, vel Romani Pontificis pro tempore existentis expressa licentia, deputare possint, & valeant, eadem auctoritate constituimus, atque creamus.

[illegible]

Eorundem auctoritas, & facultates.

§. 6. Illisq. ac Viceprotectori præfato pro salubri illius conseruatione, Alumnorum bonorum, & rerum, ac Iurium temporaliũ, & spiritualium eiusdem plenam, & liberam facultatem, & auctoritatem Oeconomos, Aduocatos, & Procuratores in eo deputandi, & amouendi, ac alios in eorum locum substituendi, differentias, lites, & controuersias inter quascumque personas, tam Alumnorum, quam Ministrorum Clericorum, & Laicorum, non tamen Presbyterorum ipsius Societatis exortas, summariè simpliciter, & de plano sine figura, aut strepitu Iudicij, appellatione quacumque remota, decidendi, definiendi, terminandi, & exequendi, statutaque & ordinationes disciplinam domesticam, & studia Alumnorũ præfatorum concernentia, æqua tamen, & honesta, sacrisq. Canonibus, & Concilij Tridentini Decretis non repugnantia faciendi, & condendi, eaq. cum opus fuerit, reuocandi, immutandi, & corrigendi, aliaq. de nouo condendi, quæ postquam facta, edita, reuocata, immutata, & correcta fuerint, perinde habeantur, & obseruentur, ac si auctoritate Apostolica approbata, & confirmata essent, prout illa ab omnibus dicti Collegij Alumnis ita haberi, & inuiolabiliter obseruari mandamus, plenam, & liberam auctoritate, & tenore præmissis concedimus facultatem.

Modus, & forma admissionis Alumnorum.

§. 7. Quod autem ad dictorum Alumnorum admissionis modũ, & formam deinceps habendam attinet, Rectorem præfatum dicti Collegij pro tempore existentem librum habere, in quo notentur nomina, & cognomina, ac patriæ, & parentes Alumnorum, qui recipientur in dicto Collegio, & ex eo dimittentur, ex dictoque libro singulis annis catalogum eorum, qui recepti, & qui dimissi fuerint, cum die, mensque ingressus, & egressus illorum Nuncio præfato mittere, vt ipse Nuncius illum præfatæ de propaganda fide Congregationi transmittere possit. Quod si ex aliqua peculiari causa dimitti contigerit, eam etiam in dicto Catalogo exprimi; insigniores verò Alumnorum præfatorum actiones in eodem libro annotare, easque suo tempore eidem Nuncio significare, vt pariter de illis eamdem Congregationem certiorem facere valeat, quas ad Nos & successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes per eamdem Congregationem deferri volumus, vt cum occasio tulerit, præmio cohonestentur.

Ac administrationis bonorum temporalium.

§. 8. Ac denique alium librum, in quo dati, & accepti rationes diligentissime, & clarissime descriptæ sint, illiq. singulis annis ad minus eidem Nuncio reddantur, & eius manibus relinquatur solũ, vulgo Bilancium nuncupatum, in quo prouisio Collegij, & alia, quæ ipsius Collegij, vel Alumnorum ratione acceperit, & ea, quæ illo anno pro ipsius Collegij, & Alumnorum sustentatione impenderit, notata existant, vt similiter ab eodem Nuncio ad Vrbem mitti possit, etiam habere. Si quid autem de tota pensionis Pontificiæ summa, redditis rationibus, supererit, id, vel in alijs Alumnis euncandis, vel in necessarijs libris emendis, vel in vestiendis Alumnis dimittendis, vel etiam in redditibus augendis, aut in alijs Collegij necessitatibus arbitrio Nuncij, & Episcopi Viennen. præfatorum impendi debere, eadem auctoritate statuimus, & ordinamus.

Alumnorum promotio ad sacros Ordines.

§. 9. Vt verò huius Collegij Alumni post longas studiorum aut cœptorum, vel consumatorum labores expeditiores, & alacriores ad succurrendum Patriæ necessitatibus reddantur, eiusdem Alumnis, vt cum solis literis testimonialibus dicti Collegij Rectoris pro tempore existentis Episcopo Viennen. offerendis, easq. ab eo subscribendis, ac sigillo muniendis, nisi forte Alumni præfati suos Ordinarios habuerint, à quibus dimissorias a Concilio Tridentino ordinatas habere possint, ad omnes etiam sacros, & Presbyteratus Ordines sine aliquo beneficij vel patrimonij titulo, etiam extra tempora ad id a Iure statuta, & intra annum, anniq. circulo non expectato, minusq. seruatis ad id a Concilio Tridentino designatis interstitijs (dummodo ad id alias reperiantur idonei) promoueri, & postquam promoti fuerint, in illis etiam in Altaris ministerio ministrare, ac etiam tam ipsi, quam ceteri omnes in dicto Collegio degentes, vt Pœnitentiæ, & Eucharistiæ etiam die Paschatis, & extremæ Vnctionis Sacramenta à Confessario, aut alio Sacerdote ipsius Collegij a dicto Rectore constituendo suscipere libere, & licite valeant, auctoritate, & tenore præmissis de speciali gratia indulgemus.

Et in prouisione beneficiorum Ecclesiasticorum.

§. 10. Verum, vt quantum fieri poterit, dictorum Alumnorum paupertati, & necessitati succurratur, Archiepiscopos, Episcopos, & alios antedictarum Prouinciarum beneficiorum Ecclesiasticorum Collatores, & Collatrices seriò requirimus, atque monemus, vt in illis conferendis, & præsertim si beneficia huiusmodi pro tempore obtinentibus immineat cura animarũ, Alumnos præfatos alijs omnibus ceteris paribus præferant; Nuncios quoque Sedis Apostolicę, aliosq. Prælatos supradictarum Prouinciarum, in quorum diœcesi Alumni præfati extiterint, similiter monemus, & hortamur, vt in occurrentibus beneficiorum huiusmodi, & præsertim curam animarum habentium vacationibus, quorum collatio, prouisio, vel dispositio quoquomodo ad Sedem Apostolicam pertinuerit, de illis Alumnis antedictis pauperioribus, præcipueq. nostra Pontificia gratia dignis, Nos, Successoresq. nostros Romanos Pontifices pro tempore similiter existentes certiores faciant, vt munificentiam nostrã

erga

erga illos, prout tempus, vel occasio tulerit, exercere possimus. Et generaliter in Dignitatibus, Personatibus, Canonicatibus, & Prębendis, parochialibus Ecclesijs, & alijs beneficijs Ecclesiasticis per collationem, vel electionem in Alumnorum Patrijs prouidendis alijs omnibus cæteris paribus tam in Romana Curia, quàm in Ecclesijs suis originalibus præferri volumus, & decernimus.

§. 11. Atque insuper eisdem Collegio, & Scholaribus, Rectoribus, & Gubernatoribus omnia, & quæcumque priuilegia, exemptiones, libertates, facultates, & indulta, quibus studium generale Almæ Vrbis nostræ, & illius Rectores, Doctoresque & in eo legentes quouis modo vtuntur, potiuntur, & gaudent, ac vti, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, quibusque Collegium, & Scolares, ac Rectores, & Gubernatores huiusmodi non solum ad eorum instar; sed pariformiter, & æquè principaliter vti, potiri, & gaudere possint, & valeant in omnibus, per omnia eisdem auctoritate, & tenore communicamus.

§. 12. Vt verò temporalibus commodis spiritualia munera quoque coniungamus, quibus fidelium deuotio, & merita crescere magis, & augeri possint, de eiusdem omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius auctoritate confisi, omnibus, & singulis Scholaribus, Rectoribus, & Ministris, qui in idem Collegium recepti fuerint in ipso ingressu, & deinde in exitu quidem confessi, contriti Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, atque etiam si in eodem Collegio decedere eos ab humanis contigerit, in mortis articulo plenariam omnium, & singulorum peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus, & elargimur.

§. 13. Postremò quascumque regulas, & constitutiones ad eiusdem Collegij, illiusque personarum, rerum, & bonorum spiritualium, & temporalium curam, regimen, gubernium, directionem, & administrationem, ac Alumnorum prædictorum receptionem, admissionem, victum, amictum, instructionem, disciplinam, & alia quomodolibet pertinentia à dicta sacra de propaganda fide Congregatione die nona Nouembris millesimi sexcentesimi vigesimi sexti edita etiam perpetuò approbamus, & confirmamus, illasque ab omnibus inuiolabiter obseruari volumus, & mandamus.

§. 14. Decernentes præmissa omnia, & singula, ac præsentes nostras literas nullo vnquam tempore ex quibuscumque causis de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quocumque alio defectu notari, impugnari, retractari, seu etiam reuocari, suspendi, restringi, limitari, aut in ius, vel controuersiam vocari, seu ad terminos iuris reduci posse, nec quemquam ad easdem præsentes in Camera Apostolica, iuxta Constitutionem piæ memoriæ Pij Papæ IV etiam prædecessoris nostri desuper editam, aut aliàs quandoque præsentandum, insinuandum, & registrari faciendum teneri, neque propterea illa inualida esse, sed omni modo valere ac si Constitutio præfata, & alia contraria minime emanassent.

§. 15. Sicque per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam Cameræ Apostolicæ Præsidentes Clericos, eiusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarium, Vicecamerarium, & causarum Palatij Apostolici Auditores, ac alios dictæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane quicquid secus super his a quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 16. Quocirca Venerabili fratri Episcopo Vienneñ, & Nuncio præfato, necnon dilecto filio causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori Motu pari per Apostolica scripta mãdamus, quatenus ipsi, vel duo, aut vnus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes nostras literas, & in eis contenta quæcumque vbi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Rectoris, & Alumnorum Collegij huiusmodi fuerint requisiti solemniter publicantes, illisque efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra easdem præsentes, & in eis contenta huiusmodi ab omnibus, ad quos spectat, & in futurum pro tempore spectabit, firmiter, & inuiolabiliter obseruari, ac Rectorem, & Alumnos huiusmodi illis pacifice frui, & gaudere, non permittentes eos desuper per quoscumque indebitè molestari, Contradictores quoslibet, & rebelles per censuras: & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, ac censuras, & pœnas ipsas seruata forma eiusdem Sacri Concilij Tridentini etiam iteratis vicibus aggrauando, inuocato etiam ad hoc si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis.

Contrariorum abrogatio.

§. 17. Non obstantibus nostra de gratia ad instar non concedendis, ac præfatis Gregorij prædecessoris huiusmodi quatenus opus sit, & quatenus reperiretur, necnon quibusuis Apostolicis constitutionibus, & ordinationibus, ac statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis quibusuis Vniuersitatibus, Collegijs, eorumque Rectoribus, & personis etiam sub quibusuis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & alijs decretis, in genere, vel in specie etiam Motu, potestatis plenitudine similibus, & alijs quomodolibet iteratis vicibus concessis, approbatis, & innouatis; Quibus omnibus etiamsi pro eorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, ac indiuidua, & de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in eis tradita obseruata inserti forent, eisdem præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè harum serie derogamus contrarijs quibuscumque. Aut si quibus communiter, aut diuisim ab Apostolica sit Sede indultum, quòd interdici suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto huiusmodi mentionem.

Transumptorum fides.

§. 18. Volumus autem vt præsentium transumptis manu Notarij publici subscriptis, & sigillo communi dicti Collegij, aut alicuius Curiæ Ecclesiasticæ, seu personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in Iudicio, & extra habeatur, quæ haberetur eisdem præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Decretum pœnale.

§. 19. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ erectionis, institutionis, attributionis, subiectionis, constitutionis, creationis, statuti, ordinationis, indulti, requisitionis, monitionum, exhortationis, communicationis, coniunctionis, concessionum, elargitionis, approbationis, confirmationis, decretorum, mandatorum, derogationis, & voluntatum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum.

Dat. P. A. 4. die 1. Iunij.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimo septimo, Kalend. Iunij, Pontificatus Nostri Anno quarto.

LXVIII.

Declaratio quòd Fratres Capuccini sunt verè Fratres Minores Ordinis Sancti Francisci, ac ea illius vera, & nunquam interrupta linea descendunt, sub illius Regula militant, & militarunt.

Hoc idem decreuerat Paul V. vt sup. eius Const. Ecclesiæ 54. 3. pag. 178. Et eisdem vt Crucem propriam in publicis Processionibus vbiq. ... Const. 107. Pastoralis sup. t. 3 pag. 264 Ac habitus eorum, vel consimilis delationem prohibuit Greg. XV. ... Const. 15. Ex iniuncto, pag. 294. vbi aliam Greg. XIII. habes super eadem materia Const. ... Et de tota ipsorum Religione plenè notatum est ad Const. 21. Clem. VII. ... t. 1. pag. 492.

Edita Anno Dom. 1627.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

SAluatoris, & Domini nostri, qui caritas est, & Deus pacis vices (licèt immeriti) gerentes in terris, inter grauissimas multiplicesque Apostolicæ seruitutis curas, in eam peculiari sollicitudine iugiter incumbimus, vt Christifideles, qui in sortem Domini vocati eius obsequijs diù, noctuque mancipati sunt, sublatis quibuslibet dubijs, & controuersijs, Altissimo reddant abundantes fructus suos; nec ab ijs, quorum est euangelizare pacem, & bona, veritatem vero temerè impugnãdo, pacem cum scandalo pusillorum scindere non verentur, a sua sancta vocatione distrahantur.

§. 1. Aliàs siquidem à fel. rec. Paulo Papa V. prædecessore nostro accepto à nonnullis in dubium reuocari, an Fratres Ordinis eiusdem Sancti Francisci, Capuccini nuncupati essent verè Fratres Minores, & etiam quoniam regulam Sancti Francisci profitentur, filij Sancti Francisci, cum tempore Sancti Francisci instituti non fuerint, pariterque an eorum Constitutiones aliquid haberent, quòd Regulæ Sancti Francisci repugnaret.

§. 2. Idem Paulus prædecessor sua perpetuò valitura Constitutione declarauit, Fratres Capuccinos esse vere Minores, ac etiam quamuis tempore Sancti Francisci minime instituti fuerint, eam tamen eius regulam profiteantur, atque eorum instituta congruant tàm regulæ statutis, quàm eiusdem regulæ declarationibus, quæ habentur in Constitutione fel. rec. Clementis Papæ V prædecessoris nostri, in generali Concilio Vienneñ edita, quæ incipit. Exiui de Paradiso, filios Sancti Francisci, eorum prætereà Constitutiones nihil continere, quod non sit regulæ Sancti Francisci præfatæ consentaneum, irritanti etiam decreto desuper apposito, & aliàs prout in dicti Pauli Prædecessoris desuper in simili forma Breuis sub die xv. Octobris M. DC. VIII. expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis haberi volumus, pleniùs continetur.

§. 3. Cum autem sicut dilectus filius Franciscus Genuensis, eorumdem Fratrum Capuccinorum Procurator Generalis, Nobis nuper exponi fecit, prætextu illorum verborum, videlicet: Quamquam tempore Beati Francisci instituti non fuerint, & nonnullis in dubium reuocetur, an iidem Fratres Capucini ex vera, & nunquam intermissa linea Sancti Francisci originem trahant.

§. 4. Nos æquum, & rationi consonum fore censentes, vt qui verbo, & exemplo veros se se Beati Francisci imitatores ostendunt, tales ab omnibus absque vlla controuersia habeantur attentiusque considerantes, eorumdem Fratrum Capuccinorum originem, seu principium illorum esse realiter, & cum effectu computandum à tempore primæuæ, & originalis institutionis regulæ Seraphicæ, cuius obseruantiam ipsi Fratres Capuccini semper sine aliqua interruptione continuarunt; eorumdem Fratrum Capuccinorum quieti, quantum Nobis ex Alto conceditur, consulere, eosdemque Fratres Capuccinos specialibus fauoribus, & gratijs pro-

prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & poenis à iure vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, supplicationibus dicti Francisci Procuratoris Generalis totius Ordinis eorumdem Fratrũ Capuccinorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, re prius per Venerabiles Fratres nostros S.R.E. Cardinales negotijs Regularium præpositos mature discussa, de eorumdem Cardinalium consilio, hac nostra perpetuò valitura Constitutione, Fratres Capuccinos prælatos fuisse, & esse ex vera, & nũquam interrupta linea, ac veros, & indubitatos Fratres Ordinis Sancti Francisci, & illius regulæ obseruatores, subque ipsius Beati Francisci regula militasse, & ad præsens quoque militare.

Clausula sublata. §. 4. Sicque ab omnibus, & singulis censeri, ac reputari, & iudicari debere, irritumq. & inane si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, Apostolica auctoritate tenore præsentium decernimus, & declaramus.

Executorum deputatio. §. 5. Quocirca omnibus, & singulis venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, ac dilectis filijs nostris, & Apostolicæ Sedis Nuncijs, per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcũque, vbi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Fratrum Capuccinorum præfatorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra eos præmissis omnibus, & singulis, iuxta præsentium continentiam, & tenorem pacifice frui, & gaudere. Non permittentes, eos desuper à quoquam quauis auctoritate quomodolibet indebite molestari, contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, legitimisq. super his habendis seruatis processibus, censuras, & poenas ipsas etiam iteratis vicibus aggrauando, inuocato etiam ad hoc si opus fuerit, auxilio brachij secularis.

Contrariorũ derogatio. §. 6. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Transumptorum fides. §. 7. Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personę in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio & extra adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. Aug. d. xvii. Iun. 1627 Dat. Romæ apud Sanctã Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die xxviii Iunij M.D.C.XXVII Pontific. Nostri Anno Quarto.

LXIX.

Reuocatio reseruationum pensionum perpetuarum super Beneficijs Ecclesiasticis ad Collegiorũ, & piorum locorũ fauorẽ factarũ, & Indultorũ imponẽdi pẽsiones etiã tẽporales quibusuis cõcessorũ.

De pensionibus ultra dispositam à Sacris Canonib. & a Cõc. Trid. factas à Pio V. fuisse reuocatas facultates transferendi huiusmodi pensiones quibuscumque Militijs concessas vt in sua Const. 73. Sacrosanctum, sup. t. 2. pag. 202. Sed postea multæ ex eis non ullas obtinuerunt reintegratione, quas 12, actibus inuenias, quæ in Indice V. Militiæ.

Edita A. D. 1627.

Quomodo vero, & quando super Ecclesiarum fructibus pensiones reseruari possint definiuit Leo. x. in cõst. 7. supremę t. 1 p. 406. §. 11

Causa huius legis exordium. SAnctissimus D. N. Vrbanus Diuina prouidentia Papæ VIII. Qui pridem Beneficiorum Ecclesiasticorum conseruationi, & exonerationi consultum volens, vniones Beneficiorum huiusmodi præterquam in certos casus factas, necnon facultates transferendi pensiones, quæ effectum integraliter sortitæ non essent, pro summa quæ medietatem veri valoris fructuum Beneficiorum super quibus pensiones huiusmodi impositæ forent excederent, specialibus desuper editis regulis reuocauit, libertati eorundem Beneficiorũ plenius prospicere, & quod in antiquorũ onerum moderatione præcauit, multò fortiùs in nouorum impositione auertere cupiens

Reuocatur resultatiò valor nouorũ pensionum perpetuorum. §. 1. Quascumque reseruationes pensionum perpetuarum super fructibus certis, vel incertis quorumuis Beneficiorum, nõn tamen Iurispatronatus laicalis existentium, etiam in fauorem quorumcumque Collegiorum, Capitulorum, Vniuersitatum, Locorum, & Beneficiorum, etiam per S. R. E. Cardinales obtentorum, etiam Apostolica auctoritate, non tamen pro fundatione, seu dotatione, augmento, vel conseruatione Collegiorum, & aliorum piorum, & religiosorum locorum ad fidei Catholicæ defensionem, & propagationem, bonarumque artium cultum institutorum factas quæ suum necdum sortitæ sunt effectum.

Reuocat indulta imponendi pensiones etiam temporales. Et quando reseruari possint consultis ... §. 2. Necnon omnes, & quascumque facultates, indulta, & priuilegia imponendi quascumque pensiones etiam temporales super quibusuis Beneficijs, non tamen Iurispatronatus laicalis existentibus, seu ad pensiones iam antea Apostolica auctoritate desuper forsan, non tamen certis personis reseruatas, personas sibi beneuisas nominandi, etiamsi ad nominationem huiusmodi iam forsan sit processum, quatenus tamen per Notarij desuper rogati, & duorum testium attestationem non constet de reali, & integrali solutione alicuius termini singularum pensionum huiusmodi specialiter, & expresse in eam causam ante publicationem præsentium factu quibusuis personis etiam Abbatiali, Episcopali, Archiepiscopali, Patriarchali, vel alia quauis dignitate, etiam Cardinalatus honore fulgentibus, quouis intuitu, & consideratione, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac potestatis plenitudine, ac etiam quod in eis, quod illa sub reuocationibus, & contrarijs dispositionibus per Rom. Pontifices pro tempore existentes comprehendi non posse, aut debere, concessum foret, & alias cũm quibusuis alijs etiam derogatoriarum derogatorijs, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & alijs decretis, quorum tenores perinde ac si de verbo ad verbum insererentur, & exprimerentur haberi voluit pro expressis, vel alias quouis modo, & ex quauis causa per quoscumque Rom. Pontifices prædecessores suos hactenus concessa reuocauit, cassauit, & annullauit, ac viribus, & effectu euacuauit.

Clausula sublata. §. 3. Decernens sic in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ipsosque met Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiri debere, necnon irritum, & inane quidquid secus super præmissis per quoscumque, etiam prætextu facultatum, indultorum, & priuilegiorum prædictorum, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorũ remotio. §. 4. Facultatibus, indultis, & priuilegijs, alijsq. præmissis, necnon regula de Iure quæsito nõ tollendo, statuto, ordinatione, & declaratione Suæ Sanctitatis in crastinum eius assumptionis ad summi Apostolatus apicem editis, & in Cancellaria Apostolica sub die 25. mensis Octobris anni Millesimi sexcentesimi vigesimi tertij publicatis, quòdq. dicti S. R. E. Cardinales in Constitutionibus, & regulis per Sanctitatem suam post priorum suarum Constitutionum, & regularum editionem, & publicationem faciendis non includantur, nisi illæ eorumdem Cardinalium fauorem concernant, vel ipsæ Constitutiones, & regulæ edendæ de ipsorum Cardinalium, vel maioris partis eorum consilio editæ fuerint, alijsque regulis, Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisq. contrarijs quibuscumque nequaquam obstantibus.

Papæ subscriptio. Pl. publicetur, & describatur M.

Publicata 20. Iulij hora decimaquarta in Cancellaria Apostolica 1627. A Reg.

Publicatio P. A. 2. die 20. Iulij. Lecta, & publicata fuit supradicta Constitutio Romæ in Cancellaria Apost. Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo sexcentesimo vigesimo septimo, die verò Martis 20. Iulij, & registrata fuit in Quinterno Cancellariæ Apostolicæ, Pontificatus S. D. N. Papæ Anno Quarto. Marcus Antonius Aicentius Procustos.

LXX.

Concessio celebrandi Missam, & recitandi Officium die 5 Februarij de Vigintitribus Martyribus ex Ord. Min. Sancti Francisci de Obseruantia Prouinciæ Discalciatorum S. Gregorij, Filippinarum, & Iaponiæ pro Fratribus d. Ordinis vbique existentibus, & pro alijs quibuscumque Manilen. Dioecesis tantũm.

Isti Beati fuerunt Martyrio coronati vna cum tribus alijs è Societate Iesu, quorum Beatificationem habes in Const. seq. Et alterã Beatificationem Paschasij Baylon huius Ordinis professi, vide sup. in Paul. V. Const. 101. In sede tom. 3. pag. 257.

Edita A. D. 1627.

VRBANVS PAPA VIII,
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. SAluatoris, & Domini Nostri IESV Christi, qui Milites suos inclytos, quorum mors pretiosa in conspectu eius, immortalitatis corona donat in Cælis, vices quamquam immeriti gerentes in terris, pia Christi fidelium præsertim Catholicorum Regum vota, per quę eorumdem Sanctorum militum veneratio promouetur, & laudatur Dominus in Sanctis suis, ad exauditionis gratiam libenter admittimus fauoribusq. & gratijs prosequimur opportunis.

Supplicatum fuit Pont. pro facultate, de qua in Rubro. §. 1. Cum itaque, sicut dilectus filius Petrus Baptista Procurator Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci de Obseruantia, Discalceatorum nuncupatorum, Prouinciæ Sancti Gregorij Filippinarum, & Iapponię, Nobis nuper exponi fecit, venerabiles fratres nostri S. R. E Cardinales sacris Ritibus præpositi in Causa Canonizationis Vigintitrium Martyrum, videlicet, Petri Baptistæ, & Sociorum eius ex dicto Ordine, quorum nempe sex professi, cæteri verò laici familiares, & coadiutores eorũdem sex professorum erãt, quique omnes pro CHRISTI nomine in Oppido Ciuitate nuncupato Nangasaqui extra muros in Regno Iapponiæ Cruci affixi, & transuerberati fuerunt, in Sacro Rotæ Auditorio, & deinde de mãdato nostro ab eisdem Cardinalibus, referente dilecto filio nostro Tiberio Tituli S. Priscę Præsbytero Cardinale Muto nuncupato, discussa, censuerint constare de martyrio, & miraculis, Ideoque ad actualem illorum Canonizationem quandocumque deueniri posse; Superiores verò dicti Ordinis pro eo, quem erga eosdem Martyres gerunt deuotionis affectu, Officium, & Missam de illis, donec ad solemnem eorum Canonizationem, pro qua non solum dictus Petrus eorumdem Fratrum nomine, verum etiam charissimus in Christo filius noster Philippus Rex Catholicus, ac charissima in Christo filia nostra Isabella Regina Catholica Hispaniarum, necnon vniuersa Ciuitas Manilen. & Chinen. seu Machanen. alijq. Nobis per eorum literas ad Nos transmissas humiliter supplicarunt, deueniatur, vt intra recitari posse plurimum desiderent.

Qui modo ab conceditur. §. 2. Nos pijs eorumdem Superiorum votis huiusmodi quantum cum Domino possumus, annuere, illosq. specialibus fauoribus, & gratijs prosequi volentes, eorumq. singulares personas à quibusuis excommunicationum, suspen. & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & poenis à iure, vel ab homine quauis occasione

sione

sione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, Supplicationibus dicti Petri eorumdem Superiorum nomine Nobis humiliter porrectis inclinati: De eorumdem Cardinalium consilio. Vt de eisdem Martyribus, tam ab omnibus dicti Ordinis Sancti Francisci Religiosis vbique existentibus, quam etiam aliis Ecclesiasticis, & secularibus personis Manilen. Diœcesis duntaxat, vbi præcipui dictorum Martyrum pro Christi fide laborantes valde profecerunt, Officium, & Missa de Communi plurimorum Martyrum die eorum Natalis videlicet, die quinta Februarij recitari, & celebrari respectiuè liberè, & licitè possit, & valeat, Apostolica auctoritate tenore præsentium licentiam, & facultatem concedimus, & impartimur.

Contrariis derogatio. §. 3. Non obstan. Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisq. contrarijs quibuscumque.

Transumptis quo fidem adhibendam. §. 4. Volumus autem, quòd præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides vbiq. adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 5. die 14. Sept. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris, die 14. Septembris 1627. Pontificatus Nostri Anno V.

LXXI. Indultum celebrandi Missam, & recitandi Officium, de tribus Martyribus Paulo Michi, Ioanne de Goto, & Didaco Quizai e Societate IESV quotannis die quinta Februarij pro omnibus Societatis Religiosis.

Hoc Indultum ad omnes Sacerdotes tam Sæculares, quam Regulares ad Ecclesias huius Societatis confluentes extendit Sacra Rituum Congregatio, vt in Decreto mox subsequente, quod S. D N. Vrban. VIII approbauit. Et de hac Societate habes supra notata in Const. 25. Pauli III. Regimini. t. 1, p 538.

Edita A. D. 1627. *V R B A N V S P A P A V I I I.*
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. Saluatoris, & Domini Nostri IESV Christi, qui Milites suos inclytos, quorum mors pretiosa est in conspectu eius, immortalitatis corona donat in Cælis, vices quamquam immeriti gerentes in terris, pia Christi fidelium præsertim Catholicorum Regum vota, per quæ eorumdem Sanctorum militum veneratio promouetur, & laudatur Dominus in Sanctis [illegible], ad exauditionis gratiam libenter admittimus, fauoribusq. & gratijs prosequimur opportunis.

Supplicatio facta Pont. pro beatificando commemorandis. § 1. Cum itaque, sicut dilecti filij Præpositus Generalis, & Presbyteri Societatis IESV Nobis nuper exponi fecerunt, Venerabiles fratres nostri S R E. Cardinales sacris Ritibus præpositi in causa Canonizationis trium Martyrum, videlicet, Pauli Michi, ac Ioannis de Goto, & Didaci Quizai ex dicta Societate, qui pro CHRISTI nomine in Oppido Ciuitate nuncupato Nangasaqui extra muros in Regno Iapponiæ Cruci affixi, & transuerberati fuerunt, in Sacro Rotæ Auditorio, & deinde de mandato nostro ab eisdem Cardinalibus, referente dilecto filio nostro Tiberio Tituli [illegible] Priscæ Presbytero Cardinale Muto nuncupato, discussa, censuerint, constare de martyrio, & miraculis, Ideoq. ad actualem illorum Canonizationem quandocumque deueniri posse Præpositus verò, & Presbyteri prædicti pro eo, quem erga ipsos Sanctos Martyres gerunt, deuotionis affectu, Officium, & Missam de illis donec ad solemnem eorum Canonizationem (pro qua non solum ijdem Præpositus, & presbyteri, verum etiam charissimus in Christo filius noster Philippus Rex Catholicus, ac charissima in Christo filia nostra Isabella Regina Catholica Hispaniarum, necnon vniuersa Ciuitas Manilen. & Chinen. seu Machanen., alijq. Nobis per eorum litteras ad Nos transmissas humiliter supplicarunt) deueniatur, vt infrascriptum posse plurimum desiderent.

Concessio de qua in Rubr. §. 2. Nos pijs ipsorum Præpositi, & Presbyterorum votis quantum cum Domino possumus, annuere, illosq. specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, eorumq. singulares personas a quibusuis excommunicationis, suspen. & interdicti, alijsq. Ecclesiasticis, sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, Supplicationibus Præpositi, ac Presbyterorum prædictorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati De eorumdem Cardinalium consilio Vt de eisdem Martyribus ab omnibus dictæ Societatis Religiosis vbique existentibus, Officium, & Missa de Communi plurimorum Martyrum, die eorum Natalis, videlicet, die quinta Februarij recitari, & celebrari respectiue libere possit, & valeat Apostolica auctoritate tenore præsentium licentiam, & facultatem concedimus, & impartimur.

Contrariorum derogatio. §. 3. Non obstan. Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisq. contrarijs quibuscumque.

Transumptorum fides. §. 4. Volumus autem, vt præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides vbique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 5. die 15. Sept. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 15. Septembris 1627. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

Sequitur Decretum Sacræ Rituum Congregationis, cui prædictum Indultum extenditur ad omnes Sacerdotes tam Sæculares, quam Regulares ad Ecclesias d. Societatis confluentes.

Cum aliàs sub die 3. Iulij 1627. Sacra Rituum Congregatio, annuente Sanctissimo, concesserit, vt de tribus Sanctis Martyribus è Societate IESV Paulo Michi, Ioanne de Goto, & Didaco Quizai in Iapponia pro Christi fide Cruci affixis, Officium ac Missa de Communi plurium Martyrum ipsa die eorum martyrij, nempe 5. Februarij, ab omnibus presbyteris eiusdem Societatis, vbique existentibus, recitari, & celebrari posset; Instante Generali Patrum Societatis IESV, Indultum prædictum, ad omnes Sacerdotes, tam seculares quam regulares ad eorum Ecclesias confluentes, extendi posse eadem Sacra Congregatio censuit, facto verbo cum Sanctissimo, Sanctissimus annuit die 26. Septembris 1629.

Io. Baptista Card. Detus.

F. Fulu. Benign. Secr.

Præfigitur terminus trium mensium ab istius Constitutionis publicatione partibus ad retractandum omnia contra Constitutiones Sixti V. Clementis VIII. & Pauli V. super prohibitione alienandi Fortalitia, & Castra, aliaq. bona Iurisdictionalia in Statu Ecclesiastico existentia absque Sedis Apostolicæ licentia, & contra illarum declarationem, & extensionem respectiuè quoad Castra diruta, & alia in eis expressa à Sanctitate Sua emanatas, gesta, & Notariis, et aliis Sedis Apostolicæ, etiam de numero participantium ad instrumenta de quibus sunt rogati exhibendum, & in eorum margine cassationes adnotandum. Et insuper mandatur testibus quatenus contractus omnes, quibus interfuerint, intra similem terminum a die contractus reuelare, & de eis notam dare debeant. LXXII.

Prohibitionem huiusmodi alienationum à Sixto V. editam, habes inter ipsius Const. 3 incip. Sollicitudo sup. tom. 2. pag 371. Et Clem. VIII. declarationem, & extensionem lege in eiusdem Const. 78 Romanum tom 3 pag 88 Ac Paul V. innouationem require sup. Const 108. Pastoralis tom. 3 pag. 265. Quæ omnes post eum confirmauit, innouauit, & ampliauit hic Sanctissimus Pont. in Const 65. Decens. sup. pag. 80.

Quia verò multæ alienationes contra tenores dictarum Constitutionum factæ fuerunt, & ne temporis progressu iurisdictio aliqua vsurpetur, seu fines iurisdictionales confundantur, erexit Congregationem de Confinibus Status Ecclesiastici, Sedi Apostolicæ mediatè, & immediatè subiecti, nuncupandam, vt Const. seq. Debitum Pastoralis.

V R B A N V S E P I S C O P V S *Edita A. D. 1627.*
Seruus Seruorum Dei Ad perpetuam rei memoriam.

Sedes Apostolica pia mater filijs pœnas, quas illi per inobedientiam, vel negligentiam incurrerunt, aliquando remittere, & condonare consueuit ad hoc, vt illi benignitatem experti, ad ea, quæ sibi iniuncta sunt, fidelius peragenda incitentur, eos verò, qui clementiam suam agnoscere non curant, timore pœnæ perterrere non desistit. *Exordium.*

§ 1 Nuper siquidem per alias nostras, sub Dat videlicet kal. Iunij Pontificatus nostri anno quarto, confectas literas, Constitutiones per fel. record. Sixtum V. Clementem VIII. ac Paulum etiam V. Romanos Pontifices prædecessores nostros super prohibitione Fortalitia, & Castra, aliaq. bona iurisdictionalia in Statu Ecclesiastico existentia absque Sedis Apostolicæ licentia alienandi editas confirmauimus, & innouauimus, easq. quoad Castra diruta, Tenutas, & Prædia etiam non iurisdictionalia in confinibus loci iurisdictionalis, & bona in [illegible] Statu in confinio Principum exterorum sita, illorumq. locationes, & censuum annuorum super præmissis omnibus impositiones, & impositorum venditiones extendi declarauimus, & respectiue extendimus, prout in dictis literis plenius continetur. *Refertur dispositio Constitutionis ab ipso editæ quam habes suis à tom. in Bullar.*

§. 2. Licet autem omnes & singuli, qui ad venditiones, alienationes, locationes, aliaq. in singulis Constitutionibus, ac etiam nostris literis prædictis respectiue fieri prohibita, aut eorum aliquod nulla Sedis Apostolicæ præcedente in scriptis obtenta licentia, vel illa apud Notarium in actu celebrationis contractus minimè dimissa deuenerint, & seu executioni demandauerint, pœnas omnes in Constitutionibus, & earum qualibet, ac etiam in nostris literis prædictis contentas eo ipso incurrerint, & incurrisse censeri debeant. Nihilominus ex nostra benignitate mitius agendo, Motu proprio, non ad alicuius oblatæ Nobis desuper petitionis instantiam, sed ex mera nostra scientia, & deliberatione, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, Omnibus, & singulis, qui in præmissis, aut eorum aliquo hactenus contrauenerint, terminum trium mensium, a die publicationis præsentium computandum, intra quem omnes, & singuli tam emptores, quam venditores, ceteriq. quomodolibet contrauenientes omnia, & singula per eos gesta, & inde sequuta quæcumque retractasse, & actu retro in statum pristinum, prout ante sequutam aliquo modo contrauentionem erant, reposuisse, & restituisse debeant, Apostolica auctoritate præfigimus per præsentes, quo quidem termino durante pœnas prædictas, tam ab ipsis contrahentibus, scilicet, venditoribus, alienantibus, & locatoribus, ac emptoribus acquirentibus, & conductoribus, quàm à Notarijs exigi nolumus.

 §. 3.

§.3 Ipso autem termino elapso, & præmissis non paritos, tam Cameræ nostræ Apostolicæ Commissarium, quam Fisci procuratorem generalem dilectos filios posse, & debere eiusdem Cameræ nomine, & nemine vocato, ac manu regia, & exequutiue, ac etiam de facto, citra vitium spolij, nullitatis, & attentatorum, possessionem bonorum venditorum, alienatorum, vel locatorum capere ad effectum retinendi, & fructus illorum percipiendi ad vtilitatem dictæ Cameræ, ac respectiue possessionem suo tempore consignandi iuxta Constitutionum, & nostrarum literarum prædictarum formam personis in eisdem Constitutionibus, & nostris literis designatis; necnon etiam desuper agere coram quocumque Romanæ Curiæ, seu Status nostri Ecclesiastici Iudice pro effectuali, & integra reuocatione, restitutione, & repositione omnium, & singulorum in pristinum, non obstante taciturnitate, negligentia, ac etiam contradictione ipsorummet contrahentium, & cuiuslibet eorum, ita quòd etiã illis, seu altero eorũ non instantibus, quinimo etiam inuitis, & contradicentibus, omnia vt præfertur, etiam manu regia in pristinum quam primum reponantur, & contrauenientes, ac omnia, & singula in pristinum infra dictum terminum trium mensium non reponentes in pœnas prædictas ipso iure, & absque aliqua declaratione, etiamsi quoad contrahentes, & eorum quemlibet pretia restituta, aut alia in recompensam soluta, tradita, vel eis quomodolibet promissa adimpleta non fuerint, incurrisse, & in illas incidisse.

§ 4. Notarios quoque etiam Sedis Apostolicæ nuncupatos, etiã de numero participantium intra eumdem trium mensium terminum, tam in exhibendo instrumento, quàm etiam vlterius in adnotando in margine ipsorum instrumentorum cassationem, retractationem, restitutionem, & repositionem in pristinum omnium contra Constitutionum, & literarum prædictarum tenorem actorũ, paruisse debere, alias priuationis officiorum suorum, & alias omnes pœnas in eisdem Constitutionibus, & literis inflictas incurrisse eadem auctoritate decernimus, & declaramus.

§.5 Et insuper, ne Constitutiones, & nostræ literæ prædictæ ex occultis contractibus fraudari contingat, præcipimus, & mandamus, quòd omnes, & singuli testes, qui in prædictis contractibus, scilicet, venditionis, alienationis, locationis, & alijs, vt præfertur, prohibitis de cætero celebrandis adhibiti fuerint, infra terminum trium mensium à die cuiuslibet celebrati contractus computandorum sub pœnis nostro, & pro tempore existentis Romani Pontificis arbitrio imponendis, contractus, quibus interuenerint, reuelare, & de eis, ac Notarijs de illis rogatis notam dare teneantur, etiamsi contractus ipsi in executionem iudicati, vel in vim subhastationis, aut alias quomodolibet celebrari extiterint.

§ 6. Demum licentias, & beneplacitum Apostolicum à Sede Apostolica in quorumcumque Baronum, & aliorum quomodolibet nuncupatorum Montium erectione, seu censuum impositione, vel alias quomodolibet concessa hactenus, & imposterum quouis tempore concedenda, ac etiam Motu proprio, alias quomodolibet emanata hactenus, & in futurum emananda, etiam quoad omnia in eisdem licentijs, & beneplacito expressa, & exprimenda, sine præiudicio quorumcumque iurium Cameræ Apostolicæ in quemcumque casum, seu euentum cuiuscumque deuolutionis, seu caducitatis ex quocumque capite hactenus quomodolibet forsan incursæ, seu de cætero quomodolibet incurrendæ, & purificatæ, seu purificandæ ad fauorem Sedis, & Cameræ prædictarum, & super Ciuitatibus, Castris, Oppidis, Terris, & locis iurisdictionalibus, & non iurisdictionalibus, ac etiam bonis per prædictas Constitutiones, & nostras literas qualificatis, nec alias, aliter, alio modo intelligi debere, aut posse harum serie similiter declaramus.

§.7 Sicq; & non aliter in omnibus, & singulis præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, delegatos, & commissarios, & etiam Cameræ prædictæ Clericos Præsidentes, necnon causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S R E Cardinales etiam Camerarium, & de latere Legatos iudicari, & definiri, ac interpretari debere, sublata eis, & eorũ cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ac irritum, & inane quidquid secus super his a quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, etiam decernimus.

§ 8 Iniungentes, & mandantes in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub pœna indignationis nostræ eisdem Legatis, ac dilectis filijs Prolegatis, Gubernatoribus etiam Vrbis, ac Iudicibus nunc, & pro tempore in eadem Vrbe, & toto Statu nostro prædicto existentibus, & cuilibet eorum, vt præsentes nostras, & in eis contenta quæcumque in Vrbe, ac Statu prædictis ab omnibus, & singulis, ad quos quomodolibet spectat, & in futurum spectabit, perpetuo obseruari mandent, & faciant, & pro omnium, & singulorum præmissorum inuiolabili obseruatione contra inobedientes, & præmissis in aliquo contrauenientes, & alios, quos opus erit, omnibus iuris, & facti remedijs opportunis similiter manu regia, & via exequutiua, ac omni, & quacumque appellatione remota, procedant.

§. 9. Non obstantibus nostra de non tollendo iure quæsito, ac alijs Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac omnibus illis, quæ Sixtus, & Clemens, ac Paulus prædecessores prædicti in dictis Constitutionibus, & Nos in literis nostris voluimus non obstare, cæterisq; contrarijs quibuscumque.

§.10. Vt autem præsentes omnibus innotescant volumus, & Apostolica auctoritate pariter decernimus, quòd illæ in valuis Ecclesiæ Lateranen. & Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, necnon in acie Campi Floræ publicentur, & affigantur, quæ postquam sic affixæ, & publicatæ fuerint, quoscumque tam in Romana Curia, & Statu prædicto, quã extra eos existentes perinde obligent, & arctent, ac si vnicuiq; eorũ nominatim, & personaliter intimatæ fuissent.

§.11. Quòdq. earum exemplis, etiam impressis, manu Notarij publici, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsismet præsentibus haberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

§.12. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ præfixionis, præcepti, declarationum, iniunctionis, mandatorum, voluntatis, & decretorum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum.

Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem Anno Incarnationis Dominicæ 1627. quinto Kal. Octob. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

Anno à Natiuitate Domini Nostri IESV Christi 1627. Indict. 10. Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Vrbani diuina prouidentia Papa Octaui anno eius quinto, die verò quinta mensis Octobris, retroscripta literæ Apostolicæ publicatæ, & affixæ fuerunt ad valuas Principis Apostolorum de Vrbe, Sancti Ioannis Lateranen. & in acie Camp. Floræ per nos Paulum Bartoctium, & Augustinum de Bolles Apostolicos Cursores.

Matthæus Magister.

Erectio Congregationis super Confinibus Status Sedi Apostolicæ mediatè, & immediatè subiecti, cum deputatione illius Præfecti & Consultorum, & facultatibus eisdem concessis. LXXII.

Sixtus V. prohibuit alienari bona in forenses, & Castra, aliaq. bona iurisdictionalia tam in forenses, quàm in subditos absq. Sedis Apostolicæ licentia, vt in eius Const. 3. Sollicitudo. sup. tom 2. pag 871. Quam prohibitionem innouauit Clem. VIII. in Const. 78. Romanum tom. 3. pag. 88. Et Paul V. Constit. 108 Pastorale sup. t. 3 pag. 265. Et pariter iste Pont. eas confirmauit, declarauit, & ampliauit in Const. De eis sup. At cum multæ alienationes contra prædictas Const. factæ fuissent, ex sua benignitate præfixit partibus terminum ad eas reuocandum absque pœnarum incursarum inflictione, vt in Const. praeced. Sedet. Sed cum Sanctitati suæ hoc quoque parum profuisse innotuisset, hanc Congregationem erexit, & instituit.

VRBANVS EPISCOPVS
Seruus seruorum Dei. *Ad futuram rei memoriam.*

Dat. P. A. 5. die 27. Sept. — Edita A. D. 1627. — Exordium.

DEbitum Pastoralis officij Nobis meritis licèt imparibus diuina dispositione commissi mentem nostram continua pulsat instantia, vt ad ea quæ nostræ, & Sedis Apostolicæ Ciuitatum, Oppidorum, & locorum, aliorumq; bonorum, Confinium, & terminorum manutentionem, & conseruationẽ, ac illorum incolarum nostrorum, & dictæ Sedis subditorum securitatem, & tranquillitatem concernunt, etiam per nouarum Congregationum præmissis sedulo vigilantium erectionem procuranda, opem, & operam, quantum Nobis ex alto conceditur, efficaces impendamus, aliaq. desuper disponamus, prout ad Cameræ nostræ, & subditorum eorumdem vtilitatem, & Status nostri Ecclesiastici tuitionem conspicimus in Domino salubriter expedire.

§ 1. Nuper siquidem ex præmissis, & certis alijs tunc expressis rationibus, & causis adducti, ac Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum vestigijs inhærentes, vnã à fel. rec. Sixto V. sub Kalendis Iulij Pontificatus sui anno primo, qua cauetur, ne bona in forenses, & Castra, aliaq; iurisdictionalia tam in forenses, quam in subditos absque Sedis Apostolicæ licentia alienentur, ac aliam a piæ mem. Clem. VIII. sub pridie nonas Iulij Pontif. sui anno 10. prædictæ Sixti innouatoriam, ac extensiuam, ac reliquam perpetuò valituras constitutiones a recol. me. Paulo etiam V. Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris sub 12. Kalen. Decembris Pontif. sui anno 13. respectiuè datas, editas, ac prædictas Sixti, & Clementis prædecessorum etiam innouatoriam, & declaratoriam non tantùm Apostolica auctoritate perpetuò approbauimus, confirmauimus, & innouauimus, sed etiam ad Castra diruta, Tenutas, prædia etiam non iurisdictionalia in confinibus loci iurisdictionalis, & ad bona in nostro, & S R E. statu, ac confinio Principum exterorum sita, illorumq; locationes, ac censuum annuorum super præmissis impositiones, & impositorum venditiones dicta auctoritate etiam perpetuò extendimus, & ampliauimus, prout in nostris desuper sub Dat. Kalen. Iunij Pontit. nostri anno 4. confectis literis plenius continetur.

§ 2 Verùm quia sicut Nobis postea non sine graui animi nostri mœrore innotuit, variæ impunè contra Constitutionum, Literarum prædictarum tenores factæ fuerunt alienationes, & nisi in præmissis aliquod opportunum remedium adhibeatur, periculum est, ne temporis progressu, & varietate iurisdictio aliqua vsurpetur & termini, seu fines iurisdictionales confundantur, seu confusioni, & vsurpationi huiusmodi occasio præbeatur.

§. 3. Nos præmissis quantum cum Domino possumus, opportunè prouidere volentes, ac Constitutionum, & Literarum huiusmodi, quibus per præsentes recedere non intendimus, sed in eorum primæuo robore eas perpetuò remanere volumus, totos, & integros tenores etiam veriores, ac datas per inde ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, Motu proprio non ad aliquius Nobis desuper oblatæ petio-

pensionis instandam, sed ex certa scientia, meraq. deliberatione nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, Congregationem de Confinibus Status Ecclesiastici Nobis, & Sedi Apostolicæ mediatè, & immediate subiecti nuncupandam, quæ vni ex eiusdem S. R. E. Cardinalibus, qui Præfectus, & alijs partim ex sacra Consulta Status huiusmodi, partim ex Camera Apostolica prædicta, necnon etiam aliquibus alijs insignibus à Romano Pontifice pro tempore existente seligendis viris, qui Consultores dictæ Congregationis respectiue existant, constare debeat.

§. 4 Et apud quam, ac Præfectum, & Consultores huiusmodi omnes, & singulas venditiones, permutationes, alienationes, & quascumque alias dispositiones contra, vel præter tenorem, & formam dd. Constitutionum, & Literarum factas ac faciendas, tam partibus instantibus quam ex officio cognoscendi, examinandi, ac prout eis visum fuerit in toto, vel in parte cassandi, annullandi, aut nullas declarandi, moderandi, restringendi, reuocandi, confirmandi, & approbandi, aut de nouo concedendi, & dubitationes quascumque super eisdem Constitutionibus, & Literis causis, & occasione alienationum huiusmodi ortas, vel oriundas tollendi, declarandi, & decidendi, nec non controuersias, & lites quascumque siue inter Nos Sedem, Cameram Apostolicam, & quascumque personas tàm sæculares, quam Ecclesiasticas cuiuscumque dignitatis, gradus, ordinis, status, conditionis, & præeminentiæ, etiam de quibus specialis, & indiuidua mentio facienda foret, & quascumque Ciuitates, Castra, Oppida, Vniuersitates, Collegia, Monasteria, & loca etiam pia, & religiosa, regularia, & sæcularia, etiam exempta quouis nomine nuncupata; siue etiã inter easdem personas, Ciuitates, Collegia, Monasteria, & loca prædicta motas, seu mouendas, ac omnes, & singulas alias causas Ciuiles, & Criminales, & Capitales, ac mixtas audiendi, cognoscendi, & quoad Criminales, dummodo sententiam sanguinis per seipsos non ferant, absque alicuius irregularitatis incursu; definiendi, & decidendi; & confines quoscumque Status huiusmodi, & singularum illius Ciuitatum, Oppidorum, Terrarum, & quorumuis aliorum locorum inuisendi, declarandi, ponendi, & amouendi, perturbantes, occultantes, amouentes, incidentes, aut ponentes terminos, seu alias quomodolibet, & qualitercumque in, & super confinibus, & terminis, & circa confinia, seu ab eis dependentia, annexa, vel connexa delinquentes, aut aquas in vel propè confinia quomodolibet deriuantes, aut ab eisdem amouentes, aut ædificium quouis nomine nuncupatum construentes, & quæcumque seruitutem prope vel in confinibus imponentes ciuiliter, & dummodo sententiam sanguinis, vt præfertur, per se ipsos non ferant, criminaliter eorum arbitrio, omni, & quacumque appellatione remota, puniendi, vel cuiuscumque personæ sibi bene visæ etiam in dignitate Ecclesiastica non constitutæ, quæ tamen à Præfecto, & Consultoribus huiusmodi ad id idonea iudicata fuerit, causas huiusmodi committendi, siue eam in toto, vel in parte cum ijsdem facultatibus subdelegandi; ac vnum, vel plures Commissarios, vel Notarios ad capiendas informationes, conficiendosque processus quando, quoties ac cum quibus opus fuerit, & ad cõfines inuisendos, illorumque plantas, & descriptiones conficiendas cum prouisionibus, salarijs, atque expensis per Præfectum, & Consultores prædictos declarandis, ac per locorum communitates, atque alios interesse habentes, vel etiã per nostram Cameram arbitrio ipsorum Præfecti, & Consultorum persoluendis, transmittendi, & deputandi, ac personis quibuscumque in vel prope confinia Status prædicti habitantibus pro confinium huiusmodi defensione arma quæcumque (non tamen breuioris mensuræ) deferendi simili arbitrio licentiam concedendi, necnõ omnes, & singulas causas, lites, controuersias, & quæstiones de, & super Confinibus, vel eorum annexis, seu connexis principaliter vel secundario vt præfertur motas, & mouendas à nostris Sacræ Consultæ, Boni Regiminis, & Aquarum, & alijs quibuscumq. Tribunalibus, Iudicibus, Præsidentibus, Gubernatoribus etiam Vrbis, necnõ Cameræ Apostolicæ generali, & Sacri Palatij Apostolici causarum Auditoribus nostris etiam, & dictæ Sedis de latere Legatis tam ex officio, quàm ad partium instantiam reassumendi, & auocandi, citandi, & inhibendi etiam sub censuris, & poenis pari arbitrio imponendis, moderandis & applicandis, & illas sic reassumptas, & auocatas, & omnes, & quascumque alias præmissa quomodolibet concernentes summariè, simpliciter, & de plano sola facti veritate inspecta, ac manu regia, & sine strepitu, & figura iudicij similiter quacumque appellatione remota cognoscendi, seu eisdem Congregationibus, Tribunalibus, Legatis, Iudicibus, & alijs personis eidem Congregationi bene visis remittendi, & committendi cũ ijsdẽ facultatibus etiam simili arbitrio, & respectiuè cum participatione tamẽ nostra, & non alias ea omnia agendi, & gerendi, quæ super Confinibus, Territorijs, & alienationibus, venditionibus, permutationibus præmissisq. omnibus, & singulis, & circa ea Nos, & Sedes Apost. facere possemus, quæq. pro nostrorum subditorum quiete, & dicti Status conseruatione necessaria, seu quomodolibet opportuna per eos respectiue iudicabuntur etiam priuatiuè ad Congregationes, Tribunalia, personas, & Iudices prædictos, & alios etiam quomodolibet qualificatos siue incidenter siue principaliter agentes, plena, libera, & absoluta potestas resideat, Apostolica auctoritate prædicta earumdem tenore præsentium similiter perpetuò erigimus, & instituimus.

§. 5. Ac in Congregationis sic erectæ, & institutæ pro eius felici regimine, & administratione dilectos filios nostrum Martium S. Mariæ Nouæ Diaconum Cardinalem Ginettum nuncupatum Præfatum, Stephanum vero Durantem nostrum, & Cameræ Apostolicæ Thesaurarium generalem, & Ioannem Beninum eiusdem Cameræ Clericum, ac Franciscum Vitellium Sacræ Consultæ prædictæ Prælatum, necnon etiam pro tempore existentem eiusdem Consultæ Secretarium, Ac Antonium Cerrum nostri Cõsistorij, Cameræ, & Fisci Aduocatum, & Cæsarem Raccagnum eiusdem Cameræ Apostolicæ Commissarium generalem, & Felicem Contelorium Bibliothecæ nostræ Vaticanæ, & illius, ac Io Baptistam Confalonerium in Theologia Magistrum Arcis S. Angeli Archiuiorum Custodes Sedis Apostolicæ Notarios in Consultores, & eumdem Felicem in Secretarium eisdem auctoritate, & tenore constituimus, & deputamus.

§. 6. Decernentes præsentes literas de subreptionis vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu notari, vel impugnari nunquam posse, sed illas semper, & perpetuò validas, & efficaces fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, illasq. sub quibusuis reuocationibus, suspensionibus, derogationibus, alijsq. contrarijs, etiam totum tenorem continentibus dispositionibus minime comprehendi, sed semper ab illis excipi; & quoties illas reuocari, vel limitari, aut suspendi, seu eis derogari contigerit, toties in pristinum statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac de nouo concessas esse, & fore.

§. 7. Sicq. & non aliàs in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Iudices ordinarios, vel delegatos quauis auctoritate fungentes etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac eiusdem S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & Vicelegatos, dictæq. Sedis Nuncios sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, vbique, & in quacumque instantia iudicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 8. Mandantes propterea prædictis ac pro tempore existenti Præfecto, necnon Consultoribus dictæ Congregationis, & eorum singulis, vt præsentes nostras literas obseruent, & exequantur, ac faciant ab alijs, quantum in eis erit, omnibus opportunis iuris, & facti remedijs firmiter, & inuiolabiliter obseruari.

§. 9. Non obstan. quatenus opus sit nostra de Iure quæsito non tollen. ac similis mem. Pij Papæ Quarti etiam prædecessoris nostri de similibus, seu alijs gratijs interesse Cameræ prædictæ quomodolibet concernen. in eadem Camera registrandis, & insinuandis, itaut præsentes absque alia in eadem Camera admissione, & registratione validæ sint, suumq debitum sortiantur effectum, alijsq. Apostolicis etiam in Prouincialibus, Synodalibus, & vniuersalibus Concilijs editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac Cameræ, & Consultæ huiusmodi, aliarumq. Congregationum, seu Tribunalium, si quæ sint, necnon Vrbis, Ciuitatum, Terrarum, Oppidorum, Villarum, & locorum quorumcumq. etiam iuramento confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque indultis, & literis Apostolicis Cameræ, Consultæq. ac Congregationibus, seu Tribunalibus huiusmodi, etiam super Iure similes causas etiam priuatiue, quoad alios cognoscendi, & terminandi, ac Communitatibus, Vniuersitatibus, Baronibus, & alijs quibusuis, etiam Motu simili, etiam consistorialiter, aut aliàs in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innouatis. quibus omnibus, etiam si alias illorum pro sufficienti derogatione de illis, eorumq. totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita obseruata, inserti forent, eisdem, præsentibus etiam pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè harum serie derogamus, ceterisq. contrarijs quibuscumque.

§. 10. Volumus autem quod earumdem præsentium transumptis, etiam impressis manu alicuius Notarij dictæ Cameræ Apostolicæ subscriptis, ac Capitis seu Præfecti, vel alicuius ex modernis, & pro tempore existen. Consultoribus huiusmodi sigillo munitis, eadem prorsus, tam in iudicio, quàm extra illud in omnibus, & per omnia fides adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ. *Transumptorum fides.*

§. 11. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ erectionis, institutionis, constitutionis, deputationis, decreti, mandati, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum. *Sanctio poenalis.*

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem Anno Incarnationis Dominicæ 1627 Kalen. Octobris, Pontific. Nostri Anno Quinto.

Concessio recitandi Officium, & celebrandi Missam de Beata Rita de Cassia Ordinis Eremitarum S. Augustini pro vniuersi Ordinis prædicti Fratribus, & Monialibus vbique terrarum, & pro alijs in tota Spoletan. Dioecesi. LXXIV.

V R B A N V S P A P A V I I I.

Ad perpetuam rei memoriam.

IN supremo Apostolatus solio, meritis licet imparibus, diuina dispositione constituti, ad ea, per quæ seruorum, & ancilla-

rum Christi honor, & veneratio in terris promoueatur, iuxtà creditum Nobis desuper Apostolatus officium, libenter intendimus, pijsque Christifidelium, præsertim sanctimonialium, votis peculiarem erga illos cultum, & venerationem respicientibus benigne annuimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Supplicatio facta pro facultate de qua in Rubr.

§ 1. Sane nomine dilectarum in Christo filiarum Priorissæ, & Monialium Monasterij Beatæ Ritæ Ord. Sancti Augustini de Cassia Spoletan. dioec. Nobis nuper expositum fuit, quòd ipsæ pro eo, quē erga dictam Beatam Ritam de Cassia gerunt, deuotionis affectu, Officium, & Missam de ea, vt infra, recitari, & celebrari posse summopere desiderant. Quare Nobis humiliter supplicari fecerūt, vt de opportuna in præmissis licentia prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

Quam Pont. concedit.

§ 2. Nos igitur pijs Priorissæ, & Monialium præfatarum votis huiusmodi, quantum cum Domino possumus, annuere, illasque specialibus fauoribus, & gratijs prosequi volentes, & earum singulares personas à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis, à iure vel ab homine quauis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, supplicationibus illarum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium sacris Ritibus præpositorum consilio, Vt de dicta Beata Rita in tota dioec. Spoletan., ac ab omnibus vtriusque sexus dicti Ordinis Religiosis vbique existentibus Officium, & Missa tamquam de communi nec Virginis, nec Martyris iuxta Rubricas Breuiarij, ac Missalis Romani, ac Breuiarium ipsius Ordinis à Sede Apostolica approbatum respectiuè recitari, & celebrari liberè, & licitè possit, & valeat, Apostolica auctoritate tenore præsentium licentiam, & facultatem impartimur.

Contraria remouet.

§ 3. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisq. contrarijs quibuscumque.

Transumptis fidem mandat adhiberi.

§ 4. Volumus autem quòd præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides vbique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. A. 5. die 2. Octob.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris, die ij Octobris 1627. Pontific. Nostri Anno Quinto.

Sequitur extensio supradictæ concessionis pro confluentibus vbicumque terrarum ad Ecclesias prædicti Ordinis, & in tota Spoletana Dioecesi, ad omnes Ecclesias.

Edita A. D. 1628.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Breuiori Indulti extensionem in præf. Conf. concessam.

NVper pro parte dilectarum in Christo filiarum Priorissæ, & Monialium Beatæ Ritæ de Cassia Ordinis Sancti Augustini Spoletan. dioec. Nobis exposito, quòd ipsæ pro eo, quem erga Beatam Ritam gerebant, deuotionis affectu, Officium, & Missam de ea recitari, & celebrari posse desiderabant; Nos earū hac in parte supplicationibus inclinati, de Ven. fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium sacris Ritibus præpositorum consilio, vt de dicta Beata Rita in tota dioecesi Spoletan., ac ab omnibus vtriusque sexus dicti Ordinis Religiosis vbiq. existentibus Officium, & Missa tamquam de communi nec Virginis, nec Martyris iuxta Rubricas Breuiarij, & Missalis Romani, ac Breuiarium ipsius Ordinis à Sede Apostolica approbatum respectiue recitari, & celebrari liberè, & licitè posset, & valeret, Apostolica auctoritate licentiam, & facultatem impartiti fuimus, prout in nostris desuper in simili forma breuis expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Quam nunc ex eadem ut in Rubr.

§ 2. Nunc autem dilectorum filiorum Prioris generalis, & Fratrum totius Ordinis huiusmodi, necnon Priorissæ, & Monialium præfatarum supplicationibus Nobis denuò humiliter porrectis inclinati, de eorumdem Cardinalium consilio, vt in die festiuo de eadem Beata Rita Missa tamquam de communi nec Virginis, nec Martyris iuxta Rubricas Missalis Romani huiusmodi ab omnibus præsbyteris sæcularibus ad omnes totius Ordinis præfati, ac dioec. Spoletan. Ecclesias confluentibus celebrari libere similiter, & licitè possit, & valeat, eadem auctoritate tenore præsentium licentiam, & facultatem impartimur.

Obstantia tollit.

§ 3. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrarijs quibuscumque.

Transumpt. fidem adhib.

§ 4. Volumus autem, quod præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus vbique fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. A. 5. die 4. Febr.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 4. Februarij 1628. Pontificatus Nostri Anno V.

LXXV. Confirmatio, & Innouatio Constitutionis Pij Papæ V. contra Monetarios, eiusdemque ad quascumque personas Ecclesiasticas sæculares, ac cuiusque Ordinis, necnon etiam Militiarum Regulares, ampliatio, & extensio.

Pij V. Constitutionem, quam Pont. hic innouat, ac extendit, est sup. 1 se. Cum nil magis tom. 2. pag. 237.

VRBANVS EPISCOPVS,
Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1627.

Proœmium.

IN suprema Pastorali specula meritis licèt imparibus à Domino constituti vt noxia ab eius Grege arcentes, eiusdem salutari regimini prospiciamus, non sine magno animi mœrore videmus, eò nostri temporis iniquitates esse progressas, vt ij, quibus onus incumberet pacem euangelizandi, & caritate proximum prosequendi, suæ vocationis immemores, à cupiditatum vortice abrepti, adulterinæ monetæ etiam perpetrare siue perpetrantibus opem præstare non erubescant, nec reformident. Quare Prædecessorum nostrorum constitutiones desuper editas innouantes, extendentes, & ampliantes huiusmodi perditorum hominum, quos suæ existimationis consideratio in officio non continent, condigna pœnarū seueritate temerarios, & nefarios ausus intēdimus coercere.

Pius V. addidit ... contra monetarios ... in Rubr.

§. 1. Cum itaq. fel. rec. Pius Papa V. prædecessor noster attendens, quòd licèt monetarum aurearum tonsoribus de iure vltimi supplicij esset inflicta pœna, argenteas tamen monetas tondentibus satis minor erat imposita omnes eos, qui argenteas tonderent, vltimi supplitij, & eadem, qua aurearum tonsores catenus puniti fuerant, & de iure puniri debeant, pœna puniendos esse statuerit, prout in cedula Motus proprij manu eiusdem Pij prædecessoris subscripta plenius continetur.

Eam ipse Pon. approbat. & innouat.

Nos Motu proprio, ac ex certa scientia meraque deliberatione nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine hac nostra perpetuò valitura constitutione, statutum, voluntatem, & mandatum Pij prædecessoris præfati tenore præsentium approbamus, confirmamus, & innouamus.

Et ad omnes person. Eccl. sæculares aut Regul. in Italia extendit, ac ampliat.

§ 3. Ac ad omnes, & singulas personas Ecclesiasticas, etiam quomodolibet exemptas tàm sæculares, quàm cuiusuis Ordinis, Congregationis, Societatis, & Instituti etiam de necessitate exprimendi, necnon Militiarum quarumcumque, etiam Hospitalis Sancti Ioannis Hierosolymitani regulares non solùm in Statu Ecclesiastico mediatè, vel immediatè Nobis, & Sedi Apostolicæ subiecto, sed etiam in omnibus, & singulis Prouincijs, Regnis, Ciuitatibus, Terris, Oppidis, Castris, & locis in Italia dumtaxat existentibus, qui aureas, vel argenteas monetas tondere, fabricare, colorare, vel alias adulterare, seu etiam quomodolibet adulteratas scienter erogare, aut exponere præsumpserint, extendimus, & ampliamus.

Ita delinquentes prævia degradatione Curiæ sæculari tradi iubet.

§ 4. Volentes, vt culpabiles in præmissis reperti, præuia degradatione Curiæ sæculari puniendi tradantur.

Materiam seu opem ad præmissa præstantibus pœnas imponit.

§ 5 Pecunias vero sic, vt præfertur, adulteratas scienter detinentibus, seu de loco ad locum transferentibus, aut materiam, instrumenta, siue opem ad præmissa præstantibus pœnam triremium per decennium imponimus.

Iudices huiusmodi causarum deputat.

§. 6. Et cognitionem causarum huiusmodi, quoad personas Ecclesiasticas præfatas tam sæculares, quam regulares in Prouincijs Nobis, & Sedi præfatæ subiectis, ad Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales in eisdem Prouincijs de latere Legatos, & Prolegatos pro tempore existentes, in alijs vero omnibus, & singulis Prouincijs, Regnis, Ciuitatibus, Oppidis, Castris, & locis tam sub nostra, & dictæ Sedis, quàm cuiusuis alterius Principis ditione, in Italia tantum comprehensis, priuatiuè quoad omnes etiam Superiores Religiosorum, ipsisque Superioribus penitus exclusis, ad Ordinarios locorum spectare etiam volumus. Mandātes propterea Venerabilibus Fratribus nostris Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, singulis videlicet in suis Ciuitatibus, & Dioeces. & quoad loca intra fines alicuius Dioecesis, non tamen de Dioecesis existentia, ipsarum Dioecesum, intra quarum fines eadem loca extiterint, quo verò ad ea, quæ extra fines alicuius Dioecesis consistunt, vicinioribus eorumdem locorum Ordinarijs, quatenus ad instantiam cuiusuis fiscal, vel etiam cuiusuis denunciatoris causarum huiusmodi cognitiones, suscipientes, præuia etiam auocatione à quibusuis alijs, in causis ipsis modo præmisso procedant, omnibus iuris, & facti remedijs opportunis, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, brachij sæcularis auxilio.

Cognitionem huiusmodi causarum impedientibus pœnas infligit.

§. 7 Inhibentes insuper tam Decanis, & Capitulis Ecclesiarum Cathedralium, Metropolitanarum, & Patriarchalium, necnon quorumuis Ordinum, & Locorum Regularium Societatum, & institutorum, ac etiam Hospitalis præfatorum Superioribus, Conuentibus, & Fratribus quantumuis exemptis, ne sub priuationis beneficiorum, & officiorum per eos respectiuè obtentorum, ac inhabilitatis ad alia in futurum obtinenda, vocisque actiuæ, & passiuæ, necnon excommunicationis latæ sententiæ eo ipso incurrendis pœnis, Legatos, & Prolegatos, ac Ordinarios locorum, vt præfertur procedentes, quoquomodo impedire, molestare, aut perturbare audeant, vel præsumant, ac etiam mandantes, vt quoties ad id fuerint requisiti, religiosos ipsos, etiamsi Superiores alicuius loci regularis actu fuerint, ipsis Legatis, Prolegatis, & Ordinarijs vel alijs quibus ijdem Legati, & Ordinarij mandauerint, consignent cum scripturis, & actis, si quæ facta fuisse reperiantur.

Ita iudicari decernit.

§. 8. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, delegatos, & commissarios, & etiam Cameræ prædictæ Clericos, Præsidentes, necnon causarum Palatij Apostolici, & Curiæ eiusdem Cameræ generalem Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarium, & alios Cardinales, etiam de latere Legatos, necnon Vicecamerarium iudicari, & definiri, ac interpretari debere, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ac irritum, &

inane

inane quidquid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Contraria remouet. § 6. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Prouinciarum, Regnorum, Ciuitatum, Terrarum, Oppidorum, Locorum, Ecclesiarum Monasteriorum, Militiarum, Hospitalium, etiam Sancti Ioannis præfatorum, & aliorum religiosorum, ac piorum locorum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis eisdem Prouincijs, Regnis, Ciuitatibus, Terris, Oppidis, Locis, Ecclesijs, Monasterijs, Hospitalibus, & Militijs etiam S. Ioannis, vt præfertur, & alijs religiosis, & pijs locis, Vniuersitatibus, Capitulis, superioribus, & personis in contrarium quomodolibet concessis, ac etiam pluries, & iteratis vicibus approbatis, confirmatis, & innouatis, quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, eorum omnium tenores ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad effectum præsentium dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrarijs quibuscumque.

Publicatio in Vrbe omnes in Italia constrictos afficiat. § 10. Volumus autem, quòd præsentes in valuis Ecclesiæ Lateraneñ, & Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, necnon Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ publicentur, & affigantur, quæ postquam sic affixæ, & publicatæ fuerint, post duos menses à die publicationis huiusmodi computandos, quoscumque tam in Statu nostro, quam extra eum vbique locorum & in Italia tamen existentes, perinde arctent, & afficiant ac si vnicuique, nominatim, & personaliter intimatæ fuissent.

Exemplorum fides. § 11. Quòdque earum exemplis etiam impressis, manu Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ijsdem præsentibus haberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Decretum pœnale. § 12. Nulli ergò omnino hominum liceat hanc paginam approbationis, confirmationis, innouationis, extensionis, ampliationis, impositionis, voluntatum, derogationis, mandatorum, & decreti nostrorum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorũ Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum.

Dat. P. A. 5. die 13. Nouēb. Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem Anno Incarnationis Dominicæ M DC. XXVII. Idus Nouembris, Pontificatus Nostri Anno Quarto.

Publicatio. *Anno a Natiuitate Domini Nostri Iesu Christi Millesimo sexcentesimo vigesimo Octauo, Inditione vndecima, die verò vigesima octaua mensis Ianuarij Pontificatus Sanctiss. D. N. D. Vrbani Diuina prouidentia Papæ Octaui Anno eius Quinto, retroscriptæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valuas Basilicarum S. Ioannis Lateranen., & Principis Apostolorum de Vrbe, Cancellariæ, & in acie Campi Floræ, dimissis ibidem præsentium literis per aliquod temporis spatium appensis, & deinde amotis, vt moris est, per nos Augustinum de Bolis Romanum, & Brandimartem Latinum Apostolicos Cursores.*

Mattias Spada Magister.

LXXVI. Confirmatio Decreti a Congregat. S. R. E. Card. Sacris Ritibus Præpositorum editi super præcedentia Confratrum Ordinis Ioannis Dei, ac Fratrum Ordinum Mendicantium Et quarumcumq. controuersiarum super præmissis pendentium extinctio.

Præcedentia inter Ordines Mendicantium, & Confraternitates Laicorum in Processionibus, declarantis Greg. XIII. in Const. 84. Exposcit, sup. tom. 2. pag. 352. Et de hac Religione vide plura quæ notauimus ad Pauli V. Const. 100. Romanus sup. t. 3 p. 258. & ad huius Sanctiss. D. N. Const. 18. Sacrosanctum, sup. p. 35.

Edita Ann. Dom. 1627. *VRBANVS PAPA VIII.*

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. COmmissi nobis per abundantiam Diuinæ gratiæ Pastoralis officij debitum postulat, vt Sacrarum Religionum, & Congregationum Ecclesiæ Dei ad illius laudem, & gloriam, pauperumque solamen, atq. subsidium, piè sanctèq. institutarum, illarumq. personarum paternam Curam gerentes in his præcipue mentis nostræ aciem assiduè intendamus, per quæ illarum paci, & quieti, felicíq. statui consulitur, vt personæ ipsæ sublatis controuersiarum materijs in pacis amenitate vota sua Domino reddant.

Inter istam Congregationem, & Ordines Mendicantium controuersia super præcedentia, ad quas sopiendas Cong. Card. Sacr. Rit. Præpositorum Decreto confirmandum esse Const. Greg. XIII. de qua sup. t. 2. pag. 352. ... § 1. Cum itaq; dilectus filius Seraphinus Leulcellus Procurator Generalis Congregationis Confratrum Ioannis Dei, nobis nuper exponi fecit, Confratribus prædictis multis in locis à Fratribus Ordinum Mendicantium, nonnullæ controuersiæ de & super præcedentia mouerentur, ac prouidè habito per ipsum eorumdem Confratrum nomine ad Venerabiles Fratres nostros S. R. E. Cardinales sacris Ritibus Præpositos recursu, ijdem Cardinales, referente dilecto filio nostro Tiberio Tituli Sanctæ Priscæ Presbytero Cardinale Muto nuncupat., censuerint in eorumdem Confratrum fauorem literas in forma Breuis fel. rec. Gregorij Papæ XIII. prædecessoris nostri, sub die 15. Iulij 1583. super Fratrum Mendicantium Ordinum huiusmodi præcedentia editas seruari debere à tempore tamen quo dicti Confratres declarati fuerunt Religiosi, prout in decreto desuper emanato pleniùs dicitur contineri.

Quod Decretum Congreg. Card. Pont. approbat, et confirmat suppleq. defectus. § 2. Nos præmissis, quantum cum Domino possumus, obuiam ire, paciq & quieti dictorum Confratrum, semotis controuersiarum incommodis consulere, ipsosq. Confratres specialibus fauoribus, & gratijs prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusuis excommunicationis suspeñ, & interdicti, alijsq. Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine, quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, supplicationibus dicti Seraphini Congregationis huiusmodi nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum prædictum Apostolica auctoritate, tenore præsentium, perpetuò approbamus, & confirmamus, illiq. inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adijcimus, ac omnes, & singulos tam iuris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus.

Super dictis controuersijs perpetuum silentium imponit. § 3. Nec non omnes, & quascumque controuersiarum huiusmodi causas, & molestias super præmissis, & illarum occasione hactenus quomodolibet motas, & pendentes cum omnibus suis annexis, & depeñ ad Nos harum serie auocantes, illas penitùs extinguimus, ac tàm Confratribus, quàm Fratribus Mendicantibus prædictis, & quibusuis alijs interesse habentibus, seù prætendentibus perpetuum super præmissis silentium imponimus.

Inhibet desuper vltra se ingerendo. Decretumq. seruanto addit. § 4. Districtiùs inhibentes quibusuis Iudicibus, & personis quauis auctoritate fungentibus, ne Fratres Mendicantes huiusmodi seù alios pro eis super præmissis vlterius audire, seù alias desuper se ingerere quoquomodo audeant, seù præsumant, ac volentes, & eadem auctoritate decernentes, & declarantes, quod Confratres prędicti præcedentiam iuxtà dictarum literarum ipsius Gregorij prædecessoris, decretiq. in eorum fauorem emanati huiusmodi formam, & continentiam habeant, illaq. perpetuò fruantur, & gaudeant, Irritumq & inane quidquid secus super his à quoquam quauis auctoritate, scientes, vel ignoranter attentatum forsan est, vel inposterum contigerit attentari.

Deputat executores ... § 5. Quocirca Venerabilibus fratribus Archiepiscopis, & Episcopis, alijsq. locorum Ordinarijs, in quorum Diœcesibus Congregationis huiusmodi Hospitalia erecta reperiuntur per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut vnus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque vbi & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Fratrum prædictorum fuerint requisiti solemniter publicantes, eisq; in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra Confratres prædictos præsentibus literis, illarumq. commodo, & effectu aduersus quoscumque perturbatores pacificè frui, & gaudere non permittentes illos desuper à quoquam quauis auctoritate quomodolibet indebitè molestari; contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaq oportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, inuocato etiã adhoc, si opus fuerit auxilio brachij sæcularis.

Contraria aufert. § 6. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, priuilegijs quoque indultis, & literis Apostolicis eisdem Mendicantium Ordinibus, illorumq. Superioribus, & quibusuis alijs sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatorijs, alijsq. efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritañ, & alijs decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumq. totis tenoribus specialis, specifica expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seù quæuis alia expressio habenda esset, illorumq tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes illis aliàs in suo robore permansuris hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisq. contrarijs quibuscumque.

Transumptis ... fidem adhibet. § 7. Volumus autem quod præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides vbiq; adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 26. Nouembris 1627. Pontificatus nostri anno Quinto. *Dat. P. A. 5. die 26. Nou.*

Prohibitio transeundi ab Ordine Fratrum Reformatorum B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum, ad Fratres Calceatos eiusdem Ordinis, absq. Romani Pontificis expressa licentia. LXXVII.

De Fratribus B. Mariæ de Mercede, & toto eorum statu vide indicata ad const. 9. Greg. IX. Deuotionis sup. tom. 1. pag. 88. Et priuilegia eidem Ordini concessa nouissimè confirmauit iste Sanctiss. Pont. in const 94. Ex clementi. pag. 104.

VRBANVS PAPA VIII. *Edita A. D. 1627.*

Ad perpetuam rei memoriam.

INiuncti Apostolici muneris ratio postulat vt Religiosorum virorum, qui spretis huius sæculi vanitatibus, diuini numinis obsequijs sub suaui Religionis iugo se se manciparunt, paternam curam gerentes, ea statuamus, & decernamus, per quæ prospero, felicique eorum statui, & directioni opportunè consulatur, prout conspicimus in Domino salubriter expedire. *Exordium.*

§ 1. Cum itaque sicut dilecti filij Vicarius, & Prior generalis Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum Reformatorum nuncupatorum, Nobis nuper exponi fecerunt, nonulli ex Fratribus huiusmodi aliquando oullis, aliquando *Causa istius const.*

verò

verò leuibus ex causis, nulla tamen super hoc ab Apostolica Sede obtenta licentia, ad Fratres ordinis Calceatos nuncupatos se transeire procurauerunt, & in dies procurent, non sine Regularis obseruantiæ detrimento, ac Fratrum tam Calceatorum, quam Reformatorum prædictorum inquietudine.

§. 2. Nos pro nostri Pastoralis officij debito, præmissis quantum Nobis ex Alto conceditur obuiam ire, prosperoque Fratrum eorumdem statui, & quieti consulere volentes, supplicationibus Vicarij, & Procuratoris generalium huiusmodi Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati. Quod de cetero perpetuis futuris temporibus, nulli fratrum Reformatorum huiusmodi absque speciali nostra, & Sedis Apostolicæ licentia ad Fratres Calceatos prædictos quouis prætextu aut ex quauis quantumuis iusta, legitima, & priuilegiata causa sub apostasiæ, & infamiæ perpetuæ notæ, necnon excommunicationis, ac priuationis vocis actiuæ, & passiuæ pœnis ipso facto absq. vlla declaratione incurrendis trãsire.

§. 3. Minusque Fratribus Calceatis prædictis illorumque Superioribus eosdem Fratres Reformatos sic vt præfertur de facto transeuntes, etiamsi nouam professionem regularem emiserint, sub priuationis suorum officiorum, ac excommunicationis pœnis huiusmodi etiam, vt præfertur incurrendis recipere, vel retinere vllo modo liceat, sed Fratres Reformati prædicti, qui secus fecerint cum primum desuper moniti fuerint nulla mora, aut excusatione, vel appellatione etiam ad Nos, seu eamdem Apostolicam interposita ad suam propriam Congregationem redire, & suorum Superiorum correctioni se submittere, Fratres verò Calceati, seu illorum Superiores huiusmodi ipsos Fratres Reformatos de facto transeuntes, vt præfertur ipsorum Reformatorum Superioribus, seu ab eis deputandis, statim absque Iudicis ministerio tradere, & consignare debeant, & teneantur, Apostolica auctoritate tenore præsentium declaramus.

§. 4. Decernentes sic, & non aliter per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, & quatenus opus sit, Ordinis huiusmodi etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis eorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisq. contrarijs quibuscumq.

§. 6. Volumus autem, quòd præsentes literæ postquam in Alma Vrbe nostra publicatæ, ac Fratrum tam Reformatorum, quam Calceatorum huiusmodi Prioribus intimatæ fuerint, omnes, & singulos, quos illæ concernunt, & concernent in futurum, perindè arcteut, & afficiant, ac si vnicuique personaliter intimatæ fuissent.

§. 7. Quodque præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides vbique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 19. Ianuarij 1628. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

LXXVIII. Confirmatio Decreti, quo Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini interpretum censuit Constitutionem Greg XV. de Conseruatoribus editam non afficere Religionem Hierosolymitanam, nisi quoad Iudices Conseruatores, eidemque Religioni adhuc ius eiusmodi Iudices Conseruatores eligendi cõpetere.

Constitutio Gregor. XV, de Conseruatoribus est sup. 9. Sanctissimus pag. 288.

De hac Religione Hierosolymitana habes omnia indicata ad Const. 2. Anastas. 4. Christianæ sup. tom. 1. pag. 60. Alia verò posteriora tibi notaui ad huius Pont. Const. 15. Vniuersalis hic, sup. pag. 30.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filij Antonius de Paula Magnus Magister, & Conuentus Hospitalis Sancti Ioannis Hierosolymitani, quod a Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus sacri Concilij Tridentini Interpretibus emanauit decretum tenore subsequen. videlicet. Die vj. Februarij 1627. Sacta Congregatio Illustrissimorum Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum censuit, Constitutionem Sanctæ mem. Gregorij Decimiquinti de Conseruatoribus non afficere Religionem Hierosolymitanam nisi quoad Iudices Conseruatores, eidemque Religioni adhuc ius eiusmodi Iudices Conseruatores eligendi competere.

§ 2. Cum autem sicut eadem expositio subiungebat, Antonius Magnus Magister, & Conuentus præfati decretum huiusmodi pro illius validitate, & subsistentia firmioribus Apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri plurimũ desiderent, Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, vt in præmissis opportune prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 3. Nos igitur Antonium Magnum Magistrum, & Conuentum præfatos specialibus fauoribus & gratijs prosequi volentes, & illorum singulares personas a quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, Decretum præinsertum Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adijcimus, ac omnes, & singulos tam iuris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus.

§. 4. Decernentes, Decretum huiusmodi, necnon præinsertas literas semper valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac dicto Hospitali, necnon Antonio moderno, & pro tempore existenti illius Magno Magistro, & Conuentui plenissimè suffragari.

§. 5. Sicque per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quidquid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstañ præfati Gregorij prædecessoris alijsque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrarijs quibuscumque.

§. 7 Volumus autem, quòd præsentium transumptis, etiam impressis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus vbique fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 17. Februarij 1629. Pontificatus Nostri Anno V.

Ampliatio Constitutionis à Clement. VIII. contra non promotos ad sacrum præsbyteratus ordinem, sacramentales confessiones audientes, aut Missam celebrantes, Curiæ sæculari præuia degradatione tradendos editæ, ad omnes etiam minores viginti-quinque annis, dummodo vigesimum ætatis annũ compleuerint. LXXIX.

Clement. VIII. Constitutionem editam contra hos nefarios homines habes sup. tom. 3 num. 81. pag. 93. vbi notauit Genitor meus.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

APostolatus officium, cui meritis licèt imparibus, disponente Deo, præsidemus, a Nobis postulat, vt quantum Nobis ex alto conceditur, delinquendi fiduciam compescamus in ijs præsertim, quorum eo sacrilega processit audacia, vt beneficio minoris ætatis, spretis Apostolicis constitutionibus, confoueant in delictis quorum statutis pœnis se idcirco iactant minime subiacere.

§. 1. Aliàs siquidem à felicis recordationis Clemente Papa VIII. prædecessore nostro emanarunt literæ tenoris subsequentis; videlicet. Clemens Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. Etsi aliàs felicis recordationis Paulus Papa IV. &c.

Omittitur residuum, quia illa Const. est sup. t. 3. pag. 93. num. 81.

§. 2. Cum itaque sicut accepimus, nonnulli priuilegio minoris ætatis nimis temerè confisi, & legum indulgentia freti, pœnas à d. Clementis prædecessoris constitutione in huiusmodi delinquentes statutas paruipendere præsumant.

§. 3. Nos detestantes, & quantum in Nobis est, cohibere volentes impiam, & nefariam horum temeritatem, qui atrocissimo hoc scelere Catholicam veritatem, quæ solos Presbyteros dictorum Sacramentorum ministros esse docuit, facto impugnant, negotio huiusmodi in Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium generalium Inquisitorum coram Nobis habita, maturè discusso, inhærentes constitutioni prædictæ, alijsque decretis per fel. record. Paulum IV., & Sixtum V. Romanos Pontifices prædecessores nostros contra similia perpetrantes editis, eaque etiam ad effectum prædictum matura deliberatione, deque Apostolicæ potestatis plenitudine ampliantes, & extendentes hac nostra perpetuo valitura constitutione statuimus, & decernimus, vt de cetero perpetuis futuris temporibus, qui imposterum ad sacrum Præsbiteratus Ordinem non promotus Missam celebrare, aut sacramentalem confessionem audire præsumpserit, ætate minoris annis viginti quinque non excusetur, quominus eidem Clementis constitutioni subijciatur, dummodò vigesimum suæ ætatis annum compleuerit.

§. 4. Ipseque non promotus sic delinquens, nulla habita consideratione prædictæ minoris ætatis, siuè Laicus, siue Clericus secularis, aut cuiusuis Ordinis Congregationis, Societatis, etiam de necessitate exprimendæ regularis, aut cuiusuis alterius Instituti, etiam quantumuis exempti, & priuilegiati, Nobisque, & Apostolicæ Sedi immediatè subiecti, necnon Militiarum quarumcumque etiam Sancti Ioannis Hierosolymitani fuerit, tradatur Curiæ seculari pœnis debitis plectendus.

§. 5. Sicque & non aliter per quoscumq. Sanctæ Inquisitionis Iudices, & Inquisitores, etiam generales Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, & locorum Ordinarios, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit

attentari.

attentari, decernimus. Quocirca omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit, in virtute sanctæ obedientiæ districte percipiendo mandamus, quatenus statutum, decretum, & constitutionem hanc nostram inuiolabiliter obseruent, & obseruari faciant.

Contrarijs derogat. § 6. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac in Concilijs, etiam generalibus, editis, etiam in corpore Iuris clausis, necnon Legibus, Statutis, Decretis, Consuetudinibus, & Priuilegijs, in fauorem minorum viginti quinque annis, quomodolibet, & vbicumque locorum editis, ac aliàs in ipsorum fauorem facientibus, Apostolica etiam confirmatione, ac iuramento, & quauis firmitate alia roboratis. Quibus omnibus, & singulis, illorum ten præsentibus pro sufficienter expressis, & ab verbum insertis habentes, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque.

§. 7. Volumus autem, harum literarum publicationem, & affixionem fieri iuxta formam in prædicta Clementis constitutione præscriptam, easq publicatas, & affixas omnes intra Vrbem, & extra tam citra, quam vltra montes, & mare post tempus in ipsa Clementis constitutione præfixum arctare, & afficere, ac si cuilibet personaliter intimatæ fuissent.

Transumptis fides. §. 8. Mandamus pariter, vt earumdem transumptis etiam impressis, manuque Notarij publici subscriptis, & sigillo Officij Sanctæ Romanæ Inquisitionis, vel alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem, quæ præsentibus ipsis adhiberetur fides, adhibeatur.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die xxi Martij 1628. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

Publicatio. *Anno a Natiuitate Domini Nostri Iesu Christi Millesimo sexcentesimo vigesimo octauo, Indictione vndecima, die vero decima Septembris, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Vrbani Diuina prouidentia Papa Octaui Anno eius Sexto, retroscripta litera Apostolica affixa, & publicata fuerunt ad valuas basilicarum Sancti Ioannis Lateranen., & Principis Apostolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ, dimissis præsentibus literis per aliquantulum temporis spatium, vt moris est, affixis, quæ deinde amotis, postea earumdem exempla etiam impressa, & affixa relicta fuerunt per nos Franciscum Pignocatum, & Camillum Fundatum Sanctiss. D. N. Papæ Cursores.*

Brandimartes Latinus Sanctiss. D. N. Papæ Cursor, pro Mag. DD. Cursorum.

LXXX. Confirmatio, & Innouatio Regulæ, Cancellariæ Decreti Cameræ Apostolicæ, & Constitutionum Iulij II. quoad fructus Beneficiorum Ecclesiasticorum inexactos.

Hanc Iulij III Constitutionem habe. sup. t. 1. num. 7. Cam. fiunt, pag. 572. vbi vide.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

AEternus rerum Conditor, cuius iudicia abyssus multa, sacrosanctum Apostolicæ seruitutis officium Nobis ad hoc licet immeritis demandare voluit, vt speculatores domus Israel, quæ est Ecclesia sua sancta, ab eo constituti, inter cæteras eiusdem seruitutis curas, boni Patrisfamilias exemplo prouideamus, vt non modo Ecclesiarum omnium, & personarum eis in diuinis deseruientium indemnitati iugiter consulatur, verùm etiam Cameræ Apostolicæ iura, sarta, tectaq. omni sollicitudine præseruentur, & vnicuique, quod suum est, æqua lance tribuatur. ea vero Nobis vt sublatis impedimentis quibuslibet facilius succedere valeant, Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum constitutiones desuper editas, & libenter innouamus, & si quæ super his, ac etiam à Nobis ea de re emanatis regulis, siue literis Apostolicis dubia oriri noscuntur, opportunæ declarationis ministerio remouemus, vt etiam hac ratione nostram eidem Ecclesiæ sanctæ operam, quantum Nobis ex Alto conceditur, non inutilem faciamus.

§. 1. Aliàs siquidem per regulas Cancellariæ Apostolicæ per Nos in exordium assumptionis nostræ ad summi Apostolatus apicem editas omnia, & singula facultates, & indulta in ea parte, in qua necdum vere, & realiter suum erat sortita effectum, per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros ad fauorem quarumcumque personarum concessa, quibus eis, vel eorum singulis vllo modo, & ex quauis causa, vel prætextu permittebatur, fructus certos, vel incertos, iura, obuentiones, & emolumenta quæcumque quorumlibet beneficiorum per eos obtentorum anticipatis solutionibus vltra vnum annum locare, & arrendare, ac ad firmam, vel annuam responsionem concedere, seu eos, & ea ad fauorem quarumcumque personarum obligare, vel hypothecare, insolutum dare, aut de eis quomodolibet, & ex quauis causa disponere pro tempore ad vitam beneficiatorum, & ad tempus, quo beneficia huiusmodi obtinuissent, minime restricta, nec coarctata, inter alia reuocauimus, cassauimus, & annullauimus.

§. 2. Ac deinde per nostras sub plumbo sub datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, Anno Incarnationis Dominicæ MDCXXIV. xj. Kal. Nouembris Pontificatus Nostri Anno II. expeditas literas, licet post generalem gratiarum, & indultorum in præiudicium Cameræ, & Sedis Apostolicæ per eosdem Prædecessores nostros quomodolibet concessorum reuocationem, facultates testandi, & ab intestato succedendi, quibusuis etiam per Nos concessas exceperimus.

§. 3. Nihilominus mentis, & intentionis nostræ fuisse, & esse declarauimus, prædictæ Regulæ Cancellariæ super reuocatione indultorum superuenientiæ, vt præfertur per Nos editæ, nullatenus per easdem literas nostras præiudicare, quinimò eamdem regulam quoad omnia in illa comprehensa, ac omnes, & quascumque personas quauis dignitate, etiam Cardinalatus fulgentes confirmauimus, & quatenus opus esset, innouauimus, & extendimus, ac alias prout in dictis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

§. 4. Cum autem sicut accepimus, pro interesse successorum beneficij Ecclesiasticis & seu respectiue Cameræ nostræ a nonnullis in dubium reuocato, an regula nostra prædicta facultates, ab eisdem prædecessoribus nostris quomodolibet concessas, & emanatas testandi, quoad Ecclesiarum, & beneficiorum fructus inexactos, reuocaret, in eadem plena Camera nostra Apostolica sub xiij. Ianuarij 1625. resolutum fuit, facultates testandi, in ea parte, in qua conceditur facultas disponendi de fructibus non exactis, per prædictam regulam nostram esse reuocatas, & super resolutione huiusmodi decretum Camerale emanauerit, eiusdem decreti obseruantia, & executione etiam subsecuta, & pariter ea eo quod in facultatibus testan., & de bonis disponen., ac ab intestato succedendi per Nos ab inde citra concessis, expressa constitutionum etiam declaratoriarum fel. mem. Iulij Papæ III. etiam prædecessoris nostri super fructibus inexactis aliàs in fauorem Ecclesiarum, & beneficiorum, ac eis successorum, & respectiue Cameræ nostræ Apostolicæ editarum derogatio, cum diuersis, & prægnantibus clausulis, etiam derogatoriarum derogatoriis apposita fuit, a nonnullis prætendatur, regulæ, & constitutioni nostri huiusmodi, resolutionique, & Decreto Cameralibus prædictis sufficienter derogatum, ac proinde successoribus in beneficiis, & Ecclesiis, & respectiuè Cameræ prædictis, quoad fructus inexactos huiusmodi præiudicium allatum fuisse.

§. 5. Nos omnem in præmissis dubitandi, seu hesitandi materiam è medio tollere, necnon Ecclesiarum, & beneficiorum in eisque successorum, ac etiam respectiue Cameræ prædictorum indemnitati consulere volentes, & quarumcumque literarum Apostolicarum tam in forma Breuis, quàm sub plumbo super facultatibus testandi, disponendi, & ab intestato succedendi, & alias quomodolibet expeditarum, ac quarumcumque aliarum concessionum, & gratiarum desuper quomodolibet factarum veriores, & totos tenores, necnon alia quæcumque etiam hic forsan de necessitate exprimenda, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine hac nostra perpetuò valitura constitutione easdem nostras Cancellariæ Apostolicæ regulam, & constitutionem, prædictamque resolutionem Cameralem, ac decretum desuper emanatum huiusmodi, necnon ipsas dicti Iulij prædecessoris Constitutiones in fauorem Ecclesiarum, & beneficiorum, in eisque successorum, ac Cameræ Apostolicæ respectiue super fructibus inexactis huiusmodi editas, & de iis quomodolibet disponentes tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus illasque, & earum quamlibet quoad fructus inexactos huiusmodi in fauorem Ecclesiarum, & beneficiorum, in eisque successorum, & respectiue Cameræ nostræ Apostolicæ prædictæ innouamus.

§. 6. Insuper Motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus declaramus, & in verbo Rom. Pontificis attestamur, mentis, & intentionis nostræ nunquam fuisse, nec esse, minusque de cætero fore per quamcumque concessionem, indultum, seu facultatem testandi, & disponendi, ac ab intestato succedendi, vel transmittendi etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac etiam consistorialiter, & per modum Indulti, seu legis generalis, vel alias quomodolibet à Nobis emanatam, & pro tempore emanandam prædictis regulæ, & constitutioni nostris, nec resolutioni, & decreto Cameralibus, illorumque obseruantiæ, minusque Constitutionibus d. Iulij prædecessoris huiusmodi, quoad dd. fructus inexactos, etiamsi affictus, & emolumenta quæcumque inexacta huiusmodi deberentur ratione fructuum recollectorum, & in horreo reconditorum ac etiam consumptorum, derogare, nec aliquod eis præiudicium vllo modo inferre, quinimo easdem nostras regulam, & constitutionem, decretumque, & resolutionem Cameræ prædictæ, ac dicti Iulij prædecessoris Constitutiones per Nos, vt præfertur approbatas, confirmatas, & respectiue innouatas de cætero perpetuis futuris temporibus, quoad fructus quarumcumque Ecclesiarum, & beneficiorum quomodolibet qualificatorum, & quocumque nomine nuncupatorum inexactos huiusmodi inuiolabiliter obseruari, ac omnimodæ executioni demandari, debere, etiamsi in prædictis indultis, licentijs, seu facultatibus testandi, vel alias quomodolibet disponendi, & ab intestato transmittendi, vel succedendi, hactenus etiam per Nos concessis, & de cætero etiam per successores nostros Romanos Pontifices, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, vel alias quomodolibet concedendis, clausula prædictæ regulæ nostræ reuocatoriæ præseruatiua, siue quoduis aliud Decretum, sub quacumque verborum forma, & expressione conceptum, de eadem regula præseruanda apposita, & appositum respectiue non fuerit.

§. 7. Omnes vero, & singulas licentias, indulta, & facultates testandi, & alias quomodolibet disponendi, vel ab intestato transmittendi

mittendi, & succedendi tam à Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, & a Nobis hactenus quomodolibet concessas, & emanatas, quam in futurum etiam a successoribus nostris prædictis etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concedendas, & emanandas in fauorem quarumcumque personarum etiam speciali, & indiuidua mentione, & expressione dignarũ cuiuscumque qualitatis, status, gradus, & conditionis sint, vel fuerint, & quacumque dignitate etiam Cardinalatus fulgeat censendas, haberi, & intelligi esse, censerique haberi, & intelligi debere, perinde, ac si in eis, & quacumque illarum parte apposita esset clausula omnium, & singulorum iurium prædictorum dictæ Cameræ Apostolicæ, ac respectiuè Ecclesiarum, & beneficiorum, in eisque successorum præseruatiua, verbis infrascriptis, siue æquipollentibus concepta videlicet (Saluis semper, & in suo robore permanentibus prædictis regula, & Constitutionibus, resolutioneque, & decreto Camerali super ipsius regulæ declaratione die xiij. Ianuarij MDCXXV. emanatis, quibus omnibus nullo modo intendimus derogare.

Non per quascumq. clausulas, indulta, gratias derogatorias, præsentis Const. derogatio, & c. nisi de ea specialis mentio.

§ 8. Præterea etiam decernimus nunquam de cætero in quibuscumque concessionibus, & dispositionibus, indultis, facultatibus, & gratijs etiam, Motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, etiam quorum ten. &c. & quascumque alias clausulas, etiam derogatoriarum derogatorias habentibus, ac etiam per viam legis, vel indulti generalis etiam consistorialiter, & alias quomodolibet sub quibuscumque ten., & formis per Nos, & quoscumque successores nostros huiusmodi concedendis, seu à Nobis, vel illis emanandis nunquam præmissis omnibus, & singulis censeri in aliquo præiudicatum, nec derogatum, nisi in eorum quolibet fuerit expressè, & dispositiuè, non autem per clausulas generales idem importantes, & seu euentualiter præsenti nostræ constitutioni derogatum.

Clausula præseruatiua.

§ 9. Præsentes vero literas omniaque, & singula in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod in præmissis, seu eorum aliquo interesse haben, seu habere quomodolibet prætendentes eis nullatenus consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, minusque causæ propter quas eædem præsentes emanarint, adductæ, verificatæ, seu alias iustificatæ fuerint, nullo vnquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, nullitatis, seu inualiditatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quopiam defectu etiam quantumuis magno, inexcogitato, & substantiali, siue etiam ex eo, quod in facultatibus testandi, ac alias de rebus, & bonis disponendi quibusuis etiam S. R. E. Cardinalibus a Sede Apostolica, vel alias quomodolibet ex quacumque causa etiam fauorabili, publica, & pia, etiam ratione consanguinitatis, vel affinitatis inter concedentem, & priuilegiatum existentis, ac aliàs quouis modo etiam consistorialiter concessis cauetur expressè, quòd illis vel intuitu, & in remunerationem laborum, & onerum quorumcumque, vel ratione legationum, aliorumque officiorum etiam Romanæ Curiæ, & dignitatum quarumlibet etiam speciali nota, & expressione dignarum, ac alias ex titulo, & causa merè onerosis, & aliàs quouis modo attributum nullatenus, nonnisi sub certis modo, & forma tunc expressis derogari valeat, ac in præmissis, seu eorum aliquo, solemnitates, & quæuis alia seruanda, & adimplenda, seruata, & adimpleta non fuerint, aut ex quouis alio capite à iure, vel facto, seu statuto, & consuetudine aliqua resultante, seu etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, etiam quoad quoscumque ipsorum priuilegiatorum creditores, etiam quantumlibet priuilegiatos, aut quocumque alio colore, & titulo etiam in corpore iuris clauso, seu occasione vel causa etiam quantumuis iusta, rationabili, & priuilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessariò exprimenda foret, aut quod de voluntate nostra huiusmodi, ac alijs superius expressis, seu relatis nihil vllibi appareret, seù aliter probari posset, notari, impugnari, inualidari, retractari, in ius, vel controuersiam reuocari, aut ad terminos iuris reduci, vel aduersus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos iuris, aut aliud quodcumque iuris, gratiæ, vel iustitiæ remedium impetrari, seu etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concedi, aut sic impetrato, vel concesso quempiam vti, seu se iuuare in iudicio, vel extra posse, neque ipsas præsentes sub quibusuis similium, vel dissimilium gratiarum reuocationibus, suspen., limitationibus, aut alijs contrarijs dispositionibus pro tempore quomodolibet faciendis comprehendi sed semper ab illis exceptas; perpetuòque validas, & firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac per omnes, & singulos ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum inuiolabiliter obseruari.

Clausula sublata.

§. 10. Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, ac Camerarium, & Thesaurarium Cameræ, necnon Præsidentes, & Clericos Cameræ nostræ Apostolicæ in quauis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicañ, & interpretañ facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, irritumque, & inane quidquid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorum derogatio.

§. 11. Non obstan. quatenus opus sit nostra de iure quæsito non tollen., alijsque Cancellariæ Apostolicæ regulis, necnon quibusuis constitutionibus, & ordinationibus etiam Apostolicis, ac iuramento vel alia quauis firmitate roboratis statutis, vsibus, stylis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, necnon literis tacitarum testandi, aliàsque de rebus, & bonis disponendi per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac etiam Nos quibusuis personis etiam S. R. E. Cardinalibus, sub quibuscumque ten., & formis, ac quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam in remunerationem laborum, & damnorum passorum, ac ratione officiorum, & dignitatum, necnon ex titulo, & causa merè onerosis, & aliàs cum quibusuis efficacioribus clausulis, & decretis, priuilegijs quoque indultis, alijsque literis Apostolicis in contrarium, vt permittitur, & alias quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis: Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro sufficienti eorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, tenores huiusmodi specifice, & sigillatim expressi, & inserti forent, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ad verbum insertis habentes, ad effectum omnium, & singulorum præmissorum, specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Huius Const. publicatio, & effectus.

§. 12. Vt autem præsentium literarum notitia ad omnes deueniat, volumus, quod illæ, siue earum exempla ad valuas Basilicarum Sancti Ioannis Lateranen., ac Principis Apostolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ affixæ seu affixa omnes ita arctent, & afficiant perinde, ac si vnicuique personaliter intimatæ, vel intimata fuissent.

Transumptis fides.

§. 13. Quodque earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. Romæ die 5. Aprilis.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 5. Aprilis 1628. Pontificatus Nostri Anno V.

Publicatio.

Anno à Natiuitate Domini Nostri Iesu Christi Millesimo sexcentesimo vigesimo octauo, Indictione vndecima, die vero decima mensis Iunij, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Vrbani Diuina prouidentia Papæ Octaui. Anno eius Quinto, supradictæ literæ Apostolicæ, seu Constitutiones affixæ, & publicatæ fuerunt ad valuas Basilicarum S. Ioannis Lateranen., & Principis Apostolorum de Vrbe in Acie Campi Floræ, dimissis ibidem præsentibus literis per aliquantulum temporis spatium affixis, & deinde amotis; postea earumdem exempla etiam impressa, & affixa, vt moris est, per nos Franciscum Pignocatum, & Camillum Fundatum Sanctiss. D. N. Papæ Cursores.

Brandemartes Latinus pro D. Mag. DD. Cursorum.

LXXXI.

De electione Priorum Prouincialium, ac celebratione Capitulorum Prouincialium, necnon de modo regendi, & gubernandi Prouincias Fratrum Discalceatorum Ordinis Eremitarum Sancti Augustini Congregationis Italiæ.

Vide de his Fratribus notata ad Const. 63 Clemen. VIII. sup. t. 3 pag. 65. Et ad Const. 3. Greg. XV. Pastorales hoc sup. pag. 278. vbi annotaui.

Editio A. D. 1628.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Alias ab hoc Pont. diuisa fuit Congregatio in quatuor Prouincias de personis quæ erant Prouinciales sup. Const. 18. Ad Vber ex. p. 78.

ALias pro parte dilecti filij Basilij à Sanctissima Trinitate Vicarij generalis Congregationis Fratrum Ordinis Eremitarum Sancti Augustini Discalceatorum nuncupatorum Italiæ Nobis exposito, quod Congregatio ipsa quamplures domus regulares per vniuersam Italiam habeat, ita vt solus per seipsum commodè eas regere, & gubernare, nequiret, proindeque earumdem domorum vtilitati maxime consultum iri existimabat, si eadem Congregatio in Prouincias, vt infra diuideretur. Nos supplicationibus eiusdem Basilij Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Congregationem prædictam in quatuor Prouincias videlicet Romanam, Neapolitanam, Ianuen., & Siciliæ Apostolica auctoritate perpetuò diuisimus, & separauimus, necnon pro ea prima vice vsque ad proxime futuri Capituli generalis eiusdem Congregationis celebrationem tantum, & non vltra in Romanæ Victorium ab Epiphania, in Neapolitanæ Simeonem à Cruce; in Ianuen Valerianum a S. Augustino; ac in Siciliæ Prouinciarum huiusmodi Prouinciales Ioannem Baptistam a S. Francisco de Paula Ordinis, & Congregationis huiusmodi professores dilectos filios sub vno ipsius Congregationis Vicario generali, ac cum priuilegijs, gratijs, indultis, facultatibus, iurisdictione, & auctoritate sub certis modo, & forma tunc expressis dicta auctoritate creauimus, constituimus, & deputauimus, & alias prout in nostris desuper in simili forma Breuis expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis habere volumus, plenius continetur.

§. 2. Cum autem, nulla in literis nostris prædictis de modo nouos Priores Prouinciales eligendi, Capitula prouincialia celebrandi, Prouinciasque ipsas regendi, & gubernandi in literis nostris prædictis, minimeque in eorumdem Fratrum constitutionibus ab hac Sancta Sede confirmatis mentio fiat, Capitulum vero generale eorumdem Fratrum in domo regulari eiusdem Congregationis Ciuitatis Neapolitañ Dominica quarta post proximum festum Paschatis Resurrectionis celebrañ sit.

Idem Pont. dictum modum de eis operatur.

§ 3. Nos felici eiusdem Congregationis, illiusque Fratrum regimini, atque gubernio, quantum cum Domino possumus, consu-

consulere, eosdemque Fratres specialibus fauoribus, & gratijs prosequi volentes, eorumque singulares personas e quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis, à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequeñ, harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati. Quod omnes ipsius Congregationis Vocales pro hac vice dumtaxat in Capitulo generali prædicto Priorem generalē, & alios officiales generales, sicut hactenus in eadem Congregatione vsq; in præsentem diem heri consueuit tam constitutionum, eiusdem Congregationis quam declarationum, siue decretorum, e præteritis Capitulis generalibus emanatorum vigore eligere libere, & licet possint, Apostolica auctoritate tenore præsentium licentiam concedimus, & impartimur, ita tamen, vt congregatis in vnum pro celebratione ipsius Capituli generalis Vocalibus prædictis antequam ad quamlibet electione deueniatur, per viam cōstitutionum proponatur, discutiatur, & terminetur modus expediens, & opportunus, qui de cætero in Capitulorum generalium, & Prouincialium celebratione, Prioris generalis, & Prouincialium electione seruari omnino debeat, quas quidem constitutiones ad Nos, & hanc Sanctam Sedem deindè transmitti volumus, vt quid circa illarum confirmationem statueñ fuerit, matura consultatione adhibita, deliberare valeamus.

§. 4. Præterea vt stante temporis huiusmodi angustia Capitulum generale prædictum ad Dei laudem, ipsiusq. Congregationis vtilitatem feliciùs celebretur, quod electis in dicto Capitulo generali prædictæ Congregationis Officialibus generalibus, ipsiusque Capituli generalis, quod in ijs, quę ad Capitula particularia quomodolibet pertinuerint, nullatenus se ingerat, totali celebratione absoluta, vocales vniuscuiusque Prouinciæ nouiter electi, ac etiam ij, quorum officia tunc temporis cessauerint, immediatè in eadem domo regulari, & pro hac vice dumtaxat seorsim, & separatim ab alijs se congregare, suaq. Capitula prouincialia celebrare, Præsidentes, Definitores Prouinciæ, Prouinciales, Priores, aliosq. Officiales solitos eligere libere similiter, & licitè possint, & valeant, itant vocales vnius Prouinciæ in Officialium quorumcumq. alterius Prouinciæ electione nullatenus interueniant, nec votum ferant, seu alias se immisceant, auctoritate, & tenore prædictis facultatem impartimur.

§. 5. Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosq. plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus ad quos quomodolibet spectat, & spectabit in futurum, inuiolabiliter obseruari, & adimpleri debere.

§. 6. Sicq. & non aliter per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, Ordinis, & Congregationis huiusmodi, etiam iuramento, cōfirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoq. indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis eorum teñ præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque.

§. 8. Volumus autem quod præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die viij. Aprilis 1628 Pontificatus Nostri Anno Quinto.

LXXXII. Indictio vniuersalis Iubilei ad agendas gratias, & diuinam opem in imminentibus Ecclesiæ necessitatibus implorandam.

Vide quæ in tom ad Const. 1. Pauli V. & sup. tit 3 p. 127 Et secto vod anno sequente v. ad arsbus aru arum ingruentibus morbis, & pernicitus ad erptaabus imminentibus pro, ac inter Principes a Deo facilius impetranda, aliam concessit Indulgentiam Plenariam videlicet, vt in Const. sequenti.

VRBANVS PAPA VIII.

Vniuersis Christifidelibus præsentes literas inspecturis salutem, & Apostolicam benedictionem.

QVod ab initio Pontificatus nostri precibus, & votis experimus, Pater misericordiarum Deus, animi nostri pios affectus respiciens, orthodoxæ Fidei hostes non solùm repressit, sed eorum vires attriuit adeò, vt in portu tranquillitatis conquiescere posse videremur, Inimicus tamen humani generis, qui in agro dominico solitus est superseminare zizania, satagit auram vertere in procellam, & interturbare tam felices progressus nititur. Quamobrem præterita beneficia ab Altissimo obtenta requirunt, vt maiores, quas possumus, gratias ei agamus, & grati animi significationem publicam exhibeamus, & insuper diuinæ Maiestatis suæ thronum adeuntes, pro Sanctæ Ecclesiæ hostium conuersione, eiusdemque Ecclesiæ exaltatione, & inter Principes Catholicos pace summopere deprecemur; peccata igitur, quæ obicem gratiæ Dei interponunt, ieiunio, fletu, orationibus, & eleemosynis redimamus, vt qui sperantes in se infirmari non patitur, vberius magnificet nobiscum facere misericordiam, & conuertamur ad illum in toto corde nostro. Hoc autem vt fructuosiùs, & maiori cum spiritus ardore peragatur, ex veteri Ecclesiæ Romanæ omnium Matris, & Magistræ more, in præsentibus necessitatibus, eiusdem Ecclesiæ thesauros, quorum dispensatores a Domino constituti sumus, proferre, & largissimè erogare decreuimus.

§. 1. Itaque ex parte Omnipotentis Dei Patris, & Filij, & Spiritus Sancti, omnes, & singulos vtriusque sexus Christifideles, tam in Alma Vrbe nostra, quam alibi vbicumque locorum constitutos Apostolica auctoritate paternè, enixeque requirimus, monemus, & in Domino adhortamur ad infrascripta deuotè peragendum, & adimplendum, ac ad Deum Saluatorem nostrum orandum, vt per viscera misericordiæ suæ fidem Catholicam protegere, ab hostium conatibus, & insidijs defendere, hæresim extirpare, Principibus Christianis pacem, & veram concordiam donare, ac præcipuè præsentibus Ecclesiæ necessitatibus subuenire dignetur. Nos enim de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius auctoritate confisi, ex illa ligandi, atque soluendi potestate, quam Nobis Dominus, meritis minimè suffragantibus, contulit, Vniuersis, & singulis Christifidelibus in Alma Vrbe præfata degentibus, qui solemni processioni, quam à Basilica Principis Apostolorum in Vaticano ad Ecclesiam Archihospitalis nostri Sancti Spiritus in Saxia nuncupati de Vrbe Feria Quarta proxima Hebdomadæ Passionis, vna cum Venerabilibus fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, Christianorumque Regum, & Principum apud Nos, & Apostolicam Sedem Oratoribus, omnibusq. Prælatis, & Proceribus, vniuersoque Clero, & Populo agemus, interfuerint, aut qui prædicta, vel illam sequenti Hebdomada eandem Basilicam, & Ecclesiam saltem semel visitauerint, ibiq. deuotè, vt supra, Deum orauerint, ac Feria Quarta, & Sexta, ac Sabbato eiusdem, vel sequentis Hebdomadæ ieiunauerint, & peccata sua confessi fuerint, atque in primo die Dominico, vel secundo, seu saltem alio dictarum Hebdomadarum die Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum reuerenter sumpserint, & eleemosynas ad libitum, prout caritas singulis suggesserit, fecerint.

§. 2. Cæteris verò omnibus, & singulis fidelibus extra Vrbem existentibus in quibusuis Ciuitatibus, Terris, & locis, qui processionis ab Ordinarijs locorum, vel eorum Vicarijs, seu Officialibus, vel de eorum mandato, & ipsis deficientibus, per eos, qui ibi curam animarum exercent, prima, vel secunda Hebdomada, postquam ad eorum notitiam hę nostrę literę deuenerint, indicendę, & agendæ interfuerint, vel Ecclesiam, seu Ecclesias per eosdem designandas, saltem semel visitauerint, ibiq. vt supra Deum orauerint, ac Feria Quarta, Sexta, & Sabbato alterius ex duabus Hebdomadis, ab eisdem deputandis, ieiunauerint, pariterq. peccata sua confessi, ac Sanctissima Communione refecti fuerint, & eleemosynas similiter pro arbitrio suo fecerint, plenissimam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem, sicut in anno Iubilei visitantibus certas Ecclesias intra, & extra Vrbem concedi consueuit, tenore præsentium concedimus, & elargimur.

§. 3. Nauigantes verò, aut iter agentes, vt cum primum ad sua sese domicilia receperint, suprascriptis omnibus peractis, vt supra, eamdem Indulgentiam consequi possint, & valeant.

§. 4. Regularibus autem personis vtriusque sexus, in claustris perpetuò degentibus, necnon alijs quibuscumque tam laicis, quam Religiosis secularibus, seu regularibus in carcere, aut in captiuitate existentibus, vel aliqua corporis infirmitate, seu alio quocumque impedimento detentis, qui supra expressa, vel eorum aliqua præstare nequiuerint, vt confessarius, quem vt infra elegerint, prædicta omnia, & singula, vel eorum aliqua in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare possit, eaque iniungere, quæ ipsi pœnitentes efficere poterunt, pariter concedimus, & indulgemus.

§. 5. Cupientes autem omnes Christifideles participes fieri huius pretiosissimi thesauri, Vniuersis, & singulis vtriusque sexus tam laicis, quam ecclesiasticis secularibus, & regularibus cuiusuis Ordinis, Congregationis, & Instituti licentiam concedimus, & facultatem damus, vt sibi ad hunc effectum eligere possint quemcumque Presbyterum Confessarium, tam secularem, quam cuiusuis Ordinis regularem, ex approbatis a locorum Ordinarijs, qui eos ab omnibus excommunicationis, suspensionis, & alijs ecclesiasticis sententijs, & censuris à iure, vel ab homine quauis causa latis, seu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus criminibus, & delictis quantumuis grauibus, & enormibus, etiam locorum Ordinarijs, siue Nobis, & Sedi Apostolicę, etiam in literis die Cœnæ Domini legi solitis contentis, & alias per quascumque Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum Constitutiones quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodocumque reseruatis in foro conscientiæ, & hac vice tantùm absoluere, & liberare valeant.

§. 6. Et insuper vota quæcumque (Religionis, & Castitatis exceptis) in alia pia, & salutaria opera commutare, iniuncta tamen eis, & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus pœnitentia salutari, alijsq. eiusdem Confessarij arbitrio iniungendis.

§. 7. Quapropter tenore præsentium in virtute sanctæ obedientiæ districtè præcipimus, atque mandamus omnibus, & quibuscumque venerabilibus fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & alijs Ecclesiarum Prælatis, ac quibuscumq. Ordinarijs locorum, eorumq. Vicarijs, & Officialibus, vel ijs deficientibus illis,

qui

qui curam animarum exercent, vt cum præsentium literarum transumpta, aut exempla, etiam impressa acceperint, illa statim absque vlla mora, retardatione, vel impedimento per suas Ecclesias, & Diœc. Prouincias, Ciuitates, Oppida, Terras, & loca publicent, & publicari faciant, & Cleris, et Populis sibi subiectis solemnes processiones, & supplicationes indicent, & celebrent, Ecclesiamq. seu Ecclesias visitandas designent.

Declarat istos Conf. quoad absolutionem, & dispensationes.

§. 8. Non intendimus autem per præsentes super aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quoquo modo contracta dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientiæ; Neque etiam iis, qui à Nobis & Apostolica Sede, vel ab aliquo Prælato, seu Iudice Ecclesiastico excommunicati, suspensi, interdicti, seu alias in sententias, & censuras incidisse declarati, vel publice denunciati fuerint, nisi infra tempus celebrationis huiusmodi Iubilei satisfecerint, aut cum partibus concordauerint, vllo modo suffragari posse, aut debere.

Contrariorum tollit.

§ 9. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, præsertim quibus facultas absoluendi in certis tunc expressis casibus ita Romano Pontifici pro tempore existenti reseruatur, vt nec etiam similes, vel dissimiles Iubilei, Indulgentiarũ, ac facultatum huiusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant, necnon regula nostra de non concedendis Indulgentijs ad instar, ac quorumcumque Ordinum, & Congregationum, siue Institutorum regularium iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quauis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, Indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordinibus, & Congregationibus, atque Institutis quomodolibet concessis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & indiuidua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, aut expressio habenda, vel quæuis alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ad formam eorum traditam pro seruata habentes, hac vice specialiter, & nominatim, & expresse ad effectu præsentium derogamus, cæterisq. contrarijs quibuscũque.

Transumptis fidem adhibet.

§ 10. Vt autem præsentes nostræ, quæ ad singula loca deferri non possunt, ad omnium notitiam facilius deueniant, volumus vt earumdem præsentium transumptis, vel exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis vbique locorum, & gentium eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis literis, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 5. die 8. Aprilis.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 8. Aprilis 1628. Pontificatus Nostri Anno V.

Sequitur Concessio Indulgentiæ Plenariæ, pro ijsdem necessitatibus vt supra in præcedentibus, auertendis.

VRBANVS PAPA VIII.

Edita A. D. 1629

Vniuersis Christifidelibus præsentes Literas inspecturis salutem, & Apostolicam benedictionem.

Recordatus, & confidentes in orationibus, & hortatur populũ ad illam assequendam.

VOtis, & precibus pro Sanctæ Ecclesiæ hostium conuersione, eiusdemq. Ecclesiæ exaltatione, & inter Principes Catholicos pace impetranda a Domino, in superiori anni quadragesimali ieiunio enixe precati sumus. Nunc autem periculosius aduersitatibus imminentibus, & validioribus armorum ingruentibus motibus, ad immensam eius misericordiam, publicis etiam precibus indictis, denuò confugiendum esse duximus, sperantes fore, vt exaudiat preces nostras multiplicatis intercessionibus, is qui dixit, Conuertimini ad me, & ego conuertar ad eos. Quapropter reuertamur ad ipsum, & hoc præsertim acceptabili tempore scindamus corda nostra, & proijciamus a nobis præuaricationes nostras, in quibus præuaricati sumus, humiliemus illi animas nostras in ieiunijs, orationibus, eleemosynis, alijsq. pijs operibus, vt coniunctis pœnitentium suffragijs, dirigantur preces nostræ, sicut incensum in conspectu suo. & quæ ab ineffabili eius clementia petimus, tandem consequamur. Hoc autem, vt fructuosiũ, & maiori cum spiritus ardore peragatur, ex veteri Ecclesiæ Romanæ omnium Matris, & Magistræ more, in præsentibus necessitatibus eiusdem Ecclesiæ thesauros, quorum dispensatores a Domino constituti sumus, proferre, & erogare decreuimus. Itaque ex parte Omnipotentis Dei Patris, & Filij, & Spiritus Sancti, omnes, & singulos vtriusque sexus Christifideles tam in Alma Vrbe nostra, quam alibi vbicumque locorum constitutos Apostolica auctoritate paterne requirimus, monemus, & in Domino adhortamur ad infrascripta deuote peragendum, & adimplendum, ac ad Deum Saluatorem nostrum orandum, vt per viscera misericordiæ suæ fidem Catholicam protegere, ab hostium conatibus, & insidijs defendere, hæresim extirpare, Principibus Christianis pacem, & veram concordiam donare, ac præcipuè præsentibus Ecclesiæ necessitatibus subuenire dignetur.

Concessio Indulgentiæ plenariæ ieiunantibus, visitantibus, & orantibus.

§. 1. Nos enim de Omnipotentis Dei misericordia, et Beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius auctoritate confisi, vniuersis, & singulis Christifidelibus in Alma Vrbe prædicta degentibus, qui in vna ex tribus hebdomadis post præsentium publicationem immediate sequentibus, cæteris vero omnibus, & singulis fidelibus extra eamdem Vrbem existentibus, qui prima, vel secunda hebdomada postquam ad eorum notitiam hæ nostræ literæ peruenerint (maioris tamen, & Octauæ Paschatis Resurrectionis hebdomadis exceptis) quarta, & sexta ferijs, necnon sabbato ieiunauerint, & quatenus ieiunare non possint, alia pietatis opera arbitrio infrascripti Confessarij fecerint, ac in vno ex diebus huiusmodi, vel sequenti Dominica vere pœnitentes, & confessi Sanctiss. Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, & vt præfertur, orauerint, eleemosinamq. arbitrio suo fecerint, necnon processioni à dilecto filio nostro in Vrbe prædicta Vicario in spiritualibus generali in ead. Vrbe in Ecclesia, seu Ecclesijs designandis; extra illam vero ab Ordinarijs locorum, vel eorum Vicarijs, seu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipsis deficientibus, per eos, qui ibi curam animarum exercent, in vna ex dictis hebdomadis, respectiue indicendæ, & in vnaquaque Cathedrali, seu Collegiata, aut his non extantibus, Parochiali, vel Matrice Ecclesia viciniore agendæ, in qua Litaniæ cum solitis precibus, & orationibus, addita tamen oratione; Deus refugium, &c. decantandæ erunt, interfuerint, seu vnam ex dictis Ecclesijs visitauerint, & ibi, vt præfertur, orauerint, Plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino, pro hac vice dumtaxat, concedimus.

Extensio ad infirmos, etc. ac ad sanctimoniales, & alios sub certis modo, & forma.

§ 2. Infirmis verò, nauigantibus, iter agentibus, in carcere, seu seruitute, aut alio quocumque legitimo impedimento detentis, qui Processioni huiusmodi interesse, aut dictam Ecclesiam visitare nequiuerint, si alia pietatis opera sibi à Confessario ex approbatis ab Ordinario iniungenda, adimpleuerint, ac vere pœnitentes, & confessi, ac sacra Communione refecti, vt præfertur orauerint; regularibus quoque personis vtriusque sexus, qui Processioni, quoad Moniales, videlicet, in suis Monasterijs, quo verò ad alios regulares ad Cathedralem, seu in eius defectum Collegiatam, aut aliam Ecclesiam maiorem loci respectiue faciendæ interfuerint, ibiq. similiter verè pœnitentes, & confessi, ac sacra Communione refecti, vt præfertur, orauerint, aliaq. præmissa adimpleuerint, vt eamdem Indulgentiam consequantur, etiam concedimus, & indulgemus.

Facultas pro secularibus tam laicis quam Ecclesiasticis eligendi Confessarium approbatum vt eos absoluant, non tamen in Bulla Cœnæ Domini reseruatis, nec dispensandi, habilitandi, &c.

§ 3. Ac eisdem Christifidelibus tam laicis, quam Ecclesiasticis sæcularibus licentiam concedimus, & facultatem damus, vt sibi ad hunc effectum eligere possint quemcumque Presbyterum Confessarium tam sæcularem, quam cuiusuis Ordinis regularem ex approbatis à locorum Ordinarijs, qui eos ab excommunicationis, suspensionis, & alijs Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis, a iure, vel ab homine quauis causa, non tamen iudicialiter, latis, seu inflictis, ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis quantumuis grauibus, & enormibus, etiam locorum Ordinarijs, siue Nobis, & Sedi Apostolicæ reseruatis, non tamen in Bulla die Cœnæ Domini legi solita, contentis, in foro conscientiæ, & hac vice tantum iniuncta tamen eis, & eorum cuilibet propter præmissa, pœnitentia salutari, & alijs eiusdem Confessarij arbitrio iniungendis, absoluere, & liberare valeat, citrà tamen facultatem dispensandi super aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, seu inhabilitate, quoquomodo contracta, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientiæ.

Publicatio huius Bullæ facienda ab Ordinarijs locorum.

§. 4. Idcirco tenore præsentium in virtute sanctæ obedientiæ districtè præcipimus, atque mandamus omnibus, & quibuscumque Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & alijs Ecclesiarum Prælatis, ac quibuscunque Ordinarijs locorum, eorumq. Vicarijs, & Officialibus, vel ijs deficientibus, illis qui curam animarum exercent, vt cum præsentium literarum transumpta, aut exempla etiam impressa acceperint, illa statim absque vlla mora, retardatione, vel impedimento per suas Ecclesias, & Diœc. Prouincias, Ciuitates, Oppida, Terras, & loca publicent, & publicari faciant, Clerisq. & Populis sibi subiectis priuatas processiones, & supplicationes, vt præfertur, celebrandas indicant.

Contrariorum derogatio, & exemplorum fides.

§ 5. In contrarium facien. non obstan. quibuscumque. Vt autem præsentes nostræ, quæ ad singula loca deferri non possint, ad omnium notitiam facilius deueniant, volumus, vt earumdem præsentium transumptis, vel exemplis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, vbiq. locorũ, & gentiũ eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis literis, si forent exhibitæ, vel ostẽsæ.

Dat. A. P. 6. die 8. Aprilis.

Datum Romę apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 1. Martij 1629. Pontificatus Nostri Anno VI.

LXXXIII.

Erectio vnius Cathedræ Eloquentiæ, siue Rethoricæ in publico Vrbis Gymnasio, pro vno ipsius Rethoricæ Lectore, & professore, cum annuæ prouisionis assignatione, necnon priuilegiorum, & Indultorum quibus alij dicti Gymnasij Cathedratici gaudent, cõmunicatione; Eiusdemq. concessio Augustino Mascardo.

Studium generale in Vrbe cum priuilegijs pro Doctoribus, & Scholaribus erexit Bonif. Octauus in const. 9. In suprema tom. 1. pag. 160. Cui confirm. Leon. X. Const. 4. Dum suauissimos, d. tom. 1. pag. 404.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1628.

Proœmium.

MIlitantis Ecclesiæ regimini ab eo, è quo omnis sapientia est, & cum quo illa semper fuit, & est ante æuum, nullo licet meritorum suffragio præpositi, & attente considerantes, inter cæteras liberales doctrinas, & disciplinas, quibus Iuuentus in publico Almæ Vrbis nostræ Gymnasio instruitur, & eruditur, vt hominis decus est ingenium, sic ingenij lumen esse eloquentiam, quodque Rhethorica docet, & iusta persuadere, & horum contraria fugere, operæ pretium. Nos facturos existimauimus, si in eodem

Gymna-

Gymnasio vna Eloquentiæ, siue Rhetoricæ Cathedræ prouisionis nostræ ministerio erigatur, & instituatur, eiq. sic erectæ, & institutæ, de tali persona prouideatur, cuius insignis doctrina, & eruditio non modo industria, studio, labore, & diligentia, verum etiam singulari in Deum pietate comprobetur.

§. 1. Motu itaque proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, vnam in præfato Gymnasio Eloquentiæ, siue Rhetoricæ Cathedram pro vno ipsius Eloquentiæ, siue Rhetoricæ Lectore, & professore cum omnibus, & singulis priuilegijs, & indultis, etiam speciali nota, & expressione dignis, & aliarum scientiarum, siue disciplinarum in dicto Gymnasio Cathedratici professores de iure, vsu, statuto, consuetudine, aut ex concessione Apostolica, vel aliàs quomodolibet vtuntur, potiuntur, & gaudent, ac vti potiri, & gaudere possūt, & poterunt quomodolibet in futurū.

§. 2. Necnon prouisione annua scutorum quingentorum monetæ ex ea octingentorum scutorum similium, quam venerabilis Frater Iulius Archiepiscopus Thessalonicen. vti Iuris ciuilis in eodem Gymnasio olim professor, & Iubilatus ex concessione Apostolica percipit, postquam tamen per obitum ipsius Iulij Archiepiscopi, seu aliàs eius persona quomodolibet cessauerit, desumenda, & persoluenda, Apostolica auctoritate tenore præsentium erigimus, & instituimus.

§ 3. Insuper dilecti filij Augustini Mascardi Clerici Lunen. Sarzanen. Cubicularij, ac familiaris continui commensalis nostri eximiæ doctrinæ, & spectatæ multarum literarum scientiæ, atque eruditionis, aliarumq. insignium virtutum, syncerae erga Nos, & hanc sanctam Sedem fidei, & deuotioni coniunctarum rationem habentes, Motu, scientia, & deliberatione similibus, Cathedram Eloquentiæ, siue Rhetoricæ per nos, vt præfertur, erectam, & institutam, siue onus scientiam huiusmodi in dicto Gymnasio publice legendi, docendi, & profitendi eidem Augustino, quoad vixerit, cum omnibus, & singulis honoribus, oneribus, priuilegijs, gratijs, indultis, ac prouisione annua quingentorum scutorum huiusmodi, illi modo, & forma præmissis persoluenda, auctoritate, & tenore præfatis concedimus, assignamus, & demandamus, eumque Eloquentiæ, siue Rhetoricæ in d. Gymnasio professorem quoad vixerit cum honoribus, oneribus, & prouisione præfatis facimus, constituimus, & deputamus.

§. 4. Mandantes propterea omnibus, & singulis, ad quos spectat, in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub indignationis, alijsque arbitrij nostri poenis, vt eumdem Augustinum ad Cathedram Eloquentiæ, siue Rhetoricæ præfatam, onusque scientiam huiusmodi profitendi, illiusq. liberum exercitium iuxta ten. præsentium recipiant, & admittant, eiq. de prouisione annua quingentorum scutorum huiusmodi postquam illa octingentorum scutorum similium cessauerit, vt præfertur, suis congruis temporibus respondeant, ac responderi curent, & faciant realiter, & cum effectu.

§. 5. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Gymnasij, & Vrbis prædictorum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ceterisq. contrarijs quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 8. Aprilis 1628. Pontificatus nostri anno quinto.

LXXXIV. Reuocatio Ordinationis factæ in Capitulo Fratrum Ioannis Dei, qua concedebatur cuilibet Sacerdoti dictæ Religionis, vt duas Missas singulis hebdomadis celebrare, & de earum eleemosynis ad sui libitum disponere posset. Ac prohibitio, ne Fratres Sacerdotes d. Religionis audeant exercere officia, & dignitates, quæ in eadem exerceri solent. Cum declaratione quæ sint Officia, & dignitates huiusmodi, ac inflictione poenarum contrafacientibus.

De ista Religione eiusq. materijs, vide quæ tibi indicaui ad const. 100. Paul V. sup. tom. 3. pag. 258. necnon ad constit. S. D. N. Sacrosanctum, 18. pag. 35.

Edita A. D. 1628.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Circumspecta Romani Pontificis prouidentia, ea interdum, quæ in personarum Regularium Capitulis sancita sunt, ipsa subinde, rerum experientia suadente, præsertim cum felici personarum sub suaui religionis iugo Altissimo famulantium statui, regularisq. obseruantiæ incremento opportunè consulitur, atque inconuenientibus obuiam itur, alterat, immutat, in hisq. sollicitudinis, & prouidentiæ suæ studium fauorabiliter interponit, prout conspicit in Domino salubriter expedire.

§. 1. Cum itaque (sicut accepimus) in quodam Capitulo Fratrum Congregationis Ioannis Dei, sub regula S. Augustini, ordinatum fuerit, vt quilibet eiusdem Congregationis Sacerdos duas Missas ad sui libitū singulis hebdomadis celebrare, eleemosynamq. sibi propterea datam percipere, & de ea in suos vsus disponere valeret; ordinatio autem prædicta non parum eidem Congregationi obesse dignoscatur.

§. 2. Nos prospero, feliciq́ue ipsius Congregationis regimini, quantum cum Domino possumus consulere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, Ordinationem prædictam, ac prout illam concernerent, omnia, & singula in scripturis desuper confectis contenta, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò reuocamus, cassamus, abrogamus, & annullamus, viribusq. & effectu prorsus euacuamus.

§. 3. Insuper volumus, ac auctoritate, & tenore prædictis statuimus, quod eiusdem Congregationis Sacerdotes Prælaturas in dicta Congregatione nullo modo obtinere possint.

§. 4. Et illi duo pro qualibet regulari domo ex fratribus dictæ Congregationis, qui pro Sacramentorum Ecclesiasticorum administratione ad sacros etiam presbyteratus Ordines vigore literarum fel. rec. Pauli Papæ Quinti prædecessoris nostri desuper emanatarum promouendi sunt, ad eosdem Ordines de cetero promoueri nullatenus valeant, nisi prius decem annos professionis in eadem Congregatione peregerint, & ab Examinatoribus Synodalibus, nō solum ad Ordines prædictos, verum etiam ad sacras confessiones audiendas examinati, & idonei reperti fuerint, & necessarias super hoc patentes literas ab eisdem Examinatoribus obtinuerint.

§. 5. Ac demum, quòd nullus de cetero ad sacros Ordines in dicta Congregatione promoueatur nisi pro necessitate administrandi Sacramenta Ecclesiastica infirmis, & religiosis, ac de Confratris Maioris, & Definitorum dictæ Congregationis consensu ad prædictum effectum dumtaxat præstando.

§ 6. Decernentes, præsentes literas, ac omnia, & singula in eis contenta, valida, & firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, quos illa concernunt, inuiolabiliter obseruari.

§. 7. Sicq per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 8. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Congregationis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque indultis, & literis Apostolicis eidē Congregationi, illiusque Superioribus, & Fratribus, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet cōcessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrarijs quibuscumque.

§. 9. Volumus autem quod præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides vbique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 18. Aprilis 1628. Pontificatus nostri Anno quinto.

Sequitur declaratio quæ nominibus officiorum, & dignitatum intelligenda sint, ac poenarum inflictio eligentibus ac electis contra formam huius constitutionis.

VRBANVS PAPA VIII.

Edita A. D. 1628.

Ad perpetuam rei memoriam.

§ 1. Alias felicis record. Paulo Papæ V. prædecessori nostro pro parte tunc existentis Vicarij Generalis, & Confratrum Congregationis Ioannis Dei exposito, quòd omnes Domus Regulares Congregationis prædictæ magna incommoda, & damnum patiebantur ex eo, quòd quadam Constitutione piæ memoriæ Clementis Papæ VIII etiam prædecessoris nostri sub datum die 9. Septembr. 1596. Pontificatus sui anno quinto, inter alia Confratribus dictæ Congregationis ascēsus ad sacros Ordines interdictus erat; siquidem Presbyteros seculares, qui pauperum in domibus prædictis exceptorum confessiones audirent, & Sacramenta ministrarent, & agonizantium animas omnipotenti Deo cōmendarent, habere valde dispendiosum, &, quod deterius erat, dicti Presbyteri seculares post celebratum ab eis Sacrosanctum Missæ sacrificium a prædictis Domibus Regularibus pro maiori parte diei, & tota nocte aberant in maximum animarum dictorum pauperum præiudicium: Idem Paulus prædecessor eorum hac in parte supplicationibus inclinatus, Quòd in qualibet domo dictæ Congregationis vnus Confrater dumtaxat arbitrio tunc, & pro tēporibus existentis eiusdem Congregationis apud Sedem Apostolicam Protectoris ad omnes etiam sacros, & presbyteratus Ordines promoueri posset, sub certis modo, & forma tunc expressis concessit, & indulsit.

§. 2. Vtq. sic promoti nullum Officium, munus, aut administrationem in dicta Congregatione gerere, vel exercere valerēt, sed Missis celebrandis, & Sacramentis ministrandis tantummodo vacare deberent, statuit.

§. 3. Subinde vero Nos prospero, feliciq. dictæ Congregationis regimini, quantum cum Domino possumus, consulere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, inter alia voluimus, ac etiam statuimus, quòd eiusdem Congregationis Sacerdotes Prælaturas in ipsa Congregatione nullo modo obtinere possent, & aliàs, prout in dictis Pauli prædecessoris, ac nostris in simili forma Breuis expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro sufficienter expressis haberi volumus, plenius continetur.

§. 4. Cum autem, sicut accepimus, nonnulli dictæ Congregationis Superiores, & Sacerdotes prædictas literas contra verum illarum sensum, & dispositionem interpretari non verentes Cōfratris Maioris, Procuratoris generalis, Consiliarij, Prouincialis,

Vicarij generalis, Prioris, ac Secretarij generalis dignitates, & officia dictæ Congregationis, si ad ea assumantur, absque vllo conscientiæ scrupulo se recipere, & obtinere posse prætendant.

§.5. Nos in præmissis opportune declarationis ministerio, quãtum cum Domino possumus, prouidere volentes, de Venerabilium fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotijs Regularium præpositorum consilio, motu, scientia, & deliberatione similibus, Confratres Sacerdotes Congregationis huiusmodi ex forma literarum prædictarum ad prænominatas dignitates, & officia obtinenda inhabiles esse, Apostolica auctoritate, tenore præsentium, decernimus, & declaramus.

§.6. Necnon eisdem Confratribus Sacerdotibus, earumdem tenore præsentium, interdicimus, & prohibemus, ne ad dignitates, & officia huiusmodi patiantur se eligi, vel assumi, aut in eis se immiscere quoquomodo. Superioribus verò ne illorum quemquam eligere, vel assumere audeant, seu præsumant, alioquin Superiores sic eligentes, vel assumentes omnibus officijs, & dignitatibus obtentis, voceq. actiua, & passiua eo ipso priuati censeantur. Confratres vero Sacerdotes huiusmodi, vt proponitur, electi, vel assumpti a suorum Ordinum executione perpetuo suspensi remaneant.

§.7. Decernentes, sic, & non aliter in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.8. Non obstantibus omnibus illis, quæ in dictis literis concessa sunt non obstare, ceterisq. contrarijs quibuscumque.

§.9. Volumus autem, quod præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadẽ prorsus fides adhibeatur, quæ præsentib. adhiberetur, si forẽt exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. Romæ apud Sanctã Mariam Maiorem sub annulo Piscatoris die 17. Iunij 1628 Pontificatus Nostri Anno quinto.

LXXXV. De electione Præfecti Generalis, Consultorum, & Arbitri Congregationis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis.

Huius Congregationis materiam lege ad const. 25. Sixti V. Ex omnibus. sup. tom. 2. pag. 395. Et etiam huius Pon. const. 10. Sacrosancti. sup. pag. 23.

Edita A. D. 1628

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmanus Pontifex è sublimi militantis Ecclesiæ specula vniuersi gregis Dominici curæ iugiter inuigilans, præcipuas Apostolicæ sollicitudinis partes ijs impendere consueuit, vt qui abiectis vanitatibus, huic temporali vitæ renunciarunt, caritatemque sectantes, & spiritualia æmulantes, non solum sibi, sed etiam proximo ad salutem prodesse satagunt, per ordinate, prouideq. constitutam superiorum electionem feliciter regantur, & gubernentur, sublatisq. contentionibus quibuslibet, reddant Domino vota sua, ambulantq. in innocentia vitæ, ac sanctitate, & iustitia coram ipso.

§.1. Cum itaque, sicut accepimus, Congregatio dilectorum filiorum Clericorum Regularium Congregationis Ministrantium Infirmis in quinque Prouincias, videlicet Romanam, & Hetruriæ insimul, Siculam, Neapolitanam, Bononien. & Mediolanen. diuisa existat, & in Capitulo generali ipsius Congregationis patres generalem ipsius Præfectum, quatuor Consultores, duo scilicet Presbyteri, & duo Laici, vnusq. Arbiter, qui in sacro Presbyteratus ordine constitutus esse debeat, eligi consueuerint.

§.2. Nos felici, atque prospero Clericorum præfatorum regimini, atque gubernio, quantum Nobis ex alto conceditur, prospicere volentes, Motu proprio, non ad alicuius Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deq. Apostolicæ potestatis plenitudine, quod deinceps perpetuis futuris temporibus succedente muneris Præfecti generalis dictæ Congregationis vacatione, Siculæ primo, ac subinde Mediolanensis, deinde vero Bononiensis, postea Neapolitanæ, demumq. Romanæ, & Hetruriæ Prouinciarum eiusdem Congregationis professores ad munus Præfecti generalis ordine huiusmodi successiuo seruato, dummodo tamen ad illius functionem, siue exercitium habiles, & idonei in ea Prouincia, cui id obtigerit, reperiantur, & sic deinceps alternis vicibus.

§.3. Quodq. in proxime futuro Capitulo generali ipsius Congregationis, e Mediolanen. & Bononien. duo Laici, e Neapolitan. vero, & Siciliæ duo Presbyteri in Consultores, necnon arbiter pro hac prima vice tantum e Mediolanen. Prouincijs huiusmodi, in futurum vero ex alijs Prouincijs per turnum alternis vicibus, atque ordine successiuo, vt præfatur, eligantur, & assumantur, eligiq. & assumi debeant, ita tamen, vt e duabus illis Prouincijs, ex quibus in vno Capitulo generali duo Presbyteri in Consultorem assumpti fuerint, in alio subsequenti nonnisi duo Laici, ad officium Consultorum huiusmodi eligi valeant, neque Consultores, & Arbiter eius sint Prouinciæ, ex qua Præfectum generalem eligi contigerit, seruato semper in omnibus præmissis ordine alternatiuæ, tenore præsentium statuimus, & ordinamus.

§.4. Decernentes præsentes literas validas, firmas, ac efficaces existere, & fore, suosq. plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat, & in futurum quomodolibet spectabit, inuiolabiliter obseruari.

§.5. Sicq. per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.6. Non obstan. constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Congregationis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque indultis, alijsque literis Apostolicis eidem Congregationi illiusq. Superioribus, & personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis clausulis, & decretis in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis: Quibus omnibus, & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisq. contrarijs quibuscumque.

§.7. Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem sub annulo Piscatoris, die 29. Aprilis 1628. Pontificatus nostri anno quinto.

LXXXVI. Extensio Indulti recitandi Officium, & celebrandi Missam de Beato Felice de Cantalicio Ordinis Capuccinorum in eius festo ad omnes Sacerdotes ad Ecclesias eiusdem Ordinis confluentes.

Hunc Felicem de Cantalicio beatificauit hic idem Pont. sup. const. 48 In specula. pag. 63. vbi notaui.

Edita An. D. 1628.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

ALias nomine dilectorum filiorum nobilium virorum Maximiliani Bauariæ Sacri Romani Imperij Principis Electoris, & Caroli Lotharingiæ Ducum respectiue, necnon Francisci à Lotharingia Comitis Vademontanæ, dilectarumq. in Christo filiarum nobilis mulieris Elisabethæ Bauariæ Ducissæ, & Catharinæ etiam à Lotharingia Monasterij Sedi Apostolicæ immediate subiecti Sancti Petri de Romaricomonte Ordinis Sancti Benedicti Nullius, seu Tullen. Diœcesis Abbatissæ, necnon etiam Ministri Generalis, & Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Capuccinorum nuncupatorum, Nobis exposito, quod bo. me. Felix de Cantalicio eiusdem Ordinis, dum vixit, professor, multis, & eximijs virtutum, gratiarum, & miraculorum donis à Domino illustratus fuerat, eaq. propter exponentes prædicti Nobis humiliter supplicari fecerant, vt donec Canonizationis honor dicto Felici de Cantalicio ab Apostolica Sede decerneretur, idem Felix de Cantalicio Beatus nuncupari, Officiumq. & Missa de eo recitari, & celebrari posset. Nos huiusmodi supplicationibus tunc inclinati, de venerabilium fratrũ nostrorum S.R.E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum consilio, vt ipse bo. me. Felix de Cantalicio Beatus nuncupari, Officiumq. & Missa de eo tamquam de Cõmuni Confessoris non Pontificis iuxta rubricas Missalis, & Breuiarij Romani eo anno ab omnibus dicti Ordinis Fratribus vbique existentibus, hic autem Romæ etiam a Sacerdotibus ad Ecclesias eorumdem Fratrum confluentibus, die eorum Superioribus beneuisa, in posterum vero die dumtaxat sui obitus in Ecclesijs Fratrum prædictorum, videlicet in Nanceio, ac prædicto Romaricomontis, necnon Cantalicij Oppidis ab eisdem Fratribus tantùm, Romæ vero vbi Corpus eiusdem requiescit, etiam à Sacerdotibus ad Ecclesiam ipsorũ Fratrum confluentibus recitari, & celebrari. Et subinde, vt à Fratribus eiusdem Ordinis vniuersis, & singulis vbique existentibus, Romæ autem dumtaxat etiam à Sacerdotibus ad Ecclesiam, vbi eiusdem Beati Felicis Corpus quiescit, cõfluen. in die obdormitionis ipsius Beati Felicis Officium, & Missa de eo, vt præfertur, similiter recitari, & celebrari respectiue posset, & valeret, licentiam, & facultatem concedimus, & impartiti sumus, prout in diuersis nostris in simili forma Breuis expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

§.2. Nunc autem dilecti filij Francisci Genuensis Procuratoris generalis dicti Ordinis, ac Ministri Generalis, & Fratrum præfatorum nomine Nobis humiliter porrectis supplicationibus inclinati, De eorumdem Cardinalium consilio, vt in die tantùm festi eiusdem Beati Felicis Officium, & Missa de eo tamquam de Communi Confessoris non Pontificis, vt præfertur, iuxta rubricas prædictas etiam à Sacerdotibus ad Ecclesias eorumdem Fratrum confluentibus recitari, & celebrari respectiue libere similiter, & licitè valeat, licentiam, & facultatem Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus pariter, & impartimur.

§.3. Non obstan. constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisq. contrarijs quibuscumque.

§.4. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides vbique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent, exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die 15. Martij 1628 Pontificatus nostri Anno quinto.

De

LXXXVII De electione Definitorum nostræ Congregationis Casinensis, aliàs Sanctæ Iustinæ de Padua, Ordinis Sanctissimi Patris Benedicti, ac de eorumdem vacatione ab Officio; Necnon de auctoritate Dietæ circa depositiones Abbatum, eorumq. mutationes, ac eorum, qui Decanatus munere digni sunt electionem.

Huius Congregationis materiam plenè indicatam vide ad const. 1. Iul. II. super Cathedram tom. 1. pag 354. Nouissimè autem fertur emanasse Decretum a Sacra Rituum Congregatione super vsu Baldachini, & Ministrorum, & aliarum Cæremoniarum ad fauorem Abbatum ipsius Congregationis, velo vno, & confirmatu ab ipsomet S.D.N. inf. const. 101. Exponi. p. 109.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1628.

Exordium. COmmissi Nobis per abundantiam Diuinæ gratiæ Pastoralis officij debitum postulat, vt sacrarum Religionum in Ecclesia Dei militantium felici statui, & directioni sedulò intendentes, ea statuamus, & decernamus, quæ prospero illarum regimini, & gubernio conspicimus in Domino salubriter expedire.

Causa huius Constitutionis. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Abbates Monasteriorum Ordinis S. Benedicti Congregationis Casinen. aliàs Sanctæ Iustinæ de Padua, quòd ipsi aliàs de anno proximè præterito in Ciuitate Perusiñ capitulariter congregati, considerantes damna, seu inconuenientia, quæ in dicta Congregatione ob nimiam, & ferè absolutam auctoritatem, & potestatem, quæ ipsius Congregationis Definitorium sua perpetuitate fretum, ac Dieta vtebantur, hactenus exorta erant, proindeq. illis, de aliquo opportuno remedio prouidere cupientes ad Nos, & Apostolicam Sedem desuper recursum habere decreuerunt. Quare Nobis humiliter supplicari fecerunt, quatenus super præmissis opportunè prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

De electione Definitorum, & vacatione Definitorii de cetero. §. 1. Nos damnis, & inconuenientibus huiusmodi quàtum cum Domino possumus, obuiam ire, ac Abbates prælatos specialibus fauoribus, & gratijs prosequi volen., eorumq. singulares personas à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsq. Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis a iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectũ præsentium dumtaxat consequen., harum serie absoluentes, & absolutas fore censen. huiusmodi supplicationibus inclinati. Quod de cetero perpetuis futuris temporibus Definitorium eiusdem Congregationis non sit, nec esse possit perpetuum, sed quoad omnes Definitores vacabile, ita quod ipsorum Definitorum officium sit annale, & vigore cuiuscumque confirmationis vltra biennium non duret, & qui de præsenti Definitores existunt, si tempore proximi Capituli generalis eiusdem Congregationis, quod vt asseruit, præsenti anno in Ciuitate Parmeñ celebrandum est, eorum, & seu cuiuslibet ipsorum Definitorum officium spatio biennij tunc præcedentis durauerit, eorum officium per biennium, vt præfertur obtentum, eo ipso vacet, & vacare censeatur, ijdemq. Definitores biennales ad officium Definitoris huiusmodi denuò eligi, vel assumi nequeant, nisi postquam per aliud biennium ab eodem officio cessauerint.

De auctoritate Dietæ circa depositionem Abbatum, & Decanorum electionem. §. 2. Quodq. etiam in Dieta dictæ Congregationis nullus Abbas deponi possit, sed id Capitulo generali eiusdem Congregationis omnino relinquatur, & casu quo aliqua vrgens necessitas prouisione indigens occurrat, tunc cognita primum causa, ipsoque audito, ad suspensionem administrationis dumtaxat deueniri possit, ac loco Prælati sic suspensi alius deputetur Prælatus, qui tamen ex illis non sit, qui Dietam in qua iudicium fieri contigerit, ingrediuntur: Demum quod in Dieta vllus Abbas in pœnam absq; cognitione causæ mutari, seu decreta in Capitulo generali facta annullari, aut Decani sub quouis prætextu creari nullatenus possint.

Contrafacientium pœnæ. §. 3. Prædictaq. omnia & singula perpetuo sub nullitatis gestorum, excommunicationis latæ sententiæ, priuationis vocis actiuæ & passiuæ, ac officiorum per eos, obtentorum, perpetuæq. inhabilitatis ad illa in posterum obtineñ pœnis eo ipso incurrendis.

Clausula sublata. §. 4. Sicq. & non aliter in præmissis omnibus, & singulis in prædicta Congregatione perpetuo obseruari, & ita per quoscumque Iudices ordinarios & delegatos etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si quid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, Apostolica auctoritate tenore præsentium statuimus, decernimus, & declaramus.

Deputatio executorum. §. 5. Quocirca dilectis filijs nostro Ludouico tituli S. Laurentij in Damaso Presbytero Cardinali Ludouisio nuncupato, moderno, & pro tempore existenti Ordinis, & Congregationis huiusmodi apud Nos, & Apostolicam Sedem Protectori, ac causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut vnus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, vbi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte nunc, & pro tempore existentium Ordinis, & Congregationis huiusmodi Superiorum, aut alius eorum nomine dictæ Congregationis fuerint requisiti, solemniter publican. eisq. in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant eas, & ea auctoritate nostra ab omnibus inuiolabiliter obseruari, contradictores quoslibet, & rebelles per censuras Ecclesiasticas, & pœnas etiam pecuniarias eorum arbitrio imponen. moderan. & applican., aliaq. opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, legitimisque super his haben. seruatis processibus, eos, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggrauan. inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij secularis.

Derogatio contrariorum. §. 6. Non obstantibus fel. rec. Bonifacij Papæ VIII. prædecessoris nostri de vna, & in Concilio generali edita de duabus dietis, alijsque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, & Congregationis huiusmodi etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis; Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis haben., illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrarijs quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, vel diuisim ab eadem sit Sede indultum, quòd interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facien. plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Dat. P. A. 5. die 4. Maij. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 4. Maij 1628 Pontificatus Nostri Anno quinto.

Confirmatio Constitutionum Vrbanarum Fratrum Minorum Conuentualium Ordinis Sancti Francisci in Capitulo generali dicti Ordinis Anno 1625. celebrato pro feliciori ipsius Ordinis progressu editarum, ac de mandato S. D. N. examinatarum cum annullatione quarumcumque aliarum Constitutionum prædictis repugnantium. LXXXVIII

Istæ Constitutiones Vrbanæ sunt impressæ in libro Romæ de Anno 1628 quas hic imprimere denuo, otiosum est.

Fratribus huius Ordinis, eorumq. Superioribus ambitum prohibuit Paul. V. vt in const. 116. Admonemur, sup. tom. 3. pag 272. Et pro d. Ordinis Studentibus Collegium in Insula Meleuitana erexit idem Paul in const. 121. In supereminenti, d. to. 3. pag. 273. & aliud in Ciuitate Pragæ instituit postea Gregor. XV. vt sup. in const. 21. In supereminenti, pag. 309. De toto autem Ordine Beati Francisci attende quæ sunt indicata ad Honor. III. const. 5. sup. to. 1. pag 309.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1628.

Proœmium. MIlitantis Ecclesiæ regimini, meritis licet imparibus per abundantiam diuinæ gratiæ præpositi, inter grauissimas, multiplicesque Apostolicæ seruitutis curas, in eam peculiari studio iugiter incumbimus, vt qui, abiectis vanitatibus, huic temporali vitæ renunciarunt, caritatemque sectantes, & spiritualia æmulantes, diuini numinis obsequijs se mancíparunt, sub prouide, atque ordinatè editis statutis, feliciter regantur, atque gubernentur.

In Capitulo gen. Fratrum de anno 1625. celebrato, ipsius Ord. Constitutiones Vrbanæ nuncupatæ, compilatæ fuerunt, & in vnum volumen redactæ. §. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Felix Frãcischinus de Cascia Minister generalis Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Conuentualium nũcupatorum, quod in proximè præterito ipsius Ordinis Capitulo generali de anno 1625 celebrato pro feliciori ipsius Ordinis, eiusque Fratrum progressu, ac disciplinæ regularis obseruantia, nonæ ipsius Ordinis constitutiones Vrbanæ nuncupatæ in vnum volumen compilatæ fuerunt.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, pro maiori earumdem Constitutionum validitate, atque obseruantia, dictus Felix cupiat, illas Apostolicæ confirmationis patrocinio communiri, & aliàs per Nos, vt infra prouideri.

Illa q. ac cõfirmat. & supplet defectus. §. 3. Nos, qui Constitutiones ipsas per dilectum filium Iacobum Crescentium Monasterij Abbatiæ nuncupatę Sancti Euthitij, Sancti Benedicti, seu alterius Ordinis Spoletañ dictorum Commendatarium diligenter examinari, & reuideri iussimus, pijs dicti Felicis votis, quantum cum Domino possumus, annuere, illumque specialibus fauoribus, & gratijs prosequi volentes, & à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsq. ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis a iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existat, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, Constitutiones huiusmodi in vnum volumen compilatas, sic de mandato nostro examinatas, & reuisas, vt præfertur, Apostolicæ auctoritate tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illisq. inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adijcimus, ac omnes, & singulos, tàm iuris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus.

Alias quascumq. d. Ord. const. ijsis repugnantes reuocat, & annullat. §. 4. Omnes vero, & singulas alias dicti Ordinis Constitutiones in antea factas, etiam auctoritate Apostolica roboratas, in ijs, quæ præsentibus repugnant, & quæ anno proximè præteritis pro reformatione Fratrum dicti Ordinis Regni Poloniæ factæ fuerunt, reuocamus, cassamus, & annullamus, viribusque, & effectu euacuamus.

Huiusmodi const. Vrbanas ab omnibus d. Ord. obseruandas esse decernit. §. 5. Decernentes Constitutiones huiusmodi compilatas, ac de mandato nostro examinatas, & reuisas, vt præfertur, ab omnibus, & singulis dicti Ordinis Fratribus, ceterisq. personis sub pœnis in illis contentis inuiolabiliter obseruari debere.

Aliter iudicandi facultatem tollit. §. 6. Sicque, & non aliter per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatij Apostolici Auditores vbique iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus, super his à quocumque, quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§ 7. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis etiam iuramento, confirmatione Apostolica vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis & literis Apostolicis in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque.

§ 8. Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ ipsius originalibus literis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. in Arce Gandulphi Albanen. Diœcesis sub Annulo Piscatoris, die 15. Maij 1628. Pontificatus nostri anno quinto.

Sequitur Deputatio Ministri generalis huius Ordinis in Executorem obseruantiæ dictarum Constitutionum Vrbanarum.

Edita A.D. 1628.

VRBANVS PAPA VIII.

Dilecto filio Franceschino à Cassia Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Conuentualium nuncupatorum Ministro Generali salutem & Apostolicam benedictionem.

NVper a Nobis emanarunt literæ tenoris subsequentis videlicet Vrbanus Papa Octauus. Ad perpetuam rei memoriam. Militantis Ecclesiæ regimini, meritis licet imparibus,

Residuum est Const. quæ præcedit.

§ 2. Cum autem sicut accepimus, Constitutiones huiusmodi de mandato nostro examinatæ, emendatæ, correctæ, & reuisæ, ac per Nos approbatæ, & confirmatæ, vt præfertur in generali eorumdem Fratrum Cōgregatione in domo regulari sanctorum duodecim Apostolorum de Vrbe de mense Maij proxime præterito celebrata publicatæ, & acceptæ fuerint; Nos vt Constitutiones prædictæ eo facilius in omnibus ipsius Ordinis Domibus, & locis regularibus introducantur, exactiusque ab illorum Fratribus, & personis obseruentur, quo amplioribus fuerit a Nobis, & hac sancta Sede facultatibus suffultus, prouidere volen. ac de tua fide, prudentia, pietate, doctrina, & religionis zelo plurimum in Domino confisi, tuam in præmissis auctoritatem in primis Apostolica auctoritate præfata tenore præsentium excitamus, tibiq. per præsentes committimus, & mandamus, vt per teipsum, si commode potueris, sin minus per idoneos ipsius Ordinis religiosos viros, vitæ, ac morum probitate, doctrinaque præstantes, a te subdelegan. Constitutiones huiusmodi de mandato nostro examinatas, & reuisas, ac per Nos approbatas, & confirmatas, vt præfertur, in omnibus tui Ordinis domibus, & locis regularibus auctoritate nostra introducas, easq. ab omnibus illorum Fratribus, & personis quantum fieri posse, & expedire iudicaueris obseruari eadem auctoritate cures, & facias; contradictores quoslibet, & rebelles, per sententias, censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliaq. opportuna iuris, & facti remedia appellatione postposita compescen.

§ 3. Nos enim tibi præmissa, & quæcumque alia circa ea necessaria, & quomodolibet opportuna facien., dicen. geren. & exequen., plenam, liberam, & amplam facultatem, & auctoritatem dicta auctoritate tenore præsentium concedimus, & impartimur. Non obstan. omnibus illis, quæ in præsentibus literis concessa sunt non obstare, cæterisq. contrarijs quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 16. Septembris 1628. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

LXXXIX. Ordinationes, & leges obseruandæ in electione Magni Magistri Hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani.

Huius Hospitalis materiam vide indicatam ad const. 2. Anastas. IV. Christianæ, sup. tom. 1. pag. 60. Et etiam huius Pont. const. 15. Vniuersalis, pag. 30. quæ confirmat ei omnia priuilegia ei quomodolibet concessa. Et aliam pariter const. 78. Exponi sup. pag. 92. quæ confirmauit decretum editum ad ipsius Pii pi alia, & Militum fauorem circa const. Greg. XV. de Conseruatoribus.

Edita A.D. 1628.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN specula militantis Ecclesiæ, nullo meritorum suffragio, sed per abundantiam Diuinæ gratiæ constituti, inter cætera, quibus iuxta creditum nobis ministerium nostri Apostolatus officium ragiter angimur, illa Nos maxime intimo sedent, vt eorum, qui ad præmium in Militijs Regularibus munus assumendi sunt, electiones certis legibus contineantur, & omni perturbatione remota, feliciter perficiantur.

§ 1. Quare certam legem, & formam in electione Magni Magistri Hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani celebranda præscribere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo valitura constitutione, prohibemus, & interdicimus, ne de cætero vllus Locumtenens a pro tempore existente dicti Hospitalis Magno Magistro, vel, Sede Magistrali vacante, a Conuentu illius, iuxta formam statutorum, seu stabilimentorum dicti Hospitalis, auctoritate Apostolica confirmatorum, deputatus,

M. t. 3.

vel electus cum quouis Fratre Milite dicti Hospitalis, seu alia quauis persona ad habitum Fratrum dicti Hospitalis admissa percœte super cuiuscumque generis impedimento, vel defectu, etiam in vim quorumcumque priuilegiorum, seu facultatum eadem auctoritate concessorum, seu confirmatorum dispensare, aut alias gratias quouis prætextu facere, minusq. literas Apostolicas Magno Magistro prædefuncto directas executioni demandare, aut alios quoslibet actus gratiam concernentes, sub poena priuationis vocis actiuæ, & passiuæ eo ipso incurren. facere audeat, vel præsumat; Volentes, & expresse præcipientes, vt ipse Locumtenens ea solum, quæ ad meram iustitiam pertinent, exercere valeat alioquin omnia, & singula per eum contra præsentium tenorem quomodolibet gesta, irrita, & inania, nulliusque roboris, & momenti existant. Sicque dispensati, & alij quicumque executionis literarum prædictarum, necnon gratiarum, eis sic, vt præfertur, a Locumtenente huiusmodi factarum, vsu, & effectu careant, & alias in eodem statu, in quo antea erant, non secus ac si cum eis super suis impedimentis, vel defectibus dispensatum, gratiæq. eis concessæ, ac literæ Apostolicæ huiusmodi executioni demandatæ non fuissent, remaneant.

§ 2. Occurrente autem Sedis Magistralis vacatione tres eiusdem Hospitalis FF. Milites fide, & facultatibus idonei, per Locumtenentem & Consilium præfatos deputentur, vt in ipsorum sic deputatorum manibus pecuniæ per debitores communis Aerarij, vacatione præfata durante, in numerata pecunia realiter, & cum effectu soluantur, & numerentur. Soluentes verò solutionum huiusmodi quietantias ab ipsis deputatis reportent; qui quidem Deputati statim, secuta Magni Magistri electione, pecuniarum per eos receptarum, & exactarum rationem reddere, pecuniasque ipsas Magno Magistro canonice electo, seu Thesaurario, vel alijs Ministris, ad quos de iure, & ex forma statutorum, seu stabilimentorum huiusmodi spectabit, consignare, & restituere teneantur, aliterque factæ solutiones nullatenus soluentibus suffragentur, quin adhuc communis Aerarij, ad effectum non ferendi suffragium, debitores censeantur.

§ 3. Præterea ne vllus dicti Hospitalis Frater siue Miles, siue Capellanus, siue Armorum seruiens, & extra limites natus, cum quo super defectu limitum dispensatum sit, nullusq. Frater Capellanus, actu Sacerdos non existens, minusque nullus Frater seruiens, qui ex mera gratia, nullis factis probationibus, receptus fuerit in electione Magni Magistri, aut in quouis alio actu illam concernente, etiam cuiuius priuilegij a Sede Apostolica obtenti, vel consuetudinis etiam immemorabilis, aut quouis alio prætextu, ingenio, vel colore, votum, vel suffragium ferre, nec etiam pellium habere, seu in ea quomodolibet se intromittere, vel immiscere possit, vel præsumat, aut priuilegio, vel consuetudine huiusmodi, siue quibusuis alijs gratijs, sibi specialiter etiam auctoritate Apostolica desuper concessis, vti possit, aut valeat. Exceptis tamen venerabili fratre Episcopo Melitensi, & dilecto filio Priore Ecclesiæ Conuentualis eiusdem Hospitalis nunc, & pro tempore existentibus, necnon quouis alio Magnæ Crucis Fratre, quos, licet receptos extra limites, ad suffragium ferendum habiles declaramus, eosque in hac prohibitionis parte nullatenus comprehendere intendimus, sed eiusdem Episcopi, necnon etiam linguæ Germanicæ priuilegia, & prærogatiuas, si quæ illis alias competunt, præseruamus.

§ 4. Insuper statuimus, & ordinamus, vt ipse Locumtenens vna cum Consilio supradicto quamprimum eorum Fratrum, qui iuxta formam præsentis nostræ Constitutionis suffragium laturi sunt, cognominibus, patriæ, & denominationibus, necnon temporis susceptionis habitus, ac residentiæ, & carauannarum per eorum quemlibet factarum conficí, illamq. in locis publicis, solitis, & consuetis, ad hoc, vt si quis se grauatum senserit, aut contra aliquem excipere voluerit, intra terminum, ab eisdem præfigendum, in Actis Cancellarij, seu Vicecancellarij, aut cuiuius alterius, ad hoc deputandi, exhibere, & iura sua deducere possit, & valeat, affigi curent. Quo termino elapso, & nihil opposito, opponere valentes amplius non audiantur.

§ 5. Ipsi verò Locumtenens, & Consilium ipsi, & quæscumque alias controuersias, quas, Sede Magistrali vacante, oriri contigerit, donec ad Magni Magistri confirmatam electionem deuentum fuerit, procedant quoad illas quascumque summarie, simpliciter, & de plano, absque strepitu, & figura iudicij, etiam manu regia, iuxta tamen eorum statuta stabilimenta, & consuetudines huiusmodi, omni & quacumque appellatione, in integrum restitutione, & alijs quibuscumque executionem retardare valentibus, remotis, decidere, & terminare etiam possint, & valeant.

§ 6. Conuentus verò, & omnes Fratres die, & hora solitis in Ecclesia S. Hospitalis congregentur, & Missa celebrata, Hymnoq. Veni Creator Spiritus, decantato, singuli Fratres ius suffragij vigore præsentium habentes, ad Capellam vniuscuiusque linguæ, ad eiusdem Ecclesiæ delibatam, seu destinandam, exceptis tamen Fratribus illius linguæ ex qua dictus Locumtenens extiterit, qui in corpore Ecclesiæ S. Ioannis remaneant, accedant, ibiq. præuio iuramento per eorum singulos alta, & intelligibili voce iuxta formam statutorum, seu stabilimentorum huiusmodi præstando, & de præsentis obseruantiam deq. eligendo eum quem secundum Deum iudicauerint expedire, præstito. Quod quidem in omnibus alijs electionibus, vigore eiusdem præsentium fiendis, per omnes & singulos suffragium ferentes, præstari, & renouari volumus. Deinde a ratione ... tres Fratres Milites ex vnaquaq. lingua

capa-

capaces, ac iuxta præsentiũ, necnõ statutorũ, seu stabilimentorũ præfatorũ formã qualificatos, in electores eligant, ita ut imposterũ non octo tantũ Fratres Milites, qui in electores deputabãtur, sed viginti quatuor eligantur, ipsaq. trium Fratrũ cuiuscumq. linguæ electio per secretas schedulas modo, & forma sequentibus fiat; Videlicet, quòd omnes schedulæ vel impressæ, vel vna & eadem manu tantùm conscriptæ sint, cum expressione eorum omnium, quæ in similibus electionum schedulis exprimi solent, præter nomina, & cognomina, seu denominationes eligentium, & eligendorum, illæque super mensa in Capellis, & Ecclesia huiusmodi respectiue apponi, singuliq. eligentes seorsim, & separatim, alijs inde remotis, ad ipsam mensam accedere, & ipsimet in vna proprium nomen, seu cognomen, aut denominationem, in altera verò schedulæ partibus, illius, quem eligere voluerint, nomen, seu cognomen, aut denominationem propria manu, alioquin suffragium sit nullum, scribere debeant. Liceat tamen ijs, quibus Consilium, & Locumtenentis præfati ex aliqua infirmitatis, vel alterius iustæ, & rationabilis impotentiæ causa id concesserint, nomina, cognomina, seu denominationes præfata per alium, ab ipsimet Locumtenente, & Consilio deputan. describi facere. Quilibet verò eligentium huiusmodi ad mensam præfatam accedens, nominibus, seu cognominibus, aut denominationibus præfatis in sua schedula, vt præfertur, conscriptis, illam complicet, & inuoluat ad effectum vt à nemine legi possit, eamq. sic complicatam, & inuolutam summis digitis eleuans, & circumstantibus palam, & publicè ad hoc vt vnica esse omnibus pateat, commonstrans, in vrnam, seu vas in mensa ad hunc effectum appositum immittat. Quo facto tres antiquiores, seu magis antiani tanquam scrutatores palam, & publicè omnibus videntibus, & audientibus eligentes, & schedulas in vrnam, seu vas immissas, numerent, & vbi pauciores, seu plures schedulæ numero eligentium repertæ fuerint, illico comburantur, & ad nouum scrutinium toties deueniatur, donec schedularum numerus eligentium numero coæquetur, illiq. respondeant, ipsaque trium huiusmodi Fratrum Militum pro vnaquaque lingua electio fiat, illique electi censeantur, qui maiorem suffragiorum numerũ respectu minoris habuerint, dummodo singuli quartam saltem suffragiorum partem assequantur. Si verò nemo, siue duo, aut vnus dumtaxat ex tribus eligendis hanc quartam suffragiorum partem reportauerit, scrutinium toties renouetur quoad alios, qui quartam partem non reportauerint, donec trium numerus cum dicta saltem quartæ parte compleatur. Qui verò, vt præfertur, electus fuerit à suffragio ferendo pro alijs duobus arceatur, statimq. atque electus fuerit, ab ipsa Capella recedat, & ad locum opportunum se conferat. Quòd si Locumtenens in dicti trium numerum eligatur, statim alius Locumtenens deputetur, seu magis antianus ipsius Consilij inibi existens Locumtenentis loco præsideat, prout Consilio expedire videbitur. Quia verò Prioratus, & aliæ dignitates Anglicanæ linguæ Magno Magisterio Hospitalis huiusmodi, donec illud Regnum ad gremium S.R.E. redierit, Apostolica auctoritate vnitę reperiuntur, vnaquæque lingua successiuè alium eligat, & ex septem sic electis, viginti & vnus supradictis per secreta pillularum suffragia pro maiori numero eligentium respectu minoris tres diuersarũ nationum, Gallicæ videlicet Hispanicæ, Italicæ, & Germanicæ eligant, qui tres, vt præfertur, electi linguam Anglicam repræsentent, illiusq. vice, & nomine in electione huiusmodi tantùm suffragium ferant. His peractis ipsi viginti quatuor, vt præfertur electi, ad locum Conclauis se conferant, in quo etiam electio Magni Magistri, non alibi facienda erit, ibiq. Præsidentem electionis per pillulas secretas iuxta antiquam dicti Hospitalis cõsuetudinem hactenus obseruatam eligant, qui sic electus loco dicti Locumtenentis cum prohibitionibus supradictis, gratias, & alia supradicta non faciendi præsideat, & ea, quæ Præsidentes electionis de iure, priuilegio vsu, vel consuetudine facere, & gerere possunt, seu debẽt, gerat, & faciat, & subinde ad electionem Triumuiratus, nempe vnius Militis, vnius Capellani, & vnius Armorum seruientis Fratrum, qui sint diuersarum linguarum iuxta formam scrutinij pillularum, superius descripti, vsque ad perfectam electionem huiusmodi procedant, ipsaq. electione celebrata, ipsi tres sic electi in Cõclaui prædicto ad quarti electionem, diuersæ tamen linguæ vnanimes deueniant. si autem intra vnius horæ spatium concordes non fuerint, tunc & eo casu singuli alium Fratrem Militem eorum cuilibet benè visum, qui non sit ex eorum linguis, nominent, nominationeq. huiusmodi ad viginti quatuor electores relata, ipsi ad secretum pillularum, pro electione vnius ex dictis tribus nominatis, scrutinium deueniant, in quo ille, qui maiorem suffragiorum numerum respectu minoris numeri reportabit, pro quarto electus sit, & esse censeatur. Quartus autem sic electus ad Conclaue accedat, & cum alijs tribus ad quinti, quintus verò similiter electus cum alijs quatuor ad sexti electionem procedat per minorem suffragiorum numerum, sicq. successiuè vsque ad sextidecimi electionem, videlicet duorum ex vnaquaque lingua, iuxta eorum præeminentias, & prærogatiuas hactenus obseruatas, quibus præiudicium inferre non intendimus, deueniatur. Occurrente autem in omnibus electionibus prædictis suffragiorum paritate, magis antianus, & in antianitatis æqualitate is, qui diuturniorem residentiam in Conuentu, & in residentiæ paritate is, qui plures Carauanas fecerit, alijs præferatur, electusq. sit, & esse censeatur. Completa tandem sexdecim præfatorum electione, ipsi sexdecim sic electi (odio, amore, & alijs quibuscumque humanis affectibus posthabitis, solumq. Deum, illiusque Religionis decus, ac propagationem præ oculis habentes) ad electionem Magni Magistri, quem capacem, & pro tanti Ordinis dignitate, & vtilitate idoneum iudicauerint, iuxta stabilimenta præfata deueniant.

§.7. Quod si electio Magni Magistri aliter, quàm in Conclaui, præuia electione trium Fratrum militum vniuscuiusque linguæ oò receptorum ex gratia limitum, modo, & forma præmissis, tam respectu scrutinij, & suffragiorum, quàm linguæ Anglicanæ faciendæ, & non electo prius vno Fratre Milite, vno Fratre Capellano, & alio Fratre seruiente Armorum, vt supra, qualificatis, qui vsque ad electionem decimisexti, duorum, videlicet, pro qualibet lingua iuxta teñ præsentium procedant, & à sexdecim electis huiusmodi, demumq. de alio, quàm vno ex Fratribus Militibus, ex eadem limitum gratia nequaquam receptis, celebrata fuerit, nulla, & irrita sit eo ipso, nullumq. sortiatur effectum. quæ omnia inuiolabiliter obseruari debere declaramus.

Electionem, si contra hãc formam fiet, irritat. & nullius.

§.8. Mandantes propterea dilectis filijs dicti Hospitalis Magno Magistro, ac Locumtenenti, & Consilio, omnibusq. alijs Fratribus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, vt præsentes literas in Cancellaria dicti Hospitalis recipiant, & admittant, ac registrent, recipiq., & admitti, ac registrari curent, & faciant.

Præsentes literas in Cancellaria dicti Hospitalis recipi, & registrari mandat.

§.9. Ac decernentes, præsentes literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo quòd ipsius Hospitalis Magnus Magister Cõuentus, & Fratres ad præmissa vocati, & auditi non fuerint, aut alia quacumque causa quantumuis legitima apparente de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quocumque defectu notari, impugnari, inualidari, infringi, aut in ius, vel controuersiam reuocari, aut ad terminos iuris reduci non posse, sed illa semper, & perpetuò valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosq. plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis eiusdem Hospitalis Fratribus ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inuiolabiliter obseruari.

Clausula pro seruantia.

§.10. Sicq. per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales etiam de Latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula sublata.

§.11. Non obstantibus quibusuis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Hospitalis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, stabilimentis, vsibus, & naturis, ac ordinationibus capitularibus, priuilegijs quoque indultis, & literis Apostolicis eidem Hospitali, illiusq. Magno Magistro, Conuentui, & Fratribus, ac quibusuis alijs personis, etiam particularibus, necnon dispensationibus super quibusuis defectibus, ac sub quibuscumque tenoribus, ac formis, & cum quibusuis derogatoriarum derogatorijs, alijsque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus & alijs decretis, in genere, vel in specie, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac alias in contrarium quomodolibet concessis, & innouatis, quas ad effectum præmissorum nemini suffragari posse decernimus. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorũ omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, ad effectum præsentium tantùm, illis alias in suo robore permansuris, motu, scientia, deliberatione, ac potestatis plenitudine paribus, specialiter, & expressè derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisq. contrarijs quibuscumque.

Clausula derogatoria.

§.12. Vt autem præsentium ignorantia allegari, aut prætendi nullo modo possit, volumus, præsentes, seu earum transumpta ad valuas Ecclesię S. Ioannis Lateran. & Basilicæ Principis Apostolorum, necnon in acie Campi Floræ de Vrbe more solito, & deinde per hæreticæ prauitatis Inquisitorem in Insula Meleuitana residentem, seu ab eo deputan. in Conuentu præfato publicari, atque affigi, ipsasq. præsentes sic publicatas, omnes, & singulos, ad quos spectat, & spectabit quomodolibet in futurum, illico arctare, afficere, & obligare, ac si vnicuique personaliter intimatæ, & præsentatæ fuissent.

Publicatio in Vrbe & in Insula Meleuit. mandatur.

§.13. Quodq. earum transumptis etiam impressis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo Magni Magistri, aut alicuius d. Hospitalis Magnæ Crucis, aut alterius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Transumptis vult adhiberi fidem.

Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 3. Iulij 1628. Pontificatus Nostri anno quinto.

Dat. Romæ die 3. Iulij.

Anno à Natiuitate D.N. Iesu Christi Millesimo sexcentesimo vigesimo octauo, Indictione vndecima, die verò tertia mensis Augusti, Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & D.N.D. Vrbani diuina prouidentia Papæ Octaui, Anno eius quinto, retroscriptæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valuas Basilicarum S. Ioannis Lateranensis, & Principis Apostolorum de Vrbe Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ, dimissis præsentibus literis per aliquod temporis spatium vt moris est, affixis, ac deinde amotis per me earumdem exem-

Publicatio.

ista etiam impressa, & affixa relicta fuerunt per me Franciscum Rignatum, & Camillum Frumatum Apostolicos Curs.

Brandimartes Latinus S.D.N. Papæ Cur. pro Mag. Curs.

XC. Approbatio, & Confirmatio multarum Constitutionum, seu Ordinationum pro bono Fratrum Discalceatorum Reformatorum Ordinis S. Augustini Congregationis Galliæ gubernio editarum.

Istorum Fratrum materiam habes signatam ad const. 63. Decret. Clem. VIII. sup. to. 3 pag. 65. licet ibi non loquatur de hac Congregatione Gallica.

Edita A. D. 1628.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Dilectis nobis in Christo Fratribus Discalceatis Reformatis Ordinis S. Augustini Congregationis Galliæ.

Proœmium.

EX iniuncto Nobis Apostolici muneris debito sacrarum Religionum in Ecclesia Dei pie sancteq. institutarum prosperum statum, felicemq. directionem sinceris desiderantes affectibus, his quæ prouide facta fuisse dicuntur, vt firma perpetuo, & illibata persistant, libenter cum a Nobis petitur, Apostolici muniminis adijcimus firmitatem, aliaq. desuper eiusdem muneris partes interponimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Ob nonnullas differentias ortas inter Priorem gen. Ord. S. Augustini, & Fratres Discalceatos Cong. Galliæ conficitur inter eos de consensu d. Prioris generalis & Assistentium multa statuta concedit, & prouidetur prout infra.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filij Prior Generalis totius Ordinis Eremitarum S. Augustini, necnon Fratres Reformati Discalceati nuncupati eiusdem Ordinis Congregationis Galliæ, quod cum inter ipsum Priorem generalem ac Fratres huiusmodi nonnullæ difficultates circa eiusdem Congregationis regimen ortæ fuissent; tandem post longam, & maturam negocij huiusmodi discussionem, dictus Prior generalis felici, ac prospero ipsius Congregationis regimini, ac strictioris quam ipsi Fratres profitentur obseruantiæ, conseruationi, & augumento consulere volentes, de assensu, & consensu dilectorum filiorum Prioris generalis, & Assistentium dicti Ordinis nonnulla concessit, & prouidit tenoris subsequentis, videlicet.

De Vicario gen. ipsius Congr.

§. 2. Quod Congregatio gubernetur per Vicarium generalem (sicut nunc, & semper gubernata fuit) in Capitulo Congregationis eligendum, qui a Priore generali Ordinis pro tempore existente absque aliqua contradictione confirmetur, cum omnibus actis in eodem Capitulo, dummodo nihil in præiudicium auctoritatis Reuerendiss. Prioris generalis contineant, qui Vicarius generalis semper sit eligendus de corpore eiusdem Congregationis, qui eamdem vitæ austeritatem profiteatur.

De nouorum locorum acceptatione, seu fundatione.

§. 3. Et quod prædictus Vicarius generalis cum Definitoribus Monasteria, & Ecclesias oblatas acceptare, nouas fundare possint, etiam Monasteria Ordinis Eremitarum S. Augustini, quæ nõ actu a Religione possidentur, & quæ possidentur non poterunt nisi de consensu Reuerendissimi Patris Generalis, ita tamen vt in fundationibus, & erectionibus huiusmodi seruetur forma in constitutionibus, & decretis Apostolicis.

De Præsidente Capituli.

§. 4. Eligatur vnus ex eadem Congregatione a Priore generali in Præsidentem Capituli, quod si non mittantur literæ Præsidentiæ in ipso facto Præsidens primus Definitor Capituli præcedentis, iuxta Constitutiones dictæ Congregationis.

De transitu ad alia Prouinciam, Congreg. vel Ordinem. Vide Clem. 8. const. 1. sup. to. 3. pag. 2. sicut ad pag. 12 huius operis.

§. 5. Quod nullus prædictæ Congregationis Frater professus in aliquam Prouinciam, vel Congregationem tam prædicti, quam cuiuslibet alterius Ordinis, & Instituti (Carthusianis exceptis) absq. Sedis Apostolicæ licentia transire possit: qui aliter transierit, ad Congregationem redire per censuras Ecclesiasticas, & alio meliori modo a Vicario generali compelli possit.

… laicis Congregat.

§. 6. Et quod nullus in prædicta Congregatione laicus, vel conuersus ad statum Clericorum etiam durante tempore Nouitiatus transire possit, aut Ordines sacros suscipere, iuxta formam Decreti Clementis VIII.

De Definito. & incorrigibilibus apostatis.

§. 7. Quod si quis Frater dictæ Congregationis propter aliquẽ excessum, vel culpam iuxta illorum constitutiones punitus fuerit per Superiores Congregationis, a Priore generali in detrimentum disciplinæ Reformationis, & obseruantiæ absolui non possit. Et si quis Discolus & Incorrigibilis Apostata, vel alia legitima causa (seruato Decreto D. N. Vrbani Papæ VIII) a Congregatione fuerit expulsus, per Priorem Generalem contradicente Vicario Generali Congregationis ad illam remitti non possit, nisi cum suo dedecore grauamine.

De auctoritate Prioris gener. visitandi Fratres Congregat.

§. 8. Prior Generalis per se, vel per alium eiusdem Congregationis, Fratres visitare & corrigere poterit iuxta tamen disciplinã & constitutiones Congregationis, quibus derogare nõ poterit, qui Prior Generalis in visitatione huiusmodi, primum Definitorem Congregationis assumat & quod tam in visitatione, quam extra, Fratres de loco ad locum non mutat, sed si quis mittendus fuerit, Vicario Generali significet, ad quem Vicarium Generalem literas obedientiales pro loci mutatione dare pertineat. Et quod si quid aliter factum fuerit, aut tentatum contra præmissa, inane & irritum esse decernatur.

De Fratrib. Romam absque sui præla ti licentia non adeuntibus.

§. 9 Et quod ad omnem vagandi occasionem tollendam, nullus Frater Congregationis Romam petere possit, etiam sub prætextu literarum a Priore Generale obtentarum nisi consentiente Vicario Generali Congregationis, & ab ipso benedictione accepta.

§. 10. Cum autem sicut eadem expositio subiungebat, omnia, & singula præmissa, post maturam discussionem tam ab ipso Priore Generali, quam Fratribus Reformatis huiusmodi per modum concordiæ proposita & acceptata fuerint, ipseq. Prior Generalis plurimum cupiat eadem præmissa quo firmius subsistant, exactiusque obseruentur, Apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri; Nos Priorem Generalem, & Fratres prædictos specialibus fauoribus, & gratijs prosequi volentes, & eorum singulares personas, a quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsq. ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis a iure, vel ab homine, quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati De Venerabilium fratrum nostrorum sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negocijs Regularium præpositorum consilio, præmissa per dictum Priorem Generalem vt supra concessa, seu ordinata, & per ipsos Fratres Reformatos, vt petitur, cum omnibus inde sequutis, Apostolica auctoritate, tenore præsentium, perpetuo approbamus & confirmamus, illisq. inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adijcimus; ac omnes & singulos, tam iuris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint supplemus.

Hic Pont. prædicta omnia præinserta & acceptata approbat, atque ea … supplemento defectuum.

§. 11. Præterea ne quis in Gallia habitum in materia & forma similem, ita vt ex prædictis Fratribus Discalceatis existimari possit, nisi prædictæ Congregationis membrum actualiter existat, portare, siue nomen Discalceatorum Reformatorum Sancti Augustini sibi arrogare, aut prædictam Congregationem esse Ordinis Eremitarum Sancti Augustini verbo vel scripto temere negare audeat, seu præsumat, sub excommunicationis pœna interdicimus, & prohibemus.

Cum prohibitione sub excommunicatione portandi habitum similem defferendi in Gallia, aut eorũdem nomen sibi arrogandi.

§. 12. Et vt vitæ asperitas, & obseruantia perpetuo Regulæ Sãcti Augustini & peculiarium Congregationis prædictæ constitutionum absque vllo impedimento seruentur. Volumus quod semper nullatenus a Superioribus dicti Ordinis dispensari possint, sed semper fixa & firma remaneat stricta Regularis obseruantia.

Neque prædictæ Constitutiones derogandæ, vel super eis dispensandi.

§. 13. Decernentes, præsentes literas de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quocumque defectu notari, impugnari, redargui, aut in ius vel controuersiam reuocari, aut aliter quomodolibet infringi, vel retractari, suspendi, limitari, aut aliter in contrarium disponi, statui, vel ordinari nunquam posse; sed illas & in eis contenta quæcumque, semper & perpetuo valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus ad quos spectat, & in futurum quomodolibet spectabit, inuiolabiliter obseruari.

Clausula perpetuitatis … sanctionum.

§. 14. Et ita per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quocumque, quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Rogamus quoque, & hortamur attente Charissimum in Christo filium nostrum Ludouicum Francorum Regem Christianissimum, quatenus Congregationem Fratrum Discalceatorum Reformatorum huiusmodi pro sua in Deum pietate, ac in Nos & hanc sanctam Sedem obseruantia habeat propensius commendatam, illam benigno fauore & gratia prosequatur.

Clausula sublata.

§. 15. Quocirca venerabilibus fratribus Archiepiscopis, Episcopis, ac alijs locorum Ordinarijs dicti Regni per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut vnus eorum, per se, vel alium, seu alios, præsentes literas & in eis contenta quæcumque vbi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Fratrum Discalceatorum huiusmodi fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisq. in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant, auctoritate nostra præmissa omnia ab omnibus ad quos spectat, & in futurum spectabit, firmiter obseruari. Non permittentes illos desuper a quocumque quauis auctoritate quomodolibet indebite molestari, contradictores quoslibet & rebelles per censuras & pœnas Ecclesiasticas, aliaq. opportuna iuris & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, inuocato etiam ad hoc si opus fuerit, auxilio brachij secularis.

Deputatio executorum.

§. 16. Non obstan. Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Congregationis huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque indultis, & literis Apostolicis eidẽ Ordini, & Congregationi, illorumq. Superioribus & personis sub quibuscumque sententijs, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs aliisque efficacioribus & insolitis clausulis cautelis, necnon irritantibus & alijs Decretis in genere vel in specie, ac alites in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisq. contrarijs quibuscumque.

Derogatio et …

§. 17. Volumus autem quod præsentium transumptis etiam impressis manu Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides vbique adhibeatur quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Fides transumptorum.

Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 21. Iulij, 1628. Pontificatus nostri anno quinto.

Dat. Pont. 5. 21. Iulio.

Quod

XCI. Quod Fratres Capuccini Ordinis S. Francisci ad laxiorem Ordinē sine Sedis Apostolicæ, ad Carthusiensem verò, sine Ministri generalis licentia de cætero non transeant.

Istis Fratribus vt Crucem apertam in processionibus deferre possint, indulsit Pius V. in Const. 107. Pastoralis Sup. tomo 3. pag. 264. & vberius habes in Clem. VIII. Const. 21. Religiones, sup. tom. 3. pag. 412. Transitum quoque à Fratribus Capuccinis ad Fratres Minimos S. Francisci de Paula, & econtra prohibuerat Pius V. Const. 45. Sedes, supra tom. 2. pag. 152.

Edita A. D. 1628.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INiuncti Nobis Apostolici muneris ratio postulat, vt Religiosorum virorum, qui, spretis huius sæculi vanitatibus, diuinis numinis obsequiis, sub suaui religionis iugo, & strictioris obseruantiæ regulis sese mancipaurunt, paternam curam gerentes, in his eiusdem muneris partes studio intendamus, per quæ prospero, felicique eorum statui, & directioni opportune consulatur, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Causa huius Ordinis Fratres, ad alios Ordines se transferre posse prætendunt.

§. 1. Cum itaque sicut dilectus filius Procurator generalis Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci, Capuccinorum nuncupatorum, Nobis nuper exponi fecit, nonnulli dicti Ordinis Religiosi, nulla desuper ab Apostolica Sede, vel superioribus suis obtenta licentia, ad alios Ordines, seu Congregationes se transferre posse prætenderint, & prætendant, non sine graui regularis disciplinæ obseruantiæ detrimento, dictique Ordinis inquietudine.

Prohibet ad laxiorem Ordinem sine Sedis Apostolicæ, ad Carthusien. verò sine Ministri generalis licentia in scriptis obtenta transire.

§. 2. Nos pro nostri Pastoralis officij debito præmissis, quantum Nobis ex alto conceditur, obuiare, prosperoque ipsius Ordinis statui, & quieti consulere volentes, supplicationibus dicti Procuratoris generalis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Ne de cætero perpetuis futuris temporibus vllus dicti Ordinis Religiosus ad laxiorem absque speciali nostra, & Sedis Apostolicæ, ad Carthusien. vero, seu quemcumque alium Ordinem, vel Congregationem, nisi de Ministri generalis pro tempore existentis dicti Ordinis licentia in scriptis obtinen. quouis prætextu, aut ex quauis quantumuis iusta, legitima, & priuilegiata causa, sub apostasiæ, & infamiæ perpetuæ nota, necnon excommunicationis, ac priuationis vocis actiuæ, & passiuæ pœnis ipso facto absque vlla declaratione incurrendis transire quoquo modo audeat, seu præsumat, Apostolica auctoritate, tenore præsentium, interdicimus, & prohibemus.

Decretū præseruatiuū additur.

§. 3. Decernentes, præsentes literas semper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat, & in futurum spectabit, inuiolabiliter obseruari.

Pœ iudicandi præcipit.

§. 4. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 5. Non obstan. constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon præfatorum, ac quorumuis aliorum Ordinum, & Congregationum etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordinibus, & Congregationibus, illorumque Superioribus, & personis sub quibuscumque ten. & formis, ac cum quibusuis clausulis, & decretis in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum ten. præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Transumptis fides mandat.

§. 6. Volumus autem, quòd præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 6. die 9. Augusti.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 9. Augusti 1628. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

XCII. Reuocatio Indultorum, ac Priuilegiorum, omnium, etiam per modum communicationis concessorum Militijs, Hospitalibus, Collegijs, Capitulis, Religionibus, Societatibus, Congregationibus, & Ordinibus quibusuis, tam Mendicantium, quam non Mendicantium, cæterisque locis pijs, & eorum, siue earum respectiue personis, audiendi sæcularium personarum Confessiones absque Ordinarij examine, & approbatione.

Priuilegia omnia super huiusmodi facultate concessa reuocauerat Conc. Trid. sess. 23. cap. 15. & ad sæcularium confessiones audiendas, ab Episcopis illos tantum admitti statuit, qui vel Parochiale beneficium obtinuerint, vel per examen, aut alias idonei iudicati fuerint, prout iudicatum est ad Const. 133. Pij V. tom. 2. pag. 259. Per quam ipse Pius hoc idem prohibuit Regularibus cuiuscumque Ordinis, etiam Lectoribus, aut in Theologia graduatis; Cuius Constitutionis reductionem ad terminos iuris communis, & Concilij Tridentini fecit Greg. XIII. in Const. 9. In tanta, d. tom. 2. pag. 179. Et ad hanc materiam attende etiam Clem. VIII. Const. 115. Quæcumque, tom. 3. pag. 118. §. 9.

Edita A. D. 1628.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Causa editionis Bullæ.

CVM, sicut accepimus, aliquibus Religiosis quorumdam Ordinum, seu Congregationum a Sede Apostolica indultum fuerit, vt sacramentales personarum sæcularium confessiones audire valeant, etiamsi ab Episcopis Diœcesanis ad id examinati, & approbati non fuerint; nec desint, qui temere asseuerent, hoc ipsum priuilegium cæteris quoque aliorum Ordinum Regularibus competere, ex amplissimis priuilegiorum communicationibus, quas ab eadem Sede Apostolica obtinuerunt, & hinc saluberrimum Sacri Concilij Tridentini decretum desuper sancitum penitus euertatur.

Reuocatio indultorum de quibus in Rubrica.

§. 1. Nos huic malo opportune prouidere volentes, de Ven. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotijs Regularium præpositorum consilio, omnia, & singula indulta huiusmodi, audiendi sæcularium confessiones absque Ordinarij examine, & approbatione, quibusuis Collegijs, Capitulis, Religionibus, Societatibus, & etiam Societati IESV, Congregationibus, & Ordinibus, tam Mendicantium, quam non Mendicantium, necnon Monachorum quorumcumque etiam Sancti Benedicti, Cistercien. & Carthusien. ac etiam quibusuis Militijs, etiam Hospitali Sancti Ioannis Hierosolymitani, ac quibuscumque Ecclesijs etiam Patriarchalibus, & Metropolitanis, Monasterijs, cæterisque locis pijs, siue eorum, & earum respectiue Abbatibus, Præpositis, Decanis, Magistris, Ministris, Prælatis, Prioribus, Rectoribus, etiam Generalibus, vel Prouincialibus, Cappellanis, Confessarijs, aut alijs quocumque nomine nuncupatis Superioribus, & personis quibuscumque, etiam quomodolibet exemptis, ac Sedi Apostolicæ immediate subiectis, cuiuscumque dignitatis, præeminentiæ, & conditionis existentibus, & quouis priuilegio munitis, & tam ad supplicationem partium, quam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine hactenus quandocumque, & qualitercumque ex quauis, etiam de necessitate exprimenda causa, & alias quomodolibet concessa, Apostolica auctoritate, tenore præsentium reuocamus, cassamus, tollimus, abrogamus, & annullamus, viribusque, & effectu euacuamus, ac reuocata, cassa, sublata, abrogata, & annullata, viribusque, & effectu vacua esse, & fore, nec Religionibus, Societatibus, etiam Societati IESV, Congregationibus, Ordinibus, ac Militijs, & Ecclesijs, Monasterijsque prædictis, eorumque Superioribus, & personis quibuscumque imposterum vllo modo suffragari, minusque illos, & illas, etiamsi de ijs specialis, specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum mentio haben. foret, indultis huiusmodi vti posse.

Clausula præseruatiua.

§. 2. Præsentes verò literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quòd quicumque in præmissis interesse haben. seu habere prætendentes, ad hoc vocati, & auditi non fuerint, de subreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quocumque defectu notari, impugnari, redargui, inius, vel controuersiam reuocari, ad terminos iuris reduci, aut aduersus illas quodcumque iuris, gratiæ, vel facti remedium impetrari nullatenus posse, sed illas semper validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere.

Clausula sublata aliter iudicandi facultate.

§. 3. Sicque per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudican. & interpretan. facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quicquid secus super his a quoquam quauis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & declaramus.

Derogatio obstantium.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac quibusuis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, priuilegijs quoque indultis, & literis Apostolicis, Ordinibus, Societatibus, & Congregationibus prædictis, eorumque Præpositis, Decanis, Magistris, Abbatibus, Ministris, Prælatis, Prioribus, Rectoribus, & alijs Superioribus, Capellanis, alijsque prædictis, sub quibuscumque ten. & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & alijs decretis in genere: vel in specie, ac alias in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis ten. specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quæuis alia expressio haben. aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruan. foret, tenores huiusmodi præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis haben. illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Fides transumptorum.

§. 5. Volumus autem quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus vbique fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Publicatio in Vrbe omnes ligat.

§. 6. Quodque eædem præsentes literæ, seu illarum exempla ad valuas Basilicarum S. Io. Lateranen. ac Principis Apostolorum de Vrbe, & in acie campi Floræ affixa, omnes ita arctent, & afficiant, ac si vnicuique personaliter intimata fuissent.

Dat. P. A. 6. die 12. Septembris.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris, die xij Septembris 1628. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

Anno

Publicatio.

Anno Millesimo sexcentesimo vigesimo nono, Indictione duodecima, Pontificatus autem Sanctissimi D. N. Papæ Domini Vrbani Diuina prouidentia Papæ Octaui anno eius sexto, die vero luna octaua Ianuarij. Retroscriptæ litteræ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valuas Basilicarum S. Ioannis Lateranensis, ac Principis Apostolorum de Vrbe, & in acie campi Floræ, vt moris est, per nos Franciscum Pignoccatum, & Pompeium Grauinum eiusdem Sanctissimi D. N. Papæ Cursores.

Brandimartes Latinus pro Mag. DD. Curs.

XCIII. Quod Indulta concessa diuersis Vrbis Tribunalibus, & Iudicibus cognoscendi causas criminales super delictis quarumcumque personarum priuatiuè quoad alios, non priuatiuè quoad Gubernatorem Vrbis pro tempore existentem, sed cumulatiuè cum eo concessa intelligantur.

Huiusmodi Indulta multis Archihospitalibus, Collegijs, Capitulis, Militijs, ac similibus concessa a diuersis Pontificibus require in Repertorio, in singulis eorum nominibus.

Auctoritatem verò Gubernatoris Vrbis, lege in Leonis X Const. 8. Et si cunctarum, supra tom. 1. pag 409 Et in Pij IV. Const. 1. cum ficus, tom. 2. pag. 1. necnon in Pij V. Const. 107. cum Apostolica, d. tom. 2 pag 236. In quibus omnibus alias de hac materia loquentes Constitutiones habes indicatas.

Edita A. D. 1628.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

DEcet Romanum Pontificem; æqui bonique supremum assertorem; si quæ dubia circa constitutas administrandæ Iustitiæ rationes oriantur, declarationis suæ oraculo ita dilucidare, vt præcisa cuiuscumque hæsitationis, siue dubij materia, vnicuique, quod suum est, per competentes Iudices, & Ministros æqua lance tribuatur.

§. 1. Cum itaque, sicut accepimus, varia diuersis Almæ Vrbis nostræ Tribunalibus, & Iudicibus etiam S. R. E. Cardinalibus Protectoribus, & Collegijs, vel alijs etiam hac de necessitate exprimenda Indulta quascumque causas criminales, vel earum aliquas super quibuscumque delictis, criminibus, & excessibus quarumcumque personarum, tàm Laicarum, quam Ecclesiasticarum, etiam regularium, & Militiarum, etiam speciali nota dignarum priuatiue quoad alios quoscumque cognoscendi, per Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac etiam Nos concessa sint.

§. 2. Nos debitæ earumdem causarum, cognitioni, atque expeditioni quantùm cum Domino possumus, consulere volentes; necnon omnium, & singulorum Indultorum prædictorum tenores, ac Datas præsentibus pro expressis habentes; Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Quod omnia, & singula Indulta huiusmodi nó priuatiue quoad modernum, & pro tempore existentem dictæ Vrbis Gubernatorem, sed cumulatiue cum eo concessa intelligantur, & intelligi debeant.

§. 3. Sicque, & non aliter, per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales Camerarium, Vicecancellarium, Cameræ Apostolicæ Thesaurarium generalem, & quoslibet alios Officiales, & Ministros, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, tenore præsentium declaramus, & (quatenus opus sit) statuimus, decernimus, & mandamus.

Obstantibus quatenus opus sit derogat.

§. 4. Non obstantibus (quatenus opus sit) regula nostra de iure quæsito non tollendo, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quibusuis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, priuilegijs quoque indultis, & literis Apostolicis in contrariú præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes méntio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, eorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Dat. 23. Septembris.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 23 Septembris 1628. Pontificatus Nostri anno sexto.

XCIV. Confirmatio Priuilegiorum, & Indultorum Ordini Fratrum B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum, & illius personis concessorum, dummodo sint in vsu, nec reuocata, vel Sacris Canonibus, Concilij Tridentini Decretis, aut Constitutionibus Apostolicis non sint repugnantia.

Hunc Ordinem approbauit Greg. IX. vt sup. tom. 1. Const. 9 Deuotionis, pag. 88. vbi plenè ipsius materiam legere potes. Reformatis verò istius Ordinis transitum ad hos Calceatos prohibet Sedes Apostolica licentia interdixit istemet Pij. sup. in Const. 77. Inuenibis pag. 99. Eidemque Ordini, vt Missam, & Officium recitare valeant in die festo Sancti Raymundi Confessoris dicti Ordinis Professi et de communi Confessoris non Pontificis concessit iste Pont. sup. in Const. 52. Sedula ores pag. 69.

VRBANVS EPISCOPVS,
Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

EX clementi Sedis Apostolicæ prouisione, necnon personarum Deo deuotarum sub Religionis iugo Domino militantium pia deuotione prouenire dignoscitur, vt Romanus Pontifex quandoque per prædecessores suos Romanos Pontifices pro personarum earúdem, locorumque illarum felici successu, & quiete concessa approbet, & confirmet, atque communiat prout personarum earumdem, ac locorum, & temporum qualitatibus debitè pensatis conspicit in Domino salubriter expedire.

§. 1. Sane pro parte dilecti filij Ludouici Apparicij moderni Procuratoris Generalis infrascripti Ordinis B. Mariæ Nobis nuper exhibita petitio continebat, quòd cum inter omnes vitæ Regularis Ordines ille in primis conspicuus esse videretur quem Beatissima Cælorum Regina ad Captiuorú in Infidelium partibus miserè seruientium redemptionem Sancto Raymundo de Penafort, & claræ memoriæ Iacobo Aragonum Regi, necnon quondam Petro Nolasco primo illius professori, dum vitam ducerent in humanis, singulari quodam miserationis affectu sibi fore charissimum reuelauerat, felicis recordationis Callistus Papa III. prædecessor noster illum certis Ordinibus ratione quarti voti, quo illius Fratres se Infidelibus in Captiuorum redemptionem pignus fore deuouent, & obstringunt, celsiorem, & perfectiorem vocauit, & hic ipse Ordo iam inde ab anno Domini millesimo ducentesimo decimo octauo, in Ciuitate Barchinoen. ab eodem Iacobo Rege in die festo Sancti Laurentij Martyris, sub inuocatione Beatæ Mariæ de Mercede, & Redemptione Captiuorum nuncupatæ institutus, & à piæ memoriæ Gregorio Papa IX etiam prædecessore nostro à Natiuitate Domini millesimo ducentesimo trigesimo, à reuelatione verò prædicta duodecimo, Pontificatus autem sui octauo annis, in festiuitate Sancti Antonij Abbatis confirmatus, ijs pietatis incrementis in corporum animarumque Captiuorum huiusmodi salutem, scilicet eorum alijs redimendis, alijs instruendis, alijsque in fide corroborandis opere, & sermone in dies magis magisque effloruit, vt quamplurimi Romani Pontifices similiter prædecessores nostri, non minus primam illius originé cælitus reuelatam, quàm pios huiusmodi progressus admirati innumeras propemodum in eum gratias, & priuilegia, ex inexhausto Ecclesiæ Dei thesauro depromptas, Sedis Apostolicæ benignitate liberalissime contulerit.

Multa à diuersis Pont. huic Ordini concessa fuerunt priuilegia.

§. 2. Quare pro parte dicti Ludouici, tam suo, quàm vniuersorum eiusdem Ordinis Professorum, nominibus Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus priuilegia huiusmodi pro firmiori illorum subsistentia Apostolico munimine roborare, aliasque in præmissis, vt infra, opportune prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

Quæ Ordo supplicauit Pon. vt confirmare dignaretur.

§. 3. Nos igitur dicti Ordinis Beatæ Mariæ, quem præ ceteris in visceribus gerimus caritatis, prosperum, & tranquillum statum paterno zelantes affectu, ac Ludouicum, & singulos Religiosos huiusmodi à quibusuis excómunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati Omnia, & singula priuilegia, indulta, immunitates, exemptiones, libertates, prærogatiuas, antelationes, præeminentias, licentias, facultates, concessiones, remissiones peccatorum, indulgentias absolutiones, aliasque gratias vniuersas per dictum Gregorium IX. & recolendæ memoriæ Gregorium XI Innocentium IV. Innocentium VI & Innocentiú VIII Alexandrú IV. & Alexandrum VI. Clementem IV. Clementem VI. & Clementem VII. Ioannem XXII. Nicolaum III. Nicolaum IV. & Nicolaum V. Bonifacium VIII. Vrbanum Quintum, Martinum etiam V. Eugenium IV. Pium II. prædictum Callistum, Paulum II. Paulum III. & Paulum IV Sixtum IV. Iulium Secundum, & Iuliú III. Leonem X nouissiméque Sixtum V. Clementem VIII. & Pauluú V. & alios quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros vniuerso Ordini Beatæ Mariæ huiusmodi, & singulis illius Prouincijs, Monasterijs, Prioratibus, Domibus, alijs regularibus locis, necnon Generali Magistro, illiusque siue ipsius Ordinis Vicario, seu Vicarijs, Procuratoribus, Visitatoribus, Prouincialibus, Redemptoribus Captiuorum, Electoribus, Definitoribus, Commendatoribus, Vocalibus, alijsque Officialibus quocumque nomine nuncupatis, & cæteris dicti Fratribus, & Religiosis, & alijs personis quibuscumque tam in genere, quam in specie, etiam per modum communicationis, extensionis, & ampliationis, aliàs quomodolibet, & sub quibuscumque verborum formis, & expressionibus concessa, innouata, confirmata, & approbata, & literas Apostolicas desuper tam in plumbo, quàm in forma Breuis expéditas, quorum, & quarum omnium, & singulorum, ac singularum tenores, etiamsi talia seu tales forent, quæ specialem, & indiuiduam mentionem requirerent, ac datis præsentibus, ac si de verbo ad verbum insererentur, pro plene, & sufficienter expressis haberi volumus, dummodo tamen sint in vsu, & sacris Canonibus, & Concilij Tridentini Decretis, necnon Apostolicis Constitutionibus, & dicti Ordinis

Prout modo approbat, & confirmat, dummodo in vsu sint, & Conc. Trid. non aduersentur, & supplet quoscunque defectus.

dinis regularibus Institutis non repugnent, illaque, & illæ hactenus reuocata, & reuocatæ, ac sub aliquibus reuocationibus comprehensis, & comprehensæ non sint, Apostolica auctoritate eorumdem tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adijcimus, omnesque, & singulos tam iuris quam facti, & quarumcumque solemnitatum de iure, vsu, vel consuetudine, aut alias quomodolibet requisitarum, ac in præmissis omissarum, necnon quoscumque alios etiam quantumuis substantiales defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint dicta auctoritate supplemus.

Clausulæ pro firmitate, et decreti irritantis appositio. § 4. Decernentes easdem præsentes semper, & perpetuo validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, sicque ab omnibus, & singulis censeri, & ita per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de latere Legatos, dictæque Sedis Nuncios iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quidquid secus super his a quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorum sublatio. § 5. Non obstantibus præmissis, necnon prædicti Bonifacij Papæ Octaui pariter prædecessoris nostri de vna, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo tamen non vltra tres dietas quis vigore præsentium ad iudicium trahatur, alijsque quibusuis Apostolicis etiam in Prouincialibus, Synodalibus, vniuersalibusque Concilijs editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon dicti Ordinis Beatæ Mariæ iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis illi, eiusque Superioribus, & personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsque efficacioribus, & efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, & alijs decretis in genere, vel in specie, etiam Motu proprio, & consistorialiter, ac alias in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quæuis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse harum serie latissime, & plenissime derogamus cæterisque, contrarijs quibuscumque.

Transumptis fidem adhiberi mandat. § 6. Volumus autem, quòd earumdem præsentium transumptis etiam impressis, manuque, & sigillo pro tempore existentis Magistri generalis ipsius Ordinis Beatæ Mariæ, seu illius Vicarij subscriptis, & munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, tam in Iudicio, quam extra illud, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Facultates generalis in Fratres Reformatos nō censeri approbari. Clausulæ pœnalium superadditio. § 7 Per easdem præsentes autem non intendimus, facultates dicti Magistri generalis circa Fratres ipsius Ordinis Beatæ Mariæ Reformatos, seu Recollectos nuncupatos in aliquo approbare.

§ 8. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, confirmationis, roboris, adiectionis, defectuum, suppletionis, decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum.

Dat. P. A. Idus 9. Octobr. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimo octauo Idus Octobris, Pontificatus Nostri anno sexto.

XCV. Excommunicatio contra extrahentes Sacras Reliquias, aut Libros ex Ecclesia, & Bibliotheca Collegij S. Francisci de Paula ad Montes Vrbis Fratrum Minimorum Nationis citerioris Calabriæ.

De ho. Collegio vide in huius Sanctiss. Pont. Const. 5. Ex iniuncto bis sup. ra pag. 12. vbi notaui.

Edita A. D. 1628. *V R B A N V S E P I S C O P V S Seruus Seruorum Dei Ad perpetuam rei memoriam.*

Exordium. IVstis, & honestis Christifidelium votis libenter annuimus easque fauoribus prosequimur opportunis.

Causa huius inhibitionis. § 1. Exhibita siquidem Nobis nuper pro parte dilectorum filiorum modernorum Vicarij Generalis, & Fratrum Domus regularis Nationis Calabriæ ad Montes nuncupatæ de Vrbe Ordinis S. Francisci de Paula Minimorum nuncupatorum petitio continebat Quod in Ecclesia eorum Domus quamplures diuersorum Martyrum, ac Beatorum, & Sanctorum Reliquiæ, necnon in eiusdem Domus libraria, seu Bibliotheca diuersi generis libri volumina, & alia scripta Ecclesiæ, & Domui huiusmodi hinc inde pro maiori diuini cultus augumento, & Fratrum eorumdem spirituali consolatione, & profectu pie, & studiose comparata reperiantur; Et propterea ne successu temporis tam Reliquias, quam libros, & volumina, seu scripta huiusmodi passim distrahi, & inde asportari, ac dispendi contingat, pro parte eorumdem Vicarij, & Fratrum Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus in præmissis opportune prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

Inhibitio de quo in Rubrica. § 2. Nos igitur prædictum Vicarium, & Fratrum huiusmodi singulares personas a quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis, à iure vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, eisdem Vicario, & Fratribus, eorumque successoribus, & alijs personis quibuscumque tam sæcularibus, quàm regularibus, ne deinceps perpetuis futuris temporibus vllas omnino Reliquias, nec Libros, seu Volumina, & Scripta huiusmodi ab Ecclesia, & Domo; seu Bibliotheca præfatis vllo modo asportare, transportare, distribuere, seu mutuo dare audeant, seu præsumant sub excommunicationis eo ipso incurrendæ sententia Apostolica auctoritate tenore præsentium inhibemus, & præcipimus.

§ 3. Decernentes ex nunc irritum, & inane quicquid secus super his a quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. *Decretum irritans.*

§ 4. Non obstantibus quibusuis Apostolicis, & in Prouincialibus, & Synodalibus, Vniuersalibusque Concilijs editis specialibus, vel generalibus constitutionibus, & ordinationibus, necnon Domus, & Ordinis huiusmodi etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrarijs quibuscumque. *Derogatio contrariorum.*

§ 5. Volumus autem, quod literæ præsentes saltem semel quolibet anno in dicta Domo publicentur, ac illarum copia, & exemplar authenticum ad hoc vt ad omnium notitiam peruenire possint, in Sacristia dictæ Ecclesiæ, ac Bibliotheca eiusdem Domus portis interioribus remaneant affixa. *Publicatio, et affixio in dicto Collegio.*

§ 6. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, inhibitionis præcepti, decreti, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum. *Sanctio pœnalis.*

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimo octauo, pridie Kal. Nouembris, Pont. Nostri anno sexto. *Dat. P. A. die 31. Octobris.*

Noua Institutio Collegij in Oppido Ciuitate nuncupato Fuldensi ad Scholares Germanicæ Nationis ibi Latinis literis, alijsque liberalibus disciplinis instituendos, vna cum congruæ dotis assignatione, ac gratiarum priuilegiorumque concessione, & extensione. XCVI.

Huiusmodi Collegij Institutionem factam habes à Greg. xiij. qui desuper Apostolicas literas non expediuit, prout fuit è credendum est, & referetur hoc in § 2. Et quia parum processit d. Collegium, iste Pontifex de nouo, & ex integro instituit.

Nō dissimilia Collegia pro huiusmet Nationis Scholaribus erexit iste Pontifex in Ciuitate Pragensi sup. Constit. 66. Quoniam pag 82. & in Ciuitate Viennensi, vt in Constit. 67. Quoniam. sup pag 83. Ac vnum antea pro adolescentibus ex Illyricis Prouincijs in Ciuitate Lauretana instituerat in Constit 64. Zelo Domus Dei sup. pag. 79.

V R B A N V S E P I S C O P V S, Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. *Edita A. D. 1628.*

QVoniam diuinæ bonitati visum est humilitatem nostram turbulentissimis Christianæ Reipublicæ temporibus ad Vniuersalis Ecclesiæ regimen vocare, ex eo tempore Nos eiusdem adiuuante gratia ea cogitare non destitimus, quæ sicut officij nostri ratio postulat, ad diuinum vbique cultum propagandam, & ecclesiasticam disciplinam restaurandam, & augendam, animarumque salutem procurandam maxime cognouimus pertinere. *Exordium.*

§ 1 Inprimis verò animo recolentes amplissimam Germaniæ Prouinciam quæ superioribus sæculis inter fortissimæ ipsius Nationis laudes, atque virtutes tanto sinceræ fidei, & Christianæ Religionis cultu eminere solebat, vt reliquis Christianæ Reipublicæ partibus non minori exemplo, quam ornamento, atque decori foret, nunc tot, tantisque in ea instinctu sathanæ excitatis de Religione dissidijs ita miserandam in modum afflictam, & deformatam esse, vt nemo, vel mediocri pietate præditus sine lacrymis tam grauem animarum iacturam recordari, nedum intueri queat; eam præcipue curam suscepimus, vt quibusuis possimus modis, nullis laboribus, nullisue sumptibus parcentes, apta sanandis illius vulneribus remedia adhibeamus. *Recensio afflictionum Prouinciæ Germaniæ.*

§ 2 Ac proinde considerantes fel. recor. Gregorium Papam XIII. prædecessorem nostrum optimo quidem consilio Collegium in Opido Ciuitate nuncupato Fuldensi nullius diœc. prouinciæ Moguntin. Quadraginta alendorum, ac Latinis literis, Logica, Physica, alijsque liberalibus disciplinis, ac Sacra demum Theologia, necnon pijs, & Christiano nomine dignis moribus instituendorum Germanicæ Nationis puerorum causa, vt Hæreticorum maxime nobilium filij, a quibus pendent pagi, oppida, & ditiones in Germania, esca liberalis mensæ illecti catholice ibidem educarentur, & sanctæ Sedis Apostolicæ nomen contra Hæreticorum exectationes Antichristianas amabile, fieret etiam ipsis hostibus fidei luracis nulla obligatione requisita, stipendia vero dando ijs, qui Alumni esse non possent ad facilius ibidem absoluendum humaniora studia, discendamque fidem Catholicam, & vt a scholis Hæreticorum Germana Iuuentus abstraheretur, in quibus huiusmodi subsidia ex Monasterijs, & Ecclesiæ bonis tanquam illecebræ adolescentibus contenuntur, nulla etiam obligatione a stipendiarijs requisita, eidem *Et institutio ab eodem Collegio alente Gregorij, inopiam quo parum est erectum et reuum difficultates processit de Collegio.*

Col-

Collegio mille, & octingentorum scutorum vnri de Camera, mille, & ducentorum videlicet pro Alumnatu, sexcentorum vero scutorum huiusmodi summa pro stipédijs assignata, quã de præsenti Camera nostra Apostolica soluit, aliàs Apostolica auctoritate erexisse, & instituisse; tamen id eius cœptum, atque conatum tum propter obitum ipsius, tum ob varias quæ postea sequutæ sunt temporum, & rerum difficultates, parum processisse, imò nec literas Apostolicas super huiusmodi erectione, & institutione expeditas esse, verisimiliter credendum sit, cum factis plurimis tam in Romana Curia quam in d. Oppido Fulden. diligentijs literæ Apostolicæ super huiusmodi erectione, & institutione non potuerint reperiri expeditæ.

[illegible] §. 3. Nos ad opus hoc propagationi fidei vtilissimum, præsertim hoc tempore, quo Germania summa operariorum Catholicorum inopia laborat, totis viribus, prout ex susceptæ seruitutis officio tenemur, promouendum, animum, & mentem nostram conuertentes, ac cœptum, & conatum dicti Gregorij prædecessoris renouare intendentes, ac singulares personas Collegij huiusmodi à quibusuis excommunicationis suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, maturo, desuper cum Ven. Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus Congregationi de Propaganda Fide Præfectis habito consilio, Motu proprio non ad alicuius Nobis desuper oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, meraque liberalitate nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, ad Dei omnipotentis laudem, sanctæque ipsius Ecclesiæ incrementum, præcipuamque Germanicæ Nationis salutem, & commodum in dicto Oppido Fulden. rursus Collegium ipsum Fuldense appellandum, in quo licet ex tenore erectionis, & institutionis Gregorij prædecessoris huiusmodi Quadraginta Alumnorũ numerus, ea quo tunc temporis erant optima, & minori sumptu ibi mortalis hæc vita sustentari poterat, in eo manutenendus veniret; quia tamen nunc omnia in triplo, aut quadruplo sunt pretio, nec vnquam tanta annonæ vilitas quanta superiori sæculo fuit verisimiliter reditura est xxx. Alumnorum numerus non ex tota Germania tantùm sed vt hactenus consueuit ex septentrionalibus eius Prouincijs, videlicet Franconia, Hassia, Buchonia, Saxonia, Misnia, Turingia, Brunsuigia, VVestphalia, Marca, Brandeburgica, Ducatu Mechenburg, Pomerania, Holsatia, & Archiepiscopatu Bremen. euocandorum de cetero manutenei debeat, Apostolica auctoritate ten. præsentium denuo ex integro perpetuò erigimus, & instituimus.

[illegible] § 4. Illique sic erecto, & instituto pro congrua eius dote, ac Alumnorum prædictorum, & illis inseruientium personarum sustentatione, oneruumque illi incumbentium supportatione redditus annuos mille, & octingentorum scutorum aureorum huiusmodi ex Cameræ Apostolicæ pecunijs quotannis sumendos, & numerandos, distributa in trimestres singulos pro rata solutione quoad de totidem redditnum summa in bonis stabilibus eidem Collegio à Nobis, vel successoribus nostris Romanis Pontificibus pro tempore existentibus fuerit prouisum, eisdem auctoritate, & tenore concedimus, & attribuimus.

[illegible] §. 5 Ac ex prædictis triginta Alumnis quindecim obligandos ad præstandum iuramentum iuxta formulam ab eadem Congregatione Alumnis Pontificiorum Collegiorum præscriptam. Reliquos vero quindecim nobilibus, & illustribus Parentibus etiam Hæreticis ortos, dummodo ipsi sint Catholici, vel quam primum fiant, ab ea obligatione a nostro, & Sedis Apostolicæ Nuncio nunc, & pro tempore in illis partibus residente, cui per præsentes ex nunc, prout ex tunc, plenariam, & omnimodam concedimus facultatem, & auctoritatem pro eius prudentia, communicato tamen prius consilio super vniuscuiusque dispensatione, & re accurate discussa cum dilecto filio Ioanne Bernardo moderno, & pro tempore existente Abbate Fuldensi, vel habita relatione ab Ordinarijs illarum partiũ, ex quibus ij Alumni fuerint oriundi, dispensandos.

[illegible] §. 6. Et ex prædictis scutis sexcentis anni de Camera, quæ distribuuntur ad instar eleemosynæ scholaribus, pauperibus extra Collegium degentibus, trecenta tantum eisdem pauperibus assignanda, & vt actenus factum est distribuenda, reliqua verò trecenta quindecim Alumnis, qui iuramentum huiusmodi præstaturi sunt, applicanda, & in eorum necessitatibus impendenda esse, eadem auctoritate volumus, statuimus, atque decernimus.

[illegible] §. 7. Ceterum cum dilectorum filiorum Presbyterorum Societatis IESV in hoc educandorum, instituendorumque Alumnorum munere, diligentia, fides, integritas, & in alijs huiusmodi Collegijs, & in hoc ipso satis cognita sit, atque perspecta, idem Collegium, atque Scholares illius Presbyterorum prædictorum, sicut adhuc fuit, regimini, institutioni, doctrinæ, atque prudentiæ, eadem auctoritate etiam perpetuo subijcimus, atque submittimus.

[illegible] §. 8. Præterea vt eiusdem Collegij conseruationi, bonoque tam in his, quæ ad scholarium institutionem, & disciplinam, quam quæ ad victum, vestitum, aliaque huiusmodi necessaria pertinent opportunius consulatur, & promptum eis paratumque auxilium sit, S. R. E. Cardinales Congregationi de Propaganda fide Præfectos prædictos nunc, & pro tempore existẽtes eiusdem Collegij Protectores, & Defensores, qui in Viceprotectorem illius dictum modernum, & pro tempore existentem Abbatem Fulden., ita tamen, vt in grauioribus nihil præcipere, aut mandare, vel facere valeat sine consilio, & consensu Nuncij Apostolici prædicti, quibus aliquid eorum, quæ vel in hac fundatione, vel in regulis à Congregatione prædicta approbatis continentur, immutare minime licebit absque eiusdem Congregationis, vel nostra, aut Romani Pontificis pro tempore existentis expressa licentia deputare possint, & valeant, eadẽ auctoritate constituimus, atque creamus.

§ 9. Illisque ac Viceprotectori præfato pro salubri illius conseruatione, Alumnorumque bonorum, & rerum, iurium temporalium, & spiritualium eiusdem Oeconomos, Aduocatos, & Procuratores in eo deputandi, & amouendi, ac alios in eorum locum substituendi, differentias, lites, & controuersias inter quascumque personas tam Alumnorum, quàm Ministrantium clericorum, & laicorum non tamen Presbyterorum ipsius Societatis exortas, summariè, simpliciter, & de plano sine figura, aut strepitu iudicij, appellatione quacumque remota, decidendi, definiendi, terminandi, statutaque, & ordinationes, disciplinam domesticam, & studia Alumnorum prædictorum concernentia, æqua tamen, & honesta, sacrisque Canonibus, & Concilij Tridentini decretis non repugnantia faciendi, & condendi, quæ postquam facta, edita, reuocata immutata, & correcta fuerint, perinde habeantur, & obseruẽtur, ac si auctoritate Apostolica approbata, & confirmata essent, prout illa ab omnibus dicti Collegij Alumnis ita haberi, & inuiolabiliter obseruari mandamus, plenam, & liberam auctoritate, & tenore præmissis facultatem impartimur. [illegible]

§. 10. Quod autem ad dictorum Alumnorum admissionis modum, & formam deinceps habendam attinet, Rectorem prædictum dicti Collegij pro tempore existentem librum habere, in quo notentur nomina, & cognomina, ac Patriæ, & Parentes Alumnorum, qui recipientur in dicto Collegio, & ex eo dimittentur, ex dictoque libro singulis annis Catalogum eorum, qui recepti, & qui dimissi fuerint cum die, mensèque ingressus, & egressus illorum Nuncio prædicto mittere, vt ipse Nuncius illum præfatæ de Propaganda fide Congregationi transmittere possit. Quòd si ex aliqua peculiari causa dimitti contigerit, eam etiam in dicto Catalogo exprimi. Insigniores verò Alumnorum præfatorum actiones in eodem libro annotare, easque suo tempore eidem Nuncio significare, vt pariter de illis eamdẽ Congregationem certiorẽ facere valeat, quas ad Nos, & Successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes per eamdem Congregationem deferri volumus, vt cum occasio tulerit præmio cohonestentur. [illegible]

§ 11. Ac denique alium librum, in quo dati, & accepti rationes diligentissimè, & clarissimè descriptæ sint, illæque singulis annis ad minus eidem Nuncio reddantur, & in eius manibus relinquatur foliũ vulgo Bilanciũ nuncupatũ, in quo prouisio Collegij, & alia quæ ipsius Collegij, vel Alumnorũ ratione acceperit, & ea, quæ illo anno pro ipsius Collegij, & Alumnorũ sustẽtatione impẽderit, notata existãt, vt similiter ab eodẽ Nuncio ad Vrbẽ mitti possit, etiã habere. Si quid autem de rota pensionis Pontificiæ summa, redditis rationibus, superest, id vel in alijs Alumnis euocandis, vel in necessarijs libris emendis, vel in vestiendis Alumnis, dimittendis, vel etiam in redditibus augendis, aut in alijs Collegij necessitatibus arbitrio Nuncij, & Abbatis Fulden. prædictorum impendi debere, eadem auctoritate statuimus, & ordinamus. [illegible]

§. 12. Vt verò huius Collegij Alumni post longas studiorum, aut corporum, & consummatorum labores expeditiores, & alacriores ad succurrendũ patriæ necessitatibus reddantur, eisdem Alumnis, vt cum solis literis testimonialibus dicti Collegij Rectoris pro tẽpore existentis Abbati Fulden. offerendis, ab eoque subscribendis, ac eius sigillo muniendis nisi forte Alumni prædicti suos Ordinarios habuerint, a quibus dimissorias à Concilio Tridentino ordinatas habere possint, ad omnes etiam Sacros, & Presbyteratus Ordines sine aliquo beneficij, vel patrimonij titulo etiam extra tẽpora ad id a iure statuta, & intra annum, annique curriculo non expectato, minusque seruatis ad id a Concilio Tridentino prædicto designatis interstitijs, dummodo ad id aliàs reperiantur idonei, promoueri, & postquam promoti fuerint, in illis, etiam in Altaris ministerio ministrare, ac etiam tam ipsi, quam ceteri omnes in dicto Collegio degentes, vt pœnitentiæ, & Eucharistiæ etiam in die Paschatis, & Extremæ vnctionis Sacramenta a Confessario, aut alio Sacerdote ipsius Collegij a dicto Rectore constituendo suscipere libere, & licite valeant, auctoritate, & ten. præmissis de speciali gratia indulgemus. [illegible]

§. 13. Verum vt quantum fieri poterit, dictorum Alumnorum paupertati, & necessitati succurratur, serio requirimus; atque monemus Archiepiscopos, Episcopos, & alios antedictarum Prouinciarum beneficiorum Ecclesiasticorum Collatores, & Collatrices, vt in illis conferendis, & præsertim si beneficia huiusmodi pro tẽpore obtinentibus immineat cura animarum. Alumnos præfatos alijs omnibus ceteris paribus præferant. Nuncio quoque Sedis Apostolicæ, aliosque Prælatos supradictarum Prouinciarum, in quorum Diœcesi Alumni præfati extiterint, vt in occurrentibus beneficiorum huiusmodi, & præsertim curam animarum habentiũ vacationibus, quorum collatio, prouisio, vel dispositio quoquo modo ad Sedem Apostolicam pertinuerit, de illis Alumnis antedictis, pauperioribus, præcipueque nostra Pontificia gratia dignis, Nos, successoresque nostros Romanos Pontifices pro tempore similiter existentes certiores faciant, vt munificẽtiam nostram erga illos, prout tempus, vel occasio tulerit, exercere possimus. Et generaliter in Dignitatibus, Personatibus, Canonicatibus, & Præbendis, [illegible]

dis, Parochialibus Ecclesiis, & aliis beneficiis Ecclesiasticis per collationem, vel electionem in Alumnorum patriis prouidendis eosdem Alumnos, aliis omnibus ceteris paribus tam in Romana Curia quàm in Ecclesiis suis originalibus præferri volumus, & decernimus.

Eidem Collegio, & eius personis priuilegia Studij generalis Vrbis communicat.

§. 14. Atque insuper eidem Collegio, & Scholaribus, Rectoribus, & Gubernatoribus omnia, & quæcumque priuilegia, exēptiones, libertates, facultates, & indulta, quibus Studium generale Almæ Vrbis nostræ, & illius Rectores, Doctoresque in eo legētes quouis modo vtuntur, potiuntur, & gaudent, ac vti, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, ita vt Collegium, & Scholares, ac Rectores, & Gubernatores huiusmodi illis non solùm ad eorum instar, sed pariformiter, & æquè principaliter vti, potiri, & gaudere possint, & valeant in omnibus, & per omnia, eisdem auctoritate, & tenore similiter perpetuò communicamus.

Huiusmodi priuilegia habet in const. Greg. XV. n. 2. pag. 160.

Plenariam quoque Indulgentiam in ingressu, & exitu, vel mortis in dicto Collegio ... elargitur.

§. 15. Vt verò temporalibus commodis spiritualia munera quoque coniungamus, quibus fidelium deuotio, & merita crescere magis, & augeri possint, de eiusdem omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius auctoritate confisi, omnibus, & singulis Scholaribus, Rectoribus, & Ministris, qui in idem Collegium recepti fuerint, in ipso ingressu, & deinde in exitu si quidem confessi, & contriti Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, atque etiam si in eodem Collegio decedere eos ab humanis contigerit, in mortis articulo plenariam omnium, & singulorum peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino cōcedimus, & elargimur.

Constitutiones ad eiusdem Collegij curā a Congreg. de prop. fide editas confirmat. & obseruari ab omnibus mādat.

§. 16 Postremò quascumque Regulas, & Constitutiones ad eiusdem Collegij, illiusque personarum, rerum, & bonorum spiritualiū, & temporalium curam, regimen, gubernium, directionē, & administrationem, ac Alumnorum, præfatorum receptionem, admissionē, victum, amictum, instructionem, disciplinam, & alia quomodolibet pertinentia à dicta de propaganda Fide Congregatione die vigesima quinta mensis Septembris anni Domini MDCXXIII editas etiam perpetuò approbamus, & confirmamus, illasque ab omnibus inuiolabiliter obseruari volumus, & mandamus.

Clausulas præseruatiuas apponit.

§. 17. Decernentes præmissa omnia, & singula, ac easdem præsentes nullo vnquam tempore ex quibuscumque causis de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quocumque alio defectu notari, impugnari, retractari, seu etiam reuocari, suspendi, restringi, limitari, aut in ius, vel controuersiam vocari, seu ad terminos iuris reduci posse, nec quemquam ad easdem præsentes in Camera Apostolica iuxta Constitutionē piæ me. Pij Papæ IV. etiam prædecessoris nostri desuper editam, aut alias quandocumque præsentandum, insinuandum, & registrari faciendū teneri, neque propterea illa inualida esse, sed omnimodo valere, ac si Constitutio prædicta, & alia contraria minimè emanassent.

Aliter iudicari prohibet.

§. 18. Sicque per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam Cameræ Apostolicæ Præsidentes Clericos, ac eiusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarium, Vicecamerarium, & causarum Palatij Apostolici Auditores, ac alios dictæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane quicquid secus super his a quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores huic Collegio instituit.

§. 19. Quocirca eidem Nuncio, & dilecto filio causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori, ac Abbati prædicto Motu pari per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut vnus eorū per se, vel alium, seu alios præsentes nostras literas, & in eis contenta quæcūque, vbi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Rectoris, & Alumnorum Collegij huiusmodi, seu aliorum, quorum fauorem illa concernunt, fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque efficacis defensionis præsidio assistētes, faciant auctoritate nostra easdem præsentes, & in eis contenta huiusmodi ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, firmiter, & inuiolabiliter obseruari, ac Rectorem, Alumnos, aliosque huiusmodi illis pacificè frui, & gaudere; Non permittentes eos desuper per quoscumque quomodolibet indebitè molestari, contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia appellatione postposita, compescendo, ac censuras, & pœnas ipsas seruata forma eiusdem Concilij Tridentini, etiam iteratis vicibus aggrauando, inuocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachij secularis.

Contrariis derogat.

§ 20 Non obstan. nostra de gratijs ad instar nō cōceden. ac prædicti Gregorij prædecessoris huiusmodi, quatenus opus sit, & quatenus reperiretur, ac quibusuis alijs cōstitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon statutis, & cōsuetudinibus, priuilegijs quoque indultis, & literis Apostolicis quibusuis Vniuersitatibus, Collegijs, eorumque Rectoribus, & personis sub quibusuis tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & alijs decretis in genere, vel in specie, etiam Motu, & potestatis plenitudine similibus, & alias quomodolibet iteratis vicibus concessis, approbatis, & innouatis, quibus omnibus, etiam si alias pro eorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in eis tradita obseruata, inserti forent, eisdem præsentibus pro plenè, ac sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè harū serie derogamus cōtrarijs quibuscumque Aut si aliquibus communiter, aut diuisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto huiusmodi mentionem

Exemplis fidem adhiberi.

§ 21. Volumus autem, quod earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manu tamen Notarij publici subscriptis, & sigillo communi dicti Collegij, aut alicuius Curiæ Ecclesiasticæ, seu personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ

Decretūque pœnale superaddit.

§. 22. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, erectionis, institutionis, statuti, subiectionis, submissionis, constitutionis, creationis, attributionis, indulti, requisitionis, monitionis, communicationis, concessionum, elargitionis, approbationis, confirmationis decretorum, mandatorum derogationis, & voluntatum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ 1628. quarto Kal. Ianuarij Pontificatus Nostri anno sexto.

Dat. P. A. 6. die 29. Decembris.

Approbatio, & Confirmatio Decreti Sacræ Congregationis Rituū super vsu Baldacchini, & assistentium, & aliorū Ministrorum pro Abbatibus Congregationis Oliuetanæ Ordinis S. Benedicti. XCVII.

Ista Congregatio approbata fuit primo a Ioāne XXII. vt in eius const. cum ai Nobis 15. sub. tom. 1. pag. 179 sed eius materiam vide ad Clem. VI. const. 1. ibid. pag. 210.

Edita A. D. 1629.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

A Sac. Cong. Rituū nuper emanauit decretum pro dictis Abbatibus.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Siluius Faulla de Neapoli Procurator generalis Congregationis Monacorum Montis Oliueti, quod à Venerabilibus fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus sacris Ritibus præpositis emanauit Decretum tenoris subsequentis, videlicet: Instante Patre Don Siluio Faulla de Neapoli Procuratore generali Congregationis Monacorum Montis Oliueti, nomine Abbatum eiusdem Congregationis, vt, attenta antiquissima consuetudine solemniter eum Baldacchino, & Assistentibus in eorum Ecclesijs celebrandi, recederetur quoad eos à decretis aliàs hac de re editis in causis Firmana 28. Ianuarij 1606. & in Neapolitana 18 Martij 1617. Sacra Rituum Congregatio, sæpius audito eodem Procuratore generali, & rationibus ab eo deductis maturè consideratis, Illustrissimo, & Reuerendissimo D. Cardinali Cesarino referente, censuit, & declarauit, in hac parte recedendū esse à dictis Sacræ Congregationis decretis, & licere Abbatibus Oliuetanis solemniter, in tribus tātum Anni festiuitatibus, celebrantibus vti Baldacchino, sine auro tamen, & pompa, necnon assistentia vnius Presbyteri, & duorum Diaconorum, ac aliorum sex ad summum Monacorum sacris indumētis coloris solemnitati conuenientis paratorum, vltra Diaconum, & Subdiaconū qui in Missa cantaturi sunt Euangelium, & Epistolam. sique ita, vt ijdem Abbates nullo modo teneant sedem Abbatialem fixam, & permanentem prope Altare, vt sedes Episcopalis retineri consueuit sed eorum sedes retineatur in Ecclesia ijs tantummodo diebus, quibus solemniter celebrant, & dicti sex Monaci, vt supra præfati non in sedibus Choralibus, sed super scabellis sedeant, in situ congruo iuxta Ecclesiarum conuenientem situm tunc apposito, panno laneo copertis: dictis sacræ Congregationis Decretis in causa Firmana, & Neapolitana editis aliàs in suo robore permansuris. Die 17. Martij MDCXXIX.

Quod ad instantiam Procuratoris generalis huius Congreg.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, Siluius præfatus plurimum cupiat, Decretum huiusmodi pro firmiori illius subsistentia, inuiolabilique obseruatione Apostolicæ nostræ Confirmationis robore communiri.

Approbat, & firmat, & supplet si qui sint defectus.

§. 3. Nos specialem illi gratiam facere volentes, eumque à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis, a iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes; supplicationibus dicti Siluij, eiusdem Congregationis nomine, Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum præinsertum huiusmodi cum omnibus in eo contentis Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adijcimus: ac omnes, & singulos, tam iuris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus.

Clausulas præseruatiuas ponit.

§. 4. Decretum huiusmodi, necnon præsentes literas valida, firma, & efficacia esse, & fore suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere.

Contrariam iudicare prohibet.

§ 5. Atque ita per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatij Apostolici Auditores, iudicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & declaramus

Contraria remouet.

§ 6. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrarijs quibuscumque.

Exemplis Bullæ credi mādat.

§. 7. Volumus autem quod præsentium transumptis, etiam impres-

impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. Rom. die 5. Aprilis. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 5. Aprilis 1629. Pontificatus Nostri Anno VI.

XCVIII. Quod Priores generales Ordinis Eremitarum S. Augustini de cetero vtentes aliqua facultate, seu concessione à Sede Apostolica per literas obtentis, in patentium literarum expeditionibus, earum tenores de verbo ad verbum inserant; Neque vllo pacto quibusdam clausulis Oraculum sapientibus in huiusmodi expeditionibus posthac vti audeant.

Istius Ordinis materiam habes sup. ad const. 6. Alex. IV. tom. 1. pag. 111. Alia vero quæ ibi non habes tamquam posteriora edita notani ad aliam huius Sanctissimi Pont. const. 40. Romanus hoc sup. pag. 57.

Viuæ vocis oracula omnia reuocauit, præter ea, quæ facta fuerunt S. R. E. Cardinalibus, & eorum manu firmata Greg XV. in const. 27. Romanus tom. 3. pag. 313.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Edita A. D. 1629. Exordium. COmmissi Nobis per abundantiam diuinæ gratiæ pastoralis officij debitum postulat, vt in his, per quem Regularium personarum paci, & quieti consulitur, litibusq; & discordijs obuiam itur, eiusdē officij partus etiam per opportunæ declarationis ministeriū interponamus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Causa prouisionis. §. 1. Cum itaque sicuti dilecti filij Priores Prouinciales Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini Hispaniarum, & Indiarū Nobis nuper exponi fecerunt à decennio citra dilecti filij modernus & alij Priores generales Ordinis prædicti, qui pro tempore fuerūt in eorum patentibus literis, quibusdam clausulis oraculum sapientibus, nimirum facto verbo cum Romano Pontifice, siue auctoritate Apostolica Nobis ad hoc specialiter commissa, alijsque similibus, quando scilicet suarum literarum patentium, expeditionibus seu concessionibus, quin effectum sortiantur literæ Apostolicæ obsistant vti cœperint, ex hoc autem quamplurimæ lites, & discordiæ, ac scandala orta iam sint, & in dies oriantur.

§. 2. Nos inconuenientibus huiusmodi opportunæ declarationis nostræ remedio obuiam ire volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris Apostolica auctoritate tenore præsentium decernimus, & declaramus modernum, & alios dicti Ordinis Priores generales viuæ vocis oraculum a Nobis, & pro tempore existente Romano Pontifice nequaquam habuisse, neque habere.

§. 3. Sique, & non aliter, ab omnibus censeri, & obseruari, atque ita per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, ac Sedis Apostolicæ Nuncios iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Inhibentes propterea in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub officij Prioris, seu Vicarij generalis, vocisque actiuæ, & passiuæ priuationis, necnon excommunicationis maioris latæ sententiæ ipso facto incurrendæ, ac alijs arbitrij nostri pœnis, ne de cetero perpetuis futuris temporibus modernus, & pro tempore existens Prior, seu Vicarius generalis dicti Ordinis, prædictis, vel alijs æquipollentibus clausulis in eorum patentibus literis vti vllo modo audeant, seu præsumant.

§. 5. Sed si eos aliqua facultate, seu concessione Apostolica Motu proprio concessa, vel ab eis iam obtenta vti oportuerit, literas nostras, & Romani Pontificis pro tempore existentis desuper expeditas, scilicet earum tenores de verbo ad verbum integre in suis patentibus literis inserant, alias firmis remanentibus pœnis prædictis eorum literæ patentes huiusmodi nullæ sint eo ipso.

§. 6. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit dicti Ordinis, & quibusuis alijs etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoq. indultis, & literis Apostolicis eidem Ordini, illiusq. Priori generali, & quibusuis alijs sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis clausulis, & decretis in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrarijs quibuscumque.

§. 7. Volumus autem quod præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides vbique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum in Arce Gandulphi Albanensis Diœcesis sub Annulo Piscatoris die 15. Maij 1629. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

XCIX. Prohibitio imposterum concedendi exemptiones Officiorum, & præsertim eas quibus Fratres Prouinciales Definitores, aut Visitatores, vel Prædicatores Maiores nuncupati Ordinis Eremitarum Sancti Augustini gaudent, Fratribus eiusdem Ordinis, qui ea nunquam exercuerunt, absque Sedis Apostolicæ expressa licentia

De hoc Ordine vide notata ad const. 40. Romanus sup. pag. 57. & ad const. præcedentem.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Edita A. D. 1629. Exordium. INter ceteras Apostolicæ seruitutis curas, quibus circa Vniuersalis Ecclesiæ regimen assidue premimur, & Nos præcipuè sollicitos habet, vt personæ regulares diuini numinis obsequijs, sub suaui religionis iugo manentes, iuxta regularia earum instituta in pacis amœnitate salubriter regantur, & gubernentur, & propterea si quæ earum felici gubernio obesse, aut in earum regularis disciplinæ, obseruantiæ aliquod detrimentum vergere cognoscimus, ea quantum cum Domino possumus remouemus, & prohibemus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

§. 1. Cum itaque sicut dilecti filij Priores Prouinciales Prouinciarū tam Hispaniarum, quam Indiarum Occidentaliū Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini Nobis nuper exponi fecerunt regularis disciplinę obseruantia in eodem ordine a nonnullis annis citrà plurimum defecerit, præsertim ab eo tempore, quo eiusdem Ordinis Priores generales nimia facilitate, & nullo habito respectu concedunt exemptiones officiorum, dicti Ordinis Fratribus, qui ea nunquam exercuerunt, vnde infinitæ confusiones, & discordiæ oriuntur, eo quod eædem exemptiones Fratribus, vt plurimum minus benemeritis eas fauoribus, & alijs modis extorquentibus, cōceduntur, quandoquidem rationi consentaneum minime videatur, vt aliquis religiosus officij quod numquam exercuit exemptionibus gaudeat æque, ac illi qui illud exercuerunt, dilectus verò filius modernus dicti Ordinis Prior generalis, vt asserunt, multis Fratribus dicti Ordinis qui numquam Prouinciales fuerunt, vt Prouincialium absolutorum, alijs verò qui numquam Definitores extiterunt vt Definitorum, & alijs, qui numquam verbum Dei prædicarunt, vt eiusdem verbi Dei Prædicatorum exemptionibus gaudeant concessit, & indulsit.

§. 2. Nos inconuenientibus huiusmodi quantum cum Domino possumus occurrere volentes, supplicationibus eorumdem Prouincialium nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; Ne de cetero prædictus modernus, & pro tempore existens dicti Ordinis Prior, seu Vicarius generalis exemptiones officiorum vlli dicti Ordinis professori, qui ea prius non exercuerit, & præsertim eas exemptiones quibus illi qui Prouinciales, Definitores, aut Visitatores, vel Prædicatores maiores nuncupati fuerunt gaudent, absque expressa Sedis Apostolicæ licentia concedere audeat seu præsumat, sub pœna excommunicationis ipso facto incurrendæ, ac priuationis vocis actiuæ, & passiuæ, & suspensionis ab officio Apostolica auctoritate tenore præsentium interdicimus & prohibemus. Decernentes nihilominus irritum, & inane si secus super his a quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorum remotio. § 3. Non obstan. constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque indultis, & literis Apostolicis eidem Priori, seu Vicario generali, & alijs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus etiā si pro illarum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbū non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quæuis alia expressio habenda, vt aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, eorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus ceterisque contrarijs quibuscumque.

Huius Bullæ exemplis fidem mandat. § 4 Volumus autem, quòd præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris, die 25. Maij 1629. Pontificatus Nostri Anno VI.

C. Exemptio concessa Clericis Regularibus Pauperum Matris DEI Scholarum Piarum à processionibus, & alijs actibus publicis.

De istorum Clericorum Regularium Congregatione notani sup. ad const. 14. Greg. XV. In supremo pag. 293.

VRBANVS EPISCOPVS,
Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1629. Exordium. DEbitum pastoralis officij Nobis ex Alto commissi requirit, Nosque ad id promptos excitat, vt Regularium studio piæ vitæ, & puerorum institutionis sedulò vacantium ne ipsi ab illis distrahantur, quantum cum Domino possumus libenter annuamus.

Causa huius exemptionis. §. 1. Exhibita siquidem Nobis nuper pro parte dilecti filij Ministri generalis Religionis seu Congregationis Clericorum Regularium Matris Dei Scholarum Piarum nuncupatorum petitio continebat, videlicet, Clerici Presbyteri, alijque Superiores, & personæ d. Religionis, seu Congregationis a principio eiusdem Religionis institutionis

stitutionis, vt iuxta pium eorum institutũ à quibuscũque occupationibus expediti, puerorum in bonis literis, & probis moribus ac Doctrina Christiana, alijsque pijs, & salubribus documentis eruditioni, & instructioni, & animarum saluti cõsulere, & inuigilare possint, ad publicas processiones, quę in Ciuitatibus, & locis in quibus ipsa Religio, seu Congreg. propagata est, celebrantur, & ab Ordinarijs locorum indicuntur, conuenire minime consueuerint. nihilominus ipsius Religionis seu Cõgreg. Clerici Presbyteri alijque Superiores prædicti diuersis in locis, ab eorumdem locorũ Ordinarijs, processionibus huiusmodi contra eorum instituta, etiam sub censuris Ecclesiasticis, interesse, & eas passim comitari coguntur, vnde non solum ab eorũ pijs exercitijs non parum retrahuntur, sed etiam grauissima iurgia, & dissensiones inter eos, & aliarum Religionum Fratres, seu Monacos super præeminentia oriri consueuerunt Cum autem, sicut eadem petitio subiungebat eorumdẽ Clericorum, Presbyterorũ Superiorum, & personarum institutioni, non conueniat ad similes processiones accedere, & propria eorum instituta prætermittere; ipsique pro fugiendis scandalis, quæ præcedentię huiusmodi causa inter eos, & aliarum Religionum Fratres, seu Monacos huiusmodi intercedere possent, cupiant ab interessentia in processionibus publicis huiusmodi, vt infra, eximi, & liberari Quare pro parte eiusdẽ Ministri generalis Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus in præmissis opportunè prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

Exemptio de qua in Rubrica.

§. 2. Nos igitur qui iustis, & honestis petentium votis libenter annuimus, eaque fauoribus prosequimur opportunis, ipsos Ministrũ generalem, ac Clericos, Presbyteros, Superiores, & Religionis, seu Congreg. Scholarum Piarum huiusmodi singulares personas a quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, ex voto Congregationis Venerabilium Fratrũ nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum, eidem Ministro generali, ac Primod. Religioni, seu Congreg. illiusque Clericis, Presbyteris, Superioribus, & personis nunc, & pro tempore existentibus, quod ipsi extra Vrbem, videlicet ex nunc de cetero perpetuis futuris temporibus, in Vrbe vero arbitrio dilecti filij nostri nunc, & Romani Pontificis pro tempore existentis Vicarij in d. Vrbe in spiritualibus generalis quibuscũque processionibus, & alijs quibuslibet actibus publicis quocũque tempore de more, vel cõsuetudine aut alias pro tẽpore faciendis, & celebrandis, aut ab Ordinarijs locorum quibusuis indicẽdis, interesse minimè teneantur, nec vbique locorum per quoscumque Ordinarios huiusmodi, aliasque personas inuiti cogi, aut compelli possint, auctoritate Apostolica perpetuo concedimus, & indulgemus ipsosque desuper ab eisdem Ordinarijs, vel alijs personis molestari, perturbari, aut inquietari nullatenus vnquam posse.

Decretum irritans.

§. 3. Irritumque, & inane, si secus super his a quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Derogatio contrariorum.

§. 4 Non obstantibus quibusuis Apost. ac in Synodalibus, Prouincialibusque editis, & edendis constitutionibus, & ordinationibus, ceterisque contrarijs quibuscumque.

Sanctio pœnalis.

§. 5. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, concessionis, indulti, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attẽtare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum.

Dat. P. A. 6. die 1. Iunij.

Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem. Anno Incarnationis Dominicæ 1629 Kalendis Iunij Pontificatus Nostri anno sexto.

CI.

Confirmatio Decreti à Sacra Rituum Congreg. editi super vsu Baldachini, & Ministrorum, ac aliarum Ceremoniarum pro Abbatibus Congregationis Casinensis, alias S. Iustinæ de Padua.

De hac Congregatione vide notata ad const. 1. Iulij Secundi, super Cathedram tom. 1. pag. 354. Et de definitorum electione, eorum [illegible] ab officio, ac dicta auctoritate nonnulla ordinauit idemet Pontifex sup. in const. 87. Commissi pag. 99.

Edita A. D. 1629.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

[illegible] Decretum Sac. Congr. Rituum emanatum super Pontificalibus ad fauorem Abbatum Sacræ Congr. Casinensis.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Dominicus Pinellus Monacorum Ordinis Sancti Benedicti Congregationis Casineñ aliàs Sanctæ Iustinæ de Padua Procurator generalis, quod alias à Veñ Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus sacris Ritibus Præpositis, emanauit Decretum tenoris subsequeñ videlicet, Cum aliàs de Anno 1606. sub die 28. Ianuarij Sacra Rituum Congregatio, instante Archiepiscopo Firmañ, interdixerit Priori S. Catharinæ Ordinis Canonicorum Regularium in eorum Ecclesia vsum aliquarum ceremoniarum, & de anno 1617. sub die 18 Martij illud Decretum ad instantiam bo. me. Cardinalis Carafæ Archiepiscopi Neapolitañ extenderit ad omnes Priores, & Abbates cuiuscumque Ordinis etiam Casineñ, ab hoc Decreto reclamauit Procurator generalis Casineñ, & ad Sac. Congregationem recursum habuit, asserens, suam Congregationem indefensam fuisse, & maturè, ac diligenter discussa, refereñ bon. mem. Cardinale Lancellotto, Sacra Congregatio de anno 1618. sub die 12. Martij, censuit, quoad vsum Baldachini, & quorumdam Ministrorum in alijs Decretis prohibitorum, recedendum esse à prædictis Decretis de annis 1606. & 1617. emanatis, & licere ijsdem Abbatibus, quando solemniter celebrant, vti Baldachino, & apparatu iuxta eorum antiquissimam consuetudinem, ita tamen, vt modeste cum debita conuenientia, sine pompa, & auro, atque in tribus ad summum festiuitatibus quolibet anno vtantur, prout in dicto Decreti latius continetur; Nunc demum Archiepiscopus Florentiñ ad Sac. Congregationem accedens institit prohiberi Abbati S. Mariæ eiusdem Ciuitatis Florentinæ Ordinis Casineñ vsum Baldachini, & dictorum Ministrorum, & aliarum multarum ceremoniarum in dedecus, & præiudicium suæ Archiepiscopalis dignitatis vergentium, & citato, & interueniente Patre Domino Dominico Pinello eiusdem Congregationis Casinensium Procuratore generali, & partibus sępe ac sæpius auditis, ac negotio diligenter discusso, referente Illustrissimo, ac Reuerendissimo Domino Cardinale Pio, Eadem Sacra Rituum Congregatio inhęrendo dicto vltimo, Decreto facto de anno 1618 censuit, & declarauit licere Abbatibus Casineñ quado solemniter celebrant, quod in tribus ad summum festiuitatibus facere eis permittitur, vti Baldachino, sine auro tamen, & pompa, & aliquibus etiam Ministris paratis sacris indumentis. Quia vero numerus horum Ministrorum in aliquibus eorum Monasterijs erat valde excessiuus, vetuit, ac prohibuit, ne ijdem Abbates solemniter, vt supra celebrantes, alios possint habere Ministros sacris indumentis paratos, quam duos Diaconos, & Presbiterum assistentes, Diaconum, & Subdiaconum pro cantandis Euangelio, & Epistola, ac sex ad summũ alios, duos cum Pluuialibus, duos cum Planetis, & duos cum Tunicellis coloris temporis conuenientis; quoad reliqua verò in dictis Decretis de annis 1606. & 1617. emanatis contenta, Sacra Congregatio eadem Decreta confirmauit, & quatenus opus sit, innouauit, inhibens omnibus Abbatibus Casinensibus, ac serio præcipiens, vt in reliquis omnibus ea ad vnguem inuiolabiliter obseruent; eorumque dispositioni addidit, vt supradicti Abbates nullo modo debeant, nec possint habere, nec tenere sedem suam Abbatialem fixam, & permanentem prope Altare, vt sedes Episcopalis retineri cõsueuit, minusque liceat supradictis sex Monacis paratis, vt supra, sedere in sedibus Choralibus, vt Canonicorum secularium mos est sed Sedes pro Abbate solemniter celebrante retineatur in Ecclesia ijs tantummodo tribus diebus, quibus ipse Abbas solemniter celebrat, dictique sex Monaci parati sedere debeant loco congruo iuxta Ecclesiarum conuenientem situm super scabellis ad hunc effectum tunc appositis panno laneo coopertis, die 29. Ian. 1628.

Quod ad instantiam R. P. D. Dominici Pinelli [illegible] approbat atque confirmat.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, Dominicus prædictus plurimũ cupiat præinsertum Decretum huiusmodi, quò firmius subsistat, & inuiolabiliter obseruetur, Apostolicæ nostrę cõfirmationis robore communiri, Nos eius votis huiusmodi annuere, illumque specialibus fauoribus, & gratijs prosequi volentes, & à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis, à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequẽdum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes: supplicationibus eius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertum Decretum huiusmodi Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adijcimus; ac omnes, & singulos tam iuris, quam facti, & quosuis alios defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, aut interuenisse dici, vel censeri possent, supplemus.

Clausulæ pro conseruatione [illegible].

§. 3. Decretumque huiusmodi, necnon præsentes literas cum omnibus in eis contẽtis semper, & perpetuò valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac eidem Congregationi, illiusque Abbatibus, ac Monacis, & personis in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, neque illos à quoquam quauis auctoritate super præmissis quouis modo, impediri, molestari, inquietari, vel perturbari vnquam posse, nec debere.

Ita iudicari debere.

§. 4 Et ita per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatij Apostolici Auditores, iudicari, & definiri debere: ac irritũ, & inane, si quid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & declaramus.

Executores deputat.

§. 5. Quocirca dilectis filijs nostris, & Apostolicæ Sedis Nuntijs, ac causarum Cur. Cameræ Apostolicæ Generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, quatenus per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta huiusmodi, vbi, & quãdo opus fuerit, ac quoties pro parte Abbatum, & Monacorum dictæ Congregationis requisiti fuerint, seu aliquis eorum requisitus fuerit, solemniter publicañ, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistẽtes faciant auctoritate nostra Abbates, & Monacos prædictos præmissorũ omnium; & singulorum commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere, nõ permitteñ illos desuper a quoquam quauis auctoritate quomodolibet indebitè molestari, vel inquietari, contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, ceñ, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita compesceñ, inuocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachij secularis.

Obstantibus derogat.

§. 6. Non obstante fel. rec. Bonifacij Papæ Octaui prædecessoris nostri de vna, & in Cõcilio generali edita de duabus dietis, dũmodo vltra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in iudicium

non trahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus, Apostolicis, necnon quibusuis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis clausulis, & decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis eorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrarijs quibuscumque.

Transumptis credi mandat. §. 7. Volumus autem quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides vbique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 6. die 11. Iulij. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris, die 11 Iulij 1629 Pontificatus Nostri Anno Sexto.

CII. Vnio quarumdam Domorum Regularium Prouinciarum noui Regni Granaten. seu Quiten. in Indijs Occidentalibus Fratrum Discalceatorum Ordinis Eremitarum Sancti Augustini, sub gubernio Fratrum Calceatorum eiusdem Ordinis existentium, Fratribus Discalceatis dicti Ordinis, Congregationis Hispaniarum.

De huiusmodi Fratribus lege quæ notauimus ad constit. 3. Greg. XV. Pastoralis sup. pag. 278 Et ad aliam const. 36. Aa Sacram pag. 319. Praeter quæ scitu tunc Sanctissimum Pont. Congregationē Italiæ horum Fratrum in quatuor Prouincias diuisisse vt Const. 58. Ad vberes hic sup. pag. 73.

Edita Ann. Dom. 1629.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. VNiuersalis Ecclesiæ regimini nullis licet nostris suffragantibus meritis, sed immensa Redemptoris nostri benignitate præpositi, ex iniuncti Nobis muneris debito Christi fidelium sub suauis Religionis iugo, & strictioris obseruantiæ regulis Altissimo famulantium votis, per quæ prospero, feliciique eorum statui, atque progressui opportune consulitur, libenter annuimus, ac desuper eiusdem muneris partes propensis studijs interponimus, vt ijdem Christifideles in pacis amœnitate, ac iustitia, & sanctitate coram Domino felicioribus in dies proficere valeant incrementis.

Fratres Discalceati Ord. Erem. S. August. Prouinciæ noui Regni Granaten. sub cura Fratrum Calceatorum eiusd. Ord. existentes plurimum cupiunt vniri Congreg. Fr. Discalceat. Hispaniarum: eius rei consensu Prioris gen. & Vicarij Congr. pro quo supplicarunt Pont. §. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Franciscus de Resurrectione Procurator generalis Fratrum Discalceatorũ nuncupatorum Ordinis Eremitarum Sancti Augustini domorum Regularium Beatæ Mariæ de Candelaria, ac Sanctæ Crucis de la Popa in Prouincia noui Regni Granaten, necnon S. Iosephi de Panama eiusdē seu Quiten. Prouinciæ in Indijs Occidentalibus sub cura, gubernio Fratrum Calceatorum eiusdem Ordinis existentiũ, quod Fratres prædicti pro maiori diuini cultus incremento, ac Catholicæ Religionis propagatione, & feliciori eorum statu, & directione, se, & eorum domos prædictas dilectis etiam filijs Fratribus Discalceatis etiam nũcupatis dicti Ordinis Congregationis Hispaniarum per Nos, vt infra vniri, & incorporari plurimum desiderant, & ad hoc dilectorum filiorum Prioris generalis dicti Ordinis, ac Vicarij dictæ Congregationis expressus accedit assensus. Quare Nobis humiliter supplicari fecerunt, vt eorum votis eiusmodi annuere de benignitate Apostolica dignaremur.

Ex Monasteria & Prouincia vnit prædictæ Congr. in vnum corpus sicut sub eisdem legibus, constitutionibus, cons. ... §. 2. Nos igitur, qui Religiosorum Ordinum quorumcumque in Ecclesia Dei Militantium pacem, felicemque statum sinceris desideramus affectibus, Franciscum, & Fratres primodictos specialibus fauoribus, & gratijs prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusuis excõmunicationis, suspen. & interdicti, alijsq. Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis a iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existant, ad effectũ præsentium dumtaxat consequen. harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati. De Ven. Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotijs Regularium Præpositorum consilio, Fratres Discalceatos primodictos, eorumque domos prædictis Fratribus Discalceatis Congregationis Hispaniarum Ordinis huiusmodi, itaut vnum corpus simul, vnamque Congregationem sub eisdem legibus, constitutionibus, & ritibus constituant, nec aliqua inter eos sit differentia.

Fratres Prouinciæ vnitæ Vic. gen. d. Congreg. & Commissario ab eo deputando subesse, eique obedientia sunt debito obedire, &c. §. 3. Ipsique primodicti Fratres Discalceati, secundo dictis Fratribus huiusmodi sese conformare, necnon Vicario generali dictæ Congregationis, & Commissario ab eo ad domorum Regularium prædictarum regimen, & gubernium pro tempore deputañ, subesse, eisque debitam obedientiam, & reuerentiam in omnibus præstare debeant.

Et recursus ad Priorem gen. Ord. S. Augusti. ac Sedem Apost. conceditur. §. 4. Ita tamen, vt ijdem primodicti Fratres Conuentuum Indiarum huiusmodi in eorum negotijs, & causis possint libere, & licitè recurrere etiam per viam appellationis ad Priorem generalem dicti Ordinis Sancti Augustini, necnon ad Sedem Apostolicam, omisso medio, non secus atque si dicta vnio quoad hoc facta non fuisset Apostolica auctoritate teñ præsentium perpetuò vnimus, annectimus, & incorporamus.

Eisdem priuilegia, indulta, ... corporationis ... gaudere concedit. §. 5. Eisdemque primo dictis Fratribus, & Regularibus domibus, quod omnibus, & singulis priuilegijs, indultis, fauoribus, exẽptionibus, libertatibus, immunitatibus, indulgentijs, cõcessionibus, & gratijs, quibus alij prædictæ Congregationis Fratres, eorumque domus de iure, vsu, consuetudine, priuilegio, aut alias quomodolibet vtuntur, fruuntur, & gaudent, ac vti, frui, & gaudere possint, & poterunt quomodolibet in futurum pari modo, & absque vlla prorsus differentia vti, frui, potiri, & gaudere, liberè, similiter, & licitè possint, & valeant in omnibus, & per omnia, perinde, ac si ab initio erectionis dictæ Congregationis primò dicti Fratres, eorumque domus Regulares prædictæ eidem Congregationi vnitæ, & incorporatæ fuissent, auctoritate, & teñ prædictis concedimus, & indulgemus.

Clausulæ præseruatiuæ. §. 6. Decernentes, præsentes literas, & in eis contenta quæcumque semper, & perpetuò valida, firma, & efficacia existere, & fore suosq. plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac primodictis Fratribus in omnibus, & per omnia plenissime suffragari.

Et Decretum irritans apponit. §. 7 Sicque, & non aliter per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios iudicari, & definiri debere, irritumque, & inane si quid secus super his a quoquam quauis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit. §. 8. Non obstañ quibusuis Apostolicis, ac vniuersalibus, prouincialibusq. Concilijs, editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, necnon Ordinis, & Congregationis, ac Domorum, & Prouinciarum huiusmodi etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoq. indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumq. teñ & formis, ac cum quibusuis clausulis, & decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis illorum teñ præsentibus pro sufficienter expressis habeñ illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrarijs quibuscumque.

Exemplis fidem addat. §. 9 Volumus autem, quòd præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus vbique fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 6. die 16. Iulij. Datum Romę, apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 16 Iulij 1629. Pontificatus Nostri Anno VI.

Beatificatio Caietani Thienæi Clericorum Regularium Fundatoris, ac Indultum celebrandi Missam, & Officium de eodem recitandi. CIII.

Huius Congregationis institutionem habes sup. ad const. 11. Clementis VII. tom. 1. pag. 483.

Edita A. D. 1629.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. IN Sede Principis Apostolorum, nullis licet nostris suffragantibus meritis, diuina prouidentia constituti, ad ea, per quę seruorum Christi veneratio in terris promoueatur, & laudetur Dominus in Sanctis suis pastoralis muneris Nostri partes propensis studiis impendimus, prout pia Christifidelium, & præsertim Catholicorum Regum, & Principum vota exposcunt, Nosque conspicimus in Domino salubriter expedire.

Instantia facta con. pro huius viri Beatificatione. §. 1. Sane nomine dilectorum filiorum Præpositi generalis, & Congregationis Clericorum Regularium Theatinorum nuncupatorum Nobis nuper expositum fuit, quòd facta nuper per dilectos etiam filios causarum Palatij Apostolici Auditores Nobis relatione de processibus Apostolica auctoritate fabricatis, super sanctitate serui Dei Caietani Thienæi Nobilis patritij Vicentini dictæ Congregationis Fundatoris, ijsque in Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium sacris Ritibus præpositorum, de mandato Nostro per plures sessiones, citato etiã ad hoc, & audito Promotore Fidei, ad relationem dilecti filij nostri Antonij Sanctæ Mariæ in Aquiro Diaconi Cardinalis Barberini nuncupati, Nostri secũdum carnem ex Fratre germano Nepotis, accerrimè discussis, cognito primum super validitate dictorum processuum, deinde super virtutibus heroicis, ac demum super miraculis in vita, & post mortem intercessione dicti serui Dei ab Altissimo patratis, ijdem Cardinales vnanimi consensu censuerunt, tuto posse, quandocumque Nobis placuerit, ad solemnem Canonizationem dicti serui Dei Caietani Thienæi deueniri. Quare pro parte non solum Præpositi generalis, & Clericorum prædictorum, verum etiam Charissimorum in Christo filiorum Nostrorum Ferdinandi Romanorũ Regis in Imperatorem electi, ac Ludouici Frãcorum Regis Christianissimi, necnon dilectorũ filiorum nobiliũ Virorũ Ducis, & Reipublicæ Venetorũ, aliorumq. Christianorũ Principum Nobis fuit humiliter supplicatum, vt interim donec ad solemnem Canonizationem dicti serui Dei Caietani Thienæi deueniatur, idem seruus Dei Caietanus Thienæus Beatus nuncupari, atque Officium, & Missa de eo, vt infra, celebrari possit.

Beatificatio eiusdem ac concessio Missæ, & Officij pro eo. §. 2. Nos pijs Ferdinandi Regis in Imperatorem electi, ac Ludouici Regis, necnon Ducis & Reipublicæ, aliorumq. Principũ, ac Præpositi & Clericorũ prædictorum votis huiusmodi quantum cum Domino possumus, benigne annuere volentes huiusmodi supplicationibus inclinati, de eorumdem Cardinalium consilio, vt ipse Dei seruus Caietanus Thienæus in posterum Beatus nuncupari, atque ab omnibus Clericis Regularibus vbique existentibus Officiũ de communi Confessoris non Pontificis in die eius obitus recitari, & Missa celebrari, iuxta Breuiarij, & Missalis Romani rubricas, etiam per Sacerdotes Regulares, & sæculares ad eorum Ecclesias con-

confluentes. In Ciuitate verò Vicentina vbi natus, & in Ciuitate Neapolitana vbi sacrum eius Corpus requiescit, in omnibus Ecclesijs, tàm Regularium, quàm secularium Missa, & Officium, vt supra respectiuè celebrari, & recitari, valeat: Ac pro præsenti anno dumtaxat, dicti Præpositus generalis, & Clerici solemnem Beatificationem cum Officio, & Missa in die eis beneuisa, hic Romæ in Ecclesia Sancti Andreæ de Valle, necnon alij ad illam confluentes celebrare, liberè, & licitè possint, & valeant, Apostolica auctoritate, tenore præsentium licentiam, & facultatem concedimus, & impartimur.

Contrariorum remotio.

§. 3. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrarijs quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 4. Volumus autem quòd præsentium transumptis etiam impressis, Secretarij ipsius Congregationis, vel alicuius Notarij publici manu subscriptis, & alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, aut Præpositi, vel Vicarij generalis eiusdem Congregationis sigillo munitis, eadem prorsus fides vbique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris die 7. Octobris 1629 Pontificatus Nostri anno septimo

CIV. Iubilei vniuersalis concessio ad diuinam opem pro imminentibus in diuersis Christiani Orbis partibus periculis postulandam.

VRBANVS PAPA VIII.

Vniuersis Christifidelibus præsentes literas inspecturis salutem, & Apostolicam benedictionem.

Irritatus assidua humani generis flagitijs Deus consueuit iracundiæ suæ flagella sæpius ostentare, vt errantes derelinquant vias suas, & aliquando visitat in virga iniquitates, & in verberibus peccata; nolens tamen aliquem perire; remedijs acrioribus excitat peccatorum sopitas mentes, vt resipiscentes ad eum reuertantur. Nos igitur e Pastorali specula, dominici gregis Nobis licet immeritis, crediti, prospicientes saluti, cum proprius Immunere discrimina pestilentiæ, & damna famis peruagari, bellique turbines in detrimentum Catholicæ Religionis varias Christiani orbis partes inuadere, & ibidem violentius percrebescere animaduertamus, oculos in excelsum tollimus ad Altissimum qui licet sit iustus, etiam misericors est, & placabilis super nequitiam populi sui, & publicæ orationis anchora, quod sæpius fecimus iterum iniuri, instantis tempestatis impetum euitare speramus. Adeamus itaque in amaritudine animarum nostrarum, recogitantes vitæ præteritæ annos, Aram misericordiarum Domini, & sine intermissione orantes contriti cordis, & humiliati spiritus offeramus ei sacrificium, vt, qui interdum opem implorantibus dormiens vult videri, & quandoque supplicantium preces serius audit, tandem cumulatè exaudiat, & nostris, & communibus Fidelium votis in tempore opportuno adesse dignetur, & tantos æstuantis maris motus dissidiorum, ventis imperans, sedet, vt optata fiat tranquillitas. Hoc autem, vt fructuosius, & maiori cum spiritus ardore peragatur ea veteri Ecclesiæ Romanæ omnium Matris, & Magistræ more, in præsentibus necessitatibus, eiusdem Ecclesiæ thesauros, quorum dispensatores a Domino constituti sumus, proferre, & largissime erogare decreuimus. Itaque ex parte omnipotentis Dei Patris, & Filij, & Spiritus Sancti, Omnes, & singulos vtriusque sexus Christifideles, tam in Alma Vrbe nostra, quam alibi vbicumque locorum constitutos Apostolica auctoritate paternè, enixeque requirimus, monemus, & in Domino adhortamur ad infrascripta deuotè peragendum, & adimplendum ac ad Deum Saluatorem nostrum orandum, vt per viscera misericordiæ suæ fidem Catholicam protegere, ab hostium conatibus, & insidijs defendere, hæresim extirpare, Principibus Christianis pacem, & veram concordiam donare, ac præcipue præsentibus Ecclesiæ necessitatibus subuenire dignetur.

Concessio Iubilei pro extrauagantibus Romæ.

§. 1. Nos enim de omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius auctoritate confisi, ex illa ligandi, atque soluendi potestate, quam Nobis Dominus meritis minimè suffragantibus, contulit, Vniuersis, & singulis Christifidelibus in Alma Vrbe prædicta degentibus, qui solemni processioni, quam ab Ecclesia B. Mariæ Angelorum nuncupata, Carthusien. Ordinis, ad Basilicam eiusdem B. Mariæ Maioris etiam nuncupatam de Vrbe, feria quarta proximè sequentis hebdomadæ, vna cum Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus, Christianorumque Regum, & Principum apud Nos, & Apostolicam Sedem Oratoribus, omnibusque Prælatis, Proceribus, ac vniuerso Clero, & Populo agemus, interfuerint, aut qui prædicta, vel immediate subsequenti hebdomada easdem Ecclesiam, & Basilicam saltem semel visitauerint, ibique deuotè vt supra Deum orauerint, necnon feria quarta, & sexta, ac Sabbato eiusdem, vel subsequentis hebdomadæ ieiunauerint, & peccata sua confessi fuerint, atque in primo die Dominico, vel secundo, seu saltem alio dictarum hebdomadarum die Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum reuerenter sumpserint, & eleemosynas ad libitum, prout caritas singulis suggesserit, fecerint.

§. 2. Ceteris verò omnibus, & singulis fidelibus extra Vrbem existentibus in quibusuis Ciuitatibus, Terris, & Locis, qui processioni ab Ordinarijs locorum, vel eorum Vicarijs, seu Officialibus de eorum mandato, & ipsis deficientibus, per eos, qui ibi curam animarum exercent, prima, vel secunda hebdomada, postquam ad eorum notitiam hæ nostræ literæ deuenerint, indicendæ, & agendæ, interfuerint, vel Ecclesiam, seu Ecclesias per eosdē designandas saltem semel visitauerint, ibique vt supra Deum orauerint, ac feria quarta, sexta, & Sabbato alterius ex duabus hebdomadis ab eisdem deputandis ieiunauerint, pariterque peccata sua confessi, ac Sanctiss. Communione refecti fuerint, & eleemosynas similiter pro arbitrio suo fecerint, plenissimam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem, sicut in Anno Iubilei visitantibus certas Ecclesias intra, & extra Vrbem concedi consueuit, tenore præsentium concedimus, & elargimur.

Ac pro itinerantibus.

§. 3. Nauigantes vero, aut iter agentes, vt cum primum ad sua sese domicilia receperint, suprascriptis peractis, & loco interueniendi in processione, visitata Ecclesia Cathedrali, vel maiore, aut Parochiali loco eiusdem domicilij, eamdem Indulgentiam consequi possint, & valeant.

Etiam pro regularibus ... impeditis.

§. 4. Regularibus autem personis vtriusque sexus, etiam in claustris perpetuò degentibus, necnon alijs quibuscumque, tam laicis, quàm religiosis secularibus, vel regularibus, etiam in carcere, aut in captiuitate existentibus, vel aliqua corporis infirmitate, seu alio quocumque impedimento detentis, qui supra expressa, vel eorum aliqua præstare nequiuerint, vt Confessarius, quem vt infra elegerint, eis prædicta omnia, & singula, vel eorum aliqua, in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare possit, eaque iniungere, quæ ipsi pœnitentes efficere poterunt, pariter concedimus, & indulgemus.

Concessio eligendi Confessarium ...

§. 5. Cupientes autem omnes Christifideles participes fieri huius pretiosissimi thesauri, vniuersis, & singulis vtriusque sexus tam laicis, Ecclesiasticis secularibus, & regularibus cuiusuis Ordinis, Congregationis, & Instituti licentiam concedimus, & facultatem damus, vt sibi ad hunc effectum eligere possint quemcumque Presbiterum Confessarium, tàm secularem, quam cuiusuis Ordinis regularem, ex approbatis à locorum Ordinarijs, qui eos ab omnibus excommunicationis, suspensionis, & alijs Ecclesiasticis sententijs, & censuris à iure, vel ab homine quauis causa latis, seu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis quantumuis grauibus, & enormibus, etiam locorum Ordinarijs siue Nobis, & Sedi Apostolicæ, etiam in literis die Cœnæ Domini legi solitis, contentis, & alias per quascūque nostras, aut Rom. Pont. prædecessorum nostrorum constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodocumque reseruatis, in foro conscientiæ, & hac vice tantum, non tamen à crimine hæresis, absoluere, & liberare valeant; & insuper vota quæcumque (Religionis, & Castitatis exceptis) in alia pia, & salutaria opera commutare, iniuncta tamen eis, & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus, pœnitentia salutari, alijsque eiusdem Confessarij arbitrio, iniungendis.

Præceptum illud publicandi &c.

§. 6. Quapropter tenore præsentium in virtute sanctæ obedientiæ districtè præcipimus, atque mandamus omnibus, & quibuscumque Venerabilibus Fratribus Patriarchis Archiepiscopis, Episcopis, & alijs Ecclesiarum Prælatis, ac quibuscumque Ordinarijs locorum, eorumque Vicarijs, & Officialibus, vel ijs deficientibus, illis, qui curam animarum exercent, vt cum præsentium literarū transumpta, aut exempla etiam impressa acceperint, illa statim absque vlla mora, retardatione, vel impedimēto per suas Ecclesias, & Diœc. Prouincias, Ciuitates, Oppida, Terras, & Loca publicent, & publicari faciant, ac Clericis, & Populis sibi subiectis solemnes processiones, & supplicationes indicant, & celebrent, Ecclesiamque seu Ecclesias visitandas designent.

Relaxatio circa facultatē dispensandi.

§. 7. Non intendimus autem per præsentes super aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quoquo modo contracta dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientiæ. Neque etiam easdem præsentes ijs, qui à Nobis, & Apostolica Sede, vel ab aliquo Prælato, seu Iudice Ecclesiastico excommunicati, suspensi, interdicti, seu alias in sententias, & censuras incidisse declarati, vel publicè denunciati fuerint, nisi intra tempus celebrationis huiusmodi Iubilei satisfecerint aut cum partibus concordauerint, vllo modo suffragari posse, aut debere.

Contrariorum remotio.

§. 8. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, præsertim quibus facultas absoluendi in certis tunc expressis casibus ita Romano Pont. pro tempore existenti reseruatur, vt nec etiam similes, vel dissimiles Iubilei Indulgentiarum, & facultatum huiusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant, necnon regula nostra de non concedendis Indulgentijs ad instar, ac quorumcumque Ordinum, & Congregationum, siue Institutorum regularium etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quauis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordinibus, & Congregationibus, atque Institutis quomodolibet concessis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica & indiuidua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac formam eorum traditam pro seruata habentes, hac vice specialiter, nominatim, & expresse ad effectum præsentium derogamus, ceterisque contrarijs quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 9. Vt autem præsentes nostræ, quæ ad singula loca deferri non possunt, ad omnium notitiam facilius deueniant, volumus, vt earumdem præsentium transumptis, vel exemplis etiam impressis,

manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, vbique locorum, & gentium eadem prorsus fides adhibeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 7. die 22. Nouembris.

Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die xxij. Nouembris 1629. Pontificatus Nostri Anno Septimo.

CV. De facultate eligendi Confessarium ad Regulares vtriusque sexus, & cuiuscumque Ordinis non extendendi nec extra forū conscientiæ.

Clementis Constitutionē, quam habes indicatam in 1. §. reperies num 64. sup. tom 3. pag. 65.

Edita A. D. 1630.

VRBANVS PAPA VIII
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

IN specula militantis Ecclesiæ, nullo licet meritorum suffragio, diuina dispositione constituti, & attentè considerantes, sacros Regularium Ordines tantas Ecclesiæ Dei vtilitates omni tempore attulisse, vt ad eas conseruandas, & instaurandas Romani Pontifices prædecessores nostri magnam inde optimo diligentiam semper adhibuerint dignum, quin potius debitum reputamus, vt eorumdem Pontificum vestigijs inhærentes, ad ea pastoralis vigilantiæ partes iugiter intendamus, vt in eisdem Ordinibus disciplinæ regularis obseruantia sarta recta conseruetur, & si quæ illi obesse dignoscuntur, opportunæ constitutionis ministerio salubriter remoueantur.

Clem. 8. edidit const. moderatā in 3. Rubrica.

§. 1. Aliàs siquidem felic. rec. Clementi Papæ VIII prædecessori nostro per Procuratorem generalem Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo nuncupat. exposito, quòd cum in Bulla Cruciatæ Sanctæ, & alijs priuilegijs ab Apostolica Sede concedi solitis, detur facultas eligendi Confessarium idoneum, ab Ordinario approbatum, qui possit Christifideles absoluere à casibus Ordinario, & Sedi Apostolicæ reseruatis, Religiosi prædicti Ordinis, seu eorum nonnulli, etiam prædictis facultatibus vti præsumebant in detrimentum eorum regularis disciplinæ: Quare idem Clemens prædecessor sua perpetuo valitura constitutione declarauit, facultatem, & concessionem Sanctæ Cruciatæ, & aliorum indultorum prædictorum quantum ad prædictum articulum eligendi Confessarium, & absoluendi a casibus reseruatis, non habere locum cum Fratribus, & Sororibus Monialibus quorumcumque Ordinum, & Congregationum cuiusuis Instituti, Mendicantium, & non Mendicantium, tam in prouincia Hispaniæ, quàm extra eam vbilibet constitutis, neque eis suffragari, sed eiusdem Clementis prædecessoris intentionis fuisse, quod ijdem Fratres, & Moniales quantum ad Sacramentum Pœnitentiæ, seu Confessionis administrationem dispositioni suorum Prælatorum subiecti essent, prout in dicti Clementis prædecessoris in simili forma Breuis desuper sub die xxiij Nouembris MDXCIX Pontificatus sui anno octauo, expeditis literis, quarum tenores pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Sed quia ea non nulli Regulares non seruant.

§ 2. Nihilominus, sicut Nobis, non sine animi nostri molestia, innotuit, nonnulli Ordinis Fratrum Prædicatorum professores prætextu Bullæ eiusdem Sanctæ Cruciatæ, ac dictorum Indultorum Confessarium huiusmodi, qui eos, vt præfertur absoluat, eligere posse prætendant, & forsan eligant, etiam ad præsens, postquam literæ nostræ sub die xiij Iunij 1624. Pontificatus nostri anno primo, super facultate eisdem Regularibus Confessarium ad effectum huiusmodi eligendi ad quinquennium tunc proximum concessa, emanatæ pridem ab anno, & vltra expirauerunt, in maximum status, & obseruantiæ regularis præiudicium.

Hic Pont. illā renouat, & obseruari præcipit.

§. 3 Nos præmissis quantùm Nobis ex alto conceditur, obuiare, ac fœlici tàm eorumdem Fratrum Prædicatorum, & Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Religiosorum, quam omnium, & quorumcumque aliorum cuiuslibet Ordinis, Congregationis, Societatis, & Instituti, etiam speciali mentione, & nota digni vtriusque sexus, tam Mendicantium, quam non Mendicantium statui, atque directioni, & aliorum Christifidelium saluti consulere volentes, prætatæque Clementis prædecessoris declarationi inhærentes, illamque tenore præsentium innouantes, ac quatenus opus sit, ampliantes, Motuproprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine Concessionem Sanctæ Cruciatæ, quæ respectu facultatis huiusmodi, etiam Laicis, & Clericis sæcularibus cuiuscumq status, gradus, qualitatis, & conditionis, etiam speciali nota dignæ quoad casus reseruatos etiam in Bulla Cœnæ Domini (hæresi excepta) contentos nonnisi in foro conscientiæ non autem in foro externo suffragatur, aliorumque indultorum huiusmodi, quantum ad prædictum articulum eligendi Confessarium, & absoluendi a prædictis casibus reseruatis etiam in Bulla Cœnæ Domini contentis, cum Fratribus, & Monialibus prædictis Fratrum Prædicatorum, ac aliorum quorumcumque Ordinum, & Congregationum, Societatisque, & Instituti prædictorum Mendicantium, & non Mendicantium, tàm Prouinciæ Hispaniæ, quam extra eam vbilibet constitutorum locum minime habuisse, neque habere, nec in illis vllo modo suffragari potuisse, neque posse, excepto dumtaxat illo quinquennio, quo literæ nostræ huiusmodi, vt præfertur, durauerunt, si quidem die xiiij mensis Iunij 1629. proxime præteriti iam expirauerunt, sed nostræ intentionis fuisse, & esse, quòd ijdem Fratres, & Moniales quantum ad Sacramenti Pœnitentiæ, seu Confessionis administrationem ordinarię dispositioni suorum Prælatorum, & Sedi Apostolicæ quoad sibi reseruata, subiecti sint, earumdem tenore præsentium perpetuò declaramus.

Clausulas præseruatiuas appon.

§ 4 Decernentes præsentes nostras literas de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quocumque defectu à quoquam impugnari non posse.

Ita iudicari mandat.

§. 5 Sicque, & non aliter, in omnibus, & singulis præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, ac Sedis Apostolicæ Nuncios, ac Cruciatæ Commissarios, & quosuis alios quauis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, interpretari, ac iudicari debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit.

§ 6. Non obstantibus præmissis, ac omnibus, & singulis illis, quæ in prædictis Clementis prædecessoris literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrarijs quibuscumque. Quibus omnibus, & singulis illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque

Publicationē in Vrbe omnes afficere decernit.

§. 7. Vt autem præsentium tenor omnibus innotescat, volumus eas in valuis Basilicæ Principis Apostolorum, & in acie Campi Floræ de Vrbe, vt moris est, publicari ipsasque sic publicatas, omnes, & singulos vbique existentes ita afficere, ac si omnibus personaliter intimatæ essent.

Transumptis fidem tribuit.

§ 8 Quodque præsentiū transumptis etiā impressis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadē prorsus vbique fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ

Dat. P. A. 7. die 19 Iunij.

Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris die xix Iunij. 1630. Pontificatus Nostri anno septimo.

Prohibitio erigendi Scholas sub denominatione Scholarum Piarum. Et annulatio erectarum sub tali nomine ab alijs, quàm a Clericis regularibus Religionis Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum. Necnon interdictio deferendi habitum per dictos Clericos gestari solitum. CVI.

Scholarum Piarū materiā lege sup. in const. 101. Pauli V. pag 259 vbi alias Constitutiones ha es indicatas.

Edita Ann. Dom. 1630.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

AD vberes fructus, quos dilecti filij Clerici Regulares Congregationis Matris Dei Scholarum Piarum in Vinea Domini proferunt, considerationis nostræ aciem conuertentes, dignum, quin potius debitum reputamus, vt ea, quæ fœlicibus eorum progressibus obesse possunt, quantum cum Domino possumus, remoueamus, & prohibeamus.

Prohibitio, de qua in Rubrica.

§ 1. Specialibus itaque illos fauoribus, & gratijs prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis a iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendū harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes supplicationibus Ministri generalis dictæ Cōgregationis Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati. Ne alij quicumque quauis auctoritate fungentes Scholas sub denominatione Scholarum Piarum erigere, aut forsan iam erectas pias nominare, nec inscribere, minusque habitum per dictos Clericos Regulares gestari solitum gestare audeant, seu præsumant sub excommunicationis, & alijs censuris Ecclesiasticis per contrafacientes ipso facto incurrendis, Apostolica auctoritate tenore præsentium interdicimus, & prohibemus

Clausula præseruatiua.

§. 2. Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, & ab omnibus inuiolabiliter obseruari.

Clausula irritans.

§. 3. Sicque per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si quid secus super his a quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari

Clausula derogatoria.

§ 4. Non obstan. constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis cæterisque contrarijs quibuscumque.

Transumptorum fides.

§ 5 Vt autem præsentes facilius omnibus innotescant, volumus, vt earumdem præsentium transumptis etiam impressis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus vbique fides adhibeatur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. Pōtif. an. 7. die vij. Augusti.

Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris, die vij Augusti 1630 Pontificatus Nostri anno octauo.

Declaratio super Constitutione Pij Quarti de registrandis in Camera gratijs illius interesse concernentibus. CVII.

Hanc Pij Quarti Constitutionē habes sup. tom. 2. const. 98. pag. 115.

Edita Ann. Dom. 1630.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

CVM sicut accepimus plures Romani Pontifices Prædecessores Nostri concesserint, prout etiam Nos concessimus diuersa

uersa priuilegia, indulta, licentias, & gratias, etiam interesse Cameræ Apostolicæ concernentia, tam per literas Apostolicas sub plumbo, & in similí forma Breuis expeditas, quàm per Chirographa eorum, & Nostra respectiue manu subscripta, in quibus quidem literis, & Chirographis, Motus proprio, seu Constitutioni fel. rec. Pij Papæ IV. Prædecessoris Nostri, quo cauetur vt omnes, & singulæ gratiæ interesse dictæ Cameræ concernentes in eadem Camera intra certum inibi expressum tempus registrari debeant, alias gratiæ ipsæ nullæ sint, derogatum reperitur à nonnullis vero nimiũ scrupulosis in dubium reuocetur, an tales derogationes adhuc in Camera prædicta registrari debuerint, & debeant.

Dubitatio circa registrationem.

§. 1. Nos ne vllo vnquam tempore de ipsorum priuilegiorum, indultorum, licentiarum, & gratiarum validitate, ex eo quòd priuilegia, indulta, licentiæ, gratiæ, seu facultates, aut derogationes huiusmodi in eadem Camera registratæ non fuerint hæsitari, eosq. ad quorũ fauorem emanarũt, eo prætextu, super priuilegijs, indultis, licentijs, gratijs, & facultatibus eisdem pro tempore, vt præfertur, concessis, molestari contingat, prouidere cupientes, ac Motus proprij, seu Constitutionis prædicti Pij Prædecessoris, tenores præsentibus pro plene, & sufficienter, expressis habentes.

Pontif. ex Motu proprio decernit.

§. 2. Motu proprio, non ad alicuius Nobis desuper oblatæ petitionis instantiam, sed ex mera animi Nostri deliberatione, certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, omnia, & singula priuilegia, indulta, licentias, gratias, & facultates, tam per Prædecessores Nostros, quam per Nos ipsos per literas Apostolicas sub plumbo, aut in forma Breuis expeditas, seu per Chirographa eorumdem Prædecessorum, vel Nostra manu respectiuè subscripta, etiam quodcumque interesse dictæ Cameræ concernentia, cuiuscumque qualitatis, generis, quantitatis, & valoris etiam maximi, & inexcogitabilis existant, concessa hactenus, & in posterum per Nos, & Rom. Pont. Successores Nostros concedenda, in quibus Motui proprio, seu Constitutioni Pij Prædecessoris huiusmodi ad effectum vt illi, ad quorum fauorem emanarunt, & emanabunt pro tempore ad ipsa priuilegia, indulta, licentias, & gratias in eadem Camera registrandum non teneantur, derogatum fuerit, seu derogari contigerit, in futurum, etiamsi talia, & illa siue derogatio, & voluntas huiusmodi in prædicta Camera registrata non sint, & non registrentur, etiam ab earum data valere, & de eorum validitate dubitari non posse, neque propterea illos, ad quorum fauorem emanarunt, aliquo modo molestari debere tenore præsentium decernimus, & declaramus.

Silentium ... ab eis ... impositum.

§ 3 Ac dilectis filijs Nostro, & S R E Camerario, ac Thesaurario Generali, Præsidenti, & Clericis, necnon Commissario eiusdem Cameræ nunc, & pro tempore existentibus, & alijs quibuscumque desuper interesse quomodolibet prætendentibus, aut qui illud quomodolibet prætendere possent, perpetuum silentium desuper imponimus.

Contrafacientibus pœna.

§. 4. Mandantes Camerario, Thesaurario, Præsidenti, & Clericis, necnon Commissario nunc, & pro tempore existentibus, & alijs interesse prætendentibus prædictis, ne sub nostræ, & pro tempore existentis Rom. Pont. indignationis, alijsq. Nostro, & pro tempore existentis Rom. Pontifici arbitrio imponendis pœnis, & etiam interdicti ingressus Ecclesiæ, ac alijs Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis ipso facto per contrauenientes, & eorum quemlibet toties quoties contrauenerint respectiuè incurrendis a quibus à nemine, præterquam a Romano Pontifice pro tempore existente, præterquam in mortis articulo constituti, absolui, seu illæ eis relaxari nequeat, prædictorum aliquem super præmissis aliquo modo molestare audeant, vel præsumant.

Præseruatio.

§ 5. Volentes, & eadem auctoritate decernentes præsentes Nostras literas, declarationem, & voluntatem, etiam quòd in dicta Camera non registrentur, neque præsententur, ijs omnibus de quorum interesse actum fuerit, vel agetur pro tempore suffragari debuisse, & debere, perinde, ac si in eadem Camera debito tempore præsentatæ, & in ea registratæ fuissent.

Executorum deputatio.

§. 6 Quo circa venerabilibus fratribus Nostris Ostien. & Portuen. Episcopis, ac dilecto filio causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori, per præsentes committimus, & mandamus quatenus ipsi, vel duo, aut vnus eorum per se, vel alium seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque vbi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte in præmissis interesse habentium desuper requisiti fuerint, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate Nostra illos præmissorum commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere, non permittentes illos desuper a quoquam quauis auctoritate quomodolibet indebite molestari. Contradictores quoslibet, & Rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas aliaq. opportuna iuris, & facti remedia appellatione postposita compescendo legitimisq. super his habendis seruatis processibus cen. & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggrauando, inuocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio Brachij secularis.

Contrariorum derogatio.

§. 7 Non obstan. piæ mem. Bonifacij Papæ VIII. Prædecessoris Nostri de vna, & in Concil. generali edita de duabus dietis dummodo vltra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad iudicium non trahatur, ac Motu proprio huiusmodi, seu prædicta Pij Prædecessoris, alijsque Constitutionibus, & Ordinationibus Apost. alijsq. in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis specifica, & expressa, ac indiuidua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quæuis alia expressio habenda foret, illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes latissime, & plenissime hac vice ad effectum præmissorum tantum motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus derogamus cæterisque contrarijs quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 8. Volumus autem quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides vbique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die xix. Augusti 1630. Pontificatus Nostri Anno VIII

Relatio Fr. Ioannis Dei Congregationis huius nominis Fundatoris in Beatorum Confessorum numerum, necnon concessio recitandi Officium, & Missam celebrandi de eo. CVIII.

De his Fratribus vide indicata ad const. 100. Pauli V. sup. tom. 3. pag. 258.

Edita A.D. 1630.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

IN Sede Principis Apostolorum nullis licet Nostris suffragantibus meritis diuina prouidentia constituti, ad ea per quæ Seruorum Christi veneratio in terris promoueatur, & laudetur Dominus in Sanctis suis pastoralis muneris nostri partes propensis studijs impendimus, prout pia Christifidelium, & præsertim Catholicorum Regum, & Principum vota exposcunt, Nosque conspicimus in Domino salubriter expedire.

Ad petitionem hic enumeratorum.

§. 1. Sanè nomine dilectorum filiorum Maioris, & aliorum Confratrum Congregationis Ioannis Dei sub regula Sancti Augustini Nobis super expositum fuit, quod transmissis de mandato nostro ad Ven. Fratres nostros S. R. E. Cardinales sacris ritibus præpositos processibus Apostolica auctoritate fabricatis, & in sacro Rotæ Auditorio examinatis super sanctitate, virtutibus, & miraculi Serui Dei Ioannis de Deo, Fratrum vulgo (Fate ben fratelli) nuncupatorum Fundatoris, ijque in Congregatione eorumdem Cardinalium per plures sessiones accuratè discussis, citato etiam, & audito prius super ijsdem, vt moris est, dilecto filio Promotore fidei, cognito primum de validitate processuum, deinde de virtutibus heroicis, ac demum de miraculis in vita, & post mortem ab omnipotenti Deo intercessione dicti sui serui patratis, referente dilecto filio nostro Petro Maria Sancti Georgij Diacono Cardinale, idem Cardinales vnanimi consensu pronunciarunt, tutò posse quandocumque Nobis placuerit ad solemnem Canonizationem dicti Ioannis de Deo deueniri, & interim Beatum nuncupari, ac Missam, & Officium de eo vt infra recitari, & celebrari, Quare pro parte non solum Maioris, & Confratrum prædictorum, verum etiam charissimorum in Christo filiorum nostrorum Ferdinandi Romanorum Regis in Imperatorem electi, ac Philippi Hispaniarum Regis Catholici, & Carissimæ in Christo filiæ nostræ Isabellæ Hispaniarum Reginæ Catholicæ, aliorumq. Christianorum Principum Nobis fuit humiliter supplicatum, vt interim donec ad solemnem Canonizationem dicti Ioannis de Deo deueniatur, Idem Seruus Dei Ioannes de Deo Beatus nuncupari, atque Officium, & Missa de eo vt infra celebrari possit.

Concedit vt de Ioanne Dei Beatus nuncupari, & de eo Missa celebrari, ac officium recitari possit.

§ 2. Nos pijs Ferdinandi Regis in Imperatorem electi, ac Philippi Regis, & Isabellæ Reginæ, aliorumque Principum, necnon Maioris, & aliorum Confratrum prædictorum votis in præmissis quantum cum Domino possumus benigne annuere volentes huiusmodi supplicationibus inclinati, de eorumdem Cardinalium consilio, vt ipse Seruus Dei Ioannes de Deo in posterum Beatus nuncupari, ac de eodem ab omnibus dictæ Congregationis Regularibus vbique existentibus quotannis in die eius obitus Officium recitari, & Missa celebrari de communi Confessoris non Pontificis ritu duplici maiori per annum iuxta rubricas Breuiarij, & Missalis Romani, & quoad missam etiam per alios Regulares, & Seculares Sacerdotes ad eorum Ecclesias confluentes. In Ciuitate vero Granaten. nempe in Ecclesia vbi eius sacrum Corpus requiescit, & in Terra nuncupata Monte mori il nouo vbi natus est in omnibus Ecclesijs, tam Regularium, quàm Secularium Officium, & Missa ritu duplici minore recitari, celebrari possit, & valeat. Ac pro præsenti anno dumtaxat Maior, & alij Confratres dictæ Congregationis solemnem Beatificationem cum Missis in die eius celebrare hic Romæ in Ecclesia Sancti Ioannis Colabitæ, necnon alij Sacerdotes, tam Regulares, quam Seculares ad dictam Ecclesiam eo die confluentes cum eadem Missa iuxta rubricas se conformare liberè valeant Apostolica auctoritate tenore præsentium facultatem concedimus, & impartimur.

Contraria tollit.

§ 3 Non obstan. constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Transumptis fidem mandat.

§ 4. Volumus autem quòd præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus vbique fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. D. die 21. Sept.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die xxi. Septembris M DC. XXX. Pontificatus Nostri Anno Octauo.

CIX. Concessio Plenariæ Indulgentiæ in Vrbe ad agendas gratias D[illegible] pro præseruatione dictæ Vrbis & aliarum C[illegible]tatum, & [illegible] uinciarum Italiæ ab ista epidimiæ, seu pestis vexatione, & [illegible] di-uinam implorandam pro earundem conseruatione, & [illegible]rum dictæ vexationi obnoxiarum liberatione. Necnon extensio prædictarum omnium Indulgentiarum ad vniuersam Italiam, & Insulas ei adiacentes. Ac p[illegible]rogatio earum ad alios tres menses.

Variae [illegible] [illegible] fuerunt hactenus tam ab isto San[illegible]tissimo Pontifice, quam ab ali[illegible] concessæ Indulgentiæ, quas omnes, [illegible] hic repetar[illegible] [illegible] loca re[illegible]eries.

Edita An. D. 1630.

VRBANVS PAPA VIII.

Dilectis filijs Clero, & Populo Romano, ac alijs Christifidelibus salutem, & Apostolicam benedictionem.

Causa istius concessionis.

PAter misericordiarum, & totius consolationis Deus votis nostris clementer annuens, Almam Vrbem nostram, & multas alias Italiæ Ciuitates, & Prouincias a dira epidimiæ lue, alijsq. bellis, & tam[illegible] alijs cladibus, & periculis immunes hactenus conseruauit. Quamobrem cumulata in No[illegible] cælestium g[illegible]tiarum dona omnino ex[illegible]unt, vt maiores, quas possumus, Diuinæ Maiestati [illegible] tias concea[illegible]bus, & efficacibus affecti[illegible] [illegible] [illegible]me depr[illegible]cemur, [illegible] prædictam Almam [illegible]bem nostram, a[illegible] [illegible] ca-teras, & [illegible] [illegible] præd[illegible], reliquasque totius Christiani Orbis partes præseruar[illegible], [illegible]o, quæ [illegible] [illegible] obno-xiæ existunt, liber[illegible], ad præsentib[illegible] Ecclesiæ nec[illegible] [illegible] sub-uenire dign[illegible] [illegible] maturent bonis[illegible] oratione exau[illegible]a-tur, & fiat [illegible] [illegible] Altissimi, [illegible] [illegible] tri-bulationis. Ho[illegible] [illegible] [illegible], & ma[illegible] [illegible] ardore peragatur, ex vet[illegible] [illegible]clesiæ Romanæ om[illegible] [illegible] Ma[illegible], & Magistræ more et [illegible]em [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] a Do-mino confi[illegible] [illegible] protegere, & erogar[illegible]: Nec eu[illegible]

Concessio Iubilæi, de quo in rub. & prescriptio forma eius assequendi.

§ 1. [illegible] de omnipotentis Dei misericordia, [illegible] [illegible]rum Petri, & Pauli Apostolorum eius auctoritate confisi, [illegible] [illegible]gandi atque soluendi potestate, q[illegible] Nobis Domi[illegible] [illegible] minime suffragantibus con[illegible] [illegible], & singulis Christifidelibus, qui spatio trium mens[illegible] [illegible] dec[illegible] [illegible] in aliqua ex festis [illegible]b[illegible] [illegible] [illegible]auerint, [illegible] [illegible] & sacra communione [illegible] [illegible] die [illegible] [illegible] immediate sequente selecti fuerint, propriam [illegible] P[illegible] [illegible] vnam ex infr[illegible] ipsi[illegible], Ec[illegible] Vrbis, nempe Lateranensem, Principis Apostolorum, & in ea [illegible] A[illegible]are Sancti Michaelis Archangeli [illegible], ac Sanctæ M[illegible] Maioris Basilicas siue Ecclesiam Natio[illegible] ad ipsa[illegible] [illegible]clesiæ Nationa[illegible] [illegible] [illegible]em hebdomada respectiue [illegible]tauerint, ibique vt supra, ac etiam pro Christianorum Principum concordia, hæ[illegible] [illegible]um ex[illegible]atione, ac Sanctæ Ma[illegible] Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum p[illegible] effuderint, eleemo[illegible] [illegible] sibi benevisas erogauerint, plenariam omnium pecc[illegible] [illegible] Indulgentiam, & remissionem [illegible] [illegible]ter [illegible] in Domino [illegible]cedimus.

Præscribitur alterna forma pro [illegible] [illegible] electione Confessarii [illegible] [illegible], vt hic.

§ 2. [illegible] qui [illegible] [illegible] [illegible] tres [illegible] [illegible]em hebdomadarum [illegible] [illegible] [illegible]nauerint, & aliquam [illegible] [illegible] tam Basilicarum præfatarum [illegible] [illegible] hebdomadæ etiam deuote vi[illegible]auerint, licentiam insuper [illegible] [illegible] & [illegible] [illegible] vt pos-sint sibi ad hunc effectum eligere quemcun[illegible] Presbyterum con-fe[illegible]rium, tam secularem [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ap-prob[illegible] die [illegible] nostro in Alma Vrbe nostra prædicta [illegible] ca-sibus spiritualibus generali, qui eos ab omnibus excommuni[illegible] nis, suspensionis, & aliis Ecclesiasticis senten[illegible], & cens[illegible] [illegible]se, vel ab homine quauis causa lat[illegible], seu [illegible] [illegible] om-nibus peccatis, excessibus, criminibus, & d[illegible] [illegible] qua[illegible] [illegible] [illegible]cibus, & enormibus, etiam locorum O[illegible] [illegible] [illegible]obis, & Sedi Apostolicæ etiam in [illegible] die Cœnæ Domi[illegible] [illegible] co-tentis, & alias per quascumque [illegible]ostras, aut R[illegible] [illegible] Pontificum prædecessorum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] quarum tenore præsentibus haberi [illegible] [illegible] expressis quomodocumque reseruatis, in [illegible], & hac [illegible]ce tantum, non tamen à crimine hæresis, absoluere, & liberare valeat, Et insuper vota quæcumque (Religionis, & [illegible] exceptis) [illegible] [illegible], & salutaria opera [illegible]mmuta[illegible] [illegible] iniuncta tamen e[illegible], & eorum cuilibet in sup[illegible] [illegible] [illegible] omnibus casibus, pœnitentia salutari, alijsq. eiusdem Confessarij arbitr[illegible], iniungen[illegible].

Prouisio pro [illegible] [illegible] [illegible] impeditis.

§ 3. Regularibus autem personis vtriusque sexus in Claustris perpetuo degentibus, necnon ali[illegible] quibuscumque tam laici, quam Ecclesiasticis secularibus, & regularibus in carcere existen[illegible], vel aliqua corporis infirmitate, seu alio q[illegible] [illegible] im[illegible] [illegible]nen[illegible] detentis, qui supra e[illegible]pressa, vel eorum aliqua præsta[illegible] [illegible] q[illegible] [illegible], vt Confessarius, q[illegible]m vt supra elegerint præd[illegible] om[illegible] [illegible], & [illegible]gula, [illegible] eorum aliqua, in alia pietatis opera commutare poss[illegible], pa[illegible] concedimus, & indulgemus.

Duo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

§ 4. Non intendimus autem per præsentes super aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, [illegible] in-habilitate quoquomodo contracta dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, seu habilitan[illegible], & in pristi[illegible]um statum restituendi, etiam in foro conscientiæ. N[illegible]que [illegible] [illegible] easdem præsentes ijs, qui a Nobis [illegible] Apostolica Sede, vel ab aliquo Prælato, seu Iudice E[illegible]clesia[illegible] [illegible] [illegible] communicati, suspensi, & [illegible] [illegible]cti, seu aliàs in sententias, & censuras incidisse declarati [illegible] pu-blice denunciati fuerint, [illegible] infra tempus vt supra præ[illegible] [illegible] fecerint, aut cum partibus concordauerint, vllo modo suffragari posse, aut debere.

Contrariis derogatio.

§ [illegible] Non obstan[illegible] constitutionib[illegible], & [illegible] [illegible]ibus Apostolicis, præ[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]endi in certis tunc expressis casibus ita Romano Pontifice pro tempore existent[illegible] rese[illegible], vt nec etiam sim[illegible], vel diuisim les[illegible] Indu[illegible]entiarum, & facultatum huiusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, nunquam suffragari queant, ac quorumcumque Or-din[illegible], Con[illegible]egationum, siue I[illegible]stitutorum regularium etiam iu-ramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia ro-bor[illegible] statutis, & consuetu[illegible]bus, priuilegi[illegible] quoque, indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordinibus, & Congregationibus, at-que Institutis quomodolibet concessis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis etiam si de illis, eorumq[illegible] totis teno-ribus specialis, specifica, & indiuidua, non autem per clausulas ge-nerales [illegible] importantes, mentio, seu quæuis alia expressio haben-[illegible], aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac formam eorum traditam pro seruata habentes, hac vice specialiter, nominatim, & expresse ad effectum præsentium derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Dat. R[illegible] [illegible].

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, nona mensis Iulij 1630. Pontificatus Nostri Anno Septimo.

Sequitur Extensio prædictarum Indulgentiarum ad vniuersam Italiam, Insulasq. ei adiacentes.

Edita A. D. 1630.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

NVper à Nobis emanarunt literæ tenoris subsequentis &c.

Omittitur tenor ipsius constit. quia est præinsertus

[illegible] [illegible] [illegible].

§ 1. CVm autem sicut nu[illegible] V[illegible]rabi[illegible] [illegible] Archiepiscopi, & Episcopi, necn[illegible] [illegible] alij nobiles viri Duces, Principe, & [illegible] magnates in Italia, & Insulis illi adiacentibus Nobis nu[illegible] [illegible] exponi fecerunt, ipsi, vt etiam fructuosius, & maiori cum spi-[illegible] ardore diuinam opem in præsentibus Ecclesiæ necessitatibus im[illegible]orent, præinsertas literas nostra[illegible] [illegible] vniuersos Italiæ, & Insularum prædictarum Christifi[illegible] [illegible] ext[illegible]di summopere desiderant.

Extensio de qua in rubr.

§ 2. Nos pro ea, quæ eorumdem Christifidelium animarum saluti iugiter inuigilamus, paterna caritat[illegible], vt illi tam pretiosi Ecclesiæ Thesauri participes fiant, pi[illegible] [illegible] volentes, piis Archiepiscoporum, Episcoporum, Ducum, Principum, & aliorum Ma-gnatum [illegible] qu[illegible]um Nobis ex alto conceditur, annuendum duximus. Igitur huiusmodi supplicationibus inclinati, præinsertas [illegible] nostras cum omnib[illegible], & singulis [illegible] eis contentis concessio-nib[illegible], facultatib[illegible], indultis, clausulis, & decretis ad vniuersos vtriusque sexus Christifideles seculares, & regulares [illegible] Italia, & In-[illegible] prædictis existentes, necnon Ecclesias per Ordinarios loco-rum, [illegible] per a[illegible]os de eorum mandato designandas, & Confessa-rios [illegible] eisdem Ordinarijs approbatos, seu approbandos spatio trium [illegible] mensium a die publicationis præsentium in dictis locis fa-[illegible] inchoando durante, Apostolica auctoritate tenore præsen-[illegible] extendimus, præfatisq. Christifidelibus, necnon Ecclesijs, & C[illegible]fessarijs, concessiones, facultates, & indulta cum clausulis, & [illegible] huiusmodi auctoritate, & tenore prædictis commu-nicamus.

Contrariis derogatio.

§ 3. Non obstan[illegible] quatenus opus sit nostra de non concedendis In[illegible]ulgentijs ad instar, ac omnibus illis, quæ in dict[illegible] literis con-ce[illegible] [illegible] obstare, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Transumptorum fides.

§ 4. Volumus au[illegible] [illegible] præsentium [illegible] [illegible], etiam im-[illegible] [illegible] [illegible] Notarij publ[illegible] subscriptis, & alicuius perso-næ [illegible] [illegible] Ecclesiasti[illegible] [illegible] munitis, eadem prorsus fides vbique adhi[illegible]beatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. R. A. 9. die [illegible].

Datum Romæ apud [illegible] Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die xiij. Iulij 1630. Pontificatus Nostri Anno Septimo.

Subsequitur Prorogatio earundem ad alios tres Menses.

Edita A. D. 1630.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

[illegible] [illegible] [illegible].

§ 1. NVper à Nobis emanarunt literæ tenoris subsequentis, videlicet Dilectis filijs Clero, & Populo Romano, &c.

Hæc constitutio est perinserta, & ideo prætermittitur.

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

§ [illegible] Et [illegible] [illegible] [illegible] Vene[illegible] [illegible]lium fratrum Archiepiscoporum, & Episcoporum, necnon dilectorum filiorum nobilium [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Italia, & Insu[illegible] illi adiacentibus domi-[illegible] [illegible] supp[illegible] [illegible] Nobis humi[illegible] porrectis inclinati præ-[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]cessioni Indulgentiarum, ac facultatis [illegible] Co[illegible] [illegible] cum omnibus, & singulis in eis contentis [illegible] clausulis, & decretis ad vniuersos vtriusque sexus Christi-fideles seculares, & regulares tunc temporis in Italia, & Insulis [illegible] prædictis existentes, necnon Ecclesias per Ordinarios locorum, [illegible] per alios de eorum mandato designandas, & Confessarios ab [illegible]dem Ordinarijs approbatos, seu approbandos spatio trium si-militer mensium à die publicationis literarum desuper expedita-rum inchoando durante Apostolica auctoritate extendimus, præ-ta[illegible] Christifidelibus, necnon Ecclesijs, & Confessarijs con-[illegible], facultates, & indulta cum clausulis, & decretis huius-[illegible] [illegible]uimus, prout in vltimo dictis literis in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] sub die 17. Iulij proxime præteriti expeditis, quarum

teno-

tenores præsentibus pro expressis haberi volumus plenius contineatur.

§ 3 Cum autem per abundantiam diuinæ misericordiæ Alma Vrbs nostra, ac multæ aliæ Ciuitates, & Prouinciæ, non solum S.R.E. verum etiam aliarum ditionum, & dominiorum temporalium in Italia, & Insulis prædictis existentium a periculis, & calamitatibus huiusmodi immunes hactenus conseruatæ fuerint, Nos vt Christifideles prædicti cælestium miserationum copiosiores fructus consequi valeant, vberius prouidere volentes, eam præinsertæ concessionis, quam alias subinde expeditas literas extensionis præfatas cum omnibus, & singulis in eis contentis concessionibus, facultatibus, indultis, indulgentijs, clausulis, & decretis ad infrascriptos tres menses proximos videlicet. Octobris, Nouembris, Decembris, quibus durantibus si omnia, & singula in [illegible] insertis literis expressa, dicti Christifideles adimpleuerint, illi omnes & singulas indulgentias, & peccatorum remissiones cum omnibus facultatibus, gratiis, & indultis prædictis consequi valeant, auctoritate prædicta tenore præsentium extendimus, & prorogamus.

§ 4 Non obstantibus omnibus illis, quæ in dictis [illegible] voluimus non obstare, cæterisque contrarijs quibuscumque. Vt autem præsentes literæ facilius omnibus innotescant.

§ 5 Volumus vt earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem [illegible] vbique fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem sub annulo Piscatoris die 25. Septembris 1630. Pontificatus nostri anno octauo.

Subsequitur prorogatio ad alios tres Menses, cum decretis [illegible] eisdem tribus Mensibus exspiratis, quæcumque extensiones, & ampliationes Indulgentiæ huiusmodi per S. D. N. ad certum tempus [illegible], etiam eo ipso expirent.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

§ 1 NVper a Nobis emanarunt literæ tenoris subsequentis videlicet: Dilectis filijs Clero, & Populo Romano, &c.

Omittitur tenor constitutionis quia habetur sup.

§ 2. Et subinde multorum venerabilium Fratrum Archiepiscoporum, & Episcoporum, necnon dilectorum filiorum nobilium virorum Ducum, Principum, & aliorum Magnatum in Italia, & Insulis illi adiacentibus existentium supplicationibus Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertas literas nostras concessionis indulgentiarum, ac facultatis eligendi Confessarium cum omnibus, & singulis in eis contentis indultis, clausulis, & decretis ad vniuersos vtriusque sexus Christifideles seculares, & regulares tunc temporis in Italia, & Insulis prædictis existentes, necnon Ecclesias per Ordinarios locorum, seu per [illegible] de eorum mandato designandas, & Confessarios ab ijsdem Ordinarijs approbatos seu approbandos, spatio trium similiter mensium [illegible] publicationem literarum desuper expeditarum inchoandos [illegible], Apostolica auctoritate extendimus, prædictisque Christifidelibus, necnon Ecclesijs, & [illegible] concessionem, iscitates, & indulta prædicta [illegible] & de [illegible] communicauimus, & postmodum [illegible] præinsertas quam alias sub [illegible] expeditas literas prædictas cum omnibus, & singulis in eis contentis concessionibus, facultatibus, indultis, indulgentijs, clausulis, & decretis ad infrascriptos tres Octobris, & Nouembris proxime præteritos, ac præsentem Decembris menses extendimus, pariter, & prorogauimus, prout in alijs nostris sub die 17. [illegible] necnon sub die 25 Septembris proxime præteriti [illegible] desuper in simili forma Breuis expeditis literis, quarum tenores etiam præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

§ 3 Cum autem per abundantiam Diuinæ misericordiæ Alma Vrbs nostra, ac multæ aliæ Ciuitates, & Prouinciæ non solum Sanctæ Rom. Eccl. [illegible] etiam aliarum [illegible], dominiorum temporalium in Italia, & Insulis prædictis existentium a periculis, & calamitatibus huiusmodi immunes hactenus conseruatæ, & aliæ etiam liberatæ fuerint; Nos vt Christifideles prædicti cælestium [illegible] fructus vberius consequi mereantur [illegible] amplius prouidere volentes, tam præinsertas [illegible] prædictas [illegible] omnibus, & singulis in eis contentis concessionibus, facultatibus, indulgentijs, clausulis, & [illegible] ad [illegible] tres menses primos, videlicet Ianuarij, F[illegible], & Martij, quibus durantibus si omnia, & singula in præinsertis [illegible] dicti Christifideles adimpleuerint, illi omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones prædictas cum omnibus facultatibus, gratijs, & indultis prædictis consequi valeant, auctoritate prædicta tenore præsentium iterum extendimus, & prorogamus.

§ 4. Quia vero ad applicationem nonnullorum Episcoporum, & Principum, & Rerumpublicarum concessiones, facultates, indulta, indulgentias, & remissiones peccatorum in præinsertis literis contentas ad certas Ciuitates, Diœceses, Prouincias, & ea extra Italiam existentia ad certum tempus extendimus, & ampliauimus, volumus, & dicta auctoritate decernimus [illegible] mensibus per præsentes prorogatis, vt præfertur elapsis, omnes, & quæcumque extensiones, & ampliationes gratiarum [illegible] Nos factæ huiusmodi pariter eo ipso expirent, nulliusq. roboris, vel momenti, nec cuiquam vlterius suffragentur.

§ 5. Non obstantibus omnibus illis, quæ in dictis literis voluimus non obstare, cæterisque contrarijs quibuscumque.

§ 6. Vt autem præsentes literæ facilius omnibus innotescant, volumus, vt earumdem præsentium transumptis etiam impressis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus vbique fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 31. Decembris 1631. Pontificatus nostri anno octauo.

Annullatio, & suppressio prætensæ Congregationis Iesuitissarum. CX.

VRBANVS EPISCOPVS.
Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

PAstoralis Romani Pontificis, cui cura vineæ Domini Sabaoth ineffabili superni Patris tam [illegible] prouidentia concredita esse [illegible] solicitudo, in [illegible] præcipue incumbit, ne in agrum Dominicum Operarij sine delectu temere se ingerant, sata dissipent, [illegible] euellant, zizania inferant, & adulterinas in eo plantas superinducant.

§ 1 Licet autem O[illegible] Lateranen. & Lugdunen. Conciliorum [illegible] ordinationibus districte prohibitum esset, ne [illegible] nouæ Religionis instituendæ auctoritatem sibi arrogare præsumeret, pariterque [illegible] ac fel. recordat. Ioannis XXII variorum, & per [illegible] Clementis V. R[illegible] orum Pontificum prædecessorum [illegible] constitutionibus mulierum cœtus auctoritate [illegible] & de facto instituti tamquam extrinseci palmites damnati & [illegible] fuissent.

§ 2 Et nihilominus (prout non sine graui animi nostri molestia accepimus) in nonnullis Italiæ, & Vltramontanis partibus, certæ mulieres, seu virgines Iesuitissarum nomine assumpto, citra [illegible] Sedis Apostolicæ approbationem ab aliquot annis in vnum [illegible] solitæ, [illegible] ducendæ prætextu peculiarem [illegible] a cæteris [illegible] vsurpassent, ædificia in Collegiorum formam redegissent, domos Probationum erexissent, [illegible] Superiorem, ac prætensæ [illegible] suæ Generalem [illegible] Præpositæ [illegible], & amplissimis facultatibus beneuisis [illegible], in illisque manibus Paupertatis, Castitatis, & Obedientiæ vota, ad instar solemnium emittere, clausuræque legibus non adstrictæ pro [illegible] ac specie salutis animarum promouendæ, aliaque opera [illegible] sexus, & ingenij imbecillitati, & modestiæ muliebri, ac [illegible] præsertim pudori minime conuenientia, & quæ viri sacrarum literarum scientia, rerum vsu, vitæque [illegible] spectatissimi, difficile admodum, & nonnisi magna circumspectione adhibita aggrediuntur, attentare & exercere [illegible] consueuissent.

§ 3 Nos excrescentes in agro militantis Ecclesiæ vepres, mature euellere satagentes, venerabili Fr. Aloysio Episc. Tricaricen. nostro & Apostolicæ [illegible] partibus inferioris Germaniæ Nuncio, & nonnullis locorum [illegible] dedimus in mandatis, quatenus [illegible] propositi [illegible], & scandalis exinde resultantibus [illegible] seu virgines [illegible] ex parte nostra Apostolica serio monerent [illegible] incepto ad [illegible] conarentur. Verum quia [illegible] Dei timore, ac nostro & Sedis Apostolicæ [illegible] habito, in graue animarum suarum [illegible], & bonorum omnium offensionem arroganti contumacia paternis & salutaribus monitionibus nostris nedum non paruerunt, sed etiam in [illegible] attentare, ac multa sanæ doctrinæ aduersantia proferre non erubescunt.

§ 4 Nos tantam temeritatem acriori censura coercendam, & plantas istas Ecclesiæ Dei noxias ne vlterius se diffundant, radicitus euellendas & extirpandas esse decreuimus. Habitaque itaque [illegible] venerabilibus fratribus nostris Sanctæ Rom. Eccl. Cardinalibus aduersus hæreticam [illegible] generalibus Inquisitoribus ab eadem Sede specialiter deputatis matura consultatione, de illorum vnanimi consilio, & [illegible], Conciliorum generalium præfatorum decretis, eorumdemque prædecessorum nostrorum vestigijs inhærentes, præfatam Congregationem mulierum, seu virginum Iesuitissarum nuncupatarum, illarumque sectam, & statum ab ortu [illegible] nulla, & inualida, nulliusque roboris vel momenti [illegible], & eadem Apostolica auctoritate tenore præsentium decernimus, & declaramus [illegible] quia de [illegible], eadem auctoritate penitus & omnino supprimimus, & extinguimus, perpetuæque abolitioni subijcimus, & ab Ecclesia Dei [illegible] tollimus, delemus, & abrogamus, ac pro suppressis extinctis, euulsis, deletis, & abolitis ab omnibus Christifidelibus haberi, & reputari volumus & mandamus, nec mulieres & virgines huiusmodi ad votorum prætactorum obseruationem vllo modo teneri aut obligari volumus. Insuper [illegible] Visitatrices, Rectrices, & Præpositas [illegible], ac alias quascumque Congregationis, & sectæ huiusmodi officiales quocumque nomine appellatas officijs & muneribus sibi de facto vsurpatis omnino priuatas esse, & [illegible] decernimus pariter & declaramus, & quatenus opus sit priuamus, [illegible] ab eisdem officijs & muneribus omnino amouemus easque omnes & singulas mulieres seu virgines, quæ voti cuiuscumque alterius vinculi, promissionis, vel cuiusuis causæ prætextu, ad aliquam obedientiam se obligatas puta-

putarent, ab ea, & quocumque vinculo & promissione huiusmodi, etiam rata & iurata absoluimus, & totaliter liberamus.

Vota omnia ... & promissio, pro ut ... .

§ 5. Adhæc mulieribus seu virginibus, & assertis earum Superioribus præfatis, & quocumque alio nomine nuncupatis, in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis maioris pœna ipso facto incurrenda a qua nonnisi a Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, præterquam in mortis articulo constitutæ absolui possint, & præcipimus, & mandamus, vt extra huiusmodi Collegia, vel domus vbi hactenus habitarunt aliæ ab alijs seorsum degant, nec in simul ad aliquod spirituale, vel temporale consultandum, seu peragendum, aut de eo quouis modo tractandum conueniant, susceptum per eas de facto, vt præfertur habitum statim deponant, nec illum amplius reassumant, minusq. alias virgines seu mulieres ad illum admittant, vel recipiant, nec vlli earum ad hæc consilium, aut auxilium, vel fauorem directe vel indirecte, aut alias quomodolibet præstent, vel pro religiosis, seu prętensæ Congregationis, aut sectæ huiusmodi sequacibus vllo modo se gerant, mulieres etiam ac virgines, quæ eo animo vota licet de facto, vt præfertur, emiserunt, vt in ... statu ab Apostolica Sede reprobato ea emissuræ non fuissent, vt pote conditione sub qua tacitè vouerunt non impleta a votorum huiusmodi obligatione omninò solutas & liberas esse declaramus. Quæ autem in quemcumque euentum vouere voluerunt, ... ea ... vota sint simplicia honeste viuere, seorsum tamen ab aliis ... reprobati status ac prætensæ Congregationis seu sectæ, & ab omnibus supra prohibitis abstinentes, in sæculo possint ... Ordinarij obedientia, & cum vsu non dominio bonorum; sed tantum cum facultate, quam illis misericorditer concedimus, de ijs in vita, & in morte ad vsus pios disponendi, ab intestato etiam ad eos, deuoluendis qui paupertatis voto ab his mulieribus non emisso, illis successuri fuissent. Et in euentum in quem aliquæ ex mulieribus, seu virginibus præfatis ad coniugalem statum transire voluerint, eis permittimus vt matrimonium ... alias seruandis contrahere possint, eisque Apostolicam benedictionem, & quatenus opus sit cum omnium votorum de facto, vt præfertur emissorum relaxatione impartimur. Quoniam vero secundum Apostolum qui matrimonio iungit virginem suam benefacit, & qui non iungit melius facit, easdem mulieres, & virgines per viscera misericordiæ Christi, quo possumus paternæ charitatis affectu monemus, & in Domino hortamur, ... vt desiderij quo se regularis vitæ ducendæ generi ostendunt memores, tollant iugum Domini super se, ac abnegantes semetipsas & sæcularia desideria approbatum ab eadem sancta Sede aliquem sanct. monialium Ordinem quantocitius ingrediantur, inibique fideli & pia promissione vota voueant Deo Iacob, & innocentes manibus, & mundo corde in aliud spiritualium operum exercitio superædificantes exhibeant se illustrorem gregi Christi portionem, lampadesque suas flammis charitatis succensas prudenter aptent sponso celesti obuiam ituræ.

Clausula præseruatiua cū decreto irritanti.

§ 6 Decernentes præsentes literas omniaque & singula in eis contenta, etiam ex eo quod prætensæ Congregationis, vel sectæ mulieres, aut virgines huiusmodi, vel alij quicumque in præmissis, seu eorum aliquo interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes in ... non consenserint, nec ad ea vocatæ & auditæ, seu vocati, & auditi ..., minusque causæ propter quas eædem præsentes emanarint adductæ verificatæ, seu alias sufficientes, aut etiam nullatenus iustificatæ fuerint, nullo vnquam tempore de subreptionis, obreptionis, nullitatis, aut inualiditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quouis defectu etiam quantumuis magno, inexcogitato, & substantiali, siue etiam ex eo quod in ... præmissis, seu eorum aliquo solemnitates, & quæuis alia seruanda, & adimplenda, seruata, & adimpleta non fuerint, aut ex quouis alio capite a iure, vel facto, aut statuto, vel consuetudine aliqua resultante, seu etiam enormis ... lesionis, aut quocumque alio colore ... in corpore iuris clauso, seu occasione, vel causa etiam quantumuis iusta rationabili, & priuilegiata, etiam tali quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret, aut quod de voluntate nostra huiusmodi, & alijs superius expressis seu relatis nihil alibi appareat, seu aliter probari posset notari, impugnari, inualidari, retractari, in ius vel controuersiam reuocari, aut ad terminos iuris reduci, vel aduersus illas restitutionis in integrum aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos iuris, aut aliud quodcumque iuris, facti, gratiæ, vel iustitiæ remedium impetrari, ... quomodolibet concedi, aut impetrato, vel concesso quempiam vti, seu se ... in iudicio vel extra posse, neque ipsas præsentes sub quibusuis similium vel dissimilium gratiarum reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut alijs contrarijs dispositionibus pro tempore quomodolibet faciendis comprehendi, sed semper ab illis exceptas ... perpetuoque validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere, ac per omnes & singulos ad quos spectat, & quomodolibet spectabit inuiolabiliter obseruari, sicque & non aliter in præmissis omnibus & singulis per quoscumq. Iudices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, & S.R.E. Cardinales etiam de latere Legatos, & Nuncios, ac alios quauis auctoritate & potestate ... quauis causa & instantia sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate vbique iudicari & definiri debere, ac irritum quoque & inane si secus super his a quoquam quauis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Mandat publicari similiter ... .

§ 7 Quocirca venerabilibus Fratribus, ac dilectis filijs nostris, & Apostolicæ Sedis Nuncijs, necnon Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, & alijs locorum Ordinarijs vbilibet existentibus per Apostolica scripta mandamus, vt statim, atque præsentes nostræ literæ ad eorum, & cuiuslibet eorum notitiã quoquomodo peruenerint, illas solemniter publicent, & publicari faciant, ac in eis contenta quæcumque debitæ executioni demandent, & demandari procurent per se, vel alium, seu alios, prout in Domino iudicauerint expedire, Contradictores quoslibet & rebelles, ac præmissis non parentes per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas aliaque opportuna iuris, & facti remedia, omni & quacumque appellatione, recursu, & reclamatione remotis cõpescendo, inuocato etiã ad hoc si opus fuerit auxilio brachij sæcularis. Non obstantibus quatenus opus sit recolendæ memoriæ Bonifacij Papæ VIII: etiam Prædecessoris nostri de vna, & in Concilio generali edita de duabus dietis, cæterisque in contrarium facientibus quibuscumque.

Affixionem præsentium in Vrbe ... .

§ 8 Vt autem præsentes, & in eis contenta quæcumque ad omnium notitiam deducantur, & ne aliquis de eis ignorantiam prætendere possit, volumus pariter, & mandamus quod eædem præsentes per aliquem, seu aliquos ex Cursoribus nostris ad Ecclesiæ Lateranen. & Basilicę Principis Apostolorum de Vrbe, necnon Cancellariæ Apostolicæ valuas, ac in acie Campi Floræ affigantur & publicentur, & cum inde amouebuntur earum exempla in eisdem loco affixa dimittantur, quæ sic publicatæ, & affixæ, post duos menses a die publicationis cumputandos omnes, & singulos quos concernunt perinde afficiant & arctent, ac si vnicuique illorum personaliter intimatę, & notificatæ fuissent.

Transumptis fidem dari vult.

§. 9. Quodque illorum transumptis impressis sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiasticæ constitutæ munitis, & manu alicuius Notarij publici subscriptis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§ 10. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrę suppressionis, extinctionis, subiectionis, ablationis, deletionis, abrogationis, decretorum priuationis, amotionis, absolutionis, liberationis, præcepti declarationum, permissionis, impartitionis, monitionis, hortationis, voluntatem, & mandatorum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum.

Dat. Rom. A. D. die 13. Ian.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicę Millesimo sexcentesimo trigesimo, Idus Ianuar. Pontificatus nostri Anno Octauo.

Publicatio die 21. Maij 1631.

In Dei nomine Amen, Anno a Natiuitate Domini Nostri Iesu Christi Millesimo sexcentesimo trigesimo primo, die vero vigesimo primo mensis Maij, Indictione decimaquarta, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini Vrbani Diuina prouidentia Papa Octaui. Anno eius Octauo, supradictæ literæ Apostolicæ, publicatæ, & affixæ fuerunt ac dimissis copijs ad Basilicas Ecclesiarum S. Ioannis Lateranen., necnon Principis Apostolorum Vrbe, & in Cancellaria Apostolica, ac in Acie Campi Floræ, vt moris est, per me Augustinum de Bolis Romanum Sanctiss. Domini Nostri Papæ Cursorem.

Mathias Spada Magister Cursorum.

Prorogatio Indulgentiæ Plenariæ in forma Iubilæi de qua supra Const. 109. ad alios duos menses, scilicet Aprilis, & Maij 1631. cum Indulto vt qui dictam Indulgentiam consecuti iam sunt illam denuo consequi valeant, Et decreto vt dictis duobus mensibus elapsis Indulgentiæ huiusmodi per S. D. N. concessæ ad certum tempus eo ipso expirent. CXL.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Edita A.D. 1631.

ALias à Nobis emanarunt literæ tenoris subsequentis, videlicet. Dilectis filijs Clero & Populo Romano, &c.

Omittitur residuum huius Constitutionis, quod habes sup. pag. 114.

Extensio ... ad ... .

§ 1 Et subinde multorum Venerabilium Fratrum Archiepiscoporum, Episcoporum, necnon dilectorum filiorum nobilium virorum Ducum, Principum, & aliorum Magnatum in Italia, & Insulis adiacentibus existentium supplicationibus Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, per insertas literas Nostras consecutionis Indulgentiarum, ac facultatis eligendi Confessarium cum omnibus, & singulis in eis contentis indultis, clausulis, & decretis, ad vniuersos vtriusque sexus Christifideles, sæculares, & regulares tunc temporis in Italia, & Insulis prædictis existentes, necnon Ecclesias per Ordinarios locorum, seu per alios de eorum mandato designandas, & Confessarios ab ijsdem Ordinarijs approbatos, seu approbandos, spatio trium similiter mensium à die publicationis literarum desuper expeditarum inchoandorum durante Apostolica auctoritate extendimus, prædictisque Christifidelibus, necnon Ecclesijs, & Confessarijs concessiones, facultates, & indulta prædicta cum clausulis, & decretis huiusmodi communicauimus, & postmodum tam præinsertas, quam alias subinde expeditas literas prædictas, cum omnibus, & singulis in eis contentis, concessionibus, facultatibus, indultis, Indulgentijs, clausulis, & decretis ad Octobris, Nouembris, & Decembris, ac demum ad Ianuarij, & Februarij proxime

nunc præteritum, ac præsentem Martij menses extendimus pariter & prorogauimus, prout in alijs nostris sub die xvij. Iulij, necnon sub die xxv. Septembris, ac sub die xxxj. Decembris proximè præteritorum desuper in simili forma Breuis expeditis literis quarum omnium tenores etiam præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Noua extensio de qua in rub.

§ 2. Cum autem per abundantiam Diuinæ misericordiæ Alma Vrbs nostra, ac multæ aliæ Ciuitates, & Prouinciæ non solum S. R. E. verum etiam, aliarum ditionum, & dominiorum temporalium in Italia, & Insulis prædictis existentium, a periculis, & calamitatibus huiusmodi immunes hactenus conseruatæ, & aliæ etiam liberatæ fuerint; Nos vt Christifideles prædicti cælestium miserationum fructus vberius consequi mereantur, peramplius prouidere volentes; tam præinsertas, quam alias subinde expeditas literas prædictas cum omnibus, & singulis in eis contentis concessionibus, facultatibus, Indultis, Indulgentijs, clausulis, & decretis, ad alios duos menses proximos, videlicet, Aprilis, & Maij, quibus durantibus si omnia, & singula in præinsertis literis expressa dicti Christifideles adimpleuerint, illi, omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones prædictas, cum omnibus facultatibus, gratijs, & indultis huiusmodi consequi valeant, auctoritate prædicta, tenore præsentium iterum extendimus, & prorogamus.

Facultas denuo consequendi gratias, quas alias fuerint consecuti.

§. 3 Necnon ijs, qui earumdem præinsertarum literarum, illarumue extensionum, vt supra factarum vigore Indulgentias, & peccatorum remissiones prædictas consecuti iam sunt, si omnia, & singula in præinsertis literis huiusmodi contenta, & expressa duobus mensibus per præsentes prorogatis durantibus denuo adimpleuerint, vt easdem omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones cum omnibus facultatibus, gratijs, & indultis prædictis iterum consequi valeant auctoritate, & tenore prædictis concedimus.

Extinctio aliarum Indulgent. ext. clausa termino.

§. 4. Quia verò ad supplicationem nonnullorum Episcoporum, ac Principum, & Rerumpublicarum concessiones, facultates, indulta, indulgentias, & remissiones peccatorum in præinsertis literis contentas, ad certas Ciuitates, Dioec. Prouincias, & loca extra Italiam existentia ad certum tempus extendimus, & ampliauimus; volumus & dicta auctoritate decernimus, vt duobus mensibus per præsentes prorogatis, vt præfertur elapsis, omnes, & quæcumque extensiones, & ampliationes gratiarum per Nos factæ huiusmodi pariter eo ipso expirent, nullinsque sint roboris, vel momenti, nec cuiquam vlterius suffragentur.

Derogatio contrariorum, et fides transumptorum.

§. 5. Non obstantibus omnibus illis, quæ in dictis literis voluimus non obstare, cæterisq; contrarijs quibuscumque. Vt autem præsentes literæ facilius omnibus innotescant, volumus vt earumdem præsentium transumptis etiam impressis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus vbique fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. Pont. A. 8. die 22. Mar.

Dat. Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 22. Martij 1631. Pontificatus nostri anno octauo.

Sequitur prorogatio ad alios tres menses, etiam vt pro felici statu Religionis Catholicæ in Germania Oretur.

Edita A. D. 1631.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

ALias à Nobis emanarunt literæ tenoris subsequentis, videlicet. Dilectis filijs Clero, & Populo Romano.

Omittitur tenor, quia habes supra pag. 114.

Recensio gratiarum alias factas.

§ 1. Et subinde multorum venerabilium fratrum Archiepiscoporum, & Episcoporum necnon dilectorum filiorum nobilium virorum Ducum, Principum, & aliorum Magnatum in Italia, & Insulis illi adiacentibus existentium supplicationibus Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertas literas nostras concessionis Indulgentiarum, ac facultatis eligendi Confessarium cũ omnibus & singulis in eis contentis indultis, clausulis, & decretis, ad vniuersos vtriusque sexus Christifideles sæculares, & regulares tunc temporis in Italia, & Insulis prædictis existentes necnon Ecclesias per Ordinarios locorum, seu per alios de eorum mandato designandas, & Confessarios ab ijsdem Ordinarijs approbatos, seu approbandos, spatio trium similiter mensium à die publicationis literarum desuper expeditarum inchoandorum durante Apostolica auctoritate extendimus, prædictisque Christifidelibus, necnon Ecclesijs, & Confessarijs concessiones, facultates, & indulta prædicta cum clausulis, & decretis huiusmodi communicauimus, & postmodum tam præinsertas, quam alias subinde expeditas literas, prædictas cum omnibus, & singulis in eis contentis, concessionibus, facultatibus, indultis, indulgentijs, clausulis, & decretis plures & nouissime ad præsentem mensem Maij extendimus pariter, & prorogauimus, prout in diuersis nostris desuper in simili forma Breuis expeditis literis, quarum omnium tenores etiam præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Noua extensio cum facultate denuo consequendi easdem, vt in rub.

§. 2. Cum autem per abundantiam Diuinæ misericordiæ Alma Vrbs nostra, ac multæ aliæ Ciuitates, & Prouinciæ non solum S. R. E. verum etiam, aliarum ditionum, & dominiorum temporalium in Italia, & Insulis prædictis existentium, à periculis, & calamitatibus huiusmodi immunes hactenus conseruatæ, & aliæ etiam liberatæ fuerint. Nos vt Christifideles prædicti cælestium miserationum fructus vberius consequi mereantur, peramplius prouidere volentes; tam præinsertas, quam alias subinde expeditas literas prædictas cum omnibus, & singulis in eis contentis, concessionibus, facultatibus, indultis, indulgentijs, clausulis, & decretis, ad tres menses proximos videlicet Iunij, Iulij, & Augusti, quibus durantibus, si omnia, & singula in præinsertis literis expressa dicti Christifideles adimpleuerint, ac etiam pro felici statu Religionis Catholicæ in Germania deuotè, vt præfertur orauerint, illi omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones prædictas, cum omnibus facultatibus, gratijs, & indultis huiusmodi consequi valeant, auctoritate prædicta, tenore præsentium iterum extendimus, & prorogamus; Necnon ijs, qui earumdem præinsertarum literarum, illarumue extensionum, vt supra factarum vigore Indulgentias, & peccatorum remissiones prædictas consecuti iam sunt, si omnia, & singula in præinsertis literis huiusmodi contenta, & expressa tribus mensibus per præsentes prorogatis durantibus denuo adimpleuerint, ac etiam pro felici statu Religionis Catholicæ in Germania deuotè, vt præfertur orauerint, vt easdem omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones cum omnibus facultatibus, gratijs, & indultis prædictis iterum consequi valeant auctoritate, & tenore prædictis concedimus.

Derogatio contrariorum, & fides transumpt.

§. 3. Non obstantibus omnibus illis, quæ in dictis literis, voluimus non obstare, cæterisque contrarijs quibuscumque. Vt autem præsentes literæ facilius omnibus innotescant, volumus vt earumdem præsentium transumptis etiam impressis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus vbique fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 8. die 29. Maij.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 29. Maij 1631. Pontificatus Nostri Anno octauo.

CXII

Declaratio facultatum transferendi, & reseruandi pensiones Beneficiorum per S R E. Cardinales Obtentorum.

Edita A. D. 1631.

VRBANVS EPISCOPVS.

Seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

CVm S. R. E. Cardinales, qui circa vniuersali Ecclesiæ regimen Nobis, & Romanis Pontificibus pro tempore existentibus assistentes, & in partem sollicitudinis vocati, graues, & continuos labores, ac non mediocres impensas in obeundo munere suo sustinere coguntur, speciali prærogatiua maxime ob eminentiam dignitatis a Sede Apostolica deceat honorari, plerumq. vero contingat dubitari, an in facultatibus indultis, & priuilegijs transferẽdi pensiones, quæ à Sede Apostolica personis benemeritis quandoque concedi solent, intelligantur comprehensi Cardinales beneficia pensionibus obnoxia obtinentes.

Declaratio indultorũ circa reseruationes, & translationes pensionum beneficiorũ per S. R. E. Card. Obtentorum.

§ 1. Nos omnem ambiguitatis nodum præcidere, & indemnitati eorumdem Cardinalium consulere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine hac nostra perpetuo valitura constitutione decernimus, & declaramus, omnia, & singula indulta, priuilegia, & facultates transferendi, vel mediante cassatione antiquarum de nouo reseruandi quascumq; pensiones super quibusuis beneficijs Ecclesiasticis, etiam speciali nota dignis, quibusuis personis etiam S R.E Cardinalibus antea assignatas, vel pro tempore assignandas per Nos & quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, etiam iteratis vicibus, ac cum quibusuis clausulis, etiam derogatoriarum derogatorijs, ac Irritantibus & alijs decretis hactenus concessa, & in futurum concedenda, non tamen executioni mediante translatione, seu cassatione, & noua reseruatione huiusmodi pro tota quantitate concessa demandata, pro ea quantitate pro qua translatio, seu noua reseruatio huiusmodi tempore datæ præsentium actu facta, nondum fuerit, nullo modo se extendere debere ad pensiones reseruatas, seu pro tempore reseruandas super beneficijs, quæ tempore concessionis, facultatum, & indultorum, ac priuilegiorum prædictorum obtinebantur, vel obtineri contigerit per Cardinales, aut alios, qui etsi tunc temporis tales non essent, postea ad Cardinalatus dignitatem assumantur, dummodo tamen translationis, seu cassationis & nouæ reseruationis pensionum huiusmodi adhuc per eosdem obtineantur, nisi in eisdem facultatibus, indultis, & priuilegijs specialis, & expressa eorumdem Cardinalium beneficia prædicta obtinentium, vel indiuidua de corpore ipsorum beneficiorum mentio facta fuerit, aut eorum qui tempore concessionis facultatum, indultorum, & priuilegiorum prædictorum beneficia obtinerent, expressus ad hoc accesserit assensus.

Extensio declarationis.

§ 2. Et insuper statuimus, & ordinamus indulta, priuilegia, & facultates transferendi vel cassandi, & de nouo reseruandi pensiones, quæ alias vigore quorumcumque priuilegiorum translatæ, vel de nouo reseruatæ fuerint, etiamsi in dictis facultatibus, indultis, & priuilegijs inserta sit clausula, etiam alias translatas, non afficere beneficia, quæ prædicti Cardinales tempore iterandæ translationis, seu cassationis, & nouæ reseruationis huiusmodi pensionum obtinebant, licet tempore concessionis eorumdem indultorum, priuilegiorum, & facultatum ab eis, vel alijs Cardinalatus honore minime fulgentibus obtinerentur, ad effectum vt pensiones huiusmodi de cetero vlterius transferri, seu de nouo reseruari queant, nisi illud in facultatibus, indultis, & priuilegijs huiusmodi de prædictis Cardinalibus expressè disponatur, vel ipsi ad id præstiterint assensum, aut Indiuidua, & specialis fiat mentio de corpore bene-

ficij

ficij super quo impositas pensiones transferendi facultates, indulta, & priuilegia fuerint concessa.

Decretum irritans.

§. 3. Sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, ac etiam Cameræ Apostolicæ Clericos Præsidentes, necnon causarum Palatij Apostolici, & Curiæ eiusdem Cam. generalem Auditores, ac S. R. E. Camerarium, & alios Cardinales etiã de latere Legatos iudicari, & definiri, & interpretari debere, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ac irritum, & inane, quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari etiam decernimus.

Derogatio contrariorum.

§. 4. Non obstantibus indultis, priuilegijs, & facultatibus, alijsque præmissis, necnon constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisq. contrarijs quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 5. Volumus autem, quod præsentium exemplis etiam impressis manu Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 6. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ declarationis, statuti, ordinationis decretorum, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum.

Dat. P. A. 8. die 31. Mar.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1631. Kal. Aprilis, Pontificatus Nostri Anno octauo.

Publicat. die 1. Apr.

Anno a Natiuitate D.N. Iesu Christi Millesimo sexcentesimo vigesimo octauo, Indict. n. decimaqua te, die vero vndecima mensis Aprilis. Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. diuina prouidentia Vrbani Papæ Octaui, Anno eius octauo, sup. adicta litera A, ubi ea affixa, & publicata fuerunt ad Cancellariam Apostolicam, in acie Campi Floræ, ac alijs locis solitis, & consuetis Vrbis, per me Augustinum de Bois Apostolicum Curs. *Matthias Spada Mag. Curs.*

CXIII. Contra Astrologos Iudiciarios, qui de statu Reipublicæ Christianæ, vel Sedis Apostolicæ, seu vita Romani Pontificis, aut eius consanguineorum Iudicia facere, necnon eos qui illos desuper consulere præsumpserint, cum innouatione similis constitutionis Sixti V.

Hanc Sixti V. const. vide sup. tom. 2. const. 17. Cœli &c. pag 385. vbi alia indicatas reperies.

Edita anno Dom. 1631.

VRBANVS EPISCOPVS,
Seruus seruorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Prooemium.

INscrutabilis Iudiciorum Dei altitudo non patitur vt humanus intellectus tenebroso corporis carcere constrictus, super astra se extollens, arcana in sinu Diuino recondita, & ipsis beatissimis spiritibus ignota, nefaria curiositate, non solum explorare, sed etiam tamquam explorata in Dei contemptum, Reipublicæ perturbationem, & Principum periculum arrogantis & pernicioso exemplo venditare præsumat.

Causa huius constit.

§. 1. Hinc est, vt quamuis ciuilibus canonicisq. sanctionibus, ac nouissimè fel. rec. Sixti Papæ V. prædecessoris nostri Constitutione desuper edita Astrologorum, Mathematicorum, Vaticinatorũ, & aliorum qui euentura diuinare, seu prædicere audent, quosque vti homicidas, & maleficos antiquitas æstimauit, illorum potissimum, qui de summa Reipublicæ, vel Principis salute iudicia ferre præsumerent, ars, professio, siue exercitium grauibus pœnis inhibita esse noscantur. Attamen sicut accepimus, nonnulli iniquitatis filij propriæ pusillitatis obliti, ac lenitate forsan, vel conniuẽtia audentiores facti vanamque fatidicorum æstimationem aucupantes, in deplorandam animarum suarum perditionem, grauequè Christifidelium scandalum, etiam de Reipublicæ, & Principum incolumitate, illis sollicitudinem, hominibus vero inquietis rerum nouandarum occasionem ea ratione inferre satagentes, prognostica & prædictiones verbo, vel etiam scripto edere non erubescunt.

Innouatio const. Sixti V.

§. 2. Nos itaque perniciosis huiusmodi ausibus quantum nobis ex alto conceditur obuiam ire, ac quos Dei respectus in officio nõ continet, pœnarum grauitate & seuerioris disciplinæ freno coercere volentes Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostra deq. Apostolicæ potestatis plenitudine Constitutionem per præfatum Sixtum prædecessorem desuper, vt præfertur, editam Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo approbamus, confirmamus, & innouamus.

Contra ... & consanguineorum poena.

§. 3. Et insuper omnibus, & quibuscumque Laicis cuiuscumque sexus conditionis status, gradus, qualitatis, & dignitatis, etiam Marchionalis, vel Ducalis existentibus, qui de statu Reipublicæ Christianæ, vel Sedis Apostolicæ, siue de vita aut morte Romani Pontificis pro tempore existentis eiusque vsque ad tertium gradum inclusiuè consanguineorum Mathematicos, Ariolos, Aruspices, Vaticinatoresue nuncupatos, vel alios Astrologiam Iudiciariam exercentes, seu alias quomodolibet profitentes de cetero consuluerint, siue desuper eorum iudicia, prognostica, prædictiones, seu præcognitiones etiam sibi oblatas receperint, illisue quomodolibet vsi fuerint, vel illas penes se secretè retinuerint, aut alicui ostenderint, necnon ijsdem Mathematicis, Ariolis, Aruspicibus, Vaticinatoribus, siue alijs Astrologiam Iudiciariam, seu quamlibet artem diuinatoriam quomodolibet profiten. qui iudicia, Prognostica, seu præcognitiones, & prædictiones super præmissis etiamsi id non certo se affirmare protestentur fecerint siue a se, vel ab alijs iam facta, seu factas imposterum penes se similiter retinuerint, vel alicui dederint, seu ostenderint, aut de eis quouis modo etiam improbando scripto vel verbis tractauerint nedum excommunicationis maioris latæ sententiæ, seu etiam vti læsæ Maiestatis reis, vltimi supplicij, ac confiscationis omnium bonorum suorum etiam Romanæ Curiæ officiorum, ac deuolutionis quarumcumque Ciuitatum, Castrorum, & locorum Iurisdictionalium, & feudalium.

Pœna Clericorum ...

§. 4. Clericis quoque, & presbyteris, alijsq. personis Ecclesiasticis, tam secularibus, quam cuiusuis Ordinis, Congregationis, Societatis, seu Instituti, vel Militiarum quarumcumque, etiam Hospitalis Sancti Io. Hierosolymitani, alijsque quomodolibet exemptis, ac Nobis, & Apostolicæ Sedi immediate subiectis, Regularibus vtriusque sexus, vltra prædictas, etiam priuationis beneficiorum, & dignitatum, ac officiorum Ecclesiasticorum etiam Monasteriorum, Prioratuum, & Præceptoriarum, ac aliorum quorumcumque & inhabilitatis perpetuæ ad illa imposterum obtinenda, ita quod personæ Ecclesiasticæ piæuia illarum degradatione Curiæ seculari tradantur puniendæ, in Episcopali vero, Archiepiscopali, Metropolitana, Primatiali, Patriarchali, aut quacumque alia etiam superiori Ecclesiastica, vel mundana quantumuis sublimi, excellẽte, & speciali nota digna, etiam suprema constitutis dignitate, easdem excommunicationis, ac priuationis etiam regiminis, & administrationis Ecclesiarum, & aliorum quorumcumque beneficiorũ, & dignitatum quantumuis amplissimarum, & Patriarchali maiorũ, ac officiorum suorum, & inhabilitatis pœnas ipso facto incurrenđ. Apostolica auctoritate tenore præsentiũ infligimus, & imponimus.

Iudices cognoscere ... in Vrbe quinam sint.

§. 5. Cognitionem autem causarum huiusmodi quoad personas Ecclesiasticas, tam seculares, quam regulares in Vrbe nostra, & illius districtu ad dilectos filios nostrum in eis Vicarium in spiritualibus generalem, necnon eiusdem Vrbis Gubernatorem, ac causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Auditorem generalem, & eorum quemlibet insolidum, extra vero Vrbem, & districtum prædictum in Prouincijs Nobis & Apostolicæ Sedi subiectis ad S. R. E. Cardinales in eisdem Prouincijs de latere Legatos, & Prolegatos, ac Præsides in dignitate ecclesiastica constitutos pro tempore existentes, in alijs vero omnibus, & singulis Prouincijs, Regnis, Ciuitatibus, Oppidis, Castris, & locis, tam sub nostra, & dictæ Sedis, quam cuiusuis alterius Principis ditione comprehensis, priuatiue quoad omnes etiam Superiores Religiosorum, ipsisque Superioribus penitus exclusis, ad Ordinarios locorum, vbilibet vero locorum etiã ad hæreticæ prauitatis Inquisitores spectare volumus.

Procedendi ... cognitores ...

§. 6. Mandantes dilectis filijs nostris, & dictæ Sedis de latere Legatis, & eorum Vicelegatis, & Præsidibus prædictis nũc, & pro tempore existentibus, necnon venerabilibus fratribus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis singulis, videlicet, in suis Ciuitate, & Diœcesi, & quoad loca intra fines alterius Diœcesis, non tamen de Diœcesi existentia ipsarum Diœcesum, intra quarum fines eadem loca extiterint, quo vero ad ea, quæ extra fines alicuius Diœcesis consistunt, vicinioribus eorumdem locorum Ordinarijs, ac etiam Inquisitoribus prædictis, quatenus ad instantiam cuiusuis Fisci, vel denunciatoris, ac etiam ex eorum officio causarum huiusmodi cognitiones suscipientes, prærita etiam auocatione à quibusuis alijs supra non expressis, nec a Nobis specialiter delegatis in causis ipsis modo præmisso procedant omnibus iuris, & facti remedijs opportunis, inuocato etiam auxilio brachij secularis.

Inhibitio, & pœna contra molestãtes, vel non obedientes Iudicibus prædictis.

§. 7. Inhibentes insuper Decanis, & Capitulis Ecclesiarum Cathedralium Metropolitanarum, & Patriarchalium, necnon quorumuis Ordinum, & locorum Regularium, Societatum, & Institutorum, ac etiam Hospitalis prædictorum Superioribus Conuentibus, & Fratribus quantumuis exemptis, ac sub priuationis beneficiorum, & officiorum quorumcumque per eos respectiuè obtentorum, ac similiter inhabilitatis ad alia in futurum obtinenda, vocisq. actiuæ, & passiuæ, necnon excommunicationis latæ sententiæ eo ipso incurrendis pœnis, Ordinarios locorum, necnon Legatos, seu Vicelegatos, aliosque prædictos in causis huiusmodi procedentes quoquomodo impedire, molestare, seu perturbare audeant, vel præsumant, ac etiam mandantes, vt quoties ad id fuerint requisiti Religiosos ipsos, etiam si alicuius loci regularis Superiores actu fuerint Ordinarijs, Legatis, seu Vicelegatis, ac alijs prædictis, seu quibus ijdem mandauerint, consignent cum scripturis, & actis si quæ facta fuisse reperiantur.

Decretum irritans.

§. 8. Sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, delegatos, & Commissarios, ac etiam Cameræ Apostolicæ Clericos, Præsidentes, necnon causarum Palatij Apostolici & Curiæ eiusdem Cameræ generalem Auditores, ac S. R. E. Camerarium, & alios Cardinales etiam de latere Legatos, necnon Vicecamerarium, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate vbique iudicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Contrariorũ derogatio.

§. 9. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon nostra in numero septuagesima, & alijs Cancellariæ Apostolicæ Regulis, ac Prouinciarum, Regnorum, Ciuitatum, Terrarum, Oppidorum, Locorum, Ecclesiarum, Monasteriorum, Militiarum, Hospitalium, etiã S. Ioannis prædictorũ, aliorumq. Religiosorũ, & piorũ locorum, etiã iuramẽto, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consue-

fectionibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis eisdem Prouincijs, Regnis, Ciuitatibus, Terris, Oppidis, Locis, Ecclesijs, Monasterijs, Hospitalibus, & Militijs prædictis, & alijs pijs locis, ac illorum Vniuersitatibus, Capitulis, Superioribus, & personis in contrarium forsan quomodolibet concessis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quæuis alia expressio, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, eorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis habentes illis alias in suo robore permansuris hac vice dumtaxat specialiter, & expresse harum serie derogamus, ceterisque contrarijs quibuscumque.

Publicationem in Vrbe omnes arctare vult.

§. 10. Volumus autem, quod præsentes literæ in valuis Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, ac Cancellariæ Apostolicæ, necnon in acie Campi Floræ publicentur, & affigantur, quæ postquam sic affixæ, & publicatæ fuerint, quoscumque tam in statu nostro temporali, quam extra eum, vbique locorum perinde arctent, & afficiant, ac si vnicuique nominatim, & personaliter intimatæ fuissent.

Transumptorum fides.

§. 11. Quodq. earum exemplis, etiam impressis, manu Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra, vbique adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 12. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ approbationis, confirmationis, innouationis, inflictionis, impositionis, inhibitionis, decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum.

Dat. P. A. 8. die 1. Apr.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimo primo, pridie Kal. Aprilis, Pont. Nostri anno octauo.

Publicata die 10. Apr.

In Dei nomine Amen, Anno a Natiuitate Domini Nostri Iesu Christi Millesimo sexcentesimo trigesimoprimo, die verò decima mensis Aprilis, Indictione decimaquarta, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo patris, & D. N. D. Vrbani Diuina prouidentia Papa Octaui anno eius octauo supradictæ literæ Apostolicæ præsentatæ, & affixæ fuerūt, ac dein ipsis copijs ad Basilicas Ecclesiarum S. Ioan. Lateranen. & Principis Apostolorum Vrbis, & in Cancellaria Apostolica, in acie Campi Floræ, ac alijs locis solitis & consuetis Vrbis, per nos Augustinum de Bois, & Ioannem Ranotam, S. D. N. Papæ Cursores.

Mathias Spoda Magister.

CXIV. Reuocatio licentiarum quarumcumque legendi, & habendi libros prohibitos.

Similem const. habes sup. Greg. XV. 40. pag. 324. vbi vide adnotata.

Edita A. D. 1631.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

Apostolatus officium Nobis, nullis licet meritorum suffragio, Diuina prouidentia commissum postulat, vt ad ea vigilantiæ nostræ partes propensius intendamus, per quæ Religio Catholica, vbi diuina gratia illæsa viget, conseruetur, & vbi restitutione indiget, reparetur.

Prohibitio habendi, & legendi libros prohibitos, cum licentiarum reuocatione.

§. 1. Quapropter, cum librorum prohibitorum lectio magno sinceræ fidei cultoribus detrimento esse noscatur, & sicut accepimus, nimis excessiua sit, huiusmodi libros legendi licentiarum copia. Nos, vt huic malo maturè occurratur, & imposterum quam cautissime licentiæ huiusmodi concedantur, quantum cum Domino possumus, prouidere volentes; Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine Omnes, & singulas licentias legendi, & habendi libros quoscumque ob hæresim, vel falsi dogmatis suspicionem, seu per constitutiones Apostolicas, etiam ratione Astrologiæ iudiciariæ, vel alias quomodolibet prohibitos, quibuscumque personis laicis, & ecclesiasticis, tam secularibus, quam regularibus cuiuscumque Ordinis, Societatis, & Instituti existentibus, ac quacumque dignitate, etiam ecclesiastica fulgentibus, cuiuscumque status, gradus, conditionis, qualitatis, & præeminentiæ, etiam speciali nota, & mentione dignis, ac per literas Apostolicas ad tempus, seu ad vitam, & aliter quomodocūq; & ex quacūque causa tam in forma Breuis, quam aliter quomodocūque à prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus, seu à quibuscumque alijs à Nobis, vel ab eis facultatem, & auctoritatem habentibus, non tamen à Nobismetipsis per literas Apostolicas, etiam in forma Breuis, seu Chirographum manu nostra signatum, concessas, earum tenores præsentibus pro expressis, & insertis habentes, hac nostra perpetuò valitura constitutione, reuocamus, cassamus, & annullamus, ac pro reuocatis, cassis, & annullatis haberi, nulliq. suffragari.

Contrauenientibus pœnas imponit.

§. 2. Quinimmo libros per licentias huiusmodi permissos legētes, aut habentes, pœnas in sacris Canonibus, Constitutionibus Apostolicis, & Indicibus librorum prohibitorum contentas incurrere volumus, & declaramus.

Eos legentes, & publicatione omnes illos præsentare.

§. 3. Decernentes, vt præsentes literæ postquam valuis Basilicarum Sancti Ioannis Lateranen. ac Principis Apostolorum de Vrbe, & Cancellariæ Apostolicæ, necnon in acie Campi Floræ affixæ fuerint, infra duos, citra montes, vltra verò montes, infra quatuor menses ex tunc proximos, omnes, & singulos ad quos spectat, arctent, & afficiant, perinde ac si vnicuique personaliter intimatæ fuissent; quodque dictis duobus, & respectiue quatuor mensibus durantibus, ij, qui libros prohibitos huiusmodi habuerint, eos ad Episcopum, seu Inquisitorem, qui illos quamocitius comburere debeat, deferre; quique aliquos similes libros prohibitos habere sciuerint, eos denunciare teneantur, neque de cetero similes licētiæ nisi a Congregatione sancti Officij, dum singulis hebdomadis coram Nobis habetur, vel ab alijs per Nos etiam in eadem Congregatione specialiter deputandis concedantur.

Transumptorum fides.

§. 4. Ac quod earumdem præsentium trāsumptis etiam impressis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ constitutæ eadem prorsus fides in iudicio & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 8. die 2. Apr.

Dat. Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris, die 2. Aprilis 1631. Pontificatus nostri anno octauo.

Publicatio.

Die, & Anno supradicto publicatæ fuerunt supradictæ literæ per eas affixionem ad valuas Ecclesiæ Lateranen. & Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, & Cancellariæ Apostolicæ ac in acie Campi Floræ, alijsq. locis solitis & consuetis, vt moris est per me Andream Scalmanum S. D. N. Papæ Curs.

Prorogatio Indulgentiæ Plenariæ in forma Iubilæi, de qua supra const. 109 pag. 114. ad alios tres menses scilicet Septembris, Octobris, & Nouembris cum Indulto, vt qui dictam Indulgentiam consecuti iam sunt illam denuo consequi valeant, ac Decreto, vt eisdem tribus mensibus elapsis quæcumque extensiones, & ampliationes Indulgentiæ huiusmodi per S.D.N. ad certum tempus factæ, etiam eo ipso expirent. CXV.

Edita A. D. 1631.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Alias à Nobis emanarunt literæ tenoris subsequentis, videlicet: Dilectis filijs Clero, & Populo Romano, &c.

Omittitur tenor. quia habes sup. pag. 114.

Recenset extensiones alias factas.

§. 1. Et subinde multorum Venerabilium Fratrum Archiepiscoporum, Episcoporum, necnon dilectorum filiorum nobilium virorum Ducum, Principum, & aliorum Magnatū in Italia, & Insulis illi adiacentibus existentium supplicationibus Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertas literas nostras concessionis Indulgentiarum, ac facultatis eligendi Confessarium cum omnibus & singulis in eis contentis indultis, clausulis, & decretis, ad vniuersos vtriusque sexus Christifideles, seculares, & regulares tunc temporis in Italia, & Insulis prædictis existentes, necnon Ecclesias per Ordinarios locorum, seu per alios de eorum mandato designandas, & Confessarios ab eisdem Ordinarijs approbatos, seu approbandos, spatio trium similiter mensium a die publicationis literarum desuper expeditarum inchoandorum durante Apostolica auctoritate extendimus, prædictisque Christifidelibus, necnon Ecclesijs, & Confessarijs concessiones, facultates, & indulta prædicta cum clausulis, & decretis huiusmodi communicauimus, & postmodum tam præinsertas, quam alias subinde expeditas literas prædictas, cum omnibus, & singulis in eis contentis, concessionibus, facultatibus, indultis, Indulgentijs, clausulis, & decretis plures & nouissime ad Iunij, & Iulij proxime præteritos, & præsentem Augusti menses extendimus pariter, & prorogauimus, prout in diuersis nostris desuper in simili forma Breuis expeditis literis quarum omnium tenores etiam præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Nunc extendit cum facultate denuo consequendi eadem plenarie, vt in textu.

§. 2. Cum autem per abundantiam Diuinæ misericordiæ Alma Vrbs nostra, ac multæ aliæ Ciuitates, & Prouinciæ non solum S. R. E. verum etiam aliarum ditionum, & dominiorum temporalium in Italia, & Insulis prædictis existentium, a periculis, & calamitatibus huiusmodi immunes hactenus conseruatæ, & aliæ etiam liberatæ fuerint; Nos vt Christifideles prædicti cælestium miserationum fructus vberius consequi mereantur, peramplius prouidere volētes; tam præinsertas, quam alias subinde expeditas literas prædictas cum omnibus, & singulis in eis contentis concessionibus, facultatibus, Indultis, Indulgentijs, clausulis, & decretis, ad tres menses proximos, videlicet, Septembris, Octobris, & Nouembris, quibus durantibus si omnia, & singula in præinsertis literis expressa dicti Christifideles adimpleuerint, ac etiam pro felici statu Religionis Catholicæ in Germania deuote, vt præfertur orauerint, illi omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones prædictas, cum omnibus facultatibus, gratijs, & indultis huiusmodi consequi valeant, auctoritate prædicta, tenore præsentium iterum extendimus, & prorogamus. Necnon ijs, qui earumdem præinsertarum literarum, illarumue extensionum, vt supra factarum vigore Indulgentias, & peccatorum remissiones prædictas consecuti iam sunt, si omnia, & singula in præinsertis literis huiusmodi contēta, & expressa tribus mensibus per præsentes prorogatis durātibus denuo adimpleuerint, ac etiā pro felici statu Religionis Catholicæ in Germania deuotè, vt præfertur orauerint, vt easdē omnes & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones cum omnibus facultatibus, gratijs, & indultis prædictis iterum consequi valeant auctoritate,

tare, & tenore prædictis concedimus. Quia verò ad supplicationem nonnullorum Episcoporum, ac Principum, & Rerumpublicarum concessiones, facultates, Indulta, Indulgentias, & remissiones peccatorum in præinsertis literis contentas ad certas Ciuitates, Diœceses, Prouincias, & loca extra Italiam existentia ad certum tempus extendimus, & ampliauimus, volumus, & dicta auctoritate decernimus, vt tribus mensibus per præsentes prorogatis, vt præfertur elapsis, omnes, & quæcumque extensiones, & ampliationes gratiarum per Nos factę huiusmodi pariter eo ipso expirent, nulliusque sint roboris, vel momenti, nec cuiquā vlterius suffragētur.

§ 3. Non obstantibus omnibus illis, quæ in dictis literis voluimus non obstare, cæterisque contrarijs quibuscumque. Vt autem præsentes literæ facilius omnibus innotescant, volumus vt earumdem præsentium transumptis etiam impressis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus vbique fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Prorogatio [illegible] transumptis fides [illegible]

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris, die 27. Augusti 1631. Pontific. Nostri Anno nono. Dat. [illegible] die 27. Aug.

Viuit, & felix Christianam moderatur Rempublicam hic
SANCTISS. VRBANVS OCTAVVS
cui vt Vniuersi Imperator perpetuam incolumitatem,
Nestoriosque elargiatur annos assiduè deprecabitur
addictissimus eius seruus
D. Angelus Maria Cherubinus Monacus Casinensis Ord. S. Benedicti.

INDEX

INDEX INITIORVM
SINGVLARVM CONSTITVTIONVM,

Quæ in toto hoc opere habentur, ordine Alphabetico dispositus.

Cum

INDEX

Et

INDEX

In

I N D E X

Nouum

Quam-

R

Roma-

I N D E X

INDEX INITIORVM SINGVLARVM CONSTITVTIONVM,

In toto hoc opere exiſtentium, iuxta earum ſeriem, & Pontificum ſucceſſiones.

12 Or-

Innocentius Octauus.

Alexander Sextus.

Iulius Secundus.

Leo Decimus.

Hadrianus Sextus.

Clemens Septimus.

Paulus Tertius.

Ex

Iulius Tertius.

Paulus Quartus.

Pius Quartus.

Pius Quintus.

M 2 41 Et

Gregorius XIII.

102 Dum

Sixtus Quintus.

Gregorius XIV.

Innocentius Nonus.

Clemens Octauus.

27 Re-

I N D E X

Vrbanus VIII.

F I N I S.

INDEX

I N D E X

Rubricarum cuiuscumque Pontificum Constitutionis quæ in toto Opere habetur.

Cale-

Cælestinus Quintus. Tom. 1. fol. 152.

Clemens Quartus. Tom. 1. fol. 127.

Clemens Quintus. Tom. 1. fol. 163.

Clemens Sextus. Tom. 1. fol. 210.

Clemens Septimus. Tom. 1. fol. 466.

Clemens Octauus. Tom. 3. fol. 1.

33 Præ-

119 Fra-

Gregorius XIV. Tom. 2. fol. 525.

7 Im-

Gregorius XV. Tom. 3. fol. 274.

Hadrianus Sextus Tom. 1. fol. 459.

Honorius Secundus. Tom. 1. fol. 54.

Honorius Tertius Tom. 1. fol 78.

Honorius Quartus. Tom. 1. fol. 144.

Innocentius Secundus Tom. 1. fol. 55.

Innocentius Tertius. Tom. 1. fol. 70.

24 Reis

Nicolaus Tertius. Tom. 1 fol. 143.

Nicolaus Quartus. Tom. 1. fol. 145.

Nicolaus Quintus. Tom. 1. fol 381.

Paschalis Secundus. Tom 1. fol. 52

Paulus Secundus. Tom 1. fol. 297.

Paulus Tertius. Tom. 1 fol. 508.

Paulus Quartus. Tom. 1. fol. 586.

7 Societa-

Paulus Quintus Tom. 3. fol. 127.

Pelagius Secundus. Tom. 1. fol. 22.

Pius Secundus. Tom. 1. fol. 287.

Pius Quartus. Tom. 2. fol. 1.

19 Spo-

Pius Quintus. Tom. 2. fol. 133.

Index Rubricarum

105 Sum-

Sixtus Quartus. Tom. 1. fol. 301.

Sixtus Quintus. Tom. 2. fol. 369.

15 Vi-

102 Car-

FINIS.

INDEX VERBORVM OMNIVM

Super quibus Materiæ sequentis Repertorij sunt extensæ.

A

D

S. Do-

S. Ioannis

N

O

P

Per-

Senensis

F I N I S.

REPERTORIVM
RERVM, VERBORVM,
AC SENTENTIARVM OMNIVM,
Quæ in toto hoc opere continentur Alphabeti ordine contextum.

A

Abbas

Abbatissa

Abbreuiatores

Absens

Alum-

Aperi-

Aro-

viii. constitut. 43 § 13 pag 19. tom. 4.

Aulici

Aulicorum Confraternitas erecta in Ecclesia Parrochiali S. Nicolai de Cesarinis de Vrbe, quae non sit pro hominibus alicuius specialis artis. Vrb. viii. const 30 § 2. p 50 t. 4.

Aulicorum Confraternitati concessio Ecclesiae S. Laurētij in Fonte in Regione Montium ibid. p. 50

Auctoritas

Auctoritas electio, & institutio Ministri Prouincialis Custodis, & Comissarij Minorum de Obseruantia S. Francisci. Vrb viii. const 49 p 68 t. 4.

Auctoritas Prioris Prouincialis Fratrum Recollectorum, seu Discalceatorum Eremitarum S. Augustini Greg. xv. const. 36 § 37 p. 321. t. 3.

Auctoritati superiorum quomodo suppositi Minores S. Francisci de Obseruantia Custodiae Reformati Bauariae. Vrb. viii. const. 36 § 3. p 45. t. 4.

Auctoritas Visitatorum Fratrum Minorum de Obseruantia S. Francisci Indorum in Prouincia Visitat. eorumque permanentia. Vrb. viii, const. 49. pag 65. tom. 4.

B

Baccalaureatus

BAccalaureatus, Magisterij, & Licentiaturae ad gradus promouere possunt Superiores Collegij Illyrici cum assistentia Protectoris. Vrb. viii. const. 64 § 14 p. 80.

Baccalaureorum seu Collegialium 12 substentatio sub vno regente in Collegio S. Bonauenturae in domo regulari S. Iacobi Pragen. erecto Ordini Min. Conuent. Greg. xv. const. 21. § 2. p 321. t. 4.

Bannimenta. Vide Edicta.

Banniti

Banniti, homicidae ac sicarij & ceteri criminosi, ac brigosi, non solum à locis delicti & vicinis vsque ad 50. milliaria arcentur, sed etiam à tota ditione status ecclesiastici. Clem. vij. const. 10 § 7. p 482. to. 1. & Pius iv. const. 27. § 3. p. 29. tom. 2.

Banniti qui per literas, aut nuncium minantur, consanguineis occisorum, vel offensorum, vt pacem extorqueant, poenam criminis laesae maiestatis ac rebellionis incurrent. Innoc. viii const. 14. § 1 & 2. p 341. to. 1.

Banniti & homicidae status Ecclesiastici, non possunt morari in terris Regni Neapolis, aut alterius regionis etiam mediate subiectae Romano Pontifici Pius iv const. 27. § 3 & 4. p. 29. to. 2.

Banniti, & alij condemnati in contumaciam, ad poenā capitis, si postea capti fuerint, non admittuntur ad nouas defensiones, nisi ex gratia speciali signaturae Pius v. const 9. § 2 p. 141. t. 2.

Banniti praedicti, fautoresq. receptatores, & complices, qui gratiam impetrauerint a Congregatione super Bannitis cauere debent de se repraesentando Clem viii constit. 15. § 3 pag. 14 t 3

Bannitis ac sicarijs nullus saluus conductus, aut literae remissionis suffragantur quo minus statim capi ac incarcerari possint. Pius iv. constitut. 27. § 3. pag. 29. tom. 2.

Bannitorum ac sicariorum receptatores, non excusantur praetextu consanguinitatis, & non dolosae receptationis. Six. v. const. 6 § . 14 p. 375. t. 2.

Bannitorum gratiis. Clem. viii. const. 15. § . 7. p. 14 t. 3.

Bannitorum persecutioni, & capturae obstantes, quas poenas incurrant, Sixt. v. const 6. § . 6 p 374. t. 2. & Greg. xiii. const 65 § 34. & seq. p. 336. t. 2.

Bannitorum receptatores, fautoresq. arma, victualia, & quaecumque alia subsidia praestantes, Congregatio Cardinalium quomodo possit absoluere. Clement. viii const. 15 § 2. p. 14. t. 3.

Bannitorum, & facinorosorum gratiatorum consanguinei, vel affines, in proximiori gradu, coguntur cauere de se repraesentando pro illis. Clem. viii. ibid. § 2 & 3 p 14. t. 3.

Bannitorum, & ceterorum gratias factas à Congregatione Cardinalium, instrumenta Notarij publici plene probant. Clem viii. const. 15 § . 4. p. 14. t. 3.

Bannitos receptantes, & homicidas, eosq. non denunciantes quas poenas incurrant. Pius iv. const 27. § 4 p. 30 t. 2.

Bannitos, ac facinorosos comprehendere tenentur Communitates congregato populo ad sonum campanae Pius v. const 10 § 1. p. 142. t. 2.

Bannitos, & facinorosos status Ecclesiastici, Domini temporales persequi tenentur. Six. v. const. 6. § . 3. p. 374. t. 2.

Bannitos qui receptauit vi ac metu instantis periculi coactus, quid agere teneatur. Six. v. ibid § 10. p. 375 t. 2.

Bannitos latrones, & sicarios status ecclesiastici eorumq. complices homicidas, qui veniam petierint per se, vel procuratorem in vtroque foro absolui posse a Congregatione decreuit. Clem. viii. const. 13. § 2. p 14. t. 3.

Bannitos complices ac fautores, habilitandi, absoluendi, ac restituendi facultates quibuscumque concessas, reuocat. Clem viii. ibid. § . 7. p 14.

Bannitos, Gubernatores status ecclesiastici remittere, vel eis poenas condonare non possunt. Paul 2. constit 4 § . 4. & 9. p 298 t 1

Banniti in contumaciam condemnati si sint absoluendi. Pius iv. const. 52. § . 12. p. 52. t. 2.

Bannitorum, & fautorum facinorosorumq receptatores vt puniendi. Iul. 3. const. 17. p. 581. t. 1 & Six. v. const. 6. § . 8. & seq. p. 374 t. 2.

Bannitorum, & facinorosorum status ecclesiastici remissiones attentatae, à quocumque praeterquam a dicta Congregatione nullae sunt, & attentantes grauiter puniuntur. Clem. viii const 15. § . 7. 8 & seq p. 15. t. 3

Bannitorum materiam Vide etiam in v. Homicidae.

Baptismus

Baptismus non est differendus in pueris, ob periculum mortis. Eug. iv. const. 23. § 13. p. 273 t. 1.

Baptismus eripit a Diaboli potestate, & filios Dei facit adoptiuos. Eug iv. ibid.

Baptismus quamprimum commode fieri potest, conferri debet. Eugen. iv. ibid.

Baptismus non refert, vtrum in calida vel frigida aqua fiat. Innoc. iv. const. 14. § . 3 p. 104. t. 1. & Eugen. iv. const. 19. § 10 p 269. t. 1.

Baptismi ritum, & formam Graecorum, vt approbarunt Innoc. iv. in const. 14. p 104. & Eug. iv. in const. 19 § . 1 & seq p. 268. t. 1.

Baptismus si mortis periculum immineat, per laicum, & mulierem in forma Ecclesiae, si desit Sacerdos, potest conferri. Eug. iv. ibid. § . 10.

Immo etiam per Paganum, & Haereticum, idem. Eugen. const. 19. ibid.

Intellige dummodo intendant facere id quod facit Ecclesia. ibid.

Baptismi effectus est remissio omnis culpae originalis, & actualis, ac etiam poenae, quae pro ipsa debetur. Eug. iv. const. 19 ibid.

Baptizatus

Baptizati sclaui, si ad Conseruatores Almae Vrbis pro libertate confugiant, libertatem consequuntur, Ciuesq. Romani efficiuntur. Pius v. const. 17 § . 1. & 2. pag 148. t. 2.

Baptizati suscipientis, baptizantisq. & aliorum cognatio, quando, & inter quos matrimonium impediat Pius v const 14. § 2. & 3 p. 146. t. 2.

Baptizatorum animae qui nullam peccati maculam incurrerunt, aut contractam purgauerunt, corporibus exutae, in caelum euolant. Eug. iv. const. 17. § 6. p. 267 t. 1.

Baptizatis, nulla est pro peccatis praeteritis iniungenda satisfactio. Eug. iv. const. 19. § . 10. p. 269 t. 1.

Baricelli

Baricellis, & Executoribus multa obseruanda praescripsit. Paul. v. in const. 74. § 22. p. 207. & const. 72. § . 13. p. 224. t. 3.

Vide etiam in v. Executores.

Barones

Barones in statu ecclesiastico, non possunt facere bannimenta, & edicta circa annonam. Clem viii const 72. § 4. p. 75 t. 3.

Barones, & Communitates non possunt impedire subditos, & Vassallos, quominus aliorum agros colant, & conducant. Clem viii ibid. § 3.

Barones, & quicumque Domicelli, qui faciunt, vel mandant fieri vindictam transuersalem, armatorumq. manus colligunt, crimen laesae maiestatis incurrunt, & rebellionis Six. v. const 6. p 374. t. 2

Barones ac Vniuersitates status ecclesiastici, non custodientes vias, & territoria bannitis, tenentur resarcire damna spoliatis. Pius v. const. 10. § 10. pag. 142. tom 2

Barones ac terrarum Domini in statu ecclesiastico negligentes custodiam suorum territoriorum tenentur resarcire damna spoliatis quae Clerici Camerae arbitrabuntur. Leo. x. const. 28. § 3 & 4. p. 440 t. 1.

Barones, & Domini non capientes bannitos capitali poena damnatos seditiosos &c. status ecclesiastici committunt crimen laesae maiestatis, & executiue contra eos proceditur Leo x. const 36 § 3. p. 444 t. 1

Barones, & Domicelli retinentes frumenta, ac subditis eas in Vrbem ferre vetantes, & sibi vendere compellentes graui poena puniuntur. Clem. 8. const. 5 pag. 3 t. 3

Barones, & Domini terrarum non possunt obligare Vniuersitates ad fideiubendum, vel soluendum ipsorum debita. Pius iv. const. 18 § . 1. 2. & 3. p. 22. tom. 2.

Barones ac terrarum Domini qualem diligentiam adhibere debeant, pro homicidiarum captura. Pius 4. const. 27. p. 29. t. 2.

Barones, & Domini Castrorum status ecclesiastici receptantes bannitos, grassatores viarum homicidas, ac eorum fautores, confiscationes omnium bonorum poenam incurrunt. Pius v. const. 10 § 2. p. 143. t. 2.

Barones, & Domini Castrorum receptantes, & fauentes homicidis, latronibus & bannitis cum suis familijs in exilium sunt pellendi Pius v § 2 ibid.

Barones ac Domini locorum status ecclesiastici ementes frumenta negotiationis causa, ac impedientes eorum subditos, quominus alimonias in Vrbem importent multas poenas incurrunt Pius v. constit. 19. § . 1. p. 199 t. 2. Greg. xiii. const. 50. § . 1 p. 317. t. 2.

Barones, & alij maiores annis 14 temporaliter Ecclesiae subiecti delinquunt si quid agunt contra constitutiones editas contra bannitos. Six. 5 const. 6. § 8 p 374 t. 2.

Barones, & Communitates facinorosos capere negligentes, tenentur ad damna laesis resarcienda, ac tantundem Camerae in mulctam soluere. Sixt. 5. § 7. ibid.

Barones, & quilibet Domini praetextu etiam possessionis recuperandae manutenendae, adipiscendae, aut repellendae iniuriae ac violentiae, armatorum manum colligentes quas poenas incurrant. Sixt. v. constitut. 73. § . 1. & 2. pag. 468. tom. 2.

Barones status ecclesiastici post captam possessionem castrorum ac locorum nomine Camerae, ibi nullo modo se ingerere possunt Clem. viii. constit. 41. § 3 pag 41 t. 3.

Barones, & alij quicumque sub poena laesae maiestatis, ac confiscationis bonorum non possunt extrahere frumenta, & cetera quae ad grasciam pertinent. Greg. xiii. const. 50 p 317 t. 2.

Baronum feuda ac bona etiam allodialia qua solemnitate subhastentur ac vendantur ad dissoluendum aes alienum Clem. viii. const 41 § 2. p 41. t. 3.

Baronum Castra ac loca dum subhastantur Camera inter oblatores admittitur, & nullo alio reperto emptore, ipsi adiudicantur. Clem. viii. ibid § . 6. pag. 41. tom. 3.

Baronum bona subhastantur, si constat etiam extraiudicialiter, montem vel censum praefixo tempore non fuisse extinctum. Clem. viii. ibid. § 8.

Baronum fideicommisso, primogenituraeq, & cuicumque nexui plene derogatur ad effectum vt de eorum bonis creditoribus satisfiat. Clem 8 ibid. § . 9

Baronum alia bona libera fideicommissis alijsq vinculis subijciuntur, praedictorum bonorum facta venditione Clem. 8. ibid § 22.

Baronum bona authoritate Congregationis semel alienata nullo vnquam praetextu a Camera aut ab alijs vindicari vel molestari possunt. Clemens. viii. ibid. § . 9.

Baronum bonis venditis authoritate Congregationis si quae pecuniae supersint, satisfactis creditoribus, quid de illis fiat. Clem. 8. ibid. § . 13. p 42.

Baro-

remittat, vel portionem huic vel illi ad eorumdem libitum persoluat. Pius v. ibid. § 4.

Beneficialis confidentiæ modum, per quem Cardinalis aut alius à solutione iussum Cameræ aut Cancellariæ exemptus, peccat vide. ibid p.215.

Beneficialem confidentiam, quando crimine absolutus, aut super impedimento dispensatus, committat, beneficium repetens, quod ante vel post delictum commissum, dimiserat. Pius v. ibid. § 3 p.214.

Beneficialis confidentia, quibus præsumptionibus & coniecturis probetur. Pius v. ibid. § 6.

Beneficialis confidentiæ in crimine testes de quacumque re singulares, singulas probant præsumptiones, quæ si plures sint, plene probãt. Pius v ibid § 7.

Beneficialis confidentiæ poena est excommunicatio Papæ reseruata, & inhabilitatio ad omnia beneficia & officia habita & habenda. Pius v. ibid. § 8

Beneficialis confidentiæ poenis, etiam priuationis, & censurarum, ipsi Cardinales sunt obnoxij. Pius v. ibid.

Beneficialis confidentiæ eiusq. causarum Iudicem instituit. Six. v. constit. 47. pag. 422. tom. 2.

Beneficialis Confidentiæ Auditor.

Vide in V. Auditor Confidentiarum.

Beneficiati Capellæ S. Mariæ ad Præsepe

Beneficiati Capellæ S. MARIAE Maioris ad Præsepe ad quid teneantur, quo ordine in Choro sedeant, quo habitu vtantur. Six. v. const. 58 § 16 p.440. tom 2.

Beneficiati Capellæ S. Mariæ ad Præsepe ob quodcumque seruitium non possunt quicquam prætendere de mensa Capituli Beneficiatorum Ecclesiæ Six. v. ibid § 17.

Beneficiati Capellæ S. Mariæ ad Præsepe gaudent omnibus priuilegijs, indultis & dignitatibus, Capellanijs eius Basilicæ ac ceterarum competentibus. Six v ibid. § 20.

Beneficiatorum Capellæ S. Mariæ ad Præsepe lites & causæ coram Protectorē dumtaxat ventilandæ. Six. v. ibid. § 23.

Beneficiatorum Capellæ S Mariæ ad Præsepe Protectio spectat ad Cardinalem ex familia Peretta si adsit. Six. v ibid. § 24 p 441 to. 2.

Beneficiatorum Capellæ Imaginis B. Virginis, alias Paulinæ in supradicta Ecclesia, materiam. vide in V. Capella.

Beneficium.

Beneficium cap. Peruenit & cap. Odoardus petentes biretum viride gestare tenentur. Pius iv. const. 39 § 2 p.40 to. 3.

Beneficium cap. Odoardus & Peruenit impetratores, trium mensium spatio causas expedire debent. Clem. vij. const. 16 § 1. p.489 to. 3.

Beneficia Ecclesiastica

Beneficia vacantia in Curia per promotionem ad Prælaturas, reseruantur in Concordatis Germaniæ. Nicol. v. const 1. § 2 p 281. to. 1.

Beneficia ac pensiones annuum valorem 24. ducatorum non excedentes annatam R. Cameræ Apost. non soluunt. Clem. vij. const. 33. § 1. p. 501. to. 1.

Beneficia Ecclesiastica vacantia per priuationem vel alias impetrantes, in supplicatione excessus, & crimina, ac eorum qualitates & causas priuationis incursæ vel incurrendæ exponere debent. Paul iii. const 28. § 3. p 542 t. 1

Beneficia impetrantes per modum deuolutionis tamquam certo modo vacantia, & ab alijs titulo haud legitimo possessa, modum vacationis dispositiuè in supplicatione exprimere & alia facere debent, de quibus Paul. iij. const. 28 § 4 p. 542 to. 1.

Beneficia Ecclesiarum Cathedralium Vrbis, Romanis tantum conferri iussit. Leo x. in const. 1. § 4. pag. 395. to. 1.

Beneficia vt obtineant, qui se pro alijs supponunt, vel annuas pensiones offerunt, aut pro alijs impetrant, vt ab eis aliquid assequantur, excommunicantur, & alias poenas incurrunt. Paul. iij. const. 12. § 1 pag. 597. to. 1.

Beneficia eorum, qui habent panem de Palatio Apostolico, sunt reseruata Papæ, veluti commensalium eius. Iul. iij. const 21. § 1. & 2. p. 583. to. 1.

Beneficia viuentis, impetrari vetuit. Paul. iij const. 28. § 2 p 542. to. 1.

Beneficia cuiuscumque qualitatis spectantia ad Ordinem Equitum Hierosolymitanorum numquam reseruantur, sed à Magno Magistro ac Conuentu conferuntur Pius iv. const. 9. § 5. p. 8. to. 2.

Beneficia quæcumque Equitum Hierosolymitanorum sunt amouibilia & manualia. Pius iv. § 2 ibid.

Beneficia vacantia per priuationem, non possunt impetrari a Iudice sententię, vel ab eius propinquis aut familiaribus. Pius iv. const. 14. § 1 p. 18. t. 2

Beneficia reseruata ac ob id nulliter ab Ordinarijs collata detinentes, etiam postquam liti cesserint, tenentur ad damna & interesse partis. Pius iv. constit. 17. §§. 1. & 2. p. 21. to. 2.

Beneficia dependentia vel annexa Militiæ S. Stephani non grauantur pensionibus, nisi ad commodum Militum eiusdem. Pius iv const. 60. § 7. p 66. t. 2

Beneficia etiam reseruata affecta ac deuoluta, M. Magister Militiæ S. Lazari conferre potest. Pius iv. const 95. § 115. p 110 t. 2.

Beneficia vacantia per priuationem conferre potest M Magister Militiæ S. Lazari. Pius iv const 95 § 77. p. 108. t. 2.

Beneficia curata Vrbis ac eius districtus tametsi in titulis Cardinalium erecta, non conferuntur, nisi præuio examine coram Vicario Papæ. Pius v. const 2. § 2. p. 134. t. 2.

Beneficia quæcumque secularia, regularia & militiarum, & quantumuis qualificata, vacantia propter hæresim reseruantur. Pius v const. 29. § 1. pag. 160 tom. 2.

Beneficia curata cuiusuis generis, quo ordine, modo & forma cõferenda sint. Pius v. const. 33. § 3. & 4 p. 165. t. 2.

Beneficia Referendariorum, Prothonotariorum, Auditorum Rotæ, & aliorũ Officialium Sedis Apostolicæ, necnon familiarium, non comprehenduntur in indultis Cardinalium. Pius v. const. 37. § 1. & 2 p. 169 to. 2.

Beneficia Ecclesiastica eorum qui ad Cardinalatum promouentur, vacare definiuit. Six. v. const. 79. p. 475. to. 2.

Beneficia cuiuscumque generis & qualitatis, Capitularibus mensis, Collegijs, Vniuersitatibus & Congregationibus quorumuis Ordinum vtriusque sexus vnita tenentur soluere quindennia & alia iura Cameræ debita. Pius v. const. 38 § 3 p 170 to. 2.

Beneficia quibuscumque locis pijs vnita, etiam manualia; & de iurepatronatus, quorum fructus excedunt summam 24. ducatorũ auri de Camera, quindennia soluere tenentur Pius v. ibid. § 4.

Beneficia ob non seruatam formam publicationis resignationis eorum nõ impetrantur, nisi expressa causa vacationis dispositiuè. Greg xiij. const. 85. § 5 pag 353 tom 2.

Beneficia Ecclesiastica obtinentes, si post sex menses à die impetrationis, diuinum officium non recitauerint, fructus suos non faciunt. Pius v. const. 135. § 1 p 260 to. 2.

Beneficia obtinentes ac horas non recitantes, quam fructuum partitionem pro officij diuisione restituant. Pius v ibid.

Beneficia obtinentes & primis sex mensibus officium diuinum non recitantes, peccant mortaliter. Pius v. ibid.

Beneficia amissa ob non seruatam formam publicationis, resignationis, si plures impetrent, quis præferendus veniat. Greg xiij. const. 85. § 5. p. 353. t. 2.

Beneficia Regni Valentiæ, alienigenis Hispaniarum conferri non possunt nisi in eorum Regnis, Valentini similia obtinere possunt. Sixt. v. constit. 64. § 2. pag. 449 tom 2.

Beneficia iurispatronatus Regni Valentiæ alienigena obtinere non potest, nisi sit de familia fundatorum. Six v. const 64 § 5. p. 449. t 2.

Beneficia Regni Valentiæ alienigenis impetrantibus, nulla quamuis lõga possessio, & nulla regula Cancellariæ de annali & triennali possessore suffragatur. Six. v ibid § 7.

Beneficia Regni Valentiæ impetraturus, quæ exprimere, & sub quibus tenoribus teneatur. Six v. ibid.

Beneficia Regni Valentiæ alienigena impetrans cum derogat. constitutionis, quas solemnitates obseruare teneatur. Six. v. ibid.

Beneficia etiam simplicia conferri non possunt nisi actu Clericis, ac in habitu & tonsura incedentibus. Six. v. const 92. § 2. p 495 to 2.

Beneficia quę ipso facto vacant ob non delationem vestium talarium, sunt reseruata Sedi Apostolicæ Six. v ibid § 3.

Beneficia erecta a Sixto v. ad Scalam Sanctam sunt de iurepatronatus descẽtium Principis Peretti. Six v const 105. § 10. p 519. t. 2.

Beneficia quęcumque vacantia apud Sedem Apostolicam, conferendi facultatem indultum Cardinalibus, ratione Ecclesiarum ipsis commissarum, reuocauit Greg xiv. const 19 § 1. & 2. p 545. to 2

Beneficia Ecclesiarum quibus præsunt in titulum, Cardinales, vt conferunt. Greg. xiv. ibid.

Beneficia vacantia per obitum familiaris continui Cardinalium, quæ requirãt in ipsorum collatione. Greg. xiv ibid

Beneficia Curialium sequentium Papam, dum iter facit, decedentium & alias ad ipsum collationem spectant. Clem viij const 54 § 1 & 2 p 52 t 3

Beneficia vt obtineant, qui se pro alijs examini supponunt, & se tales esse simulant, excommunicantur Paul iiij const 14. § 1 p 597. to 1

Beneficia retinens, qui ad Cathedralem promouetur sine expeditione literarum, quas poenas incurrat. Iul ij. const. 4. § 1. & 2 p 356 to. 1.

Beneficia retinens, qui ad Cathedralem promouetur sine expeditione literararum, non facit fructus suos Iul. ij ibid.

Beneficia resignata, consanguineis siue affinibus resignantium conferri prohibuit Pius v. in const. 58 § 5. & 6. pag. 191. to. 2.

Beneficia Ecclesiastica pro ignorantibus vel cum oblatione pensionis pro se ipsis procurantes, excommunicantur à Paul. iv. in const. 12. p. 196. to. 1.

Beneficia pro alijs procurantes, animo postmodum ad fauorem aliorum dimittendi, excommunicantur à Paul. iv. ibid

Beneficij resignationem de illo prouisus intra tres menses, coram Ordinario publicare tenetur, seruata forma de qua Greg. xiij. const 85 § 1. p. 353. t. 2

Beneficij permutatio & publicatio in manibus Ordinariorum, etiam Cardinalium Legatorum de latere facienda est, iuxta formam const 85. Greg. xiij. ibidem.

Beneficijs per assecutionem pacificam vacaturis. Paul. v. const. 62. p. 183. to. 3.

Beneficiorum consistorialium impetratione Leo x const. 35 p. 463. to. 1.

Beneficiorum reseruatorum Regni Neapolis, fructus à die vacationis per obitum Cameræ Apostolicæ incorporantur. Pius v. const. 26 § 1. p. 154. to. 2.

Beneficiorum reseruatorum Regni Neapolis possessio, aliter capta, quam per Deputatos Cameræ, prouisis non suffragatur Pius v. ibid.

Beneficia vacantia sede Episcopali aut Archiepiscopali vacante, sunt reseruata. Pius v. const. 55. pag. 189. t. 2.

Beneficiorum resignatio Vide etiam in V. Resignatio.

Beneficia resignata, quibus cautelis Episcopi conferunt. Pius v. const. 58 § 3. & seq pag 190 tom. 2.

Beneficiorum vacationis modus exprimẽdus est in impetratione beneficij vacantis. Pius v. const. 29 p 260 to 2.

Beneficia vacantia propter hæresim, tam secularia, quam regularia, Papæ sunt reseruata. Pius v ibid.

Beneficia Capellæ Paulinæ alias Sanctiss. Imaginis Beatissimæ Virginis. Vide in V. Capella.

Beneficiorum Milit. S. Lazari deuolutio, quando locũ habeat ad Sedem Apostolicam. Pius iv. const 95 § 115 p. 110. to. 2.

Beneficiorum reseruationem, & aliqua circa pluralitatem, reformauit. Leo x. const 7 § 15. p. 407 t. 1.

Beneficiorum per pactum simoniacum impetratorum collatio & prouisio est nulla Paul. iv. const. 12. §§. 1 & 2 p. 597. t. 1.

Beneficia ecclesiæ, cui cessit Cardinalis non potest disponere prætextu indulti, quod habet locum in ecclesia, cui præest exceptis Hostiensi, & certis alijs. Vrb viij. const 60. § 1. & 2 p 75. to 4

Beneficiorum in dispositione alias communi cum Capitulo, & Canonicis Cardinales non communicant illis indulta. Vrban. viij. const. 59. § 2. p. 75. t. 4.

Beoe-

Blada

Blada, legumina, & animalia de Statu Ecclesiastico extrahentes, puniuntur à Greg. xiii in const. 50. § 1. p. 316. t. 2. & a Paul. v. in constitut. 12. §. 6. & 7. p. 141. tom. 3.

Blasphemia, & Blasphemus

Blasphemorum, ac maledicentium Deo, verbis obscœnis, quæ sint pœnæ. Leo x. const. 7. §. 33 p 408 t. 1.

Blasphemorum Iudices constituuntur, Inquisitores generales, cum facultate declarandi dubia Iul iii const 23. §. 2 p. 584 t. 1.

Blasphemos denunciandi modus, qui sit. Iul. 3. ibid. §. 8 & seq.

Blasphemos non reuelantes, quas pœnas incurrant. Iul. 3. ibid. §. 8 & 9.

Blasphemorum falsi denunciatores, easdem, quas blasphemi pœnas incurrunt. Iul 3 ibid. §. 11.

Blasphemorum Clericorum, quæ sit pœna. Leo x. constitut. 7 §. 33. pag. 408. tom. 1.

Blasphemiarum sub varia verborum figura, pœnæ, tam in diuites, quam pauperes decernuntur in const. 23 Iul. 3 p. 584. t. 1.

Blasphemiarum varias pœnas pro earum diuersitate ponit Pius v. const. 5. §. 10 p 136. tom. 2.

Bona

Bona Clericorum Prælatorum, & quorumcumque beneficiatorum, qui de eis testantur sine licentia Papæ, cadunt in spolio, & pertinent ad Reu. Cameram. Pius iv const 8. § 23. & seq p 6. t 2.

Bona acquisita a Clericis, & quibuscumque personis Ecclesiasticis, ex illicita negotiatione, & a Canonibus vetita, cadunt in spolio, & sunt R. Cameræ. Pius iv. const. 19 § 2. p. 22 t 2.

Bonorum quorumcumque existentium in statu Ecclesiastico est prohibita omnis alienatio, etiam locatio, vltra triennium in extraneos. Paul. v. const. 10. pag 265 t 3

Bonorum stabilium Cameræ, & Communitatum cuiusuis qualitatis in illorum præiudicium necnon iurium pœnarum, impositionũ, cancellariarum, notariatuum, secretariarumq. assignationes reuocantur, & annullantur. Vrb. viii. const. 28 § 13 p. 47 t 4.

Bonorum prædictorum alienatio contra dictam constitutionem. Vrb. viii. est nulla ibid §. 7.

Bonorum legatorum Fratribus Minoribus S. Francisci renunciatio, & quomodo notifican. Congregationi ibidem.

Bona beneficiorum facultate disponendi ad tempus Vitæ obtinentium non restrictæ annullantur per Vrb 8. const. 6. reg. canc. 69 p 20. t. 4.

Bona Ecclesiastica disponendi indulta pro tempore ad vitam beneficiatorum, & temporis quo illa obtinuerint non restricta sunt reuocata in regulis cancell. Vrb viii. const. 80. § 1 p. 93 t. 4

Bona Equitum Hierosolymitanorum vbique decedentium ex illicita negotiatione parta, non faciunt spolium Cameræ, sed ad eorum pertinent Religionem. Pius iv const. 29 §. 3. 4 & seq p 32. t. 2.

Bona R. Cameræ detinentes, quomodo coercendi Pius iv. const. 26 §. 2. & seqq p 28 t 2.

Bona Ecclesiastica feudalia vel emphiteutica, legitimis non existentibus, ad quos deuoluantur. Pius v. const 117 §. 7 p. 245. t 2.

Bona naufragorum in littore Maris inuenta, rapientes excommunicati sunt. Greg. xiii. cõst. 81 § 4. p. 249 t. 2. Paul. v cõst. 63 § 4 p 183. t. 3 §. 4 p. 249. t. 3

Bona emphiteutica, vide in V. Emphiteutica bona.

Bona naufragantium circa littora Status Ecclesiastici, & vtriusque Siciliæ vsurpantes, Vniuersitates capere tenentur. Pius v. constitut. 7. §. 7. pag 139. tom. 2.

Bona Regularium decedentium extra claustra, nõn pertinent ad Monasteria, sed ad Reuerend. Cameram Apostolicam. Greg. xiii. const. 43. §. 2 p. 310 tom 2.

Bona Iesuitarum sunt exempta à solutione Decimarum, & subsidiorum, ex quacumque vrgentissima causa imponendorum. Greg. xiii. const. 51 § 4. p. 317 tom. 2.

Bona mobilia etiam preciosa, & pecuniam quam penes se habent carcerandi ob causam criminalem, ac ob [illegible] conuignata Thesaurarijs, applicantur Cameræ, si intra mensem domini non reperiantur. Sixt. v. constitut. 93. §. 15. p 497 tom. 2

Bona Monasteriorum fratribus Minoribus Strictioris Obseruantię concedentur, cuiuscumque ordinis illa sint, recipientes, & occurrantes, quas pœnas incurrant Clem 8 const. 100. § 2 & 3 p. 106 t. 3.

Bona Regularium decedentium extra claustra quocumque titulo, aut industria quęsita, etiam ex successione ab intestato, faciunt spolium, & pertinent ad Cameram Greg. 13. const 43. §. 3. p 310. t 2.

Bona deperdita occultantes, vel restituere recusantes, vt excommunicandi sunt. Pius v const. 150 p. 271 t. 2.

Bona etiam pecuniam quouis modo habitas etiam nomine custodię nemo Religiosus potest possidere etiam vt Conuentus, sed Conuentui incorporari debent ad alimenta communia Vrb. viii const. 26 in seq. quæ est Clem. viii, §. 3. & 4. p 62. t. 4.

Bona quæcumque iurisdictionalia seu iurisdictionem aliquam haben. etiam in quacumque parte ad quęcumque loca pia quomodolibet spectantia, aut quomodolibet reuertentur prohibentur alienari quocumque prætextu etiam euidentissimæ vtilitatis etiam cum reseruatione beneplaciti, prorogari reuersionem impedire, etiam locari vltra triennium Vrb. viii. const. 51. § 2 p 68. t. 4.

Bona prædicta quomodolibet alienantium pœna interdicto suspensionis, & excommunicationis, ac priuationis respectiue ipso facto incurren. ibid.

Bona concinquitarum non subiunt spolijs, sed de illis disponunt, vt in illis eorum heredes quicumque etiam ab intestato succedunt. Greg. xv. const. 1. §. 14. p 275 t. 3 & Vrb. const 1 §. 14. & 15. p 2 t 4.

Bona Altaris, & diuino vsui destinata non possunt a Capellanis Pontificis in eorum facultatibus relinqui Greg xv. const 40. p. 328. t. 3.

Bona Cappellanorum prædictorum sunt præseruata à spolijs ibid.

Bona Capellanorum prædictorum per ipsos non disposita deueniunt ad heredes sanguinis integra quęcumque illa sint, & illis deficientibus ad familiares arbitrio nominatos quoquomodo distribuenda. ibid.

Bona cubiculariorum Pontificis omnia sunt exempta a Decimis vectigalibus, & alijs quibuscumque oneribus pro quauis grauissima causa impositis quęcep. a subuentione contra infideles vbicumque existant etiam emenda, & vendenda Greg. xv const 6. §. 5. p. 284. t. 3.

Bona cubiculariorum dictorum quomodocumque quęsita possunt per ipsos disponi etiam in articulo mortis, & per dispositionem inualidam de iure vsque ad summam 6000. ducatorum auri de Camera, & de exigendis vsque ad summam 400 ducat. etiam quod nondum terminus solutionis aduenerit pro rata tamen debita, exceptis bonis diuino vsui destinata alicui Ecclesiæ. Greg. xv. ibidem §. 13. p. 285. t. 3.

Bona prædicta decedentium sine testamento, vel minus valida dispositionem non ad Cameram, seu Successores beneficiorum, sed ad eorum hæredes sanguinis integra deueniunt, & illis deficien ad familiares quos nominauerint in aliqua scriptura etiam minus valida. Greg. xv. ibid. §. 14

Bona Nauium Christianorum de nauibus, vel iactata, vbique inuenta subripientes quæcumque sint excommunicati sunt inexcusabiliter, Vrb. 8. const. 62. § 4. p 76. t. 4.

Bona data Fratribus Minoribus de Obseruantia S. Francisci, quomodo vendantur, &c. applicentur in Congregatione generali denuncientur. Vrb. viii. const 49 in sequenti, quæ sunt statuta generalia p. 67. t. 4.

Bona Collegij Gregoriani, seu Hospitij Pauperum Monachorum quæsita, & quærenda eximuntur a fideicommissis, & hypothecis, & transferuntur in pretium, seu bona de pretio emenda. Greg xv. const. 6 § 14. pag. 285. tom 3.

Bona, Dominium, & iurisdictio Ecclesiæ sancti Pantaleonis spectat ad Capitulum sancti Eustachij de Vrbe. Greg. xv. const 45. §. 16 pag. 326. t. 3.

Bona feudalia emphyteutica, Ecclesiastica, vel ab Ecclesia prouenientia non veniunt sub habilitatione Dapiferorum Conclauis ad successionem nec tangitur præiudicium venientium ab intestato, seu aliam legitimam dispositionẽ Vrb viii. const 9. § 8. p 22. t 4.

Bona stabilia Cameræ indulta infeudandi certis personis tantum reuocantur. Vrb. viii. const. 28 §. 14 p. 47. t 4.

Bona, & iura quæcumque Cameræ Apostolicæ, & Communitatum male concessa consensu restituta etiam cum possessione absque alia adepta, vel recuperata possessione Vrb. viii. d const 28. §. 17. p. 48. t 4.

Bona Ecclesiæ sanctæ Nicolai in Agone (exceptis concessis Fratribus Sancti Nicolai, & Catharinæ Lotharingorum) applicata in augumentum distributionum quotidianarum duorum Canonicorum nouiter erectorum in Ecclesia sancti Laurentij in Damaso vt portio absentis alteri præsenti tantum accrescat. Greg. xv. const. 38. §. 11. p 323 t. 3.

Bonis mere laicalibus, & pecunijs recipiendis pro admissione militum, dotatio militię Christianæ. Vrb. viii. const. 11. § 11 p. 25. t. 4.

Bona altaris, seu alias diuino vsui destinata, vel conferens non cadunt sub facultatibus Assistentium Cappellæ Pontificiæ, vt de illis possint disponere. Greg. xv. const 32 §. 10. p 316 & 317 t. 3.

Bona omnia, & obuentiones tam communes, quàm particulares permissas in comune conferen. 10. ann. præcedentium detractis oneribus Superiores quicumque domorum Regularium intra fines Italiæ, & Insularum adiacentium cum duobus, aut tribus Corregularibus pensionibus tenentur recognoscere. Vrb. viii. const. 43 §. 10 p 59 t. 4.

Bona prædicta Superiores prædicti in proximo Capitulo cum tribus iudicibus ibi eligendis cõputatã, & examinãda, & secũdũ illorũ nota de voto Capitularium præfigendus numerus Regularium, cuiusque domus. ibid. § 11.

Bonorum dispositionum Dapiferorum Conclauis confirmatio. Vrb. viii. constit. 9 § 15 p. 23. t. 4.

Bonorum Collegij Fulden administratio, & de personis, & gestis Alumnorum scribendis in libris per Rectorem illius. Vrb. viii. const. 96 §. 10. & 11 p. 106. & 107. t. 4.

S. Bonauentura

S Bonauenturæ Cardinalis Canonizatio, vita, res gestæ, & miracula referuntur à Sixt. iv. const. 21. p. 326 t 1.

S Bonauenturæ laudes refert Sixt v. const 76. p 476 t. 2.

S. Bonauenturæ mors, vita, & dignitates referuntur. Sixt v. ibid. §. 3. & seq. pag 471.

S. Bonauenturæ, & S. Thomæ Aquinatis in Theologia pulchra comparatio. Sixt. v. ibid. §. 13. p. 678

S. Bonauentura inter Sanctos Ecclesiæ Doctores connumeratus fuit à Sixt. v. ibid. §. 14.

Bonifacius VIII & IX.

Bonifacius viii. familia Caietana oriundus, creatus Pontifex Neapoli 23. Decembris 1294. p. 139. mortuus Romæ 11. Octobris 1303. constitut. 1. pag 155 tom 1

Bonifacij viii constitutio contra dantes vel recipientes aliquid pro obtinenda gratia vel iustitia apud Sedem Apostolicam, confirmatur a Greg xiii. in constit. 24. p. 295. t. 2.

Bonifacius IX Romæ creatus Pont. 15. Nouembris 1389. p. 229. obijt ibidem 1. Octobris 1404 const. 1 p 273 t. 1.

Bonifacius IX. Canonizauit S. Brigitam in eius const. 5. p. 226. t. 1.

Bononiense Studium. Vide in V. Studium.

Bononiensis Ciuitas, & Ecclesia

Bononiensis Ciuitatis laudes, & commendatio. Greg. xiii. constitut. 70 pag. 347 tom 2.

Bononiensis Episcopalis Ecclesia, erecta in Archiepiscopatum à Gregor. xiii. ibid. § 3.

Bononiensi Archiepiscopatui, qui Episcopatus subijciantur. Gregorius. xiii. ibid. §. 4. p. 348.

Bononiensis,& Rauennaten. Archiepiscopatuum,qui fines. Clem. viii. constit. 116 § 3.& seq.p.120.t.3.

Breuiarium

Breuiarii Romani institutio,ac forma illud recitandi. Pius v.cōst. 64 p 196.t.2.

Breuiariorum antiquorum vsus interdicitur ibid.§.5

Breuiarium Romanum denuo reuisum, ac emendatum a Clem. viii. in const 86 pag 97 tom 3.

S. Brigitta seu Brigida

S. Brigittæ viduæ Canonizatio,vita, mores, res gestæ, ac miracula in vita, & post mortem explicantur,à Bonif ix in const 5.p.226.t.1.

S. Bruno

S. Brunonis Fundatoris Ordinis Cartusien festi celebratio 6 Octobris, & officij semiduplicis concessio. Greg xv.const.44 §.1.p 325.t.3.

Bulla

Bulla in die Cœnæ Domini contra hæreticos,& alios edita ab Vrban v. constit.1.p 215.t 1

Bulla Cœnæ Domini,publicata contra eosdem, à Iul. 2.const.25 p.381.t.1

Bulla in Cęna Dñi publicata a Paulo iij.cōtra eosdem const 10 p.522.tom.1.

Bulla in Cœna Domini contra eosdem publicata à Greg. xiii. const. 81 p 348.t.2 & alia à Paul.v. in const.63 p 183 t.3.

Bullæ publicatæ in die Cœnæ Domini excommunicationis absolutio est reseruata etiam in articulo mortis, certo modo, & quilibet Ordinarius Rector,Curatus,& Confessarius debet illam habere,& studere. Vrb. 8. in ipsa Bulla.const.62.§ 26 & seq. pag 27.t.4.

Burgus

Burgum à se in Vrbe extructum, Ciuitatem Piam vocari voluit,fonte,& ludo literario ornauit.Pius iv.in const 101 § 7 p.117.t.2.

Burgus S Bernardi alias Felicis in Regione Montium Vrbis erectio, cum priuilegijs concessis,illic fabricantibus Sixt. v.const 103.p.515.t.2.

C

Cadauera

CAdauerum capsas in Ecclesijs supra terram existen. amoueri iussit Pius v. const.5 § 6 p 135.t 2

Caietanus Thieneus

Caietanus Thieneus Fundator Congregationis Clericorum Regularium Theatinorum natus Vicentiæ,mortuus Neapoli.Vrb viii const 103 p.110 t.4

Calabrense Collegium. Vide V. Collegium.

Calendarium

Calendarium conscripsit quidam Aloysius Lilius,illudque ad omnes Principes & celebriores Vniuersitates videndum misit.Greg.xiii.In sua const. 74. p 343 tom 2.

Calendarium correctum,& absolutum approbauit, illudq imprimi, ac seruari decreuit.Greg.xiii.ibid §. 12.

Calendarium nouum sine licentia imprimentes aut imprimi curantes, quas pœnas incurrant. Greg xiii.ibid.§.13.

Calendarium vetus aboleuit,nouumq.attendi iussit Greg xiii.ibid § 14.

Callistus II & III

Callistus II. creatus Pontifex die prima Februarij 1119. mortuus est Romæ die 13. Decemb. 1124.in const.1.p.541.1

Callistus III. creatus Pontifex Romæ die 8 Aprilis 1455 moritur ibidem die 2 Augusti 1458 in const p 284.1. 1

Camaldulenses. Vide V. Monachi

Camaldulen. Eremus. Vide in V. Eremus.

Camaldulen. Eremitæ. Vide in V. Eremitæ.

Cambium

Cambia sicca quæ sint Pius v const 118.p 246.to.2.

Cambia sicca, vt vsuraria & illicita damnat Pius iv.const 1 p 1.t.2.

Cambia sicca exercentes, eaq. exigentes, coercentur à Gubernatore Almæ Vrbis Pius iv.§ 1.ibid.

Immo etiam Auditor Cameræ eos punit. Paul.v.in cōst 28 § 33 pag.158 t 3.

Cambia sicca ac palliata exercentes puniuntur iuxta leges Maiestatæ. Pius iv & Paul v ibid.

Cambiorum iustitia requirit vt ratio habeatur longinquitatis, & vicinitatis locorum. Pius v in const.118 §.2.p 246.t 2

Camera

Cameram pro annulo & Capella prætermisit cunctis creditoribus Cardinalis defuncti censuit. Pius v const 15 § 2.p 146 t.2

Cameræ prouentuum licitatio sub hasta fieri debet, Pius iv. constit. 87. §.11. pag.92 tom 2.

Cameræ Officiales ac Ministri abique licentia Camerarij vel Decani abesse non possunt. Pius iv ibid § 14.

Cameræ computorum ac rationum redditionis solutio quomodo fiat, vbi & qua diligentia Pius iv.ibid § 35

Cameræ Ministri quocumque nomine censeantur, iurant in manibus Camerarij se curam commissam recte & fideliter administraturos.Pius iv ibid

Cameræ contractus sub qua forma, cautela & solemnitate in eundi sint Pius iv ibid §.10.

Cameræ scripturas cuiusuis generis penes se retinētes, excommunicationem incurrunt Six v const. 56 § 1.p 476 t.2.

Cameræ in causis, Signatura non rescribit & Camera cognoscit an causæ sint Camerales Clem.viij const 65 § 41. pag.68.to 3.

Cameræ officiales tenentur facere quietantia de solutione anulorum Cardinalitiorum facta Congregationi de propaganda Fide ab ipsis Cardinalibus viuentibus, seu etiam successoribus petentibus tamquam si Cameræ facta esset, quæ in casu molestiarum teneatur ad restitutionem Greg.xv. constit. 26 § 24.p.312 to.3

Camera concordauit cum Congregatione Cælestinorum Ordinis S. Benedicti & 11 alijs tempore Pauli V, de subsidio ordinario. Vrb. viij const.24. § 1.p 38.to.4.

Camera, & Communitates prohibentur admittere exemptiones, & illarum prætextu quarumcumque gratiarum reuocatarum soluere extra constitutionem Vrb.viij 28 § 27. pag.49.to.4

Cameræ interesse concernentes gratiæ omnes sunt in Camera registrandæ, alioquin sunt nullæ per constitutionem Pij IV & quid si illis in Breuibus, seu Chirographis sit derogatum dubitabatur, & fuit declaratum negatiuè per Vrb.viij.const 107 pag.112.to.4.

Cameræ non præiudicatur per quascumq; alienationes etiam censuatas impositiones super bonis iurisdictionalibus, seu illis confinantibus, & prohibitis alienari. Vrb viij const.65 § 10 p.81 to.4

Cameræ Officiales tenentur facere quietationem,& obligare Cameram ad restitutionem in euentu molestiarum, vbi solutio anuli Cardinalitij fit ab ipsis Cardinalibus Congregationi de propaganda Fide, ea quo liberantur heredes, & successores. Greg xv const 26 in seq pag 312 to.3

Cameræ iurium pœnarum,impositionum,cancellariarum,illarumq. iurium,& bonorum stabilium quorumcumque Cameræ, & communitatum, & in'fidelium pretiū assignationes reuocantur Vrb viij. const 28 § 13. pag.47 to 4.

Cameræ præiudicium, & illius fauor semper censetur præseruatum in quocūque beneplacito concesso, & concedendo in alienationibus bonorum iurisdictionalium in statu Ecclesiastico vel finibus existentium. Vrb.viij.constit.28 § 6 pag 47.to 4.

Cameræ iurium conductorum, eorumq. concessionum, & alias de iure competentes exemptiones, & immunitates non sunt reuocatæ, sed à reuocationibus exceptæ Vrb.viij const.28.§.18. pag.48 t.4.

Cameræ decretum reuocatorium facultatum sestandi etiam quod fructus inexactos beneficiorum non censetur derogatum per Constitutiones Pontificum, immo innouatum Vrb.viij const 80 § 4 & 5 p.93. to 4

Cameræ decreta circa facultates citandi non extendendas ad fructus beneficiorum non ex alijs regulis, & constitutionibus huiusmodi nō censetur derogatum per quodcumque indultum, etiam per clausulas idem importantes, nisi fuerit expresse, & dispositiue ibid §§ 7 8.& 9 pag 93 & 94 to.4.

Camera soluit ducatos 1800. auri trimestri pro dote Collegij Pulden. Vrb viij const 96 § 4.p 106.t.4.

Cameræ officia & munera omnia salariata per quosuis conferri solita ita reseruantur, vt de illis Pontifex nisi disponat non obstantibus aliorum quorumuis dispositionibus exceptis certis venalibus, & vacabilibus Vrb.viij. const 28 § 9 p.47 to.4

Cameræ præiudiciales quæcumque facultates concessæ, confirmatæ, seu innouatæ reuocantur. ibid § 7 & 8 p.27 to 4.

Cameræ bona stabilia, quod certis personis tantum infeudentur indulta. Gregor xv sunt reuocata. Vrb viij const 28 § 14.p 47 t 4.

Cameræ, & Communitatum bona, & iura quæcumque malè concessa censeantur,restituta etiam cum possessione absque alia adepta, vel recuperata possessione. Vrb.viij. const 28.§.17.p 48.t.4.

Cameræ interesse concernentes gratiæ sunt in eadem Camera registrandæ alias sunt nullæ Vrb.viij const 107 pag 113 to 4.

Cameræ interesse concernentes gratiæ prædictæ, siue per Breue, siue per Chirographum concessæ in quibus derogatur. const. Pij iv. non sunt registrandæ p.107 ibid

Cameralium onerum exemptiones omnes à solutione sunt reuocatę per Paul v. & Vrb viij const 28 § 2 & 3 pag.46 to 4.

Cameralium Cardinalium,Prælatorum,Officialium, Cubiculariorum, Secretariorum, familiarium, & continuorū commensalium exēptiones, et immunitates solitæ sunt exceptę à reuocatione. Vrb.viij.cōst.28.§ 20 p 48.t 4

Cameralium onerum quorumcumque, & aliorum tam realium, quam personalium aut mixtorum exemptiones, & immunitates omnes sunt reuocatæ Vrb.viij const 28 § 11.p 47.to 4.

Camera admittitur inter oblatores, quando Baronum Castra subhastantur Clem.viij const 41 § 6 p.41.t.3

Cameræ computorum, ac rationum reuisio diligenter facienda cui Commissarius interueniat, & Computista Leo x.const 24 p.437 t 1.

Cameræ computa integre non reddentes eius Ministri, excōmunicantur, & incurrunt pœnam decupli, & talis Paul.iij const.40 § 2 p 558.t 1

Cameræ ius quoquomodo scripturis concernentes apud se detinentes inquiri, & in Archiuijs,& Bibliothecis ionestigari manu regia mandauit Pius v. const 70.§ 1.& seqq. p 200 to 2

Cameræ causæ simpliciter, & sola facti veritate inspecta tractantur, ac expediuntur Leo x.cōst.24.p.436 to.1.

Cameræ reformationem edidit Pius iv const 55. p.56. & const 8 p.7.tom 2. Paul.v.const.71.§ 2.p 194.to.3.

Reliqua vide in Verbo Clerici Cameræ. Camerarius. Commissarius Cameræ & Cameræ Computatores.

Camerarius

Camerarij S.R.E. iurisdictio procedendi contra piratas, & noua pedagia imponentes, & arma Saracenis deferentes. Vrb.v.const.1.p.215 to.1

Camerarij S R E. iurisdictio cognoscendi quascumque causas interesse Reu. Cameræ concernentes summarie Vrb vj.const 1 p 221.t.1.

Camerarius S.R E & Magistri Viarum Vrbis cogunt vicinos non habitantes domos, illas vendere alijs, qui illas reficiant Six iv const 20. p 23 to 1.

Camerarij eiusq Præsidentis, ac Clericorum Cameræ iurisdictioni subijciuntur, tam in Vrbe,quam extra, causæ circa datia, gabellas, dohanas, & eorum officiales. Leo x.const.24 p.435.t 1.

Camerarij, ac Clericorum Cameræ facultates, & priuilegia prædecessorum suorum confirmat, & auget Leo x.ibid Iul.iij.const.3 p.568 to.1

Camerarij, ac Clericorum Cameræ iurisdictioni subsunt omnes Depositarij, Thesaurarij per varia loca Status Ecclesiastici consistentes. Leo x.ibid. § 6.

Camerario S.R E. omnes officiales Vrbis, ac ditionis Ecclesiasticæ parere tenentur. Paul iij const.41 § 7 pag.568.to.1.

Camerarius habet facultatem reuidendi computa etiam solidata. Pius iv.cōst 26 § 3 p.28 to.2.

Camerarius cognoscit in contractibus super locationibus, alienationibus, & inuestituris bonorum, & iurium Cameræ, cum eius læsione factæ sint. Pius ix ibid § 4

Camerarius S R E Præsidentes, & delegati, habent liberam facultatem sine alio Papæ mandato inhiben. & ad se auocandi sub censuris ac pœnis, causas concernentes interesse Cameræ, nisi commissio subscripta sit manu Papæ, cum derogatione huius constitutionis Pius iv. const 35. § 4. p 38 t 2.

Camerarij, & Clericorum Cameræ iurisdictio. non extenditur ad causas nõ concernentes interesse Cameræ. Pius v const 55 § 3 p 56. to. 2.

Camerarij, & Clericorum Cameræ, quæ & qualis sit iurisdictio Sede vacante Pius iv ibid § 19.

Camerarius, & Clerici Cameræ Sede vacante possunt incumbere exactionibus pecuniarum, & prouisioni rerum pro statu præsenti, dumtaxat, & à reliquis abstinent Pius iv const 63 § 9. p 49 t 2

Camerarius, & Clerici Cameræ, aliiq Officiales, non possunt concedere commissionem in forma, si in euidentem, super alienatione rerum Ecclesię Pius v const 69 § 1 p 200 t. 2

Camerarij, & Magistrorum Viarum, qualis sit iurisdictio in exequendo Iure congrui Greg xiij. const 22. pag 292. to. 2.

Camerarius, & Vicecancellarius respectiue puniant Officiales differentes expeditiones vel plus exigentes. Vrb. viij const 6. reg canc 67 p 20 t 4

Camerarij amplissimas facultates plenamq iurisdictionem. vide in Clem viij. const 65 p 66. to. 3.

Camerarius non potest dare licentiam Communitatibus, vendendi stabilia, erigendi census, aut faciendi nundinas Clem viij ibid § 26 t 3

Camerarius non concedit licentias vendendi in plateis, contra formam bannimentorum Clem. viij ibid § 27

Camerarius causas criminales Iudicibus ordinarijs criminalibus committit, cuiusq. Auditor de quibus causis cognoscat. Clem viij. ibid

Camerarius & Clerici Cameræ auocant ad se causas ab omnibus Tribunalibus & Iudicibus, etiam Cardinalibus Clem. viij. ibid § 34

Camerarij supradicti iurisdictio circa venditionem pignorum Hebræorum, ac eorum iura Clem viij ibid § 35

Camerarij supradicti emolumenta quæ sint, ex Collectoria Hispaniarum, & aliorum locorum. Clem viij ibid § 8

Camerarij supradicti pro sigillo, quid soluendum. Paul v const 72 p 211 t 3

Camerarij supradicti reformationem, edixit Paul v. const. 71. § 2 p. 194 t 3

Camerarij Ripæ Vrbis, quæ sit iurisdictio. Paul. iij const 6 pag 514 tom 1. & Pius v. const 69. p. 200 to 2.

Camera Clerici. Vide in V Clerici

Camera Commissarius. Vide in V. Commissarius

Cancellaria Apostolica

Cancellariæ literæ si rescribendæ errore scribentis fuerint, nihil amplius pro mercede soluendum, Mart v const 3 § 3 p. 239 t. 1

Cancellaria celebrada diebus per Vicecancellariũ deputandis Mart. v. ibid. § 7

Cancellaria literarum iustitiæ, ter in hebdomada celebranda Mart v. ibidem § 10 pag 240

Cancellariæ literas rectè non scribentes, quas pœnas subeant Mart. v. ibid.

Cancellariæ constitutio, non danda vt in iudicio probet, nisi sit signata, & subscripta Mart v const 3 § 3. p. 239. t. 1.

Cancellariæ Apostolicæ Scriptorum, Abbreuiatorum, Custodis, Examinatorum, Bullatorũ, & Registratorum, quale sit officiũ, & munus Mart v ibid.

Cancellariæ debitis horis non interuenientibus, quas pœnas imposuerit, Martin v ibid § 7. p. 240 ibid.

Cancellariarum bancorum, secretariorum, illarumq pœnarum emolumentorum & aliorum quorumcumque Cameræ in eius præiudicio dispositiones reuocat Vrb. viij const 28 § 4 & 13 p. 46 & 47 to 4.

Reliqua quæ ad materiam Cancellariæ spectant, vide in V. Scriptores, & Abbreuiatores.

Cancellaria Status Ecclesiastici. & Cancellarij.

Cancellariæ criminales Status Ecclesiastici, ex quauis causa præterquam ex vere onerosa quibuscumque concessæ, applicantur Cameræ. Paul iv. const 10. p 593 to 1. & Pius iv const 83. p 86 to. 2.

Cancellariæ sunt resignabiles, & vacabiles, vt officia Romanæ Curiæ, & desuper accipiuntur pecuniæ ad societaté officij. Paul iv ibid § 3 & 4 p 594.

Cancellariatum Status Ecclesiastici concessiones, rescindendæ, si Camera vltra dimidiam læsa fuerit Pius iv. ibid § 3.

Cancellariæ Status Ecclesiastici pro Archiuijs habentur vbi illa non sunt. Pius iv ibid. § 26. p. 87

Cancellarij Status Ecclesiastici scripturas, ad Archiuium non deferunt, sed successoribus suis in officio consignant Pius iv. ibid. § 25. p 87.

Cancellarij prædicti instrumenta vbique rogant, & vbique plenam fidem faciunt. Pius iv. ibid. § 6. p. 86.

Cancellarij Status Ecclesiastici, Collegium in Romana Curia erigere tenentur Pius iv ibid. § 34. p. 88.

Cancellarij, ordinationes Cancellariarum, seruare tenentur. Paul. iv. const 10. ibid. § 17. p 86. t. 1

Cancellarij officia, per Substitutos vt exercere possunt. Pius iv. constit. 83. § 41 p 88 tom 2.

Cancellarijs Status Ecclesiastici, præscribit quot & quales libros tenere debeant. Pius iv. ibid § 17.

Cancellariorum officia, non confiscentur. Pius iv. const. 83. § 36 p 88 t 2.

Cancellariorum Collegium, fruitur priuilegijs Archiuij Romanæ Curiæ Pius iv ibid. § 40.

Cancellariorum Status Ecclesiastici priuilegia. vide in Pij iv ibid.

Cancellariorum Status Ecclesiastici proprius, ac competens Iudex est A C & Thesaurarius, vt in Pio iv ibid § 52 p 87

Cancellarij prædicti syndicatui, in fine eorum officij, stare debent. Paul. iv. const 10 § 18 p 86. to 1.

Cancellarij Status Ecclesiastici, officijs assumptis, statum Notarij publici sũt. Pius iv. ibid. § 6.

Cancellarij prædicti non tenentur quicquam contribuere Vniuersitati, Legatis, vel Gubernatoribus, ratione suorum officiorum Pius iv. ibid.

Candelottarij. Vide V. Vaccinarij.

Canones seu Census. Vide V. Census.

Canonici Regulares Lateranenses

Canonicorum Regularium Religio instituta fuit in primitiua Ecclesia à Christi Discipulis Bened. xij const 6 p 199. to 1 Pius iv const 75 p. 80 t 2.

Canonicorum Regularium statuta, & ordinationes præfiniuit Bened xij ibid.

Canonici Regulares, de quibus agant in Capitulis prouincialibus. Bened. xij. ibid § 15 p 200.

Canonicorum Regularium Visitatores, vt se gerant, qualesapud eos Magistri deputentur. Bened. xij. ibid § 20 p. 201

Canonici Regulares quid obseruent, circa studia Bened xij. ibid. § 22 & seq pag. 202 & seq.

Canonici Regulares assumendi ad gradus quid obseruent, circa officia celebranda, & alia Bened xij ibid § 29 p 204.

Canonici Regulares, quam legem accipiant circa vestes, quid agant circa cõtractus, & conuictum Bened xij ibid § 40 p 205.

Canonicorum Regularium exemptio, à quacumque impositione facienda à Legatis & Nuncijs, & à solutione decimarum Papalium. Six. iv. const. 10. § 9 p. 310 to. 3.

Canonici Regulares nõ coguntur causas suscipere, sententias exequi Monialiũ cõfessiones audire, aut aliud simile onus subire. Six. iv. ibid. § 19 p 311.

Canonici Regulares priuilegium habent, vt contra eorum bona, & iura, non currat præscriptio, nisi sexaginta annorum Six iv ibid § 22. p. 312.

Canonici Regulares si Prælati fuerint, Rector, Visitatores, Priores, vt absoluunt a censuris, Nouitios, Conuersos, & Commissos Six iv ibid. § 23

Canonici Regulares, qui sunt in Insula Tremitana, absque incursu excommunicationis, cum pyratis illic confluentibus tractant. Six iv ibid. § 35

Canonicis Regularibus perpetuo cõceditur Lateranensis Ecclesia cum priuilegiorum elargitione à Paschal. ij const 2 p 53 to 1.

Canonici Regulares possunt admittere ad ingressum, qui arctiorem religionem vouerunt Six. iv ibid. § 29.

Canonici Regulares gaudent omnibus gratijs, priuilegijs, & indultis Congregationis Cassinensis, Monachorũ S Benedicti Six iv ibid § 32. p 313

Canonici Regulares eligunt sibi Conseruatores cum amplissimis facultatibus Six. iv. ibid § 4.

Canonici Regulares præcedunt Monachis Cassinensis Ordinis S. Benedicti Pius iv const 75 p 81 to 2.

Canonici Regulares & Monachi Ordinis S. Benedicti, qui sunt Abbates, in Synodis, & Concilijs quomodo sedere debeant Pius iv. ibid

Canonici Regulares, sunt antiquiores Monachis Ord. S. Benedicti Pius v ibid

Canonicorum Regularium plures Congregationes in vnum corpus vniuit, & priuilegia communicauit. Mart. v const. 7. p 245. to. 1.

Canonici Regulares transgredientes statuta Capituli, non incurrunt peccatum, sed pœnæ corporali tantummodo subijciuntur, vt in Mart. v. ibid § 4.

Canonicorum Regularium Abbatis, & aliorum electionem, præfiniuit Paul. v. const. 14. p 143 to 3.

Canonici Regulares in Episcopos promoti vtuntur, habitu, quibus vtuntur Clerici seculares in Episcopos promoti Leo x const 34. p. 443. t. 1.

Canonici Regulares S. Saluatoris

Canonicorum Regularium S. Saluatoris Congregationem instituit. Greg xiij. in const. 2 p. 222. to. 1.

Canonicis Regularibus S Saluatoris habitum præscripsit idem Greg. ibid § 2.

Canonicis Regularibus S Saluatoris, cõcessit indulta fratrum Eremitarum S. Augustini, & aliorum Canonicorum Regularium Greg xij ibid § 3.

Canonici Regulares Congregationis S. Saluatoris, sunt vere Canonici Regulares Cali. iij const 2 p 285 to 1 Iul ij. const 30 p 388 to. 1.

Canonicorum Regularium S. Saluatoris Ordinem ingredi possunt, etiam qui arctiorem Religionem vouerunt. Iul. ij. ibid § 19 p 390.

Canonici Regulares S. Saluatoris, sunt exempti à solutione decimarum, & alijs oneribus Iul. ij ibid. § 38

Canonici Regulares S Saluatoris in sacris constituti, habent vocem actiuam, & passiuam, vt in Pij v const. 141 § 3 p 364 to. 1.

Canonici Regulares Congregationis S Saluatoris, in Capitulo generali quam formam in electionibus sequantur Pius v ibid Six v. in const 98 p 506

Canonicorum Regularium S. Saluatoris Capitulum generale, singulis triẽnijs, & dietam quolibet anno celebrant. Pius v ibid. Six v const 98 p 506. t 2.

Canonicorum Regularium S Saluatoris, Generalis, Visitatorum, & Procuratorum, aliorumq. officia, quanto tempore durent Pius v ibid § 13 p 365.

Canonicis Regularibus S Saluatoris, ambitum interdixit Paul. v. in const. 35. § 3 & seqq p. 164 to. 3.

Canonici Regulares S. Saluatoris an promoti in Episcopos, vtantur habitu, quo vtuntur alij Clerici seculares in Episcopos creati. Leo x. const 34 pag. 443. tom. 1.

Canonici Seculares S. Georgij in Alga

Canonici Seculares S. Georgij in Alga approbati fuerunt, à Greg xij in const. 1. p 230 to 1

Canonicis Secularibus S. Georgij in Alga statuta, viuendiq formam præscripsit. Greg xij ibid.

Canonicorum secularium S. Georgij in Alga priuilegia, & gratias confirmauit. Pius v in const 92 p 221. to 2

Canonici Seculares S. Georgij in Alga præcedunt, Canonicis Regularibus Congregationis Lateranensis. Pius v in const. 127. p 255. to. 2.

Canonici seculares S Georgij in Alga, quomodo dispensati sint circa proprietatem Six. v const 63 p 447 to. 2.

Canonizatio Sanctorum

Canonizatio requirit morum virtutem in eo, qui pro Sancto colendus sit, in terris, & miraculorum testimonium. Greg. ix const 4. § 3 p 95. to. 1.

Ca-

Canonizatio Sanctorum requirit, ut vitæ & res gestæ, ac miracula canonizandi, diligenter examinentur. Ioan.xv.const.1 p.43.to.1.
Canonizatio Sanctorum consulto procrastinanda. Cælest iij. constit 1. § 1. pag 69.tom 1
Canonizatio S. Vldarici Episc.Ciuitatis Augustanæ Ioan xv const.1.p.43.t.1.
Canonizatio S Petri Episcopi Anagnini Paschal.ij const.3.p.53.to.1.
Canonizatio S. Vgonis Episcopi Gratinopolitani. Innoc.ij const 1 p.55.t.1.
Canonizatio S. Henrici Primi, Imperatoris Eug.iij. const 3 p 56 to.1.
Canonizatio S. Eduardi Regis Angliæ. Alex iij.const.1.p 61.to 1
Canonizatio S Bernardi Abbatis Clareuallen. Alex iij const 2 p 61 to.1.
Canonizatio S.Thomæ Cantuariensis Archiepiscopi.Alex iij const 4 p 62 t 1.
Canonizatio S. Homoboni Cremonen. Innoc.iij const.2 p 72 to 1
Canonizatio Sancti Laurentij Archiepiscopi Dublinensis. Honor iij const.7 pag.82.tom.1.
Canonizatio S. Antonij de Padua nuncupati. Greg.ix.const 4. p.85. to 1.
Canonizatio S. Dominici Ordinis fratrum Prædicatorum institutoris.Greg. ix.const 8 p.88.tom.1.
Canonizatio S. Francisci Ordinis fratrum Minorum institutoris.Greg.ix constit 2.p.84.to.1.
Canonizatio S. Elisabeth Regis Hungarorum filiæ. Greg.ix.const.11.p 88.t.1
Canonizatio S. Petri Martyris Ordinis Prædicatorum. Innoc. iv. constit 11. pag.99. tom 1.
Canonizatio S. Stanislai Episcopi Cracouiensis. Innoc.iv.cõst 13 p.103 t 1.
Canonizatio S. Claræ Virg Ordinis S. Francisci. Alex.iv.const 3. p.109 t 1.
Canonizatio S. Riccardi Episcopi Cicestriensis. Vrb iv.const 3. p 120 to.1.
Canonizatio S Heduigis Ducissæ Poloniæ Clem iv.const 9. p 133. to.1
Canonizatio S. Ludouici Francorum Regis Bonif viij const 6 p.157 tom.1
Canonizatio S Petri de Morono, qui fuit Cælestinus v. Clemen. v const. iv. pag 166. tom.1.
Canonizatio S. Ludouici Episcopi Tholosani Ioan xxij const 2 p.168. to.1.
Canonizatio S. Thomæ Episcopi Herfordiensis.Ioan xxij.const 7 p 173. t 1.
Canonizatio S. Thomæ Aquinatis Ordinis fratrum Prædicatorum S. Dominici. Ioan xxij.const 11.p 175 to. 1.
Canonizatio S. Iuonis Presbyteri Trecorensis. Clem vj const 4 p 212 to.1
Canonizatio S. Nicolai Tolentinatis Ordinis fratrum Eremitarum S. Augustini. Eug.iv.const 27 p 278 to 1.
Canonizatio S Bernardini Senen. Ordinis fratrum Minorum S. Francisci de Obseruantia Nicol.v.const.2 p.282.to 1
Canonizatio S. Ignatij Loiolæ fundatoris Societatis IESV. Vrb.viij. const 3. pag 8 tom 4
Canonizatio S Teresiæ Virginis. Greg xv.const.20.p.307. to 3.
Canonizatio S. Ioannis Gualberti institutoris Ordinis Monachorum Vallis Vmbrosæ. Cælest iij const 2.p.69.to 1.
Canonizatio S. Eadmundi Cantuariensis Archiepiscopi. Innoc.iv. const 21. pag 107. tom 1.
Canonizatio S Brigittæ Viduæ ex Suetia. Bonif.ix.const.5. p.226 to.1.
Canonizatio S. Bonauenturæ Ordinis fratrum Minorum S. Francisci. Six iv. const 21.p 325 to.1.
Canonizatio S. Leopoldi Austriæ Ducis cognomento Marchionis Pij. Innoc.vij.const.19 p 344 tom.1
Canonizatio S. Vbaldi Episcopi Eugubini. Cælest iij const 1.p 69.to.1.
Canonizatio S. Vincentij Confessoris Ordinis Prædicatorum S Dominici. Pius ij.const 1.p 287.to 1.
Canonizatio S. Catherinæ Senensis, Ordinis Prædicatorum S. Dominici Pius ij.const 6 p.290 to.1.
Canonizatio S Francisci de Paula Ordinis fratrum Minimorum institutoris. Leo x.const 38 p.446.to.1.
Canonizatio S Bennonis Episcopi Misnensis. Hadrian vj const 5 p.464. t.1.
Canonizatio S. Antonini Archiepiscopi Florentini ab Adriano vj. & litterarũ canonizationis expeditio à Clem vij facta in const.1 p.466 to 1.
Canonizatio S. Didaci Ordinis Minorum S. Francisci de Obseruantia Six v. const.82.p 478 t.2.
Canonizatio S Hyacinthi Poloni Ordinis Prædicatorum S. Dominici. Clem. viij.const 27 p 26.to.3.
Canonizatio S Raymundi Barchinonen. Ordinis Prædicatorum S.Dominici. Clem viij const 77 p 82.to 3.
Canonizatio S. Franciscæ Romanæ Viduæ Paul. v const.45 p.171. to.3.
Canonizatio S. Caroli Cardinalis S. Praxedis Archiepiscopi Mediolanensis. Paul.v.const 67.p 187.to 3.

Cantores Capellæ Pontificiæ

Cantorum Capellæ Papæ Collegium erexit, & redditus,ac priuilegia concessit.Six.v.const 38 p 410 to.2.
Cantorum Capellæ prædictæ Collegium, facultatem habet eligendi de gremio, Magistrum Capellæ, statutaq. condendi pro bono statu Capellæ. Six.v.ibid.§ 4.
Cantorum Capellæ prædictæ exemptio, ab omni iurisdictione Ordinariorum, tam in Vrbe, quam extra Six.v ibid. § 6
Cantorum, qui Capellæ prædictæ per spatium 25.annorum inseruierint, priuilegium Six v ibid § 8
Cantorum Capellæ prædictæ Cardinalis Protector, cognoscit eorum causas, easq. definit summariè, & de plano.Six v ibid § 10 & 11 p 411

Capella S Mariæ ad Præsepe, alias Sixtina, in Basilica S. Mariæ Maioris de Vrbe

Capellam S Mariæ ad Præsepe magnificentissime exornatam erexit, & dotauit Six v.in const.58 p 478 to 2.
Capella S. Mariæ ad Præsepe sita in Ecclesia S. Mariæ Maioris de Vrbe, est similis antiquæ Capellæ ad Præsepe Domini, positæ in Ecclesia Bethlehemitanæ,quæ est in Palestina. Six.v.ibid.§ 8 p.439.
Capellæ S. Mariæ ad Præsepe beneficia, & Beneficiati.
Vide in V. beneficia, & Beneficiati

Capellæ

Capellas Pontificias per septem primarias Vrbis Ecclesias, & Basilicas in Quadragesima celebrandas censuit. Six v const 23 § 4 p 393 to 2.
Capellas Pontificias per anni curriculum habendas esse, & quo ordine, sanciuit Six.v ibid.§.7
Capellæ Pontificiæ assistentes Archiepiscopi, Episcopi,& Patriarchæ nobiles, & virorum nobilium priuilegijs gaudent absque vlla differentia Greg xv. const.32 § 1 pag 316 tom.3

Capella Sacræ Imaginis B. Mariæ Virginis, alias Paulina, in Basilica S Mariæ Maioris de Vrbe

Capellam Sacræ Imaginis B. MARIAE Virginis eius in honorem ornatissimã preciosissimamq. erexit. Paul.v.in const 86 p 232. to.3
Capellæ prædictæ beneficijs, Beneficiatis, Clericis, Capellanis, & alijs Officialibus, eorumq. numero, munere, & redditibus. Paul.v.ibid § 10. 11. & seqq. p.233.
Capellæ prædictæ pro custodia, & regimine eiusq.redditum administratione, multa statuit Paul.v.ibid.
Capellæ prædictæ iurispatronatus, eiusq. concessione, & successione.Paul.v. ibid.§ 14 & seqq.
Capellæ prædictæ Cardinalis Protectoris iurisdictione in causis cognoscendis. Paul.v.ibid. § 46. & seqq. p.236
Capellæ prædictæ iuspatronatus perpetuò spectat, ad Principem, & alios de familia Burghesia. Paul.v. ibid.

Capellani

Capellani duo in Ecclesia S. Nicolai in Agone Societati Lotharingorum assignata salariati, & ad nutum admouibiles Greg xv.const 38.§.8 p.323.t.3.
Capellanus nõ Sacerdos, nec quisquam dispensatus super defectu limitum potest se intromittere in electione Magni Magistri Hospitalis S Ioan.Hierosolymitani etiam prætextu Priuilegij Sedis Apost. excepto Episcopo Meleuitano. Priore Ecclesiæ conuentualis, & Fratribus Magnæ Crucis.Vrb.viij const.89 § 3 p.100.to.4.
Capellanorum nomina capellæ Pontificiæ Greg.xv.in eius const.49.in proœmio p.329.to.3.
Capellanorum nomina capellæ Pontificiæ. Paul v.ibid.§.1.
Capellani prædicti sunt veri Notarij Apostolici sine præiudicio illorum de numero participantium, necnon comites equites nobiles & ciues ciuitatem quam quisque elegerit status Ecclesiastici ibid.
Capellani prædicti etiam quoad habitum, & rocchettum non deferant gaudẽt priuilegijs omnibus Notariorũ Apostolicorum, necnon comitum, equitum, & ciuium verorum supradictorum. ibid.
Capellani prædicti non habent exemptionem a Concilio Tridentino sublatã nec facultatem legitimandi promouendi, tabelliones creandi, & similia à Notarijs, & comitibus prædictis prætensa. ibid.
Capellanorum prædictorum bona sunt exempta, durãte seruitio, ab omni impositione, gabella, & alijs quibuscumque oneribus. Greg.xv.ibid p 329.
Capellanorum prædictorum bona sunt exempta durante seruitio, etiam emenda, & vendenda pro eorum, & familiæ vsibus, à gabellis, & alijs oneribus, excepta subuentione contra infideles. Greg xv ibid.p.329
Capellani prædicti possunt retinere duo dissimilia, vel simplicia, & similia sub vno tecto; ibid.
Capellani prædicti non tenentur residere durante seruitio, nisi in Parochialibus, & percipiũt omnes fructus exceptis distributionibus quotidianis. ibid.
Capellani prædicti etiam Presbyteri, & quomodocumque qualificati possunt audire leges vbique, & postea etiã doctorati docere, iudicare, & aduocare & procurare in Ecclesiasticis ciuiliter. ibid.
Capellanorum prædictorum Confessarij eligendi facultatem absoluendi illos ab omnibus poenis Ecclesiasticis quomodolibet à iure vel ab homine latis, vel incursis, & a delictis quantumcumq. enormibus & reseruatis, sed in reseruatis in Bulla Coenæ Domini semel in anno, ac mortis articulo in alijs semel in vita.ibid p 370 to 3.
Capellanorũ prædictorũ cõfessarij prędicti habẽt facultatẽ vota cõmutãdi ibid.
Capellanorum prædictorum Confessarij prædicti nõ possunt absolui a manuũ iniectione in Episcopos. & alios superiores Prælatos, nec a Consilij, & fautoris ad eas præstationibus, nec omissionibus recitationis officiorum diuinorum. ibid.
Capellanorum prædictorum Confessarij prædicti non habent facultatem cõmutandi vota vltra marina visitationis liminum Apostolorum, Castitatis, & Religionis exceptis ibid.
Capellani prædicti habent facultatem transferendi pensiones, & emolumẽta quæcumque vsque ad summam ducat. 300.scriptura etiã nõ solemni, & coram duobus testibus etiam non solemni, & coram duobus testibus etiam in mortis articulo.ibid.d p.330
Capellani prædicti non habent facultatem disponendi de bonis altaris seu diuino cultui deputatio. ibid
Capellani prædicti habent facultatem testandi & quomodocumque disponẽdi de omnibus suis bonis etiã scriptura minus solẽni ad sũmã duc.200 ibid
Capellanorum prædictorum bona sunt præseruata à spolijs.ibid
Capellani prædicti possunt disponere etiã de prouentibus, & pensionibus nõ exactis etiã quod terminus exactionis nõ aduenerit pro rata quę erit debita non obstante constitutione declaratoria qua forsan non exacti spectarét ad successores.ibid p 330.
Capellanorum prædictorum bona per ipsos non disposita deueniũt ad hæredes sanguinis integræ quæcumq. illa sint, & illis deficientibus ad familiares arbitrio nominati quocumque modo distribuenda ibid
Capellanorum prædictorum testamenta, & quæcumque dispositiones quantumcumque non solemnes valent. ibid.
Capellanis prædictis literæ Apostolicæ expediuntur gratis vbique. ibid.p.331

Capere, & Capti

Capere faciens aliquem iniustè, tenetur ad expensas omnes capturæ, & carceris. Paul.iij.const.44.§.2.p.560.to. 1.

Car-

Cardinales

Car-

Car-

Carthusianos ad testificandum, & iurandum in iudicijs non posse cogi statuit. Honor. iij. ibid.

Carthusianos ab Ordinariorum iurisdictione, & superioritate exemit. Bonif. ix. const. 3. p. 224. to. 1.

Carthusiani recipiuntur à Camaldulensibus in Eremo degentibus, petita licet non obtenta licentia ab eorum Superiore. Eug. iv. const. 8 p. 259. to. 1.

Carthusiani recipiunt Cistercienses. Eug. iv. const. 16. p. 266. to. 1.

Casinenses Monachi

Vide inf. V. Monachi Casinenses.

Castra

Castrorum fortalitiorum, & quorumcumque bonorum iurisdictionalibus, seu firmantibus domicello possessori, etiam non iurisdictionalium. Vrban. viij. const. 85. p. 81. tom. 4.

Castri S. Angeli Præfecti iuramentum decreto posito post const. 53. Vrb. viij. pag. 72. tom. 4.

Vide etiam V. Alienatio.

Casus reseruati

Casus reseruatos in Bulla Cœnæ Domini. Vide in Vrb v. const. 1 p. 215. to. 1. Greg. xiij. const. 81 p 348 to 2. & Paul. v const 63 p. 266 to 3.

Casus reseruati per Superiores Regularium veneficia, incantationes, sortilegia, apostasia, egressus furtiui contra votum, iuramentum falsum in iudicio, abortus, falsificatio, furtum, lapsus carnis, percussio grauis, retardatio, seu apertio literarum Superiorum, alij de consensu Capituli tantum vide decretum post const Vrb. viij. 26 p 43 to 4.

Casus conscientiæ, & sacra Scriptura bis legenda in hebdomada, & omnes conuenire debent in singulis conuentibus, & mutua collatione se exercere. Vrb. viij const 26. to annexa. Clem. viij. p 43. to. 4.

Casibus reseruatis in Bulla Cœnæ Domini Cubicularij Papæ absoluantur semel in vita, & mortis articulo, & alijs semel in anno. Gregor. xv. const. 49. pag 329. tom. 3

Casibus reseruatis facultas absoluendi pro cubicularijs excepta manuum violentarum iniectione in Episcopos, & Superiores Prælatos, & recisione officiorum Greg xv const. 4 § 10 p. 281. to. 3.

Casibus reseruatis in Bulla Cœnæ Domini semel in anno, & mortis articulo in alijs semel in vita data est facultas absoluendi pro Cappellanis Pontificis Greg. xv. const. 49. § 1. pag. 329. pro Cubicularijs. Greg. xv. const. 4. § 10 pag. 281. tom. 3.

Vide etiam V. Confessarius.

Cathecumeni

Vide infra in V. Hospitale Cathecumenorum & in V. Neophyti. & in Verbo Iudæi.

Cathedra Eloquentiæ

Cathedra eloquentiæ seu Rethoricæ erectio in Gymnasio Vrbis pro vno Lectore cum priuilegijs aliarum disciplinarum. Vrb. viij const 83 § 1 p 96 t. 4

Cathedræ prædictæ Lectoris prouisio scut. 500 ex 800 professoris iuris ciuilis postquam cessauerint soluenda. ibid § 2

Cathedræ, & prouisionis prædictæ eiusq. Priuilegiorum assignatio Lectori. ibid § 3

Cathedra S Petri

Cathedræ S Petri festum Romæ, restituit Paul. iv. in const 13 p 597. to. 1.

Cathedræ Antiochenæ S. Petri festum Romæ quoque celebratur. Paul. iv. ibid. § 2.

S Catherina de Rosa Monasterium in Vrbe

S Catherinæ de Rosa Monasterium institutum fuit ad recipiendas ibi, & educandas Virgines miserabiles in periculo amittendæ pudicitiæ existentes Pius v const. 54. p 188 to. 2

S. Catherinæ de Rosa Monasterij, Iudicis, & Protectoris, quæ sint in eius causis, facultates, & iurisdictio. Pius v ibid. § 1

S. Catherinæ de Rosa Protector vt cogit consanguineos puellarum, seu ad quos eorum alimentatio spectat, vt alimenta ipsis puellis præstent. Clem. viij. const 93 § 2 p. 102. to 3

S. Catherinæ de Rosa puellæ in Monasterio existentes, de suis bonis haud disponunt. Clem viij. ibid. § 3. & 4.

S. Catherinæ de Rosa puellæ dotatæ à Monasterio, de illa dote, & quibuscumque alijs bonis ad nullius fauorem disponunt, nisi vltra dotem, quartam etiam bonorum suorum partem Monasterio reliquerint. Clem. viij ibid.

S. Catherinæ de Rosa Monasterium, vt succedat in bonis puellarum, quæ ibi educatæ fuerunt. Clem viij ibid.

S. Catherina de Senis

S. Catherina nascitur, Senis Etruscorum nobili Vrbe. Pius ij. const. 6. p. 290. tom. 1

S. Catherina angelicam vitam in terris egit. Pius ij. ibid.

S. Catherina anno septimo virginitatem suam Deo consecrauit. Pius ij. ibid. § 11 pag 291

S. Catherina adhuc puella mundanas delicias contempsit, Deumq. in mirabili visione contemplata est. Pius ij. ibid.

S. Catherina habitum B. Dominici gestauit. Pius ij ibid.

S. Catherina assiduas malignantium spirituum pugnas, patientiæ clypeo, & fidei galea superauit. Pius ij. ibid.

S. Catherina admirabilis, immo diuinæ sapientiæ, ac doctrinæ fuit. Pius ij. ibid.

S. Catherina ieiunium a die Cinerum, vsque ad Ascensionem Domini, sola Eucharistiæ communione contenta, perduxit. Pius ij. ibid.

S. Catherina dire carnem suam ieiunijs, cilicio, vigilijs, verberibusq. afflixit. Pius ij. ibid.

S. Catherinæ admirabile studium, in pace, & concordia inter Florentinos, & Gregorium Vndecimum componenda. Pius ij ibid.

S. Catherina sex annos nata Eremum adiuit, in cauerna delitescens. Pius ij ibid. § 11. p. 291.

S. Catherina spiritu prophetiæ claruit, & occultissima reuelauit. Pius ij. ibid. § 11.

S. Catherina ægros varijs morbis sanauit, immundosq spiritus ab obsessis corporibus eiecit. Pius ij ibid.

S. Catherina obijt Romæ, anno suæ ætatis trigesimo, eiusq corpus in Ecclesia B. Mariæ supra Mineruam conditum fuit. Pius ij. ibid. § 12 p 291.

S. Catherinæ obitus reuelatus fuit, Raymundo Capuanensi, qui illi à confessione fuit Pius ij. ibid.

S. Catherinam canonizauit, eiusq. festum Dominica prima mensis Maij agi iussit. Pius ij. ibid. § 15. & 16. p 292.

Cavalcata

Cavalcatas aut hominum armatorum collectas, certis exceptis casibus facientes, in Statu Ecclesiastico, quas pœnas incurrunt Ioan xxij. const. 10. p 175. to 1. Alex. vj. const. 1. p. 346. to 1. Iul. ij. const. 6. p. 358. to. 1. Six. v. const. 75 p 468. to. 2.

Vide etiam supra in V. Arma, & Armati.

Caupones

Caupones, Hospites, & Albergatores Vrbis, quando teneantur de furtis factis in eorum hospitijs. Pius iv. const. 71. p 77. to 2.

Cauponum, hospitum, & Albergatorum Societatis priuilegia confirmauit. Pius iv. ibid.

Causa, seu Lis

Causa commissa diuersis Auditoribus Rotæ, ab eo Auditore est cognoscenda, cui primo commissio directa fuit, & quando secus. Martin. v. const 5 § 4 pag. 243. tom. 1.

Causæ ciuiles interesse Fisci R Cameræ Apostolicæ concernentes, in eadem Camera sunt cognoscendæ, in omnibus instantijs. Paul. iij const 9. § 1. & 2 pag. 521. tom. 1.

Causæ ciuiles concernentes interesse Fisci R. C. Apostolicæ si committantur extra Cameram, commissiones debent continere expressam Papæ derogationem Paul. iij. ibid.

Causæ criminales Clericorum, & aliarum Ecclesiasticarum personarum, quibus à Signatura committendæ Paul v const 71. § 1. nu. 21 p. 193 to. 3.

Causarum S. Iacobi Incurabilium constituitur Iudex Ordinarius Protector, eiusq. Locumtenens. Pius iv. const 2. § 2. & seqq. p. 2. to. 2

Causæ Apostatarum, aut male translatorum, coram quibus Iudicibus terminandæ sint. Pius iv. const 3 p 3 to 2.

Causæ inter Equites Hierosolymit. & eorum subditos, cum omnibus annexis, connexis, & dependentibus, terminandæ sunt a M Magistro Religionis, & Conuentu, aut deputatis ab illis, & quando secus. Pius iv. const 9 pag. 7. t. 2

Causæ Capituli S. Mariæ Maioris cognoscendæ sunt, coram Archipresbytero, aut ab eo deputandis. Pius iv const 15. p. 18 to. 2.

Causæ concernentes interesse Cameræ Apostolicæ in Camera sunt cognoscendæ, & alibi cœptæ in statu quo sunt reassumuntur. Pius iv. const. 26. p 28. to 2.

Causæ suspicionis contra Camerales allegata à Camera est approbanda. Pius iv. const. 87. § 9 p 92 to 2.

Causæ Communitatum manu regia à Congregatione Cardinalium pro bono regimine illarum instituta cognoscendæ sunt. Clem. viij. const 10. § 16 24 & seq. p 8 to. 3.

Causæ Religionum ad Officium Inquisitionis spectantes, non ab eorum Superioribus, sed ab Inquisitoribus cognosci decreuit. Paul. v. const 26. § 2 & seq. p 155 to 3.

Causæ Hospitalis Mendicorum de Vrbe, à quo cognoscendæ Six. v. const. 85. p 485 t 2. Paul. v. const. 57 p. 179. t 3.

Causa Rotæ Maceraten. auocari non possunt ab illius Auditoribus, nisi adhibita solemnitate, de qua in Six v. const. 94 p. 499 t. 2.

Causæ cessionis, & discussionis bonorum, dilationis quinquennalis, siue beneficij cap. peruenit, & cap. Odoardus spatio trium mensium sunt terminandæ Clem. viij. const 16 p. 489. t. 1

Causæ Camerales de plano, simpliciter, & sola facti veritate inspecta, tractantur, ac expediuntur. Leo x const 24. § 2. p. 435. t. 1.

Causæ vertentes inter S. R. E. Cardinales, a Papa appellatione remota, cognoscendæ. Paul. iv. const 8 p 582. t. 1

Causas agentem in Curia, vel recurrentem ad Curiam impedientes puniuntur in const. 81. § 9. Greg. xiii. p. 349. t. 2. & Paul v. in const 63 § 12 pag. 184. tom. 3.

Causæ criminales laicorum in terris Ecclesiæ, quibus à Signatura committendæ Paul v. const. 71. § 1. p. 193 t. 3.

Causas oriundas in Indijs inter Regulares, & Episcopos, qui dirimant. Clem. viii const 74 p. 77. t. 3.

Causas siue lites habentes cum Communitatibus, ad earum officia, & dignitates admitti prohibuit. Clem viii. const. 10 p. 6. t. 3.

Causas committere non potest in prima instantia Commissarius Fratrum Minorum S. Francisci de Obseruantia Prouinciarum Belgicarum. Vrb. 8. const. 49. in seq quæ sunt statuta confirmata p. 65. t. 4.

Causam quare Episcopus amoueat, vel amouendum censeat Confessarium, vel administratorem Monialium non tenetur dicere Superioribus earum. Greg. xv constitut. 18. in declarat. 12 p. 297. t 3.

Causa vt Prouincialis, Generalis, & Protector Religionis dent facultatem petendi Romam est tantum pro communi totius Prouinciæ, alias nullus po[illegible] moderari pœnam. Vrb viii const. 26. in seq in decreto posito p. 43 t 4.

Causas beneficiales committendi, absolutionis, corrigendi, aggrauandi, [illegible] exequi signandi, prorogandi terminum ad Ordines suscipiendos facultates sunt Vicecancellarij, & Regentis Cancellariæ. Vrb. viii. const. 6. in reg. cancell. 71. p. 205 4.

Causas omnes auocandi sola facti veritate inspecta, & manu Regia [illegible] di. Vrb 8 const. 14 in alia seq § 1 p. 30. t. 4.

Causæ omnes etiam criminales occasione visitationis in facultatibus V[illegible] sitatores ibid in seq p. 30

Causæ grauiores Fratrum Recollectorum seu Discalceatorum S. August[illegible] modo de illis prouideatur per Vicariú Generale cógregando.

sitores Generales singulis sex mensibus, Greg. xv. const 36. § 26. & 27. pag 325. t. 3.

Causas Criminales cognoscendi indulta omnia iudicum Vrbis priuatiuè quoad alios intelligenda sunt non priuatiue sed cumulatiue cum Gubernatore Vrbis. Vrb. 8 const 93. §. 1 & 2 p 104 t 4

Causæ secundum canones probatæ, & processus instructus secundum stilum requiruntur in erectione professorum Vrb. 8 const 26 §. 6 p 41 t. 4.

Causa exeundi de claustris singulis vicibus debet addere, & causa morandi extra claustrum, vide V. Clausura.

Causa onerosa verè in vim contractus approbanda citato Commissario Cameræ exemptiones, & immunitates concessæ non intelliguntur reuocatæ, sed exceptæ. Vrb. 8. const. 28 § 19. p 44 t. 4.

Causarum, vel negociorum occasione recurrentes ad Romanam Curiam prosequentes, procuratores, negociatores, aduocatos, agentes, Auditores, & Iudices, qui percutiunt, seu spoliant vel talia delicta procurant sunt excommunicati. Vrb. 8. const 62 § 12. p. 76 t. 4.

Causas beneficiales decimarum, & alias spirituales, seu annexas, qui auocant, earum persecutionem impediunt aut in illis se intromittunt sunt excommunicati ibidem § 14.

Causis criminalibus contra Ecclesiasticos, qui se intromittunt vel in hoc licentia abutuntur sunt excommunicati. ibid §. 19 p 77 t 4.

Cautio

Cautionem præstare tenentur fautores hæreticorum, ad fidem redeuntes, & quam, Innoc. iv const 10 p 99 t 1 & Alex. iv. const 14 p. 116 t. 1

Cautionem præstare tenentur hæretici, conuersi ad fidem, & quam Alex. iv. ibid

Cautiones de non offendendo, non possunt uxores petere a maritis, nisi ut in Paul. 4 const. 13 p 525 t 1.

Cautionem in forma depositi tenentur præstare in pœnam pecuniariam condemnati si appellant, & pauperes non sint Pius v. const 24 p 152 t 2.

Cautiones de non offendendo per impetitam Notariorum perperam conceptæ non officiunt executioni pœnæ Pius iv const 52. §. 6 p. 52. t. 2.

Cedula

Cedula consistorialis non consignatur partibus antequam processus ad Curiam transmittuntur traduntur Notario Officij Collegij Cardinalium ad id erecti. Vrb. 8. const 53 § 6 p. 70 t 4

Cessio & Cedens

Cedens seu resignans nisi expressè in Cancellaria consenserit, & iurauerit literæ super resignatione non debent expediri, & primus consensus assicit alij posteriores ad fauorem aliorum nihil operantur. Vrb. 8. const 6. reg cancell 45 p 19 t 4

Cessiones secundæ, vel consensus secundi vigore literæ expeditæ etiam sub prima data non valent ibid. reg. 45.

Celebrans, Celebratio, & Celebrare

Celebratio Missæ cum certa eleemosyna non potest alteri committi cum minore, vide verbo Missa

Celebrare Missam qui potest per alium, ut Rector satis est quod celebranti det congruam eleemosynam, nisi in fundatione aliter sit cautum Vrban 8. const 43 in seq quæ sunt declara. interpretatio Concilij Trid. declarat 8 pag 60 t 4.

Celebrandæ Missæ qui percipit eleemosynam si alteri committit debet illum integram dare ibid declarat. p. 60. t. 4.

Celebrandarum Missarum eleemosynæ sulcæ tax si alteri committuntur Prohibentur diminui etiam a Sacerdotibus particularibus ibid declar. 16

Celebrans Missam, vel confessiones audiens non ordinatus ad Presbyteratum licet si minor 25 annis maior 20 traditur Curiæ seculari puniendus quantumuis exemptus. Vrb 8. const 79 §. 3. & 4. p 92 t. 4

Celebratio cum Baldachino, & pontificaliter Abbatis Congregationis Monachorum Montis Oliueti, vide V. Abbas.

Cœlestinus Tertius, & Quintus

Cœlestinus Tertius Romanus, creatus fuit Pont die 29 Martij 1191. Romæ mortuus ibid 8 Ianuarij 1198 p 68. t. 1.

Cœlestinus Quintus nomine Petrus de Morono, creatus fuit Pont. Perusij die 5 Iulij 1294 p 136 t 1 obijt 19 Maij 1294 in arce Fumonis p. 152. t. 1.

Cœlestinus V. Pontificatu se abdicauit, & ad Eremum secessit, Clem. v. const. 4 § 22 p 167 t 1

Cœlestinum V in Sanctorum numerum retulit, & canonizauit. Clem v. ibid.

Cœlestinus V. Congregationem Monachorum sub regula S. Benedicti instituit, qui ab eius nomine, Cœlestini dicti sunt Clem v. ibid §. 10 p. 167

Cœlestini Monachi

Cœlestini Monachi sic a Cœlestino V qui eos instituit. Clem. v. in const. 4 §. 10. p 167 t 1

Cœlestinorum statuta approbauit Cœlestinus v in const 1 p. 153 t. 1.

Cœlestini recepti sunt sub protectione Sedis Apostolicæ à Bened xi. in eius const 2 p 162 t 1.

Cœlestinis multa priuilegia elargitus est. Bened. xi. ibid. & aliqua ex illis declarauit Greg xi. in const. 10 p 20 t. 1

Cœlestinorum Abbas, visitat Monasteria Ordinis vbique locorum existentia. Paul v const 19. § 2. p 148 t 3

Cœlestinorum Ordinis S. Benedicti statutorum emendatorum de mandato Papæ confirmatio Vrb 8. constit 56 pag 72 t 4

Cœlestinorum Congregatio Ordinis S. Benedicti eiusque personæ, & loca quæcumque gaudent priuilegijs, & gratijs omnibus Congregationis Cassinensis, & aliorum Monachorum quorumcumque Congregationum earumque personarum, & locorum quorumcumque Vrb. 8 constit. 24. § 1. pag 38 tom 4.

Cœlestinis præterquam ad Abbatem generalem, prohibitus est recursus. Paul. v. ibid. § 3.

Cœlestini non cogunt capitulum generale absque Abbatis præsentia. Paul. v. ibid. § 4.

Cœlestinorum Abbatijs, & earum collatione, & regimine. Paul. v. const 94 p. 153. t. 3.

Cœlestinis ambitum, interdixit. Paul v. const. 94 p. 257. t. 3.

Censura

Censurarum præseruatio pro Visitatoribus ingerentibus se in causis criminalibus occasione visitandi Vrb 8 const 14 p. 29. t. 4

Censurarũ absolutio occasione Indulgentiarum concessarum pro discriminibus Ecclesiæ Vrb. 8. const. 82. in seq p. 96. t. 4.

Censuris Legatorum dapiferorum Papa Vrb qui celebrauerunt dispensatio super inhabilitate ut promoueantur ad ordines omnes dummodo non in contemptum clauium. Vrb. 8 const 9 §. 6 p. 22 t. 4.

Censurarum reuocationem, & absolutionem compellentes, impedientes executionem literarum Apostolicarum etiam prætextu donec ad informandum Romanum Pontificem supplicauerint nisi legitime non prosequantur, ac etiam consentientes sunt excommunicati. Vrb. 8 constitut. 62. §. 14. pag. 76. tom 4

Censurarum absolutio pro cappellanis Capellæ Pontificiæ vide. v. Capellani.

Censurarum absolutio pro cubicularijs Greg xv. vide v. Cubicularij

Censurarum absolutio facultatibus eligendorum Confessariorum occasione Indulgentiarum, vide v. Confessarij

Census

Census, & canones alia iura R. Cameræ Apostolicæ non soluentes, quibus pœnis subijciantur. Alex. vi. const. 6 p. 345 Paul iv. const 11. p. 535 to. 1. Six. v. const. 33 p 405 to 2

Censũ, seu canonẽ librarum 5. ceræ albæ debitum per Confraternitatẽ Anticorum occasione directi iuris quod Ecclesia, & Monasterium S. Petri ad Vincula habet super Ecclesia S. Laurentij in Fonte regionis Montium dictæ Cõfraternitati concessa. Vrb viij. const 30. in seq § 2 3 4 p 50. to 4

Census annui creandi forma, quæ sit Pius v. const. 79. p 208 t. 2

Census creari non potest nisi super re immobili, aut quæ pro immobili habeatur, & de sui natura fructifera Pius v. ibid. §. 1

Census constituitur in pecunia numerata præsentibus Notario ac testibus Pius v. ibid § 2.

Census creando non possunt apponi conditiones obligantes ad casum fortuitum eum, qui alias non tenetur Pius v ibid § 4 & 10

Census creando non potest apponi aliquod pactum, auferens facultatem alienandi rem, censui suppositam Pius v ibid § 5

Census res supposita si sit vendenda, census dominus alijs est præferendus. Pius v, ibid §. 6.

Census res supposita, absque solutione laudemij, quinquagesimæ, aut alterius quantitatis, alienari potest Pius v ibid

Census pacta quæ continent morosum debitorem teneri ad interesse lucri cessantis, aut aliquid simile, sunt irrita, & nulla Pius v ibid. § 7.

Census creari vel augeri non potest de fructibus. Pius v. ibid § 8

Census pacta, quæ continent solutiones onerum ad eum spectare, ad quem de iure, & ex natura contractus non spectarent, nulla sunt Pius v ibid. §. 9.

Census perit, re tota pereunte, & si pars rei pereat, pro parte minuitur. Pius v. ibid. §. 10.

Census redimendi forma, quæ sit. Pius v. ibid. § 11

Census pretium, ab initio repeti non potest Pius v. ibid. § 12.

Census creati contra formam d. const. Pij v fœneratitij iudicantur, & pœna fisco soluitur Pius v ibid. § 13.

Census dum fit, fideiussores dari, ac alia bona hypothecari pro rei subiectæ census euictione indulsit. Pius v ibid § 8 p 209.

Census in dotium assignandarum casu creandi, possunt fieri sine solemnitate numerationis Pius v ibid § 9

Census a communitatibus status ecclesiastici impositos, ad septem pro centenario, reduxit Clem 8 in const 6 p 4 t. 3

Census Cameræ Apostolicæ non soluentes die festo SS. Petri, & Pauli, quas pœnas incurrant. Innoc. 8 const 18 pag 383 t. 1. & Gregor xiii const 63. p. 332. t 2

Cæremoniale

Cæremoniale Episcoporum, quæ contineat. Clement 8 const 69 p 72. t 3.

Cæremoniale Episcoporum reformauit, ac restituit Clem 8 ibid.

Cæremoniale nouum a se restitutum, obseruari ab vniuersali Ecclesia iussit. Clem. 8 ibid §. 2.

Cæremonias antiqua, nouo non contraria permisit. Clem. 8. ibid. § 5.

Cæremoniale seruandum in electione Romani Pontificis edidit. Greg xv. cõst 19 p. 297. t. 3. & illud approbauit, & confirmauit Vrb 8. const. 45. pag. 61. tom 4

Cæremoniarum Magistri

Cæremoniarum Magistri duc. centum auri de Camera Secretarius, Clericus, & composita Collegij Cardinalium 75 exigere consueuerunt à singulis Cardinalibus in eorum promotione in obitu Magistri prædicti 50. alij vero similiter 75 pro supplemento mercedis tanquam constitutæ a Romanis Pont. ab innumerabilis. Paul v. const. 14 § 1 2. & in seq. quæ est Pij iv. pag. 208 tom 3.

Cæremoniarum Magistris & alijs supradictis solui debent dicta emolumenta per ipsos Cardinales prædictos, eorumque agentes, & hæredes vbicumque mori contigerat etiam quod nunquam venerint Romam. ibid §. 3.

Charitatis Archiconfraternitas de Vrbe

Vide in v. Archiconfraternitas

Chirographum

Chirographo Papæ sunt singulis vicibus facultates extrahendi annonam, vel graciam extra statum, etiam ad loca mediate subiecta alias non valent, & quid de iudicibus Vrb 8 const. 28. § 28 p 49 t 4

Chirographa, & Breuia gratiarum concernentium interesse Cameræ in quibus derogatur constitutioni Pij iv non sunt registranda in Camera Vrb 8. constit 107 p 113. t. 4

tentijs

tentijs definiciuis intra 40. milliaria ab Vrbe, in rebus non excedẽtibus valorem 25. ducatorum Pius iv. conſt. 55. § 4 p. 56 to. 2.

Clerici Cameræ non concedunt tolerantias Hebræis, extractiones victualium, repreſalias, aut literas pro capienda poſſeſſione beneficiorum eccleſiaſticorum. Pius iv ibid § 8

Clerici Cameræ ſingulares patentes literas non ſubſcribunt, vel concedunt niſi habita facultate in plena Camera. Pius iv. ibid. §. 14 p. 56.

Clerici Cameræ eiuſdem contractuum non poſſunt eſſe participes. Iul. ij. conſtit 9 p 260. to. 1. & Pius iv conſt 87 p 91. to. 2.

Clerici Cameræ in cauſis proponen. quid ſeruare debeant. Pius iv. conſt 87 §. 23. & ſeqq p. 93 to. 2.

Clerici Cameræ non poſſunt concedere, commiſſionem, in forma ſi in cuidentem, ſuper alienationu rerum Eccleſiaſticarũ. Pius v. cõſt. 69. p. 200. t. 2

Clerici Cameræ ſede vacãte poſſunt incumbere exactionibus pecuniarum & prouiſioni rerum pro ſtatu præſenti dumtaxat, & à reliquis ſe abſtinent. Pius iv conſt. 63. p. 69 to. 2.

Clericis Cameræ data fuit adminiſtratio, & gubernium locorum ac terrarum aliquot ſtatus eccleſiaſtici. Alex. vj. conſt 12 p 352. to. 1.

Clericis Cameræ viſitantibus loca ſtatus eccleſiaſtici, Legati, Gubernatores, Epiſcopi, Capitanei, & alij, vel ab ipſis deputati aſſiſtere, ac opem ferre tenentur. Iul. ij. conſt 8 p 359. to. 1.

Clericos Cameræ, interuenire in Camera, quando agitur de ineundis contractibus conductionum, & locationum cum ipſorum conſanguineis, prohibuit Paul. iij. in conſt. 18 p. 530 to. 1.

Clericorum Cameræ iuriſdictionem, & eorum ſtatuta approbauit. Eugen. iv. conſt. 13 p. 263 to. 1. Leo x conſt. 24. p. 435 to. 1.

Clericorum Cameræ priuilegia confirmat, & auget. Six. iv. conſt. 1. p. 304. t. 1. & Leo x. conſt. 24 p 435 to. 1.

Clericorum Cameræ ſententiæ, latæ ſuper cauſis ſpectantibus ad fiſcum, ob omiſſionem ſolemnitatum iudicialium non annullantur. Innoc. viij. conſt. 4 p 333. t. 1.

Clericorum Cameræ iuriſdictioni ſubijciuntur, tàm in Vrbe quam extra cauſæ circa datia, gabellas, dohanas, & eorum officiales, dohanerios, & appaltatores. Leo x. conſt. 24 §. 6. p 435. to. 1.

Clericorum Cameræ iuriſdictioni ſubijciuntur. dohanerij, cura dohanæ, ripæ, mercium, graſciæ, ſalis, aluminum, patrimonium, zeccha, carceres, ſtratæ, tam Vrbis quam ceterorum locorum ſtatus eccleſiaſtici. Leo x. ibid.

Clericorum Cameræ iuriſdictioni ſubſunt omnes Depoſitarij ac Theſaurarij, per varia loca ſtatus eccleſiaſtici conſiſtentes. Leo x. ibid.

Clericorum Cameræ in Tribunali, cauſæ, & materiæ, lingua latina proponantur. Leo x. ibid. cap. 5 p. 436.

Clericorum Cameræ iuriſdictio, non extenditur vltra cognitionem cauſarum, intereſſe Cameræ concernentium Pius iv conſt. 55. § 3. p. 56 to 2

Clericorum Cameræ quanta, & qualis ſit iuriſdictio Sede vacante. Pius iv ibid. §. 19.

Clerici Congregationis Doctrinæ Chriſtianæ

Clerici Congregationis Doctrinæ Chriſtianæ de Vrbe, elapſo Nouitiatus anno, ſponte emittent votum cum iuramento de perpetuo manendo in Congregatione. Greg xv conſt. 12 pag. 296. to. 3

Clericorum prædictorum votum ac iuramentum Sedi Apoſtolicæ reſeruauit. Greg xv. ibid § 2.

Clericorum prædictorum priuilegia confirmauit Greg. xv. ibid. §. 4. p. 291. t. 3

Clerici Matris Dei Scholarum Piarum

Clerici Congregationis Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum poſſunt ordinari ad titulum paupertatis arbitrio Protectoris. Paul. v. conſt. 101. p. 259. tom. 3.

Clerici prædicti exeuntes à Congregatione, remanent ſuſpenſi donec habeãt ſufficientem redditum pro ſubſtentatione. Paul. v ibid.

Clericorum prædictorum paupertas tam in communi, quam in particulari, debet eſſe ſumma. Paul. v. ibid.

Clericorum prædictorum Congregationem. in veram Religionem erexit, cũ votorum ſubſtantialium emiſſione. Greg xv. conſt. 14. §§ 1. 2. & 3. pag. 293. tom 3.

Clericorum prædictorum Conſtitutiones approbauit. Greg. xv. conſtit. 17. pag. 295. tom 3

Clericorum prædictorum Conſtitutiones, vt poſſint mutari, quot partes debeant concurrere. Greg. xv. ibid.

Clerici prædicti tantum poſſunt erigere Scholas ſub denominatione Scholarum Piarum. Vrb viij. conſt. 106 §. 1. p. 112. to. 4.

Clericorum prædictorum habitum, vel conſimilem deferre nemo poteſt. Vrb. viij. ibidem.

Vide etiam V. Scholæ Piæ.

Clerici Regulares Miniſtrantes Infirmis

Clerici Regulares miniſtrantes Infirmis, quatuor vota emittunt. Gregor. xiv. conſt 17. p. 540. to. 2.

Clerici Regulares miniſtrantes infirmis, alios in ſuam Congregationem recipere poſſunt. Greg. xiv. ibid. p. 543.

Clerici Regulares miniſtrantes infirmis, ſunt exempti a iuriſdictione Ordinariorum. Greg. xiv. ibid p. 543.

Clerici Regulares miniſtrantes infirmis, vt poſſunt recipere officiales & famulos in Congregationem Greg. xiv. ibid

Clerici Regulares miniſtrantes infirmis, ſeruiunt illis tàm circa corporalia, quam ſpiritualia. Clem viij. conſt. 75 § 7. p 78 to. 3.

Clerici Regulares miniſtrantes infirmis in hoſpitalibus, non ſubduntur illorum Superioribus. Clem viij. ibid § 8.

Clerici Regulares miniſtrantes infirmis, quotannis vota ſimplicia renouare tenentur. Clem viij. ibid. §. 9 & 11.

Clerici Regulares miniſtrantes infirmis, adminiſtrationes redditaum hoſpitalium procurare prohibiti. Clem viij. ibid. §. 16.

Clerici Regulares miniſtrantes infirmis, quorum redditũ ſint capaces. Clem. viij. ibid. §. 51. & ſuqq. p. 81.

Clerici Regulares miniſtrantes infirmis, quæ ſeruẽt circa Nouitios. Clem. viij. ibid. §. 38. & ſeqq. p 57.

Clericis Regularibus miniſtrantibus infirmis, habitum præſcriuit. Six. v. conſt 25. p. 395. to. 2.

Clericis Regularibus miniſtrantibus infirmis, priuilegia ceterarum Religionum concedit Greg. xiv conſt. 17. p. 540 to 2.

Clericis Regularibus miniſtrantibus infirmis, bona relicta, arbitrio Generalis Nouitiatibus, & Valetudinarijs applicantur. Clem. viij. conſt. 75. §. 51. & ſeq p. 81. to 3.

Clericis Regularibus miniſtrantibus infirmis, facultatem recipiendi Nouitios ante Capitulum generale, vel prouinciale, vt conceſſit. Clem. viij. in conſt. 121 p. 125. tom 3

Clericorum Regularium miniſtrantium infirmis, quatuor vota ſimplicia quæ ſint. Clem. viij. conſt. 75 § 12 p. 79. to 3.

Clericorum Regularium miniſtrantium infirmis Congregationis inſtitutor, fuit Camillus de Lellijs, presbyter Theatinæ diœc. Six. v. conſt. 25. p. 395. tom. 2.

Clericorum Regularium miniſtrantium infirmis Congregationem, approbauit Six. v. in conſt. 25. p. 395. to. 2.

Clericorum Regularium miniſtrantium infirmis regulam, approbauit Greg. xiv. conſt. 17. p 543. to 2.

Clericorum Regularium miniſtrantium infirmis Congregationem, ſub Sedis Apoſtolicæ protectione recipit. Greg xiv. ibid. §. 22. p. 542.

Clericorum Regularium miniſtrantium infirmis Generalis, vt diſpenſat ſuper defectu natalium ſuorum Clericorum. Greg xiv. ibid §. 29. p. 542.

Clericorum Regularium miniſtrantium infirmis, varia pietatis, & miſericordiæ opera, recenſentur à Clem. viij. in conſt. 75. § 36 p. 80. to. 3.

Clericorum Regularium miniſtrantium infirmis Capitulum, quolibet ſexennio celebratur. Clem. viij. ibid.

Clericorum Regularium miniſtrantium Infirmis, quæ ſit inter eos præcedentia. Clem viij ibid § 3.

Clericos Regulares miniſtrantes infirmis, iuſſit nihil quærere ab infirmis, vel uoi conſulere vt ſibi aliquid relinquant. Gregor. xiv. conſt. 17. §. 7. & ſeq. pag. 541. tom. 2.

Clericorum Regularium miniſtrantium infirmis Nouitij deſtinari ad ſtudium poſt profeſſionem non mittuntur ſtatim ad domos profeſſas cum Profeſſis, ſed cum Nouitijs in habitatione, ſeu domibus ſeparatis viuunt, vt Nouitij ex redditibus Voto non obſtante. Vrb. v. conſt. 10 § 5. p 24 to. 4.

Clericos Regulares miniſtrantes infirmis, à proceſſionibus exemit. Greg xiv. ibid. § 13 p. 541.

Clericos regulares miniſtrantes infirmis, Præfecto, ſua peccata cõfiteri vt debeant. Greg xiv ibid.

Clericos regulares miniſtrantes infirmis, in quibuſdam caſibus perpetuas miſſarum obligationes poſſe recipere declarauit. Clem. viij. conſtit. 75. §. 54. pag. 81. tom 3.

Clericos Regulares miniſtrantes infirmis, confeſſiones audire, & ſermocinari permiſit. Clem viij. ibid. §. 55.

Clericos Regulares miniſtrantes infirmis, etiam Sacerdotes, à miniſterio infirmorum diſpenſari, prohibuit. Clem. viij. ibid. § 56.

Clericos Regulares miniſtrantes infirmis, ante expletum decennium ius ſuffragij habere, noluit Clem. viij. ibid. §. 47.

Clericos Regulares miniſtrantes infirmis, ad Carthuſianos tranſire prohibuit, non obtenta licentia a Romano Pontifice. Paul v. conſt. 2. p 149. to. 3.

Clerici Regulares Minores

Clerici Regulares minores inſtituti fuerunt à quodam Io. Auguſtino Adorno. Six. v. conſt. 81. §. 1. p. 477 to. 2.

Clerici Regulares minores alios ad Congregationem recipere poſſunt. Six. v. ibid. §. 7.

Clerici Regulares minores confeſſiones audiunt, à Præpoſito, & loci Ordinario approbati. Six v ibid. § 9.

Clerici Regulares minores, habent facultatem erigendi domos regulares. Six. v. ibid. §. 11. p. 478

Clerici Regulares minores, emittunt quatuor vota ſubſtantialia. Six. v. cum ibi notatis §. 5. & 6 p. 477.

Clerici Regulares minores, miniſtrant ſacramenta Eccleſiaſtica. Six. v. ibid. §. 10. pag. 478.

Clerici Regulares minores recitant diuina officia ſecundum vſum S. R. Eccl. Six. v ibid. §. 8. p. 477.

Clerici Regulares minores in communi, & vniuerſali habitu viuere debent. Six. v ibid. §. 6. p 477

Clericis Regularibus minoribus, priuilegia Clericorum Regularium Theatinorum conceſſit. Greg. xiv. conſt 2. § 1. & 2. p 526. to. 2.

Clericorum Regularium minorum Præpoſitus Generalis, ad vitam eligitur. Six. v. conſt. 81. § 7 p. 578. to. 2.

Clericorum Regularium minorum Congregationem, approbauit Six v. ibid.

Clericos Regulares minores hoc nomine nuncupari voluit. Six v. ibid.

Clerici Regulares S. Pauli Decollati

Clerici Regulares S. Pauli Decollati, approbati fuerunt a Clem. vij in conſt. 37. p. 504. tom. 1.

Clerici Regulares S. Pauli Decollati, emittunt tria vota ſubſtantialia. Paul. iij. conſt. 5 § 2. p. 513. to. 1.

Clerici Regulares S. Pauli Decollati, ſunt ſub protectione Sedis Apoſtolicæ Paul. iij ibid. § 3

Clerici Regulares S. Pauli Decollati, eligũt vnum Præpoſitum generalem ad triennium, cum facultatibus de quibus in d. conſt Paul. iij. ibid. § 4.

Clerici Regulares S. Pauli Decollati, Eccleſiaſtica ſacramenta miniſtrant. Paul. iij. ibid. §. 7.

& Regulis per Cōg. de Propagāda fide approbatis supponit Vrb 8. ibid. §. 12

Collegium prædictum gaudet omnibus priuilegijs, & indultis studio Vrbis, & alijs Collegijs concessis ibid. §. 13. p. 80.

Collegij prædicti Superiores cum assistentia Protectoris possunt promouere ad gradus Baccalaureatus, Doctor. Magisterij, & Licenciaturæ ibid. §. 14.

Collegij prædicti Protectoris deputatio, eiusq. facultates ibid. §. 15. & 16.

Collegium Maronitarum in Vrbe

Collegium Maronitarum pro Scholaribus d. Nationis, erexit in Vrbe Greg. 13 in const. 91 pag. 358 t. 2.

Collegio Maronitarum, redditus assignauit Greg. 13 ibid § 2 & § 5.

Collegij Maronitarum Scholares, diuina officia Arabico & Chaldaico idiomate, vt celebrare possint Greg. 13. ibid §. 5 p. 359.

Collegium Maronit. ab ordinariorum superioritate exemit. Greg. 13. ibid §. 6.

Collegium Maronitarum fruitur exemptione a datijs, gabellis, alijsq. oneribus Greg. 13 ibid § 7.

Collegium Maronitarum gaudet priuilegijs Studij generalis Vrbis Greg. 13. ibidem § 8.

Collegij Maronitarum Protectorem deputauit, eiq. amplas facultates concessit. Greg. 13. ibid § 10.

Collegium Montis alti in Ciuitate Bononiæ

Collegium Montis Alti pro Scholaribus Prouinciæ Marchiæ in Ciuitate Bononiæ, erexit Six. v in const. 89 p 489. t. 2.

Collegio Montis Alti, redditus assignauit Six v ibid.

Collegium Montis Alti, ab Archiepiscopi Bononiæ, & Legati iurisdictione, exemit Six. v. ibid. §. 3.

Collegio Montis Alti exemptionem a quibuscumque oneribus concessit. Six. v ibidem § 8.

Collegio Montis Alti Studij Bononien. priuilegia, locorumq. piorum eiusdem Ciuitatis, concessit Six. v ibid. § 6.

Collegij Montis Alti Protectorem deputauit, eiq. facultates attribuit. Sixt. v. ibidem § 4.

Collegium Nardinum in Vrbe

Collegium Nardinum pro Scholaribus, erexit Stephanus Nardinus Romanus S.R.E. Cardinalis. Pius v. const. 27. p 153 t 2.

Collegium Nardinum reformauit Pius v ibid.

Collegij Nardini regimen spectat ad Custodes Hospitalis Sanctiss. Saluatoris de Vrbe Pius v. ibid.

Collegij Nardini Scholares, quæ seruare debeant Pius v. ibid

Collegium Physicorum

Vide in V. Physici

Collegium Pragense in Boemia

Collegium in Ciuitate Pragæ Regni Bohemiæ Metropoli pro quadraginta pueris Germanicæ Nationis alen. cum dotis assignatione, olim institutum Greg. 13 vt refert Vrb. 8 const. 66 § 2 p 82. t. 4.

Collegij prædicti erectionis literæ expeditæ non reperiuntur Vrb. 8 ibid. § 3.

Collegium prædictum de nouo erigit, cum eadem dote, ac viginti alumnorum numero Vrb. 8 ibid § 4 & 5.

Collegij prædicti Alumni, ex quibus Ciuitatibus, ac Prouincijs sint eligendi, statuit Vrban. 8 ibid. § 4

Collegium prædictum gubernio Præsbyterorum societatis Iesu perpetuo submittit Vrb. 8. ibid § 6.

Collegij prædicti Protectoris, & Viceprotectoris deputatio, & facultates Vrban. 8 §. 7 & 8.

Collegij prædicti Alumnorum recipiendorum formam, & modum præscribit Vrban. 8. ibid. §. 9

Collegij prædicti bona, & redditus, vt administranda ibid. §. 10.

Collegij prædicti Alumnis priuilegia concedit ibid § 11. & 12.

Collegio prædicto, indulta Studij generalis Vrbis, communicat ibid. §. 13.

Collegij prædicti statuta, & constitutiones editas a Congregatione de Propaganda fide approbat, & confirmat, & seruari mandat Vrb. 8. ibidem §. 15. pag. 83.

Collegium Protonotariorum, & Scriptorum Archiuij

Vide in V. Prothonotarij, & V Archiuij Scriptores

Collegium Scotorum in Vrbe

Collegium Scotorum pro Scholaribus eorum Nationis, erexit Clem 8. in const. 73 pag. 75. tom 3.

Collegium Scotorum redditus assignauit Clem 8 ibid § 3. p 76.

Collegium Scotorum sub Sedis Apost. protectione recepit. Clem. 8. ibid §. 4.

Collegium Scotorum a iurisdictione, & superioritate quorumcumque exemit. Clem 8 ibid.

Collegium Scotorum à solutione quorumcumque onerum liberum esse voluit. Clem 8. ibid.

Collegio Scotorum, priuilegia Studij Vrbis, & aliorum Collegiorum concessit Clem. 8 ibid. §. 5.

Collegij Scotorum, Protectorem deputat, facultatesq. ei elargitur. Clem. 8 ibid §. 6.

Collegium Secretariorum, & Abbreuiatorum

Vide in V. Abreuiatores, & in V. Secretarij

Collegium Viennense

Collegium Viennense de nouo erigit, & instituit Vrb 8 const 67. p 84. t. 4.

Collegio prædicto dotem annuam assignauit. Vrb. 8 ibid

Collegij prædicti locorum distributio pro Alumnis vt facienda Vrb 8. ibid.

Collegij prædicti gubernium datur societati Iesu ibid § 4.

Collegij prædicti Protectoris, & V. Protectoris deputatio eorumq. facultates ibid. § 5. & 6.

Collegij prædicti Rector tenetur scribere librum circa personas Alumnorum, & alium circa administrationem bonorum Collegij ibidem §. 7. & 8

Collegio prædicto communicantur omnia priuilegia, & indulta Studij generalis Vienn. ibidem §. 11

Collegij prædicti Scholaribus, Rectoribus, & Ministris in ingressu, egressu, & mortis articulo confessis, & communicatis concessa Indulgentia plenaria ibidem §. 17.

Collegij prædicti constitutionum editarum à Congregatione de Propaganda fide confirmatio. ibid §. 13.

Coloni

Coloni arrendatarij, locatarij, affictuarij, negotiorumq. gestores Ordinum Mendicantium, sunt immunes a cunctis exactionibus, tam rusticis quam vrbanis. Pius v. const. 10. p. 144 t. 2

Comites Palatini

Comites Palatini, & alij habentes facultatem legitimandi, vt prohibentur ea facultate vti Pius iv const 45 p 45 t 2.

Comitibus Palatinis, & alijs, facultatem creandi Doctores reuocauit Pius v. const. 60 p. 193. t 2.

Commendatarii

Commendatarij Monasteriorum ad quæ teneantur circa eleemosynas, & reparationem illorum. Leo x. const. 7. p. 407 t. 1.

Commensales

Commensales Papæ vere sunt, Clerici Cam. Apost. Six. iv const. 1. p. 301 t. 1.

Commensales, continui, & familiares Papæ, qui sint, declarat Paul. 3. constit 3 pag 512. tom. 1.

Commensales, & familiares Papæ, sunt Cantores Capellæ Pontificiæ. Six. v. const 38 § 3 p. 410. tom. 2.

Commensales, & familiares Papæ sunt, Archiuij Romanæ Curiæ Scriptores. Iul. 2. const 15 §. 15 p. 373. t. 1.

Commensales, & familiaris Papæ est, Iudex siue Auditor causarum Confidentiarum. Six. v. const 47. § 4 p 423. t. 2.

Commensalis Papæ est, Commissarius Cameræ Apostolicæ Sixt. v. constitut. 44. § 8. pag. 418. tom. 2.

Commensales Papæ sunt Auditores Rotę Romanæ. Paul. 3 const 3 §. 1. pag. 512 tom 1.

Commensales Papæ, sunt alij plures suo proprio loco indicati, Vide etiam in V. Familiares.

Commensales continui qui fuerunt per quatuor menses ante Cardinalatum censentur familiares Cardinalis. Vrb 8 const. 6 reg cancel 32 p 18 t 4.

Commensalium continuorum Pontificis exemptiones solitæ, & immunitates non censentur reuocatæ Vrb 8 const. 28 § 20 p 48 t 4

Commensalium continuorum, nec non familiarium Cardinalium beneficia sunt reseruata, licet commensales esse desierint. Vrb. 8. const. 6. reg. cancel. 4. pag. 15. tom 4

Vide etiam in V. Capellani, V. Conclauistæ, & V. Dapiferi

Commissarii Causarum

Commissarij, & Subcommissarij causarum criminalium ad instantiam Fisci R. Cam. Apost. vel particularium personarum, ad capiendas informationes transmissi in statu ecclesiastico, quæ seruare teneantur. Paul. v. const. 71. §. 14 pag. 200 tom. 3.

Commissarij siue per literas sacræ Consultæ, siue per Breue Sanctissimi transmittendi tenentur assumere notarium officij Archiconfraternitatis S Hieronymi Charitatis, & alios assumptos dimittere Greg 15. const. 37. p. 525. t 3.

Commissarii Spoliorum

Commissariorum ad spolia, decimasq. & alia regalia, aut credita Cameræ exigenda, deputatorum qualitatibus. Paul. v. const 71 § 15 p. 200. t 3.

Commissarius Cameræ Apostolicæ

Commissarij Cameræ, officium perpetuum ac vacabile erexerat, olim Six. v const 44 § 2 pag 418 tom 2.

Commissarius Cameræ habet annexam administrationem Archiuij eiusdem Cameræ Six v. ibid § 4.

Commissarius Cameræ procedit contra detinentes, & non reuelantes scripturas Cameræ, in toto statu ecclesiastico via executiua, & manu regia, vt in Six. v. ibid § 5.

Commissarius Cameræ potest procedere contra Prælatos, & alios prouisos, ingerentes se in beneficijs a Sede Apostolica obtentos, ante literarum expeditionem Six. v ibid.

Commissarius Cameræ, est vere familiaris, & Cómensalis Papæ Six. v. ibid. § 8

Commissarius Cameræ, quale indultum habeat circa reseruationes, & pensiones beneficiorum si est Clericus Sixt. v ibid § 9.

Commissarius Cameræ nihil soluit pro expeditione literarum sui Officij. Six. v ibidem § 12.

Commissarius Cameræ, quæ emolumenta habeat. Six. v. const. 44 ibid §. 13.

Commissarius Cameræ, gaudet priuilegijs Clericorum Cameræ, & alijs gratiosis Sixt v ibid § 8.

Commissario Cameræ non citato, non expediuntur commissiones causarum, neque inhibitiones in causis Spoliorum. Pius v. const. 51. p 186 t. 2.

Commissario Cameræ instante proceditur in causis cambiorum illicitorum. Six. v. constitut. 44 p. 418 tom 2

Commissarij Cameræ quale sit munus Pius iv const. 87. p. 91 t. 2. & Six. v. ibid.

Commissa iur Fabricæ S. Petri

Vide in V Fabrica S. Petri

Commissarius Ripettæ de Vrbe

Comissarij Ripettæ officium supprimitur eiusq. poenæ applicatæ sunt Societati Confalonis à Clem 8 in const. 65 p 66 t. 3.

Commissiones

Commissiones appellationum a poena soluendo Fisco, vel Cameræ, vt signandæ Paul. 3 const. 24 § 3. p 538 t. 1.

Commissiones Fiscum, & Cameram concernentes, non possunt signari non citatis Fisco, & Cameræ procuratore Paul 3 ibid. §. 4. p 538.

Commissiones appellationum post sententias ad fauorem Fisci, non signandæ nisi citato Fisci procuratore. Pius iv. const. 52. p. 52. t. 2

Commissiones in forma si in euidentem, super alienatione rerum Ecclesiæ, concedere Clerici Cameræ Apost non possunt Pius v const. 69. p. 200 t. 2.

Commissiones in causis spoliorum expediri non possunt nisi citato Commissario

rio Cameræ. Pius v. const. 51. pag. 186. t. 2.

Commissiones prorogationis fatalium, in causis ciuilibus, & criminalibus, vt expediendæ. Paul. v. const. 71 pag 193. t 3

Comissiones circa lites, vt expediri possint nonnulla obseruari censuit. Paul. v. § 1. pag. 193.

Commissio receptionis resignationis beneficij debet habere clausulam, attente quoque prouideas, &c. & si eu causa permutationis clausulam, neuter acquirat nisi quilibet ius habeat. Vrb. 8 const. 6 reg. 40 p 18. t. 4.

Commissione de iustitia nihil censetur concessum post conclusum in causa, etiam si faciat de ea mentionem nisi expresse derogetur ibidem reg 38.

Committendi facultas Vicecancellarij, & Regentis Cancellariæ absolutionis causas beneficiales, & alias, Vrb. 8 const. 6 reg. 71. p 20 t. 4.

Commissiones causarum occasione concessionum Apostolicarum de beneficijs ecclesiasticis literis non confectis sunt nullæ cum earum processibus. Vrb. 8 const. 6. reg. 38. p. 18 t 4.

Commissio in valoribus semper fit ad partes vocatis quorum interest, vide v. Vnio.

Communicantes

Communicantes in hebdomada sancta, vel infra octauam Paschatis Resurrectionis D N Iesu Christi, satisfaciunt præcepto S. R. E. Eug. iv. const. 20. pag. 270. tom. 1. Vide etiam in V. Eucharistia

Communitates Status Ecclesiastici

Communitates ac Terrarum Domini non custodientes eorum Territoria, tenentur ad damna, & interesse damnificatis, iuxta taxam Clericorum Cameræ. Leo x. constitut. 28. pag. 441. tom. 1 & Pius v. constitut. 10. §. 10. pag. 142. tom. 2.

Communitates, & Terrarum Domini, homicidia perpetrata in ipsorum districtu, statim locis vicinioribus denunciare tenentur. Pius iv. const. 27. §. 3. pag. 27. tom. 2.

Communitates ac Terræ, quæ homicidas comprehendi non curant, interdicto Ecclesiastico subijciuntur Pius iv ibid §. 2.

Communitates ac Vniuersitates, à quacumque obligatione reali, ac ab omni hypotheca, & onere fideiussionis, pro earum Dominis factæ, intra annum releuari mandauit Six. v. const. 42. p. 414. t. 2.

Communitates, & Vniuersitates, bona sua alienare non possunt, sine licentia Papę Six. v. ibid. §. 5.

Communitates ac Vniuersitates, nulli hypothecæ bona sua obligare possunt nisi ex causa locationis non tamen vltra decennium. Six. v. ibid § 5.

Communitates pro alia Communitate, aliane particulari persona, obligari vetuit. Six v ibid § 6. & 7

Communitates sine licentia, Oratores ad Vrbem mittere non possunt. Six. v. ibidem § 8

Communitates ac eorum Magistratus, Officiales, & Consilia, bona alienare aut obligare non possunt, nisi forma const. 42. Six. v. obseruata. Clement 8 const 10 pag 7. §. 17. tom. 3.

Communitates Legatos ad Sedem Apostolicam mittere non possunt, nisi habita licentia in scriptis a Præfecto sacræ Consultæ Clem 8. ibid §. 13

Communitates non possunt quicquam quouis prætextu. cuiquam donare, de suis bonis vel pecunijs Clem 8 ibid. §. 14 p. 8.

Communitates, vt non possunt suas pecunias expendere pro construendis, & ornandis Portis, arcubus, alijsue ædificijs. Clem. 8 ibid. § 14. p. 8.

Communitates non possunt suos redditus impendere, ad instruenda conuiuia, aut paranda hospitia Clem 8 ibid. § 15.

Communitates non possunt Magistratibus ac Officialibus aliquid dare vltra salaria consueta. Clem. 8. ibid.

Communitates ad alimenta studentium, dotes puellarum augendas, vel ad spectacula pia repræsentanda, quicquam erogare nō possunt. Clem 8 ibid

Communitates quid possint expendere pro re, cultum diuinum concernente, aut ad subleuandam egenorum inopiam. Clem 8 ibid.

Communitates pro sumptu ludorum piorum, qui ab antiquo tempore soleant repræsentari, quid expendere possint Clem 8. ibid.

Communitates singulæ Tabellam introituum, & expensarum anno quolibet constituere, & eius reuisionem à Camerario, & Thesaurario Papæ habere tenentur vt in Clem. 8. ibid §. 1 2 & 3 p. 7.

Communitates, & Barones non possunt impedire Subditos, & Vassallos, quominus alibi agros colant, & conducant Clem 8 const 72. §. 3 p. 75. t. 3.

Communitatum census ad septem pro centenario reduxit. Clem. 8. in const. 6. pag. 4. tom 3.

Communitatum pro bono regimine, Congregationem Cardinalium instituit eiq. multas facultates attribuit. Clem. 8. constit. 10. p. 6. t. 3. Quas declarauit Paul. v. const. 38 p 166. t. 3.

Communitatum officia publica, & dignitates consequi non possunt, cum illis litigantes, vel earum debitores, aut bonorum occupatores, & qui administrationis rationem non reddiderunt. Clem 8 const. 10. §. 16 p 8 t. 3.

Communitatum, & Cameræ iura, & bona quæcumque male contessa censentur restituere, absq. alia adeptione, vel recuperatione possessionis. Vrb 8 const 28 § 17 p 48 t. 4.

Communitates, & Camera prohibentur admittere exemptiones à solutione prætextu priuilegiorum, vide v. Camera.

Compositiones

Compositiones, salui conductus, arresta, liberationes, & aliæ quęcumq. gratiæ sacræ Consultæ registrari debent in officio Archiconfraternitatis S. Hieronymi Charitatis aliter sunt nullæ, nisi causæ sint introductę in Tribunali A. C. Greg. xv. const. 37 §. 2. p 322. t 3.

Compositiones musicales volentes imprimere, vel venales habere habeant necesse procurare licentiam expressam inscriptis correctoris, & reuisoris Confraternitatis musicorum aliter puniebantur, idem de volentibus docere publice. Vrb. 8. const. 32. §. 6. & 7. p. 52. t. 4. sed eam postea reuocauit in const. seq. §. 4.

Compromissum

Compromissum in electione Romani Pontificis quoties, qua hora fieri, & vt conuenire debet, Greg xv const. 13 § 14 p 292 t 4

Compromissum in electione Romani Pontificis, vide v Papa.

Compromissorij in electione Romani Pontificis solent protestari, quod per quamcumq. probationem verborum non intendunt dare consensum nisi in scriptis. Greg. xv. const. 19 p. 298.

Compromissarij, vide v. electio Romani Pontificis.

Computa, & Computatores

Computorum, & rationum Cameræ Apost. visio diligenter facienda coram Commissario, & Computista Cameræ Leo. x. const 24 p 435 t 1.

Computa iam solidata, & etiam post liberationem, Camerarius iterum reuidere potest. Pius iv const. 26 § 3 p. 28 t. 2.

Computa Cam Apost. integre non reddentes, quas pœnas incurrant Paul. 3 const 40 p. 558. t. 1

Computatorum Cameræ quale officium. Pius iv. const 87. p. 95 t. 2.

Computatores Cameræ subscribunt a tergo expeditiones Ministrorum Cameræ antea registratas. Pius iv. ibid

Computatores Cameræ inter alia, iurant se fideles, & diligentes fore. Pius iv. ibid §. 53 pag 95.

Conceptio B. Marię Virginis

Conceptionis B. Mariæ Virginis disputatio, vt prohibita, & punita. Pius v. const. 114 p 341. t. 2 & Paul. v. const 97. p. 256. t 3 & Greg. xv. const 29 pag. 314 tom. 3.

Conceptionis B. Mariæ Virginis, vt licita est disputatio in Capitulis, Academijs, ac inter doctos. Pius v. Paul. v. & Greg xv. ibid

Conceptionis B. Mariæ Virginis quæstiones, vulgari idiomate in libris conscribere nemini licet. Pius v. Paul. v. & Greg. xv. ibid

Conceptionem prædictam in peccato originali factam asserere in priuatis colloquijs inter eos Fratribus Ord. Prædicatorum est concessum Greg xv. ibid. § 10. pag. 315.

Conceptio prædicta celebratur ab Ecclesia, & in Missa vel Officio nemo potest vti alio nomine, quam Conceptionis. ibid. § 4.

Conceptio B Marię Virginis an fuerit facta sine vel cum peccato originali adhuc indefinitum remanet in Ecclesia ibid. §. 2.

Concessiones

Concessiones quascumq. Viuæ vocis Oraculi reuocauit, & annullauit. Greg. xv. const. 27 pag 313 tom. 3.

Concessiones Viuæ vocis oraculo factę ad supplicationem Regum, vel S R E Cardinalium, & eorū manu firmatę, nō intelliguntur reuocat. ibid. §. & 1. 2

Concessiones, & dispositiones quorumcumq. officiorum Romanę Curiæ, factas, etiam titulo oneroso, annullat Vrb 8. const 20. p. 36. t. 4.

Concessio officiorum ad plurium vitam, & coadiutoria cum futura successione non datur Vrb. 8 const 28. p. 46. t 4.

Concessio signata per Verbum fiat, pręfertur concessioni factæ per Verbum concessum Vrb 8 const 6. reg cancell 34 p. 18. t. 4.

Concessionum dismembrationum, applicationum, & vnionum in impetrationibus, est exprimendus verus valor annuus, etiam beneficij, cui vnitur aliud, alias non valet Greg xv const. 11. §. 2 p 289. t 3.

Concessiones diuersorum officiorum, priuilegiorum exemptionum, gratiarum, & indultorum in prętudicium Camerę, & Sedis Apost. emanatas reuocauit. Vrb. 8. const 28 p 46. t. 4.

Conciliabulum

Conciliabulum Pisanum damnauit. Iul. 2. const. 27. p. 384. & in alia const 31. pag. 394. tom. 1.

Conciliabuli Pisani aliquos Cardinales sub varijs falsis prætextibus à Romani Pontificis obedientia se subtraxerunt. Iul. 2 ibidid.

Conciliabuli Pisani authores, & fautores damnat, & pœnis subijcit Iul. 2. ibid.

Conciliabulum Constantinopolitanum à Ioanne Episcopo Constantinopolitano conuocatum, damnauit Pelag. 2. const. 1 p. 22 t. 1.

Concilium

Conciliorum generalium conuocatio, ad solum Romanum Pontificem spectat Leo 9. const 2. p. 47 t. 1. & Iul. 2 const. 27 §. 4. p. 385. t. 1. etiam si de eius causa agatur Iul 2 §. 9 p 385. ibid.

Concilia bene acta comprobat, & malè acta reprobat, solus Romanus Pontifex. Gelas. 1. const. 1. § 6 p. 15. t 1.

Concilium generale conuocandi potestas nullo pacto deuoluitur ad S. R. E. Cardinales. Iul. 2. const 27 § 10. p. 385 t. 1.

Conciliorum multorum Oecumenicorum comprobationem, vide in Eug. 4 const. 23. pag. 272 tom 1.

Concilium siue Synodum Ephesinam secundam reprobat Eug 4. const 23. §. 19 pag. 274. tom. 1.

Concilium Prouinciale a singulis Archiepiscopis, & Episcopis quolibet triennio celebrari iussit. Leo. x. const. 10. §. 12 p 413 t. 1. Vide etiam in V. Synod.

Concilium Basileense

Concilium Basileense indixit Mart. v. const. 14. p 252 t. 1

Concilium Basileense translatum fuit Ferrariam, & deinde Florentiam ab Eug. 4. const. 11. p. 262. t. 1.

Concilio Basileensi qui adhæserant, ad Ecclesiæ vnitatem redeuntes ab Eug. 4. absoluti fuerunt, 10 const. 29. p 279. t 1.

Concilium Chalcedonense

Concilium Chalcedonense consensu Sedis Apost. coactum fuit Leo 1. const. 2 pag 13 tom 1.

Concilium Chalcedonense confirmauit in his quæ ad Fidei causam spectant. Leo 1 ibiem § 1.

Concilium Chalcedonense iterum probauit Eug 4. const. 23. p. 295. t. 1

Concilium Chalcedonense nonnullos hæreticos damnauit, quos vitari iubet Leo 1. const. 2. § 2. p. 13. t. 1.

Concilium Constantiense

Concilium Constantiense indixit Ioann. 23. const. 1 p. 234. t. 1.

Concilium Constantiense damnauit Ioannem Vvicleff, Ioannem Husz, & Hieronymum de Praga hæreticos. Mart. v. const. 1. p. 235. t. 1.

Concilium Florentinum

Concilium Florentinum, celebratum fuit ob vnionem Ecclesiæ, Græcæ cum Latina. Eug. 4 const. 17 p. 266. t. 1.

Concilio Florentino interfuit Eug. 4. ibid.

Concilium Lateranense 5

Concilium Lateranense 5 indixit pro anno 1512. Iul 2. const. 27. p. 384. t. 1.

Concilium Lateranense 5. approbauit Leo x const. 17 p. 421. t. 1.

Concilium Lugdunense

Concilium Lugdunense primum, conuocauit Innoc 4. in const. 20. p. 106. t. 1.

Concilium Lugdunense secundum, Oecumenicum, indixit Greg. 10. const. 1. pag. 140. tom. 1.

Concilium Nicenum,

Vide V. Synodus

Concilium Tridentinum

Concilium Tridentinum indixit pro anno 1542 Paul. 3 in const. 33 p. 549. t. 1

Concilium Tridentinum prosecutus est, & approbauit Pius 4. const. 23. p. 26. & const 73 p. 78. t. 2.

Concilio Tridentino interuenientibus Prælatis, priuilegia elargitus est. Pius 4. const. 28 p. 31. t 2.

Concilij Tridentini Congregatio, vide V. Congregatio.

Concilij Tridentini executionis normam, contra regulares extra claustra delinquentes, præcipsit Clem. 8. const 39 p. 39. t. 3.

Concilium Tridentinum ad hæreses extirpandes, moresq. corrigendos, & ecclesiasticæ disciplinæ nitorem restituendum conuocauit. Pius 4. const 73 pag 78. tom. 2.

Concilij Tridentini declarationes in dubijs facien. sibi reseruat, prohibetq. Cómentaria super eius interpretatione in lucem emitti. Pius 4 ibid § 6. p. 79.

Concilij Tridentini interpretationem, Congregationi Cardinalium delegat. Six. v. const 74 p. 465 t 2.

Concilium Tridentinum circa præscriptionem eleemosynarum exigendarum ab iis, qui sepeliuntur in Ecclesijs Fratrum S. Francisci de Obseruantia in Indijs a proprijs Parochis declarauit Vrb. 8. const. 21 p 37. t. 4

Concilium Tridentinum seruandum in electionibus superiorum, aliorumque officialium Regularium Statuit Clem. 8 vt in Vrb. 8 const. 26. §. 36. p. 43. t. 4.

Concilium Viennense

Concilium Viennense 1 pro anno 1309. Indictum à Clem. 5. pro recuperatione Terræ Sanctæ, & alijs de causis const 1. p. 163. t. 1.

Concionatores

Vide in V. Prædicatores

Conclaue, & Conclauistæ

Conclaue ad eligendum Romanum futurum Pontificem ingredi tenentur Cardinales lapsis decem diebus a die obitus Pontificis prædefuncti. Pius 4 const. 63. § 2 & 3 p. 68. t. 2

Conclaue ingredi nolentes, aut inde sine causa iusta, infirmitatis nempe aut alia, a maiori parte Cardinalium approbanda recedentes, vt pœnas incurrunt. Pius 4 ibid. § 4

Conclaui cellæ, sorte sunt distribuendæ. Pius 4 ibid § 13.

Conclaue per quos visitandum. Pius 4 ibid § 1.

Conclaue clam, & aliunde quam per ostium ingredientes, quas pœnas incurrant. Pius 4. ibid. § 19.

Conclaue clauso, qui, & quando illud ingredi possint Pius 4. ibid. § 19.

Conclauis ad custodiam deputati, quę seruare teneantur, & sub quibus pœnis. Pius 4 ibid § 15. & seq.

Conclauistæ qui, & quales, esse debeant, & e quibus approbandi. Pius 4. ibid § 15 & seq pag 70.

Conclauistæ ex quacumque causa Conclaue egredientes, ad illud amplius non reuertuntur Pius 4. ibid. § 14.

Conclauistarum priuilegia, qui in Conclaui interfuerunt, in quo Papa creatus fuit Clem. 8. vide in eius const. 16. p. 15. t. 3.

Conclauistæ qui Conclaui in quo summus Pontifex Paul. 5 post Leon. 11. creatus fuit quibus priuilegijs gaudeant. Paul. 5. const. 3 p. 129 t. 3.

Conclaue claudendum est sonata ter campanula, in primis tribus noctis horis.

Claues consignandæ Card Camerario, Magistro cæremoniarum, & Prælatis custodibus Greg. xv. const. 19 in cęrem. p 298. t. 3.

Conclaui clauso, & non aliter potest fieri electio Romani Pontificis, ac celebrato prius Missæ sacrificio Greg. xv. const. 13 § 1 p. 291 t. 3

Conclauistæ, qui interfuerunt conclaui, in quo electus fuit Pontifex. Greg. xv. quibus donati sunt indultis habes in Greg xv const 1. p. 274. t. 3.

Conclauistę, qui inseruierunt S.R.E. Card. in conclaui, in quo ad summi Apostolatus apicem fuit euectus S.D.N Vrb. 8. sunt familiares Papæ Vrb. 8. const. 1. § 2. p. 1. t. 4.

Conclauistarú prædictorum bona, non subsunt spolijs ibid. § 15. p 3.

Conclauistas prædictos a solutione decimarum, pedagiorum, aliorum que onerum, tam ordinariorum, quam extraordinariorú exemit. Vrb. 8. ibid. § 4.

Conclauistæ prædicti habentes pensiones summam 200. ducatorum non excedent. non tenentur gestare habitum, & tonsuram clericalem. ibid. § 14.

Conclauistas prædictos innumeris decoratos priuilegijs lege in dicta const. per totam.

Concordata

Concordata quæ inierunt Germani cum Legato Apostolico super reseruatione, & collatione beneficiorum, vide in const 1 Nicol. v. p 281. t. 1.

Concordatis prædictis, contrarias beneficiorum collationes factas, irritauit Clem 8 const 41 p. 507. t. 1.

Concordata prædicta circa collationes beneficiorum in mensibus reseruatis, declarauit Greg. 13 const. 41. p. 308 t 2.

Concordata quę inierunt Galli, cum Sede Apostolica super prouisione beneficiorum, attende in const. 20. & seq Leon. 10 p. 424. & seq t. 1.

Concordia

Concordiam cum Ecclesia Latina iniuit Græcorum Ecclesia, tempore Eug. 4. vt in eius const. 17 p. 266 t 1.

Concordiam Armenorum cum S.R.E. tempore Eugenij 4. firmatam habes in d. Eug. const 19. p 268. t. 1.

Concordiam cum S.R E. inierunt, Iacobitarum populi in Aegypto tempore Eug. 4. vt in const 23 p. 272 t. 1

Concubinæ, & Concubinarij

Concubinarij Clerici quomodo puniendi. Leo. 10. const. 20. p. 428. t. 1 & Pius v. const 5. § 12. p 130 t. 2.

Concubinarij publici qui sint Leo x. ibid § 22.

Concubinas permitti vetuit. Leo. x. ibid. § 23.

Concursus

Concursus, & forma tradita a Concilio Tridentino in collatione Parochialium, si ab Ordinarijs non seruetur, collatio deuoluitur ad Sedem Apostolicam. Pius v. const 33. § 3. p. 165. t. 2.

Condemnati

Condemnati in statu ecclesiastico ad fauorem fisci R. Cameræ Apost non possunt appellare nisi prius facto reali pœnæ deposito vel data cautione, docto prius de eorum paupertate. Pius 4. const. 52. p. 51. t. 2.

Condemnati pro homicidio, vt non remittantur. Pius 4. ibid. § 4 p 50.

Condemnatis in contumaciam filijs, parentes eorum legitimam vt Fisco soluere tenentur Pius 4. ibid. § 8. p. 52.

Condemnati in contumaciam, si capiantur, ad nouas defensiones non admittuntur nisi e Papa. Pius v. const 9. pag. 140. t. 2.

Condemnatorum in contumaciam sententię, legitimis præcedentibus indicijs, si postea capiuntur executioni demandantur, vt in Pij v. ibid. in seq. § 2 pag. 141.

Confalonis Archiconfraternitas

Confalonis Archiconfraternitas, instituta fuit de anno 1264. & tunc Societas Recomendatorum dicebatur. Greg. 13 const. 38. p 305. t. 2.

Confalonis Archiconfraternitati, modum orandi nempe quamdam coronam præstitit S. Bonauentura. Greg 13. ibid § 2. p. 305.

Confalonis Archiconfraternitati opus redemptionis captiuorum status ecclesiastici commisit. Greg. 13. const 69. p 339. t 2.

Confalonis Archiconfraternitas quotannis liberat duos ad triremes, vel ad mortem condemnatos. Greg 13. ibid. § 14. p. 340.

Confalonis Archiconfraternitatis Confratres in quibuscumque Ecclesiis status ecclesiastici capsas ad colligen. eleemosynas pro captiuis redimendis tenere possunt. Six. v. const 27 § 11 p. 397 t. 2

Confalonis Archiconfraternitas, alias Confraternitates agregare potest Six. v. ibid & quomodo Clem 8 const 115 p. 118 t 3

Confalonis Archiconfraternitas habet Iudicem proprium suarum causarum cum suis facultatibus. Six v. const 37 p. 408. t 2.

Confalonis Archiconfraternitati annuos redditus pro redemptione captiuorum concessit Six. v. const. 27. § 7 p 397. t. 2.

Confessarius

Confessario absenti, peccata sacramentaliter per literas seu internuncium confiteri non licet. Clem 8 const. 87 p. 98 t 3.

Confessario absenti quod liceat eo modo confiteri nemo docere, vel affirmare potest, sub pœna excommunicationis. Clem 8. ibid § 2.

Confessarij electi in vim priuilegij Cruciatæ, non absoluunt à crimine hæresis. Greg. 13. const. 32. p. 300 t. 2.

Confessarij electi vigore priuilegiorum Confraternitatum a quibus absoluant Clem 8 const. 115. § 9 p 119. t 3.

Confessarij tam Clerici seculares quam Regulares, qui in actu confessionis sacramentalis, mulieres ad turpitudinem prouocant, tamquam de hęresi suspecti inquiruntur Pius 4. const 31. p 34 t 2.

Confessarij vt ab Ordinarijs approbandi. Pius v. const 133 p 259 to 2.

Confessarij, Rectores, Curati, & Ordinarij omnes debent habere apud se Bullam in die Cœnæ Domini, illamq studere. Vrban. viij. const. 62. § 26. pag 79. tom. 4

Confessarios in actu sacramétalis confessionis, ante vel post, & in loco ad id destinato sollicitantes mulieres ad actus inhonestos, vel ad turpia colloquia, grauissimis pœnis supposuit. Greg. xv. const. 34. § 4. p. 319 to 3.

Confessarij prædicti tenentur monere mulieres eius sollicitatas, vt Confessarios denuncient Inquisitoribus puniendos. ibid. § 7.

Confessarius nemo potest esse, nisi habeat Parochiam, vel approbationem ab Episcopo gratis concedendam. Greg. xv const. 18 § 1. p 296. to. 3.

Confessarijs non approbatis, confessiones factas nullas atque irritas esse declarauit S. Cong. Conc. Trid. vt in Greg xv. const 18. declar. ad 8 pag 297. tom. 3.

Confessariorum examinatores, & admittendorum ad prædicationes, lecturas, & Ordines, saltem tres debent eligi. Vrb. viij. const 26 § 37. p 43. to. 4.

Confessariorum eligendorum occasione Iubilæi, aut Indulgentiæ facultates circa absolutionem à casibus reseruatis, dispensationes, ac commutationes votorum. Vide in V. Iubilæum.

Confessio

Confessiones vbi, quando, & quorum possint audire Fratres Congregationis Iesuatorum S. Hieronymi. Greg. xv. const. 35 § 1. p. 319. to 3.

Confessiones Monialium nemo quantumcumque exemptus potest audire, nisi recipiat approbationem ab Episcopo (gratis tamen concedendam.) Greg xv. const. 18 § 5. p 296 to. 3.

Confessiones audientes, aut Missam celebrantes nó insigniti sacris Ordinibus, licet minores 25. & maiores 20. annis, quomodolibet exempti, tradendi sunt Curiæ seculari puniendi. Vrb. viij. const. 79 p 92. to. 4.

Confessionem generalem tenentur facere Nouitij recepti ad habitum regularem. Vrb. viij. const 26 in seq. decr p. 45 to. 4.

Confessiones suorum subditorum non audiunt Superiores Regularium, nisi petentium, aut peccata reseruata habentium. Vrb viij ibid § 2. p. 44

Con-

Confessus

Confessus reus in causa criminali, vt non appellat Pius v. const. 24. §. 3. p. 152. tom. 2.

Confessus reus in causa criminali non relaxatur nisi debita soluta poena. Paul. iv. const. 6. p. 591. to. 1.

Confidentia beneficialis

Vide in V. Beneficialis confidentia.

Confirmatio, siue Chrisma

Confirmationis materia quae sit, & quid denotet. Eugen. iv. const. 19. §. 11. pag. 169. tom. 1.

Confirmationis forma sacramentalis, qualis sit Eug. iv. ibid.

Confirmationis ordinarius Minister est Episcopus, licet legatus aliquãdo simplicem sacerdotem ex dispensatione ministrasse. Eug. iv. ibid.

Confirmationis effectus, qui sit, & quid in eo conferatur. Eug. iv. eod. §. 11. pag. 269.

Confirmationis sacramentum cur in fronte conferatur. Eug. iv. ibid.

Confiscatio

Confiscationes & poenas maleficiorum cuiusque Ciuitatis, & Terrae status ecclesiastici, locorumq. ei subiectorum applicauit Reu. Camerae. Six. v. in const. 93. p. 496. tom. 2. Clem. viij. const. 5. p. 3. tom. 3. & Paul. v. const. 88. pag. 240. tom. 3.

Confiscationes, & poenas praedictas, nec in totum nec in parte, Officiales remittere possunt, neque alteri quam Fisco applicare. Six. v. Clemen. viij. & Paul. v. ibid.

Confraternitas Annunciationis in Vrbe

Confraternitatis Annunciationis B. MARIAE, in Ecclesia B. Mariae supra Mineruam, Protector, est Iudex competens omnium causarum, tam ipsius Confraternitatis, quam Officialiũ, & Ministrorum eius. Pius v. const. 144. § 2. & seq p 267. to. 2.

Confraternitas praedicta, in pauperibus puellis dotandis, & alijs pijs operibus versatur Pius v. ibid. §. 1.

Confraternitatis Annunciationis B Mariae in Ecclesia SS Vincentij & Anastasij in Vrbe Arenulae de Vrbe, statuta & capitula pro eiusdem directione & gubernio edita, approbauit Paul. v. const 109. p. 266. to. 3.

Confraternitas Aulicorum

Vide in V Confraternitas Vrbana.

Confraternitas, seu Archiconfraternitas SS. Benedicti, & Scholasticae in Vrbe

Confraternitas SS. Benedicti & Scholasticae, instituta fuit à Paulo v. in eius const. 87. p. 239. to. 3.

Cõfraternitatis SS. Benedicti, & Scholasticae promotores fuerunt, Laertius Cherubinus, Benedictus Passarious, & alij. Paul v. ibid §. 1.

Confraternitati SS. Benedicti, & Scholasticae, eiusq. Confratribus facultates condendi statuta, incedendi processionaliter, legata pia recipiendi, & alias dedit Paul. v. ibid. §. 3.

Confraternitas SS Benedicti, & Scholasticae singulis annis in die festo SS Benedicti, & Scholasticae potest liberare reum carceratum capitali poena plectendum Paul. v. ibid. §. 5.

Confraternitati SS. Benedicti, & Scholasticae, plures indulgentias concessit. Paul. v. ibid. § 6. & seqq p 240.

Confraternitatem SS. Benedicti, & Scholasticae in Archiconfraternitatem erexit Greg. xv const. 43. p 325. to. 3.

Confraternitas praedicta potest aggregare alias Confraternitates, illisq. Indulgentias, & gratias spirituales concedere ibid §. 3.

Confraternitas Sanctiss. Corp. Christi

Confraternitas Sanctissimi Corporis Christi in Vrbe instituta procedentioni illius cultus veneratione curanda, comprobatur a Paul. iij. const. 20. pag. 532. tom. 1.

Confraternitati praedictae, & alijs vbique instituendis, varias gratiarum, Indulgentiarumq. concessiones, habes in Paul. iij const 20. ibid.

Confraternitas Crucesignatorum

Vide V. Crucesignati

Confraternitas Doctrinae Christianae

Vide in V. Doctrinae Christianae.

Confraternitas seu Archiconfraternitas SS. Duodecim Apostolorum in Vrbe

Confraternitas SS. Duodecim Apostolorum, erecta fuit & approbata à Pio iv. & in Archiconfraternitatem à Six. v. vt in ipsius Pij iv. constit. 90. & ibi not. pag 98. tom 2.

Confraternitas SS Duodecim Apostolorum, instituta fuit pro subuentione egenorum mendicare verecundantium, alijsque pijs operibus exercendis Pius iv. ibid. §. 1.

Confraternitati praedictae indulgentias elargitur Pius iv. ibid §. 6.

Confraternitas S. Mariae de Pietate de Vrbe

Confraternitas S. Mariae de Pietate erecta fuit, & priuilegijs decorata à Pio iv. in eius const 37. p 39. to. 2.

Confraternitas praedicta ad egenos dementes charitatiue excipiendos instituta fuit. Pius iv ibid §. 1.

Confraternitas ista, alias extra Vrbem similes Confraternitates instituere potest. Pius iv. ibid. §. 12.

Confraternitas ista succedit in bonis dementium in hoc Hospitali, absque testamento decedentium. Pius iv. ibid. § 9.

Vide etiam in V. Hospitale.

Confraternitas Misericordiae, alias S. Ioannis Baptistae Decollati, in Vrbe

Confraternitas Misericordiae approbata fuit ab Innoc. viij. in const. 16. p. 342. tom. 1.

Confraternitas Misericordiae, erecta fuit ad pie consolandum morti via Iustitiae damnatos, animarumq. eorum salutem curandam, ac corpora sepelienda. Innoc. viij. ibid. §. 1.

Confraternitatis Misericordiae priuilegia & indulta, vide in d. const 16. Innocen. viij & in Pij v const 91 p. 220 to 2.

Confraternitas seu Archiconfraternitas Mortis, & Orationis in Vrbe

Confraternitas Mortis & Orationis, approbata fuit a Pio iv. in constitut. 22 pag. 24. tom 2.

Confraternitas ista instituta fuit ad Orationem 40. horarum mense quolibet faciendam, & ad pauperum corpora eius impensa sepelienda. Pius v. ibid §. 1. pag. 25.

Confraternitati Mortis facultatem alias Confraternitates aggregandi, pluresq. indulgentias concessit Pius iv ibid. § 12.

Confraternitatem Mortis habitum nigrum cum capuccio, & Crucem ligneã in processionibus deferre, induisit. Pius iv. ibid. § 6.

Confraternitati Mortis facultatem, pauperes defunctos requisitis Parochis, in ecclesijs parochialibus, eius expensis sepeliendi. Pius iv. ibid. § 9.

Confraternitas Sanctissimi Nominis Dei in Vrbe

Confraternitas Sanctiss. Nominis Dei, in Hispanijs primum instituta, generaliter approbata, & priuilegijs decorata fuit a Pio iv. in const 78 p 82. to 2.

Confraternitas Sanctiss. Nominis Dei, erecta fuit ad cauendum blasphemias & periuria. Pius iv. ibid. §. 19

Confraternitates Sanctiss. Nominis Dei in ecclesijs fratrum S. Dominici, vel de Prioris licentia, in alijs Ecclesijs sunt erigendae, vt in Pius v. const. const. 130 pag. 257. tom. 2.

Confraternitates Nominis Iesu in Peru

Confraternitates Nominis Iesu in Prouincijs Regni Perù, institutis, Indulgẽtias plurimas concessit Clem viij. const. 98. pag. 105. to. 3.

Confraternitas seu Archiconfraternitas Pietatis Carceratorum in Vrbe

Confraternitas Pietatis Carceratorum, erecta fuit ad carceratos visitandos, & consolandos, subleuandosq Greg xiij. const. 56 p. 325. to. 2.

Confraternitatis praedictae Confratres habent facultatem intrandi carceres nõ secretos, & cum carceratis tractandi Greg xiij. ibid. § 4 p 326.

Confraternitas praedicta, singulis annis feria 2. post primam Dominicam Quadragesimae, liberat vnum ex capitaliter condemnatis. Six. v. const. 96. in 2. & seq. p. 505 tom. 2.

Confraternitas ista habet Praefectum, Visitatoris carcerum Vrbis, ac Prouisoris condemnatorum ad triremes totius status ecclesiastici. Six. v. ibid in seq pag. 506.

Confraternitas ista habet annuum subsidium pro liberandis pauperibus carceratis, vt est notatum ad subt. const. 56 Greg xiij. p. 315 to 2.

Confraternitas SS Quatuor Coronatorum in Vrbe

Confraternitas SS. Quatuor Coronatorum capellam augustam prope Monasterium SS. Quatuor Coronatorum, & alteram Ecclesiam S. Leonardi dirutam possidebant Greg. xv. const. 47. p. 327 to 3.

Confraternitati praedictae Ecclesiam S. Andreae de Funariis (suppressa prius cura animarum, & aliò translata) concessit Greg. xv ibid. §§ 8. & 9. p. 328.

Confraternitas praedicta tenetur redificare aliam Ecclesiam, & in ycone Altaris maioris Imagines SS. Andreae & Leonardi patronorum collocare. ibidem §. 10.

Confraternitas S. Rocchi in Vrbe

Confraternitas S. Rocchi a morbo epidimiae liberatoris, hactenus instituta, confirmatur a Pio iv. in const 16 p. 19. to. 2.

Confraternitati S Rocchi, varia priuilegia elargitus est Pius iv. ibid.

Confraternitatem istam iurisdictioni A C subiecit. Pius iv. ibid. §. 12. p 20.

Confraternitas Rosarij

Confraternitatem Rosarij approbauit Clem. vii. in const 40 p 506. to 1.

Confraternitatis Rosarij capellas, de licentia Magistri generalis fratrum Ordinis S. Dominici fundari, & erigi iussit. Pius v. in const. 86. p. 215 to 2. & Six v. const. 21. pag. 352 to. 2.

Confraternitatis Rosarij indulgentias, habes in Six. iv const 18. p. 322. tom 1. Clem. vii. const. 40. p. 506. to. 1. Leon. x. const. 46. p. 458. & Pio v. ac Six v. ibidem.

Confraternitates Rosarij instituendi facultas data est Magistro generali, & Vicario Ordinis fratrum S. Dominici à Six. v ibid.

Confraternitas S. Spiritus in Saxia de Vrbe

Confraternitas S. Spiritus in Saxia ab Eug. iv. in Hospitali S. Spiritus primò, & deinde renouata fuit a Six. iv. in const 14. p. 315. to. 1.

Confraternitati S. Spiritus in Saxia, diuersa indulta & priuilegia concessit, & ipse vna cum Cardd. eam ingreditur. Six iv. ibid

Confraternitas, seu Archiconfraternitas Sanctiss Trinitatis de Vrbe

Confraternitatem Sactiss. Trinitatis in Vrbe erectam ad hospitan Peregrinos ad illam accedentes deuotionis causa. & ad reficien. pauperes conualescẽtes, ex alijs hospitalibus dimissos, approbauit Pius iv const 6. p. 6. to. 2.

Confraternitas ista, in Archiconfraternitatem à Greg. xiij. erecta, vt notatur ad Pium iv. ibid. § 1.

Confraternitatis Sanctiss. Trinitatis Protectore, eiusq in causis Confraternitatis cognoscendis authoritate, & facultatibus Pius v cõst 123. p 251 t. 2.

Confraternitas Visitationis B. Mariae in Vrbe

Confraternitatem sub inuocatione Visitationis B. Virginis Mariae, S. Gregorij Papae, ac S. Caeciliae instituerunt Musici in Vrbe in Ecclesia S. Pauli Decollati. Vrb. viij const. 32. §. 1 p. 51. to. 4.

Confraternitatis praedictae statuta confirmantur ibid. §. 2.

Confraternitatis praedictae Correctoris, & Reuisoris facultas contra edentes compositiones musicales, & docentes musicam. ibid. § 6. sed hanc facultatem reuocauit in const seq § 4 p 52. to. 4.

Confraternitatis praedictae Confratribus Indulgentias elargitus fuit Vrb. viij ibid §§. 10 & 11.

Confraternitas Vrbana Aulicorum in Vrbe

Confraternitas Vrbana pro Aulicis Vrbis, & nuo alias erecta fuit in Ecclesia S. Nicolai ad Caesarinos. Vrb. viij const 30 § 2 p. 50. to. 4.

Confraternitatis praedictae facultates recitandi officia, processionaliter incedendi.

dendi, condendi statuta per Vicarium approbanda, mutandi & reformandi ibid §.3.

Confraternitas prædicta potest acceptare legata, & alia relicta, & de omnibus reddere tenetur rationem Vicario Vrbis. ibid. §.4.

Confraternitatem prædictam instituit, ac priuilegia, & Indulgentias concessit Vrb.viii. §§.2. & 5 & seqq.

Confraternitati prædictæ Ecclesiam S. Laurentii in Fonte in Regione Montium Vrbis positam, concessit Vrb viii. ibid in const. seq. § 1 p.50.

Confraternitas prædicta tenetur dictam Ecclesiam manutenere, reparare, & conseruare, nec alteri donare, & Monasterio S. Petri ad Vincula annuatim soluere libras quinque ceræ albæ. ibid § 4 p. 51.

Confraternitates

Confraternitatibus laicorum formam præscripsit, in aliis Confraternitatibus aggregandis, priuilegiisq. & indulgentiis suis communicandis. Clem. viii late in const. 115. p 118. to. 3.

Confraternitatum istarum inter se præcedentiam, declarauit Greg. xiii. constit. 84. pag 352. to 2.

Congregatio super rebus fidei, alias S. Officij, siue Sanctiss. Inquisitionis

Congregatio Cardinalium generalium Inquisitorum, erecta fuit a Paul iii. in const. 34. p.551. to.1. & denuo restituta per Six. v. in const. 74 in seq. § 1. p.464. to.2.

Congregatio S. Officii amplissimas habet facultates Paul.iii. ibidem. Pius iv. const 82. p 84. to.2.

Congregatio S. Officii deputat Antistites, & alios qui interesse debent, & inseruire in actu degradationis Clericorum. Paul iii. const 34. §.5. p 551. t.1.

Congregationis prædictæ Ministris, omnia priuilegia confirmat Six.v. in constit 74. in seq. §.1 p.464. to 2.

Congregationis S. Officii bono pro regimine. cuncta quæ summi Pontifices decreuerunt, confirmat & comprobat Six. v. ibid.

Congregationis S. Officii quale sit munus. Six.v ibid.

Congregationis Cardinalium S. Officii, quæ maior pars fecerit à tota Congregatione valide facta censentur. Pius iv. const. 79 §.2. p.83. t.2. Pius v const 23. p.152. to.2.

Congregationis S. Officii Cardinalibus omnes Sanctiss Inquisitionis Officiales parere tenentur. Pius v. const 1 p 133. to.2.

Congregatio ista contra quoscumque procedit, appellationes ab aliis Inquisitoribus audit, Inquisitores vbi vis locorum deputat. Paul. iii. constit. 34 pag 551. tom. 1.

Congregatio S. Officii potest legere libros prohibitos, illosq. legendi & tenendi facultatem concedere. Pius iv. const 87 §.1 p. 84. tom. 2. Non tamen opera Molinæi. Clem viii. const 89. p.100. to.3

Cetera quæ Officium Inquisitionis tangunt, reperies infra in V. Inquisitores, & in V. Hæretici.

Congregatio aliquot Cardinalium pro Signatura Gratiæ

Congregatio ista, ad assistendum & Papæ consulendum circa gratias ab eis postulatas, instituta fuit a Six.v. in const 74. in cong 2. p.464. to.2.

Congregationis prædictæ quale sit munus. Six.v. ibid.

Congregatio aliquorum Cardinalium pro electione Ecclesiarum, & prouisionibus Consistorialibus

Congregatio ista instituta est a Six.v. const.74. congr. 3 p.464. to 2.

Congregationis prædictæ, quale sit munus. Six.v. ibid.

Cetera vide in V. Signatura

Congregatio nonnullorum Cardinalium, pro vbertate Annonæ Status Ecclesiastici

Congregatio ista, erecta fuit a Six.v. in const.74. in congr.4. p.465. to.2.

Congregationis pro vbertate Annonæ status ecclesiastici quale sit munus. Six.v. ibid.

Congregationem alteram ad idem statuit Paul.v. in const.70. p.192. to.3.

Cetera vide in V. Annona.

Congregatio aliquot Cardinalium, Prælatorum, ac Religiosorum virorum de Fide Catholica propaganda

Congregationem pro Fide Catholica propaganda instituit Greg xv. const 26 pag. 310 tom.3.

Congregationi prædictæ Cardinales & officiales deputauit. Gregor.xv. ibid. §§.10.11.& 12.

Congregatio prædicta semel in mense coram Pontifice, bis in domo antiquioris Card. facienda ibid § 8.

Congregatio prædicta, negocia grauiora refert Pont. alia vero expedit. ibid.

Congregatio prædicta missionibus ad prædicandum super intendit, ministros constituit, & mutat & alia facit. ibid.

Congregationi prædictæ prouentus assignat Greg. xv. in const. seq. const.26. pag 311 tom.3.

Congregationi prædictæ, & eorum Ministris, scripturæ omnes tradi & dari debent gratis. Greg.xv. const seqq. ad const.26 p.313 to.3.

Congregatio prædicta edidit Constitutiones pro Collegijs Viennen. Illyrico, Pragen. & Fulden.

Vide in VV. Collegium Fulden. Pragen. Illyricum, & Viennen

Congregatio quorumdam Cardinalium pro Sacris Ritibus & Ceremonijs

Congregatio pro sacris Ritibus, & Ceremonijs, cæterisq. ad diuinum cultũ pertinentibus erecta fuit a Six v. in eius const 74. in congr.5. p.465 to.2.

Congregationis pro sacris Ritibus quale sit munus, & authoritas Six.v ibid.

Congregatio aliquot Cardinalium, pro classe paranda, & seruanda ad Status Ecclesiastici defensionem

Congregatio ista, ad pyratas, & prædones arcendos erecta fuit à Six. v. in const 74. congr.6 p.465. to.2.

Congregationis supradictæ quale sit munus, & authoritas Six.v. ibid.

Congregatio quorundam Cardinalium pro Indice Librorum prohibitorum

Congregatio ista erecta fuit à Six.v. in const 74 in congr.7 p 465. to.2.

Congregatio prædicta decidit dubia super dicto Indice Librorum prohibitorum oriunda. Clem.viij. in const.36 p.37. to.3.

Congregatio aliquot Cardinalium pro executione, & interpretatione Concilij Tridentini

Congregatio ista erecta fuit a Pio iv. in eius const.81. p.84. to 2. & deinde restituta a Six.v. in const.74. congr.8. p.465. to.2.

Congregationis prædictæ quale sit munus. Pius iv. & Six.v. ibid.

Congregatio nonnullorum Cardinalium pro subleuandis grauaminibus Status Ecclesiastici

Congregatio ista erecta fuit à Six.v. in const.74 p 466. to 2

Congregationis prædictæ quale munus, & quæ facultates. Six.v. ibid.

Congregatio aliquorum Cardinalium pro Vniuersitate Studij Romani

Congregatio pro Vniuersitate Studij Romani instituta à Six.v. in constit. 74. congr 10. p.466. to.2.

Congregationis prædictæ authoritas Six.v ibid.

Congregatio aliquot Cardinalium pro Consultationibus Regularium

Congregatio ista erecta fuit a Six v. in const 74. congr. 11. p 466. to.2.

Congregationis prædictæ, quæ sunt facultates. Sixt. v. ibid.

Congregatio aliquorum Cardinalium pro Consultationibus Episcoporum, & aliorum Prælatorum

Congregatio ista erecta fuit à Sixt. v. in const.74. congr. 12 p.466. to.2

Congregationis prædictæ, quæ facultates. Six.v. ibid.

Congregatio ista præficeat Papæ Visitatores transmittendos vbique locorum pro visitandis Ecclesijs. Six.v. ibid.

Congregationi prædictæ transmittenda sunt in forma authentica, computa bonorum singulorum Conuentuum, ac Domorum Regularium. Vrb. viij. const.43. §.12 p.59. to.4.

Congregatio nonnullorum Cardinalium pro Vijs, & Pontibus, & Aquis curandis, in Statu Ecclesiastico

Congregatio ista erecta fuit à Six v. in const.74. const. 13. p.467. to.2.

Congregationis prædictæ, quæ sit authoritas Six. v. ibid.

Congregationi prædictæ demandata fuit postmodum, cura Aquæ Felicis ab eodem Six.v. in const. 101 p 512. t.2.

Congregatio Prælatorum, & aliorum pro curanda Aqua Paula

Congregationem pro Aqua Paula curanda, ab eius nomine, qui ad Vrbem duxit, sic appellata erexit Paul. v. in const 75. p 226. to. 3.

Congregationis prædictæ facultates præscripsit, Protectoremq. Notarium, & Visitatores delegit. Paul.v. ibid.

Congregatio nonnullorum Cardinalium pro Typographia Vaticana

Congregatio ista ad curandam emendatissimam impressionem Librorum, quibus Catholicæ fidei doctrina, traditionesq. Ecclesiasticæ continentur, & explicantur, instituta fuit à Six.v. const.74. congr. 14. p.467. to.2.

Congregationis prædictæ, quæ sint facultates. Six.v. ibid.

Congregatio aliquot Cardinalium pro Consultationibus negociorum Status Ecclesiastici

Congregatio ista erecta fuit à Six.v. in const.74. const 15. p 467. to 2.

Congregationis prædictæ quale munus, & quæ facultates. Six.v. ibid.

Congregatio vnius Cardinalis, & aliorum super Confinibus Status Ecclesiastici

Congregationem super Confinibus Status Sedi Apostolicæ mediatè, & immediatè subiecti instituit Vrb viij const.73 p 88. to 4.

Congregationi prædictæ præfecit vnũ S R E. Cardinalem Vrb. viij. ibid. §.5.

Congregationis prædictæ facultates amplissimas lege. ibid. §.4.

Congregatio nonnullorum Cardinalium super bono regimine Communitatum Status Ecclesiastici

Congregatio ista erecta fuit a Clem.viij. cum facultatibus earundem grauamina, ac lites cognoscendi, & decidendi. in const. 10. p.6. to.3.

Congregationis prædictæ iurisdictionem declarauit Paul. v. in constit. 38. pag. 166. tom.3

Vt vide etiam in V. Communitates.

Congregatio vnius Cardinalis, & aliorum super Baronibus Status Ecclesiastici

Congregatio super Baronibus Status Ecclesiastici, ad satisfaciendum illorum creditoribus instituta fuit a Clem.viij. in const.41. p.40 to.3.

Congregationis prædictæ authoritatem edixit Clem. viij. ibid.

Et vide etiam in V. Barones.

Congregatio aliquot Cardinalium super gratijs, & remissionibus Bannitorum Status Ecclesiastici

Congregationem super gratijs, & remissionibus Bannitorum instituit, eique facultates concessit Clem. viij const. 15. p. 14. to.3.

Vide etiam in V. Banniti

Consanguinei

Consanguinei, & affines reorum in causis criminalibus condemnatorũ in Statu Ecclesiastico, compelluntur ad eorum bona redimenda, & eis deficientibus, Communitates. Six.iv. const.24. p 329. to.1.

Consanguineorum Iudicum Ecclesiasticorum agentes, Iudices ipsos ordinarios molestantes, seu alias impedientes exercere iurisdictionem, excommunicantur. Vrb. viij. const.62. §. 16. pag.77. to.4.

Consanguineos, exequutores, agentes, & alios, qui perterrefaciunt, comminantur, spoliant, aut percutiunt quoquomodo, etiam per alium, sunt excommunicati ibid. § 13.

Consanguineorum in dispensationibus, debet poni clausula, si mulier rapta non fuerit, & si scienter. Vrb. viij. const.6. reg. cancell.49. p. 19. to.4.

Consensus

Consensus præstiti dies, in resignationibus beneficiorum ecclesiasticorum, quando & quomodo adnotari debeat, à Notarijs Cameræ Apostolicæ. Clem. vij. const 17. p 490. to.1

Consensus præstiti super resignationibus beneficiorum, non annotantur antequam supplicationes registrentur. Clem vij. ibid § 1. p.490. to.1.

Consensus præstandus à Monialibus ad fauorem mulierum secularium pro licentia ingrediendi earum Monasterium, debet præstari capitulariter, & per secreta suffragia. Vrb. viij. const.29. p.49. to 4.

Con-

Consensus secundi, vel ulterioris resignantis etiam sub priori data non valet litera Vrb. viij. const. 6. reg. cancell. 45 pag. 19. to. 4.
Consensus aliorum conuentuum infra 4. milliaria existentium requiritur in erectione noui conuentus. Greg. xv. const. 31. §. 3. p. 315. to. 3.
Consensus, & iuramentum resignantis in cancellaria requiritur ante expeditioné literarũ, & primus tantũ afficit Vrb. viij. const. 6. reg. cãcel. 45 p. 19 t. 4.
Consensus debentis requiritur ante expeditionem literarum pensionis. Vrb. 8 const. 6. reg. canc. 45. p. 19. to. 4.
Consensus infirmi resignantis beneficium si non superuixerit per 20. dies non operatur, sed per obitũ vacare dicitur. Vrb viii const. 6 reg. can. 19. p. 17. t. 4.
Consensus super expeditione literarum iurispatronatus laicorum ipsorum patronorum requiritur, nisi adsit expressa deuolutio, vel lapsus temporis ad præsentandum. Vrb. viii. const. 6 reg. 4 42 p 18. t. 4

Conseruatores Religionum

Conseruatores cum amplissima facultate habent Monachi S. Iustinæ. Eug. iv. const. 10 p. 261 t. 1.
Conseruatores Monachorum S. Iustinæ alias Cassinensium possunt esse illi, quibus de iure causæ delegari possunt. Innoc. viij. const. 8. p. 336 t. 1.
Conseruatores eligunt, Canonici Regulares Lateranen. cum amplissima iurisdictione Sixt. 4. const. 10. p. 310 t. 1.
Conseruatores habent Monachi Montis Oliueti Ordinis S. Benedicti, pro ipsorum defensione Iul. 2. const. 5 p. 357. t. 1.
Conseruatores dantur fratribus Ordinis Minorum S. Francisci de Paula cum facultatibus amplissimis a Clem. 7 const. 86 p 478. t. 1.
Conseruatores eligunt in dignitate Ecclesiastica constitutos, Equites Hierosolimitani, electiq. munus recusare non possunt. Pius 4 const. 9. p. 7. t. 2.
Conseruatores sibi deputant Societatis Iesu Patres cum amplissima authoritate & iurisdictione. Greg. 13 const. 1 p 273. t. 2.
Conseruatores a Religionibus eligendi, qui, & quales esse debeant. Clem. 8. const. 3 pag. 3 tom. 3
Conseruatores Religionum vbi eligendi Clem. 8 ibid.
Conseruatores sibi eligunt, Clerici Regulares S. Pauli Decollati cum amplissimis facultate. Iul. 3 constit. 10 p 574. t. 1.
Conseruatores cum ampla authoritate sibi eligunt Camaldulenses. Leo 10. const. 2 § 52. p 399. t. 1.
Conseruatores sibi deputant alij Religiosi, vt videre est in eorum bullis, suo cuiq. ipsorum loco indicatis.
Conseruatorum Iudicum literæ, nisi sint directæ personis, certis qualitatibus qualificatis, sunt nullæ cũ omnibus sequutis Greg. 15. const. 9. § 3 p. 288 t. 3
Conseruatores Religionum, & eorum electiones hactenus factas reuocauit, & nouam eligendi formam tradidit Greg. xv. ibid. §. 2.
Conseruatorum reuocatio non afficit Religionem Hierosolymitanam. Vrb. 8. const. 78. p. 92. t. 4.
Conseruatores eligentes, deputantes, seu remouentes non seruata forma const. Greg. xv. puniuntur. Greg. xv. ibid § 4.
Conseruatores quando habent differentiam cum Ordinarijs locorum circa Iurisdictionem ad quos recurrant. Greg. xv. ibid. §. 9.

Conseruatores Vrbis

Conseruatores Vrbis redintegrati ad pristinam iurisdictionem, tam in Vrbe, quam in Castris, à Iul. ij. in const. 29 p 388 t. 1.
Conseruatores Vrbis quomodo sedeant in Palatio Capitolij Pius iv. const. 58. § 26 p. 61. t. 2
Conseruatores Vrbis, in pristinam libertatem restituunt Sclauos baptizatos ad eos confugientes. Pius v. const. 17 p 148 t. 2.
Conseruatorum Vrbis, quæ sit iurisdictio. Pius iv const. 58 § 27 p 61. t. 2.
Conseruatorum Vrbis potestas in coercendo Artistas Vrbis. Pius iv. const. 58. § 29. & seq. p. 61 t. 1.

Consistoriales Aduocati

Vide in V. Aduocati Consistoriales.

Constantinus Magnus Imperator

Constantinus Magnus Imperator, Cardinales, appellauit Patres. Eugen. iv. const. 15. § 8 p 265 t. 1.
Constantinus Magnus Imperator Basilicas ad honorem Principum Apostolorum Romæ extrui curauit. Clem. viii. const. 3. § 1. p 472 t. 1.
Constantinus Magnus Imperator, in suo Lateranensi Palatio, sacro baptismatis fonte abluens, & a lepra liberatus, Ecclesiam sub nomine Sanctiss. Saluatoris construxit Greg. xi const. 1 p 216. t. 1.

Constitutio

Constitutiones Synodales, executionem literarum Apostolicarum impedientes, irritauit. Clem. vii const. 39 §. 5. p. 505. t. 1.
Constitutiones pro tuenda, & conseruanda immunitate, & libertate Ecclesiastica edidit Federicus II. Imperator, & Carolus IV. vt in const. 4. Bonif. ix pag. 225. t. 1.

Constitutiones Aegidianæ, & Carpenses

Constitutiones Aegidianas in toto Statu Ecclesiastico, & locis immediate subiectis seruari iussit. Six. iv. const. 15. §. 12. p. 318. t. 1. Paul. iij. in const. 17. §. 2 p 529. tom. 1.
Constitutiones Carpenses in Prouincia Marchiæ seruari censuit. Paul. iij. ibid.

Consules Artis Pannorum de Vrbe

Consules Artis Pannorum iurisdictionem, habent iudicandi de causis artem huiusmodi concernentibus. Matt. v const. 6. § 1 p. 244 t. 1.
Consulis Artis pannorum iurisdictionem in causis ad artem spectan. eorumq. forum mercatores, & alij eiusdem Artis declinare nequeunt. Matt. v. const. 6 p 248. t. 1. Vide etiam in V. Artes, & Artium Consules.

Consules Artis Pistorum de Vrbe

Consules Artis Pistorum, quam habeant iurisdictionem in eorum causis cognoscendis. Iul. 3 const. 18. §. 1. 581. t. 1. & Sixt. v. const. 36. §. 6. p. 408. t. 2. Vide etiam in V. Pistarij.

Consules Artis Mercatorum de Vrbe

Consules Artis Mesclariorum quæ sit iurisdictio Pius iv. const. 93. §. 3. p. 101 t. 2. Vide etiam in V. Artes, & Artium Consules hic sup. p. 10.

Consules Artis Lanæ de Vrbe

Consulum Artis Lanæ iurisdictio, statuta confirmata a Pio iv. const. 46. p. 46. t. 2. & Pio v. in const. 43 §. 2 p. 80 t. 2.
Vide supra in V. Artes, & Artium Consules hic sup. p. 10.

Contumax

Contumacium reorum in causis criminalibus in Statu Ecclesiastico quomodo procedatur. Pius v. const. 9 p. 140. t. 2.
Contumacium filiorum legitimam, parentes præstare Fisco tenentur. Pius iv. const. 52. § 8 p. 52. t. 2.
Contumaces infra quod tempus comparere debent, vt audiantur Pius iv. ibid. §. 9. pag. 52.

Conuersæ Monialium

Conuersæ, habitantes prope Monasteria Monialium, eleemosynas pro illis colligunt. Pius v. constit. 8 §. 5. p. 139. t. 2.
Conuersæ Monasteria vt non ingrediantur. Pius v. ibid. § 6.

Conuersi Regularium

Conuersorum receptionem educationem, & institutionem præfiniuit. Clem. viii. const. 38 p. 94 t. 3.

Conuertitæ Mulieres de Vrbe

Conuertitarum Monasterium erectum, ac priuilegijs decoratum à Leone x. in const. 39. p 449 t. 1.
Conuertitarum Monasterium erectum fuit ad recipiendas mulieres inhonestas conuersas. Leo x ibid. §. 1 & seq.
Conuertitarum Monasterij cura, demandata Archiconfraternitati Charitatis. Leo. x ibid § 5. p 450.
Conuertitarum Monasterio, multa priuilegia indulsit Clemen. vii. const. 14. pag. 489 tom 1.
Conuertitarum Monasterij Gubernatoris munus, quale sit Clem. vii. ibid § 4
Conuertitarum Monasterij Protector quomodo eligendus Clem. vii. ibid. § 6
Conuertitarum Monasterij Protectoris, ac Iudicis facultates, vide in const. 50. Pij iv p 48 t. 1.

CORPVS CHRISTI

Corporis Christi festiuitatem Feria Quinta post Octauam Pentecostes, quotannis celebrari iussit Vrb. iv. const. 1. p 118. t. 1.
Corporis Christi festiuitatem tempore interdicti apertis Ecclesiarum ianuis celebrari posse edixit. Mart. v. const. 12. p. 248. t. 1.
Corporis Christi festiuitati, diuinisq. officijs interessendi, indulgentias elargiti sunt. Vrb. & Mart. ibid.
Corporis Christi Confraternitates Vide in V. Confraternitates.

Correctores Cancellariæ Apostolicæ

Corrector Cancellariæ, quas expeditiones concedere possit. Pius iv. constit. 54 p. 54. to. 2.
Corrector quomodo se gerat circa confirmationem indultorum, ac priuilegiorum Sedis Apostolicæ Pius iv ibid. § 4.
Corrector commissiones causarum & subrogationes Iudicum, quando possit concedere. Pius v. const. 90 §. 1 & 4. p 219. to 2.
Correctores Cancellariæ facultates, & priuilegia, vide in d. const. Pij v. 99. pag. 219. tom. 2.

Cosmus Medices Magnus Dux Etruriae

Cosmus Medices creatus fuit Magnus Dux Etruriæ à Pio v. in const. 88. §. 8. pag. 217. tom. 2.
Cosmi Medices virtutes, ac res gestas commendat. Pius v. ibid. §. 3.
Cosmo Medices, ac successoribus ius regiæ Coronæ in stemmate familiæ gestandæ concessit Pius v ibid. §. 9 p 218.
Cosmus Medices Magnus Dux Etruriæ, creatus fuit Ordinis Militaris S. Stephani Magnus Magister, à Pio iv in const. 60 p 64. to. 2.

Creatio Principum

Creatio Principum, eisq. nouorum titulorum concessio, ad solum Romanum Pontificem spectat. Pius v. const. 88 p 217. to. 2.

Creditores

Creditores discussionem bonorum debitorum, vt faciant. Clem. vij. const. 16. pag. 489. tom. 1.
Creditores cibariorum, in solutione debitorum Cardinalium, ac Prælatorum, post Cameram vt præferuntur alijs. Pius v const. 15. in seq. p. 147 to 2.
Creditoribus Cardinalium defunctorum, post mercedes solutas ijs, qui seruierunt, satisfit, ordine de quo in Pio v. ibid.
Creditoribus Baronum Status Ecclesiastici mandata executiua exhibentibus, Congregatio super Baronibus illa absque alia citatione exequi facit in bonis eorumdem nomine Cameræ, vt in Clem. viij. const. 41. §. 3. p 41. to. 3.

Crucesignati

Crucesignatorum Societatem ad præsidium Officij S. Inquisitionis institutam confirmauit Pius v. const 110 p. 237. to 2.
Crucesignati vouentes se auxilio Inquisitionis, per Inquisitores recipiuntur. Innoc. iv. const. 19. p. 106. to. 1.
Crucesignatos à censuris Ecclesiasticis Inquisitores absoluunt, & alia eisdem indulta concedunt. Innoc iv. const 17. p. 105 to 1.
Crucesignati ad recuperationem Terræ Sanctæ militantes indultis potiuntur, de quibus in Greg viij. const. 1. p. 67. to. 3. & Innoc. iij. const. 12 p 77. t. 1

Cruciata

Cruciatam pro recuperatione Terræ Sanctæ Hierusalem, indixit Eug iij. constit. 3 p. 58 Greg. viij. const. 1 p. 67. Innoc. iij. const. 12 p. 77. t. 1.
Cruciatæ in expeditione militantes, quibus perfruuntur gratijs. Eug. iij. Gregor. viij. & Innoc. iij. ibid.

Cruciferi Fratres

Cruciferos fratres reformauit Pius v. in const 59. p. 191. to. 2.
Cruciferis proprietatem interdixit Pius v. ibid § 19. p. 192.
Cruciferorum habitus, qualis esse debeat. Pius v. ibid. §. 20.
Cruciferi quid seruare debeant circa collationes, & prouisionesq. beneficiorum sui Ordinis. Pius v. ibid. §. 20.

Cruci-

Cruciferorum Prioris generalis officium, quanto tempore duret. Pius v. ibidem §. 15.

Cruciferorum Priores vitam communem cum fratribus ducere, & ea omnia, quæ fratres obseruant, obseruant iussit Pius v. ibid.
Vide etiam in V. Fratres Cruciferi.

Sanctissimi Crucifixi Archiconfraternitas.
Vide in V. Archiconfraternitas

Crux

Crucis D N IESV Christi titulus inuentus fuit Romæ in Ecclesia S. Crucis in Hierusalem. Alex. vj. const. 4. p. 347. to. 1.

Crucis titulus literis Græcis, Hebræis & Latinis conscriptus, die vltimæ Dominicæ mensis Ianuarij anno 1492. inuentus fuit. Alex. vj. ibid.

Crucis ad maiorem venerationem, visitantibus d. Ecclesiam d. die, indulgentias dedit. Alex. vj. ibid. §. 2. p. 348.

Crucis signum in aureis nummis exprimi iusserunt Arcadius, & Tiberius Constantinus Imperatores. Six. v. const. 73. §. 13. pag. 263. & §. 2. & 3. pag 462. & 463. tom 2.

Crucis signum Tiberius Constantinus ita coluit, vt aliquando cum humi eam in lapide sculptam vidisset, statim tolli, & decentiori loco collocari iusserit. Six v. ibid. §. 9. p. 462.

Crucem illam ipsam in qua vitæ Auctor pependerat, & mortem moriendo superauerat, 14 anno postquam in potestatem venerat Persarum, Heraclius Imperator suis humeris, abiecto Imperatorio amictu in Montem Caluariæ reportauit. Six. v. ibid. §. 12.

Cruces aureas, & claues paruulas, quæ claues B Petri dicebantur, S. Gregorius Papa ad Catholicos Principes mittere consueuit. Sixt. v. ibid. §. 13.

Cubicularij

Cubiculariorum Gregorij XV. nomina eorumq. alia officia enumerantur in principio eius const. 4 p 280 to 3.

Cubicularij prædicti sunt Notarij Sedis Apostolicæ, & Comites, Aequites, nobiles Romani, & aliarum Ciuitatum quas elegerit quisque etiam quod numquam habitauerit, & respectiue habitum non deferat Greg xv. dicta const. 4 §. 1 2 & 3. p 280. to. 3.

Cubicularij prædicti possunt se inscribere Notarij Sedis Apostolicæ Comites, milites, & nobiles etiam, inscrib: ibid §. 4.

Cubicularij prædicti possunt gestare insignia Pontificis integris, vel mixtis cum proprijs. ibid §. 4.

Cubiculariorum prædictorum bona omnia sunt exempta ab omnibus decimis, vectigalibus, & alijs quibuscumque oneribus pro quauis grauissima causa impositis excepta subuentione contra infideles vbicumque illa existant etiam emenda, & vendenda. ibid §. 5.

Cubiculariorum prædictorum dispensatio ad duo dissimilia, vel simplicia similia sub singulis tribus testibus. ibid §. 6.

Cubicularij non teneantur residere nisi in Ecclesijs cum vera animarum parochianorum, & percipiunt integros fructus, exceptis distributionibus quotidianis Greg xv. ibid. §. 7.

Cubicularij possunt ordinari ad omnes ordines etiam Presbyteratus in tribus diebus festiuis aquocumque Antistite sine licentia Ordinarij. Gregos. xv. ibid. §. 8.

Cubicularij etiam Presbyteri intra 30. annos suæ ætatis possunt vbilibet audire leges, doctorari, docere, aduocare, & prouocare in causis Ecclesiasticis similiter. ibid. §. 9.

Cubicularij absoluuntur a proprio Confessario electo ab omnibus censuris a iuris vel ab homine ex quacumqua causa latis vel incursis etiam casibus reseruatis excepta manuum violentarum iniectione in Episcopos vel Superiores, & recitatione officiorum Greg. xv ibidem §. 10.

Cubicularij absoluuntur a proprio confessario in casibus reseruatis in Bulla Cœnæ Domini semel in vita, & in mortis articulo in alijs vero quomodocumque reseruatis Sedi Apostolicæ semel in anno ibidem

Cubiculariorum prædictorum Confessarij prædicti possunt illis commutare vota quæcumque exceptis visitationis liminum, transmarinorum, & Apostolorum, castitatis, & Religionis. ibidem §. 11.

Cubicularij prædicti possunt transferre quamcumqua pensionem vsque ad summam 300. duc. auri de Camera. ibidem §. 12.

Cubicularij prædicti habent facultatem disponendi eorum arbitrio de omnibus bonis quomodocumqua quæsitis etiam in articulo mortis, & per dispositionem inualidam de iure vsque ad summam 6000. ducat de Cam. & de exigendis vsque ad 40. duc. similes, etiam quod nondum terminus solutionis aduenerit pro rata tamen debita, exceptis bonis Ecclesiæ diuino vsui destinatis Greg. xv. ibid. §. 13

Cubiculariorum bona decedentium sine testamento, vel minus valida dispositione non ad Cameram seu successores beneficiorum sed ad eorum hæredes sanguinis integra deueniunt, & illis deficientibus ad familiares quos nominauerit in aliqua scriptura, etiam minus valida. Greg xv ibidem const. 4. §. 14

Cubiculariorum prædictorum dispositiones etiam minus validæ valent ex speciali eorum priuilegio ibid.

Cubiculariorum exemptiones, & immunitas solitæ Cardinalium Camerallum Prælatorum Officialium Segretariorum familiarium, & continuorum Commensalium sunt exceptæ a reuocatione Vrb viii const 28 §. 20. p. 48 t. 1.

Cubiculariorum Collectorum Subcollectorum, Curialium rursus beneficia sunt asseruata Vrb. viii. const. 6. reg cancel 5. 6. & 7 p. 16. t 4

Cultus eorum qui per consensum Ecclesiæ immemorabiliter, aut Sanctorum scripta, & tolerantiam colantur non censetur prohibitus per Vrb. viii. const. 37 §. 4 p. 55. t. 4.

Cultelli

Cultellorum breuioris mensuræ trium palmorum delationem in Statu Ecclesiastico prohibuit. Pius v. const. 145. p 268 t. 2.

Cultellorum breuiatoris mensuræ trium palmorum delatores, quas pœnas incurrant. Pius v. ibid. §. 2.

Curia Auditoris Cameræ
Vide in V. Auditor Cameræ

Curia Capitolina

Curia Capitolina eiusq Officiales, reformationem vide in Pauli v. const. 71. §. 7. p. 196. t. 3. Vide etiam in V. Senator, & V. Conseruatores.

Curia Ecclesiastica

Curiæ Ecclesiasticæ in casibus mixti fori præuentio attendanda. Pius v. const. 9. §. 2. pag. 140. t. 2.

Curiæ Ecclesiasticæ carceribus detinentur, qui confugerunt ad Ecclesiam, & inde extrahuntur, prout in const. 7. Greg. xiv §. 2. & seq p. 230 & 231. t. 2. Vide alia in V. Iudex Ecclesiasticus, & in V. Personæ Ecclesiasticæ.

Curia Gubernatoris Vrbis
Vide in V. Gubernator Vrbis

Curia Ripæ, & Ripettæ de Vrbe

Curiam Ripæ, & Ripettæ Vrbis reformauit Paul. v. in const. 71. §. 9. p. 197. t. 3. Vide etiam in V. Iudex Curiæ de Sabellis.

Curia de Sabellis Vrbis

Curiam de Sabellis reformauit Paul. v. in const. 71. p. 197. t 3 Greg xiii. const 26 p 291. tom 2.

Curiæ de Sabellis officia non venduntur. Greg. xiii ibid.

Curia de Sabellis duos tantum Notarios habere potest Pius iv. const. 58. §. 21. p. 61. t. 2. Vide cetera in V. Iudex Curiæ de Sabellis.

Curia Secularis

Curia secularis non potest extrahere delinquentes ab Ecclesia, absque expressa Episcopi, vel eius Officialis licentia vt in Greg. xiv. const 7. p. 531 t. 2.

Curia secularis in cognitione criminis hæresis, non se intromittit. Greg xiv. ibid §. 6 pag. 532.

Curiæ seculari quando absque irregularitatis nota personæ Ecclesiasticæ, reos ad Ecclesiam confugientes consignent. Greg. xiv. ibid §. 3. p. 532.

Curiæ seculari, quibus casibus delinquentes ad Ecclesiam confugientes, sint tradendi. Greg xiv. ibid §. 2. 3.

Curiæ seculari, quando delinquentes ab Ecclesia extracti sint consignandi. Greg xiv. ibid.

Curiæ seculari per quam delinquentes ab Ecclesia extracti sint consignandi. Greg xiv. ibid.

Curiæ secularis materiam vide etiam in V. Executores.

Curiæ seculari, quando hæretici sint tradendi, Vide in V. Hæretici, & in V. Inquisitores.

Curiæ seculari, quando Clerici sodomitæ sint consignandi. Vide in V. Clerici, & in V. Sodomitæ.

Curijs secularibus recurrentes, & ab illis etiam instantiæ fisci procuratore appellationes admitti, & monitoria similia Iudicum Apostolicorum capi retinere, aut impediri facientes sunt excommunicati. Vrb viii. const. 62. §. 13. pag 76. t 4.

Curiam ad Romanam recurrentes pro negotijs vel causis, prosequentes, procuratores, negotiantes, aduocatos, agentes, auditores, Iudices, qui percutiunt, seu spoliant, vel talia delicta procurant sunt excommunicati ibid. §. 12.

Curiam Romanam petentes pro negotijs, seu gratijs, qui impediunt vel ne impetrent, seu impetratis vtantur sunt excommunicati ibid. §. 13.

Curiæ seculari tradendi sunt Ecclesiastici colorantes monetas, seu tondentes, aut alias adulterantes, Vide V. Monetæ.

Curia Turris Nonæ

Curiam Turris Nonæ Vrbis reformauit Paul. v. in const 71. p. 197. t. 3.
Vide etiam in V. Iudex Turris Nonæ.

Curiales

Curialium in Vrbe decedentium, non tamen extra residentiam priuilegijs, eisdem dispositiones de eorum bonis, & successiones in eis Sixt. iv. const. 8. pag. 509. tom. 1. Iul iij const 5 p. 570 t 1 Pius iv. const 19. p. 18. t. 2.

Curialium priuilegia prædicta ampliauit Paul. v. const. 18 p. 148 t. 3.

Curiales, extra Romanam Curiam conuenire, vt non possunt. Eug. iv. const. 4 p. 257. t. 1.

Curiales in Vrbe remanentes, in discessu Papæ, sunt verè Curiales, & eorum gaudent priuilegijs. Clem. viii const. 54. p. 52 t. 3.

Curiales Papam in eius ab Vrbe discessu sequentes, sunt verè Curiales, & eorum gratijs perfruuntur.

Cursores Papæ

Cursores debent diem futuræ Cameræ Apostolicæ pridie intimare. Pius iv. const. 87. §. 13. t. 2.

Cursorum Papæ, & Mandatariorum aliarum Curiarum potestas quæ, Et in quibus causis citare illi, & isti ac intimare valeant. Iul. iij. const. 14. p. 108. t. 1. Cle vij. const 34 p. 579. t. 1.

Cursoribus Papæ, multa præcepit Paul v. in const 71 §. 21. p. 206. tom. 3. Vide etiam in V. Mandatarij.

Custodes Carcerum

Custodibus carcerum Vrbis taxas, ordinationesq præfixit. Paul. v. in const. 72. §. 23 p. 207. tom. 3. Vide etiam in V. Carceres.

Custodes Hospitalis S. Ioannis Lateranensis de Vrbe
Vide in V. Collegium Capranicen.

Custos Cancellariæ

Custodis Cancellariæ officio, munere, ac qualitatibus. Mart. v. cõst. 3. p 239. t. 1

Cyclus Epactarum.

Cyclum Epactarum, loco aurei numeri substituit Gregor. xiij. in const. 74 §. in pag. 343 tom. 2.

D

Damnatio

DAmnatio omnium Hæreticorum, qui varijs modis aliquid perperam contra vnionem hypostaticam Verbi Dei senserunt. Eug. iv. const. 23. §. 13. pag. 273. tom. 1.

Dam-

Damnatio errorum Ioannis Vuiclef de Anglia, Ioannis Husz de Bohemia, & Hieronymi de Praga, & aliorum haereticorum de sacramentis Ecclesiae male sentientium. Mart. v const. 1. p. 235 t. 1

Damnatio pragmaticae sanctionis in Gallia. Leo x. in const. 20. p. 424 t. 1

Damnatio lectionis, & retentionis librorum prohibitorum, vide in V. Libri

Damnatio. Vide etiam in V. Concubinarium, & in Verbo Excommunicatio.

Damnati

Damnati via iustitiae ad mortem, in Vrbe, pie consolatur, & sepelit Confraternitas Misericordiae Pius v const. 91 §. 1. p. 220 t. 2.

Damnatis ad mortem in Vrbe, Missam ante ortum celebrari permisit. Pius v. ibid. §. 11.

Damnati, eidem Confraternitati eorum bona, vt relinquere possunt. Pius. v. ibid. §. 5.

Damnum

Damnum passi a furibus, contra Dominos, & Communitates Territorij vbi damnificati sunt agere possunt. Leo x const. 28 p. 440. t. 1.

Dans

Dans aliquid vel promittens, aut recipiens, pro gratia vel iustitia obtinenda apud Sedem Apostolicam, vt puniatur Vrb. viij const. 1. p. 155. t. 1. Greg. xiij. const. 24 p. 295. t. 2. Clem. viij. const. 10. §. 22 p. 8. t. 3.

Dapiferi

Dapiferorum Conclauis priuilegia quod sint familiares, & continui commensales Papae, nobiles, & eiusque Ciuitatis quique elegerint, & a tribus Cardinalibus antiquioribus cuiusque Ordinis petierint ciues, & si ab eisdem digni iudicati fuerint etiam Notarij Apostolici comites, & equites creantur Vrb. viii const. 9. § 2. p. 22. t. 4.

Dapiferi praedicti sunt vere, & nominantur nobiles, ciues, notarij, comites, & equites, etiam quod habitum & rochettum non deferant, & respectiue in Ciuitatibus non habitauerint ibid. § 3

Dapiferi praedicti sunt exempti ab omnibus decimis ecclesiasticis ibid. §. 4.

Dapiferis praedictis remissi sunt fructus Ecclesiast. indebite percepti. ibid §. 5.

Dapiferorum dispensatio super omni inhabilitate etiam quod celebrauerint ecclesiis ligati vt promoueantur ad omnes ordines, dummodo non in contemptum clauium ibid. § 6. ead.

Dapiferi praedicti sunt legitimati. ibid §. 7.

Dapiferi praedicti sunt habilitati ad successionem exceptis bonis feudalibus, emphiteoticis, ecclesiasticis, vel ab Ecclesia, prouenientibus, & sine praeiudicio venientium ab intestato vel alia legitima dispositione. Vrb. viii. dicta const. 9 §. 8.

Dapiferi praedicti sunt dispensati ad dignitates, honores, officia, ordines, & beneficia, exceptis maioribus post pontificalem ac principalioribus in collegiatis, seu cumulatiue negatis a Conc. Trid. ibid § 9.

Dapiferis praedictis literae expediuntur gratis vbique. ibid. §. 10.

Dapiferis praedictis concessa facultas transferendi pensiones qualcumque etiam mortis articulo eum possessione corrigendi etiam sine consensu debentium in quacumque vsque ad duc. 100. cumulatiue ibid §. 11.

Dapiferi praedicti vsque summam duc. 200 pensionis non tenentur gestare habitum, & rochettum Notariorum Apostolicorum ibid. §. 13.

Dapiferorum bona sunt exempta a spolijs. ibid §. 14.

Dapiferorum praedictorum dispositiones bonorum confirmantur per Papam ibidem § 15.

Dapiferorum praedictorum priuilegia exempta ab insinuatione ibid. §. 16.

Data

Data in impetrationibus, vt valeat debet tantum tempus affluxisse, vt ad notitiam Pont. vacatio potuerit peruenire. Vrb viii cōst. 6, reg. canc. 30. p. 58 t. 4

Datis concurrentibus, praefertur motus proprius. ibid. reg 17 p. 17.

Data prima non expediuntur literae reformatoriae cum praeiudicio alterius, nisi adsit signatura per har. sub prima data. ibid. reg. 44 p. 19.

Datae primae sub praetextu literae expeditae non valent, etiam vigore consensus secundi vel alterius resignantis, seu cedentis. ibid reg. 45 p. 19.

Datam petitionis nisi praecedit ingressus religionis, non sunt concedendae literae super vacaturis per huiusmodi ingressum ibid. reg. 46.

Datarius

Datarij Officium, & potestas Sede vacante expirat. Pius. iv. const. 63. §. 11. p. 69 tom. 2.

Datarius Sede vacante, datas ante mortem Pontificis adnotatas extendere non potest Pius iv ibid.

Datarius Sede vacante supplicationes gratiarum, & iustitiae, etiamsi datatae fuerint, Collegium Cardinalium [illegible] sub sigillo clausas, praesentare tenetur. Pius iv. ibid.

Debitor

Debitores occasione Merolū Ripalium Vrbis Romae contractorum ad quinquennalem dilationem, seu ad bonorum cessionem non admittuntur. Innocen. viij. constit. 15 p. 341. t. 1.

Debitores impetrantes beneficium discussionis cessionis bonorum, aut dilationes quinquennales, sine cap. Peruenit, & cap. Odoardus, causarum intra tres menses terminare tenentur. Clem viij. const. 16 p. 489. t. 1.

Debitores in Vrbe petentes admitti ad beneficium cap. Peruenit. & cap. Odoardus, vt teneantur sumere, & gestare birretum viride. Pius iv. const. 39. pag. 40. tom 2.

Debitoribus ex causa panis, dilationes, moratoriae, cessiones bonorum, & alia iuris beneficia denegari debent. Iul. iij. const 18. §. 7. 582. t. 1.

Debitores Archiconfraternitatis sanctiss. Crucifixi de Vrbe soluere coguntur data cautione, non obstante, pendentia litis discussionis. Pius iv. const. 30. §. 6 p. 33. tom 2.

Debitores quo pacto stricte obligant in forma Camerae. Pius v. const. 113 § 1. 2. 3 & seq. p. 239. t. 2.

Debitores lite vertente in Vrbe coguntur pecunias deponere apud Montem Pietatis, non solum ad partis instantiam, sed ex officio Iudicis. Greg. xiij. const. 94 p. 361. t. 2.

Debitores praedicti ad euitandam moram, & poenam si non habent copiam creditoris, deponere debēt pecunias in d. Monte. Greg. xiij. ibid. §. 6. p. 391

Debitores Communitatum manu regia, ad satisfaciendum compelluntur, quibuscunq. inhibitionibus non obstantibus. Clem 8 const 10 § 24 p. 9. t. 3.

Debitorum Communitatum bona, quae in subhastatione nullus emit, eorum consanguinei, & affines in gradu proximiori emere coguntur. Clem 8 ibid. in seq. § 2. pag 9.

Debitores Communitatum ex quacumque causa, aut qui eorum bona administrauerint, ante quam plene soluerint, rationesue reddiderint, ad earumdem officia admitti non possunt. Clem viii ibid § 26. p. 8

Debitoribus carceratis pauperibus, & infirmis, creditores alimenta suis sumptibus, & medicamenta ministrare in carceribus Vrbis tenentur. Paul. v. const 71. §. 24. nu, 7. p 288 t. 3.

Debitores carcerati, quando etiam creditoribus inuitis, a Visitatoribus Carcerum relaxari possint. Paul v. ibid num 8.

Debitoribus dilationes concessae a Visitatoribus Carcerum, non suffragantur eorum fideiussoribus. Iul iii. const 13. p. 578 t. 1.

Debitores quibus ex causis relaxandi. Paul. v const. 71. § 24. p. 208. t 3.

Debitum

Debita dumtaxat causa, & respectu beneficiorum contracta, vt soluenda sunt a successoribus in beneficijs defuncti, de fructibus non exactis Iul. iij. constit 7 in seq p. 572 t. 1.

Debita Praelatorum defunctorum, quo ordine persoluenda. Pius v. const 15. p. 147. tom. 1.

Debita confitentibus, quae dilatio ab A C sit concedenda. Pius v const 113. §. 8. p. 139. tom. 2.

Decanatus, & Decanus

Decanatus Auditorum Rotae Romanae, cum omnimoda praecedentia, vt spectat ad Auditorem in Vrbe tempore vacationis praesentem, aut ex causa publica absentem. Pius iv const. 61. p. 67. t. 2.

Decanatus Cardinalium, si vacet antiquiori Episcopo Cardinali praesenti in Curia, aut ex causa publica absenti, vt defertur Paul. iv. const 5. p. 590. t. 1.

Decanus Cardinalium in sessionibus, & in actibus publicis, quam habet praecedentiam. Paul. iv. const. 5 § 4 p. 591. t. 1.

Decanus Clericorum Reuer. Camerae Apostolicae distribuit causas non concernentes officia vel Gubernia Clericorum per turnum. Pius iv. const. 87. § 15 pag. 93 t 2.

Decanus Camerae remittit ad Papam, causas sapientes gratiam. Pius iv. ibid. §. 29. pag. 34.

Decanus Camerae non potest dare expeditiones gratiam vel iustitiam concernentes, nisi sub nomine, & sigillo Camerarij. Greg xiii. const 96. §. 1. pág. 362. tom 2

Decanus Camerae dat expeditiones cum clausula Visa, &c. exceptis causis gubernatorum eis datorum, prout in Greg xiii const ead ibid § 3.

Decani Camerae, Thesaurarij, & Cardinalium optantium aut discedentium ab Vrbe vltra 40 milliaria, quomodo, & cui debeant consignare claues aerarij Arcis S. Angeli Vrb. viii const 53 p 72 t. 4.

Decies centena millia aureorum

Decies centena millia aureorum in primo Anno sui Pontificatus collectorum in Arce S. Angeli deposuit Six v const. 31 p 402. tom 2 & alia decies centena millia vt in eius const 69 p. 454 Item alia decies centena millia vt in const. 80. p. 476. t. 2.

Decoctor

Decoctores dolosos, & fraudulentos latronibus pares fiunt, in crimine, & in poena. Pius v const. 112 § 3. p 238. t. 2.

Decoctores praedicti, qua poena puniendi Pius v ibid.

Decoctores se fingentes, suaq bona occultantes, quibus poenis afficiantur. Pius v. ibidem.

Decretum

Decreta in contractibus, qui Iudices Vrbis interponant. Paul. v. const. 71. §. 13. p. 200. num 8. t. 3.

Decretum Camerae reuocatorium facultatum testandi, etiam circa fructus inexactos nō censetur reuocatum per multa, ac etiam per constitutione Pontificum Vrb viii const 80 § 4 & 5 p 93 t 4.

Decretum Camerae praedictae habent locum etiam in fructibus beneficiorum inexactis, nec illae, & regulis constitutionibus huiusmodi censetur derogatum etiam quod illarum praeseruatiua fuerit apposita ibid. § 6.

Decretum praedicto non censetur derogatum per quaecumque clausulas idem importantes, nisi fuerint expresse & dispositiue ibid §. 8

Decretum praedictam regulae, & constitutiones eiusmodi semper censentur praeteritas in eorum indultis de fauore Card ibid. § 7

Decreta constitutiones, & ordinationes, Ordinum, superiores illorum tenentur seruare, & seruari facere illasq. saltem bis in anno in quolibet loco legi in publica mensa. Vrb 8 const 26. § 1 p. 41 t 4

Decreta, & reseruationes dispositionum in concessione officiorum vacantium particularibus non cadunt sub reuocatione facultatum disponendi de illis nisi factum collegiis, & limitibus Vrb viii const 20 § 1 pag 36

Decreta, & constitutiones de non erigendis nouis locis regularibus, nisi certo modo, & cum licentia sunt seruanda etiam quod sint cepta in illis finiendis & omnes facultates sunt alias reuocatae Vrb viii const 25. p. 40. t. 4.

Defuncti

Defuncti, qui volunt sepeliri cum habitu fratrum Praedicatorum, vel Minorum in eorum Ecclesijs, vt sunt sepeliendi Six iv. const. 19 § 9 p 323. t 1.

Defuncti sepeliendi in Parochialibus Ecclesijs Indiarum, quid Rectoribus soluant. Paul. v. const. 32 p 219. & const 47. p 160 t. 3.

Defunctorum animabus in Purgatorio existen. vt orationum suffragio prosint. Eug. iv. const 17 § 5 p 267 t. 1. Vide etiam in V. Anima.

Defunctorum cum fama sanctitatis, aut martyrij, miracula, vel eorum gesta imprimi non possunt absque examine Ordinarij, qui responsum a Sede Apostolica expectat, & libri impressi absque dicta recognitione, censentur

vti

vel non approbari. Vrban. viii. const. 37. §. 5. pag 55. tom 4.
Defunctorum prædictorum sepulchris, lumina, seu vota appendi non debēt. ibid. §§. 3. & 4.

Delictum

Delictum anfessis in iudicio criminali, vt beneficium appellationis denegatur. Pius v. const 24. p. 152. to. 2.
Delictorum grauiorum, occultorum, vel in forum exterius deductorum, qualem & quomodo absolutionem Maior Pœnitentiarius impendere possit. Pius iv. const. 53. p. 53. to. 2.

Delinquens

Delinquentes in Camera Apostolica, sunt Papæ denunciandi. Pius iv. const. 87. §. 30. & 31. p 95. to. 2.
Delinquentes extracti de loco sacro, costodiuntur in carceribus Curiæ Ecclesiasticæ, quousque appareat, an delictum commiserint. Greg. xiv. const. 7 §. 5. p 532. to. 2.
Delinquentes notorii non receptandi, sed capiendi, atq. puniendi sunt. Six. v. const. 6. §. 3 & seqq. p. 374. to. 2.

Dementes

Vide V. Hospitale Pietatis Pauperum Dementium.

Dæmon

Dæmonis multæ sunt in genus humanum insidiæ. Alexan. iv. const. 8. §. 2. & seqq. p. 113. to. 1.
Dæmonis artes, & studium, in Religiosos. Clemen iv. const. 3 §. 1. & seqq. pag. 128. to. 1.

Denunciator

Denunciatores secreti blasphemorum, quid seruare debeant. Iul. iii. const. 23. pag. 584. tom. 1.
Denunciatores quot in crimine blasphemiæ sufficiant. Iul. iii. ibid. Vt vide etiam in V. Accusator.

Depositarius

Depositarius R. Cameræ Apostolicæ, quid seruare debeat in reddendis rationibus. Clem viii. const 5. §. 6. p. 3. to 3.
Depositario R. Cameræ Apostolicæ, pœnas seu compositiones non soluentes, sed alteri personæ, quam pœnam incurrant. Clem. viii. ibid. §. 9.
Depositarii Communitatum Status Ecclesiastici, non admittuntur ad Officium ante præstitam cautionem. Clem. 8. const. 10. p. 6. to. 3. Vide etiam in V. Mons Pietatis.

Depositio

Depositio Episcoporum solius est Romani Pontificis. Leo ix. const. 2 pag. 47. tom. 1.
Depositio, & priuatio Odetti Castellionis Cardinalis in hæresim Hugonottorum prolapsi Pius iv. const. 66 p. 71 to. 2.
Depositio, & excommunicatio Henrici IV. Imperatoris. Greg. vij. constit. 1. pag 49. tom. 1.
Depositio Federici II. Imperatoris. Innoc iv. const 3. p 94. to. 1.
Depositio excommunicatioq. Elisabeth asseritæ Angliæ Reginæ Pius v. constit. 101. p 229. to. 2.

Depositum

Deposita pecuniarum actualia supra summam scutorum quinque, occasione litium in Vrbe, apud Montem Pietatis fieri iussit. Greg xiii. const 94 p. 261 to. 2. Clem. vij const 88 p 98 to. 3.
Deposita si facienda sunt vigore bullarum summorum Pontificum, penes ædem sacram, aut personam idoneam, fieri debent apud Montem Pietatis. Clem viij. const 88. §. 3 p. 98. to. 3.
Deposita pecuniarum in d. Monte, an sequestrari possint. Clem. viii. ibid. §. 7.
Depositorum prædictorum consignatio facienda est, absq. eo quod, aliquid impendatur Officialibus Montis. Greg xiii. ibid.
Deposita seu capsas mortuorum super terram in Ecclesiis existentia, amoueri iussit. Pius v. const. 5. §. 6 p 134. to 2.

Deprædatores

Deprædantes Romipetas, aut peregrinos accedentes, morantes, aut recedētes ab Vrbe, eorumq. fautores sunt excommunicati. Vrban. viii. const 62. §§. 9. & 10. p. 76. to 4.

Deuolutio

Deuolutione non expressa vel lapsu temporis ad præsentandum super beneficio iurispatronatus laicorum non expediuntur literę sine consensu patronorum. Vrb. viii. const. 6. reg. canc. 41. p. 18. to. 4.

Diabolus

Diabolo qui pactum fecerit lędens sortilegiis Ita fide apostatando sequuta morte traditur puniendus Curię seculari, si infirmitas diuturna, impotentia generandi, siue animalibus, frugibus, aut fructibus damnum dedent perpetuo carceri seu muris clauditur. Greg. xv const 46 § 2. p. 327. to. 3.

Diaconatus

Diaconatu non ordinatus Cardinalis excluditur à suffragio ferēdo, nisi sit priuilegio munitus. Greg. xv const. 19 cerem p. 298. to. 3.

S. Didacus

S. Didacus in Hispania natus est Six v. const 82. § 1. p 478. to. 2.
S. Didacus ieiuniis corpus castigabat, & orationi incumbebat. Six. v. ibidem § 7 pag 479.
S. Didacus Religionis fratrum Minorum S. Francisci habitum suscepit. Six. v. ibid. §. 1. p. 478.
S. Didacus infideles multos ad fidem conuertit, miraculisq. claruit. Six. v. ibid. § 13 & 14. p 179
S. Didacum canonizauit. Six. v. ibid.
S. Didaci festum die 12. Nouemb. celebrari iussit. Six. v. ibid. §. 15. p. 179

Dies Festi. Vide in V. Festa.

Dignitas

Dignitates, & Officia iurisdictionis administrationem habentia, ambiens, & pretio procurans, vt punitur. Pius v const. 140 p 262. to. 2.
Dignitate. Ecclesiasticæ, quando & quibus in Gallia concedendæ. Leo x. const 20. in seq. §. 6. & seqq. p. 426. to. 1.
Dignitates Ecclesiasticæ, vt concedendæ in Germania. Nicol. v. constitut. 1. pag. 281. tom. 1.
Dignitas Cardinalatus, quanto ceteris præcellat. Eug. iv. const. 15. §. 3. & seqq. p 265. to. 1.
Dignitas Cardinalatus, est maior, & dignior Episcopali. Eug. iv. ibid. §. 1. 2. & seq. p. 265.
Dignitas Prothonotariatus Apostolici, & Episcopalis, quæ sit. Pius ii. const. 4. pag 289. tom. 1.
Dignitatis personarum, officii curati aut per electionem qualitates beneficiorum non expressę affirmatiuè, vel conditionaliter, exprimi debent semper negatiuè, alias gratia est nulla. Vrb. viii. const. 6. reg. canc. 57. p. 19. t. 4.
Dignitatibus, & officiis habilitatio Conclauistarum, vide V. Conclauistæ.
Dignitatibus subrepritiis præferendi sunt alumni Collegii, vide V. Collegium.
Dignitatum, honorum, &c. dispensatio pro Dapiferis Conclauis, vide V. Dapiferi.
Dignitates maiores post Pontificales, etiam quorumcumque Ordinum (exceptis Militiarum (reseruat. Vrb. viii. const 6. reg. canc. 4. p 15. to 4.
Dignitates, Canonicatus, præbendæ, personatus, & officia in Ecclesiis SS Ioannis Lateranensis S. Petri, & S. M. Maioris de Vrbe, & quæcumque spectantia, ad quamcumque dispositionem Cardinalium absentium sunt reseruatæ. ibid. reg. canc. 8 p. 8. to 4

Dilatio

Dilatio quinquennalis, non conceditur à Iudicibus Papæ debitoribus occasione mercium Riparum Innoc. viii. const. 15. p. 341. to 1.
Dilatio concessa à Visitatoribus Carcerum Vrbis principali, non suffragatur eius fideiussori. Iul. iii const. 13 p. 578. to. 1.
Dilatio, quæ concedenda sit debitum confitentibus. Pius v. const. 113. §. 8. pag. 239 tom. 2.
Dilationes debitoribus carceratis in Vrbe, vt dentur à Visitatoribus Carcerū. Pius v. const. 68. §. 1. p 199. to. 2. & Paul. v. const 71 § 24. p. 208 to. 3.
Dilationes, moratoriæ, cessio bonorum, & cetera iuris beneficia, debitoribus ex causa panis, non conceduntur. Iul. iii. in const. 18 §. 2. p. 581. to 1.
Dilationes petentes, biretum viride, sub pœna fustigationis, vt gestare tenentur. Pius iv. const. 39. §. 2. p. 40. to. 2.
Vide etiam in V. Debitores.

Dimissoria

Dimissorias non habentibus, extra tempora, ante ætatem, aut alias malè promotis prouidit Pius ij. cuius Constitutio seruanda est. Vrb viij. constit. 6. reg. canc. 24. pag. 17. to 4.
Dimissorias quas debeant habere Alumni Collegiorum, vide V. Collegium per singula.
Dimissoriæ Ordinarii non sunt necessariæ Cubiculariis Pontificis, ordinandis. vide V. Cubicularii.

Dimittere, & Dimissio

Dimittere qui tenetur beneficium seu ius quod habet ad illud, nō tenetur exprimere eius valorem verum in impetratione gratiæ alterius. vide V. Valor.
Dimissiones quæcumque factæ per prouidendum inter vacationem, & promotionem sunt nullę Vrb. viii. const. 6. reg canc. 26 p. 17. to 4
Dimissa in fraudem reseruatorum sibi incompatibilium sunt reseruata. ibid. reg. 3. p. 15. to 4.

Diœcesis, & Diœcesani

Diœcesi, vel in Ciuitate vbi sunt deputati, & non extranei in agendo sunt Iudices Conseruatores. Greg. xv. const. 9 § 9. p. 288 to. 3.
Diœcesanis, & aliis concurrentibus ad beneficia, qui sint præferendi Vrban. viii. const. 6 reg. canc. 17. p. 17. to 4
Diœcesanorum facultas approbandi Regulares ad Confessiones sacramentales secularium personarum audiendas, vide V. Confessio. & V. Regulares.

Diripiens

Diripientium bona in domibus Cardinalium pœnis. Leo x. const. 16 pag. 420 tom. 1.
Diripientes animalia, & alia bona in Statu Ecclesiastico, illaq. abducētes puniuntur. Greg. xiii const 98. p. 364. to. 2.
Diripientes bona Naufragantium. Vide in V Naufragantes.

Discalceati fratres

Vide in V. Fratres.

Discussio

Discussionum causæ inter creditores, ac hæredes defuncti, seu alterius debitoris intra quod spatium definiri debeant in Vrbe. Pius. v. const. 59. § 11. pag. 64 tom. 2.
Discussionum causis pendentibus, instrumenta liquida executioni mandari debent. Pius v. ibid. §. 13. Vide etiam in V. Debitor.

Dispensatio, & dispensare

Dispensatio cum simoniacis ob simoniam realem, vel cōuentionalem, à Maiori Pœnitentiario non datur. Pius iv. const. 53 §. 13 p 53. to. 2.
Dispensationes super ætate promouendorum, & aliàs similes, non concedit Maior Pœnitentiarius. Pius iv. ibid §. 23.
Dispensationes gratiosas matrimoniales, non concedit Maior Pœnitentiarius, sed committit in partibus Ordinariis Pius iv. ibid. § 17 p. 53
Dispensare super irregularitatibus, impedimentisq. matrimonialibus, ac aliis defectibus, omnibus interdixit. Pius iv. const. 62. p. 67. to. 2.
Dispensationes super diuersis impedimentis consanguinitatis, & affinitatis obtentæ, quando subreptitiæ dicantur Pius v. const 13. p. 145. to. 2.
Dispensationum matrimonialium Procuratores, & alii sub pœna falsi, veritatem exprimere debent. Pius v. const. 21. p. 150. to. 2.
Vide etiam in V. Matrimonium.
Dispensatio Conclauistarum inhabilitatis ad Minores Ordines, &c. vide V. Conclauistæ.
Dispensatio non admittitur contra præcepta regulæ Fratrum Minorum de Obseruantia S. Francisci sed regula seruanda cum declaratione Nicolai III.

&

S

firdebeant. Bonif.viij. const 9. p.160. to.1.

Domorum Iudæis locatarum in Vrbe pensiones, augeri non possunt. Pius iv. const 48. §.6. p.47. to 2.

Domus hæreticorum, vt destruendæ. Clem iv. const.13. lege 25. p.138.t.1.

Domorum dirutarum Romæ, vel non habitatarum Domini quomodo, quibus & qua partitione illas vendere alijs teneantur ob Vrbis decorem. Six. iv. const.20. §.2 p.324. to. 1.

Domorum domini in Vrbe coguntur eas vendere vicinis eas emere volentibus ad ædifican. Leo x const. 19. p.422.to. 1. Greg. xiij. const.22. p.492. tom.2.

Domus Piæ in Vrbe

Domus Piæ Monasterium ad pie alendas mulieres peccatrices pœnitentes institutum fuit a Pio iv. vt habetur in const.52. Greg.xiij p 318 to.2.

Domus prædictæ duos Cardinales Protectores, Congregationem, & Iudicem constituit, ad cognitionem eius causarum. Greg.xiij. ibid. §.2.

Domus Piæ priuilegia. Greg.xiij. ibid.

Donatio

Donatio, & Munerum largitio Regularibus interdicta à Clem.viij.const.28. § 1. pag 30. to.3.

Donatio, & munerum largitio Gubernatoribus Status Ecclesiastici ne fiat. Paul.ij const.3 §.1. p.298 to.1.

Donatio omnis generis, Communitatibus Status Ecclesiastici interdicta à Clem viij. const. 10. §.14. p 8. to. 3.

Vide etiam in V. Munera.

Dos

Dotium mulierum in Vrbe moderatio, facta à Pio v. in const.39. p.170.t.2. Six.v.const.52 p.170. to.2.

Dotes supra summam a dictis Pontificibus taxatam, qui dare, aut recipere volunt, derogationem a Papa obtinent, pro qua tamen compositionem aliquam solui noluit. Innoc ix. const 2. §.3. p.547. to.2.

Ducatus Ferrariæ

Vide in V. Ferrariæ.

Duellum

Duellum permittentibus, ac spectantibus in Statu Ecclesiastico, quæ pœnæ immineant. Leo x const. 31. p.441. to.1.

Duella vbique prohibuit, sub multis pœnis Pius iv. const. 21. p 24. to.2

Duellorum prohibitio firmata in Concilio Tridentino, extenditur ad duella priuata. Greg.xiij.const.78 p 347. to 2.

Duellorum chartas subscribentes, aut publicantes, aut de illis se intromittentes excommunicantur, & alias pœnas incurrunt. Clem.viij.ibid. const. 11. §.6. pag 10. tom.3.

Duellorum Patrini, efficiuntur infames, bonis omnibus spoliantur, ac veluti homicidæ puniuntur Clem viij. ibid. § 7 p 11

Duellantibus campum præstantes, Domini Terrarum dominium prope quod fit amittunt. Clem viij. ibid § 8

Duellum committentibus pœnæ inflictæ, locum habent vbique gentium, etiam inter militantes in Castris, & in dominijs occupatis ab hostibus fidei. Clem.viij.ibid. §.4.

Duelli pœnam incurrunt. qui in bello iusto, aduersarios ob priuata odia ad singulare certamen prouocant Clem viij ibid §.5.

Duelli pœnam incurrunt paciscentes de dirimendo certamine cum primum alteruter vulneratus, aut certus ictuum numerus vtrinq. illatus fuerit. Clem. viij.ibid.§ 5.

Duella Magistratus, Presides, Locatenentes, & Duces, qui permittunt, vel pro ipsorum facultate non impediunt, aut iam facta non puniunt dictas pœnas incurrunt Clem viij ibid § 8

Duellorum varios casus ponit Clem viij. ibid § 3 4.5.

Duellum etiam simplex Communitates, ac Terræ permittentes, præter alias pœnas, interdicto Ecclesiastico supponuntur Clem.viij.§.7.p.11.

Dux

Dux, & Ducissa Britanniæ, impetrarunt à Six. iv. confirmationem Rosarij B Mariæ Virginis, vt in eius const 18 p 322. to.1.

Dux Etruriæ Vide in V. Cosmus Medices.

Dux Sabaudiæ Militiam S Mauritij, sub regula Cisterciẽsi apud Sedem Apost promouit. Greg.xiij const 6 p 276 to 2

Dux Sabaudiæ Militiæ SS. Mauritij, & Lazari, ab isto Pontifice vnitarũ creatus est M.Magister, & perpetuus Administrator. Greg.xiij. const. 7. p.277. tom 2.

Dux Sabaudiæ duas triremes instructas Militibus SS. Mauritij, & Lazari præstare, & manutenere tenetur. Greg xiij.ibid. §.3.

Dux Sabaudiæ, quam habeat authoritatem in hanc Militiam. Greg.xiij. ibid. § 6 Vide etiam in V. Milites.

Dux Saxoniæ, creatus fuit in Electorem Imperatoris, à Greg. v. natione Saxone. Adr.vi. const 4 § 2. p 462. to.1.

Dux Saxoniæ, Martini Lutheri errores, & hæresim secutus est, eiq. fauit plurimum. Adr.vi. ibid. vnde omnes damnati fuerunt Leo x. const 41.p. 454. tom. 1.

Ducem Saxoniæ, vt hæresim Martini Lutheri relinqueret, eiusq. errores abnegaret, hortatus est Adr.vi. ibid.

E

Ecclesia

ECclesiæ Catholicæ, & Arcæ Noe, pulchra comparatio. Innoc iii. const 5. p.73. & Ioan.xxii. const.3. § 15.p.170. t. 1.

Ecclesiæ vniuersali, B. Petrum, & successores legitimos præfecit Christus. Innoc iii. ibid. p 74 t 1.

Ecclesiæ Catholicæ proprium est iudicare de vero sensu scripturarũ. Pius iv. const.88. p 96 to.2.

Ecclesia prædicta est omnium Mater, & Magistra. Pius. ibid.

Ecclesiarum, & locorum sacrorum immunitate, qui perfruantur, & illam violantium, quæ sint pœnæ Greg xiv const.7 p.531. to. 2.

Ecclesiarum immunitate criminosi non gaudentes, à Prælatis sine periculo incurrendæ irregularitatis, Magistratibus secularibus traduntur. Gregor.xiv. ibid §. 3.

Ecclesiæ vniuersalis Episcopi nomen, soli Romano Pontifici conuenit. Pelag. ij. const. 1. § 5 p.22.to. 1.

Ecclesiarum Vrbis titulos, & Diaconias pro S.R.E. Cardinalibus præfiniuit Six v. in const.55.p.434 to.2.

Ecclesiarum suarum titulos, in subscriptionibus Cardinales ponere debere, iussit. Six.v. ibid.

Ecclesiæ Græcæ cum Latina concordiam, vide in Eug.iv const.17.p.266.t.1.

Ecclesiarum Vrbis aliqua beneficia Romanis tantum conferri iussit. Leo x.in const.1 §.4. p. 395. to. 1.

Ecclesiæ Parochiales, si conferantur non seruata forma Concilij Tridentini, ipso iure vacant, & Sedi Apostolicæ reseruantur. Pius v cõst 33 p 165.t.2

Ecclesiarum Collegiatarum, & Capitulorum Vrbis, & distributiones quotidianæ sunt omnes fructus, redditus, & emolumenta, vt in Pij iv. const. 41. pag 41. to.2

Ecclesiarum Parochialium collationes, etiam à Cardinalibus, ac Sedis Apostolicæ Legatis, ac Nuncijs aliter factæ, quam iuxta Tridentini Concilij formam, sunt nullæ Pius v. const.3. & seqq. p.165 to.2

Ecclesiarum bona alienari prohibuit. Paul.ij. const. 5. p. 299. to.1.

Ecclesiarum in bonis alienandis, quæ obseruare debeant Iudices a Sede Apostolica delegati. Paul.ij. const.2. p.797. to.1.

Ecclesiæ Parochialis in concursu grauatus, ad quem appellet. Pius v.const.33 § 7 pag 166 to.2.

Ecclesiarum Parochialium materiam, vide etiam in V. Parochiales Ecclesiæ.

Ecclesiarum Vrbis Vicariæ, quæ sint, vide in V. Vicariæ.

Ecclesiarum Vrbis consecratio, & visitatio spectat ad Vicarium Papæ. Paul.iij. const. 36. p.552 to.1.

Ecclesiæ Pijs locis perpetuo vnitæ, quindennia R. Cameræ Apostolicæ soluunt. Paul.ij.const.6 p 300.& Paul.iv. const 17.p.600. to.1.

Ecclesiarum Galliæ, & Germaniæ conferendarum, forma, ordine, & alijs, vide in V. Concordata.

Ecclesia Bononiensis

Ecclesia Bononiẽ in Archiepiscopalem erexit. Greg.xiij.const.89.p. 347.t.2.

Ecclesiæ prædictæ fines declarauit. Clem.viii. const.116. p.220.to.3.

Ecclesia S. Cæciliæ de Vrbe

Ecclesia S. Cæciliæ in Monte Iordano Vrbis dependet ab Ecclesia S. Laurentij in Damaso, vti eius matrice. Greg xv. const.11. §.2. p. 289. to.3.

Ecclesiæ prædictæ animarum cura vt suppressa, & ad quas Ecclesias translata sit, lege ibid. § 4. p 290.

Ecclesiæ prædictæ ex bonis erexit duos Canonicatus, & duas præbendas in Ecclesia S Laurentij in Damaso. Greg.xv. ibid.§§.5. & 6.

Ecclesiæ prædictæ onera vbi translata. ibid. §.7.

Ecclesiæ prædictæ profanatæ concessio Presbyteris Congregationis Oratorij cum certis oneribus. ibid. §.8. & seq.

Ecclesia Firmana

Ecclesiam Firmanam in Archiepiscopalem erexit, eiusq. fines declarauit Six.v. in const.95 p 503. to.2.

Ecclesia Lateranen.

Ecclesia Lateranen. de Vrbe, supremum locum tenet, super omnes Ecclesias Vrbis, & Orbis. Greg.xj.const.1. p.216. to. 1. Pius v. const 94 p 223.t 2.

Ecclesia Lateranen gaudet centenaria præscriptione. Honor.iij.const.4.p 80 tom 1.

Ecclesiæ Lateranen. Canonicos præcedere Canonicis, & Clero Ecclesiæ B. Petri de Vrbe, tempore Pij iv. definitũ est. Pius v. const 94 § 3 p.223.t.2.

Ecclesiæ Lateranen. in reparatione plura Rom. Imperatorum numismata inuenta fuerunt, vide in V. Numisma.

Ecclesiæ Lateranensis lites, cognoscit Cardinalis Archipresbyter, & Iudex ab eo deputatus. Paul.v. const.49. p 176. to.3.

Ecclesia Lateranen. est Romanorum Pontificum Patriarchium. Six.v. constit. 19. pag 390. tom.2.

Ecclesiæ Lateranen. Capitulum, dat licentiam in suis locis erigendi loca Pia, sine licentia Ordinariorum. Six. ibid. §.1. Sed Indulgentias communicat, seruata forma à Clem viij. tradita, vt censuit Paul.v. const. 68. p.190. t 3.

Ecclesia Lateranen. ædificata à Constantino Imperatore in suo Palatio Lateranen. & Sedes Pontificia vocatur Greg.xj.const.1. p.216.to.1.

Ecclesiam Lateranen. cum priuilegijs concessit perpetuo Canonicis Regularibus S.Augustini. Paschal.ii const.4 p 53. to. 1.

Ecclesia S. Laurentij in Damaso

Ecclesia S. Laurentij in Damaso vnita fuit in perpetuum Officio Vicecancellarij Clem.vij.const.34. §.1. p.512. to.1.

Ecclesiæ S. Laurentij in Damaso applicati sunt redditus profanatæ Ecclesiæ S. Cæciliæ in Monte Iordano, & ex ipsis erecti duo Canonicatus, & duæ præbendæ sacerdotales a Greg.xv.const 11.§§.5.& 6.p.289 to 3.

Ecclesiæ prædictæ duobus Canonicatibus vt supra erectis, addidit redditus parochialis Ecclesiæ S. Nicolai in Agone. Greg.xv.cõst.38.§.11 p.323.t.3.

Ecclesia Lauretana

Ecclesiam Lauretanam in Episcopalem, & Cathedralem erexit. Six. In const. 24 p 354. to. 2.

Ecclesiæ Lauretanæ relicta, à Notarijs notificantur. Pius v. constitut.56. §.2. pag 189. tom 2.

Ecclesiæ Lauretanæ relicta, non exacta, quando Collegium Fabricæ S. Petri exigit. Pius v. ibid §.4.p.190.

Ecclesia S Mariæ Maioris

Ecclesiæ S.Mariæ Maioris Archipresbyteri iurisdictionem, in eius litibus omnibus, vide in Paul.iii. const.19 p.530. tom.1. & Pius iv. const.15. pag. 18 tom. 2.

Ecclesia

Ecclesia ista est vna de quatuor, quæ visitantur anno Iubilei. Clem. viij. const.58 pag.54.tom.2.

Ecclesia Montis Alti

Ecclesiam Oppidi Montis Alti in Episcopalem erexit. Sixt. v. constitut 48. pag.424 tom.2.

Ecclesia S. Nicolai in Agone Vrbis

Ecclesiam Parochialem S.Nicolai in Agone Vrbis spoliauit parochialibus oneribus ad alias Ecclesias transferendis. Greg. xv. const 38. §§. 4. & 5. pag 322.tom 3.

Ecclesiam prædictam cum omnibus ornamentis concessit Confraternitati Lotharingorum Greg.xv.ibid.§.6.

Ecclesiæ prædictæ Confratres soluunt censum annuum Ecclesiæ S.Laurentij in Damaso, in signum recognitionis. ibid.§.10.

Ecclesiæ prædictæ redditus applicantur duobus Canonicatibus erectis in Ecclesia S Laurentij in Damaso, ex bonis profanatæ Ecclesiæ S. Ceciliæ in Monte Iordano. ibid.§ 11.

Vide etiam V.Ecclesia S Laurentij in Damaso.

Ecclesia S.Pantaleonis de Vrbe

Ecclesia Parochialis S.Pantaleonis de Vrbe est de mensa Capitulari Ecclesiæ S Eustachij Vrbis. Greg xv.const.45 § 2 pag 325 tom 3.

Ecclesiam prædictam, sublata animarum cura, concessit Clericis Pauperibus Matris Dei Scholarum Piarum Greg xv ibid in const.seqq pag 327.

Ecclesiæ prædictę cetera ornamenta Ecclesię S.Eustachij consignari voluit. Greg xv ibid § 14.

Ecclesię prædictæ reliquiæ apud quos, & quomodo seruandæ ibid §.18.

Ecclesiæ prędictæ animarum curam transtulit ad Ecclesiam S.Eustachij.Greg. xv.ibid.§.8.pag.326.

Ecclesiæ prædictæ dominium, & Iuridictio remanet apud Capitulum,& Canonicos S.Eustachij ibid.§ 16.

Ecclesia S.Petri de Vrbe

Ecclesiam S.Petri munificentius reædificandam censuit, Iul.ij.in constit. 23. pag.379 tom 1.

Ecclesię S.Petri Archipresbyteri, quæ sit iurisdictio in Capitulum einsdem ecclesiæ Canonicos & alios, & in eorum litibus. Pauli.iij const.35.p.552. tom 1.& sixt.v const 102.pag.514.tom 2.

Ecclesiæ S.Petri Fabricæ Collegium, vide infra in V.Fabricæ.

Ecclesia Rauennat.

Ecclesiæ Rauennaten in Archiepiscopalem erectæ à Greg.xiij.fines declarauit Clem.viij const.116.§.6 pag 121.tom 3.

Ecclesia Ripana

Ecclesiam Ripanam in Episcopalem erexit Pius v. const. 151.pag.271 tom 2.

Ecclesię prędictę fines, declarauit Pius v.ibid.

Ecclesia Romana

Ecclesia Romana est aliarum omnium caput. Innoc.iv. in approb.leg.Federici Imp.const.1.pag.92.tom.1.

Ecclesia Romana gaudet centenaria præscriptione. Honor. iij.const.5.pag 80. tom. 1.

Ecclesia Romana caput,& norma est reliquarum Ecclesiarum. Eug.iv. const 15.pag.264.tom.1.

Ecclesia Senen

Ecclesiam Senensem in Archiepiscopalem erexit. Pius ij.const 3.pag: 289. t.1.

Ecclesiæ huius, fines declarauit. Pius ij ibid.

Ecclesia S Seuerini

Ecclesiam S.Seuerini in Prouincia Marchiæ, in Episcopalem erexit, eiusque fines declarauit Six.v. const.49 pag.425 tom 2.

Ecclesia Tolentini

Ecclesia Tolentini in Episcopalem erexit Sixt.v.const.51.pag.428 tom.2.

Ecclesiam istam vnit, ecclesiæ Maceraten. Sixt.v.ibid.§.5.pag.429.

Ecclesiastica persona

Vide in V.Personæ Ecclesiasticæ.

S. Edemundus

S.Edemundi Cantuariensis Archiepiscopi, aliqua præclara acta enunciat. Innoc.iv.in const.21.pag 107.tom.1.

S.Edemundum canonizauit Innoc.iv.ibid pag.107.

S.Edemundi festum die 16.Nouembris agi iussit.Innoc.iv. const.21.§ 7 p.107.

Edicta

Edicta ad Annonam pertinentia, Barones status Ecclesiastici proponere vetuit. Clem.viij.const.72.§.4 pag 75.tom.2.

Edicta, & proclamata faciendi. & edita interpretandi facultatem habet Gubernator Vrbis. Leo x.const 8 § 9 pag 410:tom.1.

S. Eduardus

S.Eduardus Angliæ Rex, canonizatus fuit ab Alex.iij.const.1.pag.61. tom 1.

S. Eduardi Canonizationem postularunt Rex, & Prælati Angliæ. Alex. iij. ibidem.

Egidianæ Constitutiones

Vide in V. Constitutiones Aegidianæ.

Eijcere, Eiectio, & Eiectus

Eijciendi sunt Nouitij recepti pręter formam traditam in const.26.Vrb.viij. in seq.Clem.viij.pag.41.tom.4.

Eijci non potest professus, nisi fuerit incorrigibilis secundum Ius commune, sublatis statutis Ordinum, etiam à Pont. confirmatis & nisi professus fuerit probatus in Carceribus per annum in ieiunio, & pænitentia, ibid.§ 6.

Eijci non potest Professus, nisi a Generali de consensu sex Patrum ex grauioribus eligendis in Capitulo Generali.ibid §.6.

Eijci non potest Professus,nisi instructo Processu iuxta eorum stilum, & pręlatis causis.ibid.

Eiectionem Professi, Generalis statim tenetur notificare ordinario ibid §.7.

Eiectionem Professi non esse faciendam,nisi tentatis omnibus remedijs ibid.§.8.

Eiectus non debent dari literæ testimoniales.ibid.§ 9.

Eiectus Professus subest Ordinarij obedientiæ, ibid.§.7.

Eiectus Professus debet incedere cum habitu Clericali, ibid.

Eiectus quando sit recipiendus, & cuius debeant habere literas testimoniales ibid. §.11.

Electio Pontificis

Electionem Pontificis simoniace factam,damnat. Iul.ij. in const. 3. pag. 355. tom 1.

Electionem Pontificis simoniacam, per adorationem, sine inthronizationem validari non posse, decreuit.Iul.ij.ibid § 3.

Electioni simoniacæ Pontificis, etiamsi Cardinales consenserint, tamen illi obedire non debent Iul ij.ibid.§ 4

Electionem Pontificis simoniace Cardinales facientes quas pœnas incurrant. Iul.ij.ibid.§. 5.

Electionis Pontificis simoniacæ,complices quibus pœnis fiant obnoxij.Iul.ij. ibid. §.6.

Electionem futuri Pontificis tractantes alio viuente, pœnas incurrunt contentas in Pauli iv.const.16.§.1.& 2.pag.600.tom.1.

Electionem Pontificis maturè faciendam aliqui Pontifices decreuerunt, quos refert Pius iv.const.63.pag 68 tom.2.

Electionem Romani Pont. iuxta prædecessorum ordinationes, fieri censuit. Clem vij.const.26.pag.497 tom. 1.

Electionem Romani Pontificis,eo obeunte extra curiam,in Vrbe fieri voluit. Clem.vij.ibid §.2.

Electionis Romani Pontificis formam, ac in eo eligendo obseruandas ordinationes pręscripsit Pius iv.const.63 pag.68 tom 2. & aliam arctiorem super hoc edidit sanctionem Greg xv.const 13 pag.291.tom.3.

Electionis Romani Pontificis vsus continens Cæremoniale edidit, & approbauit Greg.xv.const. 19 pag 297.tom.3 & Vrban. viij. const 45. pag. 61. tom. 4.

Electio, & Electus

Electiones factæ absque Sedis Apostolicæ prouisione,vel confirmatione,nullæ sunt. Pius iv const 85.p 91.tom.2.

Electionum prædictarum ad regimina dignitatum Conuentualium formam seruandam ponit. Pius iv.ibid.§.2.

Electionem Prælatorum ad ecclesias, præfiniuit Leo x const 7.p.406.tom 1.

Electionis ad regimina ecclesiarum Cathedralium, & aliarum dignitatum,de quibus Papa consistorialiter prouidet, formam tradidit Greg xiv const 6. pag.529.tom.2.

Electi ad aliquam dignitatem ecclesiasticam Monasteriorum, & Conuentualem, qui se ante confirmationem in illius administratione immiscent, iure quæsito priuantur. Pius iv.const.86 §.1.& 2 pag.91. tom. 2.

Eligendorum ad dignitates prædictas, explicat qualitates.Greg.xiv.ibid.§.9.

Eligendorum prædictorum inquisitio, vt fieri debeat. Greg.xiv.ibid.p.530. & 531.

Electi, & promoti ad aliquam liberalium Artium facultatem, professionem fidei emittere debent. Pius iv.const.88 pag.96 tom.2.

Eleemosynæ

Eleemosynæ quæ debeantur Parochis ecclesiarum Indiarum, pro sepultis in ecclesiis Fratrum Eremitarum S Augustini. Paul.v.const.32 pag.160.t.3.

Eleemosynæ quæ debeantur Parochis ecclesiarum Indiarum, pro sepultis in ecclesiis Fratrum Ordinis S. Francisci de Obseruantia.Paul.v.const.47.§.5. pag.175.tom 3.& eam confirmauit Vrb.viij.const.21 pag.37.tom.4.

Eleemosynæ, quæ pro Carceratis in Vrbe dantur pro soluendis debitis pauperum Carceratorum exponendæ sunt. Pius v const.100.pag 229 tom 2.

Eleemosynæ,quę Monialibus clausuram seruantibus præstandæ sint.Greg.xiij. const 8.pag 278.tom.2.

Eleemosynas quærere possint Fratres de Redemptione. Clem. vij. const. 7. pag.479.non tamen in statu ecclesiastico. Six.v. const. 27. §. 6. pag. 397. tom. 2.

Eleemosynas peti per ecclesias, dum diuina celebrantur officia, prohibuit Pius v.const 5.§ 5 pag.135.tom.2

Eleemosynas ab hæreticis, Clerici non recipiant. Innoc. iv. const. 18. § 3. pag.106.tom.1.

S. Eleutherius

S.Eleutherij excommunicationes nuncupatas concedi, & publicari prohibet, & concessas reuocat, & annullat. Paul iij. const. 27. pag 541.tom.1.

S. Elisabeth.

S.Elisabeth regali genere orta est, ex Andrea Rege Hungarorum. Greg. ix. const 11.pag.88.tom.1.

S.Elisabeth præconia, & laudes aliquot recenset. Greg ibid.§.1.

S.Elisabeth in SS.numero adscripta fuit ab eodem Greg ibid.§.4.

S.Elisabeth festum die 19 Nouembris celebrari iussit. Greg ix.ibid.§. 5.p.89.

Elisabeth Anglię Regina

Elisabeth Angliæ asserta Regina hæretica declarata cum sibique adhærentibus damnata, ac Regni iure priuata à Pio v.in const. 101 pag.229 tom.2.

S.Elisabeth Portugallię Regina

S.Elisabeth Regina Portugalliæ, dum vixit, tertium ordinem S.Francisci expressè fuit professa. Vrban. viij. const 55 pag.72.tom.4.

Eloquentię Cathedra

Vide supra in V.Cathedra eloquentię.

Emphyteutica bona

Emphyteutica bona Ecclesiastica,quomodo donari, cedi, & relinqui possint, Archiconfraternitati Confalonis de Vrbe. Six.v.const 27. §.7. pag. 397. tom. 7.

Emphyteutica bona prædicta Archiconfraternitati Confalonis donata, si ad generationem erant concessa, generatio per spatium annor. 20. duret. Sixto v.ibid.§.8.

Emphyteutica bona, legitimis non extantibus, ad quos deuoluantur Pius v. const.117 §.7.pag.245.tom.2.

Emphyteuticis in bonis prædictis, aut exinde acquisitis, non succedunt illegitimi. Pius v. ibid.

Episco-

Episcopos sæpe comminatur Deus per Prophetas grauibus verbis repascentes semetipsos gregem non pascunt, & quod exortum est occidentes, infirmū non consolidant, ægrotum non amant confratrem, non alligat abiectum, non reducunt perditum, non quærunt. Greg.xv.const.26.§ 4. p.311. to.4.

Episcopos Nuncios, & Superiores Prælatos insequentes hostiliter, mandantes, ratum habentes, fauentes, &c. sunt excommunicati. Vrb.viij.cōst.62. § 11.p.77. to.4

Episcopis, & Inquisitoribus deferendi, libri prohibiti, & habentes denunciādi, & reuocatio licentiarum. Greg.xv const 40. § 1. & 2 p.324. to.3.

Episcopi, aliiq. locorum Ordinarij, bullam in Cœnæ Domini, semel, ac etiam pluries in suis Ecclesijs publicare debent. Greg.xiij. const.81. §.28 p.350. to.2. & Paul.v. const.63. §.27. p.185. to. 3.

Episcopi. & Archiepiscopi, singulis triennijs Concilium Prouinciale celebrare tenentur. Leo u. const.10 § 13 p 413. to.1.

Episcoporum iurisdictio in visitatione Ecclesiarum Parochialium Ordinum Mendicantium quæ sit. Leo x const.22. pag 431. to.1.

Episcoporum residentium sententiæ non suspenduntur appellatione, in concernentibus morum correctionem, & neque decreta non definitiua. Pius iv. const. 10. §.6. p.16. to.2.

Episcopi Assistentes Papæ in Capella, vide in V. Assistentes.

Equites. Vide in V. Milites.

Aerarium

Aerarium Arcis S. Angeli, scrinia, ac portæ qualiter custodien. Vrban. viij. post const 53 pag 72. tom 4.

Aerarij prædicti claues vr, quibus, & quomodo consignandæ. ibid.

Eremitæ, & Eremus Camaldulen.

Eremitæ Camaldulen. barbam deferre possunt. Leo x. const. 2. §. 118 pag. 402. tom. 1.

Eremitæ pecunias apud se retinere prohibentur. Leo x. ibid. §. 119.

Eremitæ Camaldulen. etiam extra Eremum, si redire velint, abstinentiam seruare tenentur. Leo x. ibid. §.125.

Eremitæ prædicti quando clausuram exire possunt. Leo x. ibid § 126.

Eremitarum Camaldulensium duo singulis triennijs peregrinari tenentur, & ad quæ loca. Leo x const.2. §.50. p 399. to. 1.

Eremitæ recipi nō possunt, præterquam a Capitulo Eremi. Leo x ibid. §.126

Eremitæ, quando ad alium locum transferri possint Leo x. ibid. § 111. & seq. pag 402.

Eremitæ, qui antea fuerint de Ordinibus Mendicantium, officia, & prælaturas obtinere possunt. Leo x. ibid. §.129. p.403

Eremitæ, quando se possunt recludere. Leo x ibid. §.131.

Eremitæ reclusi, sunt immunes ab omni administratione. Leo x. ibid. §.132.

Eremitæ reclusi, à quibus dispensentur. Leo x. ibid.

Eremi Camaldulensis, & Eremi S. Michaelis de Murano vnio in vnam Congregationem. Leo x. in const.2. §. 57. p.400. to.1.

Eremi Camaldulensis Prior, post Generalem Priorem, locum obtinet. Leo x. ibid. §.89 p 401. to.1.

Eremi Camaldulen. Prior, non est perpetuus, sed tēporalis. Leo x. ibid. §.91.

Eremi Camaldulen. Prior, de quibus sit eligendus. Leo x. ibid. §. 90.

Eremi Camaldulen. Prior, in d. Eremo semper commorari debet. Leo x. ibidem §. 92.

Eremi Camaldulen. Capitulum, potest eremiticam vitam immutare. Leo x. ibid. §. 139. p. 403.

Eremi Camaldulen Capitulum, qui faciant. Leo x. ibid. § 114. p.402.

Eremi Camaldulen. bonorum administratores, qui sint. Leo x. ibid. §. 120.

Eremi prædicti clausura qualis esse debeat. Leo x. ibid. §. 122.
Vide etiam in V. Camaldulenses.

Eremitæ Montis Coronæ

Eremitarum Montis Coronæ priuilegia, vide in const. 1. Paul.iij. p.508 t.1.

Eremitæ Montis Coronæ separati fuerunt ab Eremitis Camaldulen. a Paul.iij ibidem.

Eremitæ Montis Coronæ, sunt exempti ab omnibus gabellis, datijs, & oneribus. Clem.vij.const 23.p.494. to. 1.

Eremitæ Montis Coronæ alios Religiosos recipere possunt. Six.v. constit.35. pag 407.tom.2.

Eremitæ Montis Coronæ, ad alium Ordinem etiam Eremi Camaldulensis transire nequeunt Six.v ibid. §. 2.

Eremitæ, & Eremus Montis Senarii Ordinis Fratrum Seruorum B. Mariæ

Eremitæ Montis Senarij, non infirmi nusquam carnibus vesci possunt. Clem viij. const 80. § 3. p 91. to. 3.

Eremitæ Montis Senarij, Secunda, Quarta, & Sexta Ferijs ieiunant, & in Quadragesima, & Aduentu, in pane & aqua. Clem.viij ibid. §.4. p. 492. Sed mitigauit Paul.v. in const 76. p.228 to. 3.

Eremitæ Montis Senarij, proprietatem prohibuit Clem.viij. ibid. §.5. p 92.

Eremitarum Montis Senarij professio, quæ esse debeat. Clem.viij.ibid. in seq. §.17. pag.92.

Eremitæ prædicti, ab Eremo nulla ex causa diuertere possunt. Clem.viij. ibidem §.18.

Eremitæ prædicti, quomodo Nouitios recipiant. Clem.viij. ibid. §.20. & §. 27. & 28. p.93.

Eremitæ eleemosynas, & legata possunt recipere. Clem.viij. §. 24.

Eremū Mōtis Senarij, sic appellari iussit. Clem.viij. in const. 80. §.2. p.91. t.3.

Eremum Montis Senarij restaurauit, & renouauit. Clem.viij. ibid.

Eremi Montis Senarij Vicarius, ex Eremitis est eligēdus. Clem.viij.ibid. § 16.

Eremus Montis Senarij, gubernatur a Priore fratrum Seruorum B. Mariæ domus Annunciatæ in Ciuitate Florentiæ. Clem.viij.ibid. §.9.

Eremitarum materiam, vide etiam in V. Fratres.

Etruriæ Dux · Vide supra in V. Cosmus Dux.

Euangelium

Euangelium omnibus Apostolis mandatum est à Domino principaliter autem Petro, cui soli iniunctum fuit pascere oues. Greg.xv.const.26.§.5.pag.26. tom.3.

Eucharistia

Eucharistiam sumentes infra Octauam Paschatis Resurrectionis, aut in die Cœnæ Domini, præcepto Ecclesiæ satisfaciunt. Eug.iv. constit.20. p 270. tom. 1.

Eucharistiam in die Cœnæ Domini consecratam, vsque ad annum reseru... prohibentur Græci. Innoc.iv. const. 14. p 104. to. 1. Clem. viij. const. ... §.2 p.35. to 3.

Eucharistiæ sacramentū quod pro infirmis asseruatur, singulis octo, aut quindecim diebus est renouandum à Græcis. Clem.viij. ibid

Eucharistiæ sacramenti materia, quæ sit. Eug.4 const. 19. §. 12. p.269. to. 1.

Eucharistiæ sacramenti forma, à quo sit tradita. Eug iv.ibid.

Eucharistiæ in sacramento, totus Christus sub specie panis, & vini continetur. Eug.iv.ibid.

Eucharistiæ sacramenti, qui sit effectus. Eug iv.ibid.

Eugenius III. & IV.

Eugenius III. creatus fuit Pontifex Romæ, die 27. Februarij 1145. Mortuus Tybori die 6. Iulij 1153. p.56. to. 1.

Eugenius IV. creatus fuit Pontifex die 3. Martij 1431. & obijt Romæ die 23. Februarij 1447. p 255. to. 1.

Eugenij IV. tempore, tres concordiæ in Ecclesia initæ fuerunt, vna Græcorum, in eius const 17. p.266. altera Armenorum, in eius const 19 p 268. Tertia verò Iacobitarum, in eius const.23. p.272. to. 1.

Eunuchi

Eunuchorum, & Spadonum vtroque teste carētium coniugia, damnauit, prohibuitq. Six.v. in const 59. p 442 to.2.

Eunuchi, & Spadones vtroque teste carentes, matrimonia contrahentes, ipso facto sunt separandi. Six.v ibid. § 1. & 2. p.442.

Exactio, & Exigere

Exactio emolumentorum Cardinalitiorum Vide supra V. Anuli Cardinal...

Exigere legata perpetua Superiores locorum vltra vires pro Missis celebran... Fratres S. Francisci de Obseruantia, etiam Prouinciales, quando, & quomodo possint. lege in statut. post const. Vrb.8 49. p 64. t.4.

Exigere non possunt legata iudicialiter Fratres S. Francisci de Obseruantia, sed debent ea petere humiliter, absque allegatione debiti. ibid p 65.

Exactionem impositionum ex certis causis factarum nonnullis exceptis, reuocauit Vrb.viij. const.6. reg.canc. 63. p.19. to.4.

Exactionem officialium Romanæ Curiæ, vltra eorum emolumēta, etiam prætextu celeritatis, aut alias prohibuit Vrb.viij.ibid.reg.canc.67. p.2...

Exigere quid possint Magistri Cæremoniarum, & alij Officiales Collegij Cardinalium, vide supra V. Cæremoniarum Magistri.

Examen, & Examinator

Examen, instructio, siue inquisitio Episcoporum extra Rom. Curiam, a quo sit facienda. Greg xiv.const 6. p.529. to. 2.

Examen, instructio, vel inquisitio Episcoporum in Curia, per quos facienda Greg xiv. ibid. §.6.

Examen, & qualitates ad Episcopatus promouendorum, quæ Leo x.const.7. p 406 to.1. Greg.xiv. ibid § 9.

Examinis Episcoporum forma, siue inquisitio, qualiter facienda. Greg. xiv. const 6. p 570. to.2.

Examen Episcoporum extra Curiam examinatorum, in instrumentum publicum redactum, ac cum insertione professionis fidei clausum, & obsignatū, ad Sedem Apostolicam est transmitten. Greg.xiv.ibid.

Examen promouendorum ad Ecclesias Parochiales, per concursum est faciendum. Pius v. const 33. p 165. §.1 to.2.

Examen promouendorum ad Ecclesias Parochiales, per concursum iuxta formam a Conc. Trid. traditam est facien. Pius v. ibid. §.2. & 3.

Examen Concurrentium ad Parochiales, vt coram iudice appellationis iteratus Pius v. ibid. § 7. p.166.

Examinatoris Episcoporum munus, quale sit, & circa quæ versetur. Greg.xiv. const.6 p.536. to.2

Examen librorum imprimendum de gestis, & miraculis, seu beneficijs à Deo receptis per Defunctos cum fama sanctitatis, seu martyrij, quomodo, & à quibus sit faciendum declarauit Vrb.viij. const.37 §.5.p.55. to. 4.

Excommissæ

Excommissæ circa electionem, vitam, mortem Papæ, ac electionem Cardinalium, vbique prohibentur. Greg.xiv.const.4 p 527 to.2.

Excommissarum, ac sponsionum quæ fiunt circa electionem, vitam, & mortem Pontificum, & promotionem Cardinalium, quanta sint damna. Greg. xiv. ibid. §. 1.

Excommissarum causa quidquid fuerit datum, ac acceptū, promissum, & solui mandatum, pijs locis vbi illæ fiunt, statim acquiritur. Greg.xiv.ibid.§.2.

Excommissarum pecuniam, locis Pijs acquisitam transactione componi prohibet. Greg ibid. §.3.

Excommissas facientes, quibus pœnis afficiantur Greg.ibid.

Excommissas in suo statu Principes seculares permittere prohibuit. Gregor. ibid. §.4.

Excommissis faciendis consilium, consensum, auxilium, vel fauorem præstantes, quas pœnas incurrunt. Greg. ibid.§.5. p.528.

Excommunicatio

Excommunicatio eorum, qui armatorum collectas, & caualcatas faciunt. Alex.vj.const 1.§.3 p.346 to.1.

Excommunicatio occultantium, vel retinentium scripturas, & libros ad Reu. Cam. spectantes. Iul.ij.const. 14 p.371. to 1

Excommunicatio eorum, qui mentiuntur se esse consanguineos familiares, & commensales, vel literas gratis expediant. Leo x.const 27 p 439. to 1.

Excommunicatio Officialium Cam.Apost.in contractibus Cameræ, quomodolibet participantium. Paul.iij.const.18 p 530 to.1.

Excommunicatio Ministrorum d. Cameræ integre computa nō reddent...

Exe

Executores poena furtui tenentur, si aliquid ab eis acceperint, contra quos executionem facere non poterant. Paul. v ibid § 17

Executores non debent ad Carceres eos ducere, qui capti sunt cum mandato deducendo ad præsentiam Iudicis, nisi iussu Iudicis, qui mandatum relaxauit. Paul. v. ibid. §. 18.

Executores, Extraordinarijs Maioribus obedire tenentur. Paul. v. ibid. § 20.

Executorum cuiusque Curiæ taxas, vide in d. Paul v. const 71 § 23. p 207 t 3

Executores ne suum officium exequantur, quomodolibet impedientes, quas poenas incurrant. Pius iv. cõst. 47. p. 46 t. 2. & Six. v. const. 6. §. 6. p 574. t. 2

Executores, armata manu, vt in executione sui muneris impediant inuadentes crimen læsæ maiestatis incurrunt. Ibi. In const. 17 p. 580 t. 1,

Vide etiam in V. Curia.

Exemptio, & Exemptus

Exemptiones quascumque à Communitatibus status ecclesiastici concessas, reuocauit, & concedi prohibuit. Clem. viii. const. 10 §. 19 p 8. t. 3.

Exemptione à solutione Dohanæ Vrbis, gaudent patres familias, ob numerum 12. filiorum. Pius iv const 72 §. 2. p. 79. t 2.

Exemptiones à solutione Dohanæ Vrbis præterquam locis pijs concessas reuocauit. Pius iv. ibid & Six. v. const. 2. p. 370. t. 2.

Exemptio à solutione subsidij triennalis, nemini suffragatur Paul. iii. const. 39 p. 557. t. 1 & concessas reuocat. Paul. iv. in const. 20 p. 604. t. 1.

Exemptiones, per quas quidam Regulares in Hispanijs eximebantur ab obedientia suorum Prælatorum, reuocauit, & de cetero concedi prohibuit Vrban. viii const. 57 § 2. p. 73. t. 4.

Eximitur nemo Regularis à seruitio Chori, nisi tempore occupationis in proprio munere. Vrb. viii const. 26. in seq. Clem. viii. p. 42. t. 4.

Exemptiones quascumque à solutione onerum Cameralium reuocauit Six v const. 2. p. 370 t. 2. & Paul. v. const 11. p. 139. t. 3.

Exempti, non puniti à suis Iudicibus, ab Ordinarijs puniri possunt. Leo. x. const. 10. p. 411. t. 1.

Exemptorum Iudices, diligenter eorum causas, cognoscere tenentur. Leo 10 ibidem.

Exempti quamuncumque sint Confessores Monialium deputari non possunt nisi approbati ab Episcopis. Greg. 15. const. 18. §. 5 p 296. t. 3.

Exempti Regulares in omnibus delictis etiam non notorijs circa personas degentes intra septa Monasteriorum aut clausuram, aut bonorum illorum administrationem subsunt Episcopis. Greg. 16 const. 18. in seq. declarat 13. pag. 297.

Exempti prædicti alloquentes Monialem in loco destinato sine licentia puniuntur ab Episcopo ibid. in prima alia declaratione p. 297. t 3.

Exempti Regulares deuenientes ad electionem Abbatissæ non intimata die puniuntur ab Episcopo, vide V Episcopus, & ibid. declarat. 2.

Exempta sunt omnia bona Capellanorum Pontificis durante seruitio ab omni impositione gabellæ, & alijs oneribus quibuscumque Greg. 15. const 49. p. 330 tom. 3.

Exemptiones à Concilio Tridentino sublatæ, non competunt Cappellanis prædictis, nec facultates legitimandi, tabelliones creandi, & similes ibid.

Exemptio Cappellanorum prædictorum etiam quod bona emenda, & vendenda pro vsibus eorum familiæ durante seruitio, ab eorum oneribus, etiam pro subuentione contra infideles. Greg. 15 const. 49 §. 1 p 329. t. 3.

Exemptiones prohibentur admitti per Cameram, & Communitates. Vrb. viii const. 28 § 27 p 29 t. 4

Exemptio Clericorum Regularium Matris Dei Scolarum Piarum vt non teneantur interuenire publicis processionibus. Vrb viii. const. 100. § 1. & 2. pag. 109. tom 4.

Exemptiones, & priuilegia 12 filiorum non comprehenduntur sub reuocationibus, sed reducitur ad ius commune, & constit. Pontificum. Vrb. viii. const 28. §. 23 p 48 t 4.

Exemptio non suffragatur prædicantibus non petita licentia, & respectiuè benedictione, & contradicente Episcopo quominus ab eodem puniantur etiã extra visitationem. Greg. 15 const. 18. § 6 p 296. t 3.

Exemptionum Immunitatum, & priuilegiorum, &c. Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorũ confirmatio. Greg. 15. const. 22 p. 309. t 3

Exempti quomodolibet, etiam Ecclesiastici per totam Italiam adulteratores monetas, vel scienter exponentes puniuntur poena vltimi supplicij. Vrb. viii. const. 75 §. 2. & 9 p 90 t. 4.

Exempti delinquentes, vt supra subijciuntur Ordinarijs, & alijs Iudicibus, &c. illisque tradendi ibid §. 7.

Exemptio Conclauistarum à solutione, & exactione Decimarum Ecclesiasticarum. Greg. 15. const. 1 p 275 t. 3. & Vrb. 8. const. 1 §. 4. p. 2. t. 4.

Expeditiones

Expeditiones quę non fiunt à Correctore literarum Contradictarum, aut Procuratoribus dictarum literarum super confirmatione indulgentiarum, testamentorum, aut iurispatronatus nisi de contentu Pius iv. const 54 p. 54 t. 2

Expeditiones Camerales sub nomine, & sigillo Camerarij, & cum subscriptione (Visa) & non aliter, fieri debent Greg 13. const. 96. §. 5. p. 362. t. 2.

Expensæ

Expensæ, damna, & poenæ appellantium ante diffinitiuam sententiam. Vrb. viii const 6. reg canc 37. p. 18 t. 4

Expensæ pro celebratione missarum non possunt deduci ex eleemosynis missarum aliter mandatarum Vrb viii const. 43 in seq. declar 7 p 60 t. 4.

Expensæ, & accepta Religiosorum, notandæ sunt per superiores in libro. Vrb. viii. const. 26 in seq Clem. viii. § 11. p 42. t 4

Extractio

Extractio frumentorum, & aliorum frugum de statu ecclesiastico, vt prohibita, vide in V Frumenta.

Extractio ab Ecclesijs, eorum qui ad illas confugiunt, vt prohibita, vide in V. Immunitas, & in V. Ecclesia.

Extractio scripturarum ex Archiuio Collegij Cardinalium absque licentia protectorum prohibita est. Vrb 8. const 53. § 12. p. 71. t. 4.

Extractionis annonæ, vel grasciæ facultatum reuocatio. Vrb. 8. const. 28. §. 5. 6. & 28 p. 46. t. 4. Vide etiam supra V. Annona.

Extractus siue Registra

Extractus siue Registra in libris, vt Romæ fieri debeant. Paul. v. const. 71. §. 20 p 205. t 3

Extractus, & Registri in quibus libris fiant, & in quibus non. Paul v. ibid.

Extractuum, & Registrorum taxam, omnibus Vrbis Notarijs, præfiniuit Pius 4. const, 105. & seq p. 131. & seq. t. 2 ac Paul v const 72 p 209 t. 3.

Extraordinarij

Extraordinarij à Populo Romano deputati ad reperiendas Artistarum fraudes præstant cautionem de fideliter munus suum exercendo. Pius iv. const. 58 §. 28 p 61. t. 2.

Extraordinariorum munus quale sit. Pius iv ibid.

Extraordinarios Maior, debet per seipsum munus suum exercere. Pius iv. ibid. §. 29.

Extraordinarijs prædictis Executores obedire tenentur Pius iv ibid & Paul. v. const. 71. §. 30 p 61 t. 3.

Extrema Vnctio

Extremæ Vnctionis materies, quæ sit. Eug. iv. const 19. §. 14. p. 269. t. 1.

Extrema vnctio quibus danda Eug. iv ibid

Extrema vnctio, in quibus locis conferenda. Eug. iv. ibid.

Extremæ vnctionis forma, quæ sit Eug iv. ibid.

Extremæ vnctionis Minister, quis sit Eug iv ibid.

Extremæ vnctionis effectus, qualis sit Eug. iv. ibid

Exules

Eorum materia Vide in V. Banniti

F

Fabrica Basilicæ S. Petri de Vrbe

FAbrica S. Petri, de nouo reædificata à Iul. ij. in constitutione 23. pag. 379. tom. 2.

Fabrica S Petri, gaudet priuilegio, vt duæ sententię conformes faciant rem iudicatam Pius v const 95 p 223. t. 2.

Fabricæ S. Petri deputati habent facultatem exequendi omnia legata pia, infra triennium non impleta. Pius v. const 97 p 224 t. 2

Fabricæ S. Petri applicantur, poenæ pecuniariæ in quibus condemnantur, qui alienarunt bona Ecclesiæ absque solemnitatibus. Pius v ibid § 2 & 3. pag. 225 tom. 2

Fabricæ S Petri Commissarij, quando prætendere possint quintam partem relictorum eidem Fabricæ Pius v const 56 pag. 189. tom. 2.

Fabricæ S Petri Commissarij, quibus gaudeant priuilegijs. Iul. ij. const. 23. pag 379 tom. 1.

Fabricæ S. Petri Deputatorum facultas, reuidendi quascumque alienationes rerum Ecclesiæ perperam facta cum applicatione fructuum indebitè perceptorum d. fabricæ Pius v. const. 87. pag 224. tom 2.

Fabricæ S. Petri Deputatorum, facultas cognoscendi de causis ac litibus iam motis, super alienationibus bonorum Ecclesiasticorum perperam factis, & eas ad se auocandi. Pius v. const 98. §. 2. pag 225 tom 2.

Fabricę S. Petri Deputatorum facultas, bona pro locis pijs recuperata, dandi in emphyteusim, aut aliter, vel pro perceptis fructibus componendi. Pius v. ibid § 5 pag. 226.

Fabricæ S. Petri Deputati, præfigunt terminum possessoribus rerum Ecclesiæ alienatarum ad impetrandam confirmationem à Sede Apostolica. Pius v. ibidem §. 6

Fabricæ S. Petri Deputati, cogunt possessores dictorum bonorum alienatorum, ostendere instrumenta concessionum. Pius v. ibid. §. 7.

Fabricæ S. Petri Deputati, habita vna sententia fauorabili, fructus rei de qua agitur, deponi faciunt, vt in d. const Pius v. ibid. §. 6.

Fabricæ S. Petri Deputati, possunt cogere quoscumque, ac præsertim Notarios, ad reuelandum bona, confinia, census, redditus, iura, ac instrumenta concernen interesse d. Fabricæ Pius ibid. §. 9

Fabricæ S Petri applicantur, fructus ex bonis alienatis ab occupatoribus malè percepti. Pius v const 98 pag 225. tom 2.

Fabricæ S. Petri Deputatorum facultas, transigendi ac componendi in casibus dubijs. Pius v ibid § 5

Vide etiam in V. Collegium Fabricæ, & in V Iudex Fabricæ.

Facinorosus.

Vide in V. Banniti.

Facultas

Facultas dispensandi super matrimonio in gradu prohibito reuocatur item super defectibus Vrb. viij. const 6 reg. canc 14 pag. 16 tom. 4.

Facultates disponendi de beneficijs affectis reuocatur, exceptis Cardinalibus ibid. reg. 15. pag 17.

Facultates extrahendi concernentia annonam, seu grasciam à locis mediatè vel immediatè subiectis Sedi Apostolicæ reuocantur Vrb. viij. const. 28. § 5 & 8. pag 46 tom. 4.

Facultatum prædictarum aliarumque præiudicialium Cameræ confirmationes seu renouationes irritauit Idem ibid. §. 7. & 8.

Facultates testandi Cardinalium, familiarium Papæ etiam illis succedendi, item consanguineorum Papę sunt exceptę à reuocationibus ibidem § 21, & 22. pag. 48.

Facultates extrahendi annonam vel grasciam extra statum, etiam ad loca mediatè subiecta non valent, nisi per chirographum Papę singulis vicibus ibid. §. 28. pag. 49.

Facultates disponendi de bonis beneficiorum ad Episcopum vitæ obtinentium non restrictæ annullantur. Vrban. viij. const. 6 reg. canc. 69. pag 20. tom. 4

Facultates extrahendi etiam ex bonis immediatè subiectis Sedi Apostolicæ grasciam

grasciam, vel annonam, nisi ad Vrbem etiam pro casu proprio emendi vltra visum reuocatæ, & annullatæ. Vrb.viij.const 28 §.15. pag.47.tom 4.

Facultatum extrahendi grasciam, seu annonam de statu Ecclesiastico aliorumque priuilegiorum, & gratiarum reuocatoriarum Constitutionum innouatio ibid §.16.

Facultas Confessariorum eligendorum absoluendi ab omnibus peccatis, etiam quomodocunque reseruatis, & vota commutandi exceptis Religionis, & castitatis etiam Regularibus concessis Vrban.viij const.39. § 8. pag. 56. tom. 4.

Facultas Confessariorum prædictorum absoluendi non suffragatur interdictis, seu denunciatis publice, nisi interim satisfecerint aut cum partibus concordauerint. ibid §.9.

Facultas testandi, & ab intestato succedendi excipiuntur in reuocatione Indultorum. Vrb.viij.const.80 §.2.pag 93.

Facultates disponendi de bonis Ecclesiasticis pro tempore ad vitam beneficiatorũ, & ad tempus quo illa obtinuissent non restrictæ reuocantur ibid.§ 1.

Facultatum testandi Indulta reuocata declarata per Cameræ decretum etiam quoad beneficiorum fructus inexactos, nec huiusmodi decreto Cameræ per Constitutionem Pontificum censetur derogatum immo illud innouatus ibid.§.4.& 5.pag.93.

Facultates Vicecancellarij, & Regentis Cancellariæ committendi absolutiones, causas beneficiales corrigendi, aggrauandi, faciendi exequi, signandi, prorogandi, terminandi ad Ordines suscipiendos. Vrban.viij.const.6.reg. canc.71.pag.20.tom.4.

Facultas absoluendi ab omnibus excessibus quantumcunque reseruatis, heresi excepta, & vota commutandi, præter Religionis, & castitatis, Confessariorum eligendorum occasione, Indulgentiarum. Vrb.viij.const.104.§ 5. pag 111.tom 4.

Facultates absoluendi, anno Iubilei.

Vide infra V. Iubilæum.

Facultates disponendi de officiis vacabilibus Romanæ Curiæ reuocatæ etiam in ea parte, qua viuente Pontifice consumatæ non sunt Vrb viij.constit 20 § 1.pag.36.tom.4.

Facultates concessæ Regulis Cancellariæ non censentur reuocatæ per const. Vrb viij.28.§ 24 pag.49.tom 4.

Facultates transferendi pensiones vltra medietatem fructuum beneficiorum, & vniones illorum effectum non sortitæ sunt reuocat. Vrb.viij.constit.69. pag 86.tom.4.

Facultates concessæ Militijs, dandi, expectatiuas, & reseruationes beneficiorum, easque vniendi, vel supprimendi reuocatæ à Pio v const 73 pag.202. tomo 2.

Facultates concessæ Militijs testandi, ac disponendi de bonis Ecclesiæ, & fructibus reuocantur a Pio v. ibid.§ 7 pag 203.

Facultas eligendi Confessarium concessa in Bulla Cruciatæ, & alijs indultis vt non suffragatur Regularibus. Clem.viij.const 64.pag.65 tom 3.

Facultates testandi, ac disponendi in commodum illegitimorum, à quibuscumque concessas, personis Ecclesiasticis, reuocat Pius v. constitut 117. pag 244 tom 2.

Facultates dispensandi ab Irregularitatibus à Sede Apostolica, Græci obtinere debent. Clem.viij.const 94 pag 48 tom 3.

Facultas gratiandi Bannitos omnibus ablata, vide in V. Banniti Et infra in V Gratia.

F Varÿ

Falsarij literarum Apostolicarum etiam in forma Breuis, ac supplicationum gratiam vel iustitiam concernentium, excommunicantur a Greg. xiij. in const 81 §.6.pag 349. tom.2.

Falsarij supplicationum de mandato Sanctissimi signatarum, excommunicãtur. Greg xiij. ibid.

Falso fabricantes literas Apostolicas, Breuia, & supplicationes excommunicationem incurrunt. Greg.xiij.ibid.& Vrb.viij.const.60.§.6. pagin. 76. tom. 4.

Falsarij dicuntur, siue falsi poenam incurrunt, Procuratores Poenitentiariæ Apostolicæ non exprimentes, verum gradum in dispensationibus matrimonialibus. Pius v.const.21.pag 150 tom 2.

Famigeratores

Vide V. libelli famosi.

Familia

Familias suas reformare debent Cardinales. Leo x const 7.pag.406. tom 1.

Familiarium suarum regimini, inuigilare debent Cardinales. Leo x.ibid.

Familiares Cardinalium

Familiares Cardinalium actu seruientes, sunt ab Ordinariorum iurisdictione exempti. Leo x.const.10.§.5.pag.112.tom.1.

Familiares Cardinalium coram A.C. conueniunt r. Iul.ij.const.28. pag 387. tomo 1.

Familiares Cardinalium stipendia non conuenta, ab heredibus illorum petere vt prohibuit. Pius v const.15 pag.146.tom. 1.

Familiarium suorum qualitates, inquirere debent Cardinales. Leo x const.7. §.23 & seqq pag 406 tom. 1

Familiaribus Cardinalium Clericis, vestes versicolores deferre prohibuit Leo x. ibid.

Vide etiam supra V. Cardinales.

Familiares Papæ

Familiares Papæ, sunt Auditores Rotæ Romanæ. Paul.iij.constitut. 3. § 1 pag 512.tom. 1.

Vide etiam in V. Commensales.

Familiares Papæ, sunt Thesaurarius, & Clerici Cameræ. Calist.iij. const. 1. §.7.pag.285 tom.1.

Familiares Papæ, sunt Referendarij, & alij Officiales ex Palatio Apostolico panem habentes. Paul iij.const 3.pag 512.tom 1.

Familiaris Papæ, est Auditor Contradictarum.Six.v.const.47.§.4 pag.423.t.2.

Familiares Papæ, sunt Archiuij Scriptores. Iul.ij.const. 15. §.15. pag. 378. tomo 1.

Familiares Papæ, sunt Cantores Capellæ. Six. v. const. 38. §. 3. pag. 410. tom 2.

Familiares Papæ, & continui commensales, qui verè sint, explicat, & declarat. Paul iij. pag 583 const 3.pag 512 tom. 1.& Iul.iij.const.21.pag. 583. t.1.

Vide etiam in V.Commensales. sup.

Familiares Papæ sunt conclauistæ Greg xv.const.1 pag 274.tom.3.

Familiares Papæ, & continui commensales sunt descripti Vrb.viij.const.9.§.2. pag 22.tom 4.

Familiares Prælatorum

Familiares, & seruitores Prælatorum Romanæ Curiæ, salarium, & stipendium pro biennio tantum, & infra annum a die obitus illorum petere possunt. Paul.iij. const.43.p.559.t.1

Familiares Prælatorum Romanæ Curiæ mercedem, vel stipendia non conuenta ab eorum hæredibus petere prohibuit. Pius v.const 15. p.146.t.2.

Fatalia

Fatalium prorogationis Commissiones in quibus vltra primam vicem postulatur in signatura Gratiæ, sunt proponen. Pius iv.const 59.§.6 p. 84. t. 2. & Paul.v.const.71.§.1.nu.18 p 193 t. 3.

Fatalium prorogationes, in causis ciuilibus vltra primam vicem nonnisi ex causa iusta conceden. Paul.v.ibid.

Fatalium prorogationes, Rotæ Auditores quando concedant. Paul.v.const 71. § 5.n.6.p. 196.t. 3.

Fautores

Fautores hæreticorum, quibus poenis subiaceant. Innoc. iv. const. 18.p.105. tom. 1.

Fautores bannitorum status ecclesiastici, quas poenas luant. Six. v. const. 6 p. 374. tom.2.

Vide etiam in V Hæretici, & in v.Banniti.

Fautores iniicientium manus violentas in Episcopos, aut Superiores Prælatos, & Consilium dantes sunt excommunicati. Vrb 8 ibid §. 16.

Fautores lædentium, seu deprædantium Romipetas seu Peregrinos venientes morantes seu recedentes ab Vrbe aut falsa iurisdictione turbantes sunt excommunicati Vrb viij.ibid. §.9 & 10.

Fautores recurrentium ad Iudices seculares pro mandatis, & inhibitionibus poenalibus contra Iudices Ecclesiasticos sunt excommunicati ibid.§ 16.

Fautores hæreticorum commorantium in Italia, & insulis adiacentibus puniuntur. Greg.15.constit.28.p 314 t 3

Fautores piratarum, cursariorum, marisque Ecclesiæ latrunculorum sunt excommunicati. Vrb.viij.const.62 § 3 p.76.t.4.

Fautores vsurpatorum bonorum Romanæ Ecclesiæ sunt excommunicati Vrb. viij. const 62.§. 2.p 76.t 1.

Federicus I. II & III. Imperatores

Federicus I Imperator, reconciliatus fuit Alex.iij. Venetijs, & ab eo absolutus Alex.iij const.8.pag.65.tom. 1.

Federicus 1 Imperator obedientiam præstitit Alex. iij. eique equitaturo stapham tenuit Alex iij ibid.§ 4

Federicus 2.Imperator leges edidit pro Ecclesiastica immunitate, libertate, & iurisdictione seruanda quas confirmarunt. Bonif.ix.const 4 pag 225. t.1. Honor.iij.const 1.pag 78.tom. 1.& Innoc. iv.const. 1.pag 92.tom. 1.

Federicus 2.Imperator aberrauit postea ab obedientia Papæ ideoque excommunicatus, eiusque Vassalli a iuramento fidelitatis absoluuntur a Greg.ix. in const. 13 pag 89.tom 1.

Federicus 2.Imperator, quæ scelera commisit. Greg.ix.ibid.§.1. & seqq

Federicus 2. Imperator damnatus, excommunicatus, Imperioque depositus fuit ab Innoc.iv.in const 3 pag.94.tom. 1

Federicus 3. Imperator coronatus fuit Romæ in Monasterio S.Pancratij à Nicolao v in const 4 pag 284.tom. 1.

Federicus Saxoniæ Dux, vide in V. Dux.

B. Felix de Cantalicio

B. Felicis de Cantalicio Ordinis Minorum S. Francisci Cappuccinorum beatificatio, eiusq officij, & Missæ concessio Vrb viij. const.48 §.2 p. 63.t.4.

B. Felicis prædicti officij, & Missæ extensio ad omnes Fratres Cappuccinos vbique, & Romæ etiam ad alios confluentes ad eorum Ecclesiam vbi corpus requiescit die obitus tantum ibid. in seqq pag 63.

B. Felicis prædicti officij, & Missæ extensio, vt die eius festi etiam a Sacerdotibus confluentibus ad Ecclesias sui Ordinis Cappuccinorum recitari, & celebrari possit Vrb.viij.const.86.§.2 pag 98 tom.4.

Ferdinandus Rex

Ferdinandus Rex Hispaniarum, Regnum Granatæ à Saracenis recaperauit. Alex.vi.const.2 pag.36.tom.1.

Ferdinando prædicto Insulas noui Orbis, vt concessit. Alex.vi.ibidem §.6. pag. 347.

Ferraria Ciuitas

Ferrariæ Ciuitatem, eiusque Ducatum ob mortem Alphonsi Esten. ad Sedem Apostolicam deuolutum acceptauit, eumque constitutioni Pij v. de non alienan. subiacere declarauit Clem.viij.in const 52.pag.50.tom.3.

Ferrariæ Ciuitatis Rotam instituit. Clem viij.const.59 pag 56.tom.3.

Ferrariæ Ciuitatis Consilium, eligit eius Rotæ Auditores. Clem. viij. ibidem §.1.

Ferrariæ Ciuitatis qualitates, & ornatus, qualis sit. Bonif. ix. constitut.2. pag 224 tom 1.

Ferrariæ Ciuitatis Studium erexit. Bonif.ix. ibid.

Ferrariæ Ciuitatis Studio, priuilegia concesserunt Bonif.ix.ibid.& Clem.viij. const 94.pag.103 tom 3

Ferrariæ Ciuitatis Rotæ Auditores, vide in V.Auditores Rotæ Ferrarien.

Festum

Festa obseruari iussit, eorumque diebus mercatus, profanasque negotiationes fieri prohibuit. Pius v.const 5.pag 135 tom 2.

Festis

constit. 12 p. 89. to. 1. Alex. iv. const. 4. §. 3. p. 110. to. 1.
S. Franciscus tres Ordines instituit quorum materiam dispositam inuenies hic infra in V. Fratres.
S. Francisci festum die 4. Octobris de præcepto obseruandum statuit. Six. iv. const. 3. p. 302. to. 1.

B. Franciscus Borgia

B. Franciscus Borgia Dux Candiæ, & tertius Præpositus Generalis IESV. Vrb. viij. const. 46. §. 1. p. 62. to. 4.
B. Francisci prædicti beatificatio, & officij, & Missæ concessio Societati prædictæ vbique, & omnibus Sacerdotibus in ditionibus familiæ Borgiæ. ibidem §. 3.

S. Franciscus de Paula

S. Francisci de Paula vitam, compendiose recenset Leo x. const. 38. pag 446. tom. 1.
S. Francisci de Paula festum, die 2. Aprilis celebrari iussit Leo x. ibid. § 48 p. 448. & duplici officio venerari mandauit. Six. v. const. 8 p. 376. to 2.
S. Franciscus de Paula, tres Ordines instituit, scilicet primum Fratrum, secundum Sororum, & tertium pro secularibus sub nomine Tertiariorum. Leo x. ibid. §. 31. p 447. to. 1.
S. Franciscus de Paula, Religionem fratrum Minimorum sic ab eo appellatam instituit. Leo x. ibid. §. 12. & 31. de qua vide in V. Fratres Minimi.
S. Franciscus de Paula. prophetiæ dono claruit. Leo x. ibid. § 15.
S. Franciscus de Paula miraculis claruit. Leo x. ibid. §. 14. & seqq.
S. Franciscus de Paula, canonizatus fuit à Leone x. ibid. §. 39. p. 448

B. Franciscus Xauerius

B. Franciscus Xauerius presbyter Societatis IESV declaratus Beatus à Paul. v. const. 21 p. 273 to. 3.
B. Franciscus Xauerius per 11. annos in omnibus Regnis Indiæ Orientalis disseminauit, & propagauit Christianam Religionem. Paul v. ibid.
B. Francisci prædicti officium, & Missa concessa Religioni Societatis Iesu in earum Ecclesijs in Regnis Indiæ Orientalis, & in Oppido Xauier Pampilonen. omnibus secularibus, & regularibus die 2. Decembr. ibid.
B. Franciscus prædictus oriundus in dicto Oppido Xauier. ibid.

Fraticelli, Beguini, & Bizochi

Fraticellos, Beguinos, & Bizochos, qui Regulam S. Francisci se profiteri præsumebant, erroresq. illorum damnauit Ioan. xxij. const. 3 p. 169. to. 1.
Fraticellorum Beguinorum, & Bizochorum errores recenset Ioan. xxij. ibid
Fraticellos Beguinos, & Bizochos persequi, & vbique capi iussit Ioan. xxij. ibid. §. 28. p. 171.

Fratres

Fratres duo germani Cardinales esse non possunt. Iul. iij. const. 22 p. 715. t. 1. & Six. v. const. 50. p. 584 to. 2.
Fratres carcerati facientes, vt sororem eorum germanam corrumpant, quas pœnas incurrant. Six. v. const. 46. p. 421. to. 2.
Fratres cum ea se commiscentes, cum qua eorum alter concubuit, quibus pœnis sunt obnoxij. Six. v. const 54 p 433. to. 2.

Fratres Amadei

Fratres Amadeos, & Clarenos, vniuit fratribus Minoribus S. Francisci de Obseruantia. Pius v. const. 53. p 186 to 2.
Fratrum prædictorum gratias, & præcedentiam declarauit. Pius v. ibid.

Fratres S. Ambrosij ad Nemus Mediolanen.

Fratres S. Ambrosij ad Nemus, approbati fuerunt ob reuerentiam S. Ambrosij, qui ad d. Nemus in solitudinem sæpe se transferebat à Greg. xj. in constit. 9. p 200 to 1.
Fratres S. Ambrosij, Regulam S. Augustini profitentur. Greg. 11. ibid. § 2.
Fratres S. Ambrosij, Officium Ambrosianum recitare possunt. Greg. 11. ibid. § 3 & Eug iv. const. 22. p. 271. to. 1.
Fratres S. Ambrosij, qualem habitum deferant. Greg. 11. ibid. § 6.
Fratres S. Ambrosij, ad Religionem arctiorem transire possunt. Greg. 11. ibid. §. 9. pag 211.
Fratres S. Ambrosij, sub vna Congregatione redacti fuerunt ab Eugen. iv. in const. 22. p 271. to. 1.
Fratrum S. Ambrosij Prior, quæ possit. Eug iv ibid §. 8.
Fratres S. Ambrosij, ecclesiastica sacramenta ministrant. Eug. iv. ibid. §. 9.
Fratres S. Ambrosij, noua loca recipere possunt. Eug. iv. ibid. § 12. p 172
Fratres S. Ambrosij ad Nemus Mediolaneñ, & fratres S. Barnabæ Prouinciæ Marchiæ, & Ianuæ in vnam Congregationem vnitæ fuerũt à Six. v. Eamq. vnionem approbauit & confirmauit Paul. v. in const. 15 p. 143. to. 3.

Fratres S. Antonij Viennen.

Fratres S. Antonij Vienneñ, eleemosynas nolis sonantibus quærere permisit. Clem. vij. const 2. §. 20. p. 472. to. 1.
Fratres S. Antonij Vienneñ, quid seruent circa quæstum eleemosynarum. Pius iv. const. 100. p. 116. to 2. & Greg. 13. const. 73. p 342. to. 2.
Fratres S. Antonij Vienneñ, in Prioratu Vienneñ habent corpus S. Antonij Bonif. viij. const. 5. p. 156. t. 1.
Fratres S. Antonij Vienneñ, quibus priuilegijs, indultis, & gratijs perfruantur. Clem. vij. const. 2. p 470. to. 1
Fratres S. Antonij Vienneñ, Regulam S. Augustini profitentur. Bonifac. viij. const. 5. p 156. to. 1.
Fratres S. Antonij Vienneñ, habitum cum signo T. quod potentiam significat, deferunt. Bonif. viij. ibid §. 8. p. 157.
Fratribus S. Antonij subiecta sunt Oratoria, & Capellæ constructæ, sub inuocatione S. Antonij. Clem. vij. ibid. §. 19 p 472. to. 1.
Fratribus S. Antonij Vienneñ, vt applicantur legata pia relicta locis pijs S. Antonij Clem vij. ibid.
Fratrum S. Antonij Vienneñ beneficia, fratribus tantum professis conferri iubet. Clem. vij. const 2. §. 18. p. 472. to. 1.
Fratrum S. Antonij Vienneñ Monasterium exemptum est à solutione quarumcunque impositionum. Clem. vij. ibid. §. 16. p. 472. to. 1.
Fratrum S. Antonij Vienneñ Abbatis authoritas, quæ sit. Bonif. viij. const. 5 pag. 156 tom. 1.
Vide etiam S. Antonij Vienneñ fratres.

Fratres Apostoli dicti

Vide hic infra in V. Fratres S. Barnabæ.

Fratres S. Barnabæ

Fratres S. Barnabæ, olim fratres Apostoli pauperis vitæ nuncupabãtur. Alex. vj. in const. 3. pag 347. to. 1.
Fratres prædicti, Regulæ S. Augustini subiecti fuerunt ab Alex. vj. ibid.
Fratres S. Barnabæ prouinciæ Marchiæ, & Ianuæ, fratrib. S Ambrosij ad Nemus vniti fuerunt à Six. v. eamq. vnionem confirmauit Paul. v. in constit. 15. pag. 143. tom. 3.

Fratres Bizochi, & Beguini

Vide supra in V. Fraticelli.

Fratres Capuccini Vide in V. Capuccini.

Fratres Carmelitæ. Vide in V. Carmelitæ.

Fratres Carmelitæ Discalc.

Vide in V. Carmelitæ Discalciati.

Fratres Clareni. Vide in V. Fratres Amadei.

Fratres Cruciferi

Fratrum Cruciferorum Congregatio à B. Cleto instituta dicitur. Greg. xiv. const. 13. p. 537. to. 2.
Fratres Cruciferi sunt exempti à solutione decimarum. Vrb. iij. const. 1. p. 66. tom. 1.
Fratres Cruciferi, alios ad Religionem recipiunt. Vrb. iij. ibid. §. 2.
Fratres Cruciferi, fruuntur priuilegijs Ordinum Mendicantium. Gregor. xiv. const 13. §. 3. p. 537. to. 2.
Fratrum Cruciferorum priuilegia confirmauit. Greg. xiv. ibid.
Fratres Cruciferi, fauores extra Religionem procurantes, vt eius dignitates assequantur, quas pœnas incurrunt. Clem. viij const. 109. p. 114. to 3
Fratres Cruciferi Oleum sanctum, & alia Ecclesiæ sacramenta à quouis recipiunt Episcopo. Vrb. iij. const. 1. § 5. p. 66. to 1.
Fratres Cruciferos, sub Sedis Apostolicæ protectione suscepit. Vrb. iij. ibid.
Vide etiam in V. Cruciferi.

Fratres S. Dominici

Vide in V. Fratres Prædicatores.

Fratres Eremitae S. Augustini

Fratrum S. Augustini varias Congregationes in vnam Eremitarum S Augustini professionem, & regularem obseruantiam vniuit Alexan. iv in constit. 6. pag. 111. tom. 1.
Fratres Eremitæ S. Augustini, quem habitum deferant declarauit Alexan. iv. ibid. & Clem viij const. 104. p. 112. to 3.
Fratres Eremitæ S. Augustini gaudent priuilegio, ne alij Religiosi Mendicantes iuxta illorum Conuentus per spatium cannarum 140 noua loca erigant. Bonif. viij. const. 2 p. 156. t. 1.
Fratres Eremitæ S. Augustini, fruuntur priuilegijs concessis quatuor Ordinibus Mendicantium videlicet Minorum, Prædicatorum, Carmelitarum, & Seruorum Iul ij. const. 18 p 376. t. 1.
Fratres Eremitæ S. Augustini, à Prælatis eiusdem Ordinis, ad secularia tribunalia prouocare non possunt. Clem viij. const. 113 p 117. t. 3.
Fratres Eremitæ S. Augustini, ab eorum Superioribus grauati ad quos habent recursum. Clem. viij. ibid. § 3.
Fratres Eremitæ S. Augustini bona suorum Monasteriorum, & Monialium in euidentem vtilitatem vt alienare possunt Greg. 13 const. 5. p 275. t. 2.
Fratres Eremitæ S. Augustini, quid seruare debeant in electionibus Magistrorum Sacræ Theologiæ Greg. 13. const 83 p. 351 t 2.
Fratrum Eremitarum S. Augustini Congregationem Illyricanam regularis obseruantiæ, à superioritate Prælatorum, non tamen Prioris generalis totius Ordinis, vt separauit. Eug. iv. in const. 25. p 275. t. 1.
Fratrum Eremitarum S. Augustini Prior generalis, quomodo visitare possit fratres Congregationis Illyricanæ siue Lombardiæ eiusdem Ordinis. Clem. viij const. 117. p 122. t. 3.
Fratribus Eremitis S. Augustini, ambitum prohibuit. Clem. viij. in const. 114. p. 117. t. 3. & Paul. v. in const. 48. p. 175. t. 3.
Fratrum Eremitarum S. Augustini scrutinij reformationem edidit. Paul. v. const. 80. p. 229. t. 3.
Fratrum Eremitarum S. Augustini Assistentium Prioris generalis, quale Paul. v. const. 5. p. 25. & const 95. p 251. t. 3.
Fratribus prædictis, officium Sacristiæ Capellæ Palatij Apostolici concessit. Alex. vi. in const. 5. p. 348. t. 1.
Fratres Eremitæ S. Augustini in Hispania, & Indijs ad Doctoratus seu Magisterij in Sacra Theologia gradus vt promouendi. Vrb. viij. const. 40 p. 57 t 4.
Fratrum Eremitarum S. Augustini voces concessæ in Capitulis Prouincialibus Hispaniarum, & Indiarum reuocantur, & ad omnes Prouincias Ordinis extenditur huiusmodi reuocatio. Vrb. viij. const. seq. ad d. const. 40 p. 57. t. 4.
Fratrum Eremitarum S. Augustini Congregatio Siciliæ vnitur Ordini S. Augustini, & vnio huiusmodi approbatur per Paul. 5. const. 99 p. 257. t. 3.
Fratrum prædictorum Congregationis Siciliæ statuta, & ordinationes approbauit, & insuper obligauit constitutionibus totius Ordinis. Paul. v. ibidem pag 258
Fratrum Eremitarum S. Augustini Congregationis Galliæ circa acceptationẽ vel fundationem nouorum locorum Vide Vrb viij. const. 90 § 3 p. 102 t. 4.
Fratrum Eremitarum S. Augustini in Ecclesijs Parochialibus Indiarum Occidentalium ab ijs qui sepeliuntur, quam eleemosynam possint exigere Rectores huiusmodi Ecclesiarum, declarauit Paul. v. const. 32. p. 160. t. 3.
Fratrum Eremitarum S. Augustini Assistentes Vltramontani, quibus priuilegijs gaudeant absoluti ab eorum officio, lege Vrb viij const. 61. p. 75. t. 4.
Fratrum Eremitarum S. Augustini, Assistentes prædicti, expleto suo munere, ad suas Prouincias redire tenentur. ibid §. 3.
Fratribus Eremitis S. Augustini, qui numquam exercuerunt officia Ordinis, exem-

exemptiones quibus gaudent exercentes ipsa officia, omnino concedi prohibuit absq; sedis Apostolicæ expressa licentia. Vrb viii. const. 99. p. 108. t. 4

Fratrum Eremitarum S. Augustini Priores generales, vtentes facultate a Sede Apost. obtenta, in expeditionibus, tenores facultatis huiusmodi ad verbum exprimere tenentur Vrb 8. const. 98 p. 108 t. 4.

Fratres Eremitae S. Augustini Discalceati, siue Reformati

Fratrum Eremitarum S. Augustini Discalceatorum, siue Reformatorũ Congregatio, a Clemente viii. instituta fuit, vt legitur in eius const. 63. p. 65 tom. 3.

Fratres Eremitæ S. Augustini Discalceati, siue Reformati, Nouitios ad Religionem vt possunt recipere. Clem. viii. ibid.

Fratres isti ad alium quam Carthusianorum Ordinem, transire non possunt. Clem. viii. const 111. p. 115. to. 3.

Fratrum Eremitarum S. Augustini Discalceatorum, siue Reformatorum habitum, siue similem, in Italia quibuscumque deferre prohibuit. Clem. viii. ibidem.

Fratrum Eremitarum S. Augustini Discalceatorum Congregationis Italiæ, Constitutiones confirmauit. Paul. v. const. 120. p. 273. to. 3.

Fratrum Eremitarum S. Augustini Discalceatorum in Hispania, est vna Prouincia S. Augustini Recollectorum nuncupata. Greg. xv. const. 36. p. 319. to 3.

Fratrum prædictorum Prouincia, in quatuor Prouincias diuiditur, & diuisio confirmatur. ibid §. 2.

Fratrum prædictorum Prouincia huiusmodi S. Augustini, quomodo, & à quo sit gubernanda. ibid. §§. 4. & 5.

Fratres prædicti subduntur immediatè Priori Generali totius Ordinis, qui eos visitare & reformare posset. ibid. § 6

Fratribus prædictis non potest concedi aliqua libertas per Priorem Generalem, seu eorum Regularibus institutis derogari, sed tantum pœnas in eorum constitutionibus inflictis punire. ibid. §. 7. p 320.

Fratrum prædictorum habitum induens non professus est excommunicatus, & a quocumque potest exui, & priuari. ibid. §. 8. & 9.

Fratres prædicti non possunt transire ad Calciatos seu aliam Religionem laxiorem sine speciali licentia Sedis Apostolicæ. Ibid. § 10.

Fratres prædicti circa non expressa gubernantur in Capitulis Prouincialibus eiusdem Prouinciæ faciendis. ibid. §. 16.

Fratrum prædictorum facultas cum eorum Superioribus diuidendi earũ prouinciam S. Augustini in plures arbitrio Protectoris, & Vicarium Generale Congregationis eligendi sine præiudicio Prioris Generalis Ordinis. ibid. § 16. & 17.

Fratribus prædictis Protector mandauit celebrari Capitulum Generale, & deputauit Priorem Generalem ad diuidendum Prouincias prout Capitulo Generali expedire visum fuisset. Ibid §. 18

Fratres prædicti elegerunt Vicarium Generalem, & diuiserũt dictam Prouinciam S. Augustini in quatuor Prouincias ibid. §. 19.

Fratrum prædictorum electio fit in Capitulis Generalibus tam ex præsentibus quam ex absentibus Congregationis ibid. §. 21.

Fratrum prædictorum Vicarii Generalis officium spirat sexennio, & non reeligitur, nisi lapso alio sexennio, & habet facultatem in tota Congregatione sicut Prior Generalis in toto Ordine sine tamen præiudicio illius. ibid. § 22 & 23.

Fratrum prædictorum Definitor primus præsidet Capitulis Generalibus vsq; ad electionem noui Vicarii Generalis. ibid §. 24. & 25.

Fratrum prædictorum Definitorum consilio vti debet Vicarius Generalis in grauioribus in reformatione, & obseruantia dirigenda. d. § 25.

Fratrum prædictorum Vicarius sine consensu Definitorii Generalis ad pœnas grauissimas, priuationem habitus, & huiusmodi non potest condemnare, & singulis sex mensibus congregat Definitores Generales ad prouidendum circa causas statum reformationem, & officia vacantia duratura vsque ad proximum Capitulum. ibid. §. 26 & 27.

Fratrum prædictorum Definitores, & alij officiales sunt triennales. ibid. §. 28 29. & 30.

Fratrum prædictorum Vicarius Generalis indicit Capitulum Generale singulo triennio pro die Dominico 3 post Pascha Resurrectionis, ibiq. eliguntur, & confirmantur officiales. ibid §. 30. & 31

Fratrum prædictorum qui veniunt ad Capitulum Generale, & habeant vocem in illo. ibid. § 33.

Fratrum prædictorum Vicarius Prouincialis in cuius Prouincia Generalis moritur succedit in locum illius vsq ad Capitulum Generale in quo alius eligendus est. ibid. § 35.

Fratrum prædictorum Vicarij Generalis correctio spectat ad Definitorium generale in Capitulis Generalibus. ibid. §. 36 d. p.

Fratrum prædictorum Prioris Generalis authoritas. ibid §. 37.

Fratrum prædictorum electio officialium in Capitulis Prouincialibus Prouincialibus Prouinciæ Indiarum Philippinarum singulo triennio. ibid § 38

Fratrum prædictorum Religiosi laici non clericantur sine licentia Sũmi Pontificis. ibid, §, 39.

Fratrum prædictorum cõfirmatio electionis Vicarij Generalis diuisionis Prouinciarum, & Constitutionum ibid § 40.

Fratrum prædictorum erectio in vnam Congregationem Discalceatorum Sancti Augustini quatuor Prouinciarum diuisarum per vnum Vicarium Generalem regendam, & concessio omnium Indultorum, priuilegiorum, &c. aliorum Fratrum S. Augustini. ibid. § 41 & 42. p. 321.

Fratrum Eremitarum S. Augustini Domus in Indijs Occidẽtalibus vnitæ fuerunt Congregationi Discalceatorum eiusdem Ordinis Hispaniarum. Vrb. 8. const. 102. pag. 110. tom 4

Fratres prædicti ad quos possint appellare. ibid § 4.

Fratrum prædictorum priuilegia. ibid. §. 5.

Fratrum Eremitarum S. Augustini Discalceatorum in Regno Siciliæ Congregatio, vnita fuit Congregationi Italiæ eiusdem Ordinis. Greg. xv. const. 3. pag 278. tom 3.

Fratribus prædictis in Regno Siciliæ, Ecclesiam B. Mariæ de Catena Panormitan. concessit Paul v. sub ead. const pag 279.

Fratres prædicti quibus vestibus vtantur, & quomodo Calceati incedant, declarauit Paul v. ibid. §. 8.

Fratrũ Eremitarum S. Augustini Discalceatorum Congregationis Galliæ Cõstitutiones, & statuta pro eorum gubernio edita approbauit Vrb. viij. constit. 90. pag. 102. to. 4.

Fratrum prædictorum Superior non dispensat circa obseruantiam regularem. ibid § 12.

Fratrum prædictorum facultas circa acquisitionem, & fundationem nouorum locorum. ibid. §. 3.

Fratrum prædictorum transitus ad omnes alios Ordines prohibitus, præter Carthusianum ibid. § 5.

Fratrum prædictorum laicus aut conuersus ad sacros Ordines accedere prohibeotur ibid. § 6.

Fratrum prædictorum habitum, vel nomen arrogantes puniuntur ibid. §. 11.

Fratres prædictos non esse Eremitas S. Augustini, qui negant, excommunicantur. ibid.

Fratres prædicti Apostatæ, Incorrigibiles, aut discoli vt puniendi ibid. §. 7.

Fratres prædicti petentes Romam, quas pœnas incurrant. ibid § 9

Fratrum Discalceatorum Congregationem Italiæ, in quatuor Prouincias, cũ Prouincialium deputatione, ac facultatibus, diuidit Vrban. viij. constit 58. pag. 73. tom. 4.

Fratres Eremitae Congregationis B. Petri de Pisis, Ordinis S. Hieronymi

Fratres Eremitæ Congregationis B. Petri de Pisis, nonnullis fruebantur gratijs eis concessis ab Eug. iv. const 12. p. 262. to. 1.

Fratres Eremitæ Congregationis B. Petri de Pisis, Capitula prouincialia annuatim. generalia vero de triennio in triennium celebrant. Six. iv. const. 13. p 114. to. 1.

Fratres Eremitas prædictos, priuilegijs Ordinum Mendicantiũ concessis, perfrui voluit. Pius v. const 125. p 253 to. 2.

Fratrum Eremitarum prædictorũ, duos Nouitiatus Venetijs, & Neapolim erexit Clem. viij const. 70 p 83 to. 3.

Fratribus Eremitis prædictis, ambitum prohibuit. Clem. viij. ibid in seq.

Fratres S. Hieronymi, sub denominatione S. Hieronymi de Fesulis

Fratrum Cõgregationis S. Hieronymi de Fesulis, promotor fuit Carolus Comes Mon[illegible] Granelli, eorumq. regularem vitam approbauit Innoc. vij & Greg. xii. vt in ipsius Greg const. 3 p. 233. to. 1.

Fratres prædictos, alios ad Religionem recipere posse decreuit Gregor. xij. ibid. §. 6.

Fratres prædictos, iterum approbauit sub regula S. Augustini. Eug. iv. const. 21. pag. 270 to. 1.

Fratres prædicti, sacramẽta ecclesiastica ministrare possunt Eug. iv. ibid §. 4.

Fratrum S. Hieronymi de Fesulis Præpositi, & Rectorum munus & auctoritas, quæ fit in fratres d. Religionis. Eug iv. ibid.

Fratrum S. Hieronymi de Fesulis, Prælatorum electionem edixit. Eugen. iv. ibid. § 4. 5. & 6.

Fratres Humiliati. Vide in V. Humiliati.

Fratres Iesuati S. Hieronymi

Fratres Congregationis pauperum Iesuatorum, approbati à Mart. v. in const. 11. pag. 247 to. 1.

Fratres istos, Iesuatos S. Hieronymi appellari iussit. Alexan. vj. in constit. 9. pag 351. tom. 1.

Fratres Iesuati S. Hieronymi fruuntur omnibus priuilegijs, & gratijs concessis fratribus Eremitis S. Augustini. Clem. vij. const 36 p. 503. to. 1.

Fratres Iesuati S. Hieronymi, Regulam S. Augustini profitentur. Clemen vij. ibid. §. 1.

Fratres Iesuati S. Hieronymi sunt Mendicantes, eorumq. priuilegijs omnibus perfruuntur. Pius v. const. 50. pag. 185. to 2.

Fratres Iesuati S. Hieronymi, qui ex antiquissimo eorum instituto sacris initiari non consueuerunt, ad sacros Ordines promoueri indulsit Paul. v. to const 16 p 144 & seqq. to. 3.

Fratribus Iesuatis sacris initiatis, aquarum distillationem vetat Paul. v. ibid. §. 10. pag. 145.

Fratres Iesuati S. Hieronymi idonei, & habiles, ad Horarum recitationem tenentur Paul. v ibid. p 144.

Fratres Congregationis Iesuatorum S. Hieronymi habent auctoritatem audiendi confessiones in parochialibus Ecclesijs domorum regularium ipsius Congregationis tantum Parochianorum illarum si fuerint approbati ab Ordinarijs Greg. xv const 35 § 1. p. 319 to. 3.

Fratribus Iesuatis S. Hieronymi concessum, vt abiecto caputio albo quod super humeros hactenus gestarunt, aliud in caput coloris pallio similis, & forma, qua ceteri Mendicantes vtuntur. Vrb viii. const 31 §. 1. p. 51. to. 4.

Fratres Ioannis Dei

Fratres Congregationis Ioannis Dei, ad regimen Hospitalium pro curandis infirmis in Hispanijs institutæ, approbauit Pius v. const. 143. p. 266. to 2.

Fratres Ioannis Dei, sub regula S. Augustini viuunt. Pius v. ibid § 3 p. 267.

Fratres Ioannis Dei, Ordinariorum iurisdictioni & correctioni subditi sunt. Pius v. ibid § 4.

Fratres Ioannis Dei, rationem reddere tenentur, de Hospitalium regimine, Ordinarijs locorum singulis annis. Pius v ibid. § 6.

Fratribus Ioannis Dei, in Italia ordinationes aliquot, & electionem Maioris eorum præfiniuit. Clem vij const 44 p 43. to 3.

Fratres prædicti, votum inseruiendi Hospitalibus, sub Ordinariorum obedientia emittere iussit. Clem. viij. ibid §. 3

Fratrum Ioannis Dei, Maioris authoritas, quæ sit in fratres eius Ordinis Clem viij ibid. § 6.

Fratres prædicti, qualem habitum gerant Clem. viij ibid § 8

Fratres prædictos, ad sacros ordines promotos, ad Ordinis munera, & dignitates.

gnitates inhabiles esse declarauit. Paul.v. const. 55. §.3. & 4. p.179. to.3.

Fratrum Ioannis Dei, vnum in qualibet domo ad sacros Ordines promoueri indulsit. Paul.v.ibid. §.2.

Fratres prædicti, in sacris ordinibus constituti, si à Religione eijci contigerit, ab ordinum executione suspenduntur. Paul.v. ibid. § 4.

Fratrum Ioannis Dei Congregationis Hispaniæ, tria substantialia vota emittunt, & quartum seruiendi infirmis suorum Hospitalium, & sub regula S. Augustini degunt Paul v. ibid.

Fratres d. Congregationis Hispaniæ, vere Religiosos, & regulares esse declarauit. Paul.v. ibid.

Fratres d. Congregationis Hispaniæ, Ordinariorum correctioni subiecit. Paul.v. ibid.

Fratrum Ioannis Dei Congregatio, in veram Religionem erigitur sub tribus votis substantialibus, & quarto de inseruiẽdo infirmis. à Paul.v.const. 100. pag.258 tom 3.

Fratrum prædictorum Consiliarij, & alij officiales, quomodo, & vbi eligendi, & vt durent ibid § 4 p.259.

Fratres prædicti Sacerdotes non possunt disponere de Eleemosynis pro celebrandis Missis, receptis, in proprios vsus. Vrb.viij. const 84. p.97. tom.4.

Fratrum prædictorum Sacerdotes sunt inhabiles ad Prælaturas & officia Religionis, & quæ eorũ nomine intelliguntur, statuit. Vrb viij.ibid in cõst.seq.

Fratres prædicti qui, & quomodo possint ad sacros Ordines promoueri. ibid. §§.4. & 5.

Fratrum prædictorum priuilegia confirmat, eisq. communicat priuilegia Mendicantium, & præcipue Congregationis Clericorum Ministrantium Infirmis. Vrb.viij const. 18 p.35. to 4.

Fratrum prædictorum præcedentiam cum ceteris Ordinibus Mendicantibus, declarauit. Vrb viij const.76 p 91. to 4.

Fratrum prædictorum statuta, & Constitutiones approbauit Paul.v.cõst. 103. pag 260 to 3

Fratres prædictos ab obedientia Ordinariorum exemit Paul.v.constitut. 113. pag 269. tom.3.

Fratres B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum.

Fratres B. Mariæ de Mercede Redemp. Capt. approbauit Greg.ix.in const.9. pag 88. tom 1.

Fratres prędictos, regulam S Augustini profiteri voluit. Greg ix.ibid.

Fratres prædicti, ad Ordines Mendicantium transire non possunt. Callixt.iij. const 3. pag.285 to 1.

Fratres prædicti, ad suum Ordinem non recipiunt fratres Minores S. Francisci de Obseruantia. Clem viij const 46.p.46 to.3.

Fratres prędictos, certis diebus solemnem benedictionem, & absolutionem facere posse statuit. Clem viij.const.4 p 3. to.3. eiusq. benedictionis forma habetur in const 79. Clem.viij p 90 to.3.

Fratres prędicti, sacros Ordines sine legitima Prælatorum licentia suscipientes, quas pœnas incurrant. Clem. ibid

Fratres prædicti, quæ secum deferant discedentes ab aliquo Monasterio. Clem viij.ibid.

Fratrum prædictorum, priuilegia confirmauit Paul.v const 25.p.153 tom.3.

Fratribus prædictis, Capuccinos ad suũ Ordinem recipere prohibuit Paul.v. const.50 pag 177. to 3.

Fratribus prædictis, omnia legata, quæ incertis personis relinquuntur pro Redemptione Captiuorum, exhiberi iussit Nicol.iv in const 6.p.152. tom.1.

Fratribus prædictis, exemptionem a decimis concessit Greg.xj. const.3. pag. 217 tom 1

Fratrum prædictorum Ordo à B Raymundo de Penniaforti Ordinis Prædicatorum, & alijs Viris, ex reuelatione Beatis Virginis institutus fuit. Clemen viij.const 77.§ 18 p.83 & const 79. p 90.to.3.

Fratrum prædictorum, ordinationes & statuta præfiniuit circa eorum regimen. Clem.viij.in const.30 pag 32. t.3. & const.68 pag.71. & const. 112. pag.115. tom 3.

Fratrum B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum Magistri generalis facultas circa Fratres eiusdem Ordinis Reformatos, siue Recollectos præfiniuit ab Vrb.viij. const 94 §.7. pag.105. to.4.

Fratres prædicti non possunt recipere, nec retinere fratres Reformatos eiusdem Ordinis, nec Reformati transire sine licentia Sedis Apostolicæ. Vrb. viij.const 77 pag 91. to 4

Fratres prædicti, qui sine licentia transierunt, moniti statim tenentur se subijcere correctioni suorum Superiorum, & qui receperunt illos consignare ibid. §.3.

Fratribus prædictis concessum officium, & Missa S.Raymundi Cardinalis eiusdem Ordinis Vrb viij.const 52 §.2.p 69 t.4.

Fratrum prædictorum Magistri Generalis facultates non confirmantur. Vrb. viij.const 44 §.7. pag.61

Fratrum Ordinis Sanctiss Trinitatis Redemptionis Captiuorum priuilegiorũ, & c. confirmatio Greg.xv const 22.pag 309. to.3.

Fratres B. Mariæ de Monte Carmelo

Vide supra in V. Carmelitæ.

Fratres Mendicantes

Fratres Mendicantes qui sint, generatim declarauit Bonif viij. constit.2. §.3. pag.156. tom.1

Fratres Mendicantes, qui specialiter sint declarati, suo proprio loco habetur.

Fratres Mendicantes, quibus gaudeant exemptionibus. Pius v. constitut. 11. pag 144. tom.2.

Fratres Mendicantes, qua via ire possint ad Iapponis & Indiarum regiones. Clem viij.const.74 p.77. to.3. & Paul v const 90 p 242.to. 3.

Fratrum Mendicantium priuilegia, eorum Monialibus, Tertiarijs, Oblatis, & Conuersis, communicauit Leo x.const.32 p 442. to.1.

Fratres Ordinum Mendicantium, in Studijs publicis profitentes, vigore priuilegiorum eorumdem, non possunt se subtrahere ab obedientia Magistri Generalis Pius ij. const.2 p.288. to.1.

Fratres Mendicantes, in concernentibus administrationem sacramentorum Episcopis subsunt. Leo x. const.22 pag.451. to 1.

Fratres Mendicantes, non possunt prohibere Sacerdotes seculares in eorum ecclesijs celebrare. Leo x. ibid. §.4.

Fratres Mendicantes, ad processiones accedere quãdo compelli possint. Leo x ibid. § 5. p.432.

Fratres Mendicantes, quando possint leuare ex proprijs Parochijs, sine Parochi licentia, defunctorum corpora, qui in eorum ecclesijs sibi sepulturam elegerunt. Leo x. ibid.§ 9.

Fratres Mendicantes, ad ordines promouendi, ab Episcopis examinandi sunt. Leo x. ibid. § 11.

Fratres Mendicantes, quid seruare teneantur, circa consecrationes Ecclesiarum, Altarium, & Cœmeteriorum Leo x ibid. §. 12.

Fratres Mendicantes non possunt nuptias benedicere absque consensu Parochorum Leo x. ibid. §.13.

Fratres Mendicantes, excommunicatos ad Religionem recipere prohibentur. Leo x. ibid. §. 15.

Fratres Mendicantes, solutionem decimarum quomodo persuadere teneantur Christifidelibus. Leo x. ibid. §. 16.

Fratres Mendicantes ad Monachos nigros, & Cistercienses Ordinis S. Benedicti. transire non possunt. Bened xij.const.1 p.180 to.1.

Fratrum Mendicãtium, amplissima priuilegia & indulta promulgauerat Pius v. const.41. p.172 to.2.

Fratres Minimi S. Francisci de Paula.

Fratres Minimos S. Francisci de Paula, approbauit Six iv const.3.p. 304. to.1

Fratres prædicti, confessiones audire possunt Six iv. ibid. §.7.

Fratres prædictos, sub Sedis Apostolicæ protectione suscepit.Six.iv.ibid.§ 11

Fratres Minimos S. Francisci de Paula, sic appellari iussit. Iul.ij. constit. 10. pag 360 to 1.

Fratres prædictos, Mendicantes esse declarauit. Pius v.const 49.p.184 to. 2.

Fratres prædicti, ad Capuccinos transire vt non possint. Pius v. constit. 45. pag 182. to.2.

Fratribus prædictis priuilegia Ordinum Mendicantium concessit Six.iv.const. 5 §.9. p.304. to.1. Pius v.const.49 §.2.pag. 184. tom.2.& Iul.ij.const. 10. §.37. pag 364. to 1.

Fratres prædicti, habẽt priuilegium circa exemptionem decimarum, & quartam funeralium Iul.ij ibid.§ 35

Fratres prædicti, sacramenta ecclesiastica ministrare possunt.Iul.ij.ibid § 39.

Fratrum prædictorum gratiæ, communicatæ sunt Monialibus eiusdem Ordinis, à Iul.ij ibid. §.42.

Fratrum Minimorum S.F.de P. Prælatorum authoritas, quæ sit in personas sui Ordinis. Iul.ij.ibid in seq §.1. p 364.

Fratrum prædictorum, Religionem intrantes, bona incertorum dominorum secum ferre possunt.Iul ij.ibid.in seq §.18. p.365.

Fratres prædicti, Capitulum generale quolibet sexennio celebrare valent. Paul.v. const.6. pag 134 to.3.

Fratrum prædictorum statuta edita in Capitulo Generali, confirmauit, & approbauit Vrb.viij. const 17. p.33 to 4

Fratrum prædictorum priuilegia, & indulta confirmauit. Vrb. viij. const. 19 pag.36. tom.4.

Fratrum prædictorum Nationis Calabrensis Collegium in Vrbe. vide sup. in V. Collegium S. Francisci de Paulæ.

Fratribus prædictis ambitum prohibuit. Paul.v const.117 p.272. to.3.

Fratrum prædictorum Superioribus concedentibus officia, aut dignitates Ordinis ob fauores mendicatos, pœnas statuit idem ibid.

Fratres Minores Conuent. S. Francisci

Fratrum Minorum Conuent. regulam, conscripsit B. Franciscus, & habes in const.5. Honor. iij.p 80. to.1.

Fratres Minores Conuent. S Francisci, approbauit Honor.iij ibid.

Fratres Minores Conuent ad Episcopatus promoti, libros & alia quæ habẽt, statim Ministro Generali Ordinis resignare tenentur. Alex.iv.const.5. pag. 110. tom.1.

Fratribus Minoribus Conuent.multa priuilegia, variasq exemptiones concesserat Clem iv.const 4.p.130.t 1 & Six iv.const 6 p 305. to.1.

Fratrum Minorum Conuent Regulam declarauit Mart.v. in const. 13. p.248. to.1. Pius iv. const.103. p 123 to.2.

Fratres Minores Conuent. nihil proprium habere posse decreuit. Pius v.const 61. pag 194 to.2.

Fratrum Minorum Conuent.reformationem edidit Pius v. ibid. & constit.66 pag.198. tom 2.

Fratrum Minorum Cõuent S. Francisci Protectoris auctoritas quæ sit. Greg. xj.const 4. p.217. to.1. Six.iv. const.4. p 303. tom.1 & Paul.v. const.53. pag.178. tom 3.

Fratrum prædictorum Collegium in Ciuitate Pragæ, vide sup.V. Collegium

Fratribus prædictis vt semel in mense, prima die non impedita festo nouem lectionum, Officium de S. Francisco, prout recitatur in die festo eiusdem, recitare possint, indulsit. Paul.v.const. 102 p 260.to 3.

Fratribus Minoribus Conuentualibus, eorumq. Superioribus interdixit. Paul. v. const.116 p.271 to 3.

Fratrum prædictorum Collegium in Insula Meleuitana, vide sup.in V. Collegium S. Antonij de Padua.

Fratres Minores Conuentuales in temporalibus succedunt, ac si essent in seculo. Clem.iv const.1 pag.127 tom.1

Fratres Minores Conuent. Reformati S.Francisci

Fratres Minores Conuentuales Reformati, approbati fuerunt à Six.v.in eius const 68 pag 353 tom.2.

Fratres Minores Conuent.Reform.fruuntur priuilegijs, & gratijs fratrum Minorum Conuentualium Six v ibid.§.7.

Fratres Minores Conuent Reform. alios fratres Minores cuiuscumque Ordinis S. Francisci recipere non possunt. Six.v ibid.§.9.& 10.

Fra-

nolle amplius legata perpetua ipsis a testatoribus relicta exigere, & resignare debent quantum in se est ibid. in statut. eod. pag 66.

Fratrum prædictorum numerus, qui eleemosynis quotidianis poterit substentari assignari debet, & pro Legatis extinctis remanente obligatione perpetua celebrationis Missarum recurrendum ad Papam ibid.

Fratribus prædictis intra claustra prohibetur tenere capsas pro eleemosynis Missarum ibid.

Fratres prædicti non permittuntur recipere eleemosynas pro missis intra claustra, nec etiam Tertiario, seu seruitori, qui dicuntur Sindici substituti, vt ad Sindicum deferat, sed extra claustra ad Sindicum remittendæ. ibid.

Fratrum prædictorum apostatis pœnæ non remittendæ ibid.

Fratres prædicti non debent permitti in alia Ecclesia celebrare ibid.

Fratres prædicti debent relinquere curam Parochiarum vbi est copia Sacerdotum, & pro decentia de Magistro Sedis ad se ipsam debent recurrere. ibidem.

Fratrum prædictorum Commissarius in Regno Poloniæ ad Prouincias illas visitandas mittendus quos congreget pro discussione negocij diuisionis illarum Prouinciarum, & quomodo discussum significet generali ibid.

Fratrum prædictorum statuto resignatur Ordinario loci Monasterium Monialium clausarum maioris Gologouiæ Prouinciæ Boemiæ propter eius contumaciam. ibid pag 66.

Fratres prædicti Reformati ijs tantum statutis vtuntur, quæ generalia sunt ipsis assentientibus, sancita eaque quolibet bimestri tenentur legere tempore communis refectionis. ibid

Fratribus minoribus de Obseruantia S. Francisci Familiæ Cismontanæ sublatis abusibus, loca suos designanda, numerus prædicabendus, qualitas, & alia pertinentia, & prout vnaquæque prouincia id exequatur permittenda est receptio Nouitiorum. ibid.

Fratrum prædictorum abusus circa detentionem bonorum est contra decretum Congregationis Generalis. ibid.

Fratrum prædictorum nullus potest aliquem inducere ad eleemosynam perpetuam dicto Ordini exhibendam aut exhibitam suscipere ibid.

Fratribus prædictis eleemosyna relicta vt legatum non potest in iudicio exigi, sed peti humiliter absque vllius debiti allegatione. ibid.

Fratribus prædictis vbi est relictum aliquid præstandum per certas personas oneratas vt soluat de fructibus aliquid sub onere vel gratis, illi protestantur quod vt legatum non habent, & de eius forma ibid.

Fratres prædicti nõ recipiunt ex debito sed ex gratia panes vbi relictus est alicui certus redditus, vt ex illo det tot panes eisdem, & de eorum protestatione, quam faciunt. ibid.

Fratribus prædictis quomodo possit perpetuari redditus cum onere. ibidem pag. 67. tom 4.

Fratres prædicti non possunt celebrare aliquod instrumentum capitulariter vt transferant proprietatem Cappellæ, seu sepulturæ cum non habeant, & quid faciendum pro satisfactione voluntatum, & de necessitate protestationis. ibidem.

Fratribus prædictis bona data quomodo vendantur, applicentur, & Congregationi Generali denuncientur. ibid.

Fratribus prædictis bonorum legatorum renunciatio, vt notificanda Congregationi Generali. ibid.

Fratribus prædictis proprietates, & pecuniæ auferuntur in communes Conuentuum necessitates conuertendæ per Syndicos Apostolicos. ibid.

Fratres prædicti non possunt retinere aromatarias, nisi ad vsum Monasteriorũ, sed res illius vendere non possunt ibid.

Fratres prædicti non possunt retinere capsulas pro eleemosynis, seu oblationibus. ibidem.

Fratrum prædictorum mensa debet esse communis. ibid.

Fratrum prædictorum Custodes in Italia, vt, & quando possint congregari pro condendis statutis pro eorum gubernio Vrb viij. constit 13. §. 8. pag. 27. t. 4.

Fratres prædicti in Italia debent dimittere toleas, vti pannis omnino conformibus Fratribus de obseruantia. Vrban. viij. const. 12 pag. 26. tom. 4.

Fratres prædicti recollecti Franciæ, quomodo caputium rotundum, ac longiorem mozzettam deferre possint. ibid. § 3.

Fratres prædicti recollecti Franciæ calepodia gestant. ibid.

Fratribus prædictis, qui iam munera Ordinis expleuerint nonnullas exemptiones reuocauit, & alias concessit. Greg xv. const 18. §. 1 pag. 296 tom 3

Fratres Ordinis Minorum S. Francisci Strictioris Obseruantiæ

Fratres Minores S. Francisci Strict. Obseru. approbauit Clem. viij. constit. 35. pag. 502 tom 1.

Fratrum Minorum S. Francisci Strict. Obseru. habitum, præfiniuit. Clem. vij. ibid. & Greg xiij const. 55. § 16 pag. 324 tom 2

Fratrum Minorum S. Francisci Strict. Obseru. Custodis, officium, & authoritatem præscripsit Clem. viij ibid §. 7 & Greg xiij ibid. § 13

Fratres Minores S Francisci Strict. Obseru. non sunt nouæ regulæ professores, sed vere fratres Minores S. Francisci Clem viij const. 92. pag 101. t 3

Fratrum prædictorum, bona occupantes, quas pœnas incurrant. Clem. viij. const. 96 pag. 104 tom 3

Fratres prædicti, quam formam seruent in recipiendis Nouitiis ad Religionem Clem. viij const. 106. pag 113 tom 3.

Fratres prædicti, vt subsunt Magistro Generali de Obseruantia, & Commissario generali de ipso Ordine Reformatorum Paul v. constit. 31. pag. 160. tom 3.

Fratres prædicti, quomodo, & quare possint in eorum Ecclesijs habere organa, paramenta, & vasa pretiosa. Clem. viij. const 84 pag 96. tom. 3.

Fratrum Minorum S Francisci strictioris obseruantiæ constit. Gregor. xiij. & Clem. viij pro bono ipsorum regimine editas confirmauit, & alias ordinationes statuit. Vrb. viij const. 13 pag. 27 tom. 4.

Fratres Prædicatores Ordinis S. Dominici

Fratres Prædicatores S. Dominici, approbati fuerunt ab Honor. iij. in const. 2. pag. 79. tom. 1.

Fratres prædictos, alios ad Religionem recipere voluit. Honor. iij. ibid. § 5.

Fratres prædicti, præcedunt alijs Religiosis cuiuscunque Ordinis Mendicantium. Pius v. const 71 pag. 201. tom. 2. & etiam non Mendicantium, & quibus. Clem. viij. const. 13 pag. 12. tom. 3.

Fratres Prædicatores ad dignitates extra Ordinem assumpti, omnia quæ ab Ordine habent, Conuentui resignare tenentur. Clemen. iv. constitut. 11 pag. 136. tom 1.

Fratrum prædictorum priuilegia, Prælatos omnes interpretari, prohibuit Clem iv const. 12 pag 137. tom. 1.

Fratrum Prædicatorum S. Dominici Prælatorum, quæ sit in eius Ordinis Fratres authoritas. Bonif viij. const. 4. pag. 156. tom. 1.

Fratres Prædicatores, à correctionibus siue punitionibus suorum Prælatorum, appellare non possunt. Bonif viij. ibid.

Fratrum prædictorum, Magister Generalis statim post electionem libere gubernat. Greg xi const 7 pag 218. tom. 1

Fratres prædicti, in suis Conuentibus libere legere possunt, in Studijs vero generalibus non, absque licentia. Greg. xi ibid § 4.

Fratrum Prædicatorum statuta, & ordinationes decreuit. Greg xi ibid.

Fratres Prædicatores, & eorum Prælati, ad inuicem se absoluunt. Greg xi. ibid. §. 12.

Fratrum Prædicatorum S. Dominici habitus ei ve similis, delationem prohibuit. Greg. xi. ibid. §. 21 & Clem. viij. const. 104. pag. 112. tom 3.

Fratres Prædicatores S. Dominici, habent priuilegium exemptionis a solutione decimarum. Greg. xi. ibid § 22 pag. 219.

Fratrum prædictorum S. Dominici Religionem intrantes, bona incertis personis debita, ipsius loco applicare possunt. Greg xi ibid. §. 23 pag. 219

Fratrum Prædicatorum Magistri Generalis quæ sit iurisdictio in fratres ab Ordine recedentes, & alios Greg xi ibid § 26.

Fratres Prædicatores S. Dominici, sunt exempti à iurisdictione Ordinariorum. Greg. xi ibid § 31

Fratribus Prædicatoribus S. Dominici priuilegia multa concesserat. Sixt. iv. const. 7. pag 307. tom 1. & const 19 pag 322. tom. 1. & Pius v. constit. 11. pag 144. & const 41 pag. 172 tom 2.

Fratrum Prædicatorum S. Dominici Prælati, in quibus casibus, cum eisdem fratribus dispensent. Pius v. const 132. pag. 158 tom. 2.

Fratres Prædicatores S. Dominici, sunt vere & proprie Mendicantes. Pius v. const. 44. pag 181 tom 2.

Fratribus Prædicatoribus ambitum, prohibuit Greg. xiij. const. 62 p 332. t 2. Clem viij. const. 7 pag. 4. tom. 3. & præcipue ob consequendam dignitatem Magistri Generalis Paul. v. const. 49 pag. 167. tom. 3.

Fratres Prædicatores, vt in temporalibus incedunt, ac si essent in seculo. Clem iv. const. 1. pag. 127 tom. 1.

Fratrum Prædicatorum Nouitij, in articulo mortis, in manibus Prælatorum ante tempus, regulam profiteri possunt. Pius v. const. 109. pag 237. tom. 2.

Fratres Prædicatores, ante omnes Religiosos præcedunt, post Canonicos. & Clericos seculares, & antiquos Ordines Monachales Greg xiij. constit. 84. pag 352. tom. 2 & Clem. viij. const. 13 pag 12. tom. 3

Fratrum prædictorum ex Bibliotecis extrahentes libros, & folia manuscripta excommunicationem incurrunt Vrb. viij. const. 54. pag 72. tom 4.

Fratribus prædictis quomodo, & cum quibus possint disputare de Conceptione Virginis Mariæ. Vide supra V. Conceptio.

Fratres Pseudo apostoli nuncupati

Fratrum istorum secta damnatur ab Honor. iv const 1 pag. 145. tom. 1.

Fratribus isti eleemosynas Prælatis vetat. Honor. iv. ibid.

Fratres Ordinis Seruorum B. Mariæ Virginis

Fratrum Seruorum B. Mariæ Ordinem approbauit. Bened. xi. constitut. 1. pag. 162 tom. 1.

Fratres Seruos B. Mariæ, à præstatione quorumcumque onerum exemit Vrb. vi. const 2 pag 222 tom 1.

Fratres Seruos Beatæ Mariæ, ab Ordinariorum iurisdictione exemit. Vrb. vi. ibidem.

Fratres Seruos B. Mariæ, sub Sedis Apostolicæ protectione suscepit. Vrb vi. ibidem.

Fratres serui Beat. Mariæ, sunt vere, & proprie fratres Mendicantes. Pius v. const 44 pag 181. tom. 2.

Fratrum Seruorum Beatæ Mariæ, Prior generalis eligi non potest, qui non fuerit in Ordine saltem per 20 annos. Clem. vi. constit. 2 § 6 pag. 211. tom 1.

Fratrum Seruorum B. Mariæ, Prioris Conuentualis, vt eligendus. Clem. vi. ibidem § 8.

Fratrum Seruorum B. Mariæ, Prioris Prouincialis officium, triennio expletur. Clem vi. ibid. § 10.

Fratrum Seruorum B. Mariæ, Prioris Conuentualis officium, quanto tempore duret Clem vi ibid. §. 12.

Fratribus Seruis B. Mariæ, munerum inter se largitionem, & receptionem interdixit. Clem. vi ibid §. 14

Fratribus Seruis B. Mariæ, proprietatem vetuit. Pius v. constitut. 103. §. 3. pag 231. tom 2

Fratrum Seruorum B. Mariæ, reformationem edixit. Pius v. const. 103 p. 231 t & Clem. viij const 60 pag. 59 tom 3.

Fratres Seruos Beatæ Mariæ, in communi viuere iussit. Pius v ibid. § 4.

Fratrum prædictorum, qui numerus esse debeat in singulis Monasterijs. Pius v. ibidem § 9.

Fratres prædicti, alijs extra Ordinem confiteri prohibentur. Pius v ibid § 8.

Fratres prædicti quomodo possint celebrare Missam, & recitare Officium de B. Philippo Benitio, Vide infra in V. B. Philippus Benitius.

Fratribus prædictis, vt in omnibus diebus sabathis non impeditis festo nouem lectionum, Aduentu, Vigilijs, & Quadragesima, possint recitando officium B. Mariæ, satisfacere obligationi, concessit Paul. v. constitut. 110. pag 267. tom 3

Fratres

Fratres prædicti, ab eorum Superioribus grauati, ad quem habeant recursum. Clem. viij. const. 109 pag. 114. tom. 3.

Fratrum Seruorum Beatæ Mariæ Reformatos, siue Eremitas, vide in dict. V. Eremitæ.

Fratres Serui B. Mariæ, scholas exercere prohibentur. Clem. viij. const. 60. in seq § 38 pag 61. tom. 3.

Fratres prædicti, qui, & quando legere, & prædicare possint. Clem. viij. ibid. §. 40 §. 9 24. 40. & 47.

Fratres prædicti, qui, & quando ad confessiones audiendas sint admittendi. Clem. viij. ibid §. 53 pag 61.

Fratrum prædictorum vestimenta, qualia esse debeant. Clem. viij. ibid. §. 54.

Fratres prædicti, quando de vno Conuentu ad alium transire possint. Clem. viij. ibid. § 63. pag 62.

Fratrum Seruorum B. Mariæ Nouitij, qui, & quomodo recipiendi. Pius v. const. 103. §. 23. pag 232. tom 2. & Clem. viij. ibid. § 20.

Fratres prædicti, vltra biennium in eodem Conuentu morari, vt non possint Pius v. ibid. §. 18

Fratrum Seruorum B. Mariæ Conuersi, ad quæ teneantur. Pius v. ibid.

Fratrum Seruorum B. Mariæ Superiores dispensantur cum Lectoribus, Prædicatoribus, & Officialibus, circa diuini officij recitationem. Pius v. ibid. § 6

Fratres prædicti, qui officium Poenitentiarij, vel beneficia in titulum vel commendam tenent, non habent vocem actiuam vel passiuam, neque in locis Ordinis commorari possunt. Iul. iij. const 8. pag. 572. tom. 1.

Fratres, & Sorores Tertij Ordinis S. Dominici, S. Francisci, necnon Seruorum B. Mariæ, & S. Francisci de Paula

Fratrum, & Sororum Tertij Ordinis S. Dominici, seu tertiariorum regulam approbauit Innoc viij. in const. 1. pag. 228. tom. 1.

Fratrum, & Sororum prædictarum regula, quæ sit Innoc. vij. ibid.

Fratrum, & Sororum prædictarum regula, non obligat ad culpam, sed ad poenam tantum. Innoc. vij ibid. in cap. 22. pag. 238.

Fratrum, & Sororum Tertij Ordinis S. Francisci, seu Tertiariorum in proprijs domibus viuentium, regulam approbauit. Nicol. iv. const. 2. pag. 146. tom. 1.

Fratrum, & Sororum prædictarum regula, quę sit. Nicol. iv. Ibidem.

Fratrum, & Sororum prædictarum regula, ad peccatum non obligat, sed ad poenam. Nicol. iv. ibid. in cap. 20. pag. 147. tom. 1.

Fratrum, & Sororum Tertij Ordinis S. Francisci de Poenitentia, in communi viuentium, & sub tribus votis essentialibus, regulam accommodauit. Leo x. const. 42. pag. 451 tom 1.

Fratres prædicti, quæ seruare debeant in eligendis eorum Prælatis. Clem viij. const 33. pag. 34. tom 3.

Fratres prædictos, Prouinciæ Dalmatiæ, & Iustinopolitanæ ad obedientiam & subiectionem Vicarij generalis eiusdem Ordinis reduxit. Clemen. viij. const 91. pag. 191. tom. 3.

Fratres prædicti, habitum distinctum, à colore habitus fratrum Minimorum S. Francisci de Paula gestare tenentur. Paul. v. constit. 66. pag. 186 tom. 3.

Fratres prædictos reformauit Pius v. cost. 63 p. 165 & Six. v. declarauit const. 28. pag 399. tom. 2.

Fratres prædicti vt subsunt, Prælatis fratrum de Obseruantia. Pius v. & Six. v. ibidem.

Fratrum, & Sororum Tertij Ordinis Seruorum B. Marię, regulam approbauit Mart v const 15 pag. 253. tom. 1.

Fratrum, & Sororum prædictarum regula, quæ sit. Mart. v. ibid.

Fratrum, & Sororum prædictarum regula, ad culpam non obligat, sed ad poenam. Mart. v. const. 15 ibid. cap. 22. pag 254 tom. 1.

Fratres, & Sorores Tertij Ordinis S. Francisci de Paula, habent regulam propriam. Iul. ij. const 10. pag. 360 tom. 1.

Fratres, & Sorores prædicti, quibus gaudeant priuilegijs. Iul. ij. const. 10. pag. 360. tom. 1.

Fratres Ordinis S. Spiritus in Vrbe

Fratres, huius Ordinis institutt in Hospitali Sancti Spiritus in Saxia de Vrbe. Innoc iij. const 7. pag 74. tom 1.

Fratres S. Spiritus à quibus Episcopis ordines suscipiant. Innoc. iij. ibid. §. 14 pag. 75.

Fratres S. Spiritus, alios ad Religionem recipere possunt Innoc. iij. ibid. § 18

Fratres S. Spiritus, exempti sunt a iurisdictione omnium Ordinariorum. Six iv. const. 22. § 5. pag. 327. t. 1.

Fratres S. Spiritus, gaudent omnibus priuilegijs Monachorum Casinensium. Six. iv ibid. § 6 pag 328.

Fratres S. Spiritus, subsunt iurisdictioni Præceptoris Hospitalis S. Spiritus. Six iv. const. 12. pag 314. t. 1.

Fratribus S. Spiritus tantù, loca S. Spiritus Hospitalis in titulum conferri possunt. Six. iv. ibid §. 4.

Fratrum S. Spiritus Præceptor, quam in eos habeat potestatem. Six. iv. ibid. Vide etiam in V. Archihospitale.

Fratres Ordinis Sanctiss. Trinitatis Redempt. Captiuorum

Fratrum Sanctiss. Trinitatis Redemptionis Captiuorum, regulam approbauit Innoc. iij. const. 9. pag 76 t. 1.

Fratres prædicti sunt exempti à solutione decimarum. Innoc. iij. ibid. §. 3.

Fratres prædicti, alios ad Religionem recipere possunt. Innoc iij. ibid. §. 4.

Fratrum prædictorũ Minister Generalis, à quibus eligendus. Inno. iij. ibid. § 9.

Fratrum prædictorum Regulam, mitigauit Clem iv. const. 10. pag 135. t. 1.

Fratres prædicti eleemosynas pro dicto opere quærere possunt. Clem. vij. const. 7. pag. 479. t 1.

Fratres prædicti non sunt quæstores, sed viri religiosi, & approbati. Clem. vij. ibid. § 4 pag 479.

Fratres prædicti in Regno Portugallię existentes, gaudent omnibus gratijs, & priuilegijs, concessis fratribus eiusdem Ordinis existentibus in Prouincia Castellæ, Legionis, ac Bethicæ. Paul. iij. const. 2. pag. 511. t. 1.

Fratres prædicti, vasa, vestimenta, & ornamenta ecclesiastica benedicere possunt. Greg viij. const 31. pag. 300. t. 2.

Fratres prædicti quam formam seruent, in publicandis indulgentijs, quando benedictionem generalem faciunt. Clem. viij. const. 85 pag 97 t. 3.

Fratribus prædictis ad partes Infidelium se pro Redemptione Captiuorũ trãsferentibus, aliqua priuilegia concessit Paul v. const. 40. pag 167. t. 3.

Fratribus prædictis priuilegia, Immunitates, & Indulta concessa, confirmauit, Greg xv. const. 22. pag. 309. t. 3.

Fratres Ordinis Sanctiss. Trinitatis Redempt. Capt. Reformati siue Discalceati

Fratrum Sanctiss Trinitatis Redempt. Capt. Reformatos siue Discalceatos, instituit Clem viij const 62 pag. 63. t. 3.

Fratres istos ab vno Priore per eos ex Reformatis eligendo regi voluit Clem. viij. ibid. §. 2. pag 64.

Fratres isti quæ obseruent in eligendis eorum Superioribus. Clem. viij. ibid. & Paul. v. const. 59 pag. 180. t 3.

Fratres istos, inter Ordines Mendicátes adscripsit. Paul. v. const. 60 p. 181. t. 3.

Fratres isti, primitiuam Regulam fratrum eiusdem Ordinis obseruant. Paul. v. const. 61. pag. 182. t. 3.

Fratres isti, vltra tria vota substantialia, aliud votum non ambiendi dignitates Ordinis emittunt. Paul. v. ibid. § 3. pag 182

Fratres, & Religiosi

Fratres, & Religiosi cuiuscumque Ordinis, secularium confessiones audire prohibentur, nisi fuerint a locorum Ordinarijs præuio examine approbati. Pius v. const 133. pag. 259 tom. 2.

Fratres, & Religiosi in partibus Indiarum, ob defectum presbyterorum, officio Parochorum fungi possunt Pius v. const. 34. pag 165. t. 2.

Fratres, & Religiosi cuiuscumque Ordinis, si ab eorum Superioribus non puniuntur, ab Ordinarijs locorum in quorum locis deliquerũt, vt puniri possunt. Clem. viij. const 39. pag 39. t. 3.

Fratres, & Religiosi cuiuscumque Ordinis apostatantes, vel extra claustra vagantes, à quibus puniendi. Paul. iv. const. 14. pag. 597. t. 1. & Pius iv. const. 3. pag 3. t 2.

Fratres, & Religiosi cuiuscumque Ordinis, in his quæ spectant ad Officium Inquisitionis, ab eorum Superioribus puniri non possunt, sed Inquisitoribus hæreticæ prauitatis sunt denunciandi. Paul. v. const. 26. pag. 154 t. 3.

Fratres, & Religiosi cuiuscumque Ordinis, coram quibus conueniendi Paul. v. const. 34 pag. 164. t. 3

Fratres, & Religiosi in hæresim prolapsi, quomodo puniendi, & à quo. Alex iv. const. 22 pag. 117. t. 1. & Paul. v. constit. 26 pag 154. t 3.

Fratrum, & Religiosorũ quorumcumque Monasteria ingredi, mulieribus prohibuit. Pius v. const. 20. pag 150. t. 2.

Fratrum, & Religiosorum ille numerus, in singulis locis, est constituendus, qui ibidem sustentari valeat Paul. v. const 9. pag. 138. t 3. & Vrban. viij. const 26. in seq. Clem viij §. 14 pag. 42 t. 4.

Fratrum, & Religiosorum Conseruatores, qualiter eligantur, & quæ sit eorum facultas Vide supra in V. Conseruatores Religionum. vide etiam inf. in V. Regulares.

Fructus

Fructus beneficiorum litigiosorum, apud quem deponi debeant. Pius V. const. 57. pag 190. to. 2.

Fructus beneficiorum Italiæ reseruatorum seu affectorum dum vacant, à Collectoribus Cameræ tantum percipiuntur. Pius iv. const. 32. pag. 35. to 2.

Fructus beneficiorum tempore obitus beneficiatorum non percepti, ad quos spectent Iul. iij. const. 7 pag. 571. to. 1.

Fructus beneficiorum Regni Neapolis, tempore obitus eorum qui cum Camera super spolio transegerunt pendentes, vel non exacti, ad Cameram spectant. Six. v. const. 90. pag. 493 to. 2.

Fructus, & redditus ad Sedem Apostolicam, & personas ecclesiasticas ratione beneficiorum spectantes, vsurpans, & sequestrans, excommunicationis poenam incurrit. Greg. xiij. const 81 p. 348 & Paul. v. const. 63 p. 183. t. 3.

Fructus beneficiorum non exacti non comprehenduntur in facultatibus testãdi quæ non derogant Decreto Cameræ regulis, & constitutionibus huiusmodi Vrb viij. const 80. §. 6. pag 93. to. 4.

Fructuum beneficiorum vltra medietatem facultates transferendi pensiones, & vniones beneficiorum effectum non sortitæ sunt reuocatæ Vrb. viij. const. 69. in prohem. pag. 86. to. 4

Frumentum

Frumenta extrahendi licentias præterquam ex causa vere onerosa concessas reuocauit. Pius iv. const. 99. pag. 115. t 4. & Paul. v. const. 12. pag. 140 t. 3.

Frumenta ad Vrbem deferentes, quibus exemptionibus gaudeant. Pius. v. cost. 19 pag. 149. to. 2.

Frumenta ad Vrbem, & statum ecclesiasticum Barones, & alij deferri prohibentes, quas poenas incurrant. Pius v. ibid. §. 3 & seq.

Frumẽta vltra vsum vnius anni pro sua familia, emi prohibuit. Pius. v. ibid. §. 23

Frumenta ementes, vt carius vendant, quas poenas subeant. Pius v ibid

Frumenta ex statu ecclesiastico Agricultores Agri Romani, extra illum vt asportari facere possint. Clem. viij. const. 72. pag 74. to. 3.

Frumenta è statu ecclesiastico extrahentes, quas poenas incurrant. Greg. xiij. const. 50. pag. 316 t. 2. Clem viij. const. 49 pag 48. t. 3 Paul. v. cõst. 12. pag. 140. t. 3. & eam post ea moderauit, & declarauit, Greg. xv. cõst. 30 pag. 315. to 3.

Frumenta, biada, legumina, & alia ad deferendum sibi non soluto iusto pretio Gubernatores, & alij status ecclesiastici Officiales cogere suos subditos non possunt. Greg. xi. const 11. pag. 219. to.

Fugitiui

Fugitiuorum seu de fuga suspectorum capture, vt concedenda. Paul. v. cõst 71. §. 11. nu. 16. & 17. pag. 199. to. 3

Furnarij Vrbis

Furnarij Vrbis, coram Præfecto Annonæ agunt contra Cardinales, Prelatos,

Guberna-

S. Heduigis festum die 15 Octobris celebrari iussit. Clem iv. ibid. §. 23. p. 134.

S. Henricus I. Romanorum Imperator.

S. Henricum I. Romanorum Imperatorem, canonizauit Eug. iij. cōst. 2. p. 56 t. 1.

Henricus iv. & v. Impp.

Henricus iv. Imperator deponitur à Gregor. vij. in eius const. 1 p 49 t. 1.

Henricus v. Imperator post longam dissensionem cum Ecclesia Romana ei reconciliatur. Calist. ij const. 1. pag. 54. to. 1.

Henricus viij. Rex Angliæ.

Henricus viij. Rex Angliæ, titulo Defensoris Ecclesiæ donatus, & cur. Leo x. const 45. §. 3. pag. 457. to. 1.

Henricus viij. scripsit librum contra hæreses Martini Lutheri. Leo x ibid §. 1.

Henricum viij. in hæresim prolapsum damnauit, & excommunicauit. Paul. iij. const. 7. pag. 514. to. 1.

Henricus viij. scelera, & delicta plurima grauissima perpetrauit. Paul. iij. ibid.

Henricus viij. quare à Catholica fide deuiauerit. Paul. iij. ibid.

Henricus viij. quæ mala perpetrauerit circa sepulcrum S. Thomæ Episcopi Cantuarien. Paul. iij. ibid. in seq §. 3. pag 517.

Heraclius Aug. Imp.

Heraclius Aug. Imp. sacrosanctam Christi Crucem, decimoquarto anno postquam illa venerat in potestatem Persarum, felicissime recuperauit, eamq. suis humeris abiecto Imperatorio amictu in ipsum Caluariæ montē magna cum humilitate reportauit. Six. v. const. 73 p. 471. to. 2.

Hæredes

Hæredes occisi, in remissione bannitorū pro homicidio, sunt citandi. Pius iv. const 52 pag. 50. to. 2.

Hæredes occisi vbi commorantur, ibi banniti pro homicidio non sunt remittendi, nisi habita pace ab illis Pius iv. ibid. in seq. §. 3. p. 51.

Hæredes intra quod tempus hæreditatem adire velle, deliberent, & inuentarium conficere teneantur. Pius iv. const. 59. § 12. p. 64. to. 2.

Hæredes Cardinalium tenentur soluere emolumenta solita Magistris Cæremoniarum, & alijs Officialibus, ob mortem ipsorum Cardinalium. Paul. v. const 112. pag. 208. tom. 3.

Hæresis

Hæresis crimen, ceteris omnibus atrocius est Innoc. iv. const. 1. pag. 92. to. 1.

Hæresibus quam citissime occurrēdum, ne diutius serpant. Clem. vij. const. 27. §. 1 pag 498. to. 1.

Hæresim iterum incurrentes, sine relapsi, qui dicantur. Alexan. iv. constit. 22. pag. 117. tom 1.

Hæresis cognitio totaliter spectat ad forum ecclesiasticum. Greg xiv. const. 7. §. 6. pag. 532. tom. 2.

Hæresis est, asserere animas purgatas, & expiatas ab omni culpa & pœnæ reatu, in quibusdam receptaculis detineri vsque ad diem iudicij. Bened. xij. const. 4 § 3. pag 185 to. 1.

Hæresim vel peccatum esse, opinari, prædicare, disputare, vel suadere, Christi sanguinem in triduo suæ passionis ab ipsa diuinitate diuisum, vel non diuisum fuisse prohibuit. Pius ij. const. 11. p 296. to. 1.

Hæreticus

Hæretici excommunicantur quotannis, in die Cœnæ Domini. Paul. v. const. 63. § 1. p. 183 to 3.

Hæretici conuersi, quam cautionem præstare teneantur. Alex. iv. const. 14. pag 116. tom. 1.

Hæretici, eorumq. fautores, banno exponi, & bona publicari debent. Innocen. iv const 8 p 97 to 1.

Hæretici capti, per Officiales infra quindecim dies Inquisitoribus sunt consignandi. Innoc. iv. const 9. p 97. to 1.

Hæretici redeuntes ad Ecclesiæ vnitatem in perpetuo carcere, vt detrudendi. Innoc. iv. const. 18. §. 1. p. 105 to. 1.

Hæretici relapsi qui sint. Alex. iv. const. 12. §. 1. p. 112. to. 1.

Hæretici abiurantes absoluendi, hæreses autem pertinaciter defendentes puniendi. Paul iv. const 4. p. 590. to. 1.

Hæretici, vel de hæresi suspecti, & Iudæi qui post conuersionem apostatarunt, non gaudent immunitate Ecclesiæ. Ioan. xxij. const. 1. p. 168. to. 1. & Greg. xiv. const 7 pag 531. to 2.

Hæreticos capi impedientes, & eos de manibus capientium auferentes, quas pœnas incurrant. Innoc. iv const. 9. lege 20. pag 98. to. 1.

Hæreticorum fautores ad Ecclesiæ obedientiam redeuntes, quam cautionem præstare teneantur. Innoc. iv. const 10 pag 99 to. 1.

Hæreticorum filij & nepotes, ad officia vt admitti non possunt. Innocen. iv. ibid & const. 15. p. 205. to. 1.

Hæretici ad fidem redeuntes, quomodo absoluendi. Innoc. iv. const. 16. p. 105. tom. 1.

Hæreticorum erroribus credentes, hæretici iudicandi sunt. Innoc. iv. const. 18. ibidem.

Hæreticorum consolamentum petentes, infirmi qui sunt sanæ mentis, quomodo puniendi. Alex. iv. const 13 pag 115 to. 1.

Hæreticorum condemnationes, & sententias latas ab Inquisitoribus, Magistratus, & alij Officiales exequi tenentur Alex. iv. const. 17. p 116. to. 1.

Hæreticorum bona confiscata, distrahi, & pretium ad opus Romanæ Ecclesiæ conseruari iussit. Alex. iv. const. 21. pag 117. to. 1.

Hæreticorum fautores, auxiliatores &c. quas pœnas subeant. Innoc. iv. constit. 1. pag 92. to. 1.

Hæreticorum hæredes, ad pœnitentiam illis iniunctam, implendam tenentur. Alex. iv. const. 12. p. 115. to. 1.

Hæreticorum successores per dispensationem ad honores & dignitates ecclesiasticas vt habilitantur. Paul. iij const. 8. §. 4. p. 118 t. 1.

Hæreticos Regni Portugalliæ, & Algarbiorum absoluit. Paul. iij. ibid §. 3.

Hæreticorum pœnis. Paul iv. const. 19. p. 602. to. 1.

Hæretici commorantes in locis Italiæ, aut Insularum adiacentium, illorumq. fautores, vel receptatores, quibus pœnis puniantur. lege Greg. xv. const. 28 pag 314. to. 3.

Hæreticorum defensores, & Schismaticos tuentes seu libros hæresim continentes, aut de Religione tractantes, qui legunt, retinent, imprimunt, excommunicationis pœnam incurrunt. Vrb. viij const 62. § 1. p 76. t 4.

Hæretici damnati ab Vniuersalibus Concilijs, defendi non possunt. Gelas. 1. const. 1. pag. 15. to. 1. Vide etiam inf. V. Inquisitores.

Hierosolymitani Milites

Vide infra in V. Milites.

Homicida

Homicidæ, & banniti de aliqua Ciuitate, etiam habita pace ab hæredibus occisi, ad illam vt redire non possunt Pius ij. const 8 § 3 p. 292. t. 1.

Homicidis, ac bānitis, quomodo appellationis beneficium denegatur. Pius ij. ibid. §. 4.

Homicidæ damnati siue diffamati, tametsi remissi fuerint. non possunt habere officia, dignitates, nec testimonium ferre, & alia. Pius ij. ibid. §. 5. p 293.

Homicidæ non audiendi nisi in carceribus se constituant. Iul. ij. const. 24. §. 1. 381. to. 1. Pius iv const. 52. p. 50. t. 2.

Homicidæ ex causa audiri extra carceres, possunt semper ad illos reuocari. Iul. ij. ibid. §. 381.

Homicidæ literas remissionis, quibus præsentare teneantur. Iul. ij ibid § 3.

Homicidæ attingentes annum 20. pro maioribus habendi. Iul ij. ibid. §. 4.

Homicidæ alijq. criminosi damnati, à toto statu ecclesiastico banniendi. Clemen vij. const. 10. p. 182. to. 1. Pius iv. const 27. p. 79. to. 2.

Homicidæ status ecclesiastici, non possunt morari in terris Regni Neapolis, aut alterius regionis, etiam mediate subiectæ Rom. Pont. Pius iv. ibid. §§. 2 & 3.

Homicidas, ac bannitos non persequentes eosq. receptantes, quibus pœnis afficiantur. Pius iv. const. 27 §. 4 & 5 p 30. to. 2 & Pius v. const. 6 p. 374. t 2

Homicidas, Communitates earumue Domini denunciare, vel comprehendere tenentur. Pius iv. ibid.

Homicidæ non remittendi in loco vbi degunt hæredes occisi nisi habita pace. Pius iv. const. 52. §§. 2 & 3 p. 50. & 2.

Homicidæ 14. annorum in statu ecclesiastico, non suffragatur minoritas Pius iv. ibid §. 10. pag 52.

Homicidæ voluntario, facultatem ascendendi ad sacros ordines, vel retinendi beneficia, Maior Pœnitentiarius non concedit. Pius iv. ibid.

Vide etiam in V. Banniti, & in V Hæredes.

S. Homobonus

S. Homoboni vitam compendiose recenset. Innoc. iij. const. 2. pag. 72. to. 1.

S. Homobonum canonizauit idem Innoc. iij. ibid.

Honestas publica

Vide in V Impedimentum.

Honorius II. III. & IV.

Honorius II. creatus Pont die 21. Decembris 1124. pag. 54. tom. 1. Mortuus Romæ 16. Februarij 1130. pag 55. t. 1.

Honorius III. ex familia Sabella Romana, creatus Pont. 18. Iul. 1216. pag. 78. to. 1. Obijt Romæ 18 Martij 1227. to. 1.

Honorius IV. ex familia Sabella Romana, creatus Pont. Perusij die 2. Aprilis, 1285. p. 144. t. 1. mortuus Romæ die 3. Augusti 1287. p. 144. to. 1.

Honorius Imperator

Honorius Imperator Theodosij Senioris filius à B. Arsenio Diacono Christianam fidem edoctus, multa egit pro eius propagatione. Six. v. const. 73. §. 3. pag 462. to. 2.

Honorius Imp leges edidit contra hæreticos Six v. ibid.

Honorius Imper Basilicam S. Pauli a Valentiniano Iuniore amplificari cœptam, omnibus partibus absolui, & exornari curauit. Six v. ibid.

Honorius Imp magno adiumento fuit B. Augustino in comprimendis, & propulsandis Aphricanis hæreticis. Six. v. ibid.

Horæ Canonicæ

Horas Canonicas, qui beneficia Ecclesiastica obtinent, singulis diebus recitare tenentur, & sub quibus pœnis Pius v const. 135 pag. 260. to. 2.

Horas canonicas, & alia diuina officia, anticipatis, vel postpositis horis, Auditoribus Rotæ Romanæ recitare indulsit Clem vij. const. 13. p. 485. to. 1.

Horas canonicas postpositis horis recitare possunt Referendarij Vtriusque Signaturæ. Paul. iij. const 23 §. 18. p. 537. to. 1.

Horarum canonicarum ob non recitationem, beneficiorum fructus, quomodo possint percipere Conclauistæ, Capellani, & Dapiferi Pontificis. Vide sup. in VV. Dapiferi, Conclauistæ, & Capellani.

Hospitale Cathecumenorum de Vrbe

Hospitale Cathecumenorum erexit, & priuilegijs muniuit, gratijsq. decorauit. Paul. iij. const 37 pag. 534 to. 1.

Hospitali Cathecumenorum, ducatos decem pro qualibet Synagoga, Iudæi soluere tenentur Paul. iv. const 9 pag. 592. to. 1.

Hospitalis Cathecumenorum priuilegia confirmauit Paul. iv. ibid. Vide etiam in V. Neophyti.

Hospitale S. Hieronymi Illyricorum de Vrbe

Hospitalis S Hieronymi Illyricorum causæ, coram eius Protectore, siue ab eo deputatis agitandæ, & cognoscendæ sunt Pius iv. const 68. pag. 73. t. 2.

Hospitale S. Iacobi Incurabilium de Vrbe

Vide in V. Archihospitale S. Iacobi.

Hospitale S. Ioannis Hierosolymitani

Vide in V. Milites Hierosolymitani.

Hospitale S. Mariæ Pietatis Dementium de Vrbe

Hospitali S. Mariæ Pietatis Dementium de Vrbe priuilegia, & gratias concessit. Pius iv. const 37. p. 39. t 2.

Hospitale S. Mariæ Pietatis Dementium de Vrbe, succedit ijs, qui ibi moriuntur sine testamento. Pius iv. ibid. §. 9.

Hospitalis S Mariæ Pietatis Dementium de Vrbe, curam gerit Confraternitas sub eadem inuocatione erecta à Pio iv. ibid. §. 1.

Hospitalis S. Mariæ Pietatis Dementium de Vrbe, & eius Officialium causæ apud Protectorem cognoscendæ sunt Greg. xv. const. 48. pag. 329. to. 3.

Hospi-

fuerunt. Six.v. ibid. §.1.

Imperatorum prædictorum numismata habentes, in pia quadam opera exercentes, quas indulgentias consequantur Six.v.ibid. §.15. pag.463.

Imperatorum supradictorum numismata in testamento alijsue vltimis voluntatibus relinqui, vel donari, alijs quam abeui Ecclesiæ interdixit. Six.v. ibid. §.16.

Imperator Græcorum Michael Paleologus, damnatus à Martin iv. constit.1. pag.144. tom.1.

Vide etiam suis locis proprij nominis aliorum Imperatorum.

Impetratio Beneficiorum.

Impetratio beneficiorum obtenta a viuente, post eius mortem nulla est, & inualida. Paul.iij.const 28 pag 542.to.1.

Impetrantes beneficia per annum pacifice possessa, quæ certo modo vacare prætenduntur, quid seruare debeant. Paul.iij §.3.

Impetrãtes beneficia Ecclesiastica per priuationem, vel amotionem, vel alias quomodolibet vacantia, quid seruare teneantur. Paul.iij.ibid.

Impetrantes beneficia consistoralia, quæ seruare debeant. Leo x. const 35. pag.443. tom.1.

Impetrationibus, ne quis vtatur, seu ne impetret à Rom Curia prohibentes, seu impedientes sunt excommunicati. Vrb.viij const.62. §.13.p.76. t.4.

Impetrationes fraudolentes, vt subrogentur in iuribus eorum, quibus propter sententiam, seu infirmitatem imminet vitæ periculum, aut per priuatioñé, nisi adsit res iudicata non valent. Vrb viij.const.6.reg canc.29 p.17. t.4.

Impetratio per obitum, nisi post obitum, & ante datam vacatio potuerit venire ad notitiam Papæ non valet, ibid.reg 30. pag. 18. to.4.

Impetratio vacantis per modum in Cancellaria exprimendum non valet, ibid. reg.47 pag.19. t.4.

Impetrationes contra triennalem possessorem sunt irritæ, quia ille non potest molestari, & locis sunt extinctæ, nisi sit simoniace ingressus, vel contra reseruationes in corpore iuris clausas intrusus ibid.reg 36 p.18.

Impetrationes factæ intra mensem ante subrogationem in iura collitigãtis annullantur nisi esset intrusus vel lis mota est. ibid.reg.29. pag.17. t.4.

Impositio, & Imponens

Imponentes onera personis, seu bonis Ecclesiasticis, exigentes, recipientes, fauentes sunt excommunicati. Vrb.viij.const.62 § 13 p.76.to.4.

Impositiones omnes Paul. V. & facultates illas exigendi reuocantur excepta pro defensione fidei in Germania contra rebelles. Vrban.viij. const 6. reg canc.63. pag.19. tom.4

Impressio Librorum

Vide infra in V. Libri.

Impudice Mulieres

Vide infra V. Meretrices, & sup. in V. Conuertitæ.

Incantatores

Vide infra in V. Malefici, & Sortilegi.

Incestus

Incestus quosdam in Statu Ecclesiastico, vltimi supplicij poena plecti voluit. Six v.const. 54.p.433.t.2.

Incestum committit scienter cognoscens matrem, & filiam, vel duas sorores germanas, quamuis meretrices. Six.v.ibid.

Incestum committit mulier, quæ sciens matrem, filiam, vel sororem suam, cum aliquo viro rem habuisse, eidem viro sui corporis copiam facit. Six.v. Ibid. § 2. & 3.

Incestum committit mulier, quæ cum patre, & filio, vel duobus fratribus germanis scienter se carnaliter commiscet. Six. v. ibid.

Incestum committit vir, qui sciens patrem, aut filium, vel fratrem suum cum muliere aliqua rem habuisse, ipse etiam eamdem cognoscit Six.v. ibid.

Incestus crimen sacræ Scripturæ testimonijs, detestatur. Six.v. ibid.

Incolæ Vrbis

Incolas Vrbis, varijs priuilegijs, & gratijs decorauit. Six.iv.const.8.p.309.t.1 Iul.iij. const.5 p.570.t.1. Pius iv. const 19.pag.22. to 2. Paul.v. const.18. pag.147. tom.3.

Index Librorum prohibitorum

Indicem Librorum prohibitorum approbauit, librosq ibi descriptos legi, vel retineri prohibuit. Pius iv. const.77. p.82. to.2. Clem.viij. const 36. p.37. tom.3.

Indicis librorum prohibitorum dubia decidit Congregatio erecta à Six.v. in const 74.congr 7. p.465. t.2. Clem.viij.const 36. § 5 pag.38. t.3.

Indicis librorum prohibitorum regulas, inuiolabiliter obseruari, locorum Ordinarij curare debent. Clem.viij.ibid.

Indiae

Indiarum ad partes, qua via Religiosi proficisci debeant, definiuit Clem viij. const 74. p.77. t.3. & Paul.v. const.90 pag.242. t.3.

Indiarum Parochi, quam eleemosynam quærant ab ijs, qui in Ecclesijs Fratrum, & Monialium Ordinis S. Francisci de Obseruantia sepeliũtur Paul.v. const 47 pag. 175. t 3. & Vrb.viij const.21.pag 37. t.4.

Indiarum Parochi, quam eleemosynam petant ab his, qui in Ecclesijs Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini sepeliuntur Paul.v.const.32. p.160 t.3

Indiarum in partibus, qui possunt ex Ordine Fratrum Minorum S. Francisci de Obseruantia assumi ad munus Prouincialatus, & aliorum officiorum. Clem viij.const.67.pag 71. t.3.

Indiarum in partibus, Religiosi officio Parochi, vt fungi possint. Pius v.constit.34.pag 166.to.2.

Indiarum partes petentes, si Religiosi sunt, ad eas recta se transferre debent, ad quas eorum Superiores delegarunt. Paul.v.const.56.pag.179. t.3.

Vide etiam infra in V. Regulares.

Inditia

Inditiorum copiæ in modum Extractus, reis illas petentibus, dari debent. Paul.iij const 44. § 10.pag.160 t.1.

Inditiorum copiæ, ante torturam an dandæ sunt, & quando. Paul.iij.ibid. Paul.v.const.71.§.10.nu.5. pag.197.

Inditia legitima, quando præcedere debent, vt quis carceretur. Paul. iij. ibid. § 5.

Inditijs non præcedentibus, Iudices de crimine reos interrogare non possunt. Paul.iij.ibid §.8.

Inditia legitima præcedere debent, inquisitionem specialẽ contra reos. Pius.v. const 9 pag 140 t.2.

Inditiorum copiæ, pauperibus gratis dandæ sunt, vel eorum originalia, Aduocato, & Procuratori Pauperum gratis ostẽdenda. Paul.v.const 71. §.10. num.26.pag. 160.t.3.

Inditiorum copiæ si petantur, dantur etiam condemnatis, & captis. Paul.v. Ibid. num.34.

Indulgentia

Indulgentias communicandi inter Confraternitates, formam præscripsit. Clemen.viij.constit.115.p.118 t.3.

Indulgentiæ quæ sint concessæ Inquisitoribus, ac ceteris Ministris S. Officij. Alex iv.const.16 pag.116 t.1.

Indulgentias concessas ijs, qui intersunt diuinis Officijs solemnitatis Corporis Christi, extendit, & auget pro his, qui intersunt Processionibus, & Missam celebrant. Eug.iv.const.6.p.258.t.1. Mart.v.const.12.pag.248 tom 1.

Indulgentiarum gratiæ, ab omnibus Officialibus circa clausulam porrectionis manuũ adiutricum, gratisq. expediendæ sunt. Pius iv.const.64.p.70.t.2

Indulgentias quibuscumque concessas, facultatem quæstuandi continentes, reuocauit Pius v. const.30. pag. 161. t 2.

Indulgentias Religionibus, & Regularibus omnibus concessas reuocauit, nouasq. dedit Paul.v.const.21. pag.149 t.3.

Indulgentias ad quæstum publicari prohibuit Pius v.const 99 pag 228.t.2.

Indulgentias Archiconfraternitatibus, & Confraternitatibus Laicorum concessas, vide supra in V. Archiconfraternitas, & in V. Confraternitas.

Indulgentiarum publicationem, vt faciunt Fratres Sanctiss. Trinitatis Redẽpt. Captiuorum. Clem viij const 85.pag 96. t.3.

Indulgentiarum publicationem, vt faciunt Fratres B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum. Clem viij const.79 pag 90. to.3.

Indulgentias multoties publicarunt, tam in forma Iubilæi, quam aliàs Paul.v. vt in const 104 pag 261. to.3. & const 115. pag.271. & Vrb.viij. const.39. pag.56 const.82 & seq. pag.95. const.104. pag.111. constit.109.& 110. pag 114. & 116 & const 115 pag 119. to 4.

Indulgentias in forma Iubilæi, initio sui Pontificatus, ad Diuinam opem implorandam indixit Greg xv. const 2. pag.277. to.3. & sub forma Orationis quadraginta horarum indixit S.D.N. Vrb.viij const.7 p.21. to.4.

Indulgentiarum prædictarum occasione Confessarij electi, & eorum facultates quænam sint, lege in prædictis Constitutionibus.

Indulgentia Anni Iubilæi. vide in V. Iubilæum.

Indulta

Indulta interesse Cameræ Apostolicæ concernentia, impetrans in Camera illas præsentat, & registrat. Pius iv. const 98. p. 115 to.2.

Vide etiam infra in V. Priuilegium.

Indulta Cardinalium circa collationes beneficiorum, moderatus fuit. Pius v. const.37. p.169 t.2. Greg.xiv. const. 19. p.545. t.2. & Paul. v. const. 58. pag 180 t 3. & Vrb.viij const 59. & 60. p 74 & 75. t 4.

Indulta disponendi de officijs vacabilibus Romanæ Curiæ, eorumq. pretio, reuocauit. Vrb.viij.const 20.p.36.t.4.

Indulta transferendi pensiones, moderauit Vrb.viij ibid.§.2.

Indulta, & concessiones officiorum, Priuilegiorum & exemptionum, concessa in præiudicium Sedis, & Cameræ Apostolicæ, reuocauit. Vrb.viij. constit. 28 pag.46. to.4.

Infeudatio

Infeudationem Ciuitatum, Terrarum, & Locorum S.R.E. prohibuit, in cõstit.35. Pij v. pag. 169. to. 1.

Infeudationis Ciuitatum, &c. S.R.E. etiam prætextu euidentis vtilitatis, tractatus haberi prohibuit. Pius v.ibid.

Infeudationis prædictæ, prohibitionem ampliauit Greg xiij.const 3 pag 274. Six.v.const 26.pag.396. & Innoc.ix.const.1. pag 546 tom.2. Clem.viij. const.1. p.1. & const.52. p.50. to.3. Paul.v. const 13. p.142. to. 3. & Vrban.viij.const.4. p.11. & to.4. Vide sup.in V. Alienatio.

Infideles. Vide infra in V. Iudæi.

Infirmus

Infirmi, qui sanæ mentis sunt, & hæreticorum consolamentum petunt, non excusantur, eo quod tempore receptionis sanæ mentis haud essent. Alex.iv. const 13.pag.115.to.1.

Infirmos Christianos, Medici Iudæi curare prohibentur. Paul.iv.const.3.589 to.1.Greg xiij.const.68.pag.33. to.2.

Infirmos ad confessionem suorum peccatorum, Medici ad eos curandos vocati hortari debent. Pius v. const 3.p.134. to.2

Infirmos non confessos post tertium diẽ Medici visitare prohibiti sunt à Pio v. in d.const. quam confirmauit Greg.xiij.const.68 p.338. to 2.

Infirmis de quorum morte timetur, extrema Vnctio danda ab Eug. iv. const. 19.§.14.pag.269. to.1.

Infirmi in quibus locis corporis, extrema Vnctione inungendi. Eug.iv. ibid.

Infirmi carcerati, quomodo relaxandi. Paul.iij.const.44 §.27. p.561. tom.1. Paul.v. const.71 §.23. pag.207. to.3.

Inhibitio

Inhibitiones, significationes, aut Non grauetur in vim Commissionis pro dilatione, vel alternatiua obtinenda impetratæ, cum clausula seruata forma Motus proprij, Iudices concedere non possunt, nisi delato birreto viridi, & non aliter. Paul.v.const.71.§.11.nu.11.pag.199.to.3.

Inhibitiones per quosuis Iudices in causis spoliorum non dantur, non citato Cameræ Commissario. Pius v.const.51. p.186. to. 1.

Inhibitiones emanatæ vigore Commissionum, in quibus clare non apparet, an de causis spolij agatur, nullæ sunt, & inualidæ Pius v.const.51.pag.186. tom.2.

Inhi-

Instru-

Instrumenta, & aliæ scripturæ pro Congregatione de Propaganda Fide Catholica, gratis expediri debent. Greg.xv.const.26 in seq pag 313.to 3.

Instrumenta qui faciunt circa alienationes bonorum in Statu Ecclesiastico extraneis, & subditis in casibus prohibitis, non reuelantes, incurrunt pœnam falsi, & alias pœnas. Paul. v. const. 118. pag 265. tom.3.

Vide sup. in V. Archiuium, & inf. V Notarij.

Insulæ

Insularum noui Orbis homines, vnum Deum in cælis credebant, nudi incedebant, ac carnibus non vescebantur. Alex.vi. const.2.§.2.pag 346.to.1.

Insulas prædictas inuenit Christophorus Columbus Alex. vi ibid.

Insulas noui Orbis repertas, & reperiendas Hispaniarum Regi, propagandæ fidei Christianæ causa, concessit Alex vi.const 2.§.6.pag 347.to.1.

Insulæ Sardiniæ dignitatibus Ecclesijs Parochialibus, & præbendis. Pius v const. 74.pag 204. to 2.

Inuadentes

Inuadentes domos Episcoporum defunctorum, eorumq bona diripientes, excommunicantur à Leone ix. in eius const.1.pag 46 to.1.

Inuadentes, vel occupantes Terras, & loca S.R.E. eorumq. complices, & fautores, grauibus pœnis puniuntur. Leo. x. const.13.pag.414.tom.1.

Inuadentibus domos Cardinalium. Vide in V. Cardinales.

Inuentarium

Inuentarium actorum criminalium Episcopi Siciliæ, quotannis conficere tenetur. Pius v.const.121.pag.209.to.2.

Inuentarium bonorum, reo inquisito fieri non debet, nisi agatur de delicto pro quo venit imponenda pœna capitalis, vel confiscationis bonorum, aut alia notabilis pœna Paul.v.const 71.§.10.nu.11.pag.192.to.3

Inuentarium bonorum rei inquisiti si sit faciendum, describi non debet in registris, seu extractibus. Paul.v.ibid.nu.12.

Vide etiam in V. Hæredes.

Inuentio Tituli S. Crucis

Inuentio Tituli S. Crucis die vltimæ Dominicæ Ianuarij 1492. in Ecclesia S. Crucis in Hierusalem de Vrbe. Alex. vi. const 4. pag. 347 t. 1. Vide etiam sup. in V. Crux.

Ioannes XV XXII. & XXIII.

Ioannes xv. Romanus creatus Pont. Romæ die 1. Augusti 985. Obijt ibid. die 4. Frebruarij 995. pag 42.to.1.

Ioannes xxij. Gallus, creatus Pont. Lugduni die 7.Augusti 1316. Obijt Auenioni die 4. Decembris 1334 pag.166.to 1.

Ioannes xxiij. Neapolitanus, creatus fuit Pont. in Ciuitate Bononiæ die 17. Maij 1410. Obijt. Florentiæ die 22. Decembris 1429. pag. 234. to.1.

B. Ioannes de Deo

B. Ioannem de Deo, Beatorum Confessorum numero adscripsit, cum concessione celebrandi Missam, & recitandi Officium. Vrban. viij. constit 108. pag. 113. tom. 4.

B. Ioannes de Deo, fundauit Fratres Io: Dei, vulgo dictos, Fate bene Fratelli. Vrb. viij. ibid. §. 1.

S. Ioannes Gualbertus

S. Ioannes Gualbertus fuit institutor Congregationis Monachorũ Vallis Vmbrosæ Ordinis S. Benedicti. Cælestin. iij const 2 pag.69 to.1.

S. Ioannem Gualbertum, Sanctorum Catalogo adscripsit. Cælest.iij. ibid.

S. Ioannis Gualberti festũ, die 1. Octobris celebrari iussit. Cælest.iij.ibid §.3.

Ioannes Episcopus Constantinopol.

Ioannes Episcopus Constantinopolitanus nomen Vniuersalis Ecclesiæ Episcopi vsurpauerat. Pelag.ij constit. 1.pag. 22. to. 1.

Ioannes Vuiclef & Ioannes Hus

Ioannem Vuiclef, & Ioannem Hus hæreticos damnauit. Mart. v. constit. 1. pag 235. tom. 1.

Ioannis Vuiclef, & Ioannis Hus hæreticorum, errores recensentur à Mart. v. ibid.pag.235.tom.1.

S. Ioannis Decollati Confraternitas

Vide in V. Confraternitas Misericordiæ

S. Ioannis Hierosolymitani Milites

Vide infra in V. Milites.

S. Ioannis Lateranen. Ecclesia

Vide in V. Ecclesia Lateranen.

Iocalia

Iocalia, & alias res ad Sedem Apostolicam spectantes, detinentes pœnis afficiuntur à Pio iv. const. 4. pag 4. to. 2.

Irregularitas

Irregularitatem vt non incurrunt personæ Ecclesiasticæ reos existentes in Ecclesijs tradentes Curiæ seculari. Greg xiv const 7 §.3 p 532.to.2

Irregularitatem non incurrit Gubernator Vrbis, si se immisceat in causis criminalibus, vbi venit imponenda pœna sanguinis. Leo x. const. 8. § 15. pag. 410. tom. 1.

Itali

Itali extra Italiam in locis in quibus Catholicæ fidei cultus liber non permittitur, habitare non possunt. Clem.viij const 42.pag 42.to 3.

Itali extra Italiam habitantes, quæ cuitare teneantur. Clem. viij. ibid.

Itali extra Italiam proficiscentes, ad habitandum, id suis Ordinarijs significare tenentur. Clem. viij. ibid.

Iubileum

Iubileum ad diuinam opem implorandam pro felici vniuersalis Ecclesiæ regimine (præter alios antiquiores) indixerunt, in principio Pontificatus. Six. v. constitut.1.pag 369 to.2.Paul.v.const.1.pag.127.to.3.

Iubilæum indixit pro certis Ecclesiæ necessitatibus tunc existentibus. Paul. v. const.104 pag 261 tom.3.

Iubilæi prædicti occasione Confessarijs, concessæ fuerunt multæ facultates, absoluendi, commutandi vota, &c ibid

Iubilæum indixit ad implorandum Diuinum auxilium initio sui Pontificatus, Greg. xv. const.2.pag.277.tom.3.

Iubilæum vniuersale concessit ad Diuinam opem expetendam, pro auertendis periculis, diuersis Christiani Orbis partibus, imminentibus. Vrban. viij. const.104 pag.111.tom.4.

Iubilæi prædicti occasione, facultates Confessariorum ibid. § 5.

Iubilæum aliud pro auertenda Dei ira, & conseruanda Ecclesia concessit. Paul. v.const.115 pag 271 tom.3.

Iubilæi Indictio pro tunc imminentibus, & præsertim in Europa necessitatibus fuit facta ab Vrban.viij const.39.pag 56 tom.4

Iubilæum, siue Annus Sanctus, vide sup. Annus Iubilæi.

Iudæi

Iudæi, Nutrices Christianas habere non possunt. Innoc.iv. const.2.§.5.p.64. tom.1.Paul.iv.const.3 § 4 pag.589 tom.1

Iudæi in locis separatis a Christianorum domibus habitare debent in Statu Ecclesiastico. Paul.iv.const.3 § 1.pag 589 tom.1.

Iudæi prædicti, in Ciuitatibus vnicam tantummodo Synagogam habere possunt. Paul.iv.ibid §.2.& const.9 § 1 pag 592.to.1.

Iudæi prædicti, signũ glauci coloris, gestant, & cur Paul.iv.cõst.3.§.3.p.589.

Iudæi prædicti, diebus festis, publice laborare non possunt. Paul.iv. ibid.§.5.

Iudæi prædicti, cum Christianis ludere, comedere, vel familiaritatem habere prohibentur a Paul.iv.ibid.§.7.

Iudæi prædicti, quam artem exercere valeant. Paul.iv.ibid.§.9.

Iudæi prædicti, Christianos infirmos curare nequeunt. Paul. iv. ibid. §. 10. Greg xiij.const 68.pag 338.to.2.

Iudæi, Domini vocandi non sunt Paul.iv.ibid.§.11.

Iudæi, in eorum creditis, sine vsuris pignorum exigendis, Mensem 30. dierum obseruare debent. Paul iv ibid § 13.

Iudæi statuta locorum, quæ incolunt, seruare tenentur. Paul. iv ibid §. 13.

Iudæi quibus casibus per Inquisitores hæreticæ prauitatis puniri possint. Greg. 13 const 70 pag 340 to 2.

Iudæi ad Christianam fidem conuersi, si ad Iudæorum ritum transiuerint, vel hæretici, ab inquisitoribus puniendi sunt. Nicol. iv. const. 1.pag 145.tom. Clem.iv.const 2.p.139 Greg.x const.3.pag.141.tom.1.

Iudæi Thalmud, & alios damnatos, prohibitosq. libros retinentes, quas pœnas incurrunt, Iul iij const 24.pag.584.to.1. Clem.viij.const.20.p.18.t.3.

Iudæi in Statu Ecclesiastico, libros suos rationum, & computorum latino, vel vulgari idiomate scribere debent. Paul iv const 3 § 8 pag 589 to 1.

Iudæos à Statu Ecclesiastico, excepta Vrbe Roma, Ancona, & Auenione expelli iussit Pius v. const.90 pag 209 to. 2 Clem.viij.const 19.pag.17.t.3.

Iudæi maiores annis 12 vtriusque sexus, verbi Dei pro eorum ad Christianam fidem conuersione prædicationibus interesse debent, idq omnes Ecclesiarum Prælati curare tenentur. Nicol iij.const 1.pag.143.t.1. Greg.xiij. cõst. 92.pag 360.to.2.

Iudæis prædicationes fieri debent, in Terris vbi eorum sunt Synagogæ, non tamen in locis vbi sacra confici solent. Greg.xiij.ibid.

Iudæorum Prædicatores, de quibus rebus tractare debent in prædicationibus. Greg xiij.ibid § 1.

Iudæi Christianos ad suum ritum trahentes, quomodo puniantur. Clem. iv. const.12 pag.139. Greg.x.const.3 pag 142.to.1.

Iudæis priuilegia, multa concessit Pius iv.in sua cõst 48 pag 47.to 2, quæ tamen reuocarunt Pius v. const 6 p 136.to.eod. & Clem.viij.cõst.19.p 17.t.3.

Iudæorũ flagitia, & scelera multa, commemorat Greg xiij.cõst.70 p.340.t 2

Iudæorum causæ, si agatur de obligatione Camerali ab A. C. vt cognoscendæ Paul.v.const.71.§.7.nu.4.pag.197.tom.3

Iudæorum causæ criminales per Gubernatorum Vrbis, vt cognoscuntur Paul v.const.71.§.7.nu.1.pag.197.to.3.

Iudæorum causæ à Vicario Papæ, sunt regulariter cognoscendæ. Iul. iij cõst. 2. pag. 567. tom. 1.

Iudæorum Bancheriorum causæ, per Camerarium cognoscuntur. Clem. viij. const.65 §.14.pag 67.tom.3

Iudæi debitores Mercatoribus Artis Lanæ, coram eorum Consulibus sunt conueniendi. Six.v const.14.pag 386 t 2

Iudæis ad fidem conuersis, legitima ab eorum parentibus debetur, & in eorum bonis successio competit. Paul iij const 32.pag. 548 to.1.

Iudæis ad fidem conuersis, bona quæ restituenda forent, si personæ quibus facienda sit restitutio, incertæ essent, condonauit. Paul. iij ibid. §.1

Iudæi ad fide conuersi, efficiuntur ciues loci, vbi baptizantur. Paul.iij.ibid.§.3.

Iudæi ad fidem conuersi, non nisi post longum tempus cum Iudæis non conuersis, conuersari possunt. Paul.iij.ibid.§.4

Iudæi decem ducatos pro qualibet Synagoga, soluunt Hospitali Cathecumenorum de Vrbe Paul.iv const.9.§.1.pag.592.to.1.

Iudæi Mercatores in Oriente, vel Anconæ commorantes, occasione creditorum suorum, ad quæcumque Status Ecclesiastici loca, accedere posse statuit. Clem viij.const 26.pag 25.tom 3.

Vide etiam supra in V Hospitale Cathecumenorum.

Iudex Burgi Romæ

Vide in V. Gubernator Burgi.

Iudex Confidentiarum

Vide in V. Auditor Confidentiarum.

Iudex Curiæ de Sabellis de Vrbe

Iudex Curiæ de Sabellis, à Marescallo deputatur. Pius iv. const.58.§.23 pag. 61.to.2. Greg.xiij. const.26.pag.395.tom.2. Paul.v.const.71.§.8 p.197 t.3.

Iudex Curiæ de Sabellis, cautionem de stando Syndicatui in ingressu officij, præstare tenetur. Pius iv.Greg.xiij & Paul.v. ibid.

Iudex Curiæ, de Sabellis, ad quod tempus eligatur Greg.xiij & Paul.v.ibid.

Iudex Curiæ de Sabellis, quas causas cognoscere possit Pius iv. & Greg.xiij.ibid.

Iudex Ecclesiasticus.

Iudex Ecclesiasticus, antequam Iudices seculares personam Ecclesiasticam de assassinio condemnent, debet declarare ab ea fuisse commissum assassinium. Clem.viij const.37.pag.38.to.

Iudex Ecclesiasticus, quando delinquentes ab Ecclesia extractos, Curiæ secularis

Latius

Latini

Latini Episcopi, baptizatis à Presbyteris Græcis, quomodo confirmationis Sacramentum conferant. Clem.viij.const 34 §.1 pag.35.t.3.

Latinorum Episcoporum dimissorijs, indigent Græci, ad sacros ordines promouendi. Clem viij. ibid. §.4.

Latini, inter Græcos morantes, quæ seruare teneantur. Clem viij. ibid. §.5.

Latinorum dies festos, Græci inter Latinos existentes, seruare debent. Clem. viij ibid. §.6.

Latini, Græcorum ritu, Missas celebrare non possunt. Pius v. const.12. pag 145. tom. 2.

Latinorum, & Græcorum vnione, vide in V. Concordia.

Latinus maritus, vxoris Græcæ, ritum nõ sequitur. Clem.viij.const. 34. § 5. pag 35 tom.3.

Latini mariti ritum, vxor Græca sequitur. Clem.viij.ibid.

Latinis, & Græcis, multa edixit obseruanda. Clem.viij.ibid.

Latrocinia

Vide in V. Furtum.

S. Laurentij in Damaso Ecclesia

Vide in V Ecclesia

S. Laurentius Archiepiscopus Dublinen.

S. Laurentij Archiepiscopus Dublinesis merita, recenset Honor.iij. const.7. pag 82. tom.1.

S. Laurentium Archiepiscopum Dublinensem canonizauit Honor.iij.ibid.

S. Laurentius Archiepiscopus Dublinen. septem mortuos, quorum vnus triduanus erat, suscitauit. Honor.iij.ibid.§.9. pag.83.

S. Laurentij Archiepiscopi Dublinen. festum die 14 Nouembris celebrari iussit. Hon.iij.ibid § 1.pag.83.

Lauretana Ecclesia, & Lauretum

Vide in V. Ecclesia, & in V. Ciuitas.

S. Lazari Milites

Vide infra in V. Milites.

Lectores Studiorum generalium

Lectores Studij Romani, quæ obseruare teneantur. Leo x.const.4. p.404.t.1.

Lectores Studij Romani, Aduocationis munus exercere prohibuit. Leo x. ibid. §.4 pag 404.

Lectorum Studij Romani numero, munere, & salario, ac priuilegijs. Leo x. ibidem.

Lectoribus Studij Auenionen. Bonif.viij const. 10 pag.161.to.1.

Lectoribus Studij Firmani Six. v. const.9. pag.377. t.2.

Lectoribus Studij Perusini. Ioan.xxij.const.6. pag.172. to.1.

Lectoribus Studij Maceraten. Paul.iij.const.22. pag.534. to. 1.

Lectoribus Studij Bononien. Innoc.vj.const.2.pag.214.to.1. & Pius iv.constit.69. pag 74. to.2.

Lectoribus Studij Ferrarien. Bonif.ix const.2. pag.224. tom.1. & Clem.viij. const 94. pag.103. to 3.

Lectoribus Studij Valentini. Six.v.const.11.pag.379 to.2.

Lectores Studiorum antequam ad Cathedras admittantur, fidei professionem facere tenentur. Pius iv const.88. pag.96. to.2.

Vide etiam infra in V. Studium

Legata Pia

Legata pia in Statu Ecclesiastico, ob Redemptionem Captiuorum, non tamen alicui Religiosorum loco, aut intuitu certæ personæ facta, Archiconfraternitati Gonfalonis de Vrbe applicantur. Six.v.const.27. §.9. pag.397. to.2.

Legata pia infra triennium non impleta, Fabricæ S. Petri deputati exequuntur. Pius v const.97. pag.224. t.2.

Legata pia relicta Ecclesiæ B. Mariæ Lauretanæ, Notarij reuelare tenentur. Pius v.const.56. §.2. pag.189. to. 2.

Legati

Legatus ad concordanda bella Italiæ Franciscus Cardinalis Barberinus, mittitur ab Vrb.viij.const.38.§.6. pag 56. to.4.

Legati, & Gubernatores Status Ecclesiastici, non possunt poenas, & mulctas ex delictis prouenientes, ad manus alterius, quam Thesaurarij mittere, neque reis remittere. Six.iv.const 15.§.6.7.& 8. pag 318 to.1. & Six v const.93 pag 496.to.2.

Legati, & Gubernatores Status Ecclesiastici, causas in prima, vel secunda instantia, quando committant. Six.v.4 const.15.§.9.pag 318.

Legati missi ad Prouincias Status Ecclesiastici, in Prouincia residere debent. Leo x.const 7. §.27. pag.408 to.1.

Legatorum materiam, Vide etiam sup.in V. Gubernatores, & Officiales Status Ecclesiastici.

Legati, & Nuncij, vt faciant examen, seu inquisitionem circa promouendos ad Episcopatum. Greg xiv. const.6. pag.529. t.2.

Legati, & Nuncij per seipsos non per Auditores, aut Vicarios examen, & inquisitionem promouendorum ad Episcopatum facere tenentur. Greg. xiv. ibid. § 7. pag 530.

Vide etiam infra in V. Nuncii.

Legitima

Legitimam filiorum, in Statu Ecclesiastico in causis criminalibus condemnatorum, parentes eorum viuentes, vt soluere Fisco teneantur Six.iv.const.24. pag.329. to.1. & Pius iv. const 52 in seq. § 8 pag 52 to 2.

Legitima filiorum delinquentium, patribus eorum viuentibus, non est confiscan. Romæ. Innoc.ix. const 2. §.2. pag 547. to.1.

Legitima debetur Iudæis ad fidem conuersis ab eorum Parentibus, Paul.iii. const.32. pag.548. tom.1.

Legitimatio

Legitimatio spuriorum facta à Comitibus Palatinis, & aliis vt non valeat. Pius iv.const 45 pag 45. tom. 2.

Legitimationes spuriorum, vt fiunt per Scriptores Archiuij Rom. Curiæ, ex concessione Iul ii in const.15. § 10 pag. 372. to.1.

Legitimationes de illegitimis, & naturalibus spurijs, fiunt à prædictis Scriptoribus. Iul. ii. & Pius iv. ibidem.

Legitimandi facultates concessas Comitibus Palatinis, & alijs reuocauit Pius iv. ibidem.

Legumina

Vide in V Frumenta.

Lenones

Lenones circa prostitutionem masculorum versantes in Vrbe, poenis afficiuntur à Paul iv.in const 18 pag.602. t.1.

Lenones prædicti, puellas nutrientes, & postea prostituentes, vltimo supplicio plectendi sunt. Paul iv.ibid.§.1.

Lenones prædicti, in quibus casibus fustigandi sunt. Paul. iv. ibid. § 2. & 3. pag 602. tom.1.

Lenonibus prædictis, domos locantes, quas poenas incurrãt.Paul.iv.ibid.§.4

Lenonibus prædictis, circa adulteria, & stupra poenas impositas, vide Six.v. const.46 pag 421, tom.2.

Leo I. IV. & X.

S. Leo Primus Imperatorem Theodosium iuniorem, Ephesino latrocinio libere coarguit excedentem. Gelas.i.const.1.§.30.pag 17.t.1.

S. Leo Papa, Valentiniani Imperatoris precibus, immanissimum Attilam placauit. Six.v.const.73. §.4. pag.463. to 2.

Leo Papa IV. spectabili de Saracenis parta victoria, Vrbem sui cognominis, præsidiumq. ad Vaticanum statuit. Pius v.const.94.§ 1. pag 223. to 2.

Leo X. Florentinus, ex familia Medicea, creatus fuit Pont. Romæ die 19. Martii 1513. Obiitq. ibid. die 24. Septembris 1523. pag 394.to 1.

Leo Cæsar Imperator

Leo Cæsar, crebris S. Leonis Papæ Epistolis roboratus, nullis se hæreticorum machinis passus est à Catholicæ fidei constantia, dimoueri. Six v.const.73. pag.462. tom. 2.

S. Leopoldus Austriæ Princeps

S. Leopoldi Austriæ Principis vitam, breuiter recenset. Innoc. viij. const.19. pag.344. tom.1.

S. Leopoldus Austriæ Princeps miraculis insignibus, egregiisq. claruit virtutibus. Innoc.viij.ibid.

S. Leopoldum Sanctorum Cathalogo adscripsit. Innoc.viij ibid. §.15.

S. Leopoldi festum, die 15.Nouembris agi iussit. Innoc.viij. ibid. §.16. p.345.

Leprosi

Leprosi iuxta legem Moysi, eijciebantur extra Castra. Clem.iv. const.5.p.132. tom 1.

Leprosorum collectionem, Militibus Hospitalis S. Lazari Ordinarij debent permittere. Clem.iv.ibid.

Leprosi debent capi per Milites prædictos, & ad habitandum cum huiusmodi infirmis. compelli. Clem.iv.ibid.

Leprosorum Hospitalia, etiamsi sint iurispatronatus laicorum, tamen Militiæ S. Lazari vt subiecta & incorporata censentur. Pius iv. const.95. pag. 102. §.46. pag.105 tom.2.

Vide etiam infra in V. Milites S. Lazari.

Lex

Vide sup. in V. Constitutiones.

Libelli famosi

Libellos famosos dictantes, scribentes, componentes, vel retinentes & Monstrantes, quas poenas incurrant. Pius v.const 147.pag.269.t.2.& Greg. xiij. const.4. pag.274. to.2.

Libri

Libri cuiuius generis, tam in Vrbe quam extra, imprimi non possunt, nisi præuio diligenti examine, vt in Leonis x. const.12. pag.413.t.1.

Libri, & scripturæ Cameræ Apost. qua diligentia custodiendi. Leo x.cõst.24. in stat cap.24.28 & seq. pag.137. to.1.

Liber de Perenis nouissimorum temporum nuncupatus, multa impia & scandalosa continens, damnatur ab Alex.iv.const 8.pag.112. t.1.

Libri Mercatorum Ripæ Vrbis, concordantes cum libris Proxenetarum, fidem faciunt, & habent executionem paratam. Paul.iij.const.45.p 562.to.1. & Greg xiij const.88. §.1. pag 354 to 2.

Libri Mercatorum Vrbis, mercantili more ac stylo scripti coram Artis Consulibus, vt fidem faciunt. Mart.v. const 6. pag.244. t.1. & Pius iv.const.46 pag 46. tom 2.

Libri Aromatariorum Vrbis, vt probent. Greg.xiij const.29.§ 12. p 298 t.2.

Libri Merciariorum, Berettariorum, & Banderariorum Vrbis, more mercantili scripti, vt fidem faciunt Pius iv.const.93.§.4 pag.101.to.2.

Libri Merciariorum, & aliorum prædictorum, si de falsitate conuincantur, per Consules Vniuersitatis comburendi sunt. Pius iv.ibid §.5.

Libros siue opera Caroli Molinæi hæretici, retinendi, aut legendi facultatem etiam S.R.E. Cardinalibus abstulit. Clem.viij const 89.pag 100.t.3.

Librorum Inuentarium facere tenentur Guardiani fratrum Minorum de Obseruantia. Six.v.const.67.pag 452 to.2.

Librorum, & scripturarum Cam.Apost. occupatores, & detentores, excommunicantur Pius iv.const 87.§.52. p.96.t.2.

Librorum de hæresi suspectorum examen, reuisio & expurgatio, Cardinalibus committi solet Alex.iv.const.8. pag.112.t.1.

Libros prohibitos licentias legendi, etiam à Romanis Pontificibus concessas, reuocauit Greg.xv.const.40. p.324 t.3.

Libros imprimendi licentiæ in Statu Ecclesiastico, quomodo, & à quo sint concedendæ, lege. Vrb.viij.const.50.pag.68 to.4.

Libros comprehensos in Indice librorum prohibitorum legentes mortaliter peccant, & Episcoporum arbitrio puniendi. Pius iv.ibid.

Libri prohibiti qui sint, & eorum Index, vide sup. in V. Index.

Libros hæreticos, & damnatos, Cardinales Sanctiss. Inquisitionis officio præsidentes, legere & retinere possunt. Pius iv.const.82 pag.84. t.2.

Libros prohibitos legendi, facultatem concedere possunt Cardinales Inquisitionis officio præsidentes. Pius iv ibid. §.4. pag.85.

Libros Astrologiæ iudiciariæ, & artium diuinatoriarum legentes, ac retinentes,

Vide etiam sup. in V. Inquisitores.

Mandatarij Curiarum Vrbis

Mandatarij Curiarum Vrbis, multa in eorum officio seruare tenentur, quæ vide in const. 71 Paul. v. pag. 406. tom. 3.

Mandatarijs prædictis taxas præscripsit Paul. v. const. 72. §. 10. pag. 222 to 3.

Mandatum

Mandata, & gratiæ de prouidendo per quamcumq. prouisionem euanescunt, & dimissiones quæcumque factæ per promouendum inter vacationem, & promotionem sunt nullæ Vrb. viij. const. 6. reg canc 26. pag. 17. tom. 4.

Mandatis antiquioris Cardinalis, & manu regia exigitur emolumentum anulorum Cardinalitiorum a Congregatione de propaganda Fide, seu eius deputatis. Greg xv. const. 26. in seq pag. 312. tom. 3.

Marcianus Imperator

Marcianus Imper. in Concilio Chalcedonensi aduersus Euthychen, & Dioscorum coacto insigni elogio, nouus Constantinus est appellatus. Six. v. cóst. 73. §. 5. pag. 462. tom. 2.

Marciani Imperatoris insignis in S. Leonem, & Apostolicam Sedem pietas, & obseruantia. Sixt. v. ibidem.

Marciani Imperatoris temporibus, eiusque auxilio, Concilium Chalcedonen. 600. Episcoporum, aduersus Euthychen, & Dioscorum coactum fuit. Sixt. v. ibidem.

Mare

Maris à Monte Argentario vsque ad Terracinam Prædones, Piratæ, & latrunculi, excommunicantur à Paul. v. const. 63. §. 3 pag. 183. tom. 3. & Vrb. viij const 62 § 3 pag 76. tom. 4.

Mare magnum, siue amplissima priuilegia Fratribus Mendicantibus concessa, habentur in Six. iv. const. 6. pag. 305. & const. 7 pag. 307 & const. 19. p. 323. tom. 1 & in Iul. ij. const. 10. pag 360. tom. 1. & Pij. v const 11. pag. 144. & const. 41. pag 172. tom. 2.

Marescallus Curiæ de Sabellis in Vrbe

Marescallus iste deputat Iudicem Curiæ de Sabellis, cum participatione, & approbatione Gubernatoris Vrbis, Greg xiij. constit. 26 pag 295. tom. 2. Paul. v. const. 71. § 8. pag. 197 tom 3.

Marescalli prædicti iurisdictionem, vide in V. Iudex Curiæ de Sabellis.

Marescallus prædictus, nihil exigere valet, à meretricibus Vrbis. Greg. xiij. const 26. §. 13. pag 296. tom 2.

B. Margarita de Cortona

B. Margarita de Cortona per 300. adhuc annos miraculis effulsit, & eius corpus integrum efflat suauissimum odorem. Vrb. viij. const. 8 § 2. p. 21. to. 4.

B. Margaritæ prædictæ officij concessio, & dictæ concessionis extensio ibid. §. 1 & § 3.

S. Maria Christi Mater

S. Maria, de stirpe regia Dauidis, orta est. Bonif. ix. const. 1. pag 223 tom. 1. S. Maria, flos sanctitatis, vas cælestis gratiæ, Redemptorem gentium Virgo concepit. Bonif. ix. ibid.

S. Mariæ Visitationis festum, die 2. Iulij celebrari iussit. Bonifac. ix. ibidem § 3. pag. 223.

S. Mariæ Virginis Conceptio, vide sup. V. Conceptio.

S. Mariæ Maioris Ecclesia, vide in V Archipresbyter, & in V Ecclesia.

S. Mariæ de suffragio Archiconfraternitas. Vide in V Archiconfraternitas.

S. Mariæ ad Præsepe Capella. Vide in V. Capella.

S. Mariæ Imaginis Capella in Basilica S. M. Maioris. Vide in V. Capella.

S. Mariæ de Monte Carmelo Milites. Vide infra in V. Milites.

S. Mariæ de Monte Carmelo fratres, Vide sup. in V. Carmelitæ.

S. Mariæ Virginitatem negantes, vti hæretici puniendi sunt. Paul. iv. const. 4. § 1. pag. 590 tom 1. Clem viij. const 97 pag. 104. tom. 3.

B. Maria Magdalena de Pazzis

B. Mariam Magdalenam de Pazzis Beatarum Virginum catalogo numerauit. Vrban. viij const. 73. pag 78 tom 4.

B. Maria Magdalena prædicta dum vixit Ordinem B. Mariæ de Monte Carmelo professa fuit. ibid. § 2.

B. Mariæ Magdalenæ prædictæ missam, & officium celebrare, & respectiuè recitare posse, certis personis indulsit, & extendit Vrban. viij. ibid. §. 3. & in const. seq. §. 3.

Maritus

Mariti non præstant cautiones de non offendendo suis vxoribus eas petentibus, nisi prius in aliquo honesto loco ponantur. Paul. iij. constitut. 13. pag. 525. tom. 1.

Maritus thori separationem procurans, vt inhoneste viuat, quibus pœnis in Vrbe plectendus sit. Six. v. const 46. §. 3 pag. 421. tom. 2.

Maritus propriam vxorem prostituens Romæ, quas pœnas incurrat. Sixt. v. ibid. § 7 pag. 422.

Maritus Latinus, Vxoris Græcæ ritum non sequitur. Clem viij. const. 34. §. 4. pag 35. tom. 3.

Mariti Græci ritum, Vxor latina non sequitur. Clem. viij. ibid.

Mariti Latini ritum, Vxor Græca sequitur. Clem viij. ibid.

Maronitarum Collegium de Vrbe Vide in V Collegium Maronitarum.

Maronitarum Patriarcha Vide infra in V. Patriarcha.

Martinus IV & V.

Martinus IV. Gallus, ex Oppido Briæ Senonen. dioec. creatus Pont. in Ciuitate Viterbij die 22. Februarij 1282. pag. 144. tom. 1. Obijt Perusij die 29. Martij 1285. ibid.

Martinus V. Romanus de familia nobili, & antiqua Columnen. creatus fuit Pont. in Ciuitate Constantiæ die 11. Nouembris 1417. pag. 234. to. 1 Obijt Romæ die 21. Februarij 1431. pag 234.

Martinus Lutherus

Martini Lutheri errores, qui fuerunt enumerat Leo x. const. 40 p. 451. t. 1.

Martini Lutheri scripta, & opera, combusi iussit Leo x. ibid § 5.

Martinum Lutherum, damnauit, excommunicauitque Leo x. constitut. 41. pag. 454. tom. 1.

Martini Lutheri impia facinera recenset Adrianus vi. const. 4. pag 462. tom 1.

Martinus Lutherus asserebat se esse alterum Danielem, & Sacerdotes, Pontificemque dictis suis lacerabat. Adrianus vi. ibid §. 10.

Matrimonium

Matrimonium, est signum coniunctionis Ecclesiæ, & Christi. Eug. iv. const. 19. § 16. pag. 270. tom. 1.

Matrimonij causa efficiens est, consensus mutuus per verba de præsenti expressus. Eug. iv. ibid.

Matrimonij triplex bonum. Primum, proles suscipienda, & educanda ad cultum Dei. Secundum, fides quam vnus coniugum alteri seruare debet. Tertium, indiuisibilitas matrimonij, vt in Eug. iv ibid.

Matrimonij legitime contracti vinculum, perpetuum est. Eug. iv. ibidem.

Matrimonium Eunuchos, & Spadones vtroque teste carentes, contrahere posse vetuit Six. v const. 59. pag 442 to. 2.

Matrimonium quando impediat affinitas, proueniens ex fornicatione Pius v. const 14 pag 146 tom. 2.

Matrimonium quádó cognatio spiritualis, & inter quos impediat. Pius v. ibid.

Matrimonium in quarto gradu contrahere, Græcis prohibuit. Innoc. iv. cóst. 14 §. 3 nu 22. pag. 104. to. 1.

Matrimonia inter coniuges Græcos dirimi, seu diuortia fieri, locorum Ordinarij non permittant. Clem. viij. const. 34. §. 5 pag. 35. to. 3.

Matrimoniorum in dispensationibus, ponenda est clausula, si mulier rapta nó fuerit, & si scienter. Vrban. 8. const 6. Reg. Canc. 49 pag. 19. to 4.

Matrimonio contracto, quomodo vacent beneficia. Vide Vrban. viij. ibid. Reg. canc. 58. pag. 19.

Matrimonium contrahentes Conclauistæ, & Dapiferi quomodo retinent pensiones. Vide sup. in V. Dapiferi, & V Conclauistæ.

Mauritius Imp.

Mauritij Imper. filium, S. Gregorius adhuc Diaconus ex sacro baptismi fonte leuauit. Six v. const. 37 §. 10. pag 462. to 2.

Mauritium Imperatorem, S. Gregorius, virum multarum lachrymarum, orationum, ieiuniorum, & eleemosynarum commemorat Six. v ibid.

Mauritius Imp de Sede Apost. & vniuersa Italia optime meritus est Six. v. ibid.

Mauritius Imp Longhobardorum furorem, ab vniuersa Italia magno comparato exercitu repressit. Six. v. ibid.

S. Mauritij Milites

Vide infra in V. Milites.

Medici

Medici Christiani ad curandos infirmos vocati, eos ad confessionem suorum peccatorum hortari debent. Pius v. const. 3 §. 1. pag. 134. to. 2.

Medici in curatione Infirmorum quæ seruare teneantur. Pius v. ibid.

Medici post tertium diem Infirmos non confessos, visitare non debent. Pius v. ibidem §. 3

Medici ad artem exercendam admittendi non sunt, nisi bullam prædictam Pij v. se obseruaturos iurauerint Pius v. ibid. §. 6.

Medici professionem fidei emittant, promouédi ad doctoratum. Pius iv. cóst. 88. §. 5. pag. 96. to. 2.

Medici in Vrbe medentes examinandi, & non reperti idonei, impediantur à Prothomedico. Greg xiij. const. 40 pag 307. to. 2.

Medici Hebræi Christianos curare non possunt. Paul. iv. const. 3. §. 10 pag. 549. Greg. xiij. const. 68 pag 338 to 2. Vide etiam infra V. Physici.

Menantes Vide sup in V. Libelli famosi.

Mendicantes Fratres. Vide in V. Frates Mendicantes.

Mendicantes Ordines. Vide infra in V. Ordines Mendicantes.

Mendicorum Vrbis Hospitale. Vide in V. Hospitale.

Mercatores

Mercatores Vrbis exercentes cambia sicca & recambia, per Gubernatorem Vrbis puniri iussit. Pius iv. const. 1. pag. 1. t. 2. Immo per A. C. vt in const. 28 Paul. v. §. 33. pag. 158 tom 3.

Mercatores exercétes cábia sicca, & illicita, quas pœnas incurrant. Pius v. ibid.

Mercatores merces ex Orientalibus partibus Anconam aduehentes, aut illic domicilium constituentes, à gabellis, datijs, & impositionibus exempti sunt. Clem. viij. const. 26. pag 25. to.

Mercatoribus prædictis, saluum conductum concedi iussit Clem. viij. ibid. §. 2.

Mercatorum Anconæ priuilegia, vide in d. const. Clem. viij ibid.

Mercatorum libri, vide in V. Libri.

Mercatores Artis Lanæ Vrbis

Vide in V. Artes, & Artium Consules.

Mercatores Pannorum Vrbis

Mercatores pannorum, suæ Artis Consulum, forum declinare non possunt. Mart. v const. 6. pag 244 to. 1.

Mercatorum pannorum Consules, quam habeant iurisdictionem. vide sup. in V. Consules.

Mercatores Ripæ Vrbis

Mercatores Ripæ, in rebus ac mercibus ipsorum, præferuntur quibuscumque alijs habentibus expressam hypothecam, in alijs autem concurrunt cum Cameralibus obligationibus. Paul iij const 45 pag 561. to. 1.

Mercatorum Ripæ libri, cum libris Proxenetarum concordantes, fidem faciũt & habent executionem paratam, etiam contra mulieres coniugatas Paul. iij. const. 45 §. 3. pag. 562. to. 1 & Greg. xiij. const. 88 pag. 354. to. 2.

Mercatorum Ripæ debitoribus moratoriæ, vel quinquennales dilationes, cócedi non possunt. Innoc. viij. const 15. pag 341. to. 1.

Merces, siue Salarium

Mercedem siue salarium non consecutum, familiares, & seruitores Cardd. & Prælatorum Romanæ Curiæ ab hæredibus illorum petere prohibuit. Paul. iij. const 43. pag. 559. to. 1. & Pius v. const. 15 pag. 146 to 2.

Mercedem siue salarium pro biennio tantum, & intra annum à die obitus Prælatorum, eorum familiares & seruitores petere debent. Paul. iij. & Pius v. ibid.

Mercedum causæ, ad effectum faciendi depositum, quæ intelligantur. Paul. v. const. 71. pag. 193. to. 3.

Merces

Merces ex Oriente Anconam mercatores adducentes, quibus gaudeant priuilegiis. Clem. viij const. 26. pag. 25. to. 3.

Mercium Ripalium causa, Mercatores Ripæ quibus præferendi sunt, vide sup proxime in V. Mercatores Ripæ.

Mercuriarij Vrbis

Mercuriorum libri, Vide in V. Libri.

Merciariorum Artis Consules, Vide sup in V. Artes, & in V. Consules.

Meretrices Vrbis

Meretricum Pœnitentium, alias Conuertitarum Monasterium in Vrbe, extruxit Leo x const 35 pag 449 to 1.

Meretrices nisi quartam partem suorum bonorum Conuertitarum Monasterio reliquerint, testari valide nō posse voluit. Clem. vij. cōst. 14. § 13. p. 448 t 1.

Meretricum aliæ, ex bonis applicatis Monasterio Conuertitarum, quomodo alendæ debeant. Clem. vij. ibid. § 11.

Meretricum defunctarum bona detinentes & occupantes, ad quid teneantur. Clem. vij ibid § 9.

Meretricibus Vrbis exactiones, siue tributa aliqua exigi, per Marescallum Curiæ de Sabellis prohibuit. Greg. xiij const. 26. § 13 pag. 296. to. 2.

Milites

Milites, non militantes ad seruitium Sedis Apost. in Terris S. R. E. absque Romani Pontificis licentia, recipi prohibuit. Leo x const. 13 § 8 p. 415 t 1.

Milites in Monasterijs & locis pijs hospitandi causa alloggiantes, quas pœnas incurrant. Pius v. const 148 pag 370 to. 2

Milites hospitādi onus abstulit quibuscūque Monasterijs & locis pijs. Pius v. ibid.

Milites in Monasterijs & locis pijs se recipere prohibuit. Pius v. ibid.

Milites cuiusuis Religionis, earum habitum gestare tenentur. Six. v. const 92 pag 495 tom. 2.

Milites quarumuis Militiarum siue Religionum ad obseruanda disposita circa habitus delationem in const praefacta Six. v. non ligantur. Six. v. ibid.

Militum Piorum, & aliorum, priuilegia circa obtinendas, & transferendas pensiones ac expectatiuas concedendas, vt reuocauit. Pius v. const. 37 § 33 & seq pag 293 tom 2.

Milites cuiuscunque Ordinis, alterius Ordinis etiam laxioris Religiosos fieri nequeunt. Pius v. const 89 pag. 318 to. 2.

Milites S. Benedicti de Auis

Milites S Benedicti de Auis, perfruuntur omnibus priuilegijs concessis, & cōcedendis Militibus S. Iacobi de Spatha, de Calatraua, & de Alcantara. Greg. xiij const 32 pag 300 to. 2.

Militum S. Benedicti de Auis Collegium, in Regnis Hispaniarum pro eius Militiæ Religiosis ereait. Paul. v. const 5 pag 133 to. 3.

Milites prædicti, aduersus hæreticos aut infideles, per quinquennium militantes, Commendas eiusdem Militiæ cōsequi valent. Paul v cōst 24 p. 153 t 3.

Milites S. Iacobi de Alcantara

Milites S Iacobi de Alcatara perfruūtur omnibus gratijs, & priuilegijs cōcessis & cōcedēdis Ordini Cisterciensi S. Benedicti. Leo x const. 44 p. 456. t. 1

Militibus S Iacobi de Alcantara, de thesauro communi militiæ ad certos casus expendendi facultatem concessit. Clem. vij. const. 12. pag. 483. to. 1.

Militum S. Iacobi de Alcantara regimen, Coronæ Regiæ Hispaniarum commisit. Adrian. VI const 1 pag 460. to. 1.

Milites S Iacobi de Alcantara, de bonis suis testari, & disponere possunt. Greg. xiij. const 30 pag 299 to 2.

Milites S. Iacobi de Calatraua

Milites S. Iacobi de Calatraua, vt de eorum bonis testari & disponere possunt Greg xiij const 30 pag 299. to. 2.

Milites S. Iacobi de Calatraua, fructuum ex suis beneficijs colligendorum certam summā, thesaurio d. Militiæ persoluere tenentur. Iul. ij cōst. 16. p. 434. t. 1.

Milites S. Iacobi de Calatraua sunt subiecti regimini regiæ Coronæ Hispaniarum. Adr. vi. const. 1 pag 460. to. 1.

Milites S Iacobi de Calatraua, fruuntur omnibus priuilegijs Ordinis Cisterciensis. Iul ij const. 16. pag. 434. to. 1.

Militum S. Iacobi de Calatraua thesauri pecuniæ, in quæ sunt conuertendæ. Clem. vij const. 12. pag 483 to. 1.

Milites S. Iacobi de Calatraua vt thori & cinctū dormire tenebantur, sed circa hoc dispensati fuerunt à Clem. vij an const 18 pag 491. to. 1.

Milites S Iacobi de Spatha

Militum S. Iacobi de Spatha Ordinem, approbauit Alex iij. const 5 p. 62 t 1.

Militum S. Iacobi de Spatha, Collegium in Regnis Hispaniarum pro d. Militiæ Religiosis instituit. Paul v. const. 5. pag. 133 to. 3.

Milites S. Iacobi de Spatha Regni Portugalliæ, & Algarbiorum, quibus priuilegijs perfruantur Greg xiij const 32. pag. 300. to 2.

Milites S. Iacobi de Spatha, de eorum bonis testari & disponere induisit. Greg xiij const. 30 pag 299 to. 2

Milites S Iacobi de Spatha, subsunt gubernio regiæ Coronæ Hispaniarum. Adrian vi const. 1. pag. 460. to 1.

Milites S Iacobi de Spatha Regni Portugalliæ, contra infideles per quinquennium militantes, eiusdem militiæ Commendas, vt consequi possunt. Paul. v. const 24 pag 153. to. 3.

Milites IESV CHRISTI

Milites Iesu Christi aduersus hæreticos, aut infideles per quinquennium militantes, eiusde Militiæ Cōmendas, vt consequuntur. Paul. v. cōst. 24. p. 153. t. 3.

Milites S Ioannis Hierosolymitani.

Milites S Ioannis Hierosolymitani eorumq Hospitale, sub Sedis Apostolicæ protectione suscepit. Anast. iv. const 2 pag 60 tom. 1.

Milites S Ioannis Hierosolymitani, alios etiam laicos ad religionem recipiunt. Anast iv. ibid. § 10

Milites S. Ioannis Hierosolymitani, Ordines a quouis Antistite recipiunt. Anast. iv. ibid. § 12.

Milites S. Ioannis Hierosolymitani ad alios Ordines transire non possunt. Anast iv. ibidem.

Milites S. Ioannis Hierosolymitani sunt exempti à solutione decimarum, & aliorum onerū. Pius iv. const. 9 § 10. pag. 9. to. 2. Pius v. const. 77. p. 206. t. 2.

Milites S. Ioannis Hierosolymitani, mortuos in eorum ecclesijs sepelire possunt. Pius iv. ibid. § 15. pag. 11.

Milites S. Ioannis Hierosolymitani sunt exempti à iurisdictione Ordinariorum Pius iv. ibid. § 36.

Milites S. Ioannis Hierosolymitani habitum extra Conuentum suscipientes, & infra annum non comparentes in Conuentu, beneficijs priuari possunt. Pius iv ibid § 73. pag. 15.

Militibus S. Ioannis Hierosolymitani multa priuilegia, gratias, & fauores cōcessit. Pius iv. ibid. & Pius v. const. 77 pag. 206. & Greg. xiv. const. 5. p. 528. t. 2.

Militum S. Ioannis Hierosolym. beneficia ad titulum perpetui beneficij concedi vt prohibuit. Pius iv. ibid. § 67. pag. 14.

Militum S. Ioannis Hierosolymitani M. Magistri sententias impediri prohibuit. Pius iv. ibid. § 58.

Militum S. Ioannis Hierosolym. ad Ecclesias confugientes, ecclesiastica immunitate gaudere declarauit. Pius iv. ibid § 44 pag 57.

Militum S. Ioannis Hierosolymitani Capellanos, eiusdem Militiæ Parochialibus, deseruire iussit. Pius iv. ibid. § 52. pag 13.

Militum S. Ioannis Hierosolym. beneficiorum collatio, ad M. Magistrum spectat. Pius iv. const 9 § 5. pag. 10. to. 2.

Militum S. Ioannis Hierosolymitani causarum cognitio, ad M. Magistrum pertinet. Pius iv. ibid. § 56

Militum S. Ioannis Hierosolym. M Magister, deputat Vicarios in Prioratibus. Pius iv. ibid § 13 pag 9.

Militum S. Ioannis Hierosolymitani M Magistri licetis, quoad professionis emissionem, cedi iussit. Pius iv. ibid. § 14.

Militum S. Ioannis Hierosolym. M. Magister, habet iurisdictionem meri, & mixti imperij in personas, & bona Militiæ Pius iv. ibid. § 21. pag. 10.

Militum S. Ioannis Hierosolymit. parochiales ecclesias quoad animarum curam, & administrationem sacramentorum, Episcopi visitare possunt. Pius v. const. 136. pag. 260 tom. 2.

Militum S. Ioannis Hierosolym beneficia obtinentes, eorum habitum suscipere tenentur. Greg. xiij const 60. pag. 329. tom. 2.

Militum S. Ioannis Hierosolymit. ministri, familiares, coloni, & Vicarij per Ordinarios corrigi, & puniri vt possunt. Greg. xiij. const. 67. p. 337 t 2.

Militum S. Ioannis Hierosolym. Prioratus, vacant per promotionem ad Episcopatum. Greg xiij const 82. pag 351. tom 2.

Militum S. Ioannis Hierosolymit. beneficia obtinentes, ad solutionem tertiam communis erarij tenentur. Six. v. const. 42. pag. 416 tom. 2.

Milites S. Ioannis Hierosolymit. assassinij criminis reos, non possunt Iudices laici declarare, sed eius cognitio spectat ad superiores Militiæ, iuncto Episcopo loci. Clem viij. const 37 pag 58 to 3

Militum S Ioannis Hierosolymit. bona vbicumque decedentium, etiam ex illicita negociatione acquisita, vti spolia non ad Cameram Apostolicam, sed ad eius Hospitale spectant. Pius iv const. 29. pag 32. to. 2.

Militum vocalium S. Ioannis Hierosolymitani cathalogus est affigēdus in electione Magni Magistri, cum terminō ad opponendum. Vrb. viij. constit. 89 § 4 pag 101.

Militum & Hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani priuilegia, & indulta, confirmauit. Vrb viij. const. 15. pag. 30. to 4.

Militum S. Ioannis Hierosolymitani in Magni Magistri electione, leges obseruandas statuit Vrb viij const 89. pag 101. to. 4.

Milites S. Ioannis Hierosolymitani, & eorum militiā non afficit const. Greg. xv. de Iudicibus Conseruatoribus edita Vrb. viij. const. 78. pag 92. to. 4.

Milites S. Lazari

Vide paulo infra in V. Milites SS. Mauritij, & Lazari

Milites B. Mariæ de Monte Carmelo in Gallia

Militum B. Mariæ de Monte Carmelo in Gallia, Ordinem instituit, & erexit Paul. v. const. 42 pag. 268 to. 3.

Milites B Mariæ de Monte Carmelo in Gallia, viuunt sub regula, & habitu B. Mariæ Virginis de Monte Carmelo. Paul. v. ibid § 1.

Milites B. Mariæ de Monte Carmelo in Gallia, sunt exempti ab Ordinariorum iurisdictione. Paul. v. ibid. § 10.

Militum B. Mariæ de Monte Carmelo in Gallia, Priores, Præceptores, & Capellani, quando sacramenta ecclesiastica in eorum ecclesijs, administrare possunt. Paul v. ibid § 8. pag. 269

Milites B Mariæ de Monte Carmelo in Gallia, suam professionem emittere tenentur Paul. v ibid.

Milites B. Mariæ de Monte Carmelo in Gallia, ante susceptionem habitus, sacrosanctam Eucharistiā suscipere debent. Paul. v ibid § 11. & in seq. § 3

Milites B Mariæ de Monte Carmelo in Gallia, quem habitum deferat. Paul. v ibid § 2. & in seq. § 4

Milites B. Mariæ de Monte Carmelo in Gallia, votum obedientiæ, & castitatis coniugalis emittant. Paul. v. ibid.

Milites B. Mariæ de Monte Carmelo in Gallia, Militiæ erario, responsiones soluere tenentur. Paul. v. ibid

Milites B. Mariæ de Monte Carmelo in Gallia, contra S. R. E. hostes, pugnare promittunt Paul v ibid § 6

Milites B Mariæ de Monte Carmelo in Gallia, Officium siue Corona B Mariæ, singulis diebus recitare, festis & sabbathi diebus, Missam audire, & feria tertia ab esu carnium, se abstinere debent Paul v ibid. § 7. 8. & 9.

Milites SS. Mauritij, & Lazari

Militum S. Lazari Ordinem, sub regula S. Augustini approbauit Alex. iv. constit. 1. pag. 108 to 1.

Milites SS. Mauritij, & Lazari, in vnam Militiam vniuit Greg. xiij. constit. 7. pag. 277. tom. 2.

Milites SS. Mauritij, & Lazari, viuunt sub regimine Ducis Sabaudiæ, eorumque perpetuus M. Magister & administrator est. Greg. xiij. ibid. § 6.

Milites S. Lazari, vt sunt exempti, tam in temporalibus quam spiritualibus, à iurisdictio-

iurisdictione Ordinariorum. Pius iv. const 95 pag. 102. to. 2.
Milites S. Lazari, coram Magno Magistro tantum, citari & comparere debēt. Pius iv ibid.
Milites S. Lazari, Ordines à quocumque Antistite vt recipere possint. Pius iv. ibid § 69 pag. 107.
Milites S. Lazari, in causis Militiæ, quando in testes recipi possint. Pius iv. ibid § 105. pag. 109
Milites S. Lazari, de quibus bonis disponere & testari possint. Pius iv. ibid. §. 8 & seqq.
Milites SS. Mauritij, & Lazari, habent facultatem retinendi pensiones ducat. 400. auri ibid. §. 48 pag 105. & Clem viij const 102. §. 13. pag. 109. t. 3.
Militibus S. Lazari, exemptionem a solutione decimarum aliorumq onerum dedit. Pius iv. ibid. § 52. pag. 106
Militibus S. Lazari, priuilegia & gratias concessit Pius iv. cōst 95 p 102. t. 2. quæ reformauit & declarauit Pius v. const 28 pag. 155. t. 2. & Clem. viij. const 102. pag. 108. tom 3
Milites S. Lazari, quibus casibus, mortale peccatum incurrant. Pius iv. ibid. §. 129 pag 110.
Milites S. Lazari, eiusq militiæ personæ, gaudent priuilegijs Hospitalis S. Spiritus in Saxia de Vrbe. Pius iv ibid. §. 142 pag. 111
Milites S. Lazari, exempti sunt ab his à quibus Conc. Trid. Milites S. Ioannis Hierosolymitani exemit Pius iv. ibid §. 166. pag 112.
Milites S. Lazari, quorum locorum priuilegijs specifice gaudeant, enumerat Pius iv. ibid.
Militum S. Lazari, extra Conuentum habitum suscipientes, infra annum in Conuentu comparere debent. Pius iv ibid §. 169 & seq pag. 112.
Milites S. Lazari in Hospitali decedentes eiusq. obsequio insistentes, quibus fruuntur gratijs & priuilegijs. Pius iv ibid.
Militum S. Mauritij Ordinem sub regula Cisterciensi instituit. Greg. xiij con-stit. 6. pag. 276. tom 2.
Militum S. Lazari Ordinis, caput est Hospitale Capuanum Pius iv. const 95. § 40 pag 105. tom 2.
Militum SS. Mauritij, & Lazari M. Magistri, qualis sit iurisdictio. Pius iv. ibid. pag 142. & Greg xiij const. 7. pag 277. to 2.
Militum S. Lazari, loca non comprehenduntur sub reseruationibus Apostolicis. Pius iv. ibid §. 51.
Militum S. Lazari loca, per M. Magistrum & non alium conferri debent. Pius iv ibid. §. 35. & 42.
Militum S. Lazari, pro regimine & augumento multa statuit obseruanda. Pius iv ibid.
Militum S. Lazari beneficia obtinentes, infra sex menses habitum Religionis suscipere, & professionem debent emittere. Pius iv ibid § 99 pag 109.
Milites S. Lazari, ad Ecclesias confugientes, vt inde extrahi posse prohibuit. Pius iv. ibid. § 108
Militum S. Lazari, prouisiones beneficiorum quomodolibet vacātium, ad Sedem Apostolicam vt non deuoluuntur Pius iv ibid §. 113
Militum S. Lazari Capellani, eorum confessiones audire, & sacramenta ecclesiastica administrare possunt. Pius iv. ibid §. 156. pag. 112.
Militum S Lazari beneficia, fructus vel pensiones obtinentes, M. Magistro obedire debent. Pius iv. ibid § 170
Militum S. Lazari, M. Magister vt potest instituere quæcumque simplicia beneficia de iurepatronatus laicorum in Commendas, & de eis personis idoneis prouidere. Pius v const 28 § 10 pag 155. to. 2.
Milites S. Lazari, quādo per Ordinarios p iniri possint. Pius v ibid §. 13 p 156
Milites S. Lazari, quæcumque arma deferre possunt Pius iv. & v. ibid. §. 56. pag. 159.
Militum S. Lazari beneficia, quibus conferri possint. Pius v ibid. § 44. p. 158
Militum S. Lazari, Conseruatores qui eligi possint. Pius v. ibid.
Vide etiam sup in V Leprosi.

Milites Militia Christiana sub titulo Conceptionis Beatissima Virginis Maria

Milites Militiæ Christianæ instituit, & erexit Vrb viij. const 11. pag. 24 t 4
Milites Militiæ Christianæ viuunt sub titulo Conceptionis B. Mariæ Virginis, & Regula S. Francisci ibid. § 2.
Milites prædicti tenentur gestare habitum militiæ etiam M Magister ibid §. 4
Milites prædicti statuta vt condunt ibid. § 14,
Militum prædictorum Iudicem deputauit Vrb. viij in const. 27 pag 46. tom. 4
Militum prædictorum Magni Magistri authoritatem præfiniuit Vrban. viij in const seq. ad const 11 pag 25 to. 4.
Milites prædicti, quomodo ad habitum militiæ recipiant Prælatos, Episcopos &c. ibid. § 1.

Milites S. Spiritus in Gallia.

Militum S. Spiritus in Gallia Ordinis, Rex Franciæ est M Magister & perpetuus administrator. Paul v. const. 42 pag 170. to. 3
Militum S Spiritus in Gallia ad Ordinem, Rex Franciæ etiam exteros Catholicos, vt admittere potest. Paul. v. ibid §. 3.
Militum S. Spiritus in Gallia, votum suscipienti sacrosanctam Eucharistiam in die qua militiam ingrediuntur, ad octauam computauit. Paul. v ibid.

Milites S. Stephani

Militum S Stephani Ordinem, instituit Cosmus Medices sub regula S. Benedicti, quem confirmauit Pius iv. const 60 pag. 64. to. 2.
Milites S. Stephani, Ordinis in ingressu, quæ seruare promittant Pius iv ibid
Milites S. Stephani, exempti sunt ab Ordinariorum iurisdictione. Pius iv. ibid. in seq. §. 1 pag 66.
Milites S. Stephani habent priuilegium retinendi annuas pensiones ducat. 400 Paul. v. const 46. § 4. pag 174. to 2.
Milites S Stephani, de eorum bonis etiam ad fauorem illegitimorum disponere possunt, dummodo eorum quintam partem Conuentui relinquant. Pius iv ibid. §. 3.
Milites S. Stephani, quando mortale peccatū incurrant. Pius iv. ibid. § 5 p 66.
Milites S. Stephani, exempti sunt à solutione decimarum & aliorum onerum. Pius v. § 6.
Militum S. Stephani, est M. Magister Magnus Dux Hetruriæ. Pius iv. ibidem § 6. pag 65.
Militum S. Stephani super beneficijs pensiones ad eorum fauorem tantum imponuntur. Pius iv in d. seq §. 7
Militum S. Stephani M Magister erigere potest in Commendas eiusdem militiæ hospitalia in Hetruria existentia, & quæ. Sia v const 65. pag. 450. t. 2.

Milites Templarij Vide inf. in V. Templarij.

Miserabiles persona in Vrbe

Miserabiles personæ, in causis discussionum ceteris alijs creditoribus præferuntur pro eorum crediti vsque ad summam scutor. 50 Pius v. constit. 27. pag 154. to. 2. & Paul. v const 71. §. 11. nu. 22. pag. 199 t. 3.
Miserabilium personarum, causæ ad instantiam suorum creditorū, coram quibuscumque Iudicibus Ordinarijs cognosci possunt. Paul v ibid §. 23
Miserabilium personarum, causa in Camera quomodo proponen. Pius iv. const. 87. §. 19. pag 93. to. 2.

Missa

Missam audientes in ecclesijs Fratrum Mendicantium in Dominicis & festis diebus, præcepto Ecclesiæ de audienda missa satisfaciunt Leo x. const 25. pag 439 to 1 & Pius v. const 41. § 2 nu 8 pag. 173 to. 2.
Missam celebrātes ad Ordinem Presbyteratus non promoti ab Inquisitoribus hæreticæ prauitatis puniuntur. Greg. xiij. const. 21. p. 292. t. 2. & Clem. 8. const 81 p 93 to 3.
Missarum onera ex piorum dispositionibus in Monasterijs Monialium Fratrum Minorum S. Francisci de Obseruantia celebrandarum, ad loca eorundem Fratrum transtulit Clem. viij const. 105 pag. 112. to. 3
Missas ante diem, damnatis ad mortem via Iustitiæ, per Confraternitatem Misericordiæ celebrari permisit. Pius v. const 91. § 21. pag. 221. to 2.
Missas Vespertino tempore celebrari prohibuit, licentiasq. omnes desuper cōcessas reuocauit Pius v const 4 pag. 134 t. 2.
Missas Latino ritu Græcis, & Græco ritu Latinis celebrare interdixit. Pius v. const. 12. pag. 145. to. 2.
Missa cur potius de die quam de nocte celebranda. Paul. iij. constitut. 23 §. 25 pag. 537. tom 1.
Missæ in sacrificio offertur Deo verum, proprium, & propitiatorium sacrificium. Greg. xiij const 33 § 12. pag. 302. to. 2.
Missarum onera suscepta vltra vires, nullus Episcopus potest reducere, sed ad Sedem Apostolicā omnino recurrendū est. Vrb. viij. const. 43 §. 1 p 58. t. 4.
Missarū celebrandarum causa, pecuniæ, & alia mobilia acquirenda, ad effectū inuestiendi, cum mētione dicti oneris deponi voluit Vrb viij. ibid. §. 5 & 6
Missarum celebrandarum onera perpetua quomodo & quorum licentia de cetero recipi possint, statuit Vrb viij. ibid. § 7 pag 59.
Missarum celebrandarum super constitutione, edicta ab Vrbano viij. nonnullas difficultates exortas declarauit Concilium Tridentinum, quas habes sequentes ad d. const. Vrb viij 43 pag 60 t 4.

Missale

Missalis Romani reformati approbatio, & aliorum abolitio Pius v. const 106 pag 235 tom 2.
Missali Romano nihil addi, nihilue detrahi potest. Pius v. ibid.
Missale Romanum à P o v editum, iterum emendatum ac restitutum tantum, in vsu haberi mandauit Clem. viij const 108. pag 113. to 3.
Missale Romanum, Impressores, sine licentia Ordinariorum, imprimere non possunt. Clem viij. ibid.

Molestus, & molestare

Molestantes Iudices Ecclesiasticos, eorum agentes, vel cōsanguineos, seu impedientes exercere iurisdictionem secundum iura excommunicātur ab Vrbano viij const 62. §. 16 pag 77 to. 4.
Molestare possessorem triennalem, nemo potest super beneficijs, & impetrationes sunt nullæ, certis, exceptis casibus. Vrb. viij. const 6 reg. cancel. 36. pag. 18 tom 4.

Monachi S. Basilij Vide in V. S Basilij Monachi.

Monachi Camaldulenses

Monachi Camaldulenses, in Eremo degentes, possunt recipere, cuiuscumque Ordinis, ac Religionis professos Carthusiensis petita, licet non obtenta licentia à Superiori. Eug. iv const. 8. §. 3. pag. 259. to. 1. Greg. xiij. const 56 p 354. tom 2.
Monachorum Camaldulensium, duas Congregationes in vnam vniuit. Leo x. const 2 § 23 pag 396 to 1.
Monachorum Camaldulensium Capitulum generale, habet facultatem condendi statuta Leo x ibid §. 7
Monachorum Camaldulensium, quis sit modus in conferendis monasterijs, & Prioratibus Leo x. ibid § 17 18. & seq. pag 397. t. 1.
Monachorum Camaldulensium, quæ sint exemptiones, quo ad res, & personas, vide in Leon. x. ibid. § 25 26. & seq p 397. to. 1.
Monachi Camaldulenses, non incurrunt sententiam excommunicationis, nisi specialiter denuncientur Leo x. ibid. §. 41. p. 399. t. 1
Monachorum Camaldulensium Prælati, quando, & quomodo dispensent, cū suis subditis, super recitatione diuini officij. Leo x ibid §. 42. p 399. tom. 1.
Monachorum Camaldulensium gratiæ nō censentur reuocatæ, per quācumque dispositionem Sedis Apostolicæ, nisi speciali facta mentione. Leo x. ibid § 46
Monachi Camaldulenses possunt sibi deligere Conseruatores, à quibus defendantur Leo x. ibid § 2 & 3. pag 396.
Monachorum Camaldulensium loca insigniora recensentur, quæ vnita fuerunt in vnum corpus Leo x. ibid § 2 & 3. pag 396.
Monachi Camaldulenses, quæ in subsidium conferant in monialibus sui Ordinis, decreuit. Leo x. ibid. § 77. pag. 401.
Monachorum Camaldulensium, beneficia nemini ad vitam conferuntur, sub pœna de qua in d. const. Leo x. ibid. §. 82.

Monachorum Camaldulensium Prælati, ad quæ teneantur in ipsorum administratione. Leo x. ibid § 84. & seq.

Monachi Camaldulenses duo Capitula celebrãt, quomodo, & quando. Leo x. ibid. §.87. & seq. pag.401.

Monachi Camaldulenses, quid prouideant, pro institutione literarum in suis monasterijs. Leo x.

Monachorum Camaldulensium, obseruantium, & Conuentualium, quale sit discrimen, & quomodo regantur. Leo x. ibid.

Monachorum Camaldulensium Cõgregationes primus omnium approbauit. Alex.ij.in const.1. pag. 48. to.1.

Monachos Camaldulenses, celebrare tempore interdicti voluerat. Alex.iv. const.2. pag.213. to.1.

Monachorum Camaldulensium priuilegia confirmauit, aliaq. concessit. Greg. xiv. const 18. pag.543. to.2.

Monachis Camaldulensibus, ambitum prohibuit. Clem.viij. in const.43. §.1. & 2. pag.43. tom.3.

Monachos Camaldulenses Eremitas S. Romualdi, Montis Coronæ separauit à Congregatione Eremi Camaldulen. & S. Michaelis de Murano. Paul.iij. in const.1. pag.508. to.1

Monachi Casinen. alias S. Iustinæ

Monachos Casinenses, ideo sic vocari iussit Iul.ij. quia monasterium Casinen est caput aliorum monasteriorum, vt in eius const 1. pag 354. t.1.

Monachi Casinen. quæcumque legata pia, suisq. monasterijs relicta, acceptare possunt. Eug.iv.const.2 pag 256. to.1.

Monachi Casinen. à sententijs & correctionibus Capituli generalis, aut Visitatorum, vel Rectorum, quando ad Sedem Apostolicam appellant. Greg xiij. const.16. pag 286. to.2.

Monachis Casinensibus Prælaturas, dignitates, & Officia Cõgregationis quomodolibet ambire, & ad ea consequenda fauores Principum exquirere, prohibuit Greg.xiij. ibid. §.8.

Monachis Casinen multa circa celebrationem Capituli generalis, constituit Eug iv const.5. pag 258. to.1.

Monachi Casinenses, quando carnes edere possint. Paul.v. const. 33. in seq. §47. pag 163. tom.3.

Monachi Casinen. Horas Canonicas in Choro recitare tenentur. Paul.v. ibid. §.43.

Monachi Casinen, culpas suas, semel in hebdomada, in Capitulo vt confiteri teneantur. Paul.v. ibid §.44.

Monachi Casinen. Ordines à quolibet Antistite recipere possint. Eug.iv.const.9. §.5 pag.260. to.1.

Monachi Casinen. sunt exempti ab exactionibus &c. ab Ordinariorum iurisdictione Eug. iv. ibid § 6.

Monachi Casinen. succedunt & acquirunt, ac si essent in seculo. Eugen.iv. ibid. §.15.

Monachi Casinen. illegitimi ad sacros Ordines, & Religionis gradus & dignitates vt promoueantur Eug. iv ibid.

Monachi Casinen. extra Congregationem inuiti iurare, aut testificari non coguntur. Eug iv. ibid.

Monachi Casinen personarum ecclesiasticarum aut secularium seruitio se mancipare nequeunt. Eug.iv ibid.

Monachi prædicti, eligunt sibi Cõseruatores cum amplis facultatibus Eug iv. const. 10. pag 261 to.1.

Monachorum Casinen, in monasterio apud mõtem Casinum corpus B. Benedicti asseruatur Iul.ij const § 1.p.354.to.1

Monachorum Casinen Congregationem, & alteram S. Iustinæ de Obseruantia in vnam vniuit & stabiliuit Iul ij ibid

Monachorum Casinen causæ siue ciuiles, siue criminales, quomodo cognoscendæ. Eug iv const.9 § 2. pag 259. to 1.

Monachorum Casinen Abbates quando à communi vita, regulæq. institutis obseruandis excusentur Paul.v. ibid § 16 pag.162.

Monachi Casinen. ad officium Decanorum, qui assumi possint. Paul.v. const. 33. in seq. §.41. pag 163.to.3

Monachorum Casinensium monasterium S. Pauli in Vrbe centenaria gaudet præscriptione Paul i const.15. pag.526 to.1.

Monachorum Casinensium Abbates, vtuntur Pontificalibus, benedicunt Populum, & consecrant lapides pro altarium vsu Pius iv const.97.p.114.t.2.

Monachorum Casinen. Prælati, monachos à quibuscumque censuris, & pœnis, vt absoluere possint Pius v const.129 pag.256 to.2.

Monachorum Casinensium Definitores, vltra biennium durare, nullo modo possunt, & non possunt denuo eligi, nisi expleto alio biennio. Vrban viij. const 87 pag 99 tom 4

Monachorum Casinensium Dieta, quam facultatem habeat. ibid. § 2.

Monachorum Casinensium Congregationis priuilegia communicauit Congregationi Clericorum Regularium Lateranensiũ. Greg xv.const 33.p.318 t.3

Monachorum Casineo. Prouinciæ institut. Paul v. const 33 pag 161.tom 3

Monachorum Casinen. Conseruatores, qui, & vnde sint eligendi. Innoc viij. const.8.§.3.pag.336.to 1. & Paul ibid § 12.

Monachorum Casinensium numerum, in singulis Monasterijs Ordinis præfiniri voluit Paul. v ibid.

Monachorũ Casinensium Abbates à quibus eligendi. Paul.v.ibid.§.9.& seqq.

Monachorum Casinen Abbatum & aliorum Officialium munera, quanto tempore durent Paul v.ibid.§.15

Monachorum Casinen. Visitatoribus. Paul.v.ibid.§ 21.

Monachorũ Casinen. Nouitijs, & Nouitiatu. Paul v.ibid.§.23. & seqq.p 162.

Monachorum Casinen. qui Abbates, & Procuratores esse possint, in Conuentu S. Pauli de Vrbe. Paul.v ibid § 28 & seq pag 162.

Monachorum Casinensium Abbates Pontificalia celebrantes, quot, & quibus ministris vti possint Vide const. Vrban viij. 101. pag 109.tom.4.

Monachi Cælestini

Monachis Cælestinis priuilegia Congregationibus Monachorum concessa, & præcipuè Congregationi Casinensi cõmunicat. Vrban.viij.cõst.24.p.38.t.4.

Monachi prædicti Constitutiones Congregationis de mandato S.D.N. Vrbani Octaui emendarunt, quas confirmauit idem. Vrb.viij.const.56.p.72.t.4.

Monachi Cistercienses

Vide in V. Cistercienses, & etiam in V. Abbas.

Monachi Cistercien. reformati B. Mariæ Fulien.

Monachorum Cistercien. reformatorum B. Mariæ Fulien. Congregationem confirmauit, eiq. priuilegia concessit Six.v. const. 32. pag 404.to.2. Et signanter quorumcumque Monachorum, ac Ordinum Mendicantium. Paul. v const.23.pag.150.tom 3.

Monachi prædicti, gaudent priuilegijs Monachorum Cistercien. non reformatorum. Six.v.const.70.§.5 pag 456 to 2

Monachi prædicti, ad instituta Cistercien. non reformatorum non tenentur. Clem.viij.const.12.§.2 pag.11.to 3.

Monachi prædicti, coram alijs quam Congregationis Iudicibus vocari non possunt. Paul.v.const 23 in seq § 12.pag 151.to.3.

Monachi prædicti vt præcedunt omnibus Fratribus Mendicantibus. Clem.viij. const.56.pag 53 tom 3.

Monachorum Cistercien. prædictorum Congregationem, ab omni Monachorum Cistercien. non reformatorum superioritate exemit. Clem. viij. const. 12.pag.11.tom 3.

Monachi prædicti ad aliam Religionem transeuntes, ad illam nequaquam redire possunt. Clem.viij const 107.pag 113 tom 3.

Monachis prædictis in Vrbe, opus Agnus Dei in cera signandi perpetuo demandauit Paul v.in const 43 pag 170 tom.3.

Monachi Cistercien. reformati B Mariæ Fulien. de sola Ordinariorum licentia, noua Monasteria construere possunt. Paul.v const 51.pag. 177.to.3.

Monachi Cluniacenses. Vide in V. Cluniacenses.

Monachi Eremit. S. Hieronymi d. Obseruantiæ.

Monachis S. Hieronymi de Obseruantia, extra Claustra lectiones audire, vetat. Greg. xiij const.17 pag.286.tom 2

Monachi prædicti, ad Vrbẽ quando accedere possint. Greg.xiij.ibid.& Clem. viij.const.21.pag 19.to.3.

Monachorum prædictorum Superiores, eodem victu quo Monachi, & in communi mensa, vesci debent. Clem.viij.ibid in seq.§ 4.pag.21.

Monachis prædictis, ordinationes & statuta, præscripsit. Greg xiij. vbi sup. & in const 90.pag.357 to 2. & Clem viij.const.21.pag.19.t.3.

Monachis prædictis ambitum prohibuit. Greg xiii d. const.90. pag 358 to.2. Clem viij const 21.§ 20 pag 21 to.3.

Monachorum prædictorum, Capitulum generale quolibet triennio celebrari iussit. Greg xiij const 90 § 2.pag 357.to.2.

Monachorum prædictorum Priores, ad vitam eliguntur. Greg. xiij. const. 17. §.5 pag 187.to.2.

Monachorum prædictorum Priores, vltra triennium in eodem Monasterio, morari non possunt. Greg xiij ibid.§ 6

Monachorum prædictorum, Præpositi, Visitatoris, Consultoris, Definitorũ, & Priorum electione. Greg.xiij.ibid.§ 9 & seq

Monachorum prædictorum Priores, Vicarij prius esse debent alicuius Monasterij. Greg.xiij.ibid.

Monachorum prædictorum Præpositus generalis, ex Prioribus eligendus, & ad vitam per annum in Officio esse potest. Greg.xiij.ibid. & Clem viij const. 21 pag.19 to 2.

Monachorum prædictorum Præpositus, retinet Prioratum quem antequam Præpositus eligeretur obtinebat. Greg xiij ibid.

Monachorum prædictorum, Capitulum vbi celebrandum sit, declarat Greg. xiij const.90.§.12.pag.358 to 2.

Monachi B. Mariæ Montis Oliueti

Monachorum B. Mariæ Montis Oliueti Congregationem approbauit. Ioann. xxij.const.15.pag 179.to 1.

Monachorum B. Mariæ Montis Oliueti Congregationem, à decimarum aliorumq. onerum solutione exemit. Pius ij. const.9 § 5. & 6 pag.292.to.1.

Monachi prædicti, ordines à quolibet Antistite recipere possunt. Pius ij. cõst. 9 pag.294 to.1. Iul.ij.const.12 § 30 pag 369.to 2.

Monachi prædicti, alios ad Religionem recipere possunt. Pius ij.ibid.§ 11.p.294.

Monachis prædicti, ad processiones accedere non coguntur. Iul. ij. const. 12. pag 369 to.1 & Pius ij.ibid.§ 7.

Monachi prædicti, gaudent priuilegijs Monachorũ Casinen. Pius ij.ibid.§.12

Monachi prædicti, noua loca acquirere, & ecclesiastica sacramenta ministrare possunt. Clem.vi.const 1 pag 210.tom 1.

Monachi prædicti, sunt exempti ab Ordinariorum iurisdictione. Iul.ij. const 12 § 23.pag 369 tom 1

Monachi prædicti, confessiones audiunt Iul ij const 12 § 32 p.370.to.1.

Monachi prædicti, absque Papæ licentia ad aliam Religionem transire nequeunt. Iul ij ibid §.10.pag.368

Monachis prædictis, Conseruatores eligendi facultatem concessit, eorumq. iurisdictionem ampliauit Iul ij const 5 pag.357 to 1.

Monachis prædictis ordinationes præscripsit, priuilegiaq. multa concessit Iul ij const 12.pag 367 to 1.

Monachorum prædictorum, Visitatores eius Congregationis bona alienare possunt in eorundem visitatione. Leo x const.18.pag.422.to 1

Monachorum prædictorum Prælati, Monachos ab irregularitatibus quibus casibus absoluunt. Pius iv. const 7 pag 6.to 2.

Monachorum prædictorum Congregatio, sexagenaria gaudet præscriptione. Iul ij const 12.§ 28 pag.369 to 1

Monachorum B. Mariæ Montis Oliueti Abbatibus circa vsum Baldachini, Pontificalium numerum Assistentium, ac Cæremonias in celebrando, formam statuit ac præscriptam confirmauit Vrban viij const.97 pag.107.t.4.

Monachi B. Mariæ Montis Virginis

Monachorum B. Mariæ Montis Virginis Congregationem, approbauit Cœlestin.ij const 3 pag 69.to 1.

Monachi

Moniales Casinen. possunt per censuras cogi, eligere in Abbatissam, vnam ex tribus magis idoneis, à Visitatoribus, & Abbatibus eiusdem Casinen. Congregationis propositis. Greg xiij.ibid. § 3.

Moniales Congregationis Cistercien.

Moniales Cistercien habitu albo, & nigro, non autem griseo vti debere declarauit Six. iv const. 9. pag 31. tom 1.

Moniales Cistercien per Abbates eiusdem Ordinis visitantur. Pius iv. cōst 70. § 4 & seq pag 75 tom 2.

Monialium Cistercien Abbatissæ, esse non possunt Moniales alterius Ordinis. Pius iv. ibid. § 15.

Moniales Cistercien reformatæ, perfruuntur gratijs, & exemptionibus concessis, Monachis Cistercien reformatis Paul v. const. 29 pag 159 t. 3

Moniales Cistercien reformatæ subsunt regimini Monachorum Cistercien reformatorum. Paul v. ibid § 4 & 5

Moniales S. Claræ Ordinis S Francisci

Monialium S Claræ regulam, approbauit Innoc. iv. const 12 pag 101. to. 1.

Monialium prædictarum regulam, mitigauit Vrb viij const 7 pag. 123. to. 1.

Monialium prædictarum regulam, declarauit Eug. iv. const. 28 pag. 279. t. 1. & Leo x const 9 pag. 410 to. 1.

Monialibus S. Claræ, licentiam celebrandi festum B. Agnetis, & Vndecim millium Virginum, concessit Leo x. const. 9. § 7. pag. 411. t. 1.

Moniales S Claræ habent priuilegium, ne apud earum monasteria. noua aliorum monasteria spatio 300. cannarum ædificari possint. Iul. ij. constit. 21. pag 377. tom 1.

Moniales S. Claræ, per Fratres minores S. Francisci de Obseruantia regi in dulsit Eug iv const. 28 § 1 pag. 279. to. 1.

Moniales S. Claræ, exemptæ sunt ad superioritate Ordinariorum, & solutione quarumlibet contributionum Eug iv. const 18. pag. 267. to. 1.

Monialium S. Claræ, onera missarum celebrandarum in earū Ecclesijs, ad Fratres minores de Obseruantia transtulit Clem. viij. const. 105. p 112. tom. 3

Moniales Ordinis S. Dominici. Vide sup in V. Fratres.

Moniales Ordinis B Mariæ de monte Carmelo

Moniales B. Mariæ de monte Carmelo, bona stabilia pro necessitate, vel vtilitate monasteriorum, alienare possunt. Greg xiij const 34 pag 302. t. 2.

Moniales Terciariæ. Vide inf. in V. Tertiariæ.

Monitoria

Monitoria pro excommunicandis, non restituentibus bona occultata, aut non reuelantibus, vt decernenda. Pius v. const. 150. pag. 271. to 2

Monitoria prædicta A. C. decernere, vel expedire non potest Paul. v. const. 91. § 4. nu 22. pag. 195. to 3

Monitoria criminalia extra Vrbem, sine Procuratoris Fisci vel Commissarij Cameræ licentia transmitti, prohibuit Paul v. in d. constit § 10 num 4 pag 197. tom 3.

Monitoria criminalia pro contrauentione inhibitionis Iudicis ciuilis, relaxari vt non debent. Paul. v. nu. 7. ibid. pag 198.

Monitoria contra reos ad informandā Curiam, quando transmittenda. Paul v. num. 9. ibid

Monitoria prædicta non debent continere, pœnas maiores delicto. Paul. v. num. 10. ibid.

Monitorij expediendi occasione, etiam ad personaliter comparendum vel pro quacumque causarum introductione, Fisci procurator nihil ab instigatoribus debet accipere. Paul v. in d const. § 17. nu. 3 pag. 200 to. 3.

Mons Altus

Mons Altus, olim Oppidum, in Ciuitatem sublimatus fuit per Six v. const 48 pag 424 tom 2

Montis Alti Ecclesiam Collegiatam, in Cathedralem & Episcopalem erexit. Six. v. ibid. § 2.

Montis Alto Collegium. Vide in V. Collegium.

Mons Pietatis

Montis Pietatis de Vrbe priuilegium est, vt deposita in Vrbe facienda ex decreto Iudicis, apud eum deponantur. Greg xiij const 94. pag 361. to 2.

Mons Pietatis de Vrbe Prouisores, quales esse debent Greg. xiij ibid.

Montis Pietatis de Vrbe, Cursores pretium rerum per subhastationem distractarum, consignare tenentur. Clem. viij const 88 § 5 pag. 98 tom. 3

Montis Pietatis de Vrbe Iudicis, & Protectoris iurisdictio, quæ, qualis, & quanta sit Clem viij. ibid § 10.

Montis Pietatis de Vrbe Officiales, & ministri ciuiliter aut criminaliter, alibi quam coram montis Protectore, conueniri non possunt Clem viij ibid § 13

Montis Pietatis de Vrbe pecuniæ, nisi de mandato Protectoris montis sequestrari non possunt. Clem viij ibid § 7.

Montium Pietatis Status ecclesiastici, pecunias ad alium quam ab eorum erectione destinatum vsum absque Sedis Apostolicæ licentia, conuerti prohibuit. Paul v. const 82. pag 231 to. 3.

Montes Pietatis, ad subleuandam Pauperum inopiam, & vsurarum grauamina tollenda instituti fuerūt, & a sanctis Viris laudati. Leo x cōst 11. p. 413. t. 1

Montes Pietatis licitos esse, declaratum fuit a Leone x. ibid. § 4. pag. 413 t. 1.

Montes Pietatis, illicitos esse prædicantes vel disputantes, excommunicationem, incurrunt. Leo x. ibid § 5.

Mora

Vide supra in V. Dilatio.

Motus proprius

Motus proprius cum aliquo augmento in primis literis nō expresso ob facultatem augendi quomodo valeat Vrb. viij. const. 6 reg canc. 65 pag. 20. to 4

Motus proprius præfertur in concurrentibus cum Data ibid. reg cāc 17. p 17

Mulier

Mulier peccans carnaliter cum eo, cum quo scit matrem, filiam, vel sororem suam rem habuisse, vltimi supplicij pœnam incurrit. Six. v. const 54. § 2 pag. 433. tom 2.

Mulier cum patre & filio scienter se commiscens, eadem pœna punitur Six. v. ibid. § 3

Mulieres coniugatę, vt valide se obligant ad fauorem mercatorum Ripalium Greg xiij. const 88. § 1. p. 354 to 2.

Mulieres coniugatæ, quo pacto a maritis cautiones de non offendendo petere possunt. Paul iij. const 13. pag 525. to. 1

Mulieres quātumuis nobiles, Monialium monasteria ingredi prohibuit. Greg. xiij const. 28 § 1. p. 296 to 2 & Paul v. const. 74. pag. 226 t 3.

Mulieres pro debito ciuili carceratæ, quando sunt honestæ, relaxandæ sunt, etiamsi debitum sit publicum. Paul v. const. 71 § 24 nu 9 pag 208. to. 3.

Mulieres, quorumcumque Ordinum Regularium monasteria ingredi prohibuit. Pius v. const. 20 pag 150. t. 2 & Greg. xiij. const. 28. p. 296. to 2.

Mulieres ad altaris seruitium adhibere, Græcis prohibuit. Innoc. iv. const. 14 num 15. pag 104. to. 1.

Mulieres thori separationem procurantes, vt inhonestē viuant, quę pœna puniendæ Six v const. 46. pag. 421 to 2.

Mulieres lenæ, Vide in V. Lenones.

Mulieres meretrices, vide in V. meretrices

Munera

Munerum receptio in Officialibus, multa mala producit. Paul. ij const 3 in princ pag. 298. to. 1.

Munerum receptionem Officialibus locorum Status ecclesiastici interdixit. Paul. ij ibid § 1.

Munerum largitionem Communitatibus Status ecclesiastici, interdixit Clem. viij const 10 § 14. pag. 8 tom. 3

Munerum largitionem Regularibus, prohibuit Clem. viij. const. 28 pag 30. t. 3

Munerum receptionem sibi per Regulares oblatorum, laicis vetuit. Clem. viij. ibid. § 7.

Muratores

Muratorum Vrbis causas vt cognoscunt & decidunt magistri Viarum Vrbis. Pius iv. const. 102 § 35 pag. 122. to. 2.

Muratoriæ Artis Consules, appellationes ad magistros Viarum Vrbis admittunt. Pius iv. ibid.

Musicorum Confraternitas. Vide sup. in V. Confraternitas.

N

Nardinum Collegium Vide sup in V. Collegium.

Natales

NAtalium in dispensationibus ad succedendum in expressis, debet poni clausula quod non præiudicetur succedentibus ab intestato. Vrb viij. const 6. reg. canc. 50. pag 19 to 4

Naufragantes

Naufragantium bona animo lucrandi auferentes, furtum cōmittunt. Honor. ij. const. 1. pag. 55. to 1

Naufragantibus in locis maritimis S R. E. auxilium præstanti, præmium proposuit. Paul iij. const. 42. in seq. § 3. pag 559 to 1.

Naufragantibus in Terris, & locis S. R. E. subueniendum esse iussit. Pius v. const 7. pag. 137 to 2.

Naufragantibus bona quoquomodo in mari deperdita, restituēda sunt. Pius v. ibid § 1.

Naufragantibus, Communitates & Domini vbi secuta sunt naufragia, opem ferre tenentur. Pius v. ibid. § 4

Naufragantium causarum Iudex est S. R E Camerarius. Pius v. ibid § 8.

Naufragantibus, qui vocati fuerint non subuenientes, ad quid teneātur Pius v. ibid. § 6 & seq.

Naufragantium bona occupantes, vel dissipientes, quas pœnas incurrat Pius v. ibid Paul iij. const. 42. p. 559 t. 1. Greg xiij const. 81 § 4. pag 349. to. 2. & Paul v. const. 63 § 4. pag 183 to. 3.

Nautę

Nautæ, & mercatores Ripæ Vrbis, nonnullis gaudent priuilegijs. Paul. iij. const. 6. pag 514 to. 1 & Pius iv. const. 25 pag 27. to. 2

Vide etiam in V. mercatores Ripæ.

Neophyti

Neophyti nonnullis gratijs perfruuntur Paul. iij const. 32 pag. 548. to. 1.

Vide etiā in V Iudæi ad Fidē conuersi, & in V Hospitale Cathecumenorū

Nicena Synodus Vide infra in V Synodus.

Nicolaus III. IV & V.

Nicolaus III. Romanus, ex nobili Vrsinorum Familia, creatus fuit Pont. in Ciuitate Viterbij die 25 Nouembris 1277 & obijt in Castro Suriani diœc Viterbien die 22. Augusti 1280 pag. 143 to 1.

Nicolaus IV. Asculanus, creatus fuit Pont. Romæ die 22. Februarij 1288 Obijt Romæ die 4 Aprilis 1292. pag. 145 to 1

Nicolaus V Sarzanen, creatus fuit Pont. Romæ die 6 Martij 1447 Obijt ibid. die 24 Martij 1445. pag 281. to. 1.

S. Nicolaus Tolentinas

S. Nicolai vitam, compendiose recenset Eug iv const 27 pag 278. to 1.

S. Nicolaum inter SS. cooptauit. Eug iv ibid § 12.

S. Nicolai festum die 10 Septembris celebrari iussit. Eug iv. ibid § 12 illudq. restituit Six. v. in const 16. pag 388 tom. 2.

S Nicolaus fuit professor Ordinis Eremitarum S. Augustini. ibid. § 1.

S. Nicolai peracta canonizatione, vt graue Ecclesię Rom. schisma dissolutum est, eiq. pax reddita, illius intercessione. Six. v. ibid. § 3 pag. 388. to. 2.

Nominis DEI Confraternitas Vide in V. Confraternitas.

Nonę

Nonarum, Iduum, & Kalendarum dictiones numerales scribi debent per extensum in literis Apostolicis Vrban viij. const. 6. reg. canc. 16. p. 17. t. 4.

Notariatus

Notariatuum officia plura, incompatibilia sunt, & insimul retineri non possunt. Pius iv const 58 § 70 pag 63. tom 2

Notariatus officia prædicta. Procuratores emere non possunt. Paul. v. const. 71 § 19 nu 10. pag 201. to. 3

Nota-

Nouitij

Oratorij

Papa

Papa viuente, de futuro eligendo tractantes quas pœnas incurrant. Paul. iv. const. 16. pag. 599 to. 1.

Papæ, & Cardinalium circa electionem, eorumq. vitam, & mortem excommissas fieri, prohibuit Greg. xiv const. 4 pag. 527 to. 2.

Papæ decreta, ad futurum Concilium appellantes, quas pœnas incurrunt. Pius ij const. 5. pag. 290. to. 1.

Papæ Assistentibus in eius Capella. Vide supra in V. Assistentes.

Papæ familiares Vide supra in V. Familiares.

Papa, Principes creat, quibus titulos concedere potest. Pius v. const. 88 pag. 217 tom. 2.

Papæ Vicarius. Vide infra in V. Vicarius.

Papatus

Papatus honorem, graue onus comitatur, & a Papa maiorem vigilantiā Deus exigit Alex. iv. const. 8 pag. 112. to. 1.

Papatum ambientium pœnis. Paul. iv const. 16. pag. 599 to. 1.

Parentes

Parentes, filiorum legitimam in causis criminalibus condemnatorum, soluere Fisco tenentur in Statu Ecclesiast. Six. v const. 24 pag. 239. t. 2. Pius iv const. 52. § 8 pag. 52 to. 2. Secus est Romæ Innoc ix const. 2 p. 547 to. 2.

Parentes, quando gaudeant exemptione a gabellis, &c. ob numerum duodecim filiorum Pius iv const. 77 pag. 77. to. 2.

Parentes, filias suas in Vrbe prostituentes, quas pœnas incurrant. Six. v. const. 48. pag. 421 tom. 2.

Parma, & Placentia

Parmam, & Placentiam Ciuitates, ad Pōtificatum euectus recuperauit. Leo x vt in eius const 13. pag. 414 to. 1.

Parochi, & Parochiæ

Parochi non possunt cogere habentes sepulturam in Ecclesiis Fratrum Minorum S. Francisci de Obseruantia in Indiis, sepeliri in Ecclesiis parochialibus. Vrb. viij. const. 21 pag. 39 to. 4.

Parochianorum curam quando debeant relinquere fratres Minores S. Francisci de Obseruantia Vrb. viij post const. 40 pag. 66. to. 4.

Parochiales Ecclesiæ

Parochialium Ecclesiarum, quæ sunt in Prioratibus Militum S. Ioannis Hierosolymitani prouisio, & collatio, vt fiat. Pius iv const. 9. pag. 7 to. 2.

Parochiales Ecclesiæ collatæ, non seruata forma a Concilio Tridentino tradita, vacant, & Sedi Apostolicæ reseruantur. Pius v const. 3. § 3 p. 165

Parochiales Ecclesiæ de iurepatronatus, si intra duos menses a die præsentationis non conferantur, institutio ad Metropolitanum vel ad vicinum Episcopum pertinebit Pius v ibid

Parochiales Ecclesias, Episcopi in suis mensibus vacantes, intra sex menses conferre tenentur Pius v. ibid.

Parochiali Ecclesia vacante, tempus 10. dierum ad nominādum idoneos Patronis indultum, prorogari an possit. Pius v ibid. § 5.

Parochiales Ecclesiæ, dignioribus sunt conferendæ, alioquin dignior appellat Pius v ibid § 6 pag. 165

Parochialium Ecclesiarum Rectores, quomodo residere per Ordinarios cōpellantur. Pius v const. 65 pag. 197 to. 2.

Parochiales Ecclesias in Sardinia, earumq. prouisionibus, ac dispositionibus Pius v. const 74 pag 204 to 2

Parochialium Ecclesiarum, Vicariis perpetuis, portionibus in eis assignatis, Pius v const. 4 pag 183 to 2

Parochialium Ecclesiarū Vrbis, Vicarias vndecim instituit. Pius v. const. 139. pag 262 tom 2

Parochialium Ecclesiarum Rectorum residentia. Pius v const 65. p. 197 t. 2.

Parochiales Ecclesiæ non habentes, vel non approbati a locorum Ordinariis, non possunt audire Confessiones Greg. xv const. 18 § 1. pag. 296 to. 3.

Parochiis et Ecclesiis quæ sunt suppressæ, & animarum cura alteri translata, vide supra in V. Ecclesia ad earum singula earum propria nomina.

Pascha

Paschati Resurrectionis Domini infra Octauam, vel in hebdomada sancta communicantes, satisfaciunt præcepto Ecclesiæ Eug iv const 20 p. 270 t. 1

B. Paschalis Baylon

B. Paschalis Baylon Ordinem Minorum S. Francisci Discalceatorum professus fuit. Paul v const. 113. §. pag. 267

B. Paschalem Baylon Sanctorum Confessorum Catalogo adscripsit Greg. xv ibid

B. Paschalis Baylon in die obitus quotannis Missam & Officium recitandi facultatem concessit Greg. xv ibid. & post ex alios in const. seq § 2. pag 268. tom. 3

Paschalis II.

Paschalis II Italus, ex Oppido Bledæ, creatus fuit Pont. Romæ die 12. Augusti 1099. Obiit ibid die 21. Ianuarij 1118. pag. 52. to. 1.

Paschalis II. fuit Monachus Cluniacensis ibid.

Paschalis II sepultus fuit in Laterano. ibid.

Patareni hæretici

Patarenos, Catharosq hæreticos, dudum damnauit, & excommunicauit Nicol iij const. 2. pag 143 to. 1.

Patareni hæretici, cur ita dicantur. Innoc. const. 1. pag. 92. to. 1.

Patriarchæ

Patriarcharum ordinem innouat. Eug. iv. const 17. § 8 p. 267. to. 1.

Patriarchæ Maronitarum Antiocheno benedixit, & indulgentias concessit. Paul v const 77. pag. 228. to. 3.

Patriarcham Constantinopolitanum nomine Germanum, vt ad Ecclesiæ vnitatem rediret, hortatus est Greg. ix const 14. pag 90. t. 1

Patriarchæ an possint admitti ad habitum Militiæ Christianæ, vide sup. in V Militia.

Patriarcharum, & aliorum Assistentium in Capella Pontificia priuilegia vide supra in V. Assistentem Capellæ.

Patroni

Patroni ad beneficia Ecclesiastica præsentantes Apostatas, quomodo iure præsentandi priuentur. Paul. iv const 14. § 4 pag. 598. t. 1.

Patronis, tempus 10. dierum ad præsentandum concessum, prorogari prohibuit. Pius v const 33. § 5 pag. 165 t. 2

Patroni Ecclesiastici, & Ordinarij, Collatores in Gallia, vigore Concordatorum, quem ordinem in graduatorum nominatorum seruent. Leo x. const. 20. pag 41 t. 1 Vide etiam in V. Iuspatronatus

Paulus II. III. IV. V.

Paulus II. Venetus creatus fuit Pont Romæ die 31. Augusti 1464. Obiit ibid. die 28 Iulij 1471 pag 297 to 1

Paulus III Romanus, ex nobili familia Farnesia, creatus fuit Pont. Romæ die 12 Octob. 1534 Obiit ibid die 10 Nouembris 1549 pag. 508. to. 1.

Paulus IV. Neapolitanus, ex nobili familia Carafa, creatus fuit Pont. Romæ die 23. Maij 1555 Obiit ibid die 18 Augusti 1559. pag. 586 to. 1.

Paulus V. Romanus ex familia Burghesia creatus fuit Summus Pontifex Romæ die 16 Maij 1605. Obiit die 28. Ianuarij 1621. pag 127 to 3

Pauli V. insignis in Beatiss. Virginem MARIAM cultus, & deuotio in eius const 86. pag 233. to. 3.

Pauperes

Pauperes, in Ecclesiis dum diuina officia celebrantur, mendicare prohibuit. Pius v const 5 pag 135. to. 2.

Pauperes, ad valuas Ecclesiarum eleemosynam quærere iussit. Pius v. ibidem § 5 pag 135 to. 2

Pauperum Mendicorum Hospitale, erexit in Vrbe. Six. v const 57. p 436. t. 2.

Pauperes ad sacramentum paupertatis, tam in beneficialibus, quam profanis admittendi sunt, etiam per procuratorem Paul. v. const. 71. § 19. nu. 141. pag. 204. tom. 3

Pauperibus, scripturas Notarij gratis dare tenentur. Paul. v. d. const. § 20 num 20. pag 205 to. 3

Pauperum Aduocato, & Procuratori, gratis scripturas per Notarios ostendi iubet Paul v ibid num 20.

Pauperum Aduocato, aliqua præcepit Paul v const 71. § 15 p. 200. t. 3.

Pauperum Procuratoris, munere, & multis ab eo seruandis. Pius iv. const. 87. § 19 Paul v ibid § 16 pag 200 to 3.

Pauperes spicarum recollectarum in agris fasciculos, pro victu & necessitate vnius diei extrahentes, an incidant in prohibitionem extrahendi annonam, vel graciam, vide Greg. xv const 30 § 3 pag. 315 t. 3.

Pauperes Dementes, vide sup. in V. Hospitale S. Mariæ Pietatis pauperum Dementium

Pauperes Carcerati. Vide in V. Carcere, & Carcerati.

Pax

Pacis vel treguæ fractores, & eorum fautores, quando nouam causam allegare possint, & quando secus. Pius iv. const. 52. pag. 52 tom. 2. & Pius v. const 9 pag 14 tom 2

Pace non habita ab hæredibus occisi, banniti & homicidæ non sunt remittendi Pius iv const 52 in seq § 3. p. 51 to 2.

Pax inter Reges Galliarum, & Hispaniarum inita est tempore Clementis VIII. vt in eius const. 61. pag 62. to. 3.

Pax, est vinculum charitatis, & spiritualis virtus, qua saluamur. Leo x. const. 20 pag 424 to. 1

Pacis in bono, consistit vniuersorum salus Leo x. ibid.

Pecunia

Pecuniam vndiq. congestam, ita ad se redigentes, vt quasi monopolium pecuniæ facere videantur, monopolij pœnis puniuntur Pius v const 118 p 246. t. 2

Pecuniæ pro Redemptione Captiuorum certarum Prouinciarum collectæ, a Fratribus B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum, in quibus fuerunt applicari, pro Captiuis extra eas Clem viij. const. 5 § 9. pag 33 to. 3.

Pecuniæ Montium Pietatis Status Ecclesiastici ad vsum pro debitorum suorum disponendæ Paul. v const. 82 pag. 231 t. 3.

Pecuniæ Montis Pietatis de Vrbe, vt Clem. viij. const. 88 § 7 pag. 98 to 3

Pecuniæ acquirendæ causa celebrandarum Missarum statim deponēdæ ad effectum illas inuestiendi cum mentione oneris ipsarum Missarum. Vrb. viij. const. 43. § 5 & 6. pag 58 & seq to 4.

Pecuniæ quouis modo habitæ, ei Religiosi non possunt possidere, sed Conuentui sunt incorporandæ pro alimentis communibus. Vrb viij const. 26 in seqq. Clem. viij § 3. & 4 pag. 42 tom. 3

Pecunias adulterantes, vide sup. in V. Moneta

Pedagia

Pedagia, & nouas gabellas imponentes, augentes, vel exigentes vt excommunicantur in bulla Cœnæ Domini Greg xiij const 81 pag. 350 t. 1 & Paul. v. const 63. pag. 183. to 3 & Vrb viij const. 62 § 5 pag 76 to. 4

Pensio

Pensiones transferendi facultates quibuscumque Militibus concessas, reuocauit Pius v. const. 73 pag 202. tom. 2

Pensiones, aut fructus ex beneficijs Ecclesiasticis percipientes, ad recitationem officij paruum B. Mariæ, vt tenentur Pius v const 135. pag. 260. to 2.

Pensiones super Ecclesiarum fructibus, reseruari quando possint. Leo x. const 7 § 1 & seq pag 407 to 1

Pensiones ... vltra valorem 60 ducatorum auri de Camera, vel testatas, sub pœna priuationis deferre tenentur Six v. const. 92 pag 495 to 2.

Pensiones annuum valorem ducatorum 24 non excedentes, annatam non soluunt Clem viij const 33 pag [illegible] to 1

Pensiones annuæ literæ non debent expediri nisi de consensu debentis soluere. Vrb viij const. 5 reg canc. 45. pag 19 to 4

Pensionum omnium reseruationes perpetuarum effectum non sortitarum reuocatæ exceptis super iurepatronatus laicorum, & locis pijs ad propagationem fidei Vrb viij const. 69 § 1 pag 86 to. 4.

Pensiones [illegible] endi, seu ad illos nominandi indulta omnia re[illegible] um, per instrumentum publicum constiterit de [illegible] alicuius etiam Cardinalibus concessa, & quo-

& quomodo liber. Vrb.viij.const 69 § 2.ibid

Pensiones transferendi facultates vltra medietatem fructuum beneficiorum reuocatæ item vniones effectum non sortitæ ibidem.

Vide etiam sup. in V. Beneficia

Peregrini

Peregrinos ad Vrbem accedentes, benigne recipit, & hospitatur Archiconfraternitas Sanctiss. Trinitatis. Pius iv. const pag 6. to. 2

Peregrinos ad Vrbem accedentes offendens, excommunicatur Vide in V Excommunicatio.

Peregrinos, quando ad Religiones admittendi. Sixt.v. const. 71 § 21 in seq pag. 459 tom 2

Periuri

Periuriorum causę a Vicario Vrbis cognoscen. Paul.iij. const. 36.pag.452.to.1.

Periuri testes. Vide infra in V. Testes

Permutatio

Permutationes beneficiorum Ecclesiasticorum, quæ ab Ordinarijs admittendę. Pius v. const 58 pag.190.tom.2

Permutationum bonorum Ecclesiasticorum causæ in Vrbe, spectant ad Vicarium Papæ .Paul. iij.const 36 pag 553 to.1

Permutatio beneficiorum Ecclesiasticorum Vide etiam sup. in V. Beneficia.

Personæ Ecclesiasticę

Personas Ecclesiasticas de assassinio inquisitas, Iudex Laicus quando punire possit. Clem viii.const.37 pag 38 to 3

Personas Ecclesiasticas ad forum seculare trahentium pœnis. Mart. v. const. 10. pag. 247. tom 1

Personis Ecclesiasticis collectas, angarias, & alia onera à laicis imponi prohibitum est Hono. iii .const 1 2.pag 78 to 1 Greg viij. const.81 pag 350. to.2.Paul v const 63.§ 18.pag 184.to 3.

Personarum Ecclesiasticorum spolia Paul iij const 29 pag.542 to. 1. Pius v. const.8 pag 7 to 2.

Personæ Ecclesiasticæ de eorum bonis etiam patrimonialibus, ad fauorem illegitimorum disponere non possunt Pius v. const 117 pag.244 to.2

Personæ Ecclesiasticæ testari possunt de bonis ac fructibus beneficiorum vsq; ad scuta 300 si tertiam illorum partem Archiconfraternitati Confalonis de Vrbe ad redemptionem Captiuorum reliquerint. Six v.const. 27 p.396 t 3

Personæ Ecclesiasticæ, quando absq; irregularitatis incursu, delinquentes ad Ecclesiam confugientes, Curiæ seculari consignent. Greg. xiiij. const 7 .pag. 531. tom. 2

Personę miserabiles

Vide in V Miserabiles personæ

Pestis

Pestis pro periculis euitandis, ad consequendas Indulgentias Ecclesię S. Pauli extra Vrbem, deputauit eius loco Ecclesiam S Mariæ Transtyberim Vrb. viij. const. 34. pag. 53. to 4

Pestis ob suspicionem alias deputauit eandem Ecclesiam S.Mariæ loco septem visitandarum. Vrb.viij const 35 pag 53. to 4.

Petrus Abalaardus

Petrum Abalaardum, & Arnaldum de Brixia hæreticos, eorumq; sectatores damnauit. Innoc.ij.const 2 pag.55 to 1

B. Petrus de Alcantara

B. Petrus de Alcantara fundauit in Prouincia S Ioseph Ordinem Minorem S. Francisci strictioris Obseruantiæ Greg xv const 23 § 1.pag.309.to.3

B. Petrum de Alcantara in B Confessore retulit Greg.xv.ibid.

B. Petri de Alcantara festi, ac officij concessio ibid § 3

S Petrus Episcopus Anagninus

S. Petrum Episcopum Anagninum, SS. Catalogo adscripsit Pasch ij. const. 3. pag. 53. tom 1.

S. Petrus Martyr

S. Petrus Martyr, Ordinis Prędicatorum professor fuit, Innoc. iv. const. 11. pag 99 tom 1.

S Petrus Martyr, miraculis claruit. Innoc iv ibid

S. Petri Martyris vitam, breuiter recenset Innoc iv ibid.

S. Petrum Martyrem SS. Martyrum Cathalogo, adscripsit eiusq, festum diem 29. Aprilis celebrari iussit. Innoc. iv ibid. & sub duplici officio, Six. v const 30. pag. 402. to. 2

S Petrus de Merone

Vide in V Cœlestinus Quintus.

Petrus de Osma

Petrus de Osma. & alij multas scandalosas propositiones defendebant. Six. iv. const 17 pag 321 to 1

Petrum prædictum, illasq; eius propositiones damnauit. Six. iv. ibid.

SS. Petrus, & Paulus

SS. Petrus, & Paulus Romæ Catholicam fidem firmarunt. Clem.vij. const.3. in prin pag 473. tom. 1.

SS. Petrus, & Paulus, martyrij coronam, eadem die, eodem loco, ac sub eodem persecutore susceperunt. Clem.vij.ibid.

SS. Petri, & Pauli Basilicas, Constantinus Imperator ædificauit,& S. Syluester Papa consecrauit. Clem.vij.ibid.§.1

S. Paulus Apostolus, Petrum Primatem recognouit. Greg ix. const. 14. § 8. pag 90 tom. 1.

S. Petri Primatus, multifariam probatur à Greg. ix ibid.

S. Petri successores, caput sunt totius Ecclesiæ Greg. ix. ibid.

S. Petri peccatum, cur Deus permisit. Greg ix ib d

S. Petro soli mandatum fuit a Domino Pascere oues Greg. xv. const 26.§.5. pag 311 tom 3

S. Petri Basilicæ, restaurationem inchoauit. Iul. ij. vt in eius const. 23 §. 1. pag. 371. tom. 1.

S. Petrus, Cardinales instituit. Eug. iv. const 15.pag 264.to. 1.

S. Petri Cathedræ Antiochenæ, & Romanæ, festum Romæ celebratur. Paul. iv const. 13 pag. 597.to.1.

S Petrus Cathedram Episcopalem Romæ instituit, eamq. rexit per annos 25 Paul. iv. ibidem.

S Petri fabrica Vide in V. Fabrica

S Petri Archipresbyter. Vide in V. Archipresbyter

B. Philippus Benitius

B. Philippi Benitij Officij, & Missæ recitationem, ac celebrationem omnibus Regularibus, & secularibus Ciuitatis Tudertinæ concessit. Paul.v. const 109 pag 266 to 3

B. Philippus Benitius Ordinis Fratrum Seruorum Beatæ Mariæ Professus fuit idem ibid const sequenti.

B. Philippi Benitij Festum, sub ritu Duplici solemniter celebrari indulsit Fratribus Seruorum Beatæ Mariæ per omnes Ecclesias, & Monasteria sui Ordinis Paul.v.ibid.§.2

S. Philippus Nerius

S Philippus Nerius inter Sanctos Confessores retulit Greg. xv sed desuper expediuit Bullam. Vrb viij const 2.pag 5.to. 4.

S Philippus Nerius ortus fuit Florentiæ anno 1515. ibid § 9.

S Philippi Nerij vitam, & miracula recenset Vrb viij ibid. & seqq.

S. Philippi Nerij consilio, & opera fuit instituta in Vrbe Confraternitas Sanctiss. Trinitatis Conualescentium, & Peregrinorum ibid.§ 26

S. Philippus Nerius habitauit Romæ per nonnullos annos in Domo S. Hieronymi de Charitate. ibid § 27

S. Philippus Nerius ex selectis filijs spiritualibus, instituit Congregationem Oratorij Presbyterorum secularium, in Ecclesia S. Mariæ de Vallicella in Vrbe. ibid § 33 & 34.

S. Philippi Nerij festum quolibet anno, die 20 Maij celebrari, ac Missam, & Officium de eo recitari, ritu duplici iussit. Vrban viij. ibid §.94 & 95.

Philosophi

Philosophis, quoties de animæ mortalitate, & Mundi æternitate in Scholis disputant, debent Christianam in hoc veritatem defendere. Leo. x. const. 5 pag 405 tom. 1.

Philosophi ad gradum Doctoratus promoti, fidei professionem debent emittere. Pius iv. const 88 pag 96 to 2.

Phocas Imperator

Phocas Imper eximius Catholicæ Religionis defensor, publicè edixit vt omnes S. R Ecclesiam tamq. omnium Ecclesiarum caput, agnoscerent, & profiterentur. Six. v.const 73 § 11 pag 463 to 2.

Phocæ Imperatoris numisma, Vide sup in V. Imperator.

Physice

Physicorum Collegij & Prothomedici de Vrbe iurisdictio quæ sit. Clem viij. const 120 pag.124 to 3

Physicorum Collegij prædicti facultas, promouendi ad gradus Medicinæ. Iul. iij.const 19 pag 582 to.1 Vide etiam in V. Medici.

Pietatis Mons

Vide in V. Mons Pietatis

Pius II. IV. V

Pius II Italus, ex Oppido Corsiano, olim nunc Ciuitate Pientia, creatus fuit Summus Pont. Romæ die 19.Aug.1458 Obijt Anconæ die 14 Aug 1464 pag 287 to 1

Pius. II retractauit, quæ antea scripserat pro Concilio Basileen. in eius const 10 pag 294 to. 1.

Pius IV. Mediolanen. creatus fuit Pont. Romæ die 25. Decembris 1552. Obijt ibid. die 19 Decembris 1565 pag 1. to 2.

Pius IV prosecutus est Concilium Tridentinum, illudque approbauit in const. 23 pag 26. to 2.

Pius V Italus, ex Oppido Boschi, Dioec Alexandrinæ, creatus fuit Summus Pont Romæ die 6. Ianuarij 1566. Obijt ibid. die 1. Martij 1572. pag 133 tom. 1.

Piratæ

Piratæ aliique Maris Ecclesiastici latrunculi, eorumque fautores excommunicantur Vrban viij const 62 § 3 pag 76. to. 4

Vide etiam sup. in V. Excommunicatio.

Pistore Vrbis

Vide in V Pistores

SS. Placidus, & Socij Martyres

SS Placidus, & Socij, fuerunt Monachi Ordinis S. Benedicti, in Monasterio apud Messanam Ciuitatem Six. v const 88 pag 488 to 2.

SS. Placidus, & Socij, Martyrium sub Mammuca Saracenorum Duce, consummarunt Six.v ibid.§. 1.

SS. Placidi, & sociorum, festum, die 5. Octobris agi iussit. Six v.ibid. § 5

Platea

Platearum in Vrbe constructione, & ampliatione. Six.iv const 20 pag 341 1 Greg xiij const 22.pag.292.to 2.

Pœna

Pœnas contra hęreticos, ab Imperatoribus decretas cõfirmat Innoc iv.const 1 pag 92 to.1.Paul.iv.const.19 pag 602 to.1.

Pœnas blasphemantium, edixerunt Leo x const 7.pag.478 to 2. Iul iij. cõst. 23 pag 584 to 1.Pius v const.5 pag 135 to 2.

Pœnas Concubinariorum decreuit. Leo x.const 20 pag.424 to.2.Pius v cõst. 5 pag.135.to 2

Pœnas Clericorum, Sodomitarum, & Simoniacorum. Leo x const.7.pag.808 to 1 Pius v const 5 pag 135 to 2.Iul ij const.3 pag.354 to.1.

Pœnis retinentium bona Palatij Apostolici.Pius iv const 4 pag 4 to.2

Pœnis impedientiũ executionẽ literarũ Apostolicarũ.Clem v const 39.p.505.t.1

Pœnæ, ac mulctæ pecuniariæ in statu Ecclesiastico, apud quem deponendæ Clem viij const 5 pag .to.3.& Paul v const 88 pag 285 to.3.

Pœnis eorum, qui Ciuitatas, & hostiles incursiones faciunt in statu Ecclesiastico. Alex.vi const.1 pag.346.to 1 Six v const 75 pag 458.to 1.

Pœnis trahentium personas Ecclesiasticas,ad forum seculare Mart.v.const.10. pag 247.to. 1.

Poenis deferentium pugiones, & cultelos breuioris mensuræ [illegible] Pius v. conſt. 145. pag 268. to 2.

Poenas, vt non poſſunt condonare Gubernatores, & alij Offi[illegible] ſtatus Eccleſiaſt. Vide in V. Gubernatores.

Pœnitentiaria

Vide ſup. in V. Maior Pœnitentiarius, & in V. Officia, & Officiales Pœnitentiariæ.

Pœnitentiæ Sacramentum

Poenitentiæ Sacramenti partes quæ ſint. Eug. iv. conſt. 19 § 13 pag. 269. t. 1

Poenitentiæ Sacramenti forma quę ſit. Eug. iv. ibid.

Poenitentiæ Sacramenti miniſter qui ſit. Eug. iv. ibid.

Poenitentiæ Sacramenti effectus, qualis ſit. Eug. iv. ibid.

Pontificale Romanum

Pontificale Romanum, reuiſum, ac reformatum, ab omnibus obſeruari, nihilq; in eo immutari iuſſit. Clem. viij. conſtitut. 38. pag. 39. to. 3.

Pontifex Romanus

Vide ſupra in V. Papa.

Populus Romanus

Populi Romani pietas, magnis Sanctorum Patrum laudibus celebrata fuit. Six. v. conſt. 23 pag. 393 to. 2.

Populum Romanum ad ſua priuilegia antiqua, redintegrauit. Iul. ij. conſt. 29. pag. 388 to. 1. Leo [illegible] conſt. 1. pag. 394 t. 1

Populi Romani pri[illegible]legium, circa condemnationem reorum, confiſcationem legitimæ filiorum, & compoſitionem pro habenda licentia dandi dotem ſupra ſummam [illegible] taxatam. Innoc. iv. conſt. 2 pag. 546. to 2.

Populi Romani Conſeruatores, & Senator. Vide in V. Conſeruatores Vrbis, & inf. in V. Senator.

Pragmatica Sanctio

Pragmatica ſanctio in Regno Galliarum edita, reprobatur à Leone x. & capitula Concordata inter Leonem & Franciſcum Galliarum Regem inita fuerunt, in ipſius Leon. conſt. 20. pag. 424 to. 1.

Præben[illegible]

Præbendarum, & canonicatuum duorum reſidentium ſacerdotalium erectio in Eccleſia S. Laurentij in Damaſo cum priuilegijs aliorum. Greg. xv. conſt. 11 § 5 pag. 290 to 3.

Præbendæ præfictæ ſeu diſtributionum quotidianarum augmentatio de bonis Eccleſiæ S. Nicolai in Agone. Greg. xv. conſt. 38 § 11. pag. 327 to. 3.

Præbenda, canonicatus, dignitates, perſonatus, & officia [illegible] Eccl[illegible] S. Ioannis Lateranen. S. Petri, & S. Mariæ Maioris de [illegible], & quæcumque ſpectantia ad diſpoſitionem quamcumque Cardinalium abſentium ſunt reſeruata. Vrban. viij. conſt. 6. reg. can 8. pag. 16 to 4

Præcedentia

Præcedentia Epiſcoporum, & Protonotariorum participantium firmauit Pius ij. conſt. 4. pag. 289 to 1.

Præcedentia Aduocatorum Conſiſtorialium eſt ante alios Aduocatos Romanæ Curiæ. Sixt. v. conſt. 62. pag. 447 to. 2.

Præcedentiam Ordinum Mendicantium inter ſe, decreuit. Greg. xiij. conſt. 84. pag. 352 to 2.

Præcedentiam Confraternitatum in [illegible], ſtatuit Greg. xiij. ibid.

Præcedentiam Monachorum Ciſtercien. reformatorum Ordinis B. Mariæ Fulienſ. ante Omnes Mendicantes poſuit Clem. viij. conſt. 56 p. 53. to 3.

Præcedentiam inter fratres Carmelitas, & fratres B. Mariæ de Mercede Redempt. Capt. declarauit. Clem. 8. conſt. [illegible]5 pag. 103 tom 3.

Præcedentiam quatuor Patriarcharum inter ſe, innouat. Eug. iv. conſt. [illegible]7 §. 9 pag 267 [illegible]

Præcedentiam habent Canonici ſeculares S. Gregorij in Alga, quo ad Canonicos Congregationis Lateranen. Pius v. conſt. 127. pag. 255. tom. 2.

Præcedentiam habent Canonici Regulares Lateranenſes, quo ad Monachos Caſinen. S. Bene[illegible] Pius [illegible] conſt. 75 pag. 80. to. 2. Immo etiam ante omnes alios Regulares, poſt Clerum Secularem. Pius v. conſt. 116 p. 243 t. 2.

Præcedentia Fratrum Minorum Franc. de Obſeruantia, eſt ante Fratres Minores Conuent. Leo x. conſt. 26 pag. 439 tom 1

Præcedentia Canonicorum ſecularium Eccleſiæ Lateranen. eſt ante Canonicos S. Petri de Vrbe. Pius v. conſt. 94. pag. 223 to. 2.

Præcedentiam Fratrum Prædicatorum, quo ad alios Fratres Mendicantes, & etiam non Mendicantes, poſt Clerum ſecularem, & ante quos Ordines Monachales ſtatuit Pius [illegible] conſt. 71. pag. 201. to. 2. Clem. viij. conſt. 13 p. 12. t. 3

Præcedentiam [illegible] Fratres Ioannis Dei, & ceteros Ordines Mendicantium declarauit Vrban. [illegible] conſt. 76 pag. 91 to. 4.

Præcedentiam C[illegible] um Regularium Matris Dei Scholarum Piarum ſtatuit. Vrban. [illegible] conſt. [illegible] §. [illegible] & 2. pag. 108 to. 4

Prædicatio, & Prædicatores

Prædicare, [illegible]putare, aut ſuadere, [illegible], vel peccatum, opinari ſeu Chriſti [illegible] in triduo ſuæ Paſſionis, ab ipſa diuinitate diuiſum, vel ſeparatum non fuiſſe, vetat. Pius [illegible] conſt. [illegible] pag. 296. to. 1.

Prædicantes [illegible]lla, ac erronea, quomodo per Inquiſitores hæreticæ prauitatis coercendi. Clem. vij. conſt. 27 pag. 498 to. 1

Prædicationem verbi Dei Iudæis [illegible] audiam cenſuit. Nicol. iij. conſt. 1 pag. 143 tom 1 & Greg. xiij. conſt. 92. pag. 360 to. 2.

Prædicatores Iudæorum in Vrbe, de quibus rebus tractare debeant. Greg. xiij. ibi[illegible]

Prædicatorum inſpirationes diuinæ, antequam prædicentur, Sedis Apoſtolicæ, aut Ordinarij examini reſeruantur. Leo x. conſt. 21 pag. 430 to. 1

Prædicatores certum diem iudicij, aut Antichriſti aduentus, proponere non poſſunt. Leo x. ibid. § [illegible] pag. 431

Præd[illegible] ſ, futura prædicare, [illegible] ombuit. Leo x. ibid.

Præd[illegible] neant. Prælati [illegible] epiſc. endere non debent. Leo x. ibid.

Præd[illegible] munere, exami[illegible]e, & approbatione.

Præd[illegible] quæſtuarios, prædicationis officio abſtinere iubeat, & inobedientes puniri Inquiſitores hæreticæ prauitatis. [illegible] §. 2. §. 14 p. 1204. t

Præ[illegible]um verbi Crucis contra hæreticos, præcepit. Innoc. iv. conſt. 19. pag. 200 tom. 1.

Prædicatores eſſe poſſunt Religioſi Societatis Ieſu, etiam ſacris ordinibus non initiati. Greg. xi[illegible] conſt. 95 pag. 361 to 2

Prædicatores in eorum cellis poſſunt habere caminos. Vrban. viij. conſt. 26. in ſeq. Clem. viij. § 29 pag. 43 to 4

Præ[illegible] ores diſpenſant [illegible] ibid. in princ.

Prædicatorum miſſionibus ſuper inte[illegible] Congregatio de propaganda fide. Greg. xv. conſt. 2[illegible] § 8 pag. 311 to [illegible]

Prædicatores actu tantum gaudent priuilegio gradus. Vrb. viij. in ſeq. Clem. viij. § 16 pag. 42 to 4.

Prædicatores Regulares in Eccleſijs ſuorum Ordinum poſſunt prædicare, cum licentia tamen Ordinarij loci. Gr[illegible] xv. conſt. 18 § 3 pag. 296. to. 3. nec contradicente Epiſcopo poſſunt prædicare. [illegible] § 6

Præfectus Annonæ

Præfecti Annonæ, quæ ſit iuriſdictio in cauſis Furnariorum Vrbis. Greg. xiij. conſt. 35 pag. 303 to 2 Six[illegible] conſt. 36 pag 407. to. 2.

Præfectus Annonæ procedit contra extrahentes frumenta, de Statu Eccleſiaſtico, vel vltra ſu[illegible] um vnius anni ementes. Clem. [illegible] conſt. 49 pag. 48. to. 3. Vide etiam ſup. in V. Annona

[illegible]relati

Prælati Aſſiſtentes Capellæ pontificiæ, quibus priuilegijs gaudeant. Iul. iij. conſt. 12 pag. 576. to 1

Prælati panem recipientes de Palatio Apoſt. [illegible] nt Papæ Commenſales, & eorum beneficia ſunt reſeruata. Iul. [illegible] conſt. 21 pag. 583

Prælati Signaturæ Gratiæ, & Iuſtitiæ. Vide [illegible] Referendarij

Prælati ad Cuſtodiam Conclauis deputati, quæ cauere debeant. Pius iv. conſt. 63 pag. 68 to 2.

Prælati Eccleſiarum dum reſident, non poſſunt [illegible] ad comparendum in Curia, niſi de mandato Papæ. Pius [illegible] conſt. 1[illegible] § [illegible] pag. [illegible] to 2.

Prælati Inquiſitionem facientes de promouendis ad dignitates Eccleſiaſticas plurimum v[illegible]ilare debent. Greg. xiv. conſt. [illegible] pag. 529 to 2

Prælati ad Eccleſias promouendi, quæ iurare debeant. Six. v. conſt. 15 [illegible] 3. pag. 387 tom 2

Prælati familiares Papæ, qui dicantur. Iul. iij. conſt. 21 pag. 583 t[illegible]

Prælatis à fide Catholica deuiantibus, plures pœnas indixit. Pa[illegible] conſt. 19. pag. 602. [illegible] 1.

Prælatorum in electione ad Eccleſias, quæ ſeruanda ſunt. Leo x. conſt. 7. pag. 400 to [illegible] Greg. xiv. conſt. 6 pag. 529 to. 2

Prælatorum famuli, quod talia [illegible] pe[illegible] e poſſint. Paul iij. conſt. 43 pag. 559. to. 1. & Pi[illegible] v. conſt. [illegible] pag. 146. to 2

Prælatos Eccleſiaſticos offendens excommunicatur. Paul v. conſt. 63 § 11. pag. 184 to 3. & Vrb[illegible] conſt. 62 § 15 pag. 76 to. 4.

Vide etiam in V. Ar[illegible]epiſcopi, [illegible]opi, Abbreuiatores, Prothonotarij, Referendarij.

Presbiter

Presbyteri, qui non ſunt Miſſas celebrantes, quas poenas incurrant. Vide in V. Miſſa.

Presbyteri, officium Procuratoris exercere nequeunt. Mart. v. conſt. 3 § 33. pag. 242 t[illegible]

Presbyteri Græci coniugati, ante Miſſam celebrandam, v[illegible] per hebdomadam, vel per triduum abſtinere debent ab vxore. Clem. viij. conſt. 34 § [illegible] 3.

Presbyteri ſeculares Græci, quando Parochiales Græcorum Eccleſias ob[illegible] nere valeat. Clemen. viij. ibid.

Presbyteri Græci, in caſu neceſſitatis, Latinos poſſunt a[illegible]ere. Clem. viij. ibidem § 3.

Presbyteri Græci, baptizatos, Chriſmate in fronte non [illegible]gnare. Clem. viij. ibid. § 1

Presbyteri Græci, vidui, ſeu vxoribus orbati, habitum [illegible] ſum deferre debent. Clem. [illegible] ibid.

Presbyteri Græci, non ſunt cogendi Oleum ſanctum ab [illegible]piſ diœceſanis latum accipere. Clem. viij. [illegible] § 3

Presbyterorum filij. Vide in V. [illegible] Vide etiam in [illegible]

Præſcriptio

Præſcriptione centenaria gaudet Eccleſia Romana. Honor. ij. conſt. 4 p. 80. t. 1

Præſcriptione centenaria gaudet Eccleſia Later. Honor. [illegible] ibid.

Præſcriptione centenaria gaudet Monaſterium S. Pauli extra Vrbem. Paul. iij. conſt. 15 p. 526 t. 1

Præſcriptio centum annorum non obſtat in extinctione cenſus. Pius v. conſt. 7[illegible] pag. 208 to 2

Præſcriptione ſexaginta annorum gaudent Canonici Regulares Lateranen. Six. iv. conſt. 10. § 12. pag. 312. to 1

Præſcriptio pro Aromatarijs Vrbis. Vide in V. Aromatarij

Præſcriptione ſexagenaria gaudent Monachi B. M. Montis Oliueti. Iul. ij. conſt. 12. § 28. pag. 369 to 1

Præſcriptio numeri Miſſa[illegible]o, & quomodo ſit facienda, vide ſup. in V. Miſſa

Præſcriptio numeri Regularium, Vide infra in V. Regulares

Præſentatio B. Mariæ Virginis

Præſentationis B. Mariæ Virginis feſtum, inſtituit. Six. v. conſt. 7. pag. 376. to 2

Præſentandi ius

Vide ſup. in V. Iuſpatronatus, & in V. Patroni

Primatus

Primatum S. R. E. Eccleſię explicat. Greg. ix. conſt. 14. pag. 90. to. 1

Primatum Eccleſiæ Lateranen. Greg. xi. conſt. 1 pag. 26. to [illegible]. & Pius v. conſt. 94. pag. 223. to. 2.

Principes

Principum Creatio, eiſq; nouorum [illegible]um conceſſio, ad ſolum Romanum Pontificem ſpectat. Pius v. conſt. 88 pag. 217. tom. 2.

Principibus à fide Catholica deuiantibus, multas pœnas impoſuit. Paul. iv. conſt. 19 pag. [illegible]02 to 1.

Principes,

seculares eaequi debent Innoc. viij. constitut. 10. pag. 337. tom. 1.

Processuum ac registrorum, taxam pro Notarijs Vrbis constituit. Paul. v. const. 72 pag. 209. to. 3.

Processus, & Commissiones Causarum, occasione concessionum Apostolicarum de beneficijs Ecclesiasticis, literis non confectis sunt nullæ, Vrb. viij. const. 6. reg. canc. 31. pag. 18. to. 4.

Processu non instructo iuxta stilum Ordinis, & causis non probatis secundum Canones, regularis professus non potest eici. Vrb. viij. const. 26 § .6. p. 41. t. 4.

Processus, & aliæ scripturæ spectantes ad Collegium Cardinalium, transmittendæ sunt ad Archiuium ipsius Collegij. Vrb. viij. const. 53. § 12. p. 71 t. 4

Processuum pro promouendis ad Ecclesias Cathedrales, & Monasteria Concistorialia, formandorum Officium Notario ad hoc specialiter deputato, demandauit. Greg. xv. const. 7. pag. 285 to 3.

Processuum prædictorum conseruatio, vi, & a quo facienda. ibid. in constit. sequenti pag 286.

Processus qui fiunt circa promouendos ad Cathedrales Ecclesias, vel Monasteria Consistorialia, sunt conseruandi in officio ad id specialiter erecto per Greg. xv. Vrb viij. const 53 § 3 pag. 70. to 4.

Procurator Fisci. Vide in V. Fisci Procurator.

Procurator Pauperum. Vide hic sup. in V. Pauperes.

Procuratores

Procuratores Rotæ Romanæ quæ seruare teneantur, edixit Martin. v. const. 5. pag 242 to. 1.

Procuratores Rotę coram Auditoribus quibus sanguine coniuncti sunt patrocinari prohibuit. Paul v. const 71. § .5. nu. 16 pag. 196. to. 3.

Procuratoribus Romanæ Curię multa obseruanda præscripsit. Paul. v. const. 71. § 18 pag. 201. to. 3.

Procuratores Pœnitentiariæ. Vide in V. Officiales Pœnitentiariæ

Procuratores prosequentes appellationes a non definitiua, vel grauamine reparabili, vel non lata sententia, vltra expensas, & damna puniuntur. Vrb. viij. const. 6. reg canc. 37 pag. 18. to. 4.

Procuratores, Aduocatos, &c. Romanæ Curiæ, vel ad illam recurrentes qui spoliant, percutiunt, seu talia delicta procurant, excommunicantur. Vrb. viij. const. 62. § . 2. pag. 76. to. 4.

Professio Fidei. Vide in V. Fidei professio.

Professus

Professus. Vide sup. in V. Nouitij, & inf. in V. Regulares.

Propinæ, seu Sportulæ

Propinas, & Sportulas Iudicum Vrbis, taxauit Pius v. const. 58. § . 3. 6. & 7. pag. 60. to. 2. & Paul. v. const. 71 § 13 pag. 200. to. 3.

Prothomedicus

Prothomedici, & Collegij Physicorum de Vrbe iurisdictione, & authoritate. Iul. iii. const. 19. pag. 582. to. 1. Greg. xiij. const. 29. pag. 297. to. 2. Clem. viij. const 120. pag 124. to 3.

Prothomedicus in visitatione Aromatariorum Vrbis quæ cauere debeat. Paul. v. const. 71. § . 25. pag. 208. to. 3.

Protho medicus prædictus ciuiles, & criminales, quas cognoscere. Paul. v. ibid.

Prothomedicus, & Physicorum Collegium, Medicos in Vrbe medentes examinant, & non repertos idoneos ab exercitio medicinæ suspendunt. Greg xiij. const. 40. pag 307. to. 2.

Prothonotarij Apostolici

Prothonotarij Apostolici, à quo instituti fuerint Leo x. const. 10. p. 411. t. 1.

Prothonotarij Apostolici, sunt exempti à iurisdictione Ordinariorum. Leo x. ibid. § 4 & Six. v. const 12. pag. 382. t 2.

Prothonotariorum Apostolicorum, & Episcoporum præcedentia. Pius ij. constit. 6 pag 289. to 1.

Prothonotarios Apostolicos, ad numerum duodecim reduxit. Six. v. const. 12. pag. 382. tom. 2.

Prothonotarijs Apostolicis, redditus assignauit. Six. v ibid.

Prothonotariorum pro felici statu, aliqua præcepit. Six. ibid.

Prothonotarij Apostolici, spurios legitimare, Notariosq. creare possunt, Six. v. ibid. in seq § 5. pag. 383. to 2.

Prothonotarij Apostolici, familiares & Prælati domestici Papæ declarantur à Six. v. ibid. § . 7.

Prothonotarij Apostolici, quem locum in actibus publicis obtineant. Six. v. ibid. § . 16. pag 384.

Prothonotarij Apostolici nihil soluunt pro expeditione literarum Apostolicarum. Six. v. ibid § 9. p. 383

Prothonotarijs Apostolicis, panem quotidie, & vestes in morte & coronatione Pontificis, & locum in Caualcatis assignauit. Six. v. ibid. § . 8.

Prothonotarij Apostolici, de bonis ecclesiasticis vsque ad quam summam testari possint Six v ibid. § . 12.

Prothonotarij Apostolici, & eorum familiares arma gestare possunt. Six. v ibid. § . 11.

Prothonotarij Apostolici, pontificalibus, & altare portatili quando vtantur. Six. v. ibid. § . 21. & 22. pag 384.

Prouincia

Prouincia, quæ propriè dicatur. Pelag ij. const. 1. pag. 22. t. 1.

Prouinciarũ Status ecclesiastici Gubernatores. Vide in V. Gubernatores. sup.

Prouisio

Prouisionem annuam scutorum quingentorum Lectori Cathedræ Eloquentiæ in Vrbis Gymnasio erectæ assignauit. Vrb. viij. const 83 § . 2. p. 97. t 4.

Prouisionum quæ fiunt de beneficijs, & in huiusmodi concessionibus, quæ clausulæ sint ponendæ. Vide Vrb viij const. 6. reg canc 59 pag. 19. to. 4.

Prouisionis gratiæ de beneficio factæ Religiosis, si ex supplicationa appareat illud esse alterius Monasterij, vel loci, facienda sit translatio, etiam non petita. ibid. reg canc. 60.

Prouisus

Prouisi de Ecclesijs ac beneficijs ecclesiasticis non possunt se ingerere administrationi, nisi literis Apostolicis expeditis. Iul. ij. const. 4. p 356. t. 1.

Prouisi de beneficijs reseruatis Germaniæ, intra tres menses concessionem in loco beneficij Ordinarijs publicare tenẽtur. Greg. xiij const 41. p 308 t. 2.

Prouisi tam de curatis quam non curatis beneficijs Militum S Hierosolymit. si intra sex menses habitum non susciplant, censentur priuati. Greg. xiij. const. 60 pag 328 to 2.

Prouisi, vel potius prouidendi de Abbatijs, & alijs dignitatibus Consistorialibus, sunt inquirendi iuxta formam examinis Episcopalis. Greg. xiv. const. 6. pag 529. t. 2. Vide etiam sup. in V. Beneficia.

Proxeneta Ripæ

Proxenetæ Ripæ tenentur Mercatoribus ad solutionem pretij vini in Vrbe venditi Tabernarijs, si illi post trinam requisitionem non soluant. Pius iv. const. 42 pag 41. to. 1.

Proxenetæ repetunt, pretium solutum Mercatoribus Ripæ pro Tabernarijs. Pius iv. ibid.

Proxenetarum libri, cum libris Mercatorum concordantes, fidem faciunt, & habent executionem paratam. Paul. iii. const. 45. pag. 561. to. 1. Greg. xiij. const 88. pag. 354. t. 2. Vide etiam sup. in V. Mercatores Ripæ.

Pugiones

Pugionum, & cultellorum breuioris mensuræ trium palmorum delationem, in Statu ecclesiastico prohibuit. Pius v. const 145 pag. 268. to. 2.

Pugiones, & cultellos prædictos deferens, quam pęnam subeant. Pius v. ibid.

Purgatorium

Purgatorium reuera esse, & reperiri, contra hæreticos, probat Innoc iv. constit. 14 pag. 103. to 1.

Purgatorij animabus Missarum sacrificia & orationes fidelium, & eleemosynæ, vt ab eius pęnis releuentur multum prosunt. Eugen. iv. const 17. art. 3. pag. 266. tom. 1.

Purgatorij animas ad liberandas, suffragiis orationis, profitetur, Archiconfraternitas B. Mariæ de Suffragio in Vrbe erecta a Clem. viij. const. 29 p. 31. t. 3.

Pyratę

Pyratæ, & alij maritimi prædones excommunicati sunt. Greg. xiij. const 81. pag 348. t. 2. & Paul. v. const. 63. pag. 183. t 3.

Q

Quadraginta Horarum Oratio. Vide in V. Oratio. sup.

Quęstuarij

Quæstuarios Prædicatores, a prædicationis officio se abstinere iubent, & inobedientes puniunt, Inquisitores hæreticæ prauitatis. Vrb. iv. const. 6. § 14 pag. 120. t 1.

Quæstuarius, & ad quæstum indulgentias publicandi licentias concessas, reuocauit Pius v. const 30 pag. 161. t 2. & const 99. pag. 228 t. 2.

Quæstuarij, de cuius licentia sunt deputandi. Pius v. ibid.

Quindennia

Quindennia, & alia iura Cameræ non soluentes, quas pęnas incurrunt. Paul. iv. const. 17. pag 600. to. 1.

Quindennia solui debent pro omnibus beneficijs cuiuscumq; generis, & qualitatis perpetuo vnitis, mensis Capitularibus, Collegijs, ac Monasterijs. Pius v. const 38 pag 169 to. 2.

Quindennia solui debent pro beneficijs perpetuo vnitis, hospitalibus, fabricis, ac locis quantumuis priuilegiatis, etiam si sint manualia, de iure patronatus, & valoris supra 24. ducat Cameræ Pius v ibid.

Quindennia soluere tenẽtur, Monasteria quorum fructus ac redditus sunt taxati in libris Cameræ Apostolicæ. Pius v. ibid.

Quindennia soluẽda sunt Cameræ, etiam ratione beneficiorum vnitorum ab Ordinarijs. Six. v. const. 33. pag. 405. to. 2.

Quindennia sunt soluenda, ob vnionem plurium beneficiorum etiam manualium. Six v. ibid

Quindenniorum exigendorum, Iudicis facultas, quæ sint. Six. v. Ibid. § 4. pag 405.

Quindennia non soluendi, indultum habentes, ad illud notificandum teneri voluit Paul. iv. const. 17. § . 11. pag. 602. to. 1.

R

Raptores

Vide in V. Diripiens, sup. & in V. Furtum.

Rauennaten. Archiepiscopatus & Ecclesia

Vide in V. Ecclesia, sup.

S. Raymundus

S. RAymundus, fuit professor Ordinis Fratrum Prædicatorum S Dominici. Clem. viij. const. 77. § . 2. & 11. pag 82 & 83. to. 3.

S. Raymundus Barchinone ortundus, e nobili familia de Pennafort. Clem 8. ibid. § . 5. pag. 83.

S. Raymundi Cannonizationem, qui procurauerint, Clem. viij. ibid. § . 53.

S. Raymundi vitam mortem, & miracula recenset. Clem. viij ibid.

S. Raymundus Decreta Romanorum Pontificum, in librum, quem Decretales appellant, redegit. Clem viij ibid § . 22.

S. Raymundus, fuit vnus ex fundatoribus Ordinis Fratrum B. Mariæ de Mercede, Redempt. Captiuorum. Clem viii ibid. § 18.

S. Raymundus, fuit Papæ Capellanus & Pęnitentiarius, & Archiepiscopatum Tarraconen respuit. Clem viii. ibid § 21.

S. Raymundum Sanctorum Cathalogo adscripsit Clem. viii. ibid. § . 3

S. Raymundi festũ, die 7. mẽsis Ianuarij, celebrari iussit. Clem. viii. ibid. p. 87.

S. Raymundus Cardinalis

S. Raymundus dum vixit, Ordinem Fratrum Discalceatorum B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum, professus fuit. Vrb. viii. const. 52. § . 1. pag. 69. tom 4.

S. Raymundi prædicti Officium, & Missam recitandi, & celebrandi facultatem concessit Fratribus dicti Ordinis. Vrb. viii. ibid. § . 2.

S. Ray-

Reliquiæ Sanctorum

Reliquiæ SS. recipiendæ non sunt, antequam ab Episcopis recognitæ, & approbatæ fuerint. Six.v. const.88 § 3 pag 489 to 2

Reliquiarum in veneratione, maxima est adhibenda cautio, vt omnis superstitio tollatur. Six v §.15 ibid.

Reliquiæ SS veneranda sunt Greg.xiii const 33 pag.302. to 2

Remissæ Bannitorum

Vide in V Banniti, & in V Homicid., & in V Homicidæ

Rescriptum

Rescriptum per Fiat, præsentatum rescripto, per concessum, cum quibusuis clausulis. Vrb viij const 6. reg canc 34 pag 18. to 4.

Reseruatio

Reseruationes quascumque pēsionum effectum non sortitarum reuocauit exceptis super iurepatronatus laicorum, & locis pijs. Vrb.viij. const 69. §.1 pag 86. tom 4.

Reseruationi non nocent priuilegia, & alia indulta, quia quoad hoc sunt reuocata. Vrb.viij const.6. reg. canc 9 pag.16. to.4

Reseruatio Generalis, vel modus, vnde illas elici possit, quomodo, & quando concedatur ibid reg canc.56 pag 19

Reseruatio officiorum, & quorumcumque munerum salaria totum Cameræ Vrb.viij.const.82 § 9 pag 47. t.4.

Reseruatio officij Notariatus Collegij Cardinalium erecti a Greg. xv Vrb.viij const.53 § 3 pag 70. to 4

Reseruationes in corpore iuris clausæ, & ingressus simoniacus faciunt, vt possessor triennalis possessionis mo ... & impetrationes contra illum valeant, & lites non censeantur extinctæ. Vrb.viij const.6 reg canc 36. p.18. tom.4.

Reseruatio absolutionis etiam in articulo mortis certo modo excommunicationis in Bulla Cœnæ Domini. Vrb.viij const.§.62. & seq pag.77 to 4.

Reseruatio dispensationis iuramenti, & voti Clericorum Congregationis Doctrinæ Christianæ Greg xv. const 12 § 2. & seq pag 291 to.3

Residentia, & Residere

Residentia Episcopalis, residentiumq priuilegijs, & non residentium pœnis Pius iv const.10. p.15. & const.91 pag. 99. to.2.

Residentia Rectorum parochialium. Pius v. const 65. pag 197 to.2.

Residere in Curia Romana, & Papæ assistere, vt tenentur S.R.E. Cardinales. Leo x. const.7. pag 476. t 1

Residere in suis Ecclesijs Episcopi, qui negligūt, quas pœnas subeant Pius iv. const. 10 §.28 pag 408 to.2.

Residentium alternatiua, non intelligitur de affectis, & se intromittentes in præiudicium illorum, ex ipso priuantur, & dispositiones irritantur Vrb.8 const 6 reg canc 9.pag 16 to 4

Resignatio Beneficiorum

Resignatio beneficiorum, quibus casibus sit permissa Pius v. const. 58 pag. 190. tom.2.

Resignationes beneficiorum, & iurium cessiones, publicandæ sunt, intra sex menses, si beneficia sint citra Montes, si vltra, intra nouem Greg.xiij const. 85 pag 352 to.2.

Resignationis beneficiorum publicandi forma, in specie seruanda est, nec impletur per æquipollens. Greg.xiij.ibid.

Resignationis beneficiorum publicationis forma, quæ sit Greg xiij ibid.

Resignationis literæ non expediuntur, nisi resignans, & recipiens, expresse consenserint, & ... in Cancellaria Vrb. viij const. 6 reg canc. 45 pag.18 tom 4.

Resignationibus suffragatur primus consensus resignantis; secundus vero, & vlterior nihil operatur, nec literæ vigore ipsius valent, etiam sub priori data ibidem.

Resignationes quæcumque factæ per promouēdum inter vacationem, & promotionem sunt nullæ ibid reg canc.26 pag 17 to 4.

Vide etiam sup in V Beneficium

Responsa

Responsa à Dæmonibus, & auxilia ab eis postulantes, librosq. de similibus tractantes, apud se retinentes, et pun endi. Ioan.xxii const 13 p.177. t 1.

Rex

Rex Angliæ Henricus VIII. damnatur, & excommunicatur a Paul iij.const.7 pag. 514. tom 1 Vide etiam sup in V A...

Regis Aragonum corona Romæ facta ab Innoc iij const 8 pag 75 t 1

Regis Armenorum coronationem, approbatne Innoc. iij. const 4 p.73. to 1.

Regem Bohemiæ, Regem vocari iubet. Innoc iij const 6 pag 74 to.1

Rex C...iannice, Bulgarorum, & Blacorum creatur ab Innoc iij const.5 pag 73 tom 1

Rex Galliarum, quæ possit circa collationem beneficiorum Ecclesiasticorū, & præsentationes ad Ecclesias Cathedrales, Metropolitanās, Monasteria, & Prioratus Conuentuales vigore concordatorum Leo x const 20 p.424. t 1

Regis Galliarum, & Hispaniarum pax inita tempore Clem viij. vt in eius constit 61 pag 62 tom 3.

Rex Galliarum, instituit Militiam B. Mariæ de Monte Carmelo Paul v const. 41 pag 168. tom 3

Rex Galliarum est Magnus Magister, & perpetuus administrator Militiæ S. Spiritus in Gallia. Paul v const 42. pag.170 to.3.

Rex Galliarum Franciscus malens obedientiam personaliter præstitit Leoni X. in Ciuitate Bononiæ. Leo x const 23. §.5. pag.433. to.1

Rex Hispaniarum Regnum Granatæ a Saracenis recuperauit. Alex. vj const.2 pag.346. tom 1

Regi Hispaniarum, Insulas noui Orbis repertas, & reperiendas, propagandæ Christianæ fidei causa, concessit Alex vj ibid. §.6. pag.347 to.1

Rex Hispaniarum est Magnus Magister Militiarum S. Iacobi de Alcantara, de Calatraua, & de Spatha Adr vi const 1 pag 459. to. 1.

S Riccardus Episcopus

S. Riccardum Episcopum Cicestren. SS. Cathalogo adscripsit. Vrb iv const 3. pag. 120. tom. 1

S Riccardi Episcopi Cicestren. vitā, & miracula breuiter recenset. Vrb.iv ibid.

S Riccardi festum, die 3 Aprilis celebrari iussit Vrb.iv. ib § 7 p.122

Ripæ Transonis Ciuitas

Ripæ Transonis olim Oppidi, laude ... Pius v. const 151 p.471 t 2.

Ripæ Transon olim Oppidum, in Ciuitatem sublimauit Pius v. ... 3

Ripæ Transonis Ecclesiam, in Episcopalem erexit Pius v ib §.4.

Ripa & Ripetta Camerarius siue Index

Vide in V Index sup & in V Camerarius

Ripa, & Ripetta Notarij Vide in V Notarij sup

B Rita de Cassia

B Ritæ de Cascia Ord S Augustini Missam celebrandi, & Officium recitandi facultatem concessit omnibus vtriusque sexus d. Ordinis religiosis, ... quæ existentibus in tota Diœcesi Spoletana Vrb viij. const. 74 §.2 p.90. to.4. Extendit ad omnes consuetudines ... Ecclesias d. Ordinis, & Diœcesi Spoletana ibid in const seq § 2

Rituale & Ritus

Rituale Romanum constituit, & obseruari decreuit Paul. v in constit 85. pag 232 tom. 3.

Ritus aliquos Græcorum, circa sacramentorum administrationem, abrogauit, & aliquos permisit Innoc v. const 14. pag 103 to 1 & Clem.viij. constit 34. pag 35 tom 3.

Ritibus sacris decernendis, Congregationem instituit Six.v const. 74. congr.5 pag 465 tom.2.

S. Rocchi Confraternitas Vide in V. Confraternitas. sup.

Roma

Roma, vniuersi Orbis Caput, existit Bonif viij .const.9 pag 160. to 1.

Roma, vniuersi Orbis Caput, per sacram B Petri Cathedram, effecta est. Paul iv const 23.pag 597 to 1

Roma BB Apostolorum Petri, & Pauli martyrio consecrata, quæ prius erat magistra errori, facta est magistra veritatis. Paul iv ibid

Romana Ecclesia Vide in V Ecclesia. sup

Romani Vide in V Ciues. sup.

Romanus Populus. Vide in V Populus. sup.

S Romualdus

S. Romualdus, Ord Camaldulen. Fundator, fuit Clem.viij.const 32 p 34 t.3

S. Romualdus, virtutibus, & miraculis ... fuit Clem viij ib. § 1 & seq

S. Romualdi festum pro die 7 Februarij edixit, duplicisq officij celebrari iussit Clem viij ibid § 2

S. Romualdi Eremitæ Vide sup in V Camaldulenses

Rosarium

Rosarium B Mariæ, S Dominicus Ordinis Fratrum Prædicatorum fuit inuentor. Greg xiij const, pag 281 to.2

Rosarium, nempe modum orandi, ad preces Ducis & Ducissæ ... approbauit Six v const 18. pag 2.. to 1.

Rosarij B Mariæ festum, pro gratiarum actione, de victoria contra ... die 7 mensis Octobris anni 1572 parta, in Ecclesijs vel Ca... officio ... prima Dominica mensis Octobris, celebrandum ... Greg xiij const ... pag 281. t 2

Rosarij Confraternitas Vide in V Confraternitas. sup.

Rota

Rotam Bononien instituit Paul ... const 41 p 513 t 1

Rotam Ferrarien instituit Clem viij const 59 pag.56 to 3.

Rotam Maceraten instituit Six v const 94 p 49 t 2

Rotæ Romanæ dudum institutæ Notarij Vide in V Notarij sup

Rotæ Rom Procuratores. Vide in V Procuratores

Rotarum præclarum Auditores Vide sup in V. Auditores.

S

Sabaudiæ Dux. Vide sup. in V Dux.

Sabellorum Curia Vide in V. Curia ... sup

Sacerdotes

Vide supra in V Presbyter. & V. Confessarius

Sacramentum

Sacramenta nouæ legis, sunt septem, & ... Eug iv const 19 p 268 t 1

Sacramenta quæ caracterem imprimant, & quæ non Eug iv ibid

Sacramenta quæ requirant, ad hoc vt ... & recte conferantur. Eug iv.ibid.

Sacramenta quæ reiterabilia sint, & quæ non Eug iv ibid.

Sacramenti Baptismi, Confirmationis, Eucharistiæ, Pœnitentiæ, Extremæ vnctionis, Ordinis, & Matrimonij effectus, quales sint Eug iv ibid.

Sacramenta Curatum animarum secularium ministrare ... exemptis, in quibus subiiciantur Ordinarijs locorum Greg xv const 18 § ... p. 296 t 3

Sacramentorum Ecclesiasticorum materiam, vide in ... const Eug iv.const.19 pag 268 tom 1

Sacramenta quæ sint, quæ sine sacrilegio iterari non possunt. Greg xiij constit 33. pag 301. tom.2

Sacramenta Ecclesiastica ministrantes, ad presbyteratum non promoti, per Inquisitores ... puniri ... Greg xiij const.21 p 292 t 2. & ... const ... pag 93 t 3

Sacramenta, & beneficia Ecclesiastica simoniacè conferentium pœnas Vide ... in V Simonia sacramentalis.

Sacramentorum administrationem, qui ritus ... obseruandi sunt. Vide in V. Græci

Vide etiam in V. Baptismus, Confirmatio, Eucharistia, Pœnitentia, Extrema vnctio, Ordo, & Matrimonium

Sacrarium Apostolicum

Sacrarij Apostolici curam, in perpetuum ... ex fratribus Ordinis Eremitarum S Augustini concessit. Alex ... pag.348 t.1

Sacra Scriptura

Sacræ Scripturæ lectio, bis saltem in qualibet hebdomada habenda est in Cōuentibus,

uentibus, & Monasterijs Regularium Vrb. viij. const. 26. in seq. Clem 8 pag. 42 num 3 tom 4

Sacræ Scripturæ lectioni præsentes omnes debent conuenire, & mutua collatione se exercere. ibid

Sal

Sal exterum, per subinductos [illegible] immediate Sedi Apostolicæ [illegible] prohibuit Greg. xiij. const 49. pag 21 [illegible] 2 & Clem. v[illegible] const. 49. § [illegible] p 48 t 3

Sal locis piis Mendicantium, gratis [illegible] a Ministris Reuer. Cam. Apostolicæ Pius v const 11 pag. 139 to 2.

Salarium V[ide i]n V Merces

Saluator

Saluatoris D N. I[ESV] CHRIS[TI] [illegible] Ec[clesia] [illegible] Vrbe construi [illegible] [Con]stantinus Imperator, & S. [S]ylueste Papa consecrauit. Clem viij const 3. [illegible] pag. 473. t. 1. Vide etiam in V [illegible]

Saluus conductus

Saluum conductum concedere [illegible] Inquisitoribus, Magistratus seculares, ab eis requisiti Alex vi[illegible] const. 20 pag. 117. to. 1

Saluus conductus bannitis, & Homicidis, a Gubernatoribus Status ecclesiastici, etiam Legat[is] de Latere concedi non potest Pius ij. constitut. 8. § 3 pag. 292 tom 1.

Saluus conductus Bannitis, ac Sicarijs, non suffragatur quominus statim capi ac carcerari possint Pius iv const 27 pag 29 to 2.

Saluum conductum habent, Mercatores ad Portum Anconæ accedentes Clem. viij const. 20 pag. 25 to 3

Sancti, & Sanctitas

Sancti multi, tam Romani Pontifices, quam aliarum Sedium Episcopi, scelerati Principibus extiterunt. Ge[lasius] i const 1. pag 15 to 1

Sanctorum cultus Ordinis insigne [illegible], habetur in Bonif ix const 5. pag. 226. tom [illegible]

Sancti, lapidibus preciosis comparati, a Leone x in const 38 pag 448 to [illegible].

Sanctorum varij Ordines, in utraque Ecclesia, eorumq laus & præconia, Leo x ib[id]

Sanctos blasphemantium, poenas edixit Leo x const 7 § 33 pag. 408. to [illegible] & Iul. iij const 23 pag 5[illegible]2 to 1. ac Iul v const [illegible] § [illegible] pag. 13[illegible] 2

Sanctorum festa inuiolate obseruari iussit P[iu]s v ibid § [illegible] pag 35

Sanctorum Imagines venerandæ in[illegible] Greg. xi[ij] const 33. § 1 pag. 302. t 2.

Sanctorum Reliquiæ. Vide in V. Reliq[uiæ] [s]up.

Sanctorum Canonizatio Vide in V Can[oniz]atio sup.

Sanctitatis cum fama defunctorum miracula, vel gesta imprimi non possunt, absque Ordinarij loci examine. Vrb. [viij] const. 37. § 5. [illegible] 4.

Sanctitatis, vel martyrij cum fama de[functor]um co[rp]oribus, vel sepulturis lumina, seu tabellæ apponi prohibuit [illegible] § 3 & 4.

Saraceni

Saracenis arma, & alia deferentes, q[uas] p[œnas] incurrant N[icol.] v const 3. pag 283 to. [illegible] & Paul v const 63 pa[g] 183 [to]m 3

Saraceni, quæ mala perpetrarunt in occupatione Terræ [S]anctæ Hierusalem. Nicol. v const 5 pag 151 to 1

Saraceni ad fidem conuersi ad eorum [illegible] redeuntes, a [Inqu]isitoribus puniuntur. Greg. xj const 2 pag. 216 t[o]. 1.

Saraceni Christianos ad [illegible] seducentes quomodo puniendi Greg. xj ibidem

Sardinia

Sardiniæ In[sul]æ parochias ad primæuum statum reduxit, Pi[us] v constit. 74. pag 204. tom. 2.

Sardiniæ Insulæ parochijs, Vica[rios] [illegible] ibid.

Saxoniæ Dux V[ide in V] I[illegible] [s]up

Scala Sancta

Scalæ Sanctæ in Ecclesia Lateranensi positæ, dignitas, ac populi erga eam magna deuotio Six. v. const 10. pag [1]17 t[o] 2.

Scalam Sanctam, in commodiorem formam transtulit, atque exornauit. Six. ibid § 1.

Scalæ Sanctæ sacellis, sacristia, eorumq[ue] [illegible], & Præpositura. Six. v. ibid. § 3. & seq

Scalæ Sanctæ benefici[j]s. Six. v, ib[id].

Schismatici

Schismaticorum poenas edixit Pa[ul] [illegible] const 19. pag 602 Pi[us] v constit. 22. pag. 151 tom [illegible]

Schismatici, & [illegible] an [illegible] abso[lui possint] conc[illegible] in [illegible] Iubilæi, vide sup. [in] V Indulgentia, & in V Iubilæum

Schismaticorum, & hæ[reticorum] [illegible] vide sup. in V Hæreti[ci]

Schola, & Scholares

Scholas puerorum, Regu[lares] [illegible] habere prohibuit. Clem. vi[ij] const. 60 § 38 pa[g] 61 [illegible] 3.

Scholarum Magi[stri], vide in V [illegible], sup

Scholares in eorum pr[illegible] [professionem] fidei facere debent. Pius iv. const. 88. pag. 96. tom [illegible]

Vide in V. Collegium, & in [illegible], & in V Prothonotarius

Scholæ Piæ

Scholæ piæ institutæ fuerunt in Vrbe, ad [illegible] pauperes gratis, a Paul. v. const 81 pag. 230. tom 3

Scholarum [pi]arum regimen, Con[gregationi] [illegible] B[arn]abitarum [Cl]ericorum secularium commisit. Paul. v. ibid. & const [illegible] pa[g] [illegible] tom. 3.

Scholarum piarum regimen fuit postea demandatum Congregationi Paulinæ, & alia desuper concessa priuilegia, quæ omnia vide sup in V. Clerici Matris Dei Scholarum Piarum.

Sclaui

Sclaui baptizati, [qu]i ad Conseruatores Almæ [Vrb]is pro libertate confugiunt, eam consequuntur. Pius v. const. [illegible] pag 148 to. 2.

Sclaui [illegible], Ciues Roman[i] effici[untur] Pi[us] v ibid

Scotorum Collegium Vide in V. Collegium, sup

Scriptores Archiuij Vide in V. Archiuij.

Scriptura

Scripturas Cameræ retinentes, excommunicantur a Six v cōst 56. p. 436. t. 2

Scripturas Cameræ interesse concernentes, vbique inquiri iussit Pius v. constit. 70. pag 200 to 2

Scripturas [om]nes per Notarios ad Archiuia generalia Status ecclesiastici, deferri mandauit. Six[tus v] const 83 pag 482. t[o] 2.

Scripturæ a[lie]nationum pro[illegible] in præiudicium Cameræ Apostolicæ factarum, quomodo, & cui exhibendæ sint Vrb viij const 65. [§] 7. p 81 t 4 & Paul v const. 108 pag 265 to 3

Scriptu[ræ] [illegible] ad Ar[chiuium] [illegible] Co[lle]gij Cardinalium Vide sup in V Col[leg]ium Car[dinalium].

Scripturarum extractio, vide sup in V Extractio.

Scripturæ pro Congregatione de Fide Catholica propaganda, gratis sunt dādæ. Greg xv const seq ad const. 26 pag [illegible]13 to. 3

Sacra Scriptura

Scriptura sacra, iuxta eum sensum quem tenuit & tenet S E. Catholica, est interpretanda Greg. xiij const 3[illegible] pa[g] 301 to 2

Scripturæ sacræ interpretatio, ve[illegible] intel[lig]entia, spectat ad S E Catholicam Greg xi[v] ibid

Scrutator, & Scrutinium

Sc[rut]atorum electio, & [illegible] in e[ligendo] Summo Romano Ponti[fice], & Scrutinium, vt fieri [debeat]. Vide sup in V Papa, & V. Pontifex

Sculptores

Sculptorum, & Lapicidarum Co[nfr]aternit[as], [vide s]up [i]n V Confraternitas Sanctorum Quatuor C[oronat]orum

Secretarij

Secretarij Archiui Collegij Cardinalium, vi[de] sup in V. Collegium Cardinalium

Secretarij Congregationis de propaganda Fide, vide sup in V Congregatio de [Propaganda] Catholica Fide propagand.

Sec[retarius] [illegible] visitationis Apostolicæ de mandato S. D.N. Vrb viij. indictæ deputauit [illegible] Vrb. [illegible] const 14 in seq pag 30 to 4

Secretarij Apostolici

Secretariorum Apostolicos numerum vigintiquatuor esse voluit Innoc viij const 1[illegible] [pag] 37. tom 1.

Secretarij Apostolici, sunt Cancellariæ Apostolicæ membra, & Officiales Innoc viij ib[id] pag 38

Secretarij Apo[stolici] sunt [illegible] Papæ familiares Innoc vi[ij] ibid § 6

Secretarij Ap[ostolici] [illegible] expediunt b[reuia], sibi per Plumbatore de[putatas], Innoc vi[ij] ibid § [illegible] & seq

Secretarij A[post]olici [illegible] [seru]iunt pr[o] expeditione literarum Apostolicarū Innoc vi[ij] ibid § 9

Secret[arij] Apost[oli]ci, si [illegible] Romana C[uria] absentes fuerint, præsentes esse censentur Inn[oc] [v]i[ij] [ib]id § 10

Secretarij Apostolici, offic[ia] sua [illegible] possunt. Innoc viij ibid § 11

Secretarij Apostolici, sunt Sedis Apostolicæ Notarij Innoc viij ibid § 12.

Secretarij Apostolici, de numero Participantium ad Doctoratus gradum promoti [illegible] annum 25. [illegible], habitum Prælatorum recipiunt, & Referendarij [illegible]. Six [v const] 29 § [illegible] pag 401 t. 2.

Secretarij Apostolici, quem locum habeant in Capella Papæ Six. v, ibid. § 16

Secretarij [illegible] [illegible] Six v ibid § [illegible] & seq.

Secretarij Ap[ostolici] [illegible] ibid § 16.

[illegible] x Referendarijs, Signaturæ Papæ a[illegible] [illegible] 5 [illegible] 40[illegible]

[illegible] ale sit Six v ibid § 18.

Sedes Apostolica V[ide in] V. Apost[olic]a Sedes

Senator Vrbis

[illegible] & [illegible] usque Romano & [illegible] Camer[illegible] in hoc [illegible] præuentum. Pius iv const. [illegible] pag 37. [illegible] 2 P[illegible] § 19 pa[g] 20[illegible] [t]o. 3.

Senator [Vr]bis, & [illegible], & [illegible] iurisdictio quæ sit. Piu[s] iv [ib]id & Paul [illegible] § 6 pag. 196 [illegible] 3.

Senensis Ecclesia V[ide i]n V Ecclesia, sup.

Sententia

Sententias Inq[uisito]rum [illegible] Magistrat[us] [illegible] absque processus [illegible], exequi tenentur Innoc viij const [illegible] pag 337 to 1

Sententiæ latæ per Auditore[s] Rotæ prout in Cedul[i]s, vel per via terminus pro [illegible] 15 dies, [illegible] publicandæ sunt [illegible] const 45 § 5 pag 44. tom 2

Sententiæ [illegible] per Auditores Rotæ R[oma]næ, [n]on co[rr]ecto [illegible] ibid § 7

Sententiæ [illegible] faciunt rem iudicatam [illegible] S Petri Pius [v co]nst. 5. pa[g] 223 to. 2

Sententiæ in [illegible] hæreticorum p[illegible], extra S[anctum] [illegible] Inq[ui]sitionis numq[uam] [illegible] transeunt in rem [illegible] const 22 [illegible] 2.

Sententiæ [illegible] hæreticorum [illegible], & a Papa [illegible] nihilominus per Cardinales Congregationis sanctæ Inquisitionis recognosci P[illegible] ibid.

Sententiæ duæ conformes in Rota Maceraten., faciunt rem iudicatam Six. v const. 94 § 12 pag 500. to 2.

Sententiæ contumaciales reorum, in [illegible] de non offendendo præiudi[illegible] [illegible] [illegible] const 52. in seq. § [illegible] & 7 p. 52. t. 2

Sen[tent]iam ferentes [illegible] beneficia, & [illegible] sanguinei, non possunt [illegible] obtinere, Pi[us] iv const. [illegible] pag. 108. to. 2.

Sententiæ contumaciales con[illegible] prolatæ, ut executioni demandentur. Pius v const. 9. pag. 140. to. 2.

Separatio thori

Separatio thori an fieri possit, ob [illegible] const. Eug. iv cōst 19 § 16. p. 270. t. 1

Sepa-

Separationem thori maritus, & vxor, procurantes, vt inhoneste viuant, quas poenas incurrant in Vrbe. Six. v. const. 46 pag. 421 to. 2

Vide etiam sup. in v. Maritus, & infra in v. Vxor.

Sepultura

Sepultura ecclesiastica hæreticis denegatur. Nicol iij. const. 2. §. 18. p. 144. t. 1

Sepultura ecclesiastica mortuis in duello denegatur. Clem [illegible] const. 11. §. 7. pag. 10. tom. 3.

Sepultura ecclesiastica carere debent, co[illegible] edientes ad [illegible] & certantium cum tauris & alijs feris, in spectac[illegible] Pius v. const. 48. p. 18 t. 2

Sepulturam pauperibus mortuis gratis in Vrbe, impendit Confraternitas Mor[illegible] Pius iv const. 22. p. 24 to. 2.

Sepultura mortuis, danda est in tumbis profundis Ecclesiarum. Pius v. const. 5 §. 6 pag. 135. tom. 2.

Sepult[illegible] habitu Fratrum, vt alijs dari potest. Six. iv const. 6. §. 12. p. 366 & const. 19 pag. 322. to. 1

Sep[illegible] defunctorum cum fama sanctitatis, aut martyrij, lumina, vel tabellæ apponi non debent, Vrb. viij const. 37 §. 3. & 4 pag. 55. tom. 4.

Sequestra

[illegible] estra quæ, & quando super pecunijs depositatis in Monte Pietatis de Vrbe, fieri possint. Clem viij. const. 88 § 7 pag. 98. t. 3.

Sequestra Not[illegible] quando concedere possint. Paul. v. constitut. 71 §. 19 num. 57 pag. [illegible] tom. 3

Sequestra in causis [illegible] beneficialibus, A. C. quomodo concedere possit. Paul v. ibid §4 num 10 pag. 195 t. 3.

Sequestra super fructibus beneficiorum lite pendente decernendis. Pius iv const. 17. pag. 21 to 2.

S. Seuerini Oppidum

Seuerini olim Oppidi in Prouincia Piceni commendatio. Six v. const. 49 pag 425 tom 2.

Seuerinum olim Oppidum in Ciuitatem, eiusq. Ecclesiam in Episcopalem [illegible] Six. ibid. § 3

Signatura Gratiæ, & Iustitiæ

Signatura Iustitiæ Romani Pontificis non rescribit in causis Cameræ Apost sed Signatura Gratiæ. Clem viij const 65 §. 38 & 39 & seqq pag. 67. t. 3

Signaturæ Iustitiæ Referendarij, nonnulli [illegible] munus præcipue[illegible] tunt Pius iv const 59. pag. 63. to 2 & Paul v const 71 §. 1 pag 303 to 3

Signaturæ Gratiæ, qui Cardinales assistant [illegible] const 74. pag. 464. to 2.

Signaturæ Gratiæ, & Iustitiæ Referendarijs, nonnulla priuilegia concesserunt. Paul [illegible] const. 23 pag [illegible] to 1. & Six [illegible] const. 41 pag 413 to 2.

Vide etiam sup. in v. Referendarij.

Simonia, & Simoniaci

Simonia sacramentalis qualiter punienda. Pius v const. 4. pag 134 to 2

Simonia beneficialis, vide sup. in v. Beneficialis confidentia,

Simoniacorum poenas, edixerunt Eug. iv const. [illegible] pag 259 t. 1 Leo x. const 7. pag. 259. to 1 & Pius v. const 5. pag 135. to. 2.

Simoniaca electione Papæ, vide in v. Electio, sup.

Simoniace promoti. Six v. const. 91 pag. 493. to 2.

Sixtus IV. & V

Sixtus IV Italus, ex villa Albizola, Diœc. [illegible] none[illegible] Prouincia Liguriæ, ex nobili familia de Ruuere [illegible] fuit P[illegible] die 9 Augusti 1471 pag. 301 to [illegible] Obijt [illegible] 12. Augusti 1484 [illegible] 301 to. 1

Sixtus V. Italus e[illegible] ne Ciuitate M[illegible] Alta in Prouincia Piceni, ex nobili familia [illegible] fuit Po[illegible] Romæ die 24 Apr. 1585. to 2 Obijt ib[illegible]. die 27 Augusti [illegible] pag. 369 to. 1.

Societas

Societate [illegible] secul[illegible] continentes, prohibuit, [illegible] eosq. declara[illegible], & poenas imposuit. Six [illegible] const. 4 pag. 420. to 2

Societates prædictas, quæ [illegible] Six [illegible] ibid § 1

Societatum prædictarum cont[illegible] formam pr[illegible] Six. v ibid. §. 2.

Societas IESV

Societas Iesu approbata [illegible] const 2 pag. [illegible] Iul iij const. 9 pag. 73 to 1 & Greg. xiij const 89 pag. [illegible] to 2 & Greg. xiv. [illegible] pag. 533. tom 2.

So[illegible] Iesu, Præp[illegible] nere & authoritate [illegible] con[illegible] fuum & alie[illegible] Greg. xiij const. [illegible] 76 [illegible] 344. tom

[illegible] non communiter recitat [illegible]

[illegible] qui vocantur [illegible] ab intestato. Greg [illegible] const 89. § [illegible] & seq p 356. tom

So[illegible] & ecclesiæ, [illegible] bonis professorum non succedant. Greg xiij ibid.

Socie[illegible] abique licentia a societate [illegible] dentes, apostatæ [illegible] ibid

Socie[illegible], quæ, & quando voca[illegible] Greg xiij ibid §. 1

Societati [illegible] pro [illegible] omnium bono[illegible]

S[illegible] priuilegijs gaudent. Greg. xiij [illegible] § 17

Societatis Iesu superiorum electio, est penes [illegible] Greg xiij [illegible] 10 §. 8. pag. 534. tom.

Societatis Iesu Religiosi, hoc nomen in perpetuum [illegible] Greg. [illegible] § 15

Soc[illegible] Iesu Religiosi, [illegible] ad Carthusien[illegible] possint. Greg [illegible] ibid §. 17 P[illegible] const. 48. § [illegible] t. 1.

Soc[illegible] Iesu Præpositi, circa [illegible] potestas Paul. iij const. 48 § 3 pag 563. tom. 1.

Societatis Iesu Religiosi, non possunt [illegible] ecclesiasticæ dignitates absque Præpositi licentia. Paul iij ibid. §. 4.

Soc[illegible] Præpositus [illegible] ab irregularitate absoluat Paul iij [illegible] §. 5

Socie[illegible] Iesu Religiosi Præposito, aut ab eo deputatis confiteantur. Paul iij ibid [illegible]

Societatis Iesu Religiosi, confessiones secularium audire possunt. Paul. iij ibid § 28. pag. 565.

Societatis Iesu Religiosi, quando, & vbi bis in die Missam celebrare possunt. Paul [illegible] §

Societati Iesu, [illegible] priuilegia concessit Paul iij const 48. pag 563. tom 1 & seqq. to 1 Greg xiij const. 8 pag. 3 5 & Greg. xiv. const 10. p. 533 t. 2

Societatis Iesu [illegible] in Regno [illegible] pro Christi nomine martyrium passi sunt Vrb viij const 71. pag 77 to 4

Societatis Iesu omnibus Religiosis vbique existen. vt in die festo præfatorum [illegible] Missam, & Officium celebrare, & recitare possint [illegible] Vrb [illegible] § 2

Societas Iesu, est vere de Ordinibus Mendicantibus, eorumq; gratijs, & priuilegijs, tam concessis quam concedendis perfruitur. Pius v. const. 131. pag. 257 tom 2.

Societas Iesu, eligit Conseruatores in eius causis cum amplissima iurisdictione Greg xiij const 1 § [illegible] pag 273 to 2.

Societatis Iesu Religiosi, ad processiones accedere nō tenentur, nec ad id cogi possunt Greg xiij const. 36 pag 304 to 2.

[illegible] etatem Iesu, a solutione, & præstatione decimarum, & aliorum onerum quorumcumque exemit. Greg. xiij const 51. pag. 317 to. 2.

Societas Iesu, vbique Ecclesias & [illegible] potest non obstante priuilegio aliorum Ordinibus, concesso, quod prope eorum loca, noua Monasteria construi nequeant. Greg. xiij const 39 pag 306. to 2.

Societ[illegible] altari po[illegible] Greg xiij const. 57 [illegible] 325 t 2

Societatis Iesu Religiosi, [illegible] literas Poenitentiariæ aperire Greg. xiij const. 7 [illegible] 344 to 2

Societatis Iesu Religiosi, a q[illegible] Episcopo extra tempora, & interstitijs non [illegible] Ordines [illegible] suscipere. Greg. xiij. const [illegible] p 346 t 2.

Societatis Iesu Religiosi, etiam sacris ordinibus non initiati, Verbum Dei prædicant Greg. xiij const [illegible] pag. 361. to 2

Societas Iesu recipit Nou[illegible] non [illegible] forma constitutionis 71. Six. v. Greg xiv const 15 p[illegible]

Societatis Iesu [illegible] Pontimoionti in Lotharingia, instituit. Greg xiij const 100 pag 365

Societatis Iesu Collegium, in Ciuitate Paderbornen erexit Theodorus eiusdē Ciuitatis Episcopus, & ibidem [illegible] generale instituit Paul. v. const. 84. pag 231 tom 3

Societatis Iesu [illegible], in Ciuitate [illegible] nensi in Regno Poloniæ, vt institutum fuit a Greg xiij const 103 p[illegible] 2

Societatis Iesu C[illegible] Op[illegible] Græcen. Salzburgensis Diœcesis, instituit Six. [illegible] const [illegible] pag. 523

Societatis Iesu Francisci Xauerij, Francisci Borgiæ Canonizationes, & Officia, vide sup. [illegible] V. B. Franciscus Borgia & V. B. Franciscus Xauer[illegible]

Societates Officiorum

Societates Officiorum, aliter quam apud Officia Romanæ Curiæ vacabilibus, contrahi prohibuit. Paul iv const 7 pag 591 to. 1

Societatem Officiorum contrahendi formam, præscripsit Pius iv constitut. 12 pag 17. to. 2

Sodomia, & Sodomitæ

Sodomiæ crimine, quomodo procedendum. P[illegible] const 5 pag 135 to. 2

Sodomiæ scelus, plures Ciuitates Dei iudicio conflagrarunt. Pius v. const. 72 pag [illegible] 202. to 2

Sodomitarum laicorum, & clericorum poenas edixerunt Leo x. const 7. §. 35 pag 408 to 1 Pius v. const. 5. pag 35. to 2. & const [illegible] 203. to. 2

Sollicitantes

Sollicitantes in actu Sacramenti Confessionis Vide in V. Confessarius.

Sollicitatores Cancellariæ

Vide in V. Cancellaria, supra.

Sollicitatores Causarum

Sollicitatores causarum Rom. Curiæ, quæ [illegible] teneantur Paul. v. const 71 § 18. pag. 201. to 3.

Sollicitatores promouendorum ad Ecclesias Cathedrales, & Monasteria Consistorialia, quæ emolumenta Sol[illegible] Notario Collegij Cardinalium. Vide Vrb viij const 5 § 7 pag 70 to [illegible]

Sortilegi, & Sortilegia [illegible] sup. in V. Maleficia

Spadones Vide in V. Eunuchi, supra

Spectacula

Spectacula Taurorum, & aliarum [illegible], prohibuit Pius v const. 48. pag. 184 tom 2.

Spectaculis prædictis interesse Clericos non posse prohibuit. Pius v. ibid.

S. Spiritus Confraternitas Vide in V. Confraternitas, supra

S. Spiritus Frat[illegible] [illegible], supra

S. Spiritus Hospitale. Vide sup. in V. Hospitale.

S. Spiritus Militia. Vide in V. Milites, sup.

[illegible] olia

Sp[illegible] M[illegible] arum de Vrbe bona Meretricum V[illegible] bus decedentium [illegible] quinta eorum bonorum parte [illegible] Monaster[illegible]

Spolia [illegible] facultate testandi decedentium [illegible] spectant [illegible] const. 29 pag 542 [illegible] 2.

Spol[illegible] quæ vero [illegible] Pius v const. 42 pag 179. to. 2 & Six. v. [illegible] 2.

Spolia [illegible] bona Cler[illegible] qui obtinent pensiones, & beneficia [illegible] v. ibidem

Spoliorum [illegible] extra residentiam decedentium.

tenetur. Greg. xiij. const. 26. § 4. p. 297. t. 2. & Paul. v. const. 71. § 8. p. 197. t. 3.
Syndicatui stare tenetur Iudex Burgi Romæ. Pius iv. const. 58 § 23. p. 61. t. 2.
Syndicatui stare debet Iudex, Ripæ & Ripettæ in fine officij. Paul. v. const. 71. § 9. pag. 197. tom. 3.
Syndicatui stare tenetur, Iudex Turris nonæ in fine officij. Paul v. const. 71. § 8. p. 197. t. 3.

Syndici

Syndici, Oeconomi, & Procuratores Fratrum Minorum, & Monialiũ S. Claræ, & eorum familiæ, gaudent iisdẽ priuilegijs. Clem. vij. cõst. 19. p. 492. t. 1.

Synodus

Synodum Ephesinam primam, magnam reuerentiam exhibuisse pluribus pontificibus testatur. Leo x. const. 20 § 6 pag 424 to. 1.
Synodum Ephesinam secundam, ad Concilium Chalcedonen. trãstulit Leo j. vt habetur in Leo x ibid.
Synodi Ephesinæ secundæ, gesta contra Catholicam fidem, Concilium Chalcedonen. reuocauit. Leo x ibid. & Gelas. j const. 1 § 16. pag. 16 to. 1.
Synodi Ephesinæ secundæ, male acta recenset. Gelas. j. ibid.
Synodus Ephesina tertia vniuersalis contra impiũ Nestoriũ celebrata est tpe Theodosij Iunioris, & Arcadij Imp. Six. v. const. 73. § 1. 2. & seq. p. 462. t. 2.
Synodum siue Concilium Lateranen 3 indixit Alex. iij. const 9 pag 65 tom. 1.
Synodum siue Conciliũ Lateranense iv. indixit Innoc. iij. const. 11. pag. 76. t. 1.
Synodũ in Romano Clero pro correctione morũ, & alijs de causis cõgregare potest Vicarius Papæ. Paul. iij. const. 36. § 10. p. 573. Vide in e. Concilium.
Synodi Nicænæ primæ acta comprobauit. Leo j const. 2 § 3. pag. 13. t. 1.
Synodus semel libere acta, nusquã retractatur, & ab ea deuiantes danati cẽsent. Gelas. j. const. 1. § 17. p. 17. t. 1.

T

T. Signum potentiam denotat, & illud in suo habitu deferunt Fratres S. Antonij Viennen. Bonif. viij. const 5. pag. 156. to. 1.

Tabella Communitatum

Tabellam seu libellum expensarum omnium, quolibet anno facere tenentur Terræ & loca S. R. E. Clem. viij. const 10. § 1. pag. 7. to. 3.
Tabellam prædictam, Gubernatores locorum reuidere & approbare debent. Clem. viij. ibid § 2.
Tabellam prædictam reuisam, atque approbatam à S. R. Ecclesiæ Camerario, & Papæ Thesaurario ad Communitates remitti iubet. Clem. viij. ibid § 3.
Tabellam sic reuisam, in Communitatum Archiuijs asseruari, ejusq. copiam in locis publicis affigi decreuit. Clem. viij. ibid. § 5.
Tabella prædicta excedere non licet, nisi de expressa Cameræ Apostolicæ licentia, aut instante necessitate, de licẽtia Gubernatoris loci. Clem 8 ibid. § 6.
Tabellæ obseruantiam, qui curare debeant, declarauit. Clem. viij. ibid. § 7.

Tabellio. Vide in V. Notarij.

Tabernarij Vide in V. Hospites.

Taurorum agitatio

Taurorum aliarumq. ferarum bestiarum agitationes, certamina, & spectacula prohibuit Pius v. const 48. pag. 184. to. 2.
Taurorum, & ferarum bestiarum certamina, agitationes, & spectacula feudatarij non prohibentes, Ecclesiæ feudis priuantur. Pius v. ibid. § 6.
Taurorum & ferarum bestiarum agitationes Clerici, in sacris constituti, vel beneficiati spectantes, quas pœnas subeant Pius v. ibid. § 4.
Taurorũ, aliarũq. ferarũ bestiarũ agitationes promissas irritat. Pius v. ibid. § 5.
Taurorũ, aliarũq. ferarũ bestiarũ in agitationibus moriẽs, ecclesiastica caret sepultura Pius v ibid. § 3.

Taxa

Taxas quorumcumque Notariorum cuiusque Tribunalis Curiæ Vrbis, Cursorum, Mandatariorum, Custodum Carcerum, Executorum, & Baricellorum edixerunt Pius iv. in const. 105. & seq pag. 131. & seqq. tom. 2. & Paul. v. const. 72. pag. 209. & seq. to. 3.
Taxas propinarum, aut sportularũ Iudicũ Curiæ Romanæ, vt præscripserunt Pius iv. const. 58. p. 60. to. 2. & Paul. v. in const. 71. § 10. & seq. p. 197. t. 3.

Templarij Milites

Templarij Milites, varios excessus patrarunt. Clem. v. const. 3. pag. 165. t. 1.
Templariorum Militum bona translata ad Militiam S. Ioannis Hierosolymitani, aliquibus reseruatis Sedi Apost. Clem. v. ibid.

S. Teresia

S. Teresiæ sanctitas, & miracula, per multos processus authoritate Apostolica in varijs Hispaniæ partibus fuit, Greg xv. const 20. § 22. p. 307. to 3.
S. Teresiæ Officium, & Missa concessa fuit Carmelitarum Ordini a Paul. v. vt refert idem ibid. § 23.
S. Teresia SS. Virginũ numero solẽni ritu adscripsit. Greg. xv ibid. § 28 p 308.
S. Teresia orta fuit Abulæ Regno Castellæ anno 1515 parentibus genere, & integritate conspicuis. ibid. § 3 pag 306.
S. Teresia ita clare intuebatur Corpus CHRISTI in augustissimo Eucharistiæ sacramento, vt diceret nihil esse quod inuideret Beatitudini conspicientium oculis corporeis. ibid. § 5.
S. Teresiæ apparens D. N. IESVS CHRISTVS data dextera, clauoq. ostenso illam in sponsam suam adoptauit, dicens Deinceps & vera sponsa meum zelabis honorem; iam ipse sum totus tuus, & tu tota mea. ibid. § 6.
S. Teresia Carmelitani Ordinis in viris, & mulieribus reformationem cepit. ibid. § 16. pag. 307.
S. Teresia miraculis, & virtutibus pluribus, & eximijs enituit. ibid. per tot.

Termini substantiales

Termini substantiales qui sint, explicat Mart. v. cõst. 5 § 19. & seqq. p. 243. t. 1.
Terminos substantiales absque alia speciali commissione Iudices quicumque Vrbis reiterare possunt. Paul. v. const. 71. § 11. num 14. pag. 199 t. 3.

Terræ, Ciuitates, & loca S. R. E.

Vide in V. Alienatio, & in V. Ciuitas, & in V. Infeudatio.

Tertiariæ

Tertiariæ, quæ votum solemne emiserint clausuram seruare tenentur, & ad id per Ordinarios cogi possunt. Pius v. const. 8 pag. 138. t. 1.
Tertiariæ sine clausura & professione viuere volentes in Religionibus non sunt recipiendæ. Pius v. ibid. Vide etiam in V. Fratres, & Sorores.

Testamentum

Testamentum valide condere possunt meretrices Vrbis, quæ relinquunt quartam, vel quintam partem suorum bonorum, Monasterio Conuertitarum de Vrbe. Clem. viij. const. 14. pag. 387. to. 1.
Testamentũ Meretricũ, quando nullum est & inualidũ, si prolem legitimam nõ habentes nihil Monasterio Conuertitarũ de Vrbe reliquerint. Clem. vij. ibid.
Testamenta, legata, ac quæcumque vltimæ dispositiones factæ à personis ecclesiasticis sine licentia Sedis Apostolicæ nullæ sunt, ideoq eorum bona, tamquam spolia ad Cameram Apostolicam spectãt. Pius iv. const. 8 p. 7. t. 2.
Testandi facultatẽ habẽtes, non cõprehenduntur in constit de spolijs bonorũ ex illicita negociatione quæsitorum Pius iv. const 19. in seq § 3. p. 23. t. 2.
Testandi facultas non suffragatur Clericis, extra residentiam decedentibus, quominus eorum bona spolium faciant. Pius iv const. 91 pag. 99. to. 2.
Testandi facultates ad fauorem illegitimorum, quibuscumq; concessas, reuocauit Pius v const 117. pag. 344. t. 2.
Testari, ac disponere de bonis suis ad fauorem illegitimorum, personæ ecclesiasticæ non possunt Pius v. const. 117. pag. 245. to. 2.
Testari de bonis ac fructibus ecclesiasticis vsque ad scuta 300 quãdo possunt ecclesiasticæ personæ, si tertiam illorum partem Archiconfraternitati Cõfalonis de Vrbe reliquerint ad Redemp. Capt. Six. v. cõst. 27. § 10 p. 367. t. 2.
Testari possunt Equites S. Lazari de quibuscumque quæsitis ex fructibus beneficiorum, si quintam partem Conuentui eiusdem Militiæ relinquant. Pius iv. const. 95. pag. 111. tom. 2.
Testari possunt de eorum bonis etiã ad fauorem illegitimorum Milites S. Stephani, dummodo quintam partem Conuentui eiusdem Militiæ relinquant. Pius iv, cõst. 60. § 3. pag. 66. to. 2.
Testari ac disponere de bonis suis, vt possunt Milites S. Iacobi de Alcantara, Calatrana, & de Spatha, & ex indulto Greg xiij in const. 30. p. 299. tom. 2.
Testandi facultates Cardinaliũ, Capellanorũ, Assistentiũ in Capella, Cubiculariorũ, Conclauistarũ, & Dapiferorũ Pontificis, vide sup. à singula eorũ nomina.

Testes

Testes per interrogatoria extensa, sunt in Vrbe examinãdi, & non ad opportunam Domini interrogationem, vel interrogatus respondit &c. Paul. v. const. 71. § 10 nu 20. pag. 197 to. 3.
Testium dicta contra schismaticos & hæreticos, Inquisitores hæreticæ prauitatis publicare non tenentur. Pius iv. const. 40. pag. 40 to 2.
Testium responsiones de verbo ad verbum, & integre sunt describendæ in Vrbe, etiamsi sint contra Fiscum Paul. v. const. 71. § 10. nu 21 p. 197 t. 3.
Testium & reorum recognitiones in Vrbe, quando, & quomodo faciendæ Paul. v. nu. 23. ibid.
Testes pro informatione Curiæ capti, an interrogari possint extraiudicialiter, ac non scriptis eorum depositionibus, dimitti in Vrbe. Paul v. n. 22. ibid.
Testes pro informatione Curiæ capti in Vrbe quando carcerari possint. Paul. v. num. 24. ibid.
Testes contra reum repetendi, prius super interrogatorijs pro eius parte datis, examinandi sunt in Vrbe. Paul. v. nu. 28. ibid.
Testes pro rite & recte examinatis habere, & declarare non coguntur Romæ Paul. v. ibid. nu. 27.
Testes periuri, in causis fidei, an admittendi. Alex. iv. const. 12. § 3. p 115. t. 1
Testes in causis Religionis, seu Militiæ S. Ioannis Hierosolymitani possunt esse Milites, Vassalli, ac famuli eiusdẽ Militiæ. Pius iv. const 9 § 69 p 14. t. 2
Testes qui, & quales admittantur, in examine promouendorum ad Episcopatum. Greg. xiv const 6 § 8. pag. 530. to. 2.
Testes falsum in causis fidei deponentes, ab Inquisitoribus vt puniũtur. Leo x. const. 29 pag 440. to. 1.
Testes Notarios, & alios occasione causarum in Rom Curia offendens, quas pœnas incurrat. Alex. vj. const. 11. pag. 352. to. 1.
Testes qui fuerunt præsentes alienationibus factis contra prohibitionem in præiudicium Cameræ Apost. quando teneantur reuelare. Vide sup. in V. Alienatio. V. Camera Apostolica & V. Notarij.

Thalmud liber. Vide in V. Libri.

Theatini. Vide in V. Clerici Regulares Theatini.

Theodosius Maior, & Iunior Imperatores

Theodosio Imperatore maiori, communionem publicæ pœnitentiæ palamque suspendit D. Ambros. Gelas. j. const. 1 § 29. p. 17. t. 1. & Six. v. const. 73. § 2. p. 462. t. 2
Theodosium Iuniorem Ephesino latrocinio excedentem coarguit B. Leo. Gelas j. const. 1. § 30 pag. 17 to. 1.
Theodosij Iunioris insignis pietas in tuenda Synodo Ephesina. Six e. const. 73 p 462. t. 2.

Theologia

Theologiæ laus & commendatio. Innoc. vj. const 2. pag 214 tom. 1. & Six. v. const 76 pag 470. to 2.
Thelogiæ Studium in Ciuitate Bononiæ erexit Innoc. vj. ibid.
Theologiæ professores, antequam promoueantur, fidei professionem facere sunt astricti. Pius iv. const. 88. pag. 96. to 2.

Thesaurarius Papæ

Thesaurarius Papæ, & Clerici Rev. Cam. Apost. sunt Papæ commensales, familiares, & Capellani. Callist. iij. const. 1. § 8. pag 285. to. 1.
Thesaurarius, & A. C. sunt Iudices competentes, causarum Cancellariorum criminalium status Ecclesiastici Pius iv. const 83. pag. 85. to 2.
Thesaurarius Papæ, quem locum habeat in sessionibus, processionibus, & in Capella Pontificia. Sixe. const. 100. § 3. pag. 508. to. 2.
Thesaurarius Papæ, eiusdẽ Signat. & Cameris, atque Cõgregationibus interesse Cameræ concernentibus, interuenire debet. Six. v. ibid § 4. & seqq. p. 509.
Thesaurarij Papæ, amplissima est iurisdictio. Six. v. ibid.
Thesaurarius Papæ, habet facultatẽ recuperãdi spolia de fructibus, ac redditib. perceptis ex beneficijs ecclesiast. literis Apost nõ expeditis. Six v. ibid § 9.
Thesaurarius Papæ, deputat Collectores, necnon Depositarios, Commissarios, occasione spoliorum. Six. v. ibid § 31.
Thesaurarius Papæ, in causis spoliorum procedit ex officio, & ad instantiam denunciantium. Six e. ibid. § 22. & seq.
Thesaurarius Papæ, habet facultatem componendi circa bona ac fructus spoliorum. Six. v ibid.
Thesaurarius Papæ, causas spoliorum a quibuscumque Iudicibus reassumit. Six. e. ibid § 30. & 39.

Thesaurus Papæ ab exactis spoliorum procedens sumatur & de plano. Six. v ib. § 29
Thesaurarius Papæ, & vicethesaurarius, Locumtenentem, & Auditorem in eius locum, deputat & re... ibid.
Thesaurario Papæ ampla ... concessa ..., locorum, & ve... Cancellarias criminales Status ecclesiast. ... originari) quam toto ... Pius iv const. 83. pag. 87 to. 2.
Thesaurario Papæ facultas data est, obligandi Cameram pro ... rum Cancellariæ criminalium. Pius ... § 4 & seq pag. 86. & § 7 & ...
Thesaurario cõcessa facultas decidendi lites & dubia orta, occasione ... criminalium, de plano, sũmariè, & q. appellatione remota ...
Thesaurar... nonobstante Appellationibus, a sententijs Nunci... Apostolicæ, Collectorum & aliorum ... alium a se deputatorum ... const. 100. § 33 pag. 510. to. 2
Thesaurario, ac ab eo deputatorum sententijs appellatio deuoluitur tantum concedi..., etiam post factam executionem. Six. v. ibid. § 34
Thesaurarius locorum Mo... resignationes admittit, & q. vacantia per quācumque dimissionem confert. Six v. ... § 35.
Thesaurarius fontes, ac octos localium & rerum pretiosarum permuttit, peritos æstimatores adhibet & iu... sibi debet ... ab eis exigit. Six. ibid. § 37
Thesaurarius cognoscit de causis ortis occasione bonorum vacantium, & Montium cum ... quàm criminalibus. Six. v. ibid. § 38.
Thesaurarius edicta, ordinationesq. promulgat, debitoresq. Cameræ ad solnen. cogit. Six. ibid. § 43. & 44
Thesaurar... tollit, pro expeditione suarum literarum Apostolicarum. Six. v. ibid. § 48 pag. 511
Thesaurarius, habet priuilegium transferendi pensiones vsque ad scuta quatuo... § 46.
Thesaurarius, testaris ... bonis etiam iurisdictionalibus, & acquisitis de rebus ... Six v. ibid. § 47
Thesaurarius & ... rationem reddere tenerantur Pius v. const. 87 § 35 & ... 44 to. 2

Thesaurarij Status Ecclesiastici

Thesaurarij Status Ecclesiastici, quomodo se gerant circa pœnarum exactionem. Six v const. 9 pag. 4... 2
Thesaurarij Status Ecclesiastici, ad iussum Gubernatorum non so... nisi portionem F... Pro..., & accusatori Six. v ibid
Thesaurarij Status Ecclesiastici, multa o... præscripsit. Six v. ibid. & Pau v const. 88 pag. 240 to. 3
Thesaurarij Status Ecclesiastici ratio administrationis, intrantis in pecunia numerata lo... sa... salaria, & stipendia. Le... to. ... 24. pag. 435. to. 1

S. Thomas Aquinas

S. Thomas Aquinas adhuc pubes, Ordinem Fratrum Prædicatorum S. Dominici ingressus fuit. Ioan. ... § 1. pag. 175 to.
S. Thomas Aquinas, opera ... ad fidei propagationem ... Io. xxii. ibi. § 2
S. Thomas Aquinas, castitate, sobrietate, & alijs virtu... prætulit Ioann. xxii ibid. § 4
S. Thomas Aquinas, mortis suæ diem prædixit Ioann. xxij. § 5 pag. 17...
S. Thomas Aq... as, in vita ... claruit. Ioann. xxi. bid. § 6.
S. Thomæ A... salutatoris crucifixi, ore mirabiliter, ... fuit ... const. 3 § 4 pag. 168 to.
S. T... Bona... cõst. 76 p. 470. t. 2.
S. Thomas A... emanauit ... miracula ... & vix ... distinctionem significaut, Ioann. xxii § 5 pag. 176
S. Thomam Aquinate, S... Canonizatio ad ... Ioan. xxi ibid § 21 p. 177
S. Thomæ Aquinatis festum, die 7. Martij ... celebrari iussit Ioann. xx ... ibid. § 22 pag. 177
S. Thomæ Aquinatis festum, et de præcepto in Regno Neapoli. colituslit Pius v. const. 36 p. 168 t. 2.

B. Thomas à Villanoua.

B. Thomas à Villanoua, Ordinem Eremitarum S. Augustini professus fuit Paul v. const. 118 § 1 pag. 272 to. 3
B. Thomas Archiepiscopatum Valentinum administrauit. ibidem
B. Thomam prædictum, Beatorum Confessorum Cathalogo ad... ipsi eumd... Officij ac Missæ concessione. Paul ... § 2
B. Thomæ concessionem Officij, & Missæ extendit, & ampli... Paul. v. ibid. § 4. & Greg iv const. 5 pag 283 to. 3

S. Thomas Episcopus Cantuariensis

S. Thomã Episcop... Cantuariensē in Anglia, canonizau. Alex. iii cõst. 4 p. 62 t. 1
S. Thomæ prædicti ossa, quæ in Anglia seruabantur combu... & cineres ventũ iussit Henricus viij Rex Angliæ Paul iij. cõ. 7 in seq § 3 p 5 ... t. 1

S. Thomas Episcopus Herfordiensis

S. Thomæ Epis. Herfordiẽ. vitã, & ... eiuster recenset Ioan. xxij cõst 7 p 17 ...
S. Thomas Epi. Herford... miraculis claruit Ioan. xxi ... § 1 & seq.
S. Thomã Episcop. Her... canonizauit Ioan xxij ibid § 23 pag 174
S. Thomæ Epis. Herfordie. festu... Ioeb celebrari iussit Ioan. xxi ... § 24.

Tiberius Constantinus Imperator

Tiberius Constantinus Imperator ... Roma ... Longobardis oppress., & rei frumentariæ penuria labo... Sixtus v. 73. § 9. p. 462 t. 2
Tiberius Imperator Eutyc... Patriarchæ ... quemnam corpo... resurrectionem negantem, in igne...
Tiberius Imperator ad Sancti... vt eam humi sculptam marmore videns, inde tolli, & ... collocari ... Six. v. ibid.
Tiberius Imp. Sanctus. Crucis signũ, ... excipi voluit Six. v ib

Tituli Ecclesiæ ... Cardd.

Titulorũ suorũ Ecclesias, Cardinales ... cum personaliter si vero absentes, per Vica... § 40.
Titulorum suorũ Ecclesias repara... ... inquit Cardd. tenentur Leo x ibid Six v ... pag 434 ...
Tituli Cardinalium ... Presbyterorum, & Diaconorum a Six. ... § 2.
Tituli suarum Ecclesiarum ... in subse... literis Apostolicis apponere debent Cardd. Six ... § 9.

Tit... rum Ecclesiarum, quando Cardinales retinere possint. Six. v. ibi... § 8. & seq ... Cardinales, ...

Titulus Sanctæ Crucis N. I. C

Titul... Sancti ... D. N. I. C ... in Ecclesia S. ... tempore. A. ea. vj. vt in eũ const. 4 pag. 347 to ... Crux.

Totentis Oppidum

Tolenti... nunc C... x. v. cõst 51 p. 428. t. 1
To... Oppidum ... Six v. ibid. § 3.
... ecclesiam, in C... Six v. ibid

Tonsores Monetæ ... in V. Moneta

Tormentum Funis, Vigilia

Tormento funis, nemo ... qualibet ... horam, torqueri potest in Vrbe Paul v const. 71 § 10 ... p. 198 to. 3
Tormento vigiliæ, quado Iudices ... contra reos vti possint Paul v ib. n. 30 ... nonnisi cum voto Congregationis suorum Tribunalium, Iud. ces Romæ ... possunt. Paul v ibid nu 30
Tormento vigiliæ quando reus torquetur, Iudices Vrbis præsentes esse debent Paul. v. ibid

Tortura

Torturæ antequam rei subijciantur, ... non petentes admittendi sunt ad purgandum indicia. Paul v const 7... § 10 nu 26 pag. 198 to 3
Torturæ nemo est suppone... Paul ... 33 p. 668. t. 1

Tridentinum Concilium. Vide in V. Concilium, sup.
Tribunale subsidium Vide sup in V. Subsidium

Sanctissima Trinitas

Trinitatem negantes, aut diu... tatem D. N. I. C. vel eius de Spiritu Sancto Conceptionem, vel mortem, pro nostra redemptione, aut Virginitatem Beatissimæ Virginis Mariæ, vel ... puniendi sunt Paul iv. const. 4 pag. 590 to 1 & Clem. v... const. 97 pag. 104 to. 3

Sanctiss. Trinitatis Confraternitas. Vide in V Confraternitas, sup.

Triremes

Triremes bis in anno a Visitatoribus Carcerum Vrbis visitandæ Paul. ij. cõst. 44 § 31 p. 561 t. 1

Turcæ

Turcæ, & alios Christianæ fidei hostes, ... quæ ad Statum Christianæ Reipub. ... excommunicatur à Greg xiij. const. 81 pag. 349 to. 2. & Paul v const 63 § ... pag. 183 to. 3

Turris Noua Curia, Iudex, & Notarij

Vide in V. Curia, & in V. Iudex, & in V. Notarij

Tybris inundatio

Tyberis incluctabilis inundatio accidit post reditum ad Vrbem Clem. viij. a Ciuitate Ferrariæ anno 1598. Clem ... const. 1... pag 52 to 3.
Tyberis ob inundatione prædictã, pub... supplicatione indixit Clem viij ib

Vaccinarij

Vaccinarij & Candelottarij Vrbis, suas artes prope flumen exercere debent ... iv. const. 102 § 30. pag ... to 2.
Vaccinarij, & Candelottarij de Vrbe, suas Artes propè flumen exercere debent. Pius ... p. 121. t. 2.

Valentia

Valentiæ ... beneficia alienigenis Regnorum Hispaniæ, in quibus ipsi Valentini ... non admitt... Six v. c... 64 p 448. t. 2
Valentiæ Regni Ecclesiarum Can... non possunt ... cõst. 84. § 2 pag 449. to. 2.
Valentiæ Studium. Vide sup in V Studium.

Valentinianus Imperator

Valentinianus Imper. A... foror ... filius, Sixti Tertij Pontifice hortatu ... Six. v. cõst. 73. § 4 pag. 462 to. 2
Valen... in fu... in suenda, tuendaq. Synodo Ephesina 3 ...
Valentiniani Imperator ... S. Leo Papa immanissimum Attilam ab ipsa Roma, & tota Ita...

Vasa, & ornamenta

Vasa aurea & argentea, ac omnia ornamenta Præsatorum etiam Regularium, ad cu... spolio Pius v. cõst. 42. p. 179. t. 2.
Vasa aurea & ar... ac ornamenta Capellarum ... decedentium, vt vendicarentur ... Pius v ibid.

Vasalli

Vasalla lorum Status ecclesiastici obligationes, & seruitiones, pro eorum Domini ... const. 18. § 3 pag. 22. to. 2
Vasallorum ... ad fauorem suo um Dominorum ac Baronum factæ, ... Baron... tenentur. Pius iv ibid. § 1.
Vasalli ... colant, Barones cogere non possunt. Clem. v ... const ... § 3 pa... to
Vasallis ... frumentum vendendum, ... deferre prohibe... Clem. vi ... § 4 pag. 476 to
Vasalli ... Vrbem annonam deferant impedientes, quas pœnas incurrat Pi... 19 pag 149 to 2. & Greg. ... 50 pag. 316. t. 2.
Vide sup in V Subditi

S. Vbaldus

S. Vbaldum ... numerum ... const. 1 p ...
S. Vb... festum, dee ... Ma... ibid. ... denuo restituit Pau... const. 7 pag. 135. t. 3

Vectigal. Vide sup in V. Gabella.

Vendere, & Venditio

Vendere tenentur bona sua in Statu ecclesiastico ... biennium subat... Six. v. co... pag. 371. to. 2
Vendere non possunt ... Vrbis ... præcedente ... Six. v. cõst. 29. § 7 p... 299 ...
Vendere domos ... Magistri ... Domibus in V be ... const. 22 § 2 pag. 293. to. 2.
Ve... domos suas in Vrbe, quæ seruare tenentur Pius iv. const. ...
Ve... gabellarũ, aliorũq. ... conductis, alioquin nullę sũt. Pius iv cõst. 13 ...
Ven...

F I N I S.

APPENDIX
PONTIFICIARVM CONSTITVTIONVM S. D. N. VRBANI OCTAVI
POST PRIMAM IMPRESSIONEM
vſque ad hanc diem emanatarum.

OPVS

D. ANGELI MARIÆ CHERVBINI
MONACHI CASINENSIS.

ROMÆ,
Ex Typographia Reuer. Cameræ Apoſtolicæ. MDCXXXVIII.
SVPERIORVM PERMISSV.

INDEX INITIORVM
SINGVLARVM CONSTITVTIONVM,

Quas complectitur hæc Appendix, Alphabetico ordine dispositus.

F I N I S.

IN-

INDEX INITIORVM
SINGVLARVM CONSTITVTIONVM,
Quæ in hac Appendice continentur, temporum ſerie digeſtus.

VRBANVS VIII.

FINIS.

Imprimatur. Si videbitur Reuerendiſſ. Magiſtro Sacri Palatij Apoſtolici.
I. B. Epiſc. Camer. Viceſg.

Imprimatur. Fr. Nicolaus Riccardius Sac. Pal. Mag.

APPENDIX.

VRBANVS VIII.

P. alias IV.

Canonizatio S. Francisci Xauerij è Societate Iesu, Indiarum Apostoli, eiusque in Sanctorum Confessorum numerum adscriptio, cum institutione eius festiuitatis die 2. mensis Decembris.

Hunc S. Franciscum canonizauit Greg. XV. die 12. Martij anno 1622. cum BB. Isidoro Agricola, Ignatio Loiola, Philippo Nerio Confessoribus, ac Teresia Virgine; sed morte preuentus const. Canonizationis non potuit expedire.

Constitutiones autem pro Societate Iesu editas à diuersis Pontificibus lege sup. in Pauli III. const. 25. Regimini tom. 1. pag. 538. & Canonizationem S. Ignatij Societatis fundatoris habes in S. D. N. Vrb. VIII. constitutionibus const. 3. Rationi. sup. tom. 4. pag. 8.

Edita An. D. 1623. *VRBANVS EPISCOPVS, Seruus seruorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.*

Prooemium, & causæ huius const. RATIONI congruit, & conuenit æquitati, vt ea, quæ de Romani Pontificis prouidentia processerunt, licèt eius superueniente obitu, litteræ Apostolicæ desuper confectæ non fuerint, suum debitum consequantur effectum. Dudum siquidem felicis recordationis Gregorius Papa XV. prædecessor noster, piè præmeditans, quòd vnigenitus, & coæternus æterni Patris Filius, cùm de regalibus sedibus in hunc mundum, vt salutem humani generis operaretur, descendisset, semen bonum verbi sui in agro Orbis terrarum seminauerat; vt omnium cœlestium virtutum, & ad extremum æternæ vitæ fructum credentibus germinaret: quodque, cùm, pro diuinæ huius segetis incremento, pretiosissimum sanguinem suum, ignominiã Crucis voluntariè subiens, effudisset; ac, perfecto demum opere, ad quod missus fuerat, super omnibus Cœlorum sublimitatibus ad dexteram Patris in seculorum æternitate confessurus ascendisset; plurimos seruos, & amicos suos in terris reliquerat, qui laboribus, vigilijs, atque ad ipsius exemplum proprij sanguinis effusione, diuinam hanc excolentes sementem, messem quàm vberrimam in horreum eius congregarent; eiusq. fines eousque dilatarent, donec, iuxta promissionem Patris, omnes gentes, & termini terræ darentur ei in hereditatẽ, & possessionem. Et, quamuis verbum eius semper à generatione in generationem prosperatum esset; attamen, quando ab æternis temporibus prædestinatum beneplaciti eius tempus aduenerat, vt abundare faceret, quasi imbrem inundantem, misericordiam suam magnam super vniuersum semen filiorum Adam; gloriamq. Crucis suæ vsque ad vltimum terræ, & in mari longè propagaret; verè admirabilis facta erat potentia ipsius, cùm, reuelatis incognitis antea Tribubus, & linguis, ac populis, & nationibus, messem magnam atque vberem aperuerat, atque in ea operarios multiplicauerat; tantàq. fructuum abundantia labores eorum compleuerat; vt ipsis annunciantibus, Euangelicæ prædicationis sonus vsque ad extremos Orbis terrarũ fines penetrasset; & à Solis ortu vsque ad occasum, ab Aquilone & mari, magnum nomen Domini Dei nostri in vniuersis gentibus redditum esset. Inter cæteros verò, quos ad perficiendum voluntatis suæ sacramentum, in tantarum gentium vocatione Dominus præordinauerat, egregius Seruus eius Franciscus Xauerius, nouus Indiarum Apostolus, gloria Sanctitatis, & meritorum splendore præcipuè emicuerat: Qui, cùm à iuuentute sua perfectè coram Deo ambulasset; spretisque, ac conculcatis diuitijs, ac sæculi dignitatibus, ac semetipso iuxta verbum Domini abnegato, animam suam pro nomine Domini nostri Iesu Christi tradidisset; dignus inuentus erat, qui à Spiritu Sancto in tam insigne opus assumeretur: ac, tamquam aliorum Dux diuina prouidentia constitutus, Apostolicis charismatibus affluenter decoraretur: etiam ob signa Apostolatus, quæ in eo in omni patientia, in signis, & prodigijs, ac virtutibus, manifesta facta erant, nouarum gentium Apostolus vnanimi totius Christiani Orbis cõsensu meruerat appellari: Ac propterea decebat, vt tantum Dei famulum, qui pro gloria eius, & animarum Domini nostri Iesu Christi sanguine redemptarum salute, innumeros maximosq. labores, atque ærumnas perpessus erat; ingentiaq. terra mariq. subiuerat pericula; quem Deus adeo magnificauerat, vt nomen eius honorabile esset apud omnes gentes;

§. 1. Idem Gregorius prædecessor, pro suo Pastorali munere, verè Sanctum, & Electum Dei, in militanti Ecclesia declararet; eiusq. virtutes, tãquam eximias, & præcellentes, vniuersis Christifidelibus mirandas proponeret: vt populus Christianus actiones suas ad honorem Dei, ipsius exemplo, dirigens; eum apud Deum, & Dominum Iesum Christum in eius necessitatibus habere mereretur intercessorem: atque, vt omnes Christifideles promptiùs ad laudandum Deum Omnipotentem secundum multitudinem magnitudinis eius excitarentur; deuotionisq. ardor erga tantum Dei famulum augeretur, dum eius in terris cœlestem, & laudabiliter actam vitam Orbi terrarum explicaret, & patefaceret: In primis, & ante omnia præmitteret, quòd natus erat insignis hic Dei Seruus Nauarræ in Oppido Xauerio Pampilonen. Diœcesis, maternæ ditionis loco, nobilibus ac pijs progenitoribus. Qui, cùm ipsum ab Recenset eximias, & præcellentes virtutes & merita S. Francisci Xauerij, quibus permotus Greg. XV. eum in Sanctorum Confessorum numer. adscripsit.

infantia timere Deum, ac ab omni peccato abstinere edocuissent; vbi ætas demum adoleuerat, Lutetiam Parisiorum, studiorum gratia, eumdem miserant. Quibus cùm alacriter operam daret; post haud multum temporis de eo domum reuocando pater cogitare cœperat. Quod cùm, tunc in humanis agens Maria Magdalena eius soror, quæ Monasterium Monialium Oppidi Ciuitatis nuncupati Gandiæ, Ordinis S. Claræ, Discalceatarum nuncupatarum, Valentinæ diœc. non sine ingenti sanctitatis fama tunc regebat, persensisset; Fratris vocationem diuinitus edocta, per literas cùm patre vehementiùs egerat, vt Francisci studia omni ope, etiam cum rei domesticę detrimento, foueret: eum enim incognitarum gentium Apostolum diuina prouidentia præordinatum esse præuidebat. Cùmque Lutetiæ commoraretur, in familiaritatem S. Ignatij insinuatus, ac postmodū in socium ipsius, qui id ardētibus precibus à Deo ad ingentem Ecclesiæ vtilitatem præstandam postulauerat, adscriptus, eoq. duce ingressus erat arctam viam, quæ ad vitam ducebat: vt enim spiritu viuificaretur, carnem suam, ad antiquorum Sanctorum Patrum exemplum, seuerissimè mortificauerat. Interdicto enim sibi, non solùm carnis, & vini, sed panis etiam triticei vsu; vilibus tantummodo ac insulsis cibis, iisque quàm parcissimè, vsus erat: Quin etiam frequenter integro biduo triduoq. ab omni cibo prorsus abstinuerat; aliquando verò omnes maioris hebdomadæ dies vsque ad Sabbatum Paschatis ieiunus transegerat: somnoq breuissimo vires reficere consueuerat: humi, vel lectulo vilissimis stragulis contecto, iacens. Corpus suum ferreis flagellis adeo diuerberabat; vt sæpe copiosus sanguis efflueret: aliquando autem, funiculis arctissimè constrictis lacertis, & coxendicibus, iter aggressus erat: cùmque plures dies in eo cruciatu perseuerasset, vincula adeo corpori eius infixa erant; vt præ doloris magnitudine viribus destitutus, in via concideret: ac, nisi præcipuo Dei beneficio, absque vlla humana ope, disrupta fuissent; de eius vita omnino desperatum fuisset. Quàm præclarè verò in eius animo reliquæ Christianæ virtutes effulsissent; quàm potenter scuto fidei protectus omnia nequissimi ignea tela extinxisset; & quàm firmiter in Deo sperasset; & Sacramentorum frequentia, quibus non solùm semetipsum, sed & alios etiam summa cum deuotione, ac indefessa assiduitate pasceebat; & verbi Dei assidua prædicatio, qua tam ingentem Orbis terrarum partem illuminauerat, insigniter attestabantur. Sed inter cęteras eius virtutes, quasi sidus matutinum, præcipuè resplenduerat Charitas: quæ in omnibus quidem eius actionibus, præsertim tamen cùm ægrotis inseruiret, manifestabatur. Eo etenim dilectionis ardore erga inopes infirmos, qui in domibus hospitalibus morabantur, se gerebat; vt rarò ab eis discederet: tātaq. sensuum mortificatione quantumuis sordidissima ministeria peragebat; vt aquam sæpius, qua horribilia, & incurabilia vlcera lauerat, ebibisset. Cùm verò de vita periclitarentur, tunc cibi somniq. prorsus oblitus, & præter proprias vires à Deo confortatus, velut à commissa custodia nec die nec nocte discedebat: illisq. sanctissima Ecclesiæ Sacramenta, cæterasq. spirituales alimonias præbebat. Quæ adeo libenter atque hilariter exequebatur; vt deliciæ eius deseruire ægrotis ac morientibus esse dicerentur; & quasi aliquod talentum, sibi diuinæ benignitatia munificentia creditum, negotiaretur: assiduamq. hanc erga ægrotos curam ac vigilantiam toto vitæ suæ tempore vbicumque moraretur, exercuerat. Sed & per eandem Charitatem, quæ per Spiritum Sanctum diffusa erat in corde ipsius, adeo ad Deum accedebat, tantoq spiritus feruore in oratione perseuerabat; vt huiusmodi cibo intentus, quo interiorem hominem reficiebat, noctes integras transigeret: nec, cùm in naui esset, atque in aperto vitæ discrimine in summa tempestatibus versaretur, desisteret, aut quidquam animo commoueretur: fieretq. aliquando talis super eum mentis excessus; vt oculis in cęlum defixis, diuina vi à terra eleuaretur; vultu adeo inflammatus, vt angelicam prorsus charitatem repræsentaret; nec diuini amoris perferre valens incendium, sæpius exclamaret, *Satis est Domine, satis est*. Cùm verò Sacrosanctum Missæ celebraret sacrificium, sæpenumero à sensibus vsque adeo abalienabatur; vt nec ministri vestem succutientes, nisi post diuturnam moram, excitare possent. Quin etiam aliquoties altiùs cubito à terra elatus, ab vniuersa adstantium multitudine, miraculi magnitudinem obstupescente, ac Serui Dei sanctitatem suspiciente, conspectus fuerat. Nec solum vigilans vir Sanctus Deum in corde, & ore habebat; sed & dormiens in ipso requiescebat. Frequenter enim in somnis sanctissimum nomen IESV cum summa mentis dulcedine proferre audiebatur. Cùmque tam singularibus floreret virtutibus, atque in dies à Deo potioribus augeretur muneribus; non modò non extollebatur, sed crescebat in eo semper virtus Humilitatis: adeo vt infima quæque domus officia semper, tamquam omnium postremus, obiret. Vestibus verò adeo pannosis ac vilibus vtebatur; vt pueris quandoque derdiculo esset. Venerabatur autem eximiè vir Dei non Episcopos modo, sed Sacerdotes quoscumque: Sancto verò Ignatio, tunc Præposito suo, non nisi flexis genibus scribebat. Honores verò ac laudes hominum adeo horrebat; vt amplissimam Apostolici Nuncij dignitatē, qua instructus in Indias à Summo Pontifice missus fuerat, quàm studiosissimè occultaret: nec nisi semel ea potestate, necessitate coactus, vsus fuerat. Cæterùm, tantus vir insigne stadium à Deo consequutus erat, in quo gloriosè vsque ad consummationem cursus, & coronam iustitiæ, decertaret.

§. 2. Cùm etenim claræ memoriæ Ioannes Lusitaniæ Rex à piæ memoriæ Paulo Papa III. tunc dicti Gregorij, nunc etiam nostro respectiuè prædecessore, nonnullos ex Ignatij Socijs postulasset, quos ad Orientales Indias, vt in vastissimis illis regionibus Verbum Dei disseminarent, transmitteret; idem Pontifex, S. Ignatij hortatu, ad tantum opus peragendum Franciscum Xauerium elegerat; quem etiam Apostolici Nuncij dignitate, & amplissima potestate decorauerat. Cùmque viatici nomine plurima ei à Prætore Regio pararentur; homo, qui pro viatico ac pera de Dei benignitate, in cuius Euangelij opus segregaba-

Ad Indias Orientales missus tempore Pauli PP. III. varia perpessus incommoda, multum in vastissimis illis regionibus profecit ad animarum salutem.

gabatur, præsumebat; numquam adduci potuerat, vt quidquam, præter vilissimum centonem, acciperet: & in naui super funem nauticam dormiebat, ac è mendicato viuebat: ægrotis in vilissimis ministerijs indefessa charitate, noctu diuq. seruiebat. In Indiam vt peruenerat; statim, nec modico quidem tempore ad quietem post longissimam ac difficillimam nauigationem sumpto, ad prædicandum illis gentibus Euangelium se accinxerat: & indutus virtute ex alto, Apostolico spiritus feruore ministerium, quod sortitus erat, tanto cum fructu exequebatur; vt, gratia Dei efficaciter verbo eius cooperante, non solum Christianorum mores deprauatos ad meliorem frugem passim toto Oriente reuocaret; sed multa centena hominum millia, qui in tenebris, & in regione vmbræ mortis ambulabant, ad agnitionem veræ lucis perducti, regenerationis lauacro mundarentur. Nam, præter Indos, Brachmanes, & Malabares, in quorum Regnis Apostolica prædicatio, quæ antiquis temporibus illic viguerat, sed hostis humani generis fraude ex omnium memoria prorsus abolita erat, Xauerij prædicatione reuixerat: Ipse primus Parauis, Malais, Iais, Acenis, Mindanais, Malacensibus, & Iaponibus Euangelium Christi annunciauerat: multiq. illarum nationum Reges, & magni Principes, ingenti cum fidei nostræ emolumento, suaui Christi iugo colla subdiderant. Incredibilia autem videbātur, quę propter nomen Domini nostri Iesu Christi tolerauerat. Per diuersa etenim Regna, in vastis illis Orbis terrarum spatijs, semper pedibus, & sæpius nudis, per arenas calidas pergebat: per spinas longissima itinera conficiebat: contumelijs sæpenumero, probris, & illusionibus, quin etiam verberibus, & lapidibus appetitus, in periculis hostium, in periculis itinerum versatus, sæpe naufragus, vigilias, frigus, & nuditatem, sitim, famemq. perpessus erat, contractis, ob assiduos ac intolerabiles labores, grauissimis morbis: nec enim, Apostoli exemplo, animam suam faciebat pretiosiorem quàm se, dummodo consummaret cursum suum, & ministerium verbi, quod acceperat, testificari Euangelium gratiæ Dei.

Multis signis ac miraculis prædicationem serui sui Francisci dum in vita fuit, Dominus confirmauit, quæ hic enarrantur.

§. 3. Signa verò, & prodigia, quibus Dominus Apostolorum suorum sermonem in nascentis Ecclesiæ exordijs confirmauit, ad illius nouæ sobolis incrementum; in manu etiam serui sui Francisci misericorditer renouauerat. Subito enim à Deo diuersarum ac incognitarum gentium linguas, quas non nouerat, edoctus; disertissimè, quasi in ijsdem terris educatus esset, loquebatur: & acciderat quandoque, vt eum, ad diuersarum nationum populos concionem habentem, vnusquisque eodem tempore lingua sua, in qua natus erat, magnalia Dei loquentem cum stupore, & ecstasi audiret: eoq. miraculo multitudo magna commota, reciperet Verbum Dei. Hinc post præmissa, ad Christifidelium ædificationem, aliqua ex insignioribus prodigijs, & signis, quibus prædicationem & gesta ipsius Dominus illustrauerat recenserer

Et primùm illud memorandū videbatur; quòd, cùm numerosus Badagarum exercitus in exitium Christianorum à Francisco baptizatorum immineret; atque omnia atrocitatis exempla se in Christianos editurum minaretur; ipse solus fide armatus procedens obuiam, ac seuerè eorum impietatem increpans, steterat illico immobili vestigio vniuersus exercitus, deterritus (vt milites Ducesq. referebant) ab homine quodam magno, nigris vestibus induto, qui iuxta Franciscum stabat; cuius maiestatem ac splendorem, vultu oculisq. micantem, ferre non poterant: itaque vir Sanctus, quos Christo pepererat, à cæde ac direptione liberauerat.

Successiuè apud Comorinum Promontorium, cùm in quadam Ecclesia Seruus Dei infidelibus concionaretur, ac propter duritiam cordis eorum nihil proficeret; facta oratione, iussit sepulchrum, in quo pridie defunctus tumulatus fuerat, aperiri: ac populo significans, ad comprobandam Christianæ fidei veritatem, mortuum, Dei voluntate rursum victurum; linteo, quo cadauer inuolutum erat, rescisso, ac rursus precibus ad Deum fusis, mortuo vt viueret imperauerat: qui statim stupentibus omnibus surrexerat viuus: quo tam insigni miraculo commoti, qui aderant, cum alij multi, crediderant in Deum.

Eodem postea loco mendicus quidam Beato viro occurrerat vlceribus plenus: cuius plagas Franciscus magno charitatis affectu lauans, atque aquam, qua eas lauerat, ebibens, ac deinde Deum Patrem misericordiarum, vt illius pauperis misereretur orans; è vestigio ab omni plaga, atque vlcere, Dei munere, pauper ipse omnino liber surrexerat.

Sed & puer quidam Mutani in Orientali India pestilenti febre vita sublatus, ac linteo insutus de more gentis, viginti quatuor horis asseruatus, flentibus parentibus ferebatur ad sepulchrum: quos vt vir Dei vidit, misericordia motus super eos, Deum Omnipotentem, vt puerum viuificaret, genibus flexis precatus fuerat: atque aqua benedicta aspersum, rescisso linteo, signo Crucis signauerat: apprehensaque manu eius, in nomine Domini Iesu Christi viuum atque incolumem parentibus restituerat: erecta illo in loco, ad tantæ rei memoriam conseruandam, ab incolis magna cum celebritate Cruce.

Et successiuè apud Oppidum Combuturæ in ora Piscariæ puer alius in puteum delapsus, suffocatusque, maximo cum matris & cognatorum eiulatu efferebatur: cùmque ex proxima Ecclesia Franciscus occurrisset; misertus eorum, in genua prouolutus, oculisq. in cælum fixis, Deum pro vita pueri precatus, eum apprehensa manu in nomine Domini Iesu Christi surgere iusserat: & confestim puer surrexerat viuus: quem Sanctus vir reddiderat matri suæ: stupentibus omnibus, ac maximo cum clamore Deo gratias agentibus: quibus ipse præcepit, ne cui rem gestam narrarent.

Insuper, dum in Iaponia Insula Frãciscus Christi fidem prædicaret; accesserat ad eum mercator quidam à multis annis cœcus; petens, vt sibi à Deo, vt videret, impetraret: Franciscus, recitato super eum Euangelio, signum Crucis oculis eius impresserat: qui eodem temporis momento lucem amissam recuperauerat. Postero verò die, reuersus ad eum cum vxore ac vniuersa familia, genibus aduolutus gratias agens, & Christianam

Fidem professus, ad baptismi gratiam vnà cum suis omnibus peruenerat.

Exierat autem tam illustris miraculi fama per omnem terram illam: ac multi relictis Idolis suis conuersi erant ad verum Deum, & Iesum Christũ Filium eius. Cùmque Seruus Dei ad Sinas in magna naui, qua quingenti vehebantur, nauigaret; cessauerant adeo venti, vt quatuordecim diebus nauis eodem loco hæsisset immota. Cùmque, inter cæteras difficultates, aquæ penuria valde laboraretur, multiq. iam siti deficerent; vir Sanctus omnia nauis vasa, marina aqua impleri iusserat: fusisq. instanter ad Deum precibus, super ea signum Crucis fecerat: ac repente aqua illa salsa, dulcis salubrisq. effecta erat. Quo miraculo plures, qui in naui erant, infideles crediderant in Deum: quin etiam aquæ illius, quæ abunde superfuerat, potu plurimi per multas Indiarum Prouincias varijs, quibus vexabantur, morbis sanati fuerant.

Ad easdem Sinas contendens, cùm, sæuissima orta tempestate, omnes de se actum esse existimarent; & gubernator nauis, ne repentinæ vis procellæ scapham auferret, validis eam rudentibus ad onerariam alligari iussisset; non multo post abruptis retinaculis, scapham tempestas abstulerat tanto impetu; vt pene temporis momento omnium conspectum effugisset: & prout quisque cognatos, & necessarios in scapha habebat, certatim eorum casum deplorare cœperant. Franciscus ergo vniuersos collacrymantes bonum eos habere animum iusserat: ac prædixerat, fore vt ante triduum filia remearet ad matrem: significans, scapham ad onerariam redituram: prout, Deo dante, apparere visa fuerat, & rectè ad onerariam tendere, & sponte ad illius latus accedere; atque ita ap è se applicare, vt illi omnes, qui in ea erant, commodè excepti fuissent: quæ etiam in medijs fluctibus, nemine illam retinente, tamdiu steterat, quoad religaretur ad nauim, attonitis omnibus ex miraculo remanentibus.

Ad Moluchas Insulas etiam Franciscus aduenerat, vbi magno spiritus feruore Verbum Dei primus annunciabat: atque in Vrbe Tolo viginti quinque millia hominum baptizauerat: qui, cùm suasu Tyranni cuiusdam Christi fidem deseruissent, Ecclesiam solo æquassent, Cruces, Sanctorumq. Imagines confregissent, & conculcassent; Franciscus, zelum Domini zelatus, viginti Lusitanos, ac quadringentos circiter indigenas ad vltionem tanti sceleris incitauerat: eoq. duce ac victoriæ sponsore, tam pauca militum manus aduersus Vrbem munitissimam, Christi rebellem, expeditionem aggrediebatur: sed, cùm prope Vrbem peruenissent, substiterat Vir Dei, ac orationi se dederat: statimq. vicinus mons magnum emiserat incendium: adeoq. ingentem cineris, ac pumiceum vim eructauerat; vt Vrbis atque arcis, quæ in edito sita erat, muros æquasset: horribilisq. propterea terræ motus totam Vrbem concusserat, plurimasq. domos subuerterat: quibus malis exterriti incolæ, deserta vrbe, in proximas siluas confugerant: vrbs itaque à Francisci militibus facile capta erat: ciues verò ad eius pedes prostrati, acceptaq. salutari pœnitentia, delicti veniam impetrarant.

Vlteriùs, cùm inter easdem Insulas Franciscus nauigaret, ac sæuissima orta esset maris tempestas; ad eam sedandam, Crucifixi imaginem, quam collo appositam gestare solebat, vndis immiserat: quæ vi procellæ è manibus excussa, in profundum maris, non sine magno eius mærore, delapsa erat: sed lætificauerat Dominus animam Serui sui: nam, cùm ad terram applicuisset, ac secus littus iter faceret; marinus Cancer ex vndis subito prosiluerat: atque ante pedes ipsius steterat, eamdem Crucem morsibus eleuatã gerens: & Franciscus in genua prouolutus eam deuotè susceperat, ac diuturna oratione ob tam egregium munus Deo gratias egerat.

Prophetico etiam spiritu Deus Seruum suum, quem in lucem Gentium dederat, illuminauerat: atque adeo insigne donum plurimis manifestauerat exemplis. Atque inter cætera, cum Aceni populi, inter quos etiam Turcæ erant multi, sexaginta nauium classe vecti, Christianorum naues concremassent, ac multos crudelissimis supplicijs affectos enecassent; ducenti ac triginta milites, in octo naues distributi, Francisco suadente, ac in nomine Domini exercituum victoriam promittente, classem Barbarorum insecuti erant: transactoq. iam mense, cùm nullus ab ipsis nuncius adueniret, consternatis omnibus, iamq. de ciuiũ suorum salute desperantibus; Franciscus in ipsa conflictus hora classium congressum, ac insignem Christianorum victoriam, haud secus ac si præsens esset, in concione narrauerat: ac diem, quo tantæ rei nuncius aduenturus esset, prædixerat. Quæ omnia, cum ingenti omnium admiratione, eo ipso quod designauerat tempore, certis nuncijs approbata fuerant.

Cùmque duæ naues eodem tempore è portu soluissent; prædixerat Franciscus, suborta magna maris tempestate, alteram naufragium passuram; alteram vero (& in hac ipse reperiebatur) extra omne maris periculum in nauali dissoluendam: quam prædictionem vtriusque exitus comprobauerat: cùm alterius fragmenta non multo post conspecta fuissent; altera vero, multis tutè peractis itineribus, cùm, publicato vaticinio, Sancti Patris nauis vocaretur, ac vbicumque appelleret cum plausu exciperetur; demum, post multos annos in nauali vt reficeretur subducta, sponte corruerat.

Grassante quoque pestilentia in Lusitanorum ac Hispanorum classibus, quæ ad Amboinam Insulam appulerant, cùm Sanctus vir ægrotis de more ministraret; à Ioanne de Arausio, vt vinum sibi ad eorum vsum elargiretur, petierat: quod Arausius grauatim, timens ne sibi deesset, miserat: quem Dei seruus admonuerat, vt in charitatis operibus largior esse vellet: breui etenim fore, vt vita defungeretur, eiusq. omnia bona in vsus pauperum cederent. Cùmque, post non multum temporis spatium, ad Ternatem Insulam, quæ ducentis amplius milliaribus à loco distabat, aduentasset, ac Missæ sacrificium celebraret; versus ad populum, Orate (dixerat) pro anima Ioannis de Arausio, qui modò expirauit. Stupentibus omnibus, post duodecimum demum diem superuenerat, qui visionem Sancti viri verissimam fuisse, nunciata Arausij morte, declarauerat.

Met-

Mercatori cuidam Meliapore discessuto, ac munusculum aliquod, tamquam beneuolentiæ signum, à se postulanti, Seruus Dei Beatæ Mariæ Virginis Coronam precariam è collo detractam elargitus erat: affirmans, fore, vt, quamdiu illam penes se haberet, ab omni maris periculo incolumis esset euasurus. A portu itaque mercator soluens naufragium fecerat: cùmque in tabulata, ex lignis raptim composita, cum nonnullis alijs vectoribus exilijsset; in alto mari, alienato à sensibus animo, visus esset sibi cum ipso seruo Dei Francisco in eo loco, in quo coronam precariam prædictam acceperat, colloqui; quinto demum die, ex quo desilierat in illa tabulata, ab ea animi ecstasi, velut ab alto somno experrectus, cùm neque tabulata, neque socij vnquam comparuissent, in littore Nagapatani prope Meliaporem saluum & incolumem se repererat.

Petro Vellio autem, qui summa voluntate in quoddam charitatis opus pecuniã Viro Dei elargitus fuerat, promiserat fore, vt numquam ei necessaria deessent, ac mortis horam diuinitus præcognosceret: quorum vtrumque acciderat. Nam, quamuis Petrus maxima perpessus esset rei familiaris detrimenta; semper tamen ab omnibus summam liberalitatem expertus erat: ac, transactis demum multis annis, reuelata sibi mortis hora, se in Ecclesia in feretro composuerat: auditaq. Missa, ac precibus, quas pro animæ suæ salute recitari iusserat, ibidem statim in pace obdormiuerat.

Denique bonis operibus plenus, ac sanctitate clarus migrauit in Cælū in Insula propè Sinas die 2. Decembris 1552. Et post obitū etiā eius sanctitatem Dominus miraculis plurimis vt hic declarauit. Eiusq. corpus ad varia loca delatum, postremò Goæ cōditum fuit in Ecclesia Societatis Iesu.

§ 4. Demum Vir Dei, consummato feliciter peregrinationis suæ cursu, fama sanctitatis elarus, & bonis operibus plenus, cùm ei benedictionem Patriarchæ Abrahæ Dominus spiritualiter elargitus esset, vt multarum gentium pater efficeretur, & filios, quos Christo Iesu genuerat, super Stellas Cœli, & super arenam, quæ est in littore maris, multiplicatos videret; & ex eis plurimos proprio sanguine laureatos ad Cœlestia Regna præmisisset; Orientalium Indiarum Apostolus ab vniuersis Indiæ Regnis, totoq. Christiano Orbe, appellatus, dum aditum Euangelio in vastissimo Sinarum Imperio quærebat, assiduis laboribus, quos vltra humanas vires pro gloria Dei tolerauerat, cōfractus: in Insula prope Sinas, die 2. Decẽbris Anni Domini millesimi quingentesimi quinquagesimi secundi ad cœlestem gloriam, perpetuò cum Deo regnaturus, euolauerat. Defuncti corpus viua calce persusum, vt exesa carne, ossa in Indiam exportarentur, inclusumq. arca lignea sepultum fuerat: quod, post quatuor menses effossum, ita recens ac tractabile, vestimentisq. adeo integris, ac si nuper esset tumulatum, repertum extiterat. Et quamuis nullo odoramentorum genere curatum fuisset, diuino tamen munere eam odorum fragrantiam spirabat, vt esset super omnia aromata. Calce itaque rursus iniecta, Malacam, quæ in Orientali India Vrbs est celeberrima, delatum extiterat. In qua cùm sæuissima pestis plurimos quotidie conficeret, ingenti beneficentia aduentum eius Deus insignierat. Nam, sacro corpore in Vrbem illato, adeo omnis contagio desierat, vt ea deinceps nullus omnino correptus fuisset. Arca itaque rursus aperta, integrum sicut antea, eandemq. odoris suauitatem diffundens, repertum etiam fuerat. Cùmq. in nouo loculo conderetur; ex humero, ob arculæ breuitatem paulum compresso, recens sanguis effluxerat. Nono demum post obitum mense, sepulchro iterum patefacto, rursus vt antea diuina virtute à corruptione immune, ac cœlestibus perfusum aromatibus inuectum; velo, quo facies eius operta fuerat, ob ingestæ terræ pondus recenti cruore conspersio. Noua itaque arca, sericea aureaq. veste contecta, pretiosissimum pignus inclusum in Indiam ad Coccini portum delatum erat: confluentibus vndique, ad honorandum communis in Christo IESV parentis corpus, plurimis earum gentium populis. Inde Goã insigni celebritate translatum, à Prorege, ac omnibus Ciuium ordinibus maxima frequentia ac deuotione exceptum, & in Ecclesia Societatis IESV, vt populorum deuotioni satisfieret, validis cancellis inclusum, omnium oculis per triduũ expositum remanserat: eiusdemq. Proregis iussu ab insigni Medico, deindeq. Vicario Goano, visitatum ac pertentatum, omni ex parte incorruptum, integris etiam intestinis, compertum fuerat: manante etiam ex paruo inflicto vulnere recenti cruore.

Quo tempore, cùm mulier quędam affectu deuotionis incitata, specie osculantis, pedis digitum, vt illum abscinderet, morsu apprehendisset, statim sanguis effluxerat. Sed Altissimi benignitas non his modò mirabilibus Sanctum suum in conspectu omnium populorum mirificauerat; sed omni tempore ingentia præstabat beneficia his, qui eius intercessionem fideliter implorabant: vt plurimis exemplis, præsertim verò infra insertis, manifestum erat.

Puer quidam Goæ natus, qui vtrumq; pedem à natiuitate adeo aridum, & crura sicca habebat, vt illis non posset insistere, sed manibus reptare cogeretur; ad serui Dei sepulchrum ab educatrice perductus, singulis nouem diebus visitare statuerat. Cùmq. vorum cœpisset adimplere; tertia iam die, qua sepulchrum visitabat, puer in eius gremio existens, tepenre ferream sepulchri cratem manibus apprehẽdens, suis stare pedibus, & ambulare cœperat, & statim omnino sanus euaserat: & intra nouem dies, quos promiserat, crura carne repleta fuerunt: & sic semper valens & sanus deinde vixerat.

Cottatæ, Indiæ Orientalis Ciuitate, vnius mẽsis infans mortuus ad sepulturã curatus erat: Vouerant itaque cum ingenti fide parentes, se insigne donum, si puer reuiueret, sepulchro serui Dei oblaturos, ac Francisci nomen ei imposituros. Repente infans aperire oculos, brachia pedesq. mouere, ac vagire cœperat: ac paulo post, non viuum modò, sed & omnino sanum atque incolumem filium receperunt: redditisq. cum ingenti gaudio votis, tam insigne miraculum per totam illam regionem diuulgarant.

In eàdem Vrbe cœco cuidam Sãctus per quietem apparuerat: eumq. monuerat, vt ad Ecclesiam eius visitandam, oculorum lumen ibi recepturus, pergere non differret. Paruerat fideliter homo: ac, dum per nouem dies ante Francisci imaginem orabat, repente, discussa omni cœcitatis caligine, sanatus erat, & perfectè viderat.

Quin etiam leprosus quidam in eodem loco

magna fiducia ad Sancti intercessionem confugerat: proptereaq. corpore, oleo lampadis, quæ ad eius imaginem ardebat, peruncto, dum prostratus orabat, repente à lepra mundatus, atque omnino sanus effectus erat.

Eandem virtutem experta erat Francisca Rebelles, quæ à multo tempore sanguinis fluxum, ac ventris tumorem cum ingenti dolore patiebatur. Lampadis enim ante eius imaginem pendētis identidem se oleo vngens, statim adeo perfectè conualuerat; vt nullas amplius eorum morborum sensisset reliquias.

Frequenter enim acciderat, vt lampades ad eandem serui Dei imaginem appensæ, aqua tantum benedicta infusæ, haud secus ac si oleo plenæ essent, arderent, lucerentq.: stupentibus etiā infidelibus, quos ad tantæ rei miraculum conspiciendum, non sine magno Fidei nostræ incremēto, Christiani inuitabant.

Cùm frustra omnes medicæ artis opes expertus esset Gundisaluus, Coccinensis Ciuitatis incola, vt inueteratо sacri morbo, quod pectus eius assiduis doloribus vexabat, mederetur; ad diuinā opem conuersus, Omnipotētis Dei misericordiā, vt se Beati Francisci meritis sanū faceret, implorauerat. Imaginem igitur eius, ære excusam, vlceri applicuerat: eodemq. momento ab omni plaga incolumis euaserat.

Eiusdem Vrbis Ciuis Emmanuel Rodriquez pedes habebat vlceribus plenos, ac ob neruorū contractionem adeo debiles, vt illis insistere non valeret: quibus malis & grauis & periculosa dysenteria accesserat. Medicis itaque de eius vita diffidentibus, cùm ad intercessionem famuli Dei Francisci æger confugisset; eàdem imagine corpus suum in formam Crucis signauerat; & aquā, in qua eadem mersa fuerat, ebiberat: talemq diuinæ virtutis senserat effectum; vt intra tridui tēpus ab omnibus morbis incolumis integram consequutus fuisset sanitatem.

Eiusdemmet serui Dei imaginis præsentem agnouerat virtutem Maria Diaz: septem etenim annis cæcitatem ac paralysim perpessa, signum Crucis debilitatis membris impresserat; eaque eiusdem imaginis immersione, aqua sanctificata lauerat: nec dum septem præterierant dies; cùm oculorum lumen, ac totius corporis cęlesti dono acceperat incolumitatem.

Diffusa tandem per vniuersum Orbē eius miraculis, ac crescēte erga illū populorum deuotione, multi, & præcipue Philippus III. Hispaniarum Rex instabant pro Canonizatione. Paulus V & Greg. XV. miracula, & alia per eos facta, examinanda demandarūt.

§.5. Hincq. factum erat, vt, cùm tot tantisq. signis seruum suum Omnipotens Deus in brachio excelso clarificaret; & per vniuersum iam terrarum Orbem tot mirabilium præconia longe lateque diffunderentur; ac propterea nō solum Christifidelium erga ipsum deuotio, magna susciperet incrementa; sed multorum etiam Infidelium corda ad agnoscendum Deum & Dominum nostrum IESVM Christum illuminarentur; Ioannes Lusitaniæ Rex prædictus, zelo deuotionis accensus, institerat, vt à diuersis locorum Ordinarijs super eius sanctitate & miraculis processus fierent. Qui cùm diligenter munus suum expleuissent; ac procedentibus temporibus omnia acta ad hanc Sanctā Sedem transmissa fuissent; recolendæ memoriæ Paulus Papa V. etiam prædecessor noster, tūc suus, instante pro serui Dei canonizatione etiam claræ memoriæ Philippo III. Hispaniarum Rege Catholico; deputauit bonæ memoriæ Horatium Lancellottum tūc Rotæ Auditorem: coq. ad Cardinalatus honorem sublimato; dilectū filium Magistrum Ioannem Baptistam Coccinum eiusdem Rotæ Decanum; & pariter bonę memoriæ Franciscum Sacratum, tunc Archiepiscopum Damascenum, & Auditoris Rotæ Locum tenentem, ac deinde S.R.E. Cardinalem: qui & antiquos processus examinarent, & nouos auctoritate Apostolica faciendos, quatenus ipsis videretur, decernerēt; atque omnia eidem Paulo prædecessori vnà cum eorum sententia referrent. Qui litteras remissoriales ad diuersos Prælatos, in Hispaniarum, Lusitaniæ, ac Indiarum Regnis constitutos, decreuerant: atque ipsi interim in Curia nouos testes examinarant. Cùmq. prædicti Iudices partibus suis perfuncti essent; eisdem Auditoribus processus à se confectos transmiserunt. Qui omnibus summa cum maturitate per plurimum temporis spatium (vt negotij grauitas postulabat) consideratis ac perpensis; eidem Paulo prædecessori retulerant, iuxta canonicarum sanctionum decreta abunde constare de vitæ sanctimonia, ac eximijs virtutibus serui Dei Francisci, deq. miraculis, quę tam eo viuente, quam post felicem eius obitum, eius meritis & intercessionibus, Deus Omnipotens operari dignatus erat: dignumq. videri, si eidem placeret, vt in Sanctorum Confessorum Catalogo ascriberetur. Cùmq. interim prædictus Paulus prædecessor humanitatis debitum persoluisset; & prædictus Gregorius prædecessor ad sacrum Apostolatus apicem diuina prouidentia assumptus fuisset; ac pro parte charissimi in Christo filij nostri, tunc sui, Philippi III. Hispaniarum Regis Catholici instanter requisitus esset, vt negocium huiusmodi promouere, ac ad vlteriora procedere dignaretur; accederentq aliorum Principum, ac Prælatorum, & totius Indiæ Cleri, idem suppliciter exposcentium preces; prædictus Gregorius prædecessor, vt in re tam graui ea, quæ decebat, maturitate progrederetur; prædictorum Auditorum relationem ad S.R.E. Cardinales, sacris Ritibus Præfectos, vt rursus totum negotium quàm diligentissimè discuterent, remisit.

§.6. Quod cùm illi accuratè perfecissent, ac pro serui Dei canonizatione omnes vnanimiter censuissent; bonæ memoriæ Franciscus Maria, Episcopus Portuēsi, S.R.E. Cardinalis de Monte nuncupatus, totius processus summam, & suā, collegarumq. sententiam, coram dicto Gregorio Prædecessore, & Venerabilibus fratribus nostris, tunc suis, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, de quorum numero tunc eramus, in Consistorio suo secreto exposuit. Quibus auditis, reliqui Cardinales ad vlteriora fore procedendum communi suffragio pronunciarunt. Igitur, cùm in publico Consistorio quondam Iulius Zambeccarius, tunc Aulæ Consistorialis Aduocatus, plurima de huius serui Dei vita & virtutibus enarrasset; atque eiusdem Hispaniarum Regis Catholici preces pro eadem Canonizatione exposuisset; vtq; ad eam procedere dignaretur, humiliter supplicasset; dictus Gregorius prædecessor, prædicti Regis pietatem & Religionis zelum plurimùm in Domino commendans, super re tanta eosdem Sanctæ Romanæ Ecclesię Cardinales, atque Episcopos

Relationibus auditis, omnes censuerunt esse canonizandum.

scopos

ſcopos in Romana Curia præſentes conſulendos eſſe reſpondit. Atque interim Cardinales & Epiſcopos prædictos intimo cordis ſui affectu vehementer in Domino hortatus eſt, vt in omni humilitate & lacrymis, in ieiunijs, & eleemoſynis, expoſcerent ab eo, qui eſt via, & veritas, vt dirigere dignaretur greſſus ſuos in ſemitis ſuis; vt ingrederetur in veritate ſua, vt quod beneplacitum eſſet in conſpectu eius, intelligere ac perficere eo auxiliante valeret. Sequenti itaque ſemipublico Conſiſtorio, ad quod non Cardinales modò, ſed etiam Patriarchas, Archiepiſcopos, atque Epiſcopos in Curia præſentes cöuocari mandauit; præſentibusq. etiam Sedis Apoſtolicæ Notarijs, necnon Sacri Palatij Apoſtolici cauſarum Auditoribus; cùm plurima de egregia viri Dei Franciſci Xauerij vita ac miraculis enarraſſet; & quanta inſignia hic Dei Seruus pro nomine Domini noſtri Ieſu Chriſti pertuliſſet, quantoq. cum prouentu (Domino incrementum dante) per incognitas nationes verbum eius diſſeminaſſet, expoſuiſſet; commemoratis etiam inſtantijs, quæ coram dicto Gregorio prædeceſſore tum à Rege Catholico, tum ab alijs etiam Reipublicæ Chriſtianæ Regibus, & Principibus fiebant; cùm ſingulorum ſententias requiſiſſet, omnes vno ore benedicentes Deum, qui honorificantes ſe glorificat; Seruum eius Franciſcum Xauerium canonizandū eſſe, atque inter Sanctos Confeſſores adſcribendum cenſuerunt. Quorum omnium audito conſenſu, exultauit in Deo ſalutari noſtro: gratias agens ei, qui eſt gloria virtutis noſtræ, in cuius beneplacito contra omnes aduerſarias poteſtates exaltatur cornu noſtrum, qui Eccleſiam ſuam in diebus iſtis hoc lumine illuſtrare, ac nouo patrocinio munire dignatus eſſet. Canonizationis itaque publicauit diem infraſcriptum: eoſdemque Fratres, & Filios noſtros paterna charitate monuit, vt bonis operibus inhærentes, precarentur Deum miſericordiarum, vt ſuper eos ſereno vultu reſpicere, & eorum actiones ad voluntatem eius perficiendam dirigere dignaretur.

Demū Greg. XV. SS. catalogo adſcripſit die 12. Martij. §. 7. Demum, peractis omnibus, quæ ex ſacris conſtitutionibus, ac Romanæ Eccleſiæ conſuetudine peragenda erant; quarto Idus Martij, Pontificatus ſui Anno ſecundo, in Sacroſancta Principis Apoſtolorum Baſilica, cum eiſdem Cardinalibus, necnon Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis, Romanæ Curiæ Prælatis, Officialibus, & Familiaribus ſuis, Clero ſæculari, & regulari, maximaq. populi frequentia, conuēnit. Vbi, repetitis pro Canonizationis decreto, nomine eiuſdem chariſsimi in Chriſto filij noſtri Philippi Hiſpaniarum Regis Catholici, à dilecto filio noſtro, tunc ſuo, Ludouico tituli S. Mariæ Tranſpontinæ Cardinali Ludouiſio nuncupato, eius ſecundum carnem nepote, per Iulium Zambeccarium Aduocatum prædictum petitionibus; decantatis ſactis precibus, ac Litanijs, & Spiritus Sancti gratia humiliter implorata; ad honorem Sanctiſsimæ & indiuiduæ Trinitatis, ac Fidei Catholicæ exaltationem, auctoritate Omnipotentis Dei, Patris, & Filij, & Spiritus Sancti, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum, ac ſua, & eorumdem S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum in Romana Curia præſentium conſilio, ac vnanimi conſenſu, glorioſæ memoriæ Franciſcum Xauerium, de cuius vitæ ſanctitate, fidei ſinceritate, ac miraculorum magnitudine ac frequentia, plene conſtabat; Sanctum eſſe definiuit: & in Sanctorum Confeſſorum Catalogo adſcribendum eſſe decreuit, & adſcripſit: illumq. ab vniuerſis Chriſtifidelibus, tamquam verè Sanctum honorari, ac venerari mandauit.

§. 8. Ac vt ab vniuerſali Eccleſia in eius honorem Eccleſiæ, & altaria, in quibus ſacrificia Deo offerantur, ædificari, & conſecrari; & ſingulis annis, die ſecunda Decembris, qua ad cæleſtem gloriam vocatus eſt, eius officium, vt de Sancto Confeſſore, ad præſcriptum Romani Breuiarij celebrari poſſet, ſtatuit. In eius honorem Eccleſias & Altaria ædificari & cōſecrari, & die 2. Decembris officium recitari poſſe ſtatuit.

§. 9. Eademq. auctoritate, omnibus Chriſtifidelibus verè pœnitentibus & confeſsis, qui ſingulis annis eodem feſto die ad ſepulchrum, in quo corpus eius requieſcit, viſitandum accederent, vnum annum, & vnam quadragenam; ijs verò qui in eiuſdem Feſti octaua, quadraginta dies de iniunctis pœnitentijs miſericorditer in Domino relaxauit. In die Feſto eiuſdem Indulgentiam conceſsit.

§. 10. Poſtremò, gratijs Deo cum exultatione actis, quòd Sanctum ſuum in conſpectu omnium gentium honorificaſſet, ac tam inſigni ſplendore Eccleſiam ſuam decoraſſet; cantata in Sancti Franciſci honorem ſolemni Sanctorum Confeſſorum oratione; ad altare Principis Apoſtolorum Miſſam celebrauit, cum eiuſdem Sancti Confeſſoris commemoratione: omnibusq. Chriſtifidelibus præſentibus plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam elargitus eſt. Poſtremò Miſſam cū Sancti Franciſci cōmemoratione cecinit, & Indulgētiam populo fuit elargitus.

§. 11. Ne autem de definitione, decreto, adſcriptione, mandato, ſtatuto, relaxatione, alijſq. præmiſsis (pro eo quod ſuper illis ipſius Gregorij prædeceſſoris literæ, eius ſuperueniente obitu, confectæ non fuerunt) valeat quomodolibet hæſitari; Volumus, & Apoſtolica auctoritate decernimus, quòd definitio, decretum, adſcriptio, ſtatutum, relaxatio, impartitio, aliaque præmiſſa, à dicta die, quarto Id. Martij ſuum debitum ſortiantur effectum, ac ſi ſuper illis ipſius Gregorij prædeceſſoris literæ ſub Dat. eiuſdem diei confectæ fuiſſent: prout ſuperiùs enarratur: Quòdque præſentes literæ ad probandum plene definitionē, decretum, adſcriptionem, aggregationem, ſtatutum, relaxationem, & alia præmiſſa, vbique ſufficiant; nec ad id probationis alterius adminiculum requiratur. Ne autem de dicta Canonizatione poſſit hæſitari, eo quod non fuerint deſuper expeditæ literæ Apoſt. ſupplet cum his literis & eſſectum ſortiri debere decernit, ac ſi eæ expeditæ eſſent die Canonizationis.

§. 12. Cæterùm, quia difficile foret præſentes noſtras literas ad ſingula loca, vbi opus eſſet, deferri; volumus, vt earum exemplis, etiam impreſſis, manu publici Notarij ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutę munitis, eadem vbique fides habeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi eſſent exhibitæ vel oſtenſæ. Tranſumptis huius conſt. fidem mandat.

§. 13. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtrorum decreti & voluntatum infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius, ſe nouerit incurſurum. Sictionem pœnalem addit.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dat. Rōæ. Anno die 6. Aug.

tionis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimo tertio, Octauo Idus Augusti, Pontificatus nostri Anno Primo.

Papæ subscriptio. ✠ Ego Vrbanus Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

Cardd. subscriptiones. †
†
†
†
†
†
†
†
†
†
†
† Ego Dominicus tit. S. Laurentij in Lucina presbyter Card. Gymnasius.
†
†
†
†
† Ego M. tit. SS. Quirici & Iulittæ presb. Card. Lantes.
†
† Ego P. tit. SS. Nerei & Achillei presb. Card. Crescentius.
† Ego A. tit. S. Petri in Vincula presb. Cardin. Capponius.
† Ego G. tit. S. Crucis in Ierusalem presb. Card. Borgia.
†
†
†
†
† Ego Tib. tit. S. Priscæ presb. Card. Mutus.
† Ego Rob. tit. S. Alexij presb. Card. Vbaldinus.
† Ego Iulius tit. S. Sabinæ presb. Card. Sabellus.
†
†
†
†
†
†
†
† Ego Guido tit. S. Mariæ de Populo presb. Card. Bentiuolus.
†
† Ego Iulius tit. S. Mariæ super Mineruam presb. Card. Roma.
† Ego Fr. Desiderius tit. S. Clementis presbyt. Card. de Cremona.
†
†
†
†
†
†
†
†
†
†
†

†
† Ego Cosmus tit. S. Pancratij S. R. E. Card. de Torres.
†
†
†
†
† C. S. Nicolai in Carcere Diac. Card. Pius.
†
†
†
†
†
†
†
†
† Ego Hippolytus S. Mariæ Nouæ Diac. Card. Aldobrandinus S.R.E. Camerarius.
†
† Ego A. S.R.E. Diac. Card. de la Cueua.

II. alias XXI.

Ne Fratres Reformati Discalceati Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum Hispaniæ, post emissam professionem, sub quouis prætextu, transeant ad alios quoscumque Ordines, etiam Fratrum Minimorum S. Francisci de Paula, excepto Carthusianorum Ordine.

Vide quæ tibi indicabo ad const. seq. Cùm sicut.

VRBANVS PAPA VIII. Editæ An. D. 1624.
Ad perpetuam rei memoriam.

Commissi nobis per abundantiam diuinę gratiæ pastoralis officij debitum postulat, vt ad ea mentis nostræ aciem sedulo intendamus, per quæ regulares Ordines in Ecclesia Dei militantes felicioribus in dies proficiant incrementis. Exordium.

§. 1. Aliàs siquidem fel. rec. Paulus PP. V. prędecessor noster, prospero fratrum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum discalceatorum Reformatorū nuncupatorum Congregationis Hispaniarum regimini consulere volens, inter alia statuit, & ordinauit, quòd nullus omnino tam fratrum, quàm donatorū dictæ Congregationis, post emissam in ea professionem huiusmodi, absque speciali pro tempore existentis Romani Pontificis licentia, certam tunc expressam mentionem faciente, ad moderatos, seu mitigatos, vel alios fratres, tam Sanctiss. Trinitatis Redemptionis Captiuorum huiusmodi, quàm aliorum quorumuis Ordinum, Congregationum, & Religionum, etiam emissionis quarti voti, aut alio quocumque prætextu (Carthusianorum Ordine dumtaxat excepto) transire, seu se transferre, aut aliàs à dicta Congregatione se subtrahere, seu ex ea exire valeret: & aliàs, prout in ipsius Pauli prædecessoris in simili forma breuia sub die xviij. Augusti MDCXI. expeditis literis; quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur. Paulus V. prohibuit his fratribus transitum ad alios quoscumque Ordines, Carthusianorum Ordine excepto, absque Rom. Pont. licentia.

§. 2. Hinc autem nos maiori eorumdem fratrum quieti & augmento, felicioriq. directioni per amplius consulere volentes, supplicationibus dilecti Pont. huiusmodi prohibitionem confirmat, extrafacientibus statuitur.

Pro commendatione, ac professione, & infamiæ pœnam apponit, ne mendicantes transferant ad Carthusianos habeant licentiam à suis Superioribus.

lecti filij Procuratoris Generalis eiusdem Congregationis nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati. Quòd de cætero nullus fratrum prædictorum post emissam in dicta Congregatione professionem, vt præfertur, & absque Romani Pontificis licentia prædicta, ad alium quemcumque Ordinem mendicantium, & non mendicantium, Monachorum, seu Discalceatorum, aut aliarum quarumcumque Religionũ tam erectarum, quam erigendarum, etiam emissionis quarti voti, seu perfectioris, & humilioris vitæ præsumptione, aut strictioris regulæ, seu obseruantiæ prætextu, vel contemplatione, aut alia quantumuis iusta, & probabili, aut legitima causa, sub apostasiæ, & infamiæ perpetuæ nota, ac excommunicationis latæ sententiæ pęna se transferre audeat, seu præsumat; excepto dumtaxat Ordine Carthusianorum, vt præfertur, quatenus ad illum transeundi licentiam à suis superioribus petierint, & obtinuerint.

Secus facientes statim moniti appellatione postposita ad suã Congr. redire teneantur.

§. 3. Et quicumque secus fecerit, cùm primum desuper monitus fuerit, nulla mora, aut excusatione, & quacumque appellatione, etiam ad nos, seu Sedem Apostolicam interpositis, ad suã propriam Congregationem redire, & Superiorum suorum correctioni se submittere omnino teneatur.

Superioribus aliorum Ordinum, ne illos retineant, præcipit.

§. 4. Prælati verò dictarum Congregationum, ac aliorum Ordinum, & religionum huiusmodi, ipsos sic translatos, seu fugitiuos, & apostatas minimè retinere, sed eos, etiamsi nouam professionem regularem emiserint, sub priuatione suorum officiorum, ac similis excommunicationis pœnis, suis superioribus, vel ab eis deputatis id requirentibus, & petentibus, statim absque iudicis ministerio tradere, & cõsignare debeant. Apostolica auctoritate tenore præsentium statuimus & ordinamus.

Aliter iudicare prohibet.

§. 5. Decernentes sic, & non aliter per quoscumque iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria remouet.

§. 6. Non obstantibus omnibus illis, quæ in dictis literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Transumptis fidem dari vult.

§. 7. Volumus autem quòd præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiæ constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. Ann. die 9. Aug.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub annulo Piscatoris die 9. Augusti M. DC. XXIV. Pontificatus nostri Anno Secundo.

Sequitur extensio prædictæ prohibitionis, etiam quoad Ordinem Fratrum Minimorum S. Francisci de Paula.

Edita Anno Dom. 1627.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Alias hic Pont. edidit Const. præcedentem.

§. 1. Aliàs à Nobis emanarunt literæ tenoris subsequentis. Vrbanus Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. Commissi Nobis per abundantiam diuinæ gratiæ Pastoralis officij debitum postulat. &c.

Omittitur residuum huius Const. quia est, quæ præcedit.

Nunc ad tollendam hęsitationem, an liceat his fratribus transire ad Ordinẽ Minimorum S. Frãcisci de Paula.

§. 2. Sed ne aliquis dubitare possit, an Fratribus prædictis, per præinsertas nostras literas huiusmodi, in illis verbis, etiam emissionis quarti voti, vel strictioris Regulæ prætextu, Transitus ad Ordinem Minimorum Sancti Francisci de Paula nuncupatorum prohibitus sit.

Procurator Generalis pro declaratione supplicauit Pont.

§. 3. Ideo pro maiori quiete, & conseruatione regularis obseruantiæ Congregationis Fratrum Discalceatorum Sãctissimæ Trinitatis huiusmodi, Dilectus filius Ioãnes de Annunciatione eiusdem Congregationis Procurator generalis Nobis humiliter supplicari fecit, vt in præmissis, per aliquod opportunum declarationis nostræ ministerium, prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

Qui declarat, quod prohibitio præinserta includat, etiam transitum ad Ordinem fratrum Minimorum Sancti Francisci de Paula.

§. 4. Nos igitur eumdem Ioannem Procuratorem generalem specialibus fauoribus, & gratijs prosequi volentes, & à quibusuis excommunicationis, suspeñ, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine, quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes: Huiusmodi supplicationibus inclinati, de venerabiliũ Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotijs Regularium præpositorum, consilio, tenore præsentium declaramus, prohibitionem in præinsertis nostris literis contentam, & expressam; quòd nimirum, non liceat Fratribus Discalceatis Congregationis huiusmodi post emissam in ea professionẽ ad alium Ordinem, seu Religionem, præterquam fratrum Carthusianorum, vt præfertur, transire; comprehendere, etiam Ordinem Fratrum Minimorum Sancti Francisci de Paula.

Prohibetque, ne de cætero transeant ad dictum Ordinem.

§. 5. Ac proinde omnibus, & singulis Fratribus Discalceatis eiusdem Congregationis Sanctissimæ Trinitatis, tàm Laicis, quàm cæteris choro deputatis, explicitè, nominatim, & expressè prohibemus, ne de cætero, sub prædictis, & alijs quibusuis prætextibus, & aliàs, quam, vt præfertur, ad secũdò dictum Ordinem Fratrum Minimorum huiusmodi transire quoquomodo audeant, seu præsumant.

Ac irritat professionem emissam cõtra istã, vel præcedentem Const.

§. 6. Decernentes, si aliquis Religiosus ex prædictis Discalceatis iam professus nouam professionem in prædicto eorumdem Minimorum S. Francisci de Paula, vel in alio quolibet Ordine quomodocumque nuncupato, emiserit; Vltra pœnas in prædictis nostris literis appositas, professionem huiusmodi ipso facto nullam, irritam, & inanem, nulliusque valoris, & effectus; Eodemque prorsus modo, professionem per eosdem primò dictos Fratres in Ordine Carthusianorum huiusmodi, emissam absq; licentia prius petita, & obtenta à superioribus prædictæ Cõgregationis Fratrum Discalceatorum Sanctissimę Trinitatis huiusmodi, etiam ipso facto nullam, irritam, & inanem, nulliusque valoris, & effectus existere, & fore; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatque contrarijs.

§. 7. Non obstante, quod de iure communi concessum est in cap. licet, de Regularibus, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac prædictorum Ordinum, & Congregationis huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis

Apo-

Apoftolicis Congregationi, & Ordinibus huiuf-modi, illorumq. quibufuis perfonis, & fratribus, fub quibufuis verborum tenore, & formis, ac cum quibufuis claufulis, & decretis in genere, vel in fpecie, & aliàs in contrarium præmifforum quomodolibet conceffis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & fingulis, illorum omnium tenores præfentibus pro plenè, & fufficiēter expreffis habentes, Illis aliàs in fuo robore permanfuris, hac vice dumtaxat fpecialiter, & expreffe derogamus, cæterifq. contrarijs quibufcumque.

Huius conft. tranfumptis fidē mandat.

§.8. Volumus autem, vt præfentium tranfumptis, etiam impreffis, & Miniftri Generalis, feu Procuratoris Generalis Romanæ Curiæ eorumdē fratrum Difcalceatorum, feu alicuius Prælati, vel perfonæ in dignitate Ecclefiaftica conftitutæ figillo munitis, & Notarij publici manu fubfcriptis eadem prorfus fides adhibeatur, quæ præfentibus adhiberetur, fi forent exhibitæ, vel oftenfæ.

Dat. P. A. 14. die 4. April.

Datum Romæ apud S. Petrum fub annulo Pifcatoris 4. Aprilis 1637. Pontificatus noftri anno decimoquarto.

III. aliàs LIV.

Quòd Fratres Reformati Difcalceati Ordinis Sāctiffimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum Hifpaniæ in Africa, & alijs Turcarum partibus poffint celebrare fuper Altare portatili, & antequam illucefcat dies, ac etiam abfoluere fideles à cafibus referuatis, necnon eifdem indulgentias impartiri.

De his Fratribus præter indicata fup. ad conftit. 62. Clem. viij. Ad militantis to. 3. pag. 63. facultatem quærendi, & recipiendi eleemofynas, & alia fubfidia pro redemptione Captiuorum relicta, conceffit S.D.N. Vrban. VIII. inf. in conft. 6. Ex incumbenti. Et de Miniftri Generalis vacatione nonnulla fanciuit idem in conft. 19 Iniuncti. Ac priuilegia communicauit in conft. 21. Redemptoris. Deinde prohibuit ne ad habitum Donatorum de cætero reciperent perfonas feculares in conft. 25. Cum ficut accepimus. Poftea hanc Congregationem à iurifdictione, obedientia, & fuperioritate Miniftri Generalis Fratrum Calceatorum exemit in conft. 33. Ex quo regimen. Deum de electione, & confirmatione Miniftri Generalis quædam decreuit idem inf. in conft. 36. Exponi nobis.

Edita A. D. 1626.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Caufa huius conft.

CVm ficut dilectus filius Procurator Generalis fratrum Difcalceatorum nuncupatorum Ordinis Sanctiffimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum Congregationis Hifpaniarū, Nobis nuper exponi fecit, quòd Congregatio prædicta iuxta laudabile ipfius inftitutum, eius Religiofos in Africam, vt Chriftifideles inibi fub mifera Turcarum feruitute conftitutos, quos poffunt ab illa eximere, quærant, eofq. in Domino cōfolentur, Ecclefiaftica Sacramenta illis adminiftrent, ac eorum denique animarum faluti, quibus poffunt rationibus incumbere valeant, mittere intendant.

§.1. Nos, vt ijdem Religiofi in commiffo fibi munere huiufmodi ad eorumdem Chriftifideliū fpiritualem fructum vtilius fefe exercere valeant; fupplicationibus eiufdem Procuratoris Cōgregationis prædictæ nomine Nobis humiliter porrectis inclinati, Religiofis mittendis huiufmodi; quòd altare portatile cum debita reuerentia, & honore, fuper quo in locis Africæ dumtaxat, honeftis tamen, & congruis, etiam non facratis, & cùm temporis qualitas id exegerit, etiam antequam illucefcat dies, circa tamen diurnam lucem, in dictorum Captiuorum, & aliorum fidelium, in dictis locis degentium præfentia Miffas, & alia diuina officia celebrare.

Indultum celebrandi fuper Altare portatili, & ante lucem.

§.2. Omnesq. & fingulos eorumdem locorum vtriufque fexus Chriftifideles, ipforum confeffionibus diligenter auditis, à quibufcumque exceffibus, & delictis, etiam in Bulla in die Cœnę Domini legi folita contentis, ac pro commiffis per eos, & eorum quemlibet pœnitentiam iniungere falutarem.

Et abfoluendi fideles etiā à cafibus in Bulla Cœnæ contentis.

§.3. Necnon his, qui peccata fua confeffi, & de illis corde contriti fuerint, ac Sanctiffimum Eucharifti æ Sacramentum fumpferint, quoties id fecerint, toties plenariam omnium, & fingulorum peccatorum fuorum indulgentiam, & remiffionem mifericorditer in Domino elargiri liberè, & licitè valeant, Apoftolica auctoritate ten. præfentium facultatem impartimur.

Confeffis, & refectis facro Corpore, Indulgentiam plenariā toties quoties impartiendi facultatem concedit.

§.4. Necnon eofdem, qui dura feruitute illis in partibus oppreffi pro tempore fuerint, quotiefcumque ab Ecclefia Romana illius thefauros referari, & generales peccatorū remiffiones per Romanos Pontifices, etiam præfcripta fidelibus ad illas affequendas, forma, & ftatuto tempore in eifdem adiectu proponi contigerit, cùm primum illarum ad eofdem Captiuos notitia peruenerit, aliqua agendo, quæ naturali libertate priuatum, verifimile eft, facere poffe, illas omnes confequi, quæ alij fideles, tēpus & formam exactè in illarū conceffione tradita obferuantes, confequerentur, eifdē auctoritate Apoftolica, & tenore volumus, & declaramus.

Circa Iubilæi affequendum modum pro Captiuis ftatuit.

§.5. Decernentes præfentes literas, & in eis contenta quæcumque femper valida, firma, & efficacia exiftere & fore, ac dictæ Congregationi, illiufq. Religiofis huiufmodi in omnibus, & per omnia pleniffimè fuffragari; ac irritum, & inane, fi fecus fuper his à quoquam quauis auctoritate fcienter, vel ignoranter contigerit attentari, in contrarium facientibus non obftan. quibufcūque.

Claufulas fubftantiuas appponit.

Datum Romæ apud S. Petrum fub Annulo Pifcatoris die 20. Ianuarij 1626. Pontificatus noftri anno tertio.

Dat. P. A. 3. die 20. Ianuarij.

IIII. aliàs CIV.

Confirmatio Decreti Sacrę Rituum Congregationis fuper vfum Baldachini, Miniftrorū, ac aliarum Cæremoniarum pro Abbatibus Congregationis Cœleftinæ Ordinis S.P. Benedicti.

De horum Monachorum Congregatione, lege conft. 1. Cœleft. V. Etfi cunctos. fup. tom. 1. pag. 153. Cui poftea communicauit aliorum Monachorum priuilegia S.D.N. Vrbanus VIII. conft. 24. Sacrofancti. fup. tom. 4. pag. 38. & Conftitutiones, vel

Sta-

Statuta nouissimè pro Cõgregationis gubernio edita, confirmauit in const. 56. Sacrosanctum. vbi sup. pag. 72.

Edita An. D. 1629.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Sacra Rituũ Cong. edidit Decretũ hic relatũ ad fauorem Abbatum Monachorum Cœlestinorũ super Pōtificalibus.

EXponi nobis nuper fecit dilectus filius Henricus Fortuna, Procurator Generalis totius Congregationis Monachorum Cœlestinorum ordinis Sancti Benedicti, quòd nuper à Venerabilibus fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus sacris Ritibus præpositis emanauit decretum tenoris sub sequentis, videlicet.

Cùm Sacra Rituum Congregatio alias de anno 1606. sub die 18. Ianuarij ad instantiam Archiepiscopi Firmani prohibuerit Priori Sanctæ Catharinæ ordinis Canonicorum Regularium in eorum Ecclesia vsum Baldacchini, & aliquarum Cæremoniarum. Et de anno 1617. sub die 18. Martij idem Decretum ad instantiam Cardinalis Carafa Archiepiscopi Neapolitani extenderit ad omnes Priores, & Abbates cuiuscumque Ordinis, etiam Cassinen. R.P. D. Henricus Fortuna de Monte Leone Procurator Generalis totius Cõgregationis Monachorũ Cœlestinorũ Ordinis S. Benedicti, ægrè ferens huiusmodi Decreta tamquam præiudicialia antiquissimæ consuetudini solemniter celebrandi cum Baldacchino, & Assistentibus in eorum Ecclesiis; Institit audiri in eadem Sacra Congregatione super dicta antiquissima eorum consuetudine. Et commissa causa Illustrissimo, & Reuerendissimo Cardinali Antonio Barberino, coram quo, audito sæpius dicto Procuratore Generali Cœlestinorum & rationibus ab eo deductis benè perpensis; Eodem Illustrissimo, ac Reuerendissimo Antonio referente: Sacra Rituum Congregatio, re maturè discussa, censuit in hac parte recedendum à suprascriptis Decretis, de anno 1616. & 1657. & declarauit, licere Abbatibus Cœlestinis in tribus tantum anni festiuitatibus solemniter celebrantibus vti Baldacchino, sine auro tamen, & pompa necnon assistentia vnius Presbyteri, & duorum Diaconorum, ac aliorum sex ad summum Monachorum sacris Vestibus, coloris solemnitati respectiuè conuenientis indutorum, duorum nempe cum Pluuialibus, duorũ cum Planetis, & aliorum duorum cũ tunicellis, vltra Diaconũ, & Subdiaconum, qui in Missa cantaturi sunt Euãgelium, & Epistolam: dũmodo ijdẽ Abbates nullo modo teneãt Sedem Abbatialem fixã, & permanentem prope Altare, vt sedes Episcopalis retineri solet, sed eorum sedes retineatur in Ecclesiis ijs tãtum diebus, quibus solemniter, vt supra celebrari debet: Et dicti sex Monachi, vt supra parati, non in sedibus Choralibus, sed super scabellis sedeant in situ congruo, iuxta Ecclesiarum conuenientem situm tunc appositis, panno laneo coopertis, firmis in reliquo remanentibus suprascriptis sacra Cõgregationis in Firmana, & Neapolitana Decretis editis die 30. Iunij 5629.

Quod Decretũ petit Procur. generalis à Pont. confirmari.

§. 2. Cùm autem, sicut eadem expositio subiũgebat, dictus Henricus plurimum cupiat, Decretum huiusmodi pro firmiori illius subsistentia, & inuiolabili obseruantia, Apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri.

Pont. illud confirmat, & approbat.

§. 3. Nos dictum Henricum speciali gratiæ fauore prosequi volentes, & à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsq. Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequẽdũ harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine, Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati: Decretum præinsertum huiusmodi cum omnibus in eo contentis, Apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adijcimus; ac omnes, & singulos tam iuris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus.

§. 4. Decretumq., & in eo contenta huiusmodi, ac præsentes literas valida, firma, & efficacia esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac eidem Congregationi in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari. — Clausulæ præseruatiuas apponit.

§. 5. Sicq per quoscumq; Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & declaramus. — Aliter iudicari prohibet.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus apostolicis, cæterisq. contrarijs quibuscumque. — Contraria tollit.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub annulo Piscatoris, die 26. Septembris 5629. Pontificatus nostri anno septimo. — Dat. P. An. 7. die 26. Sept.

V. aliàs CXV.

Super professionibus per Regulares emissis, non facto in locis designatis Nouitiatu.

Nouissime à sacra Tridentini Concilij Congregatione editum fuit Decretum quoad Nouitios receptos, & professos contra formam Decretorum editorum à Clem. viij. & innouatorum à S.D.N. Vrb. VIII. quod vti necessarium, ac huic const. valde consonans, hic subinserere oportunum censui.

Const. vero Clem. VIII. habes sup. tom. 3. nu. 60. Nullus omnino. pag. 59. & const. S. D. N. Vrban. VIII. habes sup. tom. 4. nu. 26. Sacra Cõgregatio. pag. 40. Qui etiam declarauit, quòd Regulares, qui vltra vota solita, etiam votum emittunt de non petenda, aut acceptanda extra Religionem dignitate, per quamcumque eorum trãslationem, seu habitus priuationem, aut dimissionem, à voto huiusmodi nullatenus liberantur, in const. 30. Cùm sicut hic infr. vbi alia de Regularibus indicabo.

Edita An. D. 1631.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

REligiosos viros, qui spretis huius seculi vanitatibus, diuini Numinis obsequijs sub suaui Religionis iugo sese manciparunt, pastorali benignitate complectimur; vtque in vocatione, qua vocauit eos Dominus permaneant, iuxta creditũ Nobis Apostolicæ seruitutis munus sedulò intendimus, ac desuper eiusdem muneris partes propensis studijs intendimus, prout ad Dei laudem,

Ca-

Catbolicæque Ecclesiæ decus, & exaltationem conspicimus in Domino salubriter expedire.

Nulli regulares ... Nouitiatus professionem inualide emiserunt. Hac Clem. const est ... pag. ...

§. 5. Cùm itaque, sicut accepimus, quamplures Ordinum, Congregationum, Institutorum regularium professores ad habitum regularem recepti, probationis annum in Monasterijs, seu Domibus regularibus ad id designatis, vel ab Apostolica Sede approbatis minimè fecerint, proindeque iuxta Constitutionem fel. recor. Clementis Papæ VIII. prædecessoris nostri desuper editam, professio per eos subinde emissa inualida existat.

Pont. mādat ... ad professionem emittendam ... & emissa omnibus suffragetur.

§ 2. Nos Religiosus prędictos ex huius sanctæ Sedis benignitate specialibus fauoribus & gratijs prosequi volentes; eorumque singulares personas à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluētes, & absolutos fore censentes: Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, Venerabilibus fratribus nostro Scipioni Episcopo Sabinen. Cardinali Burghesio nuncupato, maiori Pœnitentiario, vel Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, cæterisque Ordinariis locorum, in quibus eorumdem Religiosorum Monasteria, Domus, seu Conuentus, aliaue regularia loca consistunt, siuè ipsorum Religiosorum præfectis, vel Superioribus generalibus, per præsentes committimus, & mandamus, quatenus omnes & singulos Religiosos prædictos, qui ad habitum regularem aliàs canonicè recepti annū probationis in Monasteriis, seu Domibus regularibus ad id designatis minimè fecerū, subindeque professionem nihilominus emiserunt, ad professionem, denuo seruatis alias seruandis emittendam: quæ sic emissa illis, & eorum cuilibet tàm in foro interiori, quàm exteriori suffragari debeat, absque nouo probationis anno, ex speciali huius sanctæ Sedis benignitate, auctoritate nostra Apostolica recipiant, & admittant.

Pro eorum ... Ordines ... & ad dignitates, & officia religionis ...

§. 3. Eosdemque, postquam professionem denuo, vt præfertur, emiserint, ad omnes gradus, honores, dignitates, præeminentias, atque habilitates, quas si ab initio validè professi essent, legitimè obtinerent, eadem auctoritate restituant, ac restituros eo ipso esse, & censeri declarent, itaut habeant eumdem locum, sessionem, & votum, prout haberent, si priores professiones validæ fuissent: & nondum promoti, ad omnes etiam sacros, & presbyteratus ordines, seruatis aliàs seruandis, promoueri: & tam ipsi, quàm alij ad eosdem ordines iam ritè promoti in susceptis ordinibus huiusmodi, etiam in altaris ministerio ministrare liberè & licitè valeant: necnon omnes actus, siue contractus, quos contraxerunt, & legitimè cōtraxissent, vel cum laicis, vel cum aliis Monasteriis, seu alterius Religionis viris, si nullum aliud pateretur vitium, vel defectum, nisi ex eo solùm, quia initi aut contracti sunt inualidè ab iis, qui contra dictam Constitutionem in Domibus non designatis, siue ab eadem Sede non approbatis, professi sunt, auctoritate nostra prædicta confirment, & approbēt, ac validos omnino declarent. Super quibus omnibus, & singulis plenā & ampiā facultatē dicta auctoritate, tenore præsentiū tribuimus, & impartimur.

Clausulas præseruatiuas apponit.

§. 4. Decernentes præsentes literas, & in eis contenta, atque illarum vigore in præmissis faciendā, & exequenda quæcumque, valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac omnibus, & singulis quos illa concernunt, & concernent quomodolibet in futurum, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; eosque præmissorum occasione, vel prætextu quomodolibet molestari, perturbari, aut inquietari nullatenus posse, nec debere.

Aliter iudicari prohibet.

§. 5. Sicque, & non aliter ab omnibus censeri, & ita per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiā de latere Legatos, dictæque Sedis Nuncios, in quauis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere: irritū quoque, & inane, quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria derogat.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac præfata Clementis prædecessoris, aliisque cōstitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Ordinum, Congregationum, & Institutorum huiusmodi, & quibusuis aliis etiam iuramento confirmatione Apostolica, vel alia quauis firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, illis, eorumque Superioribus, & personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritan̄, aliisque decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, & aliàs quomodolibet iteratis vicibus concessis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis specialis, specifica, & expressa, ac indiuidua, & de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quæuis alia expressio habēda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse harū serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Superioribus iubet, vt super hoc seruare faciant cōst. Clem. 8.

§. 7. Cæterùm, similibus in posterum consultū esse volentes, dilectis filus Ordinum, Congregationum, & Institutorum huiusmodi Superioribus generalibus, quocumque nomine censeantur, ac Procuratoribus etiam generalibus per præsentes districtè præcipimus, & mandamus, quatenus statim visis præsentibus, loca, Monasteria, vel Conuentus, in quibus Nouitii probationis annum agant, et alia quæ dictus Clemens prædecessor super hac re obseruari iussit, obseruentur, designari, siue confirmari omnino curent, et faciant.

Exemplis credi mandat.

§. 8. Vt autem præsentium notitia ad omnes faciliùs perueniat, volumus vt illarum exemplis, etiā impressis, manu alicuius Notarii publici subscriptis, et sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, et extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Da-

Dat. 9. An. 8. die 2. April. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 2. Aprilis 1631. Pontificatus Nostri Anno Octauo.

Sequitur Decretum editum à Sacra Tridentini Concilij Congregatione, quoad Nouitios receptos, & professos contra formam Decretorum.

SANCTISSIMVS D. N. VRBANVS Diuina Prouidentia Papa Octauus,

AD occurrendum motibus, qui possent in Religionibus oriri, occasione receptionis Nouitiorum, & professionis per eos emissæ in Conuentibus non designatis, contra formam decretorum sanct. mem. Clementis VIII. de Nouitijs ad habitum Regularem, & professionem non admittendis, nisi in Conuentibus designatis; audita super hoc sententia Sacræ Congregationis Concilij, declarauit, ac decreuit huiusmodi receptos, & professos contra formam dictorum decretorum, allegantes propterea nullitatem receptionis, & professionis, non posse super huiusmodi nullitate post lapsum quinquennij quoquomodo audiri.

Quòd si aliqui contra formam præfatorum decretorum recepti, & professi, è Religione infra quinquennium exire, vel Superiores extra eam respectiuè illos eijcere voluerint, eadem Sanctitas sua decreuit, vt tam ipsi professi, quàm Superiores respectiuè teneantur iura, quæ sibi fauere visa fuerint, prius deducere coram eadem Sacra Congregatione, quæ ex speciali etiam suæ Sanctitatis facultate super hoc concessa prouidebit. Inhiben. propterea Primatibus, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, & Prælatis inferioribus iurisdictionem exercentibus, ac quibuscumque Iudicibus ordinarijs, & delegatis, etiam causarum Palatij Apostolici Auditoribus, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, etiam de Latere Legatis, Sedisque Apostolicæ Nuncijs, ne in posterum in hoc quoquomodo se ingerant absque speciali eiusdem Sanctitatis commissione, sub pœna ipso facto incurrenda, quoad Episcopos, Archiepiscopos, Patriarchas, & Primates, interdicti ab ingressu Ecclesiæ: quoad Abbates, Prælatos inferiores, ac alios Iudices prædictos, excommunicationis latæ sententiæ: quo vero ad Nuncios, & ad Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, indignationis suæ Sanctitatis, & pœnarum arbitrio eiusdem ponendarum.

Si verò ijdem, vt supra recepti, & professi, iuribus suis minimè deductis coram Sacra Congregatione Concilij, & sine illius expressa licentia è Religione exire, vel Superiores Religionis eos eijcere ausi fuerint; ipsi recepti, & professi, tamquàm Apostatæ puniantur, & pro talibus habeantur; necnon contra eosdem iuxta formam decreti de Regularibus Apostatis, & eiectis eiusdem Sanctitatis suæ iussu ab eadem Sacra Congregatione sub die 21. Septembris 1634. editi procedatur: & Superiores, qui eiecerint, pœnam suspensionis à Diuinis; necnon priuationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebunt, ac perpetuæ inhabilitatis ad ea in posterum obtinenda, vocisque actiuæ, & passiuæ ipso facto absque alia declaratione incurrant. Datum Romæ die 5. Ianuarij 1636.

F. Card. Verospius.

Franciscus Paulutius S.C.C. Secret.

VI. aliàs CXVI.

Indultum pro Fratribus Reformatis Discalceatis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum Hispaniæ, quærendi, petendi, & recipiendi eleemosynas, oblationes & legata, ac alia quæcumque subsidia pro Redemptione Captiuorum relicta.

Vide, quæ de his Fratribus indicaui tibi supra ad Const. 3. Cùm sicut. pag. 10.

VRBANVS PAPA VIII. Edita Ann. Dom. 1631.
Ad perpetuam rei memoriam.

EX incumbenti Nobis desuper Apostolicæ seruitutis officio Religiosos viros, diuinis obsequijs, ac charitatis, & misericordiæ operibus, præsertim verò fidelium Captiuorũ Redemptioni vacantes, pastorali benignitate cõplectimur: vtq; in eorumdem operum exercitio magis confoneantur, ac vota sua Domino reddere valeant, fauoribus, & gratijs prosequimur opportunis, prout conspicimus in Domino salubriter expedire. Proœmium.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filij Gabriel de Assumptione Minister Generalis, & Procurator etiam Generalis Fratrum Discalceatorum nuncupatorũ Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum Congregationis Hispaniarum, quòd alias felic. rec. Nicolao Papæ IV. prædecessori nostro, pro parte tunc existentium Procuratoris, & Fratrum Domus Sanctæ Mariæ de Mercede Captiuorum Barchinonen. Ordinis S. Augustini exposito, quòd ipsi omnia sua, quæ habebant, sollicito studio pro Captiuorum Redemptione reponebant, proindeque cupiebant exhiberi eis, quæ pro Redemptione Captiuorum huiusmodi à Christifidelibus relinquebantur: idem Nicolaus prædecessor tunc existenti Episcopo Cæsaraugustañ, per suas desuper expeditas literas sub certis modo, & forma tunc expressis, dedit in mandatis, quatenus pecunias, terras, possessiones, & alia bona, quæ generaliter Christifidelibus relinquuntur pro Redemptione huiusmodi facienda, illis dumtaxat exceptis, quæ certis, & expressis personis in Captiuitate detentis relicta, vel dimissa esse censerentur, Priori, & Fratribus prædictis exhiberi faceret, prout in dictis literis plenius continetur. Cùm autem, sicut eadem expositio subiungebat, proprium, ac præcipuum Fratrum Discalceatorum prædictorum institutũ sit, Christifideles in teterrima infideliũ seruitute detentos redimere, & quò redemptio huiusmodi copiosiùs, & frequentiùs fiat, iuxta eorum Regulæ dispositionem caueatur, vt in omnibus ipsius Congregationis Cõuentibus tertia pars omnium bonorum, & eleemosynarum ad hunc effectum separetur; facultates verò propriæ ad huiusmodi pium, Deoque maximè acceptum opus peragendum nequaquam sufficiant, ac Christifidelium eleemosynæ ad id valde opportunæ existant. Nobis propterea Gabriel, & Procurator prædicti humiliter supplicari fecerunt, vt desuper opportunè prouidere de benignitate Apostolica dignaremur. Causa huius Const.

§. 2. Nos igitur Fratres Discalceatos prædictos Facultas, de qua in tabe.

in huiusmodi pijs, & sanctis operibus confouere, ac specialibus fauoribus, & gratijs prosequi volentes, & a quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis censuris, & pœnis, à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati; De Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotijs Regularium præpositorum consilio; Fratribus Discalceatis prædictis nunc, & pro tempore existentibus; quòd omnia, & singula, eleemosynas, oblationes, atque legata tam ex testamento, quàm aliàs quomodolibet pro Redemptione Captiuorum legata, & relicta, necnon alia quæcumque subsidia, in omnibus Ciuitatibus, Villis, & Castellis Regnorum Hispaniæ, & præcipuè Aragoniæ, Nauarræ, Valentiæ, & Cathaloniæ, quærere, petere, & recipere liberè, & licitè possint, & valeant; dummodo tamen in quærendis, & recipiendis eleemosynis prædictis, nihil à Fratribus Discalceatis prædictis contra dispositionem Sacri Concilij Tridentini super prohibita eleemosynarũ quæstuatione committatur, Apostolica auctoritate tenore præsentium facultatem concedimus, & impartimur. Decernẽtes, illos super præmissis à quoquam quauis auctoritate fungẽte, quouis prętextu, causa, vel occasione quoquo modo impediri, molestari, vel perturbari nullatenus posse, nec debere.

Clausula præseruatiua. §. 3. Præsentesq; literas semper, & perpetuò validas, firmas, & efficaces existere, & fore; eisdẽque Fratribus Discalceatis, & per omnia plenissimè suffragari; illosque earum commodo, & effectu, pacificè frui, & gaudere.

Clausula sublata. §. 4. Sicque ab omnibus censeri, & ita per quoscumque iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, iudicari, & diffiniri debere: ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputantur. §. 5. Quocirca Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, & Episcopis in dictis Regnis constitutis, ac dilectis Filijs illorum officialibus per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi per se, vel alium, seu alios, præsentes literas, & in eis contenta quæcumque vbi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Fratrum Discalceatorum prædictorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, illique & illis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistẽtes, faciant auctoritate nostra illos præmissorum commodo, & effectu pacificè frui, & gaudere. Non permittentes, illos desuper a quoquam quauis auctoritate quomodolibet indebitè molestari; contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo; inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij secularis.

Contrariorum derogatio. §. 6. Non obstante piæ memoriæ Bonifacij Papæ VIII. prędecessoris nostri de vna, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodo vltra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad iudicium non trahatur; ac prædicta Nicolai prædecessoris, & quibusuis alijs constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Domus Sãctæ Mariæ Captiuorum huiusmodi, & illius Ordinis prædicti, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscũque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & alijs decretis in genere, vel in specie, ac alijs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, etiam si de illis specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbũ, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, ac specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Transumptis fides. §. 7. Volumus autem, quòd præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides vbique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostẽsæ.

Dat. 5. Iunij. Datum Romæ apud Sãctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 5. Iunij 1631. Pontificatus nostri Anno octauo.

VII. aliàs CXVII.

Moderatio Const. editæ à Clem. VIII. circa distractionem Castrorum, & bonorum, etiam fideicommissariorũ, pro satisfactione creditorum Baronum, & Domicellorum Status Ecclesiastici, quod non habeat locum quoad debita contracta post sex menses a die archiuiationis Instrumentorum, ac vinculatione bonorum.

Constitutio indicata Clem. VIII. est supra tom. 3. nu. 41. Iustitiæ ratio pag. 40. ad quam lege alia notata.

VRBANVS EPISC. SERVVS SERV. DEI Ad perpetuam rei memoriam. Edita Anno Dom. 1631.

Proœmium. ROmanum decet Pontificem ea, quæ à suis Prædecessoribus licèt rationabiliter statuta, & ordinata esse reperiantur, cùm iustæ suadent causæ, moderari, & immutare, prout ipse rerum & personarum, ac temporum qualitatibus debitè consideratis conspicit in Domino salubriter expedire.

Recitatur proinde Const. Clementis VIII contra Barones & Domicellos ... §. 1. Aliàs si quidem felic. recor. Clemens Papa VIII. Prædecessor noster, vt Principum, Ducum, Marchionum, Comitum, & Baronum, ac Domicellorum S.R.E. subditorum tam in Vrbe, eiusque districtu, quàm in vniuerso Statu Ecclesiastico existentium creditoribus pro facili, & expedita pecuniarum eis debitarum consecutione aliqua opportuna ratione consuleret; per quandam suam constitutionem, Motu eius proprio sub Dat. videlicet vij. Kalend. Iulij, Pontificatus sui anno quinto editam, omnibus, & quibuscumque inuestituris, concessionibus, donationibus, fideicommissis, primogenituris,

tis,& alienandi prohibitionibus, necnon pactis de succedendi iam in contractibus,quam in vltimis voluntatibus purificatis,& purificañ. super Ciuitatibus, Terris, Castris, Casalibus, Palatijs, & alijs bonis immobilibus per quoscumque ascenden, seu collaterales, ac penitus extraneos, & forsan ipsos Romanos Pontifices prædecessores suos etiam Motu simili, & Consistorialiter emanatis, & sub quibuscumque clausulis, vinculis,& cautelis quomodolibet factis, & confirmatis,quorum omnium, & singulorum tenores pro exp essis haberi voluit, ad effectum, vt Ciuitates, Terræ, Castra, Casalia, Palatia,& alia bona huiusmodi, pretijs eorum pro satisfaciend ex illorũ pretio creditoribus prædictis, sub certis modo,& forma tunc expressis, subhastatione, & deliberatione, semper & perpetuò penes illorum emptores, & eorum successores libera, & exempta remanerent; ac etiam regulæ de non tollend Iure quæsito plenissimè, & latissimè Apostolica auctoritate derogauit: & successiuè mentem suam amplius declarando,Congregationi desuper institutæ, necnon cuilibet ex personis ipsius Congregationis, certo etiam tunc expresso modo deputato vltra facultates iam concessas,vt in omnibus,& singulis causis super præmissis actiuè, & passiuè, ac aliàs quouis modo inter quascumque ex supradictis, vel eorumdem præmissorum occasione, etiam alias personas motis,& mouẽd, etiam prauia a pro tempore existente causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditore, & alijs quibuscumque Iudicibus auocatione procedere, decreta facere, sententias ferre, mandata relaxare, eaque executioni demandare, aliaque circa præmissa necessaria,& opportuna facere summariè,manu regia,sola facti veritate inspecta, absque processu, ac tela iudiciariis, necnon terminorum etiam substantialium obseruatione,singulis diebus,præterquam in honorem Dei feriatis, ac feriis in ... is, & indicen non obstan, ac omni, & quacumque appellatione remota, procedere liberè, & licitè posset, facultatem concessit, prout in vno, seu pluribus eiusdem prædecessoris chirographis, Motu, scientia,& potestatis plenitudine similibus emanatis, necnon constitutione prædicta plenius continetur.

Moderatur Const. Clem. VIII. quod in debitis contractis post sex menses à die archiuiationis Instrumentorum, ac vinculorum bonorum Baronum, & Domicellorum, non habeat locum, in fauorem creditorum, etiam priuilegiatorum.

§. 2. Nos matura deliberatione præhabita prouide pensantes,quàm iustum, & rationabile, ac legibus consentaneum sit, vt supremæ Testatorum voluntates, contractus, inuestituræ, aliæque dispositiones quæcumque quantum fieri potest effectum sortiantur,& vt simplicitati, seu facilitati,qua dicti creditores bonam fidem Principum, & aliorum debitorum prædictorum secuti sunt,exemplo prædicti Clementis prædecessoris salubri aliquo temperamento consulendum, ita rationem potissimum ad hoc opportunam incundam esse censuimus: vt inter eos qui fideicommissa prohibitiones, pacta, primogenituras,aliaque præmissa,ac onera,& vincula prorsus ignorantes,& alios, qui illa scientes, sed fortasse nescire simulantes, nihilominus cum eisdem Principibus, Ducibus, Marchionibus, Comitibus, Baronibus,& Domicellis, eorumque successoribus supradictis remedio Constitutionis prædictæ freti contra hunc distinctio fiat: quandoquidem illi commiseratione digni, isti verò tamquam vltimas hominum voluntates eludere artificiosè satagentes,dictæ Constitutionis beneficio, quo fa-

cibus ad pecunias,merces,& alia bona credendum inducuntur, indigni omnino cẽsendi sunt. Proinde Principes, Duces, Marchiones,Comites, Barones, & Domicellos supradictos, qui debita quomodocumque contrahunt,ad fideicommissorum, prohibitionum,pactorum,primogeniturarũ,aliorumque onerum, & vinculorum huiusmodi Instrumẽtorum desuper forsan editorum, ac penes se forsan secretè, & ad effectum personis de illis ignaras in sua nomina alliciendi retentorum manifestationem inducere volentes, ac constitutionis, & chirographorum prædictorum totos & integros tenores etiam veriores, perinde ac si illi de verbo ad verbum,nihil penitus omisso,insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes; Motu pari,non ad alicuius Nobis desuper oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, meraque deliberatione Nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine Constitutionem prædictam, cum inde secutis,vt præfertur,chirographis de cætero in debitis, quæ ab eisdem Principibus, Ducibus, Marchionibus,Comitibus, Baronibus,& Domicellis, eorumque successoribus huiusmodi post sex menses a die,quo fideicommissorum, prohibitionum,pactorum, contractuum, inuestiturarum, primogeniturarũ, aliorumque onerum, vinculorũ, & dispositionũ, tam hactenus institut. rum, quam imposterum perpetuis futuris temporibus instituen Instrumenta, seu documenta in Archiuio Nostro Vrbano exhibita; necnon bona in eis obstricta,vel vinculata,indicata,& in eodem Archiuio descripta fuerint, computãdos, quouis modo,& ex quacumque causa, seu occasione imposterũ contrahentur, etiamsi creditores prædicti, Pupilli, Viduæ, Societates, Collegia, Confraternitates, & alia loca Pia quouis nomine nuncupata, & quantumuis exempta, ac etiam dictæ S. R. E. Cardinales, aut aliàs quantumuis priuilegiati,& speciali nota digni existant, & quacumque etiam Regali, Imperiali, seu alia præfulgeant dignitate, locum non habere debere, eadem Apostolica auctoritate tenore præsentium, decernimus, & declaramus: ac constitutionem prædictam cum inde secutis chirographis, in hac parte dumtaxat; itaut pro debitis post sex mẽses a die factæ archiuiationis fideicommissorum, prohibitionum, inuestiturarum, contractuum, primogeniturarũ, & aliorum præmissorum,ad Ciuitatum, Terrarum, Castrorum, Casalium, & aliorum bonorũ, fideicõmissis, prohibitionibus, pactis,primogenituris, aliisque oneribus, & vinculis huiusmodi, vt præfertur, vel aliàs quomodolibet obnoxiorum, seu tamquam talia ab eisdem Principibus, Ducibus,Marchionibus,Comitibus, Baronibus,& Domicellis, eorumque successoribus huiusmodi possessorum, & tentorum, subhastationem huiusmodi, ac venditionem, & pretij consignationem nullo modo deueniri possit,etiam perpetuo moderamur, corrigimus, & limitamus.

§. 3. Et nihilominus, quòd si nouum debitum, etiam elapsis dictis sex mensibus archiuiationem, indicationem, & descriptionem huiusmodi subsequen, ad effectum antiquum debitum extinguen, reportata per nouum creditorem iuri in cessione creari contigerit; Constitutio prædicta, cum inde secutis chirographis, quoad nouũ debitum huiusmodi,prout etiam ne publica fides eludatur, quæ ad

Ampliat Const. ... ad ... casum de quo supra ... expressis.

 loca

loca Mótium tam bactenus erecta, quàm pro tempore erigeñ, etiamsi illorum erectiones, quas impossibilem, nisi sufficientibus assignatione, & pensata qualitate, & quantitate bonorum, quatenus opus sit, cautione tam pro fructibus, quàm pro sorte principali datis, & concurreñ vrgentissimis causis, ac de consensu ad successiones, fideicommissa, & primogenituras vocatorum, & in eisdem, ac alijs præmissis quomodocumque interesse habentium consensu, ac illa pro tempore consequi, & obtinere debentium euidenti vtilitate, concedere nullo modo intendimus: & aliàs à Nobis, vel Successoribus Nostris Romanis Pontificibus, quos in eandem sententiam ituros arbitramur, per subreptionem, & obreptionem emanatas, & extortas, nullas, & nullius roboris, ac momenti fore, esse, & censeri, nul lique suffragari posse, & debere, ac si concessæ non essent, etiam decernimus; in dicto Archiuio non annotatæ, neque præsentatæ fuerint, in omnibus, & per omnia locum habere, & seruari debere: necnon quod pro omnibus, & singulis quomodocumque creatis, & vndecumque prouenientibus debitis, eorumque satisfactione super omnibus bonis cuiuscumque generis non vinculatis, sed liberis, ac etiam super bonorum vinculatorum, etiam in Archiuio descriptorum, ad eos qui contraxerunt debita spectañ fructibus eorum vita duráte, iuxta iuris communis dispositionem, sed & pariter super ipsis bonis vinculatis, & vt præfertur descriptis; siquidem debita fuerint de Sedis Apostolicæ licentia, cum derogatione vinculorum huiusmodi contracta, in vim dictæ constitutionis, & iuxta illius formam procedi posse, & debere: eandemque constitutionem, & chirographa, pupillos, & alias omnes personas quantumuis priuilegiatas prædictas, non solum actiue, sed etiam passiue, in prædictis constitutione, & chirographis comprehensas fuisse, & comprehendi debere, eisdem auctoritate, & tenore similiter declaramus, & decernimus.

Contra hanc formam iudicari prohibetur.

§. 4. Sicque & non aliàs in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos quauis auctoritate fungeñ, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac etiam S.R.E. Camerarium, aliosque Cardinales, etiam de latere Legatos, & Prolegatos, dictæque Sedis Nuncios, & causarum Curiæ Cameræ præfatæ generalem Auditorem, ac Thesaurarium, & Præsidentes Clericos; sublata eis, et eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, et interpretandi facultate, et auctoritate iudicari, et diffiniri debere; ac quicquid secus super his a quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, et inane, etiam decernimus.

Contrarijs derogat.

§. 5. Non obstañ piæ mem. Pij Papæ IV. etiam prædecessoris Nostri de rebus interesse dictæ Cameræ quomodolibet concerneñ in eadem Camera registrañ, et insinuañ, ac prædicta Clementis, cui quoad partem, vt præfertur moderatam, correctam, et limitatam, necnon chirographis prædictis illis aliàs semper, et perpetuò in suo robore permansuris, specialiter, et expressè Motu, scientia, et potestatis plenitudine huiusmodi, harum serie derogamus; alijsque constitutionibus, et ordinationibus Apostolicis, ac omnibus illis, quæ dictus Clemens prædecessor in dicta eius constitutione voluit non obstare, cæterisq; contrarijs quibuscúque.

Prouidet vt ..., quod possit.

§. 6. Vt autem in bonis vinculatis succedere debentium, et aliorum quorumcumque indemnitati faciliùs consulatur; Volumus, et statuimus vnicuique, etiam interesse non habenti, cuilibet, videlicet de populo licere fideicommissa, et cuiuscumque tenoris vincula, aliaque præmissa in Archiuio prædicto exhibere, et bona vinculata indicare, ac describi facere, et talem exhibitionem, indicationem, et descriptionem pro debitis factis per sex menses exinde subsequeñ, etiam ab ijs qui exhibitionem, indicationem, et descriptionem facere non curauerint, ad effectum præmissorum sufficere. Itaut semel factæ exhibitio, indicatio, et descriptio semper, et in futurum perpetuis futuris temporibus contra quoscumque interesse habétes suffragétur.

Instituit ... Archiuij ...

§. 7. Necnon dilectum filium modernum, & pro tempore existentem dicti Archiuij Conseruatorem ad librum particularem, in cuius vna nomina, et cognomina fideicommittentium, et aliàs disponeñ; in altera verò partibus loca nominatim, et bona fideicommissis, et alijs vinculis supposita, fideliter, sub literis Alphabeti annotata repertatur, palam, et publicè habendum, ac tam illũ, quàm omnia, et singula Instrumenta, Testamenta, et alia præmissa concerneñ in dicto Archiuio nunc, et pro tempore insinuata, seu ad custodieñ tradita, indicata, et descripta, omnibus, et singulis de illis notitiam habere, eaque legere voleñ exhibeñ, et illorum copiam petentibus concedendum, competeñ mercede respectiuè recepta, omni mora, et dilatione postpositis, teneri.

Mandat publicari in Vrbe ...

§. 8. Vtque præsentes, et in eis cótenta ad omnium notitiam deducantur, et ne aliquis de eis ignorantiam prætendere possit, mandamus, quòd eædem præsentes per aliquem, seu aliquos ex Cursoribus nostris in Ecclesiæ Lateraneñ, et Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, et Cancellariæ Apostolicæ valuas, ac in acie Campi Floræ affigantur, et publicentur, et cùm inde amouebuntur, earum exempla in eisdem locis affixa dimittantur: quæ sic publicatæ, et affixæ omnes, et singulos quos concernunt, perinde afficiant, et arctent, ac si vnicuique illorum personaliter intimatæ, et notificatæ fuissent.

Transumptis fides ...

§. 9. Vtque illarum transumptis etiam impressis, et sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Iudicio, et extra, vbique adhibeatur, quæ ipsismet adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctionem ... imponendi.

§. 10. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam decretorum, declarationum, moderationis, correctionis, limitationis, derogationis, voluntatis, statuti, et mandati nostrorum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, et Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum.

Dat. P. Ann. ... Sept.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem die 22. Septembris 1631. Pontificatus Nostri Anno Nono.

Publicatio in Vrbe.

Anno à Natiuitate Domini Nostri Iesu Christi millesimo sexcentesimo trigesimo primo, Indictione decima quarta, Die verò vigesima secunda mensis Septembris, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri, Domini Vrbani Diuina prouid.

prouidentia Papæ viij. anno eius nono, retroscriptę literę Apostolicæ affixæ, & publicatę fuerunt ad valuas Basilicarum S. Ioannis Lateranen. Principis Apostolorum de Vrbe, Cancellarię Apostolicę, & in acie Campi Floræ, dimissis ibidem per aliquod temporis spatium earumdem literarum Originalibus appensis, deinde amotis, illorumque postea exemplaribus ibidem relictis affixis per me Ioseph Masseum Romanum S.D.N. Papę Cursorem.

Augustinus de Bolis pro Mag. Curs.

VIII. aliàs CXVII.

Quòd Constitutiones Apostolicæ in concernentibus Fidem Catholicam, & Sanctæ Inquisitionis Officium hactenus editæ, & in posterum etiam super quacumque alia re edendæ, omnes Regulares quomodolibet priuilegiatos comprehendant, nisi illi in edendis specialiter excipiantur.

Inquisitorum hęreticæ prauitatis facultas est amplissima, & quòd in causis Fidei possint procedere contra quoscumque etiam exemptos, ac eligere etiam Regulares, qui aliàs in seculo Notarij fuerunt, in Notarios pro prędictis causis, concessit Alexan. IV const. 22. Ne commissę. sup. tom. 1. pag. 117. Necnõ Religiosorum quomodolibet priuilegiatorum de hæresi culpabilium (dummodo ab eorum Superioribus non sint preuenti) causas cognoscere ac punire posse, voluit Pius IV. vt sup. tom. 2. const. 51. Pastoris. pag. 49 Et postrema Paul. V. reuocauit facultates Superioribus quorumcumque Ordinis concessas cognoscendi causas suorum subditorum ad officium sanctæ Inquisitionis quomodolibet pertinentes in const. 26. Romanus Pont. sup. to 3. pag. 154.

Edita An. D. 1631.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Multi Religiosi prætędebant non derogari eorum priuilegijs per Cõstitutiones generales.

CVm sicut àccepimus, Sancti Benedicti, Cistercień, Præmonstrateń, Sancti Antonij de Sancto Antonio Vienneń, Societatis IESV, ac aliorum forsan Ordinum, Congregationum, Societatum, & Institutorum regularium Professores vigore, seu prætextu priuilegiorum, & indultorũ sibi, dictisque Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & Institutis, ab hac sancta Sede Apostolica tam per viam meræ concessionis, quàm communicationis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam consistorialiter concessorum, in Constitutionibus generalibus à Nobis, & dicta Sede hactenus editis, & de cætero edendis se minimè comprehendi prætendant, nisi de eis specialis, specifica, indiuidua, & expressa mentio fiat.

Po nt. declarat huiusmodi Constitutiones hactenus editas afficere quoscũque regulares, precipuè in concernentibus Fidẽ Catholicam, & sanctæ Inquisitionis officium.

§. 1. Nos qui inter grauissimas, multiplicesque Apostolatus nostri curas in eam præcipuo, ac peculiari studio iugiter incumbimus, vt extirpatis hæreticarum prauitatum erroribus, Catholica Fides vbique gentium conseruetur, & propagetur, ambiguitates & dubia de medio tollere, & opportunæ dispositionis ministerio prouidere volentes, vt tot, tantæque Constitutiones generales à Nobis, & hac sancta Sede, & præsertim ad fauorem Fidei Catholicæ, illiusq. propagationem, & Officij sanctæ Inquisitionis contra hæreticam prauitatem editæ, & de cętero edendæ, sublatis quibuslibet exceptionibus, subterfugijs, & impedimentis, ad maiorem Dei gloriam, sanctæq. Matris Ecclesię exaltationem, debitum, vt par est, sortiantur effectum: necnon quorumcumque priuilegiorum, gratiarum, & indultorum, dictis Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & Institutis, cum quibusuis clausulis, & decretis etiã quãtumlibet extraordinarijs, & cautelis quomodolibet, & ex quacumque causa concessorum, etiamsi in corpore iuris clausa sint, tenores præsentibus, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in eis tradita obseruata inserti forent, eisdem præsentibus pro expressis habentes; Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine: Quòd quæuis generales Constitutiones, dispositiones, & ordinationes Apostolicæ per Nos, & quoscũque Romanos Pontifices prædecessores nostros in concernentibus Fidem Catholicam, illiusque propagationem, & sanctæ Inquisitionis officium præfatum, præsertim quoad ea, quæ in Congregationibus sancti officij, & de propaganda fide coram Nobis tractari solent, hactenus editæ, omnes, & singulos tam S. Benedicti, Cistercień, Præmonstrateń, Sancti Antonij de Sancto Antonio Vienneń, & Societatis IESV præfatorum, quàm quorumcumque aliorum Ordinum, Congregationum, Societatum, & Institutorum professores omnino comprehendant, perinde ac si præfati, & alij quantumlibet priuilegiati, in eis nominatim expressi fuissent.

Ac etiam edendis Cõstitutionibus subiacere decreuit.

§. 2. Edẽdæ verò in posterum per Nos, & Romanos Pontifices successores nostros, tam in fauorem præfatæ Fidei Catholicæ, illiusque propagationis, & sancti Officij Inquisitionis præfati, quàm super quacumque alia re, negotio, seu materia, Constitutiones, dispositiones, & ordinationes huiusmodi similiter omnino comprehendant præfatos eorumdem Ordinum, Cõgregationum, Societatum, & Institutorum professores; nisi in edendis Constitutionibus, huiusmodi specialiter, & expresse excipiantur, etiamsi ipsi priuilegiati forent magis speciali nota, & expressione digni, eisq. priuilegia, gratiæ, & indulta, à Sede Apostolica præfata, etiam sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & alijs decretis etiam Motu, scientia, ac de potestatis plenitudine similibus, & consistorialiter, etiam contemplatione, vel ad instantiã Imperatoris, Regũ, & aliorũ Principum, tã per viam meræ cõcessionis, quã communicationis, & aliàs quomodolibet cõcessa respectiuè sint, quorum, seu quarum vigore, vel prætextu sint excepti, seu se minimè comprehendi prætendant in Constitutionibus generalibus, vel aliis non facientibus plenam, & expressam eorum mentionem.

Hanc declarationẽ clausulis præseruatiuis munit.

§. 3. Præsentes verò literas, omniaque, & singula in eis contenta, etiam ex eo quòd Ordinum, Congregationum, Societatum, & Institutorum huiusmodi professores, vel alij quicumque in pręmissis interesse habentes, seu quomodolibet habere prætendentes, ad hoc vocati, & auditi, ac

causæ, propter quas eædem præsentes emanarũt, adductæ, verificata, seu aliàs iustificatæ non fuerint, vllo vnquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quouis etiam quantumuis substãtiali defectu notari, impugnari, inualidari, retractari, in ius vel controuersiam reuocari, aut ad terminos iuris reduci, aut aliud quodcumque iuris, facti, gratiæ, vel iustitiæ remedium impetrari nullatenus posse, neque sub quibusuis similium, vel dissimilium gratiarum reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut alijs contrarijs dispositionibus pro tempore quomodolibet faciẽ comprehendi, sed semper ab illis exceptas, semperque validas, firmas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus & singulis, ad quos spectar, & pro tempore spectabit, inuiolabiliter obseruari.

Ita & non aliter iudicari mandat.

§.4. Sicque per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de latere Legatos, dictæque Sedis Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter Iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Contraria tollit.

§ 5. Non obstan. regula nostra de iure quæsito non tollendo, ac quibusuis alijs constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon tam S. Benedicti, Cisterciẽs, Præmonstratẽs, Sancti Antonij de Sancto Antonio Viennẽs, & Societatis IESV præfatorum, quàm quorumcumque aliorũ Ordinum, Congregationum, Societatum, & Institutorum etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, & priuilegijs, necnon præfatis, & quibusuis alijs priuilegijs, indultis, & literis Apostolicis, etiam Mare magnum, & aliàs quomodolibet nuncupatis eisdem Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & Institutis, eorumque Superioribus, bonis, rebus, Monasterijs, locis regularibus, & personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsque efficacioribus, & insolitis clausulis, & alijs decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, cõfirmatis, & innouatis; Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mẽtio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum omnium & singulorũ tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dũtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Harum transumptis credi iubet, & publicat in Vrbe more solito.

§ 6. Volumus autem quod præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutę munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ, quodque eædem præsentes literæ, seu illarum exempla ad valuas Basilicarum S. Ioannis Lateranẽs, ac Principis Apostolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ affixa, omnes ita arctent, & afficiant, ac si vnicuique personaliter intimatæ fuissent.

Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub annulo Piscatoris, die 5. Nouembris 1631. Pontificatus nostri anno nono.

Dat. 5. Anno, die 5 Nouēb.

Die, & anno supradicto affixæ, & publicatæ fuerunt supradictæ literæ ad valuas Curiæ & Cameræ Apostolicæ, ac in acie Campi Floræ, & alijs locis solitis, & consuetis, vt moris est, per me Andream Scalmanum S.D.N. Papę Cursorem.

Publicatio in Vrbe.

IX. aliàs CXIX.

Extensio Constitutionis Greg. XV. reuocatoriæ omnium concessionum viuæ vocis oraculo factarum, præter S.R.E. Cardinalibus, & eorum manu firmatarum, ad omnes etiam factas Cardinalibus, & eorum manu signatas.

Hanc reuocationem factam à Greg. XV. habes sup. inter ipsius const. nu. 27 incip. Romanus Pontifex, to. 3. pag. 313. Quam postea declarauit non comprehendere illos officiales, quibus ratione munerum suorum antea de Summi Põtificis oraculo fides haberi solebat, hic idem S.D.N. Vrb. infr. in cõst. 29. Alias fel. rec.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1632.

§. 1. Aliàs fel. rec. Gregorius Papa XV. prædecessor noster, vt subnascentibus iugiter varijs difficultatibus, & abusibus ex priuilegijs à Sede Apostolica viuæ vocis oraculo sæpenumero concessis obuiam iret, Constitutionem edidit tenoris subsequen. videlicet, Gregorius Papa XV. Ad perpetuam rei memoriam. Romanus Pontifex in specula militantis Ecclesiæ &c.

Greg. XV. edidit const. de hac materia indicatam in rubr.

Omittitur residuum, quia est sup. tom. 3. nu. 27. pag. 313.

§. 2. Cùm autem experientia rerum magistra compertum sit, concessiones, & gratias viuæ vocis oraculo, etiam S.R.E. Cardinalibus obtẽtas, & ipsorum manu firmatas sæpe ab his, in quorum fauorem emanarunt, minus canonica interpretatione extendi, & perperam in disciplinę ecclesiasticæ detrimentum executioni demandari: Idcirco, quantum cum Domino possumus his, & alijs malis occurrere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, & de consilio nonnullorum Venerabilium fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium, quibus negocium huiusmodi maturè discutiendũ commisimus, omnia, & singula priuilegia, facultates, licentias, & gratias quascumque per Summos Pontifices prædecessores nostros, ac per Nos viuæ vocis oraculo, & S.R.E. prædictæ Cardinalium quorumcumque manu firmata, quibuscumque Generalibus, Prouincialibus, cæterisque Superioribus,

Quæ hic Pōt. extendit, vt in rubr.

&

& personis cuiusuis Ordinis, Congregationis, Instituti, & Societatis, siue secularibus, siue regularibus, vel etiam ipsis Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus, etiam Societati IESV, aut eius Clericis, seu Presbyteris, alijsque personis prædictis quacumque de causa, etiã de necessitate exprimenda, occasione, prætextu, vel colore, etiam intuitu, contemplatione, seu ad instantiam Imperatoris, Regum, & Principum quorumcumque, aut alias quomodolibet concessa, illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, tenore præsentium reuocamus, cassamus, tollimus, abrogamus, & annullamus, ac de cætero reuocata, cassa, sublata, abrogata, & annullata, vitibusque, & effectu vacua esse, & fore, nullique prorsus deinceps suffragari posse, nec debere declaramus.

Publicari à Superioribus Ordinum iubet. §. 3. Prætetea, vt præsentes literæ omnibus, & singulis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, quantocitius innotescãt, omnibus, & singulis Generalibus, & alijs quocumque nomine nuncupatis Superioribus quorumcumque Ordinum, Cõgregationum, Societatũ, etiam Societatis IESV, & Institutorum, sub excommunicationis, ac priuationis officiorum, & dignitatum, necnon vocis actiuæ, & passiuæ pœnis ipso facto incurrẽdis præcipimus, & mandamus, vt infra tres menses proximos à die publicationis præsentium computandos, omnes, & singulos Prouinciales eorumdem suorum Ordinum, Congregationum, Societatũ, etiam Societatis IESV, & Institutorum, de eisdẽ præsentibus literis certiores faciant, earumdemq. præsentium exemplaria illis transmittant, qui quidem Prouinciales sub eisdem pœnis teneantur singulis Superioribus Monasteriorum, Conuentuũ, Collegiorum, Domorum, & locorum regularium præcipere, vt easdem præsentes subditis suis, vt moris est publicent.

Clausulas præseruatiuas addit. §. 4. Decernentes præsentes literas etiam ex eo quod quicumque in præmissis interesse habentes, vel habere prætendẽtes ad hoc vocati, & auditi non fuerint, de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, seu alio quopiam defectu notari, impugnari, inualidari, retractari, in ius, vel controuersiam vocari, aut ad viam, & terminos iuris reduci, siue aduersus illas quodcumque iuris, gratiæ, vel facti remedium impetrari nullatenus posse, sed illas semper validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere.

Aliter iudicandi facultatem tollit. § 5. Sicque per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si quid secus super his à quoquã quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis occurrit. §. 6. Nõ obstan. præinsertis literis huiusmodi, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, & quatenus opus sit, etiam regula nostra de non tollendo iure quæsito, priuilegijs quoque indultis, & literis Apostolicis, eisdẽ Cardinalibus, ac Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus, eorumque Superioribus, quocumque nomine nuncupatis sub quibuscumque verborum formis, & teñ, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsq. efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & alijs decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autẽ per clausulas generales idem importantes mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque.

§. 7. Volumus autem quod præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus vbique fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostẽsæ: quodque eædem præsentes literæ, siue illarum exempla ad valuas Basilicarum prædictarum, & in acie Campi Floræ huiusmodi similiter affixa, omnes, quos concernunt, perinde arctent, & afficiant, ac si vnicuique pe sonaliter intimata fuissent. Transumptis credi mandat.

Dat. Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 20. Decembris 1631. Pontificatus nostri anno nono. Dat. R. An. die 20. Decembris.

Die & anno supradicto affixa, & publicata fuit ad valuas Basilicarum S. Ioannis Lateranen., & Principis Apostolorum, ac in acie Campi Floræ, aliisque locis solitis, & consuetis, vt moris est per me Andream Scalmanum, S.D.N. Papæ Cursorem. Publicatio in Vrbe.

X. alias CXX.

Notarij extra Vrbem creandi, antequam officium Notariatus exercere incipiant, examini se subijcere debeant, sub pœna nullitatis & falsi.

Notarios creatos prætextu Breuiamenti Henrici Card. Caetani S R. E. Camerarij annullauit ibidem Sanctiss. Pont. in consti. sequenti.

Forma autem huius examinis præscribitur in hac constit.

VRBANVS EPISCOPVS, Seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Edita An. D. 1631.

Ratio Pastoralis officij sollicitè vigilare Nos admonet, vt ad publica munia, præcipuè verò Nostrorum, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ subditorum interesse concernentia exercenda, viri præficiantur idonei, qui fide, doctrina, & experientia commendabiles sustinendo oneri sibi credito pares existant. Exordium.

§. 1. Hinc est quod Nos, qui hodie accepto quod post erectionem, & institutionem Archiuiorum per fel. rec. Sixtum Papam V. prædecessorem nostrum in quibusuis statuis Ecclesiastici Nobis tunc illi, & Sedi Apostolicæ mediatè, & imme- Gubernatores Ciuitatũ occasione prohibitionis à per Card. Camerarium factæ de Notarios officium exercere non prævio examine creandis Notarios.

immediatè subiecti Prouincijs, Ciuitatibus, Oppidis, Castris, Villis, & alijs locis designatis factam, Gubernatores Ciuitatum, ac Prætores locorum minus insignium, sumpta occasione quòd bo. me. Henricus olim tituli S. Pudentianæ presbyter Card. Caetanus nuncupatus, tunc S.R.E. Camerarius statuerat & ordinauerat, quòd nullus Notarius per quamcumque personam, prætextu cuiusuis facultatis etiam ex Vrbe nostra concessæ extra Rom. Cur. creatus, officium Notariatus, nisi præuio rigoroso examine per Gubernatorem, aut Superiorem loci, cum interuentu Aduocati, & Archiuistæ approbatus fuisset, exercere posset; facultatem creandi Notarios sibi arrogare ausi fuerant, & de facto creauerant.

Quos sic creatos Pont. annullauit: & de nouo se creari facere vt possint concedit, certa præscribenda forma.

§.2. Creationes Notariorum per Gubernatores & Prætores sic factas, inualidas, & attentatas, & Notarios tali pacto creatos non Notarios per alias nostras literas declarauimus, prohibentes assertis Notarijs, vt præfertur creatis, ne officium Notariatus prætensi exercere auderent, vel præsumerent; sed de nouo se ab habente creandi potestatem, & seruata forma per Nos præscribenda creari facerent.

Eam formam hic præscribit.

§. 3 Volentes formam huiusmodi præscribere, & omnibus interesse habentibus consulere, Motu proprio, non ad alicuius super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa nostra scientia, meraque deliberatione, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, tenore præsentium statuimus, & ordinamus, quod perpetuis futuris temporibus in omnibus, & singulis Prouincijs, Ciuitatibus, Oppidis, Castris, Villis, & locis Status prædicti tam mediatè, quàm immediatè subiecti, nullus omnino tam ex prædictis, vt præfertur iam creatis, quàm ex eis, quos in futurum quauis auctoritate creari contigerit, extra districtum Vrbis ad exercitium officij Notariatus huiusmodi admitti possit, nec debeat, nisi coram pro tempore existente Legato, aut Præsidente, vel Gubernatore Prouinciæ, in qua degit, vel ipsis impeditis, corã Prolegato, vel Locumtenente generali respectiuè, cum interuentu duorum Iurium Doctorum, & totidem Notariorum, inter quos sit loci Archiui sta; vbi verò Tribunal Rotæ institutum fuerit, duorum eiusdem Auditorum; docuerit prius de creatione in Notarium legitimè facta, eaque legitimè, & valide comperta rigorosè examinatus, & interrogatus fuerit super ijs, quæ ad exercitium officij Notariatus spectant: & quatenus ad id repertus fuerit idoneus, super quo examinatorum omnium conscientiam oneramus, à Legato, Præside, vel Gubernatore ad exercitium præfatum, præstito tamen prius per eum iuramento de obseruandis Apostolicis Constitutionibus, & bannimentis super Archiuijs emanatis, admissus, & super admissione per Archiuistam literæ patentes Legati, Præsidentis, vel Gubernatoris manu subscriptæ eidem consignatæ fuerint: Quo verò ad Ciuitates Legatorum, vel Gubernatorum Prouinciæ, præfatorum iurisdictioni non suppositas, & illarum loca, ac Territoria, examen, & alia præmissa coram singulis Ciuitatum huiusmodi Gubernatoribus, cum earumdem personarum superius expressarum interuentu adimpleantur. In euentum vero quòd occasione Legationum Ciuitas Legato subijceretur, durante tali subiectione in loco residentiæ Legati; & quoad Terras, & alia loca, in quibus specialis Gubernator constitutus reperitur, coram Præside Prouinciæ. Quo verò ad Ciuitates, Terras, & loca in districtu dictæ Vrbis existentia, coram pro tempore existente Archiuiorum Præfecto, cum interuentu quatuor Iurium Doctorum, & quatuor Cameræ Apostolicę Notariorum, supradicta peragi posse volumus: & insuper Notarium, vt præfertur approbandum, & admittẽdum præmissorum occasione in aliqua expensa, præterquam decem Iuliorum monetę Romanę pro literis patentibus per Archiuistam exigendorum grauari non posse.

Contrafacientibus pœnas indicit.

§.4. Et si quis ex superiùs cõprehensis Notarijs contra præsentium tenorem, non obtenta admissione, vt præfertur, officium Notariatus exercere ausus fuerit, pœnam falsi incurrere, & actus per ipsum factos, perinde ac si nunquã Notarius creatus extitisset, nullos & inualidos, ac nullius roboris, & momenti in iudicio, & extra fore, & esse decernimus, & declaramus.

Easq. ad Notarios extra Vrbem residẽtes extendit.

§.5. Quæ quidem omnia quoad Notarios extra Vrbem residentes, & quauis auctoritate, etiã ex Vrbe proueniente, ac per Protonotarios, & Scriptores Romanę Curiæ; necnon Communitatum, Archiuiorum, Collegia, & alios quoscumque etiam Apostolica, vel Imperiali, aut alia quacumque suffultos auctoritate creatos, etiam si in Instrumento creationis particulares Iudicea deputati reperirentur, locum habere, & obseruari volumus pariter, & mandamus.

Clausulis præseruatiues in his cõsumuit.

§.6. Præsentes quoque, & omnia, ac singula in eis contenta, & ex eo quod Scriptores Romanæ Curiæ, & aliorum Archiuiorum præfatorum, ac Notarij, & alij quicumque in præmissis, seu eorum aliquo interesse habentes, vel habere quomodolibet prætendentes, præmissis nullatenus cõsenserint, & ad hoc vocati, aut auditi non fuerint, minusque causæ, propter quas eædem præsentes emanarint, deductæ, verificatæ, seu aliàs sufficienter, aut etiam nullatenus iustificatæ fuerint; nullo vnquam tempore de subreptionis, obreptionis, nullitatis, aut inualiditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quouis defectu etiam quantumuis magno, inexcogitato, & substantiali, siue etiam ex eo quòd in præmissis, seu eorum aliquo solemnitates, & quæuis alia seruanda, & adimplenda, seruata, & adimpleta non fuerint, aut ex quouis alio capite, à Iure, vel facto, aut statuto, seu consuetudine resultante, vel præscriptionis etiã quadraginta annorum & vltra, enormis, enormissimæ, ac totalis læsionis, aut quocumque alio colore etiam in corpore Iuris clauso, seu occasione, vel causa, & quantumuis iusta, rationabili, etiam priuilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret: aut quòd de voluntate nostra huiusmodi, & alijs superius expressis, seu relatis nihil vllibi appareret, seu aliter probari posset, notari, impugnari, inualidari, retractari, in Ius, vel controuersiam reuocari, aut ad terminos Iuris reduci, vel aduersus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos Iuris, aut aliud quodcumque iuris, facti, gratiæ, vel iustitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet concedi,

aut

aut impetrato, vel concesso quempiam vti, seu se iuuare in iudicio, vel extra posse: neque ipsas præsentes sub quibusuis similium, vel dissimilium gratiarum reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet faciendis comprehendi, sed semper ab illis exceptas perpetuoque validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac per omnes, & singulos ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum, inuiolabiliter obseruari.

Sicque & nō aliàs iudicari præcipit.

§. 7. Sicque & non aliàs in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & Nuncios, ac alios quauis auctoritate, & potestate fungentes, in quauis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate, & auctoritate, vbique iudicari, & definiri debere: irritumque & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane pariter decernimus.

Præquibusdam deputat.

§. 8. Quocirca Venerabilibus fratribus nostris, & dictæ Sedis de latere Legatis, & Prolegatis; necnon dilectis filijs Præsidentibus, Gubernatoribus, aliisque Officialibus quouis nomine nuncupatis Prouinciarum, Ciuitatum, & locorum prædictorum, per Apostolica scripta mandamus quatenus statim atque præsentes nostræ literæ illis, seu alicui eorum præsentatæ fuerint, illas solemniter publicent, & publicari faciant, ac in eis contenta quæcumque per se, vel alium, seu alios debitæ executioni demandent, & demandari procurent. Contradictores quoslibet, & rebelles, ac præmissis non parentes, per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia, omni, & quacomque appellatione, recursu, & reclamatione remotis compescendo, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij secularis.

Contraria abrogat.

§. 9. Non obstantibus piæ me. Bonifacij VIII. de vna, & in Concilio generali de duabus dietis, dummodo quis vltra tres dietas extra suam Ciuitatem, & Diœcesim ad iudicium vigore præsentium non trahatur, & Pij IV. Rom. Pontificum prædecessorum nostrorum de gratiis interesse dictæ Cameræ quomodolibet concernentibus infra certum tempus in eadem Camera insinuandis, & registrandis, ac aliis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon nostra de non tollendo iure quæsito, aliisq. Cancellariæ Apostolicæ regulis, necnon Prouinciarum, Ciuitatum, Terrarum, Oppidorum, Castrorum, & aliorum dicti Status tam mediatè, quàm immediatè, vt præfertur, subiectorum locorum, statutis, priuilegijs, indultis, concessionibus, exemptionibus, immunitatibus, licentiis, facultatibus, deputationibus, confirmationibus, extensionibus, prorogationibus, & literis Apostolicis, Legatis, Prolegatis, Gubernatoribus, Prætoribus, & aliis Officialibus, & Collegiis prædictis, ac quibusuis aliis etiam Communitatibus, Vniuersitatibus, Monasteriis, Hospitalibus, etiam Sancti Ioannis Hierosolymitani, & aliis piis, & non piis locis, etiam speciali nota, & mentione dignis, etiam motu, scientia, & potestate paribus, & etiam consistorialiter, & de eorumdem Cardinalium consilio, & assensu, sub quibuscumque verborum formis, & tenoribus, ac cum quibusuis etiam derogatoriarū derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis etiam necessariò exprimendis, etiam in vim contractus iurati, & Camerali obligatione vallati, & quouis alio robore, & cautela firmati, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, editis, factis, & pluries, ac iteratis vicibus confirmatis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si in eis caueatur expressè quòd nullo vnquā tempore sub similium, vel dissimilium facultatum, licentiarum concessionum, priuilegiorum, & aliarum gratiarum prædictarum reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus pro tempore faciendis comprehēdantur, sed semper ab illis exceptæ, & quoties illæ emanarent, toties in pristinum, & validissimum statū, etiam sub posteriori data per eos, quibus concessæ sunt, eligenda, restituta, reposita, & plenariè reintegrata, ac denuo concessa sint, & esse censeantur; necnon pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret; tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, harum serie specialiter, & expressè, ac latissimè derogamus, & derogatum esse volumus; cæterisq. contrariis quibuscumque.

Hanc publicari, & [illegible] omnes [illegible] decernit.

§. 10. Vt autem præsentes literæ ad omnium notitiam facilius deueniant, vltra earumdem publicationem in qualibet dicti Status faciendā, & in cuiuslibet loci Archiuio registrandam, Volumus, & Apostolica auctoritate decernimus easdē præsentes ad Valuas Basilicæ Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ, ac in acie Cāpi Floræ, per aliquem ex Cursoribus nostris publicari, & illarum exempla ibidem affixa relinqui: quæ sic publicatæ & affixæ omnes, & singulos, quos concernunt in Vrbe commorantes perinde afficiant, & arctent, ac si illorum vnicuique personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent.

Eiusdē Transumptis vult fidem haberi.

§. 11. Quòdque earumdem præsentium transumptis etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicuius personę in dignitate Ecclesiastica cōstitutæ munitis eadē prorsus fides in iudicio, & extra illud habeatur, quę ipsis originalibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensę.

Sanctionem pœnalē addit.

§. 12. Nulli ergo omnino hominum liceat hāc paginam nostrorum statuti, ordinationis, mandatorum derogationis, voluntatum, & decretorum, infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum.

Dat. Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1631. xii. Cal. Ianuarii, Pontificatus Nostri Anno Nono.

Dat. P. An. 9. die 21. Dec.

Anno

Publicatio in Vrbe.

Anno à Natiuitate D. N. Iesu Christi 1633. Indictione decimaquinta, die verò 7. mensis Februarij, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Vrbani diuina prouidentia Papæ Octaui, Anno eius nono, supradictæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valuas Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, Cancellariæ Apostolicæ, ac in acie Campi Floræ, dimissis in eisdem locis supradictarum literarum Apostolicarum exemplis affixis per me Antonium Bardum Romanum Sanctiss. D. N. PP. Cursorem. Augustinus de Bolis pro Mag. Curs.

Registratio in Camera Apost.

Die 12. mensis Martij 1632. Illustrissimus, & Reuerendiss. D. Franciscus Vbimbardus C. A. Clericus, & Archiuiorum status Ecclesiastici Præfectus, ad instantiam R. P. D. Felicis Contelorij Cameræ præfatæ generalis Commissarij, ad maiorem cautelam, & vt dictæ literæ Apostolicæ semper cum opus fuerit in eadem Camera appareant, & aliàs omni meliori modo &c. mandauit illas in eiusdem Cameræ libris registrari, prout registratæ fuerunt, & collationatæ concordant. Petrus Antonius Seuerus.

XI. alias CXXI.

Declaratio nullitatis Notariorum creatorum à Gubernatoribus Ciuitatum, aliorumque locorum Prætoribus, prætextu Bannimenti Henrici Card. Caetani S.R.E. Camerarij, Ac reualidatio Instrumentorum, & scripturarũ per eos olim factarum. Necnon facultas Præfecti Archiuiorum cognoscendi causas super nullitatibus huiusmodi creationum, & acta talium Notariorum reualidandi.

Quoad Notarios in futurum extra Vrbem creandos, & examinis, cui subiacere debeant, formam præscripsit hic idem Pont. vt in const. præcedenti.

Editæ Anno Dom. 1632.

VRBANVS EPISCOPVS, Seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN suprema pastoralis officij specula, meritis licet imparibus à Domino constituti, ad ea, quæ populorum nostræ, & Sedis Apostolicæ temporali ditioni subditorum vtilitatem, pacem, & securitatem respiciunt, vigilantiæ nostræ aciem, prout officij nostri ratio postulat, sedulò dirigimus, & perturbationibus, quæ non solum ex malitia, verum etiam ignorantia personarum, & præcipuè publicis addictarum negotijs exoriri noscuntur, occurrentes, quantum Nobis ex alto conceditur, eiusdem officij nostri partes impartimur.

Gubernatores Ciuitat. & Prætores locorũ multos creauerunt Notarios ... [illegible]

§. 1. Cùm itaque sicut accepimus, aliàs post erectionem, & institutionem Archiuiorum per felicis recordationis Sixtum Papam V. prædecessorem nostrum in quibusuis status Ecclesiastici nobis tunc illi, & Sedi Apostolicæ mediatè, & immediatè subiecti Prouincijs, Ciuitatibus, Oppidis, Castris, Villis, & alijs locis designatis factam, bo: me: Henricus, dum viueret tituli S. Pudentianæ Presbyter Card. Caetanus nuncupatus, S.R.E. Camerarius, de eiusdem Sixti prædecessoris expresso mandato, bonum Archiuiorum eorũdem regimen, & Notariorum personas concernens edictum publicari fecerit; & inter alia ad obuiandum litibus, & alijs periculis, quæ in dies ob imperitiam Notariorum suscitabantur, quòd nullus Notarius per quamcumque personam, etiam prætextu cuiusuis facultatis, etiam ex Vrbe nostra concessæ, extra Romanam Curiam creatus, officium Notariatus exercere posset, nisi præuio rigoroso examine per Gubernatorem, aut Superiorem loci cum interuentu Aduocati, & Archiuistæ approbatus fuisset, statuerit, & ordinauerit; Gubernatores verò Ciuitatum, quinimo & Prætores locorum minus insignium, edicti huiusmodi vim hac in parte ex malitia, vel ignorantia, licet supina, minus benè percipientes, ex præmissis facultatem eosdem Notarios creandi sibi attributam fuisse præsumpserint, ac proinde ingẽtem Notariorum, etiam imperitorum & ineptorum numerum, temerè, & de facto creauerint, in nostræ, & Apostolicæ auctoritatis præiudicium, & grauamen contrahentium, & aliorum, qui similium Notariorum opera pro tempore vsi decepti remanserunt, iacturam.

Ita creatos Pont. nulli... [illegible] inualidos declarat.

§. 2. Quare Nos temeritati huiusmodi occurrere, litibusque, discordijs, præiudicijs, & scandalis, quæ exinde prouenire solent, obuiare, ac tam pro præterito, quam perpetuis futuris temporibus opportuna ratione prouidere cupiẽtes; Motu proprio, non ad alicuius super hoc Nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa nostra scientia, meraque deliberatione, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, habita etiam a nonnullis probis, & peritis viris per Nos super hoc deputatis sentẽtia, creationes Notariorum per Gubernatores, & Prætores prædictos, vt præfertur, factas, nullas, & inualidas, ac nulliter, & attentatè factas; ipsosque Notarios tali pacto creatos prætextu eorum creationis huiusmodi, nullo modo Notarios esse, nec reputari debere, Apostolica auctoritate, tenore præsentium decernimus, & declaramus.

Actus tamẽ, & scripturas per ipsos factas, validas esse & sustineri debere ... [illegible] Instrumenta tamen documenta in Archiuijs reponi mandat.

§. 3. Et nihilominus ad cõsulendum indemnitati illorum omnium, qui bonam fidem sequuti eorum opera sunt vsi, omnia, & singula testamenta, tam in scriptis, quàm nuncupatiua, codicillos, necnon cuiusuis generis contractus, & instrumenta, aliaque acta per similes Notarios, tam de præsenti in vita degentes, quàm vita functos, pro omnibus, & singulis cuiusuis ordinis, status, gradus, & conditionis, ac quibuscumque Ecclesijs, & locis pijs, seu inter illos, & illa rogata, stipulata, & facta, etiam specialem expressionem requirentibus, personis eisdem auctoritate, & tenore perpetuò reualidamus: Omnesque & singulos nullitatis ex tali creatione dumtaxat prouenientes defectus (dummodo tamen nullitas creationis huiusmodi accepta, & in Iudicium deducta nondum fuerit) sanamus; ipsisque testamentis, codicillis, contractibus, & actis (dummodo aliud non obsistat) plenam, & indubiam fidem in Iudicio, & extra illud, ac si per Notarios legitimè creatos rogata, stipulata, et facta fuissent, adhiberi: neque in Iudicio, aut extra illud de nullitate ex præmissa causa vllo vnquam tempore, aut pacto argui, dici, vel opponi posse volumus, et mandamus: necnon sanationem, & reualidationem prædictas in quolibet dicti Status Ecclesiastici loco, à die, quo in ipso loco præsentes nostræ literæ modo, ac forma ibidem seruari solitis, et consuetis publicatæ fuerint, effectum sortiri, et de publicatione huiusmodi publicum docu-

men-

mentum in libris Archiuij cuiuslibet loci, in quo facta fuerit, vnà cum eisdem præsentibus inseren-dum fieri debere statuimus, et ordinamus.

Notarios vero ex alio capite nulliter creatos sanandi facultatem concedit Archiuiorum Præfecto, facto verbo cum Rom. Pont.

§. 4. Præterea, cùm sicut etiã accepimus, reipsa compertum sit complures alios Notarios ex potestatis, vel solemnitatum defectu, aut alijs capitibus, quæ de facili recenseri non possunt, nulliter, et de facto creatos existere; Dilecto filio moderno, et pro tempore existenti Archiuiorum Præfecto omnia, et singula instrumenta, et alia præmissa per Notarios ex quouis alio quam priori capite nulliter creatos rogata, et facta, facto tamen prius nobiscum, seu cum pro tempore existẽtibus Romanis Pontificibus successoribus nostris in singulis casibus occurrentibus verbo, et (dummodo nullitas præfata, vt præfertur, non sit à parte acceptata, nec in Iudicium deducta) sanãdi, et reualidandi; absq; eo, quod vnquam in futurum de nullitate huiusmodi dici, aut redargui posit, amplam, et omnimodam licentiam, auctoritatem, et facultatem concedimus, et impartimur.

Prohibet de cætero fieri huiusmodi creationes.

§. 5. Inhibentes insuper sub indignationis nostræ, alijsque grauissimis arbitrio nostro imponendis, et declarandis pœnis, omnibus, et singulis Gubernatoribus, Prætoribus, et alijs officialibus quouis nomine nuncupatis Prouinciarum, Ciuitatum, Terrarum, ac locorum dicti nostri Status mediatè, et immediatè subiecti, ne in futurum vllo vnquam tempore prætextu edicti per præfatum Henricum Cardinalem, et Camerarium, vt præfertur editi, et publicati, aliquem in Notarium creare; Notarijs verò, vt præfertur creatis, et quos pro tempore ex alio capite nulliter creatos esse per Præfectum huiusmodi declarari contigerit, ne officium Notariatus prætextu eorum creationis tali pacto factæ exercere audeant, vel præsumant.

Notarijs sic creatis de nouo admitti se facere posse permittit.

§. 6. Necnon volentes, quòd Notarij sic creati in eorum exercitio perseuerare intẽdentes, de nouo se ab habente creandi potestatem, et seruata forma per alias nostras literas hodie præscribenda, creari, et admitti faciant.

Clausulas præseruatiuas addit.

§. 7. Ac decernentes easdem præsentes, ac omnia, et singula in eis contenta, et ex eo quod Notarij, et alij quicumque in præmissis, seu eorum aliquo interesse habentes, vel habere quomodolibet prætendentes, eis nullatenus consenserint, et ad hoc vocati, aut auditi non fuerint; minusque causę propter quas præsentes emanarint, deductæ, verificatæ, seu alias sufficienter, aut etiam nullatenus iustificatæ fuerint, nullo vnquam tempore de subreptionis, obreptionis, nullitatis, aut inualiditatis vitio, seu intentionis nostræ, et alio quouis defectu, etiam quantumuis magno, inexcogitato, et substantiali, siue ex eo quòd in præmissis, seu eorum aliquo solemnitates, et quæuis alia seruanda, et adimplenda, seruata, et adimpleta non fuerint, aut ex quouis alio capite à iure, vel facto, aut statuto, seu consuetudine resultante, vel præscriptionis, etiam quadraginta annorum, et vltra, aut enormis, enormissimæ, ac totalis læsionis, aut quocumque alio colore, etiam in corpore iuris clauso, seu occasione, vel causa etiam quantumuis iusta, rationabili, & priuilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret, aut quòd de voluntate nostra huiusmodi, & alijs superiùs expressis, seu relatis, nihil vllibi appareret, seu aliter probari posset, impugnari, inualidari, retractari, in ius, vel cõtrouersiam reuocari, aut ad terminos iuris reduci, vel aduersus illas restitutionis in integrũ, aperitionis oris, reductionis ad viam, ac terminos iuris, aut aliud quodcumque iuris, facti, gratiæ, vel iustitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet concedi, aut impetrato, vel concesso quempiam vti, seu se iuuare in iudicio, vel extra illud posse: neque ipsas præsentes sub quibusuis similium, vel dissimilium gratiarum reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut alijs contrarijs dispositionibus pro tempore quomodolibet faciendis comprehendi; sed semper ab illis exceptas, perpetuoque validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac per omnes, & singulos, ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum, inuiolabiliter obseruari.

Contra iudicari prohibet.

§. 8. Sicque & non aliàs in præmissis omnibus, & singulis per quoscunque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarũ Palatij Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Nuncios, ac alios quauis auctoritate, & potestate fungentes, in quauis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, vbique iudicari, & diffiniri debere: irritum quoque, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputat.

§. 9. Quocirca Venerabilibus Fratribus nostris, & dictæ Sedis de latere Legatis, & Prolegatis, necnon dilectis filijs Præsidentibus, Gubernatoribus, Prætoribus, alijsque Officialibus quouis nomine nuncupatis Prouinciarum, Ciuitatum, & locorum prædictorum per Apostolica scripta mandamus, quatenus statim atque præsentes nostræ literæ illis, seu alicui eorum præsentatæ fuerint, illas solemniter publicent, & publicari faciant, ac in eis contenta quæcumque per se, vel alium, seu alios debitæ executioni demandent, & demandari procurent; Contradictores quoslibet, & rebelles, ac præmissis non parentes, per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia, omni, & quacumque appellatione, recursu, & reclamatione remotis, compescendo, inuocato etiam ad hoc si opus fuerit, auxilio Brachij sæcularis.

Contraria tollit.

§. 10. Non obstantibus piæ memoriæ Bonifacij VIII. de vna, & in Concilio generali de duabus dietis, dummodo quis vltra tres dietas extra suam Ciuitatem, vel Diœcesim ad iudicium earumdem vigore præsentium non trahatur, & Pij IV. Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum de gratijs interesse dictę Camerę quomodolibet concernentibus infra certum tẽpus in eadem Camera insinuandis, & registrandis, ac alijs constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon nostra de non tollendo iure quæsito, alijsque Cancellariæ Apostolicæ regulis, necnon Prouinciarum, Ciuitatum, Terrarum, Oppidorum, Castrorum, & aliorum dicti Status tam mediatè, quam immediatè, vt præfertur subiectorum locorum, statutis, priuilegijs, indultis, concessionibus, exemptionibus, immunitatibus, licentijs, facultatibus, deputationibus, confirmationibus, extensionibus, prorogatio-

tionibus, & literis Apostolicis, Legatis, Prolegatis, Gubernatoribus, Prætoribus, & alijs Officialibus præfatis, ac quibusuis alijs etiam Communitaribus, Vniuersitatibus, Monasterijs, Hospitalibus, etiam Sācti Ioannis Hierosolymitani, & alijs pijs, & non pijs locis, etiam speciali nota, & mentione dignis, etiam Motu, scientia, & potestate paribus, & etiam Consistorialiter, & de eorumdem Cardinalium consilio, & consensu, sub quibuscumque verborum formis, & tenoribus, ac cum quibusuis, etiam derogatoriis tum derogatorijs, alijsque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & alijs decretis etiam necessario exprimendis, etiam in vim contractus iurati, & Cametali obligatione vallati, & quouis alio robore, & cautela firmati, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, editis, factis, & pluries, ac iteratis vicibus confirmatis, approbatis, & innouatis: quibus omnibus, & singulis, etiamsi in eis caueatur expressè, quod nullo vnquam tempore sub similium, vel dissimilium facultatum, licentiarum, concessionum, priuilegiorum, & aliarum gratiarum præfatarum reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut alijs quibuscumque cōtrarijs dispositionibus pro tempore edendis comprehendantur, sed semper ab illis excepta, & qnoties illa emanarent, toties in pristinum, & validissimum statum, etiam sub posteriori data per eos, quibus concessa sunt eligenda, restituta, reposita, & plenariè reintegrata, & de nouo concessa sint, & esse censeantur; necnon pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & indiuidua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret: tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur præsentibus, pro plenè, & sufficienter expressis habentes, harum serie specialiter, & expressè, ac latissimè derogamus, & derogarum esse etiam volumus, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Huius Const. exempla ete di iubet. §. 11. Volumus autem, & Apostolica auctoritate præfata decernimus, quòd præsentium transumptis etiam impressis, manu Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Iudicio, & extra illud habeatur, quæ ipsis originalibus haberetur, si forēt exhibitæ, vel ostēsę.

Sanctionem que ... superaddit. §. 12. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum declarationis, reualidationis, sanationis, statuti, ordinationis, concessionis, impartitionis, inhibitionis, decretorum, mādatorum derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum.

Dat. P. Anno die 21 Decembris. Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcētesimo trigesimo primo, duodecimo Kal. Ianuarij, Pontificatus Nostri Anno Nono.

[Registrata] in Camera Apost. *Die 15. mensis Martij 1632. Illustrissimus, & Reuerendissimus D. Franciscus Vsimbardus C. A. Clericus, & Archiuiorum Status Ecclesiastici præfectus, ad instantiam R. P. D. Felicis Contelerij Cameræ præfatæ generalis Commissarij, ad maiorem cautelam, & vt dictæ literæ Apostolicæ semper cùm opus fuerit, in eadem Camera appareant, & aliàs omni meliori modo, &c. mandauit illas in eisdem Cameræ libris registrari, prout registratæ fuerunt, & collationatæ concordant.*

Petrus Antonius Seuerus.

XII. aliàs CXXII.

Pia, & Pastoralis adhortatio ad Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos, Clerum, Religiosos viros, ac omnes Ecclesiæ Catholicæ Christifideles, vt ab Omnipotenti Deo fusis precibus, concordiam inter Catholicos Principes obtineant.

Non absimilem pro tunc exortis motibus sedandis, edidit hic idem Pont. anno 1625. quam habes sup. tom. 4. nu. 38. incip. Tonitrua. pag. 55.

VRBANVS PAPA VIII. Idem A. S. 1631.
Venerabiles fratres, & dilecti filij, salutem & Apostolicam benedictionem.

§. 1. Vnanimi Catholicæ Ecclesiæ consensu sine intermissione fusa ad Deum oratio, præsertim cùm ipsum Ecclesiæ Caput in terris à Domino constitutum, præsidium è cęlo supipliciter implorat, quàm sit efficax remedium calamitatibus impendentibus, docet sacra pagina. Docet ... Cœlo implorandum esse præsidium.

§. 2. Hinc Nos præteritis annis, Venerabiles Fratres, vos vniuersos Apostolicis literis excitauimus ad congregandos cœtus Fideliū, & placandam iram Diuinæ vltionis, dum Legationibus vteremur ad sedandos tunc exortos motus, qui Christianum orbem summopere turbare posse videbantur, Catholicosque Principes inter se committere. Ad hoc ... tunc exortos motus ... Hic indicatum habetur tabl.

§. 3. Nūc autem præsentia rei Catholicæ pericula hortantur Nos ad eamdem opem pari ratione quærendam, in eisdem Principibus animorum coniunctionem inserere satagentes. Itaque ad Patrem misericordiarum Deum cum fiducia confugimus, stamus ad ostium, & pulsamus, vt qui se à famulis suis orari gaudet, optato Nos tandem dono publicæ quietis consoletur. Et nunc pro præsentibus Catholicæ ... necessitatibus.

§. 4. Quamobrem expedire existimauimus, solemnes Iubilæi supplicationes Indicere, vt nobiscum Ecclesia vniuersa coniungat officia pietatis, quibus super humanam malitiam præstabilis Diuina bonitas, quod ex animo, & omni tempore petimus, multiplicatis intercessoribus largiatur. Planè si audita vota nostra fuissent, & preces, sumere possemus stolam iucunditatis, & gratulari pacem Principibus Catholicis. Perseuerantes tamen quātum in Nobis est, omnia pręstamus, quæ ad obtinendam tranquillitatem, & incolumitatem Religionis Catholicæ conferre censemus. Et solemnes Iubilæi supplicationes indicere ... censuit.

§. 5. Hanc autem, cui reliqua omnia postponimus, non solùm ordinariorum, sed etiam extraordinariorum Nunciorum, quos ad Cæsaream Maiestatem, & vtrumque Regem mittimus, geminatis officijs, omnique conatu consequi studemus, Nunciosque ... ad Cæsarem ... Reges pro bono ... concordia ...

mus; & confidimus fore, vt instructi nostris monitis, quibus eos non sine prudentium Cardinalium consilio muniuimus, ingruentia consertim discrimina possint auertere, & bono publico, Fideique Catholicæ effectus parere salutares. Vtinam hæc nostra Pastoralis muneris sollicitudo, Diuina fauente Clementia, afferat, vt aliàs similis nostra opera, successus optati fructum.

Hortatur omnes, vt quantum pollent apud Principes populos, studeant eorum animos veræ charitatis vinculo coniungere.

§.6. Verumtamen, ne quid intentatum relinquatur, hortamur omnes ex Dominico grege, prout pollet quisque gratia apud aliquem ex Catholicis Principibus, ad accuratè incumbendum, vt turbines excitati compescantur, & fiat expetita tranquillitas, quam sperare possumus, sublatis è medio ijs, quæ sunt in causa, ne eorumdem Principum animi vinculo veræ charitatis coniuncti in concordiam coalescant. Ex mutuis autem, quæ hinc inde iactantur, expostulationibus, quæ tam salubre opus impediunt, satis patent, nec deerunt rationes, quibus ea pij, prudentesque viri amoliantur. Quis enim non videt, nisi Discordia disiungeret Principes Catholicos, neque hæresim, neque Infernum posse vnquam perterrefacere Ecclesiam? Quamobrem cùm aliquando humani labores in irritum cadant, Venerabiles Fratres, & dilecti Filij, iactate in Dominum cogitationes vestras, roboramini, & omne studium intendite, vt imminentia mala propulseris armis orationis, & fidei. Apostolo enim docente, Gedeon, Dauid, Samuel, & Prophetæ per fidem vicerunt Regna, adepti sunt repromissiones, extinxerunt impetum ignis, Castra verterunt exterorum, obturauerunt ora leonum. Prope est Dominus omnibus inuocantibus eum in veritate.

Ipse quoque toto corde Dominum inuocabitur, vt ad nihilum deducat tribulantes nos.

§.7. Itaque Nos etiam, qui inter hasce tempestates sedemus ad regimen Naiculæ Petri, cū eo ex toto corde, & supplici voce clamamus, Salua nos Domine, dum fidelis Congregatio populi effundit coram te corda sua. Deus adiutor noster in æternum: In te faciemus virtutem, & ipse ad nihilum deduces tribulantes nos. Salutare Fraternitatibus Vestris, & vniuerso gregi Catholico solatium à Domino præstolamur, vobisq. Apostolicam benedictionem peramanter impartimur.

Dat. P. Ann. 8. die 1. Aprilis.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 1. Aprilis 1632. Pontificatus nostri anno nono.

XIII. aliàs CXXIII.

Confirmatio sententiæ latæ super caputio rotundo, ac largiori mozzetta à Fratribus S. Francisci strictioris obseruantiæ Recollectis Regni Franciæ deferendo. Et mandatum obseruandi dictam sententiam cum impositione pœnarum.

Idemet Pont. hoc idem sanciuerat antea, vt in eius const. 12. In supremo, sup. tom. 4. pag. 26. Sed quia in Regno Franciæ dictam const. non seruabāt, ideo sententia super hoc pronūciata de eius mandato (quam hic habes de verbo ad verbum) obedire præcipit.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Edita An. D. 1631.

§.1. Aliàs à Nobis emanarunt literæ subsequentis, videlicet: Vrbanus Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. In supremo Apostolatus solio, meritis licet imparibus &c.

Alias ab isto Pont. emanauit const. super hac materia.

Omittitur residuum, huius const. quia est sup. tom. 4. p. 26.

Non acquiescentibus illi const. Fratribus Recollectis Galliæ, Pont. deputauit Card. Bentiuolum, qui sententiam diffinitiuam tulit hic insertam.

§.2. Subinde verò cū Fratres Recollecti præfati præinsertis literis huiusmodi non acquiescerent, sed ad Nos recursum habuissent, Nos causam, & causas huiusmodi inter Fratres Capuccinos ex vna, ac Fratres Recollectos præfatos ex altera partibus, de, & super delatione, seu reformatione Caputij & Mozzettæ per eos deferen ac declaratione in hac parte, & executione respectiuè præinsertarum literarum nostrarum, rebusque alijs in actis causæ, & causarum huiusmodi latius deductis, dilecto filio nostro Guidoni tituli Sanctæ Mariæ de Populo presbytero Cardinali Bentiuolo nuncupato, per alias nostras in simili forma Breuis expeditas commisimus; coram quo ad nonnullos actus (citra tamen illius conclusionem) deuento, tandem suam in huiusmodi causa tulit, & promulgauit diffinitiuam sententiam teñ subsequentis, videlicet: *Christi nomine inuocato: Pro Tribunali sedentes, & solum Deum præ oculis habentes, per hanc nostram diffinitiuam sententiam, quam de iurisperitorum consilio pariter, & assensu in his scriptis ferimus in causa, & causis, quę coram Nobis vigore literarum Apostolicarum in forma Breuis expeditarum, in secunda, seu alia veriori vertuntur instantia, inter Reuer. Fratres Capuccinos nuncupatos Ordinis Minorum Sancti Francisci ex vna, & Reu. Fratres eiusdem Ordinis Sancti Francisci strictioris Obseruantię Recollectos Gallię nuncupatos, de & super delatione, seu reformatione Caputij, & Mozzettę per eos deferen., & declaratione in hac parte, & executione respectiuè, literarum Apostolicarum Sanctissimi D. N. Papę sub dat. Romę apud S. Petrum sub diebus 10. Ianuarij, & vltima Iulij anni 1624. in simili forma Breuis desuper expeditarum, ac Perillustri, & Reuerendissimo D. Bernardino Archiepiscopo Damiaten. Sedis Apostolicę Nuncio in Regno Gallię commoranti, & Illustrissimo & Reuerendissimo D. Francisco tituli Sancti Callisti presbytero Cardinali de la Rochefoucault, & Reuerendissimo D. Episcopo Siluanecten. respectiuè directarum; rebusque alijs in actis causę, & causarū huiusmodi latius deductis, & illorum occasione, partibus ex altera, visis prius literis antedictis, ac omnibus iuribus, & scripturis in iudicio productis, actisq. actitatis, & partibus hinc inde prius in iure, & in facto pluries auditis; visisque alijs omnibus viden. & consideratis consideran.. factaque etiam verbo cum eodem Sanctissimo Domino Papa, causamque & causas pręfatas, vnà cum toto negocio principali Nobis commissas amplectentes, & decidentes, ac vltimo dictas literas Sanctissimi D N. Papę, & etiam sententiam per Illustrissimum, & Reuerendissimum D. Franciscum Cardinalem, & Reuerendissimum D. Episcopū antedictos Iudices, & executores aliàs ab eodem Sanctissimo D.N. Papa in huiusmodi causa deputatos promulgatam, declarantes, Dicimus, pronunciamus, decernimus, & diffinitiuè sententiamus, & declaramus, prędictos Fratres Recollectos teneri, & obligatos esse ad deponendum Caputium,*

putium, quod deferunt acuminatum, & tam eos qui Religionem hactenus ingressi sunt, quàm alios, qui cãdem Religionem in futurum ingredientur, similiter teneri, & obligatos ad deferendum Caputium rotundum formæ, & qualitatis huiusmodi, videlicet: Caputium rotundum cum mozzetta largiori illi vnita, & annexa, quod in maiori latitudine suę rotunditatis à parte anteriori ad posteriorem intra sinciput, & occiput non sit largius duarum quindecimarũ portionum minoris, & extremę suę latitudinis, quę erit ab anteriori ad posteriorem partem intra guttur & collum eiusdem Caputij, delatione cuiuscumque alterius generis, seu formę Caputij illis in posterum penitus interdicta, firmisque & in robore suo perpetuò remanentibus cęteris omnibus, & singulis contentis in vltimo dictis literis Apostolicis Sanctissimi D.N. quę, & quas in omnibus, & per omnia etiam sub pœnis, & censuris in eis expressis inuiolabiliter obseruari mandamus: ac ambas partes iustis de causis animum nostrum mouentibus ab expensis absoluimus, & eisdem partibus perpetuum silentium desuper imponimus; ac de deponendo, & auferendo, & respectiuè deferendo Caputiũ præfatum vt supra, & alia quæcumque mandata desuper necessaria, & opportuna decernimus, & relaxamus. Et ita dicimus, pronunciamus, declaramus, decernimus, sententiamus, interdicimus, mandamus, absoluimus, & relaxamus, non solum præfato, sed & omni alio meliori modo, &c. Ac ad maiorẽ demõstrationem, abundantioremque cautelam, & partium, ac aliorum notitiam, tres modulos Caputij præfati vt supra deferendi cum mozzetta in pergameno designatos confici mandauimus, nostroque sigillo, & subscriptione firmauimus & communiuimus: quorũ vnum Notario vna cum hac nostra sententia in actis conseruãdum, reliquos duos, vnum scilicet cuique parti, siue cuiusque ipsarum partium procuratori coram Notario, & testibus consignauimus: salua tamen facultate dictum Caputium augendi, & minuendi pro maioritate, & minoritate corporis, & statura ipsorum Fratrum illud deferre debentium, dummodo forma, & proportio supradicta nullatenus immutetur, nec alteretur, &c. Quæ quidem sententia sic apparet subscripta, videlicet: *Ego Guido Cardinalis Bentiuolus Iudex Commissarius Apostolicus.*

Quam approbat, & obseruari omnino mandat, & contrafacientibus pœnas imponit.

§. 3. Cùm autem, sicut accepimus, sententia huiusmodi d[illegible] execútioni demandata nunquam fuerit, nec Fratres Recollecti prædicti illi parere voluerint. Nos pro nostri pastoralis officij debito in præmissis, quantum cum Domino possumus, opportunè prouidere, ac sententiam præinsertam huiusmodi debitæ executioni (vt par est) demandari volentes, Apostolica auctoritate tenore præsentium omnibus, & singulis Fratribus Recollectis prædictis, sub excommunicationis latæ sententiæ pœna, ac priuationis vocis actiuæ, & passiuæ, ac etiam carcerationis; illorum verò Superioribus sub priuationis officiorum per eos obtentorum, inhabilitatisque ad illa, & alia in posterum obtinen. pœnis districtè præcipien. mãdamus, quatenus, Fratres videlicet præfati Caputium acuminatum, quod nunc deferunt, omnino deponant, omniaque & singula, quæ in literis nostris, & sententia præinsertis huiusmodi ordinantur, promptè exequantur, & adimpleãt; Superiores verò præfati præmissa omnia obseruari curent, & faciant realiter, & cum effectu. Decernentes nihilominus irritum, & inane, si quid secus super his à quoquam, quauis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Cõtraria remouet.

§. 4. Non obstan. omnibus illis, quæ in præinsertis literis prædictis voluimus non obstare, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Exemplis fidem præstari decernit.

§. 5. Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus vbique fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. Anno die 31. Iulij.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris die vltima Iulij 1632. Pontificatus Nostri Anno Nono.

XIV. aliàs CXXIV.

Confirmatio Decreti editi à Sacra Rituum Congregatione ad fauorem Abbatum Congregationis Camaldulensium Monachorum Ordinis S. P. Benedicti super vsu Baldachini, ac facultate celebrandi solemniter in Pontificalibus.

De Congregatione Camaldulensium lege indicata ad *Const. 1. Alex. II. Nulli fideliũ. sup. tom. 1. pag. 48.*

VRBANVS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Edita Anno Dom 1632.

A Sacra Rituũ Congregatione emanauit Decretum ad fauorem Abbatũ Camaldulensium.

§. 1. NVper pro parte dilecti filij Desiderij Arigonij, seu Bardellonij de Mantua Procuratoris generalis Congregationis Camaldulẽ Nobis expositum fuit, quòd aliàs à Vẽn. fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus Sacris Ritibus præpositis emanauit decretum tenoris subsequentis, videlicet.

Eminentissimo, & Reuerendissimo D. Cardinale Columna referente ad instantiã P. D. Desiderij Arigonij, seu Bardellonij de Mantua Procuratoris generalis Congregationis Camaldulẽ, nomine Abbatum eiusdem Congregationis, vt attenta antiqua consuetudine solemniter cum Baldachino, & Assistentibus in eorum Ecclesijs celebrandi, recederetur quoad à eos decretis alias hac de re editis in causis Firmana 28. Ianuarij 1606. & Neapolitana 18. Martij 1617. Sacra Rituum Congregatio censuit licere Abbatibus Congregationis Camaldulen. quando solemniter celebrant, quod in tribus tantum, quolibet anno festiuitatibus eis facere permittitur, vti Baldachino, sine auro tamen, & pompa, cum assistentia vnius Presbyteri, & duorum Diaconorum, vltra Diaconum, & Subdiaconum pro cantandis Euangelio, & Epistola, ac sex aliorum ad summum Monachorum sacris vestibus indutorum, quorum duo assistant cum Pluuialibus, duo cum Planetis, & duo cum Tunicellis coloris tempori conuenientis; & dummodo ijdem Abbates nullo modo teneant Sedem Abbatialem fixam & permanentem, vt Sedes Episcopalis retineri consueuit, sed eorum Sedes retineatur in Ecclesia his tantummodo tribus diebus per annos singulos, quibus Abbates solemniter celebraturi erunt; & dicti sex Monachi, vt supra parati, non in Sedibus Choralibus, sed super scabellis sedeant in loco congruo, iuxta Ecclesia conuenientem situm ad hunc effectum tunc appositis, panno laneo coopertis, dictis Sacræ Congregationis Decretis in causa Firmana, & Neapolitana

tana editis aliàs in suo robore permansuris. Die 21. Augusti 1632.

Supplicant Pont. vt illud confirmet.

§. 2. Cùm autem sicut eadē expositio subiungebat, dictus exponens decretum huiusmodi Apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri summoperè desideret.

Quod approbat, & confirmat.

§. 3. Nos illum fauoribus, & gratijs prosequi volentes, & à quibusuis excommunicationis, suspeñ, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, ceñ, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequeñ, barum serie absoluentes, & absolutum fore censeñ, supplicationibus illius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, et confirmamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adijcimus, ac omnes & singulos tàm iuris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus.

Clausulas præseruatiuas addit.

§. 4. Decernentes illud, necnon præsentes literas valida, firma, et efficacia existere, et fore, ac ab omnibus ad quos spectat, et pro tempore spectabit, inuiolabiliter obseruari.

Et ita iudicari statuit.

§. 5. Sicque per quoscumque Iudices ordinarios, et delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, iudicari, et definiri debere: ac irritum, et inane si quid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Ac contraria tollit.

§. 6. Non obstañ præmissis, ac constitutionibus, et ordinationibus Apostolicis, et quibusuis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quauis firmitate roboratis, statutis, et consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, et literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, et innouatis, cæterisq; contrarijs quibuscumque.

Dat. V. An. X. die 15. Sept.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub annulo Piscatoris, die 15. Septembris 1632. Pontificatus Nostri Anno Decimo.

XV. aliàs CXXV.

Prohibitio ne Fratres Carmelitæ calceati de Obseruantia in Belgio, & Siciliæ Prouincijs gestent habitum per Fratres eiusdem Congregationis Discalceatorum gestari solitum, nec se Fratres Carmelitas reformatos Sanctæ Teresiæ vocitent, aut subscribant.

Carmelitarum Regulam à Diuo Alberto Hierosolymitana Ecclesia Patriarcha traditam approbauit Honor. III. vt in eius Const. 8. Vt viuendi sup. tom. 1. pag. 83. vbi lege tibi indicata: Discalceatorum verò tam virorum, quàm Monialium Congregationem approbauit Gregor. XIII. Const. 64. Pia consideratione. sup. tom. 2. pag. 335. Canonizationem autem Sanctæ Teresiæ eorum fundatricis habes in Gregorio XV. Const. 20. Omnipotens. sup. tom. 3. pag. 306. Vide etiam infra ad Constit. 28. Inter cæteras.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Edita Anno Dom. 1632.

Exordium.

ROmanus Pontifex in Sede Principis Apostolorum à Domino constitutus, ex incumbenti sibi munere ad ea potissimum mentis suæ aciem assiduè intendit, per quæ Christifideles diuinis obsequijs sub suaui religionis iugo, & strictioris obseruantiæ regulis mancipati prosperè dirigi valeant: & si aliquæ vnquam subrepunt corruptelæ, pastorali vigilantia eliminentur, vt regulares ipsæ personę in pacis amœnitate vota sua Domino reddant, & felicioribus in dies proficiant incrementis.

Carmelitæ Calceati in Belgio, & Sicilia habitū mutarunt, & se Carmelitas reformatos S. Teresiæ vocant, faciūt.

§. 1. Cùm itaqne sicut dilectus filius Procurator generalis Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Discalceatorum nuncupatorum Congregationis Sancti Eliæ Nobis nuper exponi fecit, nonnulli religiosi Carmelitæ Calceati de Obseruantia nuncupati, in Belgio existentes habitum per Fratres eiusdem Congregationis Discalceatorum gestari solitum, & per eos susceptum, vel eidem similem, cum graui Fratrum Discalceatorum Congregationis huiusmodi damno, à primæua sui forma mutauerint, & variauerint, malumque huiusmodi in alijs etiam, & præsertim Siciliæ Prouincijs serpere cęperit; quin etiam Fratres Carmelitæ Calceat[i] huiusmodi se Carmelitas reformatos Sanctæ Teresiæ vocitent, & subscribant in graue ipsorum Fratrum Discalceatorum detrimentum, & scandalum plurimorum.

Pont. id prohibet sub pœnis hic expressis.

§. 2. Nos pro muneris nostri debito huic malo de opportuno remedio, per quod Fratrum Calceatorum præfatorum temeritas compescatur, quantum cum Domino possumus, prouidere, ac Fratrum Discalceatorum Congregationis huiusmodi, quam in visceribus gerimus charitatis, prospero, fœlicique statui, & directioni consulere volentes, De Ven. fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negocijs Regularium præpositorum consilio, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnibus, & singulis Fratribus Carmelitis Calceatis de Obseruantia nuncupatis prædictis, sub excommunicationis maioris latæ sententiæ, ac priuationis vocis actiuæ, & passiuæ, & quoad illorum Superiores, etiam suspensionis ab officijs per eos obrentis ipso facto incurrendis pœnis districtè præcipiendo mandamus, vt habitum regularem vniformem, & per eos antea susceptum, iuxta Congregationis eorumdem Carmelitarum Calceatorum de Obseruantia huiusmodi communia statuta deferant, nec illum vllo vnquam tempore mutare, vel variare audeant, vel præsumant, absque speciali huius Sanctæ Sedis licentia.

Gestantibus talem habitum, terminū assignat ad illum deponendum.

§. 3. Ijs verò, qui eundem habitum, vt supra mutarunt, vel quoquo modo variarunt, sub eisdem censuris, & pœnis, vt præfertur, incurreñ similiter mandamus, vt intra duorum mensium spatium post publicationem præsentium, eundem habitū, prout antea deferebant, & quem communis vsus, iuxta vniuersalia statuta Congregationis Fratrum Carmelitarum Calceatorum de Obseruantia, huiusmodi reassumere omnino debeant, & teneantur, neque se Carmelitas reformatos Sanctæ Teresiæ, vel Beatæ Teresiæ nominent, vel subscribant.

Executores deputat. §. 4. Quocirca Ven. Fratribus Archiepiscopis, & Episcopis, caeterisq; locorum Ordinarijs in praedictis, & alijs Prouincijs, & locis, vbi opus fuerit, constitutis per praesentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi per se, vel alium, seu alios praesentes literas, & in eis contenta quaecumque, vbi, & quando opus fuerit, & quoties desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, ac in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, Fratres Calceatos de Obseruantia huiusmodi ad praesentes literas, omniaque & singula in illis, vt supra contenta, & ordinata plenè obseruanda, & adimplenda sub poenis praedictis cogant, & compellant, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij secularis.

Clausulas praeseruatiuas ponit. §. 5. Decernentes, easdem praesentes literas, etiam ex eo quod interesse in praemissis habentes ad id vocati, citati, & auditi non fuerint, vel aliàs quouis praetextu; vel causa de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostrae, vel alio quopiam defectu notari, impugnari, retractari, aut in ius, vel controuersiam vocari nullatenus vnquam posse; sed illas semper validas, firmas, & efficaces existere, & fore, atque ab omnibus, ad quos spectat, inuiolabiliter obseruari.

Clausulam sublata addit. §. 6. Sicque & non aliter per quoscumque Iudices ordinarios, & Commissarios quauis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, ac Sedis Apostolicae Nuncios, in quauis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, vbique iudicari, & diffiniri debere: ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit. §. 7. Non obstañ constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, O. dinis praedicti, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis Fratribus Carmelitis Calceatis praefatis, illorumque Superioribus, & personis, ac quibusuis alijs, sub quibuscumq; tenoribus, & formis, ac cum quibusuis, etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritañ, & alijs decretis in genere, vel in specie, etiam Motu, & scientia similibus, ac aliàs in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis Quibus omnibus, & singulis, eorũ tenores praesentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, caeterisque contrarijs quibuscumque.

Transumptis credi imperat. §. 8. Volumus autem, quòd praesentibus literis, ac omnibus in eis contentis nullatenus derogetur, aut derogatum sit, vel esse censeatur, nisi de eis specialis, & specifica, non autem per clausulas generales idem importantes mentio omnino fiat: quòdque praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personae in dignitate Ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae eisdem praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae, vel ostensae.

Dat. Romae apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die 1. Decembris 1632. Pontificatus nostri anno decimo. Dat. P An. X. die 1. Decemb.

XVI. alias CXXVI.

De missionibus Religiosorum cuiuscumque Ordinis ad Iaponicas, & alias Indiarum Orientalium Regiones: Impedientium poenis, & alijs ad eas pertinentibus.

Ad hoc vide Clem viij. const. 74. Onerosa. sup. tom. 3. pag 77. & Paul. V. const. 90. Sedis Apostolicae. d. tom. 3 pag. 242.

VRBANVS PAPA VIII.

Vniuersis Christifidelibus praesentes literas inspecturis, salutem, & Apostolicam benedictionem. Edita An. Do 1633.

EX debito pastoralis officij saluti animarum, & fidei Catholicae propagationi prospicientes, ea, quae prouidè à Romanis Pont. praedecessoribus nostris propterea ordinata fuerunt, si subinde experientia doceat, ea mutatione indigere, libenter immutamus, aliàsq. disponimus, prout ad fidei Catholicae propagationem, & animarum salutem huiusmodi conspicimus in Domino salubriter expedire.

Greg. XIII. prohibuit ne quisquis accederet ad Prouincias Iaponicas praedicandi causa sine Sedis Apost. licentia. §. 1. Aliàs siquidem fel. rec. Gregorius Papa XIII. praedecessor noster, certis tũc expressis causis adductus, per suas in simil forma Breuis literas sub dat. die 28 Ianuarij 1585. Pontificatus sui anno 13. Omnibus Patriarchis, & Episcopis, etiam Prouinciae Chinae, & Iaponis, sub interdicti Ecclesiastici, et suspensionis ab ingressu Ecclesiae, et Pontificalium exercitio; alijs verò Sacerdotibus, Clericis, et Ministris Ecclesiasticis tam secularibus, quàm cuiusuis Ordinis regularibus, cuiuscumque status, gradus, ordinis, et conditionis existerent, sub excommunicationis maioris poenis ipso facto incurrendis interdixit, et inhibuit, ne ad earum regiones, et Prouincias Iaponicas Euangelij praedicandi, vel doctrinam Christianam docendi, aut Sacramenta administrandi, aliaque munia Ecclesiastica obeũdi causa, sine suae, et Sedis Apostolicae expressa licentia proficisci auderent.

Hanc prohibitionem declarauit Clemens VIII in const. 44. Onerosa. sup. t. 3 pag. 77. §. 2. Postmodũ autem rec. me. Clemens Papa VIII. similiter praedecessor noster, accepto quod tam Chinae, et Iaponum, quàm aliae illius vicinae, et adiacentes Insulae, Regiones, et Prouinciae, ac finitima Regna Indiae Orientalis amplissima, et populis refertissima erant, et pro tanta animarum multitudine ad fidem Catholicam traducenda, et spiritualibus alimentis souenda, plures operarij, ac ministri necessarij erant, quàm ex sola Religiosorum Societate IESV haberi poterant; omnibus, et singulis Mendicantium Ordinum Magistris, seu Prioribus generalibus tunc et pro tempore existentibus indulsit, vt cùm necessitas postulasset, quoslibet Ordinis sui spectatae vitae, et eruditionis religiosos, quos nimirum ad praedicta officia, et ministeria idoneos, et vtiles fore in Domino iudicarent, per Lusitaniam dumtaxat, et suscepta inde nauigatione, in Indias, et Ciuitatem Goañ, atque ad Superiores Ordinum in illis partibus

tibus existentes transmittere; et tam ipsi sic transmittendi, quàm alij supradictorum Ordinum Religiosi in eisdem Indiarum partibus existentes, et ad hoc munus obeundum à suis Magistris, Ministris, vel Prioribus generalibus, seu alijs Superioribus electi, et approbati, tam ad Iaponicas prædictas, quàm ad alias proximas, et adiacentes etiam Chinæ, & finitimorum Regnorum, & terræ firmæ Indiæ Orientalis Insulas, regiones, & Prouincias accedere possent. Cæterùm omnibus, & singulis Religiosis cuiuscumque status, gradus, ordinis, & conditionis essent, sub excómunicationis maioris, à qua nonnisi à Romano Pontifice, præterquam in articulo mortis absolui possent, necnon priuationis vocis tam actiuæ, quàm passiuæ, ac dignitatum, administrationum, & officiorum quorumcumque, necnon inhabilitatis ad illa, & alia in posterū obtinenda, ac exercenda pœnis, ipso facto absque vlla declaratione incurrendis, interdixit, & prohibuit, ne ex Insulis Philippinis nuncupatis, siue qualibet alia Indiarum Occidentalium, vel quæ pro partibus Indiarum Occidentalium tunc habebantur, parte ad illas pertinente, in Iaponicas, & alias illis proximas, adiacentes, & finitimas Insulas, Prouincias, & Regiones prædictas, etiam quorumcumque priuilegiorum eis, vel suis Ordinibus à dicto Clemente, & Romanis Pontif prædecessoribus suis, sub quibuscumque tenoribus, & formis in genere, vel in specie, etiam super facultate prædicandi verbum Dei per vniuersum mundum eatenus concessorum, seu in posterum etiam concedendorum, approbandorum, & innouandorum, nisi in illis de prohibitione huiusmodi, & interdicto speciali, specifica, & expressa mentio, cum sufficiēti derogatione fieret, sub quouis alio prætextu, & quæsito colore proficisci, & transire auderent, vel præsumerent; & si qui eatenus, vel in posterum secus facerēt, post quam moniti essent, statim sub eisdem pœnis, omni mora, & excusatione cessante, ad dictas Insulas Philippinas, vel alias partes Indiarum Occidentalium reuerti, & redire omnino tenerentur; & ad id per quoscumque Iudices Ecclesiasticos sub eisdem, & alijs eorum arbitrio infligendis pœnis cogi, & compelli possent.

Sublatio Pauli V. nonnulla super hoc disposuit ... [illegible]

§. 3. Et subinde fel. rec. Paulus Papa V. similiter prædecessor noster, accepto, experientia compertum esse, quòd prohibitio accedendi ad Indias, & Ciuitatem Goañ alias quàm per Lusitaniam, nec qui sperabatur, ex eo fructum protulerat, neque Catholicæ fidei propagationis negocio vtilis fuerit; & propterea vt tãtum opus Dei, sublato omni impedimento, liberè peragi posset, prouidere volens, omnibus, & singulis mendicantium Ordinum Magistris, Ministris, seu Prioribus generalibus, aut alio quocumque nomine nuncupatis Ordinum capitibus tunc, & pro tempore existentibus, vt cùm necessitas postularet, quoslibet Ordinis sui spectatæ vitæ, & eruditionis religiosos, quos nimirum ad prædicta officia, & munia idoneos, & vtiles fore in Domino iudicassent, ad Superiores Ordinum in illis partibus existen, etiam per aliam viam, quàm per Lusitaniam, in Iaponicas, & alias illis proximas adiacētes, & finitimas Insulas, Prouincias, & Regiones prædictas, seruata in reliquis dictarum literarū Clementis prædecessoris forma in omnibus, & per omnia, & non aliter, transmittere liberè, & licitè valerent; indulsit; & aliàs, prout in Gregorij, & Clementis, ac Pauli V. prædecessoris prædictorū literis desuper expeditis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Modò vt sacrum Christi Euangelium possit prædicari in Insulis ac Regnis Orientalibus, concedit Superioribus quorumcumque Ordinum, vt religiosos ad ipsas Prouincias mittere possint, etiā per alias vias quàm per Lusitaniam.

§. 4. Cùm autem experientia plurium annorū compertum fuerit, ordinationes in prædictis literis contentas non sufficere, easque aliqua prouisione indigere, vt in prædictas Insulas, & Regna feliciùs, ac faciliùs Sacrosanctum Christi Domini Euangelium prædicari, & propagari possit, ac valeat: Nos pro officij nostri debito post habitam cum Ven fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus negotio propagandæ Fidei per vniuersum mundū præpositis maturam deliberationem, præfati Pauli prædecessoris nostri literis inhærentes, omnibus, & singulis Religionum cuiuscumque Ordinis, aut Instituti, etiam Societatis IESV, Magistris, Ministris, seu Prioribus Generalibus, aut quocumque nomine nuncupentur Ordinum Capitibus nunc, & pro tempore existentibus, auctoritate Apostolica tenore præsentium cōcedimus, & indulgemus, vt cùm eis expedire visum fuerit, quoslibet suarum Religionum Ordinum, & Instituti religiosos, quos ætate, vita, moribus, & scientia idoneos esse ad Missiones iudicauerint, ad prædictas Insulas, Prouincias, Regiones, & Regna Indiæ Orientalis, etiam per alias vias, quàm per Lusitaniam, liberè, & licitè mittere possint, ac valeant; seruata tamen in reliquis præfatarum literarum Clementis prędecessoris nostri forma in omnibus, & per omnia, & non aliter.

Impedientes huiusmodi accessum excommunicat.

§. 5. Necnon quoscumque Ecclesiasticos, et Religiosos cuiuscumque Ordinis, et Instituti, tā non mendicantium, quàm mendicantium, etiam Societatis IESV, et seculares, Religiosorum, vt præfertur, mittenū ad Insulas, Prouincias, Regiones, et Regna prædicta accessum huiusmodi impedientes excommunicationis latæ sententiæ vinculo innodamus.

Religiosis missis, vt vtatur Catechismo Romano, & Doctrina Christiana Card. Bellarmini, in instruendis illis gētibus præcipit.

§. 6 Religiosos verò, vt supra mittendos, ac etiam missos, et in prædictis locis nunc degentes, plurimum in Domino hortamur, vt in docendo populos, et præsertim de recenti ad fidem Christianam conuersos, vniformes sint, ne ob doctrinæ diuersitatem, præsertim in materijs moralibus, Neophiti illi aliquod scandalum patiatur: et quia in hac re Generalium præfatorum curam, et vigilantiam plurimum profuturam arbitramur, eisdem iniungimus, vt prædictos suos Religiosos ad seruandam prædictam conformitatem sæpius adhortentur. Vt autem id faciliùs succedat, præfati Religiosi in instruendis populis prædictorum locorū Indiæ Orientalis, Catechismum Romanum, et Doctrinam Christianam paruam, et magnam bo. me. Roberti S.R.E. Cardinalis Bellarminij nuncupati in linguas prędictorum populorum translatas, et impressas, si fieri poterit, omnino adhibeant.

Christianis in illis Prouincijs existentibus recipere posse Sacramenta etiā parochialia à quocumque

§. 7. Quoniam autem, sicut nō sine animi nostri dolore intelleximus, in Iapone à pluribus annis contra Christianos, et præsertim Religiosos, acerrima persecutio fuit commota, eaque vsq;

Sacerdote ad eos misso, indulget, præter requirentia Ordinem Episcopalem.

ad præsens perdurat, et viget, omnibus, et singulis Christianis nunc in Iapone existentibus, et pro tempore futuris, vt à quibusuis Sacerdotibus, vt supra à Generalibus eorum illuc missis, ac mittendis, quorum copiam habere poterunt, Sacramenta (ordinem tamen Episcopalem non requirentia) etiam parochialis, durante præsenti rerum statu, suscipere liberè, & licitè valeant, concedimus pariter, & indulgemus.

Religiosis huiusmodi misss mercaturā quamuis minimam exercere prohibet sub excommunicatione & alijs pœnis, ac super eò mercationibus disponit.

§.8. Cæterùm quia à sacris Canonibus, Conciliorum decretis, ac Apostolicis Constitutionibus, omnibus Religiosis, ac etiam alijs Ecclesiasticis, præsertim in sacris Ordinibus constitutis, mercatura, & negociationes seculares districtè prohibentur, ac valdè damnosum, indecorum, & indecens existit, huiusmodi personas diuino cultui manciparas, ac præcipuè illas, quæ ad prædicandum Sacrosanctum Christi Domini Euangelium destinatæ sunt, præfatis mercaturæ, & negociationibus se immiscere, aut operam dare; prædictorum sacrorum Canonum, ac Decretorum, Constitutionumque Apostolicarum dispositioni inhærentes, auctoritate Apostolica, earumdem tenore præsentium, Religiosis omnibus cuiuscumque Ordinis, & Instituti, tam non mendicantium, quã mendicantium, etiam Societatis IESV, eorumq. singulis tam in prædictis locis nunc existentibus, quam in futurum ad illa mittendis, omnem, & quamcumque mercaturam, seu negociationem, quocumque modo ab eis fieri contingat, siue per se, siue per alios, siue proprio, siue Communitatis nomine, directè, siue indirectè, aut quouis alio prætextu, causa, aut colore interdicimus, & prohibemus sub excommunicationis latæ sententiæ pœna ipso facto incurrenda, ac priuationis vocis actiuæ, & passiuæ, officiorum, ac graduum, & dignitatum quorumcumque, etiam inhabilitatis ad ea, & insuper amissionis mercium, & lucrorum ex eis factorum: quæ omnia à Superioribus Religionum, ex quibus delinquentes existent, reseruanda erunt ad vsum Missionum, quas eędem Religiones habent, & habituræ sunt in futurum in prædictis Indijs, & non in alios vsus; eisdem Superioribus districtè præcipientes sub eisdem pœnis, vt in hoc inuigilent, & contra delinquentes ad prædictas pœnas procedant, sublata eisdem facultate huiusmodi delinquentibus aliquid ex dictis mercibus, & lucris quantumuis minimum remittendi, aut condonandi.

Controuersijs oriundis prouidet, vt minores Episcopi cognoscant, grauiores Pontif. significent.

§.9. Quòd si fortè aliquæ controuersiæ inter Religiosos dictarum Religionũ (quod Deus auertat) oriantur, Episcopi locorum prædictorum pro tempore existentes, tanquam Sedis Apostolicæ delegati, illas decidant, & terminent. Si vero grauiora quędã negocia occurrerint, ea ad Nos, & Romanos Pontifices successores nostros quantocitius ab eisdem Episcopis referantur; vt quod in illis statui, ac decerni debeat, matura consultatione adhibita, prouideri possit: sicque volumus, & ordinamus.

Præseruatiuas clausulas apponit.

§.10. Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inuiolabiliter obseruari.

Item iudicandi mandat.

§.11. Sicque per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarũ Palatij Apostolici Auditores; sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & diffiniri debere: ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores huius constit. deputat.

§.12. Mandantes propterea vniuersis, & singulis Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, ac cæteris Ecclesiarum, & locorum etiam Regularium Prælatis per vniuersum Orbem constitutis, vt pręsentes literas in suis quisque Prouincijs, Ciuitatibus, Diœcesibus, Capitulis, & iurisdictionibus, ab omnibus inuiolabiliter obseruari; & quoties ab Ordinum prædictorum Religiosis requisiti fuerint, solemniter publicari curent, & faciant.

Contrariis derogat.

§.13. Non obstan. interdicto, & prohibitionibus, ac literis dictorum prædecessorum, alijsque præmissis, necnõ Apostolicis, ac in Synodalibus, Prouincialibus, & Vniuersalibus Cõcilijs editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac Constitutionibus de vna, & duabus dietis, ita quòd vigore præsentium, etiam vltra duas dietas quilibet trahi possit; necnon prædictæ Societatis IESV, aliarumque Religionum, Prouinciarum, & Regionum prædictarum iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, illis, eorumque Prælatis, Superioribus, & personis etiam particularibus, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusuis derogatoriarum derogatorijs, alijsque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & alijs decretis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine in genere, vel in specie, ac aliàs quomodolibet concessis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione aliàs de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quęuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruãda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita obseruata inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, hac vice specialiter, & expressè, in quantum nostris prohibitioni, & interdicto, alijsque præmissis aduersentur, harum serie derogamus, ac derogatum esse, & censeri, neque illa eis vllatenus suffragari volumus, & declaramus, cæterisque cõtrarijs quibuscumque. Declarantes etiam, ac decernentes facultatem eligendi posteriorem Datam quibusuis Ordinibus, Societatibus, etiam I E S V nuncupatis, & alijs quibuscumque, etiam speciali nota dignis concessam, nemini aduersus præsentes nostras literas posse vnquam suffragari.

Huius exemplo credi vult.

§.14. Et quia difficile foret, præsentes literas vbicumque vsus venerit, ostendi, & publicari; Volumus, vt earum exemplis etiã impressis, manu Notarij publici, vel alicuius dictarum Religionum Secretarij subscriptis, & personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, vel cuiusuis ex Generalibus prædictis sigillo munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsen-

tibus

tibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. X. die 22. Febr.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris, die 22. Februarij 1633. Pontificatus Nostri Anno Decimo.

XVII. aliàs CXXVII.

Confirmatio designationis Nouitiatuum factæ à Fratribus Eremitis S. Augustini Congregationis Lombardiæ, vigore facultatis concessæ Cardinali Protectori viuæ vocis oraculo à Paulo Quinto; Ac concessio, quòd in illis possint recipere Nouitios ad præscriptum Constitutionum Apostolicarum.

Extendit hic Pont. Const. Greg. XV. quam habes sup. tom. 3. num. 27. Romanus Pontifex. pag. 313. ad omnia viua vocis oracula, etiam S.R.E. Cardinalibus facta & eorum manu firmata, vt in Const. 9. Aliàs fel. rec. hic sup. pag. 18. sed huic confirmationi nihil obstat, cum illa extensio sit prior.

Super professionibus per Regulares emissis, non facto in locis designatis Nouitiatu, nonnulla sanciuit hic S. D. N. Vrbanus, vt hic supra in Const. 5. Religiosos. pag. 11. ad quam legere poteris Const. Pont. hic indicatas. Et de Eremitis S. Augustini lege ad Const. 40. Romanus. sup. tom. 4. pag. 57.

Edita Anno Dom. 1633.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Fratres Eremitæ S. Augustini vigore facultatis viuæ vocis oraculo à P. P. V concessæ, nonnullos Conuentus pro Nouitiatu designarunt, & erexerunt.

§. 1. EXpositum Nobis nuper fuit pro parte dilectorum filiorum Vicarij generalis, & Fratrum Ordinis Eremitarum S. Augustini Congregationis Lombardiæ, quòd aliàs de anno 1608. felic. rec. Paulus Papa V. prædecessor noster, eius viuæ vocis oraculo bo. mem. Antonio Episcopo Ostiensi, Cardinali Saulio nuncupato, tunc eiusdem Congregationis apud ipsum Paulum prædecessorem, & Sedem Apostolicam Protectori facto, præfatę Cõgregationi Nouitiatus in aliquibus eius Domibus regularibus erigendi, seu designandi facultatem cõcessit: cuius quidem facultatis vigore, vnus in de Incoronatæ nuncupatus, Mediolanensis, & alius in Sancti Augustini Bergomensis, & reliquus Nouitiatus huiusmodi in Sancti Barnabæ Brixiensis, eiusdem Congregationis Domibus regularibus erecti, seu designati; in eisque à viginti-quatuor annis citra Nouitij ad habitum, & probationis annum peragendum, & professionem regularem deinde emittendam recepti, & admissi fuerunt.

Supplicant Pont. pro confirmatione huius erectionis.

§. 2. Cùm autem, sicut eadem expositio subiungebat, stante cõstitutione nostra quarumcumque gratiarum, indultorum, & priuilegiorum à Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris viuæ vocis oraculo concessorum reuocatoria, ne de præmissorum subsistentia, & validitate vllo vnquam tempore dubitari contingat, illa cum inde secutis Apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri plurimùm desiderent.

Quam Pont. approbat, & in eis Nouitios ad præscriptũ Cõst.

§. 3. Nos Vicarium, & Fratres prædictos specialibus fauoribus & gratijs prosequi volentes, & à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; De venerabilium fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negocijs Regularium præpositorum consilio, erectionem, seu designationem Nouitiatuum prædictorum vigore dictæ facultatis, vt præfertur, factas, cum omnibus inde secutis, dummodo tamen in Nouitiatibus huiusmodi Nouitij ad præscriptũ decreti à Nobis super receptione, & educatione Nouitiorũ vltimo loco editi, necnõ fel. rec. Sixti V. prædecessoris nostri, ac aliarum constitutionum Apostolicarum, & Decretorum pariter similis me. Clementis VIII. institutionumque generalium super receptione, & educatione Nouitiorum eiusdem Clementis, necnon Pauli V. Romanorum Pontificum prædecessorum similiter nostrorũ auctoritate editarum recipiantur, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illisque inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adijcimus; ac omnes, & singulos tam iuris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus.

Apostolica recipi posse concedit.

Hoc Cõst. lege in 3. tabellis indicatis.

§. 4. Decernentes præmissa, ac præsentes literas, validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac eidem Congregationi in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari.

Clausulas præseruatiuas ponit.

§. 5. Sicque per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Ita iudicari mandat.

§. 6. Non obstantibus nostra prædicta, & quibusuis alijs constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dictæ Congregationis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quauis firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis in cõtrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Contraria remouet.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 15. Martij 1633. Pontificatus Nostri Anno Decimo.

Dat. P. An X die 15. Martij.

XVIII. aliàs CXXVIII.

Quòd Fratres Sancti Augustini Discalceati Hispaniarum, in Philippinis, & Occidentalibus Indijs degentes, à quouis Catholico Episcopo communionem Sedis Apostolicæ habente, Minores & Sacros Ordines, etiam non seruatis interstitijs, suscipere possint.

De his Fratribus, vide sup. ad Const. 63. Clem VIII. Decet. tom. 3. pag. 65.

VR-

Edita Anno Dom. 1633.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Quòd Fratres S. Augustini Discalceatorum Hispaniarum, in Indijs Occidentalibus degentes, non facilè ad Episcopos pro suscipiendis Ordinibus accedere possunt.

§. 1. CVm, sicut dilectus filius Procurator Generalis Fratrum Ordinis Eremitarum Sancti Augustini Discalceatorum nuncupatorum Hispaniarum, & Indiarum, Nobis nuper exponi fecit; Fratres prædicti in Philippinis, & Indijs Occidentalibus degentes, ob locorum huiusmodi ab Episcopis distantiam, non sine impensis, & magnis incommodis ipsos Episcopos pro Sacris Ordinibus suscipiendis sæpiùs adire nequeant; cupiatque propterea illis per Nos desuper, vt infra, opportunè prouideri.

Conceditur, vt à quouis Episcopo communionem Sedis Apost. habente, ad Minores, & Sacros Ordines promoueri possint, etiam non seruatis interstitijs.

§. 2. Nos Procuratorem, & Fratres prædictos specialibus fauoribus, & gratijs prosequi volentes, & à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes; Supplicationibus eiusdem Procuratoris illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; De venerabilium fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotio Propagandæ fidei præpositorum consilio, eisdem fratribus, vt à quocumque, quem maluerint, Catholico Antistite gratiam, & communionem Apostolicæ Sedis habente, in propria Diœcesi residente, vel in aliena de Diœcesani loci consensu Pontificalia exercente, per eos eligendo, ad quatuor Minores quatuor feriatis, vel non feriatis, seu vnica; & subinde ad Sacros Subdiaconatus, Diaconatus, & Presbyteratus ordines tribus Dominicis, seu alijs festiuis diebus cõtinuis, vel interpolatis, etiam extra tempora ad id à iure statuta, ac interstitijs à Sacro Concilio Tridentino designatis minimè seruatis, annique curriculo non expectato, etiamsi in vnoquoque ex dictis Sacris Ordinibus, antequam ad alium promoueantur, se non exercuerint; dummodo tamen ad id idonei reperiantur; promoueri, & promoti in illis etiam in Altaris ministerio ministrare liberè, & licitè valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus. Necnon Antisti per eos eligendo huiusmodi ordines prædictos tibi conferendi licentiam impartimur.

Obstantibus derogat.

§. 3. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac, quatenus opus sit, dicti Ordinis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quauis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Huius Const. exemplis credi mandat.

§. 4. Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. X. die 9. Iulij.

Datum Romæ apud Sãctam Mariam Maiorem sub annulo Piscatoris die 9. Iulij 1633. Pontificatus Nostri Anno Decimo.

XIX. aliàs CXXIX.

De vacatione nõ expleto sexennio, & alijs casibus, Ministri Generalis Fratrum Discalceatorum Ordinis Reformatorum Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum Hispaniarum.

Habes de hac Congregatione materiam plenè signatam sup. ad huiusmet Pont. Const. 3. Cum sicut. pag. 10.

Edita Anno Dom. 1633.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INIuncti Nobis per abundantiam diuinæ gratiæ pastoralis officij ratio postulat; Vt Regularium Ordinum in Ecclesia Dei militantium prospero statui, felicique directioni incumbentes, in his, per quæ Ordines ipsi, illorum Superiorum quoquo modo occurrente vacatione, nullis valeant incommodis pergrauari, paternis, & sollicitis studijs intendamus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Causa huius Const.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Ioannes de Annunciatione Procurator Generalis Fratrum Discalceatorũ nuncupatorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum Hispaniarum, quòd in propria eorũdem Fratrum Regula à fel. rec. Innocentio Papa III. prædecessore nostro Sanctis Patriarchis Ioanni, & Felici dicti Ordinis fundatoribus tradita, & à Nobis per nostras sub plumbo sub Datum Romæ apud Sãctam Mariam Maiorem anno Incarnationis Dominicæ 1631. 7. Kal. Octobris expeditas literas reformata; inter alia expressè disponitur, quòd Capitulum Generale de triennio in triennium celebretur, ac electio Maioris, & Generalis Ministri de sexennio in sexennium in Capitulo Generali per secreta suffragia iuxta Concilium Tridẽtinum fiat, Cùm autem, sicut eadem expositio subiungebat, officium Ministri Generalis huiusmodi ex aliqua legitima causa, etiam ante finitum sexennium vacare possit; cupiatque propterea dictus Ioannes per Nos desuper opportunè prouideri.

Hæc S. D. N. Vrban. VIII. Cõst. est videnda confirmatio Const. Innocent. III. indicat. in rubr. loco eam non posui.

Prouisio, de qua in rubrica, & primo in casu vacationis officij Ministri Generalis ante expletum sexennium.

§. 2. Nos pro nostri muneris debito in præmissis consultum esse cupientes, ac Ioãnem, & Fratres prædictos specialibus fauoribus, & gratijs prosequi volentes, & à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequẽdum, harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes; supplicationibus dicti Ioannis nomine, Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; De venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotijs Regularium præpositorum consilio; Quòd de cætero perpetuis futuris temporibus, si officium Ministri Generalis prædicti ante finitum sexennium vacare contigerit, mortis, renunciationis, depositionis, aut alia quauis causa, statim primus Diffinitor Generalis conuocet cæteros Diffinitores Generales, & Ministros Prouinciales Prouinciarum Hispaniæ, & primo dicto Diffinitore Generale Præsidente, omnes simul canonicè eligant vnum Vicarium Generalem.

ralem, qui eamdem auctoritatem, præeminentiam, vocem, & locum, ac Minister Generalis prædictus, habeat, eiusque Vicarij Generalis huiusmodi duret vsque ad finem primi subsequentis Capituli Generalis, in quo electionem Ministri Generalis fieri præcipimus.

In casu quod Minister Generalis ad Capitulũ nõ accesserit.

§. 3. Si congregato iam Capitulo Generali Minister Generalis ægrotauerit, vel propter aliam causam ad Capitulum non accesserit; tunc totum Capitulum eligat Præsidentem Generalem in prima eiusdem Capituli sessione, qui in absentia Ministri Generalis eisdem auctoritate, & præeminentijs præsideat: cuius Præsidentis officium solum durabit vsque ad finem eiusdem Capituli, quod tunc celebratur.

In morte Ministri General. cõgregato Capitulo.

§. 4. Si congregato Capitulo Generali, etiam contigerit, Ministrum Generalem è vita discedere; electo prius Præsidente, vt dictum est, fiat electio Ministri Generalis in illo Capitulo, in quo hoc euenerit.

Ita obseruari, & iudicari debere iubet.

§. 5. Sicque & non aliter ab ipsis Fratribus in præmissis perpetuò obseruari, & ita per quoscumq. Iudices ordinarios, & commissarios iudicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, Apostolica auctoritate tenore præsentium statuimus, ac decernimus, & declaramus.

Contrarijs tollit.

§. 6. Non obstantibus fel. rec. Pauli Papæ V. prædecessoris nostri sub Dat. die 14. Augusti 1613. & quibusuis alijs constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit dicti Ordinis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quauis firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisq; contrarijs quibuscumque.

Transumptis eadē præstāda fides.

§. 7. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus vbique fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. X. die 22. Aug.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 22. Augusti 1633. Pontificatus Nostri Anno Vndecimo.

XX. aliàs CXXX.

Indictio Iubilei vniuersalis ad Diuinam iram auertendam, & Catholicæ rei pericula, ac detriméta præsertim in Germania ingruentia, remouenda. Et eiusdem prorogatio ad alias duas hebdomadas, cum declaratione, quòd possint Christifideles supplere in sequentibus duabus, si quid in primis hebdomadibus pro consequenda Indulgentia huiusmodi omiserint.

Multoties ex vrgentissimis causis indixit hic S.D.N. Iubileum, quæ (ne toties repetam) vide V. Iubileum in Repertorio.

VRBANVS PAPA VIII.

Edita Anno Dom. 1634.

Vniuersis Christifidelibus præsentes literas inspecturis Salutem, & Apostolicam benedictionem.

Ad auertēda pericula in Germania præsertim ingruentia.

ITeratis precibus, atque indictis publicè supplicationibus ad Deum sæpius clamauimus, vt calamitatum turbine correptos Nos liberaret, & ærumnas populo suo imminentes auerteret; quæ etsi penitus amotæ non sint, ex parte tamen, diuina clemētia sublatas, aut esse mitigatas intelligimus. Commoti igitur Catholicæ rei periculis, & detrimentis, in Germania præsertim ingruentibus, decreuimus in ieiunijs, & oratione perseuerantes accedere ad eum denuo, qui assiduas fidelium petitiones exaudire consueuit: speramus enim, cùm sit Creator, Redemptor, & misericors Pater animarum nostrarum, fore vt planè Nobis propitiatus, & culparum, quibus vltionem meremur, oblitus, Nos voti compotes efficere non dedignetur. Hoc autem vt fructuosiùs, & maiori cum spiritus ardore peragatur, ex veteri Ecclesiæ Romanæ omnium matris, & magistræ more, in præsentibus necessitatibus, eiusdem Ecclesiæ thesauros, quorum dispensatores a Domino constituti sumus, proferre, & largissimè erogare decreuimus.

Iubileū concedit adimplētibus hæc descripta.

§. 1. Itaque ex parte Omnipotentis Dei Patris, & Filij, & Spiritus Sācti, omnes, & singulos vtriusque sexus Christifideles, tam in Alma Vrbe nostra, quam alibi, vbicumque locorum constitutos, Apostolica auctoritate paternè, enixèque requirimus, monemus, & in Domino adhortamur ad infrascripta deuotè peragendum, & adimplendum, & ad Deum Saluatorem nostrum orādum, vt per viscera misericordiæ suæ fidem Catholicam protegere, ab hostium conatibus, & insidijs defendere, hæresim extirpare, Principibus Christianis pacem, & veram concordiam donare, ac præcipue præsentibus Ecclesiæ necessitatibus subuenire dignetur. Nos enim de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius auctoritate confisi, ex illa ligandi, atque soluendi potestate, quam Nobis Dominus, meritis minimè suffragantibus, contulit, vniuersis, & singulis Christifidelibus in Alma Vrbe prædicta degentibus, qui solēni processioni, quam à Basilica Principis Apostolorū in Vaticano, ad Ecclesiam Archihospitalis nostri Sancti Spiritus in Saxia nuncupatam de Vrbe, feria quarta sequentis hebdomadæ, quæ erit 29. præsentis mensis Martij, vna cum Venerabilibus fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, Christianorumque Regum, & Principum apud Nos, & Apostolicam Sedem Oratoribus, omnibusque Prælatis, & Proceribus, ac vniuerso Clero, & Populo agemus; aut alteri ex processionibus, quæ feria sexta eiusdem hebdomadæ 31. dicti mensis à Basilica S. Mariæ Maioris ad Ecclesiam Lateranē, & Sabatho eiusdem hebdomadæ prima Aprilis ab Ecclesia B. Mariæ supra Mineruam ad Ecclesiā eiusdem Beatæ Mariæ de Anima, etiam nuncupatam respectiuè, de mane per vniuersum Clerum tam sæcularem, quàm regularem, post meridiem verò per Archiconfraternitates, & Confraternitates sæcularium canonicè institutas Almæ Vrbis prædictę fient, interfuerint; vel qui in eadem, seu immediatè sequenti hebdomada, duas ex dictis Basilicis, siue

Eccle-

Ecclesijs saltem semel visitauerint, ibique deuotè vt supra Deum orauerint; necnon feria quarta, & sexta, ac sabbatho eiusdem, vel sequentis hebdomadæ ieiunauerint, atque peccata sua confessi, sequenti saltem die Dominico sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum reuerenter sumpserint, & eleemosynas ad libitum, prout charitas singulis suggesserit, fecerint: Cæteris verò omnibus, & singulis fidelibus extra Vrbem existentibus in quibusuis Ciuitatibus, Terris, & locis, qui processioni ab Ordinarijs locorum, vel eorum Vicarijs, seu Officialibus, vel de eorum mandato, & ipsis deficientibus, per eos, qui ibi curam animarum exercent, prima vel secunda hebdomada, postquam ad eorum notitiam hæ nostræ literæ deuenerint, indicendæ, & agendæ interfuerint; vel Ecclesiam, seu Ecclesias per eosdem designandas saltem semel visitauerint, ibique vt supra Deum orauerint, ac feria quarta, sexta, & sabatho alterius ex duabus hebdomadis ab eisdem deputandis ieiunauerint, pariterque peccata sua confessi, ac sanctissima Communione refecti fuerint, & eleemosynas similiter pro arbitrio suo fecerint; plenissimam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem, sicut in anno Iubilæi visitantibus certas Ecclesias intra, & extra Vrbē concedi consueuit, tenore præsentium concedimus, & elargimur.

Itinerantibus, Regularibus, Infirmis, Captiuis, & aliis impeditis quomodo satisfaciant.

§. 2. Nauigantes verò, aut iter agentes, vt cùm primùm ad sua se se domicilia receperint, suprascriptis peractis, & loco interueniendi in processione, visitata Ecclesia Cathedrali, vel maiore, aut parochiali loci eiusdem domicilij, eamdē indulgentiam consequi possint, & valeant. Regularibus autem personis vtriusque sexus, etiam in claustris perpetuò degentibus, necnon alijs quibuscumque tam laicis, quàm Religiosis sæcularibus, vel regularibus, etiam in carcere, aut in captiuitate existentibus, vel aliqua corporis infirmitate, seu alio quocumque impedimento detentis, qui supra expressa, scilicet, ieiunium, eleemosynam, Ecclesiæque, seu Ecclesiarum visitationem, ac interuentum in processione, & orationem, vel eorum aliqua præstare nequiuerint, vt illa Confessarius, quem vt infra elegerint, eis in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare possit, eaque iniungere, quæ ipsi pœnitentes efficere poterunt, pariter, concedimus, & indulgemus.

Eligendi Confessarij qui eos absoluere etiam à reseruatis (exceptis hæresi) facultatē concedit.

§. 3. Cupientes autem omnes Christifideles participes fieri huius pretiosissimi thesauri, Vniuersis, & singulis vtriusque sexus tam laicis, quā Ecclesiasticis secularibus, & regularibus cuiusuis Ordinis, Congregationis, & Instituti, licentiam concedimus, & facultatem damus, vt sibi ad hūc effectum eligere possint quemcumque presbyterum Confessarium tam secularem, quàm cuiusuis ordinis regularem ex approbatis à locorum Ordinarijs, qui eos ab omnibus excommunicationis, suspensionis, & alijs ecclesiasticis sententijs, & censuris à iure, vel ab homine quauis causa latis, seu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, et delictis quantumuis grauibus, et enormibus, etiam locorum Ordinarijs, siue Nobis, et Sedi Apostolicæ etiam in literis die Cœnæ Domini legi solitis contentis, et aliàs per quascumque nostras, aut Romanorum Pōtificum prædecessorum nostrorum constitutiones, quarū tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodocumque reseruatis, in foro conscientiæ, et hac vice tantum, non tamen à crimine hæresis, absoluere, et liberare valeant.

Ac vota commutet, præter Castitatis & Religionis.

§. 4. Et insuper vota quæcumque (Religionis, et Castitatis exceptis) in alia pia, et salutaria opera commutare, iniuncta tamen eis, et eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus, pœnitentia salutari, alijsque eiusdem Confessarij arbitrio iniungendis.

Processiones denuntiandæ.

§. 5. Quapropter tenore præsentium in virtute sanctæ obedientiæ districtè præcipimus, atque mandamus, omnibus, & quibuscumque Venerabilibus fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & alijs Ecclesiarum Prælatis, ac quibuscumque Ordinarijs locorum, eorumque Vicarijs, & Officialibus, vel ijs deficientibus, illis qui curam animarum exercent, vt cùm præsentium literarum transumpta, aut exempla etiam impressa acceperint, illa statim absque vlla mora, retardatione, vel impedimento, per suas Ecclesias, & Diœceses, Prouincias, Ciuitates, Oppida, Terras, & loca publicent, & publicari faciāt, ac Cleris, & Populis sibi subiectis solemnes processiones, & supplicationes indicant, & celebrent, ecclesiamque, seu ecclesias visitandas designent.

Habilitandi potestatem non tribuit.

§. 6. Non intendimus autem per præsentes super aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quoquo modo contracta dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi etiam in foro conscientiæ.

Publicè denunciatis quomodo possint consequi declarat.

§. 7. Neque etiam easdem præsentes ijs, qui à Nobis, et Apostolica Sede, vel ab aliquo Prælato, seu iudice Ecclesiastico excommunicati, suspensi, interdicti, seu aliàs in sententias, et censuras incidisse declarati, vel publicè denunciati fuerint, nisi infra tempus celebrationis huiusmodi Iubilæi satisfecerint, aut cum partibus concordauerint, vllo modo suffragari posse, aut debere.

Contrarijs derogat.

§. 8. Non obstan. constitutionibus et ordinationibus Apostolicis, præsertim quibus facultas absoluendi in certis tūc expressis casibus ita Romano Pontifici pro tempore existenti reseruatur, vt nec etiam similes, vel dissimiles Iubilæi, Indulgentiarum, et facultatum huiusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant; necnō regula nostra de non conceden. indulgentijs ad instar, ac quorumcumque Ordinum, et Congregationum, siue Institutorum Regularium etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quauis firmitate roboratis statutis, et consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, et literis Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus, et Institutis, illorumq. personis quomodolibet concessis, approbatis, et innouatis. Quibus omnibus, et singulis, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, et indiuidua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis,

pressis, ac formam eorum traditam pro seruata habentes, hac vice specialiter, nominatim, & expressè, ad effectum præsentium derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Exemplis fidem tribuit.

§. 9. Vt autem præsentes nostræ, quæ ad singula loca deferri non possunt, ad omnium notitiã faciliùs deueniant, volumus vt earumdem præsentium transumptis, vel exemplis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, vbique locorum, & gentium, eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 11. die 23. Mart.

Dat. Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris, die 23. Martij 1634. Pontificatus nostri anno vndecimo.

Edita An. D. 1634.

VRBANVS PAPA VIII.

Vniuersis Christifidelibus præsentes literas inspecturis salutem, & Apostolicam benedictionem.

Enarrat concessionem prædicti Iubilæi.

§. 1. PAstorali charitate, qua gregẽ Dominicum curæ nostræ diuinitus cõmissum prosequimur, eiusque precum & piorum operum fiducia adducti, ad diuinã opem pro præsentibus Ecclesiæ necessitatibus, præsertim in Germania vrgentibus, implorandam per nostras in simili forma Breuis, sub die 23. Martij proximè præteriti expeditas literas, Vniuersis, & singulis Christifidelibus in Alma Vrbe nostra degentibus, qui Processionibus tunc expressis interfuissent, vel Basilicas, aut Ecclesias etiam tunc expressas visitassent, & ibi pro Fidei Catholicæ defensione, hæresum extirpatione, ac Principum Christianorum concordia deuotè orassent, necnon feria quarta, & sexta, ac sabatho vnius ex duabus hebdomadis ieiunassent, atque peccata sua confessi, sequenti saltem die Dominico Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum reuerenter sumpsissent, & eleemosynas ad libitum, prout charitas singulis suggessisset, fecissent: cęteris verò omnibus, & singulis fidelibus extra Vrbẽ existentibus, in quibusuis Ciuitatibus, Terris, & locis, qui processioni ab Ordinarijs locorum, vel eorum Vicarijs, seu Officialibus, vel de eorum mandato, & ipsis deficiẽtibus, per eos, qui ibi curam animarum exercent, prima, vel secunda hebdomada postquam ad eorum notitiam præfatæ nostræ literæ deuenissent, indicendæ, & agendæ interfuissent, vel Ecclesiam, seu Ecclesias per eosdem designandas saltem semel visitassent, ibique vt supra Deum orauissent, ac feria quarta, sexta, & sabbatho alterius ex duabus hebdomadis ab eisdem deputãdis ieiunassẽt, pariterq. peccata sua confessi, ac sanctissima Cõmunione refecti fuissent, & eleemosynas similiter arbitrio suo fecissent; plenissimam omnium peccatorũ suorum indulgentiã & remissionem in forma Iubilæi concessimus, & elargiti sumus, cum facultate eligendi Confessarium, alijsque facultatibus; prout in dictis literis, quarũ tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, pleniùs continetur.

Quod extẽdit ad alias duas hebdomadas.

§. 2. Vt autem illorum, qui certis ex causis prępediti, seu aliàs participes infra tempus in dictis literis præfixũ pretiosissimi huius thesauri fieri nõ potuerunt, spirituali consolationi, animarumque saluti consulamus; plenissimæ in forma Iubilæi indulgentiæ huiusmodi munus, cum omnibus & singulis facultatibus, indultis, decretis, & gratijs in præfatis literis nostris cõtentis, ad duas post Dominicam in Albis immediatè sequentes hebdomadas, quoad Christifideles in Alma Vrbe nostra prædicta: quò verò ad alios extra eandem Vrbem vbiuis locorum & terrarum, vt præfertur, degentes à fine primæ, vel secundæ hebdomadæ in eisdem literis expressæ computañ; De omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius auctoritate confisi, Apostolica auctoritate tenore præsentiũ extendimus, & prorogamus; itaut Christifideles præfati, qui tempore in eisdem literis præfixo cœlestem indulgentiæ huiusmodi thesaurũ non fuerint consecuti, si duabus hebdomadis per præsentes prorogatis durãtibus, vel in altera earum similiter pro Fidei Catholicæ defensione, præsertim in Germania, ac etiam in Regno Poloniæ, alijsque Prouincijs, & Regnis infidelium, & hæreticorum ditionibus finitimis, hæresumque extirpatione, ac Christianorũ Principum concordia deuotè vt supra orauerint, aliaque omnia & singula in dictis literis comprehensa adimpleuerint, eandem Indulgentiam consequi valeant in omnibus & per omnia, perinde ac si literæ nostræ huiusmodi etiam duas hebdomadas per præsentes prorogatas comprehenderent.

Consequẽdi facultatem concedit supplenda quæ antea omiserunt.

§. 3. Ac pręterea benigniùs cum eisdem Christifidelibus agentes, concedimus & indulgemus, vt quicumque in tempore in nostris literis prædictis præfixo, aliqua in illis pręscripta ad Indulgentiam huiusmodi consequendam egerint, aliqua verò omiserint; si hęc in duabus hebdomadis per præsentes prorogatis durantibus, vel aliqua earũ adimpleuerint, Indulgentiam prædictam nihilominus consequantur, ac gratijs huiusmodi fruantur, sicut consequerentur, & fruerentur, si omnia dictis duabus hebdomadis per præsentes prorogatis durãtibus, vel aliqua earum adimpleuerint, Indulgentiam prædictã nihilominus consequantur, ac gratijs huiusmodi fruantur, sicut consequerentur, & fruerentur, si omnia dictis duabus hebdomadis per pręsentes prorogatis durantibus, aut earum altera præstarent.

Contraria tollit.

§. 4. Non obstañ omnibus illis, quæ in dictis literis voluimus non obstare, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Dat. P. A. 11. die 21. Apr.

Dat. Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die 21. Aprilis 1634. Pontificatus nostri anno vndecimo.

XXI. aliàs CXXXI.

Communicatio Priuilegiorum omnium, non Mendicantium, & Mendicantium Ordinibus, seu Congregationibus Clericorum concessorum, Fratribus Discalceatis Hispaniarum, Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum.

Istorum Fratrum Congregationem Hispanicarum, inter alios Mendicantium ordines adscripsit Paul. V. & eis priuilegia communicauit in const. 60 Ecclesiæ. sup. tom. 3. pag. 181. Cætera lege ad huius Pont. const. 3. Cùm sicut, hic sup. pag. 10.

VR-

Sedis An. D. 1634.

VRBANVS EPISCOPVS, *Seruus seruorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.*

Exordium.

REdemptoris nostri IESV Christi Saluatoris exemplo, quo se ipsum exinaniens, formamque serui accipiens, sui sanguinis profusione nos redemit, assidua meditatione pensantes, continuis excitamur stimulis; vt tantæ liberalitati memores, gemitus maximè filiorum Ecclesiæ in vinculis compeditorum, & misericordiã Nobis postulantium audientes, paterna sollicitudine ad opem illis, quam possumus ferendam eò promptiùs excitemur, quò illos apud gentes barbaras, & incultas durior seruitus premit, vincula coarctant, perdita patria, & amissi parentes affligunt; necnon eorum, quos frequens Sacramentorum Ecclesiæ participatio non recreat, imo spiritualis perditionis euidentius terret periculum, saluti, quantum cum Domino possumus, libenter consulamus, illosq. ab illa miserabili seruitute subleuemus; ac operarios illi messi, quæ vtique non parua existit, ex professo inuigilantes, adiuuemus, eorumque pium exercitium, quo ipsi labores expeditius suscipiẽdo, tam pium opus alacrius continuent, & promptius exequantur, gratijs, & fauoribus, quibus possumus, amplissimis confoueamus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Enarrat à Paulo V. Ordinẽ [illegible] Fratrum inter Mẽdicãtium Ordines adscriptũ fuisse, & priuilegia communicata. Hæc Pauli V. const. est suo. sup. to. 3. pag. 162.

§. 1. Sanè pridem fel. rec. Paulus Papa V. prædecessor noster, Congregationem Fratrum Discalceatorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorũ Hispaniarũ, inter cæteros Mendicantium Ordines adscripsit; ac illam, & illius Fratres sub Mendicantium nomine comprehendi debere decreuit, & declarauit; propterea omnia priuilegia, immunitates, exemptiones, facultates, libertates, indulta, & alias gratias Mẽdicantium Ordinibus concessa, ad ipsam Cõgregationem, eiusque Fratres, Domos, Ecclesias, & loca extendit, & ampliauit. Omnia præterea priuilegia, speciali quoque nota digna, immunitates, exemptiones, libertates, concessiones, gratias, tam spirituales, quam temporales, vniuerso Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorũ Ordini, illiusque Domibus, Ecclesijs, Superioribus, ac Fratribus concessa, præfatæ Congregationi pariter concessit, communicauit, & extendit, ac alias, prout in literis Apostolicis desuper expeditis plenius continetur.

Vide ex causa hic express.

§. 2. Cùm autem, sicut exhibita Nobis nuper pro parte dilecti filij Ioannis de Annunciatione, ipsius Congregationis Procuratoris Generalis, petitio continebat, Fratres, & Religiosi eiusdem Ordinis iuxta particulare eorum Institutum à piæ memoriæ Innocentio Papa III. etiam prædecessore nostro approbatum, sub Regula propria Sanctis Patriarchis Ioanni, & Felici, dictæ Religionis fundatoribus tradita, in Captiuorum redemptione pro viribus occupentur, & longos, ac tædiosos labores in transfretando mari, & apud ipsos infideles dietim sustineant; & non modo in redemptione ipsa, quæ ad omnes Captiuos nunquam extendi potest; sed etiam exhortationibus, concionibus, & admonitionibus ad reliquos qui dictam duram seruitutem continuãt, ne fides eorum deficiat, occupentur, proprias facultates libenter exponant, discrimina quælibet, & pericula alacriter indefessi subeant; & vt tam pium opus eo alacrius Fratres ipsi continuent, & vtilius exequantur, promptioresque ad id reddãtur; ac propterea plurimum cupiant, aliarum Religionum, & Ordinum gratias, & priuilegia hactenus à Sede Apostolica concessa, Congregationi præfatæ, illiusque Fratribus, & locis per Nos, & Sedem eãdem, vt infra, concedi, & communicari. Quare pro parte eiusdem Ioannis Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus ipsius Congregationis ampliationi in præmissis opportunè prouidere, & consulere de benignitate Apostolica dignaremur.

Cõmunicat huic Cõgregationi omnia priuilegia aliorum Ordinum, & Cõgregationum, quatenus sint in vsu, non reuocata, neque sub reuocationibus cõprehensa.

§. 3. Nos igitur ipsius Congregationis augmentum, & conseruationem firmissimis vallare præsidijs desiderantes, ipsumque Ioannem, ac singulas personas eiusdem Cõgregationis à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes; necnõ literarum præfatarum tenores etiam veriores, ac datas præsentibus pro expressis habentes, huiusmodi supplicationibus inclinati; ex voto Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium, negotijs Regularium præpositorum; Congregationi Fratrum Discalceatorum prædicti Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum, illiusque Domibus, & Regularibus locis sub illa comprehensis, necnon Ministro Generali pro tempore existenti, Diffinitoribus, & Procuratoribus Generalibus, Visitatori, Consultoribus, Assessori, Ministrisque Prouincialibus, & Conuentualibus, alijsque cuiuscumque nominis Officialibus, Superioribus, ac Religiosis omnibus, & singulis in ea professis, Fratribus pro tempore ad captiuos redimendos trãsmissis, & Capitulis Generalibus, personis Regularibus, Nouitijs, Conuersis, Donatis, Oblatis, Ministris, Famulis, cunctisq. tã officiarijs, quam domesticis, & eorũ Domibus inseruientibus, & cæteris primodictæ Congregationis, ac Domorum, & Regularium locorum personis quibuscumque pro tempore existentibus, necnon quibusuis alijs personis, ac Christifidelibus, illorum Ecclesias, seu Capellas pro tempore visitantibus; vt omnibus, & singulis priuilegijs, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, præeminentijs, antelationibus, concessionibus, indultis, fauoribus, indulgentijs, alijsque prærogatiuis, & gratijs vniuersis, & singulis, tam spiritualibus, quàm temporalibus, singulis Domibus, Conuentibus, & alijs Regularibus locis, ac personis, tam Canonicorum, quàm Clericorum Regularium vbiuis existentium institutis, & non solùm Ordinibus Monasticis, Regularibus Mendicantium, & non Mendicantium, tam pro redimendis captiuis, quàm aliàs quomodolibet Ordini Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum, illiusque Domibus, Conuentibus, & Fratribus; necnon Ordini Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum, ac etiam omnibus,

nibus, & quibuscumque Congregationibus Regularibus, & præcipuè Clericorum Regularium Infirmis ministrantium, & Canonicorum Cógregationis Sanctissimi Saluatoris Lateranensis, Sãcti Saluatoris de Bononia, ac etiam Sancti Ruffi Valentiæ, & S. Crucis Colimbriæ; Clericorũ Regulariũ de Somascha, & Pauperum Matris Dei, ac Scholarum Piarum; ipsisq. Monasticis Cógregationibus, etiam Casinensi, alijsque Monachis, & Monasterijs Sancti Benedicti, Sancti Hieronymi, Carmelitis Discalceatis, Conuentui Beatæ Mariæ de Guadalupe, necnon Soc etati IESV, ipsisque Carthusiensium, Præmonstratensium, & Reformatorum Cistereiẽsium, Seruitarum, Oliuetanorum Ordinibus, alijsque Familijs, & Societatibus Regularibus, Militijs, Hospitalibus quibuscumque, & pijs locis Regularibus, ac quibuscumque personis nunc, & pro tempore existentibus præfatorum, & quorumlibet Ordinum, Societatum, Cógregationum Regularium per Nos, & Sedem prædictam, ac alios quoscumque prædecessores nostros Romanos Pontifices, necnon eiusdem S.R.E. Cardinales, & de latere Legatos, & quosuis Sedis prædictæ Nũcios; vel etiam tam Apostolica prædicta, quam ordinaria, & Regia, vel Imperiali anctoritatibus respectiuè, aut aliàs quomodolibet quibuscumque verborum expressionibus, & tenoribus in genere, vel in specie, ac particulariter, tam per modũ communicationis, & ampliationis, quàm simplicis, & indiuiduę, ac particularis, & specialis cõcessionis, ac etiam motu proprio, & ex certa scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam iteratis vicibus concessis hactenus, vel confirmatis, aut approbatis; & quibus illi tam in vita, quàm in mortis articulo, etiam circa peccatorum remissiones, & iniunctarum pœnitentiarũ relaxationes, aut aliàs quomodolibet de iure, vsu, aut priuilegio, vel consuetudine quomodolibet vtuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac vti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, quamuis illa sint speciali nota digna, difficilisque concessionis, & quæ in generali concessione non veniunt; non solum per participationem, communicationem, illorum extensionem, & ad illorum instar; sed speciatim, & nominatim, pariformiter, & æque principaliter in omnibus, & omnia absque vlla prorsus differentia, perinde ac si illa primodictæ Congregationis, illiusque Capitulis Generalibus, Ministro Generali pro tempore existenti, illiusque Superioribus, & personis præfatis specialiter, expresse, & nominatim, etiam per viam, & modum simplicis, & indiuiduæ, ac particularis, & specialis concessionis, etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut communicationis, & ampliationis concessa fuissent; quatenus tamen sint in vsu, & non reuocata, nec sub aliqua reuocatione comprehensa; vti, frui, potiri, & gaudere liberè, & licitè possint, & valeant. Ita quod omnes, & singuli primodictę Congregationis, & illius Domorum, locorumque Regularium, Superiores, & Ministri quocumque nomine appellati, eosdem fauores, gratias Apostolicas, & priuilegia, quæ aliarum Religionum, Ordinum, Congregationum, Societatum, etiam Societatis IESV, Monasteriorum, Conuentuum, Domorũ, aut locorum Regularium, & Familiarum Generales, Superiores, Præpositi, Prouinciales, Rectores, Priores Conuentuales, aut claustrales, Visitatores, Guardiani, Custodes, aut alio quocumque nomine, titulo, aut dignitate insigniti, habent; similiter, vt supra, habeant. Fratresque & personæ Regulares primodictæ Congregationis, Generales, Superiores, Ministri, & cæteri alij cuiuscumque appellationis Præpositi, & Præfecti, in primodicta Congregatione expressè professi, & in eius gremio, & obseruantia viuentes Fratres, & personas Regulares primodictæ Congregationis cum priuilegijs, gratijs, & fauoribus Apostolicis Ordinum, & Congregationum huiusmodi perpetuò secundum obseruantiam Regularem, & canonicum institutum Ordinis Sanctissimę Trinitatis regere, & gubernare, & respectiuè visitare valeant. Neque primodicta Congregatio super præfatis omnibus, & singulis à quoquam quanis auctoritate, vel nomine molestari, perturbari, inquietari, aut aliàs quomodolibet in iudicio, & extra impediri possint, Apostolica auctoritate prædicta, earumdem tenore præsentium perpetuò concedimus, & indulgemus.

§. 3. Decernentes, easdem præsentes semper, & perpetuò, tamquam diuini cultus, & bonorum operum augmentum, & Religionis propagationem tendentes, validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri & obtinere, ac ab omnibus, & singulis firmiter, atque inuiolabiliter obseruari, & adimpleri debere; nec ab illis vllo vnquam tempore quouis prætextu, occasione, vel causa, recedi, aut resiliri; easdemque præsentes sub quibusuis similum, vel dissimilium gratiarum reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, & alijs contrarijs dispositionibus, etiam per Nos, & successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, Sedemq. præfatam sub quibusuis tenoribus, & formis, & cum quibusuis clausulis, & decretis pro tempore factis, minimè comprehendi, vel confundi; sed semper, & perpetuò ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, atque validissimum statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, & de nouo etiã sub quacumque posteriori data, quandocumque eligenda concessas esse & fore; primodictæque Generalis Ministri, & Fratrum Discalceatorum huiusmodi Congregationi suffragari. Clausulas perpetuitatis ad lungit.

§. 4. Sicque & non aliàs per quoscumque Iudices, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac eiusdem S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, Vicelegatos, ac Sedis Apostolicæ prædictæ Nuncios, iudicari, & diffiniri debere. Irritum quoque, & inane quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Ita iudicari ab omnibus mandat.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac quibusuis Apostolicis, et in Synodalibus, Prouincialibusq. et Vniuersalibus Concilijs editis specialibus, vel generalibus constitutionibus, et ordinationibus; necnon Regularium Domorum, locorũ, et Ordinis huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, Contrarijs derogat.

indultis, & literis Apoſtolicis primò dictæ Congregationi, illiuſque Superioribus, & perſonis in genere, vel in ſpecie, ac aliàs ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſuis clauſulis, & decretis, etiam iteratis vicibus quomodolibet conceſſis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione aliàs de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè harum ſerie derogamus, cæteriſque contrarijs quibuſcumque.

Transumptis fidem dari precipit. §. 6. Volumus autẽ, quòd ipſarum præſentium exemplis, ſeu tranſumptis, etiam impreſſis, & alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ ſigillo, & Notarij publici manu obſignatis ſtetur, eademque prorſus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Sanctionem cum pœnalem appendit. §. 7. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam noſtræ abſolutionis, conceſſionis, indulti, decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum.

Dat. P. A. XI. die 28. Martij. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo quarto. 5. Kal. Aprilis, Pontificatus Noſtri Anno Vndecimo.

XXII. aliàs CXXXII.

Declaratio, ac confirmatio Decretorum editorum circa Imagines defunctorum nondum à Sede Apoſtolica Canonizatorum cum ſplendoribus, aut laureolis non proponendas, & proceſſus pro eorum Beatificatione, aut Canonizatione conficiendos.

Decreta hic enunciata habes ſup. inter eius S. D. N. Sanctiones. nu. 37. Sanctiſsimus. tom. 4. pag. 54.

Edita Anno Dom. 1634.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. COeleſtis Hieruſalem Ciues, quorum glorioſis natalitijs ſancta lætatur mater Eccleſia, ſicut huius ſanctæ Sedis Apoſtolicæ miniſterio à pijs vtriuſque ſexus Chriſtifidelibus venerantur in terris, ita Romanum decet Pontificem militantis Eccleſiæ regimini diuina prouidentia præpoſitum, pro ſuo præcipuo honoris Domus Dei zelo inuigilare, ne quid in perſonarum cum ſanctitatis, aut martyrij fama, vel opinione defunctorum memoriam, ſiue cultum, inconſulta ſancta Sede prædicta innouetur.

Refert decreta alias edita super Imaginibus defunctorũ nõdum a Sede Apost. Canonizatorũ. §. 1. Aliàs ſiquidem Nos ſollicitè animaduertentes, abuſus, qui irrepſerant, & irrepere non ceſſabant in colendis quibuſdam cum ſanctitatis, aut martyrij fama, vel opinione defunctis, qui, etſi neque Canonizationis, neque Beatificationis honore inſigniti eſſent ab eadem Sede, eorum tamen Imagines in Oratorijs, atque in Eccleſijs, alijſque locis publicis, atque etiam priuatis, cũ laureolis, aut radijs, ſeu ſplendoribus proponebantur, miracula, & reuelationes, aliaque beneficia à Deo per eorum interceſſiones accepta in libris rerum ab ipſis geſtarum enarrabantur, & ad illorum ſepulchra tabellæ, imagines, & res aliæ ad beneficia accepta teſtificanda, & lampades, & alia lumina apponebantur: Volenteſque proinde huiuſmodi abuſibus pro debito officij paſtoralis occurrere, re etiam cum Venerabilibus fratribus noſtris S.R.E. Cardinalibus contra hæreticam prauitatem in vniuerſa Republica Chriſtiana generalibus Inquiſitoribus ab eadem Sede ſpecialiter deputatis, communicata, & maturè conſiderata, ac diſcuſſa; de eorumdem Cardinalium conſilio ſub die 13. Martij 1625. declarauimus, ſtatuimus, & decreuimus, ne quorumuis hominum cum ſanctitatis, ſeu martyrij fama (quantacunque illa eſſet) defunctorum imagines, aliſque præfata, & quodcunque aliud venerationem, & cultum præſeferens, & indicans, in Oratorijs, aut locis publicis, ſeu priuatis, vel Eccleſijs, tam ſecularibus, quàm regularibus, cuiuſcumque Religionis, Ordinis, Inſtituti, Congregationis, aut Societatis apponerentur, antequam ab Apoſtolica Sede canonizarentur, aut Beati declararentur, & (ſi quæ appoſitæ eſſent) amouerentur, prout eas ſtatim amoueri mandauimus. Ac pariter imprimi de cætero inhibuimus libros eorumdem hominum, qui ſanctitatis, ſiue martyrij fama, vel opinione, vt præfertur, celebres è vita migrauiſſent, geſta, miracula, vel reuelationes, ſeu quæcumque beneficia, tamquam eorum interceſſionibus a Deo accepta continentes, ſine recognitione, atque approbatione Ordinarij, qui in ijs recognoſcendis Theologos, alioſque pios, ac doctos viros in conſilium adhiberet; & ne deinde fraus, aut error, aut aliquid noui, & inordinati in re tam graui committeretur, negocium inſtructum ad Sedem Apoſtolicam tranſmitteret, eiuſque reſponſum expectaret: Reuelationes verò, & miracula, aliaque beneficia ſupradicta, quæ in libris horum hominum vitam, geſtaque continẽ eatenus ſine recognitione, atque approbatione huiuſmodi impreſſa erant, nullo modo approbata cenſeri voluimus, mandauimuſque. Ad horum hominum ſepulchra vetuimus etiam, ac inhibuimus tabellas, atque imagines ex cera, aut argento, ſeu ex alia quacunque materia, tam pictas, quàm fictas, atque exculptas appendi, ſeu affigi, & lampades, ſiue alia quæcunque lumina accendi ſine recognitione ab Ordinario omnino prout ſupra, facienda, Sedique Apoſtolicæ referenda, ac probanda. Declarantes, quòd per ſupraſcripta præiudicare in aliquo noluimus, neque intendimus ijs, qui aut per communem Eccleſiæ conſenſum, vel immemorabilem temporis curſum, aut per Patrum, virorumque ſanctorum ſcripta, vel longiſſimi temporis ſciẽtia, ac tolerantia præfatæ Sedis Apoſtolicæ, vel Ordinarij celebrantur. Cùmque poſtea die 2. Octobris eiuſdem anni 1625. à quibuſdam reuocari in dubium accepiſſemus, an tabellas, & imagines, quas in poſterum offerri contingeret, recipere, & antea oblatas conſeruare liceret; Nos, qui tantummodo voluimus occurrendo abuſibus, qui irrepere videbantur, certiorem parare viam ad eorum in terris glo-

gloriam, quorum sanctimoniam diuinæ clementiæ piacuerit admirandis operibus illustrare; te prius cum eisdem Cardinalibus communicata, de simili eorũ consilio declarauimus, quòd sicut nomquam prohibuimus, nec intentionis nostræ fuit prohibere oblationem, receptionemque tabellarum, & imaginum huiusmodi, itaut deinceps nuli dubitationi locus relinqueretur; statuimus, & decreuimus, vt quoties ad aliquam Ecclesiam, aut Oratorium, locumue alium publicum secularem, seu regularem tabellas, & imagines, aliudue simile quispiam deferret, ac intercessione hominũ inter Sanctos, vel Beatos non adscriptorum, quamuis cum martyrij, aut sanctitatis fama demortuorum, optata se impetrauisse diceret, liceret Ecclesiasticis personis Ecclesiarum, locorumue prædictorum curæ præpositis tabellas, & imagines siue pictas, siue ex quauis materia fictas, atque alia quæcunque collatæ gratiæ fidem facientia simul cum deferentis, aliorumque qui conscij fuissent, attestationibus recipere, atque approbantibus Ordinarijs, ad quos referre statim omnia tenerentur, in secreto aliquo seorsum ab Ecclesia loco custodire, ibidemque iam amota collocare, & asseruare, vt si quando Dominus talium virorum merita Beatificationis, seu Canonizationis honore in terris decorare voluisset, extarent huiusmodi sanctitatis qualescunque probationes Apostolicæ Sedis iudicio tunc examinandæ. Demum verò, vt eiusmodi decreta obseruarentur indubiè, ac omnimodam sortitentur executionem, cum eisdem Cardinalibus re pariter communicata, deque eorumdem cõsiliu præmissis addidimus, statuimus, decreuimus, atque declarauimus, ne ex tunc deinceps quispiam Ordinariorum, aut ab Apostolica Sede ad hoc specialiter delegatorum, super alicuius vtriusque sexus cum sanctitatis, aut martyrij fama, vel opinione defuncti miraculis, reuelationibus, alijsue eiusmodi sanctitatem redolẽ ex integro informationes quoquo modo reciperet, aut processũ instrueret, vel hoc vsque receptas informationes, instructumue processum vlteriùs prosequeretur, nisi postulator priùs per legitimas iuridicè susceptas probationes circa personam eius, de cuius miraculis, reuelationibus, alijsue rebus gestis sanctitatem præseferentibus ageretur, præscriptam in præfato nostro decreto formam omnino seruatam extitisse docuerit; & nisi postea successiuè idem Ordinarius, aut ab Apostolica Sede ad hoc specialiter delegatus, diligenti præhabita disquisitione circa eandem personam, supracitato decreto nullatenus contrauentum esse, ritè pronunciauerit; Vtque id inuiolabiliter obseruetur, statuimus insuper, ac decreuimus, ne transmissi ad Vrbem vndecunque huiusmodi processus, à Congregationis Sacrorũ Rituum Secretario, minusue à sanctæ fidei Promotore quomodolibet aperiantur, nisi priùs in ipsa Sacrorum Rituum Congregatione, aliu seiunctim oblato authentico processu, ex eo Ordinarium, aut ab Apostolica Sede specialiter delegatum ritè, ac rectè vt præmittitur, cognouisse, ac pronunciasse prælibato decreto nequaquam contrarium esse plenè constiterit, ac deinde à Nobis iudicialiter aperiendi eos processus facultas indulta fuisset. Insuper longissimum tempus, illiusue immemorabilem cursum, de quo in prædicto decreto, intelligi declarauimus esse tempus, centum annorum metam excedens: Deque his, atque infrascriptis omnibus, quæ in his decretis disposita, & ordinata sunt, aliqua suboriente difficultate, Ordinarijs locorum, & delegatis Apostolicis quibuslibet omnem omnino interpretandi facultatem ademimus; vtque Sedem Apostolicam desuper consulerent, ab eaque responsum expectarent, mandauimus eisdem, & alias prout in decretis desuper editis pleniùs cõtinetur.

§. 2. Quare inuiolabili decretorũ prædictorum obseruationi, quantum cum Domino possumus, consulere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac mera deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, decreta prædicta, cum omnibus & singulis in eis contentis, tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illisque inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adijcimus, omniaque & singula decreta huiusmodi ab omnibus, ad quos spectat, & in futurum quomodolibet spectabit, obseruari omnino præcipimus, sub pœna nullitatis quarumcunque informationum, processuum, ac interpretationum aliter, quàm præuia suprascripta præcognitione instructorum, eorumque admissionis, publicationis, aut interpretationis; itaut earumdem informationum receptiones, processuumue instructiones, necnon eorum admissiones, ac publicationes, & interpretationes habeantur pro non receptis, non instructis, non admissis, non publicatis, non interpretatis, eorumque ampliùs ratio aliqua nullatenus alicubi vnquam haberi debeat. Motu p. ... confirmat. & declarat.

§. 3. Decernentes præsentes literas, & in eis contenta quæcunque, etiam ex eo quòd quicunque in præmissis, seu eorum aliquo interesse habentes, seu quomodolibet habere prætendentes, ad præmissa vocati, & auditi, minusque causæ, propter quas eædem præsentes emanarint, adductæ, verificatæ, seu aliàs sufficienter, aut etiam nullatenus iustificatæ fuerint, nullo vnquam tempore de subreptionis, obreptionis, nullitatis, aut inualiditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quouis defectu, etiam quantumuis magno, inexcogitato, & substantiali, siue etiam ex eo quòd in præmissis, seu eorum aliquo solemnitates, & quæuis alia seruanda, & adimplenda, seruata, & adimpleta non fuerint; aut ex quouis alio capite à iure, vel facto, aut statuto, vel consuetudine aliqua resultante, seu etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, aut quocunque alio colore, etiam in corpore iuris clauso, seu occasione, vel causa, etiam quantumuis iusta, rationabili, & priuilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret; aut quòd de voluntate nostra huiusmodi, & alijs superiùs expressis, seu relatis nihil vllibi appareret, seu aliter probari posset, notari, impugnari, inualidari, retractari, in ius vel controuersiam reuocari, aut ad terminos iuris reduci, vel aduersus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos iuris, aut aliud quodcunque iuris, facti, gratiæ, vel iustitiæ, remedium impetrari, seu quomodolibet concedi, aut impetrato, vel concesso quempiam vti, seu se iuuare in iudicio, vel extra posse; neque *ipsas præsentes* sub quibusuis similium, vel dissimilium gratiarum reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut alijs contrarijs dispositionibus pro tem- Clausulas præseruatiuas addit.

pore quomodolibet faciendis comprehendi, sed semper ab illis exceptas, perpetuoque validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri & obtinere, ac per omnes, & singulos, ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum, inuiolabiliter obseruari.

Ita iudicari debere.

§. 4. Sicque & non aliter in præmissis omnibus & singulis, per quoscunque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Nuncios, & alios quauis auctoritate, & potestate fungentes, in quauis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, vbique iudicari, & diffiniri debere: irritum quoque & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputat, & mandat punniri transgressores.

§. 5. Quocirca Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, & alijs locorum Ordinarijs, necnon dilectis filijs nostris, & Apostolicæ Sedis Nuncijs, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoribus vbilibet existentibus, per Apostolica scripta mandamus, vt statim atque præsentes literæ nostræ ad eorum, & cuiuslibet eorum notitiam peruenerint, in sua quisque respectiuè Diœcesi, vel Prouincia sedulò peruigilet, ne sine approbationibus prædictis imagines cum memoratis signis exponantur, aut miracula, reuelationes, ac beneficia prædicta publicentur, aliaue contra superius disposita fiant: transgressores verò, si regulares fuerint, priuationis suorum officiorũ, ac vocis actiuæ, & passiuæ, necnon suspensionis à diuinis: si verò Clerici seculares, priuationis pariter suorum officiorum, suspensionis à diuinis, & ab administratione Sacramentorum, exequutioneque suorum ordinum respectiuè, alijsque arbitrio prædictorum ordinariorum, seu Inquisitorum pro modo culpæ infligendis pœnis plectendo. Qui autem libros impresserint, aut imagines pinxerint, sculpserint, seu quoquo modo affixerint, vel formauerint, cæterique artifices circa præmissa qualitercunque delinquentes, prædicta omnia amittant, & insuper pecuniarijs, alijsque, etiam corporalibus pœnis iuxta criminis grauitatem, eorũdem ordinariorum, seu Inquisitorum arbitrio afficiantur. Contradictores quoslibet, & rebelles, ac præmissis non parentes, per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia, omni, & quacunque appellatione, recursu, & reclamatione remotis compescẽdo, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij secularis.

Contraria tollit.

§. 6. Non obstantibus, quatenus opus sit, rec. me. Bonifacij Papæ VIII. etiam prædecessoris nostri, de vna, & in Concilio generali edita de duabus dietis, cæterisque in contrarium facien quibuscunque.

Publicatio nem in Vrbe omnes afficere decernit.

§. 7. Vt autem præsentes, & in eis contenta, quæcunque ad omnium notitiam deducantur, & ne aliquis de eis ignorantiam prætendere possit, volumus pariter, & mandamus, quòd eædem præsentes per aliquem, seu aliquos è Cursoribus nostris ad Ecclesiæ Lateranẽ, & Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, necnon Cancellariæ Apostolicæ valuas, ac in acie Campi Floræ affigantur, & publicentur, & cùm inde amouebuntur, earumdem exempla in eisdem locis affixa dimittantur: quæ sic publicatæ, & affixæ post duos menses à die publicationis computandos, omnes & singulos, quos concernunt, perinde afficiant, & arctent, ac si vnicuique illorum personaliter intimatæ, & notificatæ fuissent.

Transumptis credi mãdat.

§. 8. Quòdque illarum transumptis impressis, sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, & manu alicuius Notarij publici subscriptis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. Romæ die 5. Iulij.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris, die 5. Iulij 1634. Pontificatus Nostri Anno Vndecimo.

Publicatio in Vrbe

Anno millesimo sexcentesimo trigesimo quarto, Indictione secunda Pontificatus S. D. N. D. Vrbani diuina prouidentia Papa VIII. die verò 5. Septembris supradicta litera, siue decretum affixum, & publicatum fuit ad valuas Basilicarum S. Ioannis in Laterano, & Principis Apostolorum Vrbis, ac in acie Campi Floræ, vt moris est, per me Alexandrum Latinum prælibati S.D.N. Papæ Curs.

Pro D. Mag. Curs. Dominicus Mang. Curs.

XXIII. aliàs CXXXIII.

Declaratio circa præcedentias inter Fratres Sancti Francisci de Obseruantia Reformatos.

De his Fratribus, vide signata ad const. S.D.N. Vrb. VIII. 49. Sacrosanctum. sup. tom. 4. pag. 64. Et si quid magis desideras, require in Indice V. Fratres S. Francisci. lege etiam infr. ad S.D.N. Vrban. VIII. const. 32. Religiosos.

VRBANVS PAPA VIII.

Edita Anno Dom. 1634.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INter grauissimas, multiplicesq. Apostolicæ seruitutis curas, in eam peculiari sollicitudine incumbimus, vt Religiosi viri, qui obliti populum suum, & domum patris sui, diuini Numinis obsequijs se manciparunt, vota sua reddant Domino abundantius, in spiritu humilitatis, ac sanctitate, & iustitia coram ipso.

Dispositio præcedentiarum.

§. 1. Hinc est, quòd Nos felici dilectorum filiorum Fratrum Ordinis S Francisci de Obseruantia, Reformatorum nuncupatorum, statui, quantũ cum Domino possumus, consulere volentes; Motu proprio, & ex certa scientia nostra, harum serie statuimus, atque præcipimus, & mãdamus, quòd de cætero inter eosdem Fratres Minores S. Francisci de Obseruantia, Reformatos nũcupatos, nulli illorum ius præcedendi, siue honoratioris loci competat, nisi Ministro, Commissario, Vicario, & Procuratori Generalibus, Ministris Prouincialibus, Commissarijs, & Vicarijs Prouincialibus, si fuerint ex Reformatis, Custodibus Reformationum, Cõmissarijs visitatoribus, Guardianis, Præsidẽtibus, seu Commissarijs, & Vicarijs localibus: qui tamen, expletis eorum officijs, ad locum, & præcedentiam Ordinis redibunt, tam ij qui iam habitum per dictos Fratres Reformatos gestari solitum,

litum, susceperunt, & de cætero suscipient, quàm ij, qui se à Fratribus de Obseruãtia ad Fratres Reformatos huiusmodi canonicè transtulerunt, & transferent; exceptis tamen ijs, qui officio Ministri generalis, seu Commissarij generalis Cismontanæ familiæ functi sunt, vel fungentur, qui post Superiores actuales immediatè locum habeant.

Clausula præseruatiua, & decretum irritans.

§. 2. Decernentes, præsentes literas semper, & perpetuò validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inuiolabiliter obseruari debere; irritumque, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter contigerit attentari.

Contrariorũ derogatio.

§. 3. Non obstañ constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quibusuis dicti Ordinis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsq. efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & alijs decretis, in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiã si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes, mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus; cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. A. n. die 23. Aug.

Datum Romæ apud Sãctam Mariam Maiorem sub annulo Piscatoris die 23. Augusti 1634. Pontificatus Nostri Anno Duodecimo.

XXIV. aliàs CXXXIV.

Præfixio & approbatio Cæremonialis pro electione Magni Magistri Hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani.

Hoc Cæremoniale habes insertum in ipsa Const.

Alias leges ediderat pro huiusmodi electione hic idem Pont. vt sup. tom. 4. const. 89. In specula pag. 100. vbi alias const. habes indicatas.

Idem An. D. 1634.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium, & causa huius const. Alias hic Põt. nonnulla cõstituit circa electionem Magni Magistri hic. in Melitæ i const. indicata in rubr.

Militantis Ecclesiæ regimini, non meritis nostris, sed inscrutabili diuinæ volũtatis prouidentia vocati, & attenta mentis acie cõsiderantes, Hospitale Sancti Ioannis Hierosolymitani in Insula Melitæ multis Doctoris gentium miraculis celebrata, firmissimum, tutissimumque Reipublicæ Christianæ aduersus impij Turcarum tyranni inuasiones, propugnaculum existere, eiusque Fratres Milites, tãquam veros Christi Athletas, pro Fidei Catholicæ defensione, nullis vitæ periculis parcendo, iugiter laborare: dignum, quin potius debitum reputamus, vt ea, quæ per nostras literas, Motu proprio expeditas, aliàs statuimus, & ordinanimus pro felici, rectaq. Magni Magistri dicti Hospitalis electione, suum debitum sortiantur effectum.

Pro ctius facilioris executione edidit Cæremoniale hic subsequens.

§. 1. Cùmque pro faciliori ipsarum literarum nostrarum executione proprium Cæremoniale per nonnullos Romanæ Curiæ Prælatos, religionis zelo, prudentia, fide, doctrina, rerum gerendarum vsu, alijsque egregiis virtutibus conspicuos, quibus negotium huiusmodi commiseramus, diligẽti, vt res postulabat, adhibito examine, confectũ, & a Nobis approbatum fuerit, vt illud cum omnibus, & singulis in eo contentis inuiolabiliter perpetuò obseruetur, ex nostro Pastoralis officii debito prouidendum, ac nostræ Apostolicæ confirmationis patrocinio muniendum censuimus.

De congregando Capitulo.

Tenor autem illius est. Magno Magistro vita functo, congregetur quam primum fieri poterit Consilium completum, à quo inter cæteros, præcipue infrascripti fiant.

De Locumtenentis electione & facultate.

Primo, Deputet siue eligat Locumtenentem iuxta formam Statutorum, seu Stabilimentorum dicti Hospitalis Apostolica auctoritate confirmatorum, qui iuxta literarum Sanctiss. Domini nostri Vrbani Papæ VIII. desuper emanatarum huiusmodi dispositionem, ea dumtaxat exercere valebit, quæ ad meram iustitiam pertinent; non autem cum quouis Fratre Milite dicti Hospitalis, seu alia quauis persona ad habitum Fratrũ dicti Hospitalis admitti petente super cuiuscumque generis impedimento, vel defectu, etiam in vim quorumcumque priuilegiorum, seu facultatum dicta auctoritate concessorum, seu confirmatorum, dispensare: neque cum eodem Consilio Status, & quouis prætextu alias gratias etiã facere, vt sunt, habitum dicti Hospitalis concedere, aut exhibere, vel similia: minusque literas Apostolicas, Magno Magistro prædefuncto directas, executioni demãdare, aut alios quosuis actus, gratiam concernentes, facere, sub pœna in omnibus vel singulis casibus prædictis, priuationis vocis actiuæ, & passiuæ eo ipso incurrenda, & per Consilium prædictum, excluso ipso Locumtenente declaranda: & nihilominus omnia, & singula per eum contra præsentium tenorem quomodolibet gesta, irrita, & inania, nullinsque roboris, & momenti existant: sicque dispensati, & alij quicumque executionis literarum prædictarum, necnon gratiarum eis sic, vt præfertur, à Locumtenente huiusmodi factarum, vsu, & effectu careant, sed in eodem statu, in quo antea erant, non secus, ac si cum eis super suis impedimentis, vel defectibus dispensatum, gratiæque eis concessæ, ac literæ Apostolicæ huiusmodi executioni demandatæ non fuissent, remaneant.

De custodia electione, & auctoritate.

Secundo, Locumtenẽs, & Consilium prædicti tres eiusdem Hospitalis, ac vnius, seu diuersarum Linguarum Fratres Milites, fide, & facultatibus idoneos, prout sibi videbitur, deputent, vt in ipsorum sic deputatorum manibus pecuniæ per communis ærarij debitores, durante Sedis Magistralis vacatione realiter, & cum effectu soluantur, & numerentur; solutionum verò solutionum huiusmodi quietantias ab ipsis deputatis reportent. Qui quidem deputati, statim secuta Magni Magistri electione,

ctione, pecuniarum per eos receptarum, & exactarum rationem reddere, pecuniasque ipsas Magno Magistro canonicè electo, seu Thesaurario, vel alijs ministris, ad quos de iure, & ex forma Statutorum, seu Stabilimentorum huiusmodi spectabit, consignare, & restituere teneantur; alterque factæ solutionis nullatenus soluctibus suffragentur; quin adhuc communis ærarij, ad effectum non ferendi suffragium, debitores censeantur.

De Vocalibus.

Tertiò, Curabunt ijdem Locumtenens, & Cōsilium Status, vt à qualibet Lingua, seu aliàs, prout eis celeri expeditioni magis expedire videbitur, eorum Fratrum, qui iuxta earumdem literarum prædictarum formam suffragium laturi sūt, nota, siue catalogus conficiatur, cum eorum nominibus, cognominibus, patrijs, & denominationibus, necnon tempore susceptionis habitus, ac residentiæ, & carauannarum per eorum quemlibet factarum: quæ quidem nota, siue catalogus, edicto per eosdem Locumtenentem, & Consilium Status promulgando inseratur; edictumq. huiusmodi in locis publicis, & consuetis, ad hoc, vt si quis se grauatum senserit, aut contra aliquem etiam alterius Linguæ excipere voluerit, infra terminum ab eisdem in dicto termino præfigendum, in actis Cancellarij, seu Vicecancellarij, aut cuiusuis alterius ad hoc deputandi, iura sua exhibere, & deducere possit; quo termino elapso, & nihil opposito, opponere volentes postea ampliùs non audiantur. Præterea iuxta literarum prædictarum dispositionem, etiam vigore cuiuscumque priuilegij, seu concessionis, etiam specialis à Sede Apostolica obtentæ, siue consuetudinis etiam immemorabilis, aut quouis alio prætextu, in electione Magni Magistri, aut in quouis alio actu, illam concernente, votum, vel suffragium nec ferre, nec passiuè habere, nec in ea quomodolibet se intromittere, vel immiscere poterit vllus eiusdem Hospitalis Frater, aut Capellanus, vel Seruiens armorum, extra omnium Linguarū, siue totius Hospitalis limites natus, cum quo super defectu limitum dispensatum fuerit: nullusque Frater Capellanus actu Sacerdos non existens: minusque vllus Frater seruiens ex mera gratia, & non factis probationibus receptus. Qui omnes propterea, seu eorum aliqui, in Catalogo, siue nota huiusmodi poni non debebūt; exceptis tamen Episcopo Meleuitano, & Priore Ecclesiæ Conuentualis dicti Hospitalis nunc, & pro tempore existentibus, necnon quouis alio magnæ Crucis Fratres qui licèt extra limites recepti, voto, siue suffragio actiuo, & passiuo gaudebunt respectu electionis xxiiij. dūtaxat: nec in hac prohibitionis parte vllatenus comprehendi, sed eiusdem Episcopi, necnon etiam Linguæ Germanicæ iura, priuilegia, & prærogatiuæ, si quæ aliàs illis competunt, præseruata censeantur.

De impeditibus ferre votum in scriptis.

Quarto, Ijdem Locumtenens, & Consilium ad nominationem cuiuslibet eligentium, qui ex aliqua infirmitatis, vel alterius iustæ, & rationabilis impotentiæ causa, nomina, cognomina, & denominationes prædicta scribere non poterit, personas deputabunt, quæ eadem nomina, cognomina, & denominationes pro ijsdem sic impeditis scribant.

De Causis expeditionibus.

Insuper Locumtenens, & Consilium prædicti decidant, & terminent summariè, sine strepitu, & figura Iudicij, etiam manu Regia, iuxta tamen Statuta, Stabilimenta, & cōsuetudines dicti Hospitalis, omni, & quacumque appellatione, restitutione in integrum, & alijs quibuscumque executionem retardare valentibus, remotis, omnes causas supradictorum grauaminum, & exceptionum, & quamlibet aliam controuersiam, etiam xxxiiij, & xvj. Electorum, quas sede Magistrali vacante, oriri contigerit, donec ad Magni Magistri consummatam electionem deuētum fuerit.

De modo eligendi.

Conuentus verò, & omnes Fratres die, & hora solitis in Ecclesia Conuentuali Sancti Ioannis congregentur: & Missa celebrata, Hymnoque Veni Creator Spiritus, decantato, singuli Fratres ius suffragij vigore literarum Apostolicarum prædictarum habentes, ad Capellam vnicuique Linguæ, ad id in eadem Ecclesia destinatam, seu destinandam, accedant; exceptis tamen Fratribus illius Linguæ, ex qua dictus Locumtenens extiterit, qui in corpore eiusdem Ecclesiæ Conuentualis remaneant. Hi non vnum, vt antea consueuerant, sed tres Fratres Milites ex vnaquaque Lingua capaces, ac iuxta earumdem literarum Apostolicarum, necnon Statutorum, seu Stabilimentorum prædictorum formam qualificatos, in Electores eligant, ita vt in posterum non octo tantùm Fratres Milites, qui in electores deputabantur, sed viginti quatuor eligantur. Ipsaque trium Fratrum cuiuslibet Linguæ electio per secretas schedulas modo, & forma sequētibus fiat: Videlicet, quòd omnes schedulæ vel impressæ, vel vna, & eadem manu tantùm conscriptæ sint, iuxta exemplum infrascriptum.

Exemplum schedulæ electionis.

Ego Frater
Eligo Fratrem in vnum ex xxiiij.

Eædem schedulæ super mensa in Capellis, & Ecclesia Conuentuali prædicta respectiuè poni, singulique eligentes soli seorsim, & separatim, alijs inde remotis, ad ipsam mensam accedere; & in superiori schedulæ parte nomen, cognomē, seu denominationem propriam ipsiusmet eligentis, & in inferiori schedulæ parte nomen, cognomen, seu denominationem eligendi, propria manu scribere debeant; itaut certa tam eligentis, quàm electi persona habeatur: alioquin suffragium sit nullum; exceptis tamen votis illorum, quorum nomina, cognomina, & denominationes ijdem Locumtenens, & Consilium ob causas supra expressas per aliam personam scribi posse concesserint. Caueant etiam diligenter, ne in qualibet schedula plures, quàm vnum nominent, iuxta exemplum inferiùs positum.

Exemplum schedulæ.

Ego Frater Siluester Scotus.
Eligo Fratrem Nicolaum la Marra in vnum ex xxiiij.

De Scrutinio

Aduertatur etiam, quòd scrutinium erit toties reiterandum, donec tres supradicti, votis siue suffragijs sufficientibus electi sint, iuxta prædictum Motum proprium.

De schedulæ complicatione, & sigillo.

Quilibet verò eligentium huiusmodi ad mensam prædictam accedens, nominibus, seu cognominibus, aut denominationibus prædictis in sua schedula, vt præmittitur, conscriptis, primò illam in superiori parte complicabit, & communi suæ Linguæ sigillo in eadem mensa ad hunc effectum præparando, ita claudat, vt eligētis nomen nūquā videri possit, nec vllo vnquā tempore publicetur.

Secundò eamdem schedulam ita totam complicabit, vt tunc temporis à nemine legi valeat.

Tertiò schedulam ipsam sic complicatam, & sigillo clausam summis digitis eleuans, & circumstantibus palam, & publicè ad hoc, vt vnicam esse, omnibus pateat, commonstrans, alta, & intelligibili voce iurabit iuxta sequentem formam.

De Iuramento.

Ego N. Iuro, me eligere illum, quem secundùm Deum eligendum iudico.

Quod quidem iuramentum in omnibus alijs electionibus in vim litterarum Apostolicarum huiusmodi faciendis præstari, & renouari debebit.

De positione schedularum in vrnam.

Præstito huiusmodi iuramento, schedulam prædictam in vrnam, seu vas, ad hunc effectum in mensa appositum, immittat.

De numeratione schedularum.

Quo facto, tres Fratres Milites antiquiores, & magis antiani, nulla habita præeminentiæ consideratione, vltra alios actus, sibi vti scrutatori cōpetentes, palam, & publicè omnibus eligentibus, videntibus, & audientibus, schedulas in vrnam, seu vas immissas, numerent: & vbi pauciores, seu plures Schedulæ numero eligentium repertæ fuerint, illico, & publicè comburātur, & toties Scrutinium renouetur, donec schedularum numerus eligentium numero coæquetur, illique respōdeat.

De publicatione schedularum, & electione 24. Militum.

Comperto autem, numerum schedularum parem esse numero eligentium, Scrutatores prædicti legant alta voce, & publicent schedulas in parte sigillo non clausa, publicando propterea personā, quæ in eis eligitur: factaque publicatione huiusmodi, censeantur electi tres Fratres milites prædicti pro qualibet Lingua, qui maiorem suffragiorum numerum respectu minoris habuerint, dummodo singuli quartam saltem suffragiorum partem assequantur. Quòd si nemo, siue duo, aut vnus dumtaxat ex tribus eligendis, hanc quartam suffragiorum partem reportauerit, ad nouum scrutinium toties pariter deueniatur, quo ad alios, qui quartam partem non reportauerint, donec trium numerus cum dicta saltem quarta parte compleatur. In euentum, in quem aliquis necessarijs dumtaxat votis eligatur, idem electus propriam schedulam agnoscet, ad hoc vt videatur, an detracta ipsius electi schedula, sufficiens pro electione schedularum numerus fuerit, & an electus sibimet (quod non potest) suffragium tulerit: & renuente electo propriæ schedulæ agnitionem, siue manifestationem, ille ea vice pro non electo habeatur.

De Electo ad Conclaue se transferendo.

Qui verò, vt præmittitur, electus fuerit, à suffragio, siue voto ferendo pro alijs duobus arceatur; statimque atque electus fuerit, ab ipsa Capella recedat, & ad locum Conclauis opportunum se conferat.

De subrogando in casu electionis Locumtenentis.

Quòd si Locumtenēs in dictorum trium numerum eligatur, statim alius Locumtenens deputetur, seu magis antianus ipsius Consilij ibi existēs, omissa qualibet præeminentiæ consideratione, Locumtenentis loco præsideat, prout Consilio expedire videbitur.

De subrogandis pro Anglicana Lingua.

Quia verò Lingua Anglicana nō habet Fratres Milites, Capellanos, nec fratres Seruientes; ideo donec illud Regnum ad gremium S.R.E. redierit, vnaquęque aliarum septem Linguarum successiuè aliū Fratrem Militem è propria Lingua per schedulam, vt supra eligat: & ex septem sic electis viginti & vnus supradicti, præuia dicti iuramenti præstatione per secreta pillularum suffragia pro maiori eligentium numero respectu minoris, tres diuersarum nationum, Gallicæ videlicet, Italicæ, Hispanicæ, & Germanicæ eligant, cum ballotatione cuiuslibet ipsorum septem: qui tres, vt præmittitur, electi Linguam Anglicanam repræsentent, illiusque vice, & nomine in ista electione dictorum septem dumtaxat suffragium ferant.

De electis ad Conclaue se transferēdo pro eligēdo Magno Magistro.

Facta, vt præmittitur, eorumdem electione, illi ad locum Conclauis se conferant, in quo electio Magni Magistri necessariò facienda erit, & ad infrascriptos actus deueniant, videlicet.

De Præsidente electionis

Primò, eligant præuia dicti iuramenti præstatione, Pręsidentem electionis per pillulas secretas, iuxta antiquam dicti Hospitalis consuetudinem hactenus ibi obseruatam: qui sic electus loco dicti Locumtenentis, cum prohibitionibus supradictis gratias & alia supradicta faciendi, præsideat, & ea, quæ Præsidentes electionis de iure, priuilegio, vsu, vel consuetudine facere, & gerere possunt, seu debent, gerat, & faciat.

2\. De electione Triumuiratus.

Secundò, præuia similiter eiusdem iuramenti præstatione, procedant ad electionem Triumuiratus, nempe vnius Militis, vnius Capellani, & vnius aliorum Seruientis Fratrum, qui sint diuersarū Linguarum, iuxta formam scrutinij pillularum superiùs descripti, vsque ad perfectam electionem huiusmodi.

4\. De electione quarti.

Tertiò, celebrata electione prædicta, ipsi tres sic electi ad quarti electionem, diuersæ tamen Linguæ à sua, vnanimes deueniant: &, si infra vnius horæ, à primo momento clausuræ Conclauis computandæ, spatium concordes non fuerint, tunc, & eo casu illorum singuli alium Fratrem Militem eorum cuilibet beneuisum, qui non sit ex eorum Linguis, nominent; nominationeque huiusmodi ad viginti quatuor electores relata, ipsi se in Sacristiam eis loco Conclauis, in hoc casu dumtaxat assignatam, recipientes, præuia pariter dicti iuramenti præstatione, ad secretum Scrutinium pillularum pro electione vnius ex dictis tribus

bus nominatis deueniant; ita vt quilibet horum trium ballottetur, & ille pro quarto electus sit, & esse censeatur, qui maiorem suffragiorum numerum respectu minoris numeri reportabit, etiam si sit de corpore dictorum vigintiquatuor.

De electione quinti, & sic successiue vsque ad sexdecimo.

4 Quartò, iste quartus sic electus ad Conclane accedat, & cum alijs tribus ad quintu: quintus verò similiter electus cum alijs quatuor ad sexti electionem procedat per maiorem suffragiorum, seu pillularum numerum, sicq; successiuè vsq; ad sextidecimi electionem, videlicet duorum ex vnaquaque lingua iuxta eorũ praeminentias, & praerogatiuas hactenus obseruatas, quibus praeiudicium inferre non censetur, deueniatur.

De praeferendis in paritate suffragiorum.

Occurrente autem in omnibus electionibus praedictis suffragiorum paritate, alijs praeferatur, electusque sit, et esse censeatur magis antianus; et in antianitate aequalitate is, qui diuturniorem in Conuentu residentiam fecerit, seu in seruitio dicti Hospitalis magis occupatus fuerit; propterquòd seruitium pro residente in Conuẽtu habeatur ad praedictum effectum; et in residentiae paritate is, qui plures carauannas fecerit.

De electione Magni Magistri.

Completa tandem sexdecim praedictorum electione, ipsi sexdecim sic electi, odio, amore, et alijs quibuscumque humanis affectibus posthabitis, solumque Deum, illiusque religionis decus, ac propagationem prae oculis habentes, praeuiaque etiam iuramenti supradicti praestatione, ad electionem Magni Magistri, quem capacem, et pro tanti Ordinis dignitate, et vtilitate, idoneum iudicauerint, sicut hactenus obseruatum fuit, deueniant. Omnibus autem innotescat, electionem nullam, et irritam fore eo ipso, nec vllum effectũ sortiri debere, si aliter celebrata fuerit, quàm in Conclaui. Et praeuia electione trium fratrum Militum vniuscuiusque Linguae non receptorum ex gratia limitum, modo, et forma praemissis, tam respectu scrutinij, et suffragiorum, quã respectu Linguae Anglicanae facienda. Et non electo priùs vno Fratre Milite, vno Fratre Capellano, et alio Fratre Seruiente armorum, vt supra qualificatis, qui vsque ad electionem decimisexti, duorum, videlicet pro qualibet lingua, iuxta earumdem literarum tenorem, procedant, et à sexdecim electis huiusmodi. Dumque de alio quàm vno ex fratribus Militibus ex eadem limitum gratia nequaquam receptis.

Caeremoniale hic relatũ approbat, & reuocatas annullat quodcumq; aliud Caeremoniale seu Electionarium.

§.2. Motu itaque proprio, et ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicae potestatis plenitudine, quodcumque Electionarium, siue Caeremoniale, vel Rituale electionis, seu electionum huiusmodi, à quocumq; desuper hactenus factum, compositum, siue publicatum, etiam typis impressum, in primis, et ante omnia reuocantes, et annullantes, omnia, et singula in praesẽti Caeremoniali ordinata, et quomodolibet contenta, tenore praesentium perpetuò approbamus, et confirmamus; illisque omnibus, et singulis perpetuae, et inuiolabilis Apostolicae firmitatis robur adijcimus.

Omnia in eo contenta inuiolabiliter obseruari mãdat.

§.3. Eaque ab omnibus, et singulis dicti Hospitalis Fratribus, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit, inuiolabiliter obseruari praecipimus, & mandamus.

Ita iudicari decernit.

§.4. Decernentes sic, & non aliter per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Nũcios, quauis auctoritate, & potestate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, vbique iudicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria remouet.

§.5. Non obstantibus omnibus illis, quae in literis nostris praedictis voluimus non obstare, caeterisque contrarijs quibuscumque.

Dat. P. An. 12 die 21. Octob.

Datum in Arce Gandulphi Albaneñ dioec. sub annulo Piscatoris, die 21. Octobris 1634. Pontificatus nostri anno duodecimo.

Publicatio in Vrbe.

Anno à Natiuitate Domini millesimo sexcentesimo trigesimoquinto, Indictione tertia, die verò 2. Martii, Pontificatus autem in Christo Patris, & Sanctiss. D.N.D. diuina prouidentia Papa Vrbani VIII. anno eius duodecimo, retroscriptae litera affixae, & publicatae fuerunt ad valuas Basilicarum Principis Apostolorum de Vrbe, S. Io. Lateranen. in acie Campi Florae, ac alijs locis consuetis Vrbis per nos Dominicum Mangilium, & Hieronymum Vecchionum Curs. Apost.

Pro D. Mag. Curs. Antonius Bardus dep.

XXV. alias CXXXV.

Prohibitio facta Fratribus Discalceatis Reformatis Sanctissimae Trinitatis Redemptionis Captiuorum Hispaniarum, de caetero recipiendi personas seculares ad habitum Donatorum, & contrafacientibus poenarum impositio. Ac facultas concedendi habitum, & nomen Laicorum Fratribus, qui nunc existunt in dicta Congregatione sub nomine Donatorum.

Priuilegia aliorum Ordinum communicauit his Fratribus S.D.N. Vrban. VIII. in const. 21. Redemptoris. hic sup. pag. 35. Et de Ministri Generalis vacatione quędam sanciuit idem in const. 19. Iniuncti. ibid. pag. 32. Indultum quoque petendi ac recipiendi eleemosynas, legata, & alia subsidia pro redimendis Captiuis relicta, habes sup. in const. 6. Exincumbenti. pag. 13. Et in Turcarum partibus celebrandi super Altare portatili, & ante diem, facultatem concessit idem sup. in const. 3. Cum sicut. pag. 10.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita Anno Dom. 1634.

Causa huius const.

§. 1. Cum sicut accepimus, in Congregatione Fratrũ Discalceatorum Ordinis Sanctissimae Trinitatis Redemptionis Captiuorum, praeter Religiosos Clericos orationi, & contemplationi, ac alijs Ecclesiae ministerijs vacantes, ad Chorũque deputatos, duo sint genera Religiosorum, sub nomine videlicet Laicorum, & Donatorum, pro eleemosynis ad sustentationem Fratrum quęrendis, & colligendis, necnon pro alijs seruitijs Domorum regularium obeundis cum habitu regulari ad id eis exhibito iuxta dicti Ordinis statuta

ta (fine tamen Caputio quoad Fratres Donatos) qui omnes legitimo probationis tempore decurso, tria vota substantialia, Obedientiæ scilicet, Paupertatis, & Castitatis in manibus Superiorum dictæ Congregationis sponte emittunt, perpetuoque Religionis seruitio famulantur. Experientia verò dicta Congregatio reperit, ad suum spiritualem profectum, necnon ad maiorem suæ regularis obseruantiæ conseruationem magnopere conuenire; quòd in dicta Congregatione totaliter extinguantur Fratres, qui Donati appellentur, quandoquidem in propria huius Congregationis Regula à fel. rec. Innocentio Papa III. prædecessore nostro confirmata, & à Nobis reformata, nulla fiat mentio de Fratribus Donatis, sed tantum de Clericis, & Laicis.

Prohibitio de qua in rubr. & pœna cõtrafacientibus

§.2. Idcirco felici, ac prospero dictæ Congregationis statui, quantum cum Domino possumus, consulere volentes, de Venerabilium fratrũ nostrorum S.R.E. Cardinalium negocijs Regularium præpositorum consilio, motu proprio, & ex certa scientia nostra, tenore præsentium præcipimus: Quòd deinceps perpetuis futuris temporibus in prædicta Congregatione nullo modo aliquæ personæ, tam regulares, quàm seculares, ad habitum Fratrum Donatorum recipiantur, sub pœna priuationis officiorum, & perpetuæ inhabilitatis Superioribus contrafacientibus: Et quod in dicta Congregatione tantum sint duo genera Religiosorum, vnum videlicet Clericorum Ecclesiæ ministerijs vacantium; & alterum Laicorum, ad eleemosynas colligendas, & ad alia Monasteriorum seruitia attendentium.

Facultas q Diffinitorio Congr. posse concedere Fratribus Donatis modo existentibus, nomen, & habitum Fratrum Laicorum.

§.3. Præterea Diffinitorio Generali dictæ Cõgregationis concedimus, vt liberè, & licitè possit dare Fratribus Donatis nunc in dicta Congregatione degentibus, tam professis, quàm Nouitijs, nomen, & habitum, quem deferunt Fratres, qui appellantur Laici, virtute, & meritis vniuscuiusque consideratis.

Contrariorũ derogat.

§.4. Nõ obstantibus literis piæ memoriæ Pauli Papæ V. similiter prædecessoris nostri, sub die 27. Augusti 1611. motu proprio emanatis incipien. Circũspecta Sedis Apostolicæ prouidentia, ac dictæ Congregationis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Dat. P. A. 12. die 29. Octob

Datum Romæ apud Sãctam Mariam Maiorem sub annulo Piscatoris, die 29. Octobris 1634. Pontificatus nostri anno duodecimo.

XXVI. aliàs CXXXVI.

Declaratio, quòd Clerici Regulares Pauperes Matris Dei Scholarum Piarum, non comprehendantur in Decretis circa Regularium reformationem editis.

Hæc Decreta primum edidit Clem. viij. vt in const. 60. pag. 59. sup. tom. 3. quę postea confirmauit S.D.N. Vrban. VIII. const. 26. pag. 41. sup. tom. 4.

De his Clericis attende indicata ad constit. 101. Paul. V. pag. 259. to. 3. & const. 14. Greg. XV. ibid. pag. 293. & nouissimè prohibuit Scholas sub huiusmodi denominatione erigere S D.N. Vrban. VIII. const. 106. pag. 112. sup. tom. 4.

Editu An. D. 1634.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Romanum decet Pontificem, si quæ circa Constitutionum, seu decretorum Apostolicorum intelligentiam dubia oriuntur, declarationis suæ ministerio de medio remouere.

Causa huius const.

§.1. Cùm itaque, sicut pro parte dilectorum filiorum Clericorum Regularium Congregationis Pauperum Matris Dei Scholarum Piarũ, Nobis expositum fuit, à nonnullis in dubium reuocetur, an dicti exponentes sub decretis de Nouitijs nonnisi in certis Monasterijs, & locis à Sede Apost. designatis recipiendis per fel. record. Clem. PP. VIII. prædecessorem nostrum editis, & à nobis confirmatis, comprehendantur.

Declaratio, de qua in rubr.

§.2. Nos omnem in præmissis dubitandi materiam de medio tollere, dictosque exponentes spiritualibus fauoribus, & gratijs prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatę existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes; Supplicationibus illorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati: De venerabilium fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotijs Regularium pręppositorum consilio, dictos Clericos Regulares dictæ Congregationis Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum non comprehendi in decretis pręfatis dicti Clementis prædecessoris per Nos approbatis, & innouatis, quemadmodum non comprehenduntur cæteri Clerici Regulares, Apostolica auctoritate tenore præsentium declaramus.

Clausula sublata.

§.3. Sicque obseruari, & per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, iudicari, & diffiniri debere: ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Clausulæ derogatoriæ.

§.4. Non obstantibus præmissis, cęterisque in contrarium facientibus quibuscumque.

Dat. P. A. 12. die 17. Nouemb.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 17. Nouembris 1634. Pontificatus nostri anno duodecimo.

XXVII. aliàs CXXXVII.

Super residẽtia Episcoporum, Archiepiscoporum, Metropolitanorum, & aliorum Ecclesijs Cathedralibus præfectorum, etiam S. R. E. Cardinalium, cum præfixione termini ad proficiscendum ad eorum residentias, & determinatione pœ-

pœnarum; ac prohibitione ab ipsis non discedendo absque Sedis Apostolicæ licētia ex quibuuis, etiam vrgentissimis causis.

Multa super hoc sanciuerat Conc. Trid. indicatum in Apostillis huius Const. §§. 1. & 2. & etiam vide Const. Pij IV. 10. De salute. sup. tom. 2. pag. 15. ac Const. 91. In suprema. vbi sup. pag. 99. cum ibi indicatis.

Edita Anno Dom. 1634.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Conc. Trid. multa statuit sub Paulo III circa residentiam Episcopalem in sess. 6. cap. 1. de Reform.

§. 1. Sancta Synodus Tridentina sub recolendæ mem. Paulo Papa III. prædecessore nostro, ad disciplinam Ecclesiasticam restaurandam, prouidè statuit, Vt omnes, quacumque dignitate, gradu, & præeminentia fulgentes, Patriarchalibus, Primatialibus, Metropolitanis, & Cathedralibus Ecclesijs quibuscumque quouis nomine, & titulo præfecti, apud eas personaliter residere deberent: aliàs, si per sex menses continuos abessent, amissionis quartæ partis fructuum vnius anni pœnam ipso iure incurrerent: quòd si per allos sex menses in absentia perseuerarēt, tunc aliam quartam partem fructuum huiusmodi eo ipso amitterent: crescente verò contumacia, Romanus Pontifex suprema eius authoritate in ipsos absentes animaduertere, & Ecclesijs ipsis de Pastoribus vtilioribus prouidere posset.

Et sess. 23. cap. 1. & sess. 24. c. 12. de Reform. sub Pio IV. quæ etiam addidit Const. sup. tom. 2. n. 91. pag. 99. hic indicatis.

§. 2. Deinde sub fel. rec. Pio IV. etiam prædecessore nostro, eadem Synodus declarauit, omnes, eisdem Patriarchalibus, Primatialibus Metropolitanis, & Cathedralibus Ecclesijs præfectos, etiā si S.R.E. Cardinales forent, obligari ad personalem residentiam in sua Ecclesia, vel diœcesi faciendam; nec abesse posse, nisi ob legitimas causas, in scriptis approbandas. Et in eorumdem Concilij decretorum executionem idem Pius IV. prædecessor per suas sub plumbo, sub Dat. 7. Kalend. Decembris 1564. expeditas literas monuit eosdem præfatis Ecclesijs præfectos, in virtute sanctæ obedientiæ, ac vltra pœnas in eodem Concilio contentas, sub priuationis eorum à regimine, & administratione ipsarum Ecclesiarum, ac amissionis facultatum testandi, & disponendi, alijsque pœnis, suo, & Romani Pontificis arbitrio imponendis, mandauit eisdem, vt in Ecclesijs præfatis omnino personaliter residere deberēt: Denique certior factus, quòd multi eorumdem præfectorum erant inobedientes, Motu suo proprio commisit Cameræ Apostolicæ Auditori generali, vt contra illos vsque ad sententiam procederet, & sibi deinde referret, & effectum in eos priuationis, & depositionis sententiam in suo Consistorio secreto pronunciandi.

Et successiuè alij Pont. & Greg. XIII. declarauit, etiā afficere S.R.E. Cardinales.

§. 3. Successiuè alij etiam Romani Pontifices contra non residentes diuersa edicta publicari fecerunt; ac piæ mem. Gregorius III. etiam prædecessor noster per suum decretum Consistoriale declarauit, decreta eiusdem Concilij de personali residentia, in Ecclesijs prædictis facienda, etiam in S.R.E. Cardinalibus locū habere, quocumque titulo illis præessent; ita vt à reatu, & pœnis, in dicto Concilio statutis, non excusarentur, nisi absentiæ causa in scriptis approbata foret; scientiaque, vel tollerantia non excusaret eosdem Cardinales, nec alios Episcopos.

Clem. VIII. pœnas inhabilitatis ad maiores dignitatem addidit.

§. 4. Similis quoque mem. Clemens Papa VIII. etiam prædecessor noster per simile Consistoriale decretum pro obseruantia residentię personalis, ab eodem Concilio ordinatæ, addidit pœnam inhabilitatis ad maiores dignitates, & Ecclesias obtinendas; prout in præfatis Concilij, ac literis Apostolicis, Consistorialibusque decretis latiùs continetur.

Hic Pont. edicta publicari vna cum pœnis latius contra non residentes, & eos monuit vt ad residentiam pergerent.

§. 5. Cùmque etiam Nos edicta contra non residentes sæpiùs publicari fecerimus, & tamen præteritis mensibus aliqui, etiam S.R.E. Cardinales, Metropolitanis, seu Cathedralibus Ecclesijs ex concessione Apostolica præfecti, suæ obligationis ad personalem residentiam, in eis faciendam, immemores, in graue animarum suarū detrimentum, ac ouium sibi creditarum præiudicium, ab eisdem Ecclesijs abesse continuarent, etiam sub prætextu suorum titulorum Cardinalatus, præsertim Episcopalium, prope Vrbem, seu in Vrbis districtu respectiuè consistentium, & quòd in eadem Vrbe in conspectu, & præsentia nostra moram traherent: Nos pro nostro Pastorali debito, nedum animarum præfatarum, sed etiam Ecclesiarum indemnitati, prouidere volentes, in Consistorio nostro secreto declarauimus, eosdem S.R.E. Cardinales, qui alijs Ecclesijs Metropolitanis, & Cathedralibus præerant, & apud eas non resederant, nec residebant, non fecisse, nec facere illarum fructus suos, etiam sub prætextu, quòd alicui ex dictis Ecclesijs Episcopalibus, quibus Cardinales in ordine priores esse solent, præsideant, & ibi, vel in Vrbe commorentur, aut cuiusuis tolerantiæ, vel facultatis, præterquàm per Breue speciale nostrū, vel Romani Pontificis pro tempore existentis, sibi concessæ: Ideoque eosdem Cardinales monuimus pro prima vice, vt ad residentiam huiusmodi statim se conferrent, sub amissionis fructuum eo ipso incurrenda, & alijs canonicis pœnis, animo etiam procedendi ad vlteriora, si non paruissent, & prout in decreto nostro Consistoriali pleniùs habetur.

Tamen quia non omnes paruerunt edicta Cō. Trid. & Const. Apost. circa ipsos editas, approbat, & confirmat, ac aduersus præsentium non vsū innouat, & restituit.

§. 6. Quia verò ab inde citra non omnes, prout tenebantur, nostra mandata executi sunt: Nos, vt omnino debitum suum agnoscant, & animabus subiectis, quantum Nobis ex alto conceditur, magis consultū sit, vlteriùs prouidere volentes, Concilij Tridentini decretis, & literis Apostolicis, Motuique proprio, ac Consistorialibus decretis præfatis inhærentes, illorūque tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, pro plenè insertis, & expressis habentes, Motu simili, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, præfata Concilij decreta, literasque Apostolicas, ac primò dictum Motum proprium, decretaque Consistorialia præfata, & in eis contenta quæcumque hac Nostra Constitutione perpetua confirmamus, & approbamus, &, quatenus foret opus, aduersus quemcumque prætensum non vsum, vel contrarium vsum, innouamus, & plenissimè restituimus.

Ac præcipit singulis Episcopis, etiam S.R.E. Cardinalibus, sub grauissimis pœnis, vt se conferant infra tempus hic assignatū ad residentiam.

§. 7. Insuperque omnes, & singulos, Ecclesijs Patriarchalibus, Primatialibus, Metropolitanis, Archiepiscopalibus, & Episcopalibus, quocumque nomine, seu titulo præfectos, etiam S.R.E. Cardinales, à præfatis suis Ecclesijs absentes, in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub interdicti ingressus Ecclesiæ, amissionisque tam fructuum earumdem

Ecclе-

Ecclesiarum pro tempore, quo absentia durauerit, quam facultatum testandi, & disponendi de bonis suis, à Sede Apostolica sibi aliàs concessarum, eo ipso absque alia declaratione incurrendis, necnon priuationis à regimine, & administratione suarum Ecclesiarum huiusmodi, alijsque pœnis, nostro, & Romani Pontificis pro tempore existentis, arbitrio infligendis, districtè præcipiēdo monemus, Vt omnibus postpositis, quanto citiùs, in Romana Curia videlicet moram trahentes intra vnum, extra eam verò in Italia intra duos, extra verò Italiam existentes intra quatuor menses, à die publicationis præsentium, In locis infrascriptis faciendæ computandos, quos pro tribus canonicis monitionibus, peremptorijsque dilationibus, & terminis respectiuè eis assignamus, & assignatos esse volumus, se itineri committere, & legitimis itineribus ad Ecclesias, seu diœceses suas proficisci, & se personaliter conferre, ac ibidem, vt tenentur, residere debeant.

A qua non discedāt, nisi de licentia Sedis Apostolicæ.

§. 8. Eisdemque præfectis, postquam personaliter ad residendum se contulerint, necnon quibuscumque alijs, apud suas Ecclesias quandocumque personaliter residentibus, sub eisdem pœnis, etiam eo ipso respectiuè incurrendis, iniungimus, ne ab eorum Ecclesijs discedant, nisi prius obtenta nostra, & Romani Pontificis pro tempore existentis, per Breue, seu literas missiuas, licentia.

Idem seruādum à promouendis ex nunc declarat.

§. 9. Illos etiam, qui in posterum per Nos, seu Romanos Pōtifices successores nostros, alicui præfatarum Ecclesiarum Patriarchalium, Primatialiū, Metropolitanarum, Archiepiscopalium, & Episcopalium quouis nomine, vel titulo præfecti fuerint, etiam si S. R. E. Cardinales quandocumque fuerint, vel sint, sub eisdem pœnis, etiam eo ipso respectiuè incurrendis, debeant, & quilibet ipsorum debeat infra præfatum tempus, à die eorum promotionis ad aliquam Ecclesiarum præfatarum, inchoandum, quod eis pro tribus monitionibus, & dilationibus, vt præfertur, ex nunc assignamus, pariter se itineri committere, & ad Ecclesias siue diœceses sibi commissas, ad personaliter in eis residendum, conferre: Et respectiuè postquàm residere inceperint, ab illis non discedere, nisi obtenta priùs à Nobis, & Romano Pontifice pro tempore existente, licentia præfata.

Quidquam non possint se excusare ex quocumque causa hic descripta excipiendo nonnullos casus.

§. 10. A quarum pœnarum incursu nolumus, posse aliquem se excusare prætextu, & ratione cuiuscumque seruitij, quomodolibet præstiti, & præstandi pro gerendis, & tractādis negotijs quorumcumque Principum, etiam Imperatoris, & Regum, aut Rerumpublicarum, Regnorum, ac Prouinciarum; nec ratione cuiuslibet iussionis, vel mandati eorum, vel earum, quandocumque facti, vel faciendi; nec etiam ratione prosecutionis, seu defensionis quarumcumque litium, seu controuersiarū, etiam Ecclesiasticarum; vel ineundi fœderis, aut cuiuscumque alterius negotij, etiam grauissimi, & speciali mentione digni, tractandi; vel distantiæ locorum, aut breuitatis temporis, ob quam non videatur expectanda Sedis Apostolicæ licentia præfata, antequam à suis Ecclesijs, & diœcesibus discedant; aut ratione cuiuscumque alterius causæ, vel occasionis, etiam publicæ, vel aliàs fauorabilis, & æquè piæ, etiam cuiuslibet vtilitatis, siue necessitatis Ecclesiarum, & personarū; præterquàm personalis interessentiæ in Synodis prouincialibus, vel Congregationibus, seu Assembleis generalibus, in quibus Ecclesiastici interuenire solent; vel ratione muneris, aut Reipublicæ officij, Episcopatibus, vel Ecclesijs maioribus præfatis adiuncti, cuius ratione ad certum tempus occupari solent: & tunc pro tempore, quo illæ Synodus, Congregationes, & Assembleæ, exercitiumque muneris, seu officij publici, ipsis Ecclesijs adiuncti, actu durauerint; quibus finitis, recto tramite ad Ecclesias præfatas, sibi commissas, se conferre debeant. Nec etiam à prædicta residentia, & pœnarum præfatarū incursu volumus excusari S. R. E. Cardinales, nunc, & pro tempore existentes alicui præfatarum Ecclesiarum præfectos, seu præficiendos, etiam si tamquam in ordine priores, aliquem ex dictis titulis Episcopalibus, prope Vrbem, vel in eius districtu consistentibus, obtineant, & in posterum obtinuerint, & in prædictis Episcopatibus titularibus, Vrbi proximis resederint, vel in Romana Curia in suis titulis respectiuè, etiam Nobis, ac Romanis Pontificibus successoribus Nostris, scientibus, videntibus, & quomodolibet tolerantibus, moram traxerint; ita, vt nulla nostra, ac Romanorum Pontificum successorum Nostrorum conniuentia, taciturnitate, & ad quarumcumque functionum, & actuum Pontificalium, etiam publicorum, & solemnium celebrationem, receptione & admissione, vnquam tueri se possint.

Executores deputat contra transgressores cum facultate procedendi vsq; ad sententiam exclusiuè.

§. 11. Et pro præmissorum, & infrascriptorum inuiolabili obseruatione committimus, & mandamus dilecto filio Cameræ Apostolicæ generali Auditori, nunc, & pro tempore existenti, quatenus contra omnes, & singulos prædictos, tam in Vrbe, quàm alibi, & vbique locorum, nunc, & pro tempore commorantes, & in suis Ecclesijs, seu diœcesibus non residentes, per affixionem ad valuas Basilicæ Sācti Petri, ac in Acie Campi Floræ, & quoad præsentes in Romana Curia ad abundantiorem cautelam, etiam domi dimissa copia, procedat: Et constito sibi, quantum sufficere videbitur, summariè, simpliciter, & de plano, sola veritate inspecta, & manu Regia, de contrauentione, & inobedientia præfatis vsque ad sententiam exclusiuè procedat; & deinde Nobis, & Romano Pōtifici pro tempore existenti, referat, vt Nos, ac Romanus Pontifex pro tempore existens, in Consistorio ad sentētiam declarationis incursus pœnarum, ac respectiuè priuationis, seu depositionis, aliarumque punitionum præfatorum inobedientium, valeamus, & ipse Pontifex Romanus, pro tempore existens, valeat procedere.

Tempus statuit Episcopis Vltramōtanis pro visitatione liminum Apostolorum.

§. 12. Volumus tamen, Episcopos, Archiepiscopos, Metropolitanos, Primates, & Patriarchas, etiam S. R. E. Cardinales citra Montes, vel Mare existentes, per quatuor, alios verò vltra Montes, vel Mare degentes, per septem menses continuos à residentia, in præfatis Ecclesijs facienda, ad effectum visitandi limina SS Apostolorum Petri, & Pauli iuxta sacros Canones, ac Apostolicas Constitutiones, pro qualibet visitatione excusari: ita tamen, vt tunc illis durantibus, visitationis huiusmodi munus explere teneantur, nec ad alios actus se diuertant.

Ac Cardinalibus in vacatione Sedis Apostolicæ.

§. 13. Cardinalibus verò, nunc, & pro tempore existentibus, qui in casu vacationis Sedis Apostolicæ

licæ ad electionem Romani Pontificis faciendam accedere solent ad locum Conclauis ad hoc designati, concedimus licentiam discedendi ab Ecclesijs præfatis, sibi commissis, habita tamen priùs certa notitia vacationis ipsius Sedis Apostolicæ, & extra residentiam in loco, in quo electionem huiusmodi celebrari continget, commorandi, & permanendi vsque ad peractam electionem, ac etiam postea per duos menses postquam Romanus Pontifex coronationis suæ insignia susceperit; quo tempore elapso, præfati Cardinales, nisi illico, vt præfertur, ad Ecclesias præfatas, quibus præsidere eos contigerit, se contulerint, subiaceant pœnis supradictis.

Clausulas huius Constit. præseruatiuas addit.

§. 14. Præsentes quoque literas, omniaque & singula in eis contenta, de subreptionis, obreptionis, ac cuiuscumque nullitatis, aut inualiditatis vitio, intentionisque nostræ, ac quocumque alio defectu quantumlibet substantiali, etiam ex eo, quòd in præmissis quomodolibet interesse habentes, vel prætendentes, & præsertim ijdem Ecclesijs prædictis nunc, & pro tempore præfecti, etiam eiusdem S.R.E. Cardinales, præmissis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, solemnitatesque, & quæuis alia seruanda, & adimplenda, nullatenus seruata, & adimpleta; & causæ, propter quas præsentes emanauerint, adductæ, verificatæ, seu aliàs sufficienter, aut etiam in aliquo iustificatæ non fuerint; ac quocumque alio colore, prætextu, occasione, & causa, etiam in corpore iuris clausis, & alia quacumque quantumuis rationabili, iusta, & priuilegiata; etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessariò exprimenda foret, à quoquam notari, impugnari, inualidari, retractari, in ius, vel controuersiam reuocari, aut ad terminos Iuris reduci non posse; nec sub quibuslibet similium, vel dissimilium Constitutionum, siue dispositionum, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, etiam Consistorialiter, aut aliàs quomodolibet per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores, & successores Nostros, ac etiam per Nos factarum, & faciendarum, reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut alijs contrarijs dispositionibus, pro tempore quomodolibet factis, comprehendi, sed semper ab illis excepta, perpetuòque valida, firmaque, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac per omnes, & singulos, ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum, inuiolabiliter obseruari.

Cæsus quos iudicari prohibet.

§. 15. Sicque & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, Nuncios, & prædictæ S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, ac quoscumque alios, quauis authoritate, & potestate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, declarandi, interpretandi, & diffiniendi facultate, vbique iudicari, interpretari, declarari, & diffiniri debere: ita vt si vnquam aliquod dubium, seu hæsitatio super præmissis, seu eorum aliquo oriri, vel suscitari contingat, nullus, præter Nos, ac Romanos Pontifices successores Nostros, possit præsentes literas quouis modo interpretari, & declarare: ac irritum, & inane, si secus à quoquam quauis authoritate contigerit attentari, decernimus.

Contraria tollit.

§. 16. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, etiam in Concilijs vniuersalibus, generalibus, prouincialibus, & synodalibus editis, & edendis, ac Cancellariæ Apostolicæ Regulis, etiam primæ, & cuiuslibet secundæ editionis, & quatenus foret opus, de non tollendo Iure quæsito; statutis quoque etiam iuratis, & consuetudinibus, etiam diuturnis, & immemorabilibus Ecclesiarum præfatarum, & cuiuslibet earum, & licentijs, aliàs quam, vt præfertur, impetratis, ac priuilegijs, & indultis, etiam Apostolicis, eisdem Ecclesijs, earumque Præsulibus quomodolibet, & ex quacumque causa, hic forsan de necessitate exprimenda, concessis, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, etiã Consistorialiter, ac alias quomodolibet emanatis, ac quocumque iuramento, per eosdem, Ecclesijs huiusmodi præfectos sub quouis prætextu, vel causa præstito, & præstãdo: quod fuisse, & fore nullum, ac irritum, & minimè obstare, nemini que suffragari, quo minus ab integra obseruatione præsentium in aliquo excusari possit, declaramus, & quatenus opus sit, decernimus; necnon omnibus, & singulis, quæ Prædecessores nostri præfati in suis literis, & decretis præfatis voluerunt, non obstare; Quibus omnibus, & singulis, eorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, ad effectum præsentium plenissimè, specialiterque & expressè derogamus; cæterisque contrarijs quibuscumque.

Præfectis pluribus Ecclesijs quomodo residendũ, declarat.

§. 17. Volumus etiam, quòd ij, qui duabus, vel pluribus Ecclesijs præfatis ex earum vnione, vel aliàs ex concessione, seu dispensatione Apostolica quocumque nomine, vel titulo præfecti sunt, vel pro tempore erunt, à residentia, & pœnis huiusmodi excusentur, dummodo in earum altera, in qua de iure residere debent, verè, & personaliter resideant; exceptis tamen, vt præfertur, Ecclesijs Episcopalibus, Vrbi proximis, quibus Cardinales in ordine priores præesse solent: residentia enim, si quæ apud præfatas Ecclesias titulorum Cardinalium fieret, aliquam excusationem eisdem Cardinalibus, vt præfertur, non præstaret, quò minus ipsi in alia, vel aliis Ecclesijs præfatis, quibus eos etiam pro tempore præfici contigerit, residere omnino teneantur.

Publicationẽ in Vrbe, omnes afficere decernit.

§. 18 Quòdque vt præsentes, & in eis contenta quæcumque ad omnium notitiam ampliùs deducantur, & ne aliquis de eis ignorantiam prætendere possit, eædem præsentes per aliquem, seu aliquos ex Cursoribus nostris, vt præfertur, in valuis Basilicæ S. Petri, & in Acie Campi Floræ affigantur, & publicentur: quæ sic affixæ, & publicatæ omnes, & singulos, quos concernunt, afficiant, & arctent, vt præmittitur, perinde ac si vnicuique eorum personaliter intimatæ, & notificatæ fuissent.

Dat. P. A. XII die 12 Decembris.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 12. Decembris 1634. Pontificatus Nostri Anno Duodecimo.

Publicatio in Vrbe.

Die 18 Decembris 1634. affixa, & publicata fuerunt suprascripta litera ad valuas Basilica S. Petri, & in Acie Campi Flora, & alijs locis solitis, & consuetis, vt moris est, per me Andream Scalmanum Sanctissimi D. Nostri Papa Curs.

Pro Magistro Cursorum Dominicus Mang. Curs.

XXVIII.

XXVIII. aliàs CXXXVIII.

Confirmatio pręfinirionis habitus factę inter Fratres Discalceatos S. Theresiæ, & Fratres primi Instituti, vulgo de Monte sancto, nuncupatos.

De Fratribus Carmelitis, vide indicata ad const. 8. Honor. iij. Vt viuendi. sup. tom. 1. pag. 83. Et de Carmelitis Discalceatis, vide ad const. 64. Greg. xiij. Pia consideratione. sup. tom. 2. pag. 335. Et hic sup. ad const. 15. Romanus. pag. 27.

Editum An. D. 1635. ***VRBANVS PAPA VIII.***
Ad futuram rei memoriam.

Exordium. INter cæteras Apostolicæ solicitudinis curas, quibus ingiter premimur, ea Nos potissimum vrget, vt personæ regulares in pacis amęnitate feliciter regantur, & gubernentur.

Causa huius const. referuntur, ac Decretum desuper emanatum. §.1. Nuper siquidē pro parte dilecti filii Prioris generali, Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, Nobis expositum fuit, quòd aliàs cùm inter Fratres Discalceatos S. Thetesię, & Fratres primi Instituri, seu Seminarij de propaganda Fide, vulgo de Monte Sancto nuncupatos, aliqua dubia circa babitum suborta essent; ad remonendam omnis controuersiæ, & litis materiā, habita ratione eorum, quæ ab vtraque parte coram dilecto filio nostro Martio Sanctæ Mariæ Nouæ Diacono Cardinale Ginetto nuncupato, dicti Ordinis apud Nos, & Apostolicam Sedem Protectore allegata fuerunt; de eorum consensu à se pro Fratribus primi Instituti decretum fuit, vt ipsi Calceati semper incedant, tunicamque deferant ex lana, quæ in Prouincijs minori, & viliori prerio emi poterit, coloris grisij, nigri, vel ad nigredinem tendentis, cum manicis strictis, scapulari aliquantulnm breuiori tunica, & latitudinis sexdecim digirorum per transuersum, necnon cum Capucio, cuius anterior extremitas descendat ad octo digitos super pectus, & posterior vsque ad cingulum, & decenter vtrumque humerum cooperiat; ipsum verò Capucij caput ad formam capitis rotundum erit, & strictum, & illi ijsdem mensuris correspondere debet Capucium album. Habebunt insuper cappam albam laneam ad collum crispatam cum plicis octo digitis tunica breuiorem, & pallium, de qno fit mentio in Constitutionibus Ordinis parte prima Cap. 16. §.2. siue in Conuentu, siue extra talis erit formæ, vt eis distinctio à Cappa Discalceatorum sit nota, & euidens: vtenturque galeto nigro, si quando eius necessitas illis occurrerit. Vt autem prædictis Religiosis imposterum ea retractandi vel diffidendi libera tollatur facultas; quin potius, vt in vinculo pacis Domino famulentur; Nobis propterea dictus Prior Generalis humiliter supplicari fecit, vt in præmissis opportunè, vt infra prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

Quod modo confirmat. §.2. Nos igitur dictum Priorem generalem specialibus fauoribus, & gratijs prosequi volentes, & à quibusuis excommnnicarionis, suspensionis, & interdicti, alijsque ecclesiasticis sententijs, cen̄, & poenis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsenrium dumtaxat consequendum, barum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati; De Venerabilium fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotijs Regularium præpositorum consilio, Decretum prædictū Apostolica auctoritate, tenore pręsentium approbamus, & confirmamus; illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adijcimus; ac omnes, & singulos tam iuris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus.

Clausulæ præseruatiuæ, ac sublatam addit. §.3. Decernentes Decretum huiusmodi, necnon præsentes literas, valida, firma, & efficacia existere, & fore, ac ab omnibus, ad quos spectat, & pro tēpore spectabit, inuiolabiliter obseruari; sicque per quoscumque Indices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, iudicari & diffiniri debere; ac irritum, & inane, si quid secus super bis à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria remouet. §.4. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quibusuis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quauis firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, et innouatis. Quibus omnibus, et singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, et sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Dat. P.A. 12. die 3. Apr. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris, die 3. Aprilis 1635. Pontificatus nostri anno duodecimo.

XXIX. aliàs CXXXIX.

Declaratio, quòd Constitutiones reuocatoriæ viuæ vocis Oraculorum non comprehendant illos Officiales, quibus ratione munerum suorum antea de Summi Pontificis oraculo fides haberi solebat.

Concessiones viuæ vocis Oraculo factas, exceptis Oraculis factis S. R. E. Cardinalibus, & eorum manu firmatis, reuocauit Greg XV. in const. 27. Romanus. sup. tom. 3. pag. 313. Eam postea extendit ad omnes concessiones, etiam factas Cardinalibus, & eorum manu signatas S.D.N. Vrban. Viij. hic sup. in const. 9. Alias felicis rec. pag. 18.

Editum An. D. 1635. ***VRBANVS PAPA VIII.***
Ad futuram rei memoriam.

Refert Const. reuocantem viuæ vocis oraculo, editā à Greg. XV. tom. 3. n. 27. pag. 313. §.1. ALias felicis recordat. Gregorius Papa XV. prædecessor noster, vt subnascentibus iugiter varijs difficultatibus, & abusibus, ex priuilegijs à Sede Apostolica viuæ vocis oraculo sæpenumero concessis obuiam iret, Constitutionem edidit tenoris subsequentis, videlicet, Gregorius Papa XV. Ad perpetuā rei memoriā. Romanus Pōtifex in specula Militantis Ecclesię, &c.

Omittitur hæc Const. quia eam habes sup. Const. 27. Greg. XV. pag. 313. tom. 3.

Ipsam Greg. conſt. hic Pont. extendit ad Oracula etiã facta S.R.E. Cardd. & eorum manu firmata. Hanc Conſt. habes hic ſu pra in c. Alias ſol. pag. 18.

§. 2. Et ſubinde per Nos accepto, quòd experientia rerum magiſtra compertum erat, conceſſiones, & gratias viuæ vocis oraculo, etiam à S.R.E. Cardinalibus obtentas, & ipſorum manu firmatas, ſæpe ab his, in quorũ fauorem emanarunt, minus canonica interpretatione extẽdi, & perperam in diſciplinę Eccleſiaſticæ detrimentum executioni demandari; Idcirco quantùm cum Domino potuimus, his, & alijs malis occurrere volentes; Motu proprio, certaque ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine; De conſilio nonnullorum Venerabilium fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium, quibus negocium huiuſmodi maturè diſcutiendum commiſimus, omnia, & ſingula priuilegia, facultates, licentias & gratias quaſcumque per Summos Pontifices prædeceſſores noſtros, ac per Nos viuæ vocis oraculo, etiam S.R.E. prædictæ Cardinalium quorumcumque manu firmata, quibuſcumque Generalibus, Prouincialibus, cæteriſque Superioribus, & perſonis cuiuſuis Ordinis, Congregationis, Inſtituti, & Societatis, ſiue ſæcularibus, ſiue regularibus, vel etiam ipſis Ordinibus, Congregationibus, Inſtitutis, & Societatibus, etiam Societati IESV, aut eius Clericis, ſeu Presbyteris, alijſque perſonis prædictis, quacumque de cauſa, etiam de neceſſitate, exprimenda, occaſione, prætextu, vel colore, etiam intuitu, & contemplatione, ſeu ad inſtantiam Imperatoris, Regum, & Principum quorumcumque, aut aliàs quomodolibet conceſſa, illorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, Apoſtolica auctoritate reuocauimus, caſſauimus, ſuſtulimus, abrogauimus, & annullauimus, ac de cætero reuocata, caſſa, ſublata, abrogata, & annullata, viribuſque, & effectu vacua eſſe, & fore, nulliique deinceps ſuffragari poſſe, nec debere declarauimus; prout in alijs noſtris deſuper in ſimili forma Breuis expeditis literis, quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, pleniùs continetur.

Nunc illam declarat non comprehendere illos Officiales, quibus ratione muneris ſuo rum antea de Summis Pont. oraculis fides haberi ſolebat.

§. 3. Cùm autem pro tempore exiſtentibus nonnullis noſtris, & Sedis Apoſtolicæ Officialibus, ſeu Miniſtris, qui eorum officiorum, ſeu munerum ratione, de gratijs, conceſſionibus, & diſpoſitionibus quibuſcumque per Nos faciendis, mandatiſque, & iuſſionibus noſtris exequendis, alijſque rebus & negocijs gerendis, Nobiſcum diuerſa tractant per ſe, ſeu de eorum mandato facienda, gerenda, & executioni demandãda viuæ vocis oraculo committeremus, & in dies circa ea, quæ ad cuiuslibet eorum officium, ſeu munus, quo funguntur, pertinẽt, committamus; Nos firmiori geſtorum de mãdato noſtro per eoſdem Officiales, ſeu Miniſtros validitati, eorumdemque Officialium, ſeu Miniſtrorum ſecuritati conſulere volentes; Motu proprio, certaq. ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine Officiales, ſeu Miniſtros prędictos, quibus aliàs ante emanatas prędictas Constitutiones ex officiorum ſuorum auctoritate, & prærogatiua de oraculo per eos à Romanis Pontificibus pro tempore exiſtentibus habito fides haberi ſolebat, quoad ea quæ vt præfertur, ad cuiuslibet eorum officium, ſeu munus, quo funguntur, pertinent, in literis etiam noſtris prædictis ſuper reuocatione Oraculorum huiuſmodi emanatis minimè comprehenſos fuiſſe, nec eſſe, nec comprehendi debere declaramus, & decernimus: & ad abundantiorem cautelam eoſdem officiales, ſeu Miniſtros adnerſus eaſdem Conſtitutiones, quatenus opus ſit, reſtituimus, & plenarie reintegramus in omnibus, & per omnia, perinde ac ſi quoad illos prędictæ Conſtitutiones non emanaſſent.

Clauſulas præſeruatiuas apponit.

§. 4. Decernentes, præſentes literas validas, firmas, & efficaces, exiſtere, et fore, ac irritum, et inane, ſi quid ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit.

§. 5. Non obſtantibus Gregorij prædeceſſoris huiuſmodi, Noſtriſque literis præfatis, ac omnibus illis, quæ in dictis literis conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrarijs quibuſcumque.

Dat. P.A. 12. die 11. Apr.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris, die 11. Aprilis 1635. Pontificatus noſtri anno duodecimo.

XXX. aliàs CXL.

Regulares, qui vltra vota ſolita, etiam votum emittunt de non petenda, aut acceptanda extra Religionem dignitate, per quamcumque eorum trãslationem, ſeu habitus priuationem, aut dimiſſionem, à voto huiuſmodi nullatenus liberantur.

Diuerſis Regularium perſonarum Ordinibus ambitum prohibuerunt Pontifices, & hoc videre poteris in Repertori, Verbis, ad ſingula eorum nomina.

His addo, quod ſuper profeſſionibus per Regulares emiſſis, non facto in locis deſignatis Nouiriatu, Conſt. edidit hic Sancti. Pont. hic ſup. num. 5. Religioſos. pag. 11. Qui ſubiectos declarauit ipſos Regulares, quantumuis exemptos, Conſtitutionibus Apoſtolicis in concernentibus Fidem Catholicam, et ſanctæ Inquiſitionis officium. vt hic ſup. in conſt. 8. Cùm ſicut accepimus. pag. 17. Et ſuper miſſionibus ad Iaponiam nonnulla ſtatuit in conſt. 16. Ex debito hic ſup. pag. 28.

VRBANVS PAPA VIII. *Ad perpetuam rei memoriam.*

Edita An. D. 1635.

Quia multi Regulares vltra alia vota emiſerunt votum de non petẽdo procurando, vel acceptanda dignitate extra eorum Religiones.

§. 1. CVm, ſicut accepimus, diuerſorum Ordinum, Congregationum, & Inſtitutorum, ac etiam Societatis IESV perſonę Regulares, vltra alia vota, etiam votum, promiſſionem, ſiue Iuramentum ſolemniter, ſiue ſimpliciter emittãt, aut præſtent de non petenda, nec procuranda, minuſuè acceptanda aliqua dignitate, neque aliqua ſuperioritate extra eorum Religionem.

Et ſub diuerſis rationibus prætẽdunt ſe liberari à dicto voto.

§. 2. Quoniam verò propter infirmitatem, ſeu aliam legitimam cauſam, Sedes Apoſtolica aliquibus perſonis Regularibus licentiam aliquando impartitur, ſe de vna ad aliam Religionem, etiam ſpeciali nota, & expreſſione dignam, etiam laxioris obſeruantiæ transferendi, necnon aliqui etiam Religionum ſupra expreſſarum, & cuiuslibet earum Generales, vel alij Superiores, vigore,

vt asserunt, facultatum sibi per Sedem eamdem concessarum, translationem de vna ad aliam Religionem, aut strictiorem, vel laxiorem Regularibus suis, siue per viam expulsionis, siue alio quouis modo concedunt; vel aliàs Regularibus suis huiusmodi vt se transferant, occasionem præbēt; vel etiā ipsi Regulares ex aliquibus causis licētiā manendi extra Claustra, etiam in habitu clerici, vel Sacerdotis secularis aliquādo obtinere solent.

Ideo vota decernit per quascumque eorum translationē, seu habitus eiusdem dimissionē, vel expulsionem, non esse huiusmodi liberatos esse.

§. 3. Ideo, ne per præfatas, & quascumque alias translationes, expulsiones, & dimissiones habitus Regularis eorumdem Regularium, quauis authoritate, licentia, occasione, ratione, & causa, quantumlibet rationabili, fauorabili, pia, & publica, etiam in corpore iuris clausa, siue ratione maioris boni, ac aliàs quomodolibet hactenus, & pro tempore factas, & faciendas, possint Regulares huiusmodi quandocumque, vt præfertur, translati, expulsi, etiam post habitum Religionis dimissum, prætendere se à dicto voto, promissione, siue iuramento de non petēdo, nec obtinendo aliquam dignitatem, & de illam etiam Motu proprio collatam non acceptando, fuisse, vel esse liberatos, quantùm cum Domino possumus opportunè prouidere volentes; necnon voti, promissionis, seu iuramenti, ac facultatum, licentiarum, expulsionum, & causarum, aliorumque etiam de necessitate exprimendorum veriores, & totos tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habētes Motu proprio, & ea certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuò valitura Constitutione, declaramus, & decernimus, quoscumque Regulares prædictos cuiusuis Ordinis, Congregationis, & Instituti, etiam quomodolibet exempti, etiam Societatis IESV, per quamcumque translationem hactenus, & in posterum quādocumque de sua, ad aliam Religionem, vel Ordinem, vt præfertur, seu aliàs quomodolibet, etiā pluries, & per quamcumque expulsionem, habitusq. Regularis dimissionem pro tempore factas, non esse, nec fore, minusuè dici, aut censeri posse, seu debere à præfato voto, promissione, seu iuramento liberatos: sed eos hactenus, & pro tempore, vt præfertur, translatos, expulsos, ac à delatione habitus Regularis absolutos, vel priuatos, quarumcumque dignitatum huiusmodi proinde incapaces, et ad illas petendas, acceptādas, et obtinendas, inhabiles remanere in omnibus, et per omnia, perinde ac si translati, expulsi, seu à delatione habitus liberati, seu priuati non fuissent.

Huic Const. et eius obseruationis perpetuitas.

§. 4. Præsentes verò literas, omniaque et singula in eis contenta, etiam ex eo quòd quicumque in præmissis, seu eorum aliquo interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, ad ea vocati, et auditi, minimque causæ propter quas eædem præsentes emanarint, adductæ, verificatæ, seu aliàs sufficienter, aut etiam nullatenus iustificatæ fuerint, nullo vnquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis, aut inualiditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quouis defectu, etiam quantumuis magno, inexcogitato, et substantiali, siue etiam ex eo, quòd in præmissis, seu eorum aliquo solemnitates, et quæuis alia seruanda, et adimplenda, seruata, et adimpleta, non fuerint, aut ex quouis alio capite à Iure, vel facto, aut Statuto, vel consuetudine aliqua resultante, seu etiam enormis, enormissimæ, et totalis læsionis, aut quocumque alio colore, etiam in corpore Iuris clauso, seu occasione, vel causa etiam quantumuis iusta, rationabili, et priuilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessariò exprimenda foret, notari, impugnari, inualidari, retractari, in ius, vel controuersiam reuocari, aut ad terminos Iuris reduci, vel aduersus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, et terminos iuris, aut aliud quodcumque iuris, facti, gratiæ, vel iustitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet concedi, aut impetrato, vel concesso quempiam vti, seu se iuuare in iudicio, vel extra posse; neq; sub quibusuis similium, vel dissimilium gratiarum reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut alijs contrarijs dispositionibus pro tempore quomodolibet factis, & faciendis comprehendi; sed semper ab illis exceptas, perpetuòque validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; ac per omnes & singulos, ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum, inuiolabiliter obseruari.

§. 5. Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis, per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & Nūcios, ac alios quauis auctoritate, & potestate fungentes, in quauis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & diffiniri debere; irritum quoque, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate sciēter, vel ignoranter contigerit attentari. Aliter iudicandi facultatem tollit.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Cancellariæ nostræ Regulis, & quatenus opus fuerit, etiam illa de Iure quæsito non tollendo, ac cuiusuis Ordinis, Congregationis, & Instituti huiusmodi, etiam Iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis, quibusuis personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsq; efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & alijs decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quæuis alia expressio ad hoc seruanda foret, illorum omnium, & singulorum teores, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alijs in suo robore permansuris, ad prædictum effectum specialiter, & expressè derogamus, ac dero- Contraria derogat.

rogatum esse volumus, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Publicationē in Vrbe ols afficere decernit.

§. 7. Vt autem præsentes, & in eis contenta quæcumque, ad omnium notitiam deducantur, & ne aliquis de eis ignorantiam prætendere possit; Volumus pariter, & mandamus, quòd eædem præsentes per aliquem, seu aliquos ex Cursoribus nostris ad Ecclesiæ Lateranensis, Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, necnon Cancellariç Apostolicæ Valuas, ac in acie Campi Floræ affigantur, & publicentur, & cùm inde amouebuntur, earum exempla in eisdem locis affixa dimittantur: quæ sic publicatæ, & affixæ, omnes & singulos, quos concernunt, perinde afficiant, & arctent, ac si vnicuique illorum personaliter intimatæ, & notificatæ fuissent.

Transumptis fidem dari iubet.

§. 8. Quòdque illarum transumptis impressis, sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, & manu alicuius Notarij publici subscriptis, eadem prorsus vbique fides adhibeatur, quæ adhiberetur præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 12. die 21. Maij.

Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 21. Maij 1635. Pontificatus nostri Anno Duodecimo.

Publicatio in Vrbe.

Anno à Natiuitate D. N. Iesu Christi, millesimo sexcentesimo trigesimo sexto, die verò vigesima mensis Nouembris, retroscripta literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad Valuas Ecclesiæ Lateranensis, Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, necnon Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ, per nos Antonium Bardum, & Iulium Marzitellium Sanctiss. D. N. PP. Curs.

Hieronymus Vecchionus Mag. Curs.

XXXI. aliàs CXLI.

Quòd assertiones, & enunciationes scriptorum, & aliorum quorumcumque non faciant fidem, nisi seruata forma in hac Constitutione præscripta.

Edita An. D. 1635.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

IN supremo iustitiæ solio, & apostolicæ potestatis plenitudine à Domino constituti, inter cæteras pastoralis officij nostri curas, in eam boni patrisfamilias exemplo libenter incumbimus, vt non modò vnicuique quod suum est, æqua lance tribuatur, verùm etiam Cameræ Apostolicę, Ecclesiarumque omnium, & personarum eis in diuinis inseruientium iura sarta tectaque, opportunis rationibus præseruentur, nec literarum ab hac sancta Sede emanatarum, ob sinistram, & malitiosam quorundam interpretationem, siue enunciationem, effectus eludantur.

Quia nonnulli scriptores, glossatores, & commētatores scriptis, vel impressione, vt e num sutinne affirmat esse ... nonnullas conf. à Sede Apost. in præiudicium ipsius

§. 1. Cùm itaque, sicut accepimus, oculari que inspectione cognouimus, nonnulli scriptores, glossatores, expositores, interpretes, & Commentatores tam historiarum etiam antiquarum, repetitionum, tractatuum, & allegationum, seu consiliorum, glossarum, & annotationum, collectanearum, seu quæstionum, vel, vt vocant, decisionum, ac resolutionum, disceptationum, expositionum, declarationum, controuersiarum, & aliarum quouis nomine nuncupatarum scripturarum, etiam typis impressarum, ac compositionum, & librorum etiam impressorum, etiam super interpretatione sacræ Scripturæ, sacrorum Canonum, & Conciliorum, ac Legum etiam Imperialium, & Pragmaticarum, siue Decretorum, & Statutorum, etiam Regnorum, & Prouinciarum, quàm quarumcumque aliarum materiarum, etiam pactionum, etiam mutuarum, concordatorum, compactorum, capitulationum, articulorum, seu conditionum etiam pacis, seu fœderis etiam generalis, seu treguæ, ac quorumcumque contractuum, conuentionum, donationum, dationum, emphyteuticationum, infeudationum, inuestiturarum etiam de Terris, Castris, Ciuitatibus, Regnis, seu Prouincijs, ac facultatum, licentiarum, indultorum, priuilegiorum, gratiarum, commissionum, delegationum, constitutionum, sanctionum, & dispositionum quarumcumque, ac cuiusque generis, & speciei etiam speciali nota, seu expressione dignarum, quascumque artes liberales, & alias quascumque materias tam profanas, quàm ecclesiasticas, & spirituales tractantium, seu continentium, & quæ quomodolibet præeminentias, dignitates, iurisdictiones, superioritates, confinia ditionum, resque, & iura etiam Sedis Apostolicæ, & quorumcumque Principum cuiuscumque qualitatis, conditionis, status, dignitatis etiam ecclesiasticę, & cuiuslibet alterius prærogatiuæ, & præeminentiæ, etiam speciali nota dignorum; ac etiam quarumcumque Rerumpublicarum, Vniuersitatum, Ciuitatum, Communitatum, Nationum, & quorumcumque aliorum alijs præsidentium, etiam Ecclesiarum, & ecclesiasticorum, etiam cuiuslibet ordinis, & militiæ Regularium concernunt, & aliàs quomodolibet interesse S. R. E. & Sedis prædictæ, ac Ecclesiarum, & ecclesiasticorum tangunt, ausi fuerint, & audeant asserere, & affirmare, seu enunciare à Nobis, Romanisque Pontificibus prædecessoribus nostris emanasse diuersas concessiones, gratias, indulta, priuilegia, aliasque diuersas dispositiones, cùm tales, & talia non emanauerint, vel saltem aliter, quam ipsi siue malitiosè, siue erroneè suis commentis, siue compositionibus tā calamo exaratis quàm typis impressis hactenus etiam antiquitus dixerint, & publicauerint, dicantque, & publicent, etiam ratione monumentorum, ac aliorum quomodolibet in publico expositorum; imò, quod peius est, etiam non erubuerint, nec erubescant in suis scriptis, ac tractatibus etiam impressis ponere assertos tenores prætensarum Literarum Apostolicarum tam sub plumbo, quàm sub annulo Piscatoris, vt dicunt, ab hac S. Sede expeditarum, & illos vel falsos, vel valde diminutos, ac truncos inserere, omittendo restrictiones, seu limitationes temporum, & alias substantiales, ac diuersa, & plura alterata inserendo, ponendo, referendo, seu enunciando, & ita fingendo concessiones, quæ factæ non fuerunt, vel concessionem esse perpetuam, & vnius tenoris, cùm fuerint ad certum etiam modicum tempus, seu etiam alterius tenoris, ac aliter multis modis vnum pro alio asserere, affirmare, vel enunciare voluerint, & velint, suasq; assertiones, & scripta ediderint, & impresse-

Sedis, Ecclesiarum, seu aliorum locorum præiu.

pressferint, edantque, & imprimant, publicentque in præiudicium ecclesiarum, & locorum piorum, Cameræque, & Sedis apostolicæ.

Declarat, huiusmodi assertiones, enunciationes, &c. scriptas vel impressas nullam fidē facere in iudicio, nec extra, in præiudicium Sedis Apost. Ecclesiarum, seu aliorū locorū & personarum, etiam in fauorē alterius Ecclesiæ, loci pij, &c. nisi prius cō stiterit de ipsarum originalibus recognitis, seu extractis à Datario, Secretario Breuium, Præfectis Archiuiorū, vel alijs Sedis Apost. officialibus.

§. 2. Quapropter Nos his fraudibus, & malitijs, ac etiam erroribus, & præiudicijs, quæ etiam defectu imprimentium multoties occurrunt, quātum nobis ex alto conceditur, obuiare volentes, ipsarumq. historiarum, tractatuum, repetitionum, allegationum, compositionum, interpretationum, & assertionum, ac insertionum, & enunciationum quarumcumq. aliorumq. præfatorum cuiuscumq. generis, & speciei sint, ac super quslibet re, & ex quacumque occasione, vel causa, & à quibuscumque personis facta fuerint, etiamsi specialī mentione, & expressione, imò etiam de verbo ad verbum insertione, vel relatione indigerent, tenores etiam maiores, & veriores pro insertis, & expressis habentes, Motu proprio, certaq. scientia, ac matura deliberatione nostris, deq. Apostolicę potestatis plenitudine, hac nostra perpetuò valitura Cōstitutione declaramus, & decernimus, omnes, & singulas præfatas assertiones, narratiuas, insertiones, relationes, expositiones, declarationes, & enunciationes, ac quascūque expressiones quarumcūque gratiarum concessionum, indultorum, priuilegiorū, ac dispositionum Apostolicarum, & quorumcumque aliorum, vt præmittitur, ac aliàs quomodolibet à præfatis, & alijs quibuscumq. scriptoribus, & suctoribus etiam quoad alia receptis forsan, & approbatis, etiam antiquis, antiquioribus, & antiquissimis factas, scriptisque exaratas, & typis impressas, nullam fidem, nec indicium, aut probationis speciem, seu adminiculum fecisse, nec facere in iudicio, nec extra iudiciū, in damnum, læsionem, seu præiudicium Sedis Apostolicæ, Ecclesiarum, & locorū piorum, eaque obtinentium, eiusque, & eorum iurium quorumcumque, ac dignitatum, & iurisdictionum, etiam in fauorem cuiuscumque alterius Ecclesiæ, loci pij, & Ecclesiasticæ personæ, nisi si, & postquam constiterit, de originalibus literarum Apostolicarum, etiam in forma Breuis, Chirographorum, supplicationum, vel Motuum propriorum; seu in defectum originalium, nisi prius ipsæ gratiæ, indulta, concessiones, priuilegia, & quæcumque aliæ dispositiones, quæ, vt præfertur, per Nos, ac Romanos Pontifices asseruntur factæ, fuerint recognitæ, seu extractæ à Datario, Secretario Breuium, & Præfectis Archiuiorum, ac Magistris Registrorum, alijsque eiusdem Sedis Apostolicæ officialibus respectiuè, & per eosdem officiales cum earum originalibus auscultatæ, collatæ, & concordare inuentæ, seu respectiuè recognitæ, ita vt quibuscumque scriptorum, aliorumque præfatorum assertionibus, narratiuis, insertionibus, relationibus, enunciatiuis, & expressionibus gestorum, concessorum, & dispositorum, vt dicunt per Nos, seu Romanos Pontifices prædecessores, & successores nostros, nullā fides vmquam adhibeatur, nec adhiberi possit, nisi constito priùs de narrato, relato, inserto, asserto, & enunciato authentico, videlicet per originale exhibendum, vel per sumptum, vt præfertur extrahendum, & respectiuè recognoscendum.

Vult insuper quod vbi agitur de interesse Cameræ, & Sedis Apost. vel Cameræ, prædicta extractio fiat citato, & audito Cam. Apost. Commissario, & in subscriptione extractionum fiat mentio de huiusmodi citatione.

§. 3. Et quoad ea, in quibus agitur quomodolibet de aliquo interesse, vel præiudicio Cameræ, & Sedis Apostolicæ, nisi vltra præfata etiam concurrat, quòd prædicta extractio, collatio, & auscultatio, ac respectiuè recognitio factæ fuerint, citato, & audito Cameræ Apostolicæ Commissario pro tempore existente; & nisi officiales huiusmodi in eorum, & earum extractione, & subscriptione attestentur de citatione, auscultatione, collatione, & concordia, ac respectiuè recognitione prædictis. Et idem statuimus, & decernimus esse obseruandū respectu gratiarum, concessionum, indultorum, priuilegiorum, ac quarumcumque aliarum dispositionum, quæ in posterum à Nobis, seu à Romanis Pontificibus successoribus nostris canonicè intrantibus, emanasse assererentur, vt illarum assertiones, insertiones, & enūciatiuæ, aliaq. præmissa, & quodlibet eorum à quibuscumque scriptoribus, & autoribus, vt præfertur, pro tempore faciendæ, & facienda, nullam fidem, indicium, vel probationem faciant in præiudicium Sedis Apostolicæ, & aliorū præfatorum in iudicio, & extra iudicium, nisi si, & postquam auscultatio, & respectiuè citatio, aliaq. præmissa omnia, & singula pariter interuenerint.

Clausulæ sustentatiuæ apponit.

§. 4. Præsentes quoque literas, omniaque, & singula in eis contenta, etiam ex eo quòd quicumque in præmissis interesse habētes, seu habere quomodolibet prætendentes, sd ea vocati, & auditi, & causæ, propter quas eædem præsentes emanarint, adductæ, verificatæ, seu aliàs sufficienter, aut etiam nullatenus iustificatæ fuerint, nullo vnquam tempore de subreptionis, obreptionis, nullitatis, aut inualiditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quouis defectu etiam quantumuis magno, inexcogitato, & substantiali, siue etiam ex eo quòd in præmissis, seu eorum aliquo solemnitates, & quæuis alia seruanda, & adimplenda seruata, & adimpleta non fuerint, aut ex quouis alio capite à iure, vel facto, aut statuto, vel cōsuetudine aliqua resultante, seu etiam prætextu enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, aut alia quacumque causa etiam in corpore iuris clausa, etiam quantumuis rationabili, & priuilegiata, etiam tali, quæ ad effectū validitatis præmissorum necessario exprimenda foret, notari, impugnari, inualidari, retractari, in ius vel controuersiam reuocari, aut ad terminos iuris reduci, vel aduersus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam & terminos iuris, aut aliud quodcumque iuris, facti, gratiæ, vel iustitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet concedi, aut impetrato, vel concesso quempiā vti, seu se iuuare in iudicio, vel extra posse, neque sub quibusuis similium, vel dissimilium gratiarum reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut alijs contrarijs dispositionibus pro tempore quomodolibet faciendis comprehendi; sed semper ab illis exceptas, perpetuòq. validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac per omnes, & singulos, ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum, inuiolabiliter obseruari.

Decretū irritans superaddit.

§. 5. Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, & S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Nūcios, ac alios quauis auctoritate, & potestate fungentes, in quauis causa, & instantia, sublata eis, & eorū cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, interpretari,

iudicari, & definiri debere; irritũ quoque & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria remouet.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus foret, nostra de non tollendo iure quæsito, ac quibusuis alijs nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis, quibusuis personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & alijs decretis in genere, vel in specie, etiam Motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quæuis alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum omnium, & singulorũ tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad prædictum effectũ specialiter, & expressè derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Mandat eam publicari in Vrbe, & publicatam omnes afficere.

§. 7. Vt autem præsentes, & in eis contenta quæcumque ad omnium notitiam deducantur, & ne aliquis de eis ignorantiam prætendere possit, volumus pariter, & mandamus, quòd eædem præsentes per aliquem, seu aliquos ex Cursoribus nostris ad Ecclesiæ Lateranẽ, ac Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe valuas, ac in acie Campi Floræ affigantur, & publicentur: quæ sic publicatæ, & affixæ omnes, & singulos, quos concernunt, perinde afficiant, & arctẽt, ac si vnicuique illorum personaliter intimatæ, & notificatæ fuissent.

Et eiusdem transumptis credi.

§. 8. Quòdque illarum transumptis impressis, sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, & manu alicuius Notarij publici subscriptis, eadem prorsus vbique fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. XII die 1. Iunij.

Datum Romæ apud Sãctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 1. Iunij 1635. Pontificatus Nostri Anno Duodecimo.

Publicatio.

Anno à Natiuitate D. N. Iesu Christi, millesimo sexcentesimo trigesimo sexto die verò vigesima mensis Nouembris, retroscripta litera Apostolica affixa, & publicata fuerunt ad Valuas Ecclesiæ Lateranensis, Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, necnon Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ, per nos Antonium Bardum, & Iulium Marzitellum Sanctiss. D. N. PP. Curs.

Hieronymus Vecc. lonus Mag. Curs.

XXXII. aliàs CXLII.

Quod in Prouincijs Hispaniarum, & Indiarum Fratrum S. Francisci de Obseruantia Discalceatorum, ampliùs non sint, neque habeantur tituli Lectorum Iubilatorũ, neque exemptione Patris gaudeat, nisi qui Minister Prouincialis fuerit.

De Fratribus S. Francisci notaui satis ad Const. 49. S.D.N. Vrban. VIII. Sacrosanctum. sup. tom. 4. pag. 64. & Const. 23. Inter grauissimas. hic sup. pag. 40.

Edita Anno Dom. 1635.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Religiosos viros, qui abiectis huius sæculi vanitatibus, humilitati, & paupertati sub arctioris vitæ Instituto se per omnia tradiderunt; & abnegantes semetipsos, vt facerent voluntatem Domini, suam fregerunt; sicut peculiaribus huius Sanctæ Sedis fauoribus, & gratijs dignos existimamus, ita ad circumspectam illius prouidentiam pertinere dignoscimus, ea sedulò statuere, atque ordinare, quibus Religiosi ipsi in ea, quam singulari diuinæ benedictionis præsidio ingressi sunt, viam de cætero ambulent, & vota sua reddant Domino in sanctitate, & iustitia coram ipso.

Prohibitio de cætero habēdi titulos Lectorum Iubilatorum.

§. 1. Hinc est quòd Nos dilectis filijs Fratribus Ordinis Minorum Sancti Francisci de Obseruantia Discalceatis nuncupatis Hispaniarũ, & Indiarum, quos in visceribus gerimus charitatis, omnem ambitionis, honorumque & titulorum consequendorum viam præcludere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuò valitura constitutione statuimus, atque ordinamus, quòd de cætero perpetuis futuris temporibus in vlla eorumdem Fratrum Prouincia tam Hispaniarum, quàm Indiarum, tituli Lectoris Iubilati nullatenus sint, neque habeantur.

Neque gaudendi exemptione Patris, nisi fuerit Minister Prouincialis.

§. 2. Quòdque nullus eorumdem Fratrum Discalceatorum, qui Minister Prouincialis non fuerit, titulo, ac exemptione Patris gaudeat, etiam si fuerit, vel pro tempore sit Vicarius Prouincialis.

Titulorum huiusmodi abrogatio, ac pœnarum impositio cōtra facientibus.

§. 3. Nos enim ex nunc quoscumque titulos Lectorum Iubilatorum, qui ad præsens in eisdem Prouincijs reperiuntur, Apostolica auctoritate tenore præsentium reuocamus, cassamus, & abrogamus, ac pro reuocatis, cassis, & abrogatis haberi volumus: Mandantes propterea in virtute sanctæ Obedientiæ, ac sub arbitrij Nostri pœnis, omnibus, & singulis dictarum Prouinciarum Fratribus, ad quos spectat, ne titulis Iubilatorum sibi aliàs quomodolibet cõcessis, seu per eos quauis occasione, vel causa obtentis, de cætero vti, seu se illis iuuare audeant, vel præsumant: ac in virtute sanctæ obedientiæ, & sub excommunicationis, ac priuationis officij pœnis ipso facto incurrendis, dilectis filijs eorumdem Fratrum Ministro, & Commissario generalibus respectiuè præcipimus, & mandamus, vt statim receptis præsentibus literis, illis pareant, & obediant, deque illis Ministros Prouinciales, Vicarios prædictos, & Fratres in numerum Lectorum Iubilatorum relatos certiores faciant; ac Ministri Prouinciales Vicarij prædicti, & Lectores Iubilati huiusmodi omnia, & singula in eisdem literis contenta sub eisdem pœnis, vt præfertur, incurrendis adimpleant.

Decretum irritans.

§. 4. Decernentes, præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inuiolabiliter obseruari debere: ac irri-

irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorū derogatio. §. 5. Non obstantibus regula nostra de Iure quæsito non tollendo, ac alijs constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Prouinciarum prædictarum etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quauis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Transumptorum fides. §. 6. Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. XIII. die 3. Decembris. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 3. Decembris 1635. Pontificatus Nostri Anno Tertiodecimo.

XXXIII. alias CXLIII.

Exemptio Fratrum Reformatorum Discalceatorum Ordinis Sāctissimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum, Congregationis Hispaniarum à Iurisdictione, obedientia, & superioritate Ministri Generalis Fratrum Calceatorum Ordinis præfati.

Lege de hac Congregatione indicata à me supra in Const. 3. Cū n sicut. pag. 10.

Edita Anno Dom. 1636. *VRBANVS EPISCOPVS, Seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.*

Exordium. EX quo regimen Vniuersalis Ecclesiæ Nobis à Domino commissum, meritis licèt imparibus, suscepimus, primas esse officij nostri partes, semper reputauimus, si pro multiplicibus ministeriis, quæ in Ecclesia Militanti ab illius fidelibus sedulo cōuenit exerceri, singulos operarios susceptis oneribus insistentes, opportunis confoueremus præsidiis, & auxilijs. Proindeque curæ Nobis semper fuit viros Religiosos, eosque præcipuè, qui remoti à turbis, diuinæ vacantes contemplationi, in altum primæui Instituti montem iuxta normam à Sede Apostolica peculiariter illis præscriptam: Et non solùm priuatæ, sed publicæ animarum saluti inuigilantes, dura seruitute apud Barbaros detētorum libertati, & spiritualibus periculis fructuosè insudant, & consulunt, pro Pastoralis officij nostri sollicitudine firmissimis munire præsidiis. Quod vt pleniùs Nobis eueniat, illos pleni sui iuris efficimus, ac ab omnimoda subordinatione, & subiectione libenter emancipamus, atque etiam sub inuiolabili Sedis Apostolicę protectione, paterna beneuolentia recipimus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Innoc. III. approbauit Ordinē Sāctiss. Trinitatis Redēptionis Captiuorū in Cōst. 2. pag. 72. to. 1. §. 1. Cum pridē felicis recordationis Innocētius Papa Tertius prædecessor noster, Ordinē Fratrum Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum sub propria Regula, nutu diuino Sanctis Patriarchis Ioanni, & Felici illius Fundatoribus tradita, & ab eodem prædecessore confirmata, instituisset.

Clem. VIII. instituit Cōgregationem §. 2. Postmodum verò, vel temporum iniuria, aut feruore remisso, vel certè hominū tepiditate, antiqua inoleuisset obseruantia, laxiori modo viuendi paulatim inualescente; piæ memoriæ Clemens Papa Octauus, etiā prædecessor noster, Motu suo proprio in Regnis Hispaniarum vnam Prouinciam, seu Congregationem Fratrum Reformatorum, & Discalceatorum eiusdem Ordinis, in qua primitiua Regula cum antiquo, & pristino illo rigore in spiritus feruore obseruaretur; & quæ per vnum Ministrum Prouincialem, ex eisdem Discalceatis eligendum, regeretur, erexerit, & instituerit: Ipsamque Congregationem, ac Prouinciam Discalceatorum huiusmodi ab alijs Prouincijs prædicti Ordinis Fratrum Calceatorum, seu modificatæ Regulæ, perpetuò seiunxerit, separauerit, & dismembrauerit: ipsosque Fratres Reformatos, & eorum Monasteria, tam erecta, quàm imposterum erigenda, ab omni, & quacumque iurisdictione, visitatione, & superioritate, tam Commissarij generalis, quam aliorum Ministrorū Prouincialium, & aliorum quorumcumque Superiorum Calceatorum, seu modificatæ Regulæ eiusdem Ordinis (excepto Ministro Generali totius Ordinis præfati, sub cuius obedientia, & superioritate Prouincia ipsa, illiusque Domus, & Monasteria præsentia, & futura, semper manerent) perpetuò exemerit, & liberauerit.

Fratrum Reformatorum huius Ordinis. in Const. 64. p. 65. tom. 3. & eā nō exemit à superioritate Ministri Generalis totius Ordinis.

Paul. V. Congregationem Reformatorū in duas Prouincias diuisit, in cōst. 50. pag. 180. t. 3. cum facultate eligēdi ex ipsis vnum Vicariū Generalē ad sex annos duraturum, vt in const. seq. ad d. const. 50. §. 3. Et postmodum recolendæ memoriæ Paulus Papa Quintus, similiter prædecessor noster, considerans, ipsam Congregationem Fratrum Discalceatorum, non mediocriter, benedicente Domino, in diuersis dictorum Regnorum partibus iam tunc esse propagatam cum bonæ famæ odore, necnon spiritualium operum incremento, eique plurima illius Monasteria, per vnum Ministrum Prouincialem commodè regi, & gubernari non posse, innotescēs; etiam Motu suo proprio ex omnibus Monasterijs, & Regularibus Domibus dictæ Congregationis, duas Prouincias separatas, quarum quælibet per vnum Ministrum Prouincialem, ex prædictis Fratribus Discalceatis eligendum, gubernaretur, instituerit. Et deinde idem Paulus prædecessor facultatem concesserit, eligendi ex ipsis Discalceatis vnum Prælatum, Vicarium Generalem nuncupandum, cuius officium, & potestas per sex annos duraret: quique Congregationis prædictæ, illiusque Prouinciarum, & Ministrorum, tam Prouincialium, quàm Conuentualium Superior existeret, atque plenam potestatem gubernandi dictam Congregationem, dicto durante tempore, haberet, Ministroque Generali totius Ordinis subesset, & confirmationem suæ electionis ab ipso obtineret.

Hic idem Pont. subinde concessit facultatem eligendi ex ipsis Discalceatis vnum Ministrū Generalem de sexennio in sexennium, in sua Const. quam non ponit, quia coincidit cū Const. Innocent. III. indic. in rubr. §. 4. Et subinde, cùm rationi consentaneum non esset, vt qui arctioris Regulæ sectantur obseruantiam, Superioribus, qui in laxiori degunt, subiaceant, seu Superiores habeant proprij sui Instituti: Nos propterea Motu nostro proprio, & ex certa scientia nostra, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Congregationi Fratrum Discalceatorum huiusmodi concessimus facultatem eligendi vnum Ministrum Generalem ex ipsis Discalceatis; statuentes inter alia, quòd electio huiusmodi Maioris, ac Generalis Ministri, de sexennio in sexennium, in Capitulo Generali per secreta suffragia, iuxta Concilium Tridentinum fieret.

Authoritatemque dedit §. 5. Cumque post concessionem nostram hu-

ius-

confirmandi electionem prædicti Ministri Generalis ipsi Capitulo Generali.

Facultas confirmandi est Indicata inutilis.

iusmodi Minister Generalis ex ipsis Reformatis nouiter electus confirmationem suæ canonicæ electionis, tamquam Prælatus dicti Ordinis à Sede Apostolica immediatè dependens, à Nobis obtinuisset: Postremò etiam Nos eidem Congregationi, vt Capitulum Generale Discalceatorum Ordinis, & Congregationis huiusmodi, pro illius Ministri Generalis electione faciẽda legitimè congregatum, de cætero perpetuis futuris temporibus, electionem Ministri Generalis in dicto Capitulo Generali factam confirmare liberè, & licitè posset, & valeret; Ita quòd Minister Generalis Discalceatorum huiusmodi nouiter electus, & à Capitulo Generali confirmatus, nulla alia confirmatione vnquam indigeret, Apostolica auctoritate concessimus; prout in diuersis literis Apostolicis desuper expeditis pleniùs continetur.

Modò Ille Pont. ad tollendam omnem causam dubitandi, eximit hanc Congregat. à iurisdictione, obedientia, & superioritate Ministri Generalis Fratrũ Calceatorũ.

§. 6. Cùm autem, sicut accepimus, Quamuis prædicta Discalceatorum Congregatio, vigore literarum nostrarum huiusmodi, facultatem habeat eligendi suum Generalem Ministrum totius Congregationis prædictæ: Et iam cessante nomine Vicarij Generalis, satis appareat, cessasse illam subordinationem Vicarij Generalis Ministro Generali totius Ordinis, cuius vices gerebat, & ad quem illius confirmatio pertinebat: nec par in parem habeat imperium: Nihilominus pro maiori quiete, & spirituali progressu eiusdem Congregationis Reformatorum huiusmodi, Nos dilectum filium Fratrem Ioannem de Annunciatione, Procuratorem Generalem dictæ Congregationis, amplioris gratiæ fauore prosequi volentes, ipsumque Ioannem, necnon singulares personas Congregationis prædictæ à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis, à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectũ præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluẽtes, & absolutos fore censentes: necnon singularũ literarum præfatarũ tenores, etiam veriores, ac Datas præsentibus pro expressis habentes: Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine; non ad alicuius Nobis desuper factæ petitionis instantiam, sed de mera nostra liberalitate; ex voto tamen Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotijs Regularium Præpositorum: Quod de cætero prædicta Congregatio, aut illius Religiosi, vel Minister Generalis, alijque Prælati, Superiores, Officiales, & Personæ, perpetuis futuris temporibus Ministro Generali Fratrum Calceatorum totius Ordinis prædicti, nunc, & pro tẽpore existenti, in spiritualibus, vel temporalibus, minimè subiaceant, aut subiecti, & suppositi esse minimè debeant, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò concedimus, & indulgemus. Ipsosque Fratres Discalceatos, illiusque Ministrum Generalem, ipsiusq; Personas, Conuentus, Domos, Collegia, Prouincias, tam præsentia, quàm futura, res, & bona, ab omni, & quacumque iurisdictione, superioritate, subordinatione, obedientia, correctione, visitatione, gubernio, aut alia quauis iurisdictione, tam Ministri Generalis Fratrum Calceatorum huiusmodi, quàm aliorum Prælatorum, & Superiorum, quacumque auctoritate fungentium, & fanctiorum, & quantumuis amplissimis priuilegijs, & facultatibus vtentium, & vsurorum; etiam quandocumque Reformandorum, auctoritate, & tenore prædictis, etiam perpetuò eximimus, liberamus, & dismembramus. Illosque sic exemptos, liberatos & dismembratos, vti Sedi Apostolicæ immediatè subiectos, sub nostra, & Sedis Apostolicæ tutela, & protectione recipimus, & admittimus.

Approbatio, & priuilegiorum confirmatio.

§. 7. Omniaque & singula priuilegia eidem Congregationi Reformatorũ, circa exemptionem huiusmodi, aut aliàs per Sedem Apostolicam concessa, eadem auctoritate, etiam perpetuò approbamus, & confirmamus; eisque perpetuæ, & inuiolabilis firmitatis robur adijcimus. Omnesque, & singulos tam iuris, quàm facti defectus, quantumuis substantiales, si qui desuper quomodolibet interuenerint in eisdem, supplemus.

Clausula & formalitas.

§. 8. Decernentes, præsentes, etiam ex eo, quòd interesse habentes ad hoc vocati non fuerint, aut præmissis non consenserint, sub quibusuis similium, vel dissimilium gratiarum reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut alijs contrarijs dispositionibus, etiam per Nos, & successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existẽtes, aut Sedem Apostolicam, sub quibuscumque verborum formis, & tenoribus, ac cũ quibusuis clausulis, & decretis, pro tempore factis, nullatenus comprehendi; sed semper, & perpetuò validas, & efficaces fore, & esse, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere. Et quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac de nouo, etiam sub quacumque posteriori Data per Superiores Congregationis Reformatorum huiusmodi, quandocumque eligenda, concessas esse, & fore.

Clausula sublata.

§. 9. Sicque, & non aliter per quoscumque Iudices ordinarios, vel delegatos, & Commissarios quauis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & Vicelegatos, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere. Irritumque, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorum derogatio.

§. 10. Non obstantibus præmissis, ac præfatis literis Clementis, & Pauli prædecessorum nostrorum huiusmodi; necnon in Vniuersalibus, Prouincialibusque, & Synodalibus Concilijs, editis specialibus, vel generalibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Congregationis huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, statutis & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis, etiam Ministro Generali Fratrum non Reformatorum huiusmodi, illiusque Prouincialibus Ministris, alijsque Officialibus, & Superioribus, ac personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & alijs decretis in genere, vel in specie, etiam Motu simili, ac de Apostolicæ potestatis ple-

plenitudine, ac aliàs in contrarium forsan quomodolibet cõcessis, approbatis, & innouatis. Quibus, omnibus, etiã si de illis, eorũq; totia tenoribus specialis, specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut alia aliqua exquisita forma ad hæc seruanda foret, eorum tenores pro plenè, & integrè expressis habentes, Motu pari de eadem potestatis plenitudine barũ serie specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 11. Volumus autem, quòd præsentium transumptis, vel earum copijs impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo Generalis, vel Procuratoris generalis huiusmodi, vel alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent publicatæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 12. Nulli ergo omnino hominum liceat hãc paginam nostræ absolutionis, concessionis, indulti, exemptionis, liberationis, dismembrationis, receptionis, admissionis, decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentia Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius, se nouerit incursurum.

Dat. P. A. 36. die 28. Febr.

Dat. Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationia Dominicæ millesimo sexcentesimo trigesimo sexto, pridie kalendas Martij, Pontificatus nostri anno quartodecimo.

XXXIV. alias CXLIV.

Declaratio quoad facultates transferendi pensiones, aut illarum loco fructus, ac translationes, nouasque reseruationes pensionum, aut fructuum antea translatorum.

Quoad pensiones obtinendas, seu transferendas, vide indicata ad constit. 73. Py V, Sacrosanctum. sup. tom. 2. pag. 202.

Edita Anno Dom. 1636.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INter grauissimas, multiplicesque Apostolicæ seruitutis curas, quibus iugiter premimur, illa etiam est, ne Ecclesię & beneficia Ecclesiastica indebitè contra, aut præter mentem Romani Põtificis prægrauentur.

Causa huius const.

§. 1. Cùm igitur ex translatione pensionum onus illarum prorogetur, seu extendatur de persona ad personam, & sępè de infirmo ad sanum, & de sene ad iuuenem, in non modicum præiudicium Ecclesiarum, & beneficiorum Ecclesiasticorum, ac illa pro tempore obtinentium; & propterea difficilius concedatur facultas transferẽdi illas pensiones, quæ aliàs translatæ fuerunt.

Declaratio de qua in rubr.

§. 2. Idcirco Ecclesiarum, ac beneficiorum, & illa obtinentium prædictorum detrimentis, et incommodis, quantum nobis ex alto conceditur obuiare volentes, Motu proprio, non ad alicuius Nobis super hoc oblatę petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicę potestatis plenitudine, hac nostra perpetuò valitura Constitutione declaramus, omnes, et singulas per Romanos Pontifices prædecessores, et successores nostros, ac etiam per Nos ex quacumq; causa, etiã onerosa, etiam ratione quorũcumq; officiorum, etiam Motu, et sciẽtia, potestatisque plenitudine similibus, ac consistorialiter, etiam iteratis vicibus, et cum quibusuis clausulis, etiam derogatoriarum derogatorijs, et alijs decretis concessas, et concedendas facultates transferendi quascumque pẽsiones, seu fructus Ecclesiasticos earum loco pro tẽpore reseruatas, et reseruatos, aut mediante earumdem pensionum antiquarum cassatione de nouo illas reseruandi; necnon pensionum, et fructuum huiusmodi translationes, seu nouas reseruationes, super quibuscumque Ecclesijs, etiam Cathedralibus, et maioribus, ac Monasterijs, etiam Consistorialibus, cæterisque beneficijs, tam secularibus, quàm quorumuis Ordinum regularibus, et hospitalibus quomodolibet qualificatis, etiam cuiuscumque Iurispatronatus, etiam Laicorum, etiam quorumcumque Regum, et Principum, illorumque fructibus, etiam incertis, et distributionibus, etiam quotidianis nunc, et pro tempore factas, et concessas quibuscumque personis, cuiuscumque gradus, dignitatis, et conditionis fuerint, etiamsi Cardinalatus honore præfulgeant, etiamsi super facultatibus, translationibus, seu nouis reseruationibus huiusmodi, lis, seu lites in quocumque gradu, instantia, vel Tribunali pendeant indecisæ, non potuisse, nec posse cuiquam suffragari, quoad pensiones seu fructus aliàs trãslatos, nisi in eis consensus, pensiones, aut fructus huiusmodi soluere debẽtium accesserit; aut quod aliàs pensiones, seu fructus huiusmodi translati, seu de nouo reseruati fuerint expressum sit, seu exprimatur; vel clausula, etiamsi pensiones, seu fructus huiusmodi forsan aliàs translatæ, seu translati, vel de nouo reseruatæ, vel reseruati fuerint, apposita sit, vel apponatur.

§. 3. Non intendimus autem præsenti Constitutione comprehendere facultates, translationes, et nouas reseruationes huiusmodi, pro quarum validitate hactenus lata esset sententia, quæ in rem iudicatam transiuit, vel pro quarum executione mandatum relaxatum, et executioni demandatum fuerit.

Exceptio cõ nullorum casuum.

§. 4. Sicque et non aliter per quoscumque Iudices ordinarios, et delegatos, ac etiam Cameræ Apostolicæ Clericos Præsidentes, necnon causarum Palatij Apostolici, et Curiæ eiusdem Cameræ generalem Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarium, et alios Cardinales, etiam de latere Legatos iudicari, et definiri, ac interpretari debere; sublata eis, et eorũ cuilibet quauis aliter iudicandi, et interpretandi facultate, et auctoritate, iudicari, et definiri debere: ac irritum, et inane quicquid secus super his à quoquã quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, etiam decernimus.

Clausula sublata cum decreto irritanti.

§. 5. Non obstañ indultis, priuilegijs, et facultatibus, alijsque præmissis, ac constitutionibus, et ordinationibus Apostolicis ac Cancellariæ Apostolicæ regulis, etiam indiuiduam mentionem requirentibus, cæterisque cõtrarijs quibuscumque,

Contrariorũ derogatio.

illorum

illorum omnium, et singulorum tenores prople. nè expressis, et insertis habentes.

Dat. P. A. 13. die 8. Martij. Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 8. Martij 1636. Pontificatus nostri anno decimotertio.

Publicatio. *Anno à Natiuitate D. N. IESV Christi millesimo sexcentesima trigesimosexto, die verò decima quarta mensis Maij, supradicta Bulla, siue Declaratio affixa, & publicata fuit ad valuas Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, in acie Campi Floræ, ac alijs locis solitis & consuetis Vrbis per nos Paulum Bartoccium, & Franciscum de Paulis S. D. N. Papæ Cursores.*

Antonius Bardus Magister Curiorum.

XXXV. aliàs CXLV.

Extensio Const. Greg. XIII. ne Subcollectorum, et Commissariorum crimina possent cognosci nisi à Nuncijs, et Collectoribus Apostolicis in Regno Neapolitano, ad excessus et crimina patrata in alijs Regnis, et Prouincijs, etiam expletis eorum officijs.

Greg. XIII. edidit sanctionem solum pro Regno Neapolis, quam habes inter ipsius const. 25. Cupentes. pag. 295. tom. 2.

Editæ Anno Dom. 1636.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Greg. XIII. const. 25 sup. to. 2. pag. 295. statuit quod Subcollectores, & Commissarij Nuncij Apostolici Regni Neapolitani, eius iurisdictioni subiacerent in causis criminalibus, &c. Aliàs rec. mem. Gregorius Papa XIII. prædecessor noster indemnitati Ministrorum Cameræ Apostolicæ, ne vllis molestijs, litibus, vel incommodis fatigarentur, opportunè prouidere cupiens, quòd omnes, & singulæ causæ tunc motæ, & pro tempore mouendæ quorumuis prætensorum excessuum, eriminum, & delictorum, per quoscumque Subcollectores, & Commissarios tam generales, quàm particulares, in quibuslibet Prouincijs, Ciuitatibus, & Diœcesibus Regni Neapolitani pro tunc, & pro tempore existentem Nonеium Apostolicum, & Collectorem generalem deputatos, commissorum, à tunc, & pro tempore existente Nuncio Apostolico in eodem Regno commorante solùm, non autem à quibusuis alijs Iudicibus, etiam locorum Ordinarijs, nonmodò durante eorum officio, sed etiam post ipsũ dimissum, donec viuerent, audiri, cognosci & decidi possent, & deberent, statuit, & ordinauit; prędictisque Iudicibus, & locorum Ordinarijs, ne in illis se se quouis prætextu, seu quæsito colore intromittere quoquomodo vllatenus auderent, vel præsumerent, districtius inhibuit; prout in suis literis in simili forma Breuis sub datum die quarta Ianuarij 1575 Pontificatus sui anno tertio expeditis plenius continetur.

Postea fuit dubitatũ an Priuilegium prædictum duraret etiã ex. iteratis officijs. §. 1. Cùmque postea, vt accepimus, fuerit à nonnullis pluties dubitatum, an prædictæ literæ Gregorij prædecessoris prædicti de prætensis excessibus, eriminibus, & delictis, durante officio dumtaxat, an verò etiam de alijs post finitum eorum officium, vt præmittitur, donec viuerent, cõmissis, intelligi deberent; & desuper diuersas resolutiones etiam ad inuicem contrarias emanasse asseratur.

§. 2. Nos volentes finem huic dubitationi imponere, & attendentes, quod i, dem Subcollectores, & Commissarij in concernentibus seruitium Cameræ, & Sedis Apostolicæ, timidiores, ac negligentiores fierent, si sub prædictorum Iudicum, & Ordinariorum iurisdictione post finitum eorum officium se relictum iri timerent, & propterea, iusto metu retraherentur à gerendo, vt debent, eorum officio, dubitantes, ne illo finito, prædicti Iudices, & locorũ Ordinarij in illos, etiam ex caussis mendicatis sæuirent; quod in non modicum præiudicium Cameræ, & Sedis Apostolicæ redundaret. Pont. volens huic dubitationi finem imponere.

§. 3. Idcirco Motu proprio, & ex certa scientia nostra, deque Apostolicę potestatis plenitudine, hac nostra Constitutione perpetuò valitura, cognitionem, & decisionem caussarum prætensorum excessuum, criminum, & delictorum per prędictos Subcollectores, & Commissarios à Nuncijs, & Collectoribus Apostolicis tam in Regno Neapolitano, quàm in alijs Prouincijs, Regnis, & locis, etiam speciali nota dignis, & vbique terrarum, & locorum, per Nuncios, siue Collectores Apostolicos hactenus deputatos, & pro tempore deputandos quomodocumque, etiam post finitum officium, commissorũ, vel prætenditur, & patratorum, spectasse, & spectare ad Nuncios, & Collectores Apostolicos pro tempore existentes priuatiuè quoad quoscun que alios Iudices, etiam locorum Ordinarios prædictos, declaramus, & quatenus opus foret, decernimus, statuimusque & ordinamus. Declarat etiã finitis eorum officijs huiusmodi priuilegio muniendos esse.

§. 4. Ne autem inde maior libertas delinquẽdi, & excessus committendi eisdem Subcollectoribus, & Commissarijs nascatur, & ne eorum delicta, si quæ patrata essent, vel patrarentur, in posterum impunita remaneant; Volumus, quòd Collectores Cameræ Apostolicæ nunc, et pro tempore existentes, inter Statuta per eorum Subcollectores, et Commissarios obseruanda, tamquam ab ipsis Collectoribus iam edita, etiam impressa, addant comminationem de eosdem Subcollectores, et Commissarios priuãdo, huiusmodi priuilegio, et illos ordinariæ iurisdictioni submittendo, qoatenus post dimissum officiũ ab excessibus, et delictis committendis non se abstineant; quòdque prædicta statuta in Cancellarijs Episcoporum, et aliorum Ordinariorum retineãtur, et stent affixa. Mandat in eorum statutis comminationem apponi, quod committentes crimina post ista huius priuilegij, subiectur Iudicibus Ordinarijs.

Clausulæ præseruatiuæ, & præcedit. §. 5. Decernentes, præsentes literas, et in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quòd quicũque in præmissis interesse habentes, seu habere prætendentes, vocati, et auditi non fuerint, aut præmissis non consenserint; seu causæ, propter quas præsentes emanarint, adductæ, verificatæ, seu aliàs iustificatæ non fuerint: aut alia quauis de causa de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quopiam defectu notari, impugnari, inualidari, in ius, vel controuersiam reuocari, ad terminos iuris teduci; seu aduersus illas restitutionem in integrũ, aperitionem oris, aut quodcumque aliud iuris, vel facti, gratiæ, vel iustitiæ remedium impetrari, seu eo impetrato quemquam vti, seu se iuuare in iudicio, vel extra nullatenus posse; sed eas semper validas, firmas, & efficaces existere, et fore.

Sie-

Ita, & non aliter iudicari decernit.

§.6. Sicque per quoscumque Iudices ordinarios, et delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales etiam de latere Legatos, et Nuncios, sublata eis, et eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, et interpretandi facultate, et auctoritate, iudicari, et diffiniri debere; ac irritum, et inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrarijs derogat.

§.7. Non obstan. quatenus opus sit, nostra de iure quæsito non tollendo, ac quibusuis alijs Cancellariæ Apostolicæ regulis, necnon constitutionibus, et ordinationibus Apostolicis, priuilegijs quoque, indultis, et literis Apostolicis, sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsque efficacioribus, et insolitis clausulis in genere, vel in specie, etiam Motu proprio et consistorialiter, ac aliàs quomodolibet in contrarium concessis, confirmatis, et innouatis. Quibus omnibus, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, et indiuidua, ac de verbo ad verbū, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum omnium tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Dat. P. A. 13. die 2. Iulij.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris die 2. Iulij 1636. Pontificatus nostri anno decimotertio.

Publicatio in Vrbe.

Anno à Natiuitate D. N. IESV Christo millesimo sexcentesimo trigesimosexto, die vero 12. mensis Septembris, tempore Pontificatus S. D. N. Papæ diuina prouidentia Vrbani Octaui, anno eius 13. supradicta Bulla publicata fuit per Vrbem in locis solitis, & consuetis, per me Siluertum Pontirolum S.D.PP.Curs.

Io.Baptista Riccius Mag Curs.

XXXVI. aliàs CXLVI.

De electione, ac confirmatione Ministri Generalis Fratrum Reformatorum Discalceatorum Congregationis Hispaniarum, Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum.

Circa vacationem non expleto sexennio Ministri Generalis horum Fratrum Constitutionem edidit hic S D.N. Vrban. VIII. quam habes hic sup. nu. 19. Iniuncti. pag. 32. Alia verò indicant ad eiusdem const. 3. Cùm sicut. pag. 10.

Edita Anno 1636.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Refert Pont. alias concessisse his Fratribus facultatem eligendi vnum Ministrum Generalem, à superioritate Generalis Fratrum Calceatorum exemptum, qui à

§.1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Ioannes de Annunciatione Fratrum Ordinis Sanctissimę Trinitatis Redemptionis Captiuorum Discalceatorum, nuncupatorum Congregationis Hispaniarum, Procurator Generalis, quòd aliàs, postquam Nos per nostras sub plumbo de anno 1631. expeditas literas incipientes: Salutaribus Apostoli monitis: Fratribus Discalceatis huiusmodi, facultatem eligendi ex ipsis Fratribus Discalceatis in suo Generali Capitulo vnum Ministrum Generalem, iuxta formam in dictis literis præscriptam, à superioritate Ministri Generalis Fratrum eiusdem Ordinis Calceatorum penitus, et omnino exemptum concessimus; ipse Minister Generalis Congregationis huiusmodi in dicto Capitulo nouiter electus confirmationem suę canonicę electionis à Nobis, tamquam Prælati à Summo Pontifice immediatè dependentis obtinuit. Sed ne imposterum dicta Congregatio, in illius regimine interim, dum literæ confirmationis sui Ministri Generalis à Sede Apostolica impetrantur, detrimentum aliquod patiatur; Nobis propterea dictus Ioannes Procurator Generalis huiusmodi humiliter supplicari fecit, vt in præmissis opportunè prouidere, ac vt infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Rom. Pontif. confirmationem obtinuit Hanc S.D.N. Vrban. VIII. const. nō posui, quia coincidit in plurimis cum const Innoc. 3. nec. in rubr.

§.2. Nos igitur prospero, feliciq; dictæ Congregationis regimini, & gubernio, quantum cum Domino possumus, consulere, dictumque Ioannem Procuratorem huiusmodi specialibus fauoribus, & gratijs prosequi volentes, & à quibusuis excommunicationis, suspensionis, interdicti, alijsque ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes: huiusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E Cardinalium, negotijs Regularium præpositorum consilio: Quòd de cætero perpetuis futuris temporibus, Capitulum Generale Fratrū Discalceatorum Ordinis, & Congregationis huiusmodi, pro illius Ministri Generalis electione facienda legitima congregatum, electionem Ministri Generalis huiusmodi in dicto Capitulo Generali factam iuxta formam in dictis literis præscriptam confirmare liberè, & licitè possit, & valeat; ita quòd Minister Generalis huiusmodi nouiter electus, & à Capitulo Generali confirmatus, nulla alia confirmatione vnquam indigeat; sed statim possit exercere officium Ministri Generalis totius Congregationis Fratrum Discalceatorum huiusmodi, cum ipsismet auctoritate, facultatibus, & præeminentiis, aliis Superioribus Generalibus aliorum Ordinum ex priuilegio Apostolico, vel aliàs quomodolibet competentibus, & concessis, Apostolica auctoritate, tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Nunc concedit vt electio canonicè facta in Capitulo Gñali Ministri Gñalis, alia confirmatione nō indigeat, sed statim sit ac cæteri Generales aliorum Ordinum.

§.3. Decernentes, præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; & ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inuiolabiliter, & inconcussè obseruari debere: ac irritum, & inane, si quid secus super his à quoquam, quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulas præseruatiuas addit.

§.4. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Congregationis huiusmodi, etiam iuramento, cōfirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis,

Contraria tollit.

indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum omnium tenores præsentibus pro plenè & sufficiètet expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Dat. P. An. 14 die 3. Decemb. — Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 3. Decembris 1636. Pontificatus nostri anno decimoquarto.

XXXVII. aliàs CXLVII.

Contra, eos qui mentito nomine vel cognomine adhuc prima vxore viuente, ad secundas nuptias transeunt.

Anathematis pœnam dicentibus, quòd Christianis plures habere vxores liceat, imposuit Conc. Trid. de sacros. matrim. sess. 24 can. 2. Idemq. prohibitum asserit Innocen. III cap. gaudemus §. nec vlli de diuortijs.

Editum An. D. 1637. — *VRBANVS PAPA VIII. Ad perpetuam rei memoriam.*

Exordium. — MAgnum in Christo & in Ecclesia Matrimonij Sacramentum, vt vitæ est legitima inter Virum & Fœminam indissolubilis societas, in qua ex pari consensu semetipsum alter alteri debet; ita grauibus, debitisque pœnis corripiendi sunt ij, qui mandatorum Domini immemores, & posthabita propriæ salutis ratione, sacrosanctas huiusmodi Sacramenti leges violare non verentur.

Nonnulli mentito nomine seu cognomine ad secundas nuptias transeunt viuente prima vxore. — §. 1. Cùm itaque, sicut non sine magna animi nostri molestia accepimus, ij iniquitatis filij reperiantur, qui sub mentito nomine, seu cognomine, adhuc prima vxore viuente ad secundas Nuptias transire audent.

Ad quod scelus magis arcendum, Pont. vltra solitas pœnas, etiam ad Triremes, fustigationem, & alias pœnas damnari huiusmodi nefarios homines decernit. — §. 2. Nos nefariam improborum hominum huiusmodi temeritatem, iuxtà creditum Nobis desuper Apostolicæ seruitutis officium, quantum cum Domino possumus reprimere volètes, habita prius super hoc cũ Venerabilib. fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus in vniuersa Republica Christiana contra hæreticam prauitatem generalibus Inquisitoribus ab hac Sancta Sede deputatis, deliberatione matura, hac nostra perpetuò valitura Constitutione decernimus, vt huiusmodi sic delinquentes, vltra pœnas, quibus ipsi ordinariè puniri solent, damnentur ad Triremes in perpetuum: quod si inhabiles reperti fuerint, publicè fustigentur, & damnentur ad carceres in perpetuum; Si verò pro qualitate, & enormitate delicti grauiores pœnas meruerint, etiam Curiæ seculari arbitrio eorumdem præfatæ Congregationis Cardinalium puniendi tradantur.

Clausulæ præseruatiuæ ad dit. — §. 3. Decernentes præsentes literas, omniaque, & singula in eis contenta, etiam ex eo quòd quicumque in præmissis, seu eorum aliquo interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, ad ea vocati, & auditi, minusque causæ propter quas eædem præsentes emanarint, adductæ, verificatæ, seu aliàs sufficienter, aut etiam nullatenus iustificatæ fuerint, nullo vnquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis, aut inualiditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quouis defectu notari, impugnari, inualidari, retractari, in ius, vel controuersiam reuocari, aut ad terminos iuris reduci, vel aduersus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos iuris, aut aliud quodcumque iuris, facti, gratiæ, vel iustitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet concedi, aut impetrato, vel concesso quempiam vti, seu se iuuare in iudicio, vel extra posse; neque sub quibusuis similium, vel dissimilium gratiarum reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut alijs contrarijs dispositionibus pro tempore quomodolibet factis, & faciendis cōprehendi, sed semper ab illis exceptas, perpetuòq. validas, firmas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere, ac per omnes, & singulos ad quos spectabit in futurum, inuiolabiliter obseruari.

Ita iudicari præcipit, ac cōtrarijs derogat. — §. 4. Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, & S.R.E. Cardinales etiam de latere Legatos, & Nuncios, ac alios quauis auctoritate & potestate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi seu interpretandi facultate & auctoritate, iudicari, & diffiniri debere: ac irritum & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari; In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Mandat hic Const. publicari in Vrbe, & publicatā omnes ligare. — §. 5. Vt autem præsentes, & in eis cōtenta quæcumque ad omnium notitiam deducantur, & ne aliquis de eis ignorantiam prætendere possit; Volumus pariter, & mandamus, quod eædem præsentes, per aliquem, seu aliquos ex Cursoribus nostris ad Ecclesiæ Lateranensis, Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, necnon Cancellariæ Apostolicæ valuas, ac in acie Campi Floræ affigantur, & publicentur, ac cùm inde amouebuntur, earum exempla in eisdem locis affixa dimittantur: quæ sic publicatæ & affixæ omnes & singulos, quos concernunt, perinde afficiant, & arctent, ac si vnicuique illorum personaliter intimatæ, & notificatæ fuissent.

Ac eius transumptis fidē dari. — §. 6. Quòdque illarum transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. An. 14 die 20 Iunij. — Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris die xx. Iunij 1637. Pontificatus Nostri Anno decimoquarto.

Publicatio in Vrbe. — *Anno à Natiuitate D.N. Iesu Christi 1637. die verò 20. mensis Iunij, suprascriptæ Constitutiones affixæ, & publicatæ fuerunt ad valuas Basilicæ Lateranēsis, Principis Apostolorum de Vrbe, necnon Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ, ac alijs locis solitis, & consuetis Vrbis, vt mos est, per me Antonium Bardum Apost. Curs.* Iulius Marzitellus Mag. Curs.

INDEX

Rubricarum earum Constitutionum, quæ in hac Appendice continentur.

FINIS.

REPERTORIVM RERVM, ET VERBORVM,

Quæ in tota hac Appendice continentur, ordine Alphabeto contextum.

A

B

C

in

D

F I N I S.

ROMAE,
Ex Typographia Reuerendæ Cameræ Apostolicæ.
M. DC. XXXVIII.

SVPERIORVM PERMISSV.